

هذا هو الإسلام
شرح متون الأصول الثلاثة
و القواعد الأربع و نواقض الإسلام
รู้จักอิสลามเบื้องต้น

อธิบายตัวบทหนังสือตำรารากฐานสามประการพร้อมหลักฐาน
ตำรากฎเกณฑ์สี่ประการ
ตำราสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสหอิสลาม

التقسيم والتععيد للقول المفيد

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า
จากหนังสือกิตาบุตเตาฮีด

المختصر المفيد

لسيرة النبي المصطفى وشمائله

ชีวประวัติโดยย่อของท่านศาสนทูตมุฮัมมัดและคุณลักษณะอันโดดเด่น

هيا بنا نتعلم

มาเรียนด้วยกันซิ

شرح كتاب الدروس المهمة لعامة الأمة

อธิบายหนังสือบทเรียนที่สำคัญสำหรับมนุษยชาติ

เชิด อุดมวิชิต วิชา มุฮัมมัด ชีรอาน

อดีตอาจารย์ประจำมัธยมต้นอัมมะปะวีญ์

ภาษาไทย

اللغة التايلندية

แจกฟรี เพื่อเป็นวิทยาทาน หักมัจฮาน่าย
وقف لله لايجوز بيعة

ฉบับแปลภาษาไทย
 مترجم باللغة التايلاندية

هذا هو الإسلام

รู้จักอิสลามเบื้องต้น

คำถามในหลุมศพ

กฎเกณฑ์สี่ประการ

สิ่งที่ทำให้สิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม

อธิบายและเรียบเรียงโดย
เชคฮัยษัม บิน มุฮัมหมัด ญะมิล
อัยซัรฮาน

อดีตอาจารย์สอน ณ สถาบันมัสยิดอัน
นะบะวี และผู้ดูแลเว็บไซต์ฮัตตะฮิล
อัลอิสมี

ผู้แต่ง
เชค अबดุลอาซีซ บิน अबดุล
เลาะห์ บิน บาช

แปลโดย
ยะห์ยา หัสการบัญชา
อะห์หมัด เกป็น

พิมพ์ครั้งที่หนึ่ง

สงวนลิขสิทธิ์

นอกจากผู้ที่นำไปตีพิมพ์หรือแปลถ่ายทอดและนำไปแจกฟรีเป็น
วิทยาทาน โดยผ่านการอนุมัติจากผู้เรียบเรียงตำราแล้วเท่านั้น

สอบถามเพิ่มเติมกรุณาติดต่อที่เว็บไซต์

islamtorrent@gmail.com

อธิบาย

ตำรารากฐานสามประการพร้อมหลักฐานอ้างอิง

เรียบเรียงโดย

ชัยकुหมัหมัด บิน อับดุลวะฮาบ บิน สุลัยมาน อัตตะมิมี

(ขออัลลอฮฺทรงเมตตาท่านและโปรดให้ท่านได้ทำหน้าที่ในสวรรค์ของพระองค์ด้วยเถิด)

อธิบายโดย

ชัยकुฮัหมัด บิน มุฮัหมัดญะมิล ชัรฮาน

อดีตอาจารย์ผู้สอนในมัสนิดอันนะบะวี

และผู้ดูแลเว็บไซต์อัตตะอูคีลอัลอิลมี

<http://attasseel-alelmi.com>

ขออัลลอฮฺทรงโปรดอภัยโทษให้แก่ท่านและบิดามารดาของท่านรวมถึงทุกท่านที่มี
ส่วนร่วมในการจัดทำตำราเล่มนี้ด้วยเถิด

แท้จริงการสรรเสริญทั้งหมดนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ขององค์อัลลอฮฺแต่เพียงพระองค์เดียว เราขอสรรเสริญพระองค์และเราขอความช่วยเหลือจากพระองค์และเราขอภัยโทษต่อพระองค์ และเราขอความคุ้มครองจากพระองค์ให้รอดพ้นจากความชั่วร้ายต่างๆของตัวเราเอง และจากความคิดบาปของการกระทำของเรา ผู้ใดที่พระองค์ทรงชี้นำเขาแล้ว ก็ไม่มีผู้ใดที่จะทำให้เขาหลงผิดได้ และผู้ใดที่พระองค์ทรงทำให้เขาหลงผิดแล้ว ก็ไม่มีผู้ใดที่จะทำให้เขาได้รับทางนำได้ และเราขอปฏิญาณยืนยันว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่สมควรต่อการเคารพบูชาอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น

บทนำ

ผู้เรียบเรียงตำรารากฐานสามประการ

ท่านคือ ชัยคุมุฮัมมัด บุตรของ อับดุลวะฮาบ บุตรของสุลัยมาน อัตตะมิมียี นามแฝงของท่านคือ อับดุลหุซัยน์ ท่านคือชัยคุลอิสลาม(ปราชญ์ชั้นอาวุโสของอิสลาม) ผู้ฟื้นฟูการเผยแผ่และเรียกร้องเชิญชวนไปสู่การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(เตาฮีด)

ท่านเกิดที่เมืองอัลอูษนะฮฺ ในปีฮิจเราะฮ์ศักราชที่ ๑๑๑๕ และเสียชีวิตที่เมืองอัคร็อียะฮฺในปีฮิจเราะฮ์ศักราชที่ ๑๒๐๖

ทำไมเราจึงต้องศึกษาเตาฮีด?

อัลลอฮฺมีทรงรับภาระงานใดที่ไร้เตาฮีด

เตาฮีดคือเป้าหมายที่อัลลอฮฺทรงสร้างเรามา

เตาฮีดคือสาเหตุเพิ่มพูนความดีมากมาย

ผู้มีเตาฮีดเท่านั้นที่ได้เข้าสวรรค์

เตาฮีดคือสาเหตุทำให้ได้รับทางนำ,ความสุข

เตาฮีดคือสาเหตุลบล้างความชั่วต่างๆ

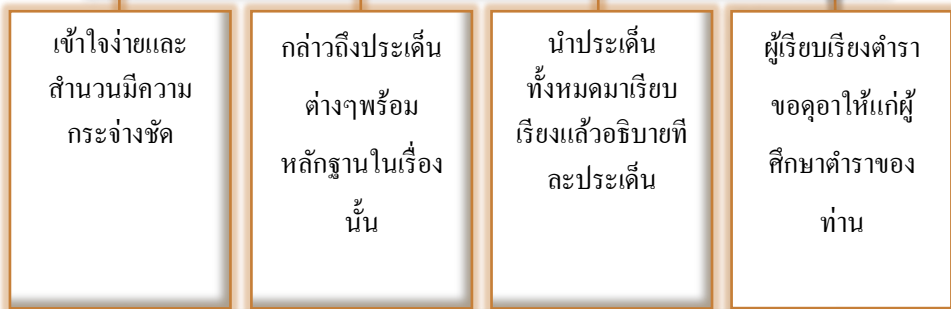
เตาฮีดคือสาเหตุทำให้ได้รับชะฟาอะฮฺนบี

เตาฮีดคือสาเหตุของความสงบสุข

สาเหตุที่เลือกตำราเล่มนี้มาศึกษาสำหรับผู้ที่เริ่มเรียนรู้

เนื่องจากว่าบรรดาปราชญ์อาวุโสผู้ดำเนินตามแนวทางชาวอัสสัฟอัศศอลิหฺต่างให้ความสำคัญและเอาใจใส่กับตำราเล่มนี้ เพราะตำราเล่มนี้เต็มไปด้วยคุณประโยชน์ต่างๆอย่างมากมายมหาศาล ซึ่งนักศึกษาก็จะสามารถใช้เป็นกฎเกณฑ์ในการเรียนรู้ของเขา และใช้เป็นพื้นฐานการในการรับความรู้ศาสนา ด้วยเหตุนี้เราจึงดำเนินรอยตามแนวทางของพวกท่านเหล่านั้นและอีกสาเหตุหนึ่งก็คือ เนื่องจากมุสลิมโดยพื้นฐานแล้วไม่สามารถละทิ้งหรือเพิกเฉยต่อตำราเล่มนี้ในการเรียนรู้วิชาศาสนาขั้นพื้นฐานไปได้เลย เพราะตำราเล่มนี้ประมวลไปด้วยหลักความเชื่อพื้นฐานที่เขากำเป็นจะต้องเชื่อมั่นศรัทธาอย่างแน่วแน่และไม่สามารถเกิดความสงสัยหรือเคลือบแคลงได้เลย

คุณสมบัติพิเศษต่างๆของตำรารากฐานสามประการ

นิยามของคำว่า อัลลูลู อัยยะลาอะฮฺ(รากฐานสามประการ)

โดยความเป็นจริงแล้ว รากฐานสามประการนี้ก็คือ คำถามในหลุมศพสามข้อนั่นเอง ได้แก่

พระเจ้าของ
ท่านคือใคร?

ศาสนาของท่าน
คือศาสนาอะไร?

นบีของท่าน
คือใคร?

เราได้รับประโยชน์อะไรบ้างจากการศึกษาเรียนรู้ตำรารากฐานสามประการ?

หากว่าท่านศึกษาเรียนรู้ตำราเล่มนี้จนเข้าใจอย่างถ่องแท้และปฏิบัติตามความรู้จากตำราเล่มนี้ ท่านจะสามารถตอบคำถามในหลุมศพทั้งสามข้อได้(ด้วยพระประสงค์และการอนุมัติของอัลลูลู)

องค์ประกอบหลักต่างๆของตำราฐานสามประการ

ตำราเล่มนี้แบ่งออกเป็น ๕ ส่วน คือ

ประเด็นต่างๆที่
ประการ(หน้าที่
พื้นฐานของ
มุสลิม) จากซู
เราะฮ์อัลอัศร

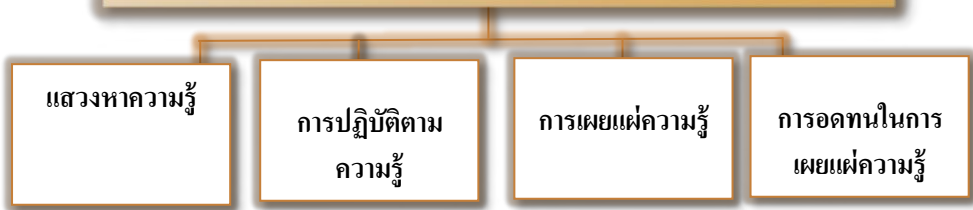
ประเด็นต่างๆ
สามประการ
(พื้นฐานของ
หลักเตฮีด
รวมถึงหลักเต
ฮีดทั้งสาม
ประเภท)

ความสำคัญขอ
งการศึกษาเรียนรู้
หลักเตฮีด

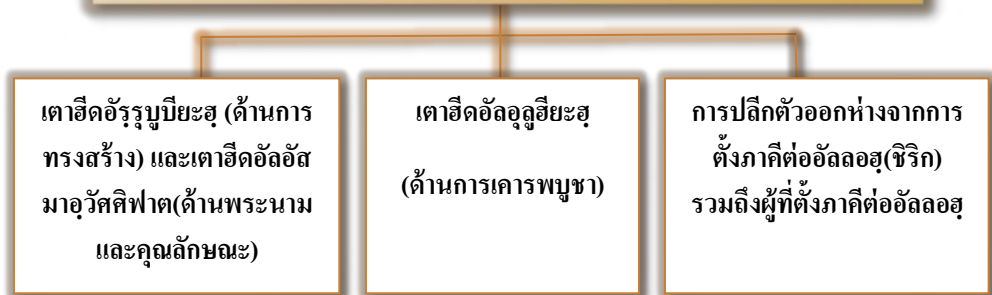
รากฐานสาม
ประการ
(คำตามสามข้อใน
หลุมศพ)

บทส่งท้าย

๑.ประเด็นต่างๆสี่ประการ (หน้าที่พื้นฐานของมุสลิม)

๒.ประเด็นต่างๆสามประการ (พื้นฐานของหลักเตาฮีด)

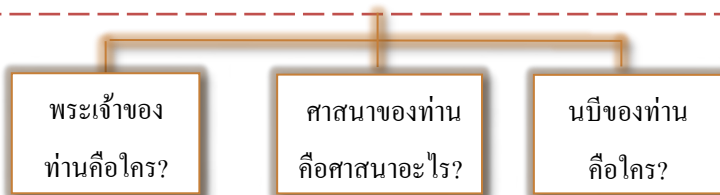

๓.ความสำคัญของการศึกษาเตาฮีด

หรือในอีกสำนวนคือ คำตอบสำหรับคำถามที่ว่า “ทำไมเราจึงต้องศึกษาเตาฮีด?”

๔.อัลอูลูฮฺ อັษชะลาซะฮฺ (รากฐานสามประการ)

รากฐานสามประการ โดยสรุปอย่างรวบรัดแล้วก็คือ คำถามสามข้อในหลุมศพ ได้แก่

๕.บทส่งท้าย

เริ่มตั้งแต่คำกล่าวของผู้เรียบเรียงตำราที่กล่าวว่า “และมนุษย์นั้นเมื่อเขาเสียชีวิตไปแล้ว เขาก็จะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง.... ไปจนกระทั่งจบเล่ม

ส่วนที่หนึ่ง ประเด็นต่างๆที่ประการ (หน้าที่พื้นฐานของมุสลิม)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรง
เมตตา ผู้ทรงปรานี (๑)

ท่านพึงทราบเถิด ขออัลลอฮ์ทรง
เมตตาท่าน (๒) ว่า แท้จริงเรานั้น
จำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้ประเด็น
ต่างๆที่ประการดังต่อไปนี้

ลำดับแรก ความรู้ ก็คือ การ
รู้จักอัลลอฮ์ และการรู้จักกันมีของ
พระองค์ และการรู้จักศาสนา
อิสลามพร้อมกับหลักฐานอ้างอิง

ลำดับที่สอง การปฏิบัติตามความรู้
(๓)

(๑)สาเหตุต่างๆที่ผู้เรียบเรียงตำราเล่มนี้ได้เริ่มต้น
ตำราด้วยคำว่า “บิสมิลลาหิรเราะฮ์มานิรเราะฮีม”

๑.เพราะเป็น
การปฏิบัติ
ตามอัล
กุรอาน และ
บรรดานบี
ทั้งหลาย

๒.เพราะเป็นการ
ดำเนินตาม
แนวทางของเหล่า
อัสสลัฟอัสศอลิหฺ
ซึ่งพวกเขาจะ
เริ่มต้นตำราของ
พวกเขาด้วยคำว่า
บิสมิลลาหุ

๓.เพื่อเป็น
การขอความ
จำเริญจาก
พระนาม
ของอัลลอฮ์ที่
ทรงเกียรติ

(๒) ดังที่เราได้เกริ่นนำไปแล้วในตอนแรกว่า ผู้เรียบเรียงตำราเล่มนี้โดยปกติแล้วท่านมักจะขอพร
ให้แก่บรรดานักศึกษาให้พวกเขาได้รับความเมตตาจากอัลลอฮ์ ตรงนี้เป็นหลักฐานที่บ่งบอกให้เรา
ทราบถึงสองสิ่ง คือ

ความเมตตาของบรรดาปราชญ์แนวทาง
อะฮ์ลุลสุนนะฮ์อวัลญะมาอะฮ์ที่มีต่อบรรดา
ลูกศิษย์ของพวกเขา

ศาสนาอิสลามโดยพื้นฐานแล้วตั้งอยู่บน
ความเมตตา

ความรู้ หมายถึง การรู้จักความจริง โดยมีหลักฐาน และคำตรงข้ามของความรู้ก็คือ ความโง่, ความไม่รู้

(๓) เป็นไปได้ว่าสาเหตุที่ผู้เรียบเรียงตำรากล่าวถึงความสัมพันธ์กันระหว่างความรู้และการปฏิบัติตาม ก็เพราะความรู้จะส่งเสียงเรียกหาการปฏิบัติ หากว่าการปฏิบัติขานรับ ความรู้ก็จะคงอยู่ แต่หากว่าไม่ขานรับความรู้ก็จะจากไป ดังนั้นความรู้ที่ไม่ควบคู่กับการปฏิบัติจึงไม่มีประโยชน์อันใดเลย ดังนั้นหากว่าคนๆหนึ่งได้ศึกษาเล่าเรียนแล้ว เขาก็จำเป็นต้องปฏิบัติตามความรู้นั้นด้วย เพราะว่าหากเขาไม่ปฏิบัติตามความรู้ เขาก็จะมีสภาพที่คล้ายคลึงกับพวกยิว เนื่องจากพวกยิวนั้นมีความรู้แต่ทว่าพวกเขาไม่ปฏิบัติตามความรู้ ดังที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า "พวกเขา(ยิวและคริสต์)ย่อมรู้จักเขา(นบีมุฮัมมัด)ดีเหมือนดังที่พวกเขารู้จักลูกๆของพวกเขาเอง" (อัลบะกะเราะฮฺ/๑๔๖) และบุคคลจำพวกแรกที่จะถูกลากลงไปในนุมนรก็คือ ผู้ผู้ที่ศึกษาเรียนรู้แล้วไม่ปฏิบัติตามความรู้ และผู้รู้คนใดที่เรียนรู้แล้วไม่ปฏิบัติตามแล้วไซ้ เขาจะต้องไปถูกลงทัณฑ์ก่อนพวกกราบไหว้รูปปั้น

หลักฐานอ้างอิงสำหรับเงื่อนไขเหล่านี้คือ

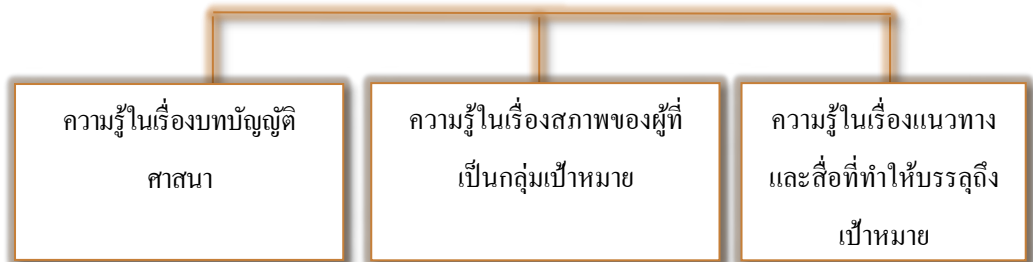
อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “(มุฮัมมัด)เจ้าจงกล่าวเถิดว่า นี่คือนำทางของฉัน ฉันได้เรียกร้องไปสู่อัลลอฮฺอย่าง ประจักษ์แจ้ง ทั้งตัวฉันและบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามฉัน และความบริสุทธิ์ทั้งหมดนั้นเป็นของอัลลอฮฺ และฉันมิได้เป็นผู้หนึ่งจากบรรดาผู้ตั้งภาคีทั้งหลาย” (ยูซุฟ/๑๐๘)

“(มุฮัมมัด)เจ้าจงกล่าวเถิดว่า นี่คือนำทางของฉัน” หมายถึง บทบัญญัติที่ท่านร่อซูล(ศาสนทูต)ได้รับมา และคำว่า สะบีด หมายถึงแนวทาง

“ฉันได้เรียกร้องไปสู่อัลลอฮฺ” หมายถึง ผู้ที่เรียกร้องไปสู่อัลลอฮฺนั้นคือผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจและต้องการ ให้ผู้คนนั้นได้เข้าถึงศาสนาของอัลลอฮฺ

“อย่างประจักษ์แจ้ง” หมายถึง ด้วยความรู้

ซึ่งความรู้ในที่นี้ครอบคลุมสามอย่างต่อไปนี้

ประมาณว่าผู้เรียบเรียงท่านต้องการจะบอกว่า เมื่อท่านได้ศึกษาเรียนรู้ แล้วจากนั้นท่านได้ปฏิบัติตาม ความรู้นั้นแล้ว ถือว่าท่านจำเป็นจะต้องเผยแผ่ความรู้นั้น โดยดำเนินตามแนวทางของท่านบิหมัมมัด และบรรดาอัสสลัฟ อัศศอลิหฺ

โดยอัลลอฮฺทรงตรัสว่า “(มุฮัมมัด)เจ้าจงกล่าวเถิดว่า นี่คือนำทางของฉัน ฉันได้เรียกร้องไปสู่อัลลอฮฺ อย่างประจักษ์แจ้ง ทั้งตัวฉันและบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามฉัน และความบริสุทธิ์ทั้งหมดนั้นเป็นของอัลลอฮฺ และฉันมิได้เป็นผู้หนึ่งจากบรรดาผู้ตั้งภาคีทั้งหลาย” (ยูซุฟ/๑๐๘)

ด้วยเหตุนี้การเผยแผ่(อะวะฮฺ)จึงเป็นสิ่งที่จำเป็น

ลำดับที่สี่ การอดทนต่อภัยอันตราย

ในการเผยแผ่ความรู้^(๑) และ
หลักฐานอ้างอิงในประเด็นนี้ก็คือ
พระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า
“(อัลลอฮ์)ได้สาบานกับกาลเวลา ว่า
แท้จริงมนุษย์นั้นตกอยู่ในความ
ขาดทุนอย่างแน่นอน ยกเว้นผู้ที่
ศรัทธาและปฏิบัติความดีงาม
ทั้งหลาย และตักเตือนกันและกัน
ในสิ่งที่เป็นสัจธรรมความจริง และ
ตักเตือนกันและกันให้มีความ
อดทน”(อัลอัสสุร/๑-๓)” (๒)

(๑) ผู้เรียบเรียงได้กล่าวถึงความอดทนหลังจากที่ได้กล่าวถึงการเผยแผ่ความรู้ ประมาณว่าผู้เรียบเรียงตำรานี้ต้องการจะบอกกับท่านว่า "ผู้ใดก็ตามที่ดำเนินตามแนวทางนี้ เขาจะต้องประสบกับสิ่งที่บรรดานบีและศาสนทูตได้ประสบมา ดังนั้นเขาจึงจำเป็นจะต้องมีความอดทน"

ความอดทน

ความหมายทางศาสนบัญญัติ

คือ การแข็งใจในการยืนหยัดต่อ
(การกระทำ)สิ่งต่างๆ และหักห้าม
จิตใจในการออกห่างจากสิ่งต่างๆ

ความหมาย เดิมทางภาษา

คือ การกักขัง
,การหักห้าม

ท่านอิมามอิบนุลกีอัยมีได้แบ่งความอดทนออกเป็นสามประเภท คือ

ความอดทนต่อการเชื่อฟัง
ภักดีต่ออัลลอฮ์ จนกระทั่งได้
กระทำตามคำสั่งใช้ของ
พระองค์

ความอดทนต่อสิ่งฝ่า
ฝืนอัลลอฮ์ จนกระทั่งได้
ออกห่างจากข้อห้ามของ
พระองค์

ความอดทนต่อการ
กำหนดศกาวการณ์
(ก่อศัตรู)ของอัลลอฮ์อันขม
ขื่นต่างๆ

(๒) หลังจากที่ได้อ่านถึงประเด็นที่สำคัญทั้งสี่ประการไปแล้ว ผู้เรียบเรียงตำราเล่มนี้จึงได้ยกหลักฐานจากอัลกุรอานมาอ้างอิง โดยท่านได้ยกซูเราะฮ์ อัลอัสร์มาอ้างอิง และถ้าสังเกตดีๆ เราจะพบว่า โดยปกติแล้วผู้เรียบเรียงจะยกหลักฐานมาอ้างอิงในแต่ละประเด็นเสมอ เพราะเหตุใดหรือ?

เพื่อเป็นการอบรมสั่งสอน
นักศึกษาให้รู้จักการปฏิบัติ
ตามอย่างถูกต้อง มิใช่
เลียนแบบทำตามโดยไม่รู้

เพื่อให้ศึกษามีหลักฐาน
ที่สามารถใช้ตอบโต้กับผู้
เห็นต่าง

เพื่อให้ศึกษามี
ความสามารถในการวิเคราะห์
และดึงข้อตัดสินชี้ขาดต่างๆ
ออกมาจากตัวบทหลักฐานได้
อย่างถูกต้อง

ท่านอิมามอัชชาฟีอี (ขออัลลอฮฺทรงเมตตาท่านด้วยเถิด) ได้กล่าวว่า “หากว่าอัลลอฮฺทรงประทานหลักฐานอื่นใดลงมาให้แก่สิ่งถูกสร้างของพระองค์อีกนอกจากซูเราะฮ์นี้ ก็ถือว่าพอเพียงแล้วสำหรับพวกเขา” (๑)

ท่านอิมามอัลบุคอรียฺ ได้กล่าวว่า “บทว่าด้วย ความรู้นั้นมาก่อนคำพูดและการกระทำ”

และหลักฐานในประเด็นนี้ก็คือ พระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า “ฉะนั้นพึงทราบเถิดว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่คู่ควรต่อการเคารพบูชาอย่างแท้จริง) นอกจากอัลลอฮฺ และจงขอภัยโทษ (พระองค์) ต่อความผิดบาปของเจ้า และเพื่อบรรดาผู้ศรัทธาชาย และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง” (มุฮัมมัด/๑๕)

ซึ่งพระองค์ได้ทรงเริ่มต้นพระดำรัสในอายะฮ์นี้ด้วยความรู้ก่อนคำพูดและการกระทำ (๒)

(๑) หมายความว่าท่านอิมามอัชชาฟีอีได้กล่าวเช่นนี้ ก็คือ ซูเราะฮ์นี้ (อัลอัสร์) เพียงแค่ซูเราะฮ์เดียวก็ถือว่าเพียงพอแล้วที่จะยกมาเป็นหลักฐานอันประจักษ์ชัดให้แก่สิ่งถูกสร้างของอัลลอฮฺ ทั้งนี้ก็เพื่อให้พวกเขาได้เรียนรู้ แล้วปฏิบัติตาม แล้วนำความรู้นั้นไปเผยแพร่ แล้วอดทนต่ออันตรายในการเผยแพร่ความรู้นั้น แล้วนับประสาอะไรกับซูเราะฮ์ที่เหลืออื่นๆอีกในอัลกุรอาน เพราะว่าอัลกุรอานทั้งเล่มนั้นล้วนแต่เป็นหลักฐานอันประจักษ์ชัดทั้งสิ้น

(๒) ท่านอิมามอัลบุกอริย์ได้เรียบเรียงตำราของท่านที่ชื่อว่า “ศ่อเหียะหุของอัลบุกอริย์” โดยได้วางบทหนึ่งเอาไว้ในนั้น ก็คือบทที่ว่าด้วย ความรู้นั้นมาก่อนคำพูดและการกระทำ พร้อมกับยกหลักฐานมาอ้างอิงด้วยเช่นกัน ด้วยเหตุนี้ความรู้จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอันดับแรก ก่อนคำพูดและการกระทำ ดังนั้นการกระทำที่ไม่มีความรู้จึงเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และยังเข้าข่ายเหมือนกับพวกคริสต์ที่ปฏิบัติศาสนกิจโดยไม่มีความรู้เช่นกัน

ส่วนที่สอง ประเด็นต่างๆสามประการ (พื้นฐานของหลักเตาฮีด)

ท่านฟิงทราบเถิด ขออัลลอฮฺทรงเมตตาท่านด้วย ว่า “แท้จริงแล้วมุสลิมทุกคนทั้งชายและหญิงนั้นจำเป็นจะต้องศึกษาเรียนรู้ประเด็นต่างๆสามประการ แล้วให้เขาปฏิบัติตามทั้งสามประการนั้น” (๑)

(๑) ผู้เรียบเรียงตำราเล่มนี้ได้เริ่มต้นกล่าวถึงส่วนที่สองนี้ด้วยการขอคูอาที่ดีให้แก่นักศึกษา ซึ่งหากสังเกตดีๆจะพบว่า ผู้เรียบเรียงได้ขอคูอาให้แก่นักศึกษา สามครั้ง ในตำราเล่มนี้ คือตอนต้นของบทที่ว่าด้วยประเด็นต่างๆสี่ประการ และตอนต้นของบทนี้ และครั้งที่สามคือ คูอาที่ท่านกล่าวว่า “ฟิงทราบเถิด ขออัลลอฮฺทรงชี้แนะท่านในการเคารพเชื่อฟังพระองค์ แท้จริงแนวทางอันบริสุทธิ์นั้นคือแนวทางของท่านนบีอิบรอฮีม...”

บทนำก่อนเข้าสู่การอธิบายประเด็นต่างๆสามประการ

นิยามของเตาฮีด

ความหมายเดิมในทางภาษา หมายถึง การทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีเพียงหนึ่งเดียว

ความหมายทางศาสนบัญญัติ หมายถึง การยืนยันว่าอัลลอฮฺทรงเป็นพระเจ้าเพียงองค์เดียวที่มีกรรมสิทธิ์ในด้านการสร้างและบริหารดูแลทุกสรรพสิ่ง และในด้านการเคารพบูชา และในด้านพระนามทั้งหลายและคุณลักษณะต่างๆของพระองค์

เศาฮีดแบ่งออกเป็นสามประเภท คือ

เศาฮีด อรรูบียะฮฺ

คือ การยืนยันว่าอัลลอฮฺทรงเป็นพระเจ้าเพียงพระองค์เดียวที่มีกรรมสิทธิ์ในด้านการสร้างและบริหารดูแลทุกสรรพสิ่ง

* พระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮฺนั้น เป็นเรื่องเศากิฟียะฮฺ (หยุดอยู่ที่ตัวบทหลักฐานเท่านั้น) หมายถึง จะต้องจำกัดความเชื่อมั่นและหยุดอยู่แค่ตัวบทหลักฐานตามที่อัลกุรอานและหะดีษได้บอกไว้เท่านั้น โดยจะต้อง

ยืนยันพระนามและคุณลักษณะใดก็ตามที่อัลลอฮฺทรงยืนยันให้แก่ตัวของพระองค์เอง หรือตามที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้ยืนยันให้แก่พระองค์

ปฏิเสธพระนามหรือคุณลักษณะใดก็ตามที่พระองค์ได้ทรงปฏิเสธ หรือตามที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้ปฏิเสธ ดังเช่นพระคำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า “ความง่วงนอนและการนอนหลับใดๆ นั้นจะไม่แตะต้องพระองค์” (อัลบะก้อเราะฮฺ/๒๕๕) และคำรัสที่ทรงตรัสว่า “และไม่มีความเหน็ดเหนื่อยใดๆ มาสัมผัสเรา” (ก้อฟ/๑๘) โดยไม่ทำการบิดเบือน , ไม่ปฏิเสธ , ไม่คั่นหาวิธีการ และไม่ทำการเปรียบเทียบพระองค์กับสิ่งอื่นใด

เศาฮีด อัลอูลูฮียะฮฺ

คือ การยืนยันว่าอัลลอฮฺทรงเป็นพระเจ้าเพียงพระองค์เดียวที่มีกรรมสิทธิ์จะต้องได้รับการเคารพบูชา

เศาฮีด อัลอัสมาอฺ วัศศิฟาท

คือ การยืนยันว่าอัลลอฮฺทรงเป็นพระเจ้าเพียงองค์เดียวที่มีพระนามทั้งหลายอันดงามและมีคุณลักษณะต่างๆอันสูงส่ง โดยต้องยืนยันไปตามที่พระองค์ได้ทรงบอกไว้ในอัลกุรอาน หรือท่านนบีมุฮัมมัดได้บอกไว้ในหะดีษของท่าน โดยยืนยันพระนามและคุณลักษณะตามที่พระองค์ได้ทรงยืนยันให้แก่ตัวของพระองค์เอง และปฏิเสธตามที่พระองค์ได้ปฏิเสธ โดยไม่ทำการบิดเบือน , ไม่ปฏิเสธ , ไม่คั่นหาวิธีการ และไม่ทำการเปรียบเทียบพระองค์กับสิ่งอื่นใด*

ประเด็นที่หนึ่ง แท้จริงอัลลอฮฺทรงสร้างเราขึ้นมา และทรงให้ปัจจัยยังชีพแก่เรา และมิได้ทรงเพิกเฉยและทอดทิ้งเรา แต่ทว่าได้ทรงส่งศาสนทูตมาหาพวกเรา ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่เชื่อฟังเขา (ศาสนทูต) ผู้นั้นก็จะได้เข้าสวรรค์ และผู้ใดที่ฝ่าฝืนเขา (ศาสนทูต) ผู้นั้นก็จะได้เข้านรก และหลักฐานอ้างอิงก็คือ พระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า "แท้จริงเราได้ส่งร่อซูล(ศาสนทูต)คนหนึ่งไปยังพวกเขาเพื่อเป็นพยานต่อพวกเขา ดังที่เราได้ส่งร่อซูล(ศาสนทูต)คนหนึ่งไปยังฟิรเอานู แต่ฟิรเอานูได้ฝ่าฝืนร่อซูลคนนั้น ดังนั้นเราจึงได้ลงโทษเขาด้วยการลงโทษอย่างหนักหน่วง" (มุซซัหมิล/๑๕-๑๖) (๑)

**ประเด็นต่างๆสามประการ (พื้นฐานของหลักเตาฮีด)
โดยสรุปอย่างรวบรัดก็คือ**

ประเด็นที่หนึ่ง เตาฮีดอรรูบียะฮะฮฺ (หลักการให้ออกภาพต่ออัลลอฮฺในด้านการทรงสร้างและบริหารดูแลทุกสรรพสิ่ง), เตาฮีดอัลฮัสมาอฺ วัตศิฟาต (หลักการให้ออกภาพต่ออัลลอฮฺในด้านพระนามทั้งหลายและคุณลักษณะต่างๆของพระองค์)

ประเด็นที่สอง เตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ (หลักการให้ออกภาพต่ออัลลอฮฺในด้านการเคารพบูชาพระองค์)

ประเด็นที่สาม การปลีกตัวออกห่างจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ (ชริก) รวมถึงผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ

(๑) ในประเด็นที่หนึ่งนี้ ผู้เรียบเรียงได้ยืนยันหลักเตาฮีดอรรูบียะฮะฮฺ และหลักเตาฮีด อัลฮัสมาอฺ วัตศิฟาต จากคำกล่าวของผู้เรียบเรียงที่ว่า “แท้จริงอัลลอฮฺทรงสร้างเราขึ้นมา” ก็คือ อัลคอลลิก (พระเจ้าผู้สร้าง) คือพระนามหนึ่งของอัลลอฮฺ “และทรงให้ปัจจัยยังชีพแก่เรา” ก็คือ ฮรรอชชาก (พระเจ้าผู้ทรงให้ปัจจัยยังชีพ) “และมิได้ทรงปล่อยปละละทอดทิ้งเรา” ก็คือ มิได้ทรงให้เราใช้ชีวิตอย่างไร้ค่าและไร้กฎระเบียบ โดยไม่มีคำสั่งใช้หรือคำสั่งห้าม แต่ทว่าได้ทรงส่งศาสนทูตมาหาพวกเรา

เป้าหมายของการแต่งตั้งศาสนทูต คือ

เพื่อแสดงหลักฐานอันประจักษ์ชัดแก่สิ่งถูกสร้าง ดังพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า "และเรา(อัลลอฮฺ)มิเคยลงโทษผู้ใดจนกว่าเราจะแต่งตั้งร่อซูล(ศาสนทูต)มา" (อัลอิสรอฮฺ/๑๕)

เพื่อเป็นความเมตตาแก่สิ่งถูกสร้าง ดังพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า "และเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด นอกจากเพื่อเป็นความเมตตาแก่ทุกสรรพสิ่งเท่านั้น" (อัลอัมบิยาฮฺ/๑๐๗)

ประเด็นที่สอง แท้จริงอัลลอฮฺมีทรงพอพระทัยที่จะให้ใครคนหนึ่งมาเป็นภาคีเทียบเคียงกับพระองค์ในการเคารพบูชา ไม่ว่าจะคนนั้นจะเป็นมลาอิกะฮฺที่อยู่ใกล้ชิดกับอัลลอฮฺ หรือจะเป็นมนุษย์ที่ได้รับการแต่งตั้งก็ตาม และหลักฐานในประเด็นนี้ก็คือพระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า "และแท้จริงมีสยิดทั้งหลายนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ดังนั้นพวกเขาอย่าได้วิงวอนขอต่อใครสักคนควบคู่ไปกับอัลลอฮฺ" (อัลญิน/๑๘)

ประเด็นที่สอง คือ การยืนยันเรื่องการเคารพบูชาต่ออัลลอฮฺแต่เพียงพระองค์เดียว

ผู้เรียบเรียงตำราเล่มนี้ได้กล่าวว่า "แท้จริงอัลลอฮฺมีทรงพอพระทัยให้ผู้ใดนาศักคนมาตั้งภาคีกับพระองค์" คำว่า"ใครสักคน" นั้นครอบคลุมทุกคนและทุกสิ่งทั้งหมด ไม่ว่าจะคนนั้นจะเป็นนบี หรือผู้ที่เป็นที่รักของอัลลอฮฺ(วะลี) หรือญิน หรือมะลาอิกะฮฺ หรือคนดีมีคุณธรรมก็ตาม

หลักฐานอ้างอิงในเรื่องนี้ก็คือ พระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า "และแท้จริงมีสยิดทั้งหลายนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ดังนั้นพวกเขาอย่าได้วิงวอนขอต่อใครสักคนควบคู่ไปกับอัลลอฮฺ" (อัลญิน/๑๘)

คำว่ามัสยิดในอายะฮ์นี้มีการอธิบายไว้สามทัศนะหลักๆดังนี้

อาคารมัสยิดที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสถานที่เคารพบูชาอัลลอฮ์

อวัยวะทั้งหมดที่ใช้ในการก้มกราบ(สujud)

พื้นแผ่นดินที่ก้มกราบ(สujud) ดังที่ท่านนบีได้กล่าวไว้ในหะดีษบทหนึ่งว่า "และพื้นแผ่นดินนั้นได้ถูกทำให้เป็นที่ใช้ในการกราบไหว้(สujud)และเป็นที่ๆสะอาดแก่ฉัน"

และพระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า **"ใครสักคน"** ในอายะฮ์นี้ครอบคลุมทุกคนทั้งหมด ด้วยเหตุนี้คนที่เรียบเรียงตำราเล่มนี้จึงได้กล่าวไว้ตั้งแต่ต้นในประเด็นนี้ว่า "แท้จริงอัลลอฮ์มิทรงพอพระทัยให้ใครสักคนมาตั้งภาคีกับพระองค์ในการเคารพบูชา" ไม่ว่าคนๆนั้นจะเป็นใครก็ตาม เช่นนบี หรือผู้ที่เป็นที่รักของอัลลอฮ์ หรือญิน หรือคนดี ฯลฯ

ประเด็นที่สาม แท้จริงผู้ใดที่เชื่อฟังท่านร่อซูลฯ(ศาสนทูต)และเคารพภักดีอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว ไม่นอญูดให้เขารักใคร่ผู้ที่เป็นศัตรูกับอัลลอฮ์และร่อซูลฯของพระองค์ ถึงแม้ว่าคนๆนั้นจะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับเขาก็ตามและหลักฐานในเรื่องนี้ คือพระดำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัส "เจ้าจะไม่พบกลุ่มชนใดที่พวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปรโลก รักใคร่ชอบพอผู้ที่ต่อต้านอัลลอฮ์และร่อซูล(ศาสนทูต)ของพระองค์ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะเป็นพ่อของพวกเขา หรือลูกหลานของพวกเขา หรือพี่น้องของพวกเขา หรือเครือญาติของพวกเขา ชนเหล่านั้นอัลลอฮ์ได้ทรงบันทึกการศรัทธาไว้ในจิตใจของพวกเขา และได้ทรงเสริมพวกเขาให้มีพลังมากขึ้นด้วยการสนับสนุนของพระองค์ และจะทรงให้พวกเขาได้เข้าสวนสวรรค์หลากหลาย มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน ณ เมืองล่างของสวนสวรรค์ โดยเป็นผู้พำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานพวกเขา และพวกเขาก็ยินดีปรีดาต่อพระองค์ ชนเหล่านั้นคือ พลพรรคของอัลลอฮ์ ฟังรู้เถิดว่า แท้จริงพลพรรคของอัลลอฮ์นั้น พวกเขาเป็นผู้ประสบความสำเร็จ" (อัลมูญาอะละฮ์/๒๒)

ประเด็นที่สาม จำเป็นจะต้องปลีกตัวออกห่างและไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับใดๆกับการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ และผู้ตั้งภาคีต่อพระองค์

การปลีกตัวออกห่างด้วยหัวใจ ก็คือด้วยการรังเกียจผู้ปฏิเสธอิสลาม และรังเกียจวันสำคัญทางศาสนาของพวกเขา รวมถึงพิธีกรรมและเทศกาลทางศาสนาของพวกเขา โดยเฉพาะพิธีกรรมต่างๆ ที่เป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ และพิธีกรรมที่เป็นสิ่งอูตรีอันหลงผิด(บิดอะฮ์)ด้วยเช่นกัน

การปลีกตัวออกห่างด้วยคำพูด ก็คือการกล่าวว่า "แท้จริงฉันขอปลีกตัวจากสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชา"(อิซซุครุฟ/๒๖) และกล่าวว่า "จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่า บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเอ๋ย ฉันจะไม่เคารพบูชาสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชาอยู่ และพวกท่านก็ไม่ใช่เป็นผู้เคารพบูชาพระเจ้าที่ฉันเคารพบูชา และฉันก็มิใช่เป็นผู้เคารพบูชาสิ่งที่พวกท่านเคารพบูชา และพวกท่านก็มิใช่ผู้เคารพบูชาพระเจ้าที่ฉันเคารพบูชา สำหรับพวกท่านก็คือศาสนาของพวกท่าน และสำหรับฉันก็คือศาสนาของฉัน" (อัลกาฟิรูน/๑-๖)

การปลีกตัวออกห่างด้วยการกระทำ ก็คือ การไม่ไปเข้าร่วมพิธีกรรมของพวกเขา หรือไม่ใช่สัญลักษณ์ และแต่งกายด้วยรูปแบบในพิธีกรรมของพวกเขา หรือในเรื่องอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับหลักยึดมั่นศรัทธาของพวกเขา

ส่วนที่สาม ความสำคัญของการศึกษาเรียนรู้วิชาเตาฮีด

ท่านฟิงทราบเกิด -ขออัลลอฮฺทรงชี้แนะท่านสู่ การเคารพภักดีต่อพระองค์- แท้จริงแนวทางอัน บริสุทธิ์นั้น คือแนวทางของท่านนบีอิบรอฮีม ก็ คือ การที่ท่านเคารพบูชาอัลลอฮฺเพียงพระองค์ เดียวด้วยความบริสุทธิ์ใจ ซึ่งการกระทำนี้คือ การกิจที่อัลลอฮฺทรงบัญชาสั่งใช้มวลมนุษย์ และเป็นเป้าหมายที่พระองค์ทรงสร้างพวกเขา ทั้งหมดขึ้นมา ดังที่พระองค์ทรงตรัสว่า "และข้า มิได้สร้างญินและมนุษย์มาเพื่ออื่นใดนอกจาก เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้นเคารพบูชาข้าแต่เพียง องค์เดียว"(อัซซารียาต/๕๖)

และพระคำรัสที่ว่า"เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้น เคารพบูชาข้าแต่เพียงองค์เดียว" หมายถึง "เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้น ให้เอกภาพต่อข้าเพียง องค์เดียวเท่านั้น"

และการทำงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่อัลลอฮฺทรงสั่งใช้ ก็คือ การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียว หมายถึง การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺด้วยการ เคารพบูชาพระองค์เพียงองค์เดียว(๓)

และการทำงานที่ร้ายแรงที่สุดที่อัลลอฮฺทรงสั่งห้าม ก็คือ การตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ หมายถึงการวิงวอน ขอจากสิ่งอื่นควบคู่ไปกับการวิงวอนขอ จากอัลลอฮฺ

อัลหะนีฟียะฮฺ

ความหมายเดิมทางภาษา คือ มาจากคำว่า หนัฟ แปลว่า โน้มเอียง

ความหมายทางศาสนบัญญัติ คือ แนวทางที่ ออกห่างจากการตั้งภาคี(ชริก)ต่ออัลลอฮฺ และมุ่งสู่ความบริสุทธิ์ใจ(อิคลาศ), การให้ เอกภาพ(เตาฮีด)ต่ออัลลอฮฺ และความ สรัทธามัน(อีมาน)พระคำรัสของอัลลอฮฺที่ ทรงตรัสว่า "เป็นผู้ภักดีต่ออัลลอฮฺ เป็นผู้ เทียงธรรม(หะนีฟ)" (อันนะหฺลฺ/๑๒๐) พระคำรัสนี้ หมายถึง "มุ่งสู่อัลลอฮฺ และ ออกห่างจากการตั้งภาคีต่อพระองค์"

ด้วยเหตุนี้ อัลหะนีฟ(ผู้เที่ยงธรรม) โดยปกติ แล้วก็คือ ผู้ที่ตั้งมั่นในการให้เอกภาพ ต่ออัลลอฮฺ และออกห่างจากการตั้งภาคีต่อ พระองค์

(๓) ตรงนี้ผู้เรียบเรียงตำราเล่มนี้ต้องการจะ ชี้แจงให้เราทั้งหลายได้รู้ว่าทำไมเราถึงต้อง ศึกษาเรียนรู้วิชาเตาฮีด ซึ่งผู้เรียบเรียงได้ กล่าวถึงความสำคัญของหลักเตาฮีดไว้ ข้างต้นแล้ว

คำนิยามของคำว่า เตาฮีด

เตาฮีด ตามความหมายเดิมทางภาษา หมายถึง การทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีเพียงหนึ่งเดียว

ความหมายทางศาสนบัญญัติ หมายถึง การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺในสิ่งที่เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์แต่เพียงองค์เดียว ทั้งในด้านการทรงสร้าง บริหารและดูแลทุกสรรพสิ่ง และในด้านการเคารพบูชาต่อพระองค์ และในด้านพระนามและคุณลักษณะของพระองค์

ผู้เรียบเรียงตำราเล่มนี้ได้กล่าวว่า "เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้นเคารพบูชาข้าแต่เพียงพระองค์เดียว" หมายถึง "เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้นให้เอกภาพต่อข้าเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น" ตรงนี้เป็นคำกล่าวของท่านอับนุอับบาส โดยท่านได้กล่าวว่า "แท้จริงอิบาตะฮฺ(การเคารพบูชา)ทั้งหมดที่ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอานนั้น หมายถึง เตาฮีด(การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺทั้งสิ้น" เช่นพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า **"และพวกเจ้าทั้งหลายจงเคารพบูชาอัลลอฮฺ"**(อันนิซาฮฺ/๓๖) หมายถึง พวกเจ้าทั้งหลายจงให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ และพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า **"มวลมนุษยย์เอ๋ย พวกเจ้าทั้งหลายจงเคารพบูชาพระเจ้าผู้อภิบาลของพวกเจ้า"**(อัลบะกะอเราะฮฺ/๒๑) หมายถึง มวลมนุษยย์เอ๋ย พวกเจ้าทั้งหลายจงให้เอกภาพต่อพระเจ้าผู้อภิบาลของพวกเจ้า

ส่วนที่สี่ รากฐานสามประการ(คำถามสามข้อในหลุมศพ)

“และหากมีผู้กล่าวถามท่านว่า รากฐานสามประการที่มนุษย์จำเป็นจะต้องรู้นั้นคืออะไร?”

ท่านจึงกล่าวตอบไปว่า “คือการที่บ่าวรู้จักพระเจ้าของเขาและ รู้จักศาสนาของเขา และรู้จักนบีของเขา ก็คือท่านนบีมุฮัมมัด ซีอิลลัลลอฮฺ อลัยฮิ วะสัลลิม” (๑)

“และหากเขาถามท่านว่า “พระเจ้าของท่านคือใคร?” ท่านจึงตอบไปว่า “พระเจ้าของฉันคืออัลลอฮฺ ผู้ทรงดูแลฉัน และสิ่งถูกสร้างของพระองค์ทั้งมวล ฉันไม่มีพระเจ้าที่ต้องเคารพบูชาอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือ พระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า **“มวลการสรรเสริญนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ พระเจ้าผู้อภิบาลแห่งสากลโลก(ทุกสรรพสิ่ง)”**(อัลฟาติหะฮฺ/๑) (๒)

และสากลโลกนั้นก็คือ ทุกๆสรรพสิ่งนอกจากอัลลอฮฺ และฉันก็ถือเป็นส่วนหนึ่งจากสากลโลกเช่นกัน

(๓)

- (๑) ผู้เรียบเรียงคำราเล่มนี่ได้เริ่มต้นกล่าวถึงรากฐานสามประการ โดยใช้วิธีการตั้งคำถามและบอกคำตอบ ทั้งนี้เพราะเป็นหนึ่งในวิธีที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านและผู้ฟังที่ได้ผลอย่างมาก ซึ่งรากฐานสามประการนี้ก็คือ คำถามสามข้อในหลุมศพนั่นเอง
- (๒) ผู้เรียบเรียงได้อธิบายให้ทราบถึงรากฐานที่หนึ่ง โดยได้ชี้แจงให้รู้ว่าพระเจ้าที่คู่ควรต่อการเคารพบูชาอย่างแท้จริงนั้นก็คืออัลลอฮฺ สุบฮานะฮฺวะตะอะลาฮา(พระเจ้าทรงบริสุทธิ์และสูงส่ง) จากนั้นก็ได้ยกหลักฐานมาอ้างอิง จากอัลกุรอานก็คือพระคำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า **“มวลการสรรเสริญนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺพระเจ้าแห่งสากลโลก”(อัลฟาติหะฮฺ/๑)** ดังนั้นพระเจ้าผู้ทรงอภิบาล(รีอบ)ในขณะที่เดียวกันนั้นก็คือ ผู้ที่ต้องได้รับการเคารพบูชาด้วยนั่นเอง
- (๓) หมายถึง ทุกสรรพสิ่งนอกเหนือจากอัลลอฮฺนั้นคือ สิ่งถูกสร้างทั้งหมด ดังนั้นเมื่อตัวนั่นเองคือสิ่งถูกสร้าง หน้าที่ของฉันทันทีก็ต้องขอบคุณต่อพระเจ้าผู้สร้าง ผู้ทรงให้ความโปรดปราน ผู้ทรงให้ความเอ็นดูเมตตา

“มวลการสรรเสริญนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺพระเจ้าแห่งสากลโลก”(อัลฟาติหะฮฺ/๑)

ในอายะฮฺนี้ได้ประมวลและรวบรวมหลักเตาฮีดทั้งสามประเภทเอาไว้ซึ่งก็คือ

“มวลการสรรเสริญ” คือ เตาฮีด อัลฮัมมาฮฺ วัศลีฟาต(การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺในด้านพระนามและคุณลักษณะ)

“เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ” คือ เตาฮีด อัลอูลูฮียะฮฺ(การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺในด้านการเคารพบูชา)

“พระเจ้าแห่งสากลโลก” คือ เตาฮีด อับรูบูบิยะฮฺ(การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺในด้านการทรงสร้างและบริหารดูแลทุกสรรพสิ่ง)

และหากมีคนถามท่านว่า “ท่านรู้จักพระเจ้าของท่านด้วยวิธีไหน?” ท่านจึงตอบไปว่า “ฉันรู้จักพระเจ้าของฉันด้วยสัญญาและสิ่งถูกสร้างของพระองค์” และส่วนหนึ่งของสัญญาของพระองค์ก็คือ กลางคืนและกลางวัน ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ และส่วนหนึ่งของสิ่งถูกสร้างของพระองค์ ก็คือ ชั้นฟ้าทั้งเจ็ดชั้นและผืนแผ่นดินทั้งเจ็ดชั้น รวมถึงทุกคนที่อาศัยอยู่ในสองสิ่งนี้ และทุกสรรพสิ่งที่อยู่ระหว่างสองสิ่งนี้ และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือพระคำรัสของอัลลอฮ์ที่พระองค์ทรงตรัสว่า “และส่วนหนึ่งจากสัญญาทั้งหลายของพระองค์ คือ การมีกลางวันและกลางคืน และดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ พวกเจ้าอย่าได้สูญุด(กัมกราบ)ให้แก่ดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ แต่งสูญุด(กัมกราบ)อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างมัน หากพวกเจ้าเคารพภักดีเฉพาะพระองค์เท่านั้น” (ฟุศสิลัต/๑๗)

และพระคำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า "แท้จริงพระเจ้าของพวกเจ้านั้น คือ อัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินภายในหกวัน แล้วทรงสถิตอยู่บนบัลลังก์ พระองค์ทรงให้กลางวันครอบคลุมกลางวัน ในสภาพที่กลางวันไล่ตามกลางวันโดยรวดเร็ว และทรงสร้างดวงอาทิตย์และดวงจันทร์และบรรดาดวงดาวขึ้น โดยถูกกำหนดให้ทำหน้าที่บริการตามพระบัญชาของพระองค์ ฟังรู้ว่าการสร้างและกิจการทั้งหลายนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์เท่านั้น มหาบริสุทธิ์อัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก" (อัลอะอฺรอฟ/๕๔) (๑)

และพระเจ้าผู้ทรงอภิบาล(รีอบ)นั้น ก็คือ ผู้ที่จะต้องได้รับการเคารพบูชา และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือพระคำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า “มวลมนุษย์เอ๋ย พวกเจ้าจงเคารพบูชาพระเจ้าผู้อภิบาลของพวกเจ้า ผู้ที่ทรงสร้างพวกเจ้าและบรรดาผู้ที่มาก่อนหน้าพวกเจ้า หวังว่าพวกเจ้าจะยำเกรงพระองค์(อัลลอฮ์)คือผู้ทรงให้แผ่นดินเป็นที่นอน และฟ้าเป็นอาคารแก่พวกเจ้า และทรงให้น้ำฝนหลังลงมาจากรากฟ้า แล้วได้ทรงบันดาลให้บรรดามิ้มอกงอกออกมาเนื่องจากน้ำฝนนั้น ทั้งนี้เพื่อเป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าตั้งผู้ใดมาเทียบเทียมเสมอเหมือนกับอัลลอฮ์ โดยที่พวกเจ้านั้นก็รู้” (อัลบะก้อเราะฮ์/๒๑-๒๒) (๒)

ท่านอิบนุกะษีรได้อธิบายว่า “ผู้สร้างสรรพสิ่งเหล่านี้ คือผู้ที่คู่ควรได้รับการเคารพบูชา” (๓)

(๑) ผู้เรียบเรียงตำราได้เริ่มต้นอธิบายด้วยการกล่าวอ้างถึงส่วนหนึ่งจากสัญญาณ(อาชาต) และสิ่งถูกสร้างต่างๆ ที่เป็นเครื่องพิสูจน์ยืนยันถึงการมีอัลลอฮฺพระผู้สร้าง และพิสูจน์ว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใด ไม่มีผู้สร้างอื่นใด และไม่มีผู้ที่คู่ควรแก่การเคารพบูชาอื่นใดอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น และได้ยกหลักฐานอ้างอิงจากอัลกุรอาน ซึ่งถูกกล่าวไว้ในตัวบทของตำราเล่มนี้

และสิ่งถูกสร้างทั้งหมดนั้น คือเครื่องหมายที่พิสูจน์ถึงการมีอยู่จริงของอัลลอฮฺ ซึ่งตรงนี้ซัยคุมุฮัมมัด บุตรของอับดุลละฮฺสาบ(ผู้เรียบเรียงตำราเล่มนี้)ได้แบ่งแยกระหว่างสัญญาณ(อาชะฮฺ) กับสิ่งถูกสร้าง(มัลลูคฺ) เนื่องจากว่า สัญญาณนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปมา เช่นกลางคืนและกลางวัน ซึ่งสิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงไปมานั้นย่อมเป็นหลักฐานที่แข็งแรงและมีน้ำหนักมากกว่าสิ่งที่ไม่เปลี่ยนแปลง

(๒) อาชะฮฺ(พระคำรัสวรรคนี้)อยู่ในซูเราะฮฺ อัลบะก้อเราะฮฺ นักปราชญ์บางท่านได้กล่าวอธิบายเสริมว่า อาชะฮฺนี้คือ อาชะฮฺแรกในอัลกุรอานที่อัลลอฮฺทรงใช้สำนวนการเรียกขาน (คือการใช้คำเรียกว่า “เอ็ฮฺ”) ในนั้น ก็คือ “**มวลมนุญย์เอ็ฮฺ**” และอาชะฮฺนี้ก็คืออาชะฮฺแรกในอัลกุรอานที่มีการใช้กริยาคำสั่ง ใช้อยู่ในนั้นด้วยเช่นกัน ก็คือพระคำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า “**พวกเจ้าจงเคารพบูชาอัลลอฮฺ**” หมายถึง “**พวกเจ้าจงให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ**” และอาชะฮฺนี้ ก็คืออาชะฮฺแรกในอัลกุรอานที่มีการใช้กริยาคำสั่งห้ามอยู่ในนั้นด้วย ก็คือพระคำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า “**คั้งนั้นพวกเจ้าจงอย่าได้นำสิ่งใดมาเทียบเทียมเสมอเหมือน(ตั้งเป็นภาคีเทียบเคียง)กับอัลลอฮฺ โดยที่พวกเจ้านั้นก็รู้**” ตรงนี้คือคำสั่งห้ามมิให้ตั้งภาคี(ชริก)ต่ออัลลอฮฺ

(๓) หมายถึงผู้ที่เป็นพระผู้สร้างเพียงหนึ่งเดียวและดูแลบริหารทุกสรรพสิ่งด้วยตัวของพระองค์เองนั้น ย่อมเป็นผู้ที่คู่ควรจะได้รับ การเคารพบูชาเพียงองค์เดียวด้วยเช่นกัน

และการเคารพบูชา(อิบาดะฮฺ)ชนิดต่างๆที่อัลลอฮฺทรงสั่งใช้ขึ้น ได้แก่ อัลอิสลาม(หลักศาสนา) , อัลอีมาน(หลักศรัทธา) , และอัลเอียะหฺซาน(หลักคุณธรรม) และบางส่วนของ การเคารพบูชา(อิบาดะฮฺ)ชนิดต่างๆเหล่านั้น ก็คือ การวิงวอนขอ(ดุอา), ความเกรงกลัว, ความหวัง, การมอบหมาย, ความปรารถนาที่จะกระทำ, ความปรารถนาที่จะออกห่าง, ความสงบ, ความเกรงขาม, การน้อมศิโรราบ, การขอความช่วยเหลือ, การขอความคุ้มครอง, การขอความช่วยเหลือให้พ้นภัย, การเชือดพลี, การบনบาน ฯลฯ ที่เป็นการเคารพบูชาซึ่งอัลลอฮฺได้ทรงสั่งใช้ให้กระทำเพื่อพระองค์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น และหลักฐานในเรื่องนี้ ก็คือพระดำรัสของอัลลอฮฺที่พระองค์ทรงตรัสว่า "และแท้จริงมัศยิดทั้งหลายนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ดังนั้นพวกเจ้าอย่าได้วิงวอนขอต่อใครสักคนควบคู่ไปกับอัลลอฮฺ" (อัลญิน/๑๘)

ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่แปรผันการเคารพบูชา(อิบาดะฮฺ)เหล่านี้ไปให้แก่ผู้อื่นนอกจากอัลลอฮฺ ถือว่าเขาผู้นั้นเป็นผู้ตั้งภาคีต่อพระองค์ และเป็นผู้ปฏิเสธต่ออิสลาม และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือพระดำรัสของอัลลอฮฺที่พระองค์ทรงตรัสว่า "และผู้ใดก็ตามที่วิงวอนขอจากอัลลอฮฺควบคู่ไปกับการวิงวอนขอจากพระเจ้าองค์อื่น โดยที่เขาไม่มีหลักฐานในเรื่องนั้น ดังนั้นการพิพากษาเขาก็เป็นสิทธิ์ของพระเจ้าของเขา แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นจะไม่ประสบความสำเร็จ" (อัลมูมิญูน/๑๑๗)

และในหะดีษบทหนึ่งของท่านบิรมุฮัมมัด ได้ระบุว่า "การวิงวอนขอ(ดุอา)นั้น คือมันสมองของการเคารพบูชา"

และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือพระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า "และพระเจ้าของพวกเขาเหล่านั้นได้ทรงตรัสว่า พวกเจ้าจงวิงวอนขอจากข้าเถิด แล้วข้าจะตอบสนองแก่พวกเจ้า แท้จริงบรรดาผู้ที่หยิ่งโสต่อการเคารพบูชาต่อข้า นั้น พวกเขาจะได้เข้าสู่ฆุมนรกในสภาพที่ต่ำต้อย" (ฆอฟิร/๖๐)

หลักจากหีบขกคำพูดของท่านอิบนุกะษีรมาอ้างอิงแล้ว ผู้เรียบเรียงก็ได้กล่าวเสริมเกี่ยวกับการเคารพบูชา(อิบาดะฮฺ)ชนิดต่างๆทั้งการเคารพบูชาที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ และการเคารพบูชาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติด้วยร่างกาย พร้อมกับยกหลักฐานอ้างอิงจากอัลกุรอานสำหรับทุกอิบาดะฮฺที่ท่านได้ยกมากล่าวไว้ด้วยเช่นกัน เช่น

การวิงวอนขอ(ดูอา) แบ่งออกเป็นสองประเภท ดังนี้

ดูอาอิบาดะฮฺ คือ การวิงวอนขอที่กระทำในรูปแบบของศาสนกิจหรือพิธีกรรมทางศาสนาตามบทบัญญัติ เช่น การละหมาด การถือศีลอด การประกอบพิธีหัจญ์ เป็นต้น

ข้อตัดสิน(หุก่ม) ดูอาประเภทนี้ หากว่าผู้ใดกระทำให้แก่ผู้อื่นหรือสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ เท่ากับว่าเขาผู้นั้น ได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ(ชริกใหญ่)

ดูอามัสอะละฮฺ คือ การวิงวอนขอที่กระทำในรูปแบบการเปล่งคำพูดในเรื่องที่ต้องการวิงวอนขอ เช่น กล่าววว่า โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ฉัน

ข้อตัดสิน(หุก่ม) ดูอาประเภทนี้มีรายละเอียดปลีกย่อยเกี่ยวกับข้อตัดสิน ซึ่งมีสองประเภทหลักๆ โดยจะนำมากล่าวถึงและอธิบายต่อจากนี้

ดูอามัสอะละฮฺ แบ่งออกเป็นสองประเภท ดังต่อไปนี้

ประเภทที่หนึ่ง คือการวิงวอนขอต่อสิ่งอื่นในเรื่องที่ไม่มีผู้ใดช่วยเหลือได้นอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียว

ข้อตัดสินคือ ใครที่กระทำแบบนี้ ถือว่าเขาได้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ(ชริกใหญ่)

ประเภทที่สอง คือการวิงวอนขอต่อสิ่งอื่นในเรื่องที่มนุษย์สามารถกระทำได้

ข้อตัดสินคือ สามารถกระทำได้ โดยมีเงื่อนไขสี่ข้อดังนี้

ผู้ที่ช่วยเหลือจะต้องมีชีวิตอยู่ จากเงื่อนไขนี้ เท่ากับว่า การวิงวอนขอจากผู้ตายไปแล้ว เป็น สิ่ง ที่ ต้องห้าม

ผู้ที่ช่วยเหลือจะต้องอยู่ต่อหน้าของผู้ที่วิงวอนขอ จากเงื่อนไขนี้ เท่ากับว่า การวิงวอนขอจากผู้ช่วยเหลือที่ยังมีชีวิตอยู่แต่ไม่ได้อยู่ต่อหน้านั้น เป็น สิ่ง ที่ ต้องห้าม

ผู้ที่ช่วยเหลือจะต้องมีความสามารถในการช่วยเหลือในเรื่องที่ขอได้ จากเงื่อนไขนี้ เท่ากับว่าการวิงวอนขอจากผู้ที่มีชีวิตอยู่แต่ไร้ความสามารถที่จะช่วยเหลือ เป็น สิ่ง ที่ ต้องห้าม

ผู้ที่ขอความช่วยเหลือจะต้องเชื่อมั่นว่า ผู้ที่ให้ความช่วยเหลือแก่เขานั้น เป็นเพียงสาเหตุที่ทำให้เขาได้รับความช่วยเหลือเท่านั้น ไม่ใช่ผู้ที่มีพลังอำนาจในการช่วยเหลือใครได้ด้วยตัวของเขาเอง แต่เป็นเพราะพลังอำนาจ และการอนุมัติจากอัลลอฮ์

แต่หากว่าผู้ที่วิงวอนขอนั้นเชื่อว่าผู้ที่ให้ความช่วยเหลือแก่เขามีพลังอำนาจในการช่วยเหลือใครได้ด้วยตัวของเขาเอง และมีอำนาจในการให้คุณหรือให้โทษแก่ใคร เท่ากับว่าผู้ที่วิงวอนขอนั้นได้ตั้งภาคี(ชริก) ต่ออัลลอฮ์

- ❖ **ข้อสังเกต** ข้อตัดสินทั้งหมดที่กล่าวมานี้ คือการตัดสินที่การกระทำ มิใช่การตัดสินที่ตัวบุคคล เนื่องจากการตัดสินที่ตัวบุคคลนั้นมีรายละเอียดปลีกย่อยอื่นๆที่เพิ่มขึ้นมาอีก ก็คือ ผู้กระทำผิดนั้น จะต้องรับรู้หลักฐานที่มาประจักษ์แก่เขาแล้ว และจะต้องไม่มีข้อคลุมเครือหรือข้อสงสัยใดๆที่เกี่ยวกับการกระทำผิดของเขาหลงเหลืออยู่อีก และบรรดาปราชญ์เท่านั้นคือผู้ที่ตัดสินว่าผู้กระทำคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ศรัทธาหรือผู้ปฏิเสธ

มโนทัศน์ประเภทต่างๆในเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับสาเหตุ แบ่งออกเป็นสามประเภท คือ

ประเภทที่หนึ่ง ผู้ที่เชื่อมั่น

ว่าอัลลอฮ์คือผู้ทรงพลังอำนาจ และเป็นผู้ให้คุณให้โทษ และมองว่าสิ่งหนึ่งที่ช่วยเหลือเขานั้นเป็นเพียงสาเหตุที่ช่วยเหลือเขาตามการอนุมัติของอัลลอฮ์

ข้อคัดค้าน บุคคลประเภทนี้

เขามีความเชื่อในเรื่องนี้ที่ถูกต้อง

ประเภทที่สอง ผู้ที่เชื่อมั่น

ว่าอัลลอฮ์คือผู้ทรงพลังอำนาจ และเป็นผู้ให้คุณให้โทษ แต่เขามองว่าสิ่งหนึ่งคือสาเหตุที่ช่วยเหลือเขาทั้งที่ความจริงแล้วสิ่งนั้นไม่ใช่สาเหตุที่อัลลอฮ์ทรงอนุมัติให้มาช่วยเหลือเขา

ข้อคัดค้าน บุคคลประเภทนี้

เขาคือผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ในรูปแบบชริกเล็ก

ประเภทที่สาม ผู้ที่เชื่อมั่นว่า

มีสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ที่มีพลังอำนาจและเป็นผู้ให้คุณให้โทษแก่ทุกสิ่ง และเป็นสาเหตุที่ทำให้ใครคนหนึ่งได้รับความช่วยเหลือด้วยตัวของเขาเอง

ข้อคัดค้าน บุคคลประเภทนี้

เขาคือผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ในรูปแบบใหญ่หลวง(ชริกใหญ่)

สาเหตุตามบทบัญญัติ เช่น อัลลอฮ์ทรงอนุมัติให้การเป่ารักษาผู้ป่วย (รุกยะฮฺ) คือสาเหตุที่ทำให้ผู้ป่วยได้รับการรักษาให้หายป่วย

สาเหตุจากการสัมผัสรับรู้ เช่น อัลลอฮ์ทรงอนุมัติให้ยารักษาโรค คือสาเหตุที่ทำให้ผู้ป่วยได้รับการรักษาให้หายป่วย

- ❖ ข้อสังเกต หะดีษที่ระบุว่า “การขอดูอานั้น คือมันสมองของอิบาดะฮฺ(การเคารพบูชา)” เป็นหะดีษที่อ่อนหลักฐาน ส่วนหะดีษที่ถูกต้องและมีน้ำหนักคือหะดีษที่ว่า “การขอดูอานั้นคืออิบาดะฮฺ(การเคารพบูชาอัลลอฮฺ)”

การขอดูอานเป็นอิบาดะฮฺได้อย่างไร

การขอดูอานเป็นอิบาดะฮฺ โดยอ้างอิงจากหลักฐานในเรื่องนี้ ก็คือ พระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า “และพระเจ้าของพวกเขาเจ้านั้นได้ทรงตรัสว่า พวกเขาจึงวิงวอนขอจากข้าเถิด แล้วข้าจะตอบสนองแก่พวกเขา แท้จริงบรรดาผู้ที่หยิ่งโสต่อการเคารพบูชาต่อข้านั้น พวกเขาจะได้เข้าสู่ขุมมรณในสภาพที่ต่ำต้อย” (มอไฟร/๖๐)

โดยที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “ต่อการอิบาดะฮฺ(การพินาศ)ข้า” จากพระดำรัสนี้ ยืนยันว่าการขอดูอานนั้นเป็น อิบาดะฮฺชนิดหนึ่ง

และหลักฐานที่บ่งบอกถึงความเกรงกลัว(ว่าคือหนึ่งในอิวาตะสุการเคารพ
บุชาอัลลอฮฺ) ก็คือพระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า “ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าได้เกรง
กลัวพวกเขา และจงเกรงกลัวข้า หากว่าพวกเจ้าคือผู้ศรัทธา”(อาละอิมรอน/๑๗๕)

(๑)

และหลักฐานที่บ่งบอกถึงความหวัง(ว่าคือหนึ่งในอิวาตะสุการเคารพบุชาอัลลอฮฺ)
ก็คือพระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า “ดังนั้นผู้ใดที่มีความหวังว่าจะได้พบเจอ
กับพระเจ้าของเขาแล้ว เขาก็จงกระทำความดี และอย่าได้ตั้งสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเป็น
ภาคีในการเคารพบุชาร่วมกับพระเจ้าของเขา”(กะฮฟู/๑๑๐) (๒)

(๑) ความเกรงกลัวนั้นคือ ความรู้สึกและกริยาอย่างหนึ่งที่จะเกิดขึ้นเมื่อตกอยู่ใน
ความหายนะ หรือความเดือดร้อน หรือภัยอันตราย และอัลลอฮฺทรงสั่งห้ามมิให้เกรง
กลัวผู้เป็นที่รักของซัยยูน แต่ทรงสั่งให้เกรงกลัวพระองค์แต่เพียงองค์เดียว

(๒) ความหวัง คือ ความอยากได้ของมนุษย์ต่อเรื่องหนึ่งที่อยู่ไกลตัว และบางครั้งก็
เป็นเรื่องไกลตัวแต่เป็นเรื่องที่อยากได้มากๆเหมือนเป็นเรื่องใกล้ตัว

และความหวังที่แฝงความต่ำต้อยและนอบน้อมนั้น ไม่นอญูดาให้ผู้ศรัทธามี
ความรู้สึกเช่นนี้กับผู้ใดนอกจากอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ซึ่งการมีความรู้สึก
นี้กับผู้อื่นนอกจากอัลลอฮฺ ถือเป็นการตั้งภาคีกับพระองค์(ซิริกใหญ่)

และความหวังที่ได้รับการชมเชยนั้นเฉพาะผู้ที่ทำความดี แล้วคาดหวังว่าเขาจะได้รับ
ผลบุญตอบแทน หรือ ผู้ที่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวจากการทำสิ่งฝ่าฝืนอัลลอฮฺแล้ว
หวังว่าเขาจะได้รับการให้อภัย ส่วนความคาดหวังแต่ไม่ทำอะไรเลย ถือเป็น
ความหวังจอมปลอมและเป็นความหวังลมๆแล้งๆที่ได้รับการตำหนิ

ความกลัวแบ่งออกเป็น สามชนิด คือ

ความกลัวที่เป็นอิวาตะสุ
(เป็นการเคารพบูชา
อัลลอฮ์อย่างหนึ่ง)

เช่น ความกลัวของผู้ที่
เคารพบูชาต่อผู้ที่เขาเคารพ
บูชา ซึ่งความกลัวชนิดนี้จะ
แฝงไว้ด้วยความรู้สึกต่ำ
ต้อย นอบน้อม และเทิดทูน
ต่อผู้ที่เขาเคารพบูชา ข้อ
ตัดสิน ความกลัวชนิดนี้ถือ
เป็นสิ่งที่จำเป็นที่จำต้องมอบ
ให้อัลลอฮ์เพียงองค์เดียว
เท่านั้น และหากว่ามอบให้
ผู้อื่นนอกจากอัลลอฮ์ถือว่า
เป็นการตั้งภาคีต่อพระองค์
(ชริกใหญ่)

ความกลัวที่เกิดขึ้นตาม
ธรรมชาติ
(หรือตามสัญชาตญาณ)

เช่น ความรู้สึกกลัวไฟ, กลัว
ศัตรู, กลัวสัตว์ร้าย ฯลฯ ข้อ
ตัดสิน ความกลัวชนิดนี้ถือว่า
เป็นที่อนุญาต

ความกลัวที่เป็นสิ่งต้องห้าม

เช่น ความหวาดกลัวที่ทำให้
สิ้นหวังในความเมตตา
ของอัลลอฮ์ หรือ ความกลัว
ที่ทำให้เชื่อฟังผู้อื่นในเรื่อง
ที่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์

และหลักฐานในเรื่องการมอบหมายต่ออัลลอฮ์ ก็คือพระคำรัสที่อัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า "และพวกเจ้าจงมอบหมายต่ออัลลอฮ์แต่เพียงพระองค์เดียว หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา" (อัลมาอิดะฮ์/๒๓)

และพระคำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า "และผู้ใดก็ตามที่มอบหมายต่ออัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงเป็นผู้ที่พอเพียงแก่เขา" (อัญญ์อ์ลาฟ/๓) (๑)

และหลักฐานในเรื่องความมุ่งปรารถนาที่จะกระทำ(อิรริอัมมะฮ์), ความหวาดกลัวและอยากออกห่าง(อิรเราะฮ์ฮะฮ์, และความถ่อมตัวด้วยความเกรงกลัว(กุชวะฮ์) ก็คือพระคำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า "แท้จริงพวกเขานั้นแข่งขันกันในการทำความดีทั้งหลาย และพวกเขาวิงวอนเรา (อัลลอฮ์)ด้วยความหวังในความเมตตาของเราและด้วยความกลัวต่อการลงโทษของเรา และพวกเขาเป็นผู้ที่ถ่อมตัวเกรงกลัว" (อัลอัมบิยาฮ์/๕๐) (๒)

(๑)นิยามความหมายของคำว่ากรมอบหมาย(อัตตะวัคกุล)

ความหมายเดิมในทางภาษา หมายถึง การพึ่งพิงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ความหมายในทางศาสนบัญญัติ หมายถึง การพึ่งพิงต่ออัลลอฮ์อย่างแท้จริงโดยมีความเชื่อมั่นในพระองค์พร้อมกับยึดถือสาเหตุต่างๆที่บทบัญญัติศาสนาอนุญาต ซึ่งเป็นสาเหตุช่วยทำให้การทำงานหนึ่งลุล่วงไปได้

กรมอบหมายต่ออัลลอฮ์จะต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบทั้งสาม คือ

ความสัตย์จริง (อัศศิดก) ในการพึ่งพิงต่ออัลลอฮ์

ความเชื่อมั่น (อัยยิเกาะฮ์) ว่าอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ทรงทำให้การทำงานสำเร็จลุล่วงไปได้ตามที่ได้ทรงสัญญาไว้

การยึดถือสาเหตุต่างๆที่เป็นตัวช่วยให้การทำงานสำเร็จลุล่วงไปได้ตามที่บทบัญญัติศาสนาอนุญาต

(๒) อรัรือฆบะสุ คือ ความรักและปรารถนาที่จะไปถึงสิ่งที่รัก

อรัระสุบะสุ คือ ความเกรงกลัวที่ส่งผลให้ออกห่างจากสิ่งที่เกรงกลัว โดยเป็นความรู้สึกกลัวที่ควบคู่ไปพร้อมกับการกระทำ (รู้สึกกลัวพร้อมกับการออกห่าง)

อัลคุซัวะอู คือ ความรู้สึกถ่อมตนและนอบน้อมต่อความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ โดยยอมรับและยอมจำนนต่อการกำหนดศกาวการณ์ของพระองค์ในหลายๆเรื่อง

- ❖ ผู้ที่มุ่งหวังต่ออัลลอฮ์นั้นจะต้องรวมระหว่างความรู้สึกสองอย่างไว้ในจิตใจของเขา นั่นก็คือความมุ่งหวังปรารถนา และความเกรงกลัวเท่าๆกันเหมือนดังปีกของนกทั้งสองข้าง โดยจะต้องไม่ให้ความรู้สึกใดความรู้สึกหนึ่งในสองสิ่งนี้มีมากไปกว่ากัน เพราะการมีความรู้สึกใดมากกว่าอีกความรู้สึกหนึ่งนั้นมันจะเป็นสาเหตุที่ทำให้เขาตกอยู่ในความหายนะ

และหลักฐานในเรื่องความเกรงกลัว(อัลคือษะฮะ) ก็คือพระดำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า **“และพวกเจ้าอย่าได้เกรงกลัวพวกเขา และจงเกรงกลัวข้า(อัลลอฮ์)”**(อัลบะก้อเราะฮ์/๑๕๐) (๑)

และหลักฐานในเรื่องการผินหน้าผวนกลับคืนสู่อัลลอฮ์(อัลอีนาบะฮะ) ก็คือพระดำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า **“และพวกเจ้าจงผินหน้าไปสู่อัลลอฮ์และจงยอมจำนนต่อพระองค์”** (อัลซุหมัร/๕๔) (๒)

และหลักฐานในเรื่องการขอความช่วยเหลือทั่วไป(อัลอิสติอานะฮะ) ก็คือพระดำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า **“เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ”**(อัลฟาติหะฮะ/๕)

และในหะดีษบทหนึ่งของท่านนบีมุฮัมมัดได้ระบุว่า **“เมื่อท่านขอความช่วยเหลือ ก็จงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์”** (๓)

และหลักฐานในเรื่องการขอความคุ้มครอง(อัลอิสติอาซะฮฺ) ก็คือพระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า “(มุฮัมมัด)เจ้าจงกล่าวว่าคุณขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ”(อัลฟะลัก/๑)

และพระดำรัสที่ทรงตรัสว่า “(มุฮัมมัด)เจ้าจงกล่าวว่าคุณขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ” (อันนาส/๑) (๔)

และหลักฐานในเรื่องการขอความช่วยเหลือให้พ้นภัย(อัลอิสติอมะฮฺ) ก็คือพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “จงรำลึกขณะที่พวกเจ้าขอความช่วยเหลือยามคับขันต่อพระเจ้าของพวกเจ้า แล้วพระองค์ก็ได้ทรงตอบสนองแก่พวกเจ้า”(อัลอันฟาล/๕) (๕)

และหลักฐานในเรื่องการเชือดพลี ก็คือพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน การเชือดพลีของฉัน และการมีชีวิตของฉัน และความตายของฉันนั้นเพื่ออัลลอฮฺพระเจ้าแห่งทุกสรรพสิ่งเพียงองค์เดียวเท่านั้น”(อัลอันอาม/๑๖๒)

และหลักฐานจากสุนนะฮฺ(แบบฉบับ)ของท่านนบีมุฮัมมัดได้ระบุว่า “อัลลอฮฺทรงสาปแช่งผู้ใดก็ตามที่เชือดพลีเพื่อสิ่งอื่นหรือผู้อื่นนอกจากอัลลอฮฺ” (๖)

(๑) **อัลค็อชชะฮฺ** คือ ความรู้สึกกลัวที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรู้ซึ่งถึงความยิ่งใหญ่และพลังอำนาจของผู้ที่เขาเกรงกลัว

(๒) **อัลอินาบะฮฺ** คือ การหวนกลับคืนสู่อัลลอฮฺด้วยการปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์ทรงใช้และออกห่างจากสิ่งฝ่าฝืนที่พระองค์ทรงห้าม และพระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า “และพวกเจ้าจงคืนน้ำหวนคืน” หมายถึง จงกลับไป และพระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า “ผู้พระเจ้าของพวกเจ้า และจงยอมจำนนต่อพระองค์” หมายถึง พวกท่านจะต้องมอบกิจการงานทั้งหมดของท่านต่อพระองค์ เพราะท่านคือบ่าวของพระองค์ และผู้ที่เป็นบ่าวนั้นจำเป็นต้องมอบตัวของเขาให้แก่ผู้เป็นนาย ซึ่งเจ้านายก็คืออัลลอฮฺ ดังที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้กล่าวว่า “และเจ้านายนั้นก็คืออัลลอฮฺ”

(๓) **อัลอิสติอานะฮฺ** คือ การขอความช่วยเหลือ จากพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า
 “เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราเคารพบูชา และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ” (อัลฟาติหะฮฺ/๕)

จากอายะฮฺนี้อัลลอฮฺทรงใช้สำนวนที่บ่งบอกเป็นการเจาะจงว่า การเคารพบูชา(อิบาอะฮฺ) และการขอความช่วยเหลือนั้น จะต้องขอจากอัลลอฮฺแต่เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น

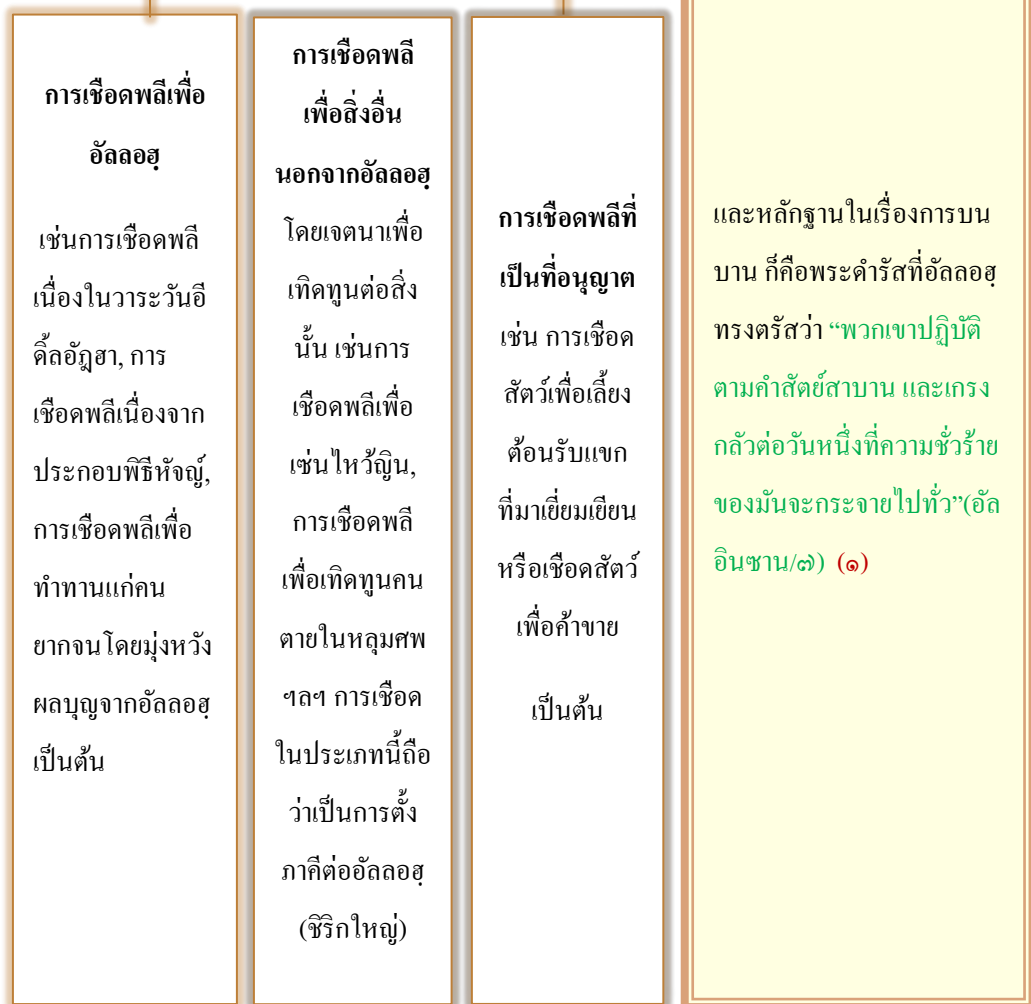
(๔) **อัลอิสติอาซะฮฺ** คือ การขอความคุ้มครองให้รอดพ้นจากสิ่งที่ไม่ชอบ หมายถึง "ฉันขอพึ่งพาและขอความคุ้มครอง"

(๕) **อัลอิสติฆอษะฮฺ** คือ การขอความช่วยเหลือให้รอดพ้นจากภัยอันตราย และความหายนะ

ซึ่งการขอความช่วยเหลือ, การขอความคุ้มครอง, การขอความช่วยเหลือให้พ้นภัย และการขอความช่วยเหลือให้ผู้หนึ่งได้รับสิทธิพิเศษ(อิซซะฟาอะฮฺ) ทั้งหมดนี้สามารถขอจากผู้อื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺได้ แต่จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขข้อ คือ ผู้ช่วยเหลือจะต้องมีชีวิตอยู่, ผู้ช่วยเหลือจะต้องอยู่ต่อหน้าผู้ขอความช่วยเหลือ, ผู้ช่วยเหลือจะต้องมีความสามารถในเรื่องที่ถูกขอให้ช่วย, ผู้ที่ขอความช่วยเหลือจะต้องเชื่อมั่นว่าผู้ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นเพียงสาเหตุที่ทำให้เขาได้รับการช่วยเหลือด้วยพระประสงค์และการอนุมัติของอัลลอฮฺ มิใช่เพราะผู้ช่วยเหลือคนนั้นมีความสามารถหรือมีพลังอำนาจในการช่วยเหลือด้วยตัวของเขาเอง

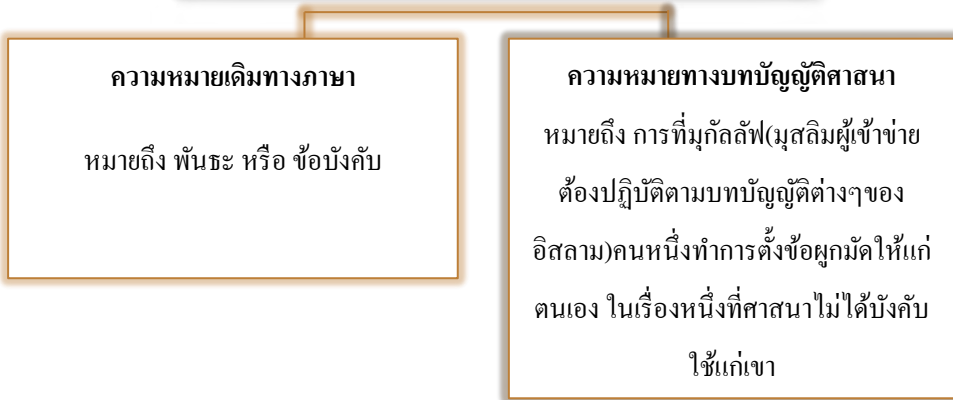
(๖) **การเชือดพลี** คือ การปลิดชีวิตด้วยการหลังเลือดโดยมีรูปแบบและวิธีการ โดยเฉพาะ

การเชือดพลีนั้นแบ่งออกเป็น สามประเภท คือ

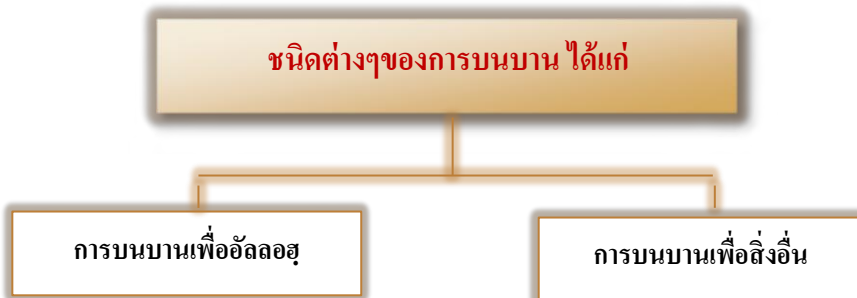
- ❖ **หมายเหตุ** ในตำราภิกขาบุตรเตฮีด ของชัยคุมุฮัมมัด บุตรของ อับดุลวะฮาบ มีรายละเอียดเพิ่มเติมในเรื่องการเชือดพลี หากท่านสนใจสามารถอ่านเพิ่มเติมได้

ค่านิยมความหมายของคำว่ากรบนบาน(อันนัชร)

- ❖ **หมายเหตุ** กรบนบานนั้นมีหลายประเภท และมีเงื่อนไขรวมทั้งคำปรับต่างๆ หากท่านสนใจสามารถอ่านเพิ่มเติมได้จากตำราภิกขาปฏิบัติของชัยคุมุฮัมมัด บุตรของ अबดุลวะฮาบ

ชนิดต่างๆของการบนบาน ได้แก่

ผู้เรียบเรียงตำราเล่มนี้ได้กล่าวถึงอิบาคะฮ์ต่างๆเหล่านี้ในตำราเล่มนี้ โดยมีได้มีเป้าหมายเพื่อบอกว่าอิบาคะฮ์ที่ท่านกล่าวมาในตำราเล่มนี้คืออิบาคะฮ์ต่ออัลลอฮ์ทั้งหมด แต่มีเป้าหมายเพื่อยกมาเป็นตัวอย่างให้ทราบเท่านั้น เพราะว่าเป็นความจริงแล้ว ยังมีอิบาคะฮ์อีกมากมายที่ไม่ได้ถูกกล่าวถึงในตำราเล่มนี้ ดังเช่นที่ท่านผู้เรียบเรียงได้กล่าวว่า “และผู้ใดก็ตามที่กระทำอิบาคะฮ์ต่างๆเหล่านี้(ที่ถูกกล่าวถึงในตำราเล่มนี้) หรืออิบาคะฮ์อื่นๆนอกเหนือจากนี้เพื่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ แน่แท้เขาได้ตั้งภาคี(ทำชริก)ต่ออัลลอฮ์แล้ว”

รากฐานประการที่สอง คือ การที่บ่าว
รู้จักศาสนาอิสลามพร้อมกับหลักฐาน
อ้างอิง

(อิสลาม) ก็คือ การยอมจำนนศิโรราบ
ต่ออัลลอฮ์ด้วยการให้เอกภาพต่อ
พระองค์ และน้อมรับต่อพระองค์ด้วย
การเคารพภักดี และปลีกตัวออกจาก
การตั้งภาคีต่อพระองค์ และออกจาก
ผู้ตั้งภาคีต่อพระองค์

ซึ่งศาสนาอิสลามนั้น มีสามระดับชั้น
ด้วยกัน คือ อัลอิสลาม(หลักศาสนา), อัล
อิมาน(หลักศรัทธา), อัลเอียะหฺซาน(หลัก
คุณธรรม) โดยทุกๆระดับชั้นนั้นมี
องค์ประกอบหลัก(รูก่น)อยู่

ระดับชั้นที่หนึ่ง คือ อัลอิสลาม(๑) ซึ่งอัล
อิสลามมีองค์ประกอบหลักอยู่ห้า
ประการ คือ

การปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่
คู่ควรต่อการเคารพบูชาอย่างแท้จริง
นอกจากอัลลอฮ์(๒) และแท้จริงท่านนบี
มุฮัมมัดคือศาสนทูตของอัลลอฮ์, การ
ดำรงละหมาด, การจ่ายซะกาต, การถือ
ศีลอดในเดือนรอมฎอน, การประกอบ
พิธีหัจญ์ ณ บัยตุลลอฮ์

(๑) ผู้เรียบเรียงได้กล่าวถึงรากฐานสำคัญประการที่
สอง คือ การที่บ่าวรู้จักศาสนาของเขา(อัลอิสลาม)
โดยท่านผู้เรียบเรียงได้เริ่มต้นด้วยการกล่าวถึงคำ
นิยามความหมายของคำว่า อัลอิสลาม โดยได้กล่าวว่

ระดับชั้นที่หนึ่ง

อัลอิสลาม ก็คือ “การยอมจำนนศิโรราบต่ออัลลอฮ์
และน้อมรับต่อพระองค์ด้วยการทำความเคารพ
ภักดี และปลีกตัวออกจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์
และออกจากผู้ตั้งภาคีต่อพระองค์”

คำนิยามความหมายของคำว่าอัลอิสลามในที่นี้ หมายถึง
การที่ท่านมอบถวายกิจการงานทั้งหมดของท่านให้แก่
อัลลอฮ์ เนื่องจากว่าท่านคือบ่าวของพระองค์ และผู้เป็น
บ่าวจำเป็นจะต้องมอบถวายชีวิตของเขาให้แก่ผู้เป็น
นาย ซึ่งผู้เป็นเจ้านายก็คืออัลลอฮ์ ดังที่ท่านนบีมุฮัมมัด
ได้กล่าวไว้ว่า “ผู้เป็นเจ้านายนั้นก็คืออัลลอฮ์”

จากนั้นผู้เรียบเรียงตำราเล่มนี้ก็ได้แจ้งให้ทราบว่าศาสนา
อิสลามแบ่งออกเป็นสามระดับชั้นด้วยกัน ก็คือ

อัลอิสลาม
(หลัก
ศาสนา)

อัลอิมาน
(หลัก
ศรัทธา)

อัลเอียะหฺ
ซาน(หลัก
คุณธรรม)

(๒) องค์ประกอบหลัก(รูก่น)ของอัลอิสลามมีทั้งหมด ห้า
ประการด้วยกัน ซึ่งประการแรก ก็คือการปฏิญาณยืนยันตน
(อັชชะฮาดะฮ์)

และหลักฐานในเรื่องการปฏิญาณยืนยันตน(อหะหะฮะฮะ)นั้น ก็คือพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “อัลลอฮฺทรงยืนยันว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรต่อการเคารพบูชานอกจากพระองค์เท่านั้น และมลาอิกะฮฺ และผู้มีความรู้ที่ดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรมนั้น ก็ต่างยืนยันด้วยว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรต่อการเคารพบูชานอกจากพระองค์ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณเท่านั้น” (อาละอิมรอน/๑๘)

และความหมายของคำกล่าวปฏิญาณยืนยันตนนั้นก็คือ **“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ถูกเคารพบูชาอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียวเท่านั้น”**

คำว่า **“ไม่มีพระเจ้า”** เป็นการปฏิเสธพระเจ้าทั้งหมดที่ถูกกราบไหว้นอกเหนือจากอัลลอฮฺ

คำว่า **“นอกจากอัลลอฮฺ”** เป็นการยืนยันว่าการเคารพบูชาทั้งหมดนั้นจะต้องกระทำเพื่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียวเท่านั้น โดยไม่มีภาคีอื่นใดมาเทียบเคียงหรือควบคู่ร่วมกับพระองค์ทั้งในด้านการเคารพบูชา และในด้านพลังอำนาจและกรรมสิทธิ์ในการครอบครองทุกสรรพสิ่งทั้งหมด

และคำอธิบายสำหรับความหมายของการปฏิญาณยืนยันตน(อหะหะฮะฮะ)นั้น ก็คือพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า **“และจงรำลึกถึงเมื่ออิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของเขา และหมู่ชนของเขาว่า แท้จริงฉันขอปลีกตัวจากสิ่งที่คุณท่านเคารพภักดี นอกจาก(อัลลอฮฺ)ผู้ซึ่งทรงบังเกิดฉันเท่านั้น เพราะแท้จริงพระองค์จะทรงชี้นำทางที่ถูกต้องให้แก่ฉัน และเขา(อิบรอฮีม)ได้ทำให้คำกล่าว(ชะฮาดะฮฺ) คงอยู่ต่อไปในลูกหลานของเขา เพื่อว่าพวกเขาจะได้กลับมาสำนึกผิด”** (อชชูครุฟ/๒๖-๒๘) (๑)

(๑) ผู้เรียบเรียงตำราเล่มนี้ได้กล่าวถึงหลักฐานในเรื่องการปฏิญาณยืนยันตนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรต่อการเคารพบูชาอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียวเท่านั้น แล้วท่านก็ได้อธิบายความหมายของคำปฏิญาณตนนี้ไว้ว่า **“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ถูกเคารพบูชาอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียวเท่านั้น”**

ดังนั้นคำปฏิญาณยืนยันทันนั้นจะต้องประมวลและรวมสองสิ่งไว้ด้วยกันก็คือ

การปฏิเสธ ก็คือ คำกล่าวหาว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใด”

การยืนยัน ก็คือ คำกล่าวหาว่า “นอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียวเท่านั้น”

ซึ่งสำนวนคำปฏิญาณนี้ เป็นสำนวนที่บ่งบอกถึงการเจาะจงและการยืนยัน ก็คือ คำปฏิญาณนี้ได้เจาะจงและยืนยันว่าการอิบาตะฮฺ(เคารพบูชา)ทั้งหมดทุกอย่างนั้น เพื่ออัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น และได้ปฏิเสธการทำอิบาตะฮฺทั้งหมดต่อสิ่งอื่นและผู้อื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺ

ด้วยเหตุนี้ผู้เรียบเรียงตำราเล่มนี้จึงได้กล่าวว่า พระคำรัสของอัลลอฮฺที่ถือว่าเป็นคำอธิบายสำหรับคำปฏิญาณตนนี้ ก็คือพระคำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “และจงรำลึกถึงเมื่ออิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของเขา และหมู่ชนของเขาว่า แท้จริงฉันขอปลีกตัวจากสิ่งที่คุณทำนเคารพสักคี่ นอกจาก(อัลลอฮฺ)ผู้ซึ่งทรงสร้างฉันเท่านั้น” (อิซซุครุฟ/๒๖-๒๗)

ซึ่งคำว่า “แท้จริงฉันขอปลีกตัวจากสิ่งที่คุณทำนเคารพสักคี่” หมายถึง ความหมายของคำว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ลาอิลาฮะ)

และคำว่า “นอกจาก(อัลลอฮฺ)ผู้ซึ่งทรงสร้างฉันเท่านั้น” หมายถึง ความหมายของคำว่า นอกจากอัลลอฮฺ (อิลลัลลอฮฺ)

และพระคาร์ดินัลที่อัลลอสูทรงตรัสว่า “จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่า บรรดาชาวคัมภีร์ (ยิวและคริสต์)เอ๋ย พวกท่านจงมายังถ้อยคำๆหนึ่งซึ่งเท่าเทียมกันระหว่างเราและพวกท่าน คือว่าเราจะไม่เคารพบูชาพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอสูเท่านั้น และพวกเราจะไม่นำสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาตั้งเป็นภาคีกับพระองค์ และพวกเราส่วนหนึ่งก็จะไม่ขัดเอาพวกเรากลับมาหนึ่งมาเป็นพระเจ้านอกเหนือจากอัลลอสูแล้วหากว่าพวกเขา(ชาวคัมภีร์)คืนหลังให้ ก็จงกล่าวว่า พวกท่านจงเป็นพยานยืนยันด้วยว่า แท้จริงพวกเรานั้นคือผู้น้อมรับ(มุสลิม)” (อาละอิมรอน/๖๔)

(๑)

(๑)พระคาร์ดินัลในอายะฮุนี มีหลักฐานยืนยันว่า การรวมทุกศาสนาเข้าด้วยกันให้เป็นหนึ่งเดียวกันนั้นเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง

❖ และหากมีผู้กล่าวว่า ความหมายของคำปฏิญาณตนที่กล่าวว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอสู” นั้นหมายถึง ไม่มีผู้ใดที่ถูกเคารพบูชานอกจากอัลลอสูใช่หรือไม่?

เราก็จะกล่าวตอบไปว่า คำกล่าวของท่านนี้ไม่ถูกต้อง เพราะคำกล่าวนี้ยังไม่ถูกต้องเพียงพอจนกว่าจะเพิ่มคำว่า “อย่างแท้จริง” เข้าไปด้วย ซึ่งคำว่า “อย่างแท้จริง” ถือเป็นสำนวนที่ยืนยันถึงการปฏิเสธพระเจ้าที่ถูกเคารพบูชาทั้งหมด นอกจากอัลลอสูเพียงองค์เดียว และยังเป็นการยืนยันอีกว่า ไม่มีผู้ใดที่ถูกเคารพบูชาอย่างแท้จริง นอกจากอัลลอสูเพียงองค์เดียวเท่านั้น

❖ และหากมีผู้กล่าวว่าคำว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอสู” นั้นหมายถึง “ไม่มีพระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงดูแลทุกสรรพสิ่ง(เรือบ)นอกจากอัลลอสู” ใช่หรือไม่?

เราก็จะกล่าวตอบไปว่า คำกล่าวนี้ถูกต้อง แต่ไม่ตรงประเด็น เพราะคำกล่าวนี้ไม่ใช่คำอธิบายที่ถูกต้องตรงประเด็นสำหรับคำว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่นอกจากอัลลอสู” เนื่องจากคำกล่าวนี้(ไม่มีพระเจ้าผู้สร้างผู้ทรงดูแลทุกสรรพสิ่ง(เรือบ)นอกจากอัลลอสู)บ่งบอกถึงการยืนยันให้เอกภาพต่ออัลลอสูในด้านการทรงสร้างและบริหารดูแลทุกสรรพสิ่ง(เดาศีคฮ์รูบียะฮ์) ซึ่งบรรดาผู้ปฏิเสธอิสลามต่างก็ยืนยันยอมรับในเดาศีคฮ์ประเภทนี้ แต่ทว่าก็ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้เขาเป็นมุสลิม ผู้เข้ารับอิสลาม

(๑) ผู้เรียบเรียงตำราเล่มนี้ได้กล่าวถึงพระคำรัสที่เป็นหลักฐานในเรื่องการปฏิญาณตนว่า แท้จริงท่านนบีมุฮัมมัดนั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ ซึ่งในพระคำรัสนั้น อัลลอฮ์ได้ทรงใช้สำนวนการข้ำเน้นถึงสามอย่างด้วยกันคือการสาบาน, อักษรลาม(บ่งบอกถึงการเน้นย้ำ) และคำวาก้ออด(แปลว่า แน่แท้ บ่งบอกถึงการเน้นย้ำเช่นกัน)

(๒) ผู้เรียบเรียงได้ชี้แจงให้ทราบถึงความหมายของคำปฏิญาณตนว่า แท้จริงท่านนบีมุฮัมมัดนั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ และได้บอกว่าการรู้ความหมายของคำปฏิญาณนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นเพราะจะช่วยทำให้มุสลิมทั้งชายและหญิงบรรลุถึงเป้าหมายที่แท้จริงของคำปฏิญาณนี้ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งความหมายของคำปฏิญาณนี้ก็คือเชื่อฟังท่านร่อซูลฯ(ศาสนทูต) ในสิ่งที่ท่านสั่งใช้, เชื่อมั่นในสิ่งที่ท่านบอก, ออกห่างจากสิ่งที่ท่านห้ามปรามและดักเตือนให้ห่าง, และจะต้องไม่กระทำอิบาดะฮ์ (การเคารพบูชา) ใดๆต่ออัลลอฮ์นอกจากว่าจะมีบทบัญญัติศาสนาที่ท่านนบีสั่งใช้และชี้แจงให้กระทำเท่านั้น

และหลักฐานในเรื่องการปฏิญาณตนว่า แท้จริงท่านนบีมุฮัมมัดนั้นเป็นร่อซูล(ศาสนทูต)ของอัลลอฮ์ ก็คือพระคำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า "แท้จริงมีร่อซูล(ศาสนทูต)คนหนึ่งจากพวกเจ้าเองได้มาหาพวกเจ้าแล้ว เป็นที่ลำบากใจแก่เขาในสิ่งที่พวกเจ้าได้รับความทุกข์ยาก เป็นผู้หวังใจในพวกเจ้า เป็นผู้เมตตา ผู้กรุณาตงสารต่อบรรดาผู้ศรัทธา"(อัลเตาบะฮ์/๑๒๘) (๑)

และความหมายของการปฏิญาณตนว่า แท้จริงท่านนบีมุฮัมมัดนั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ก็คือ เชื่อฟังท่านในสิ่งที่ท่านสั่งใช้ และเชื่อมั่นในสิ่งที่ท่านบอก และออกห่างจากสิ่งที่ท่านห้ามและดักเตือน และจะต้องไม่กระทำอิบาดะฮ์(การเคารพบูชา)ใดต่ออัลลอฮ์นอกจากว่าจะมีบทบัญญัติศาสนาที่ท่านนบีสั่งใช้ให้กระทำเท่านั้น (๒)

ข้อบังคับที่จำเป็นในการปฏิญาณตนว่าแท้จริงท่านนบีมุฮัมมัดนั้นเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ คือ แท้จริงท่านนบีมุฮัมมัดนั้นเป็นป่าวคนหนึ่งของอัลลอฮ์ที่จะต้องไม่ถูกเคารพบูชา, และ ท่านคือศาสนทูตคนหนึ่งที่จะต้องเชื่อฟังโดยไม่ถูกปฏิเสธ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

เราจะต้องเชื่อฟังท่านในทุกๆ สิ่งที่ท่านสั่ง เพราะท่านคือผู้เผยแผ่คำสั่งใช้ที่มาจากอัลลอฮ์

เราจะต้องเชื่อมั่นในสิ่งที่ท่านบอก เพราะท่านคือผู้ซื่อสัตย์และเป็นที่ไว้วางใจ

เราจะต้องออกห่างจากจากทุกสิ่งที่ท่านห้ามปรามและเตือนให้ออกห่าง โดยให้สิ่งที่ท่านนบิห้ามอยู่คนละฝั่งกับตัวของท่าน

เราจะต้องไม่กระทำบิดอะฮ์ (การเคารพบูชา) ใดๆต่ออัลลอฮ์นอกจากสิ่งที่ท่านนบินำมาเผยแผ่เท่านั้น ข้อความนี้ถือเป็นการโต้ตอบกับพวกบิดอะฮ์ (ผู้กระทำศาสนกิจในสิ่งที่ไม่มีการสอนจากบทบัญญัติอิสลาม)

และหลักฐานในเรื่องการละหมาด, การจ่ายซะกาต และคำอธิบายของหลักเตอฮีดนั้น ก็คือพระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า "และพวกขามิได้ถูกสั่งให้กระทำสิ่งใดนอกจากเพื่อเคารพบูชาต่ออัลลอฮ์ โดยเป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในการเคารพบูชาพระองค์ เป็นผู้อยู่ในแนวทางที่เที่ยงตรง และดำรงการละหมาด และจ่ายซะกาต และนั่นแหละคือศาสนาอันเที่ยงธรรม"(อัลบักฮะฮ์/๕) (๑)

และหลักฐานในเรื่องการถือศีลอดนั้น ก็คือพระดำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า "บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย การถือศีลอดนั้น ได้ถูกกำหนดแก่พวกเจ้าแล้ว เช่นเดียวกับที่ได้ถูกกำหนดแก่บรรดาชนก่อนหน้าพวกเจ้ามาแล้ว เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ยำเกรง" (อัลบะกอเราะฮ์/๑๘๓) (๒)

และหลักฐานในเรื่องการประกอบพิธีหัจญ์นั้น ก็คือพระดำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า "และสิทธิของอัลลอฮ์ที่อยู่เหนือมนุษย์นั้นก็คือการมุ่งไป(ประกอบพิธีฮัจย์)ยังบ้านหลังนั้น (กะอูบะฮ์)แก่ผู้ที่มีความสามารถหาหนทางไปยังบ้านหลังนั้น(กะอูบะฮ์)ได้ และผู้ใดปฏิเสธแท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงพึงประชาชาติทั้งหลาย" (อาละอิมรอน/๙๗) (๓)

(๑) องค์ประกอบหลัก(รูก่น)ประการที่สอง ก็คือ การละหมาด

การละหมาด คือ ศาสนกิจอย่างหนึ่งที่กระทำเพื่อเคารพบูชาอัลลอฮ์ โดยมีท่าทางและคำพูดที่มีรูปแบบเฉพาะ โดยเริ่มด้วยการกล่าวตักบีร์(กล่าวว่าอัลลอฮ์ อักบัร) และจบด้วยการให้สลาม(กล่าวว่า อัสลามุลลัยกุม วะเราะหฺมะตุลลอฮ์) และการละหมาดถือเป็นเสาหลักของศาสนา และท่านนบีได้รับบทบัญญัติคำสั่งการละหมาดจากอัลลอฮ์โดยตรง ขณะที่ท่านขึ้นไปพบอัลลอฮ์บนฟากฟ้า

องค์ประกอบหลัก(รูก่น)ประการที่สาม ก็คือ การจ่ายซะกาต

การจ่ายซะกาต ความหมายเดิมในทางภาษา คือ การทำให้งอกเงย เจริญเติบโต และการชำระให้สะอาดบริสุทธิ์

ซึ่งซะกาตนั้นมีสองประเภทคือ ซะกาตที่เป็นวัตถุทั่วไป และซะกาตที่เป็นทรัพย์สิน

(๒) องค์ประกอบหลัก(รูก่น)ประการที่สี่ ก็คือ การถือศีลอด

การถือศีลอด ความหมายเดิมในทางภาษา คือ การงดเว้น, การระงับ

ความหมายในทางศาสนบัญญัติ คือ ศาสนกิจอย่างหนึ่งที่กระทำเพื่อเคารพบูชาอัลลอฮ์ ด้วยการงดเว้นจากสิ่งต่างๆที่ทำให้เสียศีลอดควบคู่ไปกับเจตนาที่ตั้งใจจะถือศีลอด โดยเริ่มตั้งแต่รุ่งอรุณไปจนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า

และการถือศีลอดนั้น นับว่าเป็นหนึ่งในอิบาเดฮฺ(ศาสนกิจ)ที่ประเสริฐสุด เนื่องจากว่าประมวลไว้ด้วยความอดทนสามประเภท และยิ่งไปกว่านั้นอัลลอฮ์ยังทรงอ้างอิงตัวของพระองค์เองในการตอบแทนผลบุญให้แก่ผู้ถือศีลอดเป็นการเฉพาะอีกด้วย

(๓) องค์ประกอบหลัก(รูก่น)ประการที่ห้า ก็คือ การประกอบพิธีหัจญ์

การประกอบพิธีหัจญ์ ความหมายเดิมในทางภาษา คือ การมุ่งหน้า

ความหมายในทางศาสนบัญญัติ คือ ศาสนกิจอย่างหนึ่งที่กระทำเพื่อเคารพบูชาอัลลอฮ์ โดยมีการประกอบพิธีกรรมต่างๆตามที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้ให้แบบอย่างและแนวทางไว้

ซึ่งการประกอบพิธีหัจญ์นั้นเป็นศาสนกิจภาคบังคับแก่มุสลิมทุกคนที่จะต้องกระทำครั้งหนึ่งในชีวิต

ระดับที่สอง หลักอีมาน(หลักศรัทธา) นั้นมีเจ็ดสิบกว่าแขนง ซึ่งอีมานระดับสูงสุดนั้นคือ คำกล่าวว่ามีไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรต่อการเคารพบูชาอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์ และระดับที่ต่ำที่สุด คือการขจัดสิ่งอันตรายออกจากทางสัญจร และความละอายนั้นถือเป็นแขนงหนึ่งของความศรัทธา

และองค์ประกอบหลัก(รูก่น)ของการอีมาน(หลักศรัทธา)นั้น มีหกประการ คือ

การศรัทธาต่ออัลลอฮ์, มลาอิกะฮฺของพระองค์, บรรดาคัมภีร์ของพระองค์, บรรดาศาสนทูตของพระองค์, วันสิ้น โลก, กฎกำหนดสภาพการณ์ทั้งดีและไม่ดี

และหลักฐานในเรื่ององค์ประกอบหลักของการศรัทธา(รูก่นอีมาน)ทั้งหกนี้ ก็คือ พระดำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า "หาใช่คุณธรรมไม่ การที่พวกเขาผินหน้าของพวกเขาเข้าไปทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก แต่หาใช่คุณธรรมนั้นคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และวันปร โลก และศรัทธาต่อมลาอิกะฮฺ ต่อบรรดาคัมภีร์ และนบีทั้งหลาย"(อัลบะก้อเราะฮฺ/๑๗๗)

และหลักฐานของกฎกำหนดสภาพการณ์ ก็คือ พระดำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า "แท้จริงทุกสรรพสิ่งนั้น เราสร้างมันตามสัดส่วน(ตามการกำหนดกฎสภาพการณ์)" (อัลก้อมัร/๔๕)

ระดับขั้นที่สอง ความศรัทธา(อิมาน)

ความศรัทธา(อิมาน) ความหมายเดิมในทางภาษา คือ การยืนยัน

ความหมายทางศาสนบัญญัติ คือ ๑.การกล่าวคำพูดด้วยลิ้น, ๒.การเชื่อมั่นด้วยหัวใจ, และ๓.การปฏิบัติด้วยร่างกายและจิตใจ, ๔. มีการเพิ่มพูนด้วยการเคารพภักดี(ด้วยการทำความดี) และ ๕. ลดลงด้วยการฝ่าฝืน(ด้วยการทำความชั่ว)

ดังนั้น การอิมาน(ศรัทธา)ในทางศาสนบัญญัติ จะต้องประกอบไปด้วยห้าสิ่งที่ได้กล่าวไป หากว่ามีสิ่งใดในห้าสิ่งขาดตกบกพร่องไปถือว่า การอิมาน(ศรัทธา)นั้นไม่ถูกต้องตามแนวทางของอะฮ์ลุลสุนนะฮ์วัลญะมาอะฮ์

และหลักฐานยืนยันสำหรับห้าสิ่งของการอิมาน(ศรัทธา)นั้น ก็คือ

หะดีษที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้กล่าวว่า “แขนงที่สูงที่สุดนั้น คือ คำกล่าวหาว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรต่อการเคารพบูชาอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์” ประโยคนี้คือหลักฐานสำหรับสิ่งแรก(การกล่าวคำพูดด้วยลิ้น)

และหะดีษที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้กล่าวว่า “และระดับที่ต่ำที่สุด คือการขจัดสิ่งอันตรายออกจากทางสัญจร” ประโยคนี้คือหลักฐานสำหรับสิ่งที่สอง(การกระทำด้วยร่างกายและจิตใจ)

และหะดีษที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้กล่าวว่า “และความละอายนั้นถือเป็นแขนงหนึ่งของความศรัทธา” ประโยคนี้คือหลักฐานสำหรับสิ่งที่สาม(การเชื่อมั่นด้วยหัวใจ)

และจากพระดำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า **"มิไครบั้งในพวกท่านที่บั่นทอนทำให้ความศรัทธาเขาเพิ่มขึ้น"** (อัตเตาบะฮ์/๑๒๔)

พระดำรัสนี้คือหลักฐานสำหรับสิ่งที่สี่และห้า คือการอิมาน(ศรัทธา)นั้นมีเพิ่มและเมื่อมีเพิ่มก็แปลว่าต้องมิลดเช่นกัน จากหะดีษบทหนึ่งที่ระบุว่า การอิมาน(ศรัทธา)นั้นมีการลดลง คือ “ฉันไม่เคยเห็นหญิงที่มีความบกพร่องในทางสติปัญญาและศาสนามาก่อน” จากหะดีษนี้เป็นหลักฐานบ่งบอกว่าศาสนาของคนๆหนึ่ง(ซึ่งรวมถึงอิมาน)มีการลดลง หรือบกพร่อง

องค์ประกอบหลักของการศรัทธา
(ราก่อนิฆาน)มีหกประการ คือ

การ
ศรัทธา
ต่ออัลลอฮ์

การ
ศรัทธา
ต่อมลาอิ
กะฮ์

การ
ศรัทธาต่อ
บรรดา
คัมภีร์

การ
ศรัทธาต่อ
บรรดาศา
สนทูต

การ
ศรัทธาต่อ
วันสิ้นโลก

การศรัทธา
ต่อกำหนด
สภาพการ
ณ์(ก่อด้ร)
ทั้งดีและ
ไม่ดี

องค์ประกอบหลักของการศรัทธาประการที่หนึ่ง คือ
การศรัทธาต่ออัลลอฮฺ โดยมีสิ่งที่จำเป็นสี่อย่างคือ

การศรัทธาต่อ
หลักการให้เอกภาพ
ต่ออัลลอฮฺในด้าน
พระนามและ
คุณลักษณะของ
พระองค์(เตา
ฮีดอัลฮัสมาวัวศ
ลีฟาด)

การศรัทธาต่อ
หลักการให้เอกภาพ
ต่ออัลลอฮฺในด้าน
การเคารพบูชาต่อ
พระองค์(เตาฮีดอัล
อูลูฮียะฮฺ)

การศรัทธาต่อ
หลักการให้
เอกภาพต่ออัลลอฮฺ
ในด้านการทรง
สร้าง บริหารดูแล
ทุกสรรพสิ่ง(เตา
ฮีดอรรูบูบียะฮฺ)

การศรัทธา
ว่าอัลลอฮฺทรงมีอยู่
จริงโดยพิสูจน์
ยืนยันได้จากสี่
ช่องทางดังนี้

ในทางศาสน
บัญญัติ

โดยท่านอิบнул
ก๊อซิมได้กล่าวว่
ไม่มีพระดำรัสใน
ของอัลลอฮฺในอัลกุ
รอาน นอกเสียจาก
ว่า พระดำรัสนั้นจะ
เป็นหลักฐานยืนยัน
ถึงการให้เอกภาพ
ต่ออัลลอฮฺ(พระเจ้า
ผู้ทรงคู่ควรต่อการ
เคารพบูชาอย่าง
แท้จริง)

ในทางธรรมชาติ

โดยธรรมชาตินั้น
ยืนยันว่า เด็กทารก
ทุกคนนั้นเกิดมาใน
ธรรมชาติอัน
บริสุทธิ์ แต่ผู้ที่
เปลี่ยนแปลงให้เขา
หลงผิดก็คือพ่อแม่
ของเขา โดยเปลี่ยน
ให้เขาเป็นผู้ยึดมั่น
ในศาสนาอื่นและ
คริสต์ หรือพวก
บูชาไฟ

ในทางประสาท
สัมพันธ์

โดยประสาท
สัมพันธ์นั้นยืนยันว่า
เมื่อถึงภาวะคับขัน
หรือสถานการณ์ที่
ยากลำบาก มนุษย์
จะยกมือทั้งสอง
ของเขาขึ้นมาเพื่อ
วิงวอนขอจาก
ฟากฟ้า แล้วกล่าว
ว่า "พระเจ้าครับ
ได้โปรดขจัดความ
เดือดร้อนและภัย
พิบัตินี้ให้หมดไป
ด้วยเถิด"

ในทางสติปัญญา

โดยสติปัญญานั้น
ยืนยันว่าเป็นไปไม่ได้ที่
สิ่งต่างๆจะถูกสร้าง
ขึ้นมาโดยไม่มีผู้สร้าง
ดังที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า
"หรือว่าพวกเขาถูก
สร้างขึ้นมาโดย
ปราศจากสิ่งใด(ไม่มี
ผู้สร้าง) หรือว่าพวกเขา
สร้างตัวของพวกเขา
ขึ้นมาเอง" (อัญญูร/
๓๕)

องค์ประกอบหลักของการศรัทธาประการที่สอง คือ

การศรัทธาต่อมลาอิกะฮ์

มลาอิกะฮ์ คือ สิ่งมีชีวิตที่เร้นลับชนิดหนึ่ง ที่อัลลอฮ์ทรงสร้างขึ้นมาจากแสงรัศมี ถูกสร้างให้มีความจงรักภักดีอย่างเคร่งครัด โดยไม่มีการฝ่าฝืนใดๆต่ออัลลอฮ์ มีวิญญูณ ดังที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า "วิญญูณบริสุทธิ์"(อันนะฮ์ล/๑๐๒) (หมายถึงหัวหน้ามลาอิกะฮ์ที่มีชื่อว่าญิบรีล) และมลาอิกะฮ์นั้นมีเรือนร่าง ดังที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า "(อัลลอฮ์) พระผู้ทรงแต่งตั้งมลาอิกะฮ์ให้เป็นผู้นำข่าว (มลาอิกะฮ์) ผู้มีปีกสอง, สาม และสี่ ทรงเพิ่มในการสร้างตามที่พระองค์ทรงประสงค์" (ฟาฏีร/๑) และมลาอิกะฮ์นั้นมีสติปัญญาและหัวใจ ดังที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า "จนกระทั่งความหวาดกลัวได้คลายออกจากจิตใจของพวกเขา(มลาอิกะฮ์และบรรดานบี) พวกเขากล่าวว่า พระเจ้าของพวกท่านตรัสว่า อะไรนะ" (สะบะฮ์/๒๓)

และพวกเราศรัทธาต่อการมีอยู่ของมลาอิกะฮ์ และศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์ที่อัลลอฮ์ทรงเอ่ยนามของพวกเขาให้เราได้รู้จัก เช่น ญิบรีล, มีกาอิล, อีสรอฟีล และศรัทธาว่าพวกเขามีคุณลักษณะตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงบอกให้รู้ ดังที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า "พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งใช้แก่พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูกสั่งใช้" (ฮัดตะหุรีม/๖) และศรัทธาว่าพวกเขามีหน้าที่และภารกิจตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงบอกให้รู้ เช่น มลาอิกะฮ์ที่แบกบัลลังก์ของอัลลอฮ์, รวมถึงศรัทธาต่อเรื่องราวทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับพวกเขาทั้งทั้งแบบคร่าวๆและแบบละเอียด

องค์ประกอบหลักของการศรัทธาประการที่สาม คือ

การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์

พวกเรา(มุสลิม)นั้นจำเป็นจะต้องศรัทธาว่าบรรดาคัมภีร์ของอัลลอฮ์นั้นเป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์จริงๆ(หะกิกะฮะฮุ) มิใช่เป็นคำแฝงที่มีความหมายอื่น(มะญาซ) และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์นั้นถูกประทานลงมา มิใช่สิ่งถูกสร้าง(มัจลูก) และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงประทานคัมภีร์ลงมาให้กับศาสนทูตทุกๆท่าน ท่านละหนึ่งเล่ม และเราศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ และศรัทธาตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงบอกให้เราทราบ ทั้งชื่อต่างๆของบรรดาคัมภีร์ และเนื้อหาของคัมภีร์ และบทบัญญัติข้อตัดสินต่างๆในคัมภีร์ทั้งแบบคร่าวๆและแบบละเอียดในส่วนที่ยังไม่ถูกยกเลิก และเราศรัทธาว่าอัลกุรอานนั้นคือคัมภีร์ที่มายกเลิกคัมภีร์ที่มาก่อนหน้าอัลกุรอานทั้งหมด ได้แก่ คัมภีร์เตวารอต, คัมภีร์อินญีล(ไบเบิล), คัมภีร์ชะบูร, ศุหุฟของท่านนบีอิรอฮีมและนบีมุซา

องค์ประกอบหลักของการศรัทธาประการที่สี่ คือ

การศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต

เรา(มุสลิม)จำเป็นจะต้องศรัทธาว่าบรรดาศาสนทูตนั้นเป็นมนุษย์ธรรมดา ไม่มีคุณลักษณะพิเศษของการเป็นพระเจ้าแต่อย่างใด และพวกท่านเป็นหนึ่งในบ่าวของอัลลอฮ์ที่ไม่มีสิทธิ์ได้รับการเคารพบูชาเหมือนพระเจ้า และแท้จริงอัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งพวกท่านให้เป็นศาสนทูตและให้การสนับสนุนพวกเขาด้วยเครื่องหมายและสัญญาณต่างๆ และเราศรัทธาว่าพวกเขาได้ปฏิบัติหน้าที่การเผยแผ่ศาสนาของอัลลอฮ์อย่างดีที่สุด รวมถึงการอบรมตักเตือนประชาชาติของพวกท่าน และได้เสียสละอุทิศชีวิตตนเองในการปกป้องและต่อสู้เพื่อศาสนาของอัลลอฮ์อย่างสุดความสามารถ และเราศรัทธาต่อพวกท่านทั้งหมดโดยภาพรวมและศรัทธาต่อบางท่านอย่างละเอียดตามที่อัลลอฮ์ได้ทรงบอกชื่อเรื่องราว และคุณลักษณะของพวกท่านบางคนให้เราได้รับรู้

โดยเราศรัทธาว่านบีท่านแรกคือ นบีอาดัม และร่อซูลฯ(ศาสนทูต)ท่านแรกคือนบีนัวะหฺ ส่วนนบีและศาสนทูตท่านสุดท้ายคือ นบีมุฮัมมัด คืออัลลัลลอฮฺ อดัลยิ วะสัลลิม และเราศรัทธาว่าบัพัญญิตีทั้งหมดนั้นถูกยกเลิกด้วยกับบัพัญญิตีของท่านนบีมุฮัมมัด คืออัลลัลลอฮฺ อดัลยิ วะสัลลิม และเราศรัทธาว่า บรรดาศาสนทูตที่มีความมุ่งมั่นและอดทนอย่างแรงกล้า(อุลูลอฮฺมี)ที่อัลลลอฮฺได้ทรงบอกไว้ในอัลกุรอานนั้นมีทั้งหมดห้าท่านด้วยกัน คือ ท่านนบีมุฮัมมัด, ท่านนบีนัวะหฺ, ท่านนบีอิบรอฮีม, ท่าน นบีมูซา, ท่านนบีอิซา

องค์ประกอบหลักของการศรัทธาประการที่ห้า คือ

การศรัทธาต่อวันสิ้นโลก

การศรัทธาในองค์ประกอบหลัก(รูกัน)นี้รวมไปถึงการศรัทธาต่อทุกอย่างเกี่ยวกับวันสิ้นโลกที่ท่านนบีมุฮัมมัด ได้บอกเล่าให้ฟังซึ่งเป็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากเสียชีวิตไปแล้ว เช่น บททดสอบในหลุมศพ, การเป่าแตรในวันสิ้นโลก, การฟื้นคืนชีพของมวลมนุษย์จากหลุมศพของพวกเขา, トラั้งความดีความชั่ว, บันทึกความดีความชั่ว, สะพานสิรอกฺ, บ่อน้ำ, การขอความช่วยเหลือเพื่อให้ได้รับสิทธิพิเศษ(อัชชะฟาอะฮฺ), สวรรค์, นรก, การมองเห็นอัลลลอฮฺในโลกหน้าสำหรับผู้ศรัทธาทั้งในวันแห่งการพิพากษาวันกิยามะฮฺและในสวรรค์ ฯลฯ

องค์ประกอบหลักของการศรัทธาประการที่หก คือ การศรัทธาต่อ
กฎกำหนดสภาวะการณ์ทั้งดีและไม่ดี

และข้อบังคับพื้นฐานสี่ข้อของการศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาวะการณ์นี้ ได้มีนักกวีท่านหนึ่งนำมาเรียงเป็นบทกลอนซึ่งสรุปความหมายไว้ว่า

"ความรอบรู้ การลิขิตของนายเหนือหัวของเรา(อัลลอฮฺ) และพระประสงค์ของพระองค์ และการทรงสร้างของพระองค์นั้นคือ การทำให้บังเกิดขึ้นมาและประกอบให้เข้ากันอย่างสมส่วน"

ระดับขั้นที่สาม หลักคุณธรรม(เอียะหุซาน)

มีองค์ประกอบหลัก(รูกัน)ข้อเดียว ก็คือ การที่ท่านเคารพบูชาอัลลอฮฺเสมือนที่ท่านมองเห็นพระองค์ และถึงแม้ว่าท่านจะมองไม่เห็นพระองค์แต่พระองค์ทรงมองเห็นท่าน

และหลักฐานในเรื่องนี้ ก็คือพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า "แท้จริงอัลลอฮฺทรงอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ยำเกรง และบรรดาผู้กระทำความดี" (อันนะหฺล/๑๒๘)

และพระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า "และพวกเจ้าจงมอบหมายต่อพระผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเมตตากรุณา พระผู้ทรงเห็นเข้า ขณะที่เข้ายืนอยู่ และการเคลื่อนไหวของเจ้าในหมู่ผู้ก้มกราบ (สujud) แท้จริงพระองค์คือพระผู้ทรงได้ยิน พระผู้ทรงรอบรู้" (อิซหฺออ์รออ์/๒๑๗-๒๒๐)

และพระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า "และเจ้ามิได้อยู่ในเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเจ้ามิได้อ่านบางส่วนจากมันในอัลกุรอาน และพวกเจ้ามิได้กระทำการใดๆ เว้นแต่เราได้เป็นพยานแก่พวกเจ้า ในขณะที่พวกเจ้ากำลังวงอยู่ในเรื่องนั้น" (ยูนูส/๖๑)

ระดับขั้นที่สาม หลักคุณธรรม ซึ่งถือว่าเป็นระดับขั้นสูงสุดของศาสนา มีองค์ประกอบหลักข้อเดียว และมีสองระดับย่อยลงไปอีก คือ

อิบาดะฮฺอัลมูรอกออะฮฺ

คือ การเคารพบูชา(อิบาดะฮฺ)อัลลอฮฺด้วยความหวาดกลัวและยำเกรง ซึ่งระดับนี้มุสลิมทุกคนจำเป็นต้องมีในขณะที่กระทำอิบาดะฮฺเพื่ออัลลอฮฺ

อิบาดะฮฺอัลมุซาฮะดะฮฺ

คือ การเคารพบูชาอัลลอฮฺด้วยความรัก, มุ่งหวังและปรารถนาอยากจะได้รางวัลจากอัลลอฮฺ ยกตัวอย่างเช่น การเคารพบูชา(อิบาดะฮฺ)อัลลอฮฺของบรรดานบีและศาสนทูตของอัลลอฮฺ ซึ่งบุคคลอื่นๆนอกจากท่านเหล่านี้ก็สามารถทำการเคารพบูชาอัลลอฮฺในระดับนี้ได้เช่นกัน

อธิบายเพิ่มเติม

"ไม่ได้หมายความว่าผู้ที่อยู่ในประเภทบิดาอะฮ์ลุมุฮาอะดะฮ์นั้นจะมีเพียงแคความรักแต่ไร้ความเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ แต่ว่าบุคคลต่างๆที่อยู่ในระดับนี้จะมีความรักต่ออัลลอฮ์อย่างแท้จริงเป็นตัวผลักดันสูงสุดในการเคารพบูชาอัลลอฮ์ ดังที่ท่านนบีมุฮัมมัด ได้กล่าวว่า "จะไม่ให้ฉันเป็นบ่าวที่กตัญญูรู้คุณต่ออัลลอฮ์กระนั้นหรือ"

และหลักฐานในเรื่องระดับขั้นต่างๆของศาสนาอิสลามจากหะดีษของท่านนบีนั่น ก็คือหะดีษบทหนึ่งที่เป็นที่รู้จักกันในชื่อหะดีษญิบรีล ซึ่งรายงานจากท่านอุมร์ บุตรของ อัลคอกฎ็อบ ได้กล่าวว่า "วันหนึ่งขณะที่พวกเราอยู่ร่วมกับท่านร่อซูลุลลอฮ์(ศาสนทูตของอัลลอฮ์ คือท่านนบีมุฮัมมัด) ก็ได้มีชายคนหนึ่งปรากฏตัวขึ้นท่ามกลางพวกเรา โดยเขาสวมใส่ชุดสีขาว, ผมดำสนิท, ไม่มีร่องรอยของการเดินทาง และพวกเราที่ไม่มีใครเลยที่รู้จักเขา จนกระทั่งเขาได้เข้ามานั่งใกล้ท่านนบีมุฮัมมัด ในสภาพที่เข้าทั้งสองของเขาแนบชิดกับเข้าทั้งสองของท่านนบี และเขาก็ได้วางฝ่ามือทั้งสองข้างของเขาวางบนตักของเขา แล้วกล่าวแก่ท่านนบีว่า มุฮัมมัดเอ๋ย จงบอกฉันให้ทราบเกี่ยวกับอิสลามเถิด ท่านนบีจึงตอบไปว่า อิสลามก็คือ การที่ท่านกล่าวปฏิญาณยืนยันตนเองว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรต่อการเคารพบูชาอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น และแท้จริงมุฮัมมัดนั้นคือศาสนทูตของอัลลอฮ์ และการที่ท่านดำรงละหมาด, จ่ายซะกาต, ถือศีลอดในเดือนรอมฎอน และประกอบพิธีฮัจญ์ ณ บัยตุลลอฮ์(กะอฺบะฮ์) หากว่าท่านมีความสามารถที่จะกระทำได้ ชายคนนั้นตอบว่า ท่านพุดถูกแล้ว ท่านอุมร์จึงกล่าวว่า พวกเราต่างก็แปลกใจกับชายคนนี้ เพราะเขาถามท่านนบีแล้วก็รับรองเองว่าท่านนบีตอบถูกต้อง ชายคนนั้นกล่าวต่อว่า จงบอกฉันให้ทราบเกี่ยวกับอิมาน(หลักศรัทธา)เถิด ท่านนบีตอบว่า ก็คือการที่ท่านศรัทธาต่ออัลลอฮ์, มลาอิกะฮ์ของพระองค์, บรรดาคัมภีร์ของพระองค์, บรรดาศาสนทูตของพระองค์, วันสิ้นโลก และการที่ท่านศรัทธาต่อกฎกำหนดสภาพการณ์ทั้งดีและไม่ดี ชายคนนั้นตอบว่า ท่านพุดถูกแล้ว แล้วชายคนนั้นก็กล่าวถามต่อว่า จงบอกฉันให้ทราบเกี่ยวกับอิเยะฮ์ซาน(หลักคุณธรรม)เถิด ท่านนบีตอบว่า ก็คือการที่ท่านเคารพบูชาอัลลอฮ์ เสมือนว่าท่านมองเห็นพระองค์ ถึงแม้ว่าท่านมองไม่เห็นพระองค์แต่ว่าพระองค์นั้นทรงมองเห็นท่าน ชายคนนั้นกล่าวถามต่อว่า ท่านจงบอกฉันให้ทราบเกี่ยวกับวันสิ้นโลกเถิด ท่านนบีตอบว่า ผู้ที่ถูกถามก็ไม่ได้รู้ดีไปกว่าผู้ที่มาถามหรือ(คือ ท่านนบีไม่รู้) ชายคนนั้นกล่าวว่า ถ้าเช่นนั้นขอให้ท่านจงบอกสัญญาณต่างๆของวันสิ้นโลกให้ฉันทราบเถิด ท่านนบีตอบว่า คือทาสหญิงจะคลอดบุตรออกมาเป็นเจ้านาย และท่านจะได้เห็นบรรดาผู้ที่ไม่สวมใส่รองเท้า ไม่สวมใส่เสื้อผ้า ขากจนและเล็ยงแกะ จะแข่งขันกันสร้างตึกสูงๆ ท่านอุมร์กล่าวว่า จากนั้นชายคนนั้นก็จากไป พวกเราก็มีความสงสัยกันอยู่หลายวัน(เกี่ยวกับชายผู้นั้น) แล้วท่านนบีก็กล่าวว่า อุมร์เอ๋ย ท่านทราบหรือไม่ว่าชายคนนั้นคือใคร? ฉันทน(อุมร์)จึงตอบว่า อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์เท่านั้นที่รู้ดีที่สุด ท่านนบีจึงตอบว่าแท้จริงเขาคือญิบรีลเขามาเพื่อสอนศาสนาให้แก่พวกท่าน"

หะดีษบทนี้ คือหลักฐานอ้างอิงในเรื่องอัลอิสลาม(หลักศาสนา), อัลอิมาน(หลักศรัทธา) และอัลเอียะหุซาน(หลักคุณธรรม)

คำกล่าวของท่านบีที่ว่า “ผู้ถูกถามก็ไม่ได้รู้ดีไปกว่าผู้ที่มาถามหรอก” ตรงนี้เป็นหลักฐานที่ยืนยันว่าไม่มีใครรู้ว่าวันแห่งการพิพากษา(วันกิยามะฮฺ)นั้นจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่นอกจากอัลลอฮ์ เพียงองค์เดียวเท่านั้นที่ทรงรู้

คำกล่าววนบีที่ว่า "ทาสหญิงจะคลอดบุตรออกมาเป็นเจ้านาย"

มีหลายความหมายคือ

ลูกนรคุณจะมีเยอะ

ทาสจะมีเยอะ

สถานการณ์ต่างๆจะพลิกกลับ
ตาลปัตร

กษัตริย์จะแต่งงานกับทาสหญิง
แล้วนางก็คลอดบุตรออกมา ซึ่ง
เด็กคนนี้เมื่อเติบโตก็จะได้สืบ
ทอดเป็นกษัตริย์เมื่อพ่อเขา
เสียชีวิต ก็เท่ากับว่าเด็กคนนี้เป็น
เจ้านายของแม่ด้วยนั่นเอง

คำกล่าวของนบีที่ว่า "และท่านจะได้เห็นบรรดาผู้ที่ไม่สวมใส่รองเท้า ไม่สวมใส่เสื้อผ้า, ยากจน และเลี้ยงแกะจะแข่งขันกันสร้างตึกสูงๆ" หมายถึง คนที่เคยยากจนทั้งหลายจะกลับกลายเป็นเศรษฐีร่ำรวย เปลี่ยนแปลงจากความยากจนไปเป็นความร่ำรวยที่เลวร้าย

๑. แท้จริงนักศึกษามีสิทธิ์ต่างๆ ๖ อย่างที่ต้องให้ความสำคัญ คือ

สิทธิ์สำหรับตัวเอง ได้แก่ ความรู้^๑คืออภิปาละสุ(หนึ่งในการเคารพบูชาอัลลฮู ในที่นี้มีสองอย่าง คือ ความบริสุทธิ์ใจ, การปฏิบัติที่ตรงตามแนวทางของท่านนบีมุฮัมมัด), เป็นผู้ดำเนินตามแนวทาง สลัฟอย่างถูกต้องและถูกต้อง, มีจิตสำนึกว่าอัลลฮูคอยสอดส่องเขาอยู่ตลอดเวลา, นอบน้อมถ่อมตน และขจัดความโอ้อวดของตนเอง, มกน้อยและมีความพอเพียง, การปฏิบัติตามความรู้, การ รักษาบุคลิกภาพที่ดี, มีความเป็นสุภาพบุรุษ, ออกห่างสิ่งบันเทิงและความสำราญ, หลีกเลี่ยงการ พบปะชุมนุมที่ไร้สาระ, มีจิตใจเอ็นดูเมตตา, มีความหนักแน่น, สุขุมรอบคอบและไม่รีบร้อน ตัดสินใจ, มีความมุ่งมั่น, มีความกระหายในการศึกษาเรียนรู้, ทำการทบทวนและเอาใจใส่ต่อ ความรู้และสิ่งที่จะต้องอาศัยการท่องจำเป็นพิเศษ, ศึกษาเรียนรู้การแตกประเด็นปลีกย่อยออกมาจาก ประเด็นหลักๆ ได้อย่างถูกต้องตามกระบวนการทางทบทวนญุติ, ฟังพาลอัลลฮูในทุกสถานการณ์, มีความรับผิดชอบต่อวิชาความรู้, มีความซื่อสัตย์, เรือกสวนอันมีค่าของนักศึกษาก็คือ การกล่าวคำว่า “ฉันไม่รู้”, การดูแลรักษาต้นทุนชีวิต(เวลา), แสวงหาความรู้รอบตัว, อ่านทวนตำราเพื่อให้เกิด ความถูกต้องและแม่นยำ, อ่านตำราเล่มหนาๆ แล้วทำการสรุปใจความสำคัญออกมา(สำหรับ นักศึกษาที่มีความรู้ในระดับที่ดีและมีความสามารถจะกระทำได้), รู้จักการตั้งคำถามที่ดีและมี ประโยชน์, ตั้งใจฟังและทำความเข้าใจให้ดีจากนั้นจึงนำไปปฏิบัติ, รู้จักโต้แย้งที่ไม่นำไปสู่การ ทะเลาะวิวาทหรือการขกตจนข่มท่าน, ให้ความสำคัญกับอัลกุรอานและสุนนะฮฺ(แบบอย่างและ แนวทางของท่านนบีมุฮัมมัด), เสริมทักษะความรู้ทุกแขนงเพิ่มเติม, หลีกห่างออกจากอำนาจและ ชื่อเสียง และความลุ่มหลงในโลกนี้, มองผู้อื่นในแง่ดี, อุทิศความรู้ที่ร่ำเรียนมา(ด้วยการยื่นหยัดใน สัจธรรม, แนะนำผู้อื่นให้ทำความดี และห้ามปรามผู้อื่นให้ออกห่างจากความชั่ว, รู้จักคำนวณผลดี และผลเสียในแต่ละเรื่อง, เผยแผ่ความรู้, รักสิ่งที่มีประโยชน์, อุทิศตนเองในการช่วยเหลือพี่น้อง มุสลิมในการยื่นหยัดต่อสัจธรรมความจริง), ทำตัวให้มีเกียรติ, ดูแลรักษาความรู้, รู้จักการวางตัวที่ เหมาะสมกับคนไม่ดี และไม่ให้ทำคนทำผิด, ละทิ้งการอวดรู้และสอนศาสนาจนกว่าจะศึกษาร่ำ เรียนจนแตกฉานเสียก่อน, รู้จักการวางตัวที่ถูกต้องต่อความผิดพลาดของนักปราชญ์และการ ขัดแย้งในหมู่ผู้รู้, ขจัดข้อคลุมเครือต่างๆ, ออกห่างจากการเล่นพรรคเล่นพวกในเรื่องศาสนา

สิทธิที่เขาจะต้องปฏิบัติแก่ครูอาจารย์ของเขา

สำหรับสิทธิประเภทนี้ สามารถจำแนกบุคคลต่างๆออกเป็นสามประเภท คือ พวกสุดโต่ง, พวกหละหลวม และพวกที่เป็นกลาง ซึ่งจะมีการนำเสนอในบทต่อไปเกี่ยวกับประเด็นนี้ เพราะสาเหตุที่ทำให้เกิดการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์เป็นครั้งแรกบนโลกใบนี้ก็คือ การคลัง โคล้ต้อบรรดาผู้มีคุณธรรม ความดีเนื่องจากข้อคลุมเครือที่ผิดๆ ดังนั้นมุสลิมจำเป็นจะต้องเป็นวางตัวให้เป็นกลางอย่างเหมาะสมต่อบรรดาผู้มีคุณธรรมความดี โดยไม่ยกย่องเขาจนเลยเถิด หรือเหยียดหยามและลดเกียรติโดยไม่สมกับฐานะของพวกเขา

สิทธิที่เขาจะต้องปฏิบัติต่อสถานที่ที่เขาศึกษาร่ำเรียน

สิทธิที่เขาจะต้องปฏิบัติต่อมิตรสหายของเขา

อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า “พวกเจ้านั้นคือประชาชาติที่ดีที่สุด ซึ่งถูกอุบัติขึ้นมาเพื่อมวลมนุษย” (อาละอิ มรอน/๑๑๐) และท่านนบีมุฮัมมัดได้กล่าวไว้ว่า “คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านจะยังไม่มีความศรัทธาที่สมบูรณ์จนกว่าเขาจะรักที่จะให้พี่น้องของเขาได้รับในสิ่งที่เขารัก(ชอบ)ที่จะให้ตนเองได้รับในสิ่งนั้น”

สิทธิที่เขาจะต้องปฏิบัติต่อตำราของเขา

ก็คือ เขาจะต้องดูแลรักษาตำราของเขาให้ดีที่สุด เพราะอัลลอฮ์ทรงให้ความโปรดปรานแก่เขาด้วยการให้เขาได้มีตำราเหล่านี้เพื่อใช้ในการศึกษาร่ำเรียน

สิทธิที่เขาจะต้องปฏิบัติต่อความรู้

ก็คือ เขาจะต้องหมั่นทบทวนและเอาใจใส่ความรู้ที่อยู่เป็นประจำ และนำความรู้เหล่านั้นไปปฏิบัติ เพราะผู้ที่ศึกษาร่ำเรียนแล้วจำเป็นจะต้องปฏิบัติตามความรู้ หลังจากนั้นจึงนำความรู้นั้นไปเผยแผ่และสอนสั่งผู้อื่น เพราะความรู้นั้น คือหนึ่งในความโปรดปรานอย่างหนึ่งจากอัลลอฮ์ ดังนั้นวิธีหนึ่งในการขอบคุณต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ที่ทรงประทานมาให้ ก็คือการนำความรู้นั้นไปสอนและเผยแผ่ให้แก่ผู้อื่น

๒. หนึ่งในมารยาทของการตั้งคำถามก็คือ การคัดเลือกคำถามที่คิดว่าก่อให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

๓. นักศึกษานั้นจำเป็นจะต้องรักษาบุคลิกภาพของเขาคือให้ดูอยู่เสมอ

๔. หลังจากที่ท่านบิมุฮัมมัดเสียชีวิตไปแล้ว ไม่นานญาติให้กล่าวคำว่า “อัลลอฮุ และ ศาสนทูตของพระองค์รู้ดีที่สุด” แต่ให้กล่าวเพียงแค่ “อัลลอฮุทรงรู้ดีที่สุด”(อัลลอฮุ อะอะลัม)

รากฐานประการที่สาม

คือ การที่พวกท่าน(บ่าวของอัลลอฮุ)รู้จักร่อซูล(ศาสนทูต) ก็คือ ท่านบิมุฮัมมัด

ท่านคือ มุฮัมมัด บุตรของ अबดุลลอฮุ บุตรของ अबดุลมุฏฏอ์ลิบ บุตรของ ฮาซิม และฮาซิม เป็นคนของตระกูลกูร็อยซุ และกูร็อยซุ เป็นตระกูลที่มาจากชนชาติอาหรับ และชนชาติอาหรับเป็นเชื้อสายสายของท่านบิอิสมาอีล บุตรของท่านบิอิบรอฮีม ขอพรและความสันติสุขจงประสบแด่ท่านและท่านบิของเราคือ ท่านบิมุฮัมมัด

ท่านมีอายุรวมทั้งสิ้น ๖๗ ปี โดย๔๐ปีแรก คือช่วงเวลาก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนบี และ๒๗ปีหลังจากนั้นคือช่วงเวลาที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนบีและร่อซูล(ศาสนทูต) โดยท่านได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนบีด้วยพระดำรัสของอัลลอฮุที่ทรงตรัสว่า “จงอ่าน”(อัลอะลัก/๑) และได้รับการแต่งตั้งให้เป็นศาสนทูตด้วยพระดำรัสที่อัลลอฮุทรงตรัสว่า “ผู้ห่มกาย”(อัลมุคัษษิร/๑) บ้านเกิดของท่านคือ นครมักกะฮุ และท่าน ได้อพยพไปยัง นครอัลมะดีนะฮุ

ย่อหน้านี้ได้กล่าวถึงชีวประวัติของท่านบิมุฮัมมัดโดยสรุป ซึ่งประกอบไปด้วยชื่อของท่าน เชื้อสายและต้นตระกูลของท่าน อายุของท่าน รวมถึงการเผยแผ่อิสลามของท่านอย่างคร่าวๆ

เรื่องต่างๆที่เราต้องรู้เกี่ยวกับท่านนบีมุฮัมมัด

อายุของท่าน ท่านมี

อายุรวมทั้งสิ้น ๖๓ ปี
โดย๔๐ปีแรก คือ
ช่วงเวลาก่อนที่จะได้รับ
การแต่งตั้งให้เป็นนบี
และ๒๓ปีหลังจากนั้น
คือช่วงเวลาที่ได้รับการ
แต่งตั้งให้เป็นนบีและร่อ
ซูล(ศาสนทูต)

ชื่อและเชื้อสายของท่านท่าน

คือ มุฮัมมัด บุตรของ अब
ดุลลอฮฺ บุตรของ अबดุล
มุกฏอ์ลิบ บุตรของ ฮาซิม
และฮาซิม เป็นคนของ
ตระกูลกูร็อยซุ และตระกูล
กูร็อยซุ เป็นตระกูลที่มาจาก
ชนชาติอาหรับ และชนชาติ
อาหรับเป็นเชื้อสายสายของ
ท่านนบีอิสมาอีล บุตรของ
ท่านนบีอิบรอฮีม

ช่วงระยะเวลาที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนบีและร่อซูลนั้น แบ่งออกเป็นสองช่วง คือ

ช่วงที่อยู่ในนครมะดีนะฮ์

มีระยะเวลาทั้งสิ้น ๑๐ปี

ช่วงที่อยู่ในนครมักกะฮ์

มีระยะเวลาทั้งสิ้น ๑๓ปี

คำถาม ท่านนบีมุฮัมมัด เป็นนบี หรือ เป็นร่อซูล(ศาสนทูต)?

คำตอบ ท่านเป็นทั้งนบีและร่อซูล โดยท่านได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนบี ด้วยพระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า“จงอ่าน” และท่านได้รับการแต่งตั้งให้เป็นร่อซูล(ศาสนทูต)ด้วยพระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า “ผู้ห่มกาย”

อัลลอฮฺทรงแต่งตั้งท่านให้เป็นศาสนทูตเพื่อทำการตัดเดือนผู้คนให้ออกห่างจากการตั้งภาคี (ชริก)ต่ออัลลอฮฺ และเรียกร้องเชิญชวน ไปสู่การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียว

และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือพระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า "ผู้ห่มกายเอ๋ย เจ้าจงลุกขึ้นแล้ว จงประกาศตัดเดือน และแต่พระเจ้าของเจ้าจงให้ความเกรียงไกร(ต่อพระองค์) และเสื้อผ้าของเจ้าก็จงทำให้สะอาด และสิ่งสกปรกนั้นเจ้าก็จงหลบหลึกให้ห่าง และอย่าทำดีเพื่อหวังการตอบแทนอันมากมาย"(อัลมุดดัยยิร/๑-๓)

และพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า "เจ้าจงลุกขึ้นแล้วจงประกาศตัดเดือน" หมายถึง ตัดเดือนให้ออกห่างจากการตั้งภาคี(ชริก) และเชิญชวน ไปสู่การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(เตาฮีด)

และพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า "และแต่พระเจ้าของเจ้า จงให้ความเกรียงไกร(ต่อพระองค์)" หมายถึง จงเทิดทูนพระองค์ด้วยการให้เอกภาพ(เตาฮีด)

และพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า "และเสื้อผ้าของเจ้าก็จงทำให้สะอาด" หมายถึง จงชำระล้างขัดเกลาการงานของเจ้าให้สะอาดปราศจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ

และพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า "และสิ่งสกปรกนั้นเจ้าก็จงหลบหลึกให้ห่าง" หมายถึง และจงตัดเดือนผู้อื่นให้ออกห่างจากบรรดาเจวิด" อรรถุขุณั้นหมายถึง รูปปั้นเจวิดต่างๆ ซึ่งการออกห่างจากมันก็คือด้วยการละทิ้งและปลื้กตัวออกห่างจากมันและผู้ทีเคารพบูชามัน โดยท่านนบีมุฮัมมัดใช้เวลาไปกับการกระทำนี้ประมาณ๑๐ปี ซึ่งเป็นการเชิญชวน ไปสู่การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียว และหลังจาก๑๐ปีผ่านไป ท่านนบียก็ถูกยกขึ้นสู่ฟากฟ้า(เพื่อไปเข้าเฝ้าอัลลอฮฺ) และได้รับพระราชทานบทบัญญัติการละหมาด(จากพระองค์) ซึ่งท่านนบียได้ทำละหมาดที่นครมักกะฮฺเป็นเวลา๗ปี จากนั้นท่านก็ได้รับคำสั่งจากอัลลอฮฺให้อพยพไปยังนครมะดีนะฮฺ

ชีวประวัติของท่านนบีโดยสรุป

การเผยแผ่อิสลามของท่านนบีมุฮัมมัดในช่วงที่ท่านอาศัยอยู่ในนครมักกะฮะนั้น จะมุ่งเน้นไปที่เรื่อง การให้เอกภาพ(เตาฮีด) ต่ออัลลอฮฺและตักเตือนให้ห่างไกลจากการตั้งภาคี(ชริก)ต่ออัลลอฮฺ รวมถึงมีความบริสุทธิ์ใจ(อิกลาศ)ในการเคารพบูชาพระองค์เพียงองค์เดียวเป็นหลักสำคัญ โดยใช้เวลาทั้งสิ้น ประมาณ๑๓ปี

หลักจากนั้นท่านนบีมุฮัมมัดก็ได้รับคำสั่งจากอัลลอฮฺให้อพยพไปยังนครมะดีนะฮฺ โดยการเผยแผ่อิสลามของท่าน ณ นครมะดีนะฮฺนั้นก็ยังคงเป็นการเชิญชวนไปสู่การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียว รวมถึงบทบัญญัติอื่นๆที่เหลือซึ่งถูกบัญญัติขึ้นในช่วงที่อยู่ในนครมะดีนะฮฺ ไม่ว่าจะเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการเคารพบูชาอัลลอฮฺ(อิบาเดฮฺ),บทบัญญัติต่างๆที่เกี่ยวกับเรื่องของสังคม(มุอามะลาต) และบทบัญญัติต่างๆที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

ซึ่งผู้ใดที่สังเกตการเผยแผ่อิสลามของท่านนบีมุฮัมมัดเป็นอย่างดีจะพบว่า หลักการให้เอกภาพ(เตาฮีด)ต่ออัลลอฮฺนั้น เป็นเรื่องที่ท่านนบีให้ความสำคัญอย่างมากอยู่ตลอดเวลาจวบจนกระทั่งท่านเสียชีวิต ซึ่งจุดนี้ถือเป็นการตอบโต้อย่างชัดเจนต่อผู้ที่เพิกเฉยจากการศึกษาร่ำเรียนหลักเตาฮีด โดยอ้างว่าการศึกษาหลักเตาฮีดนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องศึกษา นอกจากระยะเวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

และคำกล่าวของผู้เรียบเรียงที่ว่า “ท่านนบีได้ถูกยกขึ้นสู่ฟากฟ้า” เราได้รับประโยชน์ต่างๆดังนี้

๑.เรื่องใดก็ตามที่ท่านนบีบอกให้เรารับรู้ โดยเป็นเรื่องเร้นลับ(ซ็อยบ) หน้าที่ของเราคือจะต้องศรัทธา เชื่อมั่น และน้อมรับเท่านั้น

๒.ความสำคัญอย่างยิ่งยวดของการทำละหมาดภาคบังคับ(ฟัรฎู) โดยที่อัลลอฮฺทรงพระราชทานบัญญัติการละหมาดให้แก่ท่านนบีมุฮัมมัดและประชาชาติของท่าน ณ บนฟากฟ้า

และการอพยพ(อัลอิเราะฮฺ)นั้น หมายถึง การเคลื่อนย้ายออกจากเมืองที่ตั้งภาคี(ซีริก) ไปสู่เมืองที่ให้เอกภาพ(เตาฮีด)ต่ออัลลอฮฺ และการอพยพจากเมืองที่ตั้งภาคีไปสู่เมืองที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺนั้น ถือเป็นเรื่องจำเป็นสำหรับประชาชาตินี้ และจะยังมีผลบังคับใช้คงอยู่เรื่อยไปจวบจนวันสิ้นโลก

และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือพระคำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า "แท้จริงบรรดาผู้ที่มลาอิกะฮฺได้ปลิดชีพของพวกเขา โดยที่พวกเขาเป็นผู้ธรรมแก่ตัวเขาเองนั้น มลาอิกะฮฺได้กล่าวว่า พวกเจ้าอยู่ในสิ่งใด(แม้ทำอะไรกันอยู่จึงไม่อพยพไปมะดีนะฮฺ) พวกเขากล่าวว่า พวกเรานั้นเป็นเหล่าผู้อ่อนแอในแผ่นดิน(มักกะฮฺ) มลาอิกะฮฺกล่าวว่า แผ่นดินของอัลลอฮฺมิได้กว้างขวางพอที่พวกเจ้าจะอพยพไปอยู่ในที่นั่นหรือ คนเหล่านี้แหละที่อยู่ของพวกเขาคือขุมมรณูญะฮ์นัม และเป็นที่กลับไปอันชั่วร้าย นอกจากบรรดาผู้อ่อนแอไม่ว่าจะเป็นชายและหญิง และเด็ก ที่ไม่สามารถมีอุบายใดๆ(ที่ใช้เพื่อช่วยในการหลบหนีออกจากมักกะฮฺ) และไม่ได้รับการแนะนำทางหนึ่งทางใดด้วย(ไม่มีผู้นำทางในการอพยพ) คนเหล่านี้แหละ หวังว่าอัลลอฮฺจะทรงยกโทษให้แก่พวกเขา และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงให้อภัย ผู้ทรงยกโทษ" (อันนิซาอฺ/๕๖-๕๘)

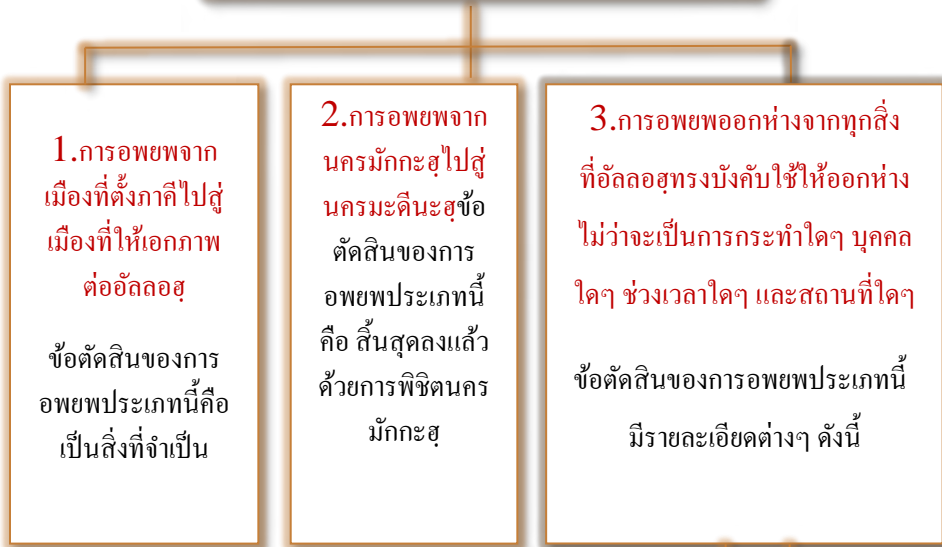
และพระคำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า "บรรดาบ่าวที่ศรัทธาของข้าเอ๋ย แท้จริงแผ่นดินของข้านี้กว้างใหญ่ไพศาล ดังนั้นพวกเจ้าจงเคารพบูชาเฉพาะข้า" (อัลอังกะบุด/๕๖)

ท่านอัลบะฆอวีได้กล่าวว่า “สาเหตุของการประทานพระคำรัสในอายะฮฺนี้ คือ ถูกประทานลงมาเนื่องจากบรรดามุสลิมที่อาศัยอยู่ในนครมักกะฮฺที่ไม่อพยพ(ไปสู่นครมะดีนะฮฺ) อัลลอฮฺได้เรียกพวกเขาด้วยชื่อแห่งการศรัทธา(เรียกพวกเขาว่าบรรดาผู้ศรัทธาต่อพระองค์)

และหลักฐานจากหะดีษของท่านนบีมุฮัมมัดที่ส่งให้ให้อพยพ ก็คือหะดีษที่ระบุว่า “การอพยพนั้นจะยังคงมีต่อไปไม่สิ้นสุด จนกว่าการกลับเนื้อกลับตัว(เตาบะฮฺ)จะหมดเวลา และการกลับเนื้อกลับตัว(เตาบะฮฺ)จะยังคงไม่สิ้นสุด จนกว่าดวงอาทิตย์จะขึ้นทางทิศตะวันตก”

การอพยพ(อัลฮิจเราะฮฺ) แบ่งออกเป็น

๓ ประเภท คือ

การอพยพออกจากกรกระทำ หมายถึง การกระทำใดก็ตามที่อัลลอฮ์ทรงสั่งห้าม หลักๆก็คือ การตั้งภาคี(ชริก)ต่อพระองค์

การอพยพออกจากบุคคล หมายถึง บุคคลที่เป็นผู้ปฏิเสธอิสลาม และผู้ที่กลับกลอก(มุนาฟิก) และบุคคลอื่นๆ

การอพยพออกจากช่วงเวลา หมายถึง ช่วงเวลาหรือเทศกาลที่ผู้ปฏิเสธอิสลามได้เฉลิมฉลอง

การอพยพออกจากสถานที่ หมายถึง สถานที่ๆผู้ปฏิเสธอิสลามได้ใช้เป็นที่จัดงานเฉลิมฉลอง หรือประกอบพิธีกรรมทางศาสนาของพวกเขา

และหะดีษของท่านนบีมุฮัมมัดที่ระบุว่า "ไม่มีกรอพพหลังจากการพิชิต(มกกะฮฺ)อีกแล้ว" *

หมายถึง การอพยพออกจากนครมกกะฮฺไปสู่นครมะดีนะฮฺ ตรงนี้คือการชี้แจงจากท่านนบีมุฮัมมัด ให้ทราบว่า นครมกกะฮฺจะไม่มีทางกลับไปเป็นแผ่นดินแห่งการปฏิเสธศรัทธาหรือแผ่นดินแห่งการตั้งภาคีอีกแล้ว

ระยะเวลาของการกลับเนื้อกลับตัวนั้นจะสิ้นสุดลงด้วยสองสาเหตุดังนี้ *

(๑) ดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันตก

(๒) เมื่อวาระแห่งความตายได้มาเยือน(กำลังจะเสียชีวิต) ดังที่อัลลอฮฺได้ทรงตรัสว่า

"และการกลับเนื้อกลับตัว(ที่อัลลอฮฺจะทรงรับ)นั้นมีไว้สำหรับผู้ที่กระทำความชั่วต่างๆ จนกระทั่งเมื่อความตายได้มายังคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกเขา แล้วเขาก็กล่าวว่า บัดนี้แหละข้าพระองค์ขอสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว และ(การกลับเนื้อกลับตัวที่อัลลอฮฺจะทรงรับ)ก็มีไว้สำหรับบรรดาผู้ที่ตายในสภาพที่เป็นบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วย" (อันนิซาอ์/๑๘)

หลังจากที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้พ้นจากอาศัยอยู่ในนครมะดีนะฮฺ ท่านก็ได้รับคำสั่ง(จากอัลลอฮฺ)ให้เผยแพร่แบบบทบัญญัติอื่นๆ เช่น การจ่ายซะกาต(๑), การถือศีลอด, การประกอบพิธีหัจญ์, การต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ, การอะซาน(ประกาศเชิญชวนไปสู่การทำละหมาด), การแนะนำสิ่งใช้กันให้ทำความดี และห้ามปรามยับยั้งกันให้ออกห่างจากความชั่ว และบทบัญญัติอิสลามในเรื่องอื่นๆ นอกเหนือจากนี้

ท่าน(นบีมุฮัมมัด)ใช้เวลาในการเผยแพร่สิ่งที่ได้กล่าวมานี้ (ณ นครมะดีนะฮฺ) เป็นเวลาทั้งหมด ๑๐ปี และหลังจากนั้นท่านก็เสียชีวิต ขอให้พรอันประเสริฐและความสันติจากอัลลอฮฺได้ประสบแก่ท่านนบีด้วยเถิด (๒)

และศาสนาของท่าน(ที่ท่านได้เผยแพร่)นั้นก็ยังคงอยู่ และนี่คือศาสนาของท่าน(ศาสนาอิสลาม) โดยที่ไม่มีควมดิงามใดๆ เว้นแต่ท่านนบีจะสั่งใช้ให้กระทำ และไม่มีความชั่วใดๆ เว้นแต่ท่านนบีจะห้ามปรามให้ออกห่างจากมัน

ซึ่งความดิงามที่ท่านสั่งใช้ให้กระทำก็คือ การยืนยันให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(เตอาฮีด) และรวมไปถึงทุกๆ สิ่งที่อัลลอฮฺทรงรักและพอพระทัย

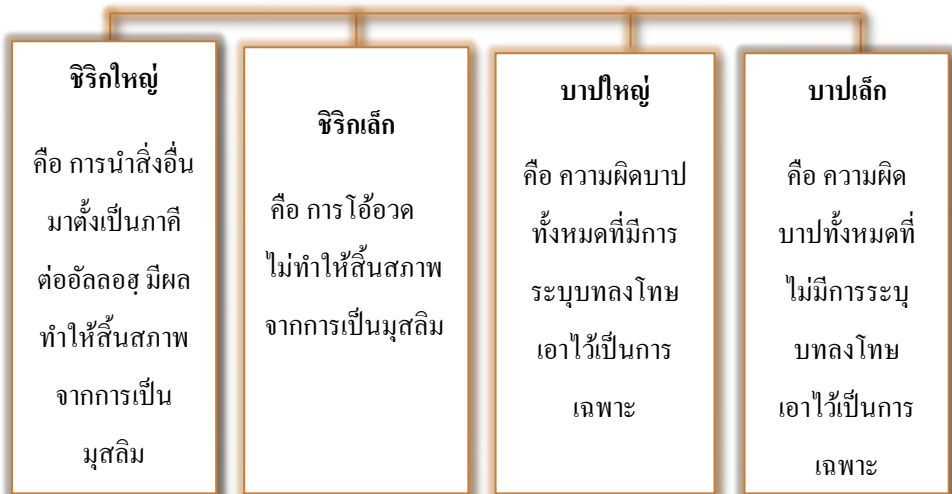
และความชั่วที่ท่านได้ห้ามปรามให้ออกห่างจากมันก็คือ การตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ(ชริก) และรวมไปถึงทุกๆ สิ่งที่อัลลอฮฺทรงรังเกียจและปฏิเสธมัน (๓)

(๑) ท่านซัยد อิบน์ อุัยยมีน ได้กล่าวว่า “การจ่ายชะกาดนั้นถูกบัญญัติขึ้นเป็นครั้งแรก ณ นครมักกะฮะฮ์ แต่ทว่าในเวลานั้นยังมิได้มีการกำหนดพิกต์และข้อบังคับใช้ของชะกาด เพราะการกำหนดพิกต์และข้อบังคับของชะกาดนั้น ได้ถูกกำหนดขึ้น ณ นครมะดีนะฮ์”

(๒) ท่านนบีมุฮัมมัดเสียชีวิตในปี ฮิจเราะฮ์ศักราชที่๑๐(คือ ปีที่๑๐ หลังจากอพยพจากนครมักกะฮ์ฮ์ ไปสู่นครมะดีนะฮ์) และศพของท่านก็ถูกฝังอยู่ในห้องของท่านหญิงอาอิชะฮ์

(๓) ไม่มีความดีงามใดๆเว้นแต่ท่านนบีจะแนะนำสั่งใช้ให้กระทำ และไม่มี ความชั่วใดๆเว้นแต่ท่านนบีจะห้ามปรามให้ออกห่างจากมัน จากประโยคนี้ เราจำเป็นจะต้องให้การยืนยันว่าท่านนบีมุฮัมมัด ได้ปฏิบัติหน้าที่ภารกิจที่ได้รับมอบหมายมาแล้ว และท่านก็ได้เผยแผ่ศาสนาอย่างครบถ้วน และได้ตั้งเดือนประชาชาติของท่าน และได้ต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์อย่างแท้จริง และท่านได้จากพวกเรามาโดยที่คำสอนอันชัดเจนถูกต้องเอาไว้ให้แก่เรา ซึ่งจะไม่มีความผิดที่หลงทางหรือเอนเอียงออกไปจากคำสอนอันชัดเจนนั้น นอกจากผู้ที่ได้รับความพินาศเท่านั้น

สิ่งต้องห้ามต่างๆอันใหญ่หลวง คือ

อัลลอฮฺทรงแต่งตั้งท่านนบีมุฮัมมัด(ให้เผยแผ่ศาสนาอิสลาม)แก่มนุษย์ทั้งมวล และพระองค์ได้ทรงสั่งใช้ให้หล่ามนุษย์และญินเชื่อฟังท่านนบี

และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือ พระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า"จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ว่า มวลมนุษย์เอ๋ย แท้จริงฉันคือศาสนทูตของอัลลอฮฺที่มายังพวกท่านทั้งหมด" (อัลอะฮฺรอฟ/ ๑๕๘) (๑)

และอัลลอฮฺได้ทรงแต่งตั้งท่านมาพร้อมกับศาสนาอันสมบูรณ์แบบ และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือ พระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า "วันนี้ข้าได้ทำให้ศาสนาของพวกเจ้าสมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว และข้าก็ได้ทำให้ความโปรดปรานของข้าแก่พวกเจ้านั้นสมบูรณ์ และข้าได้พอพระทัยให้อิสลามนั้นเป็นศาสนาแก่พวกเจ้า" (อัลมาอิดะฮฺ/๑) (๒)

และหลักฐานที่บ่งบอกถึงการเสียชีวิตของท่านนบีมุฮัมมัด ก็คือ พระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า "แท้จริงเจ้านั้น(มุฮัมมัด)คือผู้ที่จะต้องตาย และพวกเขา ก็คือผู้ที่จะต้องตาย แล้วพวกเจ้าในวันกิยามะฮฺ(วันแห่งการพิพากษา)ก็จะถูกเชิญกันต่อหน้าพระเจ้าของพวกเจ้าอย่างแน่นอน" (อัลซุหมร์/๓๐-๓๑) (๒)

(๑) ท่านนบีได้ถูกแต่งตั้งให้เป็นศาสนทูตแก่มนุษย์ทั้งมวล และถือว่าบทบัญญัติของบรรดาศาสนทูตในยุคก่อนหน้าทั้งหมดถูกยกเลิกด้วยบทบัญญัติของท่านนบีมุฮัมมัด ด้วยเหตุนี้พวกยิวและคริสต์คนใดก็ตามที่ตั้งอยู่ในยุคของท่านนบีจวบจนมาถึงในยุคปัจจุบันนี้ หากว่าพวกเขาได้รับรู้คำสอนของศาสนาอิสลามแล้ว แต่พวกเขาไม่เข้ารับอิสลาม ถือว่าพวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ถึงแม้ว่าเขาจะปฏิบัติตามบทบัญญัติของท่านนบีมุฮาและนบีอิซาอย่างถูกต้องและเคร่งครัดก็ตาม

และหลักฐานส่วนหนึ่งในเรื่องนี้ ก็คือ

๑. พระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า "จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่า บรรดาชาวกัมภีร์(ยิวและคริสต์)เอ๋ย พวกท่านจงมายังถ้อยคำหนึ่งซึ่งเท่าเทียมกันระหว่างเราและพวกท่าน คือว่าเราจะไม่เคารพบูชาพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และพวกเราจะไม่นำสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาตั้งเป็นภาคีกับพระองค์" (อาละอิมรอน/๖๔)

๒. พระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า "พวกเจ้าจงต่อสู้บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันสิ้นโลก และไม่ควเว้นสิ่งที่อัลลอฮ์และร่อซูล(ศาสนทูต)ห้ามไว้ และไม่ปฏิบัติตามศาสนาแห่งสัจธรรม อันได้แก่บรรดาผู้ที่ได้รับกัมภีร์(ยิวและคริสต์)" (อัตเตาบะฮ์ /๒๕)

๓. คำพูดของท่านนบีมุฮัมมัด(หะดีษ)ที่ท่านได้กล่าวว่า “ฉันขอสาบานด้วยพระเจ้าผู้ซึ่งชีวิตของฉันอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของพระองค์ว่า ไม่มีชาวยิวและชาวคริสต์คนใดก็ตามที่ไม่รับฟังฉัน จากนั้นเขาก็ไม่ศรัทธาต่อฉัน เว้นแต่เขาคือผู้หนึ่งจากชาวนรก”

(๒) พระดำรัสในอายะฮ์นี้มีการตอบโต้ต่อชาวบิดอะฮ์(ผู้ที่กระทำสิ่งต่างๆ โดยอ้างหรือเชื่อมั่นว่าสิ่งนั้นเป็นศาสนกิจ(อิบาดะฮ์) ทั้งๆที่ไม่ใช่แบบอย่างและคำสอนมาจากศาสนาอิสลาม)

ส่วนที่ ๕ บทส่งท้าย

และมนุษย์ทั้งหมด เมื่อเสียชีวิตแล้ว พวกเขาจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้ง และหลักฐานในเรื่องนี้ ก็คือ พระคำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า "จากแผ่นดินเราได้สร้างพวกเขา และ ณ แผ่นดินนั้นเราจะให้พวกเขากลับคืนไป และจากแผ่นดินนั้น เราจะให้พวกเขากลับออกมาอีกครั้งหนึ่ง" (ฎฮา/๕๕)

และพระคำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า "และอัลลอฮ์ทรงสร้างพวกท่านมาจากแผ่นดินเช่นพืชผัก แล้วจะทรงให้พวกท่านกลับคืนสู่ในแผ่นดิน และจะทรงให้พวกท่านออกมาเพื่อคืนชีพ" (นูห/๑๗-๑๘)

และหลังจากที่ฟื้นคืนชีพขึ้นมาแล้ว พวกเขาจะได้รับการพิพากษา และได้รับผลตอบแทนตามผลงานที่พวกเขาได้กระทำมา และหลักฐานในเรื่องนี้ ก็คือ พระคำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า "และสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหลายและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ เพื่อพระองค์จะทรงตอบแทนบรรดาผู้กระทำความชั่วตามที่พวกเขาประพฤติ และจะทรงตอบแทนบรรดาผู้กระทำความดีด้วยความดี" (อันนัจม/๑๑) (๑)

และผู้ใดก็ตามที่ปฏิเสธและไม่เชื่อเรื่องการฟื้นคืนชีพ ถือว่าเขาเป็นผู้ปฏิเสธอิสลาม

และหลักฐานในเรื่องนี้ ก็คือ พระคำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า "บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวอ้างว่า พวกเขาจะไม่ถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีก (มุฮัมมัด) เจ้าจงกล่าวว่า หากเป็นเช่นนั้นไม่ ขอสาบานต่อพระเจ้าของฉันว่าพวกท่านจะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกอย่างแน่นอน แล้วพวกท่านจะได้รับแจ้งตามที่พวกท่านได้กระทำเอาไว้ และนั่นเป็นเรื่องที่ง่ายดายสำหรับอัลลอฮ์" (อัตตะฆอบูน/๗) (๒)

และอัลลอฮ์ได้ทรงแต่งตั้งบรรดาศาสนทูต(ร่อซูล) เพื่อให้เป็นผู้แจ้งข่าวดี(แก่ผู้ศรัทธา) และตักเตือนให้เกรงกลัว (การลงโทษของอัลลอฮ์แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธา)

และหลักฐานในเรื่องนี้ ก็คือ พระคำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า "คือบรรดาร่อซูล(ศาสนทูต)ในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และในฐานะผู้ตักเตือน" (อันนิซาอ/๑๖๕)

ซึ่งศาสนทูตคนแรกก็คือ ท่านนบีนวะหุ และศาสนทูตคนสุดท้ายก็คือ ท่านนบีมุฮัมมัด และท่าน(นบีมุฮัมมัด)ก็เป็นนบีท่านสุดท้ายด้วย

และหลักฐานที่บ่งบอกว่าท่านนบีนวะหุ คือศาสนทูตคนแรก ก็คือ พระคำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า "แท้จริงเราได้มีคำศักดิ์สิทธิ์ให้แก่เจ้า เช่นเดียวกับที่เราได้มีคำศักดิ์สิทธิ์ให้แก่นวะหุ และบรรดานบีหลังจากเขา" (อันนิซาอ/๑๖๓) (๓)

(๑) มนุษย์ทุกคนนั้นย่อมต้องได้ลิ้มรสชาติของความตายอย่างไม่ต้องสงสัย และพวกเขาก็จะถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งในวันอันยิ่งใหญ่ นั่นก็คือวันกียามะฮฺ โดยทุกคนก็จะได้รับการสอบสวนพิพากษา และได้รับผลตอบแทนตามแต่ผลงานที่พวกเขาได้เคยกระทำไว้

(๒) ผู้ใดก็ตามที่ปฏิเสธและไม่เชื่อเรื่องการฟื้นคืนชีพและการสอบสวนพิพากษาในวันกียามะฮฺ ถือว่าเขาคือผู้ปฏิเสธอิสลาม เพราะเขาปฏิเสธองค์ประกอบหลัก(รูก่น)หนึ่งขององค์ประกอบหลักทั้งหกในด้านการศรัทธา(รูก่นอีมาน)

(๓) ท่านนบีนวะหฺคือศาสนทูตท่านแรก และหลักฐานในเรื่องนี้ ก็คือ พระคำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า "แท้จริงเราได้มีคำศักดิ์สิทธิ์ให้แก่เจ้า เช่นเดียวกับที่เราได้มีคำศักดิ์สิทธิ์ให้แก่ นวะหฺ และบรรดานบีหลังจากเขา"(อันนิซาอ์/๑๖๓)

ส่วนผู้ที่เป็นนบีท่านแรกนั้น ก็คือ ท่านนบีอาดัม และหลักฐานในเรื่องนี้ ก็คือ หะดีษของท่านนบีมุฮัมมัดบทหนึ่งที่ท่านนบีได้ถูกสอบถามว่า ท่านนบีอาดัมเป็นนบีหรือไม่? ท่านนบีตอบว่า “(ท่านนบีอาดัม) คือ นบีท่านหนึ่ง ผู้ที่อัลลอฮฺเคยสนทนาคำด้วย”

และผู้ที่เป็นนบีและศาสนทูตท่านสุดท้าย ก็คือ ท่านนบีมุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุ อลัยฮิ วะสลัลม

และหลักฐานในเรื่องนี้ ก็คือ พระคำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า "มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาของผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเจ้า แต่ทว่าเขารือซุล(ศาสนทูต)ของอัลลอฮฺ และเป็นนบีนคนสุดท้าย" (อัลอะหฺซาบ/๔๐)

ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่แอบอ้างตนว่าเป็นนบีและรือซุล(ศาสนทูต)หลังจากท่านนบีมุฮัมมัด เขาคือผู้ที่โกหกและผู้ปฏิเสธอิสลาม และใครก็ตามที่เชื่อถือคนที่แอบอ้างเหล่านี้ เขาก็เป็นผู้ปฏิเสธอิสลามด้วยเช่นเดียวกัน

และอัลลอฮฺทรงสั่งใช้ให้ปวงบ่าวของพระองค์นั้นปฏิเสธต่อภู่อชูต(พระเจ้าจอมปลอม) และศรัทธามั่นต่ออัลลอฮฺ ท่านอิบนุลก้อยอิมได้กล่าวอธิบายว่า ภู่อชูตนั้น คือ ทุกๆสิ่งที่เป็นบ่าว(มนุษย์) ได้ให้สถานะแก่มันอย่างเกินเลขขอบเขต ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ถูกเคารพบูชา หรือผู้ที่ได้รับการปฏิบัติ ตาม หรือผู้ที่ได้รับความจงรักภักดี

และอัลลอฮฺได้ทรงแต่งตั้งศาสนทูตให้แก่ทุกๆประชาชาติ โดยเริ่มตั้งแต่ต้นปีนวะหฺ ไปจนถึงท่านนบีมุฮัมมัด โดยทำการสั่งใช้ประชาชาติของพวกเขาให้ทำการเคารพบูชาอัลลอฮฺเพียงองค์เดียว และห้ามปรามพวกเขาให้ออกห่างจากการเคารพบูชาภู่อชูต(พระเจ้าจอมปลอม)

และหลักฐานในเรื่องนี้ ก็คือ พระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า “และแน่แท้เราได้แต่งตั้งศาสนทูตในทุกๆประชาชาติ (โดยสั่งว่า) พวกเจ้าทั้งหลาย(เหล่าประชาชาติ)จงเคารพบูชาอัลลอฮฺ และออกห่างจากการเคารพบูชาภู่อชูต(พระเจ้าจอมปลอม)” (อันนะหฺลฺ/๓๖)

และบรรดาภู่อชูตนั้นมีมากมาย ซึ่งภู่อชูตชั้นแนวหน้านั้นมี ๕ ประเภทด้วยกัน คือ

๑.อิบลิส(หัวหน้าของบรรดาชัยฏอน) –อัลลอฮฺทรงสาปแช่งมัน- ๒.ผู้ใดก็ตามที่ถูกเคารพบูชาแล้ว เขาพึงพอใจ ๓.ผู้ใดก็ตามที่เรียกร้องเชิญชวนผู้คนให้มาเคารพบูชาตัวเขา ๔.ผู้ที่แอบอ้างว่ารู้เรื่องเร้นลับ ไม่ว่าจะในเรื่องใดก็ตาม ๕.ผู้ที่ตัดสินด้วยกฎหมายอื่น ที่มีไข่กฎหมายที่อัลลอฮฺได้ทรงประทานลงมา

และหลักฐานในเรื่องนี้ ก็คือ พระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า "ไม่มีการบังคับใดๆ(ให้นับถือ)ในศาสนา(อิสลาม) แน่แท้ความถูกต้องนั้นได้เป็นที่กระจ่างแจ้งแล้วจากความผิด(สัญจรกรรมความจริงและความหลงผิดนั้นได้ถูกจำแนกแยกออกจากกันอย่างชัดเจนแล้ว) ดังนั้นผู้ใดปฏิเสธศรัทธาต่อภู่อชูต(พระเจ้าจอมปลอม)และศรัทธามั่นต่ออัลลอฮฺแล้ว แน่แท้ว่าเขานั้นได้ยึดห้วงอันมั่นคงไว้แล้ว" (อัลบะกะเราะฮฺ/๒๕๖)

และนี่แหละคือความหมายของคำว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรต่อการเคารพบูชาอย่างแท้จริง นอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียว

และในหะดีษบทหนึ่งทีระบุว่า “หัวใจหลักของศาสนานั้นคืออิสลาม และเสาหลักของศาสนานั้นคือการละหมาด และสุดยอดของศาสนานั้นคือการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ”

อัลลอฮ์ได้ทรงแต่งตั้งบรรดานบีและบรรดาศาสนทูตขึ้นมา เพื่อเป็นผู้แจ้งให้ทราบถึงข่าวดีแก่ผู้ที่เชื่อฟัง และน้อมรับอิสลาม และตักเตือนให้เกรงกลัวข่าวร้ายแก่ผู้ที่คดเคี้ยวและไม่น้อมรับอิสลาม ซึ่งพวกเขาทุกคน(นบีและศาสนทูต)ล้วนแต่มีภารกิจที่เหมือนกันคือ เรียกร้องเชิญชวนผู้คนทั้งหลายไปสู่การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ และห้ามปรามต่อต้านพวกเขาให้ออกห่างจากการเคารพบูชาพระเจ้าจอมปลอม(กนูชุต)และการตั้งภาคีต่อพระองค์ในรูปแบบต่างๆ และหลักฐานในเรื่องนี้ ก็คือ พระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า “และแน่แท้เราได้แต่งตั้งศาสนทูตในทุกๆประชาชาติ เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้นเคารพบูชาอัลลอฮ์ และออกห่างจากการเคารพบูชาพระเจ้าจอมปลอม” พระดำรัสที่ทรงตรัสว่า“ในทุกๆประชาชาติ” หมายถึง ทุกๆกลุ่มชน และพระดำรัสที่ทรงตรัสว่า“พวกเขา(เหล่าประชาชาติ)จงเคารพบูชาอัลลอฮ์” หมายถึง คำสั่งใช้ให้พวกเขาให้ออกภาพต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียว และพระดำรัสที่ทรงตรัสว่า“และออกห่างจากการเคารพบูชาพระเจ้าจอมปลอม” หมายถึง จงให้พวกกนูชุต(พระเจ้าจอมปลอม)อยู่คนละฝั่งกับพวกเขา ซึ่งถือว่าเป็นสำนวนที่ลึกซึ้งในการเตือนและออกห่างจากมัน(กนูชุต) และถือได้ว่าเป็นการปลุกตัวออกห่างอย่างแท้จริงจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์และผู้ตั้งภาคีต่อพระองค์

และอัลลอฮ์ทรงสั่งใช้ให้ปวงบ่าวของพระองค์ทำการปฏิเสธต่อพระเจ้าจอมปลอม และให้ยึดมั่นศรัทธาต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียว และการปฏิเสธต่อพระเจ้าจอมปลอมนั้นต้องมาเป็นอันดับแรกก่อนการยึดมั่นศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือ พระดำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า “ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่ปฏิเสธต่อพระเจ้าจอมปลอม(อ็ญญูต) และศรัทธามั่นต่ออัลลอฮ์”

และอ็ญญูต(พระเจ้าจอมปลอม)นั้นก็คือ ทุกสิ่งที่เป็นบ่าว(มนุษย์)ได้ให้สถานะที่เกินเลขขอบเขตแก่มัน ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ถูกเคารพบูชา หรือผู้ที่มีคนทำตาม หรือ ผู้ที่มีคนจงรักภักดีต่อเขา

และบรรดากนูชุตนั้นมีมากมาย ซึ่งกนูชุตชั้นแนวหน้านั้นมี ๕ ประเภทด้วยกัน คือ

๑.อิบลิส(หัวหน้าของบรรดาชัยฏอน) ๒.ผู้ใดก็ตามที่ถูกเคารพบูชาแล้วเขาพึงพอใจ ๓.ผู้ใดก็ตามที่เรียกร้องเชิญชวนผู้คนให้มาเคารพบูชาตัวเขา ๔.ผู้ใดก็ตามที่แอบอ้างว่ารู้เรื่องเร้นลับ ๕.ผู้ที่ตัดสินด้วยกฎหมายอื่น ที่มีไข่กฎหมายของอัลลอฮ์ที่ทรงประทานลงมา

การตัดสินด้วยกฎหมายอื่นที่มีใช้กฎหมาย
ของอัลลอฮ์นั้น มีรายละเอียดดังนี้

เป็นการปฏิเสธอิสลาม(และสิ้นสภาพจาก
การเป็นมุสลิม)

หากผู้ที่ตัดสินเชื่อว่ากฎหมายของมนุษย์นั้น
มีสถานะเทียบเท่ากับกฎหมายของอัลลอฮ์
หรือดีกว่ากฎหมายของอัลลอฮ์

เป็นการฝ่าฝืนเนรคุณต่ออัลลอฮ์
(แต่ยังเป็นมุสลิม)

หากผู้ที่ตัดสินเชื่อว่ากฎหมายของมนุษย์
นั้น ไม่ถูกต้อง แต่เขาใช้กฎหมายของมนุษย์
ตัดสินเนื่องจากอารมณ์ของเขา หรือมัก
มากในอำนาจและชื่อเสียง หรือเนื่องจาก
สาเหตุอื่นๆนอกเหนือจากนี้

ท่านอิมามอิบนุญลัยอียิมได้แบ่งการต่อสู้ในหนทาง
ของอัลลอฮ์(อัลญิฮาด)ออกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้

การต่อสู้กับ
จิตใจของตัวเอง

กระทำด้วยการ
มีความรู้, การ
ปฏิบัติตาม
ความรู้, การเผย
แผ่อิสลาม และ
ด้วยความ
อดทน

การต่อสู้กับชัยฏอน

กระทำด้วยการละทิ้ง
สิ่งคลุมเครือทั้งหลาย(ช
บูฮาด) เช่นการตั้งภาคี
(ชิริก) และอสุตริกรรม
(บิดอะฮ์), และด้วยการ
ละทิ้งสิ่งที่เป็นกิเลส
ตณหาต่างๆ(ชะฮะวาต)
ทั้งที่เป็นบาปใหญ่และ
บาปเล็ก

การต่อสู้กับ
พวกปฏิเสธ
อิสลามและ
พวกกลับกลอก

กระทำด้วย
จิตใจ, คำพูด,
ทรัพย์สิน และ
ชีวิต

การต่อสู้กับ
บรรดาผู้มีอำนาจ
และการต่อสู้กับ
สิ่งที่เป็นอสุตริ
กรรม(บิดอะฮ์)
และความชั่ว
ทั้งหลาย

กระทำด้วยการ
ปฏิบัติ, คำพูด
และจิตใจ

คำสั่งท้าย

ผู้มีสติปัญญาทุกคนจำเป็นจะต้องนำคำสอนจากตำราอันมีค่าเล่มนี้ไปพิจารณาใคร่ครวญ และให้ความเอาใจใส่กับตำราเล่มนี้เป็นพิเศษ เนื่องจากตำราเล่มนี้ประมวลไว้ด้วยรากฐาน และแก่นแท้ของศาสนาอิสลามที่สำคัญ ซึ่งมนุษย์ทุกคนจำเป็นจะต้องใช้ในขณะที่เขาอยู่ในหลุมศพ

และอัลลอฮฺทรงรอบรู้ดีที่สุด และขอพรและความสันติจงประสบแด่ท่านนบี, วงศาคณาญาติของท่าน
ท่าน และบรรดาสาวกของท่านด้วยเถิด

<p>การรู้จักอัลลอฮฺ, การรู้จักนบีมุฮัมมัด, การรู้จักศาสนาอิสลามพร้อมหลักฐานอ้างอิง (รากฐานสามประการ)</p>	<p>การแสวงหา ความรู้</p>	<p>ประเด็นที่ประการพร้อมหลักฐาน (พื้นฐานหน้าที่ของมุสลิมจากซูเราะฮ์ อัลฮัซร์)</p>	<p>รากฐานสามประการ พร้อมหลักฐานอ้างอิง หรือเรียกอีกชื่อว่า คำตามสามข้อ ในหุดุมศพ, เพราะเหตุใดเราจำเป็นต้องศึกษาวิชาเตาฮีด, เพราะเหตุใดเราจำเป็นต้องเรียนรู้รากฐานสามประการ และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้รากฐาน</p>
<p>ความรู้จะส่งเสียงเรียกหาการปฏิบัติ หากว่าการปฏิบัติขานรับ ความรู้ก็จะคงอยู่ แต่หากว่าไม่ขานรับความรู้ก็จะจากไป และผู้รู้คนใดที่เรียนรู้แล้วไม่ปฏิบัติตามแล้วไซ้ร้ เขาจะต้องไปถูกลงทัณฑ์ก่อนพวกกราบไหว้รูปปั้น</p>	<p>การปฏิบัติตาม ความรู้</p>		
<p>กฎเกณฑ์ต่างๆของการเผยแผ่ คือมี ความบริสุทธิ์ใจเพื่ออัลลอฮฺ, มีความรู้ด้านศาสนา, รู้และเข้าใจถึงสภาพและสถานะที่แตกต่างกันของผู้คนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย, มีปฏิภาณไหวพริบและมีความอดทน</p>			
<p>สิ่งแรกที่จะต้องเผยแผ่ก็คือ การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ(เตาฮีด) ซึ่งเป็นการเผยแผ่ของบรรดانبีและศาสนทูต(ร่อซูล) และถือได้ว่าเป็นระดับขั้นที่สูงที่สุดของการเผยแผ่(ดะวะฮฺ) รวมถึงจัดการตั้งภาคีต่อพระองค์</p>	<p>การเผยแผ่ความรู้</p>		
<p>การอดทนในการเคารพเชื่อฟังอัลลอฮฺ เช่น อดทนในการทำละหมาด, การอดทนในการไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮฺ เช่น ไม่กินดอกเบี้ย, การอดทนในการกำหนดของอัลลอฮฺที่เข้มข้น เช่น ความยากจน</p>	<p>การอดทนต่อ ภัยอันตรายในการ เผยแผ่</p>		
<p>การอดทนในการศึกษาเรียนรู้, จากนั้นคือการอดทนในการปฏิบัติตามความรู้ และจากนั้นคือการอดทนในการเผยแผ่</p>			

<p>เตาฮีดอรรูบบิยะฮุ และเตาฮีดอัลอัสมาอู วัศศิฟาด โดยพระเจ้าที่มีพลังอำนาจในการทรงสร้าง(อรรูบบิยะฮุ)ทุกสรรพสิ่งเพียงองค์เดียว จำเป็นจะต้องได้รับการเคารพบูชา(อัลลูลูฮิยะฮุ)เพียงองค์เดียวด้วยเช่นกัน</p>		
<p>เตาฮีดอัลลูลูฮิยะฮุ(การให้เอกภาพต่ออัลลอลอฮูในด้านการเคารพบูชา) ด้วยความบริสุทธิ์ใจ และอัลลอลอฮูนั่นไม่ทรงพอพระทัยให้ผู้ใดมาเป็นภาคีร่วมกับพระองค์ในการเคารพบูชา ไม่ว่าจะเป็นมลาอิกะฮ์ที่อยู่ใกล้ชิด หรือมนุษย์ที่ได้รับการแต่งตั้งก็ตาม</p>	<p style="writing-mode: vertical-rl; text-orientation: upright;">ประเด็นสามประการ(พื้นฐานหลักเตาฮีด)</p>	
<p>การปลีกตัวออกห่างจากการตั้งภาคีและผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอลอฮูด้วยหัวใจ(รังเกียจพวกปฏิเสธอิสลาม), และด้วยคำพูด โดยกล่าวว่า"ฉันขอปลีกตัวออกห่างจากสิ่งที่คุณท่านเคารพบูชา" และด้วยร่างกายโดยไม่ไปเข้าร่วมวันสำคัญ, เทศกาล และพิธีกรรมของพวกเขา รวมถึงไม่ทำตัวเลียนแบบพวกเขา</p>		
<p>อัลหะนีฟิยะฮุ คือ แนวทางที่ออกห่างจากการตั้งภาคีต่ออัลลอลอฮู และตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความบริสุทธิ์ใจ(อิกลาศ)และการให้เอกภาพต่ออัลลอลอฮู(เตาฮีด)</p>		
<p>เตาฮีด ความหมายเดิมทางภาษา คือ การทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีเพียงหนึ่งเดียว เตาฮีด ความหมายในทางศาสนบัญญัติ คือ การให้เอกภาพต่ออัลลอลอฮูในเรื่องที่เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์แต่เพียงผู้เดียว ไม่ว่าจะเป็ในด้านทรงสร้างและดูแล, ด้านการเคารพบูชา และในด้านพระนามและคุณลักษณะต่างๆของพระองค์ซึ่งมีสามประเภท</p>	<p style="writing-mode: vertical-rl; text-orientation: upright;">สาเหตุที่ต้องศึกษาเรียนรู้เตาฮีด</p>	
<p>เตาฮีดอรรูบบิยะฮุ คือ การให้เอกภาพต่ออัลลอลอฮูในการกระทำต่างๆของพระองค์ ก็คือการให้เอกภาพต่ออัลลอลอฮูในด้านการสร้างและบริหารดูแลทุกสรรพสิ่ง เตาฮีดอัลลูลูฮิยะฮุ คือการให้เอกภาพต่ออัลลอลอฮูในด้านการเคารพบูชาพระองค์เพียงองค์เดียว</p>		

รากฐานสามประการ พร้อมหลักฐานอ้างอิง หรือเรียกอีกชื่อว่า คำถามสามข้อ ในหลุมศพ, เพราะเหตุใดเราจำเป็นต้องต้อศึกษาวิชาเตาฮีด, เพราะเหตุใดเราจำเป็นต้องเรียนรู้รากฐานสามประการ และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้รากฐาน

<p>เตาฮีด อัลอัสมาอฺ วัศศิฟาด คือ การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าเพียงองค์เดียวที่มีพระนามทั้งหลายอันดั่งงามและมีคุณลักษณะต่างๆอันสูงส่ง โดยต้องยืนยันไปตามที่พระองค์ได้ทรงบอกไว้ในอัลกุรอาน หรือท่านนบีมุฮัมมัดได้บอกไว้ในหะดีษของท่าน โดยยืนยันพระนามและคุณลักษณะตามที่พระองค์ได้ทรงยืนยันให้แก่ตัวของพระองค์เอง และปฏิเสธตามที่พระองค์ได้ปฏิเสธ โดยไม่ทำการบิดเบือน , ไม่ปฏิเสธ , ไม่ค้นหาวิธีการ และไม่ทำการเปรียบเทียบพระองค์กับสิ่งอื่นใด</p>		<p>รากฐานสามประการ รากฐานสามประการ พร้อมหลักฐานอ้างอิง หรือเรียกอีกชื่อว่า คำถามสามข้อในหลุมศพ, เพราะเหตุใดเราจำเป็นต้องศึกษาวิชาเตาฮีด, เพราะเหตุใดเราจำเป็นต้องเรียนรู้อาณัติและการเรียนรู้อาณัติ</p>
<p>ซิริค คือ การตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ด้วยการวิงวอนขอและเคารพบูชาอัลลอฮฺควบคู่ไปกับการบูชาสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์ ซึ่งถือว่าเป็นบาปที่ร้ายแรงและใหญ่หลวงที่สุด</p>		
<p>การรู้จักอัลลอฮฺ หมายถึง ใครคือพระเจ้าของท่าน?, ท่านจะรู้จักอัลลอฮฺด้วยสิ่งใด, อรร็อบ (พระเจ้า) ก็คือผู้ที่ได้รับการเคารพบูชา, การเคารพบูชา(อิบาดะฮฺ)ชนิดต่างๆ, ข้อตัดสิน (หุกุม)ของผู้ที่เคารพบูชาสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺ พร้อมหลักฐานอ้างอิง</p>	<p>รากฐานสามประการ</p>	<p>รากฐานสามประการ พร้อมหลักฐานอ้างอิง หรือเรียกอีกชื่อว่า คำถามสามข้อในหลุมศพ, เพราะเหตุใดเราจำเป็นต้องเรียนรู้อาณัติและการเรียนรู้อาณัติ</p>
<p>การรู้จักศาสนาอิสลาม พร้อมหลักฐานอ้างอิง, คำนิยามความหมายของคำว่าอิสลาม, ระดับขั้นต่างๆของศาสนา, องค์ประกอบหลักของอิสลาม(รูกันอิสลาม), นิยามความหมายของการปฏิญาณยืนยัน(ชะฮาดะฮฺ), องค์ประกอบหลักของการศรัทธา(รูกันอีมาน), แขนงต่างๆของการศรัทธา, หลักคุณธรรม(อัลเอียะหฺซาน), หลักฐานอ้างอิงเกี่ยวกับระดับขั้นต่างๆของศาสนา, สัญญาณต่างๆของวันสิ้นโลก</p>		
<p>การรู้จักท่านนบีมุฮัมมัด, เชื้อสายและต้นตระกูลของท่าน, การกำเนิดของท่าน, อายุของท่าน, การได้รับแต่งตั้งให้เป็นนบีและศาสนทูตของท่าน, แผ่นดินถิ่นที่อยู่ของท่าน, เหตุผลที่อัลลอฮฺทรงแต่งตั้งท่านให้เป็นนบีและศาสนทูต, การเผยแผ่เตาฮีดในยุคของท่าน, เหตุการณ์อัลอิสรออฺ วัลเมียะฮฺออฺรอจ, การละหมาดถูกบัญญัติขึ้นที่ไหนและเมื่อไหร่, ข้อตัดสินของการอพยพ(อัลฮิจเราะฮฺ) และเวลาของการอพยพ, บทบัญญัติปลีกย่อยต่างๆทุกกำหนดขึ้นเมื่อไหร่, ระยะเวลาการเผยแผ่อิสลามของท่านนบี, การเสียชีวิตของท่านนบี, คำสอนอิสลามที่ท่านนำมาเผยแผ่, การได้รับแต่งตั้งให้เป็นศาสนทูตของท่านนบีมุฮัมมัดที่ครอบคลุมทั้งมวลมนุษย์และญิน, ความสมบูรณ์แบบของศาสนาอิสลาม และความโปรดปรานอันสิ้นพันของอัลลอฮฺ</p>		

การฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้งหลังความตาย, การพิพากษาสอบสวนตามผลงานที่เคยกะทำ, ผู้ที่ไม่เชื่อและปฏิเสธต่อการฟื้นคืนชีพถือเป็นการปฏิเสธอิสลาม, หน้าที่ภารกิจและการเผยแผ่ศาสนาของบรรดาศาสนทูต, ศาสนทูตท่านแรก และท่านสุดท้าย, องค์ประกอบหลัก(รูก่น)ของหลักเตาฮีด คือ การปฏิเสธต่ออูฆูต(พระเจ้าจอมปลอม)และการศรัทธามั่นต่ออัลลอฮฺ, นิยามความหมายของคำว่าอูฆูต, บรรดาอูฆูตระดับแนวหน้า, ลักษณะการปฏิเสธต่ออูฆูต, ความหมายของคำว่าลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ(ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรต่อการเคารพบูชาอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียว), อิสลามคือหัวใจ(สำคัญสูงสุด)ของศาสนา, เสาหลักของศาสนา คือ การละหมาด, ส่วนยอดของศาสนา คือ การต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ(อัลญิฮาด)

คือการกระทำตามพระคำรัสของอัลลอฮฺในซูเราะฮฺอัลฮัคม์ คือการต่อสู้กับตนเองด้วยการมีความรู้, การปฏิบัติตามความรู้, การเผยแผ่อิสลาม และด้วยความอดทน	๑.การต่อสู้กับจิตใจของตัวเอง	การต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ (อัลญิฮาด) ประเภทต่างๆ
บาปใหญ่(บาปที่ระบุบทลงโทษเอาไว้เป็นการเฉพาะ)	ด้วยการละทิ้งสิ่งที่เป็นกิเลสตัณหา	
บาปเล็ก(บาปที่ไม่มีการระบุบทลงโทษเอาไว้เป็นการเฉพาะ)	ต่างๆ(ชะฮะวาด)	
การตั้งภาคี(ชิริกใหญ่ ซึ่งทำให้สิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม) และการ ไอ้อวค(ชิริกเล็ก)	ด้วยการละทิ้งสิ่งคลุมเครือทั้งหลาย (ซุนฮาด)	
อุตริกรรม(บิอะฮฺ)ทั้งหลาย		
กระทำด้วยจิตใจ, คำพูด, ทรัพย์สิน และชีวิต	๓.การต่อสู้กับพวกปฏิเสธอิสลามและพวกกลับกลอก	
กระทำด้วยการกระทำ, คำพูด และจิตใจ	๔.การต่อสู้กับบรรดาผู้มีอำนาจ และการต่อสู้กับสิ่งที่เป็นอุตริกรรม(บิอะฮฺ)และความชั่วทั้งหลาย	

บทส่งท้าย

รากฐานสามประการ พร้อมหลักฐานอ้างอิง หรือเรียกอีกชื่อว่า คำตามสามข้อ ในบทสรุป, เพราะเหตุใดเราจำเป็นต้องศึกษาวินายเตาฮีด, เพราะเหตุใดเราจำเป็นต้องเรียนรู้รากฐานสามประการ และการ และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้รากฐานสามประการมีอะไรบ้าง

<p>คือ ทุกสิ่งที่บ่าว(มนุษย์)ได้ให้สถานะที่เกินเลขขอบเขตแก่นัน ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ถูกเคารพบูชา เช่นก้อนหิน และต้นไม้ต่างๆ หรือผู้ที่มีคนทำตาม เช่น ผู้รู้ที่ชั่ว หรือ ผู้ที่มีคนจงรักภักดีต่อเขา เช่น ผู้นำที่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์</p> <p>และบรรดาภุมตุนนั้นมีมากมาย ซึ่งภุมตุนชั้นแนวหน้านั้นมี ๕ ประเภทด้วยกัน คือ ๑.อิบลิส(หัวหน้าของบรรดาชัยฏอน) ๒.ผู้ใดก็ตามที่ถูกเคารพบูชาแล้วเขาพึงพอใจ ๓.ผู้ใดก็ตามที่เรียกร้องเชิญชวนผู้คนให้มาเคารพบูชาตัวเขา ๔.ผู้ใดก็ตามที่แอบอ้างว่ารู้เรื่องเร้นลับ ๕.ผู้ที่ตัดสินใจด้วยกฎหมายอื่น ที่มีใช้กฎหมายที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมา</p>	อัฏฏอฆุด		
<p>และอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ดีที่สุดใน และขอพรและความสันติจงประสบแก่ท่านนบี, วงศาคณาญาติของท่าน และบรรดาสาวกของท่านด้วยเถิด</p>			

คำถามทดสอบเกี่ยวกับตำรารากฐานสามประการ

จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียวจากตัวเลือกที่อยู่ในวงเล็บ

1. ผู้เรียบเรียงตำราอัลอศูลอัยษะลาหะฮะฮฺ (รากฐานสามประการ) คือใคร? (มุฮัมมัด บุตรของ สุลัยมาน อัตตะมีมียฺ / มุฮัมมัด บุตรของ अबดุลวะฮาบ / ถูกทุกข้อ)
2. อัลอศูล อัยษะลาหะฮะฮฺ (รากฐานสามประการ) โดยสรุปก็คือ คำถามสามข้อในหลุมศพ (ถูก / ผิด)
3. ผู้เรียบเรียงตำราอัลอศูลอัยษะลาหะฮะฮฺขอคุณาให้ผู้อ่านตำราเล่มนี้กี่แห่ง? (2 แห่ง / 3 แห่ง)
4. ตำราต่างๆของผู้เรียบเรียงท่านนี้มีคุณสมบัติพิเศษอะไรบ้าง? (เข้าใจง่ายและสำนวนมีความกระชับ / แจกแจงประเด็นต่างๆอย่างคร่าวๆก่อนทำการอธิบายอย่างละเอียด / อ้างอิงหลักฐานจากอัลกุรอานและหะดีษ / ขอคุณาให้แก่นักศึกษาผู้อ่าน / ตอบได้ข้อคลุมเครือต่างๆของคนร่วมสมัย / ตำราต่างๆของท่านมีผู้นำไปอธิบายเพิ่มเติมอีกมากมาย / ใช้วิธีการตั้งคำถามที่สำคัญแล้วให้คำตอบ / อัลลลอฮฺทรงทำให้ตำราของท่านได้รับการยอมรับจากผู้คนทั้งหลาย / ถูกทุกข้อ)
5. ตำราเล่มนี้สามารถแบ่งองค์ประกอบหลักของตำราออกเป็นกี่ส่วน? (5 ส่วน / 6 ส่วน)
6. ข้อตัดสิน(หุก่ม)ของการศึกษาเรียนรู้วิชาเตฮะดีคคืออะไร? (เป็นฟัรฎู กิฟายะฮฺคือ ภาคบังคับสำหรับส่วนรวม / เป็นฟัรฎู อัยนฺ คือภาคบังคับรายบุคคล)
7. หลักฐานอ้างอิงของประเด็นต่างๆสี่ประการ (หน้าที่พื้นฐานของมุสลิม) คืออะไร? (ซูเราะฮฺ อัลอฮ์รฺ / ซูเราะฮฺ อัลอิกลาศ)
8. ผู้ที่ศึกษาเรียนรู้แล้วไม่ปฏิบัติตามความรู้เปรียบเหมือนกับชมกลุ่มใด? (พวกคริสต์ / พวกยิว / ถูกทุกข้อ)

9. ความอดทนแบ่งออกเป็นกี่ประเภท? (2 ประเภท / 3 ประเภท)
10. เป้าหมายของคำพูดท่านอิมามซาฟีอีห์ที่กล่าวถึงซูเราะฮ์อัลอิลลาศคืออะไร? (ซูเราะฮ์นี้ซูเราะฮ์เดียวก็ถือว่าเพียงพอแล้วในการใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงอันประจักษ์ชัด / ซูเราะฮ์นี้ซูเราะฮ์เดียวก็ถือว่าเพียงพอแล้ว โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีซูเราะฮ์อื่นๆอีกในอัลกุรอาน)
11. ผู้ใดที่ศรัทธาต่อหลักเตาฮีดเพียงแค่ประเภทเดียวจากทั้งหมดสามประเภท ถือว่าเขาผู้นั้นยังไม่เป็นมุสลิม (ถูก / ผิด)
12. การปลื้มตัวออกห่างจากการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์และผู้ที่ตั้งภาคีต่อพระองค์นั้นกระทำด้วยวิธีใดบ้าง? (ปลื้มตัวออกห่างด้วยหัวใจ , คำพูด และการกระทำ / ปลื้มตัวออกห่างจากการกระทำที่เป็นการตั้งภาคีและผู้ที่ตั้งภาคี / ถูกทุกข้อ)
13. เป้าหมายของคำว่า มัสญิดจากพระดำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า “แท้จริงมัสญิดนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์” หมายถึงอะไร? (ตัวอาคารมัสญิดที่ถูกสร้างขึ้น / อย่ะวะต่างๆที่ใช้ในการก้มกราบสุญูด / พื้นแผ่นดินที่ก้มกราบสุญูด / ถูกทุกข้อ)
14. วิถีของชาวสลัฟต่อหลักยึดมั่นศรัทธาคืออะไร? (หาหลักฐานอ้างอิงก่อนแล้วค่อยยึดมั่นศรัทธา / ยึดมั่นศรัทธาก่อนแล้วค่อยหาหลักฐานอ้างอิง)
15. ผู้รู้มุสลิมที่หลงผิดเปรียบเหมือนกับชนพวกใด? (พวกยิว / พวกคริสต์)
16. มุสลิมผู้ที่ประกอบศาสนกิจ(อิบาดะฮ์)ที่หลงผิดเปรียบเหมือนกับชนพวกใด? (พวกยิว / พวกคริสต์)
17. ประเด็นสามประการ(พื้นฐานหลักเตาฮีด) และ รากฐานสามประการ คือเรื่องเดียวกัน (ถูก / ผิด)

18. ความแบ่งออกเป็นประเภทต่างๆ มีอะไรบ้าง? (ความอึดอัด และ ความมึนงง / ความที่กระทำในรูปแบบของศาสนกิจหรือพิธีกรรมทางศาสนาตามบทบัญญัติ และ ความที่กระทำในรูปแบบการเปล่งคำพูดในเรื่องที่ต้องการวิงวอนขอ)

19. ความมึนงงแบ่งออกเป็นกี่ประเภท? (2 ประเภท / 4 ประเภท)

20. มนุษย์เมื่อพิจารณาจากความเชื่อต่อเรื่องสาเหตุ แบ่งออกเป็นกี่ประเภท? (3 ประเภท คือ ผู้ที่เป็นกลาง, ผู้ที่สุดโต่ง, ผู้ที่หละหลวม / 3 ประเภท คือ ผู้ที่ทำซิริกาใหญ่, ผู้ที่ทำซิริกาเล็ก, และผู้ที่ทำในสิ่งที่ศาสนานุญาต)

21. การขอความช่วยเหลือจากสิ่งที่ถูกสร้าง (สามารถขอความช่วยเหลือได้โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ / สามารถขอได้ในเรื่อง que สิ่งถูกสร้างนั้นมีความสามารถ / สามารถขอได้ถ้าครบเงื่อนไขข้อ)

22. ความหมายของคำว่า “ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮุ” คืออะไร? (พระผู้ทรงพลังอำนาจในการสร้าง / ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ถูกเคารพบูชานอกจากอัลลอฮุ / ไม่มีพระเจ้าที่แท้จริงอื่นใดที่ถูกเคารพบูชานอกจากอัลลอฮุ)

23. ข้อตัดสิน(หุกุม)ของการผสมรวมทุกศาสนาเข้าด้วยกันคืออะไร? (อนุญาต / เป็นบาปใหญ่ / เป็นการปฏิเสธอิสลาม)

24. หลักฐานต่างๆ โดยรวมที่บ่งบอกว่าอัลลอฮุทรงมีอยู่จริงมีกี่ประเภท? (มีอยู่มากมายหลายประเภท / มี 4 ประเภท)

25. มลาอิกะฮ์มีหัวใจหรือไม่? (มี / ไม่มี)

26. เตาฮีด(หลักการให้เอกภาพต่ออัลลอฮุ) กับ อีมาน(การศรัทธา)มีความสัมพันธ์กัน โดยเตาฮีดถือเป็นส่วนหนึ่งของการมีอีมาน? (ถูก / ผิด)

- 27.องค์ประกอบหลักของการศรัทธา(รุก่นอีมาน) มีทั้งหมดกี่ประการ? (5 ประการ / 6 ประการ / 8 ประการ)
- 28.บรรดาผู้ที่ตั้งภาคี พวกเขาทำการเคารพบูชาอัลลอฮ์ในบางอย่าง (ถูก / ผิด)
- 29.ผู้ที่ถูกเคารพบูชาโดยที่เขาไม่พอใจ (เขาคือภู่อซูด / เขาไม่ใช่ภู่อซูด)
- 30.การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในด้านการบริหารดูแลทุกสรรพสิ่งและความคุมการหลั่งน้ำฝน ถือเป็น การให้เอกภาพ(เตาฮีด)ประเภทใด? (เตาฮีด อัลอูลูฮียะฮ์ / เตาฮีด อีรรูบูบียะฮ์ / เตาฮีด อัลอัสมาว์ ศิฟีฟัต)
- 31.สิ่งใดที่ตรงกันข้ามกับเตาฮีด? (ชิริกใหญ่ / ชิริกเล็ก / บิดอะฮ์)
- 32.สิ่งที่จำเป็นสูงสุด คือ การทำดีต่อพ่อแม่ (ถูก / ผิด)
- 33.ข้อห้ามที่ร้ายแรงที่สุด คือ การผิดประเวณี(ทำซินา) และการฆ่าคนที่อัลลอฮ์ทรงสั่งห้าม (ถูก / ผิด)
- 34.อัลเมียะฮ์อรอจ คือ การเดินทางของท่านนบีมุฮัมมัดจากนครมักกะฮ์ไปสู่บัยตุลมักดิส(มัสญิดอัลอักศอ) (ถูก / ผิด)
- 35.ท่านนบีมุฮัมมัดถูกแต่งตั้งให้เป็นศาสนทูตแก่ใคร? (แก่เผ่าพันธุ์และกลุ่มชนของท่านเท่านั้น / แก่มนุษย์และญินทั้งหมด)
- 36.ท่านนบีมุฮัมมัด (เสียชีวิตแล้ว / ยังไม่เสียชีวิต)
- 37.ข้อตัดสิน(หุก่ม)สำหรับผู้ปฏิบัติศรัทธต่อการพินด็นชีฟัจน์มาอีกครั้ง (สิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม / ทำบาปแต่ยังคงเป็นมุสลิม)
- 38.ศาสนาของบรรดานบี (นบีทุกคนมีศาสนาเดียวกัน / นบีแต่ละคนมีศาสนาต่างกัน)

39. ข้อตัดสิน(หุก่ม)ของการอพยพ(ฮิจเราะฮฺ)คืออะไร? (การอพยพสิ้นสุดลงแล้วด้วยการพิชิตนครมักกะฮฺ / การอพยพจะยังคงมีอยู่จนจบจนกระทั่งวันสิ้นโลก)
40. การอพยพ(อัลฮิจเราะฮฺ) แปลว่าอะไร? (การอพยพย้ายออกจากแผ่นดินที่ปฏิเสธอิสลามไปสู่แผ่นดินอิสลาม / การละทิ้งสิ่งที่อัลลอฮฺทรงสั่งห้าม)
41. ศาสนาอิสลามครบถ้วนสมบูรณ์ไม่ต้องวางบทบัญญัติใดๆเพิ่มเติมอีกแล้วยกเว้นความฝันของคนมีคุณธรรมเท่านั้นที่สามารถเพิ่มเติมได้ (ถูก / ผิด)
42. ข้อตัดสิน(หุก่ม)ของการเคารพบูชาสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺ (ชิริกใหญ่ / ชิริกเล็ก)
43. จำเป็นจะต้องแยกแยะระหว่างการตัดสินที่การกระทำและตัวผู้กระทำ (ถูก / ผิด)
44. นบีท่านแรกคือใคร? (นบินวะฮฺ / นบีอาดัม)
45. นบีมุฮัมมัดคือ (นบี / ศาสนทูต / ถูกทุกข้อ)

จําหมายเลขด้านหน้าประโยคกลุ่มที่ 2 ที่มีความสัมพันธ์กับประโยคกลุ่มที่ 1 ไปเติมในช่องว่าง ให้ถูกต้อง

ประโยคกลุ่มที่ 1	ช่องว่าง	หมายเลข	ประโยคกลุ่มที่ 2
ความหมายของคำว่าเตา ฮีด ในทางภาษา		1	คำพูดของอิมามอะหมัดที่กล่าวว่า “เมื่อไหร่ที่ฉันมองเห็นผู้ปฏิเสธ อิสลาม ฉันจะกลับตาทั้งสองของฉัน เพราะฉันเกรงว่าจะเห็นศัตรู ของอัลลอฮ์”
ความหมายของคำว่าเตา ฮีดในทางศาสนบัญญัติ		2	รวมถึงการศรัทธาต่อทุกๆ สิ่งที่อยู่หลังความตาย
เตาฮีด อัลอูลูฮียะฮ์		3	คือ การกล่าวด้วยลิ้น การซึ่มั่นด้วยหัวใจ และกระทำด้วยร่างกาย เพิ่มขึ้นด้วยการเคารพภักดี และลดลงด้วยการฝ่าฝืน
เตาฮีด อีรรูบียะฮ์		4	อัลอิสลาม, อัลอีมาน, อัลเอียะหฺซาน
เตาฮีด อัลอัสมาวุ วัต ศิฟาต		5	เพื่ออัลลอฮ์ และ เพื่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์
อัลหะนีฟียะฮ์		6	จําเป็น, อนุญาต, ต้องห้าม
สำนวนที่ใช้เรียกขาน และเป็นสำนวนคำสั่งใช้ แรกในอัลกุรอาน		7	โดยทางศาสนบัญญัติ และ โดยทางรูปธรรมที่สัมผัสได้
อัลนิด		8	คำถามต่างๆ ในหลุมศพ
ความเกรงกลัว		9	ความรู้, การปฏิบัติตามความรู้, การเผยแพร่, ความอดทนในการเผยแพร่
การมอบหมาย		10	ความบริสุทธิ์ใจ และ ปฏิบัติตามแนวทางท่านนบี
เงื่อนไข 2 ข้อที่ทำให้อบา ดะฮ์ถูกดอรับ		11	การพึ่งพาอัลลอฮ์จากใจจริง และเชื่อมั่นในพระองค์ และแสวงหา สาเหตุต่างๆ เพื่อบรรลุถึงเป้าหมาย

ประเด็นทั้งสี่โดยสรุป		12	ความกลัวที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความรู้ซึ่งถึงความยิ่งใหญ่และพลังอำนาจของผู้ที่เขาเกรงกลัว
ประเด็นทั้งสามโดยสรุป		13	คือ สิ่งเหมือนกัน, พ้องกัน, คล้ายคลึงกัน
รากฐานที่สำคัญสามประการโดยสรุป		14	ในซูเราะฮ์อัลบะกะอ์เราะฮ์
สาเหตุต่างๆแบ่งออกเป็น		15	คือแนวทางที่ออกห่างจากการตั้งภาคีโดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์และความบริสุทธิ์ใจ
การบนบานแบ่งออกเป็น		16	คือ การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าเพียงองค์เดียวที่มีพระนามทั้งหลายอันดีงามและมีคุณลักษณะต่างๆอันสูงส่ง โดยต้องยืนยันไปตามที่พระองค์ได้ทรงบอกไว้ในอัลกุรอาน หรือ ท่านนบีมุฮัมมัดได้บอกไว้ในหะดีษของท่าน โดยยืนยันพระนามและคุณลักษณะตามที่พระองค์ได้ทรงยืนยันให้แก่ตัวของพระองค์เอง และปฏิเสธตามที่พระองค์ได้ปฏิเสธ โดยไม่ทำการบิดเบือน , ไม่ปฏิเสธ , ไม่ค้นหาวิธีการ และไม่ทำการเปรียบเทียบพระองค์กับสิ่งอื่นใด
การเชือดพลีแบ่งออกเป็น		17	คือ การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในด้านการเคารพบูชา
ความกลัวแบ่งออกเป็น		18	คือ การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในด้านการทรงสร้าง บริหารและดูแล และครอบครองทุกสรรพสิ่ง
อิสลาม		19	คือ การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่เป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์แต่เพียงองค์เดียว
ระดับขั้นต่างๆของศาสนา		20	หมายถึง การทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีเพียงหนึ่งเดียว

ความศรัทธา(อิมาน)		21	เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันตก หรือ เมื่อกำลังจะเสียดชีวิต
การศรัทธาต่อวันสิ้นโลก นั้นรวมถึง		22	ทุกสิ่งที่เป็นบ่าว(มนุษย์)ได้ให้สถานะที่เกินเลขขอบเขตแถมั้น ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ถูกเคารพบูชา หรือ ผู้ที่มีคนทำตาม หรือ ผู้ที่มีคนจงรักภักดีต่อเขา
ส่วนหนึ่งจากการปลื้มตัว ออกห่างจากการตั้งภาคี อย่างแท้จริง		23	คือ การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ทั้งในด้านการทรงสร้าง ในด้านการเคารพบูชา ในด้านพระนามและคุณลักษณะ และปลื้มตัวออกห่างจากการตั้งภาคีและผู้ตั้งภาคี
เวลาสิ้นสุดของการกลับ เนื้อกลับตัว(เตาบะฮฺ)		24	คือ การขอมงานนิจิโรราบต่ออัลลอฮ์ด้วยการให้เอกภาพต่อพระองค์ และน้อมรับต่อพระองค์ด้วยการเคารพภักดี และปลื้มตัวออกห่างจากการตั้งภาคีต่อพระองค์ และออกห่างจากผู้ตั้งภาคีต่อพระองค์
อัญญอมุด		25	คือ สิ่งที่ถูกเคารพบูชานอกเหนือจากอัลลอฮ์ ในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

สารบัญรากฐานสามประการ

ลำดับ	หัวข้อ	หน้า
๑	บทนำ	๒
๒	ประเด็นต่างๆสี่ประการ(หน้าที่พื้นฐานของมุสลิม)	๖
๓	ประเด็นต่างๆสามประการ(พื้นฐานของหลักเตาฮีด)	๑๑
๔	ความสำคัญของการศึกษาเรียนรู้วิชาเตาฮีด	๑๗
๕	รากฐานสามประการ(คำถามสามข้อในหลุมศพ)	๑๘
๖	บทส่งท้าย	๖๕
๗	ภาคผนวก (บทสรุปเนื้อหาของตำราในรูปแบบตาราง)	๗๑
๘	คำถามทดสอบเกี่ยวกับตำรารากฐานสามประการ	๗๖
๙	สารบัญ	๘๔

อธิบาย ตำรากฎเกณฑ์สี่ประการ

เรียบเรียงโดย

ชัยคุมุฮัมมัด บิน อับดุลวะฮาบ บิน สุลัยมาน อัตตะมิมี
(ขออัลลอฮฺทรงเมตตาท่านและโปรดให้ท่านได้พำนักในสวรรค์ของพระองค์ด้วยเถิด)

อธิบายโดย

ชัยคุฮัยษัม บิน มุฮัมมัดญะมิล ชัรฮาน

อศิตอาจารย์ผู้สอนในมัศญิดอันนะบะวี

และผู้ดูแลเว็บไซต์อัสซะอูลอิลฮิมีย

<http://attasseel-alelmi.com>

ขออัลลอฮฺทรงโปรดอภัยโทษให้แก่ท่านและบิดามารดาของท่านรวมถึงทุกท่านที่มี
ส่วนร่วมในการจัดทำตำราเล่มนี้ด้วยเถิด

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงเมตตาปราณี

แท้จริงการสรรเสริญทั้งหมดนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ขององค์อัลลอฮ์แต่เพียงพระองค์เดียว เราขอสรรเสริญพระองค์และเราขอความช่วยเหลือจากพระองค์และเราขอภัยโทษต่อพระองค์ และเราขอความคุ้มครองจากพระองค์ให้รอดพ้นจากความชั่วร้ายต่างๆของตัวเราเอง และจากความผิดพลาดของการกระทำของเรา ผู้ใดที่พระองค์ทรงชี้นำเขาแล้ว ก็ไม่มีผู้ใดที่จะทำให้เราหลงผิดได้ และผู้ใดที่พระองค์ทรงทำให้เขาหลงผิดแล้ว ก็ไม่มีผู้ใดที่จะทำให้เขาได้รับทางนำได้ และเราขอปฏิญาณยืนยันว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่คู่ควรต่อการเคารพบูชาอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น และเราขอปฏิญาณยืนยันว่าแท้จริงท่านนบีมุฮัมมัดนั้นคือบ่าวและศาสนทูตของพระองค์

คำนำ

ผู้เรียบเรียงตำราอัลกัอวาอิด อัลฮัรบาอู (กฎเกณฑ์สี่ประการ)

ท่านคือ ชัยคุมุฮัมมัด บุตรของ अबดุลวะฮาบ บุตรของสุลัยมาน อัตตะมิมียฺ นามแฝงของท่านคือ อบุลหุซัยน ท่านคือชัยคุลอิสลาม (ปราชญ์ชั้นอาวุโสของอิสลาม) ผู้ฟื้นฟูการเผยแผ่และเรียกร้องเชิญชวนไปสู่การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ (เตาฮีด)

ท่านเกิดที่เมืองอัลอูษษะฮฺ ในปีฮิจเราะฮ์ศักราชที่ ๑๑๑๕ และเสียชีวิตที่เมืองอัดดัจญะฮฺในปีฮิจเราะฮ์ศักราชที่ ๑๒๐๖

เราจำเป็นต้องเอาใจใส่กับตำรากฎเกณฑ์สี่ประการเนื่องจากสาเหตุต่างๆต่อไปนี้

เป็นการดำเนินตามแนวทางของปราชญ์
ชาวสลัฟผู้ทรงคุณธรรม

บรรดาปราชญ์ผู้ทรงคุณวุฒิต่างแนะนำให้
ศึกษาคำราเล่มนี้

คำราเล่มนี้ถือเป็นบทสรุปของ
ตำรากัซฟุซซุฮาด

ในคำราเล่มนี้มีคำตอบได้ข้อคลุมเครือของ
พวกตั้งภาคินุยุคของเรา

ต้องเริ่มศึกษาคำราเล่มนี้ก่อนตำรากัซฟุซซุฮาด เพื่อที่นักศึกษาจะได้ไม่คล้อยตามกับข้อ
คลุมเครือใดๆ

บทนำ (แหล่งของความสุข)

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์
ผู้ทรงเมตตาปราณี (๑)
ฉันขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์
เจ้าแห่งบัลลังก์ผู้ยิ่งใหญ่
ให้พระองค์ทรงโปรดรัก
ท่านทั้งในโลกนี้และโลก
หน้า(๒)และขอทรง
โปรดคลบ้นดาลให้ท่าน
เป็นผู้ที่ให้คุณประโยชน์
ไม่ว่าท่านจะอยู่แห่งหน
ใดก็ตาม(๓)

(๑)สาเหตุที่ผู้เรียบเรียงเริ่มต้นตำราด้วยคำว่าบิสมิลลาหฺ

เป็นการ
แสวงขอ
ความจำเริญ
ด้วยพระนาม
ของอัลลอฮ์
อันทรง
เกียรติ

เป็นการดำเนิน
ตามแนวทางของ
ปราชญ์ชาวสลัฟ
ซึ่งเริ่มต้นตำรา
ของพวกเขาด้วย
คำว่าบิสมิลลาหฺ

เป็นการ
ดำเนิน
ตามอัลกุ
รอ่าน และ
แบบอย่าง
ของบรรดาน
บีและศาสน
ทูต

(๒)หลังจากที่ปราชญ์ผู้เรียบเรียงตำราเล่มนี้ได้กล่าวบิสมิลลาหฺแล้ว ท่านก็เริ่มต้นบทนำด้วยการขอดูอาให้แก่นักศึกษา ซึ่งตรงนี้ถือเป็นหลักฐานที่บ่งบอกถึงความรักและเอาใจใส่ของท่านที่มีต่อบรรดานักศึกษา โดยขอคูอาให้พวกเขาได้รับความดีในทุกๆเรื่อง

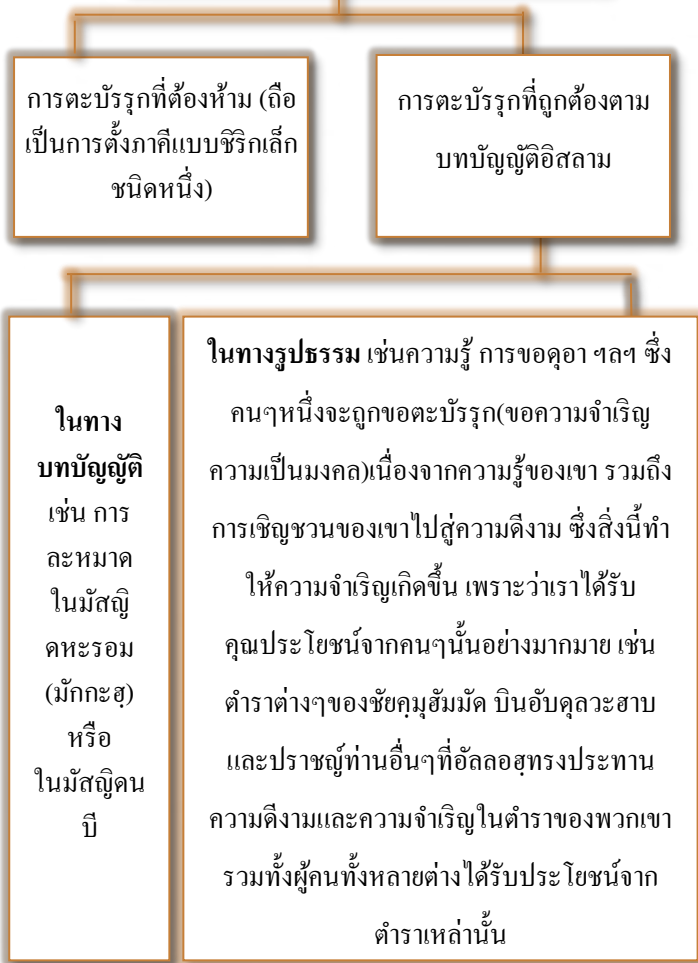
(๓)เหล่าผู้เป็นที่รักของอัลลอฮ์ (วะลีย) นั่นคือ ผู้ที่มีความศรัทธาและความยำเกรงอยู่ในตัวตนของเขา ท่านซัยคุลอิสลาม อิบน์อุมัยยะฮฺกล่าวว่า "ผู้ใดที่เป็นผู้ศรัทธา ผู้ยำเกรง เขาคือผู้เป็นที่รักของอัลลอฮ์" และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือพระดำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า **“พึงทราบไว้แท้จริงบรรดาคนที่อัลลอฮ์รักนั้น ไม่มีความหวาดกลัวใดๆแก่พวกเขา และพวกเขาจะไม่เศร้าโศกเสียใจ ก็อบรรดาผู้ที่ศรัทธาและพวกเขามีความยำเกรง”** (ซูเราะฮ์ฮุญุส /๖๒-๖๓)

บะร็อกะฮฺ หมายถึง ความจำเริญ การเพิ่มพูน

ตะบَّرุค หมายถึง การแสวงหาความจำเริญ และการเพิ่มพูน

มุบาร็อก หมายถึง ผู้ที่ให้คุณประโยชน์ในทุกแห่งหนที่ผ่านเข้าไป

ตะบับรูก แบ่งออกเป็นสองประเภท ดังนี้

และขอทรงโปรดให้ท่านเป็นหนึ่งในบุคคลที่เมื่อได้รับความโปรดปรานแล้วเขาก็ขอบคุณ(๑)

(๑) ความโปรดปรานนั้น คือบททดสอบ และหลักฐานในเรื่องนี้มีมากมายเช่น พระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า **“และเราจะทดสอบพวกเจ้าด้วยความชั่วและความดี” (อัลอัมบิยา/๓๕)** และพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า **“เมื่อเขาเห็นมันวางมันคงอยู่ต่อหน้าเขา เขากล่าวว่านี่คือความโปรดปรานของพระเจ้าของฉัน เพื่อพระองค์จะได้ทรงทดสอบฉันว่า ฉันขอบคุณหรือเนรคุณ และผู้ใดที่ขอบคุณ แท้จริงเขาก็ได้ขอบคุณต่อตัวเขาเอง และผู้ใดเนรคุณแท้จริงพระเจ้าของฉันนั้นเป็นผู้ทรงมั่งมี ผู้ทรงเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ยิ่ง” (อันนัมล/๔๐)** และพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า **“ส่วนมนุษย์นั้น เมื่อพระเจ้าของเขาทรงทดสอบเขา โดยทรงให้เกียรติเขาและทรงโปรดปรานเขา เขาก็จะกล่าวว่าพระเจ้าของฉันทรงยกย่องฉัน” (อัลฟัจรู/๑๕)** และหะดีษที่เล่าถึงชาวยิวสามคนที่อัลลอฮฺทรงประสงค์จะทดสอบพวกเขา

ความโปรดปราน(นิอุมะฮฺ)นั้นเกี่ยวข้องกับเตาฮีดอรรูบูบียะฮฺ และเตาฮีดอัลอูลูฮียะฮฺ และการขอบคุณต่อความโปรดปรานนั้น มีสองประเภท คือ

ขอบคุณอัลลอฮฺหลังจากได้รับนิอุมะฮฺแล้ว กระทำด้วย

ให้จิตใจผูกพันอยู่กับอัลลอฮฺก่อนจะได้รับนิอุมะฮฺ

ร่างกาย

วาจา

จิตใจ

ด้วยการนำความโปรดปรานต่างๆที่ได้รับมาจากอัลลอฮฺไปใช้ในทางที่พระองค์พอใจ พร้อมกับกระทำสิ่งที่เป็นการภักดีต่อพระองค์ และออกห่างจากสิ่งฝ่าฝืนต่อพระองค์ และปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งใช้ โดยมีเป้าหมายในการเข้าใกล้ชิดกับพระองค์ด้วยการกระทำเหล่านี้

ด้วยการเล่าและสรรเสริญต่ออัลลอฮฺถึงความโปรดปรานที่พระองค์ประทานให้เขา และขอบคุณพระองค์ ดังที่อัลลอฮฺตรัสว่า **“และความโปรดปรานของพระเจ้าของเจ้านั้นก็จงกล่าวถึง”** (อัลกุฎฮา/๑๑)

ด้วยการการมีความศรัทธาและความเชื่อมั่นอย่างแท้จริง และน้อมรับอย่างเต็มเปี่ยมว่าอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงประทานปัจจัยยังชีพ(ริสกี) และความโปรดปรานต่างๆทั้งหมดเพียงองค์เดียวเท่านั้น

คือเชื่อมั่นอย่างแน่วแน่นว่าอัลลอฮฺเพียงองค์เดียวเท่านั้นที่สามารถประทานความโปรดปรานให้แก่เขา ดังนั้นเขาก็จะไม่ไปวิงวอนขอความโปรดปรานใดจากผู้อื่นนอกจากอัลลอฮฺ การวิงวอนขอให้ได้เข้าสวรรค์ต้องขอจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียวฉันใด การวิงวอนขอปัจจัยยังชีพทั้งหลายก็ต้องขอจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียวฉันนั้น เพราะพระองค์คือผู้ทรงมีกรรมสิทธิ์ครอบครองสิ่งเหล่านี้เพียงองค์เดียว

อัลลอฮฺตรัสว่า **“และเจ้าจงมอบหมายต่อพระผู้ทรงมีชีวิตนิรันดร์(อัลลอฮฺ)ผู้ทรงไม่มีวันตาย”** (อัลฟุรกอน/๕๘)

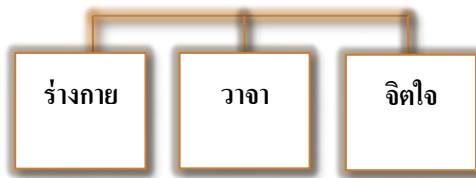
อัลลอฮฺตรัสว่า **“แท้จริงบรรดาผู้ที่พวกเจ้าเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮฺนั้น มันไม่มีอำนาจที่จะให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า ดังนั้นพวกเจ้าจงขอปัจจัยยังชีพจากอัลลอฮฺ”** (อัลอังกะบูต/๑๗) หมายถึง ปัจจัยยังชีพทั้งหมดจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียวเท่านั้น อัลลอฮฺตรัสว่า **“และพวกเจ้าจงเคารพบูชาพระองค์(อัลลอฮฺ)และจงขอบคุณต่อพระองค์”** (อัลอังกะบูต/๑๗)

(๑) เนื่องจากว่าความอดทน คือ สิ่งที่สำคัญ ตามมติเอกฉันท์ของปวง
ปราชญ์แห่งประชาชาติอิสลาม

และเมื่อเขาได้รับบท
ทดสอบเขาก็อดทน และ
เมื่อเขาทำความผิดบาป
เขาก็ขออภัยโทษ
ต่ออัลลอฮ์ (๑)

๑. ความโกรธเคืองต่อบททดสอบนั้น เป็นสิ่งต้องห้าม(หะรอม) และเป็นบาปใหญ่ชนิดหนึ่ง โดยแสดง
ออกมาจาก ๓ ทาง คือ

ความโกรธเคืองต่อบททดสอบที่แสดงออกมาทางด้านจิตใจ ดังที่ท่านอิมามอิบนุลกัอซออีมี อัลญะซี
ยะฮูได้บอกไว้ว่า มนุษย์บางคนเมื่อได้รับบททดสอบ เขาไม่บ่นออกมาเป็นคำพูด แต่เขาคิดในแง่ร้ายต่อ
พระเจ้าของเขาว่า พระเจ้าของฉันได้ลวงเกินต่อฉัน พระเจ้าของฉันได้หวงห้ามต่อฉัน พระเจ้าของฉัน
ได้ขัดขวางฉัน ฯลฯ ไม่ว่าจะคิดน้อยหรือคิดมากก็ตาม ดังนั้นท่านจงตรวจสอบจิตใจของท่านว่าเป็น
เช่นไร หากว่าจิตใจของท่านปราศจากสิ่งเหล่านี้ ตัวของท่านก็ปลอดภัยจากเรื่องที่ใหญ่หลวง

ความโกรธเคืองต่อบททดสอบที่แสดงออกมาทางด้านคำพูด เช่น การตะโกนโวยวาย ,คร่ำครวญ ,คำ
ทอ และสาปแช่ง

ความโกรธเคืองต่อบททดสอบที่แสดงออกมาทางด้านร่างกาย เช่น การทำร้ายร่างกายตนเอง ตบหน้า
ตีงม และทำลายสิ่งของ นึกเสียดาย

๒.ความอดทนต่อบททดสอบนั้น คือ สิ่งจำเป็น(วาญิบ)ตามมติเอกฉันท์ของปวงปราชญ์ โดยจำเป็นจะต้องมีความอดทนทั้งทางด้านร่างกาย วาจา และจิตใจ

ท่านอิมามอะหมัดได้กล่าวว่า “ความอดทนนั้นถูกกล่าวถึงในอัลกุรอานประมาณ ๕๐ แห่ง และเป็นสิ่งจำเป็นตามมติเอกฉันท์ของปวงปราชญ์ และความอดทนถือเป็นครึ่งหนึ่งของความศรัทธา เพราะความศรัทธานั้นแบ่งออกเป็น สอง ส่วน โดยส่วนหนึ่งก็คือ ความอดทน และอีกส่วนก็คือ การขอบคุณ” (จากตำรา มะคาริณูซซาลิเกีน ของอิมามอับดุล ก็อยยิม)

๓.ความพอใจต่อบททดสอบนั้น คือ สิ่งที่สมควรกระทำ ซึ่งถือเป็นระดับขั้นที่สูงส่งยิ่งกว่า การมีความอดทน

๔.การขอบคุณอัลลอฮ์ต่อบททดสอบ คือสิ่งที่สมควรกระทำ ซึ่งถือเป็นระดับขั้นที่ ประเสริฐสุดและสมบูรณ์ที่สุด

กฎเกณฑ์สี่ประการ

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตาปราณี

“พึงทราบเถิด(ขออัลลอฮ์ทรงชี้แนะท่านสู่การเคารพภักดีต่อพระองค์) แท้จริง อัลหะนีฟียะฮ์คือ แนวทางของท่านนบีอิบรอฮีม ซึ่งก็คือ การที่ท่านเคารพบูชาอัลลอฮ์เพียงองค์เดียวด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ และสิ่งดังกล่าวนี้คือเป้าหมายที่อัลลอฮ์ทรงสั่งใช้และสร้างมวลมนุษยทั้งหมดขึ้นมา ดังที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า **“และข้ามิได้สร้างญินและมนุษย์มาเพื่ออื่นใดเว้นแต่เพื่อให้พวกเขาเคารพบูชาข้าแต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น” (อัสซาริยาต/๕๖) (๑)**

และเมื่อท่านรับทราบแล้วว่าอัลลอฮ์ทรงสร้างท่านมาเพื่อให้ท่านเคารพบูชาพระองค์ ท่านก็พึงรับรู้ไว้เถิดว่า แท้จริงอิบาดะฮ์(การเคารพบูชาต่ออัลลอฮ์)นั้น จะไม่ถูกเรียกว่าเป็นอิบาดะฮ์ นอกจากว่าจะต้องมีเตาฮีด(การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์)ควบคู่อยู่ด้วย ดังเช่นที่การทำละหมาดจะไม่ถูกเรียกว่าเป็นการละหมาด นอกจากว่าจะต้องมีความสะอาดอยู่ด้วยเท่านั้น ดังนั้น เมื่อใดที่การตั้งภาคี(ทำซิริก)ได้เข้ามาปะปนอยู่ในการทำอิบาดะฮ์แล้ว ก็ถือว่าการทำอิบาดะฮ์นั้นเสียหาย ดังเช่นที่การเสียน้ำละหมาดได้เข้ามาอยู่ในความสะอาด ดังนั้น หากท่านรับรู้แล้วว่าการตั้งภาคี(ซิริก)ต่ออัลลอฮ์เมื่อมันได้เข้ามาปะปนอยู่ในอิบาดะฮ์(การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์) มันก็จะทำให้อิบาดะฮ์นั้นเสียหาย และทำให้อิบาดะฮ์นั้นให้สูญเปล่าและส่งผลให้ผู้ที่ตั้งภาคีนั้นต้องตกเป็นหนึ่งในชาวนรกตลอดกาล เมื่อนั้นท่านก็จะรู้ว่าอะไรคือสิ่งที่จำเป็นสูงสุดที่ท่านจะต้องรับรู้ (หวังว่าอัลลอฮ์จะทรงช่วยให้ท่านรอดพ้นจากเครื่องขายนี) ก็คือการตั้งภาคี(ซิริก)ต่ออัลลอฮ์ ดังที่อัลลอฮ์ได้ทรงตรัสถึงการตั้งภาคีต่อพระองค์ไว้ว่า **“แท้จริงอัลลอฮ์จะมิทรงอภัยโทษให้แก่การที่มีสิ่งใดสิ่งหนึ่งถูกตั้งขึ้นเป็นภาคีกับพระองค์ และพระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่สิ่งอื่นนอกเหนือจากนั้น” (อันนิซาอ์/๔๘)** ซึ่งการรอดพ้นจากเครื่องขายนี(การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์) ก็ด้วยความรู้จักกฎเกณฑ์สี่ประการ ที่อัลลอฮ์ได้ทรงตรัสถึงกฎสี่ประการนี้ไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ ดังนี้

(๑) ผู้เรียบเรียงตำราเล่มนี้ต้องการชี้แจงให้ทราบถึงเหตุผลว่า **“ทำไมเราจึงจำเป็นต้องศึกษาหลักเตาฮีด”?**

กฎเกณฑ์ประการที่หนึ่ง ท่านจะต้องรับรู้ว่ แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธอิสลามที่ท่านศาสนทูตได้ต่อต้าน พวกเขานั้น คือบรรดาผู้ที่ยอมรับว่าอัลลอฮ์เป็นพระเจ้าผู้ทรงสร้างและดูแลบริหารทุกสรรพสิ่ง แต่ทว่า ความเชื่อและยอมรับเช่นนี้ยังไม่พอเพียงพอที่จะทำให้เขาเป็นผู้ที่เข้ารับอิสลาม และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือ พระคำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า

“(มุฮัมมัดเอ๋ย)เจ้าจงกล่าวว่า ผู้ใดหรือที่ทรงประทานปัจจัยยังชีพที่มาจากฟากฟ้าและแผ่นดินแก่พวกท่าน หรือใครเป็นเจ้าของการได้ยินและการมอง และใครเป็นผู้ทำให้มีชีวิตหลังจากการตาย และใครเป็นผู้ทำให้ตายหลังจากมีชีวิตขึ้นมา และใครคือผู้บริหารกิจการ แล้วพวกเขาก็จะกล่าวกันว่าอัลลอฮ์ ดังนั้นเจ้า(มุฮัมมัด)จงกล่าวว่า พวกท่านไม่ยำเกรงหรือ” (ยูनुส/๓๑) (๒)

(๒)บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้รับแต่งตั้งเพื่อไปเรียกร้องเชิญพวกเขานั้น คือบรรดาผู้ที่ยอมรับหลักการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในด้านการทรงสร้าง(เตาฮิดรูนูบียะฮ์) แต่ถึงกระนั้นแล้ว ท่านนบีมุฮัมมัดก็ยังคงต่อต้านพวกเขา เพราะว่าการต่อต้านและการขัดแย้งนั้นมีใช้ในเรื่องเตาฮิดรูนูบียะฮ์แต่ทว่าคือการต่อต้านขัดแย้งกันในเรื่องหลักการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในด้านการเคารพบูชา(เตาฮิดอูลูฮียะฮ์) ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่เคารพบูชาสิ่งอื่นหรือผู้อื่นนอกจากอัลลอฮ์ เขานั้นคือ ผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ และเป็นผู้ปฏิเสธอิสลาม(ถึงแม้เขาจะเชื่อว่าอัลลอฮ์คือผู้สร้างทุกสรรพสิ่งก็ตาม)

กฎเกณฑ์ประการที่สอง แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธและตั้งภาคินั้นกล่าวอ้างว่า "พวกเรามิได้วิงวอนขอจากภาคีเหล่านั้น และพวกเราก็ได้มุ่งหน้าสู่ภาคีเหล่านั้น พวกเราเพียงแค่ว่าแสวงหาการเข้าใกล้ชิด(กับอัลลอฮฺโดยผ่านพวกเขา) และขอชะฟาอะฮฺ(คือให้พวกเขาช่วยขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺให้แก่พวกเรา)"

และหลักฐานในเรื่องการเข้าใกล้ชิด(กับอัลลอฮฺ) ก็คือพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า **“และบรรดาผู้ที่ยึดเอาผู้อื่นนอกจากพระองค์(อัลลอฮฺ)มาเป็นผู้ใกล้ชิดนั้น (พวกเขาอ้างว่า)พวกเรามิได้เคารพบูชาสิ่งเหล่านั้น เว้นแต่เพื่อให้สิ่งเหล่านั้นทำให้พวกเราเข้าใกล้ชิดกับอัลลอฮฺองค์เดียว แท้จริงอัลลอฮฺจะทรงตัดสินระหว่างพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกันในเรื่องนั้น แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรงชี้นำทางแก่ผู้กล่าวเท็จผู้ไม่สำนึกบุญคุณ”** (อัซซุมร์/๓) (๑)

และหลักฐานในเรื่องการขอชะฟาอะฮฺ ก็คือ พระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า **“และพวกเขาเคารพบูชาสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺ ที่มันมิได้ให้โทษแก่พวกเขา และมิได้ให้ประโยชน์แก่พวกเขา และพวกเขาจะกล่าวว่า สิ่งเหล่านี้คือผู้ช่วยเหลือพวกเรา ณ ที่อัลลอฮฺ”** (ยูनुส/๑๘) ซึ่งการขอชะฟาอะฮฺนั้น มีสองประเภท คือ การขอชะฟาอะฮฺที่ได้รับการยอมรับ และ การขอชะฟาอะฮฺที่ถูปฏิเสธ(๒)

(๑) บรรดาผู้ตั้งภาคีและผู้ปฏิเสธได้กล่าวอ้างว่า พวกเขามีได้เคารพบูชาต่อสิ่งบูชาต่างๆอันจอมปลอมของพวกเขา และพวกเขาก็ได้มุ่งหน้าไปสู่อะไรเหล่านั้น พวกเขาเพียงแค่ว่าแสวงหาความใกล้ชิดกับอัลลอฮฺและขอชะฟาอะฮฺต่อพระองค์ผ่านสิ่งบูชาต่างๆของพวกเขา ซึ่งข้ออ้างเหล่านี้ก็ทำให้พวกเขาสมควรที่จะได้รับการตัดสินจากท่านนบีมุฮัมมัดว่าเป็นบรรดาผู้ปฏิเสธอิสลามและสมควรที่ท่านนบีมุฮัมมัดจะต่อต้านพวกเขา

(๒) **ชะฟาอะฮฺ** ความหมายเดิมตามหลักภาษา คือ การรวมให้เข้ากัน และทำให้สิ่งที่มีหนึ่งเดียวกลายเป็นสองสิ่ง

ความหมายทางศาสนบัญญัติ คือ การเป็นสื่อกลางให้แก่ผู้อื่นในการนำผลประโยชน์มาให้ หรือ เป็นสื่อกลางให้แก่ผู้อื่นในการคุ้มครองให้รอดพ้นจากอันตราย

การขอชะฟาอะฮุประเภทต่างๆ

การขอชะฟาอะฮุที่ถูกปฏิเสธ

คือ การขอชะฟาอะฮุที่อัลกุรอ่านปฏิเสธ ซึ่งก็คือ การขอจากสิ่งอื่นหรือผู้อื่น นอกเหนือจากอัลลอฮุในเรื่องที่ไม่มีผู้ใดสามารถช่วยเหลือได้ นอกจากอัลลอฮุเพียงองค์เดียว ข้อตัดสินของการขอชะฟาอะฮุประเภทนี้ก็คือ เป็นการตั้งภาคีประเภทใหญ่(ชริกใหญ่)

การขอชะฟาอะฮุจากมนุษย์ในเรื่องที่เขาสามารถช่วยเหลือได้ สามารถขอได้ โดยมีเงื่อนไข คือ

๑. มนุษย์ผู้ให้ความช่วยเหลือนั้นจะต้องอยู่ต่อหน้า
๒. มนุษย์ผู้ให้ความช่วยเหลือนั้นจะต้องยังมีชีวิตอยู่
๓. มนุษย์ผู้ให้ความช่วยเหลือนั้นจะต้องมีความสามารถช่วยเหลือได้
๔. ผู้ที่ขอความช่วยเหลือจะต้องเชื่อมั่นว่ามนุษย์ผู้ให้ความช่วยเหลือแก่เขา นั้นเป็นเพียงสาเหตุที่มาช่วย ส่วนผู้ที่ช่วยเหลือที่แท้จริงนั้นคือ อัลลอฮุเพียงองค์เดียวเท่านั้น

การขอชะฟาอะฮุที่ได้รับการยอมรับ(ประเภทนี้เฉพาะ

อัลลอฮุ) คือ การขอชะฟาอะฮุที่แสวงหาจากอัลลอฮุ กระทำได้โดยมีเงื่อนไข คือ

๑. ได้รับอนุญาตจากอัลลอฮุในการขอชะฟาอะฮุ
๒. ความพอใจของอัลลอฮุต่อผู้ที่มาขอชะฟาอะฮุจากพระองค์ให้แก่ผู้ที่ต้องการได้รับชะฟาอะฮุจากพระองค์
๓. ความพอใจของอัลลอฮุต่อผู้ที่ต้องการได้รับชะฟาอะฮุจากพระองค์(มีซฟัวะฮุ)

การขอชะฟาอะฮ์ที่ได้รับการยอมรับ (ต่อจากหน้าที่ ๕๖)

การขอชะฟาอะฮ์ที่ผู้อื่นนอกจากท่านนบีมุฮัมมัด ไม่ว่าจะ เป็นบรรดาศาสนทูต นบี มลาอิกะฮ์ เหล่าคนดีมีคุณธรรมที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ รวมถึงเหล่าเด็กเล็กก็สามารถขอได้

การขอชะฟาอะฮ์ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของท่านนบี เพียงผู้เดียวเท่านั้น โดยผู้อื่นไม่สามารถขอได้

การขอชะฟาอะฮ์เพื่อยกระดับฐานะที่สูงขึ้นให้แก่เหล่าผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ (อัลมวะหีคูน)

การขอชะฟาอะฮ์เพื่อช่วยให้เหล่าผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ที่จะต้องลงนรก ใหรือคพื้นจากการลงนรก

การขอชะฟาอะฮ์เพื่อช่วยให้เหล่าผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ที่จะต้องลงนรก ให้ได้ออกมาจากนรก

การขอชะฟาอะฮ์ที่ยิ่งใหญ่ (อิซชะฟาอะฮ์ อัลอุซมา)

การขอชะฟาอะฮ์ของท่านนบีให้แก่ลุงของท่าน ก็คืออบูฏอลิบ เพื่อให้ลุงได้รับการลงโทษสถานเบาในโลกหน้า

การขอชะฟาอะฮ์ของท่านนบีในการเปิดประตูต่างๆ ของสวนสวรรค์

ดังนั้น**การขอชะฟาอะฮุ้ที่ถูกปฏิเสธ** ก็คือ การขอจากผู้อื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺในเรื่องที่ไม่มีผู้ใดสามารถช่วยเหลือได้นอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียว และหลักฐานในเรื่องนี้ ก็คือพระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า **“บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย พวกเจ้าจงบริจาคส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า ก่อนที่วันหนึ่ง(วันกิยามะฮฺ)จะมาถึง ซึ่งในวันนั้นไม่มีการซื้อขาย ไม่มีการเป็นมิตร และไม่มีชะฟาอะฮฺ(การที่คนหนึ่งขอความช่วยเหลือจากสิ่งอื่นหรือผู้อื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺให้ช่วยเหลือบุคคลหนึ่งให้พ้นจากการลงโทษ) และบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น คือพวกที่อธรรม(ล่วงละเมิดต่อตนเอง)”** (อัลบะก้อเราะฮฺ/๒๕๔)

และ**การขอชะฟาอะฮุ้ที่ได้รับการยอมรับ** ก็คือ การขอจากอัลลอฮฺ และผู้ที่ขอชะฟาอะฮุ้จากอัลลอฮฺให้แก่ผู้อื่น(ซาฟิอ) นั่นคือผู้ที่ได้รับเกียรติจากอัลลอฮฺให้สามารถขอชะฟาอะฮุ้จากพระองค์ได้ รวมทั้งผู้ที่ต้องการ ได้รับชะฟาอะฮุ้จากอัลลอฮฺ(มัชฟัวะฮฺ) ก็คือผู้ที่ได้รับความพอใจจากอัลลอฮฺทั้งในด้านคำพูดของเขา และการกระทำของเขา โดยที่เขา(มัชฟัวะฮฺ) ก็จะต้องได้รับอนุญาตจากอัลลอฮฺในการได้รับความช่วยเหลือก่อนด้วยเช่นกัน ดังที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า **“และผู้ใดกันเล่าที่จะขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์(อัลลอฮฺ)ได้ นอกจากด้วยการอนุญาตของพระองค์เท่านั้น”** (อัลบะก้อเราะฮฺ/๒๕๕)

กฎเกณฑ์ประการที่สาม(๑)แท้จริงท่านนบีมุฮัมมัดได้

ปรากฏตัวท่ามกลางมวลชนที่มีความแตกต่างหลากหลายในการเคารพบูชาพระเจ้าของพวกเขา บางคนเคารพบูชามลาอิกะฮ์ บางคนเคารพบูชาบรรดานบีและคนดีมีคุณธรรม บางคนเคารพบูชาต้นไม้และก้อนหินต่างๆ บางคนเคารพบูชาดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ ซึ่งท่านนบีได้ต่อสู้และต่อต้านมวลชนเหล่านี้ โดยมีได้แบ่งแยกประเภทของพวกเขา

และหลักฐานในเรื่องนี้ ก็คือพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า

“และพวกเจ้าจงต่อสู้กับพวกเขา จนกว่าจะไม่มีการปฏิเสธศรัทธาใดๆ ปรากฏขึ้น และการเคารพบูชาทุกชนิดนั้นจะต้องเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺเท่านั้น” (อัลอัมฟา/๓๕)

และหลักฐานที่บ่งบอกว่า(ผู้ตั้งภาคีเคารพบูชาต่อ)ดวง

อาทิตย์และดวงจันทร์ ก็คือ พระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า

“และส่วนหนึ่งจากสัญญาณต่างๆของพระองค์ ก็คือการมีกลางวัน และกลางคืน และดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์ พวกเจ้าจงอย่าก้มกราบ(สujud)ให้แก่ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ แต่จงก้มกราบให้แก่อัลลอฮฺพระผู้ทรงสร้างพวกมัน หากว่าพวกเจ้าเคารพบูชาพระองค์เพียงองค์เดียวเท่านั้น” (ฟุศลีต/๓๗)

และหลักฐานที่บ่งบอกว่า(ผู้ตั้งภาคีเคารพบูชาต่อ)มลาอิกะฮ์

ก็คือ พระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า

“และเขา(นบีนบีมุฮัมมัด)จะไม่สั่งใช้พวกเจ้าให้ยึดเอามลาอิกะฮ์และบรรดานบีเป็นพระเจ้า” (อาละอิมรอม/๘๐)

(๑) กฎข้อที่สามนี้ถือเป็น

หลักฐานอันชัดเจนอย่างยิ่งที่ใช้ในการตอบโต้ผู้ที่กล่าวอ้างว่า แท้จริงการตั้งภาคีนั้นจำกัดเฉพาะผู้ที่เคารพบูชารูปปั้นเท่านั้น เพราะ

หลักฐานมากมายจาก

บทบัญญัติอิสลามได้มาระบุถึงรูปปั้น และภาคี

จอมปลอมชนิดอื่นๆที่ถูกเคารพบูชาในช่วงเวลานั้น ซึ่งท่านนบีมุฮัมมัดไม่ได้

แบ่งแยกประเภทต่างๆของ

พวกเขา แต่ท่านนบีนบีมุฮัมมัดถือว่าสิ่ง

ที่ถูกบูชาทั้งหมดนั้นต่างก็

ล้วนแต่เป็นพระเจ้า

จอมปลอมทั้งสิ้น ดังนั้น

ท่านนบีนบีมุฮัมมัดได้ต่อสู้และต่อต้าน

การเคารพบูชาพระเจ้า

จอมปลอมเหล่านั้นทั้งหมด

โดยไม่ยกเว้นสิ่งใด ทั้งนี้ก็

เพื่อให้ศาสนาอันบริสุทธิ์นั้น

เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ

แต่เพียงองค์เดียว

และหลักฐานที่บ่งบอกว่า(ผู้ตั้งภาคีเคารพบูชาต่อ)บรรดามนุษย์ ก็คือ พระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “และจงรำลึกถึงขณะที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่าอิซาบุตรของมัรยัมเอ๋ย เจ้าพูดแก่ผู้คนกระนั้นหรือว่า จงยึดถือฉันและแม่ของฉันเป็นที่เคารพบูชาทั้งสองนอกเหนือจากอัลลอฮฺ เขา(อิซา)กล่าวว่าความบริสุทธิ์ทั้งหมดแด่พระองค์ท่าน(อัลลอฮฺ)ฉันไม่เคยที่จะกล่าวสิ่งที่มีใช้สิทธิของฉัน หากฉันเคยกล่าวสิ่งนั้นแน่นอนว่าพระองค์ย่อมรู้ดี โดยที่พระองค์ทรงรู้อสิ่งที่อยู่ในใจของฉัน และฉันไม่รู้สิ่งที่อยู่ในใจพระองค์ แท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับทั้งหลาย” (อัลมาอิดะฮฺ/๑๑๖)

และหลักฐานที่บ่งบอกว่า(ผู้ตั้งภาคีเคารพบูชาต่อ)บรรดาคนดีมีคุณธรรม ก็คือ พระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “สิ่งเหล่านั้นที่พวกเขาวิงวอน พวกมันก็ยังหวังที่จะหาทางเข้าสู่พระเจ้าของพวกเขาว่าผู้ใดในหมู่พวกมันจะเข้าใกล้ที่สุด และพวกมันก็ยังหวังในความเมตตาของพระองค์ และกลัวการลงโทษของพระองค์” (อัลอิสรออ/๕๗)

และหลักฐานที่บ่งบอกว่า(ผู้ตั้งภาคีเคารพบูชาต่อ)ต้นไม้และก้อนหินต่างๆ ก็คือ พระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “และพวกเจ้ามิได้เห็นอัลลาดและอัลอุซซา และมะนาตีที่เป็นตัวที่ตามอีกตัวหรือหรือ” (อันนัจม/๑๕-๒๐)

และจากหะดีษที่รายงานโดยท่านอับูวาเกิล อัลลัยษีย์ ได้กล่าวว่า “พวกเราได้ออกไปร่วมรบกับท่านนบิยังฮุบเขาหุณัน โดยที่พวกเราเป็นมุสลิมที่เพิ่งเข้ารับอิสลามใหม่ และบรรดาผู้ตั้งภาคีจะมีต้นไม้ (นำโชค)อยู่ต้นหนึ่ง โดยพวกเขาจะพักอยู่บริเวณต้นไม้และนำอาวุธของพวกเขาไปแขวนไว้ที่มัน (เพื่อแสวงหาโชคกลาง) ซึ่งต้นไม้ต้นนี้มีชื่อว่า ซาตุอันวาฏ จากนั้นพวกเราก็ได้ผ่านต้นไม้ต้นหนึ่ง เราจึงกล่าวว่า “ท่านศาสนทูตของอัลลอฮฺ(ร่อซูลุลลอฮฺ)ครับ ได้โปรดแต่งตั้งต้นไม้นำโชคให้แก่เราดังที่พวกเขา(เหล่าผู้ตั้งภาคี)มีต้นซาตุอันวาฏด้วยเถิด”.....

กฎเกณฑ์ประการที่สี่ บรรดาผู้ตั้งภาคีในยุคสมัยของพวกเรา นั้น มีการตั้งภาคีที่รุนแรงยิ่งกว่าบรรดาผู้ตั้งภาคีในยุคอดีต เพราะว่า บรรดาผู้ตั้งภาคีในยุคอดีตนั้น พวกเขาจะตั้งภาคีในยามที่สุขสบาย และจะบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮฺในยามทุกข์ลำบาก แต่บรรดาผู้ตั้งภาคีในยุคของพวกเรา นี้จะตั้งภาคีตลอดเวลาทั้งในยามสุขสบายและยามทุกข์ลำบาก

และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือ พระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า **“ดังนั้นเมื่อพวกเขาขึ้นจี่เรือ พวกเขาวิงวอนต่ออัลลอฮฺในสภาพของผู้ที่บริสุทธิ์ใจในการขอพรต่อพระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ทรงช่วยเหลือพวกเขาให้ขึ้นบกโดยปลอดภัยแล้ว พวกเขาที่ตั้งภาคีต่อพระองค์” (อัลอังกะบุต/๖๕)(๑)**

และอัลลอฮฺคือพระผู้ทรงรอบรู้ที่สุด และขอให้อัลลอฮฺทรงโปรดประทานพรและความสันติให้แก่ท่านบีมุฮัมมัด และบรรดาวงศาคณาญาติของท่าน และบรรดาสาวกของท่านด้วยเถิด

(๑) ผู้เรียบเรียงตำราเล่มนี้ได้ชี้แจงให้ทราบในกฎข้อนี้ถึง ท่าทีที่อันตรายของพวกตั้งภาคีในยุคของเรา โดยที่พวกเขา มีการตั้งภาคีที่รุนแรงยิ่งกว่าพวกตั้งภาคีในยุคอดีต เนื่องจากว่าพวกตั้งภาคีในยุคของเราจะตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺทั้งในยามทุกข์ลำบากและยามสุขสบาย ส่วนบรรดาพวกตั้งภาคีในยุคอดีตนั้น พวกเขาจะตั้งภาคีเฉพาะในยามสุขสบาย แต่พวกเขาจะยอมจำนนและศิโรราบต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียวในยามทุกข์ลำบาก

และในเมื่ออัลลอฮฺได้ทรงตัดสินพวกตั้งภาคีในยุคอดีตว่าเป็นผู้ปฏิเสธอิสลาม ทั้งๆที่พวกเขา มีการตั้งภาคีที่เบาว่าพวกตั้งภาคีในยุคของเรา ดังนั้นพวกตั้งภาคีในยุคของเราจึงถือว่าสมควรที่จะถูกตัดสินว่าเป็นผู้ปฏิเสธอิสลามมากยิ่งขึ้น เพราะพวกเขาตั้งภาคีตลอดเวลาทั้งในยามสุขและยามทุกข์

<p>การวิงวอนขอสวรรคตนั้นจะต้องมาจากอัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น เพราะพระองค์คือผู้เดียวที่มีกรรมสิทธิ์ในการครอบครองสวรรคต และเช่นเดียวกัน การวิงวอนขอปัจจัยยังชีพ(ริสกี)นั้นจะต้องมาจากอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว ดังนั้นจำเป็นจะต้องยึดติดผูกพันกับพระองค์เพียงองค์เดียว</p>	<p>ที่เกี่ยวข้องกับเตาฮีดลุลฮุญญะฮ์</p>		<p>ความโปรดปราน (เนียฮุมะฮ์)คือ บททดสอบ และหลักฐานก็คือพระดำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า “และเราจะทดสอบพวกเจ้าด้วยความชั่วและความดี” (อัลอัมบียาฮ์/๓๕)</p>			
<p>การขอบคุณด้วยจิตใจ กระทำด้วยการขอมงานและน้อมรับว่าความโปรดปรานทั้งหมดนั้นมาจากอัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น</p>		<p>การขอบคุณต่อความโปรดปราน(เนียฮุมะฮ์)</p>		<p>เมื่อได้รับความโปรดปราน</p>		
<p>การขอบคุณด้วยคำพูด กระทำด้วยการกล่าวว่า “นี่คือความโปรดปรานของพระเจ้าองค์หนึ่ง เพื่อพระองค์จะได้ทรงทดสอบฉันว่าฉันจะรู้จักคุณหรือเนรคุณ” (อินนัมลฺ/๔๐)</p>	<p>ที่เกี่ยวข้องกับเตาฮีดลุลฮุญญะฮ์</p>			<p>แห่งของความดี</p>		
<p>การขอบคุณด้วยร่างกาย กระทำด้วยการนำความโปรดปรานที่ได้รับไปใช้ในสิ่งที่เป็นการของคุณต่ออัลลอฮ์ และใช้ความโปรดปรานนั้นอย่างเหมาะสม ดังนั้นการขอบคุณต่อความโปรดปรานที่เป็นทรัพย์สินก็คือการใช้จ่ายไปในเรื่องที่เป็นการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ และการขอบคุณต่อความโปรดปรานที่เป็นความรู้ก็คือการนำความรู้นั้นไปเผยแผ่แก่ผู้อื่น</p>	<p>ที่เกี่ยวข้องกับเตาฮีดลุลฮุญญะฮ์</p>			<p>แห่งของความดี</p>	<p>บทนำ และแหล่งของความดี</p>	
<p>ผู้ที่โกรธเคืองต่อบททดสอบ ข้อคัดค้าน(หุกุม)ก็คือ บาบใหญ่ และบางที่อาจเลขเกิดไปถึงขั้นทำซิริกเล็ก และการโกรธเคืองต่อบททดสอบนั้นแสดงออกได้ทั้งด้านจิตใจ คำพูด และร่างกาย(การกระทำ)</p>				<p>เมื่อได้รับบททดสอบเบื้องต้น</p>		
<p>ผู้ที่อดทนต่อบททดสอบ ข้อคัดค้านของความอดทนก็คือ เป็นสิ่งที่จำเป็น(วาญิบ)คามมตือกถันท์ของปวงปราชญ์ โดยจะต้องอดทนทั้งด้านจิตใจ คำพูด และร่างกาย ความอดทนนั้นรศษาคีของมันขมขื่น แต่บั้นปลายของมันนั้นหอมหวานยิ่งกว่าน้ำผึ้ง</p>	<p>ประเภทต่างๆของมนุษย์ขณะที่ได้รับบททดสอบ</p>			<p>เมื่อได้รับบททดสอบเบื้องต้น</p>		<p>กฎเกณฑ์ที่ประการ คือ บทสรุปของตำรา ก็ซุฟุซุฮุด</p>

<p>ผู้ที่พึงพอใจต่อบททดสอบ ข้อคัดลिनก็คือ เป็นสิ่งที่สมควรกระทำ และการพึงพอใจต่อบททดสอบที่สมบูรณ์แบบนั้นก็คือ การรับรู้ว่าคุณสิ่งที่มาประสบกับเขานั้นมาจากอัลลอฮ์ และทุกสิ่งทุกอย่างที่อัลลอฮ์กำหนดมาให้กับบ่าวของพระองค์นั้นล้วนแต่เป็นความดีงาม</p>				
<p>ผู้ที่ชอบคุณต่อบททดสอบ ข้อคัดลिनก็คือ เป็นสิ่งที่สมควรกระทำ และเป็นระดับขั้นที่สูงสุด</p>				
<p>และเมื่อกระทำความผิดบาปก็ขออภัยโทษ</p>				
<p>อัลหะนีฟียะฮ์ คือ แนวทางของท่านนบีอิบรอฮีม ซึ่งก็คือ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสร้างท่านขึ้นมาเพื่อเคารพบูชาพระองค์เพียงองค์เดียว และอิบาคะฮ์(การเคารพบูชาต่ออัลลอฮ์)นั้น จะไม่ถูกเรียกว่าเป็นอิบาคะฮ์ นอกจากว่าจะต้องมีเตฮิธ(การให้ออกภาพต่ออัลลอฮ์)ควบคู่อยู่ด้วย และเมื่อใดที่การตั้งภาคี(ทำซิริก)ได้เข้ามาปะปนอยู่ในการทำอิบาคะฮ์แล้ว มันก็จะทำให้อิบาคะฮ์นั้นเสียหาย และทำให้อิบาคะฮ์นั้นให้สูญเปล่า และส่งผลให้ผู้ที่ตั้งภาคีนั้นต้องตกเป็นหนึ่งในชาวนรกตลอดกาล ซึ่งเรื่องนี้ก็คือเรื่องที่น่าเป็นห่วงที่สุดที่ท่านจะต้องรับรู้มัน</p>	<p>เรากียาเตฮิธเพราะเหตุใด? และอันตรายของการตั้งภาคี</p>			
<p>กฎเกณฑ์ประการที่หนึ่ง บรรดาผู้ปฏิเสธอิสลามที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้ต่อสู้และต่อต้านพวกเขา นั้น ต่างยอมรับเตฮิธรูบียะฮ์แต่ว่าไม่ยอมรับเตฮิธอูลูฮียะฮ์ ซึ่งความเชื่อเช่นนี้ไม่เพียงพอที่จะทำให้พวกเขาเป็นผู้ที่เข้ารับอิสลาม</p>				
<p>กฎเกณฑ์ประการที่สอง แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธอิสลาม พวกเขาเคารพบูชารูปปั้นเพื่อให้รูปปั้นนั้นเป็นสื่อกลางทำให้พวกเขาได้ใกล้ชิดกับอัลลอฮ์และเพื่อให้รูปปั้นเหล่านั้นเป็นสื่อกลางในการขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ให้แก่พวกเขา</p>				
<p>กฎเกณฑ์ประการที่สาม แท้จริงท่านนบีมุฮัมมัดได้ปรากฏตัวของท่านท่ามกลางมวลชนที่มีความแตกต่างหลากหลายในการเคารพบูชาพระเจ้าของพวกเขา ซึ่งท่านนบีได้ต่อสู้และต่อต้านมวลชนเหล่านั้นทั้งหมด โดยมีได้แยกแยะการตั้งภาคีประเภทต่างๆของพวกเขา</p>				
<p>กฎเกณฑ์ประการที่สี่ บรรดาผู้ตั้งภาคีในยุคของพวกเขา นั้น มีการตั้งภาคีที่รุนแรงยิ่งกว่าบรรดาผู้ตั้งภาคีในยุคอดีต</p>				

แบบทดสอบวัดผลจากตำรากฎเกณฑ์สี่ประการ

ชื่อ.....จำนวนของตำรากิตาบุตรเตาฮีที่สามารถท่องจำได้.....

ท่านสามารถท่องจำกฎเกณฑ์สี่ประการได้หรือไม่.....

ชนิดของกรงาน	หลักฐานอ้างอิงจากอัลกุรอานหรือสุนนะฮ์
ความโปรดปราน(เนียะฮุมะฮฺ)นั้นคือบททดสอบ	
บรรดาผู้ปฏิเสธอิสลามยอมรับเตาฮีตรูบียะฮ์	
การแสวงหาความใกล้ชิดกับอัลลอฮ์	
การขอชะฟาอะฮ์ที่ถูกปฏิเสธ	
หลักฐานที่บ่งบอกว่า(ผู้ตั้งภาคีเคาะฟุฮฺ)ดวงอาทิตย์และ ดวงจันทร์	
หลักฐานที่บ่งบอกว่า(ผู้ตั้งภาคีเคาะฟุฮฺ)มลาอิกะฮ์	
หลักฐานที่บ่งบอกว่า(ผู้ตั้งภาคีเคาะฟุฮฺ)บรรดานบี	
หลักฐานที่บ่งบอกว่า(ผู้ตั้งภาคีเคาะฟุฮฺ)คนดีมีคุณธรรม	
หลักฐานที่บ่งบอกว่า(ผู้ตั้งภาคีเคาะฟุฮฺ)ต้นไม้และก้อน หินต่างๆ	
แท้จริงบรรดาผู้ตั้งภาคีพวกเขาจะบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ในยาม ทุกข์ และจะตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ในยามสุขสบาย	
หลักฐานอ้างอิงในเรื่องการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์	

พวกเราศึกษาเตาฮีตเพราะเหตุใด?	๑.	๒.	๓.	๔.
๕.	๖.	๗.	๘.	๙.
พวกเราศึกษากฎเกณฑ์ดีประการเพราะเหตุใด?	๑.	๒.		
๓.	๔.			
องค์ประกอบหลักของตำรากฎเกณฑ์ดีประการ มีอะไรบ้าง?	๑.	๒.	๓.	
ตำรากฎเกณฑ์ดีประการคือบทสรุปของตำราเล่มใด?				
ทำไมเราไม่เริ่มต้นด้วยการศึกษาดำราก็ข ฟูชชุนฮาด?				
แหล่งของความสุข มีอะไรบ้าง?	๑.	๒.	๓.	
อัลหะนีฟียะฮ์คืออะไร?				
ผลลัพธ์ของการศึกษาดำรากลุณห์ดี ประการ คืออะไร?				
ผู้เป็นที่รักของอัลลอฮ์ คือใคร?				

ท่านซัยคุลอิสลาม อิบน์ฮุศัยมีเยฮุกกล่าวว่	
หลักฐานอ้างอิงในเรื่องผู้เป็นที่รัก ของอัลลอฮ์ และเพราะเหตุใด?	
การขอบคุณต่อความโปรดปราน(เนียะฮุมะฮ์)นั้นกระทำด้วยทางใดบ้าง? พร้อม กับยกตัวอย่าง	๑. ๒. ๓.
บ่าวของอัลลอฮ์จะผูกพันกับอัลลอฮ์ได้ อย่างไร?	
ประเภทต่างๆของมนุษย์เมื่อได้รับบท ทดสอบ พร้อมบอกข้อตัดสิน(หุกุม)ของ คนแต่ละประเภท	๑. ๒. ๓. ๔.
อ็ชชะฟาอะฮ์ ความหมายเดิมตามภาษา คือ	
อ็ชชะฟาอะฮ์ ความหมายทางศาสน บัญญัติ คือ	
การขอชะฟาอะฮ์แบ่งออกเป็นกี่ประเภท	

เงื่อนไขต่างๆของการขอชะฟาอะฮุ้ที่ได้รับ การยอมรับ	
การขอชะฟาอะฮุ้ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของ ท่านนบีมุฮัมมัด มีอะไรบ้าง?	
การขอชะฟาอะฮุ้ที่ผู้อื่นนอกเหนือจาก ท่านนบีมุฮัมมัดก็สามารถขอได้ มี อะไรบ้าง?	
กฎเกณฑ์ประการที่หนึ่ง คือ	
กฎเกณฑ์ประการที่สอง คือ	
กฎเกณฑ์ประการที่สาม คือ	
กฎเกณฑ์ประการที่สี่ คือ	
การงานที่มีการตั้งภาคี(ซิริก)เข้ามา ปะปน ถือว่าการงานนั้นมีข้อตัดสิน (หุกุม)ในทางศาสนาว่าอย่างไร? พร้อม ยกหลักฐานอ้างอิง	

สารบัญกฎเกณฑ์สี่ประการ

ลำดับ	หัวข้อ	หน้า
๑	บทนำ และแหล่งของความสุข	๗๗
๒	กฎเกณฑ์ประการที่หนึ่ง	๘๔
๓	กฎเกณฑ์ประการที่สอง	๘๕
๔	กฎเกณฑ์ประการที่สาม	๘๕
๕	กฎเกณฑ์ประการที่สี่	๑๐๑
๖	ภาคผนวก (สรุปกฎเกณฑ์สี่ประการในรูปแบบตาราง)	๑๐๒
๗	แบบทดสอบวัดผลตำรากฎเกณฑ์สี่ประการ	๑๐๔
๘	สารบัญ	๑๐๘

อธิบาย ตำราสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสธอิสลาม

เรียบเรียงโดย

ชัยकुหมัหมัด บิน อับดุลวะฮาบ บิน สุลัยมาน อัตตะมีมี
(ขออัลลอฮฺทรงเมตตาท่านและโปรดให้ท่านได้พำนักในสวรรค์ของพระองค์ด้วยเถิด)

อธิบายโดย

ชัยคุฮัยษัม บิน มุฮัมมัดญะมิล ชัรฮาน

อดีตอาจารย์ผู้สอนในมัสนิดอันนะบะวี

และผู้ดูแลเว็บไซต์อัสเศอสิลอัลอิลมี

<http://attasseel-alelmi.com>

ขออัลลอฮฺทรงโปรดอภัยโทษให้แก่ท่านและบิดามารดาของท่านรวมถึงทุกท่านที่มี
ส่วนร่วมในการจัดทำตำราเล่มนี้ด้วยเถิด

สิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสธอิสลาม

ท่านซัยคุลอิสลามมุฮัมมัด บุคร อับดุลวะฮาบ ได้กล่าวว่า ฟังทราบเถิดว่าแท้จริงแล้วสิ่งต่างๆ
ที่เป็นการปฏิเสธอิสลามนั้นมีหลักๆ ๑๐ ประการ คือ

ประการที่หนึ่ง การตั้งภาคีในการปฏิบัติศาสนกิจต่ออัลลอฮ์

อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า “แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้กับการตั้งภาคีต่อพระองค์ และพระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่สิ่งอื่นนอกเหนือจากนั้น สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์” (อันนิซาอ์/๔๘) และอัลลอฮ์ทรงตรัสว่า “แท้จริงผู้ใดที่ตั้งภาคีกับอัลลอฮ์ แน่นนอนอัลลอฮ์ จะทรงทำให้สวรรค์เป็นที่ต้องห้ามแก่เขาและที่พำนักของเขานั้นคือนรกและสำหรับผู้อุศรรมนั้น ย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ” (อัลมาอิดะฮ์/๗๒)

ประการที่สอง ผู้ใดที่สร้างสื่อกลางระหว่างตัวเขากับอัลลอฮ์ โดยวิงวอนและขอความช่วยเหลือต่อสิ่งเหล่านั้น รวมถึงฟังพาดต่อสิ่งเหล่านั้น ถือว่าเขาได้ปฏิเสธอิสลาม ตามมติเอกฉันท์ของปวงปราชญ์

ประการที่สาม ผู้ใดที่ไม่มองว่าบรรดาผู้ตั้งภาคีคือผู้ปฏิเสธอิสลาม หรือมีความสงสัยในการปฏิเสธอิสลามของพวกเขาหรือมองว่าแนวทางของพวกเขาจำเป็นต้องถือว่าเขาได้ปฏิเสธอิสลาม

ประการที่สี่ ผู้ใดที่เชื่อว่ามีแนวทางอื่นสมบูรณ์กว่าแนวทางของท่านนบีมุฮัมมัด หรือเชื่อว่าการตัดสินใจที่ดีกว่าการตัดสินใจของท่านนบี ดังเช่นผู้ที่ยึดเอาการตัดสินใจของพวกพระเจ้าจอมปลอม (ฏอฆูต) มาแนะนำข้อตัดสินใจของท่านนบีมุฮัมมัด ถือว่าเขาคือผู้ปฏิเสธอิสลาม

ประการที่ห้า ผู้ใดที่รังเกียจสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้นำมาเผยแพร่ ถึงแม้ว่าเขานำสิ่งนั้นมาปฏิบัติก็ตาม ถือว่าเขาได้ปฏิเสธอิสลาม

ประการที่หก ผู้ใดที่เขายะยั้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดในศาสนาของท่านศาสนทูต(มุฮัมมัด) ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการตอบแทนหรือการลงโทษของอัลลอฮ์ ถือว่าเขาได้ปฏิเสธอิสลาม และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือพระดำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า “จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่า ต่ออัลลอฮ์และบรรดาโองการของพระองค์ และศาสนทูตของพระองค์กระนั้นหรือที่พวกท่านเขี่ยหยันกัน – พวกท่านอย่าแก้ตัวเลย แท้จริงพวกท่านได้ปฏิเสธศรัทธาแล้วหลังจากการมีศรัทธาของพวกท่าน” (อัตเตาบะฮ์/๖๕)

ประการที่เจ็ด การทำไสยศาสตร์ และส่วนหนึ่งของมันก็คือการทำให้คนแตกแยก หรือทำให้คนหลงรักกัน ดังนั้นใครก็ตามที่กระทำหรือพอใจในไสยศาสตร์นั้น ถือว่าเขาได้ปฏิเสธอิสลาม และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือ พระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า “และเขาทั้งสองจะไม่สอน(ไสยศาสตร์)ให้แก่ผู้ใดจนกว่าจะกล่าววว่า แท้จริงเราเพียงเป็นผู้ทดสอบเท่านั้น ท่านจงอย่าปฏิเสธการศรัทธาเลย(จงอย่าเรียนไสยศาสตร์เพราะเป็นการปฏิเสธศรัทธา)” (อัลบะก้อเราะฮ์/๑๐๒)

ประการที่แปด การสมรู้ร่วมคิดกับบรรดาผู้ตั้งภาคี และให้ความช่วยเหลือกับพวกเขาในการทำร้ายบรรดามุสลิม และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือพระดำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า “และผู้ใดในหมู่พวกเจ้าที่เอาพวกเขา(เอิวและคริสต์)มาเป็นมิตรแล้วไซ้ แน่นอนผู้นั้นก็เป็นหนึ่งในพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่อธรรม” (อัลมาอิดะฮ์/๕๑)

ประการที่เก้า ผู้ใดที่เชื่อว่ามนุษย์บางคนได้รับการอนุญาตให้หลุดพ้นจากบทบัญญัติของท่านนบีมุฮัมมัด ดังที่ท่านนบีค่อฎิรได้รับการอนุญาตให้หลุดพ้นจากบทบัญญัติของท่านนบีมุซา ถือว่าเขาเป็นผู้ปฏิเสธอิสลาม

ประการที่สิบ การหันหลังให้ศาสนาของอัลลอฮ์โดยไม่รำเรียนและไม่ปฏิบัติ และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือ พระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า “และผู้ใดเล่าจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ถูกเตือนให้รำลึกถึงอายะตทั้งหลายของพระเจ้าของพวกเขาแล้วเขาก็ผินหลังให้กับอายะต(สัญญาณและหลักฐานต่างๆ)เหล่านั้น แท้จริงเราเป็นผู้ลงทัณฑ์บรรดาผู้กระทำความผิด” (อัสสัจญะฮ์/๒๒)

และไม่มีความแตกต่างใดๆทั้งสิ้น จากการกระทำสิ่งที่เป็นการปฏิเสธอิสลามทั้งหมดนี้ ระหว่างผู้ที่กระทำโดยเจตนาล้อเล่น และผู้ที่ตั้งใจกระทำ และผู้ที่หวาดกลัว ยกเว้นผู้ที่โดนบังคับเท่านั้น และสิ่งต่างๆทั้งหมดที่กล่าวมานี้ คือส่วนหนึ่งของสิ่งต่างๆที่ถือว่าเป็นอันตรายร้ายแรง และเกิดขึ้นมากที่สุด ดังนั้นมุสลิมจำเป็นต้องฟังระวังและหวาดกลัวว่ามันจะเกิดขึ้นกับตัวของเขาเอง เราขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ให้รอดพ้นจากสิ่งที่ทำให้อัลลอฮ์ทรงโกรธกริ้ว และให้รอดพ้นจากการลงโทษที่เจ็บปวดของพระองค์ และขอให้อัลลอฮ์ทรงโปรดประทานพรและความสันติให้แก่ันบีมุฮัมมัด และวงศ์สาครณาญาติของท่าน ตลอดจนเหล่าสาวกของท่านด้วยเถิด

คำอธิบาย

บทนำของผู้เรียบเรียงตำรา

พึงทราบเถิดว่าสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสหอิสลามมีอยู่หลักๆ ๑๐ ประการ คือ

ทำไมบรรดาผู้รู้จึงเริ่มการเขียนตำราด้วยคำว่า บิสมิลลาฮฺ

เพื่อทำตามอัลกุรอาน
อันทรงเกียรติ และ
บรรดานบี และ
บรรดาศาสนทูต

เพื่อทำตามหะดีษที่ว่า
“ทุกๆการงานที่มี
ความสำคัญที่ไม่ได้
เริ่มต้นด้วยการกล่าว
บิสมิลลาฮฺ การงาน
นั้นก็จะถูกตัดทอน
ความจำเริญออกไป”
แม้ว่าจะเป็นหะดีษ
อ่อนหลักฐาน(ฐ่อฮีฟ)
ก็ตาม

เพื่อทำตามแบบอย่าง
ของบรรดาปราชญ์
ชาวสลัฟ

เพื่อแสวงหาความ
จำเริญและสิริมงคล
ด้วยการเริ่มด้วยพระ
นามของอัลลอฮ์ผู้ทรง
สูงส่ง

จำนวนที่ถูกกล่าวในอัลกุรอานและสุนนะฮ์นั้นจะมี สองประเภท คือ

หากว่าในตัวของอัลกุรอานและสุนนะฮ์ไม่มีการเพิ่มจำนวนที่มากขึ้นกว่าจำนวนเหล่านี้ในที่อื่นอีกแล้ว ก็ถือว่าจำนวนเหล่านี้มีมีฟสุม(ความเข้าใจอื่นแฝงอยู่) หมายถึง จำนวนนั้นๆจะไม่มี การเพิ่มจำนวนขึ้นมาก็แล้ว เช่นองค์ประกอบหลัก(รุกน)อิสลามห้าประการ และองค์ประกอบหลัก(รุกน)การศรัทธาหกประการ ที่ระบุในหะดีษ

ญิบรีล

หากว่าในตัวบทของอัลกุรอานและสุนนะฮ์มีการเพิ่มเติมจำนวนที่มากกว่าจำนวนเหล่านี้ในที่อื่น ก็ถือว่าจำนวนเหล่านี้ไม่มีมีฟสุม (ความเข้าใจอื่นแฝงอยู่) หมายถึง จำนวนนั้นๆสามารถเพิ่มจำนวนขึ้นมาได้อีกตามที่อัลกุรอานและสุนนะฮ์ระบุไว้ ดังเช่นหะดีษที่ท่านนบีกล่าวว่า “ห้าสิ่งที่ดีเป็นเรื่องธรรมชาติ...” และหะดีษที่ท่านนบีกล่าวว่า “พวกท่านจงออกห่างจากหายนะเจ็ด

ประการ...” เป็นต้น

ทำไมบางครั้งจำนวนจึงถูกกล่าวโดยไม่มีมีฟสุม (ความเข้าใจอื่นแฝงอยู่) ?

เพราะนี่คือส่วนหนึ่งของทักษะในการสอนของท่านนบีมุฮัมมัดอันดีงาม โดยที่ท่านนบีต้องการให้ผู้ฟังจดบันทึกสิ่งที่ถูกกล่าวในสถานที่แห่งนั้น เพื่อช่วยในการนำประเด็นต่างๆเหล่านี้ออกมาใช้ในภายหลังก่อน เช่น คำพูดของท่านนบีที่ว่า “ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮ์ในสามสิ่ง โดยฉันจะบอกให้พวกท่านได้รับรู้ แล้วก็จะจำมันไว้ให้ดี สามสิ่งที่ว่าก็คือ ทรัพย์สินของบ่าวนั้นจะไม่ลดลงเนื่องด้วยการบริจาคทาน....” จากคำสอนของหะดีษบทนี้ ผู้เรียบเรียงตำราจึงนำมาเป็น

แบบอย่างในงานเขียนของท่าน

ทำไมเราจึงต้องศึกษาสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสหอิสลาม?

เพื่อออกห่างและไม่เข้าไปทำสิ่งเหล่านั้น ดังนั้นการศึกษาสิ่งเหล่านี้จึงมีประโยชน์อย่างมากมายมหาศาล อย่างเช่น เราศึกษาสิ่งต่างๆที่ทำให้เสียน้ำละหมาด ก็เพื่อที่ว่าน้ำละหมาดของเราจะไม่ถูกทำให้กลายเป็น โมฆะ และการที่เราศึกษาสิ่งต่างๆที่ทำให้เสียละหมาด ก็เพื่อที่ว่าการละหมาดของเราจะได้ไม่กลายเป็น โมฆะเช่นเดียวกัน ท่านหุซัยฟะฮ์ บุตรของ ยะมาน กล่าวว่ “ผู้คนที่พากันถามท่านศาสนทูตถึงสิ่งที่ติดตาม แต่ฉันนั้นได้ถามท่านถึงสิ่งที่ชั่วร้าย เนื่องจากกลัวว่ามันจะมาประสบกับฉัน”

สิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสหอิสลามนั้นคืออะไร? มันคือสิ่งต่างๆที่ทำให้การนับถือศาสนาอิสลามได้รับความเสียหาย และเป็นสิ่งที่ทำให้มุสลิมคนหนึ่งสิ้นสภาพจากการนับถือศาสนาอิสลามและกลายเป็นผู้ปฏิเสหศรัทธา และคำว่าอิสลามคือ การยอมจำนนต่ออัลลอฮ์ด้วยการให้ออกภาพต่อพระองค์ และยอมทำตามพระองค์ด้วยการเชื่อฟังและปฏิบัติตาม และปลีกตัวออกจากการตั้งภาคีและผู้ตั้งภาคี

ความหมายของมันก็คือ สิ่งที่ทำให้มุสลิมสิ้นสภาพจากการนับถือศาสนาอิสลาม และกลายเป็นผู้ปฏิเสหศรัทธา

แล้วทำไมบางครั้งบรรดาผู้รู้ถึงใช้คำว่า สิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสหอิสลาม บางครั้งก็ใช้คำว่า สิ่งต่างๆที่สร้างความเสียหาย และบางครั้งก็ใช้คำว่า สิ่งต่างๆที่ทำให้กลายเป็น โมฆะ? เพราะการใช้คำที่หลากหลายเหล่านี้ จะช่วยให้ผู้เรียนไม่รู้สึกรำคาญ ซึ่งคำเหล่านี้ต่างก็มีความหมายเดียวกัน ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่า สิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสหอิสลาม หรือสิ่งต่างๆที่ทำให้เสียน้ำละหมาด และ สิ่งต่างๆที่ทำให้การละหมาดเป็น โมฆะ และสิ่งต่างๆที่ทำให้การถือศีลอดเสียหาย

สิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสหอิสลาม เหล่านี้ได้รับการยอมรับจากปวงปราชญ์อย่างเป็นทางการหรือไม่? (คำตอบคือ) ใช่

สิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสหอิสลามมีเพียงแค่สิบประการนี้ใช่หรือไม่? (คำตอบคือ) ไม่ใช่ มันไม่ได้มีเพียงแค่สิบประการ แล้วทำไมถึงใช้คำว่า ๑๐ ประการ? เพราะมันเป็นสิบประการที่มีอันตรายมากที่สุด เพื่อที่ผู้คนจะได้จดจำมันไว้

เราสามารถเจาะจงถึงสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิบัติอิสลามอย่างคร่าวๆได้หรือไม่?

ทางด้านคำพูด
เช่น การคำ
ทออัลลอฮฺ หรือ
ท่านศาสนทูต
หรือศาสนา
อิสลาม

ทางด้าน
การกระทำ
เช่น การ
ทำไสย
ศาสตร์

ทางด้านหลักความ
เชื่อ เช่น การเชื่อว่ามี
สิ่งอื่นที่สามารถให้
คุณให้โทษได้
นอกจากอัลลอฮฺผู้ทรง
สูงส่ง

การสงสัยในการ
ปฏิบัติศรัทธาของ
ชาวยิวและชาวคริสต์ที่
ได้รับรู้คำสอนของ
ท่านนบีมุฮัมมัดแล้ว
แต่พวกเขาไม่ศรัทธา

**ท่านนบีมุฮัมมัดเคยกล่าวถึงสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิบัติอิสลามทั้ง ๑๐ ประการนี้หรือไม่? ถ้า
ท่านเคยกล่าวถึงจริงๆมีหลักฐานยืนยันหรือไม่?**

ใช่ ท่านนบีเคยกล่าวถึงสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิบัติอิสลามเหล่านี้ มีหน้าซ้ำสิ่งต่างๆที่เป็นการ
ปฏิบัติอิสลามเหล่านี้ส่วนแต่มีหลักฐานยืนยันจากอัลกุรอานและสุนนะฮฺทั้งสิ้น ดังที่อัลลอฮฺ
ทรงตรัสว่า **“และในท่านอนั้นเราแจกแจงอาชาต(สัญญาณและหลักฐาน)ทั้งหลาย และ
เพื่อที่แนวทางของผู้กระทำความผิดจะได้ประจักษ์ชัด” (อัลอันอาม/๕๕)**

**หากว่าคนๆหนึ่งได้กระทำความผิดสิ่งหนึ่งที่เป็นการปฏิบัติอิสลาม ทุกคนที่พบเห็นหรือรับรู้มี
สิทธิ์ที่จะตัดสินคนๆนั้นว่าเป็นผู้ปฏิบัติอิสลามหรือไม่?**

ไม่ เพราะเรื่องการตัดสินแบบรายบุคคลว่าคนๆหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติอิสลาม(ตักฟีร)นั้นจะต้อง
มอบให้เป็นหน้าที่ของผู้รู้และศาลที่ตัดสินตามบทบัญญัติอิสลามเท่านั้น ท่านนบีมุฮัมมัดได้
กล่าวว่า **“ผู้ใดที่กล่าวหรือเรียกพี่น้องของเขาว่าเป็นผู้ปฏิเสธ ดังนั้นการปฏิบัติศรัทธาก็จะ
ย้อนกลับไปหาคนหนึ่งคนใดจากเขาทั้งสอง (คนเรียกหรือคนถูกเรียก) อย่างแน่นอน”**

ใครคือผู้แต่งตั้งตำราเกี่ยวกับสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิบัติอิสลาม?

ผู้รู้ทุกคนที่แต่งตั้งตำราเกี่ยวกับเรื่องศาสนบัญญัติ(ฟิกฮฺ)เขาก็จะเชื่อมั่นมั่นไว้ในบทที่ว่าด้วยข้อตัดสิน
สำหรับผู้ที่สิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม(มูรตัด) แต่เขคมุฮัมมัด บุตร อับดุลวะฮาบ คือคนแรกที่
แยกเรื่องนี้ออกมาเรียบเรียงเป็นตำราแบบเอกเทศโดยเฉพาะ

**เราต้องแยกแยะข้อตัดสินระหว่างการกระทำและผู้กระทำสิ่งต่างๆ
ที่เป็นการปฏิเสธอิสลามใช่หรือไม่?**

ใช่ และถือเป็นสิ่งที่จำเป็น เพราะผู้ที่ทำการตั้งภาคินั้นไม่ใช่ทุกคนที่จะถูกตัดสินว่าเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา เนื่องจากการตัดสินที่ตัวบุคคลนั้น จำเป็นจะต้องนำหลักฐานไปชี้แจงแก่ผู้กระทำการที่เป็นการปฏิเสธอิสลามเสียก่อน และจะต้องไม่มีข้อคลุมเครือใดๆในการกระทำสิ่งที่เป็นการปฏิเสธอิสลามด้วยเช่นกัน และผู้เรียบเรียงตำราไม่ได้มีเป้าหมายที่จะตัดสินตัวบุคคลว่าใครเป็นผู้ปฏิเสธอิสลาม แต่ที่ท่านต้องการที่จะเตือนให้ออกห่างจากสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสธอิสลาม และนี่ถือเป็นคำตักเตือนอันจริงใจสำหรับประชาชาตินี้

ผู้ที่ได้ศึกษาสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสธอิสลามเสร็จสิ้นแล้ว หน้าที่ของเขาคืออะไร?

เขาจำเป็นต้องออกห่างและเกรงกลัวว่าสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสธอิสลามจะมาประสบกับตัวเขาเอง และเขาจะต้องเตือนผู้คนให้ออกห่างจากมัน ส่วนการตัดสินที่ตัวบุคคลนั้นจำเป็นต้องมอบให้เป็นหน้าที่ของบรรดาผู้รู้ระดับอาวุโส และศาลที่ตัดสินด้วยบทบัญญัติอิสลาม อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “แท้จริงมีศาสนทูตคนหนึ่งจากพวกท่านเอง ได้มาหาพวกท่านแล้ว เป็นที่ลำบากใจแก่เขาในสิ่งที่พวกท่านได้รับความทุกข์ยาก เขาเป็นผู้ห่วงใยในพวกท่าน เป็นผู้เมตตากรุณาสงสารต่อบรรดาผู้ศรัทธา - ดังนั้นหากพวกเขาผินหลังให้ ก็จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่า อัลลอฮฺนั้นเป็นที่พอเพียงแก่ฉันแล้ว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์เท่านั้น แต่พระองค์เท่านั้นที่ฉันขอมอบหมาย และพระองค์คือเจ้าของบัลลังก์อันยิ่งใหญ่” (อัตเตาบะฮฺ/๑๒๘-

สิ่งที่เป็นการศึกษาอิสลามประการที่หนึ่ง

การตั้งภาคีในการปฏิบัติศาสนกิจ (อิบาดะฮฺ) ต่ออัลลอฮฺ อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรงอภัยโทษให้กับการตั้งภาคีต่อพระองค์ และพระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่สิ่งอื่นนอกเหนือจากนั้น สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์” (อันนิซาอฺ/๔๘) และอัลลอฮฺทรงตรัสว่า “แท้จริงผู้ใดที่ตั้งภาคีกับอัลลอฮฺ แน่อนอัลลอฮฺ จะทรงทำให้สวรรค์เป็นที่ต้องห้ามแก่เขา และที่พำนักของเขานั้นคือนรก และสำหรับผู้ชรัมนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ” (อัลมาอิดะฮฺ/๗๒) และส่วนหนึ่งของการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ก็คือ การเชือดพลีเพื่อผู้อื่นนอกจากอัลลอฮฺ เช่นผู้ที่เชือดพลีเพื่อญินหรือผู้ตายในหลุมศพ

การตั้งภาคีชนิดต่างๆ

ซิริกใหญ่ (ซึ่งมันคือการตั้งภาคีที่ผู้แต่งหมายถึง) โดยรูปแบบของมันก็คือการเชื่อมั่นว่ามีผู้อื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺที่บริหารดูแลทุกสรรพสิ่ง หรือมีอำนาจที่จะให้คุณให้โทษแก่ผู้อื่นได้

ซิริกเล็ก คือการให้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นสาเหตุทั้งๆที่ความเป็นจริงแล้วสิ่งนั้นไม่ใช่สิ่งที่อัลลอฮฺทรงอนุญาติให้มันเป็นสาเหตุ และทุกๆสิ่งที่เป็นสื่อไปยังซิริกใหญ่ ถือว่าเป็นซิริกเล็ก

ข้อแตกต่างระหว่างซิริกใหญ่และซิริกเล็ก

ซิริกใหญ่

1. สิ้นสภาพจากการนับถือศาสนาอิสลาม
2. การงานทุกอย่างสูญเปล่าและกลายเป็นโมฆะ
3. ผู้นำสามารถสั่งลงโทษเขาด้วยการประหารชีวิต(ชีวิต)และยึดทรัพย์สินของเขา
4. ผู้ทำจะต้องอยู่ในขุมนรกตลอดกาล
5. เมื่อมันถูกเรียกในบทบัญญัติศาสนาว่าเป็นซิริกใหญ่
6. เมื่อใดที่คำว่าซิริกหรือคำว่ากุฟรตามหลังอักษรอะลิฟ-ลามในบทบัญญัติศาสนาแล้ว ถือว่ามันคือซิริกใหญ่

ซิริกเล็ก

1. ไม่สิ้นสภาพจากการนับถือศาสนาอิสลาม
2. การงานบางอย่างเท่านั้นที่สูญเปล่าและกลายเป็นโมฆะ
3. ชีวิตและทรัพย์สินของเขายังเป็นที่ต้องห้าม
4. ผู้ทำจะไม่อยู่ในขุมนรกตลอดกาล
5. เมื่อมันถูกเรียกในบทบัญญัติศาสนาว่าเป็นซิริกเล็ก
6. ทุกๆสิ่งที่บทบัญญัติศาสนาระบุว่าเป็นการตั้งภาคี หรือเป็นการปฏิเสธ โดยไม่ได้เจาะจงเป็นการเฉพาะ(คือคำว่าซิริกหรือกุฟรนั้น ไม่มีอักษรอะลิฟ-ลามนำหน้า)

การทำซิริกใหญ่จะได้รับการอภัยโทษหรือไม่?

หากผู้ใดที่เสียชีวิตในสภาพที่ยังทำซิริกใหญ่ เขาจะไม่ได้รับการอภัยโทษ ดังที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “แท้จริงอัลลอฮฺจะไม่ทรงอภัยโทษให้กับการตั้งภาคีต่อพระองค์” แต่หากว่าเขากลับตัวก่อนที่เขากำลังใกล้จะเสียชีวิตหรือกลับตัวก่อนที่ดวงอาทิตย์จะขึ้นทางทิศตะวันตกเขาก็จะได้รับการอภัยโทษ ดังพระคำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าปวงบ่าวของข้าเอ๋ย! บรรดาผู้ละเมิดต่อตัวของพวกเขาเอง พวกท่านอย่าได้หมดหวังต่อพระเมตตาของอัลลอฮฺ แท้จริงอัลลอฮฺนั้นทรงอภัยความผิดทั้งหลายทั้งมวล แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ” (อิซซุมร์/๕๓) และอัลลอฮฺทรงตรัสว่า “และการสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว(ที่อัลลอฮฺทรงรับ)นั้น มิใช่สำหรับบรรดาผู้ที่กระทำความชั่วต่างๆจนกระทั่งความตายได้มายังคนหนึ่งคนใดในพวกเขาแล้วเขาก็กล่าวว่าบัดนี้แหละข้าพระองค์ขอสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว” (อันนิซาอ์/๑๘) และท่านนบีมุฮัมมัดกล่าวว่า “การอภัยพ(อิจเราะฮฺ)จะยังมีต่อไปไม่สิ้นสุดจนกว่าการกลับตัวจะหมดเวลา และการกลับตัวจะไม่หมดเวลาจนกว่าดวงอาทิตย์จะขึ้นทางทิศ

ตะวันตก”

สิ่งต้องห้ามประเภทต่างๆ

ชิริกใหญ่

คือสิ่ง
ต้องห้ามที่
ร้ายแรง
ที่สุด

ชิริกเล็ก คือสิ่งอื่น
นอกเหนือจากชิริก
ใหญ่ และคือสิ่งที่
ร้ายแรงยิ่งกว่าบาป
ใหญ่ทั้งหลาย

บาปใหญ่ คือ สิ่งที่มีการระบุบทลงโทษ
เอาไว้โดยเฉพาะ เช่น การสาปแช่ง การ
จับได้ หรือการประกาศว่าไม่มีส่วน
เกี่ยวข้องใดๆกับผู้กระทำบาปใหญ่นั้น
หรือมีการระบุว่าผู้ที่กระทำมันนั้นถือ
เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาหรือผู้
ตั้งภาคี หรือระบุว่าผู้ที่กระทำบาปนั้น
ไม่ใช่มุสลิม หรือผู้กระทำบาปนั้นโดน
เปรียบเทียบกับบรรดาสัตว์ที่น่ารังเกียจ
ที่สุด

บาปเล็ก คือ
ทุกๆสิ่งที่
บทบัญญัติ
ศาสนาได้สั่ง
ห้ามโดยไม่ได้
ระบุ
บทลงโทษ
เป็นการ
เฉพาะ

บาปใหญ่ไม่มี จำนวนแบบ ตายตัว

แต่ว่าถูกจำกัด
คุณลักษณะ
เอาไว้ด้วย
กฎเกณฑ์ที่
กล่าวไว้ข้างต้น

ข้อตัดสินของผู้ทำบาปใหญ่

เป็นผู้ศรัทธาที่มีความ
ศรัทธา(อีมาน)บกพร่อง
หรืออีกนัยหนึ่งคือ เขาเป็นผู้
ศรัทธาเพราะเขายังมีความ
ศรัทธาหลงเหลืออยู่ แต่เป็น
คนชั่วเนื่องจากกระทำบาป
ใหญ่เขาจะได้รับความรัก
(จากมุสลิม)เท่ากับความ
ศรัทธาของเขา และโดน
รังเกียจเท่ากับบาปใหญ่ของ
เขา และเขาจะไม่ได้รับการ
คบค้าสมาคม ในขณะที่ยัง
กระทำบาปใหญ่

ระดับของบาปใหญ่

มีความเหลื่อมล้ำกัน
เนื่องจากท่านนบีได้
กล่าวในหะดีษบท
หนึ่งโดยใจความ
บางส่วนในนั้นคือ
“**บาปใหญ่ที่ร้ายแรง
ที่สุด**” ซึ่งคำว่า
“**ที่สุด**”ตรงนี้แบ่งออก
ว่าบาปใหญ่มีความ
เหลื่อมล้ำกัน

ข้อตัดสินของการทำ บาปใหญ่

ก็คือจำเป็นจะต้อง
กลับเนื้อกลับตัวจาก
บาปชนิดนี้หรือการ
กระทำประเภทนี้
ดังที่นบีได้คาดโทษ
บาปใหญ่ไว้ในหะ
ดีษหลายๆบท เช่น
สตรีที่ร้องไห้คร่ำ
ครวญต่อศพผู้ตายว่า
จะถูกลงโทษอย่าง
รุนแรง

การเชือดพลีประเภทต่างๆ

การเชือดพลีเพื่อ

อัลลอฮ์

คือ สิ่งทีบทบัญญัติ
อิสลามสั่งใช้ให้
กระทำ เช่นการเชือด
พลีเนื่องในวันอี
ดิ้อัฎฮา การเชือด
พลีเนื่องจากประกอบ
พิธีฮัจญ์ และการ
เชือดพลีเพื่อบริจาค
ทาน

การเชือดพลีเพื่อบูชา

ผู้อื่นนอกจากอัลลอฮ์

เช่นเชือดพลีเพื่อ
บูชาญิน หรือคนตาย
ในหลุมศพ การเชือด
ประเภทนี้ถือเป็นการ
ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์

การเชือดพลีที่

อนุญาต

เช่นเชือดแพะเพื่อ
ขายเนื้อ หรือเพื่อ
ต้อนรับแขก เพื่อ
การค้าขาย ฯลฯ

สิ่งที่เป็นการปฏิบัติอิสลามประการที่สอง

ผู้ที่สร้างสื่อกลางระหว่างตัวเขากับอัลลอฮ์โดยวิงวอนและขอความช่วยเหลือต่อสิ่งเหล่านั้น รวมถึงพึ่งพาต่อสิ่งเหล่านั้น ถือว่าเขาได้ปฏิบัติอิสลาม ตามมติเอกฉันท์ของปวงประชาญ์

การขอชะฟาอะฮ์ (คือ การขอความช่วยเหลือจากสื่อกลางเพื่อให้สื่อกลางไปขอความช่วยเหลือจากผู้ที่สามารถให้ความช่วยเหลือแก่เขาได้) การขอชะฟาอะฮ์มีประเภทต่างๆ ดังนี้

**การขอชะฟาอะฮ์ในเรื่องที่ไม่มีสิ่งใดหรือผู้ใดสามารถช่วย
ได้นอกจากอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว**

**การขอชะฟาอะฮ์ที่ได้รับการ
ยอมรับ**

คือการขอที่อัลลอฮ์ได้ยืนยันด้วยตัวของพระองค์เอง และจะต้องไม่ขอจากสิ่งอื่นหรือผู้อื่นนอกจากพระองค์ โดยไม่มีเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- ๑-ได้รับการอนุญาตจากอัลลอฮ์ในการขอชะฟาอะฮ์นั้น
- ๒-ความพอใจของอัลลอฮ์ต่อผู้ที่มาขอชะฟาอะฮ์จากพระองค์ (ซาฟิอ) ให้แก่ผู้ที่ต้องการได้รับชะฟาอะฮ์จากพระองค์ (มีฆฟิอะฮ์)
- ๓-ความพอใจของอัลลอฮ์ต่อผู้ที่ต้องการได้รับชะฟาอะฮ์จากพระองค์ (มีฆฟิอะฮ์)

การขอชะฟาอะฮ์ที่ถูกปฏิเสธ

(คือประเภทที่ผู้เรียบเรียงตำราต้องการจะเตือนให้ระวัง) หมายถึง การขอ

ชะฟาอะฮ์ที่อัลกุรอานปฏิเสธ ซึ่งก็คือ การขอจากสิ่งอื่นหรือผู้อื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ในเรื่องที่ไม่มีผู้ใดสามารถช่วยเหลือได้นอกจากอัลลอฮ์องค์เดียว

**ข้อตัดสินของการขอ
ชะฟาอะฮ์ประเภทนี้**

ก็คือ เป็นการตั้งภาคีที่ร้ายแรง (จิริกใหญ่)

**การขอชะฟาอะฮ์ต่อสิ่งถูก
สร้างในเรื่องที่มี**

ความสามารถช่วยเหลือได้

การขอประเภทนี้คือสามารถขอได้ด้วยเงื่อนไข ๔

ประการดังนี้

- ๑-ผู้ให้ความช่วยเหลือจะต้องอยู่ต่อหน้า
- ๒-ผู้ให้ความช่วยเหลือจะต้องมีชีวิตอยู่
- ๓-ผู้ให้ความช่วยเหลือจะต้องมีความสามารถให้ความช่วยเหลือได้
- ๔-ผู้ที่ขอความช่วยเหลือจะต้องเชื่อมั่นว่ามนุษย์ผู้ให้ความช่วยเหลือแก่เขานั้นเป็นเพียงสาเหตุที่มาช่วย ส่วนผู้ที่ช่วยเหลือเขาที่แท้จริงนั้นคืออัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น

การขอชะพะอะฮุที่ได้รับการ ยอมรับ

***การขอชะพะอะฮุที่ท่านนบีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่มีสิทธิ์ส่วนผู้อื่นไม่สามารถขอได้**

- ๑-การขอความช่วยเหลือที่ยิ่งใหญ่
- ๒-การขอชะพะอะฮุของท่านนบีให้แก่บุคคลผู้เป็นลูกของท่าน เพื่อให้ได้รับการลงโทษสถานเบา
- ๓-การขอชะพะอะฮุของท่านนบีมุฮัมมัดในการเปิดประตูต่างๆของสวรรค์

***การขอชะพะอะฮุที่ผู้อื่นนอกจากท่านนบีมุฮัมมัด ไม่ว่าจะเป็นบรรดาศาสนทูต นบี มลาอิกะฮ์ เหล่าคนดีมีคุณธรรมที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮุ รวมถึงเหล่าเด็กเล็กก็สามารถขอได้**

- ๑-การขอชะพะอะฮุเพื่อยกระดับฐานะที่สูงขึ้นให้แก่เหล่าผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮุ(อัลมูวะหิดูน)
- ๒-การขอชะพะอะฮุเพื่อช่วยให้แก่เหล่าผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮุที่จะต้องลงนรก ให้รอดพ้นจากการลงนรก
- ๓-การขอชะพะอะฮุเพื่อช่วยให้แก่เหล่าผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮุที่จะต้องลงนรก ให้ได้ออกมาจากนรก

คำขอของมุสลิมต่อพี่น้องของเขาว่า **ช่วยขอคูอาต่ออัลลอฮุให้ฉันหน่อยสิ** ถือว่าทำได้หรือไม่? หากว่าผู้กล่าวประโยคนี้นี้เชื่อว่าผู้ที่เขาฝากให้ช่วยขอคูอา นั้นเป็นคนดีขุอาแล้วทำให้เขาได้รับในสิ่งที่เขาต้องการจากอัลลอฮุ ความเชื่อแบบนี้คือซิริกเล็ก แต่หากว่าเขาขอโดยเชื่อว่าผู้ที่เขาฝากให้ขอคูอาแก่เขานั้นเป็นเพียงสาเหตุหนึ่งที่จะทำให้เขาได้รับตามที่เขาต้องการจากอัลลอฮุ ความเชื่อและการกระทำแบบนี้ก็คือเป็นสิ่งที่อนุญาต แต่ในทางที่ดีที่สุดแล้วควร **จะหลีกเลี่ยงดีกว่า**

การมอบหมาย คือการฟังฟังต่ออัลลอฮ์อย่างแท้จริง โดยมีความเชื่อมั่นในพระองค์พร้อมกับยึดถือสาเหตุต่างๆที่บทบัญญัติศาสนานุญาต ซึ่งเป็นสาเหตุที่ช่วยทำให้การงานหนึ่งลุ่ลวงไปได้

การมอบหมายที่

อนุญาต

คือการมอบหมายต่อคนที่ยังมีชีวิต ในเรื่องที่เขาถูกมอบหมายให้บริหาร โดยไม่มีการยึดติดกับเขาผู้นั้นเพียงคนเดียว เช่น การที่ท่านมอบหมายให้ชายคนหนึ่งไปทำหน้าที่แทนท่านในเรื่องการค้าขายสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

การมอบหมาย

ที่เป็นชริกเล็ก

คือการมอบหมายต่อคนที่ยังมีชีวิตอยู่ พร้อมกับฟังฟังต่อเขาผู้นั้นเพียงคนเดียว อย่างเช่น คนที่ฟังพาต่อคนๆหนึ่งที่ยังมีชีวิตในด้านบัจจยังชีพของเขาจากอัลลอฮ์ พร้อมกับเชื่อว่าคนที่เขาฟังฟังคนนั้นเป็นเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เขาต้องฟังฟังอาศัยในการได้รับบัจจยังชีพ

การมอบหมายที่เป็นชริกใหญ่

คือการมอบหมายต่อสิ่งอื่น นอกจากอัลลอฮ์ (คือประเภทที่ผู้เรียบเรียงตำราต้องการเตือนให้ระวัง) ก็คือการมอบหมายต่อสิ่งอื่นหรือผู้อื่นนอกจากอัลลอฮ์ ในลักษณะเคารพบูชาและขอมจ่านต่อสิ่งนั้นๆ โดยฟังฟังสิ่งนั้นหรือผู้นั้นในทุกๆอย่าง พร้อมกับเชื่อว่าผู้นั้นมีพลังอำนาจในการให้คุณให้โทษแก่เขาได้ และเขาไม่สามารถอยู่ได้หากไม่มีผู้นั้น เช่นการมอบหมายและฟังฟังต่อคนตาย

คำกล่าวที่ว่า **“ฉันได้มอบหมายต่อคนๆหนึ่ง”** หรือ **“ฉันได้มอบหมายต่ออัลลอฮ์ แล้วหลังจากนั้นฉันก็มอบหมายต่อคนๆหนึ่ง”** ถือว่าคำกล่าวสองแบบนี้ถูกต้องหรือไม่? แล้วแบบไหนถูกต้อง?

ถือว่าคำกล่าวทั้งสองแบบนี้**ไม่ถูกต้องทั้งคู่** เพราะการมอบหมายนั้นคือการงานของหัวใจที่ไม่สามารถแปรผันไปให้สิ่งอื่นหรือผู้อื่นนอกจากอัลลอฮ์ แต่ท่านต้องกล่าวว่า **“ฉันได้มอบหมายให้ชายผู้หนึ่งไปทำ...แทนฉัน”** หมายถึง ท่านให้เขาเป็นตัวแทนของท่าน ซึ่งท่านบิมุฮัมมัดเองก็เคยมอบหมายฐานะของท่าน ทั้งที่เป็นฐานะทั่วไปและเฉพาะกิจให้กับต่อหามะฮ์ของท่านบางคน

สิ่งที่เป็นการศึกษาปฏิบัติอิสลามประการที่สาม

ผู้ที่ไม่มองว่าบรรดาผู้ตั้งภาคีคือผู้ปฏิบัติอิสลาม หรือมีความสงสัยในการปฏิบัติอิสลามของพวกเขา หรือมองว่าแนวทางของพวกเขา นั้นถูกต้อง ถือว่าเขาได้ปฏิบัติอิสลาม

ข้อตัดสินของศาสนาอิสลามต่อบรรดาผู้ตั้งภาคี

ใครก็ตามที่ได้รับรู้คำสอนของศาสนาอิสลามที่ท่านนบีได้นำมาเผยแผ่แล้ว แต่เขาไม่ศรัทธา ก็ถือว่าเขาคือผู้ปฏิบัติอิสลามอย่างสิ้นเชิง(ไม่ได้เป็นผู้ที่นับถือศาสนาอิสลาม) ดังที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “และผู้ใดแสวงหาศาสนาหนึ่งศาสนาใดอื่นจากอิสลามแล้ว ศาสนานั้นก็จะไม่ถูกรับจากเขาเป็นอันขาด และในปรโลกเขาจะอยู่ในหมู่ผู้ขาดทุน”

(อาละอิมรอน/๘๕)

ชาวคัมภีร์(ยิวและคริสต์)ถือเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺหรือไม่?

(คำตอบคือ) ใช่ ชาวคัมภีร์ที่ไม่ศรัทธาต่อท่านนบีมุฮัมมัด ถือเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ ดังที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “พวกเจ้าจงต่อสู้บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และต่อวันปรโลก และไม่ควั่นสิ่งที่อัลลอฮฺและศาสนาทูตห้ามไว้และไม่ปฏิบัติตามศาสนาแห่งความสัจจะ อันได้แก่บรรดาผู้ที่ได้รับคัมภีร์ จนกว่าพวกเขาจะจ่ายอัลญิซยะฮฺ(ตัวบรรณาการ)จากมือของพวกเขาเอง ในสภาพที่พวกเขาเป็นผู้ต่ำต้อย (อัต

เตบะฮฺ/๒๕)

และท่านนบีได้กล่าวว่า “ขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตของมุฮัมมัดอยู่ในเงื้อมพระหัตถ์ของพระองค์(หมายถึงอัลลอฮฺ)ว่าจะไม่มีผู้ใดในประชาชาตินี้ ไม่ว่าจะชาวยิวและชาวคริสต์ที่ไม่รับฟังฉัน แล้วจากนั้นเขาได้เสียชีวิตไปในสภาพที่ไม่ศรัทธาต่อสิ่ง(อิสลาม)ที่ฉันได้ถูกแต่งตั้งให้นำมาเผยแผ่ เว้นแต่เขาจะเป็นหนึ่งจากชาวนรกเท่านั้น”

จากอาชญากรรมและหะดิสข้างบนบ่งบอกว่าเราไม่จำเป็นต้องรักษาสัญญากับชาว
คัมภีร์ไว้หรือไม่?

(คำตอบคือ) ผู้ใดก็ตามที่เราให้สัญญากับเขาไว้ เราจะต้องรักษาสัญญากับผู้นั้น ทั้งนี้ก็
เพื่อที่เราจะได้รับความรักจากอัลลอฮ์ ดังที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า “ดังนั้นตราบไคที่พวก
เขา(พวกตั้งภาคี)ยังเที่ยงธรรมต่อพวกเขา ก็จงเที่ยงธรรมต่อพวกเขา แท้จริงอัลลอฮ์นั้น
ทรงชอบบรรดาผู้ที่ความยำเกรง” (อัลเตาบะฮ์/๗) และมุสลิมเมื่อพิจารณาจากจุดยืน
ของพวกเขาต่อบรรดาผู้ตั้งภาคีนั้น แบ่งออกเป็นสามประเภทดังนี้

ประเภทที่เข้าร่วมกับ
บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา
ในเทศกาลงานตรุษต่างๆ
รวมถึงงานเลี้ยงฉลอง
หรือพิธีกรรมทางศาสนา
ของพวกเขา

ประเภทที่ถูกกล่าว
ละเมิดต่อพวกเขา
ด้วยการเช่นฆ่า,
ปล้นสะดม, ลอบฆ่า
และทำร้าย

ประเภทที่เป็นกลางที่ดำเนินตาม
แนวทางของชาวสุนนะฮ์
ก็คือไม่เข้าร่วมกับพวกเขาใน
เทศกาลงานตรุษ งานเลี้ยงฉลอง
และรักษาสัญญากับพวกเขา และไม่
รังแกหรือรุกรานพวกเขา และคบค้า
สมาคมกับพวกเขาในเรื่องการ
ค้าขาย พร้อมกับเชิญชวนพวกเขา
ไปสู่การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์เพียง
องค์เดียว

สิ่งที่เป็นการศึกษาปฏิบัติอิสลามประการที่สี่

ผู้ใดที่เชื่อว่ามิมีแนวทางอื่นสมบูรณ์กว่าแนวทางของท่านนบีมุฮัมมัด หรือเชื่อว่าการตัดสินใจอื่นดีกว่าการตัดสินใจของท่าน ดังเช่นผู้ที่ยึดเอาการตัดสินใจของพวกพระเจ้าจอมปลอม(ฏอฆุต)มา นำหน้าข้อตัดสินใจของท่านนบีมุฮัมมัด ถือว่าเขาคือผู้ปฏิบัติอิสลาม

การตัดสินใจด้วยบทบัญญัติอื่นที่ไม่ใช่บทบัญญัติของอัลลอฮ์ที่ได้ประทานลงมาแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ

ประเภทที่หนึ่ง

ผู้ที่นำการตัดสินใจของพวกพระเจ้าจอมปลอม (ฏอฆุต) หรือกฎหมายอื่นที่มีไชของอัลลอฮ์ มา นำหน้าการตัดสินใจของพระองค์ โดยเชื่อว่าการตัดสินใจของอัลลอฮ์นั้นไชไม่ได้ บุคคลประเภทนี้ ถือว่าเขาได้ปฏิบัติอิสลามและสิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม ดังที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า “พวกเขาได้ยึดเอาบรรดานักปราชญ์ของพวกเขา และบรรดาบาทหลวงของพวกเขา มาเป็นพระเจ้านอกเหนือจากอัลลอฮ์” (อัตเตาบะฮ์/๓๑)

เตาบะฮ์/๓๑)

ประเภทที่สอง

ผู้ที่เชื่อว่าแท้จริงแล้วเขาจำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎหมายของอัลลอฮ์ และเชื่อว่าเป็นกฎหมายที่ดีที่สุดสำหรับบ้านเมืองและประชาชน แต่ว่าเขาได้นำกฎหมายอื่นที่ไม่ใช่กฎหมายของอัลลอฮ์มา นำหน้าและตัดสินใจแทนกฎหมายของอัลลอฮ์ เนื่องจากอารมณ์ของเขา หรือมีกมกในอำนาจและชื่อเสียง หรือเนื่องจากสาเหตุอื่นๆ นอกเหนือจากนี้ ถือว่าเขาเป็นคนชั่วและเป็นผู้ในรुकนต่ออัลลอฮ์ แต่ยังคงเป็นมุสลิม และหากว่าเขาใช้กฎหมายอื่นมาตัดสินใจของมุสลิม ก็ถือว่าเขาคือผู้ที่ล่วงละเมิด และเสี่ยงต่อการเป็นผู้ปฏิบัติอิสลาม และสิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม

สิ่งที่เป็นการปฏิเสธอิสลามประการที่ห้า

ผู้ใดที่รังเกียจสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ท่านนบีมุฮัมมัดได้นำมาเผยแพร่ ถึงแม้ว่าเขานำสิ่งนั้นมาปฏิบัติก็ตาม
ถือว่าเขาได้ปฏิเสธอิสลาม

และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือพระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า “ทั้งนี้เพราะว่า พวกเขาเกลียดชังสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานลงมา พระองค์จึงทรงทำให้การงานของพวกเขาไร้ผล” (มุฮัมมัด/๘) และอัลลอฮ์ทรงตรัสว่า “มิใช่เช่นนั้นหรอก ข้าสาบานด้วยพระเจ้าของเจ้าว่า เขาเหล่านั้นจะยังไม่ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะให้เจ้าตัดสินในสิ่งที่ขัดแย้งกันระหว่างพวกเขาแล้วพวกเขาไม่พบความคับใจใดๆ ในจิตใจของพวกเขาจากสิ่งที่เจ้าได้ตัดสินใจ และพวกเขายอมจำนนด้วยใจ” (อันนิซาอ์/๖๕) และอัลลอฮ์ทรงตรัสว่า “ดังนั้นผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงต้องการจะชี้นำเขา พระองค์ก็จะทรงให้หัวอกของเขาเปิดรับอิสลาม และผู้ใดที่พระองค์ทรงต้องการจะปล่อยให้เขาหลงทาง พระองค์ก็จะทรงให้ทรวงอกของพวกเขาคับแคบ อึดอัด ประหนึ่งว่าเขากำลังขึ้นไปยังฟากฟ้า ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงให้มีความโสมมแก่บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธา” (อัลอันอาม/๑๒๕)

ความรักและการเกลียดเพื่ออัลลอฮ์

ความรักและการเกลียดเพื่ออัลลอฮ์นั้น เป็นหนึ่งในสิ่งจำเป็น และเป็นสิ่งที่แสดงถึงการมีความศรัทธาที่แน่นแฟ้นมั่นคง

สิ่งต่างๆที่จำเป็นจะต้องรักเพื่ออัลลอฮ์แบ่งออกเป็นสี่ประเภท ดังนี้

การงานที่อัลลอฮ์

ทรงพอพระทัย

ซึ่งก็คือทุกๆที่
บทบัญญัติศาสนา
ตั้งใช้ เช่น การให้
เอกภาพต่ออัลลอฮ์

ผู้ปฏิบัติการทำงานที่อัลลอฮ์

ทรงพอพระทัย

เช่น บรรดานบี บรรดา
ศาสนทูต และบรรดามลาอิกะฮ์
บรรดาต่อหาบะฮ์ และผู้ที่ให้
เอกภาพต่ออัลลอฮ์ทุกคน

ช่วงเวลาต่างๆ

ที่อัลลอฮ์ทรงรัก

เช่น คืนอัลก็อดร์
และช่วงสุดท้าย
ในยามค่ำคืน

สถานที่ต่างๆ

ที่อัลลอฮ์ทรงรัก

เช่น นครมักกะฮ์
และ
นครมะดีนะฮ์

สิ่งต่างๆที่จำเป็นจะต้องเกลียดเพื่ออัลลอฮ์
แบ่งออกเป็นสี่ประเภท ดังนี้

ในกรณีที่สตรีมุสลิมรังเกียจบทยบัญญัติศาสนาในเรื่องการแต่งงานกับสตรีหลายคน ถือว่านางเป็นผู้ปฏิเสธอิสลามหรือไม่?

โดยความเป็นจริงแล้วก็คือ สตรีมุสลิมโดยทั่วไปนั้นมิได้รังเกียจข้อตัดสินของศาสนา แต่ว่านางไม่ชอบให้สามีของนางไปมีภรรยาหลายคนนอกจากนาง ซึ่งพฤติกรรมเช่นนี้ถือว่าไม่ถูกดำเนินแต่อย่างใด

สิ่งที่เป็นการปฏิเสธอิสลามประการที่หก

ผู้ใดที่เยาะเย้ยสิ่งหนึ่งสิ่งใดในศาสนาของท่านศาสนทูต(มุฮัมมัด) ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการตอบแทนหรือการลงโทษของอัลลอฮ์ ถือว่าเขาได้ปฏิเสธอิสลาม และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือพระดำรัสที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า “จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่า ต่ออัลลอฮ์และบรรดาโองการของพระองค์ และศาสนทูตของพระองค์กระนั้นหรือที่พวกท่านเยาะเย้ยกัน – พวกท่านอย่าแก้ตัวเลย แท้จริงพวกท่านได้ปฏิเสธศรัทธาแล้วหลังจากการมีศรัทธาของพวกท่าน” (อัตเตาบะฮ์/๖๕)

รายละเอียดต่างๆที่เกี่ยวกับผู้เยาะเย้ย

ส่วนการกลับเนื้อกลับตัวของผู้ที่เยาะเย้ยนั้นจะถูกตอบรับด้วยเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- ๑- เขาจะต้องสรรเสริญต่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่คู่ควรกับพระองค์
 - ๒- เขาจะต้องปลีกตัวออกห่างและไม่ยุ่งเกี่ยวกับการเยาะเย้ยนั้นอีก
 - ๓- เขาจะต้องแสดงให้เห็นว่าเขากลับเนื้อกลับตัวจริงๆ เพื่อที่ผู้อื่นจะได้รับรู้ถึงความจริงจังในการกลับตัวของเขา
- ส่วนคนที่คำทอท่านศาสนทูตนั้น การกลับเนื้อกลับตัวของเขาจะถูกตอบรับ ณ ที่อัลลอฮ์ หากว่าเขาจริงจัง และผู้นำก็มีสิทธิ์ในการประหารเขาโดยชอบธรรม

ความหมายและข้อตัดสินของการเยาะเย้ย

การเยาะเย้ยคือการหัวเราะเยาะ ส่วนข้อตัดสินของผู้เยาะเย้ยหรือคำทอ ก็คือ เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาและสิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม และอยู่ในขุมนรกตลอดกาล (ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้รอดพ้นจากพฤติกรรมนี้) ส่วนผู้ที่ได้ยินได้รับฟังการคำทอก็จำเป็นต้องห้ามปราม หรือ ไม่ก็ผินหลังให้กับวงสนทนานั้นเสีย แต่หากว่าผู้ที่ได้ยินการคำทอเยาะเย้ยนั้นยังคงร่วมอยู่ในวงสนทนานั้น โดยไม่คัดค้านหรือห้ามปรามเลย ถือว่าเขาได้รับการตัดสินเช่นเดียวกับผู้ที่เยาะเย้ยและคำทอ ดังที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า “และแน่นอนอัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาแก่พวกเจ้าแล้วในคัมภีร์นั้นว่า เมื่อพวกเจ้าได้ยินว่าบรรดาโองการของอัลลอฮ์ถูกปฏิเสธศรัทธา และถูกเยาะเย้ย ดั่งนั้นพวกเจ้าก็จงอย่านั่งร่วมกับพวกเขาจนกว่าพวกเขาจะพูดคุยกันในเรื่องอื่น มิเช่นนั้นแล้วแท้จริงพวกเจ้าก็เหมือนกับพวกเขา” (อันนิซาอ์/๑๔๐)

หากว่าคนหนึ่งได้ใช้คำพูดที่เข้าข่ายการคำทอ เขาจะถูกตัดสินว่าเป็นผู้ปฏิเสธอิสลามหรือไม่?

เขาจะต้องได้รับการอธิบายและชี้แจงก่อนว่าการกระทำเช่นนี้ถือเป็นการปฏิเสธอิสลาม หากเขากลับตัว เขาก็จะได้รับการละเว้นโทษ แต่หากไม่กลับตัว เรื่องของเขาจะถูกส่งไปให้ศาลพิพากษา หรือผู้รู้ระดับอาวุโสเป็นผู้ตัดสินคดีความ

สิ่งที่เป็นการศึกษาปฏิบัติอิสลามประการที่เจ็ด

การทำไสยศาสตร์ และส่วนหนึ่งของมันก็คือการทำให้คนแตกแยก หรือทำให้คนหลงรักกัน ดังนั้นใครก็ตามที่กระทำหรือพอใจในไสยศาสตร์นั้น ถือว่าเขาได้ปฏิบัติอิสลาม และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือ พระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ทรงตรัสว่า “และเขาทั้งสองจะไม่สอน(ไสยศาสตร์)ให้แก่ผู้ใดจนกว่าจะกล่าวว่า แท้จริงเราเพียงเป็นผู้ทดสอบเท่านั้น ท่านจงอย่าปฏิบัติศรัทธาเลย(จงอย่าเรียนไสยศาสตร์เพราะเป็นการปฏิบัติศรัทธา)” (อัลบะก้อเราะฮ์/๑๐๒)

รายละเอียดต่างๆเกี่ยวกับไสยศาสตร์

เครื่องหมายและสัญลักษณ์ของนักทำไสยศาสตร์

- ทำสิ่งที่ค้านกับเงื่อนไขของศาสนาที่อนุญาตในการปิดเป่าได้
- เขียนตัวอักษรที่ไม่เป็นรูปประโยค แต่เป็นรูปพยางค์ รวมไปถึงคำพูดที่ไม่มีความหมาย
- พิจารณากลุ่มราศีดวงดาวต่างๆตามหลักโหราศาสตร์ รวมถึงอ่านลายมือและลายแก้ว การผูกปมพร้อมกับเสกเป่า
- การทำให้คนรักใคร่กันและทำให้เลิกรากัน
- การสั่งให้ผู้ป่วยที่มาหาเขากระทำในสิ่งที่ค้านกับหลักศาสนา เช่น กระทำสิ่งต้องห้าม ได้แก่ สั่งให้ทิ้งละหมาด หรือละทิ้งการกล่าวบิสมิลลาฮฺขณะเชือดสัตว์
- การถามชื่อมารดาเพื่อใช้เป็นสื่อในการทำไสยศาสตร์
- การอ้างว่ารู้สิ่งเร้นลับ

ข้อตัดสินของไสยศาสตร์

ไสยศาสตร์ คือการปฏิบัติอิสลาม ดังที่อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า “และเขาทั้งสองจะไม่สอน(ไสยศาสตร์)ให้แก่ผู้ใดจนกว่าจะกล่าวว่า แท้จริงเราเพียงเป็นผู้ทดสอบเท่านั้น ท่านจงอย่าปฏิบัติศรัทธาเลย(จงอย่าเรียนไสยศาสตร์เพราะเป็นการปฏิบัติศรัทธา)” (อัลบะก้อเราะฮ์/๑๐๒)

การไปหานักทำไสยศาสตร์ และข้อตัดสินของการไปหาเขา

การไปหานักทำไสยศาสตร์มีหลายวิธี คือ การนั่งร่วมวงกับเขา, การส่งตัวแทนหรือส่งจดหมายไปหาเขา และเช่นเดียวกัน การดูสื่อทีวี, เว็บไซต์หรือวารสารที่มีเรื่องจักราศี และการอ่านลายมือหรือลายแก้ว เป็นต้น ส่วนข้อตัดสินของการไปหานักทำไสยศาสตร์ ก็คือ ผู้ใดที่ไปหานักทำไสยศาสตร์ เท่ากับว่าการละหมาดของเขาจะไม่ถูกตอบรับ ๔๐ วัน ตามที่หะดีษได้ระบุไว้, และหากว่าเขาเชื่อคำพูดของนักทำไสยศาสตร์ ท่านนบีได้กล่าวว่า “ใครที่มาหาหมอดู และเชื่อในสิ่งที่หมอดูผู้นั้นพูด เท่ากับว่าเขาได้ปฏิเสธต่อสิ่งที่ถูกส่งมายังท่านนบีมุฮัมมัด(ศาสนาอิสลาม)” แต่ผู้ที่ไปหานักทำไสยศาสตร์นั้นจะได้รับการยกเว้น หากว่าเขาไปหาเพื่อขจัดหรือปราบปรามสิ่งเหล่านั้น และมันเป็นหน้าที่ของผู้ที่สันตติกรรม

อันนุชเราะฮฺ หมายถึง การแก้ไขไสยศาสตร์ออกจากผู้ถูกไสยศาสตร์
แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท

การแก้ไขไสยศาสตร์ที่บัญญัติศาสนาสั่งห้าม

คือ การแก้ไขไสยศาสตร์ด้วยการใช้ไสยศาสตร์
ซึ่งท่าน นบีได้กล่าวไว้ว่า มันคือการทำงานของ
ชัยฏอน

การแก้ไขไสยศาสตร์ที่ถูกต้องตามบัญญัติ ศาสนา

คือ การแก้ไขไสยศาสตร์ด้วยวิธีการปิดเป่าตาม
หลักศาสนา การทานยาและการขออูอา

การตอบโต้ผู้ที่กล่าวว่า การแก้ไขไสยศาสตร์ด้วยไสยศาสตร์นั้นเป็นที่อนุญาต

- การแก้ไขไสยศาสตร์ด้วยการใช้ไสยศาสตร์นั้นค้านกับอัลกุรอานและสุนนะฮฺของท่านนบี และ
แนวทางของบรรดาซอฮาบะฮฺของประชาชาตินี้
- การแก้ไขไสยศาสตร์ด้วยวิธีนี้ทำให้การรักษาด้วยอัลกุรอานและอูอาจากสุนนะฮฺของท่านนบีดูด้อย
ค่าลง
- การแก้ไขไสยศาสตร์ด้วยวิธีนี้ทำให้ไสยศาสตร์และบรรดานักทำไสยศาสตร์ดูแข็งแกร่ง, มีคุณค่า
และเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้พวกเขาในสายตาของคนทั่วไป
- การแก้ไขไสยศาสตร์ด้วยวิธีนี้ก่อให้เกิดการหันเหออกจากวิธีการแก้ไขที่ถูกต้องแน่นอน ก็คือการรักษา
ด้วยอัลกุรอานและสุนนะฮฺ โดยหันไปแก้ด้วยวิธีที่ไม่แน่นอน ซึ่งก็คือ การแก้ไขไสยศาสตร์ด้วยไสย
ศาสตร์นั่นเอง
- ในการแก้ไขไสยศาสตร์ด้วยการใช้ไสยศาสตร์นั้น ทั้งผู้แก้และผู้โดนไสยศาสตร์จำเป็นจะต้องทำ
ความใกล้ชิดกับชัยฏอนด้วยสิ่งที่ยัยฏอนรักเสียก่อน เพื่อที่ชัยฏอนจะได้ช่วยแก้ไขไสยศาสตร์นั้นให้
- ถ้าหากผู้โดนไสยศาสตร์ที่รับการแก้ไขไสยศาสตร์ด้วยวิธีตามบัญญัติศาสนามีความอดทน เขาก็
จะได้เข้าสวรรค์ดังเช่นที่ท่านนบีได้สัญญาเอาไว้
- การแก้ไขไสยศาสตร์ด้วยไสยศาสตร์นั้น กลับเป็นการเพิ่มไสยศาสตร์ในตัวของผู้โดนคุณไสยเอง
- ท่านนบีเคยโดนไสยศาสตร์ ท่านไม่เคยรักษาและแก้ด้วยการใช้ไสยศาสตร์ แต่ท่านรักษาด้วยการ
ปิดเป่าตามหลักศาสนา

สิ่งที่เป็นการปฏิบัติอิสลามประการที่แปด

การสมรู้ร่วมคิดกับบรรดาผู้ตั้งภาคี และให้ความช่วยเหลือกับพวกเขาในการทำร้ายบรรดามุสลิม และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือพระดำรัสที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “และผู้ใดในหมู่พวกเจ้าที่เอาพวกเขา(ยิวและคริสต์)มาเป็นมิตรแล้วไซ้ แน่อนผู้หนึ่งก็เป็นหนึ่งในพวกเขา แท้จริงอัลลอฮฺนั้นจะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่อธรรม” (อัลมาอิดะฮฺ/๕๑)

การช่วยเหลือและเป็นมิตรกับบรรดาผู้ตั้งภาคีในการทำร้ายบรรดามุสลิม

เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชาวมุสลิมที่จะต้องไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับศาสนาของพวกเขา และมุสลิมจำเป็นที่จะต้องเป็นมิตรต่อมุสลิมผู้ที่มีเคียดแค้นด้วยกัน และรักในศาสนาที่พวกเขานับถือ(อิสลาม) ส่วนใครที่รักและพึงพอใจในการปฏิเสธศรัทธา และให้การช่วยเหลือในเรื่องที่เป็นการปฏิเสธศรัทธา หรือช่วยเหลือพวกตั้งภาคี ก็ถือว่าเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาและสิ้นสภาพจากการนับถือศาสนาอิสลามโดยสรุปแล้ว การช่วยเหลือพวกตั้งภาคีนั้น แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

ไม่ถือเป็นการปฏิเสธศรัทธาและยังคงเป็นมุสลิม
คือ การช่วยเหลือนั้นจะต้องไม่ได้มีสาเหตุมาจากความรักต่อบรรดาผู้ตั้งภาคี และเกลียดชาวมุสลิม แต่ต้องเป็นการช่วยเหลือเนื่องจากผลประโยชน์ทางโลกคุณเขาเท่านั้น

ถือเป็นการปฏิเสธศรัทธาและสิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม
คือ การช่วยเหลือบรรดาผู้ตั้งภาคีในการทำร้ายชาวมุสลิม อันเนื่องมาจากความรักต่อพวกตั้งภาคี และความเกลียดชังต่อชาวมุสลิม และหวังให้พวกตั้งภาคีมีชัยชนะเหนือชาวมุสลิม

สิ่งที่เป็นการปฏิเสธอิสลามประการที่เก้า

ผู้ใดที่เชื่อว่ามนุษย์บางคนได้รับการอนุญาตให้หลุดพ้นจากบทบัญญัติของท่านนบีมุฮัมมัด ดังที่ท่านนบีค่อฎิรได้รับการอนุญาตให้หลุดพ้นจากบทบัญญัติของท่านนบีมุซา ถือว่าเขาเป็นผู้ปฏิเสธอิสลาม

ผู้ใดที่เชื่อว่ามนุษย์บางคนได้รับอนุญาตให้หลุดพ้นจากการปฏิบัติตามบทบัญญัติของท่านนบีมุฮัมมัด เขาคือ ผู้ปฏิเสธศรัทธา และสิ้นสภาพจากการนับถือศาสนาอิสลามตามมติเอกฉันท์ของปวงปราชญ์ เขาจะต้องได้รับการชี้แจงเหตุผลและหลักฐานพร้อมทั้งกลับตัว แต่หากเขา

ไม่ยอมกลับตัว ก็ต้องถูกประหาร อัลลอฮฺทรงตรัสว่า **“จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด)ว่า มนุษย์ทั้งหลายเอ๋ย! แท้จริงฉันคือศาสนทูตของอัลลอฮฺมายังพวกท่านทั้งหมด (อัลอะฮฺรอฟ/๑๕๘) และท่านนบีมุฮัมมัด ได้กล่าวว่า “หากว่าพี่ชายของฉัน(นบี)มุซายังมีชีวิตอยู่ เขาก็จะไม่มี**

ทางเลือกอื่นใดนอกจากจะต้องปฏิบัติตามฉันเท่านั้น”

ชาวคัมภีร์(ยิวและคริสต์)ที่ได้รับรู้คำสอนอิสลามแล้ว ก็ถือว่าพวกเขาเป็นหนึ่งในบุคคลที่ถูกบังคับให้ปฏิบัติตามฉันด้วยเช่นกัน เพราะว่าพวกเขาคือผู้ที่ตั้งภาคี ดังเช่นที่ได้กล่าวมา

ท่านนบีค่อฎิรได้ออกนอกแนวทางของท่านนบีมุซาหรือไม่?

เราไม่มีข้อมูลยืนยันแน่ชัดที่กล่าวว่าท่านนบีค่อฎิรได้ออกนอกแนวทางของท่านนบีมุซา และต่อให้ท่านทำเช่นนั้น ก็ไม่เป็นไรเพราะท่านไม่ใช่กลุ่มชนของท่านนบีมุซา และเนื่องจากนบีท่านอื่น ๆ นั้นถูกส่งมายังกลุ่มชนของพวกเขาเป็นการเฉพาะ แต่ท่านนบีมุฮัมมัดถูกส่งมายังมนุษยชาติทั้งหมด ดังนั้นจึงไม่อนุญาตให้ผู้ใดออกนอกแนวทางและบทบัญญัติของท่านนบี

มุฮัมมัด โดยเด็ดขาด

สิ่งที่เป็นการปฏิเสธอิสลามประการที่สิบ

การหันหลังให้ศาสนาของอัลลอฮฺ โดยไม่รำเรียนและไม่ปฏิบัติ และหลักฐานในเรื่องนี้ก็คือ พระดำรัสของอัลลอฮฺที่ทรงตรัสว่า “และผู้ใดเล่าที่จะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ถูกเตือนให้รำลึกถึงอาชยาดทั้งหลายของพระเจ้าของพวกเขาแล้ว เขาก็ผินหลังให้กับอาชยาด(สัญญาและหลักฐานต่างๆ)เหล่านั้น แท้จริงเราเป็นผู้ลงทัณฑ์บรรดาผู้กระทำความผิด” (อัลสัจญะฮฺ/๒๒)

การหันหลังให้กับศาสนาของอัลลอฮฺ

ท่านนบีได้กล่าวว่่า “ใครที่อัลลอฮฺประสงค์ให้เขาได้ดี พระองค์ก็จะทำให้เขาเข้าใจศาสนา” และใครที่อัลลอฮฺไม่ประสงค์ให้เขาได้ดี พระองค์ก็จะทรงทำให้เขาหันหลังและหลงลืมการเล่าเรียนศาสนาของพระองค์ ดังที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “และผู้ใดเล่าที่จะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ถูกเตือนให้รำลึกถึงอาชยาดทั้งหลายของพระเจ้าของพวกเขาแล้ว เขาก็ผินหลังให้กับอาชยาด (สัญญาและหลักฐานต่างๆ)เหล่านั้น แท้จริงเราเป็นผู้ลงทัณฑ์บรรดาผู้กระทำความผิด” (อัลสัจญะฮฺ/๒๒) และบรรดาผู้กระทำความผิดก็คือชาวนรก

ข้อตัดสินของการหันหลังให้กับศาสนา

แท้จริงการหันหลังให้กับท่านศาสนทูต ด้วยการไม่รับฟังและไม่สนใจ, ไม่ศรัทธาและไม่ปฏิเสธ, ไม่เป็นทั้งมิตรและศัตรู และไม่เอาใจใส่ในสิ่งที่ท่านนบีนำมาเผยแผ่อย่างเด็ดขาด ถือว่่า **เขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาและสิ้นสภาพจากการนับถือศาสนาอิสลาม** ดังที่อัลลอฮฺทรงตรัสว่า “และเมื่อถูกกล่าวแก่พวกเขาว่า ท่านทั้งหลายจงมายังสิ่งที่อัลลอฮฺได้ประทานลงมา และยังศาสนทูตเถิด เจ้าก็ให้เห็นพวกมุนาฟิก(กลับกลอก) เหล่านั้นผินหลังให้แก่เจ้าจริงๆ” (อันนิซาอ์/๖๑) และอัลลอฮฺทรงตรัสว่า “และผู้ใดหันห่างจากการรำลึกถึงพระเจ้าของเขา พระองค์ก็จะให้เขาได้รับการลงโทษอันแสนสาหัส” (อัลญิน/๑๗)

บทส่งท้าย

และไม่มีความแตกต่างใดๆทั้งสิ้น จากการกระทำสิ่งที่เป็นการปฏิเสธอิสลามทั้งหมดนี้ ระหว่างผู้ที่กระทำโดยเจตนาล้อเล่น และผู้ที่ตั้งใจกระทำ และผู้ที่หวาดกลัว ยกเว้นผู้ที่โดนบังคับเท่านั้น และสิ่งต่างๆทั้งหมดที่กล่าวมานี้ คือส่วนหนึ่งของสิ่งต่างๆที่ถือว่าเป็นอันตรายร้ายแรง และเกิดขึ้นมากที่สุด ดังนั้นมุสลิมจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพึงระวัง และหวาดกลัวว่ามันจะเกิดขึ้นกับตัวของเขาเอง เราขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ให้รอดพ้นจากสิ่งที่ทำให้อัลลอฮ์ทรงโกรธกริ้ว และให้รอดพ้นจากการลงโทษที่เจ็บปวดของพระองค์ และขอให้อัลลอฮ์ทรงโปรดประทานพรและความสันติให้แก่ันบีมุฮัมมัด และวงศาคณาญาติของท่าน ตลอดจนเหล่าสาวกของท่านด้วยเถิด

และไม่มีความแตกต่างใดๆทั้งสิ้น จากการกระทำสิ่งที่เป็นการปฏิเสธอิสลามทั้งหมดนี้ ระหว่าง

ผู้หวาดกลัว

คือผู้ที่กระทำสิ่งที่เป็นการปฏิเสธอิสลามแล้วโกหกด้วยการอ้างว่าแท้จริงแล้วที่เขาได้กระทำลงไปเพราะกลัวภัยอันตราย จะมาประสบแก่เขา แก่ทรัพย์สินหรือตำแหน่งของเขา แต่ความจริงแล้วเขาไม่ได้ถูกบังคับให้ทำสิ่งนั้นแต่อย่างใด อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า **“และในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้กล่าวว่า เราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ครั้นเมื่อเขาถูกทำร้ายในทางของอัลลอฮ์ เขาก็ถือเอาการทดสอบของมนุษย์ประหนึ่งการลงโทษของอัลลอฮ์ และเมื่อการช่วยเหลือจากพระเจ้าของเจ้ามาถึง แน่อนพวกเขาจะกล่าวว่าแท้จริงเราจะร่วมกับพวกท่าน และมีไซ้อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่มีอยู่ในห้วงอก ของประชาชาติทั้งหลายหรือ?”** (อัลอังกะบูต/๑๐)

ผู้จริงจัง

คือผู้ที่เจตนากระทำสิ่งที่เป็นการปฏิเสธอิสลาม และไม่มีความกลัวใดๆ

ผู้ล้อเล่น

คือผู้ที่กระทำสิ่งที่เป็นการปฏิเสธอิสลามแล้วอ้างว่าเขาแค่ล้อเล่นเท่านั้น

การถูกบังคับ

ผู้กระทำการที่เป็นการปฏิเสธอิสลามเพราะถูกบังคับจะไม่โดนตัดสินว่าเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา และเงื่อนไขต่างๆของการถูกบังคับ ที่สามารถนำมาอ้างได้ มีดังนี้

-จะต้อง โดนบังคับจริง และจะไม่มีข้อแก้ตัวใดๆสำหรับคนประเภทคนอื่นๆ เช่นคนขี้ขลาด และคนประจบสอพลอ นอกจากผู้ถูกบังคับจริงๆเท่านั้น

-จะต้องไม่กระทำเลยเถิดกว่าที่ถูกบังคับ เช่น หากเขาโดนบังคับให้ด่าทอคนๆหนึ่ง(เช่น ค่อหาบะฮู)ซึ่งเป็นการด่าที่เข้าข่ายการปฏิเสธศรัทธา แต่เขาเลยเถิดไปด่าทอมากกว่าหนึ่งคน อย่างนี้ถือเป็นการปฏิเสธศรัทธา เพราะเขาถูกบังคับให้ด่าเพียงแค่คนเดียว

คำแนะนำที่อยากฝากให้ท่าน เตือนตนเอง

ประการที่หนึ่ง ผู้เรียบเรียงตำราไม่ต้องการจะตัดสินผู้คนที่ทั้งหลายว่าเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วยตำราเล่มนี้ แต่ทว่าเป้าหมายของท่านก็คือ การสอนบรรดามุสลิมเพื่อเตือนให้ระวัง ออกห่าง และเกรงกลัวสิ่งต่างๆที่เป็น การปฏิเสธอิสลาม ดังนั้นเมื่อพวกเขาเกรงกลัวสิ่งต่างๆเหล่านี้แล้ว เขาก็จะมีความศรัทธาที่ถูกต้อง และรอดพ้นจากการลงโทษอันเจ็บปวด และเช่นเดียวกัน พวกเขา ก็ควรจะตักเตือนคนอื่นๆให้ ออกห่างจากสิ่งเหล่านี้ เพราะมันคืออันตรายที่ใหญ่หลวง ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้คนที่ต้องรู้และป้องกันตัว

ประการที่สอง มุสลิมที่กลัวการตั้งภาคีอย่างแท้จริงว่ามันจะมาประสบกับเขา ก็คือผู้ที่เกรงกลัวมัน โดยการป้องกันตัวเองด้วยการศึกษาหาความรู้ศาสนา ท่านนบีได้กล่าวว่า **“ใครก็ตามที่อัลลอฮ์ ประสงค์ให้เขาได้ดี พระองค์ก็จะทำให้เขาเข้าใจศาสนา”** ด้วยเหตุนี้ความเข้าใจศาสนาอย่างถูกต้องจึงนับว่าเป็นหนึ่งในสิ่งที่จำเป็นและสูงส่งอย่างยิ่ง เพราะมันจะช่วยป้องกันให้มนุษย์รอดพ้นจากการตั้งภาคี การอุตริกรรม และสิ่งฝ่าฝืนต่างๆ และเมื่อใดก็ตามที่มนุษย์รู้จักพระเจ้าของพวกเขาเพิ่มขึ้น เมื่อนั้นเขาก็จะยิ่งระมัดระวังตัวของเขาทั้งในด้านการกระทำและอิริยาบถต่างๆของเขา และเมื่อใดก็ตามที่มนุษย์มีความรู้ศาสนาเพิ่มขึ้น เมื่อนั้นเขาก็จะยิ่งมีความบริสุทธิ์ใจและความศรัทธาต่ออัลลอฮ์เพิ่มมากขึ้น ผู้รูบบางท่านได้กล่าวว่า **“เมื่อใดที่เราได้แสวงหาความรู้เพื่อสิ่งอื่นหรือผู้อื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์แล้ว เมื่อนั้นความรู้ที่ได้มาก็จะถูกปฏิเสธ นอกเสียจากว่าจะเป็นการแสวงหาความรู้เพื่ออัลลอฮ์เท่านั้น”**

ประการที่สาม ไม่นอนุญาตให้ตัดสินคนใดคนหนึ่งว่าเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา เว้นแต่หลังจากผ่านการพิสูจน์และยืนยันได้ว่าผู้นั้นได้กระทำการหนึ่งการงานที่เป็นสิ่งปฏิเสธอิสลาม รวมไปถึงต้องชี้แจงเหตุผลและหลักฐานแก่เขาเสียก่อน และจะต้องไม่มีข้อละเว้นใดๆที่จะมายับยั้งในการตัดสินว่าเขาเป็นผู้ปฏิเสธหลงเหลืออยู่อีกเลย ส่วนผู้ที่มีความสามารถจะตัดสินว่าเขาสุนัษนว่าเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาก็คือผู้นำของชาวมุสลิม หรือตัวแทนของผู้นำไม่ว่าจะเป็นบรรดาผู้พิพากษาหรือบุคคลที่มีตำแหน่งเทียบเท่ากับพวกเขา ส่วนคนทั่วไปไม่นอนุญาตให้ไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยเด็ดขาด

ประการที่สี่ ผู้เรียบเรียงได้ปิดท้ายตำราเล่มนี้ด้วยการขอดูอาว่า “เราขอความคุ้มครองจากอัลลอฮฺให้รอดพ้นจากสิ่งต่างๆที่ทำให้พระองค์ทรงโกรธและการลงโทษที่เจ็บปวด” ซึ่งตรงนี้บ่งบอกถึงเจตนาอันดีของผู้เรียบเรียงและความหวังใจของท่านที่มีต่อบรรดามุสลิม และโดยปกติแล้วการขอดูอาเช่นนี้เป็นสิ่งที่ผู้อ่านสามารถพบเห็นได้จากตำรามากมายของท่าน

ขออัลลอฮฺทรงอภัยโทษให้แก่ท่าน และได้โปรดตอบแทนผลบุญอันมหาศาลให้แก่ท่าน

ด้วยเถิด

แบบทดสอบวัดผลจากคำารสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสธอิสลาม

จงตอบคำถามต่างๆต่อไปนี้

๑. ทำไมบรรดาผู้รู้ถึงเริ่มต้นตำราด้วยคำว่า “บิสมิลลาฮฺ”?

๑-.....

๒-.....

๓-.....

๔-.....

๒. จงบอกความหมายของคำว่า “สิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสธอิสลาม”

.....

.....

๓. ทำไมบางครั้งบรรดาผู้รู้ถึงใช้คำว่า “สิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสธอิสลาม” บางครั้งก็ใช้คำว่า “สิ่งต่างๆที่สร้างความเสียหาย” และบางครั้งก็ใช้คำว่า “สิ่งต่างๆที่ทำให้กลายเป็นโมฆะ”?

.....

.....

๔. สิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสธอิสลามในตำราเล่มนี้ได้รับการยอมรับจากปวงปราชญ์
 อย่างเป็นเอกฉันท์หรือไม่?

.....

.....

๕. สิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสธอิสลามมีเพียงแค่สิบประการนี้ใช่หรือไม่?

.....

๖. ทำไมผู้เรียบเรียงตำราถึงบอกว่าสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิบัติศาสนานั้นมี 10 ประการ?

.....

๗. จำนวนที่ถูกกล่าวในอัลกุรอานและสุนนะฮ์นั้นมีกี่ประเภท? อะไรบ้าง?

.....

.....

๘. ทำไมบางครั้งจำนวนจึงถูกกล่าวโดยไม่มีมัฟฮุม(ความเข้าใจอื่นแฝงอยู่)?

.....

.....

๙. จงยกตัวอย่างจำนวนที่ถูกกล่าวโดยมีมัฟฮุม(ความเข้าใจอื่นแฝงอยู่)

.....

.....

๑๐. จงยกตัวอย่างของจำนวนที่ถูกกล่าวโดยไม่มีมัฟฮุม(ความเข้าใจอื่นแฝงอยู่)

.....

.....

๑๑. ผู้เรียบเรียงตำราเล่มนี้มองว่าสิ่งที่เป็นการปฏิบัติศาสนามีมากกว่าสิบประการหรือไม่?

.....

.....

๑๒. คำพูดของผู้เรียบเรียงในตำราเล่มนี้มีแหล่งอ้างอิงมาจากที่ไหน?

.....

.....

๑๓. เราสามารถเจาะจงสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสธอิสลามอย่างคร่าวๆได้หรือไม่?

.....

.....

๑๔. และเราจะสามารถเจาะจงสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสธอิสลามได้อย่างไรบ้าง?

๑-

๒-

๓-

๔-

๑๕. ทำไมเราจึงต้องศึกษาสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสธอิสลาม?

.....

.....

๑๖. ยังมีผู้รู้ท่านอื่นที่เรียบเรียงตำราเรื่องนี้อีกหรือไม่?

.....

.....

๑๗. เราต้องแยกแยะระหว่างการกระทำที่เป็นการปฏิเสธอิสลามและผู้กระทำความผิดที่เป็นการปฏิเสธอิสลามใช่หรือไม่?

.....

.....

๑๘. อะไรคือสาเหตุที่ต้องแยกแยะระหว่างการกระทำและผู้กระทำความผิดที่เป็นการปฏิเสธอิสลาม?

.....

.....

๑๙. เป้าหมายของผู้เปรียบเทียบในการเขียนตำราสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิบัติเสถียรคือ การตัดสินรายบุคคลว่าเป็นผู้ปฏิบัติเสถียรหรือไม่?

.....

๒๐. ผู้ที่ได้ศึกษาลักษณะต่างๆที่เป็นการปฏิบัติเสถียรเสร็จสิ้นแล้ว หน้าทีของเขาทำอะไร?

.....

๒๑. ผู้เปรียบเทียบต้องการตัดเตือนให้ระวังจริต(การตั้งภาคี)ประเภทไหนเป็นพิเศษในตำราเล่มนี้?

.....

๒๒. ข้อแตกต่างระหว่างจริตเล็กกับจริตใหญ่มีอะไรบ้าง?

.....

๒๓. การกลับตัวของผู้ที่ทำจริตใหญ่จะถูกตอบรับหรือไม่? และเมื่อใดที่การกลับตัวของเขาจะไม่ถูกตอบรับ?

.....

๒๔. ชิริกเล็กร้ายแรงยิ่งกว่าบาปใหญ่ใช่หรือไม่?

.....

.....

๒๕. จงบอกกฎเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินว่าบาปชนิดใดคือบาปใหญ่

.....

.....

๒๖. บาปใหญ่นั้นมีจำนวนที่ตายตัวอย่างชัดเจนใช่หรือไม่?

.....

.....

๒๗. อะไรคือข้อตัดสินของผู้ที่ทำบาปใหญ่? แล้วศาสนาสั่งใช้ให้เรารักหรือเกลียดผู้ทำบาปใหญ่?

.....

.....

.....

.....

๒๘. อนุญาตให้นั่งร่วมวงสนทนากับผู้ทำบาปใหญ่หรือไม่?

.....

.....

๒๙. บาปใหญ่มีหลายระดับใช่หรือไม่? จงตอบพร้อมยกหลักฐานมาอ้างอิง

.....

.....

๓๐. บาปใหญ่จะถูกลงโทษเพียงแต่ทำความดีโดยไม่ต้องกลับตัวใช่ไหม? หรือจำเป็นต้องกลับตัวด้วย?

.....

๓๑. สิ่งที่ต้องห้ามมีกี่ประเภท? อะไรบ้าง?

.....

๓๒. ชิริกใหญ่มีกี่ประเภท? อะไรบ้าง?

๑-

๒-

๓-

๔-

๓๓. การเชือดมีกี่ประเภท? อะไรบ้าง?

๑-

๒-

๓-

๓๔. เมื่อใดที่การเชือดพลีจะกลายเป็นชิริกใหญ่?

.....

๓๕. การขอชะฟาอะฮ์(การขอความช่วยเหลือจากสื่อกลางเพื่อให้สื่อกลางไปขอความช่วยเหลือจากผู้ที่สามารถให้ช่วยเหลือแก่เขาได้)มีกี่ประเภท? อะไรบ้าง?

๑-

๒-

๓-

๓๖. การมอบหมายคืออะไร?

.....

๓๗. การมอบหมาย แบ่งออกเป็นกี่ประเภท? อะไรบ้าง?

๑-

๒-

๓-

๓๘. การกล่าวคำพูดว่า “ฉันได้มอบหมายต่อคนอื่นๆหนึ่ง” หรือ “ฉันได้มอบหมายต่ออัลลอฮ์ แล้วหลังจากนั้นฉันก็มอบหมายต่อคนอื่นๆหนึ่ง” ถือว่าคำพูดสองอย่างนี้ ถูกต้องหรือไม่?

.....

๓๙. ถ้าคำพูดทั้งสองอย่างจากคำถามข้างบนไม่ถูกต้องแล้วคำพูดแบบไหนที่เขาสามารถกล่าวได้?

.....

.....

๔๐. อะไรคือหลักฐานที่ยืนยันว่าบรรดาผู้ตั้งภาคินั้นคือผู้ปฏิเสธศรัทธา? แล้วชาวคัมภีร์ (ยิวและคริสต์)ถือเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ตั้งภาคีหรือไม่?

.....

.....

๔๑. หากว่าชาวคัมภีร์คือหนึ่งในบรรดาผู้ตั้งภาคี แปลว่าเราไม่จำเป็นต้องรักษาสัญญาต่างๆกับพวกเขาใช่หรือไม่?

.....

.....

๔๒. มุสลิมเมื่อพิจารณาจากจุดยืนของพวกเขาที่มีต่อบรรดาผู้ตั้งภาคินั้น แบ่งออกเป็น
กี่ประเภท? อะไรบ้าง?

๑-

๒-

๓-

๔๓. การตัดสินด้วยกฎหมายอื่นที่ไม่ใช่กฎหมายของอัลลอฮ์มีกี่ประเภท? อะไรบ้าง?

.....

.....

๔๔. การรักเพื่ออัลลอฮ์มีข้อตัดสินว่าอย่างไร?

.....

.....

๔๕. ใครบ้างที่เรารักเขาเพื่ออัลลอฮ์? และใครบ้างที่เราเกลียดเขาเพื่ออัลลอฮ์?

.....

.....

๔๖. ผู้ที่เยาะเย้ยอัลลอฮ์และท่านนบีหรือบทบัญญัติของศาสนา อิสลามมีข้อตัดสินว่า
อย่างไร?

.....

.....

๔๗. ผู้เยาะเย้ยสามารถกลับตัวสำนึกผิดได้ใช่หรือไม่? แล้วเงื่อนไขของการกลับตัวจาก
การเยาะเย้ยมีอะไรบ้าง?

๑-

๒-

๓-

๔๘. ศาสนาอิสลามมีข้อคัดค้านต่อผู้ที่คำทอท่านนบีมุฮัมมัดว่าอย่างไร?

.....

๔๙. ศาสนาอิสลามมีข้อคัดค้านต่อผู้ที่ได้รับฟังการคำทอว่าอย่างไร?

.....

๕๐. อะไรคือหลักฐานที่ยืนยันว่านักทำไสยศาสตร์คือผู้ปฏิเสธศรัทธา?

.....

๕๑. เครื่องหมายและสัญลักษณ์ต่างๆของนักทำไสยศาสตร์มีอะไรบ้าง?

.....

๕๒. อะไรคือข้อคัดค้านของการไปหานักทำไสยศาสตร์?

.....

๕๓. การไปหาพวกนักทำไสยศาสตร์มีกี่วิธี? อะไรบ้าง?

.....

๕๔. การแก้ไสยศาสตร์ มีกี่ประเภท? อะไรบ้าง?

๑-

๒-

๕๕. เราจะตอบโต้ผู้ที่อนุญาตให้แก่ไสยศาสตร์ด้วยไสยศาสตร์ว่าอย่างไรบ้าง?

๑-

๒-

๓-

๔-

๕-

๖-

๗-

๘-

๕๖. อะไรคือข้อตัดสินใจของการช่วยเหลือบรรดาผู้ตั้งภาคีมาทำร้ายบรรดามุสลิม?

.....

.....

๕๗. ใครคนใดคนหนึ่งสามารถหลุดพ้นจากการปฏิบัติตามบทบัญญัติของท่านนบีมุฮัมมัดได้หรือไม่?

.....

.....

๕๘. ท่านนบีคือฎีร่ออกนอกแนวทางของท่านนบีมุฮาไซห์หรือไม่?

.....

.....

๕๙. อะไรคือข้อตัดสินใจของการหันหลังให้ศาสนา?

.....

.....

๖๐. นิยามความหมายของคำว่า “ผู้หวาดกลัว” ตามเป้าหมายของผู้เรียบเรียงคืออะไร?
แล้วเขาคือผู้ถูกบังคับหรือไม่?

.....
.....

๖๑. การถูกบังคับให้ทำสิ่งที่เป็นการปฏิเสธศรัทธาที่ได้รับการผ่อนผันตามบทบัญญัติอิสลามมีเงื่อนไขอะไรบ้าง?

๑-

๒-

๓-

๔-

๕-

๖๒. ผู้เรียบเรียงปิดท้ายตำราด้วยการขออุมมาฮ์ที่ดีให้แก่บรรดามุสลิม ตรงนี้บ่งบอกถึงอะไร?

.....
.....

๖๓. หากว่ามุสลิมเกรงกลัวว่าการตั้งภาคีจะมาประสบกับตนเอง เขาจะต้องป้องกันตัวอย่างไร?

.....
.....

สารบัญสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสขอิสลาม

ลำดับ	หัวข้อ	หน้า
๑	บทนำของตำราสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสขอิสลาม	๑๑๓
๒	สิ่งที่เป็นการปฏิเสขอิสลามประการที่หนึ่ง	๑๑๘
๓	สิ่งที่เป็นการปฏิเสขอิสลามประการที่สอง	๑๒๒
๔	สิ่งที่เป็นการปฏิเสขอิสลามประการที่สาม	๑๒๕
๕	สิ่งที่เป็นการปฏิเสขอิสลามประการที่สี่	๑๒๗
๖	สิ่งที่เป็นการปฏิเสขอิสลามประการที่ห้า	๑๒๘
๗	สิ่งที่เป็นการปฏิเสขอิสลามประการที่หก	๑๓๐
๘	สิ่งที่เป็นการปฏิเสขอิสลามประการที่เจ็ด	๑๓๑
๙	สิ่งที่เป็นการปฏิเสขอิสลามประการที่แปด	๑๓๓
๑๐	สิ่งที่เป็นการปฏิเสขอิสลามประการที่เก้า	๑๓๔
๑๑	สิ่งที่เป็นการปฏิเสขอิสลามประการที่สิบ	๑๓๕

ลำดับ	หัวข้อ	หน้า
๑๒	บทส่งท้าย	๑๓๖
๑๓	แบบทดสอบวัดผลตำราสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสขอิสลาม	๑๓๕
๑๔	สารบัญ	๑๕๐

สารบัญท้ายเล่ม

หัวข้อ	หน้า
ตำรารากฐานสามประการพร้อมหลักฐาน	๑
สารบัญของตำรารากฐานสามประการพร้อมหลักฐาน	๘๔
ตำรากฎเกณฑ์สี่ประการ	๘๕
สารบัญของตำรากฎเกณฑ์สี่ประการ	๑๐๘
ตำราสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสขอิสลาม	๑๒๑
สารบัญของตำราสิ่งต่างๆที่เป็นการปฏิเสขอิสลาม	๑๕๐

อิสลามสั่งใช้ให้มีความรักต่อกันนับอีฆา(หรือเขย)
ความเมตตาในศาสนาอิสลาม อิสลามเป็นศาสนา
แห่งความสงบสุข
อิสลามห้ามฆ่าผู้อื่น และห้ามฆ่าผู้ที่เขาทำสนธิ
สัญญาระหว่างมุสลิม
อิสลามได้ให้สิทธิต่อสภาพสตรีอย่างสมบูรณ์
และแม้กระทั่งสัตว์และสิ่งของ
อิสลามคือศาสนาที่เที่ยงธรรม ซื่อสัตย์ เป็นศาสนา
แห่งมารยาทและสันติ เรียกร้องไปสู่ความสามัคคี
ความเมตตา และให้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
อิสลามสั่งให้รักษากฎระเบียบวินัยในประเทศชาติที่
เขาอาศัยอยู่
อิสลามเป็นศาสนาที่ถูกประทานลงมาจากฟากฟ้า
ที่สั่งให้กราบไหว้ต่อพระเจ้าเพียงองค์เดียว
ผู้ที่นับถืออิสลามมีมากกว่า 1800 ล้าน ซึ่งเป็น
ศาสนาที่มีผู้คนนับถือมากที่สุดในโลก
และอิสลามสั่งใช้ให้ศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูตและ
บรรดาคัมภีร์แห่งฟากฟ้าทั้งหมด

هيثم
www.sarhaan.net

www.attasseel-alelmi.com

book size: 16.7 x 23.7 cm (สัน) 16 mm (เพื่อตัดตก) 5 mm

التَّسْبِيحُ وَالتَّقْوِيَةُ لِلْقَوْلِ الْمَفِيدِ

بِقَلَمِ الْفَقِيرِ إِلَى عَفْوَرِيَّةٍ

للشيخ هيثم بن محمد جميل سرحان

alsarhaan.com باللغة التايلاندية

สงวนลิขสิทธิ์ © ติดต่อสอบถามได้ที่: alsarhaan.com ได้รับอนุญาตจากกระทรวงสาธารณสุข

ติดต่อ ศูนย์แนะนำรู้จักอิสลาม จ.สตูล
+6694-330-6198 แนะนำรู้จักอิสลาม

التَّسْبِيحُ وَالتَّقْوِيَةُ

อธิบายหนังสือ กิตาบุตเตอาฮัด

แจกฟรีเป็นวิทยาทาน ห้ามจำหน่าย

อธิบายหนังสือ

กิตาบุตเตอาฮัด

อธิบายและเรียบเรียงโดย

เชคฮัยซัม บิน มุฮัมหมัด ญะมิล ชัรฮาน
อดีตอาจารย์สอน ณ สถาบันมัสยิด อันนะบะวีย
และผู้ดูแลเว็บไซต์ อັตตะช็ล อัลอิลมีย

แปลโดยคณาจารย์

ศูนย์แนะนำรู้จักอิสลาม จ.สตูล

التَّقْسِيمُ وَالتَّعْيِيدُ لِلْقَوْلِ الْمُفِيدِ

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า
(จากหนังสือกิตาบุตเตอาฮีด)

เรียบเรียงโดย

เชคฮัยซัม บิน มุฮัมหมัด ซัรฮาน

อดีตอาจารย์ในมัสยิดอัล - นาบาวี

และผู้อำนวยการของเว็บไซต์ :

alsarhaan.com

ขออัลลอฮฺทรงโปรดอภัยโทษแก่ท่าน และบิดามารดาของท่าน และผู้นำตำราเล่มนี้มาเผยแพร่

เป็นวิทยาทาน

แปลโดยคณาจารย์

ศุนย์แนะนำรู้จักอิสลาม จ.สตูล

จัดพิมพ์ครั้งที่ 1

สงวนลิขสิทธิ์

นอกจากผู้นำไปพิมพ์แจกฟรีเป็นวิทยาทาน โดยผ่านการ
ตรวจสอบจากผู้เรียบเรียงตำราแล้วเท่านั้น

กรุณาติดต่อสอบถามได้ที่ :
islamtorrent@gmail.com

ได้รับอนุญาตจากกระทรวงสาธารณสุข

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ พวกเราสรรเสริญต่อพระองค์ ขอความช่วยเหลือ และขออภัยโทษต่อพระองค์ และพวกเราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากความชั่วร้ายของจิตใจของพวกเรา และให้พ้นจากความชั่วร้ายของการทำงานของพวกเรา ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้ทางนำ จะไม่มีผู้ใดทำให้เขาหลงทาง และผู้ใดที่พระองค์ทรงทำให้เขาหลงทาง ก็จะไม่มีการชี้นำให้แกเขาได้ และฉันขอปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพภักดีที่แท้จริง นอกจากอัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น และปฏิญาณตนว่าท่านนบีมุฮัมมัดนั้นเป็นบ่าวและร่อซูลของพระองค์.

กฎเกณฑ์สำคัญที่ควรรู้ก่อนเรียนหนังสือเล่มนี้

1. ผู้เรียนต้องท่องจำตัวบทของหนังสือเล่มนี้ก่อนเรียน (จงท่องจำเพราะทุกคนที่ต้องจำสิ่งใดได้เขาคือผู้นำ).
2. รู้ถึงจุดมุ่งหมายของการนำอายะฮ์อัลกุรอานต่างๆเหล่านั้นมาใช้เป็นหลักฐาน และรู้ถึงสาเหตุของการยกหลักฐานเหล่านั้นในแต่ละบท.
3. รู้ถึงวาระต่างๆของแต่ละบทในหนังสืออัตเตอาฮีด (กิตาบูตเตอาฮีด) และสาเหตุที่ได้นำบทต่างๆเหล่านั้นมาใช้ในหนังสือ ก็เพื่อที่จะสามารถเชื่อมโยงหนังสือเล่มนี้เข้าด้วยกัน.
4. ให้ใช้หนังสือที่อธิบายตัวบทเพียงเล่มเดียว และหนังสือหลักของเราก็คือ (อัลเกาลูลุมุฟีต) ของเชคมุฮัมหมัดบินซอและห์ อัลอุษัยมีน รอฮิมะฮ์อัลลอฮ์ และหลังจากที่เราเสร็จสิ้นจากการอธิบายจากหนังสือเล่มนี้ เราถึงจะใช้การอธิบายของเขทท่านอื่นต่อไป เพื่อที่เนื้อหาต่างๆจะได้ไม่ปะปนกัน.

ทำไมเราถึงต้องเรียนหนังสือเล่มนี้

1. เพราะบรรดาปราชญ์ที่มีความรู้อย่างถ่องแท้ได้แนะนำให้อ่านหนังสือเล่มนี้.
2. เพราะเป็นหนังสือที่ประพันธ์ขึ้นมาเกี่ยวกับเรื่องเตอาฮีดได้ดีที่สุด.
3. เพราะผู้ประพันธ์ รอฮิมะฮ์อัลลอฮ์ มีความสามารถในการใช้เหตุผลหลักกลางหลักฐานของผู้ที่ขัดแย้งกับท่าน และสามารถตอบโต้ข้อเคลือบแคลงของพวกเขาด้วยกับหลักฐานได้อย่างดีเยี่ยม.
4. เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตอบรับหนังสือเล่มนี้ ด้วยการให้บรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลายต่างยอมรับหนังสือเล่มนี้.
5. บรรดาปราชญ์ต่างแนะนำให้เราท่องจำและหาความเข้าใจจากหนังสือเล่มนี้.
6. การตั้งหัวข้อในแต่ละบทและการจัดลำดับก่อนหลังเป็นการจัดเรียงได้อย่างดีเยี่ยม.
7. ปวงปราชญ์ต่างให้ความสำคัญด้วยการใช้หนังสือเล่มนี้ในการสอน ตลอดจนมีการอธิบายตัวบทกันอย่างแพร่หลาย.
8. เพราะหนังสือเล่มนี้อ้างอิงด้วยกับหลักฐานทั้งจากอัลกุรอานและซุนนะหฺ.

๙. ใช้ถ้อยคำที่ง่ายในการประพันธ์.

๑๐. ปวงปราชญ์ต่างยืนยันและเป็นพยานถึงความรู้ที่เต็มเปี่ยมและอะกิตะฮ์ที่ถูกต้องและปลอดภัย ของผู้ประพันธ์หนังสือเล่มนี้.

๑๑. เพราะหนังสือเล่มนี้ให้ความสำคัญอย่างมากและดีเลิศในการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ด้านการเคารพสักการะต่อพระองค์ อันเนื่องมาจากข้อผิดพลาดหลายๆอย่างที่เกิดขึ้นในสังคม พร้อมกันนั้นยังได้กล่าวถึงการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ในด้านการงาน การบริหาร การครอบครอง ตลอดจนในด้านพระนามและคุณลักษณะของพระองค์ด้วย.

๑๒. เพราะผู้ประพันธ์ได้เจริญรอยตามแนวทางของชาวสะลัฟ โดยที่ในหนังสือเล่มนี้ไม่มีคำพูดของท่านเองแต่อย่างใด ดังตัวอย่างที่ท่านอิหม่ามอัลบุกอริย์ รอฮิมะฮ์อัลลอฮ์ได้ทำไว้เป็นแบบอย่างในหนังสืออัศคอเฮียะห์ของท่าน.

บทต่างๆในหนังสืออัตเตาฮีดโดยสรุป (มีทั้งหมด ๖๗ บท)

ก่อนที่เราจะเรียนหนังสือเล่มใดก็ตาม สมควรอย่างยิ่งที่เราจะอ่านบทนำและสารบัญของหนังสือเล่มนั้นเสียก่อน เพื่อที่เราจะได้รู้ถึงเนื้อหาที่สำคัญของหนังสือเล่มนั้น และเข้าใจถึงแนวทางของการประพันธ์หนังสือ ตลอดจนเราสามารถที่จะมองภาพรวมของหนังสือเล่มนั้นได้ และด้วยเหตุนี้เราได้แบ่งหนังสือของเราเล่มนี้ออกเป็น ๑๐ ส่วนด้วยกัน.

ส่วนที่ ๑ : บทนำ (มี ๕ บท)

บทที่ ๑ : ว่าด้วยเรื่อง จำเป็นที่เราจะต้องให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา : บทนี้ได้มีการอธิบายถึงการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ซึ่งนับได้ว่าเป็นสิ่งแรกและเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุด และเตาฮีดนั้นก็คือสิ่งที่บรรดานบีต่างๆได้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่สิ่งนี้.

บทที่ ๒ : ว่าด้วยเรื่อง ความประเสริฐของเตาฮีด และสิ่งที่จะมาลบล้างความผิด : บทนี้ได้ทำให้เราเกิดความถวิลหาการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ และเพื่อให้ความกระจ่างกับบางคนที่อ้างว่า “การกล่าวถึงความประเสริฐของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (เช่นความประเสริฐของเตาฮีด) ไม่ใช่หลักฐานที่บ่งบอกว่าสิ่งนั้น ไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้” ก็เพราะว่ายังคงมีคนที่พยายามหลีกเลี่ยง และไม่แสวงหาการเรียนรู้และสอนเรื่องของเตาฮีด.

บทที่ ๓ : ว่าด้วยเรื่อง ผู้ใดก็ตามที่มีเตาฮีดอย่างถูกต้อง เขาจะได้เขาสวรรค์โดยไม่ถูกสอบสวน : บทนี้ได้พูดถึงการขัดเกลาเตาฮีด หรือการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์อย่างถูกต้องและบริสุทธิ์จากซิริก และบิตอะฮ์ (อุตริกรรม) ตลอดจนบาปต่างๆ ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งเหมาะสมที่จะกล่าวถึงบทนี้ หลังจากที่ก่อนหน้านี้ได้พูดถึงถึงความประเสริฐของเตาฮีดและความจำเป็นที่เราจะต้องเรียนรู้สิ่งนี้.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

บทที่ ๔ : ว่าด้วยเรื่อง ความเกรงกลัวจากการตั้งภาคี : บทนี้ได้พูดถึงว่าผู้ใดปรารถนาที่จะให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์อย่างถูกต้อง จำเป็นที่เขาจะต้องเกรงกลัวการทำชิริก และกลัวว่าผู้อื่นจะตกอยู่ในสภาพของการทำชิริกเช่นกัน ก็เพราะว่าบางทีเราคิดว่าตัวเองนั้นได้ทำให้ถูกต้องแล้ว แต่ปรากฏว่ายังไม่ถูกต้อง และแต่ละบทที่มาหลังจากบทนี้ คือข้อเท็จจริงที่สำคัญที่จะทำให้เรามีเตาฮีดอย่างถูกต้อง ยกตัวอย่างเช่นบทนี้ว่าด้วยเรื่องการเกรงกลัวการทำชิริก ก็เพราะสิ่งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำให้เตาฮีดถูกต้องและสมบูรณ์.

บทที่ ๕ : ว่าด้วยเรื่อง การเชิญชวนไปสู่การปฏิญาณตนว่าไม่มีมีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพภักดีที่แท้จริง นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น ได้กล่าวถึงบทนี้ก็เพราะสาเหตุที่สำคัญ ๒ ประการ (อัลลอฮ์ทรงรู้ดียิ่ง).

✿ ผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาที่จะมีเตาฮีดอย่างถูกต้องและสมบูรณ์ จำเป็นที่เขาจะต้องเรียกร้องไปสู่เตาฮีด เหมือนกับท่านนบี ﷺ และบรรดาศอฮาบะฮ์ของท่านได้เคยปฏิบัติ.

✿ เพื่อตอบโต้คนที่กล่าวอ้างว่าสิ่งแรกที่ต้องเรียกร้องผู้คนก็คือการละหมาด.

ส่วนที่ ๒ : การอธิบายความหมายของเตาฮีด (มี ๙ บท)

บทที่ ๖ : ว่าด้วยเรื่อง การอธิบายความหมายของเตาฮีด และการปฏิญาณตนว่า “ ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ ” หลังจากที่เรารู้แล้วว่าเตาฮีดนั้นมีความจำเป็นเช่นใด เราก็ต่างถวิลหาสิ่งนั้น และพยายามทำให้ตัวเรามีเตาฮีดอย่างถูกต้องและสมบูรณ์ พร้อมกับเกรงกลัวการทำชิริก ตลอดจนเรียกร้องเชิญชวนไปสู่สิ่งนั้น ก็สมควรที่เราจะอธิบายถึงข้อเท็จจริงของเตาฮีด โดยเริ่มตั้งแต่บทนี้จนถึงบทสุดท้ายของหนังสือเล่มนี้.

บทที่ ๗ : ว่าด้วยเรื่อง ชนิดหนึ่งของชิริกได้แก่ การสวมใส่ห่วงกำไลข้อมือ ข้อเท้า ผูกเส้นด้าย หรืออื่นๆ จากนี้ เพื่อเป็นการรักษาหรือป้องกันโรคภัย : และนี่ก็คือการอธิบายความหมายของเตาฮีดและรู้จักสิ่งตรงข้ามกับเตาฮีดนั่นก็คือชิริก.

บทที่ ๘ : ว่าด้วยเรื่อง การอ่านเปาและเครื่องรางของขลัง : บทนี้ได้อธิบายถึงการอ่านเปาที่ต้องห้ามและเครื่องรางของขลังซึ่งเป็นชิริกที่ทำลายเตาฮีด.

บทที่ ๙ : ว่าด้วยเรื่อง ผู้ที่ขอบารอกะห์ (ความเป็นสิริมงคล) กับต้นไม้ หรือก้อนหิน และอื่นๆ : บทนี้ได้อธิบายถึงการขอเอาบารอกะห์ที่เป็นที่ห้าม ที่ค่านและบ่อนทำลายเตาฮีด.

บทที่ ๑๐ : ว่าด้วยเรื่อง การเชือดเพื่อถวายต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ : บทนี้ได้มีการอธิบายถึงการเชือดเพื่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ ด้วยความรัก การให้ความยิ่งใหญ่ ซึ่งนั่นเป็นสิ่งที่ค่านกับเตาฮีด.

บทที่ ๑๑ : ว่าด้วยเรื่อง ไม่นอนุญาติให้เชือดสัตว์เพื่ออัลลอฮ์ ในสถานที่ที่มีการเชือดเพื่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ : บทนี้ได้อธิบายถึงการกระทำของคนโง่เขลาบางคน ที่ได้ลอกเลียนแบบหรืออาจจะมีส่วนร่วมกับพวกมุซริกินในพิธีกรรมศาสนาของพวกเขา ในวันรื่นเริงต่างๆ ตลอดจนตามสถานที่ต่างๆ ที่พวกเขาบูชาสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ และสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ค่านกับเตาฮีด.

บทที่ ๑๒ : ว่าด้วยเรื่อง ชนิดหนึ่งของชิริกคือการบนบานต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ : บทนี้ได้อธิบายถึงการบนบานที่เป็นที่ห้ามที่ค่านกับเตาฮีด.

บทที่ ๑๓ : ว่าด้วยเรื่อง ชนิดหนึ่งของชิริกคือการขอความคุ้มครองให้พ้นจากสิ่งชั่วร้ายต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ : บทนี้ได้ทำการอธิบายถึงการขอความคุ้มครองต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ในสิ่งที่ไม่มีผู้ใดกระทำได้

นอกจากพระองค์เท่านั้น และนั่นก็เป็นสิ่งที่ค้านกับเตาฮีด.

บทที่ ๑๔ : ว่าด้วยเรื่อง ชนิดหนึ่งของซิริกคือขอความช่วยเหลือให้พ้นจากทุกขภัยในยามคับขันต่อสิ่งอื่น นอกจากอัลลอฮฺ หรือวิงวอนขอต่อสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ : บทนี้ได้อธิบายถึงการงานบางชนิดที่เป็นซิริก ไม่ว่าจะเป็นการร้องขอความช่วยเหลือในยามคับขัน หรือตุอาอในยามปรกติต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ ในสิ่งที่ไม่มิผู้ใดกระทำได้นอกจากพระองค์เท่านั้น และนั่นก็คือสิ่งที่ค้านกับเตาฮีด.

ส่วนที่ ๓ : ยืนยันว่าการสักการะต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺนั้นเป็นสิ่งที่ใช้ไม่ได้ (มี ๔ บท)

บทที่ ๑๕ : ว่าด้วยคำรัสของอัลลอฮฺ ที่พระองค์กล่าวว่า : พวกเขาจะให้สิ่งที่ยังเกิดอันใดมีส่วน (กับพระองค์) ทั้ง ๆ ที่พวกมันถูกบังเกิดขึ้นกระนั้นหรือ ? : บทนี้ได้ปฏิเสธการสักการะต่อสิ่งอื่น นอกเหนือจากอัลลอฮฺ ตะอาลา ไม่ว่าจะเป็นปี รูปเจิวัด หรืออื่นๆจากนั้น.

บทที่ ๑๖ : ว่าด้วยคำรัสของอัลลอฮฺ ที่พระองค์กล่าวว่า : การชะฟาอะฮฺ จะไม่เกิดประโยชน์อันใด ณ ที่พระองค์ นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาตแก่เขาจนกระทั่งเมื่อความหวาดกลัวได้คลายจากจิตใจของพวกเขา พวกเขา กล่าวว่า “ พระเจ้าของพวกท่านได้ตรัสอะไรนะ ? “ พวกเขา กล่าวว่า “ สัจธรรม : บทนี้ได้ปฏิเสธการสักการะต่อบรรดามะลาอิกะฮฺผู้ทรงเกียรติ

บทที่ ๑๗ : ว่าด้วยเรื่อง การร้องขอชะฟาอะฮฺ : บทนี้ได้ปฏิเสธและตอบโต้การขอชะฟาอะฮฺของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อพระเจ้าที่จอมปลอมของพวกเขา

บทที่ ๑๘ : ว่าด้วยคำรัสของอัลลอฮฺ ที่พระองค์กล่าวว่า : แท้จริง เจ้าไม่สามารถที่จะชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่เจ้ารักได้ แต่อัลลอฮฺทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ บทนี้ได้ปฏิเสธการได้รับทางนำที่ทำให้ได้รับความสำเร็จจากผู้อื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺ.

ส่วนที่ ๔ : สาเหตุที่ทำให้ลูกหลานท่านนบิอาดัมตกศาสนา (มี ๔ บท)

หลังจากที่ได้มีการอธิบายถึงความหมายที่แท้จริงของเตาฮีดและได้แจกแจงว่าการสักการะต่อสิ่งอื่น นอกจากพระองค์ เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและทำไม่ได้ ก็สมควรที่จะกล่าวถึงสาเหตุที่จะทำให้ตกศาสนา (กระทำให้สิ่งที่เป็นการปฏิเสธต่ออัลลอฮฺ) เพื่อที่เราจะได้ระวังสิ่งต่างๆเหล่านั้น.

บทที่ ๑๙ : ว่าด้วยเรื่อง สาเหตุของการปฏิเสธของมนุษย์ (ลูกหลานท่านนบิอาดัม) และการละทิ้งศาสนาของพวกเขา ก็คือ การเลยเถิดต่อบรรดาคนศอและห์ (บรรดาคนดี) นี่คืสาเหตุที่อันตรายมากที่ทำให้มนุษย์ตกลงไปอยู่ในการปฏิเสธ และนี่ก็คือซิริกประการแรกที่เกิดขึ้นในหมู่วมลมนุษย์ชาตินี้.

บทที่ ๒๐ : ว่าด้วยเรื่อง โทษที่รุนแรงสำหรับคนที่เคารพอบาอะฮฺต่ออัลลอฮฺในบริเวณกุโบร์ของคนศอและห์ เมื่อเป็นเช่นนั้นหากว่าเขาสักการะต่อกุโบร์ของคนศอและห์เหล่านั้นโทษจะเป็นเช่นใด ? : บทนี้ได้กล่าวถึงส่วนหนึ่งซึ่งนั่นเป็นสาเหตุที่ทำให้ตกอยู่ในสภาพของการทำซิริก นั่นก็คือรูปจำลอง และรูปปั้นต่างๆ ตลอดจนการยึดเอากุโบร์เป็นมัสยิด (คือการทำออบาอะฮฺต่างๆในกุโบร์).

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

บทที่ ๒๑ : ว่าด้วยเรื่อง การเลยเถิด และทำเลยขอบเขตต่อบรรดาคุปัย์ของคศและห์ ซึ่งการทำเช่นนั้นก็เหมือนกับทำให้สิ่งเหล่านั้นเป็นประหนึ่งตั้งรูปเจรวัดที่ถูกเคารพูชาอื่นจากอัลลอฮ์ : บทนี้ได้กล่าวถึงสาเหตุหนึ่งของการปฏิเสธต่ออัลลอฮ์ นั่นก็คือการเลยเถิด ทำเลยขอบเขตต่อบรรดาคุปัย์ของคศและห์

บทที่ ๒๒ : ว่าด้วยเรื่อง การปกป้องหลักการเตาฮีดของท่านนบี ﷺ และการปิดกั้นทุกช่องทางที่จะนำไปสู่ชริก : บทนี้ได้กล่าวถึงการที่ท่านนบี ﷺ ได้ปิดกั้นทุกวิถีทางที่จะนำไปสู่ชริก ทั้งในด้านหลักความเชื่อและหลักปฏิบัติ และจะมีบทหนึ่งหลังจากนี้ ที่จะกล่าวถึงการที่ท่านรอซูล ﷺ ได้ปิดกั้นจากคำพูดบางประการที่จะนำไปสู่ชริกเช่นกัน.

ส่วนที่ ๕ : ปฏิเสธต่อหลักฐานของคนทีกล่าวอ้างว่าชริกจะไม่เกิดขึ้นในประชาชาตินี้ หรือในคาบสมุทรอรับ (มี ๑ บท)

บทที่ ๒๓ : ว่าด้วยเรื่อง แท้จริงส่วนหนึ่งของประชาชาตินี้ จะทำการเคารพูชารูปเจรวัด

ส่วนที่ ๖ : การงานต่างๆของชัยฏอน (มี ๗ บท)

บทที่ ๒๔ : ว่าด้วยเรื่อง ไสยศาสตร์บทนี้ได้ยืนยันว่าไสยศาสตร์นั้นไม่สามารถกระทำได้ยกเว้นเสียแต่ ผู้ทีกระทำการจะต้องปฏิเสธต่ออัลลอฮ์ (คือใช้วิธีที่มีการปฏิเสธต่ออัลลอฮ์ในขั้นตอนของการทำไสยศาสตร์) และนี่ก็คือสื่อสำคัญทีร้องเรียกผู้คนไปสู่การปฏิเสธต่ออัลลอฮ์.

บทที่ ๒๕ : ว่าด้วยเรื่อง ชนิดต่างๆของไสยศาสตร์ : บทนี้ได้สอนให้เรารู้จักไสยศาสตร์ทีแท้จริง และมันก็มีอยู่หลายชนิด ซึ่งจำเป็นทีเราจะต้องออกห่างจากมันทุกๆประการ.

บทที่ ๒๖ : ว่าด้วยเรื่อง หมอดูและอื่นๆ : บทนี้ได้อธิบายให้เราเข้าใจถึงลักษณะของคนเหล่านั้น และได้แจจแจงถึงสุกั่ม (ข้อชี้ขาด) สำหรับคนทีไปหาหมอดู และรูปแบบต่างๆของการไปหาพวกเขา.

บทที่ ๒๗ : ว่าด้วยเรื่องการรักษาไสยศาสตร์ด้วยกับไสยศาสตร์ : บทนี้ได้จัดปัญหาต่างๆทีเกิดขึ้นในเรื่องนี้ ซึ่งได้มีการกล่าวถึงการรักษาทีเป็นทีต้องห้าม และการรักษาบางชนิดทีได้รับการผ่อนปรนให้ทำได้.

บทที่ ๒๘ : ว่าด้วยเรื่อง การถือโซคกลาง : บทนี้ได้ปฏิเสธความเชื่อเรื่องลางร้ายของคนในยุคสมัยญาฮิลียะห์.

บทที่ ๒๙ : ว่าด้วยเรื่อง โหราศาสตร์ : บทนี้ได้ปฏิเสธต่อความเชื่อทีว่าตำแหน่งการโคจรของดวงดาวต่างๆนั้น ส่งผลต่อเหตุการณ์ต่างๆทีเกิดขึ้นบนโลกใบนี้.

บทที่ ๓๐ : ว่าด้วยเรื่อง การขอฝนจากดวงดาว : บทนี้ได้ปฏิเสธความเชื่อในเรื่องจักรราศี ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุและต้นตอของชริก.

ส่วนที่ ๗ : การงานต่างๆของหัวใจ (มี ๙ บท)

บทที่ ๓๑ : ว่าด้วยคำรัสของอัลลอฮ์ ที่พระองค์กล่าวว่า : **และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ยึดถือบรรดาภาคีอื่นจากอัลลอฮ์** บทนี้ได้ปฏิเสธต่อการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์สำหรับคนที่ให้ความรักต่อสิ่งที่ถูกสร้าง (มัลลูก) เทียบเท่ากับความรักที่มีต่ออัลลอฮ์ หรือรักสิ่งนั้นมากกว่าพระองค์.

บทที่ ๓๒ : ว่าด้วยคำรัสของอัลลอฮ์ ที่พระองค์กล่าวว่า : **แท้จริงชัยฏอนนั้น เพียงขูได้เฉพาะบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามมันเท่านั้น** บทนี้ได้ปฏิเสธการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์สำหรับคนที่เกรงกลัวสิ่งที่ถูกสร้าง (มัลลูก) เทียบเท่ากับการเกรงกลัวอัลลอฮ์ หรือกลัวสิ่งนั้นมากกว่าพระองค์.

บทที่ ๓๓ : ว่าด้วยคำรัสของอัลลอฮ์ ที่พระองค์กล่าวว่า : **และแต่อัลลอฮ์นั้นพวกเจ้าจงมอบหมายเถิด หากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา** บทนี้ได้ปฏิเสธการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์สำหรับคนที่มอบหมายต่อสิ่งอื่นนอกเหนือจากพระองค์.

บทที่ ๓๔ : บทที่ว่าด้วยคำรัสของอัลลอฮ์ ที่พระองค์กล่าวว่า : **แล้วพวกเขาปลอดภัยจากอุปายของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ** บทนี้ได้อธิบายถึงหนทางที่จะนำผู้ที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ไปสู่พระองค์ นั่นก็ด้วยความกลัว และหวังในความเมตตาของพระองค์.

บทที่ ๓๕ : ว่าด้วยเรื่อง ส่วนหนึ่งจากการอิหม่านต่ออัลลอฮ์คือ การอดทนต่อการกำหนดของพระองค์ บทนี้ได้อธิบายถึงสภาพของคนที่มิเตาฮีดอย่างถูกต้องเวลาที่ประสบกับบททดสอบ (ภัยชะลา).

บทที่ ๓๖ : บทที่ว่าด้วยเรื่อง การโอ้อวด บทนี้ได้อธิบายถึงอันตรายอันใหญ่หลวงของการโอ้อวดสำหรับคนที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ และการโอ้อวดนั้นยังเป็นสิ่งที่นำหาวาดกลัวที่สุดที่มันจะเกิดขึ้นกับบรรดาคนขอและห้ทั้งหลาย.

บทที่ ๓๗ : บทที่ว่าด้วยเรื่อง ชนิดหนึ่งของชิริก คือ การที่คนๆหนึ่งทำงานเพื่อจุดมุ่งหมายของโลกดุนยานี้เพียงอย่างเดียว (ชิริกเล็ก). บทนี้ได้อธิบายให้ทราบว่า การที่คนๆหนึ่งทำความดีเพียงเพื่อหวังผลประโยชน์ในดุนยานี้เป็นชิริก โดยที่เขาจะมีความพอใจหรือโกรธก็เพียงเพราะผลประโยชน์ในดุนยาเท่านั้น.

บทที่ ๓๘ : ว่าด้วยเรื่อง ผู้ใดก็ตามที่เชื่อฟังบรรดาผู้รู้และผู้นำในการสั่งห้ามสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงอนุมัติ หรือการอนุมัติในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสั่งห้าม แท้จริงเขาได้ยึดเอาคนเหล่านั้นเป็นพระเจ้าแล้ว (ชิริกในด้านการเชื่อฟัง). บทนี้ได้อธิบายถึงสิ่งที่ค้านกับการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์อย่างถูกต้อง นั่นก็คือการเอาสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์มาใช้ในการตัดสินปัญหาต่างๆ.

บทที่ ๓๙ : ว่าด้วยคำรัสของอัลลอฮ์ ที่พระองค์กล่าวว่า : **โดยที่เขาเหล่านั้นต้องการที่จะให้การตัดสินแก่อัญญาฮูต** บทนี้ได้ช่วยให้คนที่มิเตาฮีดอย่างถูกต้องเข้าใจถึงความหมายของการปฏิเสธต่ออัญญาฮูต (สิ่งที่ถูกเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ด้วยความพึงพอใจ) และในบทนี้ยังได้อธิบายถึงความหมายที่แท้จริงของการอิหม่านที่จริงจังและการอิหม่านที่จอมปลอม.

ส่วนที่ ๘ : การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในด้านพระนามและคุณลักษณะของพระองค์ (มี ๑ บท)

บทที่ ๔๐ : ว่าด้วยเรื่อง ผู้ที่ปฏิเสธส่วนหนึ่งส่วนใดของพระนามและคุณลักษณะของพระองค์ บทนี้ได้ปฏิเสธการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ของคนๆหนึ่ง ซึ่งเขาได้ปฏิเสธส่วนหนึ่งส่วนใดของพระนามและคุณลักษณะของพระองค์.

ส่วนที่ ๙ : ถ้อยคำที่ต้องห้ามและที่เป็นชิริก (มี ๒๙ บท)

บทที่ ๔๑ : ว่าด้วยคำรัสของอัลลอฮ์ ที่พระองค์กล่าวว่า ที่ว่า : พวกเขาระหนักตีในความโปรดปรานของอัลลอฮ์ แต่แล้วพวกเขาปฏิเสธมัน บทนี้ได้อธิบายถึงสิ่งจำเป็นในการปฏิบัติตน สำหรับคนที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ต่อความโปรดปรานของพระองค์.

บทที่ ๔๒ : ว่าด้วยคำรัสของอัลลอฮ์ ที่พระองค์กล่าวว่า : ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าให้มีผู้เท่าเทียมใด ๆ ขึ้นสำหรับอัลลอฮ์ โดยที่พวกเจ้าก็รู้จักกันอยู่ บทนี้ได้อธิบายถึงสภาพที่กระทำได้สำหรับคนที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในการสาบานต่อพระองค์ ส่วนการสาบานต่อสิ่งอื่นนั้นไม่อนุญาตให้กระทำทั้งสิ้น และได้บอกถึงข้อแตกต่างระหว่างการใช้ “วา” ที่หมายถึง (และ) และการใช้ “มุมะมะ” ที่หมายถึง (แล้วหลังจากนั้นแล้ว).

บทที่ ๔๓ : ว่าด้วยเรื่อง โทษของคนที่ไม่ยอมรับการสาบานต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา บทนี้ได้บอกให้รู้ถึงสภาพความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์ในหัวใจของผู้ที่ให้เอกภาพต่อพระองค์เวลาที่เขาได้สาบานต่อพระองค์

บทที่ ๔๔ : ว่าด้วยเรื่อง การกล่าวว่า มาซาอัลลอฮ์ วะชิตะ (นี่เป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ประสงค์ และท่านก็ประสงค์เช่นกัน) บทนี้ได้เตือนผู้ที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ให้ระวังการทำให้มีส่วนร่วมในความประสงค์ (ระหว่างอัลลอฮ์และมนุษย์).

บทที่ ๔๕ : ว่าด้วยเรื่อง ผู้ใดที่ดำ่ว่ากาลเวลา เท่ากับว่าเขาได้หมิ่นประมาทต่ออัลลอฮ์ บทนี้ได้เตือนผู้ที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในการคำทอสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งนั่นเป็นการคำทอต่อการทำงาน และการบริหารของพระองค์.

บทที่ ๔๖ : ว่าด้วยเรื่อง การเรียกชื่อว่า ผู้พิพากษาสูงสุด หรือคำอื่นที่คล้ายคลึงกัน บทนี้ได้เตือนผู้ที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ให้ระวังการละเมิดต่อพระองค์ในด้านการเป็นเจ้าของ เป็นผู้ครอบครอง และเป็นผู้บริหารกิจการต่างๆของพระองค์.

บทที่ ๔๗ : ว่าด้วยเรื่อง การให้เกียรติต่อพระนามของอัลลอฮ์ ตะอาลา และการเปลี่ยนชื่อเดิมไปเป็นชื่ออื่นเพื่อเป็นการให้เกียรติต่อพระองค์ บทนี้ได้อธิบายถึงมารยาทของผู้ที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ที่พึงจะมีต่อพระองค์ พระนามและคุณลักษณะของพระองค์ ต่อศาสนาของพระองค์ ตลอดจนบรรดานบีของพระองค์

บทที่ ๔๘ : บทที่ว่าด้วยเรื่อง บทบัญญัติของศาสนาต่อผู้ที่ดูหมิ่นอัลลอฮ์ หรือเหยียดหยามต่ออัลกุรอาน หรือดูถูกเหยียดหยันต่อท่านร่อซูล ﷺ บทนี้ได้อธิบายถึงการสูญสิ้นของการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ สำหรับคนที่ดูถูก เหยียดหยาม และได้บอกถึงวิธีการปฏิบัติตนต่อคนเหล่านั้น และได้บอกถึงความจำเป็นในการรักษาลิ้นของเรา.

บทที่ ๔๙ : ว่าด้วยคำรัสของอัลลอฮ์ ที่พระองค์กล่าวว่า **และเมื่อเราได้ให้เขาลืมรสความเมตตาจากเรา** หลังจากความทุกข์ยากได้ประสบแก่เขา **แน่นอนเขาก็จะกล่าวว่า นี่คือความสามารถของฉัน** บทนี้ได้ อธิบายถึงความจำเป็นสำหรับผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในการปฏิบัติก่อนที่จะได้รับความโปรดปราน และ หลังจากสูญเสียความโปรดปราน.

บทที่ ๕๐ : ว่าด้วยคำรัสของอัลลอฮ์ ที่พระองค์กล่าวว่า **ที่ว่า : ครั้นเมื่อพระองค์ได้ทรงประทานให้เขา ทั้งสองซึ่งบุตรที่สมบูรณ์** เขาทั้งสอง ก็ให้มีบรรดาภาคีขึ้นแก่พระองค์ **ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทาน ให้แก่เขาทั้งสอง** บทนี้ได้อธิบายถึงสภาพของผู้ที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์เมื่อเขาได้รับกับความโปรดปราน และได้ห้ามการตั้งชื่อว่าเป็นบ่าวของผู้อื่นนอกเหนือจากพระองค์.

บทที่ ๕๑ : ว่าด้วยคำรัสของอัลลอฮ์ ที่พระองค์กล่าวว่า **และอัลลอฮ์นั้นมีบรรดาพระนามอันสวยงาม** ดังนั้นพวกเจ้าจงเรียกหาพระองค์ด้วยพระนามเหล่านั้นเกิด **บทนี้ได้เตือนผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์จาก การปฏิเสธ บิดเบียน พระนามและคุณลักษณะของพระองค์.**

บทที่ ๕๒ : ว่าด้วยเรื่อง ห้ามการให้สลามต่ออัลลอฮ์ โดยกล่าวว่า **(ฮัสสลามอะลัลลอฮ์)** บทนี้ได้เตือนผู้ให้ เอกภาพต่ออัลลอฮ์จากการใช้ถ้อยคำ ที่บ่งถึงการไม่มีมารยาทต่อพระองค์.

บทที่ ๕๓ : ว่าด้วยเรื่อง การกล่าวว่า **“โอ้อัลลอฮ์ขอพระองค์ได้โปรดอภัยให้แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด หาก พระองค์ทรงประสงค์”** บทนี้ได้เตือนผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์จากการไม่เชื่อมั่นในการขออภัยต่อ พระองค์ และสงสัยในเดชานุภาพของพระองค์

บทที่ ๕๔ : ว่าด้วยเรื่อง การห้ามเรียกผู้ที่อยู่ภายใต้การดูแลด้วยคำว่า **“ทาสชายของฉัน-ทาสหญิงของ ฉัน”** บทนี้ได้อธิบายให้ผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์รู้ถึงการใช้ถ้อยคำที่ดี

บทที่ ๕๕ : บทที่ว่าด้วยเรื่อง การห้ามปฏิเสธคนที่ร้องขอด้วยการกล่าวอ้างคำขอด้วยกับอัลลอฮ์ บทนี้ได้ อธิบายถึงสภาพของผู้ที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์อย่างแท้จริง คือเวลาที่มิคนร้องขอสิ่งหนึ่งจากเขาด้วยพระ นามของอัลลอฮ์ ให้เขาตอบรับการร้องขอนั้น ซึ่งนั่นนับว่าเป็นการให้ความยิ่งใหญ่ต่อพระองค์.

บทที่ ๕๖ : ว่าด้วยเรื่อง การห้ามขอสสิ่งใดๆด้วยการอ้างพระพักตร์ของอัลลอฮ์นอกจากสวรรค์ บทนี้ได้ อธิบายถึงสภาพหนึ่งของผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ นั่นคือการให้ความยิ่งใหญ่ต่อพระองค์ พร้อมกับมารี มารยาทที่สมบูรณ์ต่อพระองค์.

บทที่ ๕๗ : บทที่ว่าด้วยเรื่อง การใช้คำว่า **“เลา”** ที่หมายถึง หากว่า **บทนี้ได้สอนมารยาทอันดีงามให้แก่ผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในการใช้ถ้อยคำที่ดีงาม และไม่ละเมิดต่อ บทบัญญัติ และการกำหนดของพระองค์.**

บทที่ ๕๘ : บทที่ว่าด้วยเรื่อง การห้ามด่าสายลม บทนี้ได้ชี้แนะแนวทางให้กับผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ใน การใช้คำพูดที่เป็นประโยชน์เวลาที่เห็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์.

บทที่ ๕๙ : บทที่ว่าด้วยคำรัสของอัลลอฮ์ ที่พระองค์กล่าวว่า **: พวกเขากล่าวหาอัลลอฮ์ โดยปราศจาก ความเป็นธรรมอย่างพวกสมัยมงาย** บทนี้ได้เตือนผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์จากการคิดในแง่ร้าย ต่ออัลลอฮ์ ประหนึ่งเหมือนการคิดของผู้คนในยุคญาฮิลียะห์.

บทที่ ๖๐ : ว่าด้วยเรื่อง โทษของผู้ที่ปฏิเสธการกำหนดสภาวะการณ (อัลกอดร์) บทนี้ได้อธิบายถึงสภาพ การศรัทธาของผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ในเรื่องการกำหนดสภาวะการณ.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

บทที่ ๖๑ : ว่าด้วยเรื่อง โทษของผู้ที่ทำรูปต่างๆ บทนี้ได้แจกแจงให้แก่ผู้ที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ได้รู้ถึงภัยร้าย อันตรายของการละเมิดต่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่เป็นงานเฉพาะของพระองค์.

บทที่ ๖๒ : ว่าด้วยเรื่อง ห้ามการสาบานพร่ำเพรื่อ บทนี้ได้สั่งเสียให้ผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในการรักษาคำสาบาน และให้ความยิ่งใหญ่ต่อพระองค์ในการคบค้าสมาคมกับผู้คน.

บทที่ ๖๓ : ว่าด้วยเรื่อง การให้ความสำคัญต่อสิทธิที่มีต่ออัลลอฮ์ บทนี้ได้ทำให้ผู้ที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ให้ความสำคัญต่อสิทธิที่พึงมีต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ ทั้งในยามสุขและยามทุกข์

บทที่ ๖๔ : ว่าด้วยเรื่อง หลักฐานห้ามเกี่ยวกับการสาบานโดยดูหมิ่นต่ออัลลอฮ์ บทนี้ได้เตือนผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ให้ระวังการละเมิดต่อพระองค์ในด้านการงานเฉพาะของพระองค์ ด้วยการปิดประตูแห่งความเมตตาของพระองค์จากบรรดาบ่าวของพระองค์.

บทที่ ๖๕ : ว่าด้วยเรื่อง การห้ามมิให้ไปขอพึ่งพา ขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น เมื่อได้ขอความช่วยเหลือและพึ่งพาต่ออัลลอฮ์แล้ว บทนี้ได้เตือนผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ให้ระวังการทำให้สถานะของผู้ถูกสร้างสูงกว่าสถานะของผู้สร้าง.

บทที่ ๖๖ : ว่าด้วยเรื่อง การปกป้องรักษาหลักการ การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ของท่านนบีมุฮัมมัดและป้องกันหนทางที่จะนำไปสู่การทำชิริกในทุกรูปแบบ บทนี้ได้บอกให้ผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ระวัง และออกห่างจากทุกคำพูดที่จะนำไปสู่ชิริก.

ส่วนที่ ๑๐ : บทสรุป (มี ๑ บท)

บทที่ ๖๗ : บทที่ว่าด้วยคำรัสของอัลลอฮ์ ที่พระองค์กล่าวว่า : **และพวกเขา มิได้ให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮ์ ตามควรแก่ความยิ่งใหญ่ของพระองค์** บทนี้ได้อธิบายให้ผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์รู้ว่า แท้จริงบรรดาผู้ที่ตั้งภาคีที่มีได้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ พวกเขาไม่ได้ให้ความยิ่งใหญ่ต่ออัลลอฮ์อย่างแท้จริง ดังนั้นผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์พึงระวังแนวทางของพวกเขาเหล่านั้น.

ส่วนที่ ๑ : บทนำ (มี ๕ บท) กิตาบุตเตอาฮีด

เพราะเหตุใดหนังสือเล่มนี้จึงไม่มีบทนำ ?

๑. อันเนื่องมาจากผู้คัดลอกบางคนได้ทำตกหล่นไป ซึ่งเราจะพบเห็นได้จากบางฉบับนั้นจะมีอยู่เพียง บิสมิ้ลลาฮ์ และสรรเสริญต่ออัลลอฮฺ และก็ให้ศอลาวาตต่อท่านนบีเพียงอย่างเดียวเท่านั้น.

๒. เป็นการเพียงพอแล้วที่ใช้เพียงชื่อหนังสือนำหน้า แทนบทนำ เพราะชื่อของหนังสือนั้นคือเนื้อหาสาระที่สำคัญของหนังสือเล่มนี้ นั่นก็คือ อัดเตอาฮีด.

๓. เป็นการเจริญรอยตามท่านอิหม่าม อัลบูกอริยฺ (ขออัลลอฮฺทรงเมตตาท่าน) ซึ่งท่านมิได้เริ่มต้นหนังสือหะดีษของท่านด้วยกับบทนำแต่อย่างใด และก็มีเจตนาที่จะให้ผู้คนผูกพันกับอัลกุรอานและซุนนะห์.

๔. ทั้ง ๕ บทแรกของหนังสือเล่มนี้ ก็เหมือนกับบทนำอยู่แล้ว.

ความหมายของเตอาฮีด

ในด้านภาษา: เป็นรากศัพท์ของคำกริยา ที่หมายถึง ทำให้มีหนึ่งเดียวนั่นก็เมื่อทำให้สิ่งนั้นมีเพียงหนึ่งเดียว.

ในด้านบทบัญญัติ : คือการทำให้อัลลอฮฺทรงเป็นหนึ่งเดียวในสิ่งที่ เป็นลักษณะเฉพาะของพระองค์ ทั้งในด้านรูปบียะห์ อุลูฮียะห์ และอัสมาว วัสสิฟาต.

๑. เตอาฮีด รูปบียะห์ คือ การทำให้อัลลอฮฺ ทรงเป็นหนึ่งเดียวในการสร้าง การครอบครอง และบริหารจัดการ หรือการให้ เอกภาพต่ออัลลอฮฺในด้านการงานของพระองค์.

๒. เตอาฮีด อุลูฮียะห์ (เตอาฮีด อิบาตะฮ์) คือ การให้ เอกภาพต่ออัลลอฮฺในการเคารพสักการะต่อพระองค์ หรือการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺในด้านการงานของมนุษย์.

๓. เตอาฮีด อัสมาว วัสสิฟาต คือ การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺในสิ่งที่พระองค์ได้ทรงเรียก และได้บอกถึงคุณลักษณะ ด้วยกับพระองค์เอง โดยได้บอกไว้ในอัลกุรอาน หรือด้วยการบอกเล่าของท่านรอซูล และนั่นก็ด้วยการยืนยันในสิ่งที่พระองค์ทรงยืนยันให้แก่พระองค์เอง และปฏิเสธในสิ่งที่พระองค์ทรงปฏิเสธ โดยไม่บิดเบือน ไม่ปฏิเสธ ไม่บรรยายถึงวิธีการ และไม่มีการนำมาเปรียบเทียบแต่อย่างใด.

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการงานทั้งหลายจะไม่ถูกตอบรับ นอกจากด้วยการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺอย่างถูกต้อง และพวกเราก็ถูกสร้างขึ้นเพื่อให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ และผู้ที่จะได้เข้าสวรรค์นั้นก็จะต้องเป็นผู้ที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ และการเชิญชวนของบรรดานบี และการเรียกร้องให้ผู้คนปฏิบัติตามสิ่งนั้นคือสิ่งที่จะป้องกันตัวเราให้พ้นจากชิริก และเตอาฮีดยังเป็นสาเหตุที่สำคัญที่ทำให้เราได้รับความดีงามอันมากมาย.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

อิบาดะฮ์ ถูกให้คำนิยาม ๒ สิ่งด้วยกันดังนี้

๑. ผู้ที่ปฏิบัติ คือ การยอมจำนนต่ออัลลอฮ์ ด้วยการปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของพระองค์ และออกห่างจากข้อห้ามของพระองค์ ด้วยกับความรักและการให้ความยิ่งใหญ่ต่อพระองค์.

๒. งานที่ปฏิบัติ คือ ชื่อที่ใช้เรียกทุกๆ สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงรักและพอพระทัย จากคำพูด และการกระทำ ทั้งภายนอกและภายในใจ (คำจำกัดความของอิบนุตัยมี ยะฮ์ รอฮิมะฮ์อัลลอฮ์).

บทที่ ๑ : จำเป็นที่เราจะต้องให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา

ผู้ประพันธ์หนังสือ รอฮิมะฮ์อัลลอฮ์ มิได้ตั้งชื่อให้กับบทแรกนี้ นั่นก็เพื่อต้องการที่จะให้ผู้คนมีความผูกพันกับอัลกุรอานและสุนนะห์ แต่หลักฐานต่างๆที่ท่านได้นำเสนอในบทนี้ได้บ่งชี้ถึงความจำเป็นที่เราจะต้องให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ดังนั้นเราก็สามารถที่จะเรียกบทแรกนี้ว่า บทที่ว่าด้วยเรื่อง จำเป็นที่เราจะต้องให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

คำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า : ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ และข้ามิได้สร้างญิน และมนุษย์เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเคารพภักดีต่อข้า.

﴿ لِيَعْبُدُونِ ﴾ หมายถึง เพื่อที่พวกเขาจะได้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์แต่เพียงผู้เดียว (เคารพต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียวเท่านั้น) หรือหมายถึง เพื่อที่พวกเขาจะได้ยอมจำนนต่อข้า ด้วยการเชื่อฟัง ปฏิบัติตามคำสั่งใช้ และละทิ้งคำสั่งห้าม (อิบาดะฮ์ทุกชนิดที่ถูกกล่าวไว้ในอัลกุรอานนั้นหมายถึงการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ และนี่ก็คือคำพูดของท่านอับดุลลอฮ์ อิบนุอับบาส รอดิยัลลอฮูอันฮุ. ดังนั้นนายยะฮ์จึงมีความหมายว่า : (ข้ามิได้สร้างญินและมนุษย์มาเพื่ออื่นใด เว้นเสียแต่เพื่อที่จะให้พวกเขาเคารพสักการะต่อข้าเพียงผู้เดียว).

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้กล่าวว่า : ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ رِيسْوَةٍ اَنْ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ وَارْحَمُوْا الْاٰلِاٰفِآءَ ﴾ ความว่า “และแท้จริงเราได้ส่งร่อซูลมายังทุกๆ ประชาชาติ และบรรดารอซูลเหล่านั้นจะกล่าวว่าพวกเจ้าจงเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว และจงออกห่างจากภู่อชุต”

ในอายะฮ์นี้นั้นมีการกำชับถึง ๓ ครั้งด้วยกัน : ๑. การสาบาน. ๒. ใช้ (ลาม) ที่หมายถึง แน่نون. ๓. ใช้คำว่า (ก็อด) ที่หมายถึง แท้จริง. และอายะฮ์นี้ได้บอกถึงเป้าหมายอันหนึ่งอันเดียวกันของบรรดารอซูลนั่นก็คือ การเรียกร้องเชิญชวนให้กลุ่มชนของท่านให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในการเคารพสักการะต่อพระองค์เพียงผู้เดียว เพราะว่าแท้จริงแล้วอัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ส่งบรรดารอซูลมาก็เพื่อสิ่งนี้.

คำว่า อัลอุมมะห์ ในอัลกุรอ่านนั้นมีอยู่ ๔ ความหมายด้วยกัน

๑. กลุ่มชน	ตั้งที่ปรากฏในอายะฮ์นี้.
๒. อิหม่าม	พระองค์ตรัสว่า : ﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَّمِن بَيْنِكَ مِنَ الْمُسْرِكِينَ ﴾.
๓. แนวทาง	พระองค์ตรัสว่า : ﴿ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ أَلَيْسَ لَهَا وَجَدٌ إِلَّا عَلَىٰ أُمَّةٍ ﴾.
๔. ช่วงเวลาหนึ่ง	พระองค์ตรัสว่า : ﴿ وَقَالِ الَّذِينَ نَجَّأْنَا مِنْهُمْ إِنَّهُمْ أَكْثَرُ ظُلْمًا أَلَيْسَ لَهُمْ جَاءٌ مِنْ رَبِّكَ إِلَّا بِسُورَةٍ أَوْ سُوْرَاتٍ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ فَسَيُلَاقُونَ ﴾.

﴿ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ ﴾ หมายถึง จงออกห่างมัน โดยที่ตัวท่านอยู่ด้านหนึ่งและภู่อชูตก็อยู่อีกด้านหนึ่ง

และคำจำกัดความที่ครอบคลุมที่สุด นั่นก็คือสิ่งท่านอิหม่าม อิบนุลก๊อยยิม รอฮิมะฮ์ลลอฮ์ ได้กล่าวไว้ว่า “ภู่อชูต คือสิ่งที่บ่าวคนหนึ่งปฏิบัติจนเกินขอบเขต ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติตาม เคารพบูชา หรือการเชื่อฟัง” และจุดมุ่งหมายที่กล่าวมานั้นหมายถึง เขาผู้นั้นพึงพอใจต่อสิ่งๆนั้นในเรื่องดังกล่าว.

๑. การปฏิบัติตาม กล่าวมาข้างต้น ยกตัวอย่างเช่น โหระ หมอดู นักไสยศาสตร์ และผู้รู้ที่ชั่ว.
๒. การเคารพบูชา เช่น การบูชารูปเจี๊วด.
๓. การเชื่อฟัง เช่น ผู้ปกครองที่มีได้เชื่อฟังต่ออัลลอฮ์ ที่ใช้ให้ทำสิ่งที่เป็นการฝ่าฝืนอัลลอฮ์.

ในอายะฮ์นี้ได้บ่งชี้ถึงการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ว่าแท้จริงแล้วรูปเจี๊วดก็เป็นชนิดหนึ่งของภู่อชูต ที่ถูกบูชาอื่นจากอัลลอฮ์.

การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์นั้นจะไม่สมบูรณ์ นอกจากจะต้องมีรูกัน “องค์ประกอบที่สำคัญ” ๒ ประการคือ การปฏิเสธต่อสิ่งอื่นที่ถูกเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์โดยสิ้นเชิง และการยอมรับต่ออัลลอฮ์อย่างสมบูรณ์ ดังเช่น “เซตนั้นยืนขึ้น” คำๆนี้บ่งชี้ว่าเซตได้ยืนขึ้น แต่มีได้บอกว่าเขายืนอยู่เพียงลำพัง ส่วนประโยคที่ว่า “ไม่มีผู้ใดยืน” นี่เป็นการปฏิเสธโดยสิ้นเชิง แต่หากเราพูดว่า “ไม่มีผู้ใดยืน นอกจากเซต” นี่คือการยืนยันว่าเซตได้ยืนขึ้นเพียงคนเดียว เพราะประโยคนี้ครอบคลุมทั้งการยืนยันและการปฏิเสธ.

อีกมะห์ของการส่งบรรดารอซูลมา

๑. เพื่อแจ้งให้ทราบถึงหลักฐาน ดังที่อัลลฮ์กล่าวไว้ว่า : “คือบรรดารอซูลในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และในฐานะผู้ตักเตือน เพื่อว่ามนุษย์จะได้ไม่มีหลักฐานใดๆอ้างกับอัลลฮ์ได้ หลังจากทีบรรดารอซูลเหล่านั้น”.	๒. เป็นความเมตตา อัลลฮ์กล่าวไว้ว่า : “ และเรามีได้ส่งเจ้ามาเพื่ออื่นใด เว้นแต่เป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย”.	๓. อธิบายถึงหนทางที่จะนำพาไปสู่อัลลฮ์.
--	---	--

ตัวบทหลักฐานที่ ๓

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้กล่าวว่า : “ และพระเจ้าของเจ้าได้บัญชาว่า สูเจ้าทั้งหลายอย่าได้เคารพต่อผู้ใดเป็นอันขาด นอกจากพระองค์เท่านั้น และจงทำดีต่อบิดามารดา...” ”

﴿ ٱلْبَيْتُ ٱلْأَعْلَىٰ ٱلْأَعْلَىٰ ﴾ นี่คือการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ อันเนื่องมาจากมีรুকนทั้ง ๒ ประการครบ นั่นคือ การปฏิเสธ และการยืนยัน.

การกำหนดสถานะการของอัลลอฮฺแบ่งออกเป็น ๒ ชนิด

๑. กอดอูน ชรัอียฺ :

☀ จะเกิดขึ้นกับสิ่งที่อัลลอฮฺทรงรักและพอพระทัยเท่านั้น.

☀ อาจะเกิดขึ้นหรืออาจไม่เกิดขึ้นก็ได้.

﴿ ٱلْبَيْتُ ٱلْأَعْلَىٰ ٱلْأَعْلَىٰ ٱلْبَيْتُ ٱلْأَعْلَىٰ ﴾

ดังนั้นคำว่า กอดอูนในอายะฮ์นี้หมายถึงบัญญัติหรือสิ่งใช้.

๒. กอดอูน เกานียฺ :

☀ จะเกิดขึ้นกับสิ่งที่อัลลอฮฺทรงรักและพอพระทัย และเกิดกับสิ่งที่พระองค์ไม่รัก.

☀ สิ่งนั้นจะต้องเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้.

﴿ ٱلْبَيْتُ ٱلْأَعْلَىٰ ٱلْأَعْلَىٰ ٱلْبَيْتُ ٱلْأَعْلَىٰ ٱلْبَيْتُ ٱلْأَعْلَىٰ ﴾

และการก่อความเสื่อมเสียนั้น อัลลอฮฺมิได้สั่งใช้ให้กระทำ และพระองค์มีทรงรักสิ่งนี้.

อัลลอฮฺทรงกำหนดสิ่งพระองค์ไม่รักได้อย่างไร ?

สิ่งหนึ่งที่เป็นที่รักโดยทางอ้อมนั้น บางทีในทางตรงมันอาจจะเป็นเกลียดชังก็เป็นได้ แต่พระองค์ทรงรักสิ่งนั้นอันเนื่องมาจากอีกมุมหนึ่งในตัวของสิ่งนั้น และผลประโยชน์โดยรวม ดังนั้นสิ่งนั้นจึงเป็นที่รักหากว่ามองในมุมหนึ่ง และมันก็เป็นทีเกลียดชังในอีกมุมหนึ่ง ดังเช่น การสร้างความเสื่อมเสียบนหน้าแผ่นดินของบรรดาบนิอิสรออิลเป็นต้น ซึ่งการสร้างความเสื่อมเสียนั้นเป็นที่น่ารังเกียจสำหรับอัลลอฮฺ ตะอาลา เพราะพระองค์มีทรงรักการสร้าง ความเสื่อมเสีย และไม่รักผู้ที่สร้างความเสื่อมเสีย หากแต่ทว่าอีกมุมหนึ่งที่พระองค์ประสงค์ให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น เพราะเวลาที่เกิดความเสื่อมเสียแล้ว มันมีผลที่ตามมาที่พระองค์ทรงรักในอีกมุมหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็น ความแร้นแค้น ความแห้งแล้ง โรคภัยต่างๆ ตลอดจนความยากจนขัดสน (เพราะมันคือบททดสอบบ่าวของพระองค์ และเมื่อนั้นผู้ที่เป็นบ่าวก็จะวิงวอนขอความช่วยเหลือ ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ และสิ่งนี้แหละคือสิ่งที่พระองค์ทรงรัก).

สิ่งที่เป็นที่รักแบ่งออกเป็น ๒ ชนิดด้วยกัน ดังนี้

๑. สิ่งที่เป็นที่รักด้วยตัวของสิ่งนั้น นั่นคือ : อัลลอฮฺ.

๒. สิ่งที่เป็นที่รักอันเนื่องมาจากสิ่งอื่น : เช่น ยารักษาโรค เป็นที่รักก็เพราะการรักษา ซึ่งการรักษาอันนับพญญัตติอิสลามสั่งใช้ให้เรากกระทำ.

การเป็นบ่าวนั้นแบ่งออกเป็น ๓ ประเภทด้วยกัน ดังนี้

๑. อามมะห์ คือ การเป็นบ่าวแบบทั่วไป กล่าวคือ สิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมดล้วนเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ ดังที่พระองค์กล่าวว่า : “ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน เว้นแต่เขาจะมายังผู้ทรงกรุณาปราณีในฐานะบ่าวคนหนึ่ง” และนี่ก็หมายรวมไปถึงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาด้วย.

๒. คือสเสาะห์ คือ การเป็นบ่าวในลักษณะเฉพาะ นั่นก็ด้วยการเชื่อฟังต่ออัลลอฮ์ ดังที่พระองค์กล่าวว่า : “และบรรดาบ่าวของผู้ทรงกรุณาปราณีนั้น พวกเขาจะเดินบนหน้าแผ่นดินอย่างสงบเสงี่ยม” และบ่าวลักษณะเช่นนี้ครอบคลุมไปถึงทุกคนที่เคารพ ต่อ อัล ล อ ฮ ต าม บทบัญญัติของพระองค์.

๓. คือสเสาะห์ตุลค็อสเสาะห์ คือ การเป็นบ่าวในลักษณะเฉพาะเจาะจง นั่นคือการเป็นบ่าวของบรรดารอซูล (และนี่คือการจงรักภักดีที่สมบูรณ์ที่สุด) อัลลอฮ์ได้กล่าวว่า: “ความจำเริญ ยิ่ง แต่ อัล ล อ ฮ ผู้ทรงประทานอัลฟุรคอน(อัลกุรอาน)แก่บ่าวของพระองค์ (มุฮัมหมัด)” ก็เพราะไม่มีรอซูลท่านใดปฏิเสธการเป็นบ่าวในลักษณะนี้ต่ออัลลอฮ์เลยแม้แต่คนเดียว.

ตัวบทหลักฐานที่ ๔

อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้กล่าวว่า : “และสุเจ้าทั้งหลายจงเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว และอย่าให้สิ่งใดเป็นหุ้นส่วนร่วมกับพระองค์เป็นอันขาด”.

﴿عِبَادَ اللَّهِ﴾ : เป็นลักษณะคำที่ไม่ได้เจาะจงที่มาในรูปประโยคคำสั่งห้าม จึงมีความหมายครอบคลุมทุกสิ่ง ไม่ว่าจะเป็คนมี เลาอะฮ์หรือเ็อะวะลีย์ลิกัตาม มิหนำซ้ำยังหมายรวมไปถึงทุกๆเรื่องในดุนยา ดังนั้นท่านอย่าได้เอาดุนยามาเป็นหุ้นส่วนร่วมกับอัลลอฮ์เป็นอันขาด.

ตัวบทหลักฐานที่ ๕-๖

๕. อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้กล่าวว่า : “มุฮัมหมัดจงกล่าวเถิดว่า ท่านทั้งหลายจงมาเถิด ฉันจะอ่านให้ฟังสิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านได้ห้ามไว้แก่พวกท่านคือ พวกเจ้าอย่ายึดเอาสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคี หุ่นส่วนร่วมกับพระองค์”. ๖. ท่านอับดุลลอฮ์ อิบน์ มัสอู๊ด رضي الله عنه ได้กล่าวว่า : “ผู้ใดก็ตามปรารถนาที่จะดูคำสั่งเสียของท่านนบีมุฮัมหมัด صلى الله عليه وسلم ที่มีตราประทับของท่านอยู่ด้วย ก็ให้อ่านอายะฮ์ที่ ๑๕๑ ถึง ๑๕๓ จากซูเราะฮ์อัลอันอาม...

☀ แนวทางนั้นพาดพิงไปถึง : ๑. อัลลอฮ์ เพราะว่าพระองค์คือบั้นปลายที่บ่าวจะต้องไปพบกับพระองค์ และพระองค์คือผู้วางแนวทางนี้ให้แก่บ่าวของพระองค์ ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي﴾. ๒. ผู้ที่ดำเนินตามแนวทางนั้น เพราะพวกเขาคือผู้ที่ปฏิบัติตามแนวทางของอัลลอฮ์ และหนทางรอดนั้นมียู่ทางเดียว ไม่ได้มีหลายทางแต่อย่างใด ส่วนทางอื่นนั้นคือหนทางแห่งการแตกแยก.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

อายะฮ์เหล่านี้ประมวลไปด้วยคำสั่งใช้ ๑๐ ประการ

อายะฮ์ที่ ๑ (๕ คำสั่งใช้) ๑. การให้ออกภาพต่ออัลลอฮฺ ตะอาลา ๒. การทำดีต่อบิดา มารดา ๓. เราจะไม่ฆ่าลูกหลานของเรา ๔. เราจะไม่เข้าใกล้สิ่งที่น่ารังเกียจ สิ่งที่ลามก ๕. เราจะไม่ฆ่าคนที่เลือดเนื้อของเขาได้รับการปกป้องคุ้มครอง ยกเว้นเสียแต่ด้วยสัจธรรมหากว่าได้มีการละเมิดขอบเขตของอัลลอฮฺ.

อายะฮ์ที่ ๒ (๔ คำสั่งใช้) ๑. เราจะไม่เข้าใกล้ทรัพย์สินของเด็กกำพร้า (คือเด็กที่พ่อตายและยังไม่บรรลุนิติภาวะ) ยกเว้นเสียแต่เพื่อสิ่งที่ดีเท่านั้น. ๒. เวลาที่เราพูดเราต้องมีความเป็นธรรม ๓. เราต้องซึ้งและดวงสินค้าเวลาค้าขายด้วยความยุติธรรม. ๔. เราจะต้องรักษาพันธสัญญาที่ให้กับอัลลอฮฺ ตะอาลา.

อายะฮ์ที่ ๓ (๔ คำสั่งใช้) นั่นคือดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า (และนี่คือแนวทางของข้า) ซึ่งมีรายงานปรากฏในหะดีษว่า ท่านนบี ﷺ ได้ขีดเส้นตรงลงบนพื้น โดยที่ท่านได้พูดว่า “นี่คือแนวทางของอัลลอฮฺ” แล้วท่านนบี ﷺ ก็ขีดเส้นอีกหลายเส้นทั้งทางด้านขวาและด้านซ้ายของเส้นตรงเส้นแรก แล้วก็พูดขึ้นว่า “นี่คือแนวทางอื่นๆ ซึ่งในแต่แนวทางจะมีชัยฏอนเรียกร้องไปสู่ทางเหล่านั้น” แล้วท่านนบี ﷺ ก็อ่านอายะฮ์ดังกล่าว.

ประโยชน์บางอย่างที่ได้รับและมีความสำคัญ

ชีวิตที่อัลลอฮฺทรงปกป้อง และทรงห้ามมิให้เราละเมิดต่อชีวิตเหล่านั้น :

- ๑.มุสลิม.
๒. ต่างศาสนิกที่พำนักอยู่ในอาณาจักรอิสลาม.
๓. ผู้ที่อยู่ภายใต้สนธิสัญญา (ระหว่างเราและพวกเขา)นั้นมีสัญญาต่อกัน).
๔. ผู้ลี้ภัย (ผู้ที่เราให้ความปลอดภัยกับพวกเขา).

อัลลอฮฺตรัสว่า : เราจะให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และโดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่พวกเขาเช่นกัน ในอายะฮ์นี้ อัลลอฮฺได้เริ่มกล่าวถึงริสกีของบิดามารดาก่อน เพราะความยากจนนั้นเกิดขึ้นกับท่านทั้งสอง แต่ในซูเราะฮ์อัลอิสรอ์อ์ ที่พระองค์กล่าวว่า : เราจะให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา และโดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่พวกเจ้าเช่นกัน พระองค์ทรงกล่าวถึงการประทานริสกีให้แก่ผู้เป็นบุตรหลานก่อนที่กล่าวถึงริสกีของบิดามารดา เพราะท่านทั้งสองนั้นมั่งมีแล้ว หากแต่พวกกลัวความยากจน.

อัลลอฮฺตรัสว่า (เว้นแต่ด้วยความเที่ยงธรรมเท่านั้น) คือสิ่งที่บัพญูตได้ยืนยันถึงสิ่งดังกล่าว ดังนี้ : ๑. ผู้ที่ฆ่าผู้อื่นตาย. ๒. ผู้ที่ผ่านการแต่งงานแล้วทำผิดประเวณี. ๓. ผู้ที่ละทิ้งศาสนาของเขา ที่แยกตนออกจากกลุ่มของมุสลิม.

สัญญาณียืนยันว่าเด็กคนนั้นได้บรรลุนิติภาวะแล้วมีดังนี้ ๑. อายุครบ. ๑๕ ปีบริบูรณ์ หรือมีขบวนการรอบอวัยวะเพศ. หรือฝันเปียก ส่วนเด็กผู้หญิงคือเริ่มมีเลือดประจำเดือน.

(อัลละเคียะห์) หมายถึง คำมั่นสัญญา และคำมั่นสัญญาจะถูกนับว่าเป็นวะเคียะห์นั้นจะต้องเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมาก.

เพราะเหตุใดที่ท่านอัลลอลอฮฺ อิบนู มัสอู๊ด رضي الله عنه ถึงได้กล่าวว่า อายะฮ์นี้คือคำสั่งเสียของท่านนบี ﷺ ทั้งๆที่ท่านนบี ﷺ มิได้เป็นผู้สั่งเสีย ?

๑. เพราะว่าท่านเล็งเห็นว่าในอายะฮ์เหล่านี้มันครอบคลุมศาสนาทั้งหมด ดังนั้นจึงเป็นอายะฮ์ที่ยิ่งใหญ่.

๒. เพราะว่าเป็นคำสั่งเสียของอัลลอลอฮฺ ดังที่พระองค์ได้กล่าวว่า (นั่นแหละคือสิ่งที่พระองค์ได้สั่งเสียให้แก่พวกเจ้า) และท่านนบี ﷺ ก็คือผู้ประกาศบัญชาของพระองค์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๗

มีรายงานจากท่านมุอาซ บิน ญะบัล رضي الله عنه ได้เล่าว่า : “ครั้งหนึ่งฉันได้ขี่ลาซ้อนท้ายท่านนบี ﷺ แล้วท่านได้กล่าวกับฉันว่า : “โอ้มุอาซเอ๋ย เจ้ารู้ไหมว่า อะไรคือสิทธิของอัลลอลอฮฺที่มีต่อบ่าวของพระองค์ ? และอะไรคือสิทธิของบ่าวที่มีต่ออัลลอลอฮฺ ? ” ฉันจึงตอบว่า : “อัลลอลอฮฺและรอซูลของพระองค์ทรงรู้ดียิ่ง” ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวว่า : “สิทธิของอัลลอลอฮฺที่มีต่อบาวก็คือ การที่พวกเขาจะต้องเคารพสักการะต่อพระองค์ เพียงผู้เดียว และจะต้องไม่ตั้งภาคีใดๆร่วมกับพระองค์ และสิทธิของบ่าวที่มีต่อพระองค์คือ พระองค์จะไม่ลงโทษผู้ใดที่เขาไม่ตั้งภาคีใดๆต่อพระองค์” ฉันจึงพูดขึ้นว่า : “โอ้ท่านรอซูลของอัลลอลอฮฺ ให้ฉันแจ้งข่าวดีนี้กับผู้คนได้ไหม ? ท่านรอซูลจึงตอบว่า “อย่าทำแบบนั้น เดียวพวกเขาจะเกียจคร้านไม่ทำความดีอื่นๆอีก”.

❖ **أَدْرِي** : เป็นคำถามที่ชวนให้อยากรู้ เพื่อที่หัวใจของผู้ที่ฟังจะได้พร้อมและจดจ่ออยู่กับสิ่งที่จะพูด และนี่ก็เป็นรูปแบบการสอนที่ดีมาก.

❖ **حَقُّ الْعِبَادَةِ عَلَى اللَّهِ** : บ่าวนั้นมิได้บังคับสิ่งใดต่ออัลลอลอฮฺ ตะอาลา หากแต่ว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งที่พระองค์จะปฏิบัติต่อบ่าวของพระองค์ด้วยความโปรดปรานของพระองค์.

❖ **بَشَّرَ** : มาจากคำว่า “อัลบิชาเราะห์” คือการแจ้งข่าวที่ทำให้ดีใจ และบางครั้งก็ยังคงใช้คำนี้กับการแจ้งข่าวร้ายด้วยเช่นกัน.

❖ **لَا تُبَشِّرُهُمْ** : หมายถึงอย่าได้บอกพวกเขา.

❖ ในหะดีษบทนี้ยังได้บอกถึงความประเสริฐของเตาฮีด และเตาฮีดนั้นยังเป็นสิ่งที่จะปกป้องบ่าวจากการลงโทษของอัลลอลอฮฺ. ❖ และในหะดีษบทนี้ยังได้บอกให้ทราบว่อัลลอลอฮฺจะไม่ลงโทษผู้ที่ไม่ตั้งภาคีต่อพระองค์ และบ่าวอื่นๆก็จะได้รับการอภัยหากว่าเขามีเตาฮีดอย่างถูกต้อง และการที่ท่านนบี ﷺ ได้ห้ามมิให้แจ้งข่าวดีนั้น ก็เพื่อที่มนุษย์จะได้ไม่นิ่งนอนใจอยู่กับข่าวดีนี้ โดยที่เขามีได้สนใจต่อสิ่งอื่นที่มีความสำคัญที่จะต้องปฏิบัติ ก็เพราะว่าการที่จะมีเตาฮีดอย่างถูกต้องนั้น จำเป็นที่จะต้องออกห่างจากบาปทั้งหลายด้วย ก็เพราะบาปนั้นมันก่อให้เกิดมาจากอารมณ์ และนี่ก็เป็นชนิดหนึ่งของชิริกนั่นเอง.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

ประเด็นต่างๆ นั้นไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของกิตาบอัตเตอาฮิต ซึ่งผู้ประพันธ์ “เชคมุฮัมมัดบิน ซอและห์ อัลอุษัยมีน รอฮิมะฮ์ลลอฮ์” ได้เขียนขึ้น ประหนึ่งเป็นการอธิบายหนังสือของท่าน และท่านเองก็เป็นผู้ที่ให้คำอธิบายได้อย่างดีเลิศ เพราะว่าท่านรู้ถึงจุดมุ่งหมาย ดังนั้นสมควรที่จะต้องให้ความสำคัญต่อประเด็นต่างๆ นี้.

๑. จุดมุ่งหมายในการสร้างฉินและมนุษย์ เพราะทั้งฉินและมนุษย์ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเตอาฮิต - ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์อย่างถูกต้อง เคารพพระองค์เพียงผู้เดียวและไม่มีภาคีใดๆ ร่วมกับพระองค์- มิใช่เพื่อที่มนุษย์จะได้แสวงสุขกับการกินการดื่มและการสมสู่. ๒. การอิวาดะฮ์นั้นคือเตอาฮิต เพราะว่า การขัดแย้งกัน หมายถึงระหว่างท่านนบี ﷺ และพวกกุเรช ดังนั้นการอิวาดะฮ์ทุกอย่างที่มีได้ตั้งอยู่บนรากฐานของเตอาฮิตล้วนแต่ใช้ไม่ได้ทั้งสิ้น. ๓. ผู้ใดก็ตามที่ไม่มีเตอาฮิตที่ถูกต้อง คือไม่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ในการเคารพสักการะ ก็เหมือนกับเขามิได้สักการะต่อพระองค์ นั่นก็คือความหมายของคำรัสที่พระองค์ได้กล่าวไว้ ความว่า และพวกท่านมิใช่เป็นผู้เคารพสักการะพระเจ้าที่ฉินเคารพสักการะ.

๔. จุดมุ่งหมายในการส่งบรรดารอซูลมา เพื่อเรียกร้องให้กลุ่มชนของท่านเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว และออกห่างจากสิ่งที่ถูกบูชาอื่นนอกจากอัลลอฮ์.

๕. บทบัญญัติที่ท่านรอซูลได้รับมานั้นครอบคลุมสำหรับทุกๆ หมู่เหล่า ทุกๆ กลุ่มชน.

๖. บรรดानीต่างๆ นั้นล้วนแต่อยู่บนศาสนาเดียวกันทั้งสิ้น รากฐานของศาสนานั้นเป็นหนึ่งเดียวกัน แต่บทบัญญัติในการปฏิบัติปลีกย่อยอาจแตกต่างกันตามความแตกต่างของแต่ละประชาชาติ สถานที่ และกาลสมัย.

๗. นี่เป็นประเด็นสำคัญนั้นก็เพราะว่าจะยังไม่แน่ว่าเราได้เคารพอิวาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ จนกว่าจะต้องปฏิเสธต่ออัญญาฮ์ฮุต “คือสิ่งที่ถูกเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์ด้วยความพึงใจ” และนี่ก็คือสิ่งที่อัลลอฮ์ได้กล่าวไว้ความว่า (ดังนั้นผู้ใดที่ได้ปฏิเสธต่ออัญญาฮ์ฮุต) ซึ่งประเด็นนี้เป็นประเด็นที่สำคัญอย่างยิ่งยวด เพราะว่าคนส่วนมากไม่รู้ และก็ไม่อนุญาตให้ตัดสินโดยการเจาะจงตัวบุคคล ว่าเขาคือมุชริก หรือตักศาสนา หรือสาปแช่งเขาโดยเจาะจงสำหรับคนที่กระทำการดังกล่าว เพราะการตัดสินนั้นจะต้องมีสาเหตุหลายประการ และก็ยังมียสิ่งต่างๆ อีกที่ทำให้เราตัดสินคนๆ นั้นไม่ได้.

๘. ฎอฮ์ฮุตหมายรวมไปถึงทุกๆ สิ่งที่ถูกเคารพอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์.

๙. ความสำคัญอย่างมากของอายะฮ์ทั้ง ๓ อายะฮ์ในซูเราะฮ์อัลอันอาม ณ ชาวสะลัฟ ซึ่งในอายะฮ์เหล่านั้นมี ๑๐ ประเด็นที่สำคัญ โดยเริ่มจากการห้ามในเรื่องชิริกเป็นประการแรกเลย.

๑๐. อายะฮ์ต่างๆ ในซูเราะฮ์ อัลอิสรออ์ ซึ่งมีอยู่ ๑๘ ประเด็น โดยที่อัลลอฮ์ได้เริ่มด้วยกับคำรัสของพระองค์ ความว่า เจ้าอย่าได้ตั้งพระเจ้าอื่นเคียงคู่กับอัลลอฮ์ มิฉะนั้นเจ้าจะกลายเป็นผู้ถูกเหยียดหยามถูกทอดทิ้ง และพระองค์ทรงปิดท้าวอายะฮ์เหล่านั้นด้วยคำรัสของพระองค์ ความว่า และเจ้าอย่าได้ตั้งพระเจ้าอื่นใดเคียงคู่กับอัลลอฮ์ มิฉะนั้นเจ้าจะถูกโยนลงไปในไฟนรกญะฮันนัม เป็นผู้ถูกครหา ถูกขับไล่ และพระองค์ยังได้เตือนพวกเราให้รู้ถึงความสำคัญของประเด็นต่างๆ เหล่านี้ ดังที่พระองค์ได้กล่าว ความว่า (นั่นคือส่วนหนึ่งจากอัลฮิกมะห์ที่พระเจ้าของเจ้าได้ประทานให้แก่เจ้า).

๑๑. อายะฮ์ในซูเราะฮ์อัลนิซำฮ์ ที่ถูกรู้จักว่า : อายะฮ์ที่เกี่ยวกับสิทธิต่างๆทั้ง ๑๐ ประการ ซึ่งอัลลอฮ์ได้เริ่มด้วยคำรัสของพระองค์ ความว่า : และสุเจ้าจงเคารพสักการะต่อพระองค์เพียงผู้เดียว และอย่าได้ตั้งภาคีใดๆร่วมกับพระองค์ ดังนั้นสิทธิที่สำคัญมากที่สุดคือสิทธิของอัลลอฮ์ ตะอาลา.

๑๒. เตือนถึงคำสั่งเสียของท่านบิ ﷺ ขณะที่ท่านจะถึงแก่ชีวิต แต่ทว่าท่านมิได้เป็นผู้ให้คำสั่งเสียนี้เอง หากแต่ว่าท่านได้ชี้แนะให้พวกเราว่าเมื่อใดที่เรายึดมั่นกับคัมภีร์ของอัลลอฮ์ เราจะไม่มีวันหลงทางเป็นแน่.

๑๓. เราจะต้องรู้จักสิทธิของอัลลอฮ์ที่เราจะต้องรักษา นั่นคือการที่เราจะต้องเคารพสักการะพระองค์เพียงผู้เดียว และเราอย่าได้ตั้งภาคีใดๆร่วมกับพระองค์.

๑๔. เราจะต้องรู้จักสิทธิของเราเมื่อเรารักษาสิทธิของอัลลอฮ์ ไปด้วยความโปรดปรานของพระองค์.

๑๕. ในประเด็นนี้นั้นบรรดาศอฮาบะฮ์ส่วนใหญ่ต่างไม่ทราบ นั่นก็เพราะว่าท่านมุอ้าฮเองเพิ่งจะได้รายงานหะดีษบทนี้ก็ตอนที่ถึงแก่ความตายแล้ว เพื่อที่จะพ้นจากการปกปิดความรู้ แต่นั่นก็หลังจากที่บรรดาศอฮาบะฮ์ได้เสียชีวิตกันไปเป็นจำนวนมากแล้ว ซึ่งท่านรอซูล ﷺ ได้เคยปรามท่านมุอ้าฮไว้ในตอนแรก เพราะว่าท่านรอซูล ﷺ เกรงว่าบรรดาผู้ศรัทธาจะนั่งนอนใจอยู่กับชาวดินนั้นเพียงอย่างเดียว และท่านรอซูล ﷺ ก็ได้มีเจตนาให้ปกปิดสิ่งนี้เป็นความลับแต่อย่างใด เพราะหากว่าท่านประสงค์เช่นนั้น ท่านก็จะไม่แจ้งข่าวนี้กับท่านมุอ้าฮและผู้อื่นแต่อย่างใด.

๑๖. อนุญาตให้ปกปิดความลับเพื่อผลประโยชน์ที่ศาสนานอนุญาตได้ ไม่ใช่อนุญาตโดยไม่มีข้อจำกัด.

๑๗. ขอบให้แจ้งข่าวชาวคิบ์ที่น้องมุสลิมที่ทำให้เขาบิดิยินดี และนี่ก็คือส่วนหนึ่งจากประโยชน์ที่ดีที่สุด.

๑๘. กล่าวว่่าว่านั่นจะเก็ยจครันและนั่งนอนใจเมื่อเขาารู้ถึงความเมตตาที่แผ่ไพศาลของอัลลอฮ์ และเช่นเดียวกันการสิ้นหวังในความเมตตาของอัลลอฮ์.

๑๙. คำพูดของผู้ที่ถูกถามถึงสิ่งที่เขาไม่รู้ว่่า - อัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ทรงรู้ดียั้ง - จะกล่าวก็ต่อเมื่อในขณะที่ท่านบิ ﷺ ยังมีชีวิตอยู่ และในเรื่องศาสนาที่ท่านบิ ﷺ รู้ถึงเรื่องดังกล่าวเท่านั้น แต่หลังจากที่ท่านบิ ﷺ สิ้นชีวิตไปแล้วให้กล่าวว่า - อัลลอฮ์ทรงรู้ดียั้ง - เพียงอย่างเดียว.

๒๐. ให้อนุญาตให้เจาะจงว่่าคนบางคนนั้นมีความรู้มากกว่าบางคนได้.

๒๑. ความถ่อมตนของท่านบิ ﷺ ในการที่ท่านได้ชี้ลา และอนุญาตให้ท่านมุอ้าฮนั่งลาซ้อนท้ายท่าน ﷺ.

๒๒. อนุญาตให้ชี้หลังสัตว์ซ้อนกันได้ โดยมีเงื่อนไขว่่าจะต้องไม่ทำให้มันลำบากเกินความสามารถ.

๒๓. ความสำคัญของประเด็นนี้.

๒๔. ความประเสริฐของท่าน มุอ้าฮ บิล ญะบัล رضي الله عنه.

บทที่ ๒ : ว่าด้วยเรื่อง ความประเสริฐของเตาฮีด และสิ่งที่จะมาลบล้างความผิด

บทนี้ผู้ประพันธ์ได้ตั้งหัวข้อเช่นนี้ก็เพื่อที่ผู้อ่านจะได้เกิดความกลัวหาความประเสริฐของเตาฮีด ซึ่งมันแตกต่างจากสิ่งที่ยึดตอนมันกระซิบในจิตใจของมนุษย์ และไม่จำเป็นว่ากรกล่าวถึงความประเสริฐของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (เช่นความประเสริฐของเตาฮีด) ว่าสิ่งๆนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ หากแต่ว่าความประเสริฐนั้นเป็นผลลัพธ์และร่องรอยที่ดีที่เกิดขึ้น เช่นการละหมาดญะมาอะห์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

อัลลอฮฺ ตะอาลาได้กล่าวว่า : ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾
ความว่า : “บรรดาผู้ที่ศรัทธา โดยที่ไม่ได้ให้การศรัทธาของพวกเขาปะปนกับการอธรรม นั้น คนเหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับความปลอดภัย และพวกเขาคือผู้ที่รับเอาคำแนะนำไว้”.

❖ ﴿وَلَمْ يَلْبِسُوا﴾ : ไม่เจือปน. ﴿بِظُلْمٍ﴾ การอธรรมในอายะฮ์มีความหมายตรงข้ามกับการศรัทธา และนั่นก็คือซิริก.

❖ ﴿مُهْتَدُونَ﴾ : ๑. ในศุนยานี้คือพวกเขาจะได้รับทางนำไปสู่บทบัญญัติของอัลลอฮฺด้วยกับความรู้และการปฏิบัติ ๒. และในโลกอาคิเราะห์ พวกเขาจะได้รับสวรรค์.

❖ จากความประเสริฐของเตาฮีดคือเขาจะได้รับความปลอดภัยทั้งศุนยาและอาคิเราะห์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒ และ ๓

มีรายงานจากท่านอุบาตะฮ์ บิน คอมีต เล่าว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า : “ผู้ใดปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพภักดีที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮฺเพียงองค์เดียว และไม่มีภาคีใดๆเป็นหุ้นส่วนร่วมกับพระองค์ และปฏิญาณว่าท่านนบีมุฮัมมัดเป็นบ่าวและรอซูลของพระองค์ และท่านนบีอิซาเป็นบ่าวและรอซูลของพระองค์ และเป็นดาร์สของพระองค์ที่ได้ส่งไปยังท่านหญิงมัรยัม และเป็นดวงวิญญาณดวงหนึ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นมา และสวรรค์และนรกมีอยู่จริง ใครที่ปฏิญาณเช่นนี้อัลลอฮฺจะ让他เข้าสวรรค์ตามสภาพของการทำงาน” บันทึกโดยอัลบุคอรีย์และมุสลิม.

และยังมีรายงานที่บันทึกโดยอิหม่ามอัลบุคอรีย์ และอิหม่ามมุสลิม จากรายงานของท่าน อิตบาน ว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า : “แท้จริงอัลลอฮฺทรงมิให้เขาผู้นั้นเข้านรก คือคนที่กล่าวว่า : “ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮฺ” โดยที่เขากล่าวด้วยความหวังในพระพักตร์ของพระองค์”.

❖ ﴿شَهَدَ﴾ : คือการปฏิญาณ หมายถึงการยอมรับด้วยกับคำพูด ยึดมั่นด้วยกับหัวใจ และแสดงออกมาด้วยกับอวัยวะต่างๆ.

❖ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ : ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การเคารพภักดีที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮฺ.

❖ ﴿وَحْدَهُ﴾ : เป็นการเน้นย้ำเพื่อการยืนยันว่าพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้น.

❖ لَا شَرِيكَ لِي : เป็นการเน้นย้ำเพื่อปฏิเสธการมีหุ้นส่วนร่วมกับพระองค์ในทุกๆสิ่งที่เป็นลักษณะเฉพาะของพระองค์.

❖ وَإِنَّ مُحَمَّدًا : มุฮัมหมัด บุตรของอับดุลลอฮฺ บุตรของอับดุลมุลฏอลิบ อัลกุรอซัย อัลฮาซิมีย เป็นนบีท่านสุดท้าย.

❖ عَبْدُ : ๑. คือท่านนบี ﷺ ไม่มีหุ้นส่วนร่วมกับอัลลอฮฺ. ๒. เป็นบ่าวของอัลลอฮฺที่สมบูรณ์ที่สุด.

❖ وَرَسُولُهُ : คือท่านนบี ﷺ ถูกส่งมาพร้อมกับบัญชาของอัลลอฮฺ โดยที่ท่านนบี ﷺ ไม่ได้โกหกให้กับอัลลอฮฺ และสิ่งที่จะทำลายการปฏิญาณตนในข้อนี้ให้หมดไปคือ ๑. การทำบาป. ๒. การอุตริกรรมในศาสนาที่ไม่มีตัวบทหลักฐานแต่อย่างใด.

❖ ความผิดหรือบาปในความหมายแบบกว้างๆนั้นเราสามารถนับได้ว่าบาปนั้นมาจากซิริก แต่หากว่าดูในความหมายเฉพาะ บาปนั้นจำแนกออกไปได้หลายประการ: ๑. ซิริกใหญ่. ๒. ซิริกเล็ก. ๓. บาปใหญ่ (ที่ไม่ถึงขั้นซิริกเล็กและซิริกใหญ่). ๔. บาปเล็ก.

❖ عِبَسَىٰ عَبْدَ اللَّهِ : เป็นการตอบโต้พวกคริสเตียน. وَرَسُولُهُ : เป็นโต้ตอบพวกยิว และพวกเราที่ศรัทธาต่อคัมภีร์เหล่านั้น ว่าอัลลอฮฺได้ทรงประทานลงมาให้แก่บรรดานบีเหล่านั้น และไม่จำเป็นที่เราจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติเหล่านั้นหากว่าขัดแย้งกับบทบัญญัติของเรา และบทบัญญัติของประชาชาติก่อนหน้าท่านนบี ﷺ มีอยู่หลายสภาพด้วยกัน ดังนี้ :

๑. บทบัญญัติเหล่านั้นขัดแย้งกับบทบัญญัติของเรา เมื่อเป็นเช่นนั้นให้เราปฏิบัติตามบทบัญญัติของเรา. ๒. บทบัญญัติก่อนหน้าเราตรงตามบทบัญญัติของเรา เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ให้เราปฏิบัติตามบทบัญญัติของเรา. ๓. เมื่อบทบัญญัติของเรามีได้ยกเลิกและปฏิเสธเรื่องดังกล่าวในบทบัญญัติก่อนหน้าเรา สิ่งนั้นจึงเป็นบทบัญญัติของเราด้วย.

❖ มนุษย์ที่ศรัทธาต่อท่านนบีอิซา อลัยฮิสสลาม นั้นสามารถจำแนกได้ ๓ กลุ่ม :

๑. กลุ่มที่หยาบกระด้าง: เช่นพวกยิว ซึ่งพวกเขาปฏิเสธต่อท่านนบีอิซา ให้ร้ายต่อท่าน และมารดาของท่าน และยังปฏิเสธการเป็นนบีของท่าน มีหน้าซำยังตัดสินให้ท่านได้รับการลงโทษโดยวิธีการฆ่า.

๒. กลุ่มที่สุดโต่ง : เช่นพวกคริสเตียน ซึ่งพวกเขาบอกว่า ท่านนบีอิซา อลัยฮิสสลาม เป็นบุตรของอัลลอฮฺ และเป็นหนึ่งในสามส่วนของพระเจ้า มีหน้าซำยังอ้างว่าท่านเป็นพระเจ้าอีกด้วย.

๓. กลุ่มสายกลาง: คือมุสลิม ซึ่งเราปฏิญาณตนว่าท่านนบีอิซา อลัยฮิสสลาม เป็นบ่าวและรอซูลของอัลลอฮฺ และมารดาของท่านเป็นผู้ศรัทธาที่ซื่อสัตย์ และนางเป็นหญิงสาวพรหมจรรย์เป็นผู้บริสุทธิ์และอุปมาการสร้างท่านนบีอิซา อุปมาด้วยการสร้างท่านนบีอาดัม อัลลอฮฺทรงสร้างท่านมาจากดิน แล้วพระองค์ก็ทรงกล่าวว่า “กุน” จึงเป็น และท่านนบีอาดัมและท่านนบีอิซา ก็มีชีวิตขึ้นมา.

❖ هُنَالِكَ : ก็เพราะว่าท่านนบีอิซา อลัยฮิสสลาม ถูกสร้างขึ้นมาจากคำรัสของอัลลอฮฺ และท่านมิใช่เป็นคำรัสของพระองค์ เพราะว่าคำพูดนั้นเป็นคุณลักษณะของพระองค์.

﴿رَوْحٌ مِنْهُ﴾ : คือวิญญาณดวงหนึ่งที่พระองค์ทรงสร้างขึ้นมา และพระองค์ทรงพาดพิงดวงวิญญาณไปยังพระองค์ ก็เพราะเป็นการให้เกียรติต่อท่านนบีอิซา อลัยฮิสสลาม.

﴿عَزَّ وَجَلَّ﴾ : การเข้าสวรรค์นั้นมี ๒ ลักษณะด้วยกัน :

๑. เข้าสวรรค์อย่างสมบูรณ์ โดยที่ไม่โดนลงโทษแต่อย่างใด สำหรับคนที่การทำงานของเขาสมบูรณ์ด้วยความเมตตาของอัลลอฮ์.

๒. เข้าสวรรค์อย่างไม่สมบูรณ์ อันเนื่องมาจากผ่านการลงโทษมาก่อน สำหรับคนที่การทำงานของเขาบกพร่อง.

﴿لَا يُلَاقِيهِ فِيهَا﴾ : โดยมีข้อแม้ว่ากล่าวด้วยความบริสุทธิ์ใจ ด้วยหลักฐานที่ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า (โดยที่เขากล่าวด้วยการหวังในพระพักตร์ของพระองค์). ในหะดีษบทนี้ได้โต้ตอบ ๒ กลุ่ม ดังนี้ :

๑. มุรญิอะห์ คือบรรดาผู้ที่กล่าวอ้างว่า การศรัทธานั้นเพียงพอแล้วสำหรับการกล่าวว่า “ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮ์” โดยไม่ต้องทำความดีและไม่ต้องมีความบริสุทธิ์ใจ.

๒. คอวาริจญ์ คือบรรดาผู้ที่กล่าวว่า คนที่ทำบาปใหญ่ๆนั้น คือกาเฟร ตกศาสนา และจะต้องอยู่ในนรกตลอดกาล.

สิ่งที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงพาดพิงไปยังตัวของพระองค์ :

๑. การพาดพิงสิ่งหนึ่งที่ดำรงได้ด้วยตัวมันเองไปยังอัลลอฮ์ ตะอาลา และสิ่งๆนี้ก็คือ สิ่งถูกสร้าง ดังที่อัลลอฮ์กล่าวว่า : ﴿اللّٰهُ اَوْلٰى﴾ ความว่า : (อูฐของอัลลอฮ์) ซึ่งการพาดพิงในลักษณะเช่นนี้ เป็นการพาดพิงสิ่งที่ถูกสร้างก็คืออูฐ ไปยังผู้สร้างอูฐ ก็คืออัลลอฮ์ ดังนั้น ทุกๆสิ่งที่ดำรงอยู่ด้วยตัวมันเอง ไม่เกี่ยวข้องกับอัลลอฮ์ สิ่งนั้นก็คือมัตลูกหรือสิ่งถูกสร้างทั้งสิ้น.

๒. การพาดพิงคุณลักษณะหนึ่งซึ่งมิใช่เป็นการพาดพิงคุณลักษณะนั้นไปยังสิ่งถูกสร้าง : ﴿لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ﴾ และการพาดพิงในลักษณะเช่นนี้เป็นการพาดพิงคุณลักษณะหนึ่งไปยังผู้ที่ถูกให้คุณลักษณะ นั่นก็คืออัลลอฮ์ ดังนั้น คุณลักษณะนี้จึงมิใช่สิ่งที่ถูกสร้างแต่อย่างใด.

การพาดพิงโดยทั่วไป ดังที่อัลลอฮ์กล่าวว่า : ﴿اِنَّ اَرْضِيْ وَاِسْعٰةَ﴾ ความว่า : แท้จริงแผ่นดินของข้าพเจ้านั้นกว้างใหญ่ไพศาล.

การพาดพิงที่เป็นการให้เกียรติต่อสิ่งนั้น ดังที่อัลลอฮ์กล่าวว่า : ﴿وَوُوْحٍ مِّنْهُ﴾ ความว่า : และเป็นวิญญูณหนึ่งจากพระองค์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๔ และ ๕

และมีรายงานจากท่านอบี ซะอีด อัลคุดรีรีย รอฎียัลลอฮุอันฮู เล่าว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า : ท่านนบีมุซา عليه السلام ได้กล่าวว่า : “โอ้พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์ ขอพระองค์ได้โปรดสอนสิ่งหนึ่งให้แก่ข้าพระองค์ เพื่อที่ข้าพระองค์จะได้รำลึกถึงพระองค์ด้วยกับสิ่งนั้น และวิงวอนขอต่อพระองค์ด้วยกับสิ่งนั้น” อัลลอฮ์จึงกล่าวว่า “มุซาเอ๋ย เจ้าจงกล่าวว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์” ท่านนบีมุซาจึงถามต่อว่า : “โอ้อัลลอฮ์ บ่าวของพระองค์ทั้งหมดพวกเขาต่างที่จะกล่าวด้วยกับถ้อยคำนี้ใช่ไหม ?” อัลลอฮ์จึงตอบว่า “มุซาเอ๋ย หากว่าเอาชั้นฟ้าทั้ง ๗ ชั้นและสิ่งที่อยู่ในชั้นฟ้าทั้งหมด นอกเหนือจากพระองค์ (เพราะพระองค์ทรงอยู่เหนือชั้นฟ้าและมีต้องพิงพิงมัน) และแผ่นดินทั้ง ๗ ชั้น มาวางบนตาซึ่งด้านหนึ่ง และเอาคำว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ มาวางอีกด้านหนึ่งของตาซึ่ง ด้านที่มีลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์จะหนักกว่า” บันทีกโดยอิบนุอับบาน และอัลฮากิม ได้บอกว่าเป็นหะดีษศอเฮียะห์.

ท่านอิหม่าม ตริมิซียได้บันทึกไว้ และได้บอกว่าเป็นหะดีษอะซัน ดังที่มีรายงานมาจากท่านอนัส ว่า “ฉันได้ยินท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลาทรงกล่าวว่า : “โอ้อูฐหลานอาดัมเอ๋ย หากว่าเจ้าได้มาหาข้าพร้อมกับความผิดเท่ากับผืนแผ่นดิน โดยที่เจ้ามิได้ทำชิริกต่อข้าเลย ข้าจะให้ความผิดทั้งผืนแผ่นดินเป็นการอภัยโทษแทน”.

﴿اللّٰهُ اَوْلٰى﴾ : ประโยคนั้นนั้นเป็นการรำลึกถึงอัลลอฮ์ และยังเป็น การขออู้อด้วยเช่นเดียวกัน เพราะ

ผู้กล่าวรำลึกนั้นเขากล่าวเพราะปรารถนาความพึงพอใจของอัลลอฮ์ แต่ทว่าใครก็ตามที่มีกุญแจ แต่กุญแจดอกนั้นกลับไม่มีฟัน ประตูบานนั้นก็จะไม่เปิดให้กับเขา ดังนั้น เจื่อนไขของการกล่าว ล่าอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ ก็คือฟันของกุญแจ.

🌟 **بِقربها مغفرة** : ความดีงามของการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์อย่างถูกต้องข้างใหญ่หลวงยิ่งนัก ซึ่งจะลบล้างความผิดใหญ่ๆเมื่อเขากลับไปพบอัลลอฮ์ โดยที่เขาไม่ได้ตั้งภาคีต่อพระองค์เลย และการอภัยโทษนั้นก็หมายถึงการปกปิดความผิดให้แก่บ่าวคนนั้นและไม่เอาโทษเขา.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

1. ความโปรดปรานของอัลลอฮ์อย่างเหลือล้น.
2. ผลตอบแทนอย่างมากมาสำหรับการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ณ ที่พระองค์.
3. อัลลอฮ์จะอภัยโทษในความผิดอื่นๆของเขา.
4. อธิบายอายะฮ์ที่อยู่ในซูเราะฮ์อัล อันอาม ความว่า : บรรดาผู้ศรัทธาที่มีได้ทำให้การศรัทธาของเขาเจือปนกับชirik.
5. การใคร่ครวญถึง 5 ประการในหะดีษของท่านอุบาต๊ะฮ์.
6. หากว่าท่านได้เอาหะดีษของท่านอุบาต๊ะฮ์และท่านอิตบาน และหะดีษหลังจากนั้นมารวมกัน จะทำให้ท่านมีความเข้าใจถึงความหมายของ ล่าอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ อย่างกระจ่าง และจะ让您เห็นถึงข้อผิดพลาดของพวกที่หะนงตน ที่หลงตัวเอง เพราะว่าเราต้องกล่าวด้วยเจตนาที่หวังความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และเมื่อเป็นเช่นนั้นจริง ก็จำเป็นที่เขจะต้องพยายามในการทำคุณงามความดีด้วย.
7. เติอนถึงเจื่อนไขที่ปรากฏอยู่ในหะดีษท่านอิตบาน ซึ่งไม่พอเพียงสำหรับการที่คนๆหนึ่งจะกล่าวแต่เพียงลมปากเพียงอย่างเดียว.
8. การที่บรรดาคนปีต่างๆได้รับการเตือนสติถึงความประเสริฐของคำว่า ล่าอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ เมื่อเป็นเช่นนั้นคนอื่นที่ไม่ใช่ชนบิก็สมควรที่จะได้รับการเตือนยิ่งกว่า.
9. เติอนให้รู้ว่าถ้อยคำดังกล่าวนั้นจะมีน้ำหนักเหนือสิ่งถูกสร้างทั้งหมด ในขณะที่คนจำนวนมากที่กล่าวถ้อยคำนั้น ตาซังของเขากลับมีน้ำหนักเบา นั่นก็เพราะ ความเลวร้ายนั้นมาจากผู้ที่กล่าว มิใช่จากถ้อยคำที่กล่าว อันเนื่องมาจากว่าการบกพร่องในเจื่อนไขหรือมีสิ่งปิดกั้นผลบุญอยู่.
10. บทนั้นได้บ่งชี้ว่าแผ่นดินทั้ง ๗ ชั้น เหมือนกับชั้นฟ้า คือเหมือนกันในจำนวนของชั้น.
11. ในชั้นฟ้านั้นมีผู้อาศัย และนั่นก็คือบรรดามะลาอิกะฮ์.
12. ยืนยันถึงคุณลักษณะของอัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งนี้ค้ำกับพวกอ้อฮอะรียะฮ์ และกลุ่มคนที่ทำลายและปฏิเสธคุณลักษณะของอัลลอฮ์ ซึ่งในตัวบทนี้ได้ยืนยันถึงพระพักตร์ของอัลลอฮ์ ตะอาลา.
13. เมื่อท่านเข้าใจหะดีษของท่านอนัส ท่านจะรู้เลยว่าคำพูดของท่านรอซูล ﷺ ในหะดีษของท่านอิตบานที่ว่า : แท้จริงอัลลอฮ์ทรงห้ามมรอกจากคนที่กล่าวว่า ล่าอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ โดยที่หวังพระพักตร์ของพระองค์ ว่าแท้จริงการละทิ้งชirikนั้น ไม่ใช่เป็นเพียงการพูดเพียงลมปากอย่างเดียวเท่านั้น.

๑๔. ใคร่ครวญถึงการนำมารวมกันระหว่างท่านนบีอิซาและท่านนบีมุฮัมหมัด ﷺ ว่าท่านทั้งสองนั้นล้วนแต่เป็นบ่าวของอัลลอฮ์และเป็นร่อซูลของพระองค์.
๑๕. รู้ถึงคุณลักษณะอันพิเศษของท่านนบีอิซา นั่นคือท่านถูกสร้างขึ้นมาจากวิญญาณของอัลลอฮ์ และท่านถูกสร้างขึ้นมาจากที่ไม่มีบิดา.
๑๖. รู้ว่าท่านนั้นถูกสร้างมาจากวิญญาณดวงหนึ่ง เป็นหนึ่งในดวงวิญญาณที่อัลลอฮ์ทรงสร้างขึ้น.
๑๗. รู้ถึงความประเสริฐของการศรัทธาต่อสวรรค์และนรก และนั่นก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่จะทำให้ได้เข้าสวรรค์.
๑๘. รู้และเข้าใจคำพูดของท่านนบี ﷺ ที่ว่า ตามการงานที่ดีที่เขาได้ปฏิบัติ.
๑๙. รู้ว่าตั่งในวันกียามะฮ์นั้นมี ๒ ข้าง.
๒๐. รู้จักคุณลักษณะหนึ่งของอัลลอฮ์ นั่นก็คือ พระพักตร์ของพระองค์.

บทที่ ๓ : ว่าด้วยเรื่อง ผู้ใดก็ตามที่มีเตาฮีดอย่างถูกต้องเขาจะได้เข้าสวรรค์โดยไม่ถูกสอบสวน

บทนี้นั้นได้ส่งเสริมให้เราขัดเกลา ปรับปรุง การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์อย่างถูกต้อง และนี่ก็เป็นสิ่งที่จำเป็นและเป็นสิ่งที่เราต่างถวิลหา และการทำให้ถูกต้อง ก็คือการทำให้หลุดพ้นจากชิริก บิดอะฮ์ (อูตริกรรม) และบาปต่างๆ นั่นก็ด้วยกับความรู้ การยึดมั่น และการลงมือทำตาม และการทำให้มีเตาฮีดอย่างถูกต้องตามเจตนารมณ์ของผู้ประพันธ์ ร่อฮิมะฮ์อัลลอฮ์ นั้น เราจะต้องอ่านหนังสือโดยละเอียด แต่เราสามารถสรุปโดยสังเขปได้ดังนี้ :

๑. การปฏิบัติตามท่านนบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสสลาม.
๒. การปฏิบัติตามบรรดาศอฮาบะฮ์.
๓. ยึดมั่นอยู่บนเตาฮีดถึงแม้ว่าท่านจะอยู่เพียงลำพังก็ตาม.
๔. การมอบหมายและละเว้นจากการรักษาด้วยการอ่านเป่า การรักษาด้วยความร้อน และละทิ้งจากการเชื้อโซดกลาง.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

ตั้งคำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ความว่า : แท้จริงอิบรอฮีมนั้นเป็นแบบอย่างอันดีเลิศ เป็นผู้จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ เป็นผู้เที่ยงธรรม และเขามีได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี).

ในอายะฮ์นี้นั้นได้ชมเชยท่านนบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสสลาม ก็จำเป็นที่เราจะต้องรักท่าน และปฏิบัติตามท่าน เมื่อเป็นเช่นนั้นเราก็จะได้รับคำชมเชยตราบเท่าการปฏิบัติของเราที่ปฏิบัติตามท่านนบีอิบรอฮีม นั่นก็เพราะว่าท่านนบีอิบรอฮีมได้ขัดเกลาให้มีเตาฮีด มีการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์อย่างถูกต้องด้วยกับ ๖ ประการที่ถูกกล่าวไว้ในอายะฮ์ข้างต้น ดังต่อไปนี้ :

๑. ﴿عَبْدًا﴾ : เป็นแบบอย่างอันดีเลิศ ในการทำงาน การกระทำ และการต่อสู้ของท่าน พร้อมกับการมอบหมายต่ออัลลอฮ์ ตะอาลาอย่างแท้จริง.

๒. ﴿لَبِيبٌ﴾ : เป็นผู้ที่จงรักภักดีอย่างสม่ำเสมอ เสมอต้นเสมอปลายในทุกๆสภาพ ท่านคือผู้ที่เชื่อฟัง ยึดมั่นอย่างถาวร.
๓. ﴿دَلِيلٌ﴾ : บ่งบอกให้รู้ถึงความบริสุทธิ์ใจของท่าน.
๔. เป็นผู้ที่ผินหน้าเข้าหาอัลลอฮฺ ผินหลังให้กับชิริก และออกห่างจากทุกสิ่งที่มีนัยค้ำกับการจงรักภักดีต่ออัลลอฮฺ.
๕. บริสุทธิ์จากชิริกและบรรดาผู้ที่ทำชิริก ด้วยกับหัวใจ ลึ้น และอวัยวะต่างๆ.
๖. ขอบคุนต่อความโปรดปราน นั่นก็เพราะว่าความโปรดปรานก็คือบททดสอบหนึ่ง และจำเป็นที่จะต้องขอบคุนต่อพระองค์.

ประโยชน์ที่ได้รับ :

๑. บิดาของท่านนบีอิบรอฮีม عليه السلام คือ อาซัร ซึ่งได้ตายในสภาพการปฏิเสธศรัทธา ดังที่อัลลอฮฺได้กล่าวไว้ ความว่า : แต่เมื่อได้เป็นที่ประจักษ์แก่เขาแล้ว ว่าบิดาของเขาเป็นศัตรูของอัลลอฮฺ เขาก็ปลีกตัวออกจากบิดาของเขา.
๒. บิดามารดาทั้งสองของท่านนบีฮุสัย อะลียฮิสสลาม ล้วนแต่เป็นผู้ศรัทธา ดังที่อัลลอฮฺได้กล่าวถึงดูอาของท่านได้ขอต่อพระองค์ ความว่า โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ได้โปรดภักย์ให้แก่ข้าพระองค์ และบิดามารดาทั้งสองของข้าพระองค์ด้วยเถิด.
๓. ท่านอิหม่ามอะหมัดได้กล่าวว่า : มีอยู่ ๓ ประการที่หาต้นต่อไม่ได้ การสู้รบต่างๆ สงครามต่างๆ และการทัพซึร นั่นก็เพราะส่วนใหญ่แล้วจะถูกกล่าวถึงโดยไม่มีสายรายงาน ดังนั้นจึงไม่มีผู้ใดล่วงรู้ถึงประชาชาติในยุคก่อนๆได้ นอกเสียจากการได้รับรู้ผ่านวะฮียี่ที่เป็นคำพูดของอัลลอฮฺ ตะอาลา และซุนนะห์ของท่านนบี ﷺ.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

อัลลอฮฺ ตะอาลา ได้กล่าวไว้ ดังความว่า : และบรรดาผู้ที่พวกเขามีได้ตั้งภาคีต่อพระองค์.

﴿لَا يُشْرِكُونَ﴾ : ชิริกในที่นี้มีความหมายครอบคลุม ดังนั้นการขัดเกลาให้มีเตาฮีดที่ถูกต้องนั้นจะไม่เกิดขึ้น จนกว่าจะต้องออกห่างจากชิริกทั้งหลาย และในที่นี้ไม่ได้หมายความว่า คนๆนั้นจะต้องไม่ทำบาปเลย เพราะลูกหลานของท่านนบีอาดัมนั้นเป็นผู้ที่ทำความผิด และมีใช่เป็นที่บริสุทธิ์จากการทำความผิด แต่เมื่อใดที่เขาฝ่าฝืน พวกเขาจะกลับเนื้อกลับตัว และจะไม่ตั้งต้นที่จะทำผิดต่อ.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓

มีรายงานจากท่าน ฮุคัยบ์ บิน อับดุลเราะห์มาน กล่าวว่า : ครึ่งหนึ่งฉันได้นั่งอยู่ที่วงของท่านซะอีด บิน ญุเบร และเขาได้กล่าวว่า : มีใครในหมู่พวกท่านเห็นดาวตกเมื่อคืนบ้าง ? ฉันจึงกล่าวตอบว่า : ฉันเห็น และฉันก็พูดต่อไปว่า: “ที่เห็นดาวตกนั้น เนื่องจากว่าฉันไม่ได้ไปร่วมละหมาด เพราะโดนแมลงป่องตอย” แล้วก็พูดว่า : “แล้วท่านทำอย่างไร ? ฉันก็บอกว่า : “ฉันขอให้คนอ่านและเป่าให้” เขาจึงถามว่า : “แล้วเจ้ามีหลักฐานอะไรที่ทำเช่นนั้น” ฉันจึงตอบว่า : “มีหะดีษบทหนึ่งที่ อัสซะอ์บียีได้บอกเล่าแก่พวกเรา” เขาก็ถามว่า : “แล้วเขาได้บอกหะดีษบทนั้นว่าอย่างไร ? ฉันก็ตอบว่า : “อัสซะอ์บียีได้บอกกับพวกเราถึงการรายงานของท่านบุรอยดะฮ์ บิน ฮุคัยบ์ ว่าแท้จริงท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า : “ไม่มีการอ่านเป่าใดๆ ยกเว้นเสียแต่เวลาที่โดนอัลอัยน์ (ถูกตาอันเนื่องมาจากความอิจฉา) หรือโดนสัตว์พิษกัดตอย หรือเวลาตัวร้อนมีไข้” เขาจึงกล่าวว่า : “ดีแล้วการที่ได้ปฏิบัติตามสิ่งที่ได้รับฟังมา แต่ทว่ายังมีหะดีษอีกบทหนึ่ง ที่ท่าน अबดุลลอฮ์ อิบน์ अबباس รอดิยัลลอฮุนนุมา ได้บอกเล่าให้พวกเราฟังว่า : มีรายงานจากท่านนบี ﷺ ว่าท่านได้กล่าวว่า : (เมื่อประชาชาติต่างๆ ได้ถูกนำมาเสนอให้แก่ฉันได้เห็นในคืนอิสรอ์อ์เมียรอจ ฉันได้เห็นนบีบางท่านอยู่พร้อมกับผู้ที่เชื่อฟังเป็นกลุ่ม และนบีบางท่านมีผู้ศรัทธาต่อท่านเพียงแค่นักหนึ่งคนหรือสองคนเท่านั้น และนบีบางท่านไม่มีผู้ที่เชื่อฟังปฏิบัติตามท่านเลย ทันใดนั้นก็จะมีกลุ่มปรากฏขึ้นมีด้ามวิดิกันเดียวทีเดียว ฉันก็ถูกคิดไปว่านั่นคือประชาชาติของฉัน แต่ก็มีเสียงบอกฉันว่า นี่คือนานบีมุซาและกลุ่มชนของท่าน แล้วฉันก็มองออกไปแล้วสายตาของฉันก็เหลือบไปเห็นกลุ่มชนจำนวนมากอีกกลุ่มหนึ่ง แล้วก็เสียงกล่าวกับฉันว่า นี่คือประชาชาติของเจ้า ซึ่งในหมู่พวกเขาจะมีเจ็ดหมื่นคนที่พวกเขาจะได้เข้าสวรรค์โดยไม่ถูกสอบสวน และไม่ถูกลงโทษแต่อย่างใด) พอท่านรอซูล ﷺ พูดเสร็จก็ลุกเดินเข้าบ้านของท่าน บรรดาที่ต่างครุ่นคิดกันว่าคนจำนวนนั้นคือใครกัน บางคนก็พูดว่า จำนวนเจ็ดหมื่นคนนั้นพวกเขาคือศอฮาบะฮ์ที่ใกล้ชิดกับท่านนบี ﷺ และบางคนก็พูดว่า คนเหล่านั้นน่าจะเป็นคนที่เกิดมาเป็นมุสลิมเลยและมีได้ตั้งตักฮัดต่ออัลลอฮ์ และพวกเขาที่วิจารณ์กันไปต่างๆ นานา เมื่อนั้นท่านนบี ﷺ ก็ออกมาหาพวกเขา แล้วก็แจ้งข่าวนั้นให้กับพวกเขา โดยกล่าวว่า: (พวกเขาเหล่านั้นไม่ได้ขอให้ใครอ่านเป่าให้แก่พวกเขา และไม่รักษาด้วยการนาบเหล็กที่เผาไฟ และไม่เชื่อเรื่องโชคกลาง และพวกเขาก็มอบหมายต่ออัลลอฮ์อย่างแท้จริง) เมื่อท่านรอซูล ﷺ กล่าวจบเช่นนั้น ท่านอุกกาซะห์ บิน มิห์ศอน ก็ยืนขึ้นและกล่าวว่า : “โอ้ท่านรอซูลครับ ได้โปรดขอต่ออัลลอฮ์ ให้ฉันเป็นคนหนึ่งในหมู่คนเหล่านั้นทั้งเจ็ดหมื่นคนด้วยเถิด” ท่านรอซูล ﷺ ก็กล่าวว่า : “เจ้าคือหนึ่งในหมู่พวกเขา” แล้วก็ยังมีชายอีกคนลุกขึ้น และพูดว่า : “ท่านรอซูลได้โปรดขอต่ออัลลอฮ์ให้ฉันเป็นหนึ่งในนั้นด้วยเถิด” ท่านรอซูล ﷺ ก็กล่าวว่า : อุกกาซะห์ที่ได้ขอไปก่อนเจ้าแล้ว.

❖ اِنْقَضَ : แปลว่าตก.

❖ تَبَيَّنَ : แปลว่าขอให้อ่านเป่าให้แก่เขา.

❖ عَيْنٍ : แปลว่าการจ้องมองของคนที่มีอิจฉา.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

❁ อันใดที่เป็นหลักฐานที่ทำให้ท่านทำเช่นนั้น ? : ในประโยคนี้ให้ความหมายว่า อนุญาตให้ถามหาหลักฐาน แต่ต้องถามด้วยมารยาท.

❁ ไม่มีการปิดเป้าใดๆ เว้นแต่ โรค อัลอัยน โรค พิษสัตว์ กัดต่อย โรคป่วย เท่านั้น : คำว่า อัยน คือ มองผู้อื่นด้วยสายตาที่ อิจฉาริษยาของเขาแล้วทำให้เกิดอาการเจ็บป่วย หมายถึง ไม่มีการปิดเป้าใดๆ ไม่มีการรักษา มีประโยชน์ต่อ โรคอิจฉาริษยา สัตว์กัดต่อย สารพิษต่างๆ เว้นจากการปิดเป้าตามหลักบทบัญญัติ และตามเงื่อนไข พร้อมกับการยืนยันถึงการมีของการปิดเป้าอื่นจากทั้งสอง.

❁ คำว่า **مُحَسِّ** อุมะฮฺ คือ : สัตว์กัดต่อยที่มีพิษทุกชนิด คำว่า **أَمْمَسِ** พิษไข้ อากาศร้อนขึ้นสูง.

❁ คำว่า **مُطَّيِّبٍ** คือ : กลุ่มคนที่มีจำนวนจาก สามจนถึงเก้า.

❁ คำว่า **لَا يَسْتَنْزِلُونَ** คือ : พวกเขาไม่ขอจากผู้ใดที่จะปิดเป้าให้กับพวกเขาไม่ต้องการให้ใครมารักษาให้พวกเขา มีเหตุผลดังนี้ : ๑. ศรัทธาอย่างแรงกล้าในการพึ่งพาต่ออัลลอฮฺ ๒. ด้วยการรักษาเกียรติยศโดยไม่ทำตัวต่ำต้อยให้ต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺ ๓. ไม่เอาสิ่งใดมายึดติดอื่นจากอัลลอฮฺ.

❁ ในอีกสายรายงาน **يُؤْمِرُونَ** พวกเขาไม่ปิดเป้า เป็นสายรายงานที่ผิดตามคำกล่าว เซออิบนุตัยมียะฮ์ เพราะท่านนบี ﷺ นั้นเป็นผู้ปิดเป้า และท่านญิบรีลและท่านหญิงอาอีชะฮฺ ตลอดจนบรรดาสาวก พวกเขาเหล่านั้นเคยทำการปิดเป้า.

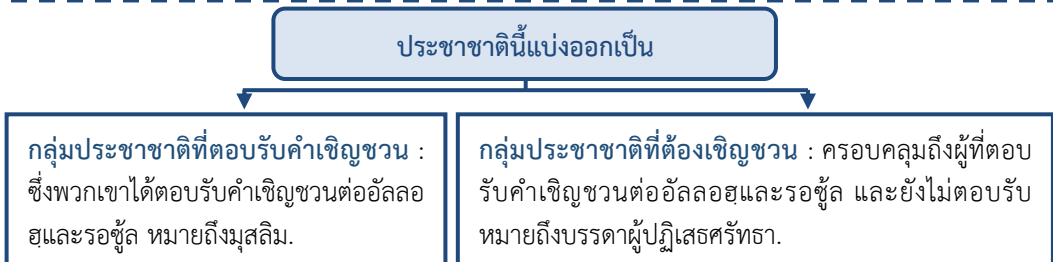
❁ ในการขอปิดเป้าสามารถแบ่งประเภทของมนุษย์ ได้ดังนี้ :

๑. ขอให้ใครมาปิดเป้า นี้คือ แน่นนอนเขาหลุดออกจากความสมบูรณ์ คือ จากกลุ่ม เจ็ดหมื่นคน.
๒. ไม่ห้ามที่ให้ใครมาปิดเป้า นี้คือ แน่นนอนเขาไม่หลุดออกจากความสมบูรณ์ คือ จากกลุ่ม เจ็ดหมื่นคน เพราะเขาไม่ได้ขอให้มาปิดเป้า.
๓. ห้ามใครมาปิดเป้า นี้คือ คำนับกับแบบฉบับของท่านนบี ﷺ เพราะท่านนบีนั้น ไม่ได้ห้ามท่านหญิงอาอีชะฮฺที่จะทำการปิดเป้าให้แก่ท่านนบี.

❁ คำว่า **يُؤْمِرُونَ** คือ : พวกเขาไม่ขอให้ใครมารักษาด้วยการนำเหล็กพวกเขาด้วยไฟ เพื่อเป็นการรักษา.

❁ คำว่า **يُؤْمِرُونَ** คือ : พวกเขาจะไม่เชื่อเรื่องโชคลาง ด้วยสิ่งที่มองเห็นได้ หรือการฟัง เรื่องเวลาสถานที่ นับว่าเป็นการตั้งภาคีเล็ก.

❁ นอกจากสามประการนี้แล้ว ไม่ถูกห้ามสำหรับเขาที่จะเข้าสวรรค์โดยมิต้องถูกสอบสวนและถูกลงโทษ มีหลักฐานมากมายที่ปรากฏในเรื่องการสั่งใช้ให้รักษาและส่งเสริมให้เข้าบางชนิด เช่น น้ำผึ้ง น้ำมันงาดำ อับปะตุสเซาตะฮฺ

ประเด็นต่างๆในบทนี้

๑. รู้ลำดับขั้นของมนุษย์ในหลักเตาฮีด. ๒. ความหมายของการทำให้บริสุทธิ์ในเรื่องเตาฮีด คืออะไร คือการบริสุทธิ์จากสิ่งที่เป็นภาคี อุดริกรรม บาป. ๓. อัลลอฮฺทรงสรรเสริญแก่ท่านนบีอิบรอฮีม มีได้อยู่ในหมู่คนที่ตั้งภาคีทั้งหลาย. ๔. อัลลอฮฺทรงสรรเสริญบรรดาสาวกท่านนบีด้วยความบริสุทธิ์ของพวกเขา จาก การตั้งภาคี.
๕. การละทิ้งการปิดป่า และการนาบดาบด้วยไฟ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เตาฮีดมีความบริสุทธิ์ คือการขอให้ ปิดป่า นาบดาบด้วยไฟ.
๖. ผู้ที่รวมคุณลักษณะนี้อยู่ในตัวเองเท่ากับว่า เป็นการมอบหมาย โดยที่เขาละทิ้งอันเนื่องจากความหนัก แน่นในการมอบหมายต่อพระองค์.
๗. ความลึกซึ้งในความรู้ของบรรดาสาวกนบี พวกเขารู้ว่า แท้จริงพวกเขาไม่สามารถที่จะได้รับสิ่งนี้ได้ เว้น แต่ต้องปฏิบัติกิจการงานที่บริสุทธิ์เท่านั้น.
๘. พวกเขามีความอดสาหัสแสบแต่ความดี เพราะว่าพวกเขาต้องการไปสู่ผลแห่งเป้าหมายเพื่อที่จะ ประเมินตัวของพวกเขาด้วยสิ่งนี้.
๙. ความประเสริฐของประชาชาตินี้ อันเกิดจากปริมาณ จำนวน และวิธีการ การกระทำ.
๑๐. ความประเสริฐของบรรดาสาวกผู้ติดตาม ท่านนบีมุซา อะลัยฮิสลาม.
๑๑. ทุกประชาชาติถูกให้ประจักษ์ต่อท่านนบี ﷺ :-
 - ❖ ปลอบใจท่านนบี.
 - ❖ บอกถึงความประเสริฐและสถานะความสูงส่งและมีเกียรติ.
๑๒. แท้จริง ทุกๆประชาชาติจะถูกรวบรวมตามแดนปีของเขา.
๑๓. มีจำนวนน้อยกว่าผู้ที่ตอบรับคำเชิญชวนต่อบรรดานบี.
๑๔. แท้จริงผู้ใดที่ไม่ตอบรับคำเชิญชวนของนบี จะมาในวันนั้นอย่างโดดเดี่ยว.
๑๕. ผลสัมฤทธิ์ทางความรู้ คือ :
 - ❖ อย่าหลงไปกับคนหมู่มาก เพราะ คนหมู่มาก ไม่ใช่หลักเกณฑ์ที่จะนำมาซึ่งความถูกต้อง (เราทำ ให้ท่านพินาศไปพร้อมกับพวกเขา)
 - ❖ อย่าน้อยใจในจำนวนน้อย เพราะจำนวนน้อยบางที่ย่อมดีกว่าจำนวนมาก.
๑๖. ผ่อนปรนในการปิดป่าตามหลักบทบัญญัติ จากโรคอิจมาริชยา พิษไข้และอื่นๆ.
๑๗. ความลึกซึ้งในความรู้ของปวงปราชญ์ยุคก่อน จากคำพูดที่ว่า : แน่นอนถือเป็นที่ดีที่สุด ใครสิ้นสุดจาก สิ่งที่เขารับรู้มา แต่ทว่า มันแบบนั้น แบบนี้ จึงทำให้รู้ได้ว่า หะดีษแรกนั้น ไม่ได้ค้ำกับหะดีษที่สอง.
๑๘. ปวงปราชญ์ยุคก่อนจะตีตัวออกห่างจากการชมเชยของมนุษย์ ในสิ่งที่เขาไม่ได้เป็น ดังที่ถูกชมเชย.
๑๙. คำว่า ท่าน (อูกาษะฮฺ) เป็นหนึ่งในหมู่พวกเขา ความรู้นี้เป็นสัญญาณหนึ่งของการเป็นนบี.
๒๐. ความประเสริฐของท่าน อูกาษะฮฺ เขาเป็นบุคคลหนึ่งที่อยู่ในกลุ่มผู้เข้าสวรรค์โดยมิต้องถูกสอบสวน และมีได้ถูกลงโทษ. ๒๑. การใช้ประโยชน์แข็งแรง นำเสนอ ❖ เพื่อให้ทราบถึงการเป็นผู้กัลบัลลอก ❖ บางครั้งเกรงว่าจะเป็นการเปิดประตู เขาจะถามถึงขั้นว่า ใครเล่าที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มนั้น.
๒๒. มารยาทอันดีงามของท่านนบี ﷺ.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

บทที่ ๔ : ว่าด้วยเรื่องการเกรงกลัวจากการตั้งภาคี

เพราะเหตุใด ผู้แต่ง นำเรื่องนี้มาหลังจาก เรื่องทำให้เตาฮีดบรีสุทฺ์

เพราะว่าทุกๆเรื่องต้องมาหลังจากทำให้หลักการให้เอกภาพก่อน ดังนั้นส่วนหนึ่งจากการให้สิทธิของเตาฮีดคือ การเกรงกลัวการตั้งภาคี และจากการให้ความบรีสุทฺ์ของมันคือการเรียกร้องไปสู่สิ่งนี้ และเนื้อหาเป็นเช่นนี้จนจบเล่ม.

เพราะมนุษย์มองว่า แท้จริงเขานั้นทำให้หลักการให้เอกภาพบรีสุทฺ์แล้ว ทั้งที่เขาไม่ได้ให้สิทธินั้นเลย นี่เป็นการหลงตัวเอง.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ และ ๒

๑. อัลลอฮฺตรัสว่า : “ แท้จริง อัลลอฮฺจะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้เป็นภาคีกับพระองค์ แต่พระองค์จะทรงอภัยโทษให้ซึ่งสิ่งอื่นจากนั้น สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ” .

๒. นบีอิบรอฮีม عليه السلام กล่าวว่า : “ และทรงให้ข้าพระองค์และลูกหลานของข้าพระองค์พ้นจากการบูชาเจวีต์ด้วยเถิด ”

เราจะเกรงกลัวจากการตั้งภาคีได้อย่างไร ?

ศึกษาเรื่องการให้เอกภาพ ปฏิบัติด้วยสิ่งนั้น เชิญชวนไปสู่สิ่งนั้น ตลอดจนมีความอดทน.

เรียนรู้เรื่องการตั้งภาคี ทราบถึงสาเหตุของมัน และสิ่งที่จะชักจูงไปสู่มัน เพื่อตีตัวออกห่าง.

ขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮฺให้หลุดพ้น.

ไม่ยุ่งเกี่ยวกับการตั้งภาคีและสาวกของมัน และตีตัวออกห่างจากพวกเขา เพื่อไม่ให้กลายเป็นข้าง.

☀ การตั้งภาคี อัลลอฮฺจะมีทรงอภัยอย่างเด็ดขาด เมื่อเขาเสียชีวิตในสภาพนี้ เพราะนี่คือบทลงโทษจากสิทธิของอัลลอฮฺโดยเฉพาะ สิทธิการให้เอกภาพ ดังนั้นผู้ใดเสียชีวิตในสภาพมีภาคีใหญ่ต่อพระองค์เท่ากับเขานั้นจะตกนรกตลอดกาลไม่มีจุดจบสิ้น แต่หากผู้ใดเสียชีวิตในสภาพมีภาคีเล็กต่อพระองค์เท่ากับเขานั้นจะถูกลงโทษตามสภาพภาคีจบหมดสิ้นแล้วหลังจากนั้นจึงจะได้เข้าสวรรค์ เขาจะไม่ตกนรกตลอดกาล เพราะว่าเขาเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่ศรัทธา. ☀ คำว่า **اِنْجِنِي** ข้าพระองค์ทรงให้ฉันออกห่าง หมายถึง : โปรดทำให้ฉันอยู่คนละด้าน และบรรดาบูชาเจวีต์ทั้งหลายอยู่คนละด้านจนกว่ามันจะออกห่างไป.

☀ คำว่า **مَنْصُرًا** บรรดาอุปถัมภ์ หมายถึง : อุปถัมภ์ที่ถูกสร้างในรูปของมนุษย์หรือสิ่งอื่นๆ เพื่อการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮฺ ส่วนคำว่า **اَلْوَصْدَانِ** คือสิ่งที่ถูกสร้างในรูปของอะไรก็ได้เพื่อการสักการะอื่นจากอัลลอฮฺ ดังนั้นคำว่า **اَلْوَصْدَانِ** จะมีความหมายกว้างกว่าอุปถัมภ์.

☞ ท่านนบีอิบรอฮีม عليه السلام มีความเกรงกลัวต่อตัวเอง ทั้งที่เขาเป็นคอลีลฮ์เราะห์มาน เป็นผู้ใกล้ชิดและคนโปรดของพระองค์ เป็นผู้นำแห่งมวลชนผู้เที่ยงตรง แล้วท่านล่ะจะเทียบกับพวกเรา ได้กระนั้นหรือ?! ถ้าเป็นเช่นนั้นท่านก็อย่าชะล่าใจกับเรื่องการตั้งภาคี และการกลับกลอกเลย เพราะไม่มีปลอดภัยจากการกลับกลอก นอกจาก ผู้ที่กลับกลอกเท่านั้น.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓ ถึง ๕

๓. รายงานจากท่านมะหฺมุด บิน ละบีด رضي الله عنه ว่า แท้จริงท่านเราะฮ์ลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวว่า : “ สิ่งที่ดีนักกลัวที่สุดสำหรับพวกท่านคือชิริกเล็ก ” บรรดาเศาะหาบะฮ์ถามว่า อะไรคือชิริกเล็ก ? ท่านนบีตอบว่า มันคือ การรียาอ์ ไอ้อวด ”.

๔. รายงานจากท่าน อับดุลลอฮ์ อิบนิ มัสอูด رضي الله عنه ว่า แท้จริง รอซูล ﷺ กล่าวว่า : “ ผู้ใดที่เสียชีวิตในสภาพที่เขาต่อต้านสิ่งภาคีอื่นนอกจากอัลลฮ์จะตกนรก ” บันทึกโดยอัลบุคอรี.

๕. รายงานจากท่าน ญาบิร رضي الله عنه ว่า : แท้จริง รอซูล ﷺ กล่าวว่า : “ ผู้ใดที่เสียชีวิตในสภาพที่ไม่ภาคีอื่นนอกจากอัลลฮ์จะเข้าสวนสวรรค์ และผู้ใดที่เสียชีวิตในสภาพที่มีภาคีอื่นนอกจากอัลลฮ์จะตกนรก ” บันทึกโดยมุสลิม.

☞ คำว่า **عِوَاد** การไอ้อวด : การทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลฮ์เพื่อให้ผู้อื่นเห็น หรือ การยกย่องจากผู้อื่น การชมเชย ว่า เขานั้นผู้ที่ทำอิบาดะฮ์ ไม่ใช่ต้องการที่ ทำอิบาดะฮ์ต่อมนุษย์ หากว่ากลับกลายเป็นชิริกใหญ่ หากว่าเขาต้องการทำอิบาดะฮ์ของเขาเพื่อปฏิบัติคนอื่น ดังกล่าวนี้นี้ไม่ถือว่า เป็นการไอ้อวด แต่ทว่ามันเป็น การเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลฮ์ **วิธีรักษาการไอ้อวด ดังนี้ :**

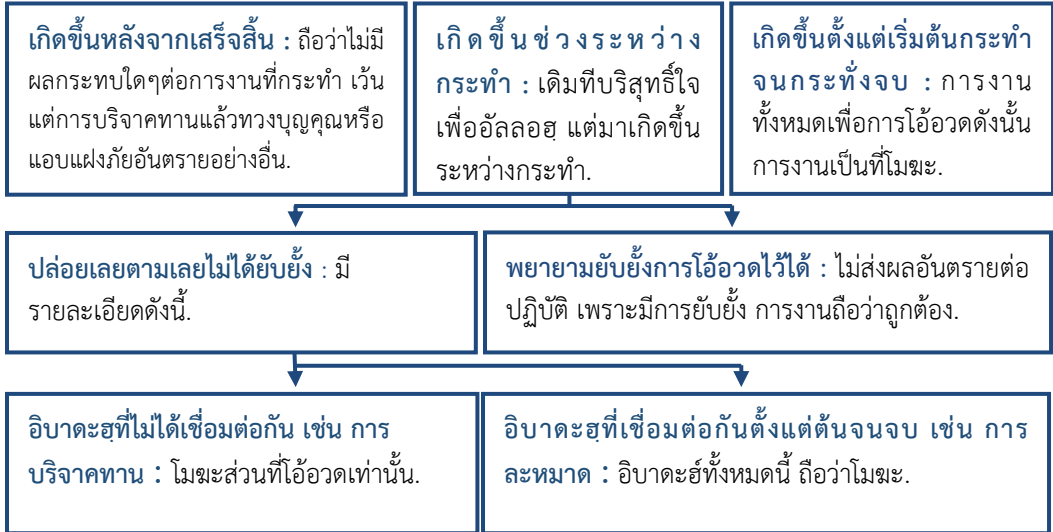
๑. ด้วยการศึกษาเตอาฮิด เพราะสิ่งนี้จะทำให้เกิดความยิ่งใหญ่ต่ออัลลฮ์ โดยมันจะไม่แคร์คนใด ในเรื่องศาสนาของอัลลฮ์.
๒. หมั่นวิงวอนขออูอาอ.
๓. หมั่นปฏิบัติการทำงานไม่ให้ผู้อื่นเห็นระหว่างเขากับพระเจ้าของเขา.
๔. ไม่ทิ้งการทำงานด้วยเหตุผลที่ว่า เพื่อออกห่างสิ่งที่จะทำให้เกิดการไอ้อวด.
๕. หมั่นกระทำการงานที่ดีให้มากซึ่งการทำงานที่ทำให้รำลึกถึงโลกหน้า เช่น การเย็บเย็บหลุมฝังศพ ให้เป็นไปตามเงื่อนไขของมัน.

เหตุใดท่านนบี ﷺ กังวลต่อประชาชาติของท่านในเรื่องการไอ้อวดมากกว่า เกรงกลัวัจฉญาณ ?

เพราะัจฉญาณสร้างความเสียหายอย่างเด่นชัด ส่วนความเสียหายของการไอ้อวดนั้นมันซ่อนเร้น ปิดบัง.

เพราะัจฉญาณสร้างความเสียหายเพียงช่วงเวลาที่ถูกกำหนดเอาไว้ ส่วนความเสียหายของการไอ้อวดนั้นมันเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา.

ประเภทของการโอ้อวด

☀ คำว่า **مَرِيءٌ** ผู้เปรียบเทียบ หมายถึง : ผู้คล้ายคลึง ผู้เสมอเหมือน คู่กรณี.

☀ คำว่า **رَبِيءٌ رَحِيمٌ** เขาได้เข้านรก หมายถึง : นี่คือบทลงโทษของการยึดสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์

☀ คำว่า **عَبِيءٌ** ทุกสิ่ง หมายถึง : เป็นการหมายรวมทุก การตั้งภาคี แม้ว่าเขาได้ตั้งภาคีกับอัลลอฮ์ ด้วยสิ่งที่มีเกียรติที่สุดจากสิ่งถูกสร้างก็ตาม เขาจะต้องเข้านรก.

☀ คำว่า **رَبِيءٌ رَحِيمٌ بِرَبِّهِ يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا** และผู้ใดพบกับพระองค์ โดยตั้งภาคีกับสิ่งหนึ่งเขาได้เข้านรก หมายถึง : หากว่าเป็นการตั้งภาคี เขาจะไม่ตกนรกตลอดกาล แต่หากว่าเป็นการตั้งภาคีใหญ่ เขาจะต้องตกนรกตลอดกาล.

☀ การตั้งภาคี เป็นเรื่องยากมาก ไม่ใช่เป็นเรื่องง่าย แต่ทว่าอัลลอฮ์ให้ความสะดวกง่ายดายตายบริสุทธิ์จากภาคีกับปวงบางของพระองค์ เช่นนั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงช่วยเหลือให้บ่าวตาสว่าง ตามเป้าหมายด้วยการปฏิบัติการทำงานอย่างบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ มิได้หวังการชมเชยจากมนุษย์ หรือการตำหนิจากมนุษย์ หรือการสรรเสริญจากพวกเขา มนุษย์มียังประโยชน์อันใดแก่เขาเลย.

☀ เช่นนี้แหละสิ่งสำคัญ แท้จริงมนุษย์นั้นเขาอย่าให้ผู้คนปิตินดีกับคำพูดของของเขา เพราะเหตุว่ามันคือ คำพูดของเขา แต่จงให้ผู้คนปิตินดีที่ตอบรับคำพูดของเขา เมื่อเห็นว่าสิ่งนั้นคือสัจธรรม หาใช่เป็นคำพูดของเขาไม่ และในตรงกันข้าม ดังนั้นความบริสุทธิ์ใจเป็นสิ่งที่ยากลำบากมาก เว้นแต่ว่ามนุษย์จะต้องมุ่งสู่อัลลอฮ์ด้วยการมุ่งมั่นอย่างจริงจัง ถูกต้องบนหนทางที่เที่ยงตรง แท้จริงอัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือเขาผู้นั้น และประทานความสะดวกง่ายดายแก่เขา.

ประเภทของดูอาอ

๑. ดูอาอ อิบาตะฮฺ เช่น ผู้ทำการละหมาด ฮัจญ์ ถือศีลอด หากทำเพื่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺ ถือว่าเป็นผู้ปฏิเสธใหญ่ ตกศาสนา.

๒. ดูอาอ มัสอะละฮฺ คือ การวิงวอนเช่นนี้ แบ่งออก ๒ ประเภท.

การขอที่ไม่มีผู้ใดมีความสามารถนอกจากอัลลลเพียงผู้เดียว : นี่คือการขอต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลลอฮฺ เท่ากับว่าเขานั้นมีชิริกใหญ่ เช่น ขอให้มิมบุตร หรือ ขอให้ฝนตกต่อผู้อื่นนอกจากอัลลลอฮฺ

การขอในสิ่งที่มนุษย์มีความสามารถ : การขอเช่นนี้เป็นที่อนุญาตอนุญาตต้องประกอบด้วย ๔ เงื่อนไข ๑. ผู้ที่ถูกขอช่วยนั้นจะต้องมีชีวิต. ๒. จะต้องอยู่ต่อหน้า ๓. มีความสามารถให้ในสิ่งที่ขอ ๔. เป็นการทำสาเหตุ (โดยไม่ยึดติดกับสาเหตุ แต่จงหมอบหมายต่ออัลลลอฮฺ).

ข้อแตกต่างระหว่าง ชิริกใหญ่กับชิริกเล็ก

ชิริกใหญ่

- ❖ หลุดพ้นจากศาสนาอิสลาม.
- ❖ การงานจะสูญสิ้นทั้งหมด.
- ❖ ตกนรกและอยู่ในนรกตลอดกาล.
- ❖ เลือดและทรัพย์สินเป็นที่อนุมัตจากผู้ปกครอง.
- ❖ มีหลักฐานยืนยันว่าเขานั้นทำชิริกใหญ่.
- ❖ เขาเชื่อมั่นต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลลอฮฺ ว่ามีพลังอำนาจเร้นลับในการบริหารโลก และด้วยน้ำมือของมันเป็นสามารถให้คุณและปกป้องรักษาภัยอันตรายได้.

ชิริกเล็ก

- ❖ ไม่หลุดพ้นจากศาสนาอิสลาม.
- ❖ การงานจะไม่สูญสิ้นทั้งหมด แต่บางส่วน
- ❖ ไม่ตกนรกตลอดกาล.
- ❖ เลือดและทรัพย์สินเป็นที่ไม่เป็นที่อนุมัตจากผู้ปกครอง.
- ❖ มีหลักฐานยืนยันว่าเขานั้นทำชิริกเล็ก.
- ❖ เขาเชื่อมั่นต่อสิ่งที่อัลลลอฮฺมิทรงกำหนดให้มีสาเหตุ ให้มันป็นสาเหตุขึ้นมา.
- ❖ ทุกสื่อที่จะนำไปสู่ชิริกใหญ่ ถือว่าเป็นชิริกเล็ก.
- ❖ ทุกการให้ความหมายทางบทบัญญัติ ที่ปรากฏคำว่า ชิริกหรือ กุฟรฺ โดยไม่ถูกเติมใส่ อะลีฟลาม (J) เดิมจะหมายถึงว่าเป็นชิริกเล็ก.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. การเกรงกลัวต่อซิริกการตั้งภาคี.
๒. แท้จริงการไอ้อวดนั้นเป็นส่วนหนึ่งของซิริก.
๓. ส่วนหนึ่งจากซิริกเล็ก คือ การไอ้อวด.
๔. แท้จริงสิ่งที่น่ากลัวที่สุดที่ท่านนบิกกลัวที่จะเกิดขึ้นต่อบรรดาคนดี เพราะมันเคลือบคลานเข้าไปในจิตใจมนุษย์โดยมิรู้ตัวที่มันซ่อนเร้นอยู่ มันจะเกิดขึ้นในจิตใจของเขา แท้จริงส่วนมากในจิตใจของมนุษย์มักชอบที่จะได้รับการยกย่องชมเชยจนถึงระดับการทำอิบาดะฮฺ.
๕. สวรรค์และนรกอยู่ใกล้.
๖. การรวมระหว่างสวรรค์และนรกอยู่ใกล้กัน ปราภฏในตัวเองเหมือนกัน.
๗. แท้จริงผู้ใดกลับไปพบกับพระองค์โดยมีซิริกใดๆ เขาตกนรก แม้ว่าเขานั้นเป็นผู้ที่มีการเคารพภักดีมากที่สุดในกลุ่มมนุษย์ก็ตาม หากว่าเป็นซิริกใหญ่จะไม่ได้เข้าสวรรค์ หากเป็นซิริกเล็ก เขาต้องถูกลงโทษตามความผิดของเขา จึงจะได้เข้าสวรรค์.
๘. ประเด็นที่สำคัญอย่างมากที่ท่านนบิอฺบรอฮีมขอต่อลูกของเขา ปกป้องจากการเคารพเจวีด.
๙. พิจารณาสภาพโดยส่วนมาก คำตรัสที่ว่า :
﴿ رَبِّ إِنِّي أَضَلَّنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ﴾
“ โอ้พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงพวกมันได้ทำให้มนุษย์ส่วนใหญ่หลงทาง ” สุเราะหฺอิบรอฮีม ๓๖
๑๐. ในบทนี้มีการอธิบาย «مَيْمٌ ۙ أَيْ ۙ» ตามการกล่าววิหามอัลบุคอรีฮฺ.
๑๑. ความประเสริฐของผู้ที่ปลอดภัยจากซิริก เขาได้เข้าสวรรค์.

บทที่ ๕ : ว่าด้วยเรื่องการเรียกร้องเชิญชวนสู่การปฏิญาณตนด้วยคำกล่าวที่ว่า ละอิลาฮะอิลลอลฮฺ

เพราะเหตุใดผู้แต่งหนังสือได้นำบทนี้มา ?

๑. เมื่อผู้แต่งได้กล่าวถึงเรื่องการให้เอกภาพของมนุษย์ต่อพระองค์อัลลอลฮฺ ด้วยตัวเขาเอง ท่านก็ได้กล่าวถึงการเรียกร้องเชิญชวนผู้อื่นไปสู่สิ่งนั้น (อัตเตาฮีด) ด้วย เพราะการคร่ำครวญยังไม่สมบูรณ์จนกว่าจะต้องเรียกร้องไปสู่การให้เอกภาพต่ออัลลอลฮฺ ดังนั้นจำเป็นที่การให้เอกภาพต่ออัลลอลฮฺ (เตาฮีด) จะต้องควบคู่ไปกับเรียกร้องไปสู่มันด้วย มิฉะนั้นถือว่าบกพร่อง ๒. เป็นการโต้ตอบกับผู้ทีกล่าวว่าสิ่งแรกจะต้องเรียกร้องคือการละหมาดไม่ใช่เตาฮีด.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

อัลลอลฮฺตรัสว่า : “ จงกล่าวเถิดมุฮัมหมัดนี่คือแนวทางของฉัน ฉันเรียกร้องไปสู่อัลลอลฮฺอย่างประจักษ์แจ้งทั้งตัวฉันและผู้ปฏิบัติตามฉัน และมหาบริสุทธิ์แห่งอัลลอลฮฺ ฉันมิได้อยู่ในหมู่ผู้ตั้งภาคี ” ยูสุฟ : ๑๐๘

﴿سَبِيلِي﴾ หนทางของฉัน ครอบคลุมสิ่งที่ท่านนบี ได้นำมาจากบทบัญญัติ ทั้งด้านอิบาดะฮฺ(การเคารพสักการะ) และตะวะฮฺฮฺ (การเรียกร้องเชิญชวน) ไปสู่อัลลอลฮฺ.

﴿إِلَى اللَّهِ﴾ ผู้ที่ทำหน้าที่เรียกร้องเชิญชวน มี ๒ ประเภท ๑. เรียกร้องไปสู่อัลลอลฮฺ ๒. เรียกร้องไปสู่สิ่งอื่น.

﴿عَلَىٰ بَصِيرَةٍ﴾ ครอบคลุม ๑. ความรู้บทบัญญัติศาสนา ๒. จะต้องรู้สภาพผู้ที่ถูกเชิญชวน ๓. จะต้องเข้าใจด้วยวิททยปัญญา.

เงื่อนไขของการเรียกร้องไปสู่อัลลอลฮฺ : ๑. ต้องมีความบริสุทธิ์ใจ. ๒. ต้องมีความรู้ศาสนา. ๓. ต้องเข้าใจด้วยวิททยปัญญา. ๔. ต้องรู้สภาพผู้ที่ถูกเชิญชวน. ๕. ต้องมีความอดทน.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

รายงานจาก อิบน์ อับบาส رضي الله عنه ขณะท่านนบี ﷺ ได้ส่งท่านมูอาซ ไปยังเยเมน ท่านได้กล่าวแก่มูอาซว่า : “ แท้จริงเจ้านั้น จะต้องไปหากลุ่มของชาวคัมภีร์ เมื่อไปถึงยังพวกเขา สิ่งแรกที่เจ้าจะต้องทำคือ เจ้าจงเรียกร้องเชิญชวนพวกเขา ให้ยอมรับในการกล่าว คำปฏิญาณว่า : ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ถูกเคารพโดยแท้จริงนอกจากอัลลอลฮฺ – และมีรายงานหนึ่ง : เรียกร้องเชิญชวนสู่การที่พวกเขาให้เอกภาพต่ออัลลอลฮฺ หากพวกเขาตอบรับเจ้า จงบอกพวกเขาว่าแท้จริงอัลลอลฮฺ ได้กำหนดให้ละหมาดวันและคืนหนึ่งห้าเวลา หากพวกเขาปฏิบัติตาม (หมายถึงปฏิบัติละหมาด) ก็จงบอกพวกเขาว่า อัลลอลฮฺได้กำหนดให้จ่ายซากาต โดยที่ไปเอาจากคนรวยมามอบให้แก่บรรดาผู้ที่ยากจนในหมู่พวกเขา หากพวกเขาเชื่อฟังในเรื่องซากาต เจ้าจงเอาจากพวกเขา และเจ้าจงระวัง ในทรัพย์สินสมบัติที่มีค่าของพวกเขา และจงระวังดุอาอของผู้ที่ถูกอธรรม แท้จริงระหว่างเขากับอัลลอลฮฺนั้นไม่มีม่านกัน ” บันทึกโดยอัลบุคอรี.

ในตัวบทหะดีษ :

๑. บทบัญญัติว่าด้วยการส่งนักเผยแผ่เรียกร้องสู่อัลลอฮ์ และสอนพวกเขา.
๒. ท่านนบี ﷺ ส่งตัวแทนเพียงชายหนึ่งคน เป็นการยอมรับในข่าวเพียงคนเดียว แม้ว่าจะเป็นเรื่องหลักอะก็ตะฮ์ก็ตาม.
๓. ไม่มีเงื่อนไขจำกัดวันเวลาในการเผยแผ่ศาสนา ให้อาศัยอยู่กับพวกเขาตามที่พวกเขามีความต้องการ.
๔. วิธีการเผยแผ่ศาสนากับกลุ่มชนที่ปฏิเสธทำอย่างไร ง่ายเลยคือ การเริ่มเรียกร้องพวกเขาไปสู่หลักเตาฮีด ไม่ใช่การตอบโต้แต่อย่างใด.
๕. การเรียกร้องเชิญชวนไปสู่อิสลามอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ แต่จะต้องบอกในสิ่งที่จำเป็นแก่พวกเขาด้วย จนกว่าพวกเขายอมจำนน และเคร่งครัดต่อสิ่งนั้น แต่ต้องเป็นขั้นเป็นตอนเช่นเดียวตัวบทหะดีษของท่านมูอาซ บิน ญะบัล رضي الله عنه.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓

รายงานจาก สะฮัล บิน สะฮัด رضي الله عنه เล่าว่า ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวในวันสงครามคอยบรว่า : แน่نون ฉันจะมอบธงในวันรุ่งนี้ให้สำหรับบุคคลที่เขารักอัลลอฮ์และรอซูล์ และอัลลอฮ์และรอซูล์ก็รักยิ่งแก่เขา และผู้ที่ถือธงนำทัพ อัลลอฮ์ให้เขาได้พิชิตด้วยกับน้ำมือของเขา ผู้คนต่างพากันครุ่นคิดทั้งคืนว่าใครกันหนอในหมู่ของพวกเรา คือ คนๆ นั้น ครั้นในวันรุ่งขึ้นพวกเขาต่างพากันไปหาท่านรอซูล์ ﷺ เข้าตู่ แต่ทุกคนก็หวังว่าตนนั้นจะได้รับธงนั้น ท่านรอซูล์กล่าวว่า : ท่านอะลี บินอะบี ฏอลิบอยู่ไหน ? มีคนหนึ่งกล่าวว่า : เขาเจ็บตาทั้งสองข้าง แล้วพวกเขาส่งคนไปพาตัวเขามา เมื่อมาถึง ท่านบ้วนน้ำลายที่ดวงตาทั้งข้างของท่านอะลีพร้อมกับขอคูอาเขาก็หายจากอาการเจ็บทันทีเหมือนไม่เคยเจ็บมาก่อนเลย หลังจากนั้นก็มอบธงให้พร้อมสั่งเสียว่า : “จงเดินทัพไปอย่างช้าๆ จนกระทั่งเจ้าได้เข้าไปถึงพื้นที่ของพวกเขา แล้วจงเชิญชวนพวกเขาสู่อิสลาม จงแจ้งพวกเขาถึงสิทธิของอัลลอฮ์ที่เป็นภาระเหนือพวกเขาในศาสนาอิสลาม เพราะว่า - ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ - แท้จริงแล้ว การที่อัลลอฮ์ได้ชี้ทางคนหนึ่งคนใดอันเนื่องเพราะเจ้าเป็นสาเหตุนั้น ย่อมดีกว่าสำหรับเจ้า มากกว่าการที่เจ้าได้รับอูฐแดงเสียอีก” وَرَوَى : พวกเขาต่างพากันครุ่นคิด.

- ❖ การยืนยันถึงคุณลักษณะความรักของอัลลอฮ์ ว่าแท้จริงอัลลอฮ์ทรงรักพึงพอใจและทรงถูกรัก และความรักของพระองค์ ไม่เหมือนกันความรักทั่วไปดังเช่นที่เขารักกัน.
- ❖ การยืนยันความประเสริฐเฉพาะเจาะจงไม่ได้หมายความว่าความประเสริฐทั่วไป ดังเช่นคำกล่าวของท่านนบี ﷺ กับท่าน อะบี อิบูบัยดะฮ์ ว่า แท้จริง เขาเป็น «أَمِينٌ هَذِهِ أُمَّةٌ» ผู้ที่ชื่อสัตย์แห่งประชาชาติ แต่ไม่ได้หมายความว่าเขานั้นจะประเสริฐที่สุดในบรรดาสาวก เช่นเดียวกับท่าน มูอาซ رضي الله عنه.
- ❖ حُمْرِ التَّعَم อูฐแดง ที่กล่าวมาเพราะว่ามันเป็นของมีค่ามากที่สุดที่ชาวอาหรับปรารถนา.

(ปฎิหารีย์) มี ๔ อย่าง : สิ่งที่เกิดขึ้นเหนืออำนาจของมนุษย์ทั่วไปจะกระทำได้ เช่น บินในอากาศ หรือ เดินบนน้ำ :

๑. อัลอายะฮฺ (สัญญาณต่างๆ) : เกิดขึ้นเฉพาะกับบรรดานบีเท่านั้น จะไม่ถูกเรียกว่า มุอญิซะฮฺ (ปาฎิหารีย์) เพราะสิ่งนี้ปรากฏในอัลกุรอาน และ คำว่ามุอญิซะฮฺ (ปาฎิหารีย์) บางครั้งอาจจะเกิดขึ้นกับมนุษย์บางคนที่ไม่ใช่บรรดานบี และไม่มีใครสามารถอ้างเครื่องหมายแห่งการเป็นนบีได้หลังจากที่ท่านนบี ﷺ เสียชีวิตไปแล้ว.

๒. อัลกะรอมะฮฺ : หมายถึง สิ่งเหนือธรรมชาติที่ อัลลอฮ์ให้แก่วะลีย์ผู้ซึ่งพระองค์ทรงรัก คือบรรดาคนที่มีคุณลักษณะทั้งการศรัทธา และการยำเกรงอยู่ด้วยกัน ตัวอย่างเช่น อัลกะรอมะฮฺที่เกิดขึ้นแก่ชาวลั้า.

๓. มุอญิซะฮฺ (ปาฎิหารีย์) หรือพิทธะฮ์เพื่อสร้างความปั่นป่วนวุ่นวาย : มาจากบรรดาวงศ์วานของชัยฏอน เราสามารถรู้ได้ด้วยสภาพของบุคคลผู้นั้น พวกเขาไม่มีทั้งการศรัทธาและการยำเกรงเลย ตัวอย่างเช่น (ปฎิหารีย์) ที่มาจากดัจญาล.

๔. ฝ่าฎิหะฮฺ : การประจานเปิดเผย คือทุกสิ่งทีโกหกต่ออัลลอฮ์ พระองค์ทรงให้มันเปิดเผยออกมาในโลกนี้ก่อนวันสิ้นโลก ตัวอย่างเช่น สิ่งที่เกิดขึ้นกับ มุซัยละมะห์จอมโกหกเขาทำการเสกเป่าดวงตาคนป่วยแล้วเขาตาบอด.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. แท้จริงการเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์คือแนวทางของผู้ปฏิบัติตามรอซูล ﷺ นี่คือนแนวทางบรรดารอซูล และผู้ติดตามพวกเขา.
๒. การเตือนให้ระวังในเรื่องความบริสุทธิ์ใจ เพราะมนุษย์ส่วนมาก หากเรียกร้องไปสู่ สัจธรรม เขามักเรียกร้องไปเพื่อตัวของเขาเอง.
๓. แท้จริงความรู้เป็นสิ่งจำเป็น คือ การเรียกร้องเชิญชวน ถือว่าเป็นเรื่องจำเป็น ฉะนั้นการมีความรู้ในเรื่องดังกล่าว ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นเช่นกัน.
๔. จากเครื่องหมายความดีงามของการให้ออกภาพ เป็นการทำให้ตนเองบริสุทธิ์เพื่ออัลลอฮ์จากสิ่งที่ไม่ควร.
๕. แท้จริงความน่ารังเกียจของการตั้งภาคี เป็นการกระทำที่ไม่ควรต่ออัลลอฮ์ ส่วนผู้มีเตาฮีดหนึ่งเดียวแต่อัลลอฮ์ จะให้ความบริสุทธิ์ต่ออัลลอฮ์จากข้อบกพร่องต่างๆ.
๖. และนี่คือสิ่งสำคัญที่มุสลิมจะต้องหลีกเลี่ยงจากบรรดาผู้ตั้งภาคี เพื่อจะไม่กลายเป็นพวกเขา แม้ว่าเขาจะไม่ตั้งภาคีก็ตาม เพราะหากเขาอยู่ร่วมกับบรรดาผู้ตั้งภาคี ทั้งที่เขาไม่ตั้งภาคีก็ตาม ถือว่าภาพลักษณ์ภายนอกของเขา ก็ยังเป็นพวกเขาอยู่ดี.
๗. เรื่องเตาฮีดเป็นสิ่งแรกที่มีความสำคัญ.
๘. การเริ่มเรื่องเตาฮีดเป็นสิ่งแรก ก่อนทุกๆเรื่อง แม้จะเป็นเรื่องของการละหมาดก็ตาม.

๙. «اللَّهُ وَالْيَوْمَ الْآخِرِ» ความหมายว่า : จนกว่าพวกเขาให้ออกภาพต่ออัลลอฮ์ เพียงองค์เดียว คือคำปฏิญาณตน ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดควรแก่การเคารพนอกจากอัลลอฮ์.
๑๐. แท้จริงมนุษย์นั้น แน่ใจว่าบางทีมาจาก ชาวอะลุกลิตาบ เรียกว่าชาวคัมภีร์ ซึ่งเขาไม่รู้ หรือรู้เรื่องหลักเตาฮีดแต่เขาไม่ปฏิบัติตาม.
๑๑. กำชับเรื่องการศึกษาาระบบเป็นลำดับขั้นตอน.
๑๒. เริ่มด้วยสิ่งที่สำคัญมากกว่าไปสู่สิ่งที่สำคัญรองลงมา เช่น หลักเตาฮีดก่อนลำดับแรก ต่อมา เรื่องการละหมาดต่อมา เรื่องการจ่ายซะกาต.
๑๓. ประเภทของผู้ที่มีสิทธิ์รับซะกาต มี ๘ จำพวก.
๑๔. การที่ผู้รู้เปิดเผยข้อสงสัยคลุมเครือแก่ผู้ที่ศึกษาหาความรู้ (เป็นการสอนเพื่อขจัดความงໍงะเวลาออกไปจากตัวผู้เรียน). ๑๕. ห้ามเอาทรัพย์สินที่มีค่าของผู้อื่น.
๑๖. การระวังดูอาของผู้ถูกรอธรรม.
๑๗. การบอกข่าวในเรื่องดังกล่าวนั้นไม่ถูกปิดกั้น (การใช้คำส่งเสริมให้อยากปรารถนากับคำสําทับให้อยู่คู่กัน).
๑๘. จากหลักฐานการให้ออกภาพต่ออัลลอฮ์คือสิ่งที่เกิดขึ้นกับท่านนบีและบรรดาศะลีย์แนวหน้า ที่จะต้องประสบความยากลำบาก ทิวโหย และโรคระบาด (เอามาจากเรื่องเล่า คอยบ์).
๑๙. คำกล่าวของท่านนบีที่ว่า : เพื่อฉันจะมอบธงนั้นอย่างแน่ใจ ประโยคนี้เป็นเครื่องหมายหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายของการเป็นนบี.
๒๐. การถ่มน้ำลายที่ดวงตาทั้งสองข้าง เป็นเครื่องหมายหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายการเป็นนบี.
๒๑. ความประเสริฐของท่านอะลี عليه السلام นี้คือหนึ่งจากคุณลักษณะเด่นของผู้นำแห่งมวลชนผู้ศรัทธา عليه السلام.
๒๒. ความประเสริฐของบรรดาสาวกที่ใจจดจ่อต่างพากันครุ่นคิด (ได้รับธง) ในคำคํานั้น และพวกเขาพะวงจากการแจ้งข่าวพิชิต.
๒๓. การศรัทธาต่อภุสภาวะที่จะได้รับสิ่งดังกล่าว ไม่ว่าได้มาด้วยการแสวงหาและถูกห้ามไม่ได้รับสิ่งดังกล่าว.
๒๔. เรื่องมารยาท จากคำกล่าวที่ว่า : «عَلَى سُلَيْمٍ» และคำสั่งของท่านนบีให้อดใจรอ อย่าได้รับร้อน
๒๕. จะต้องเรียกร้องเชิญชวนไปสู่ศาสนาอิสลาม ก่อนจะทำศึกสงคราม.
๒๖. แท้จริงสิ่งนี้ เป็นบทบัญญัติ สำหรับผู้ใดที่ถูกเรียกร้องเชิญชวนก่อนที่พวกเขาจะถูกสู้รบ.
๒๗. การเรียกร้องเชิญชวนด้วย วิทียปัญญา ในคำพูดของท่านนบีที่ว่า “จงแจ้งพวกเขาถึงสิทธิของอัลลอฮ์ ที่เป็นภาระเหนือพวกเขาในศาสนาอิสลาม” เพราะเขาอาจจะปฏิบัติตามบทบัญญัติอิสลามหรืออาจจะไม่ปฏิบัติตาม ดังนั้นจึงจำเป็นต้องใช้ความพยายามกับเขาเพื่อไม่ให้เขากลับไปยังสภาพของการปฏิเสธอีก.
๒๘. การรู้จักสิทธิของอัลลอฮ์ในศาสนาอิสลาม.
๒๙. ภาคผลที่จะได้รับจากการชี้ทางนำให้แก่ผู้อื่นเพียงแค่ชายหนึ่งคน สำหรับเขาแล้ว มันดียิ่งกว่าสิ่งที่ดีในโลกนี้เสียอีก.
๓๐. อย่าได้สาบานต่อคำตัดสิน คือ ไม่สมควรสาบานต่อการตัดสิน เว้นแต่มีจำเป็นและเกิดประโยชน์.

แบบทดสอบส่วนที่ ๑ มี ๕ บท

คำถามที่หนึ่ง : จงระบุ ๕ บทแรกจากหนังสือ อัตเตาฮีด และความสัมพันธ์ของทุกบทกับหนังสือเล่มนี้ :

สาเหตุที่ผู้แต่งได้นำเรื่องนี้ไว้ในบทนี้	ชื่อบท	ลำดับ
.....	๑
.....	๒
.....	๓
.....	๔
.....	๕

คำถามที่สอง : จงเติมข้อความต่อไปนี้สมบูรณ์ ตามที่เหมาะสมกับเนื้อหา

- เราศึกษาวิชาเตาฮีดเพราะสาเหตุอันใด ๑. ๒.
..... ๓. ๔.
๕.
- ผู้แต่งไม่ได้กล่าวค่านำหนังสือเพราะเหตุใด ๑.
๒. ๓.
- เราสามารถแบ่งหนังสือเตาฮีดออกเป็นกี่ส่วน ๑.
๒. ๓.
๔. ๕. ๖.
๗. ๘. ๙.
๑๐.
- เราจะตอบโต้กับบุคคลที่กล่าวอ้างว่า หนังสือเตาฮีดนั้นมีเฉพาะ เรื่อง เตาฮีด อัลอูลูฮียะฮฺ เพียงอย่างเดียว ด้วยบทเรื่อง.....และเรื่อง.....
เรื่อง.....
- คำว่า **بُيُوتُ الْعِبَادَةِ** (การเป็นบ่าว) แบ่งออก ๑. อุบูตียะฮฺ..... และมีความหมายว่า.....
..... และหลักฐานของมัน
- อุบูตียะฮฺ..... และมีความหมายว่า :.....
..... และหลักฐานของมัน
- อุบูตียะฮฺ..... และมีความหมายว่า :.....
..... และหลักฐานของมัน
- ชีวิตที่อัลลอฮฺทรงห้ามขามี ๔ อย่าง คือ ๑. ๒.
๓. ๔.
- ท่านอิบนุ มัสฮู๊ด **رضي الله عنه** เรียกว่าอายะฮ์นี้ว่าเป็นคำสั่งเสียของท่านบี **ﷺ** เพราะว่ามันเป็น :.....

-
๘. คำว่า **อัมมิ** ในอัลกุรอานหมายถึง ๑. ๒.
๓. ๔.
๙. การยืนยันเตาฮีด คือ..... จาก
- และ และ
๑๐. ประชาชาตินี้มีมากกว่าประชาชาติอื่นในด้าน..... และ
๑๑. การยืนยันความประเสริฐที่เจาะจงเฉพาะคน ไม่จำเป็นต้องหมายรวมถึงความประเสริฐที่.....
-
๑๒. ไม่มีการปิดเป่าใดๆ เว้นแต่ โรค อัลอัยน คือ :.....
๑๓. มีหลักฐานห้ามการขอปิดเป่า การ نابด้วยไฟโดยไม่ไปหาหมอ เป็นต้น เพราะว่า :.....
๑๔. พระองค์ตรัสว่า “จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่การที่สิ่งหนึ่งจะถูกให้เป็นภาคีกับพระองค์” หมายถึง.....
- “แต่พระองค์จะทรงอภัยโทษสิ่งอื่นจากนั้น” คือ.....
๑๕. พระองค์ตรัสว่า “และเป็นวิญญานหนึ่งที่มาจากพระองค์” คือ.....
- “พระดำรัสหนึ่งของอัลลอฮ์” คือ.....
๑๖. สิ่งที่พาดพิงไปยังพระองค์แบ่งออกเป็น ๑. การพาดพิง..... และเป็นการพาดพิง
ในด้าน ๒. การพาดพิง และเป็นการการพาดพิงในด้าน.....
-
๑๗. คำกล่าวที่ว่า : “อูกาซะห์ได้รับไปก่อนหน้าเจ้าแล้ว” จนกระทั่ง..... หรือ.....
๑๘. พระองค์ตรัสว่า “โดยที่พวกเขามิได้ให้การปะปน” ความหมายคือ.....
- “ด้วยการอธรรม” คือ :
๑๙. เราจะเกรงกลัวจากชิริก(การตั้งภาคี) เนื่องจาก ๑. ๒.
๓. ๔.
๒๐. คำกล่าวที่ว่า : เพื่อแสวงหาพระพักตร์ของอัลลอฮ์ ความหมายคือ :.....
- ในคำกล่าวนี้ ยืนยันคุณลักษณะอันใด.....
๒๑. เงื่อนไขของการเรียกร้องไปสู่อัลลอฮ์ ๑. ๒.
๓. ๔. ๕.
๒๒. (ปาฏิหาริย์)สิ่งที่เกิดขึ้นเหนือธรรมชาติของมนุษย์ ๑. ชนิด..... จะเกิดขึ้น.....
๒. ชนิด..... จะเกิดขึ้น..... ๓. ชนิด.....
- จะเกิดขึ้น..... ๔. ชนิด..... จะเกิดขึ้น.....
๒๓. ผู้แต่งกล่าวให้ละทิ้งการปิดเป่าและการ نابด้วยไฟ เป็นส่วนหนึ่งจากการยืนยันการมีเตาฮีด และไม่กล่าวถึง
โศกลาง (ปล่อยนรก) เพราะว่า.....

คำถามที่สาม : จงเติมช่องว่างในตารางประเภทต่างๆของการโอ้อวดต่อไปนี้

เกิดขึ้นหลังเสร็จสิ้นอภิปาเดาะห์ คือ.....	เกิดขึ้นระหว่างนั้น คือ.....	เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มแรกของอภิปาเดาะห์ คือ.....
..... มีรายละเอียด : ไม่มีผลใดๆ การทำอภิปาเดาะห์นั้นใช้ได้	
..... ข้อชี้ขาดคือ :..... ข้อชี้ขาดคือ :.....	

คำถามที่สี่ : จงเติมเครื่องหมาย ในช่องสี่เหลี่ยมที่เหมาะสม หรือเติมประโยคให้สมบูรณ์

- ผู้แต่งหนังสือ เตฮาฮีด : อิบ努 อุซัยมีน มุฮัมหมัด บิน अबดุลวะฮาบ อัตตะหะมีมีย.
- คำสั่งเสียของบรรดาผู้รู้ : ท่องจำแม่บทก่อนศึกษา การท่องจำไม่มีประโยชน์ ที่สำคัญคือความเข้าใจ.
- พระองค์ตรัสว่า “บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขาโดยที่พวกเขาอ่านคัมภีร์นั้นอย่างจริง ๆ” สิ่งที่ได้รับจากอายะฮ์นี้ คือ นักศึกษาอย่าละทิ้งการแสวงหาความรู้จนกว่าจะมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง : ถูกต้อง ผิด.
- บรรดาผู้รู้ได้ตรวจสอบติดตามหนังสือเตฮาฮีด ไม่พบว่ามิตัวบทหะดีษมุงกัร : ถูกต้อง ผิด.
- บรรดาผู้รู้ ถึงแม้ว่าจะมีความรู้กว้างขวาง เช่นนั้นมิได้ยืนยันว่าพวกเขาจะไม่ผิดพลาด ถูกต้อง ผิด.
- จากบรรดางานเขียนหนังสือ เชค มุฮัมหมัด บิน अबดุลวะฮาบ กัสฟูส อัตซุบูฮาด มะซาอิล อัลญาอิลียะฮ มุคตะฮ์รอซีเราะห์ อุศูลุลอิหม่าน ทั้งหมดที่กล่าวมา.
- บทต่างๆของหนังสือเตฮาฮีด : ๖๗ บท. ๗๖ บท. ๑๐ บท.
- เมื่อท่านได้อ่านผ่านๆหนังสือใด ดังนั้นอย่าเพิ่งนำหนังสือนั้นเข้าไปวางห้องสมุดของท่าน เว้นแต่ท่านต้องผ่านตา หรือ อ่านคำนำ สารบัญและหัวข้อเรื่องต่างๆในหนังสือก่อน : ถูกต้อง ผิด.
- สามารถแบ่งหนังสือเตฮาฮีดออกเป็น : ๑๑ ส่วน. ๙ ส่วน. ๑๐ ส่วน.
- หนังสือที่มีคุณค่าคือหนังสือที่ถูกคัดลอกตามแนวทางที่มีหลักฐานอ้างอิง และความลึกซึ้งในการอธิบาย สุกมต่างๆของหลักการ ตลอดจนจนถึงเคล็ดลับในประเด็นต่างๆ เช่น หนังสือเตฮาฮีด : ถูกต้อง. ผิด.
- ความรู้คือการรวบรวม แยกประเด็น การตรวจสอบและการแบ่งประเภท : ถูกต้อง. ผิด.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

๑๒. จำเป็นต้องอาศัยการอ้างอิงการให้ความหมายต่างๆของบรรดาผู้รู้ และการแบ่งประเด็นเนื้อหา และการจำแนกประเภทต่างๆ : ถูกต้อง. ผิด.
๑๓. ส่วนที่หนึ่งของหนังสือเตาฮีด : คำนำ อธิบาย เตฮาฮีด ความจำเป็นของเตฮาฮีด.
๑๔. ผู้แต่งหนังสือได้ปฏิบัติตามแนวทางของอิหม่ามบุคอรีฮ์ในเรื่องบทนำและบทส่งท้าย: ถูกต้อง ผิด.
๑๕. ผู้แต่งหนังสือไม่ได้เขียนบทที่หนึ่ง เป็นไปได้ที่เราจะเรียกบทที่หนึ่ง คือ บทนำ : ถูกต้อง ผิด.
๑๖. ส่วนที่หนึ่งของหนังสือประกอบไปด้วย : ๕ บท. ๖ บท. ๗ บท.
๑๗. เตฮาฮีดแบ่งออก : เตฮาฮีด รูบูบียะฮฺ อุลูอียะฮฺ อัสมะวะสิฟาต. เตฮาฮีดมะรีฟะฮฺ และ อิสบาต และ อิรอตอะฮฺและอัลก้อศุด. ทั้งหมดที่กล่าวมา ไม่แตกต่างกัน.
๑๘. ใครที่ศรัทธาเพียงหนึ่งประเภทเท่านั้นจากชนิดของเตฮาฮีด เท่ากับว่าเขานั้น ไม่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียว : ถูกต้อง ผิด.
๑๙. การแบ่งประเภทของเตฮาฮีดออกเป็นชนิดต่างๆ เป็นบิดอะฮฺ ไม่มีหลักฐานรับรอง : ถูกต้อง ผิด.
๒๐. ความเกี่ยวพันเตฮาฮีดกับอิหม่าม แท้จริงอิหม่ามนั้นกว้างขวางและครอบคลุม ส่วนเตฮาฮีดนั้นเป็นส่วนหนึ่งของอิหม่าม : ถูกต้อง ผิด.
๒๑. คำกล่าวปฏิญาณตนว่า ละอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ : มี ๒ รุกุน ๘ รุกุน ๗ รุกุน.
๒๒. การให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺผู้ทรงบริหารโลกและหลั่งน้ำฝนลงมาคือ เตฮาฮีดใด : เตฮาฮีด รูบูบียะฮฺ อุลูอียะฮฺ อัสมะวะสิฟาต.
๒๓. สิ่งที่ค้านกับรากฐานเตฮาฮีด : ชิริกใหญ่. ชิริกเล็ก. บิดอะฮฺ.
๒๔. ลำดับความจำเป็นแรกๆที่ควรปฏิบัติ คือการทำดีต่อพ่อแม่ : ถูกต้อง ผิด.
๒๕. ข้อห้ามที่ร้ายแรงที่สุด คือการทำผิดประเวณี ฆ่าชีวิตบริสุทธิ์ที่อัลลอฮฺทรงห้าม : ถูกต้อง ผิด.
๒๖. อิบาตะฮฺถูกเรียกออกเป็น : ๒ ความหมาย ความหมายเดียว.
๒๗. อิบาตะฮฺคือ นามที่ถูกเรียกรวมทุก... เป็นคำพูดของใคร อิบнулก็อยิม อิบนุตัยมียะฮฺ.
๒๘. คำตอบที่ถูกคือ จะไม่ : มีการบอกคุณลักษณะอย่างนั้น อย่างนี้ และไม่มี สิ่งใดเหมือน. ไม่มีการบอกคุณลักษณะอย่างนั้น อย่างนี้ และไม่มีเป็นการเปรียบเทียบ. ไม่แตกต่างกัน.
๒๙. ทุกอายะฮ์ในอัลกรุอานรวบรวมหลักเตฮาฮีด : ถูกต้อง ผิด.
๓๐. เป้าหมายของการสร้างมนุษย์และญิน เหมือนกันกับการสร้างบรรดาสัตว์ทั้งหลาย : ถูกต้อง ผิด.
๓๑. พระองค์ตรัสว่า “และข้ามิได้สร้างญินหรือมนุษย์มาเพื่ออื่นใด นอกจากให้พวกเขาเคารพภักดีต่อข้า” สิ่งที่เป็นปัญหาใหญ่ในอายะฮ์นี้คือ : ความเข้าใจ การปฏิบัติ.
๓๒. ญินเป็นผู้ถูกสั่งให้ปฏิบัติ : ศรัทธา ศรัทธาและปฏิบัติตามบทบัญญัติต่างๆ.
๓๓. **لا** ถูกให้ความหมายว่า ผู้นำ แนวทาง กาลเวลา กลุ่มชน ทั้งหมดที่กล่าวมา.
๓๔. พระองค์ตรัสว่า “และโดยแน่นอน เราได้ส่งรอซูลมาในทุกประชาชาติเริ่มจากสมัย : (นบีอาดัม นบีนูฮ ไปจนถึง นบีมุฮัมมัด วัตถุประสงค์การแต่งตั้งบรรดารอซูล : เพื่อเป็นการยกหลักฐานชี้แจง เป็นความเมตตา บอกทางไปสู่อัลลอฮฺ ทั้งหมดที่กล่าวมา.

๓๕. บรรดาเจวีศรูปปั้นนั้น ถือเป็น อัฏฏ-ฏอฮูตที่ถูกเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ :

ถูกต้อง ผิด.

๓๖. การปฏิบัติตามอัฏฏ-ฏอฮูต เช่น การตามบรรดาผู้นำที่ออกจากการเชื่อฟังอัลลอฮ์ : ถูกต้อง ผิด.

๓๗. ใครที่มนุษย์เคารพสักการะเขาทั้งที่เขาไม่เห็นด้วย เขาจะถูกเรียกว่า : อัฏฏ-ฏอฮูต ไม่ถูกเรียกว่า อัฏฏ-ฏอฮูต.

๓๘. อายะฮ์ที่สองในหนังสือเตาฮีด บ่งชี้ว่าบรรดาราอซูลมีมติเอกฉันท์ต่อการเผยแพร่ไปสู่หลักเตาฮีด : ถูกต้อง ผิด.

๓๙. คำพูดของผู้แต่งหนังสือ (بابا أو آية) หมายถึง (أكمال آية أو بابا) : ถูกต้อง ผิด.

๔๐. การกำหนดกฎศภาวะ การตัดสินของพระองค์และพระความประสงค์ แบ่งออกเป็น การกำหนดในด้านหลักบัญญัติศาสนา الشَّرْعِي และการสร้าง الكَوْنِي : ถูกต้อง ผิด.

๔๑. การกำหนดศภาวะของพระองค์ด้าน : الكَوْنِي الشَّرْعِي คือสิ่งที่พระองค์ทรงรักในด้านหนึ่งและเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงรังเกียจในอีกด้านหนึ่ง.

๔๒. พระองค์ตรัสว่า “และเราได้แจ้ง (ตัดสิน) แก่วงศ์วานของอิสรออีลในคัมภีร์ว่า พวกเจ้าจะก่อการเสียหายในแผ่นดิน” การกำหนดศภาวะในอายะฮ์นี้คือด้านใด : الشَّرْعِي ด้านการกำหนดบทบัญญัติศาสนา ด้านการสร้าง الكَوْنِي.

๔๓. ทุกสรรพสิ่งจะสวดต่อพระองค์ ยกเว้นตุ๊กแก : ถูกต้อง ผิด.

๔๔. ความเป็นบ่าวต่อพระองค์แบ่งออกเป็น : ๒ ๓ ประเภท และการสวดของฝูงนกถูกนับว่าความเป็นบ่าวด้าน บังคับ การเชื่อฟัง.

๔๕. สำหรับบรรดาผู้ตั้งภาคี มีสิ่งหนึ่งที่ถูกนับว่าเป็นการทำอิบาดะฮ์เพื่ออัลลอฮ์ : ถูกต้อง ผิด.

๔๖. อิบาดะฮ์จะไม่เกิดขึ้นเว้นแต่ ลั่นและ การปฏิบัติ : ถูกต้อง ผิด.

๔๗. พระองค์ตรัสว่า “และอย่าตั้งสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์” ครอบคลุมทุกสิ่งไม่ว่าในปี มะละอิกะฮ์วะลีย์ที่เป็นคนดี และเรื่องทางโลก : ถูกต้อง ผิด.

๔๘. การแจ้งข่าวจะต้องเป็นข่าวที่ดี และไม่ได้รวมข่าวที่เป็นอันตราย : ถูกต้อง ผิด.

๔๙. ชีวิตที่อัลลอฮ์ทรงห้าม คือชีวิตที่ต้องห้าม : มุสลิม. ผู้ที่อยู่ในประเทศมุสลิม. ผู้ที่มีสนธิสัญญา ผู้ที่ได้รับการคุ้มครอง ทั้งหมด.

๕๐. ท่านนบี ﷺ ได้สั่งเสียไว้ ไซ้หรือไม่ ถูกต้อง ผิด.

๕๑. คำกล่าวท่าน อิบน์ มัสฮูต رضي الله عنه : (คำสั่งเสียของเขา) ครอบคลุมศาสนาทั้งหมด คำสั่งเสียของอัลลอฮ์ ทั้งหมด.

๕๒. สิทธิของบ่าวที่จะต้องมิต่ออัลลอฮ์ เรียกว่า : สิทธิที่จำเป็น. สิทธิที่ประเสริฐ.

๕๓. คำว่า อัลลอฮ์และรอซูลทรงรู้ดียิ่ง จะถูกกล่าว : ในช่วงท่านนบี ﷺ มีชีวิต ทุกเวลา.

๕๔. ท่านนบี ﷺ ห้ามท่านมูอาฮ رضي الله عنه ไม่ให้แจ้งข่าวแก่พวกเขาเพื่อไม่ให้ : พวกเขาจะได้แข่งขันกัน

พวกเขาไม่ยอมทำอย่างอื่น ทั้งหมด และท่านมูอาซ رضي الله عنه ได้ขัดคำสั่งห้ามนี้หรือไม่? ใช่ ไม่ได้ขัดคำสั่ง เพราะแท้จริงความรู้นั้นห้ามปกปิดตามแต่สถานการณ์ : ถูกต้อง ผิด.

๕๕. ฮุกัม (ข้อตัดสิน) นี้เฉพาะท่านมูอาซ رضي الله عنه หรือไม่? : ใช่ ไม่ใช่.

๕๖. หลักสำคัญในการยืนยันความประเสริฐแก่สิ่งหนึ่งไม่เป็นสิ่งวิบัติจำเป็น : ถูกต้อง ผิด.

๕๗. พระองค์ตรัสว่า “และเมื่อ (พระนาม) อัลลอฮ์ถูกกล่าวเพียงพระองค์เดียว จิตใจของบรรดาผู้ไม่ศรัทธาต่อวันอาคิเราะห์ก็รังเกียจ แต่เมื่อบรรดาเจรีดถูกกล่าวนอกจากพระองค์ เมื่อนั้นพวกเขาก็ดีใจ” อายะฮ์นี้ใช้เป็นหลักเกณฑ์ของบทที่ : ๒ ๕ ๔.

๕๘. สิ่งที่พาดพิงไปถึงพระองค์แบ่งออกเป็น : ๒ ประเภท ๓ ประเภท.

๕๙. การอธรรมที่ใหญ่หลวงที่สุด คือการอธรรมต่อผู้อื่นในด้าน ชีวิต ทรัพย์สิน เกียรติยศศักดิ์ศรี : ถูกต้อง ผิด.

๖๐. บั้นปลายของคนที่กระทำความบาปแล้วซ้ำอีก โดยไม่มีภาคีต่ออัลลอฮ์ : ได้รับการลงโทษ อยู่ภายใต้ความประสงค์ของอัลลอฮ์.

๖๑. คำว่า **الله أكبر** เป็นการรำลึก ไม่ใช่การวิงวอนขอ : ถูกต้อง ผิด.

๖๒. มีคนกล่าวว่า : **الله أكبر** แต่ทว่า ไม่มีน้ำหนักใดๆ ณ ที่ อัลลอฮ์ : ถูกต้อง ผิด.

๖๓. การปฏิญาณตนว่า แท้จริง มุฮัมมัดเป็นบ่าวและรอซูลของพระองค์ จะต้องปฏิเสธตรงกันข้ามกับ : การทำบาป บิดอะฮ์. ทั้งหมด.

๖๔. คำพูดที่ว่า อีซา บ่าวของอัลลอฮ์ เป็นการตอบโต้ชาวยิว และกล่าวว่า อีซาเป็นรอซูลของพระองค์ เป็นการตอบโต้ชาวยิวคริสเตียน : ถูกต้อง ผิด.

๖๕. วิญญาณจากพระองค์ เป็นการพาดพิงไปยัง : สิ่งถูกสร้าง คุณลักษณะ.

๖๖. อัลลอฮ์ให้เขาเข้าสวรรค์ หมายถึงอะไร : เข้าแบบสมบูรณ์ เข้าแบบบกพร่อง. ทั้งหมด.

๖๗. การให้สิทธิของเตาฮีดคือการปลดเปลื้องบริสุทธ์จาก : ซิริก บิดอะฮ์ บาป ทั้งหมด.

๖๘. พระองค์ตรัสว่า “แท้จริงอิบรอฮีมนั้นเป็นแบบอย่างอันดีเลิศ” คำว่าอุมมะห์ในอายะฮ์นี้คือ : แบบอย่าง ผู้นำ ผู้สอนแต่สิ่งดีงาม ทั้งหมด.

๖๙. ไม่ให้มีการปิดเป่าใดๆ ที่มาจากโรคภัยที่สัมผัสได้และไม่ได้ ยกเว้นโรคอัลลัยน (โรคอิจมาตาร้อน) และอาการปวดเนื่องจากสัตว์มีพิษ : ถูกต้อง ผิด.

๗๐. ตัวบทที่ว่า **«بَسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»** ในสายรายงานมุสลิมเพิ่มว่า : **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** การเพิ่มนี้ : ถูกต้อง ฎออิฟ.

๗๑. ซิริกใหญ่ทั้งเลือดและทรัพย์สินเป็นที่อนุมัติ หากเขาไม่ใช่ผู้ได้รับการคุ้มครอง และมีพันธสัญญา : ถูกต้อง ผิด.

๗๒. ความต่างระหว่าง ผู้ปิดเป่า กับผู้ขอให้ปิดเป่า แท้จริงผู้ขอให้ปิดเป่า คือผู้ขอให้กระทำ โดยที่ใจของเขาเอนเอียงไปยังสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ ส่วนคนปิดเป่าถือว่าเป็นคนดีที่ให้ประโยชน์แก่ผู้อื่น : ถูกต้อง ผิด.

๗๓. การทำให้สิ่งอื่นเท่าเทียมกับอัลลอฮ์ ในสิ่งที่เฉพาะเจาะจงต่ออัลลอฮ์ เป็นซิริกใด : ใหญ่ เล็ก.

๗๔. สิ่งที่ถูกแกะสลักให้มีรูปร่างจะถูกเรียกว่า : รูปปั้น เจริต ทั้งหมด.
๗๕. เรื่องทรัพย์สินที่ดี คือ : ของที่มีค่า มีค่าปานกลาง มีค่าน้อยที่สุด.
๗๖. ด้วยความรู้และการปฏิบัติมันจะเติมเต็มให้แก่ตัวเอง แต่การเชิญชวนเผยแผ่และอดทน มันเป็นการเติมเต็มผู้อื่น : ถูกต้อง ผิด.
๗๗. ท่านนบี ﷺ กลัวจะเกิดขึ้นกับประชาชาติของท่านมากกว่าตัจญาลเสียอีกนั่นคือ การโอ้อวด เพราะว่าการโอ้อวดนั้นเป็นชิริกเล็ก : ถูกต้อง ผิด.
๗๘. บ่าวที่เป็นมนุษย์หากเป็นผู้จริงใจต่อหลักความเชื่อที่ถูกตั้งของเขาแล้ว เขาก็จะต้องเป็นผู้เชิญชวนเรียกร้องไปสู่สิ่งนั้น : ถูกต้อง ผิด.
๗๙. คำว่า البصيرة : ความรู้ศาสนา วิทปัญญา รู้และเข้าใจกลุ่มคนที่ถูกเรียกร้อง ทั้งหมด.
๘๐. จำนวนเงื่อนไขของการตะอวะฮมี : ๕ เงื่อนไข. ๔ เงื่อนไข. ๓ เงื่อนไข.
๘๑. ข้อแตกต่างระหว่างชิริกใหญ่และชิริกเล็ก :

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำถามที่ ๕ จวงวางอักษร (İ) ไปยังข้อความที่เหมาะสมในช่อง : (ب)

ب

أ

<p>☀ การถ่อมตนเพื่ออัลลอฮ์ด้วยการปฏิบัติคำสั่งใช้และออกห่างสิ่งที่เป็นคำสั่งห้าม ด้วยความรักและเทิดทูน.</p>	<p>الحمة</p>	<p>๑</p>
<p>☀ คืออูฐแดงและถูกกล่าวถึงมัน เพราะว่ามันเป็นสิ่งที่ต้องการของชาวอาหรับ.</p>	<p>الألوهية</p>	<p>๒</p>
<p>☀ โชคกลางทั้งด้วยการมองเห็น หรือถูกได้ยิน หรือถูกรับรู้ทั้งสถานที่และเวลา.</p>	<p>العبادة</p>	<p>๓</p>
<p>☀ สิ่งที่เปรียบเทียบ เหมือน เท้าเทียม.</p>	<p>الطاغوت</p>	<p>๔</p>
<p>☀ สิ่งที่ถูกเคารพสักการะในรูปของมนุษย์หรือสิ่งอื่นๆ.</p>	<p>الرياء</p>	<p>๕</p>

<p>❖ สิ่งที่ถูกเคารพสักการะอื่นนอกจากอัลลอฮ์ไม่ว่าด้านใดก็ตาม.</p>	التطير	๖
<p>❖ สิ่งที่น่าหวาดเลวเกิดขึ้นกับเขตที่ถูกเคารพอื่นจากอัลลอฮ์ตะอาลา ไม่ว่าจะ เป็นสิ่งถูกให้ตาม ถูกเคารพ หรือถูกเชื่อฟัง.</p>	الند	๗
<p>❖ เขาทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์เพื่อให้มนุษย์อื่นเห็นเขาหรือได้ยินแล้ว กล่าวชื่นชมต่อเขา.</p>	الصنم	๘
<p>❖ การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียว ด้วยการสร้าง อำนาจ และ บริหารกิจการทั้งหมด.</p>	التوحيد	๙
<p>❖ การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียวด้วยอิบาดะฮ์หรือ ด้วยการ ทำอิบาดะฮ์ของปวงบ่าว.</p>	العبادة	๙
<p>❖ คำนามที่ใช้เรียกสิ่งๆที่รวมไว้ซึ่งสิ่งๆ อัลลอฮ์ทรงรัก และพอพระทัย ไม่ ว่าจะเป็นคำพูดต่างๆ หรือการกระทำ.</p>	الخوارج	๑๐
<p>❖ บรรดาผู้ที่กล่าวว่า แท้จริงผู้ที่ทำบาปใหญ่ เขาตกศาสนา จะถูกพำนัก ในนรกตลอดกาล.</p>	الوثن	๑๑
<p>❖ การให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ด้วยสิ่งๆที่เฉพาะสำหรับพระองค์ เกี่ยวกับการ การอภิบาล ,การเป็นพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพและบรรดาพระนาม และคุณลักษณะ.</p>	الربوبية	๑๒
<p>❖ มุ่งสู่อัลลอฮ์ ผินหลังให้การตั้งภาคี ออกห่างจากทุกๆสิ่งๆที่ขัดแย้ง.</p>	حمر النعم	๑๓
<p>❖ การกีดต้อยของสัตว์ทุกชนิดที่มีพิษ.</p>	حنيفا	๑๔
		๑๕

ส่วนที่ ๒ การอธิบายความหมายของหลักเตาฮีด มี ๙ บท

บทที่ ๖ : การอธิบายเตาฮีดและคำปฏิญาณตนว่า **أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**

ได้มีคำพูดที่กล่าวถึงเรื่องเตาฮีดมาก่อนนี้ ดูเหมือนจิตใจจดจ่อที่จะดูคำอธิบายให้กระจ่าง ว่าหลักเตาฮีดที่ถูกตั้งให้เป็นบทต่างๆมากมาย เช่น ความสำคัญ ความประเสริฐ การให้สิทธิ กลัวจากสิ่งตรงกันข้ามและการเรียกร้องไปสู่เตาฮีด ในบทนี้ถือเป็นการตอบต่อสิ่งที่กล่าวมา ว่าด้วยเรื่องการอธิบายเตาฮีดไปจนจบ

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَتَّبِعُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمْ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ﴾

พระองค์ตรัสว่า : “เหล่านั้นที่พวกเขาวิงวอนนั้น พวกมันก็ยังหวังที่จะหาทางเข้าสู่พระเจ้าของพวกมันว่า ผู้ใดในหมู่พวกมันจะเข้าใกล้ที่สุด” อัล-อิสรอ์ ๕๗.

﴿يَدْعُونَ﴾ พวกเขาวิงวอนนั้น พวกมันก็ยังหวังที่จะหาทางเข้าสู่พระเจ้าของพวกเขาว่า สื่อผู้ใดในหมู่พวกเขาจะเข้าใกล้ที่สุด อย่างไรก็ตามสิ่งที่พวกเขาวิงวอนต่อพวกเขาทั้งที่พวกเขายังต้องพึ่งผู้อื่น และต่ำต้อย (ซิริกในการขออาน).

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

﴿إِذْ قَالَ لِأَبْنَيْهِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَطَرَنِي﴾

พระองค์ตรัสว่า : “และจงรำลึกถึงเมื่ออิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของเขาและหมู่ชนของเขาว่า แท้จริงฉันขอปลีกตัวจากสิ่งที่พวกท่านเคารพสักการี นอกจาก (อัลลอฮฺ) ผู้ซึ่งทรงบังเกิดฉันเท่านั้น” (๒๖ ๒๗) อีซ-ศุครุฟ.

﴿إِلَّا أَنَا فَطَرَنِي﴾ เป็นการรวมระหว่างการปฏิเสธและการยืนยัน โดยที่ไม่กล่าวว่า (اللَّهُ رَبِّي) เว้นแต่อัลลอฮฺ เพื่อให้ประโยชน์สองข้อ.

๑. เพื่อเป็นการอธิบายเหตุผลของการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺเพียงองค์เดียวด้วยการทำอิบาดะฮฺ เพราะว่าอัลลอฮฺนั้น คือผู้ทรงเอกะด้วยเหตุนี้จำเป็นจะต้องให้เอกภาพต่อพระองค์ในการทำอิบาดะฮฺเพียงองค์เดียว.

๒. เพื่อเป็นการอธิบายการปฏิเสธต่อการเคารพสักการะรูปปั้นต่างๆเพราะว่ามันมิได้บังเกิดพวกท่านจนต้องไปเคารพอิบาดะฮฺต่อมัน.

﴿เตาฮีดคือการไม่เคารพอิบาดะฮฺต่อพระองค์พร้อมกับสิ่งอื่น แต่ทว่าจะต้องบริสุทธิ์ต่อพระองค์เพียงองค์เดียวเท่านั้น และในบางประเทศอิสลามมีทั้งผู้ทำการละหมาด จ่ายซะกาต ถือศีลอด และประกอบพิธีฮัจญ์แต่มีการกราบไหว้หลุมฝังศพ.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

ตัวบทหลักฐานที่ ๓ และ ๔

﴿تَتَّخِذُوا أَحِبَّارَهُمْ وَرُؤَسَاءَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾

๓. พระองค์ตรัสว่า : “พวกเขาได้ยึดเอาบรรดานักปราชญ์ของพวกเขา และบรรดาบาทหลวงของพวกเขา เป็นพระเจ้า อื่นจากอัลลอฮ์” (๓๑) อัด-เตาบะฮ์ .

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾

๔. พระองค์ตรัสว่า : “และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ยึดถือบรรดาภาคี อื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งพวกเขารักภาคี เหล่านั้นเช่นเดียวกับรักอัลลอฮ์” (๑๖๕) อัล-บะเกาะเราะฮ์.

- ✿ ﴿أَحِبَّارَهُمْ﴾ บรรดาผู้รู้ของชาวยิว ถูกเรียกขานว่าเป็นผู้ที่มีความรู้จุดทะเล ﴿رُؤَسَاءَهُمْ﴾ บรรดานักบวช บาทหลวงชาวคริสต์.
- ✿ ﴿رُبُّوهُمْ﴾ เป็นพระเจ้า บรรดาผู้ที่เชื่อฟังปวงปราชญ์ในสิ่งที่ฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์และพวกเขาสักการะ บาทหลวง (ซิริกด้านเชื่อฟัง).
- ✿ ﴿يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ﴾ พวกเขารักบรรดาภาคีให้เท่าเทียมกับการรักอัลลอฮ์.

ประเภทของความรัก

<p>รักโดยธรรมชาติ (ทั่วไป) : (อนุญาต)โดยมีเงื่อนไขว่า ห้ามรักมากกว่าอัลลอฮ์ เช่น รักลูกและภรรยา.</p>	<p>รักเพื่ออัลลอฮ์หรือในหนทางของอัลลอฮ์ : (ถือว่าจำเป็น) แท้จริงสายเชือกที่มั่นคงที่สุดในความศรัทธานั้นคือการรักเพื่ออัลลอฮ์.</p>	<p>รักพร้อมกับอัลลอฮ์ : (ซิริกใหญ่) คือการปฏิเสธในการรักอัลลอฮ์เช่นการรักอื่นนอกจากอัลลอฮ์ เท่าเทียมกับรักอัลลอฮ์ หรือมากกว่า.</p>
---	--	---

ความรักในหนทางของอัลลอฮ์แบ่งออกเป็น รักการงาน ผู้ปฏิบัติการทำงาน เวลาต่างๆ และ สถานที่ต่างๆ.

ตัวบทหลักฐานที่ ๕

มีบันทึกในศอเฮียะหฺจากท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : “ ผู้ใดที่กล่าว ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ และได้ปฏิเสธสิ่งที่ถูกเคาระพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ ก็จะถูกห้ามซึ่งทรัพย์สินของเขาและเลือดของเขา และการสอบสวนเขาอยู่ ณ อัลลอฮ์” บันทึกโดยมุสลิม และคำอธิบายหัวข้อนี้ จะอยู่ในบทต่างๆ หลังจากนั้น.

﴿وَقَفَرًا بِمَا يُعْبَدُ﴾ : จำเป็นที่ท่านนั้นจะต้องปฏิเสธ การอื่บาตะฮฺต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ รวมทั้งจะต้องปฏิเสธทุกสิ่งเช่นเดียวกันที่นำไปสู่การปฏิเสธ ผู้ใดก็ตามมีคำปฏิญาณตน และมองว่าชาวคริสต์และยิวในวันนี้ อยู่บนศาสนาที่ถูกต้อง แท้จริงเขาผู้นั้นไม่ใช่มุสลิม และเช่นเดียวกัน ผู้ใดมองว่าศาสนาอื่นๆ เป็นแนวความคิดที่แตกออกไป เขามีอิสระในการเลือกปฏิบัติตามที่ตนต้องการได้ เขามีใช่มุสลิมเช่นเดียวกัน.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

ในบทนี้จะกล่าวถึงประเด็นใหญ่ที่สุดและสำคัญที่สุด คือ การอธิบายเตาฮีด การปฏิญาณตน และได้ อธิบายเรื่องต่างๆที่ทำให้เกิดความกระจำงัด จำเป็นจะต้องมีการปฏิเสธและการยืนยัน.

✿ อายะฮ์ในซูเราะฮ์อัล-อิสรออ์อธิบายได้ตอบโต้บรรดาผู้ตั้งภาคี พวกเขาขอวิงวอนต่อบรรดาคนดีทั้งหลาย ดังนั้นในอายะฮ์นี้ได้ชี้แจงว่าเป็นการทำชิริกใหญ่ หมายถึงชิริกในการขออูอา.

✿ อายะฮ์ในซูเราะฮ์ฮุรออะฮ์ อธิบายว่าแท้จริงชาวคัมภีร์พวกเขาได้ยึดเอาบรรดานักปราชญ์ของพวกเขา และบรรดาบาทหลวงของพวกเขาเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ มีการอธิบายอีกว่า แท้จริงพวกเขามิได้ถูกสั่งใช้เว้นแต่ให้พวกเขานั้นเคารพต่อพระเจ้าเพียงองค์เดียวพร้อมการอธิบายว่าไม่มีปัญหาแต่อย่างใดในการเชื่อฟังต่อบรรดาผู้รู้และบาทหลวงในสิ่งที่เป็นการฝ่าฝืน โดยมิวิงวอนขอต่อพวกเขา ชิริกการเชื่อฟัง.

✿ คำกล่าวของท่านนบีอิบรอฮีม عليه السلام ต่อพวกปฏิเสธ : “แท้จริงฉันขอปลีกตัวจากสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดี นอกจาก (อัลลอฮ์) ซึ่งทรงบังเกิดฉันเท่านั้น” ดังนั้นถูกยกเว้นจากสิ่งต่างๆที่เคารพต่อพระเจ้าของเขา และอัลลอฮ์กล่าวถึงการขอปลีกตัวนี้ และตัดสัมพันธ์ฉันท์มิตรนี้ เป็นการอธิบายการปฏิญาณตน การปฏิเสธสิ่งเคารพสักการะอื่นนอกจากอัลลอฮ์ แล้วพระองค์ตรัสว่า : “และเขา (อิบรอฮีม) ได้ทำให้คำกล่าว (ชะฮาดะฮ์) คงอยู่ต่อไปในลูกหลานของเขา หวังว่าพวกเขาจะกลับมาสำนึกผิด”.

✿ และจากอายะฮ์ในอัลบะกอเราะห์กล่าวถึงบรรดาผู้ปฏิเสธ อัลลอฮ์ทรงกล่าวถึงพวกเขาว่า : “และทั้งพวกเขาจะไม่ได้ออกจากไฟนรก” ได้บอกถึงว่าแท้จริงพวกเขารักภาคีเหล่านั้นเช่นเดียวกับรักอัลลอฮ์ ดังนั้นได้บ่งชี้ว่าแท้จริงพวกเขารักอัลลอฮ์มากมาย แต่พระองค์กลับไม่让他们เขาอยู่ในศาสนาอิสลาม แล้วจะเป็นเช่นไรแก่กับคนที่รักภาคีมากกว่ารักอัลลอฮ์ ? และจะเป็นเช่นไรเล่า สำหรับคนรักภาคีเพียงอย่างเดียว โดยที่ไม่ได้รักอัลลอฮ์เลย ? ชิริกด้านความรัก แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท :

๑. รักอัลลอฮ์มากกว่าสิ่งอื่นใด นี่คือเตาฮีด.
๒. รักสิ่งอื่นเช่นเดียวกับการรักอัลลอฮ์ เช่นนี้คือชิริก.
๓. รักสิ่งอื่นมากกว่ารักอัลลอฮ์ แบบนี้หนักยิ่งกว่าช็อกก่อนหน้า.
๔. รักสิ่งอื่นและในใจของเขาไม่มีความรักต่ออัลลอฮ์เลย แบบนี้ถือว่าหนักที่สุด.

✿ ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : “ ผู้ใดกล่าว ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮ์ และได้ปฏิเสธสิ่งที่ถูกเคารพอื่นจากอัลลอฮ์ ทรัพย์สิน เลือดเนื้อของเขาถูกห้าม และการคิดบัญชีของเขาอยู่ ณ อัลลอฮ์” และนี่คือสิ่งที่สำคัญที่สุดในการอธิบายความหมายคำว่า **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** แท้จริงแล้วมันมิใช่การกล่าวออกมาด้วยวาจาเพียงอย่างเดียวที่จะได้รับการคุ้มครองจากเลือดเนื้อและทรัพย์สิน อีกทั้งไม่รู้ความหมายพร้อมกับถ้อยคำที่กล่าวออกมา ยิ่งไปกว่านั้นหากไม่ยอมรับดังกล่าวนั้นเช่นกัน และยิ่งไปกว่านั้นหากเขายังมิเป็นผู้วิงวอนขอต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว โดยไม่มีภาคีใดๆต่อพระองค์เลย ก็หมายความว่าทรัพย์สิน เลือดเนื้อของเขาก็ไม่ถูกห้าม รวมไปถึง การปฏิเสธสิ่งอื่นที่ถูกเคารพนอกจากอัลลอฮ์ หากว่าสงสัยเคลือบแคลงหรือไม่แน่ใจว่าเป็นเช่นไร ทรัพย์สินและเลือดเนื้อของเขาจะไม่ถูกห้าม.

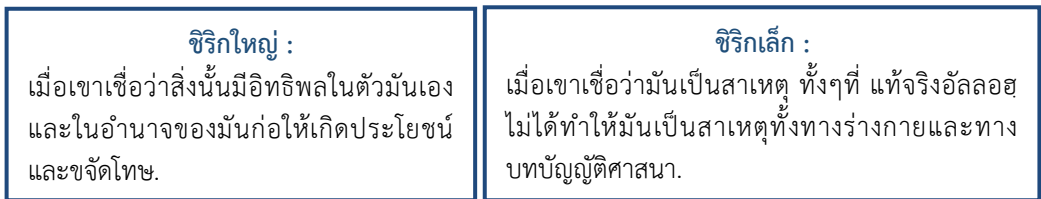
ช่างเป็นประเด็นที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งยิ่งหนัก ! และช่างเป็นการอธิบายที่กระจำงัดยิ่งอะไรเช่นนั้น และเป็นหลักฐานหักล้างสำหรับผู้โต้แย้ง !.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

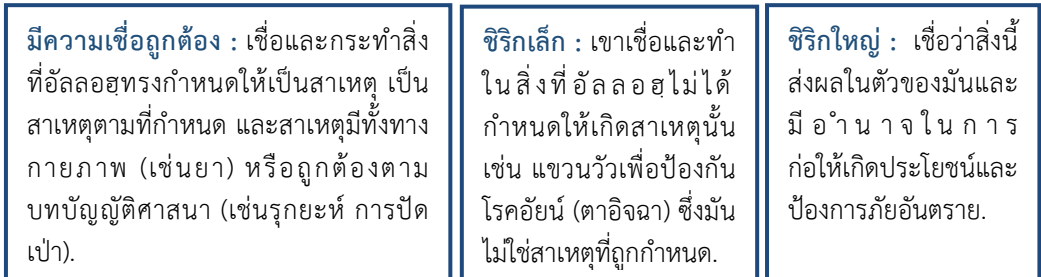
บทที่ ๗ : ว่าด้วยเรื่องของการทำชิริก ได้แก่ การสวมใส่ห่วงกำไลข้อมือหรือข้อเท้า หรือผูกเส้นด้าย หรืออื่น เพื่อเป็นการรักษาและป้องกันโรคภัย

- ☛ ส่วนหนึ่งจากภาคี คือ : บางส่วนของการตั้งภาคี มีทั้งชิริกใหญ่หรือชิริกเล็ก มันถูกเรียกเช่นนี้.
- ☛ เป็นการรักษาโรคภัย คือ : หลังจากมันเกิดขึ้นแล้ว หรือป้องกันโรคภัยคือ ก่อนที่จะเกิดขึ้น.

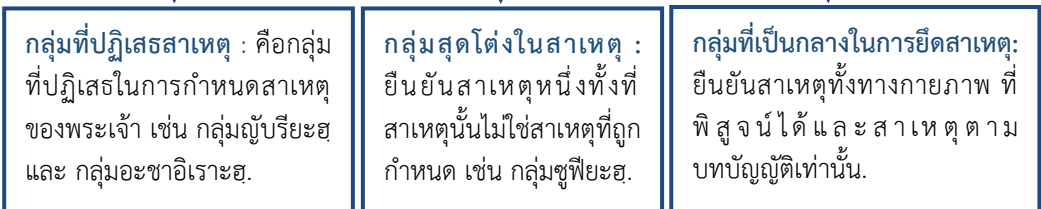
การสวมใส่ห่วงกำไลข้อมือหรือข้อเท้า หรือผูกเส้นด้าย และทั้งสองสิ่งนี้เป็นชิริกใหญ่หรือชิริกเล็ก ?

ประเภทของมนุษย์ในด้านการยึดมั่นเกี่ยวกับสาเหตุ มี ๓ ประเภท:

ประเภทของมนุษย์เกี่ยวกับการยึดสิ่งที่เป็นสาเหตุ แบ่งออกเป็น ๒ ฝั่งและกลุ่มที่อยู่ตรงกลาง :

สุกข์ของผู้แขวนเส้นด้ายและสิ่งทีคล้ายกัน มีหลายกรณีดังนี้ :

หากว่าเขาไม่รู้ถึงสุกข์ของมันในเรื่องดังกล่าว.	กรณีนี้ ให้สอน
เขาเชื่อว่ามันเป็นสาเหตุและอัลลอฮฺทรงกำหนดให้มันเป็นสาเหตุ.	กรณีนี้เป็นซิริกเล็ก
เขาเชื่อว่าสิ่งนั้นมีอิทธิพลในตัวของมันและมีอำนาจในการก่อให้เกิดประโยชน์และปกป้องสิ่งอันตราย.	กรณีนี้เป็นซิริกใหญ่
เขาไม่มีความเชื่อใด ๆ แต่สวมมันเพื่อประดับประดา เช่น คนหนุ่มสาวทั่วไป - ขออัลลอฮฺทรงชี้ทางนำเราและพวกเขาเถิด - ดังนั้นผู้ใดที่เห็นการแขวนเช่นนี้เขาอาจจะคิดว่าเป็นสิ่งที่อนุญาต แล้วมันจะทำให้เป็นการเปิดประตูสู่ความชั่วร้ายให้แก่มนุษย์ และเป็นการเล่นแบบบรรดาสตรีและบรรดาผู้ตั้งภาคีทั้งหลาย.	กรณีนี้ ถือเป็นบาปใหญ่หนึ่งจากบรรดาบาปใหญ่ทั้งหลาย.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

﴿ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ ﴾

อัลลอฮฺตรัสว่า : “จงกล่าวเถิดมุฮัมหมัดพวกท่านไม่เห็นดอกหรือว่า สิ่งทีพวกท่านวิงวอนขอ อื่นจากอัลลอฮฺนั้น หากอัลลอฮฺทรงประสงค์จะให้มีความทุกข์ยากแก่ฉันแล้วพวกมันจะปลดเปลื้องความทุกข์ยากของพระองค์ได้ไหม ? ” อัซ-ซุมัร - ๓๓

☞ รูปปั้นเหล่านี้ไม่ให้ประโยชน์ใดๆต่อบรรดาเจ้าของของพวกมัน ทั้งการนำผลดีมาให้และปกป้องจากสิ่งที่เป็นภัยอันตราย สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่สาเหตุโดยแท้ และสิ่งเหล่านี้ถูกนำมาเปรียบเทียบเป็นหลักเกณฑ์ว่า สิ่งใดที่ไม่ใช่สาเหตุทางบทบัญญัติหรือการกำหนดสถานะของพระองค์ ก็ถือว่าการยึดมั่นเป็นสาเหตุ เป็นการตั้งภาคีพร้อมกับอัลลอฮฺ.

☞ อัลลอฮฺตรัสว่า : ﴿ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ ﴾ “จงกล่าวเถิด อัลลอฮฺทรงเพียงพอแก่ฉันแล้ว” : คำกล่าวนี้มีการแสดงถึงความพอเพียงในการพึ่งต่ออัลลอฮฺโดยไม่ยึดเอาสาเหตุที่ไม่ชัดเจน.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

มีรายงานจากท่านอิมรอน บิน ฮุศัยน رضي الله عنه ว่า : แท้จริงท่านรอซูล ﷺ ได้เห็นชายคนหนึ่งที่มีมือของเขาใส่กำไลที่ทำมาจากทองเหลือง ท่านจึงถามว่า นี่กำไลอะไร? เขาตอบว่า เพื่อป้องกันโรคปวดเมื่อย ท่านนบีจึงบอกว่า เอมันออกเดี๋ยวนี เพราะมันจะไม่เพิ่มสิ่งใดให้แก่เจ้านอกจากความปวดเมื่อยเท่านั้น และถ้าเจ้าตายไปขณะที่มันยังอยู่ที่เจ้าแล้ว เจ้าจะไม่วันประสบความสำเร็จเลย. บันทึกโดย อะหมัด.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

☼ กำไลที่ทำมาจากทองเหลือง : กำไลที่ทำมาจากทองเหลืองและสิ่งทีคล้ายกันแม้ว่าจะเป็นเหล็กหรือเซ็อกด้ายก็ตาม.

☼ นี่คือะไร : เพื่อยืนยันก่อนทีจะทำการตักเตือนห้ามปราม เพราะเขาอาจคิดว่สิ่งทีทำเป็นสิ่งที่ไมเป็นไร.

☼ ปวดเม็อย : โรคทีมีผลต่อกระดูกเช่นโรคไขข้อซึ่งหมายถึงการป้องกันโรคนี้อันและป้องกันไม่ให้เกิดโรคนี้อีกเช่นกัน.

☼ มันจะไม่เพิ่มสิ่งใดให้แก่เจ้านอกจากความปวดเม็อยเท่านั้น: หมายถึง ความเหน็ดเหนื่อยเม็อยล้า ความอ่อนแอ ทั้งทางร่างกายและทางความยึดมั่นและการตอบแทนขึ้นอยู่กบัสิ่งที่ทำ.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓

รายงานจากท่าน อุกบะฮฺ บิน อามิร เป็นรายงานพาดพิงถึงท่านนบี : ผู้ใดแขวนเครื่องราง อัลลอฮ์ก็จะไม่ให้ความสำเร็จแก่เขา และผู้ใดแขวนวะตะอะฮ์ (เครื่องทีทำจากเปลือกหอย) อัลลอฮ์ก็จะไม่ให้ความสงบแก่เขา - รายงานโดยอะหมัด.

ในอีกสายรายงานหนึ่งได้กล่าวว่ : “ใครห้อยหรือสวมใส่เครื่องรางของขลังใดๆ แน่نونเขาได้ทำชิริกแล้ว” (บันทึกโดยอะหมัดและฮาเก็ม).

☼ ผู้ใดแขวนเครื่องรางและยึดติด : แขวนเครื่องรางและหัวใจของเขาก็ติดอยู่กบัสิ่งนั้น และเหตุนี้ทีท่านนบีใช้คำพูดว่ : “ ทำการยึดติด ” โดยไม่ได้พูดว่ : เขาได้แขวน.

☼ อัลลอฮ์ก็จะไม่ให้ความสำเร็จแก่เขา : นี้อาจจะเป็นคำดูอาอุปสรรคเพื่อประสบบกัเขา หรืออาจเป็นการบอกถึงสิ่งทีจะประสบบกัเขา

☼ และผู้ใดแขวนวะตะอะฮ์ (เครื่องรางทีทำจากเปลือกหอย) : สิ่งทีนำมาจากทะเล เช่น เปลือกหอย.

☼ อัลลอฮ์ก็จะไม่ให้ความสงบแก่เขา : อัลลอฮ์ไม่ได้ให้เขาด้วยความตามทีเขาต้องการ คืความสงบ ดังนั้นเขาถูกทดแทนให้สิ่งตรงกันข้ามทีเขามุ่งหมาย.

☼ แน่نونเขาได้ทำชิริกแล้ว : ชิริกใหญ่ หากเขาเชื่อมั่นว่มันส่งผลด้วยตัวของมันเองปราศจากการกำหนดของอัลลอฮ์ ถ้าเชื่ออื่นนอกจากนี้จะเป็นชิริกเล็ก.

ตัวบทหลักฐานที่ ๔

และท่าน อิบน์ อะบี ฮาติม จากท่าน ฮุซัยฟะฮฺ แท้จริงเขาเห็นชายคนหนึ่งมีเช็อกด้ายเส้นหนึ่งผูกทีข้อมือของเขาเพื่อป้องกันโรคร้ายไข้เจ็บ เขา (ฮุซัยฟะฮฺ) ตัดมันทิ้งไป แล้วได้อ่านอายะฮ์ทีว่ :

﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴾

“และส่วนใหญ่ของพวกเขาก็จะไม่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ เว้นแต่พวกเขาเป็นผู้ตั้งภาคี” ยูสุฟ - ๑๐๖.

☼ จากการเจ็บไข้ : คืสาเหตุเนื่องจากอาการเจ็บไข้ เพื่อทีจะทำให้เขาเย็นลงทุเลาลง หรือ รักษาให้หายจากอาการนั้น.

☞ เขาได้ตัดมันทิ้งไป : เป็นการเปลี่ยนแปลงความชั่วด้วยมือและนี่คือแนวทางของชนในยุคก่อนในการเปลี่ยนแปลงความชั่ว.

☞ สุกข์ของการแขวน : การแขวนทุกชนิดเป็นสิ่งต้องห้าม เช่น สร้อยคอ ด้าย เปลือกหอย เครื่องราง ตะกรุด ดวงตาหมาป่า กีบเท้าสัตว์ รองเท้าเก่า ลูกปัดสีฟ้ารูปทรงฝ่ามือ หรือรูปดวงตา หัววัว รูปปั้น สิงโตหรือต้นไม้บางชนิดและผ้าชีริวและอื่น ๆ.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. บาปที่ร้ายแรงในการสวมห่วงกำไลและเชือกและสิ่งที่คล้ายกัน.

๒. แท้จริงผู้ใดพาลสิ่งนั้นจนเสียชีวิตแล้วมันยังอยู่กับเขา (เครื่องราง) เขาจะไม่มีวันประสบความสำเร็จเลย คำพูดของศอฮาบะฮ์นี้เป็นหลักฐานว่าแท้จริงซิริกเล็กมันใหญ่กว่าบาปใหญ่ทั้งหลาย เพราะซิริกนั้นจะไม่ถูกอภัยโทษแม้ว่าจะจะเป็นซิริกเล็กก็ตาม ซึ่งต่างกับบาปใหญ่.

๓. ความไม่รู้มันไม่ได้รับการยกเว้น เขาไม่ได้รับการแก้ตัวหลังจากที่ท่านนบี ﷺ ได้อธิบายให้เขาแล้วและความไม่รู้มี ๒ ประเภทคือ : ☞ ความไม่รู้ที่ไม่ได้รับการยกเว้น ซึ่งเป็นผลมาจากความประมาทละเลยและความเพิกเฉย พร้อมกันนั้นมีความสามารถที่จะเรียนรู้ ดังนั้นเขาจึงไม่ได้รับการยกเว้นไม่ว่าเรื่องของการปฏิเสธ หรือในบรรดาบาปต่างๆ. ☞ การเพิกเฉยที่ได้รับการยกเว้น ซึ่งเป็นผลมาจากอย่างอื่นที่กล่าวมา คือเขาไม่ได้ละเลยและไม่ได้เพิกเฉยละเลยและพร้อมกันนั้นไม่มีความสามารถที่จะเรียนรู้ หากไม่ได้เกิดขึ้นกับสภาพของเขาว่าสิ่งนี้เป็นสิ่งต้องห้าม ก็จะได้รับการยกเว้น ถึงแม้เขาจะอ้างว่านับถือศาสนาอิสลามก็ตามไม่มีโทษใดต่อเขาและถ้าหากเขาอ้างตัวเองว่าเป็นผู้ทำการปฏิเสธศรัทธา ถือว่าเขาตกศาสนาในโลกนี้ แต่ในโลกหน้าเรื่องของเขจะเป็นอย่างไรขึ้นอยู่กับอัลลอฮ์.

๔. สิ่งนั้นไม่ให้คุณประโยชน์ในโลกนี้ แต่เป็นโทษกับเขาเอง ดังคำกล่าวที่ว่า : “มันไม่เพิ่มอะไรแก่ท่านเว้นแต่ความป่วยเมื่อยลำเท่านั้น”.

๕. ต้องห้ามปรามอย่างเด็ดขาดต่อผู้ใดที่ทำเรื่องแบบนี้. ๖. มีหลักฐานชัดเจนสำหรับผู้ใดที่แขวนใดๆ เขาจะถูกมอบหมายไปยังสิ่งนั้น.

๗. มีหลักฐานชัดเจนสำหรับผู้ใดแขวนเครื่องรางตะกรุด ว่าแน่นอนเขาทำซิริกแล้ว. ๘. แท้จริงการผูกด้ายเนื่องจากสาเหตุการเจ็บป่วย เช่นนี้เป็นซิริก. ๙. การอ่านอายะฮ์ของท่านสุลัยมานหรือเป็นหลักฐานได้ว่าบรรดาศอฮาบะฮ์ทั้งหลายยกหลักฐานด้วยอายะฮ์ต่างๆที่กล่าวถึงซิริกใหญ่มาเป็นหลักฐานในเรื่องซิริกเล็กด้วย ดังที่อบนุอบบาสได้กล่าวไว้ในอายะฮ์ของซูเราะฮ์อัล-บะกะเราะฮ์ ที่เกี่ยวกับเรื่องความรัก.

๑๐. การแขวนเปลือกหอยป้องกันโรคอัลอัยน์ - ตาอักเสบ ถือเป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาเครื่องรางที่เป็นซิริก. ๑๑. การสาปแช่งผู้ที่แขวนเครื่องรางว่า อัลลอฮ์จะไม่ทำให้เขาสำเร็จ และผู้ใดแขวนเครื่องที่ทำจากเปลือกหอย อัลลอฮ์ก็จะไม่ให้ความสงบแก่เขา นั่นคืออัลลอฮ์จะปล่อยทิ้งเขาอยู่กับสิ่งนั้น เราจะไม่ตอบโต้ผู้ที่กระทำสิ่งนั้น (แขวนเครื่องราง) อย่างชัดเจน เช่นเรากล่าวกับผู้ที่เราเห็นเขามีเครื่องราง ว่า อัลลอฮ์จะไม่ทำให้ท่านสำเร็จ เพราะการกล่าวโต้ตอบผู้ที่กระทำสิ่งนั้น ด้วยคำพูดที่ชัดเจน เจาะจงเช่นนั้น อาจจะเป็นสาเหตุทำให้เขาตีตัวออกห่างไป แต่เราควรพูดว่า ท่านจงทิ้งเครื่องรางหรือเปลือกหอยนั้นเถอะหรือไม่เราก็อ่านหะดีษให้เขาฟัง

บทที่ ๘ : มีหลักฐานห้ามการเสกเป่าและการใช้เครื่องรางของขลัง

ทำไมจึงเรียกบทนี้ว่า บทที่ว่าด้วยเรื่อง โดยไม่เรียกว่า การปิดเป่านั้นเป็นการตั้งภาคี เหมือนบทก่อนๆ ?

๑. เพราะการรักษาด้วยการปิดเป่านั้นมีทั้งที่ต้องห้ามและที่อนุญาต.
๒. การสวมใส่เครื่องรางของขลังทั้งหมดนั้น เป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ และหากทำขึ้นมาจากคัมภีร์อัลกุรอานก็เป็นสิ่งต้องห้าม.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

มีรายงานงานอยู่ในหนังสือศอเฮียะห์จากอบี บะซียร์ อัลอันсорรีย์ ว่าเขาได้อยู่ร่วมกับท่านรอซูล ﷺ ในการเดินทางบางครั้ง โดยท่านนบีได้ส่งคนให้ออกไปประกาศว่า : อย่าให้มีเครื่องรางผูกอยู่ที่คอของอูฐทั้งหลาย ไม่ว่าจะทำมาจากเชือกสายธนูหรืออื่นๆก็จงตัดทิ้งให้หมด.

- ✿ ได้ส่งคน : เพื่อตรวจตราดูสภาพของผู้คนให้ตอบรับกับคำสั่งศาสนา.
- ✿ เชือกผูกคอ : คือเชือกที่ใช้ผูกคอของอูฐเพื่อป้องกันโรคดวงตาที่ริษยา นี่คือความเชื่อที่ผิด.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒ และ ๓

๒. รายงานจากท่านอับนุ มัสอู๊ด رضي الله عنه กล่าวว่า : ฉันได้ยินท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า แท้จริงการรักษาด้วยการปิดเป่าที่ผิดหลัก การใส่เครื่องรางของขลัง การทำยาเสน่ห์ เป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ บันทีกโดย อะหมัดและอบูดาวูด.
๓. มีรายงานจาก อับดุลลอฮ์ บิน อุกัยม เป็นสะดิษมร์ฟือ ว่า ผู้ใดยึดติดอยู่กับสิ่งใด เท่ากับเขามอบหมายต่อสิ่งนั้น บันทีกโดย อะหมัดและอัตติรมิซีย์.

- ✿ การปิดเป่า : การรักษาด้วยการปิดเป่าในสมัยนั้นเป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ด้วยการใช้สิ่งที่ไม่เป็นบทบัญญัติ. ✿ ผู้ใดยึดติดอยู่กับสิ่งใด เท่ากับเขามอบหมายต่อสิ่งนั้น : ไม่ได้หมายความว่าสวมใส่สิ่งนั้นเพียงอย่างเดียว แต่หมายถึงการสวมใส่ที่หัวใจยึดติดต่อสิ่งนั้น ผู้ใดมอบหมายต่ออัลลอฮ์ ก็เพียงพอแล้วสำหรับเขา และใครที่มอบหมายอื่นจากพระองค์ เขาก็ถูกปล่อยให้อยู่กับสิ่งนั้น.
- ✿ ไม่สมควรอย่างยิ่งที่มนุษย์จะนำสิ่งอื่นมายึดถือ นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น เจ้าหน้าที่ที่ทำงานโดยหัวใจของเขาผูกติดกับคำตอบแทนของเขาเท่านั้น โดยไม่คิดว่าอัลลอฮ์เป็นผู้ให้ เท่ากับเขาคืออยู่ในชนิดหนึ่งของการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ หากเขาคิดว่าหน้าที่การงานเป็นสาเหตุให้เขา ส่วนผู้ให้คืออัลลอฮ์ นับว่าเขาได้มอบหมายอย่างถูกต้องแล้ว.

เงื่อนไขการรักษาด้วยการปิดเป่าที่ถูกต้อง

ต้องมาจากอัลกุรอ่านหรือซุนนะห์ หรือใช้พระนามของอัลลอฮ์และคุณลักษณะของพระองค์.	ใช้ภาษาที่เข้าใจ ได้ยินชัด และเป็นที่ยูจก ด้วยภาษาอาหรับ.	เชื่อว่านั้นเป็นวิธีการรักษาตามบัญญัติศาสนา ซึ่งมันจะไม่เกิดผลนอกจากอนุมัตของอัลลอฮ์.
---	---	---

หากเงื่อนไขข้อหนึ่งข้อใดบกพร่องไปหรือใช้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอาหรับก็ไม่เป็นที่อนุญาตตามบทบัญญัติ และไม่มีกรปิดเป่าที่อื่นจากภาษาอาหรับ นอกจากการขอคุดออทั่วไปที่อนุญาตให้ใช้ภาษาอื่นได้ โดยมีเงื่อนไขว่าพระนามของอัลลอฮ์อันสวยงามไม่สามารถเปลี่ยนเป็นภาษาอื่นได้ เพราะพระนามนั้นต้องมีหลักฐานมารับรับรอง (พระนามต่างๆของอัลลอฮ์นั้นให้ทับศัพท์ไปตามภาษาต่างๆ).

- ❖ เครื่องรางของขลัง : คือสิ่งทีนำมาสวมใส่ให้กับเด็กเพื่อป้องกันโรคที่เกิดจากการมองด้วยสายตาดิจจา (อัลอัยน) แต่หากว่าสิ่งนั้นเป็นอายะฮ์อัลกุรอ่านชาวสลัฟบางท่านอนุโลมให้ทำได้ แต่บางท่านก็ไม่อนุญาตและนับว่ามันเป็นสิ่งต้องห้าม เช่นท่านอิบนุมัสอูด رضي الله عنه.
- ❖ การรักษา : บ้างก็เรียกว่าของไว้ป้องกัน อนุญาตให้ทำได้เฉพาะที่มีหลักฐานรับรองเท่านั้น ดังที่ท่านบ่อนุญาตในการรักษาโรคดวงตาแห่งความริชยา (อัลอัยน) และพิษสัตว์กัดต่อย.
- ❖ ยาเสน่ห์ : สิ่งทีมนุษย์ประดิษฐ์แล้วอ้างว่า เพื่อให้เกิดความรัก ความหลง ในระหว่างหญิงชาย สามี-ภรรยา.

ยาเสน่ห์ที่เป็นแหวนหมั้น

เป็นซิริกใหญ่ หากมีความเชื่อว่า สิ่งนั้น มีพลังอำนาจในตัวของมันเอง ในการให้คุณให้โทษ.	เป็นซิริกเล็ก หากมีความเชื่อว่าสิ่งนั้นคือสาเหตุที่ทำให้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกันได้.	เป็นสิ่งต้องห้าม เพราะเป็นความเชื่อประเพณีของชาวคริสเตียน พวกเขา มีความเชื่อในพระเจ้าสามองค์ และหากทำจากทองคำก็ไม่อนุญาตสำหรับผู้ชายอยู่แล้ว.
---	---	---

ตัวบทหลักฐานที่ ๔

รายงานจากอิหม่ามอะหมัด จากรูวัยเฬยะ กล่าวว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวแก่ฉันว่า : โอ้ รูวัยเฬยะ หวังว่าท่านจะมีอายุยืนยาว ท่านจงบอกผู้คนที่ทั้งหลายด้วยเถิดว่า การผูกเครา การผูกคอสัตว์เลี้ยง การชำระล้างด้วยมูลหรือกระดูกสัตว์ แท้จริงมุฮัมมัด ﷺ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้.

- ❖ การผูกเครา : เพื่อแสดงถึงความหยิ่งโส อวดใหญ่ หรือเพื่อป้องกันโรคดวงตาแห่งความริษยา.
- ❖ การผูกคอสัตว์เลี้ยง : ห่วงที่ทำมาจากเส้นเอ็นของแกะ สวมใส่เพื่อป้องกันโรคดวงตาแห่งความริษยา.
- ❖ การชำระล้างด้วยมูลสัตว์ : คือการชำระล้างปัสสาวะหรืออุจจาระด้วยมูลของสัตว์.
- ❖ หรือกระดูกสัตว์ : มันคืออาหารของอิน และมูลสัตว์เป็นอาหารของปศุสัตว์ของอิน.

ตัวบทหลักฐานที่ ๕ และ ๖

๕. จากท่านสะอีด บิน ยูเบรกล่าวว่า ใครที่ตัดเครื่องรางของขลังออกจากคนหนึ่งไป เขาจะได้ผลบุญเท่ากับปล่อยทาส ๑ คน.

๖. และจากท่านอิบรอฮีม ว่า พวกเขาเรียงเรียงเครื่องรางของขลังทั้งหมด ไม่ว่าจะป็นอัลกุรอานหรือสิ่งอื่นก็ตาม.

- ❖ ผลบุญเท่ากับปล่อยทาส ๑ คน : เพราะเขาได้ปลดปล่อยบ่าวคนหนึ่งออกจากการเป็นทาสของชัยฏอน ซึ่งมีความประเสริฐเหนือกว่าการปล่อยทาสทั่วไป แต่ต้องใช้วิธีการที่เหมาะสม.

ทำไมเราจึงตัดสินใจว่า การนำอัลกุรอานมาทำเป็นเครื่องรางของขลังนั้น เป็นสิ่งต้องห้าม

เป็นที่น่ารังเกียจในทัศนะของชาวสลัฟบางท่าน ซึ่ง ณ ชาวสลัฟนั้นมีความหมายว่าต้องห้าม.

เข้าข่ายหะดีษที่ว่า แท้จริงการรักษาด้วยการปิดปากที่ผิดหลักการ ใส่เครื่องรางของขลัง การทำยาเสน่ห์นั้น เป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์.

จะเป็นการเปิดประตูความชั่ว เพราะอาจจะทำให้คนเข้าใจว่า เครื่องรางนั้นเป็นสิ่งอนุญาต ถึงจะไม่ได้มาจากอัลกุรอานก็ตาม.

เพราะการทำเช่นนั้นเป็นการไม่ให้เกียรติต่ออัลกุรอานเพราะบางครั้งอาจจะใส่เข้าห้องน้ำ หรือเปื้อนสิ่งสกปรก.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบาย การรักษาด้วยการปิดเป่าและเครื่องรางของขลัง.
๒. อธิบายเรื่องยาเสน่ห์.
๓. การรักษาด้วยการปิดเป่าและเครื่องรางของขลัง ยาเสน่ห์นั้นเป็นซิริก.
๔. การรักษาด้วยการปิดเป่าด้วยสิ่งที่มีหลักฐานนั้นอนุญาตให้ทำได้ เช่นการป้องกันโรคที่เกิดจากการมอง (อัลอัยน) และพิษสัตว์กัดต่อย และครอบคลุมถึงการรักษาไสยศาสตร์.
๕. กรณีเครื่องรางขลังหากเป็นอายุอะฮ์อัลกุรอาน นักวิชาการมีความเห็นต่างว่า อนุญาตหรือไม่ ในทัศนะของท่านอิบนุมัสอู๊ด رضي الله عنه ถือว่าปลอดภัยที่สุด เพราะสิ่งนี้ไม่มีบัญญัติสั่งใช้ในอิสลาม.
๖. การใส่ห่วงหรือเชือกเอ็น ให้แก่สัตว์เพื่อป้องกันโรคนั้น ถือเป็นการตั้งภาคีชนิดหนึ่ง.
๗. มีบทลงโทษอย่างรุนแรงสำหรับผู้ฝ่าฝืนในเรื่องนี้.
๘. ได้รับความประเสริฐและผลบุญสำหรับผู้ที่ตัดเครื่องรางของขลังออกจากคนๆหนึ่ง.
๙. คำพูดของท่านอิบรอฮีมไม่ได้ขัดแย้งกับเรื่องข้างต้นที่มีความเห็นต่าง เพราะท่านหมายถึงสหายของท่าน अबดุลลอฮ บิน มัสอู๊ดไม่ได้หมายถึงศอฮาบะฮ رضي الله عنهم ทั้งหมด และตาบิอินที่ติดตามหลังพวกเขาทั้งหลาย.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

บทที่ ๙ : ว่าด้วยเรื่อง ผู้ที่ขอความสิริมงคลจากต้นไม้หรือก้อนหินหรือสิ่งอื่นๆ

อิตตะบ์รูก คือ การขอความสิริมงคล มี
ประเภทดังนี้คือ

การขอความสิริมงคล(อิตตะบ์รูก) ที่ต้องห้าม : คือทุกๆสิ่งที่ไม่ปรากฏหลักฐานอนุญาตให้กระทำทั้งรูปธรรมและนามธรรม เช่นการลูบเซ็ดผาผนังบ้านท่านนบี ﷺ.

ตะบ์รูกที่ถูกต้องตามหลักการ

ด้วยสิ่งที่เป็นรูปธรรม: เช่น การศึกษาเล่าเรียนหนังสือของชาวสุนนะห์ เช่นหนังสือของชัยคุลอิสลาม.

ด้วยสิ่งที่เป็นรูปธรรมตามหลักการ : เช่น การละหมาดในมัสยิดหะรอม และการอ่านอัลกุรอาน.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ และ ๒

๑. อัลลอฮฺ ตะอาลา กล่าวว่า : ﴿أَلْفَاظُ الْمَلِكِ وَالرَّيِّ﴾ แล้วพวกเจ้ามีได้เห็นอัลลาต และอัลอุซซา ﴿أَلْفَاظُ الْمَلِكِ وَالرَّيِّ﴾ และตัวอื่นคือตัวที่สาม, มะนาต ดอกหรือ ?

๒. รายงานจากอบี วากิด อัลลัยซี ว่า : พวกเราได้ออกไปพร้อมกับท่านนบี ที่ฮุนัยน ซึ่งเรายังเข้ารับอิสลามใหม่ และชาวมุชริกีนนั้นมีต้นพุทธาต้นหนึ่งที่พวกเขาใช้รวมตัวกัน และถือเป็นต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ที่ไว้แขวนอาวุธ และถูกเรียกว่า : ซาตุ อันวาติน และเมื่อพวกเราผ่านไปเจอตต้นพุทธาต้นหนึ่ง เราจึงพูดกับท่านรอซูลว่า โอ้ท่านรอซูล ขอให้ท่านจัดหาต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ให้เราสักต้นหนึ่ง เช่นต้นไม้ของพวกมุชริกีน ท่านรอซูล ﷺ ตอบว่า : อัลลอฮฺอักบร ที่พวกท่านพูดนั้นเป็นการเลียนแบบพวกเขา ฉันทขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ดังกล่าวนีมันเหมือนกับที่บনীอิสรออิลเคยพูดกับมูซาว่า : ท่านจงให้มีพระเจ้าสักองค์หนึ่งแก่เราเช่นเดียวกับพวกเขาที่มีพระเจ้าหลายองค์ มูซากล่าวว่าแท้จริงพวกท่านเป็นผู้โง่เขลา ” แท้จริงพวกท่านจะต้องเลียนแบบอย่างคนรุ่นก่อนหน้าท่านอย่างแน่นอน หะดีษศอเฮียะห์บันทีกโดยติรมีซี.

﴿أَلْفَاظُ الْمَلِكِ وَالرَّيِّ﴾ : จงบอกมาซิ ถึงรูปปั้น รูปเจวีตเหล่านี้ บอกถึงสภาพของมัน บอกถึงความยิ่งใหญ่ที่พวกเขาได้ยึดถือมัน และคิดว่ามันสามารถให้คุณให้โทษได้ และพวกเขายังไปขอดูอาขอเชือดสัตว์ขอความใกล้ชิดยังรูปปั้นนั้น. ﴿أَلْفَاظُ الْمَلِكِ﴾ : ๑. อ่าน ซัดตะฮฺ บนอักษรตา หมายถึงคนดีในสมัยก่อนที่นวดแป้งขนมปังให้แก่คนที่มาประกอบพิธีฮัจญ์.

๒. ﴿أَلْفَاظُ الْمَلِكِ﴾ อ่าน ตาเสียงหยุด หรือเสียงเบา เอามาจาก พระนามหนึ่งของอัลลอฮฺ ที่พวกเขานำมาทำเป็นชื่อเรียกรูปปั้น ว่า อัลลาต.

- ❖ ﴿وَالْعَلَىٰ﴾ อัลลอฮฺ : นั้นมาจากพระนามอัลลอฮฺ คือ อัลอะซีซ.
- ❖ ﴿وَمَنَا﴾ อัลมะนาต : เป็นคำที่แตกมาจากพระนามของอัลลอฮฺ ๑. คือ อัลมันนาน ๒. หรือเป็นคำที่แตกมาจากคำว่า มินา หมายถึงสถานที่ที่ถูกเชือดพลีสัตว์ ด้วยเหตุนี้ถูกเรียกว่า มินา.
- ❖ ﴿بِحَدِّ﴾ หุดาสาอู : หมายถึง กลุ่มชนที่รับอิสลามใหม่ๆ พุดในทำนองเช่นนั้นก็เพื่อเป็นการอนุโลมให้ในเรื่องการขอและถามของพวกเขา.
- ❖ ﴿يُؤْتُونَ﴾ ยะนูตุนะ : การแขวนอาวุธของพวกเขาบนต้นไม้ขึ้นเพื่อขอความสิริมงคล.
- ❖ ﴿أَنْوَاطِ رِزَاتٍ﴾ ซาตุ อันวาติน : หมายถึงต้นไม้ที่พวกเขาใช้แขวนอาวุธเพื่อหวังความสิริมงคล.
- ❖ ขอให้ท่านจัดหาต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์ให้เราสักต้นหนึ่ง เช่นต้นไม้ของพวกเขามุชริกีน : พวกเขารู้ว่าเรื่องอิบาตะฮฺ นั้นต้องมาจากอัลลอฮฺ และจำเป็นต้องขออนุญาต ด้วยเหตุนี้พวกเขาก็ขออนุญาตจากท่านนบี ﷺ โดยที่พวกเขาไม่ทราบว่าเป็นการตั้งภาคี.
- ❖ ﴿بِحَدِّ﴾ พวกเขาจะเดินตามแนวทางนั้นอย่างแน่นอน : หมายถึงพวกเขาจะปฏิบัติตามพวกเขา ทั้งคำพูดและการกระทำ เป็นการบอกให้รู้และตักเตือนให้ระวัง.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายอายะฮ์ในซูเราะฮฺ อันนัจม ﴿وَالْعَلَىٰ وَاللَّاتِ وَالْمَرْيَمَ﴾ ﴿وَالْعَلَىٰ ۖ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُو۟نَ﴾.
๒. การรู้จักรูปแบบคำสั่งที่พวกเขาขอเป็นการเตือนพฤติกรรมพวกปฏิเสธว่าอย่าให้พวกเขาเคารพบูชามัน.
๓. พวกเขายังมีได้ลงมือทำ. ๔. พวกเขาตั้งใจที่จะสร้างความใกล้ชิดต่ออัลลอฮฺ โดยคิดเอาเองว่าอัลลอฮฺ ทรงชอบสิ่งนั้น.
๕. หากพวกเขายังไม่รู้ในเรื่องเหล่านี้ แล้วพวกอื่นๆที่ยังไม่เข้ารับอิสลามคงจะไม่รู้ยิ่งกว่า
๖. พวกเขา(ศอฮะบะฮ์)ยังมีความดี และถูกสัญญาว่าจะได้รับการอภัยโทษ ในสิ่งที่ไม่เหมือนใคร เพราะฉะนั้นอย่าพุดถึงพวกเขานอกจากสิ่งที่ดี และการด่าว่าพวกเขาเท่ากับเป็นการด่าว่าอัลลอฮฺ และศาสนาและด่าว่าท่านนบี ﷺ และตัวของพวกเขาก็ด้วย.
๗. ท่านนบี ﷺ ไม่ได้ยกเว้นให้แก่พวกเขา และได้ตอบกลับไปว่า : อัลลอฮ์อูอักบร มันเป็นแบบอย่างของชนรุ่นก่อน...! พวกเขาจะตามแบบอย่างของพวกเขากระนั้นหรือ ดังนั้นท่านนบีห้ามเรื่องนี้อย่างหนักถึง ๓ ครั้ง.
๘. ประเด็นสำคัญคือ การขอของพวกเขาขึ้นเหมือนกับการขอของบนิอิสรออิล ครั้นเมื่อพวกเขาขอต่อท่านนบีมุซา ﴿جَاءَ لَنَا الْكَلْبُ﴾ “จงให้มีพระเจ้าแก่เรา” ถือเป็นการห้ามในการเลียนแบบพวกเขาในด้านคำพูดทำนองนี้.
๙. การปฏิเสธนี้ (ของท่านนบี) มาจากความหมายของ ﴿لَا إِلٰهَ إِلَّا ٱللّٰهُ﴾ พวกเขายังไม่เข้าใจลึกซึ้งว่าจะต้องไม่มีพระเจ้าอื่นใดมาคู่กับพระองค์ และความสิริมงคลจะไม่เกิดขึ้นโดยปราศจากอัลลอฮฺ.
๑๐. การที่ท่านนบีสาบานบนการตัดสินนี้ ท่านจะไม่สาบานเว้นแต่เป็นประโยชน์ หรือขจัดสิ่งที่สร้างความเสียหาย.

๑๑. การตั้งภาคี (ซีริก) นั้น มีทั้งชนิดเล็กและชนิดใหญ่ ซึ่งการกระทำของพวกเขาไม่ทำให้ตกศาสนา.
๑๒. คำพูดของพวกเขาที่ว่า : เราเพิ่งเข้ารับอิสลามใหม่ แสดงให้เห็นว่าผู้อื่นนอกจากพวกเขาไม่รู้สิ่งเหล่านั้นแล้ว ดังนั้นพวกเขาถูกยกเว้นอันเนื่องจากความไม่รู้ ด้วยสาเหตุที่เป็นมุสลิมใหม่.
๑๓. การกล่าวตักบิร อัลลอฮ์อักบร ขณะแปลกใจ เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้กระทำ ต่างจากบางทศนะที่บอกว่าน่ารังเกียจ .
๑๔. การปิดกั้นสื่อที่จะนำไปสู่ความชั่วนั้น คือสิ่งที่นำไปสู่อีกสิ่งหนึ่งมี ๒ ชนิด :
 ๑. สื่อที่จะนำไปสู่เรื่องที่ส่งเสริมให้กระทำ สื่อนี้ไม่ต้องปิดกั้น แต่ให้เปิดและเป็นสิ่งที่ส่งเสริม.
 ๒. สื่อที่จะนำไปสู่เรื่องที่น่าตำหนิ สื่อนี้ต้องปิดกั้น และมันเป็นสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสื่อถึง.
๑๕. ห้ามเลียนแบบชนยูคญาฮิลียะห์(โงเงลา) ไม่ได้เจาะจงว่าจะต้องเป็นชาวญาฮิลียะฮ์ก่อนการแต่งตั้งนบีเท่านั้น แต่หมายถึงผู้ที่ไม่รู้สัจธรรมและผู้ปฏิบัติตามการกระทำของบรรดาผู้โงเงลา เช่นนี้ถูกนับว่าเขาเป็นหนึ่งในบรรดาชนยูคญาฮิลียะห์(โงเงลา).
๑๖. การโกรธขณะสอน.
๑๗. กฎรวมก็คือ แท้จริงมันนั้นเป็นการเลียนแบบ และนี่คือคำเตือนให้ระวัง.
๑๘. เป็นเครื่องหมายหนึ่งที่บ่งบอกถึงการเป็นนบีของท่าน คือบอกสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในยุคอดีต.
๑๙. ทุกอย่างที่อัลลอฮ์ได้ตำหนิขาวยิวและคริสเตียนในอัลกุรอ่านก็เพื่อเป็นคำเตือนแก่เราด้วย.
๒๐. พวกเขาเชื่ออย่างชัดเจนว่าการทำอียาดะนั้นต้องมีคำสั่งเท่านั้น ก็กลายเป็นประเด็นในเรื่องคำถามในหลุมฝังศพ ว่า ใครคือพระเจ้าของท่าน ? สิ่งนี้ชัดเจนว่าอัลลอฮ์ ส่วนใครคือนบีของท่าน ? คำตอบคือ เป็นเรื่องเร้นลับ และอะไรคือศาสนาของท่าน ? จากคำพูดของพวกเขาคือ จงทำให้มีพระเจ้าอื่นแก่เรา...
๒๑. แท้จริงการกระทำของชาวคัมภีร์นั้นน่าตำหนิเหมือนกับแบบอย่างของพวกเขาปฏิเสธยุคก่อน.
๒๒. ผู้ที่เพ่งละเลิกจากสิ่งที่ผิดมานั้นในจิตใจของเขายังคงมีสิ่งที่ไม่ดีติดอยู่เป็นธรรมดา เช่นพวกเขาเพิ่งออกจากการปฏิเสธมาสู่อิสลาม นี่เป็นเหตุผลในการเนรเทศผู้ทำผิดประเวณีหลังจากที่ถูกโบยแล้ว ก็เพื่อไม่ให้กลับมาอยู่ในสังคมเดิมอีก จะต้องออกห่างจากเมืองที่มีการตั้งภาคี การฝ่าฝืน และแนวทางของชาวซุนนะห์ ก็คือให้ไปหาผู้รู้ศาสนาที่สามารถสอนเขาได้ จะทำให้เขาไม่กลับไปทำสิ่งที่หลงผิด จนกระทั่งผู้รู้ได้บรสั่งสอนจนทำให้เขามีหลักศรัทธาที่ถูกต้องไม่กลับไปทำความผิดอีกต่อไป.

บทที่ ๑๐ : ว่าด้วยเรื่องการเชือดเพื่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์

ทำไมจึงกล่าวว่า บทที่ว่าด้วยเรื่อง.. แต่ไม่กล่าวว่า การเชือดเพื่อสิ่งอื่นเป็นชริกใหญ่ ?

๑. ต้องการฝึกให้ผู้เรียนรู้เคยชินกับการยึดเอาหลักฐานมาตัดสิน และนี่เป็นวิธีการสอนเชิงปฏิบัติ.
๒. หรืออาจจะเป็นไปได้ว่าการเชือดเพื่อสิ่งอื่นนั้นมี ๒ ชนิด อนุญาต และ เป็นชริกใหญ่.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ และ ๒

๑. อัลลอฮ์ ตรัสว่า : “มุฮัมหมัดจงกล่าวเถิดว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน และการทำอิบาดะฮ์ (การเชือดสัตว์) ของฉันและการมีชีวิตของฉัน และการตายของฉันนั้นเพื่ออัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก ไม่มีภาคีใดๆ สำหรับพระองค์”.

๒. อัลลอฮ์ ตรัสว่า : “ดังนั้นเจ้าจงละหมาดเพื่อพระเจ้าของเจ้าและจงเชือดสัตว์พลี”.

- ✿ จงกล่าวเถิดมุฮัมหมัด : จงบอกแก่พวกมุชริกเหล่านั้น ให้รู้ถึงการดำรงอยู่ของท่านบนเตาฮีดอันบริสุทธิ์
- ✿ การละหมาดของฉัน : การปฏิบัติอิบาดะฮ์ทางร่างกาย ซึ่งการละหมาดถือว่าเป็นสิ่งประเสริฐที่สุดไม่ว่าจะหมาดฟิรดูหรือหมาดสุนัต
- ✿ การทำอิบาดะฮ์ของฉัน : คือ การเชือดของฉัน เป็นการเสียสละทางทรัพย์สิน และถือว่าเป็นประเสริฐที่สุดคือการเชือดเพื่ออัลลอฮ์.
- ✿ การมีชีวิตของฉันและการตายของฉัน : การดำเนินชีวิตทั้งหมดของฉันก็การงานทั้งหมดทั้งขณะมีชีวิต และตายไปนั้นเพื่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียว
- ✿ และฉันคือคนแรกในบรรดาผู้สามีภักดีทั้งหลาย : ๑. คนแรกในแง่การพาดพิง คือฉันเป็นผู้สามีภักดีคนแรก จากประชาชาตินี้ ๒. คนแรกในฐานะที่มีความสำคัญต่ออิสลาม มีความสมบูรณ์ในการเป็นผู้นำในเรื่องนี้แก่มนุษย์ทั้งหลาย ✿ และจงเชือดสัตว์พลี : จงทำการเชือดของท่านเพื่ออัลลอฮ์เหมือนกับการละหมาดของท่าน เพราะการเชือดก็เป็นอิบาดะฮ์.

ประเภทของการเชือด

๑. เชือดเพื่ออัลลอฮ์ : การเชือดสัตว์ช่วงการประกอบพิธีฮัจญ์ การเชือดกุรบ้าน การเชือดอากิเกาะห์ (เนื่องจากมีบุตร) สิ่งเหล่านี้หากเชือดเพื่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ถือเป็นชริกใหญ่.

๒. การเชือดทั่วไปที่อนุญาต : เช่น เชือดเพื่อเลี้ยงแขก เชือดเพื่อการค้าขาย.

๓. การเชือดเพื่อถวายเป็นอื่นเนื่องจากความรักและให้ความยิ่งใหญ่ : เช่นการเชือดให้แก่ผู้ที่ตายไปแล้วในหลุมฝังศพ หรือเชือดถวายแก่ญิน ถือเป็นชริกใหญ่.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓

รายงานจากท่านอาลี บิน อบีตอเล็บ رضي الله عنه ว่า : ท่านรอซูล ﷺ ได้พูดกับฉันด้วยกับ ๔ ประการด้วยกัน คือ : อัลลอฮฺสาปแช่งผู้ที่เชือดเพื่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ อัลลอฮฺสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งพ่อแม่ของเขา อัลลอฮฺสาปแช่งผู้ที่ให้การช่วยเหลือผู้อุตริกรรมในศาสนา และอัลลอฮฺสาปแช่งผู้ที่เคลื่อนย้ายเขตที่ดินบันทึกโดยมุสลิม.

✪ عَنْ ได้สาปแช่ง : การสาปแช่งจากอัลลอฮฺ หมายถึง การถูกขับไล่และออกห่างจากความเมตตาของพระองค์ ในหะดีษนี้ชี้ให้เห็นว่า อัลลลฮฺทรงสาปแช่งผู้ที่เชือดสัตว์เพื่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ หรือท่านบันทึกนั้นขอคุดออาว่า : โอ้อัลลอฮฺขอทรงสาปแช่งผู้ที่เชือดเพื่อสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ด้วยเถิด.

ตัวบทหลักฐานที่ ๔

รายงานจากท่านญอริก บิน ซิยาบ ว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “ชายคนหนึ่งได้เข้าสวรรค์ด้วยเรื่องแมลงวันตัวเดียว และชายอีกคนหนึ่งได้เข้านรกก็เพราะแมลงวันตัวเดียว พวกเขาบอกว่า : มันเป็นไปได้อย่างไรกัน โอ้อ่านรอซูลอัลลอฮฺ ? ท่านจึงตอบว่า : มีชายสองคนเดินผ่านคนกลุ่มหนึ่งที่พวกเขามีรูปปั้นอยู่ พวกเขาจะไม่ปล่อยให้ใครผ่านไป นอกจากจะต้องเซ่นไหว้ต่อรูปปั้นนั้นเสียก่อนด้วยกับของบางอย่าง ดังนั้นพวกเขาจึงบอกกับคนหนึ่งนั้นว่า : เจ้าจงเซ่นไหว้เสียก่อน เขาบอกว่า : ฉันไม่มีอะไรจะเซ่นไหว้ พวกเขาบอกว่า : จงเซ่นไหว้แม่เพียงแมลงวันสักตัวหนึ่งก็ตาม ดังนั้นเขาจึงทำการเซ่นไหว้ด้วยกับแมลงวันตัวหนึ่ง พวกเขาเหล่านั้นจึงปล่อยให้เขาผ่านไปแต่โดยดี ด้วยสาเหตุนี้ เขาจึงเข้านรก แล้วพวกเขานั้นก็หันมาบอกกับชายอีกคนหนึ่งว่า : เจ้าจงเซ่นไหว้ซิ ชายผู้นั้นตอบว่า : ฉันไม่เคยเซ่นไหว้สิ่งใดนอกจากอัลลอฮฺ พวกเขาเหล่านั้นจึงตัดคอเขา ชายผู้นี้จึงได้เข้าสวรรค์” บันทึกโดย ท่านอิมามอะหมัด.

✪ ด้วยแมลงวัน : หมายถึง ด้วยสาเหตุแค่แมลงวันหนึ่งตัว.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายอายะฮ์ที่อัลลอฮฺกล่าวว่า : “มุฮัมมัดจงกล่าวเถิดว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน และการทำอิบาดะฮฺ (การเชือดสัตว์) ของฉัน”.
๒. อธิบายอายะฮ์ที่อัลลอฮฺกล่าวว่า : “ดังนั้นเจ้าจงละหมาดเพื่อพระเจ้าของเจ้าและจงเชือดสัตว์พลี”.
๓. ในหะดีษจะเห็นได้ว่าบุคคลที่ถูกสาปแช่งกลุ่มแรกคือผู้ที่เชือดเพื่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ เพราะสิ่งนี้เป็นกาตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ และเป็นสิทธิของอัลลอฮฺที่ยิ่งใหญ่ที่สุด.
๔. การสาปแช่งผู้ที่สาปแช่งพ่อแม่ของเขา รวมถึงการที่ท่านได้สาปแช่งพ่อแม่ผู้อื่นด้วย จนทำให้ผู้อื่นสาปแช่งพ่อแม่ของท่าน เพราะการทาสาเหตุอยู่ในฐานะผู้ลงมือกระทำ หรือสาปแช่งพ่อแม่ตัวเองโดยตรง.
๕. อัลลอฮฺทรงสาปแช่งผู้ที่ให้การช่วยเหลือผู้ทำอุตริกรรมในศาสนา และเขาก็คือผู้ล่วงเกินในบทบัญญัติของอัลลอฮฺ แล้วผู้ที่ช่วยเหลือนั้นมีโทษร้ายแรงกว่าผู้ที่ปกป้อง.

สิ่งอุตริกรรมหรือความผิดนั้นแบ่งออกเป็น ๒ ชนิด :

๑. ในเรื่องศาสนา เช่น การทำสิ่งใหม่ขึ้นมา เช่นกลุ่มญะมียะฮฺ กลุ่มมุตะชีละฮฺ กลุ่มรอฟีฎะฮฺ และกลุ่มอื่นๆ.
 ๒. ในเรื่องทั่วไป เช่น การก่ออาชญากรรมการลักขโมย การปิดกั้นถนนหนทาง.
๖. อัลลอฮฺ สาบแช่งผู้ที่เคลื่อนย้ายหลักเขตที่ดิน หมายถึง พื้นที่ของเขาที่ติดกับที่ดินของผู้อื่นและเขาก็ได้ขยับขยายเขตออกไป.
๗. ความแตกต่างของการสาปแช่งโดยเจาะจงกับการสาปแช่งคนทำความผิดทั่วไป ชนิดแรกนั้นไม่เป็นที่อนุญาต และชนิดที่สองนั้นอนุญาต ดังนั้นผู้ถูกสาปแช่งอย่างเจาะจง ท่านไม่ควรไปสาปแช่งเขา เพราะหลักการเดิมที่ไม่อนุญาตให้มีการสาปแช่ง.
๘. เรื่องราวที่ยิ่งใหญ่นี้ คือเรื่องราวของแมลงวันตัวเดียว ในทัศนะที่เห็นว่าเป็นรายงานถูกต้อง.
๙. การที่ชายคนนั้นต้องตกนรกเพราะแมลงวันตัวเดียวซึ่งเขาทำไปโดยไม่ตั้งใจ ทำไปแค่เพียงเอาตัวรอดจากน้ำมือชั่วของพวกเขา เพราะกรณีการถูกบังคับยังไม่นับเป็นข้อยกเว้นในยุคประชาชาติก่อนๆ.
๑๐. รู้ได้ว่าในหัวใจของผู้ศรัทธาปราศจากการตั้งภาคี เพราะเขาอดทนต่อการถูกสังหาร และไม่ยอมทำตามคำสั่ง ทั้ๆที่คำสั่งนั้นเป็นการกระทำภายนอกเท่านั้น ? หากเขายอมทำตาม และไม่สามารถอดทนต่อสิ่งนั้นได้ โดยที่ผลร้ายกลับมาหาศาสนาอิสลาม ดังนั้นให้เขาอดทนไปเถิดและจำเป็นต้องอดทน.
๑๑. ผู้ที่เข้ารกนั้น เป็นมุสลิม เพราะหากเขาเป็นผู้ปฏิเสธ จะไม่พูดว่า : เขาได้เข้ารกเนื่องจากแมลงวันตัวเดียว ด้วยเหตุนี้การเซ่นไหว้ของเขาเป็นเหตุให้เขาตกนรก.
๑๒. หลักฐานนี้สอดคล้องกับหะดีษที่มีรายงานถูกต้องว่า : “สวรรค์และนรกนั้น อยู่ใกล้พวกเจ้ามากกว่ารองเท้าที่สวมใส่เสียอีก” และเป้าหมายของหลักฐานนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมและขู่สาทั้บเท่านั้น.
๑๓. การงานของหัวใจนั้นยิ่งใหญ่ แม้กระทั่งอยู่ต่อหน้าบรรดาผู้กราบไหว้รูปปั้น ยารักษาโรคในหัวใจคือ อัลกุรอ่านและซุนนะห์ ดังนั้นท่านจงอย่าเอาหัวใจอยู่กับทางโลก.

เราจะมิจุดยืนอย่างไรหากถูกบังคับให้ปฏิเสธศรัทธา จะยอมทำตามหรือยอมเสียชีวิต ?

๑. การเห็นด้วย ไม่ว่าจะภายนอกหรือภายในก็ตามกรณีนี้ไม่อนุญาต ถือว่าสิ้นสภาพจากการเป็นมุสลิม.
๒. การยอมจำนนแค่ภายนอกเพื่อการอยู่รอดนั้น ถือเป็นการอนุญาตโดยภายในใจนั้นยังคงปฏิเสธ.
๓. หากไม่ยอมทำตามพร้อมปฏิเสธทั้งภายในและภายนอกและเขาถูกฆ่า ถือเป็นสิ่งอนุญาต นับเป็นความอดทน และหากยอมทำตามเพราะโดนบังคับก็นับว่าเป็นข้อผ่อนปรนตามหลักการศาสนาซึ่งเป็นการยอมภายนอกเท่านั้น ไม่ได้ยอมรับด้วยความเต็มใจ.

บทที่ ๑๑ : ว่าด้วยเรื่องการห้ามเชือดสัตว์เพื่ออัลลอฮ์ในสถานที่ที่มีการเชือดเพื่อสิ่งอื่น

เป็นการเรียบเรียงบทต่างๆในหนังสือที่เหมาะสมที่สุดของผู้แต่ง หลังจากเขียนเรื่องเชือดเพื่อสิ่งอื่น นอกจากอัลลอฮ์ ต่อมาได้ขยายประเด็นในเรื่องการห้ามเชือดสัตว์เพื่ออัลลอฮ์ในสถานที่ที่ใช้เชือดเพื่อสิ่งอื่น เช่น ผู้ที่ต้องการเชือดสัตว์เพื่ออัลลอฮ์ในสถานที่บูชาแก่รูปปั้น มีเหตุผลอธิบายดังต่อไปนี้ :

๑. เป็นการเลียนแบบเหมือนกลุ่มที่ปฏิเสธศรัทธา.
๒. ทำให้ดูเหมือนว่าสิ่งนั้นเป็นที่ยอมรับ และการกระทำของผู้ปฏิเสธเป็นที่อนุญาต.
๓. ทำให้ผู้ปฏิเสธมีความมั่นใจในการกระทำของพวกเขา นี่คือนอันตรายที่จำเป็นต้องพูดถึง.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

และอัลลอฮ์ตรัสว่า : ﴿لَيْسَ فِيكُمْ مَرْبٍ﴾ ความว่า : “ท่านจงอย่าได้ยืนบนที่ตรงนั้นเป็นอันขาด”.

สาเหตุที่ผู้แต่งได้ยกเอาอายะฮ์นี้ขึ้นมา :

เมื่อมีศยิดฎิรอรได้ปรากฏพวกปฏิเสธก็ได้ยึดเอาเป็นสถานที่สร้างความเสียหาย การฝ่าฝืน การปฏิเสธ การรวมตัวอย่างเปิดเผย และสร้างความแตกแยกระหว่างบรรดาผู้ศรัทธา อัลลอฮ์ก็ได้ทรงห้ามท่านบี ﷺ ในการละหมาดที่นั่น ทั้งๆที่การละหมาดนั้นเพื่ออัลลอฮ์ แสดงให้เห็นว่าไม่ว่าสถานที่ใดก็ตามที่มีการฝ่าฝืนอัลลอฮ์ก็ไม่อนุญาตให้มีการสักการะพระองค์ ณ ที่ตรงนั้นด้วยแม้ว่าอันตรายเหล่านั้นจะหมดไปก็ตาม การละหมาดก็เหมือนกับการเชือดสัตว์. และที่ใกล้เคียงกันก็คือ กรณีการละหมาดในช่วงเวลาอาทิตย์กำลังขึ้นและกำลังจะตกนั้นเป็นเวลาต้องห้ามเนื่องจากเป็นเวลาของกลุ่มชนหนึ่งได้บูชาดวงอาทิตย์ ดังกล่าวนี้เป็นการพูดถึงช่วงและเวลา ส่วนเรื่องนี้พูดถึงในเรื่องของสถานที่.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

รายงานจาก ท่านซาบิต บิน ฎะฮาก رضي الله عنه เล่าว่า : มี ชายคนหนึ่งบนบานว่าจะเชือดอูฐที่เขตบுவานะฮ์ (เมืองที่อยู่ติด กับมักกะฮ์) ท่านนบี ﷺ จึงถามเขาว่า : “ที่นั่นมีรูปเคารพที่เคยใช้กราบไหว้ในสมัยญาฮิเลียห์หรือไม่ ?” บรรดาเศาะหาบะฮ์ ตอบว่า “ไม่มีครับ” ท่านนบี ﷺ จึงถามต่อว่า : “ตรงนั้นเคยเป็นที่จัดงานเฉลิมฉลองของพวกญาฮิเลียห์หรือไม่ ?” พวกเขาตอบว่า : “ไม่เคยครับ” ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวแก่เขาว่า : “ถ้าเป็นเช่นนั้นก็จงทำตามที่ท่านบนบานเถิด ไม่มีการบนบานในสิ่งที่เป็นการฝ่าฝืนอัลลอฮ์ และไม่มีการบนบานในสิ่งที่มีมนุษย์ไม่ได้ครอบครอง” บันทึกโดยออบู ดาวูด และสายรายงานของท่านเป็นไปตามเงื่อนไขข้อห้ามทั้งสอง.

การบนบาน : ภาษา : สัญญาและบังคับตนเอง , ด้านหลักการ : บังคับตนเองในสิ่งที่ไม่เป็นวาฮิบ.

๑. บนบาน
เพื่ออัลลอฮ์ :

๒. บนบานอื่นนอกจากอัลลอฮ์ เป็นชริกใหญ่ : เช่นการบนบานด้วยสิ่งอื่น
นอกจากอัลลอฮ์โดยคำพูดเท่านั้น ชนิดนี้ไม่จำเป็นต้องรักษาสัญญา (ไม่ต้องทำ
ตามที่บนบานไว้) และไม่ต้องจ่ายค่าปรับใดๆ แต่ให้เตาบะฮ์กลับเนื้อกลับตัว
ต่ออัลลอฮ์.

การบนบานแบบเจาะจง : เช่นการ
บนบานว่าจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดย
เจาะจง.

การบนบานแบบทั่วไป : กรณีนี้สำหรับมุสลิมทุกคน อัลลอฮ์
ทรงกล่าวว่า “พวกเขาปฏิบัติตามคำสั่งสาบาน” เพราะ
มุสลิมบนบานสิ่งที่เป็นคำสั่งใช้และออกห่างจากสิ่งต้องห้าม.

หลังจากพูดบนบานออกมาแล้ว :
ให้รักษาสัญญา หรือจ่ายค่าปรับ.

ก่อนพูดบนบานออกมา : ฮุกุมของมันคือ เป็นสิ่งต้องห้าม
กระทำ โดยยึดหลักฐานห้ามของท่านนบี ﷺ หากการบน
บานเป็นสิ่งที่ดี ท่านนบี ﷺ คงบนบานไปแล้ว.

เป็นการเชื่อฟังต่ออัลลอฮ์ : เช่นบนบานละหมาดซุนนะห์จำเป็นต้องปฏิบัติหากละเมิดให้จ่ายค่าปรับ

เป็นการฝ่าฝืน : การบนบานทำสิ่งต้องห้ามเช่น นินทา,ห้ามปฏิบัติ จำเป็นต้องละเมิดและจ่ายค่าปรับ.

เป็นสิ่งที่อนุญาต : เช่นสวมเสื้อชุดนี้ ให้เลือกปฏิบัติ ซึ่งปฏิบัติดีกว่า หรือจะละเมิดแล้วเสียค่าปรับ.

บนบานขณะโกรธ : เช่นจะออกนอกเมือง, ฮุกุมเหมือนกรณีที่ ๓ บนบานแบบนี้หมายถึงการสาบาน.

เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ : หันไปมาในละหมาด กรณีนี้ไม่สมควรปฏิบัติ ส่งเสริมให้ละเมิดและเสียค่าปรับ.

บนบานทั่วไป : เช่นพูดว่าฉันบนบานเพื่ออัลลอฮ์แล้วเจิบ ผู้บนบานไม่ได้ระบุสิ่งใด ให้เสียค่าปรับ.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

- ❖ หากการบนบานเป็นไปเพื่ออัลลอฮ์ การบนบานนั้นนับว่าเกิดขึ้นเป็นที่เรียบร้อย ดังนั้นผู้บนบานต้องรักษาปฏิบัติตามที่บนบานหรือละเมิดมันแล้วจำเป็นสำหรับเขาต้องจ่ายค่าปรับตามบทบัญญัติของศาสนา.
- ❖ บนบานเพื่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ การบนบานนั้นยังไม่เกิดขึ้นเป็นที่เรียบร้อย กรณีนี้ไม่จำเป็นต้องรักษา และไม่ต้องจ่ายค่าปรับใดๆ แต่ต้องสำนึกผิดและกลับตัวกลับใจต่ออัลลอฮ์ (กรณีนี้ถือเป็นการทำซิริกใหญ่)

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายอายะฮ์ที่อัลลอฮ์ได้กล่าวว่า : “ท่านจงอย่าได้ยืนบนที่ตรงนั้นเป็นอันขาด”.
 ๒. การฝ่าฝืนนั้นส่งผลต่อบนหน้าแผ่นดิน เช่นเดียวกับการซื้อฟังก หากแผ่นดินใดเป็นพื้นที่ใช้ในการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ก็เป็นสิ่งต้องห้ามสำหรับมุสลิมทำการสิ่งที่เป็นการเล่นแบบพวกมุชริกีน.
 ๓. ปฏิเสธเรื่องที่คุณไปซื้อสิ่งที่คุณต้องการ เพื่อขจัดปัญหา.
 ๔. ให้สอบถามรายละเอียดแก่ผู้ที่มีวันฉัยปัญหาศาสนาหากมีความต้องการ หรืออธิบายคำตอบให้ชัดเจน.
 ๕. การเจาะจงจุด หรือสถานที่ในการบนบานนั้นอนุญาตให้ทำได้ หากปราศจากสิ่งต้องห้ามตามหลักการ แต่เกรงว่าคนทั่วไปที่ไม่รู้จะคิดว่าสิ่งนั้นเป็นที่วิเศษ ถ้าเป็นเช่นนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม.
 ๖. การเชือดสัตว์ในที่ที่มีรูปปั้นของชนยุคก่อนนั้น เป็นที่ต้องห้าม แม้รูปปั้นนั้นจะถูกขจัดไปแล้วก็ตาม.
 ๗. การห้ามในที่นี้ยังรวมถึงสถานที่ที่เคยจัดเป็นวันรื่นเริงของกลุ่มชนยุคก่อนด้วย แม้ในปัจจุบันจะหมดแล้วก็ตาม.
 ๘. การเชือดสัตว์เพื่ออัลลอฮ์ในที่ที่มีการเชือดเพื่อสิ่งอื่นนั้นไม่เป็นที่อนุญาตแม้จะบนบานไว้ก็ตาม เพราะเป็นการบนบานที่อยู่บนการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์.
 ๙. เตือนให้ระวังการเล่นแบบพวกมุชริกีนในเรื่องวันรื่นเริงของพวกเรา แม้จะไม่ตั้งใจก็ตาม ท่านซัยคัลอิสลาม อิบน์ตุัยมียะฮ์ ถือเป็นการเล่นแบบแม้จะไม่มีเจตนาก็ตาม แต่หากมีความตั้งใจด้วยก็ถือเป็นความผิดที่รุนแรงกว่า.
 ๑๐. ไม่มีกรบนบานใดๆ ที่เป็นการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ หมายถึงการบนบานที่จะเกิดขึ้น แต่ไม่ให้ปฏิบัติตามที่บนบาน.
 ๑๑. ไม่มีกรบนบานในสิ่งที่มนุษย์นั้นไม่ได้ครอบครอง แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท :
 ๑. ทางบทบัญญัติ เช่นการพูดว่า ฉันบนบานว่าจะปล่อยทาสคนหนึ่ง ในขณะที่ไม่มีทาสครอบครอง.
 ๒. ทางความสามารถ เช่น ฉันขอบบนบานต่ออัลลอฮ์ว่า ฉันจะบินด้วยมือของฉัน การพูดเช่นนี้ถือว่าไม่ถูกต้อง เพราะเขาไม่มีความสามารถ.
- การจ่ายค่าปรับของการบนบานเพื่ออัลลอฮ์เหมือนกับการเสียค่าปรับการสาบาน :
- ❖ เลือกระหว่างการปล่อยทาสมุสลิมหนึ่งคน หรือ เลี้ยงอาหารคนยากจน ๑๐ คน หรือให้เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มแก่เขา.
 - ❖ หรือหากไม่มีความสามารถทำสิ่งดังกล่าวได้ก็ให้ถือศีลอด ๓ วันติดต่อกัน.

บทที่ ๑๒ : ว่าด้วยเรื่องการบนบานต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์เป็นการตั้งภาคี (ชิริก)

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ และ ๒

๑. อัลลอฮ์ กล่าวว่า : ﴿يُؤْفُونَ بِالَّذِينَ﴾ พวกเขาทั้งหลายปฏิบัติตามคำสั่งตย์สาบาน.
๒. อัลลอฮ์ กล่าวว่า : ﴿وَمَا أَرْفَعُكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ مِّنْ نَّذْرٍ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ และสิ่งที่บริจาคนั้นดี ที่พวกเจ้าบริจาคนั้นดี หรือสิ่งบนบานใดก็ดี ที่พวกเจ้าบนบานไว้ แท้จริงอัลลอฮ์ ทรงรู้มันดี.

ความเหมาะสมในการยกอายะฮ์อัลกุรอานทั้งสองมาในเรื่องนี้ก็เพราะการบนบานเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้บรรดาคนดีได้ขึ้นสวรรค์ มันเป็นอิมบาตะฮ์อย่างหนึ่ง และการบนบานต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ นับว่าเป็นการตั้งภาคี และเป็นการมอบความรู้ทั้งหมดในเรื่องเหล่านี้ไปยังอัลลอฮ์ และผลตอบแทนก็มาจากพระองค์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓

จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها จากท่านนบี صلى الله عليه وسلم กล่าวว่า ความว่า : “ผู้ใดได้บนบานว่าจะรักดีต่ออัลลอฮ์ ดังนั้นเขาก็จงรักภักดีต่อพระองค์ ผู้ใดได้บนบานว่าจะฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ดังนั้นเขาอย่าได้ฝ่าฝืนต่อพระองค์”.

ความแตกต่างระหว่างการบนบานที่เป็นการเชื่อฟังต่ออัลลอฮ์ , ฝ่าฝืน และเป็นการตั้งภาคี

การบนบานที่เป็นการเชื่อฟังต่ออัลลอฮ์ : เช่นการสาบานต่ออัลลอฮ์ สิ่งนี้จำเป็นต้องรักษาและจำเป็นต้องจ่ายค่าทดแทนหากไม่รักษาการบนบาน.

การบนบานที่อยู่ในการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ : เช่นการสาบานต่ออัลลอฮ์ สิ่งนี้ห้ามปฏิบัติตามที่บนบาน และให้จ่ายค่าปรับ.

การบนบานที่เป็นการตั้งภาคี : คือการบนบานต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ถือเป็นชิริกใหญ่ กรณีนี้ต้องเตาบะฮ์กลับเนื้อกลับตัว.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. จำเป็นต้องรักษาการบนบาน ที่เป็นการเชื่อฟังต่ออัลลอฮ์เท่านั้น.
๒. หากสิ่งนั้นแน่ชัดว่าเป็นอิมบาตะฮ์ที่ต้องทำเพื่ออัลลอฮ์ การนำไปมันไปเพื่อสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ ถือเป็น การตั้งภาคี (ชิริก).
๓. การบนบานที่เป็นการฝ่าฝืน ไม่อนุญาตปฏิบัติตามที่บนบาน แต่ต้องจ่ายค่าปรับตามบทบัญญัติศาสนา.

ข้อสังเกต :

การบนบานกับการสาบานหลักการทั้งสองใกล้เคียงกัน และด้วยเหตุนี้บรรดานักวิชาการได้รวบรวมมันทั้งสองเข้าด้วยกันในบทว่าด้วยเรื่องการสาบานและการบนบาน.

บทที่ ๑๓ : ว่าด้วยเรื่องการขอความคุ้มครองต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์เป็นการตั้งภาคี
(ขอในสิ่งที่อัลลอฮ์เท่านั้นมีความสามารถ)

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

อัลลอฮ์ กล่าวว่า : ﴿كَانَ رَجُلٌ مِّنْ آلِ نِسْرِ يَعْزُبُ بِرَجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَرَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ “และแท้จริงมนุษย์บางคนเคยขอความคุ้มครองจากญินบางคน ดังนั้นพวกเขา (มนุษย์) จึงทำให้พวกเขา (ญิน) เพิ่มการหยิ่งจองหองยิ่งขึ้น”.

- ☞ มนุษย์บางคนเคยขอความคุ้มครอง : พวกเขาขอพึ่ง คำว่า **الرجال** หมายถึง ขอความคุ้มครองให้รอดพ้นจากสิ่งที่เขากลัว ส่วนคำว่า **الجن** หมายถึง ขอให้ได้รับตามที่หวัง.
- ☞ จึงทำให้พวกเขา (ญิน) เพิ่มการหยิ่งจองหองยิ่งขึ้น : เพิ่มความกลัวในหัวใจของผู้ขอ ความอ่อนแอทางร่างกาย และขอความคุ้มครองจากสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์นั้นไม่มีประโยชน์อะไรแก่ผู้ขอ แต่กลับยังเพิ่มความหยิ่งยะโสให้แก่สิ่งที่ถูกพึ่งพา และถือเป็นชิริกใหญ่ ดังนั้นเขาถูกได้รับโทษตรงข้ามสิ่งที่เขาปรารถนา.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

รายงานจาก เคาละฮฺ บุตร ของหะกิม **رضي الله عنه** กล่าวว่า : ฉันได้ยืนท่านรอซูล **ﷺ** กล่าวว่า : “ผู้ใดลงพักที่หนึ่งทีใด และเขาได้กล่าวว่า : “ฉันขอความคุ้มครองด้วยพจนารถอันสมบูรณ์ของอัลลอฮ์ ให้พ้นจากความเลวร้ายของทุกสิ่งทุกอย่างที่พระองค์ทรงสร้างไว้ ก็จะไม่สิ่งใดทำอันตรายเขาได้ จนกระทั่งเขาได้ออกจากที่พักนั้นไป” บันทึกโดยมุสลิม.

- ☞ คำว่าที่พัก : ครอบคลุมไปถึงบ้านที่อยู่อาศัยถาวร และที่พักชั่วคราวเช่น เรือเดินทะเล.
- ☞ ฉันขอความคุ้มครอง : ฉันขอที่พึ่งและขอหลบภัย ด้วยพจนารถของอัลลอฮ์ : หมายถึง พจนารถทั้งสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสร้าง และบทบัญญัติ.
- ☞ ที่สมบูรณ์ : ๑. สัจจริงทั้งในด้านการบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ ๒. ยุติธรรมในด้านหลักการศาสนา.
- ☞ ความชั่วร้ายที่ถูกสร้างขึ้น : ความเลวร้ายนั้นจะไม่ถูกพาดพิงไปยังพระองค์ เพราะพระองค์สร้างความชั่วร้ายล้วนแล้วมีเหตุผลทั้งสิ้น ประเภทต่างๆของสิ่งถูกสร้าง :
 ๑. สิ่งถูกสร้างที่มีแต่ความดี เช่น สวรรค์ บรรดารอซูล บรรดามะลาอิกะฮ์.
 ๒. สิ่งถูกสร้างที่มีแต่ความชั่ว เช่น นรก อิบลิส โดยพูดในแง่ตัวตนของสิ่งนั้น แต่หากมองถึงเหตุผลของการสร้างสิ่งนั้นทั้งสอง ถือเป็นความดี.
 ๓. มีทั้งดีและมีทั้งชั่ว เช่น มนุษย์ ญิน สัตว์.
- ☞ ไม่มีสิ่งใดทำอันตรายเขาได้ : สิ่งนี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนตามที่บอกไว้ เพราะคำพูดของท่านบี สัจจริงถูกให้พูดความจริง หรือหากไม่เป็นไปตามนั้น แสดงว่ามีสิ่งที่ทำให้เป็นที่ต้องห้ามจากตัวเอง ไม่ใช่มาจากความบกพร่องของสาเหตุหรือสิ่งที่ถูกบอก เช่น การอ่านซูเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์เพื่อรักษาผู้ป่วย แต่บางคนอ่านก็ไม่หายจากอาการป่วย เป็นต้น.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายอายะฮ์ในซูเราะฮ์ฎิน อัลลอฮ์ กล่าวว่า : และแท้จริงมนุษย์บางคนเคยขอความคุ้มครอง จากญินบางคน ดังนั้นพวกเขา (มนุษย์) จึงทำให้พวกเขา (ญิน)เพิ่มการหยั่งจงห้องยิ่งขึ้น.
๒. นับเป็นการตั้งภาคีชนิดใหญ่ อันเนื่องมาจากไปขอความคุ้มครองต่อสิ่งอื่น ในสิ่งที่อัลลอฮ์เท่านั้นมีความสามารถ.
๓. จากหะดีษนี้เป็นหลักฐานยืนยันได้ว่า อัลกุรอ่านเป็นคำพูดของอัลลอฮ์ ไม่ใช่สิ่งถูกสร้าง เพราะขอความคุ้มครองต่อสิ่งถูกสร้างนั้นเป็นการตั้งภาคี และหากอัลกุรอ่านเป็นสิ่งถูกสร้างท่านนบี ﷺ ก็คงไม่แนะนำให้ขอความคุ้มครองต่ออัลกุรอ่านอย่างแน่นอน.
๔. ความประเสริฐของคูอาอ์ทั้งๆที่มันไม่ยาวมากนัก : ไม่มีสิ่งใดสามารถทำอันตรายท่านได้ トラบใดที่ท่านยังอยู่ในบ้านหลังนั้น.
๕. การกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ได้รับประโยชน์ทางโลก พ้นจากสิ่งอันตรายหรือได้มาซึ่งประโยชน์นั้น ไม่ได้บ่งบอกว่าสิ่งนั้นเป็นภาคี ดังนั้นไม่จำเป็นว่าได้รับประโยชน์แล้วจะไม่มีการตั้งภาคี.

ประโยชน์อื่นๆที่ได้รับ :

จากหะดีษนี้ชี้ให้เห็นว่าอิสลามมิได้มาขจัดสิ่งที่มีอยู่ในยุคญาฮิลียะฮ์ให้หมดไปโดยสิ้นเชิง แต่อิสลามก็นำสิ่งที่ดีกว่ามาแทนที่ ซึ่งยุคก่อนนั้นมนุษย์ขอความคุ้มครองจากญิน อิสลามได้มาเปลี่ยนเป็นการขอความคุ้มครองด้วยอัลกุรอ่านแทน.

นี่คือแนวทางที่ปลอดภัยที่นักเผยแผ่อิสลามควรนำมาปฏิบัติ เมื่อเราปิดหนทางไม่ให้มนุษย์ทำความชั่ว เราก็ต้องชี้ทางไปสู่ความดีให้แก่เขาด้วยเช่นกัน และเรื่องนี้มีตัวอย่างอันมากมายที่ปรากฏในอัลกุรอ่านและสุนนะห์.

บทที่ ๑๔ : เรื่องการขอคุ้มครองและขอวิงวอนจากสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์นั้นเป็นการตั้งภาคี

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ ถึง ๕

๑. อัลลอฮ์กล่าวว่า : “และเจ้าอย่าวิงวอนสิ่งใดอื่นจากอัลลอฮ์ที่ไม่อำนาจประโยชน์แก่เจ้า และไม่ไห้โทษแก่เจ้า หากเจ้ากระทำเช่นนั้น แท้จริงเจ้าจะอยู่ในหมู่ผู้อธรรม และหากอัลลอฮ์จะทรงให้ทุกขภัย ประสบแก่เจ้าแล้ว ก็ไม่มีผู้ใดปลดเปลื้องมันได้ นอกจากพระองค์”.
๒. อัลลอฮ์กล่าวว่า : “จงปรารถนาปัจจัยยังชีพจากอัลลอฮ์ และเคารพภักดีต่อพระองค์”
๓. อัลลอฮ์กล่าวว่า : “และผู้ใดเล่าจะหลงผิดมากไปกว่าผู้ที่วิงวอนขอสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งเหล่านั้นไม่สามารถตอบรับคำขอใดๆได้เลยตราบจนถึงวันกิยามะฮ์”.
๔. อัลลอฮ์กล่าวว่า : “และใครเล่าจะตอบรับการร้องขอ ของผู้ที่เดือดร้อนและขจัดความทุกข์ยากเหล่านั้น”.
๕. รายงานจาก ฎอบรอนีย์ ด้วยสายรายงานของเขาว่า ในสมัยของท่านรอซูล ﷺ นั้น พวกมุนาฟิกินได้ทำร้ายบรรดามุสลิม บางคนจึงกล่าวว่า เราไปขอความคุ้มครองจากท่านรอซูล ﷺ ให้พ้นจากมุชริกนี้เถิด ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : “พวกท่านอย่าได้ขอความคุ้มครองจากฉัน แต่จงขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์

- ❖ อย่าได้ขอวิงวอน : การขอทั้งด้านการเคารพภักดีและขอในยามที่ต้องการ ในสิ่งต่างๆที่สิ่งอื่นไม่มีความสามารถนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น.
- ❖ ณ ที่อัลลอฮ์ : เป็นการใช้คำที่อยู่หลังมาไว้ข้างหน้าเพื่อเป็นการย่อ. หมายความว่าจงแสวงหาปัจจัยยังชีพต่ออัลลอฮ์องค์เดียว ในขณะที่พวกเขากราบไหว้รูปปั้นซึ่งไม่อำนาจปัจจัยยังชีพให้เลยแม้แต่น้อย
- ❖ จงเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ : อัลลอฮ์นั้นเหมาะสมแก่การเคารพสักการะรวมทั้งการขอปัจจัยยังชีพ และสาเหตุการได้มาของสิ่งนั้น.
- ❖ และท่านทั้งหลายจงขอบคุณต่อพระองค์ : ความโปรดปรานนั้นเป็นบททดสอบให้เราสำนึกได้เพื่อให้เราขอบคุณต่ออัลลอฮ์ ทั้งด้านหัวใจ คำพูด และการกระทำ.
- ❖ ตอบรับ : อย่าได้วิงวอนขอต่อสิ่งอื่น ให้ขจัดสิ่งที่เป็นอันตรายในสิ่งที่สิ่งเหล่านั้นไม่มีความสามารถ.
- ❖ มุนาฟิก : ผู้ที่ภายนอกแสดงออกถึงการยอมรับอิสลามแต่ในใจนั้นปฏิเสธ และคิดร้ายต่ออิสลาม.

ประเภทของปัจจัยยังชีพ

๑. ทั่วไป : ประทานให้แก่ทุกสิ่งถูกสร้าง มีทั้งที่อนุมัติและสิ่งที่ไม่เป็นที่ยอมรับ.

เจาะจงเฉพาะบรรดาผู้ศรัทธา : ได้รับเฉพาะผู้ศรัทธา เช่น ความยำเกรง ความศรัทธา และการงานที่ดี.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. การขอคู่ออและต่อท้ายด้วยการขอความคุ้มครองนั้น เป็นการเชื่อมระหว่างสิ่งทั่วไปสู่สิ่งที่เจาะจง.
๒. อธิบายอายะฮ์ที่อัลลอฮ์กล่าวว่า : “และเจ้าอย่าวิงวอนสิ่งใดอื่นจากอัลลอฮ์ที่ไม่อำนวยประโยชน์แก่เจ้า และไม่ให้โทษแก่เจ้า”.
๓. สิ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นการเป็นการตั้งภาคีใหญ่.
๔. คนที่ดีที่สุด หากเขาทำสิ่งนั้น เพื่อให้ได้รับความพอใจจากผู้อื่น จะกลายเป็นหนึ่งจากบรรดาผู้ธรรม การห้ามนี้ส่งไปถึงผู้ที่ เป็นไปไม่ได้ว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้นจากตัวเขา โดยพิจารณาไปยังสภาพของเขา ดังนั้น สำหรับผู้ที่สิ่งนั้นเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นจากตัวเขา ก็เหมาะสมยิ่งกว่าที่จะถูกห้าม.
๕. อธิบายอายะฮ์ที่อัลลอฮ์กล่าวว่า : “และหากอัลลอฮ์จะทรงให้ทุกขภัย ประสบแก่เจ้าแล้ว ก็ไม่มีผู้ใด ปลดเปลื้องมันได้ นอกจากพระองค์” ในเมื่อไม่มีผู้ใดช่วยเหลือได้นอกจากอัลลอฮ์ เราก็ต้องเคารพสักการะ และขอความช่วยเหลือต่อพระองค์เท่านั้น.
๖. สิ่งเหล่านั้นไม่สามารถอำนวยประโยชน์ได้ทั้งในดunya ขาดทุนทั้งดunyaและอาคิเราะห์.
๗. อธิบายอายะฮ์ที่สาม อัลลอฮ์กล่าวว่า : “จงปรารถนาปัจจัยยังชีพจากอัลลอฮ์และเคารพภักดีต่อ พระองค์”.
๘. การขอปัจจัยยังชีพนั้น ต้องขอจากอัลลอฮ์ เช่นเดียวกับการขอสวรรค์ก็ต้องขอจากพระองค์.
๙. อธิบายอายะฮ์ที่สี่ อัลลอฮ์กล่าวว่า : “และผู้ใดเล่าจะหลงผิดมากไปกว่าผู้ที่วิงวอนขอสิ่งอื่นนอกจาก อัลลอฮ์”.
๑๐. ไม่มีอีกแล้วคนที่หลงผิดไปมากกว่าคนที่ขอต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ส่วนวนนี้เป็นคำถามที่บ่งบอกถึง การปฏิเสธสิ่งนั้น.
๑๑. สิ่งเหล่านั้นจะไม่สนใจใยดีต่อผู้ที่ขอ และไม่รับรู้ใดๆทั้งสิ้น.
๑๒. การขอวิงวอนนี้เป็นสาเหตุทำให้ผู้ถูกขอวิงวอนเกิดความเกลียดชังแก่ผู้ขอและยังเป็นศัตรูกันอีกด้วย.
๑๓. ถูกเรียกสิ่งนี้ว่า เป็นการเคารพอิบาดะฮ์ต่อผู้ถูกขอ.
๑๔. การกระทำอิบาดะฮ์ในลักษณะนี้ถือเป็นการปฏิเสธของผู้ถูกขอ ต้องชี้แจงตอบโต้ และปราบปรามสิ่ง นั้น.
๑๕. นี่คือนิสัยที่ทำให้มนุษย์หลงผิดที่สุด ๑. เพราะไปขอจากสิ่งอื่นที่ไม่ตอบสนองอื่นนอกจากอัลลอฮ์.
๒. สิ่งถูกขอทั้งหลายไม่รับรู้ใดๆทั้งสิ้นจากการวิงวอนของพวกเขา. ๓. ด้วยการเคารพภักดีของพวกเขา ถือเป็นการปฏิเสธศรัทธา.
๑๖. อธิบายอายะฮ์ที่ห้า อัลลอฮ์กล่าวว่า : “และใครเล่าจะตอบรับการร้องขอของผู้ที่เดือดร้อน”.
๑๗. เป็นเรื่องแปลก คือการยอมรับของบรรดาผู้สักการะรูปปั้น ว่าไม่มีผู้ใดตอบสนองการช่วยเหลือผู้ เดือดร้อนได้นอกจากอัลลอฮ์ เหตุนี้พวกเขาจึงวิงวอนขอต่อพระองค์ในยามคับขัน ด้วยความบริสุทธิ์ใจ.
๑๘. การปกป้องท่านรอซูลคือการปกป้องเตาฮีด และถือเป็นการรักษามารยาทที่ดีงามแก่อัลลอฮ์ (รอซูล คือผู้ส่งสอนประชาชาติ ให้มุ่งสู่อัลลอฮ์ เพียงผู้เดียวเท่านั้นในภาวะคับขัน และอย่าได้ขอความคุ้มครอง นอกจากจากพระองค์เพียงผู้เดียวเท่านั้น

แบบทดสอบส่วนที่ ๒ (จำนวน ๙ บท)

คำถามที่ ๑ จงบอกความแตกต่างระหว่างชนิดต่างๆของการบนบานต่อไปนี้ :

การบนบานที่เป็นการตั้งภาคี	การบนบานที่เป็นการฝ่าฝืน	การบนบานที่เป็นการเชื่อฟัง
.....
.....
.....

คำถามที่ ๒ จงเลือกข้อชี้ขาดทางศาสนาของเรื่องต่างๆต่อไปนี้โดยใช้หมายเลขเติมหน้าช่องว่าง ดังนี้ :

๑. อนุญาต ๒. นำรังเกียจ ๓. บาปเล็ก ๔. บาปใหญ่ ๕. ซิริกเล็ก ๖. ซิริกใหญ่ ๗. มีรายละเอียด ๘. จำเป็น ๙. ส่งเสริมให้กระทำ.

.....	รักท่านนบี ﷺ	รักภรรยา
.....	สงสัยในการปฏิเสธของชาวคัมภีร์	รักเคียงคู่กับอัลลอฮ์
.....	การขอคู่ออให้แก่ผู้ที่สวมใส่เครื่องรางของขลัง	อัลกุรอานเพื่อรักษาโรคภัย
.....	การใส่แหวนหมั้น	สาปแช่งเจาะจงบุคคล
.....	การลูปไปที่ผนังห้องของท่านนบี	แขวนเครื่องรางของขลัง
.....	การเจาะจงเรื่องในการบนบาน	ชำระล้างด้วยกระดูกสัตว์
.....	การไปร่วมงานรื่นเริงของชาวต่างศาสนา	ขอความสิริมงคลจากการอ่านอัลกุรอาน
.....	การกลัววินาศ	ขอความคุ้มครองจากสิ่งถูกสร้าง
.....	การนำอายะฮ์อัลกุรอานมาแขวน	การบนบานต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์
.....	เครื่องรางของขลังที่ทำจากอัลกุรอาน	สาบานในสิ่งที่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์
.....	รักษาด้วยการปิดเป่าที่ไม่ใช่ภาษาอาหรับ	การสวมใส่เสื้อผ้าและรองเท้า
.....	การพูดด้วยพระนามของอัลลอฮ์ที่ไม่ใช่ภาษาอาหรับ	สวมใส่กำไลเพื่อความสวยงาม
.....	การต็มน้ำซั่มซั่มเพื่อเป็นการรักษา	การลูปหินดำ
.....	รู้จักสถานที่ที่มีสยิดฎีรอด	การใช้จ่ายทรัพย์อย่างมากมายเพื่อผลประโยชน์
.....		คำพูดที่ว่า เราขอความคุ้มครองจากท่านรอซูล ﷺ

คำถามที่สาม : จงเติมเครื่องหมาย ในช่องสี่เหลี่ยมที่เหมาะสม หรือเติมประโยคให้สมบูรณ์

๑. อธิบายอัตเตาฮีด คือ : ส่วนที่สอง. บทที่หก. ถูกทุกข้อ.
๒. และได้อธิบายจากบทนี้ไปจนบทต่างๆจนถึง : บทสุดท้ายของเล่ม. สุดท้ายของส่วนนี้.
๓. ผู้แต่งหนังสืออธิบายอธิบายเตาฮีด : ด้วยกับสิ่งตรงกันข้าม. ด้วยเรื่องต่างๆที่ชัดเจน. ถูกทุกข้อ.
๔. ส่วนที่สองของหนังสือนั้นมี : ๕ บท. ๙ บท. ๗ บท.
๕. ﴿يُجِيبُهُمْ كَقَبِّ الْيَمِينِ﴾ หมายถึง.....
๖. ประเภทของความรัก : ๑..... สุกัม.....
๒..... สุกัม..... ๓..... สุกัม.....
๗. รักเพื่ออัลลอฮ์ คือ..... และ..... และ..... และ.....
๘. สาเหตุการห้ามใช้เครื่องรางของขลังจากอัลกุรอาน : ๑..... ๒.....
๓..... ๔.....
๙. เงื่อนไขการอนุญาตให้รักษาด้วยการปิดเป่า : ๑..... ๒.....
๓.....
๑๐. สาเหตุของอายะฮ์ : อย่าได้ไปยืน ณ ที่ตรงนั้นโดยเด็ดขาด ในเรื่อง ห้ามการเชือดสัตว์เพื่ออัลลอฮ์ในสถานที่ที่ใช้เชือดเพื่อสิ่งอื่นคือ
๑๑. สาเหตุที่ระบุในอายะฮ์ : พวกเจ้าท่านจงรักษาการบนบาน ไว้ในเรื่องการบนบานต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ เป็นชิริก คือ
๑๒. การบนบานตามบทบัญญัติคือ :.....
๑๓. การบนบานถูกทำขึ้น หมายถึง :.....
๑๔. ในสิ่งที่มนุษย์ไม่สามารถครอบครอง คือ :.....
๑๕. บுவานะฮ์ คือ :..... ไม่อนุญาต หมายถึง.....
๑๖. มัสยิดฎิรูด ถูกสร้างเพื่อการปฏิเสธ และ..... และ..... และ.....
๑๗. เพราะอะไรไม่อนุญาตให้เชือดสัตว์เพื่ออัลลอฮ์ในสถานที่ที่ถูกเชือดเพื่อสิ่งอื่น.....
๑๘. ทำไมท่านนบีกกล่าวว่า : อย่าขอความคุ้มครองจากฉัน ?
๑๙. ให้ที่פקฟิง คือ :..... ผู้ทำอุตริกรรม คือ :..... หรือ :.....
๒๐. สาปแช่งพ่อแม่ของเขา หมายถึง..... หรือ :.....
๒๑. และฉันเป็นคนแรกในบรรดาผู้สามีภักดิ์ หมายถึง..... หรือ :.....
๒๒. พวกเจ้าไม่เห็นหรือ หมายถึง..... อัลลาต หมายถึง.....
๒๓. อัลอุซซา หมายถึง..... มะนาต หมายถึง.....
๒๔. ฉันขอความคุ้มครอง หมายถึง ด้วยพจนารถของอัลลอฮ์ หมายถึง.....
๒๕. การขอความสิริมงคล แบ่งออกเป็น : ๑..... ๒.....
สามารถแยกแยะระหว่างทั้งสองด้วยกับ.....

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

๒๖. ประเภทของมนุษย์ที่เข้าข่ายได้รับข้อยกเว้นว่าไม่รู้คือ ๑.....
๒.....
๒๗. มีบุคคลที่ละหมาด จ่ายซะกาต และถือศีลอดและไปสูญุดต่อหลุมฝังศพ บุคคลเหล่านี้จะเป็น : กุฟร
ใหญ่. กุฟรเล็ก. : บาบใหญ่. : มุนาฟิก.
๒๘. ซิริกใหญ่แบ่งออกเป็น : ๓ ประเภท. ๔ ประเภท. ๒ ประเภท.
๒๙. การเชือดสัตว์แบ่งออกเป็นกี่ชนิด : ๓ ชนิด. ๔ ชนิด.
๓๐. แท้จริงฉันนั้นบริสุทธิ์จากสิ่งที่พวกท่านเคาะพูซา นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้นผู้ทรงสร้างฉันมา ...
หมายถึง : ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์. ผู้สร้างคือผู้ที่เหมาะสมแก่การเคาะพูซา. รูป
ปั้นนั้นไร้ความสามารถ. ถูกทุกข้อ.
๓๑. นักปราชญ์ของพวกเขา หมายถึง : ผู้รู้ของพวกเขา. นักพรตของพวกเขา.
๓๒. บาดหลวงของพวกเขา คือ : ผู้รู้ของพวกเขา. นักพรตของพวกเขา.
๓๓. ยึดเป็นพระเจ้า เป็นซิริกในด้าน : การให้ความรัก. การเชื่อฟังภักดี.
๓๔. มนุษย์ที่ยึดเอาสาเหตุแบ่งออกเป็น : สองฝั่งและตรงกลาง. ยึดได้ถูกต้องและซิริกใหญ่และซิริก
เล็ก
๓๕. การเชือดสัตว์พลี เป็นอบิดะฮ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดทางด้านร่างกาย : ถูก. ผิด.
๓๖. ไม่อนุญาตให้สาปแช่งผู้ที่ทำการฝ่าฝืนนอกจากให้พูดแบบรวมๆไม่เจาะจงบุคคล : ถูก. ผิด.
๓๗. จำเป็นแก่มุสลิมที่ต้องออกห่างจากการสาปแช่ง และจะไม่สาปแช่งผู้ใด นอกจากสิ่งที่มีตัวบทรบรอง
: ถูก. ผิด.
๓๘. ไม่อนุญาตให้ละหมาดในสถานที่ที่ใช้ในการต่อต้านอัลลอฮ์ นอกจากในมัสยิดเท่านั้น : ถูก.
ผิด.
๓๙. เมื่อสามารถที่จะย้ายสถานที่ในการประกอบอบิดะฮ์ ก็สามารถเปลี่ยนได้ : ถูก. ผิด.
๔๐. มีความตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าจะไปเยี่ยมเพื่อละหมาดที่มีสยิดกุบาอ์เป็นสิ่ง : ถูก. ผิด.
๔๑. การเดินทางไปยังสถานที่ที่เป็นการตั้งภาคี ใช้ได้หากเป็นไปเพื่อการรำลึกนึกถึง : ถูก. ผิด.
๔๒. เป็นการถูกต้องที่จะเดินทางไปถ้าหรือเพื่อรู้จักสถานที่ที่ท่านนบีเคยประกอบอบิดะฮ์ : ถูก.
ผิด.
๔๓. เมื่อยะรอก คือการเดินทางของท่านนบีจากมักกะฮ์ไปยังบัยตุลมักกะฮ์ : ถูก. ผิด.
๔๔. ผู้ที่เปลี่ยนผ่านป้ายบอกทาง : ถูกสาปแช่ง. เป็นบาป.
๔๕. การดูถูกและปฏิเสธความประเสริฐของบรรดาคานดีคือ : กลุ่มที่เลยเถิด. กลุ่มที่ย่อนยาน.
กลุ่มสายกลาง.

คำถาามที่ ๔ จงบอกหลักการของการบนบานอย่างละเอียด :

บนบานเพื่ออัลลฮู :..... :.....	บนบานเพื่อสิ่งอื่น ซิริกใหญ่ :..... :.....
:..... :.....	:..... :.....
หลังจากพูดบนบานออกมาแล้ว : :..... :.....	ก่อนพูดบนบานออกมา : :..... :.....
→ เป็นการเชื่อฟังต่ออัลลฮู :	
→ เป็นการฝ่าฝืนต่ออัลลฮู :	
→ เป็นสิ่งที่อนุญาต :	
→ บนบานขณะโกรธ :	
→ เป็นสิ่งนารังเกียจ :	
→ บนบานทั่วไป :	

คำถามที่ ๕ จงวางอักษร (I) ตามความเหมาะสมในช่อง : (ب)

ب	أ	ลำดับ
ถูกเรียกว่าอาศิมะฮ์ ใช้ในการรักษามีหลักฐานเฉพาะที่ปราศจากซิริก.	النَّذْر	๑
สิ่งที่ถูกทำขึ้นมาเพื่อให้สามี ภรรยาหลงรักกัน.	المُنَافِق	๒
สิ่งที่ถูกสวมใส่ให้แก่เด็กเพื่อป้องกันโรคภัย.	الرُّقَى	๓
การถูกขับไล่ให้พ้นจากความเมตตาของอัลลอฮ์.	التَّوَلَّى	๔
การที่คนๆหนึ่งบังคับตัวเองให้ทำสิ่งที่ไม่จำเป็น.	التَّمَايَم	๕
ศุภายนอกเป็นมุสลิมแต่ภายในนั้นปฏิเสธและหวังทำร้าย.	اللَّعْن	๖

ส่วนที่ ๓ : เรื่องการอับาดะฮ์ต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์เป็นโมฆะ (มี ๔ บท)

หลังจากผู้เขียนได้อธิบายความหมายของเตาฮีดก็ได้อ้างถึงหลักฐานที่ชี้ว่า การอับาดะฮ์ต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์นั้นถือเป็นโมฆะซึ่งมี ๔ บท :

- ❖ การอับาดะฮ์ต่อรูปเจิวัดและสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์และการอับาดะฮ์ต่อบนบี ถือเป็นโมฆะ.
- ❖ การอับาดะฮ์ต่อบรรดามาลาอิกะฮ์ซึ่งพวกเขาคือผู้ใกล้ชิดอัลลอฮ์มากที่สุดหลังจากมนุษย์ผู้มีสถานะพิเศษถือเป็นโมฆะ.
- ❖ การช่วยความเหลือจาก (อัชชะฟาอะฮ์) ผู้อื่นนอกจากอัลลอฮ์ถือเป็นโมฆะและการให้ความช่วยเหลือเป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น.
- ❖ การขึ้นทางด้วยการดลใจที่ไม่ได้มาจากอัลลอฮ์ถือเป็นโมฆะไม่มีผู้ใดถือครองการดลใจนอกอัลลอฮ์.

บทที่ ๑๕ คำตรัสของพระองค์ที่ว่า : “พวกเขาจะให้สิ่งที่บังเกิดอันใดมีหุ้นส่วน (กับพระองค์) ทั้ง ๆ ที่พวกมันถูกบังเกิดขึ้นกระนั้นหรือ ? และพวกมันไม่สามารถให้ความช่วยเหลือใด ๆ แก่พวกเขา”

❖ อัลลอฮ์ได้อธิบายถึงความรู้อำนาจของรูปเจิวัดต่างๆและพวกมันไม่สมควรที่จะได้รับการสักการะด้วย ๔ เหตุผลคือ :

๑. มันไม่ได้สร้างสิ่งใด ๆ ผู้ที่ไม่ได้สร้างก็ไม่สมควรที่จะถูกสักการะ.
๒. พวกมันทั้งหลายคือสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมา พวกมันจึงต้องการพึ่งพาสิ่งอื่นตั้งแต่เริ่มต้นและตลอดไป.
๓. พวกมันไม่สามารถให้ความช่วยเหลือต่อผู้ที่ร้องขอจากมันได้.
๔. พวกมันไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

คำตรัสของพระองค์ที่ว่า : “และสิ่งที่พวกเจ้าวิงวอนอื่นจากพระองค์พวกมันไม่ได้ครอบครองสิ่งใดแม้แต่เยื่อบางหุ้มเมล็ดอินทผลัม”.

- ❖ กิฎมีร์ คือ เยื่อบางๆที่อยู่บนเมล็ดอินทผลัม.
- ❖ อัลลอฮ์ได้ทำให้การอับาดะฮ์ต่อสิ่งอื่นนอกจากพระองค์เป็นโมฆะด้วยสาเหตุต่างๆดังนี้ :
- ๑. พวกมันไม่มีอำนาจใดๆ. ๒. พวกมันไม่ได้ยิน.
- ๓. หากสมมุติว่าพวกมันได้ยินพวกมันก็ไม่สามารถจะตอบรับคำขอเนื่องจากพวกมันไม่มีความสามารถจะทำได้.
- ๔. ในวันกิยามะฮ์อัลลอฮ์จะนำสิ่งอื่นๆที่ถูกสักการะนอกเหนือจากพระองค์มา และสิ่งเหล่านั้นจะปฏิเสธการเป็นภาคีที่คนอื่นได้ยกมันเป็นภาคีต่ออัลลอฮ์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓ ถึง ๖

๓. คำดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า : “และสิ่งที่พวกเจ้าวิงวอนอื่นจากพระองค์พวกมันไม่ได้ครอบครองสิ่งใด แม้แต่เยื่อบางหุ้มเมล็ดอินทผาลัม”.

๔. หะดีษศอเฮียะหฺ รายงานจากท่านอนัส رضي الله عنه ได้กล่าวว่า : ท่านนบี ﷺ หัวแตกและฟันกรามซี่ข้างในหัก ในวันสงครามอุหุด และท่านได้กล่าวว่ากลุ่มชนที่ทำให้ในปีหัวแตกจะประสบความสำเร็จได้อย่างไร แล้วอาเยฮ์อัลกุรอ่าน ก็ถูกประทานลงมาว่า : “ไม่มีสิ่งใดเป็นสิทธิ์ของเจ้า (มุฮัมมัด) จากกิจการเหล่านั้น”.

๕. มีรายงานจากท่านอิบนุอุมร์ رضي الله عنه ว่า : ท่านได้ยินท่านนบี ﷺ กล่าวเมื่อเงยหน้าขึ้นจากรุกัวะ ในรอกาอ์สุดท้ายของละหมาดซุบฮี หลังจากท่านกล่าว : สะมีอัลลอฮฺลือมีนฮามีดะฮฺ ท่านกล่าวว่า : โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์โปรดทรงสาปแช่งชายคนนั้นและชายคนนั้น แล้วอัลลอฮฺก็ประทานอาเยฮ์นี้ว่า : “ไม่มีสิ่งใดเป็นสิทธิ์ของเจ้าในกิจการเหล่านั้น”.

บางสายรายงานระบุว่าท่านขอตุอาร์สาปแช่ง ซอฟวาน บิน อุมัยยะฮฺ สุหัยล์ อิบน์ อัมร์ และอาริส อิบน์ ฮิซาม แล้วอาเยฮ์นี้ก็ถูกประทานลงมา ไม่มีสิ่งใดเป็นสิทธิ์ของเจ้าในกิจการเหล่านั้น.

๖. รายงานจากท่านอบูฮุรัยเราะฮฺ رضي الله عنه กล่าวว่า : ท่านนบี ﷺ ได้ยืนขึ้นหลังจากโองการนี้ถูกประทานลงมา : “จงตัดเตือนวงญาติใกล้ชิดของเจ้า” แล้วท่านก็กล่าวว่า : โอ้ชาวกุไรซ จงไล่ตัวของพวกท่านเองฉันไม่สามารถช่วยเหลือทุกท่านจากอัลลอฮฺได้ โอ้อับบาส บิน อับดุลมุฏฏอลิบ ฉันไม่อาจช่วยเหลืออันใดแก่ท่าน โอ้อซอไฟยะฮฺ ป้าของศาสดาของอัลลอฮฺ ﷺ ฉันไม่อาจช่วยเหลืออันใดแก่ท่านจากอัลลอฮฺ โอ้ฟาตีมะฮฺบุตรสาวมุฮัมมัด จงขอทรัพย์สินของฉันตามที่เธอปรารถนาแต่ฉันไม่อาจช่วยเหลืออันใดแก่เธอจากอัลลอฮฺ.

❖ **حَجٌّ** คือ : แผลบนศีรษะหรือใบหน้าเป็นการเฉพาะ.

❖ **بَيْنِي وَبَيْنَکُمْ** คือ : ฟันหน้าตรงกลาง ๒ ซี่เรียกว่า สะนายา ซี่ถัดมาเรียกว่ารอบาอียะตัยน์.

❖ หลักฐานข้างต้นบ่งบอกว่าท่านนบี ﷺ คือมนุษย์คนหนึ่งท่านก็ประสบกับสิ่งที่มนุษย์ทั่วไปประสบและบ่งบอกว่าการสักการะต่อท่านถือเป็นสิ่งที่ผิด.

❖ และในหลักฐานข้างต้นมีบทเรียนสำหรับผู้ใคร่ครวญเราจะไม่ขอจากอัลลอฮฺให้มนุษย์คนใดที่เป็นผู้ฝ่าฝืนพ้นห่างจากความเมตตาของพระองค์.

❖ ซอฟวาน บินอุมัยยะฮฺ สุหัยล์ อิบน์ อัมร์ และอาริส อิบน์ฮิซาม พวกเขาทั้งหมดรับอิสลามและยึดมั่นในอิสลามอย่างแนบแน่น จงพิจารณาเหตุเกิดจากความเป็นศัตรูเปลี่ยนเป็นมิตรภาพ.

❖ สิ่งต้องห้ามคือ :

๑. การสาปแช่งผู้ปฏิเสธเจาะจงบุคคลส่วนการสาปแช่งพวกเขาโดยรวมไม่ถือว่าเป็นสิ่งต้องห้ามเช่นกันการที่สาปแช่งคนต่างศาสนิกว่า : โอ้อัลลอฮฺ ! ขอให้พระองค์ทำให้บรรดามุสลิมพ้นจากน้ำมือที่มาจากพวกเขาด้วยเถิด.

๒. การขอให้บรรดาผู้ปฏิเสธทั่วไปประสบกับความหายนะ ท่านนบี ﷺ ไม่ได้วิงวอนสาปแช่งพวกเขาอย่างนั้นและอัลลอฮฺก็ทรงกำหนดให้พวกเขามีชีวิตอยู่.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายสองอายะฮ์ : ในสองอายะฮ์นั้น กล่าวถึงการเคารพบูชาเจวิดและอื่นๆนอกเหนือจากอัลลอฮ์นั้น เป็นโมฆะ ๒. เรื่องราวสงครามฮูด : เรื่องราวนี้กล่าวถึงการเคารพบูชาท่านบี ﷺ เป็นโมฆะและคนอื่นๆยอมไม่สมควรยิ่งกว่า.
๓. ดุอาอกุญุดของท่านรอซูล ﷺ และด้านหลังของท่านเต็มไปด้วยผู้ที่เป็นที่รักและใกล้ชิดคอยกล่าวอามีนในขณะที่ละหมาด : ไม่มีผู้ใดในประชาชาตินี้จะใกล้ชิดกับอัลลอฮ์ไปกว่าท่านรอซูล ﷺ และบรรดาสาวกของท่านในขณะที่เดียวกันพวกเขาเหล่านั้นได้ขอต่ออัลลอฮ์และผู้อื่นยอมต้องขอมากกว่าพวกเขา.
๔. การขอดุอาอสาบแข่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา : ท่านรอซูล ﷺ ไม่มีสิทธิในกิจการเหล่านั้น.
๕. พวกเขาทำในสิ่งที่ผู้ปฏิเสธศรัทธาส่วนใหญ่ทำกัน, เช่นการทำร้ายนบีของพวกเขาและปรารถนาจะเอาชีวิตเขา และให้เป็นตัวแทนของความตาย ทั้งที่แท้จริงพวกเขาเหล่านั้นเป็นลูกหลานลุงของพวกเขา.
๖. อัลลอฮ์ได้ทรงประทานอายะฮ์เรื่องดังกล่าวแก่ท่านรอซูล ﷺ ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ : ไม่มีสิ่งใดเป็นสิทธิของเจ้า (มุฮัมหมัด) จากกิจการเหล่านั้น (กิจการเหล่านั้นเป็นของอัลลอฮ์).
๗. อัลลอฮ์ตรัสว่า : ﴿أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَهُمْ لَاطِمُونَ﴾ หรือไม่ว่าพระองค์จะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา หรือลงโทษพวกเขาเพราะพวกเขาเป็นผู้อธรรม (พวกเขาก็ได้กลับเนื้อกลับตัวและได้ศรัทธาในที่สุด).
๘. การดุอาอกุญุดเมื่อยามมีวิฤกฤติ : ไม่ได้ถูกบัญญัติยกเว้นในเรื่องที่อัลลอฮ์ประทานมาเช่นการเกิดแผ่นดินไหว. ๙. การกล่าวชื่อผู้ถูกขอดุอาอสาบแข่งในขณะที่ละหมาด ทั้งชื่อของพวกเขาและชื่อบรรพบุรุษของพวกเขา : เป็นที่อนุญาต. ๑๐. การสาบแข่งแบบเจาะจงคนในดุอาอกุญุดยามวิฤกฤติ : เคยเกิดขึ้นต่อมาได้ถูกห้าม.
๑๑. เรื่องราวของท่านนบี ﷺ ครั้นเมื่ออายะฮ์ประทานมาว่า : ﴿وَأَنذَرْنَاكَ لِذَلِكَ نَارًا﴾ จงตั้งเตือนวงศาคณาญาติของเจ้าที่ใกล้ชิด : เป็นการปฏิบัติตามคำสั่งใช้ของอัลลอฮ์.
๑๒. ท่านรอซูล ﷺ ได้อุตสาหะในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสั่งใช้, โดยที่ท่านทำในสิ่งที่จะทำให้ท่านโดนกล่าวหาว่าเป็นคนบ้า, และเช่นเดียวกันหากมุสลิมคนหนึ่งได้ทำแบบนั้นในตอนนั้นก็จะถูกกล่าวหาแบบนั้นเช่นกัน : ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องอุตสาหะทุ่มเทในเรื่องการเผยแพร่แบบมีไหวพริบปฏิภาณ.
๑๓. คำพูดของท่านรอซูลกับญาติทั้งที่ใกล้ชิดและไม่ใกล้ชิด (ฉันไม่สามารถยังประโยชน์ต่อท่านได้ ณ ที่อัลลอฮ์) จนกระทั่งท่านกล่าวกับฟาฏิมะฮ์ว่า (โอ้ฟาฏิมะฮ์ลูกสาวมุฮัมหมัดฉันไม่สามารถยังประโยชน์ต่อเธอได้ ณ ที่อัลลอฮ์) เมื่อมีความชัดเจนแล้วว่า-หัวหน้าบรรดารอซูลทั้งหลาย-เขาไม่สามารถช่วยเหลือและยังประโยชน์แก่หัวหน้าแห่งบรรดาสตรีทั้งหลายได้ และผู้คนที่ศรัทธาว่าเขาเหล่านั้นจะไม่พูดสิ่งโดยกเว้นสักธรรมความจริงเท่านั้น, หลังจากนั้นก็ได้มองในสิ่งที่เกิดขึ้นในหัวใจของบรรดาบุคคลพิเศษในหมู่มนุษย์วันนี้ ทำให้ได้รู้เลยว่าเพราะการละทิ้งเตาฮีดและการแปลกหน้าในศาสนา : และสิ่งที่จะเกิดประโยชน์จากท่านรอซูล ﷺ คือ อิหม่ามต่อท่านและปฏิบัติตามแบบอย่างของท่าน, หลังจากนั้นหากผู้ศรัทธาคนใดที่อารมณ์ความรู้สึกของเขาเอนเอียงไปทางเดียวกับท่านรอซูล ﷺ ไม่ถือเป็นเรื่องน่ารังเกียจ แต่ทว่าผู้ศรัทธาไม่สมควรที่จะตัดสินอะไรด้วยอารมณ์ แต่จำเป็นจะต้องตามในสิ่งที่กูรออ่านและซุนนะห์บอกเอาไว้และสิ่งที่รองรับกับสติปัญญาที่ชัดเจนบริสุทธิ์จากสิ่งคลุมเครือและอารมณ์ใฝ่ต่ำต่างๆ.

บทที่ ๑๖ คำตรัสของพระองค์ที่ว่า :

การชะพาอะฮ์ จะไม่เกิดประโยชน์อันใด ณ ที่พระองค์ นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาตแก่เขา จนกระทั่งเมื่อความหวาดกลัวได้คลายจากจิตใจของพวกเขา พวกเขาบอกว่า : พระเจ้าของพวกเขา ท่านได้ตรัสอะไรนะ ? พวกเขาบอกว่า ลัทธิธรรม และพระองค์เป็นผู้ทรงสูงสุด ผู้ทรงยิ่งใหญ่.

☀ คำรัสของอัลลอฮ์ตะอาลา นี้ คือหนึ่งในหลักฐานที่ชี้ถึงว่า ไม่มีผู้ใดที่เหมาะสมที่จะนำมาเป็นภาคีร่วมกับอัลลอฮ์ เพราะบรรดามลาอิกะห์พวกเขาเป็นผู้ใกล้ชิดกับอัลลอฮ์มากที่สุดจากสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลายนอกเหนือจากคนพิเศษของอัลลอฮ์จากลูกหลานอาดัม แต่กระนั้นพวกเขายังคงหวาดกลัว ขณะได้ยินพระบัญชาจากอัลลอฮ์ตะอาลา.

อะไรบ้างที่ประกอบอยู่ในการศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์ ?

☀ ต้องมีความศรัทธาว่า บรรดามลาอิกะฮ์เป็นสิ่งที่พ้นญาณวิสัย อัลลอฮ์สร้างพวกเขาด้วยแสงรัศมี, พวกเขามีแต่เชื่อฟังคำสั่งอัลลอฮ์โดยไม่มีการฝ่าฝืน และพวกเขามีวิญญาณมีปัญญามีเรือนร่างและมีหัวใจ เราศรัทธาพวกเขาด้วยกับสิ่งที่อัลลอฮ์ได้บอกไว้ ไม่ว่าจะเรื่องหน้าที่การงาน ลักษณะ และชื่อของพวกเขา และจากรายงานที่ปรากฏอย่างถูกต้องถึงเรื่องราวของพวกเขา. ☀ ﴿قُرْآن﴾ : ความหวาดกลัวได้หมดไปจากหัวใจอย่างฉับพลัน. ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ﴾ ผู้ทรงสูงส่ง : ตรงนี้อะลุลซุนนะหฺได้ยืนยันไว้ดังนี้ : ๑. สูงส่งด้านตัวตน. ๒. สูงส่งด้านคุณลักษณะ. ๓. สูงส่งด้านอำนาจที่เหนือกว่าสรรพสิ่งทั้งมวล.

ประโยชน์ที่ได้รับจากอายะฮ์

☀ แท้จริงบรรดามลาอิกะฮ์มีความกลัวต่ออัลลอฮ์ อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า : ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ﴾ พวกเขาจะกลัวพระเจ้าของพวกเขา ผู้ทรงอำนาจเหนือพวกเขา.

☀ ยืนยันถึงการมีหัวใจของบรรดามลาอิกะฮ์อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า : ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾

☀ ยืนยันถึงการมีเรือนร่างของบรรดามลาอิกะฮ์มิใช่มีเพียงแค่วิญญาณที่ไร้เรือนร่าง อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า : ﴿جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْحِدٍ مِّننَّيْ وَوَلَدٍ وَرُوحٍ﴾ ผู้ทรงแต่งตั้งมลาอิกะฮ์ให้เป็นผู้นำข่าว ผู้มีปีกสอง สาม และสี่. ☀ บรรดามลาอิกะฮ์มีสติปัญญา ดังนั้นหัวใจเป็นที่เกิดของสติปัญญา. ☀ ยืนยันถึง

คำรัสของอัลลอฮ์ตะอาลา และแท้จริงคำรัสของพระองค์เกี่ยวโยงกับพระประสงค์ของพระองค์ ☀ ยืนยันว่าคำรัสของพระองค์สัจจริงเสมอ ความสัจจริงในคำรัสของพระองค์คือ : ๑. เรื่องราวต่างๆเป็นความจริง ๒. บทบัญญัติมีความเหมาะสมและเที่ยงธรรม อัลลอฮ์ตะอาลาตรัสว่า : ﴿وَوَقَّعَتْ كُلَّمَتْ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ : และถ้อยคำแห่งพระเจ้าของเจ้านั้นครบถ้วนแล้ว ซึ่งความสัจจะและความยุติธรรม.

หลักฐานยืนยันการมีตัวตนของพระองค์อยู่เบื้องบน มี ๕ แห่งด้วยกัน

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

ในหนังสือคอเฮียะห์จากอบี ฮุรัยเราะฮฺ رضي الله عنه จากท่านนบี صلى الله عليه وسلم กล่าวว่า : เมื่ออัลลอฮ์ดาร์สคำสั่งจาก ฟากฟ้าบรรดามะลาอิกะฮ์ก็กระพือปีกของพวกเขาคด้วยความเกรงขามต่อคำสั่งของพระองค์เสมือนโศลก บนหินใหญ่เนื้อเกลี้ยง ส่งเสียงดังไปทั่วจนกระทั่งความกลัวได้คลายออกจากหัวใจของพวกเขา, พวกเขาจึง ได้ถามกันว่าพระเจ้าของท่านได้สั่งอะไร ? พวกเขาบอกว่า สัจธรรม และพระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรง ยิ่งใหญ่ ดังนั้นจึงมีผู้ที่คอยขโมยข่าวสารแอบฟังข้อมูล ผู้ที่ขโมยข่าวสารจะใช้วิธีที่หลังกันขึ้นไปแอบฟัง – ท่านซุฟยานได้ทำลักษณะด้วยมือของเขาและกางนิ้วออกจากกัน ดังนั้นเมื่อได้ฟังคำพูดก็เอาไปบอกผู้ที่อยู่ ใต้ลงไปต่อกันจนกระทั่งถึงหูของพวกเล่นไสยศาสตร์และหมอดู บางครั้งก็โดนขว้างด้วยดาวตกก่อนจะ นำข่าวไปบอก บางครั้งก็บอกข่าวสำเร็จก่อนจะถูกขว้างด้วยดาวตก และมันก็ไปโกหกต่อเป็นร้อยคำโกหก ดังนั้นจึงถูกกล่าวว่า มิใช่เช่นนั้นหรือ ที่เคยกล่าวแก่เราเมื่อวันนั้น วันนี้ แบบนั้นแบบนี้ ? ดังนั้นจะถูกเชื่อ ด้วยคำนั้นซึ่งถูกได้ยินมาจากฟากฟ้า.

❖ **صفوان** : คือก้อนหินผิวเรียบมีความแข็งอย่างมาก และเมื่อมีการกระทบของโศกกระทบกันระหว่างก้อน หินจึงทำให้เกิดเสียงดังกึกก้อง ตรงนี้เป็นการเปรียบเปรย ขณะที่บรรดามะลาอิกะฮ์ได้รับฟังบัญชา จากอัลลอฮ์.

❖ **بنفذهم ذلك** : คือเสียงที่แล่นผ่านไปยังบรรดามะลาอิกะฮ์ในทุกๆที่ ที่พวกเขาอยู่.

ประโยชน์ที่ได้รับจากหะดีษ

❖ ยืนยันคำสั่งของอัลลอฮ์ตะอาลา,และยืนยันความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และจะไม่ออกมาจากอัลลอฮ์ โดยเด็ดขาด นอกจากสิ่งนั้นจะเป็นสัจธรรมความจริง.

❖ ยืนยันถึงการมีปีกและมีคำพูดและมีสติปัญญาของบรรดามะลาอิกะฮ์ พวกเขาเหล่านั้นมีความรู้สึกกลัว และมีความสิโรราบต่ออัลลอฮ์.

❖ และแท้จริงอัลลอฮ์ได้ทำให้บรรดาญินมีความสามารถไปถึงยังฟากฟ้าเพื่อเป็นการทดสอบแก่ปวง มนุษย์.

❖ บรรดาญินนั้นมีมากมาย เรือนร่างของพวกมันนั้นถูกซ่อนเร้นและสามารถโฉบบินไปไหนต่อไหนได้.

❖ แท้จริงหมอดูโหราศาสตร์เป็นผู้ที่หลอกลวงที่สุด พวกเขาจะชี้นำไปในทางที่พวกเขาได้ยินคำโกหก อย่างมากมาย.

❖ แท้จริงนักเล่นกลไสยศาสตร์จะจำแลงภาพลวงตาให้กับคนดูในสิ่งที่ไม่เป็นความจริง ดังนั้นจำเป็นที่เรา จะต้องเตือนและตำหนิสิ่งนั้น.

❖ ช่วงเวลาการขโมยข้อมูลของญินที่เคยเกิดขึ้น

๑. ก่อนที่ท่านรอซูลถูกแต่งตั้งเป็นนบี ช่วงนี้มีการขโมยข้อมูลอย่างมากมาย.

๒. ขณะที่ท่านรอซูล صلى الله عليه وسلم ถูกแต่งตั้ง พวกญินก็ถูกห้ามไม่ให้รับฟังข้อมูล.

๓. และหลังจากการเสียชีวิตของท่านรอซูล صلى الله عليه وسلم พวกญินก็กลับมาขโมยข้อมูลอีกครั้งแต่ขโมยได้ น้อยมาก.

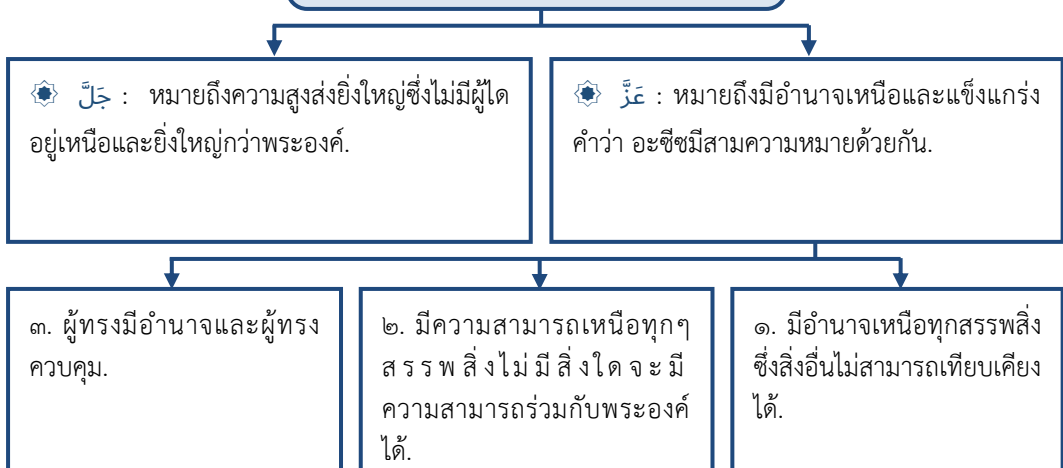
ตัวบทหลักฐานที่ ๓

และจากอันเนवास บินซัมอาน رضي الله عنه กล่าวว่า : ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : เมื่ออัลลอฮฺตะอาลาามีความประสงค์ที่จะประทานคำสั่ง เมื่อเริ่มกล่าววะฮีย์ท้องฟ้าก็สั่นไหว หรือที่ได้กล่าวไว้ว่า : ฟาร็องอย่างรุนแรง กล่าวต่ออัลลอฮฺ ﷻ ดังนั้นเมื่อบรรดาชาวชั้นฟ้าที่ได้ยินก็เกิดรู้สึกตะลึงและน้อมรับด้วยการสujudต่ออัลลอฮฺ และคนแรกที่เียงศีรษะขึ้นมาจากสujudคือญิบรออิล อัลลอฮฺจึงบัญชาคำสั่งของพระองค์ตามที่พระองค์ประสงค์ หลังจากนั้นญิบรออิลก็ได้ผ่านไปยังบรรดามะลาอิกะฮฺ และทุกครั้งที่ผ่านมายังชั้นฟ้าบรรดามะลาอิกะฮฺ ต่างถามถึงคำสั่งของอัลลอฮฺว่า : อัลลอฮฺตรัสอะไรแก่พวกเราบ้าง โอ้ญิบรออิล ? ญิบรออิลตอบไปว่า สัจธรรม , และพระองค์เป็นผู้ทรงสูงส่งผู้ทรงยิ่งใหญ่, และบรรดามะลาอิกะฮฺทั้งหลาย ก็กล่าวดังเช่น ญิบรออิลกล่าว และญิบรออิลก็นำคำสั่งไปส่งจนเสร็จตามที่อัลลอฮฺได้สั่งใช้.

สิ่งที่ได้รับจากหะดีษ

- ❖ ยืนยันถึงพระประสงค์ของอัลเลาะห์ตะอาลา มี ๒ ประเภทด้วยกัน :
 ๑. พระประสงค์ทางด้านบัพัญญูติ.
 ๒. พระประสงค์ทางการสร้างและการบริหารของพระองค์.
- ❖ แท้จริงสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมดถึงจะเป็นแค่แร่ธาตุที่ไม่มีชีวิตก็รู้สึกได้ถึงความยิ่งใหญ่ของผู้สร้าง.
- ❖ ยืนยันถึงการมีระดับชั้นของฟากฟ้า และในทุกๆชั้นมีมะลาอิกะฮฺ เฝ้าอาศัยอยู่.
- ❖ ความประเสริฐของญิบรออิลซึ่งท่านเป็นที่รู้กันว่าเป็นผู้ที่ได้รับการไว้วางใจให้นำวะฮยู (วิวรณ์) มาให้แก่บี และท่านคือผู้ที่มีความซื่อสัตย์.
- ❖ ยืนยันในความยิ่งใหญ่และความสูงส่งของอัลลอฮฺ.

“ผู้ทรงอำนาจและยิ่งใหญ่ ﷻ :

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายอายะฮ์ : จนกระทั่งเมื่อความหวาดกลัวได้คลายจากจิตใจของพวกเขา พวกเขากล่าวว่า : “ พระเจ้าของพวกเขาได้ตรัสอะไรนะ ? พวกเขาบอกว่า สัจธรรม”.
๒. สิ่งที่อยู่ในอายะฮ์เป็นหลักฐานถึงการทำให้ภาคีเป็นโมฆะ โดยเฉพาะในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับบรรดาคณตีย์ และอายะฮ์นี้ได้ถูกกล่าวไว้ว่าเป็นอายะฮ์ที่ตัดรากของต้นซิริกอออกจากหัวใจ.
๓. อธิบายอายะฮ์ ﴿لَوْلَا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ : พวกเขาบอกว่าสัจธรรม และพระองค์เป็นผู้ทรงสูงสุด ผู้ทรงยิ่งใหญ่.
๔. สาเหตุที่บรรดามะลาอิกะฮ์ ไต่ถามถึงเรื่องดังกล่าว : เพราะด้วยกับความหวาดกลัวอย่างมาก.
๕. ญิบรีลได้ตอบพวกเขาหลังจากถูกถาม ด้วยถ้อยคำที่ว่า : พระองค์กล่าวอย่างนั้นอย่างนี้.
๖. กล่าวถึงมะลาอิกะฮ์ท่านแรกที่เฝ้าศีรษะขึ้นมาคือญิบรีล : ซึ่งแสดงถึงความประเสริฐของท่านด้วย.
๗. ญิบรีลต้องคอยบอกผู้ที่อยู่บนฟากฟ้าทั้งหมด เพราะพวกเขาได้ไต่ถามท่านญิบรีล : เป็นหลักฐานบ่งบอกถึงความสำคัญของญิบรีลในระหว่างพวกเขาด้วยกัน.
๘. ความมีนงปกคลุมผู้อยู่บนชั้นฟ้าทั้งหมด.
๙. บรรดาชั้นฟ้าสั่นสะเทือนเนื่องด้วยคำรัสของอัลลอฮ์ : ให้ความยิ่งใหญ่แต่อัลลอฮ์.
๑๐. ท่านญิบรีลคือผู้ที่นำสารไปให้จนเสร็จตามคำสั่งของอัลลอฮ์ : เพราะท่านคือผู้ที่ซื่อสัตย์.
๑๑. กล่าวถึงการขโมยสารของบรรดาไซกูนมารร้าย.
๑๒. ลักษณะการแอบฟังของพวกมันคือขึ้นบนตัวระหว่างพวกมัน.
๑๓. การขว้างดาวตก : ซึ่งมันจะเผาไหม้ผู้ที่ไปแอบฟัง.
๑๔. บางครั้งก็โดนขว้างด้วยดาวตกก่อนจะได้ยินสาร และบางครั้งก็ได้รับสารแล้วนำไปบอกกับมิตรของมันที่เป็นมนุษย์ก่อนจะโดนขว้าง.
๑๕. เรื่องของนักทำนายเชื่อได้ในบางครั้ง.
๑๖. เรื่องของนักทำนายมีการโกหกต่อเป็นร้อยคำโกหก : ตรงนี้ไม่ใช่จำนวนที่ชัดเจนแต่เป็นเพียงการกล่าวถึงส่วนใหญ่.
๑๗. คำทำนายเชื่อไม่ได้ตรงที่มีการโกหกนอกเสียจากเรื่องนั้นจะถูกได้ยินมาจากฟากฟ้าจริงๆ.
๑๘. จิตใจจะตอบรับเรื่องที่เป็นเท็จ, ได้อย่างไรจะยึดแค่เพียงเรื่องเดียวที่พูดจริงแต่ไม่พิจารณาอีกร้อยคำโกหกกระนั้นหรือ ?.
๑๙. เรื่องของการส่งต่อข้อมูลของพวกเขาและการเก็บรักษาข้อมูลและการขึ้นนำข้อมูล : เพราะข้อมูลนั้นมันเหมือนกับการส่งเสริมการขายสินค้า ถ้าหากสินค้าของพวกเขาทุกอย่างเป็นสิ่งหลอกลวง พวกเขาจะไม่เสนอมัน.
๒๐. การยืนยันคุณลักษณะของอัลลอฮ์ซึ่งไม่เหมือนกับอะฮาอิเราะฮ์ที่ปฏิเสธคุณลักษณะของพระองค์.
๒๑. เป็นที่ชัดเจนว่าแท้จริงการสั่นไหวและมีนงเพราะเกิดความกลัวต่ออัลลอฮ์ ﷻ.
๒๒. แท้จริงพวกเขาก็มลงสุญูดต่ออัลลอฮ์ : เพื่อแสดงความยิ่งใหญ่และความเกรงขามเมื่อพวกเขากลัวอัลลอฮ์.

บทที่ ๑๗ : ว่าด้วยเรื่องอัชชะฟาอะฮ์ (การขอคนกลางให้ช่วยไกล่เกลี่ย)

ทำไมผู้ประพันธ์หนังสือเล่มนี้ต้องยกเรื่องนี้มา ?

☀ เพื่อจะบอกว่าการขอความช่วยเหลือจากเจวีตเป็นโมฆะ, เพราะผู้ปฏิเสธศรัทธาพวกเขาไม่มีความเชื่อว่าเจวีตนั้นสามารถร้องขอจากอัลลอฮ์ได้.

☀ เพราะแท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงสมบูรณ์ในความรู้ความสามารถและพลังอำนาจ, ไม่เหมือนกับบักษัตริย์ในโลกนี้พวกเขายังคงต้องการความช่วยเหลือจากผู้ช่วยเหลือ เนื่องด้วยการจำกัดทางความรู้และพลังอำนาจและบกพร่องในเรื่องความสามารถ , ดังนั้นผู้ช่วยเหลือจะช่วยเหลือพวกเขาในเรื่องดังกล่าว , ดังนั้นผู้ช่วยเหลือจะกล้ากว่าพวกเขา, ดังนั้นพวกเขาก็ช่วยเหลือโดยไม่ต้องได้รับการอนุมัติ.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ ถึง ๕

๑. อัลลอฮ์ตรัสว่า : ﴿وَأَنذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَن يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُم مِّن دُونِهِ إِلَهٌ وَلَا شَفِيعٌ لَهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ﴾ : และเจ้าจงตักเตือนด้วย อัลกุรอานแก่บรรดาผู้ที่เกรงกลัวว่าพวกเขาจะถูกนำไปชุมนุมยังพระเจ้าของพวกเขา โดยที่อื่นจากพระองค์แล้วไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใด และไม่มีผู้ทำการชะฟาอะฮ์ คนใด สำหรับพวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง. ๒. อัลลอฮ์ตรัสว่า : ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا﴾ : จงกล่าวเถิด(มุฮัมมัด) ความช่วยเหลือนั้นเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์โดยสิ้นเชิง. ๓. อัลลอฮ์ตรัสว่า : ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ : ใครเล่าคือผู้ที่ขอความช่วยเหลือให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น.

๔. อัลลอฮ์ตรัสว่า :

﴿وَكَم مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا مِن بَعْدِ أَن يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ وَيُرْضَىٰ﴾
และมะลักก็มากน้อยในชั้นฟ้าทั้งหลายนั้น การชะฟาอะฮ์ของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์อันใด (แก่พวกเขา) เว้นแต่หลังจากอัลลอฮ์จะทรงอนุมัติแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์และทรงพอพระทัย.

๕. อัลลอฮ์ตรัสว่า :

﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِن شِرْكٍَ وَلَا لَهُ مِنْهُمْ مِّن ظَهِيرٍ﴾
“จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด พวกท่านจงวิงวอนต่อบรรดาที่พวกท่านจินตนาการ (ว่าเป็นพระเจ้า) อื่นจากอัลลอฮ์พวกมันมิได้ครอบครองแม้แต่น้ำหนักเพียงเท่าธุลีในชั้นฟ้าทั้งหลาย และแผ่นดินและพวกมันมิได้มีส่วนในทั้งสองนั้น และสำหรับพระองค์นั้นมิได้มีผู้ช่วยเหลือมาจากพวกมัน”.

☀ ﴿وَأَنذِرْ بِهِ﴾ : การตักเตือนคือการประกาศพร้อมสำทับให้กลัว และหมายถึงคือเตือนด้วยอัลกุรอาน.

☀ ﴿وَكَم مِّن مَّلَكٍ﴾ : มีมะลาอิกะฮ์ จำนวนมากมายบนชั้นฟ้า พร้อมกันนั้นการช่วยเหลือของพวกเขาไม่อำนวยประโยชน์อันใดนอกเสียจากจะเป็นการอนุมัติจากอัลลอฮ์ แก่ผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัยจากผู้ช่วยเหลือและขอความช่วยเหลือ.

﴿اَدْعَا﴾ : ความหมายเชิญชวนพวกเขาหรือการขอพรที่เป็นการขอให้ได้รับสิ่งต่างๆ.

﴿مِنْ شِرْكٍ﴾ : คือ พวกมันไม่ได้ครอบครองอะไรทั้งในดุนยาและอาคิเราะห์. ﴿مَنْ ظَهِيْرٌ﴾ : ปฏิเสธบรรดาเจวีตที่เป็นตัวช่วยเหลือ และคำว่า الظهیر คือผู้ช่วยเหลือ. ปฏิเสธบรรดาทุกๆเจวีตที่เกี่ยวข้องกับการเคารพสักการะ และพวกมันมิได้ครอบครองอะไรเลยทั้งตัวมันเองหรือหุ่นส่วนและไม่สามารถช่วยเหลือได้ เพราะว่าผู้ที่ช่วยเหลือท่าน ถึงแม้ว่าไม่มีหุ่นส่วนใดๆกับท่านก็ยังคงมีอำนาจเหนือท่าน ดังนั้นบางที่ต่างคนต่างก็ชอบในการให้ตามที่ต้องการ หากเมื่อถึงสามเรื่องนี้ออกไป จะไม่เหลืออะไรนอกจากการขอซาฟาอะห์ความช่วยเหลือ และแน่นอนอัลลอฮฺทรงทำให้สิ่งดังกล่าวมาเป็นโมฆะและไม่มีประโยชน์อันใดต่อการขอความช่วยเหลือจากพวกนั้น. และอายะฮ์นี้และอายะฮ์ถัดจากนั้น ท่านอิบนุลกัอ์ยิม รอฮิมะฮ์ลุลลอฮ์ พูดถึงว่า : มันคืออายะฮ์ที่ตัดท่อน้ำเลี้ยง ต้นตอของการตั้งภาคีออกไปจากหัวใจ.

ประเภทของซาฟาอะห์ (เป็นคนกลางให้ผู้อื่นรับประโยชน์หรือปิดเป้าภัยอันตราย)

ในสิ่งที่มีมนุษย์มีความสามารถ และ ผู้ที่เป็น คน กลาง ที่ ช่วยเหลือนั้นต้องมีเงื่อนไขที่ถูกต้องดังนี้ :

๑. ยังมีชีวิต.
๒. มีความสามารถ.
๓. อยู่ต่อหน้า.
๔. มีสาเหตุ.

มันฟิยะห์ คือ สิ่งที่อัลกุรอ่านได้ปฏิเสธเอาไว้ และคือการขอจากสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺในสิ่งที่ไม่มีความสามารถจะกระทำได้เว้นแต่พระองค์ และการขอในรูปแบบนี้ถือเป็นชิริกใหญ่.

มุฆบะตะห์ คือ อัลลอฮฺยืนยันด้วยตัวพระองค์เองและการขอต้องประกอบด้วยเงื่อนไขดังนี้ : ๑. ได้รับอนุมัติจากพระองค์. ๒. พระองค์ทรงพอพระทัยในตัวคนกลางที่ช่วยเหลือ. ๓. และพอพระทัยในตัวผู้ที่ขอให้ช่วยเหลือ.

“และมะลักก็มากน้อยในชั้นฟ้าทั้งหลายนั้น การชะฟาอะฮ์ของพวกเขาจะไม่อำนวยประโยชน์อันใด...”

ซาฟาอะห์ที่จำกัดเฉพาะท่านนบี ﷺ ที่ไม่มีผู้ใดมีหุ่นส่วนกับท่านได้ :

- ซาฟาอะฮ์ตุลอุชมา (การชะฟาอะฮ์อันยิ่งใหญ่) คือ ตำแหน่งที่ถูกสรรเสริญซึ่งอัลลอฮฺได้ทรงสัญญาไว้ (ขอให้มีการสอบสวนเกิดขึ้น).
- การขอความช่วยเหลือของท่านนบี ﷺ ให้เบาโทษแก่ลุงของท่าน คือ อบีฏอลิบ.
- การขอความช่วยเหลือของท่านนบี ﷺ ในการเปิดประตูสวรรค์แด่ผู้ที่เป็นชาวสวรรค์.

การขอซาฟาอะห์ที่ได้สำหรับคนทั่วไปทั้งท่านนบี ﷺ และบรรดานบีและมะลาอิกะฮ์และผู้ที่ไม่ให้เอกภาพแต่อัลลอฮ์และกระทั่งเด็กเล็กๆ :

- การขอความช่วยเหลือให้ยกกระดุมแต่บรรดาผู้ศรัทธา.
- การขอความช่วยเหลือแต่ผู้ที่สมควรต้องเข้านรกแต่เขาเป็นผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ไม่ต้องเข้านรก.
- การขอความช่วยเหลือแต่ผู้ที่ลงนรกแล้วแต่เขาเป็นผู้ที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ให้ออกมาจากนรก.

อบุลอับบาสกล่าวว่า : อัลลอฮ์ได้ปฏิเสธทุกๆสิ่งที่จะมาเทียบเคียงกับพระองค์และทุกๆสิ่งที่เกี่ยวข้องกับพระองค์ของบรรดาผู้ตั้งภาคี และปฏิเสธการครอบครองอื่นจากการครอบครองของพระองค์ หรือส่วนต่างๆจากพระองค์ หรือเป็นการช่วยเหลือเพื่ออัลลอฮ์ และจะไม่เหลืออะไรเลย นอกจากการขอความช่วยเหลือ ดังนั้นเป็นการชัดเจนเลยว่าแท้จริงการขอความช่วยเหลือนั้นจะไม่ยังประโยชน์นอกจากผู้ที่ได้รับอนุมัติจากพระองค์เท่านั้น ดังเช่นคำรัสของพระองค์ที่ว่า : ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى﴾ “และพวกเขาจะไม่ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ใด นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงพอพระทัย” ดังนั้นนี่คือการขอความช่วยเหลือที่บรรดามุซิกีนนึกคิดแต่มันไม่ส่งผลอันใดเลยในวันฟื้นคืนชีพ ดังเช่นอัลกุรอานได้ปฏิเสธเอาไว้ และการบอกเล่าของท่านนบี ﷺ ว่าแท้จริงท่านได้กัมกราบแก่พระเจ้าของท่านและให้การสรรเสริญไม่ได้ขอความช่วยเหลือเป็นอันดับแรก-หลังจากนั้นก็มีความเสี่ยงถูกกล่าวแก่ท่านว่า : จงเงยศีรษะของท่าน จงกล่าวและจะถูกรับฟัง จงขอและจะถูกมอบให้ จงขอความช่วยเหลือและจะถูกได้รับความช่วยเหลือ และอบูซุรัยเราะฮ์ได้ถามท่านว่า : ใครที่มีความสุขที่สุดจากการขอความช่วยเหลือของท่าน ? ท่านรอซูลกล่าวตอบว่า : ผู้ที่กล่าว ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ด้วยหัวใจที่บริสุทธิ์ ดังนั้นการขอความช่วยเหลือสำหรับบรรดาผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจด้วยอนุมัติจากอัลลอฮ์ และจะไม่เกิดขึ้นกับผู้ที่มีภาคีร่วมกับพระองค์และความจริงนั้นก็คือ : แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ที่รักชอบต่อบรรดาผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจ และจะทรงอภัยโทษแก่พวกเขาด้วยสื่อกลางจากคำขอพรของผู้ที่พระองค์อนุมัติแก่เขาให้ขอความช่วยเหลือเพราะความมีเกียรติของเขา และได้รับตำแหน่งที่ได้รับการสรรเสริญ และการขอความช่วยเหลือที่อัลกุรอานได้ปฏิเสธเอาไว้คือการขอความช่วยเหลือที่มีภาคีร่วมกับพระองค์ และยังมีกรยืนยันถึงการขอความช่วยเหลือด้วยอนุมัติของพระองค์ไว้ในหลายๆที่ด้วยกัน และแน่นอนท่านนบี ﷺ ได้ยืนยันว่าการขอความช่วยเหลือจะไม่เกิดขึ้นนอกจากกับบรรดาผู้ที่ให้เอกภาพแต่อัลลอฮ์และบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ สิ้นสุดคำพูดของท่าน.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายความหมายอายะฮ์ต่างๆ มีอยู่ห้าอายะฮ์.
๒. ลักษณะของการขอความช่วยเหลือที่ถูกปฏิเสธ คือมีการตั้งภาคีอยู่ด้วย.
๓. ลักษณะของการขอความช่วยเหลือที่ถูกยอมรับ คือการขอความช่วยเหลือของบรรดาผู้ที่ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์หลังจากที่พระองค์ทรงอนุมัติและทรงพอพระทัยจากคนกลางที่ช่วยเหลือและผู้ขอให้ช่วยเหลือ.
๔. กล่าวถึงการขอความช่วยเหลือครั้งใหญ่คือตำแหน่งที่ได้รับการสรรเสริญให้แก่บรรดาผู้ยื่นการสอบสวนให้ได้รับการสอบสวน.
๕. ลักษณะการกระทำของท่านนบี ﷺ ท่านนั้นจะไม่เริ่มด้วยการขอความช่วยเหลือเลย แต่ทว่าท่านจะกัมกราบก่อน และเมื่อได้รับการอนุมัติแก่ท่านท่านจึงขอ ตรงนี้ชี้ถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าและมารยาทที่สมบูรณ์ของท่านนบี ﷺ.
๖. ใครคือผู้ที่ได้รับความสุขที่สุดจากการขอความช่วยเหลือ ? บรรดาผู้ที่ให้เอกภาพและบริสุทธิ์ใจเพื่ออัลลอฮ์.
๗. การขอความช่วยเหลือจะไม่เกิดขึ้นแก่บรรดาผู้ที่ตั้งภาคี.
๘. เป็นการอธิบายถึงชะฟาอะฮ์ แท้จริงอัลลอฮ์คือผู้ที่โปรดปรานบรรดาผู้ที่มีความบริสุทธิ์ใจ และจะทรงอภัยโทษแก่พวกเขาด้วยสื่อกลางจากคำขอพรของผู้ที่พระองค์อนุมัติแก่เขาให้ขอความช่วยเหลือเพราะการมีเกียรติของเขาและได้รับตำแหน่งที่ได้รับการสรรเสริญ.

บทที่ ๑๘ คำดำรัสที่ว่า : “แท้จริงเจ้าไม่สามารถที่จะชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่เจ้ารักได้”

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

มีรายงานถึงสาเหตุการประทอนอายะฮ์นี้ในคอเฮียะห์อัลบะคุอริยะห์และมุสลิม จากอิบนิมุซัยยับบจากบิดาของเขาได้กล่าวว่าความว่า : “ขณะที่สัญญาณแห่งความตายเข้าใกล้อะบูฏอลิบ ท่านนบีได้เข้ามาหาเขา ขณะนั้น อับดุลเลาะฮฺบุตรมุฮัมมัดและอะบูยาฮ์อัลร่วมอยู่ด้วย ดังนั้น นบีก็กล่าวแก่เขาว่า : โอ้ลุงของฉัน ท่านจงกล่าว “ลาอิลลาฮ่าอิลลัลลอฮ์” เป็นประโยคที่ฉันจะนำไปเป็นหลักฐานช่วยท่าน ณ ที่อัลลอฮ์ ทั้งสองคืออับดุลเลาะฮ์ ซึ่งขณะนั้นยังมิได้รับอิสลามและอะบูยาฮ์อัลได้กล่าวแก่อะบูฏอลิบว่า : ท่านจะทิ้งศาสนาของอับดุลมุฏอลิบกระนั้นหรือ ท่านนบีก็กล่าวประโยค (กะลีมะห์ชาฮาอะฮ์) สอนเขาอีก ทั้งสองคืออับดุลเลาะฮ์และอะบูยาฮ์อัลก็กล่าวดังเช่นเคย แต่ปรากฏท้ายสุดของประโยคที่อะบูฏอลิบ กล่าวคือ : เขาอยู่ในศาสนาของอับดุลมุฏอลิบ และไม่ยอมกล่าว “ลาอิลลาฮ่าอิลลัลลอฮ์” ท่านนบี ﷺ กล่าวต่อไปว่า : “แน่นอนฉันจะขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ให้แก่ท่านตราบใดที่ฉันไม่ถูกห้ามในการกระทำเช่นนั้น” แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ประทอนอายะฮ์ ﴿لَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ﴾ : (ไม่บังควรแก่นบีและบรรดาผู้ศรัทธาที่จะขอภัยโทษให้แก่พวกตั้งภาคี) และอัลลอฮ์ก็ประทอนอายะฮ์ ในเรื่องของอับฏอลิบว่า : ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ : แท้จริงเจ้าไม่สามารถที่จะชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่เจ้ารักได้ แต่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์.

ประเภทต่างๆของฮิยาเยฮ์ (ให้ทางนำ)

هُدًى تَوْفِيقٍ : ทางนำให้ประสบความสำเร็จ เป็นอภิสิทธิ์ของอัลลอฮ์องค์เดียว พระองค์ตรัสว่า : แท้จริงเจ้าไม่สามารถที่จะชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่เจ้ารักได้.

هُدًى مُرَادٍ : เป็นการชี้แนะทางนำ ท่านนบี ﷺ มีสิทธิ์ครอบครองได้ พระองค์ตรัสว่า : แท้จริงท่านจะเป็นผู้ชี้ทางสู่หนทางที่ถูกต้อง.

☞ ผู้เขียนได้นำบทนี้มาเพื่ออธิบายว่าแท้จริงไม่มีใครเลยสักคนเดียวที่สามารถชี้แนะผู้อื่นให้ประสบความสำเร็จได้ เพราะมันจะเกิดขึ้นได้ดั่งกับสิ่งที่พระองค์ทรงสั่งใช้เท่านั้น.

☞ ประเด็นปัญหาคือ : ท่านนบีกรอกุฏอลิบในขณะที่เขาเป็นผู้ปฏิเสธได้อย่างไร ? คำตอบ : ส่วนนี้ตีความหมายได้ว่า

๑. ท่านรอซูลรักที่จะให้มีการชี้ทางนำแก่เขาไม่ได้รักในตัวเขา ความหมายนี้แข็งแรงกว่าความหมายอื่น.

๒. เป็นความรักที่เป็นไปตามธรรมชาติ และมันก็เป็นที่อนุญาตด้วย ๓. ท่านรักเขาก่อนที่จะถูกห้ามรักผู้ปฏิเสธ.

☞ اللَّهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : ตรงนี้ขอใบ้กระทำการเยี่ยมเยียนผู้ปฏิเสธหากมีความหวังอิสลามในตัวเขา.

❖ كَعْبُ : ท่านรอซูลใช้คำนี้ในการเรียก แสดงถึงความอ่อนโยน และนี่คือความสวยงามในการเรียกร้องเชิญชวน.

❖ เราจะประสานได้อย่างไร ระหว่างหะดีษบทนี้กับทัศนะของบรรดาผู้รู้ว่ามีขุนนะหีให้น้ำกล่าวตลกเกินเฉพาะผู้ที่ใกล้เสียชีวิตเท่านั้น โดยไม่ได้ให้บอกว่า จงกล่าว ?

คำตอบคือ : อนุภูลิบนั้นเป็นผู้ปฏิเสธอยู่แล้ว เมื่อมีการกล่าวแก่เขาว่า จงกล่าวปฏิญาณตนและเขาก็ปฏิเสธ เขาก็ยังคงสภาพเป็นผู้ปฏิเสธ ถือว่าไม่มีปัญหาแต่อย่างใดด้วยคำปฏิญาณนั้น ซึ่งตรงข้ามกับคนมุสลิม เพราะคำปฏิญาณอาจจะส่งผลต่อเขา.

❖ حَضَرْتُ : คือสัญญาของความตายเริ่มเผยออกมาแต่ยังไม่มาถึง ตรงนี้การกลับตัวของเขาจะถูกตอบรับหรือไม่ ?

๑. ทัศนะที่ต้องบอกว่าการกลับตัวไม่ถูกตอบรับ เพราะว่ามีอายะฮ์ที่บอกว่า : การสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว (ที่อัลลอฮฺทรงรับ) นั้นมิใช่สำหรับบรรดาผู้ที่กระทำความชั่วต่างๆ จนกระทั่งเมื่อความตายได้มายังคนหนึ่งคนใดในพวกเขา ซึ่งตรงกับหะดีษอย่างสมบูรณ์

๒. และท่านนบีไม่ได้มั่นใจว่าท่านจะให้ประโยชน์แก่ตัวเขา เพราะท่านนบีกล่าวว่า : เป็นประโยชน์ที่ฉันจะนำไปเป็นหลักฐานช่วยท่าน.

❖ นี่คือเรื่องเฉพาะเจาะจงสำหรับท่านนบี ﷺ ที่สามารถขอความช่วยเหลือให้แก่ลุงของท่านในขณะที่เขาเป็นผู้ปฏิเสธ.

❖ อัลมุฮัยยับ رضي الله عنه และอับดุลลอฮฺบุตรของออบูมัยยะห์ رضي الله عنه ทั้งสองได้เข้ารับอิสลาม ซึ่งต่างจากออบูอิลิบและออบูญะฮัล.

❖ คำว่า مَلَأَ عَلَيْهِ : ญกวางบนตำแหน่งของคำว่า (بِأَيِّ دِينٍ) ด้วยสรรพนามว่า (عَنْ) เขา) ตรงนี้เป็นการรักษาลิทธิของผู้รายงานเพื่อเป็นการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายอายะฮ์ที่ว่า : “แท้จริงเจ้าไม่สามารถที่จะชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่เจ้ารักได้ แต่อัลลอฮฺทรงชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์”.

๒. อธิบายอายะฮ์ (ไม่บังคับรณรงค์) อายะฮ์นี้ ห้ามไม่ให้เปิดเผยความเสียใจและทุกข์ระทมต่อการตายของพวกเขา. ๓. ประเด็นนี้สำคัญเป็นอย่างมาก คือการอธิบายคำกล่าวที่ว่า จงกล่าว : ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์ ซึ่งต่างจากผู้ที่อ้างตัวว่ารู้ความหมาย ดังกล่าวนั้นเขาได้ปฏิเสธที่จะกล่าวมัน.

๔. แท้จริงออบูญะฮัลและผู้ที่อยู่พร้อมกับเขารู้ดีในจุดประสงค์ของท่านนบี หากท่านนบีกล่าวกับใครว่าจงกล่าว : (عَنْ) عَنْ عَنْ ดังนั้นขออัลลอฮฺทรงทำให้เป็นที่น่ารังเกียจ ผู้ซึ่งออบูญะฮัลรู้ดีกว่าเขาถึงแก่นแท้ของอิสลาม.

๕. ความตั้งใจของท่านนบี ﷺ และความจริงจังของท่านต่อการเข้ารับอิสลามของลุง

๑. เนื่องจากความเป็นญาติใกล้ชิดกับท่านนบี.

๒. ลุงของท่านได้ทำคุณประโยชน์ต่อท่านรอซูล ﷺ และศาสนาอิสลาม จากความดีงามมากมายซึ่งสิ่งนี้เขาควรได้รับการขอบคุณ ถึงแม้เขาจะอยู่บนการปฏิเสธที่ถูกห้อมล้อมอยู่ก็ตาม.

๖. ตอบโต้ผู้ที่อ้างว่าอับดุลมุฏฏอลิบและบรรพบุรุษของเขาได้รับอิสลาม แนวทางของพวกเขาคือการปฏิเสธ.
๗. ท่านรอซูล ﷺ ได้ขอภัยโทษให้แก่เขา แต่ไม่ได้รับการอภัยโทษ อีกทั้งยังถูกห้ามจากเรื่องนี้อีกด้วย เรื่องนั้นอยู่ ณ พระหัตถ์ของอัลลอฮ์.
๘. ความอันตรายของบรรดาสหายที่ชั่ว มีผลต่อผู้ที่คบเป็นมิตร.
๙. อันตรายของการเห็ดทุนต่อบรรดาบรรพบุรุษและผู้อาวุโส หากสิ่งนั้นเป็นเรื่องที่ผิด.
๑๐. การสร้างความปลอดภัยของผู้ทำลายต่อเรื่องดังกล่าว ด้วยการยกหลักฐานของบิฎะฮ์ลในเรื่งนั้น.
๑๑. ตัวชี้วัดของการงานอยู่ที่ช่วงวาระสุดท้ายของชีวิต เพราะถ้าเขากล่าวมันเขาจะได้รับประโยชน์จากมัน.
๑๒. การพิจารณาถึงความใหญ่หลวงของข้อคลุมเครือนี้ ในหัวใจของบรรดาผู้หลงผิด เพราะในเรื่งราวนี้ พวกเขามีได้โต้แย้งนอกจากด้วยข้อคลุมเครือนี้ ทั้งๆที่ท่านรอซูลพยายามอย่างจริงจังและกล่าวย้าหลายๆ ครั้ง ดังนั้นด้วยความใหญ่หลวงและความชัดเจนของข้อคลุมเครือนี้ ณ พวกเขา พวกเขาจึงจำกัอยู่กับข้อคลุมเครือนี้เท่านั้น นั่นคือ ข้อความเครือว่าด้วยการเห็ดทุนบรรพบุรุษและเหล่าผู้อาวุโส.

แบบทดสอบส่วนที่ ๓ : (มี ๔ บท)

คำถามที่ ๑ : จงบอกเรื่งทั้งหมดในส่วนนี้และบอกสาเหตุที่ผู้ประพันธ์หนังสือกำหนดเรื่งเอาไว้

สาเหตุที่ผู้ประพันธ์นำเสนอบทนี้	หัวข้อบท	ลำดับ
.....	๑
.....	๒
.....	๓
.....	๔

คำถามที่ ๒ : จงบอก ข้อตัดสินการกระทำต่างๆต่อไปนี้

อนุญาต (๑) ไม่อนุญาต (๒) การตั้งภาคีใหญ่ (๓) ชอบให้กระทำ/ชุนนะห์ (๔)

..... การที่เอาเกียรติยศตำแหน่งบี ﷺ เป็น สื่อกลาง	การขอความช่วยเหลือจากผู้ตาย
..... การสอนให้ผู้ใกล้ชิดยกเล้กชะฮาดัตตาม	การเยี่ยมผู้ป่วยที่ตั้งภาคี
..... การสาปแช่งผู้ปฏิเสธศรัทธาโดยเหมา รวม	การสาปแช่งโดยเจาะจงตัวบุคคล

คำถามที่สาม : จงเติมเครื่องหมาย ในช่องสี่เหลี่ยมที่เหมาะสม หรือเติมประโยคให้สมบูรณ์

๑. ส่วนที่ ๓ ในกิตาบูตเตฮาฮีดคือ : อธิบายอัตเตฮาฮีด. การเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์เป็นโมฆะ.
๒. ส่วนที่ ๓ ประกอบไปด้วยเรื่องรวมทั้งหมด : ๕ เรื่อง. ๔ เรื่อง. ๖ เรื่อง.
๓. คำถามในอายะฮ์ที่ว่า : ﴿لَا يُشْرِكُ﴾ เพื่อห้ามและเตือนสำหรับ : ถูก. ผิด.
๔. อัลลอฮ์ได้ชี้แจงถึงการไม่มีความสามารถและเป็นโมฆะของการสักการะเจวิดในอายะฮ์ที่ว่า : ﴿لَا يُشْرِكُ﴾ : ๔ รูปแบบ. ๓ รูปแบบ.
๕. อายะฮ์นี้ ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ เป็นประเภทของดูอาอะไร : การเคารพสักการะอิบาดะฮ์. การขอทั่วไป. รวมทั้งหมด.
๖. เราอย่าได้ขอให้ใครออกห่างจากความเมตตาของอัลลอฮ์ถึงแม้ว่าเขาจะเป็นผู้ที่ฝ่าฝืนเว้นแต่บรรดาหัวใจที่ปฏิเสธ : ถูก. ผิด.
๗. คำกล่าวของผู้เขียนที่ว่า แท้จริงบรรดาผู้ที่ถูกขอดูอาให้ถูกสาปแช่งนั้นเป็นกาฟิร หมายถึงการบอกถึงการปฏิเสธของพวกเขา : ถูก. ผิด.
๘. คำกล่าวผู้เขียน سَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ فَنُؤُفُ : หมายถึง : อนุญาตให้กุนุต. ไม่มีผู้ใดในประชาชาตินี้ที่จะใกล้ชิดกับอัลลอฮ์มากกว่าท่านรอซูลและบรรดาขออาบะฮ์ แต่ขณะเดียวกันพวกเขายังพึ่งพาอัลลอฮ์.
๙. เราจะขอดูอาให้ผู้ปฏิเสธศรัทธาอย่างไร.....?
๑๐. อายะฮ์นี้ ﴿عَزَّ﴾ หมายถึงจัดความกลัว : โดยทันที. อย่างต่อเนื่องจากหัวใจพวกเขา.
๑๑. هُوَ يُدْعَى بِهَا مَعَهَا مَا مَرَّةٍ ๑๐๐ ครั้ง คำกล่าวนี้อยู่ในรูปแบบ : พุดในเชิงบ่งบอกถึงความมาก / เกินเลย. เป็นการกำหนดเจาะจงจำนวนจริง.
๑๒. ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ﴾ อายะฮ์นี้ถูกรวมไว้ซึ่งเงื่อนไขการขอชะฟาอะฮ์ทั้งสาม : ถูก. ผิด.
๑๓. ทุกๆการขอชะฟาอะฮ์ที่มีการตั้งภาคีคือชะฟาอะฮ์ : ถูกห้าม. เป็นซิริก. ทั้งหมดที่กล่าวมา.
๑๔. อัจชะฟาอะฮ์ที่ไม่ประสงค์ขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮ์ในสิ่งใดแล้ว จากสิ่งที่ถูกช่วยเหลือแล้ว สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ : ถูก. ผิด. และมันยังหมายถึง : การให้เกียรติแก่ผู้ให้ความช่วยเหลือ. คนที่ถูกช่วยเหลือได้รับประโยชน์. ที่กล่าวมาทั้งหมด.
๑๕. อายะฮ์ที่ถูกกล่าวถึงว่า : เป็นการตัดท่อน้ำเลี้ยงของต้นตอแห่งซิริกออกจากหัวใจ.....
๑๖. อัลฮิidayะฮ์อัลมุขะบะตะห์คือ.....และมันฟิยะห์คือ.....
๑๗. ความหมายอายะฮ์ “แท้จริงเจ้าไม่สามารถที่จะชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ผู้ที่เจ้ารักได้” คือ : คนที่ท่านรัก : รักเนื่องจากอยากให้ได้รับทางนำ หรือเป็นความรักโดยธรรมชาติ. ก่อนจะถูกห้ามรักผู้ปฏิเสธศรัทธา. ทั้งหมดที่กล่าวมา.

๑๘. “ขณะที่สัญญาณแห่งความตายเข้าใกล้อะบูฏอลิบ” หมายถึง.....,หรือ
๑๙. ศาสนาของ अबดุลมุฏอลิบคือ : ตั้งภาคีและสักการะเทวรูป. คริสเตียน. มะณูซีคือผู้บูชาไฟ.
๒๐. “ฉันจะนำไปเป็นหลักฐานช่วยท่าน” คือ : จะกล่าวเพื่อเป็นหลักฐานแก่ท่าน ณ ที่อัลลอฮฺ. จะเรียกร้องและตอบโต้ให้ท่าน ณ ที่อัลลอฮฺ.
๒๑. มีขุนนะหฺ ให้กล่าวนำผู้ใกล้ตายด้วยคำว่า **أبي ٱبى ٱ** ด้วยคำพูดของเราแก่ผู้ใกล้ตายว่า : **ٱ** และหลักฐานเป็นการกระทำของท่านร่อซูลต่อลุงของท่าน : ถูก. ผิด.,และเราจะสามารถรวมได้อย่างไรระหว่างสิ่งนั้นกับคำพูดของบรรดานักวิชาการ : มีขุนนะหฺให้กล่าวนำแก่คนใกล้ตายว่า **أبي ٱبى ٱ** โดยไม่ต้องพูดว่า : **ٱ** .
๒๒. ทำไมผู้รายงานถึงกล่าวว่า : “เขาอยู่ในศาสนาของ अबดุลมุฏอลิบ” แต่ไม่พูดว่าตัวฉันเพราะ.....?
๒๓. ความพยายามของท่านปี **ﷺ** ต่อการรับอิสลามของลุงของท่านคืออบีฏอลิบเนื่องด้วยสาเหตุอะไร : เป็นเครือญาติใกล้ชิด. เพราะได้ทำประโยชน์ต่ออิสลามจากความดีมากมาย ทั้งหมดที่กล่าวมา.
๒๔. การยกย่องเทิดทูนบรรพบุรุษและบรรดาผู้อาวุโสถือเป็นสิ่งที่น่าตำหนิ : ในทุกๆกรณี. หากยกย่องในเรื่องที่ผิด.

คำถามที่ ๔ : จงเติมประเภทของชะฟาอะฮ์ให้สมบูรณ์

<p>..... และผู้ที่เป็นคนกลางที่ช่วยเหลือนั้นต้องมีเงื่อนไขที่ถูกต้องดังนี้ :</p> <p>๑.....</p> <p>๒.....</p> <p>๓.....</p> <p>๔.....</p>	<p>..... คือ สิ่งที่ยัลกุรอ่านได้ปฏิเสธเอาไว้ และคือ.....</p> <p>และการขอในรูปแบบนี้ถือ.....</p>	<p>..... คือ อัลลอฮ์ยืนยันด้วยตัวพระองค์เองและการขอต้องประกอบด้วยเงื่อนไขดังนี้ :</p> <p>๑.....</p> <p>๒.....</p> <p>๓.....</p>
--	--	---

<p>ชาฟาอะฮ์ที่จำกัดเฉพาะท่านนบี ﷺ ที่ไม่มีผู้ใดมีส่วนกับท่านได้ :</p> <p>✻.....</p> <p>✻.....</p> <p>✻.....</p>	<p>การขอชาฟาอะฮ์ที่ได้สำหรับคนทั่วไปทั้ง.....</p> <p>✻.....</p> <p>✻.....</p> <p>✻.....</p>
---	---

ส่วนที่ ๔ : เรื่องสาเหตุการปฏิเสธศรัทธาของมนุษย์ (มี ๔ บท)

☛ นำเรื่องนี้มาเพื่อที่จะชี้แจงสาเหตุต่างๆของการปฏิเสธ เพื่อที่จะให้เราออกห่างจากมันและเป็นการตอบคำถามที่ว่า ทำไมการปฏิเสธจึงเกิดขึ้นบางประชาชาติ ? คำตอบจะอยู่ในสามบท และบทที่สี่จะมาในเรื่องของท่านรอซูล ﷺ ได้ปิดทุกๆประตูที่จะนำไปสู่การตั้งภาคี.

บทที่ ๑๙ : เรื่องสาเหตุการปฏิเสธศรัทธาของมนุษย์ และการละทิ้งศาสนาของพวกเขา คือการกระทำเลยเถิดในตัวของพวกเขา.

☛ และนี่คือสาเหตุใหญ่ที่สุดและอันตรายที่สุดและการตั้งภาคีที่เกิดขึ้น ก็เนื่องด้วยสาเหตุเกี่ยวกับความคลุมเครือที่เกิดขึ้นในการเลยเถิดในตัวของพวกเขา.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ และ ๒

๑. อัลลอฮฺตรัสว่า : ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلِبُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ الْبُحْثَ﴾ “โอ้ชาวคัมภีร์ทั้งหลาย จงอย่าปฏิบัติให้เกินขอบเขต ในศาสนาของพวกเขา และจงอย่ากล่าวเกี่ยวกับอัลลอฮฺ นอกจากสิ่งที่เป็นความจริงเท่านั้น”.

๒. ในหนังสือศอเอียะห์จากอิบนุอบบาส رضي الله عنه จากคำพูดของอัลลอฮฺตะอาลา ที่ว่า : “และพวกเขาได้กล่าวว่า พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งพระเจ้าทั้งหลายของพวกท่านเป็นอันขาด พวกท่านอย่าได้ทอดทิ้งวัด และสุวาว และยะซุซ และยะฮูจ และนัซรุ เป็นอันขาด” กล่าวไว้ว่า : “นี่คือบรรดาชื่อของคนดีๆจากประชาชาติของนบีฮุส และเมื่อพวกเขาเสียชีวิต ชัยฎอนก็ได้ครอบงำกลุ่มชนของพวกเขา ให้สร้างขึ้นในวงสนทนาของพวกเขาซึ่งปรากฏว่า วงสนทนาของพวกเขาไม่มี สิ่งถูกสร้างอยู่ด้วย, และได้เรียกสิ่งที่ถูกสร้างนั้นด้วยชื่อของคนดีๆเหล่านั้น แต่ยังไม่ได้สักการะต่อมันจนกระทั่งผู้คนที่สร้างได้เสียชีวิตลง ความรู้ถูกลืมเลือน และมันก็ถูกสักการะในที่สุด” และอิบนุก็อยิมได้กล่าวว่า : “คนหนึ่งจากชนรุ่นก่อนได้กล่าวว่า : เมื่อมีการเสียชีวิตเกิดขึ้น พวกเขาจะยึดเป็นสถานที่ทางศาสนาบนหลุมฝังศพของพวกเขา และหลังจากนั้นจะสร้างภาพและรูปปั้นขึ้นมา พอผ่านช่วงเวลาที่ยาวนานพวกเขาก็ทำการเคารพสักการะ”.

☛ ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ : พวกเขาคือกลุ่มชนชาวยิวที่ได้รับคัมภีร์อัตเตารอต และคริสเตียนที่ได้รับคัมภีร์อินญีล.

☛ ﴿لَا تَغْلِبُوا فِي دِينِكُمْ﴾ : คืออย่าได้ทำเกินขอบเขตจะในเรื่องการยกย่องหรือตำหนิก็ตาม เช่นพวกคริสเตียนได้เลยเถิดตอนปีศาจ الشياطين ในด้านการยกย่องเชิดชู โดยที่พวกเขาเรียกนปีศาจ الشياطين ว่า : บุตรของอัลลอฮฺ และองค์ที่สามจากสามองค์ ส่วนชาวยิวจะเลยเถิดในเรื่องการตำหนิผู้อื่น.

☛ ﴿وَأَكْفَرُوا﴾ : เสียชีวิต ตายจาก.

☛ ﴿وَأَوْحَى الشَّيْطَانُ﴾ : ชัยฎอนกระซิบกระซาบพวกเขา.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

● **أَنْ أَنْصُبُوا** : ทุกๆสิ่งที่ถูกสร้างมาจากไม้และหิน และดังกล่าวนั้นได้กล่าวกับพวกเขาว่า : เมื่อพวกท่านมองไปยังมันพวกท่านจะมีความกระตือรือร้นในการทำอิบาดะฮ์ แต่ว่ามันสวนทางกับบทบัญญัติ การตั้งเจตนาที่บริสุทธิ์เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ แต่จะต้องให้การปฏิบัติสอดคล้องกับบทบัญญัติด้วย ดังนั้นการตั้งใจถูกต้องแต่การกระทำนั้นผิด

● **حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ أَوْلِيَاكَ** : ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นได้นำรูปเจี๊วดทำเป็นแท่น และหล่อเป็นรูปปั้นต่างๆ.

● กลุ่มชนก่อนหน้านั้นปีนุฮฺ ได้กระทำ ๓ อย่างคือ :

๑. **صُورُوا** : การปั้นแต่งของพวกเขา ในเรื่องนี้ชี้ถึงความอันตรายของการวาดเขียนและปั้นแต่งรูป.

๒. **كُفُّوا** : ทำสถานที่ทางศาสนาบนหลุมฝังศพ.

๓. **طَالَ عَلَيْهِمُ الْآمَدُ** : เมื่อห่างไกลจากสมัยของบรรดานบี ความรู้ก็ได้เลือนหาย การทำซิริกใหญ่จึงเริ่มขึ้นและได้ทำการสักการะสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ ดังนั้นพื้นฐานเดิมควรรักษาความรู้และการปฏิบัติเพื่อที่จะไม่ให้เกิดเรื่องเหล่านั้น.

ความเสียหายของการเลเย็ด

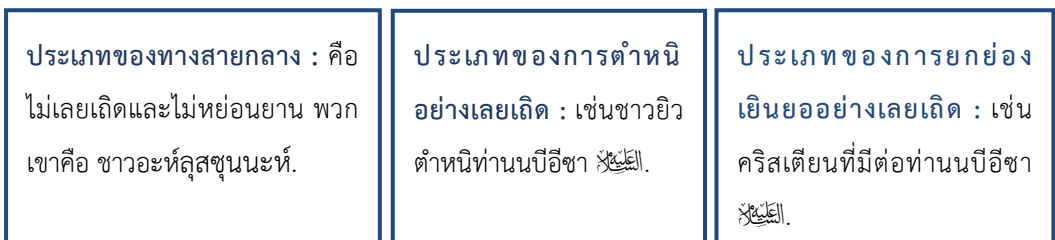
● เป็นการให้ตำแหน่งต่อผู้ที่ถูกยกย่องเกินสถานะของเขา หากเป็นการยกย่อง และจับจ้วงให้ลดเกียรติหากเป็นการตำหนิ.

● เพราะมันจะนำไปสู่การสักการะต่อผู้ที่ถูกเลเย็ด.

● มันจะเป็นการกีดขวางการให้ความยิ่งใหญ่ต่ออัลลอฮฺ เพราะว่าจิตใจบางทีจะมัวยุ่งอยู่กับสิ่งที่เป็นเท็จหรือสิ่งที่เป็นสังฆธรรม.

● ผู้ที่ถูกเลเย็ดหากเขายังมีชีวิตอยู่ มันจะทำให้เขาหยิ่งผยองในตัวเอง และสิ่งนั้นจะสร้างความเสียหายแก่ผู้ที่ถูกเลเย็ดหากเป็นการยกย่องเียนยอ และจะนำมาซึ่งความเป็นศัตรูหากเป็นการตำหนิ.

ประเภทของมนุษย์ในจุดยืนของพวกเขาต่อบรรดาคนดีๆ

ตัวบทหลักฐานที่ ๓ ถึง ๕

๓. รายงานจากอุมัร رضي الله عنه แท้จริงท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : “อย่าได้เลยเกิดต่อฉัน เหมือนที่นะศอรอเลยเกิดต่อบุตรของมรยัม (นบีอีซา عليه السلام) แท้จริงฉันก็คือบ่าวคนหนึ่ง พวกท่านจงกล่าวว่า : (มุฮัมหมัด) เป็นบ่าวของอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์” บันทึกโดยอัลบุคอรีย์และมุสลิม.
๔. จากอิบนุอับบาส رضي الله عنه กล่าวว่า : ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : “จงระวังการเลยเกิด เพราะกลุ่มชนก่อนหน้าพวกท่านได้หายนะเพราะการเลยเกิด”.
๕. จากท่านอิบนุหมักศูด رضي الله عنه แท้จริงท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : “พวกที่คลั่งไคล้ได้พินาศแล้ว กล่าวแบบนี้สามครั้ง” รายงานโดยมุสลิม.

- ❖ **لَا تَنْظُرُونِي** : อัลอิฎรูดคือการเลยเกิดในการยกย่องเยินยอ เหมือนที่พวกคริสเตียนเลยเกิดและอื่นๆ จากนี้.
- ❖ **دُعَاؤُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ** : ทั้งสองนี้คือคุณลักษณะที่สัจจริงและมีเกียรติยิ่งต่อท่านรอซูล ﷺ.
- ❖ **الْإِيمَانُ** : คือ การทำเกินขอบเขตในการสรรเสริญ สักการะ และปฏิบัติ.
- ❖ ความเลยเกิดทำให้พวกเขาพินาศในเรื่องใด ? : ๑. ในเรื่องศาสนา. ๒. ในเรื่องของร่างกาย.
- ❖ การเลยเกิดมีหลายประเภทด้วยกัน : ทั้งการเลยเกิดในด้านหลักความเชื่อ ด้านการสักการะ ด้านสังคม ด้านธรรมเนียมปฏิบัติ แต่ศาสนาของอัลลอฮ์จะอยู่สายกลางระหว่างผู้เลยเกิดกับผู้หย่อนยาน.
- ❖ **الْمُتَّبِعُونَ** : คือ ผู้ที่คลั่งไคล้และดำดิ่งและคล่องแคล่วในคำพูดและการกระทำที่ถือว่าตนเองมีความสามารถมาก และผู้ที่คลั่งไคล้ในเรื่องศาสนาล้ำยกับการเลยเกิด และเป็นหนึ่งในสาเหตุที่จะทำให้เกิดความพินาศ.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. ใครที่เข้าใจบทนี้และอีกสองบทหลังจากนี้จะแจ่มแจ้งสำหรับเขาถึงความแปลกหน้าของอิสลาม และเห็นถึงความสามารถของอัลลอฮ์และการพลิกผันของหัวใจที่นำประหลาดใจ.
๒. รู้ถึงการตั้งภาคี (ชิริก) แรกที่เกิดขึ้นบนหน้าแผ่นดินซึ่งมันเกิดโดยการสร้างความคลุมเครือต่อบรรดาคคนตีๆ.
๓. รู้ถึงสิ่งแรกที่เขาเข้ามาแปรเปลี่ยนศาสนาของบรรดานบี ก็คือการตั้งภาคี และสิ่งใดที่เป็นสาเหตุดังกล่าว ? คือการเลยเกิดต่อบรรดาคคนตีๆ พร้อมกันนั้นก็รู้ว่าอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้แต่งตั้งพวกเขา.
๔. การยอมรับในสิ่งที่เป็นอุตริกรรมทั้งที่ทบัญญัติและธรรมชาติอันบริสุทธิ์ของมนุษย์ได้ปฏิเสธมัน
๕. แท้จริงสาเหตุทั้งหมดดังกล่าวนี้คือ การนำความจริงมาพบกับความเท็จ ดังนั้นเริ่มแรกคือการรักต่อบรรดาคคนตีๆ และถัดมาคือการกระทำของคนที่เป็นผู้รู้และในเรื่องราวศาสนา ซึ่งมีความประสงค์จะให้เกิดสิ่งตีๆและแล้วครุ่นหลังพวกเขาก็คิดว่าพวกเขาต้องการแบบนี้เลยทำการเปลี่ยนมัน ใครก็ตามที่ประสงค์ต้องการทำให้ศาสนาแข็งแรงด้วยการอุตริกรรม แท้ที่จริงแล้วโทษของมันมากกว่าผลดีแน่นอน.

๖. อธิบายอายุอะไรที่อยู่ในซูเราะฮ์ฮุนฮุ พวกเขาส่งเสียกันในเรื่องที่เป็นเท็จ.
๗. ธรรมชาติของมนุษย์ในเรื่องสัญจรธรรมความจริงมันจะค่อยๆลดไปจากหัวใจของเขาและความเท็จจะเพิ่มขึ้น เว้นแต่ผู้ที่ได้รับความโปรดปรานจากอัลลอฮ์.
๘. จะเห็นได้ว่าด้วยการรายงานจากบรรดาชนรุ่นก่อนว่าอุตริกรรมในเรื่องศาสนาคือสาเหตุของการปฏิเสธศรัทธา แต่ก็ยังมีอีกหลายๆสาเหตุนอกจากนี้.
๙. ชัยฏอนรู้ว่าการทำสิ่งอุตริกรรมส่งผลเสียอย่างแน่นอน ถึงแม้ผู้กระทำจะมีความตั้งใจที่ดีก็ตาม.
๑๐. รู้ถึงกฎเกณฑ์โดยรวม คือการห้ามไม่ให้มีการเลยเถิดและรับรู้ถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้น.
๑๑. ความอันตรายของการชุมนุมรวมตัวบริเวณหลุมศพเพื่อที่จะปฏิบัติคุณงามความดี เพราะมันจะนำไปสู่การสักการะ.
๑๒. ได้รู้ถึงการห้ามการปั้นรูปปั้นและเหตุผลที่ต้องขจัดทำลายมันทิ้ง เพื่อป้องกันจากสิ่งที่มีมาก่อนที่มันจะเกิดขึ้น.
๑๓. เรื่องราวนี้มีความสำคัญมากและมีความจำเป็นอย่างยิ่งแต่พร้อมกันนั้นมันก็จะถูกละเลยเพิกเฉย.
๑๔. มันคือความประหลาดใจอย่างมากกับการอ่านของพวกเขาในหนังสือตีฟซีร์และหะดีษ และพวกเขาู้ถึงความหมายของประโยค แต่แล้วอัลลอฮ์ทรงปิดกั้นระหว่างตัวกับหัวใจของพวกเขา จนกระทั่งพวกเขาเชื่อว่าการกระทำของกลุ่มชนนุฮ์ คือการอิบาดะฮ์ที่ประเสริฐที่สุด และเชื่อว่าสิ่งที่อัลลอฮ์และรอซูลห้ามจากมันคือการปฏิเสธที่อนุญาตให้ฆ่าและยึดทรัพย์สินได้.
๑๕. เป็นที่ชัดเจนว่าพวกเขาไม่ได้ต้องการอะไรเลยนอกจากชะฟาอะฮ์ และพร้อมกันนั้นพวกเขาก็ได้ตั้งภาคีด้วย.
๑๖. พวกเขาคิดว่าบรรดาผู้รู้ที่พวกเขาปั้นรูปปั้นขึ้นมาต้องการแบบนั้น และรูปปั้นเหล่านั้นจะช่วยเหลือพวกเขาได้ มันคือความคิดความเข้าใจที่ผิด.
๑๗. เป็นการอธิบายที่สำคัญในคำกล่าวของท่านรอซูลที่ว่า : พวกท่านทั้งหลายอย่าได้ยกย่องฉันจนเกินขอบเขตดังเช่นพวกนะซอรอได้ยกย่องบุตรของมรยัม เป็นการแจ้งข่าวที่ชัดเจน ดังนั้นจึงห้ามไม่ให้เลยเถิดในการยกย่องชมเชย และแน่นอนมันจะเกิดขึ้นในบางประชาชาตินี้ และมันจะรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ.
๑๘. การตักเตือนของท่านนบีแก่เราคือ พวกที่คลั่งไคล้มันได้พินาศแล้ว เพื่อเป็นการเตือนจากการเลยเถิด.
๑๙. และเป็นที่ชัดเจนว่าแรกๆยังไม่มีใครสักการะ จนกระทั่งความรู้ความเข้าใจได้หมดไป และได้อธิบายให้รู้ถึงความสำคัญของความรู้และอันตรายของการหายไปของความรู้.
๒๐. แท้จริงการหายไปของความรู้คือการจากไปของบรรดาผู้รู้ และนี่คือสาเหตุหลัก และเช่นเดียวกับการ

บทที่ ๒๐ : เรื่องมีหลักฐานระบุโทษหนักสำหรับผู้ที่เคารพักติดต่ออัลลอฮฺ บริเวณสุสานของคนดี แล้วหากเขาได้ไปทำการเคารพอบาตะฮฺต่อสุสานนั้น โทษจะเป็นอย่างไร ?

ผู้ประพันธ์ได้ยกเรื่องนี้ก็เพื่อชี้แจงถึงความแปลกหน้าของศาสนาและการละทิ้งของผู้คนในเรื่องของการให้ออกภาพต่ออัลลอฮฺ และห้ามการเคารพอบาตะฮฺบริเวณหลุมศพของคนดี เพื่อที่จะได้ไม่เป็นสื่อที่จะนำไปสู่การตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

ในข้อเฮียะหฺอัลบุดอริยฺ มีรายงานจากท่านอาอิชะฮฺว่า ﷺ : ท่านอุมมุซะลามะฮฺ ได้เล่าให้ท่านรอซูล ﷺ ฟังว่า มีโบสถ์หลังหนึ่งที่ฉันเห็นมันในเมืองอะบะชะฮฺ (อะบิซิเนีย) และข้างโนโบสถ์มีรูปปั้นมากมาย ท่านรอซูลจึงกล่าวว่า : “พวกเขาเหล่านั้นเมื่อมีคนดีเสียชีวิตในหมู่พวกเขา หรือทาสที่เป็นคนดีตายไป พวกเขาจะสร้างโบสถ์และปั้นรูปบนหลุมฝังศพของเขา พวกเขาเหล่านั้นถือเป็นคนที่ชั่วช้าที่สุด ณ ที่อัลลอฮฺ” ดังนั้นพวกเขาได้รวมไว้ซึ่งสองพิตนะฮฺ : คือพิตนะฮฺในเรื่องของหลุมศพ และพิตนะฮฺในเรื่องของการทำรูป

- ❖ พวกเขาได้รวมไว้ซึ่งสองพิตนะฮฺ : ตรงนี้เป็นคำพูดของ อิบุนุตัยมียะฮฺ และที่ถูกเรียกว่าพิตนะฮฺเพราะมันคือสาเหตุที่ขัดขวางมนุษย์จากศาสนาอันบริสุทธิ์.
- ❖ พื้นฐานเดิมของหลุมศพจะต้องอยู่ข้างนอกของอาคารสิ่งปลูกสร้างเพื่อที่จะไม่ให้เกิดแนวทางที่จะนำไปสู่การตั้งภาคี.
- ❖ หลุมศพจะเกิดพิตนะฮฺมากกว่าการปั้นรูปปั้นด้วยเหตุผลดังนี้ :
 ๑. เพราะหลุมศพมีทุก ๆ พื้นที่ไม่เหมือนรูปปั้นมีเฉพาะบางพื้นที่.
 ๒. ณ บริเวณหลุมศพจะมีสิ่งที่ไม่มีในบริเวณอื่น ๆ เช่น : ความวังเวงหวาดกลัว.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

บันทึกอยู่ในข้อเฮียะหฺอัลบุดอริยฺและมุสลิมรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮฺว่า : ขณะที่ความตายใกล้เข้ามายังท่านรอซูล ﷺ ท่านได้เอาเสื้อตัวหนึ่งของท่านปิดหน้า และเมื่อมีผู้มาเยี่ยมท่านก็ได้เปิดเสื้อนั้นออก และได้กล่าวในสภาพที่ท่านกำลังป่วยอยู่ว่า : “ขอให้อัลลอฮฺทรงสาปแช่งบรรดาพวกยิว (ญะฮูด) และพวกคริสต (นะซอรอ) ที่พวกเขาเอาหลุมศพของบรรดานบีเป็นมัสยิด” ท่านได้เตือนให้ระวังสิ่งที่คุณทำ erta ถ้าไม่เช่นนั้นหลุมศพของท่านเองก็ต้องถูกทำให้เด่นขึ้นอย่างแน่นอนเพราะท่านเกรงว่าต่อไปจะถูกยึดเอาหลุมศพของท่านเองเป็นมัสยิด. รายงานโดยอัลบุดอริยฺและมุสลิม.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓

และมีรายงานของอิหม่ามมุสลิม จากท่านญุดบ บิน อับดุลลาฮฺ กล่าวว่า : ฉันได้ยินท่านรอซูล ﷺ กล่าวก่อนท่านเสียชีวิตทำคินว่า : “ฉันขอแสดงความบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮฺ ในการที่จะมีผู้ใกล้ชิดที่สุดสัก คนหนึ่งคนใดสำหรับฉันอีกจากประชาชาติของฉัน ซึ่งแท้จริงแล้ว อัลลอฮฺได้ทรงถือว่าฉันเป็นผู้ใกล้ชิด ที่สุดคนหนึ่งของพระองค์ เช่นเดียวกับที่พระองค์ได้เอาอิบรอฮีมเป็นผู้ที่ใกล้ชิด หากแม้ว่าฉันจะเอาใครสักคนหนึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดอีกจากประชาชาติของฉันแน่นอน ฉันจะเอาท่าน อูบัยกรฺ เป็นผู้ใกล้ชิดคนหนึ่ง ของฉัน จงทราบเถิดว่าผู้ที่มาก่อนหน้าพวกท่านนั้นเคยยึดเอาหลุมศพของบรรดานบีของพวกเขา และคน ดีของพวกเขาเป็นมัสยิด พวกท่านจงรู้ไว้ด้วยว่าอย่าได้ยึดเอาหลุมศพเป็นมัสยิด แท้จริงฉันขอห้ามพวก ท่านในเรื่องดังกล่าว”.

ดังนั้นท่านนบีได้ห้ามการทำอาบิดะฮฺตรงที่หลุมศพก่อนที่ท่านจะเสียชีวิตและได้สาปแช่งผู้ที่ทำเช่นนั้น หรือทำการละหมาดตรงหลุมศพก็ถือว่าเป็นการกระทำเช่นเดียวกันแม้ว่าจะไม่ได้สร้างอาคารมัสยิดไว้ก็ ตาม นั่นคือความหมายคำพูดของท่านหญิงอาอิชะฮฺที่ว่า : “ถูกเกรงว่าจะมีการยึดเป็นมัสยิดตรงนั้น” เพราะบรรดาสาวกมิได้ทำการปลูกสร้างมัสยิดบริเวณรอบๆหลุมศพของท่าน.

และทุกๆสถานที่ ที่มีการละหมาดแน่นอนจะถูกยึดเป็นมัสยิด,อีกทั้งทุก ๆ สถานที่ที่มีการละหมาดตรงนั้น จะเรียกว่ามัสยิดดังเช่นที่ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า : “ผืนแผ่นดินนี้ถูกทำให้เป็นที่ละหมาดและมีความ สะอาดสำหรับฉัน”.

● **لَمَّا نَزَلَ بِرَسُولِ اللَّهِ** : ในขณะที่มะลิกุลเมาตจะมารับวิญญาณท่านรอซูล ﷺ. ● **خَمِيْصَةً** : เสื้อหรือ ผ้าที่มีลายทาง. ● **عِنْدَ اللَّهِ** : ชับออกไปให้ออกห่างไป คือคำบอกของอัลลอฮฺและถือได้ว่าท่านรอซูลได้ ขอให้อัลลอฮฺทำให้พวกเขาออกห่างจากความเมตตา.

● **وَأَخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ** : บางทีก็เป็นการก้มกราบหรือสร้างมัสยิดบนหลุมศพ.

● **لِيُرِيَنَّ قَبْرَهُ** : คือการเผยและเอาศพของเขาออกมาจากบ้านของท่านและไปฝังในสุสานบะเกียะฮ์เป็นต้น.

ทำไมท่านรอซูล ﷺ จึงถูกฝังในห้องของท่านและไม่มีใครได้เห็นห้องของท่านอีกทั้งดินหลุมฝังศพ ?

● จากคำกล่าวของท่านนบี ﷺ : “ไม่มีนบีท่านใดถูกเก็บชีวิต นอกเสียจากจะถูกฝังตรงที่ถูกรับ วิญญาณ”.

● **كَانَ حُشْبِي** : เมื่อใส่สระพัตสะฮ์ ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่ากูบัวร์ของท่านจะถูกทำเป็นที่บูชา.

● **كَانَ حُشْبِي** : เมื่อใส่สระดอมมะฮ์ บรรดาสาวกของท่านกล่าวว่าหลุมศพของท่านนบีจะถูกยึดเอาเป็นที่ บูชา ซึ่งเป็นความพยายามที่จะปกป้องความเป็นเอกภาพของอัลลอฮฺ (เตาฮีด) .

เราจะชี้แจงผู้ที่กล่าวหาว่ากูบัวร์ของท่านรอซูลอยู่ในมัสยิดว่าอย่างไร ?

๑. **ชี้แจงแบบบรรทัด** : นั่นคือการสร้างวาทกรรมที่สร้างความคลุมเครือ จำเป็นที่เราต้องยึดเอาข้อความ ชัดเจนจากกรอ่านและหะดีษ แต่ท่านก็คือหนึ่งในบรรดาผู้ที่ตามหลักฐานที่คลุมเครือและทิ้งหลักฐานที่ ชัดเจน ดังนั้นเราจะไม่รับฟังพวกท่านเป็นอันขาด.

๒. ขี้แฉงแบบละเอียด : ๒.๑ มัสยิดไม่ได้ถูกสร้างบนหลุมศพ แต่มัสยิดนั้นถูกสร้างตั้งแต่สมัยท่านรอซูล ﷺ. ๒.๒ ท่านนบี ﷺ ไม่ได้ถูกฝังในมัสยิดแต่ถูกฝังในบ้านของท่านและบ้านของท่านก็อยู่นอกมัสยิด. ๒.๓ การทำให้ห้องของท่านเข้าไปอยู่ในมัสยิดไม่ใช่เป็นการเห็นพ้องของสาวกท่านนบี ﷺ แต่เกิดขึ้นหลังจากการจากไปของพวกเขา ซึ่งบางคนที่เหลือได้ทำการคัดค้านแล้ว รวมทั้งท่านชะอิดบินมุฮัยยิบ ก็เคยคัดค้าน (ไม่ให้รวมห้องของท่านนบีเข้าไปอยู่ในมัสยิด). ๒.๔ หลุมศพไม่ได้อยู่ในมัสยิดแต่อยู่ในห้องที่แยกเป็นเอกเทศและมัสยิดไม่ได้ถูกสร้างอยู่บนหลุมศพ แต่หลุมศพถูกห้อมล้อมด้วยกำแพงสามด้าน และกำแพงด้านหนึ่งถูกทำให้อยู่ในมุมให้หันออกจากทางทิศกิบลัตเพื่อไม่ให้ผู้ละหมาดหันไปด้านที่มีหลุมศพ. ๒.๕ มัสยิดนบีนั้นมีความพิเศษในการละหมาดและมีการหลังไหลของผู้คนมาที่นั่นและอื่นๆอีกมากมาย.

ข้อควรระวัง : ความเป็นมิตรผู้ใกล้ชิดถือได้ว่าสูงส่งที่สุดในชนิดของความรัก และอัลลอฮ์ไม่ได้ทรงยืนยันผู้ใดเลยเท่าที่เราทราบนอกจากสองคนเท่านั้น นั่นคือนบีอิบรอฮีม عليه السلام และนบีมุฮัมหมัด ﷺ และเราจะได้ยินคนไม่รู้พูดกันว่า : แท้จริงอิบรอฮีม عليه السلام คือมิตรผู้ใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์และมุฮัมหมัด ﷺ คือที่รักของอัลลอฮ์ นั่นคือการลดสถานะของท่านนบีเพราะพวกเขาให้สถานะท่านนบีมุฮัมหมัด ﷺ ต่ำกว่าสถานะของนบีอิบรอฮีม عليه السلام โดยพวกเขาไม่ได้แยกแยะระหว่างสถานะของท่านนบีมุฮัมหมัด ﷺ กับสถานะของคนทั่วไปว่ามีความแตกต่างกัน เพราะบรรดาคนดี ๆ ก็เป็นที่รักของอัลลอฮ์เช่นเดียวกันดังนั้นใครก็ตามที่ให้สถานะท่านนบีมุฮัมหมัด ﷺ แค่นั้นเป็นที่รักถือว่าผิดพลาด.

ตัวบทหลักฐานที่ ๔

และมีบันทึกของอิหม่ามอะหมัด ด้วยสายรายงานที่ดี จากท่านอิบนิมัสอูด رضي الله عنه เป็นหะดีษมรฟะอระบว่า : “แท้จริงคนที่เลวที่สุดในหมู่มนุษย์นั้นคือ คนที่วันสิ้นโลกมาถึงขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่ และบรรดาพวกที่ยึดเอาหลุมศพเป็นมัสยิด” บันทึกโดยออบูฮาดิม ในหนังสือศ่อเฮียะหของท่าน.

● **شَرَّ النَّاسِ :** ในหมู่มนุษย์จะมีความแตกต่างในเรื่องของความชั่ว เพราะบางคนจะมีความชั่วกว่าอีกบางคน.

บทสรุปในเรื่องนี้

จำเป็นจะต้องห่างไกลจากการตั้งภาคีและสิ่งที่จะนำไปสู่ภาคีทุกชนิด และมีโทษหนักสำหรับคนที่ไปเคารพบูชาที่หลุมศพของคนดีและรวมไปถึงผู้ที่ละหมาดและอื่นๆ ดังนั้นใครที่อ้างว่าการบริจาคนาน ณ หลุมศพแห่งนั้นดีกว่าที่อื่นนั้นก็คล้ายกับว่าเขาได้ยึดหลุมศพเป็นมัสยิด.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. สิ่งที่ท่านรอซูล ﷺ ได้บอกเอาไว้ว่าใครที่สร้างมัสยิดเพื่อสักการะอัลลอฮ์ ณ ที่หลุมศพคนดีๆถึงแม้คนทำจะมีเจตนาที่ดี แต่การกระทำไม่ได้ดูที่เจตนาอย่างเดียว แต่มันเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติด้วยเพราะมันจะไปคล้ายการปฏิบัติของบรรดาผู้ตั้งภาคี.
๒. ห้ามจากการปั้นรูปปั้นและถือว่าเป็นเรื่องที่มีโทษอย่างรุนแรง ไม่ว่าจะปั้นรูปบุคคลสำคัญทั่วไปเช่น รูปบรรดาหัวหน้าผู้ปกครองและรูปบรรพบุรุษ หรือทางด้านศาสนาเช่น รูปบรรดาอะลีและบรรดาคนดี.
๓. ข้อคิดที่ได้จากการเอาจริงของท่านรอซูล ﷺ ในเรื่องดังกล่าว อะไรคือสิ่งแรกที่ท่านอธิบายแก่พวกเขา หลังจากนั้นก่อนท่านเสียชีวิตห้าคืน ท่านก็ได้กล่าวในสิ่งที่ท่านอยากอธิบายหลังจากนั้น.
๔. ท่านรอซูล ﷺ ได้ห้ามการกระทำแบบนั้นบนหลุมศพของท่าน ก่อนที่จะมีหลุมศพเสียอีก.
๕. และการกระทำนั้นถือเป็นแนวทางของพวกยิวและคริสเตียนต่อหลุมศพของบรรดานบีของพวกเขา.
๖. การสาปแช่งของอัลลอฮ์ต่อพวกเขาในเรื่องดังกล่าว.
๗. จุดประสงค์ของท่านรอซูลที่ต้องการเตือนพวกเราให้ระวังการทำสิ่งดังกล่าวกับหลุมศพของท่าน.
๘. จุดประสงค์ของการห้ามทำให้หลุมศพเด่นชัด กล่าวจะมีการสักการะในปีทุกท่านจะถูกฝังในที่ที่เขาเสียชีวิต.
๙. ในความหมายที่ว่ากรียัดเอาหลุมศพเป็นมัสยิด คือการสร้างสิ่งปลูกสร้างบนมัน และยึดเอาตรงนั้นเป็นที่ละหมาด.
๑๐. ท่านได้กล่าวถึงผู้ที่ยึดหลุมฝังศพเป็นมัสยิดและกล่าวถึงผู้ที่กียาอะฮ์เกิดขึ้นแก่เขา เป็นการกล่าวถึงการป้องกันไม่ให้เกิดชิริกก่อนที่มันจะเกิดขึ้นในบั้นปลาย.
๑๑. ท่านรอซูลได้กล่าวในคุดบะฮ์ของท่านก่อนเสียชีวิตเพียงห้าคืนเพื่อตอบโต้สองกลุ่ม และทั้งสองถือได้ว่าเลวที่สุดจากบรรดาพวกอูตริกรรม ผู้รู้บางคนได้เอาพวกเขาออกจากกลุ่มเจ็ดสิบสองจำพวก นั่นคือรอฟีฎะฮ์และญะหีมียะฮ์เพราะสาเหตุที่ว่ารอฟีฎะฮ์ได้ตั้งภาคีและสักการะหลุมศพ และพวกเขาเป็นกลุ่มแรกที่สร้างมัสยิดบนหลุมศพ.
๑๒. ท่านรอซูลได้รับความเจ็บปวดอย่างรุนแรง.
๑๓. การได้รับเกียรติให้เป็นมิตรผู้ใกล้ชิดของอัลลอฮ์.
๑๔. มีความชัดเจนว่า การเป็นมิตรผู้ใกล้ชิดถือเป็นลำดับที่สูงสุดของความรัก.
๑๕. และเป็นที่ยืนยันว่าท่านอับูบักร์ถือเป็นสาวกที่ประเสริฐที่สุด ความประเสริฐในด้านการศรัทธาและการปฏิบัติสิ่งดีงามอยู่เหนือความประเสริฐทางด้านเชื้อสาย ด้วยเหตุนี้ท่านอับูบักร์ถูกยกความประเสริฐเหนือท่านอลี.
๑๖. และเป็นการบ่งบอกถึงตำแหน่งคอลีฟะฮ์ของท่านอับูบักร์.

บทที่ ๒๑ : เรื่องการเลยเถิดในเรื่องศาสนาต่อหลุมศพของบรรดาคนดีจะทำให้สุสานกลายเป็นที่บูชา และถูกสักการะนอกเหนือจากอัลลอฮ์

❖ นี่คือเหตุผลที่สามที่จะทำให้เกิดการตั้งภาคี ดังนั้นการเลยเถิดในเรื่องราวศาสนาจะนำไปสู่การสักการะหลุมศพ หรือผู้ตายที่อยู่ในหลุมศพ การเลยเถิดคือการทำเกินขอบเขตไม่ว่าจะเป็นการชมเชยหรือดำเนินก็ตาม.

❖ ชนิดต่าง ๆ ของมนุษย์ในเรื่องของหลุมศพแบ่งออกเป็นสองกลุ่มที่เลยเถิด และอีกหนึ่งกลุ่มที่มีความเป็นกลาง : กลุ่มแรกทำเกินขอบเขตคือ มีการสักการะและสร้างสิ่งปลูกสร้างบนกุฎี กลุ่มที่สองละเลยต่อสิ่งที่จำเป็นต้องให้เกียรติต่อหลุมศพด้วยการนั่งบนมันและการขุดรื้อหลุมศพ และสัจธรรมนั้นต้องอยู่ตรงกลางมีความพอดีระหว่างทั้งสองกลุ่มคือให้เกียรติต่อหลุมศพและไม่เลยเถิดจนกระทั่งถึงขั้นสักการะอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ ถึง ๔

๑. อิหม่ามมาลิกได้รายงานไว้ในหนังสืออัลมุวัฎฏะฮ์ ว่าแท้จริงท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “โอ้อัลลอฮ์อย่าได้ทรงทำให้หลุมศพของฉันเป็นที่บูชาและถูกสักการะ อัลลอฮ์ทรงโกรธกริ้วอย่างรุนแรงสำหรับกลุ่มคนที่ยึดเอาสุสานของบรรดาคนปีของพวกเขามาเป็นมัสยิด”.

๒. และมีรายงานของอิบนุญะวีร์ ด้วยสายรายงานของเขาเองจากซุฟยาน จากมันศูร จากมูญาฮิด : “พวกท่านเห็นไหม ทั้งลาตทั้งอุซซา” เขาได้อธิบายว่า : “ลาตนั้นเป็นชื่อของคนหนึ่งที่เคยปรุงอาหารให้ผู้คนได้รับประทานกันได้เสียชีวิตลง ต่อมาผู้คนก็ได้ไปชุมนุมรวมตัวที่หลุมศพของเขา”.

๓. และท่านองเดียวกันอบูลญาฮาอ์ได้รายงานจากอิบนุอับบาสว่า : “เขาเคยปรุงอาหารเลี้ยงผู้มาประกอบพิธีฮัจญ์”.

๔. และมีรายงานจากอิบนุอับบาส ฎิกล่าวว่่า : “ท่านรอซูล ﷺ ได้สาปแช่งบรรดาหญิงที่ไปเยี่ยมหลุมศพเป็นประจำ และบรรดาผู้ที่ยึดเอาหลุมศพเป็นสถานสักการะและจุดโคมไฟเพื่อให้มีแสงสว่าง” รายงานโดยบรรดาเจ้าของหนังสืออัสสุนัน.

❖ **اللَّهُ عَصَبُ الْعَالَمِينَ** : เป็นคุณลักษณะจริงที่ได้รับยืนยันจากอัลลอฮ์และไม่มีเหมือนหรือมีส่วนคล้ายกับความโกรธของสรรพสิ่งที่ถูกสร้าง.

❖ **أَتَىٰ وَوَأْتُوا نَبِيَّكُمْ مَسَاجِدَ** : บางทีก็ทำการก้มกราบต่อหลุมศพ หรือบางทีก็สร้างสิ่งปลูกสร้างบนมัน.

❖ **ดุอาอ**ของท่านรอซูลที่เชื่อว่าอย่าได้ทำกุฎีของท่านเป็นที่บูชาและสักการะถูกตอบรับหรือไม่ ? หรืออัลลอฮ์ต้องการให้มีเหตุผลอื่นนอกจากนี้ ? อิบนุ อัลก้อยยิมกล่าวว่า : แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงตอบรับดุอาอ ดังนั้นจึงไม่มีการระบุว่าหลุมศพของท่านถูกทำเป็นที่บูชา แต่ทว่ามันถูกห้อมล้อมด้วยกับผนังสามด้าน : ดังนั้นพระเจ้าได้ตอบรับดุอาอของท่าน *** และถูกห้อมล้อมด้วยกับผนังสามด้าน ถูกต้องที่มีผู้คนทำเลยเถิดต่อหลุมศพของท่านนับแต่ทว่าไม่ถึงขั้นเลยเถิดไปสู่การถูกบูชา.

● **أَفْرَءُكُمْ** : สิ่งที่พาดพิงไปถึงรูปเจ็ดพวกนั้นมีเครื่องหมายใหญ่ๆด้วยกันซึ่งท่านรอซูล ﷺ ได้เห็นในคำคืนอัลเม็ยะอรอจ.

● **السَّوِيق** : ข่าวবারเลาะห์ที่โดนนำมาเผาหรือย่างแล้วก็นำไปไม่ผสมกับอินทผาลัมหลังจากนั้นก็แจกจ่ายให้กับบรรดาผู้ประกอบพิธีฮัจญ์.

● **السُّجَّح** : เป็นพหูพจน์ของตะเกียงถูกจุดไฟขึ้นในยามค่ำคืนและตอนกลางวันต่อรูปปั้น เพื่อแสดงถึงความยิ่งใหญ่และเลเยเกิดขึ้นในตัวของมัน.

การเยี่ยมสุสานของบรรดาสตรีถือเป็นหนึ่งในบาปใหญ่ เช่นเดียวกับการยึดเอาสุสานเป็นมัสยิดและมีการจุดไฟบูชาและผู้ทีกระทำให้จะได้รับการสาปแช่ง

ชนิดต่าง ๆ ในการเยี่ยมสุสาน : ๑. เป็นบัญญัติทางศาสนา ไม่ต้องทอหอบสัมภาระหรือค้ำแรมที่สุสาน แต่ให้ไปเพื่อรำลึกถึงวันโลกหน้าและดูอาอ์ให้แก่ผู้ที่เสียชีวิตไปแล้ว. ๒. หากตั้งใจไปขอกับผู้ที่เสียชีวิตแบบนั้นถือเป็นการเยี่ยมที่เป็นชิริก . ๓. หากไปเพื่อขอต่ออัลลอฮ์ที่หลุมศพของคนตายแบบนี้เป็นการเยี่ยมที่อุตริกรรมในเรื่องศาสนา (บิตอะฮฺ) .

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายความของคำว่าอัลเอาซาน สิ่งที่ถูกเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮฺ ไม่ว่าจะเป็เจรีดรูปปั้นหรือหลุมศพหรืออื่น ๆ.

๒. อธิบายคำว่าอัลอิบาดะฮ์ การนอบน้อมถ่อมตนแก่พระผู้เป็นเจ้าของด้วยความกลัว ความหวัง ความรักและการให้ความยิ่งใหญ่.

๓. แท้จริงท่านรอซูล ﷺ จะไม่ทรงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺนอกจากเรื่องที่ท่านกลัวว่ามันจะเกิดขึ้นหลังจากนี้.

๔. ท่านรอซูลเลยบอกถึงเรื่องการยึดเอาหลุมศพของบรรดานบีของพวกเขาเป็นมัสยิด.

๕. บอกถึงความโกรธกริ้วอย่างรุนแรงของอัลลอฮฺ.

๖. และสิ่งสำคัญคือทำให้เรารู้ถึงลักษณะการอิบาดะฮฺต่อลาตซึ่งถือได้ว่าเป็นเจรีดที่มีความยิ่งใหญ่

๗. ได้รู้ว่าแท้จริงมันคือหลุมศพของคนดี.

๘. แท้จริงมันคือชื่อของผู้ที่อยู่ในหลุมศพและการรำลึกถึงนั้นความหมายของมันคือ การกล่าวชื่อคนที่ตายไปแล้ว.

๙. ท่านรอซูลได้สาปแช่งบรรดาสตรีที่ไปเยี่ยมหลุมศพ.

๑๐. ท่านรอซูลได้สาปแช่งผู้ที่จุดไฟที่หลุมฝังศพเพื่อบูชา.

● **ประเด็นสำคัญ** : ผู้ที่ เลเย เกิด ต่อ หลุม ศ พ ของ บ ร ร ด า ค น ดี นานวันมันจะกลายเป็นที่บูชาเหมือนกับที่เกิดขึ้นกับหลุมศพของลาต. ● **อีกประเด็น** : สตรีหากจะเข้าไปที่เราเภาะฮฺในมัสยิดนบีเพื่อที่จะทำการละหมาดแต่ว่าหลุมศพอยู่ใกล้ตรงนั้นดั่งนั้นนางจงยืนและให้สลาม ไม่เป็นที่ต้องห้ามแต่อย่างใด แต่ทางที่ดีพยายามอย่าไปตอนคนหนาแน่นและอย่าได้ปะปนกับผู้ชายเพื่อที่จะไม่ให้ผู้ที่เห็นมีการคิดว่าสตรีได้รับอนุญาต ให้ไปที่เราเภาะฮ์เพื่อจุดประสงค์การเยี่ยมสุสาน.

บทที่ ๒๒ : เรื่องการปกป้องของท่านนบี อัลมุศฏอฟาในหลักเตาฮีด และปิดกั้นทุกช่องทางที่จะทำให้เกิดการตั้งภาคี

ผู้แต่งหนังสือได้นำเรื่องนี้มาเพื่อจะอธิบายว่าท่านนบี ﷺ ได้กำหนดข้อห้าม ที่จะป้องกันผู้ที่เข้าใกล้เรื่องอัตเตาฮีดเป็นการป้องกันอย่างจริงจัง และไม่ปล่อยให้ให้มีช่องทางที่จะแทรกซึมสำหรับผู้ที่มีความประสงค์ แต่ทว่าท่านได้ปิดกั้นทุกๆช่องทางที่จะนำไปสู่การตั้งภาคี.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ และ ๒

๑. อัลลอฮฺตรัสว่า : ﴿لَقَدْ كُنَّا رَسُولًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ﴾ “แท้จริงได้มีรอซูลคนหนึ่ง จากพวกท่านเองได้มาหาพวกท่าน แล้วเป็นที่ลำบากใจแก่เขา ในสิ่งที่พวกท่านได้รับความทุกข์ยาก”.
๒. รายงานจากท่านอบีฮุร็อยเราะฮฺ رضي الله عنه กล่าวว่า ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า “ท่านทั้งหลายอย่าได้ปล่อยให้บ้านของพวกท่านเป็นดังสุสาน และอย่าได้ยึดเอาหลุมศพของฉันเป็นสถานที่จัดงานเทศกาล พวกท่านจงส่อละวาตให้กับฉัน แท้จริงการส่อละวาตของพวกท่านนั้นถึงฉัน ไม่ว่าพวกท่านจะอยู่ที่ใดก็ตาม” รายงานโดยอบูดาวูด ด้วยสายรายงานที่ดี และบรรดาผู้รายงานมีความน่าเชื่อถือ.

- ❖ ﴿لَقَدْ كُنَّا﴾ : จากอายะฮ์นี้มีการเน้นย้ำอยู่สามที่ด้วยกัน คือ : การสาบานที่ถูกซ่อนอยู่ และอักษรลามที่บ่งชี้ถึงการยืนยัน และคำว่าก็อด ٱلَّذِي .
- ❖ ﴿مِّنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ : คือเป็นปฤชนเหมือนกับพวกท่านแต่มีความแตกต่างแค่การรับวะฮีย์. ๒. และในบางการอ่าน อ่านด้วยฟิตซะห์บนตัวฟาอ จะให้ความหมายว่า ผู้ที่มีเกียรติที่สุดและมีความสำรวมตนมากที่สุด.
- ❖ ﴿عَزِيزٌ عَلَيْهِ﴾ : เป็นที่ลำบากใจแก่เขาในสิ่งที่พวกท่านเกิดความลำบาก และนี่คือการถูกแต่งตั้งด้วยความเห็นอกเห็นใจความอารี.
- ❖ ﴿حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ﴾ : ผู้ที่ใช้ความอุตสาหะอย่างมากมายเพื่อผลประโยชน์ของพวกท่าน.
- ❖ ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ : การที่นำคำที่สมควรกล่าวทีหลังมากล่าวก่อน ก็เพื่อเป็นการจำกัดความคือหากเป็นผู้อื่นจากผู้ศรัทธาก็จะใช้ความรุนแรง :
﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾
- ❖ ﴿قُلْ إِنَّا نَؤْمِنُ﴾ : พวกเขาผินหน้าหนี ตรงนี้จะไม่พูดว่า : ดังนั้นหากพวกท่านได้ผินหน้าหนี. ๑. เพราะการผินหน้าหนีพร้อมกับการอธิบายชี้แจงเป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ. ๒. เพื่อเป็นการย้ำเตือนผู้อ่านเลยเปลี่ยนสรรพนามเพื่อเป็นการย้ำเตือน.
- ❖ ﴿فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ : คือไม่ต้องสนใจข้อเสนอของพวกเขาก็จะจงกล่าวด้วยลิ้นและหัวใจของท่านว่า : อัลลอฮฺเพียงพอสำหรับฉันแล้ว.
- ❖ ﴿يُبَيِّنُكُمْ لِقَابِ رَبِّكُمْ﴾ : คือ ๑. พวกท่านอย่าได้ละทิ้งการละหมาดในบ้าน. ๒. อย่าได้ฝังหลุมศพไว้ในบ้าน.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

● **عِيَا** : อย่าได้ทำมันเป็นประจำเข้าไปซ้ำมาต่อหลุมศพของฉันจนกระทั่งกลายเป็นพิธีกรรม จะเป็นปีละครั้งหรือเดือนละครั้งหรือสัปดาห์ละครั้งก็ตาม แต่ต้องเข้าเยี่ยมด้วยสาเหตุเช่นผู้ที่เข้ามาเยี่ยมเพราะต้องการรำลึกถึงอาคิเราะห์.

● **وَصَلُّوا عَلَيَّ** : การศอลละวาตจากอัลลอฮ์คือการยกย่องต่อท่านบนชั้นฟ้าเบื้องสูง.

● **تَبَّغْنِي** : ท่านรอซูล **ﷺ** กล่าวว่า : “แท้จริงสำหรับอัลลอฮ์นั้นมีมะลาอิกะฮ์ที่ออกเดินทางบนหน้าแผ่นดินเพื่อที่จะนำสลามของประชาชาติของฉันมาสู่อันฉัน” ไม่จำเป็นต้องศอลละวาตตรงหน้าหลุมศพของท่าน **ﷺ** อย่างเดียว.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓

และมีรายงานของอะลี บินอัลฮุเซนว่า : เขาได้เห็นชายคนหนึ่งมาที่ช่องซึ่งมีอยู่ตรงหลุมศพของท่านรอซูล **ﷺ** แล้วเขาได้เข้าไปตรงนั้น และทำการขอคุดออาลีจึงได้ห้ามชายผู้นั้นและบอกกับเขาว่า : ฉันจะบอกท่านถึงหะดีษบทหนึ่งที่ได้ยินมาจากพ่อของฉัน โดยเอามาจากปู่ของฉันจากท่านรอซูล **ﷺ** กล่าวว่า : “พวกท่านอย่าได้ยึดเอาหลุมศพของฉัน เป็นสถานที่เทศกาลและอย่าได้ปล่อยให้บ้านเป็นดังหลุมศพ แท้จริงแล้วการกล่าวสลามของพวกท่านนั้นถึงฉันไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด” บันทึกในหนังสืออัลมุคตาเราะห์.

● **فَيَدْعُو** : ในความคิดของเขาตอนนั้นคือการวิงวอนตรงหลุมศพของชายคนนั้นมีความพิเศษ ซึ่งอาจจะเป็นการเปิดประตูและเป็นสื่อ นำไปสู่การตั้งภาคีก็เป็นได้.

● **يُنَادِي** : หมายถึง ให้กล่าวศอลละวาตต่อฉันในทุก ๆ ที่ที่ท่านอยู่ ไม่จำเป็นต้องมายังหลุมศพของฉันแล้วกล่าวสลามและศอลละวาตฉันตรงหลุมศพ.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายอายะฮ์ ชูเราะฮ์ฮุรอเราะห์ : ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ﴾ .

๒. ให้ประชาชาติของท่านออกห่างจากข้อต้องห้ามนั้น โดยมีจุดประสงค์ให้ทางไกล “พวกท่านอย่าได้ทำให้บ้านของท่านเป็นดังสุสาน...”.

๓. บอกถึงความเอาใจใส่ของท่านรอซูลต่อพวกเราและความเมตตาอารีของท่าน อายะฮ์ฮุรอเราะห์.

๔. ท่านได้ห้ามการเยี่ยมกุบรูรของท่านโดยมีรูปแบบที่จำเพาะเจาะจง ทั้งที่การเยี่ยมท่านนั้นถือเป็นการงานที่มีความประเสริฐ ดังนั้นการเยี่ยมท่านนั้นให้มีการกล่าวสลามต่อท่านเพราะท่านคู่ควรแก่การสลามเหนือสิ่งอื่นใด. ๕. ท่านได้ห้ามจากการเยี่ยมสุสานของท่านมากเกินไปจนความจำเป็น. ๖. ท่านรอซูลส่งเสริมให้มีการละหมาตซุนนะฮ์ในบ้าน. ๗. ท่านได้ตั้งกฎแก่พวกเขา ว่าอย่าได้ละหมาตตรงสุสาน.

๘. แจกแจงเรื่องดังกล่าวว่าแท้จริงการศอลละวาตและการกล่าวสลามของคนคนหนึ่ง ถึงท่านนบีย่างแน่นอนถึงแม้จะอยู่ไกลก็ตามและไม่มีความจำเป็นที่ต้องกังวลสำหรับผู้ที่ต้องการจะใกล้ชิด อะลีบินอัลฮุเซนกล่าวว่า ท่านอยู่ที่นั่นก็อยู่เมืองอัลตะลุส ก็ไม่ต่างกัน. ๙. แม้ว่าท่านนบีย **ﷺ** อยู่ในหลุมศพของท่าน แต่การงานของประชาชาติของท่านจากการศอลละวาตและการสลามก็ยังถูกเสนอไปยังท่าน.

ส่วนที่ ๕ : ลบล้างหลักฐานของคนทีกล่าวว่า : แท้จริงการตั้งภาคีจะไม่เกิดขึ้นในประชาชาตินี้ หรือคาบสมุทรอาหรับ

บทที่ ๒๓ : เรื่องมีหลักฐานบอกว่าบางส่วนของประชาชาตินี้ ทำการสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์

เรื่องนี้มาเพื่อลบล้างหลักฐานของคนทีกล่าวว่า : แท้จริงการตั้งภาคีนั้นจะไม่เกิดขึ้นในประชาชาตินี้ เพราะประชาชาตินี้นั้นได้รับการปกป้องจากสิ่งนั้น ตามคำพูดของท่านนบี ﷺ ที่ว่า : “แท้จริงชัยฏอนนั้นท้อแท้สิ้นหวังในการที่จะให้บรรดาผู้ดำรงการละหมาดในคาบสมุทรอาหรับมาสักการะเขา”.

☛ สำหรับคำตอบ(โดยภาพรวม)ต่อข้อสงสัยแคลงใจของพวกเขาคือ และนี่คือส่วนหนึ่งของบรรดาผู้ตามหลักฐานที่มีความคลุมเครือหรือมีความหมายแฝง แล้วไปละทิ้งหลักฐานที่มีความหมายชัดเจนส่วนคำตอบแบบละเอียดคือ :

๑. การบอกข่าวถึงการสิ้นหวังของชัยฏอนนั้น ไม่ได้บ่งชี้ว่ามันจะไม่เกิดขึ้น.
๒. มันสิ้นหวังจากบรรดาผู้ดำรงการละหมาด แต่จะไม่สิ้นหวังจากคนทีไม่ละหมาด และผู้ละหมาดคือผู้ไทเอกภาพต่ออัลลอฮ์.
๓. ความเข้าใจนั้นนั้น คำนกับตัวบทหลักฐานจากอัลกุรอานและซุนนะฮ์เป็นอย่างมาก.
๔. บรรดาอะฮะบะฮ์ ﷺ นั้นได้ทำสงครามกับบรรดาผู้ตักศาสนาในคาบสมุทรอาหรับอันเนื่องมาจากการตั้งภาคีของพวกเขา. ๕. สิ่งทีเกิดขึ้นจริงนั้น ได้เป็นพยานยืนยันถึงความขัดแย้งนี้ เช่น ท่านสามารถเห็นการเชือดพลีต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ เป็นต้น. ๖. แท้จริงแล้วนี่คือสิ่งทีได้เกิดขึ้นในหัวใจของชัยฏอน นั่นคือการทีมันจะไม่ละทิ้งงานทีเป็นการล่อลวงลูกหลานของนบีอาดัม. ๗. แท้จริงสิ่งนี้นั้นได้เกิดขึ้นตอนทีมีการพิชิตเปิดเมืองอย่างมากมาย และผู้คนต่างหลั่งไหลเข้าศาสนาอิสลามอย่างเป็นกลุ่มๆ. ๘. แท้จริงบรรดาผู้รู้นั้นได้บอกให้รู้ถึงสิ่งต่างๆทีมันทำให้นักตักศาสนา แม้นว่าเขาจะอยู่ในคาบสมุทรอาหรับก็ตาม.
- ☛ ผู้ใดทีอ้างว่ามุฮัมมัดเป็นนบีนั้น เท่ากับว่าเขาได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว แล้วคำปฏิญาณของเขา(ตอนทีนบิถืออิสลาม)ไม่มีประโยชน์แก่เขาอีกต่อไป ดังนั้นนบิประสาอะไรกับผู้ที่ไต่กออ์ฎูฮ์ยานี้และคนอื่นๆขึ้นสู่ระดับผู้ปกครองชั้นฟ้าทั้งหลาย มิใช่หรือว่าเขาได้ทำการปฏิเสธศรัทธาแล้ว ?! นี่คือนาทีสุดแห่งความแปลกประหลาดเรื่องหนึ่งเลยทีเดียว!!

อะไรคือเหตุผลทีผู้แต่งได้นำเสนออายะฮ์นี้ลงในบทนี้ ทั้งทีในอายะฮ์นี้ไม่ได้มีหลักฐานต่อสิ่งทีผู้เขียนต้องการจะสื่อ ?

☛ ไม่พบความเหมาะสมหรือใดๆนอกจากหะดีษของอบีฮุร็อยเราะฮ์ ดังนั้นอายะฮ์ต่างๆก็จะต้องคล้อยอย่างสมบูรณ์กับการตั้งชื่อเรื่อง.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

๑. อัลลอฮ์ตรัสว่า : ﴿لَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ آوَأُوا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْحَيَاتِ وَالْمُطَّوْعَاتِ﴾ “เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ทีได้รับส่วนหนึ่งจากคัมภีร์ดอกหรือ โดยทีพวกเขาศรัทธาต่ออัลอญิบตี และอัญญูฮ์”.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

๒. อัลลอฮ์ตรัสว่า :

﴿ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِّنْ ذَلِكَ مُتَوَبِّعًا عِنْدَ اللَّهِ مِنْ لَعْنَةِ اللَّهِ وَغَضَبِ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ
الطَّاغُوتِ ﴾

“จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ที่จะให้ฉันบอกแก่พวกท่านใหม่ ถึงการตอบแทนที่เลวร้ายยิ่งกว่านั้น ณ ที่อัลลอฮ์ คือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงละอนันต์(สาปแช่ง)เขาและกริ้วโกรธเขา และให้ส่วนหนึ่งในหมู่พวกเขาเป็นลิง และเป็นสุกร และเป็นผู้สัการะชัยฏอน”.

❖ **لَمْ تَرِ** คำถามเชิงบอกเล่ายืนยันและสร้างความประหลาดใจ สำหรับทุกคนที่มีจิตใจพร้อมรับสัจธรรม.

❖ **أَوْوُوا** ถูกให้ควมกริ้ว แต่ไม่ได้ถูกให้ทุกๆควมกริ้ว สาเหตุอันเนื่องมาจากการฝ่าฝืนของพวกเขา.

❖ **يُؤْمِنُونَ بِالْجَبْتِ وَالطَّاغُوتِ** พวกเขาศรัทธาต่อทั้งสอง และพร้อมทั้งยอมรับและไม่ปฏิเสธต่อทั้งสอง.

ส่วนหนึ่งจากประโยชน์ต่างๆที่ได้รับจากอายะฮ์แรก :

๑. ช่างเป็นเรื่องน่าฉงนใจยิ่งนัก กับการที่มนุษย์ได้รับส่วนได้ส่วนหนึ่งจากควมกริ้ว แล้วหลังจากนั้นก็หันไปศรัทธาต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ เช่น เทวรูป หมออดู นักไสยศาสตร์ และชัยฏอนมารร้าย. ๒. แท้จริงควมรู้นั้นไม่ได้ปกป้องมนุษย์จากการฝ่าฝืน. ๓. ความจำเป็นในการปฏิเสธอัลญิบตและฏอฮูต และรวมไปถึงไม่อนุญาตให้ยอมรับสิ่งดังกล่าวด้วย. ๔. บางส่วนจากประชาชาตินี้มีผู้ที่ศรัทธาต่ออัลญิบตและฏอฮูต เสมือนที่ได้มีในกลุ่มชนวงศ์วานของบานีอิสรออีล.

❖ **قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ** การสนทนานี้สำหรับท่านนบีเพื่อเป็นการตอบโต้ต่อบรรดาชาวยิวที่นำเอาศาสนาอิสลามมาทำการเหยียดหยัน และทำการล้อเล่น และคำถามนั้นเป็นคำถามเชิงบอกเล่ายืนยัน และทำให้นึกถึง.

ส่วนหนึ่งจากประโยชน์ต่างๆที่ได้รับจากอายะฮ์ที่สอง :

๑. เป็นการยืนยันการถกเถียงและยกหลักฐานหักล้างสิ่งนั้น ด้วยสิ่งที่เขาไม่สามารถที่จะห้ามปรามได้ เพราะแท้จริงแล้วบรรดาชาวยิวนั้นรู้ดีอยู่แล้ว ว่ามีกลุ่มชนกลุ่มหนึ่งที่อัลลอฮ์ทรงโกรธ ทรงสาปแช่งพวกเขา และได้ทำให้บางส่วนจากพวกเขาเป็นลิงและเป็นหมูอยู่ในกลุ่มชนของพวกเขา ดังนั้นหากพวกเขายอมรับต่อเรื่องดังกล่าว แต่พวกเขายังหัวเราะเยาะเย้ยต่อชาวมุสลิมอีก เราก็คงกล่าวแก่พวกเขาว่า : ผู้ที่โดนอัลลอฮ์ลงโทษ คือผู้ที่สมควรต่อการถูกเยาะเย้ยมากกว่า. ๒. ตำแหน่งของมนุษย์ที่แตกต่างกัน ณ ที่อัลลอฮ์ ด้วยการเพิ่มและลดของอิหฺมาน และผลที่จะตามมาของมัน. ๓. สภาพอันเลวร้ายของชาวยิว โดยที่การลงโทษแห่งการสาปแช่ง การเปลี่ยนรูปไปเป็นสัตว์ และการสัการะต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์.

๔. การยืนยันการกระทำต่างๆทางด้านการเลือกกระทำของอัลลอฮ์จากการสาปแช่ง การโกรธ และความสามารถของพระองค์ และแท้จริงแล้วพระองค์นั้นทรงกระทำตามที่พระองค์ประสงค์. ๕. ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : แท้จริงทุกๆกลุ่มชนนั้นจะถูกทำให้มีการล่มสลายของเผ่าพันธุ์ กระทั่งไม่เหลือการดำรงเผ่าพันธุ์ ดังนั้น ลิงนั้นมีมาก่อนหน้านี้แล้ว. ๖. แท้จริงการลงโทษต่างๆนั้น ขึ้นอยู่กับชนิดของการงาน และชาวยิวนั้นได้กระทำการที่ภายนอกเหมือนว่ามันอนุญาต แต่ความจริงแล้วมันเป็นสิ่งต้องห้าม. ๗. แท้จริงบรรดาชาวยิวนั้นได้กลายเป็นผู้ที่สัการะต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ และไม่มีข้อสงสัยใดๆเลยว่ถึงตอนนี้พวกเขาก็ยังคงสัการะมันอยู่.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓

๓. อัลลอฮฺตรัสว่า : ﴿ قَالَ الَّذِينَ عَلَبُوا عَلَىٰ آمُرِهِمْ لَتَنخَذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۖ ﴾ “ฝ่ายบรรดาผู้มีเสียงข้างมากในเรื่องของพวกเขาแล้วว่า : แน่نونเราจะสร้างมัสยิดที่ปากถ้ำให้แก่พวกเขา”.

﴿ قَالَ الَّذِينَ عَلَبُوا ﴾ ฝ่ายบรรดาผู้มีเสียงข้างมากกล่าวว่า : หมายถึง บรรดาผู้นำของพวกเขาได้กล่าวขึ้นในสภาพของผู้สาบาน และยืนยันอย่างมั่นใจ.

๑. สิ่งที่อยู่ในเรื่องราวของอัศฮาบุลกะฮ์ฟ (ชาวถ้ำ) คือหนึ่งในสิ่งบ่งชี้ถึงความสมบูรณ์แบบของความสามารถของอัลลอฮฺ.

๒. หนึ่งในสาเหตุต่างๆของการสร้างมัสยิดบนสุสานคือ การเทีตพูนอย่างเลยเกิดในตัวเจ้าของสุสาน.

๓. การเทีตพูนอย่างเลยเกิดเพียงน้อยนิตในตัวเจ้าของสุสานนั้น อาจนำไปสู่เรื่องราวที่ใหญ่อิตตามมาได้.

ตัวบทหลักฐานที่ ๔

รายงานของอะบีสะอิต رضي الله عنه ว่าแท้จริงท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : แน่نونพวกท่านยังทำตามแบบอย่างของชนก่อนพวกเจ้าทุกเส้นขน จนกระทั่งว่า ถ้าพวกเขาเข้าโพรงแย้ พวกท่านก็จะเข้าตามด้วย พวกเขาถามว่า โอ้ท่านรอซูลลลอฮฺ พวกยิวและพวกคริสตไซ์หรือไม่ว่ ? ท่านตอบว่า : จะมีใครอีกเล่า ?! บันทีกโดยอัลบูกอเรียและมุสลิม.

ตัวบทหลักฐานที่ ๕

และมีบันทีกของมุสลิม จากรายงานของ เขาบาน رضي الله عنه กล่าวว่า : แท้จริงรอซูลลุลลอฮ์กล่าวว่า ﷺ : “แท้จริงอัลลอฮฺได้รวมย่อเอาแผ่นดินทั้งหมดมาตรงฉันแล้วฉันก็ได้มองเห็นตั้งแต่ทิศตะวันออกและทิศตะวันตกของแผ่นดินนั้น และแน่نونประชาชาติของฉันที่จะได้ครอบครองอำนาจของแผ่นดินที่ฉันได้เห็นอยู่นั้นทั้งหมด แล้วฉันจะได้ครองขุมทรัพย์ทั้งแดงและขาว แล้วฉันได้ขอต่อพระเจ้าของฉันให้แก่ประชาชาติของฉันว่า ขอพระองค์อย่าได้ทรงให้พวกเขาพินาศด้วยความแห้งแล้ง และอย่าได้ให้ศัตรูอื่นมายึดครองแล้วย้ายยพวกเขา แม้ว่าพวกศัตรูจะรวมตัวกันอย่างมากมายทุกทิศก็ตาม จนกว่าเมื่อใดที่พวกเขาตัวเองจะบ่อนทำลายซึ่งกันและกันและยึดครองซึ่งกันและกัน”.

และมีรายงานของอัลบูกอนีย ในหนังสือศอเฮียะห์ของเขาเพิ่มไปอีกว่า : “และสิ่งที่ฉันกลัว ในหมู่ประชาชาติของฉันคือ บรรดาผู้นำที่นำผู้อื่นหลงทาง เมื่อเกิดการสู้รบกัน ก็ไม่ยอมเลิกรอกันจนกระทั่งวันกิยามะฮฺ และวันกิยามะฮฺนั้นจะยังไม่ถึง จนกว่าทั้งหมู่บ้านหนึ่งของประชาตินี้ จะต้องตามแบบพวกมุขรีกินถึงขั้นพวกหนึ่งของประชาชาติของฉันไปสักการะบูชาบรรดาพระเจ้าจอมปลอม และแท้จริงในหมู่ประชาชาติของฉันจะมีจอมโกหกสามสิบกว่าคน แต่ละคนก็ตั้งตัวเป็นนบี ทั้งๆที่ฉันคือนบีสุดท่าย ไม่นมีนบีใดๆแล้วหลังจากฉัน และยังคงมีประชาชาติของฉันกลุ่มหนึ่งที่ดำรงอยู่บนสัจธรรม ผู้ที่ยัยหยัน หักหลัง หรือขัดแย้งพวกเขา จะไม่เป็นอุปสรรคต่อพวกเขาจนกระทั่งวันสิ้นโลกจะมาถึง”.

● سَنَّ : หากมีที่ตยะอยู่บนอักษร ซีน หมายถึง หนทาง หากมีฎ็อมมะฮ์อยู่บนอักษรซีน หมายถึง วิธีการ.

● حَذُو الْقِدَّةِ بِالْقِدَّةِ : แปลว่าคนที่หางของธนู ในที่นี้คือการอุปมาถึงการตามอย่างที่สุด.

๑. แท้จริงแล้วบางส่วนของประชาชาตินี้นั้น จะทำการสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ โดยอ้างว่าแท้จริงมันคือแนวทางของคนก่อนหน้าพวกเรา และแท้จริงพวกเราจะตามพวกเขาเหล่านั้น.

๒. จำเป็นที่เราจะต้องรู้เรื่องราวของคนก่อนหน้าพวกเราในสิ่งที่จำเป็นต้องออกห่างเพื่อเราจะได้ไม่เข้าไปใกล้และส่วนมากนั้นมิอยู่ในอัลกุรอานและซุนนะฮ์ดังนั้นเราจะไม่ตามพวกเขาในการฝ่าฝืนอัลลอฮ์.

๓. บรรดาศอฮาบะฮ์ถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ ในการที่เราไปเจริญรอยตามแบบอย่างของชนก่อนหน้าหลังจากที่ได้มีทางนำมายังเราแล้ว.

๔. ยิ่งระยะห่างของยุคสมัยระหว่างมนุษย์กับศาสนาของท่านศาสนทูตห่างไกลแค่ไหน สัจธรรมความจริงก็ยิ่งห่างไกลแค่นั้น.

● رَوَى : การรวม และการผนวก. الْأَحْمَرُ وَالْأَبْيَضُ : สีขาว และสีแดง หมายถึง ทองคำ และเงิน, ขุมทรัพย์ ๒ ขุมทรัพย์ หมายถึง ของกษัตริย์กิสรอ และกษัตริย์กัยซอร์.

● وَإِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي لِمَ بَدَّلَ اللَّهُ بَنِي إِسْرَائِيلَ دِينَهُمْ : และแท้จริงแล้วฉันนั้นได้ขอพรต่อพระเจ้าของฉันให้กับประชาชาติของฉัน : ท่านนบี ﷺ นั้นได้วิงวอนขอ ๓ เรื่อง โดนตอบรับ ๒ เรื่องแรก และไม่โดนตอบรับเรื่องสุดท้าย :

๑. ขออย่าให้ประชาชาติของท่านได้รับความพิวาศด้วยความแค้นที่ทั้งความเสียหายไว้เป็นวงกว้าง หมายถึง อย่าให้ความเคียดแค้นแห่งแล้งทำลายประชาชาติของท่านทั้งหมด.

๒. อย่าให้บรรดาชนผู้ปฏิเสธศรัทธา สามารถพิชิตประชาชาติอิสลามได้ทั้งหมด และอย่างเบ็ดเสร็จ.

๓. อย่าให้ประชาชาติของท่านต้องทำการบราฆ่าฟันกัน และเรื่องสุดท้ายนี้เนื่องที่การวิงวอนของท่าน ﷺ ไม่ถูกตอบรับ.

● الْمُضِلِّينَ : บรรดาผู้นำที่พาคคนหลงทาง ความกลัวของท่านจำกัต้องอยู่เฉพาะผู้นำหรือบรรดาผู้รู้ที่พาให้หลงทางและการเป็นผู้นำในเรื่อง :

๑. ดี : อัลลอฮ์ตรัสว่า : “และเราได้จัดให้มีหัวหน้าจากพวกเขา เพื่อจะได้ชี้แนะแนวทางที่ถูกต้องตามคำบัญชาของเรา ในเมื่อพวกเขามีความอดทนและพวกเขาเชื่อมั่นต่อโองการทั้งหลายของเรา”.

๒. ชั่ว : อัลลอฮ์ตรัสว่า : “และเราได้ทำให้พวกเขาเป็นหัวหน้า(ผู้นำ) เรียกร้องไปสู่รกฎะฮันนัม และในวันกิยามะฮ์ พวกเขาจะไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือ”.

● وَقَعَ عَلَيْهِمُ السَّيْفُ لَمْ يُرْفَعْ : และเมื่อเกิดความปั่นป่วนและฆ่าฟันกันเองในหมู่พวกเขา สิ่งนั้นจะไม่เลิก : และนี่คือสิ่งที่เกิดขึ้น เริ่มจากเหตุการณ์การสังหารท่านอุสมาน กระทั่งถึงทุกวันนี้.

● وَحَتَّى تَنْجِدَ قَوْمًا مِنْ أُمَّتِي الْأُولَى : และจนกระทั่งกลุ่มชนในหมู่บ้านจากประชาชาติของฉันจะสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ : จนกระทั่งกลุ่มต่างๆจากประชาชาติของฉัน จะสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์.

● وَكَذَلِكَ نُرَى الْكُفْرَانَ : พวกเขาทั้งหลายนั้นเป็นจอมโกหก ๓๐ คน : สื่อให้เห็นถึงความมากมาย (ในการโกหก) หรือ การจำกัดและเจาะจงจำนวน.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อรรถาธิบายอายะฮ์จากซูเราะฮ์อันนีซาอ์ : “พวกเขาศรัทธาต่ออัลญิบติ และอ็ฏ-ฏอซุต”.
๒. อรรถาธิบายอายะฮ์จากซูเราะฮ์อัลมาอิดะฮ์ : “และเขาได้สักการะต่ออ็ฏ-ฏอซุต”.
๓. อรรถาธิบายอายะฮ์จากซูเราะฮ์อัลกะฟ : “แน่นอนเราจะสร้างมัสยิดที่ปากถ้ำให้แก่พวกเขา” ดังนั้นเพราะหากประชาชาติก่อนๆ ได้ทำการสักการะบรรดารูปปั้น และสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์แล้ว ประชาชาตินี้ก็จะดำเนินตามแบบเดียวกัน.
๔. และมันคือสิ่งที่มีความสำคัญที่สุด นั่นก็คือ อะไรคือความหมายของการศรัทธาต่ออัลญิบติ และ ฏอซุต ? และในที่นี้มันคือการเชื่อมั่นด้วยหัวใจใช่หรือไม่ ? หรือเป็นการสวดคลั่งระหว่างพวกเขาด้วยตัวเองและทราบถึงสิ่งเหล่านั้นว่าเป็นสิ่งโมฆะ ? ๑. ถือเป็นการปฏิเสธศรัทธา หากมีความเห็นพ้องกับพวกเขาพร้อมคิดว่าสิ่งนั้นถูกต้อง. ๒. ยังไม่ปฏิเสธศรัทธา หากเห็นพ้องกับพวกเขา แต่ไม่ได้เชื่อมั่นว่าสิ่งนั้นถูกต้อง.
๕. คำพูดของพวกเขาที่บอกว่า แท้จริงบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาที่พวกเขารู้จักการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขา นั้น อยู่ในแนวทางที่ถูกต่องว่าบรรดามูมินผู้ศรัทธา หมายถึง คำพูดนี้ทำให้กลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา และตกศาสนา อันเนื่องมาจากการที่เขาเอาการปฏิเสธศรัทธามานำหน้าการศรัทธา.
๖. และนี่คือจุดมุ่งหมายของการตั้งชื่อเรื่อง แท้จริงสิ่งนี้จำเป็นที่จะต้องเกิดขึ้นในประชาชาตินี้ ดังเช่นที่มีการยืนยันในหะดีษของออบีสะอีด และนี่เป็นการเตือนให้ระวัง.
๗. การบอกอย่างชัดเจนในการเกิดขึ้นของมัน – หมายถึงการสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ - ในประชาชาตินี้ในการรวมหลักฐานจากหลายๆที่.
๘. เรื่องที่น่าแปลกใจมากที่สุดนั่นคือ การออกมาปรากฏตัวของผู้ที่อ้างตัวเป็นนบี เช่น อัลมุคตาร ที่มาพร้อมกับการที่เขาได้กล่าวหาฮาดัตยน์ และการแสดงตัวชัดเจนว่ามาจากประชาชาตินี้ และกล่าวว่า ท่านรอซูลนั้นคือสังฆกรรม อัลกุรอานคือสังฆกรรม และยอมรับว่าแท้จริงแล้วท่านนบีมุฮัมหมัด เป็นนบีท่านสุดท้าย แต่ถึงแม้ว่าเขาจะยอมรับต่อเรื่องดังกล่าวทั้งหมดนี้ เขาก็ยังทำตัวตรงข้ามกับสิ่งที่เขาพูดและการยอมรับของเขาอย่างชัดเจน และอัลมุคตารเขาคือ อิบนู ออบูบัยด อัศซาคอฟีญ์ นั้นได้ปรากฏตัวออกมาในยุคสุดท้ายของศอกฮาบะฮ์ ﷺ และได้มีผู้คนจำนวนมากหลงเชื่อและติดตามเขา.
๙. การแจ้งข่าวดีว่าแท้จริงสังฆกรรมนั้นจะไม่เลือนหายไปทั้งหมดเช่นเดียวกับที่เคยผ่านมา ทว่ายังคงมีกลุ่มชนอยู่กลุ่มชนหนึ่ง จากประชาชาตินี้ได้รับการช่วยเหลือให้ประสบกับชัยชนะกระทั้งวันสิ้นโลก.
๑๐. เป็นเครื่องหมายอันยิ่งใหญ่ว่าแท้จริงแล้วถึงแม้ว่าพวกเขาจะมีจำนวนน้อย แต่ทว่าผู้หันหลังให้โดยไม่ให้การช่วยเหลือและผู้ขัดแย้งกับพวกเขานั้น ไม่สามารถทำลายพวกเขาได้.
๑๑. แท้จริงสิ่งดังกล่าวเป็นเงื่อนไขของการเข้าใกล้วันสิ้นโลก.
๑๒. สิ่งที่อยู่ในนั้นจากอายะฮ์ต่างๆอันยิ่งใหญ่ หนึ่งในนั้นคือ การแจ้งเรื่องราวของท่านถึงการที่อัลลอฮ์ได้รวมทิศตะวันออกและทิศตะวันตกมาอยู่ใกล้กัน และท่านได้บอกด้วยความหมายดังกล่าว และสิ่งนี้ได้เกิดขึ้นจริงดังที่ท่านได้บอกกล่าวเอาไว้ ซึ่งต่างกับทิศเหนือและทิศใต้ และการแจ้งถึงท่านจะได้รับ ๒ ชุมทรัพย์ และการแจ้งข่าวถึงดุอาอ์ที่ท่านได้ขอให้ประชาชาติของท่านจะถูกตอบรับ ๒ เรื่อง และไม่ถูกตอบรับ ๑ เรื่อง และการแจ้งถึงเรื่องการบรรพชาฟั่นกัน และเมื่อมันเกิดขึ้นมาแล้วมันจะไม่หยุดลง และต่างก็โถมตีกันให้พินาศ การมีการจับตัวเชลยกัน และการกริ้วของท่านนบีนั่นคือกลัวต่อบรรดาผู้นำที่พา

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

ประชาชนที่หลงทาง และการแจ้งข่าวถึงการปรากฏตัวของบรรดาผู้ที่อ้างตัวเป็นนบีในประชาชาตินี้ และการแจ้งข่าวถึงการคงอยู่ของกลุ่มที่ได้รับการช่วยเหลือให้รอดพ้น และทุกอย่างอย่างนั้นได้เกิดขึ้นแล้ว เช่นที่ท่านได้บอกไว้ ทั้งๆที่มันเป็นเรื่องที่ไม่เคยเกิดขึ้นสติปัญญาจะเอื้อมถึง.

๑๓. การจำกัดความกลัวของท่าน ต่อประชาชาติของท่านในเรื่องของบรรดาผู้นำที่พาผู้ตามหลงทาง.

๑๔. การเตือนถึงความหมายของการสักการะต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺ (มันไม่ได้เฉพาะเจาะจงแค่นั้นเรื่องการรู้จักและชูญุดต่อสิ่งนั้นอย่างเดียว แต่มันยังรวมถึงการตามบรรดาผู้นำที่พาผู้ตามหลงทางด้วย.

แบบทดสอบส่วนที่ ๔ และ ๕ (มี ๕ บท)

คำถามที่ ๑ : จงบอกชื่อบททั้งหมดที่อยู่ในสองส่วนนี้และความเหมาะสมของแต่ละบทในหนังสือ

สาเหตุที่ผู้ประพันธ์นำมาวางไว้ในบทนี้	หัวข้อบท	ลำดับ
.....	๑
.....	๒
.....	๓
.....	๔
.....	๕

คำถามที่สอง : จงเติมเครื่องหมาย ในช่องสี่เหลี่ยมที่เหมาะสม หรือเติมประโยคให้สมบูรณ์

๑. การกระทำเกินขอบเขตศาสนาที่กำหนดในตัวของบรรดาคนดี คือรากฐานของชิริกที่เกิดขึ้นทั้งในอดีตและปัจจุบัน (ยุคเก่าและยุคใหม่) : ถูก. ผิด.
๒. การกระทำเกินขอบเขตคือ.....และจากผลเสียต่างๆของมันคือ.....
๓. พิณนะฮ์ที่เกิดขึ้นที่กูบูรัน เหมือนกับพิณนะฮ์ที่เกิดขึ้นจากการสักการะรูปปั้น หากแต่ว่ามันรุนแรงกว่า : ถูก. ผิด.
๔. การตกแต่งประดับประดา การหล่อซีเมนต์ การเขียนสัญลักษณ์และตัวหนังสือลงไป การสร้างโดม การติดตั้งผ้ามา่าน การเป็นบริการคอยบริการผู้มาเยี่ยมเยียนหลุมฝังศพนั้น และการให้เงินแก่คนคอยบริการเรื่องเหล่านั้น : เป็นสิ่งจำเป็น. สิ่งต้องห้าม.
๕. ผู้แต่งกล่าวว่า : การเยี่ยมเยียนสุสานของท่านนบี ﷺ นั้นเป็นส่วนหนึ่งในการงานที่ประเสริฐที่สุด : ถูก. ผิด.
๖. การเฝ้าติดตามร่องรอยต่างๆของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ นั้นเป็น : สิ่งส่งเสริม. เรื่องนี้มีรายละเอียด. สิ่งต้องห้าม.
๗. ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้จำกัดสิ่งที่ท่านกลัวต่อประชาชาติของท่านไว้ใน.....

๘. อะไรคือความเหมาะสมของการยกหลักฐาน ๓ อายุษัของผูัแต่ง ภายใตัเรื่ง : “มีหลักฐานบอกรว่าบางส่วนของประชาชาตินี้ จะทำการสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮ” : ไม่มีความเหมาะสมใดๆ. จะไม่มีความกระจำงวันแต่ด้วยตัวบทหลักฐานจากหะดีษ. เกิดข้อผิดพลาดจากผู้ทำคัดลอกเนื้อหาหนังสือ.
๙. การปฏิบัติของมนุษย์ต่อบรรดาคนตี่ๆนั้น แบ่งออกเป็น : กลุ่มหลุดกรอบศาสนาที่อยู่สองฝั่งตรงกันข้ามและสายกลาง. กลุ่มเลยเถิด และหย่อนยานต่อหลักการศาสนา.
๑๐. ความรักต่อบรรดาคนตี่ๆนั้น จะเกิดขึ้นด้วยการขอค้ออให้กับพวกเขา ปกป้องพวกเขา และศึกษาหาความรู้จากพวกเขา : ถูก. ผิด.
๑๑. การปฏิบัติอย่างเลยเถิดต่อบรรดาคนตี่ๆนั้น ไม่ใช่สาเหตุเดียวในการปฏิเสธศรัทธา ทว่ามันคือหนึ่งในสาเหตุที่มีความอันตรายที่สุด : ถูก. ผิด.
๑๒. การกระทำเกินเลยขอบเขตนั้น จะเข้าไปอยู่ในเรื่งการปฏิบัติศาสนกิจใช่หรือไม่ : ใช่. ไม่ใช่.
๑๓. เมื่อบาวนั้นไม่มีความคิดที่จะทำการสักการะต่ออัลลอฮวันแต่จะเห็นวิญญาณของบรรดาคนตี่แล้วไซ้ร เช่นนั้นนี่คือการสักการะที่บกพร่องหรือไม่มีผล : ใช่. ไม่ใช่.
๑๔. (**أَلُوْهُرُوْا لِلّٰهِ مُنِجٌ** เป็นบ่าวของอัลลอฮ และเป็นศาสนทูตของพระองค์) คือความสัจจริงและเป็นคุณลักษณะที่มีเกียรติที่สุดสำหรับท่านรอซูล **ﷺ** : ถูก. ผิด.
๑๕. อัลอิฎรออ์ คือ.....และยกตัวอย่างเช่น.....
๑๖. สูเจ้าทั้งหลายจงอย่งเลยเถิดในการสรรเสริญฉัน ครอบคลุมไปถึงสิ่งทีคล้ายคลึงกับการทำเกินเลยของชาวคริสต์และอื่นๆ : ถูก. ผิด.
๑๗. การกระทำเกินเลยขอบเขตนั้น จะเกิดขึ้นใน : การสรรเสริญ. การสักการะ. การงานต่างๆ. ทุกข้อที่กล่าวมา.
๑๘. ใครคือ บรรดาผู้กระทำเกินเลยขอบเขต.....
๑๙. คำกล่าวที่ว่า : ได้ทำให้ประสบกับความพินาศ จุดมุ่งหมายของความพินาศนั้น ในเรื่ง : ศาสนา. ร่างกาย. ทุกข้อที่กล่าวมา.
๒๐. ศาสนาของอัลลอฮนั้น อยู่ระหว่างความสุดโต่งและความหย่อนยาน : ถูก. ผิด.
๒๑. การกระทำเกินเลยขอบเขตนั้น จะเกิดขึ้นใน : คำพูด. คำกล่าวต่างๆ. ทุกข้อที่กล่าวมา.
๒๒. ประชาชาติลงความเห็นตรงกันว่าท่านหะซันนั้นมีศัรอะฮะเดียว แต่ในความเป็นจริงท่านมี ๕ ศัรอะฮะ : ถูก. ผิด.
๒๓. การตั้งภาคีแรกทีเกิดขึ้นบนหน้าแผ่นดินนั้น เกิดขึ้นในกลุ่มชน : นบิอาดัม. นบินูฮ์. นบิอิบรอฮีม.
๒๔. สิ่งแรกทีทำให้ศาสนาของบรรดานบิถูกเปลี่ยนแปลงคือการตั้งภาคี ส่วนสาเหตุของมันคือการกระทำเกินเลยขอบเขตต่อคนตี่ๆ : ถูก. ผิด.
๒๕. ใครทีต้องการทีจะทำให้ศาสนาของเขาแข็งแรงด้วยการทำบิอะฮะฮ์นั้น ผลร้ายจะมากกว่าผลดี : ถูก. ผิด.
๒๖. ในทุกๆโอกาส ทีถูกนำเอามาเป็นวันตรุษ และมีการจัดขึ้นทุกๆสัปดาห์หรือทุกๆปี โดยทีไม่มีบัญญัติศาสนา นั้น คือ : อุตริกรรม. สิ่งอนุญาต. แบบอย่างซุนนะห์นบี.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

๒๗. บิดอะฮฺทั้งหลายนั้น เป็นสาเหตุของการปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺ : ถูก. ผิด เพราะการปฏิเสธศรัทธา นั้นมีหลายสาเหตุ.
๒๘. สาเหตุของการขาดหายของความรู้ : การสิ้นชีวิตของบรรดาผู้รู้. การเปลอเรือ. การหันหลังให้ ไม่สนใจ. การสาละวนอยู่กับการงานทางโลก. ถูกทุกข้อ.
๒๙. การเยี่ยมเยียนสุสาน เป็น : ศาสนบัญญัติ. อุดริกรรม. การตั้งภาคี. ถูกทุกข้อ.
๓๐. การเยี่ยมที่มีจุดหมายเพื่อให้ประโยชน์แก่คนตาย และนี่ถือเป็น อุดริกรรมหนึ่ง : ถูก. ผิด และการ เยี่ยมที่มีจุดหมายเพื่อเอาประโยชน์จากคนตาย ถือเป็นบทบัญญัติอย่างหนึ่ง : ถูก. ผิด.
๓๑. ทุกๆสิ่งที่กีดกันมนุษย์จากศาสนาของพวกเขา เรียกว่า : บททดสอบพิศนะฮ์. อุดริกรรม. ความ เชื่องมลาย.
๓๒. คำว่า การสาปแช่งของอัลลอฮฺต่อชนชาวยิว หมายถึง : ดุอาอสาปแช่งต่อพวกเขา. การบอกกล่าวว่า แท้จริงอัลลอฮฺนั้นได้สาปแช่งพวกเขา. ครอบคลุมทั้งหมด.
๓๓. การนำเอาสุสานมาเป็นมัสยิด หมายถึง : ด้วยการชุมนุมต่อหลุมศพ. สร้างมัสยิดบนหลุมศพ. ทุก ข้อ.
๓๔. สายรายงานคำที่ว่า حُسْبِي : ได้ถูกเกรงว่า เป็นการกลัวที่เกิดขึ้นแล้วจากผู้ใด : ท่านนบี ﷺ. สาวก ของท่านนบี.
๓๕. اَمْرٌ بِرِزْقٍ : หลุมศพของเขาจะไม่ถูกเปิดเผยให้ดูเด่น เพื่อ : ถูกเกรงกลัว. เขาเกรงกลัว. ทุกคน ปีกัดฝัง ณ ที่ถูกเอาวิญญาณ. ถูกต้องทุกข้อ.
๓๖. การทำให้หลุมศพของเขาเด่นชัด หมายถึง.....
๓๗. ข้อตัดสินของการกล่าวว่า : แท้จริงท่านนบีอัมหมัด ﷺ นั้นเป็นที่รักของอัลลอฮฺ : อนุญาต. เป็น การริดรอนสิทธิ. สิ่งส่งเสริม.
๓๘. การกล่าวว่า ท่านนบีอับรอฮิมคือคนสนิทของอัลลอฮฺ และท่านนบีอัมหมัดเป็นที่รักของพระองค์ : อนุญาต. สิ่งส่งเสริม. ไม่อนุญาต.
๓๙. การเป็นคนสนิท(ของอัลลอฮฺ)ไม่เคยเกิดขึ้นแก่ผู้ใดเว้นแต่ : ท่านนบีอับรอฮิม. ท่านนบีอับรอฮิม และท่านนบีอัมหมัด ﷺ.
๔๐. ผู้ใดที่สร้างมัสยิดบนสุสาน หมายถึง : ขุดสุสานขึ้นมา. พังมัสยิด แล้วคงสุสานไว้.
๔๑. ไม่อนุญาตให้ละหมาด : ไปยังสุสาน. บนสุสาน. ในสุสาน. ทั้งหมดที่กล่าวมา.
๔๒. มุฮญ์นั้นมีความเหลื่อมล้ำกันในเรื่อง : ความดี. ความชั่ว. ทั้งหมดที่กล่าวมา.
๔๓. มุฮญ์ที่ชั่วที่สุด พวกเขาคือผู้ที่ : วันสิ้นโลกเกิดขึ้น ในขณะที่พวกเขามีชีวิตอยู่. นำเอาสุสานมาเป็น มัสยิด. ทั้งหมดที่กล่าวมา.
๔๔. บ่าวของอัลลอฮฺนั้น ต้องออกห่างจาก : ชิริก. สื่อที่จะนำพาไปสู่ชิริก. ทั้งหมดที่กล่าวมา.
๔๕. การบริจาต ณ ที่สุสานนั้นสามารถทำได้ เพราะสุสานนั้นถูกห้ามจากการละหมาดเท่านั้น : ถูก. ผิด.
๔๖. การเลียนแบบบรรดาผู้ตั้งภาคีนั้นเป็นบาปใหญ่ : เมื่อเจตนาเลียนแบบ. ถึงแม้ว่าจะเจตนาหรือไม่ก็ ตาม.

๔๗. ท่านนบีนันได้ห้ามการนำเอาสุสานมาเป็นมัสยิด : ในตอนที่ท่านยังมีชีวิต. ๕ ปี ก่อนที่ท่านจะเสียชีวิต. ในความหมาย(ถอดความหมายจากหะดีษของท่าน. ทั้งหมดที่กล่าวมา.
๔๘. ความประเสริฐของการศรัทธาและการทำงานที่ดีนั้นอยู่เหนือความประเสริฐของเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ : ถูก. ผิด.
๔๙. ท่านนบีกกล่าวว่า : อย่าทำให้สุสานของฉันเป็นสิ่งที่ถูกราบไหว้อื่นจากอัลลอฮ์ : เป็นคำกล่าวที่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ถูกตอบรับ. เป็นการกำหนดของอัลลอฮ์ที่เกิดขึ้นอื่นไปจากคำกล่าวนั้น.
๕๐. การที่ผู้หญิงไปเยี่ยมเยียนสุสานนั้นเป็นบาปใหญ่ : ถูก. ผิด.
๕๑. ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ : ปกป้องเตาฮีด. ยับยั้งชดขวางทุกๆสิ่งที่นำไปสู่การตั้งภาคี. ทั้งหมดที่กล่าวมา.
๕๒. (อย่าทำให้)บ้านเรือนของพวกท่านเป็นสุสาน หมายถึง : อย่าฝังศพในนั้น. อย่าละทิ้งการละหมาดในนั้น. ทั้งหมดที่กล่าวมา.
๕๓. ไม่อนุญาตให้มีการตั้งใจอย่างแน่วแน่ในการเยี่ยมเยียน หรือมีความถี่มากในการเยี่ยมเยียนสุสานของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ : ถูก. ผิด.
๕๔. การกล่าวขอลาวาดให้กับท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ นั้นจะเกิดขึ้นที่ : สุสานของท่าน เพราะฉะนั้นจึงมีการสั่งเสียให้ผู้เดินทางไปยังเมืองมาดีนะฮ์กระทำสิ่งดังกล่าว. จากทุกๆที่ (แม้ว่าจะอยู่ที่ประเทศใดก็ตาม).
๕๕. หลุมศพฉันเป็นที่รื่นเริง หมายถึง.....
๕๖. เป็นไปไม่ได้ที่การตั้งภาคีนั้นจะเกิดขึ้นในประชาชาตินี้ เพราะประชาชาตินี้ได้รับการปกป้องให้พ้นจากมัน : ถูก. ผิด.
๕๗. **أوتوا نصيبا من الكتاب** ไม่ได้รับการประทานให้ทุกๆคัมภีร์ อีกทั้งพวกเขายังถูกห้ามจากสิ่งดังกล่าว อันเนื่องมาจากการฝ่าฝืนของพวกเขา : ถูก. ผิด.
๕๘. ความรู้ นั้น จะไม่สามารถปกป้องเจ้าของมันจากการฝ่าฝืนได้ : ถูก. ผิด.
๖๐. การกระทำอย่างเกินเลยต่อสุสาน แม้ว่าจะน้อยนิดก็ตามนั้น จะนำไปสู่เรื่องราวที่ใหญ่โตได้ : ถูก. ผิด.
๖๑. แทบจะไม่พบการฝ่าฝืนของมนุษยชาติเลย เว้นเสียแต่ว่ามันจะมีรากฐานมาจากประชาชาติก่อนๆ : ถูก. ผิด.
๖๒. เมื่อใดที่ประชาชาติอิสลามแตกแยกเป็นกลุ่มๆ และได้มีการสู้รบระหว่างกันเกิดขึ้นแล้ว เมื่อนั้นอัลลอฮ์จะทำให้ศัตรูของอิสลามมายึดครอง และปกครองพวกเขา : ถูก. ผิด.
๖๓. ผู้นำนั้นจะเป็นผู้นำใน : เรื่องดีเท่านั้น. เรื่องดีและเรื่องไม่ดีไปพร้อมๆกัน.
๖๔. สิ่งใหญ่หลวงที่สุดที่ท่านนบีกกล่าวว่าเกิดขึ้นต่อประชาชาติของท่าน : บรรดาผู้นำไม่ดี ที่พาผู้อื่นหลงทาง. การตามแนวทางของชาวยิวและชาวคริสต์.
๖๕. ตูอาอของท่านนบีมุฮัมมัดตอบรับ ๒ เรื่องคือ ๑..... ๒..... และถูกห้ามคือ.....

ส่วนที่ ๖ : การงานต่างๆของชัยฏอนมารร้าย (มี ๗ บท)

บทที่ ๒๔ : เรื่องมีหลักฐานโทษของการทำไสยศาสตร์

☛ ไสยศาสตร์นั้น จะไม่มาด้วยหนทางอื่นนอกจากหนทางแห่งการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ เพราะบรรดาชัยฏอนจะไม่รับใช้มนุษย์นอกจากเรื่องผลประโยชน์ของพวกเขา นั่นคือการล่อลวงวงศวานท่านนบีอาดัม และนำพวกเขาเข้าไปสู่การตั้งภาคีและการฝ่าฝืน.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ และ ๒

๑. อัลลอฮ์ตรัสว่า : ﴿لَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ “และแท้จริงนั้นพวกเขาารู้แล้วว่าแน่นอนผู้ที่ซื้อมันไว้ นั้น ในปรโลกก็ย่อมไม่มีส่วนได้ใด ๆ”.

๒ .และอัลลอฮ์ตรัสว่า : ﴿يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّغُوتِ﴾ “โดยที่พวกเขาศรัทธาต่ออัลญิบติ และอฏฏอฮ์ชุต” , ท่านอุมร์บอกว่า : อัลญิบตินั้น คือไสยศาสตร์ และอฏฏอฮ์ชุต คือชัยฏอน.

ท่านญาบิรบอกว่า : เหล่าอฏฏอฮ์ชุตทั้งหลายนั้น คือกลุ่มพวกโหรหรือหมอไสยศาสตร์ จะมีชัยฏอนมาติดต่อกับพวกเขา ในแต่ละหมู่บ้านก็จะมีหมอไสยศาสตร์พวกนี้ ๑ คน.

☛ ﴿اشْتَرَاهُ﴾ หมายถึง เขาได้ศึกษามัน.

☛ อฏฏอฮ์ชุต คือชัยฏอน จากการอธิบายด้วยการยกตัวอย่าง เพราะอฏฏอฮ์ชุตนั้น ความหมาย กว้างกว่าชัยฏอน.

จะนับว่าเป็นการปฏิเสธส่วนได้ทั้งหมดหรือบางส่วน ?

ทรศนะที่สอง : ตัวบทของการสำคัญชี้แจงนั้นจะถูกนำไปรวมเข้ากับตัวบทหลักฐานแห่งการสัญญาว่าจะได้รับสิ่งที่ดี และจะมีการปฏิเสธส่วนได้ตั้งรายละเอียดต่อไปนี้ :

ปฏิเสธทั้งหมด : หากทำไสยศาสตร์ด้วยการใช้ชัยฏอน.

ปฏิเสธบางส่วน : หากว่าใช้ยารักษา.

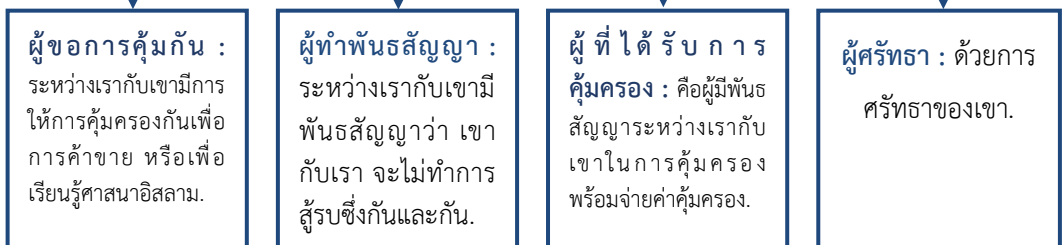
ทรศนะที่หนึ่ง : หลักฐานต่างๆของการสำคัญชี้แจงถึงโทษตามที่ปรากฏ และจะไม่ถูกพยายามในการรวมมันเข้ากับหลักฐานการสัญญาว่าจะตอบแทนในสิ่งที่ดีงาม ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะไม่ไปลดความสำคัญของมันดังอัลลอฮ์ตรัสว่า : “และเราได้ส่งสัญญาณต่างๆ เพื่ออื่นใด เว้นแต่เพื่อเป็นการเตือนสำคัญเท่านั้น” เพราะอัลลอฮ์ทรงใช้จำนวนการสำคัญชี้แจงจากการกระทำนี้.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓

รายงานจากอบีสุรอยเราะฮ์ رضي الله عنه ว่า แท้จริงท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “พวกท่านจงออกให้พ้นจากความพินาศทั้งเจ็ดประการ” พวกเขาถามว่า : โอ้ท่านรอซูลลลอฮฺ มันคืออะไร ท่านตอบว่า : “การตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ การทำไสยศาสตร์ การฆ่าชีวิตที่อัลลอฮฺห้ามไว้ (เว้นแต่ด้วยความจำเป็นธรรม) การกินดอกเบี้ย การกินสมบัติของลูกกำพร้า การหนัทัพในวันประจัญบาน และการใส่ร้ายหญิงบริสุทธิ์ไร้เดียงสา ผู้ซึ่งศรัทธาต่ออัลลอฮฺ ว่านางผิดประเวณี”.

- ❖ ท่านทั้งหลายจงออกห่าง : ท่านทั้งหลายจงละทิ้ง พร้อมกับ การออกให้ห่าง ด้วยการไม่เข้าใกล้กัน.
- ❖ คำว่า เจ็ด ตรงนี้ไม่ได้หมายถึง : การจำกัดจำนวน เพราะมันยังมีอีกมากมาย ที่นำไปสู่ความพินาศ.
- ❖ และการกินดอกเบี้ย หมายถึง : การเอา ถึงแม้ว่าจะใช้มันไปในเรื่องอาหารการกิน เครื่องใช้ เฟอร์นิเจอร์หรืออื่นๆก็ตาม, และดอกเบี้ยคือ ความเกินเลยในสัญญาระหว่างสิ่งต่างๆที่จำเป็นที่จะต้องมีความเท่าเทียม รวมไปถึงการล่าช้าในสัญญาระหว่างสิ่งต่างๆที่มีความจำเป็นต้องครอบครอง และดอกเบี้ยนั้นแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท : ๑. ดอกเบี้ยฟิดลิล (เชิงปริมาณ). ๒. ดอกเบี้ยนาซีอะฮ์ (เชิงล่าช้า).
- ❖ และการกินทรัพย์สินของเด็กกำพร้า : เด็กกำพร้าคือ ใครก็ตามที่บิดาของเขาเสียชีวิตก่อนที่เขาจะบรรลุนิติภาวะ ไม่ว่าจะเป็นผู้ชาย หรือผู้หญิงก็ตาม.
- ❖ การหนัทัพในวันประจัญบาน : การหันหลังให้หรือหนัทัพ ในวันที่กองทัพมุสลิมกับกาเฟรประจัญหน้ากัน เพื่อทำสงคราม.
- ❖ และการใส่ร้ายหญิงบริสุทธิ์ไร้เดียงสาผู้ซึ่งศรัทธาต่ออัลลอฮฺว่าผิดประเวณี : การกล่าวหาหญิงผู้ศรัทธาที่เป็นเสรีชนว่าผิดประเวณี.

และการฆ่าชีวิตที่อัลลอฮฺห้ามไว้ ซึ่งมี ๔ ประเภท :

เว้นแต่ด้วยความจำเป็นธรรม : มี ๓ อย่าง

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

การหนีทัพในวันประจัญบาน อนุญาตใน ๓ กรณี

หากศัตรูมีจำนวนมากกว่า
มุสลิม ๒ เท่า : กรณีนี้
อนุญาตหนีทัพได้.

หนีเพื่อเติมกองกำลังมา
สมทบ : หนีเพื่อเติมกำลังมา
สมทบอีกกลุ่มหนึ่งในยามคับ
ขัน มีข้อแม้ว่า ไม่ให้กองกำลัง
ทหารของตนเป็นอันตราย.

หนีเพื่อเตรียมตัวต่อสู้กับศัตรู
: เช่น ปลีกตัวหนีเพื่อ
เตรียมพร้อมอาวุธ
ยุทธโศปกรณ์ หรือหนีไปตั้ง
หลักอีกด้านหนึ่ง.

ตัวบทหลักฐานที่ ๔ ถึง ๗

๔. และจากยุคนุบ เป็นหะดีษที่ถูกพาดพิงไปยังคำพูดของท่านนบี กล่าวว่า : “โทษทัณฑ์ของผู้ทำไสยศาสตร์คือ การประหารด้วยดาบ” รายงานโดยติรมีซี และกล่าวว่า ที่ถูกต้องคือ เป็นหะดีษเมากุฟ หมายถึง คำพูดของบรรดาศอฮาบะฮ์ .

๕. และมีรายงานในศอเฮียะห์อัลบุคอรีห์ จากบะญาละฮฺ บุตร อะบาดะฮฺ กล่าวว่า : “ท่านอุมร์ได้เขียนสาส์นสั่งไว้ว่า : “พวกท่านทั้งหลายจงประหารนักทำไสยศาสตร์ทุกคนทั้งชายและหญิง” ท่านบะญาละฮฺ บอกว่า : “ดังนั้นเราจึงได้ประหารนักไสยศาสตร์ไป ๓ คน” .

๖. และมีรายงานที่ถูกต้องจากนางฮัฟซะฮฺ ว่า : “นางนั้นได้ออกคำสั่งให้ทำการประหารสาวใช้นางหนึ่งของนางที่หล่อนได้ทำไสยศาสตร์ใส่นาง แล้วสาวใช้ผู้นั้นก็โดนประหาร” .

๗. และเช่นเดียวกันที่มีรายงานถูกต้องของญุนดับ ความว่า ท่านอะหมัดกล่าวว่า : จากสามท่านของสาวกท่านรอซูล ﷺ” .

อะไรคือข้อตัดสินชี้ขาดต่อผู้ทำไสยศาสตร์

ทรศนะที่สองของอิหม่ามชาฟีอี : และนี่คือทรศนะที่เซคอบนุอูซัยมีน
ได้ให้นำหนัก ดังนี้

ไสยศาสตร์ที่พึงบรรดาชัยฏอน : ผู้กระทำ
ตกศาสนามีสิทธิเตาบะฮ์ หากเขากลับตัว
เราก็จะประหารเขาเนื่องจากโทษทัณฑ์
เพราะเขายังเป็นมุสลิม แต่หากเขาไม่กลับ
ตัว เราก็จะประหารเขาเนื่องจากเป็นผู้
ปฏิเสธศรัทธา ตกศาสนา.

ไสยศาสตร์ ที่ไชยาในการ
รักษา : ข้อตัดสินของเขา
คือข้อตัดสินของผู้ทำร้าย
ละเมิดผู้อื่น และจะถูก
ประหารด้วยการสังหาร
แบบมุสลิม.

ทรศนะแรกของมุฮัม
มัดบุตร อับดุลวะ
ฮาบ : ไสยศาสตร์
ทั้งหมด เป็นการปฏิเสธ
ศรัทธา และผู้ทำไสย
ศาสตร์นั้นจะต้องถูก
ประหารในทุกกรณี
ส่วนการกลับตัวของ
เขานั้น ณ ที่อัลลอฮ์.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. การอรรถาธิบายอายะฮ์ในซูเราะฮ์อัลบาคอเราะฮ์ “และแท้จริงนั้น พวกเขารู้แล้วว่า แน่นนอนผู้ที่ซื้อมันไว้ นั้น”.
๒. การอรรถาธิบายอายะฮ์ในซูเราะฮ์อันนีซาอ “โดยที่พวกเขาศรัทธาต่ออัลญิบติ และอัญญาฮูต”.
๓. การบอกรายละเอียดของอัลญิบติและอัญญาฮูต และความแตกต่างของทั้งสอง อัลญิบติ คือ ทุกๆ อย่างที่ไม่มีสิ่งดีในนั้น เช่น ไสยศาสตร์และอื่นๆ ส่วนอัญญาฮูตคือ ทุกสิ่งที่ป่าวกระทำอย่างเกินเลยขอบเขต จากการถูกสักการะบูชา การปฏิบัติตาม การเชื่อฟัง.
๔. แท้จริงอัญญาฮูตนั้น อาจมาจากญิน หรืออาจมาจากมนุษย์ อัญญาฮูตนั้น เมื่อมันถูกกล่าวโดยไม่มีการเจาะจง จะหมายถึงชัยฏอนที่มาจากญิน ส่วนหมอดูคือชัยฏอนที่มาจากมนุษย์.
๕. รู้จัก ๕ อย่างที่จำเป็นต้องได้รับการลงโทษ ที่ถูกเจาะจงในการห้าม.
๖. แท้จริงหมอไสยศาสตร์นั้น คือผู้ปฏิเสธศรัทธา.
๗. นักไสยศาสตร์นั้น ต้องถูกประหารโดยไม่ต้องรอการเตาบะฮ์ หลักมีอยู่ว่า หากเรื่องไปถึงผู้ปกครองแล้วนั้น ไม่ต้องรอการเตาบะฮ์จากเขาผู้นั้น และจำต้องโดนประหารในทุกกรณี ส่วนกรณีของผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ต้องให้โอกาสในการเตาบะฮ์เสียก่อน.
๘. เรื่องราวเหล่านั้น ได้เคยเกิดขึ้นกับขามุสลิมในยุคของท่านอุมร์มาแล้ว นับประสาอะไรกับยุคหลังจากนั้น ?!

คำกล่าวเรื่องการประหารนักไสยศาสตร์ที่ขอความช่วยเหลือจากชัยฏอนนั้น สอดคล้องกับหลักศาสนบัญญัติ เพราะพวกเขา นั้นแสวงหาและสร้างความเสื่อมเสียบนหน้าแผ่นดิน และเป็นหนึ่งในความเสียหายที่ใหญ่หลวงที่สุด ดังนั้นการประหารพวกเขาเหล่านั้นถือเป็นสิ่งจำเป็นต่อผู้ปกครอง และไม่อนุญาตให้ผ่อนปรนบดทอนโทษพวกเขา เพราะหากปล่อยพวกเขาเหล่านั้นไป ความเสียหายที่พวกเขากระทำก็จะเต็มหน้าแผ่นดิน แต่หากพวกเขาถูกประหาร ผู้คนก็จะปลอดภัยจากความชั่วของพวกเขา และจะเป็นการหักห้ามผู้คนจากการไปยุ่งเกี่ยวกับไสยศาสตร์.

บทที่ ๒๕ : เรื่องสิ่งใดบ้างที่นับว่าเป็นชนิดของการทำไสยศาสตร์

หลังจากได้มีการกล่าวถึงการทำไสยศาสตร์ ผู้แต่งได้อธิบายให้ท่านทราบสิ่งหนึ่งที่มาจากชนิดต่างๆของมัน เพื่อให้ท่านรู้ว่ามันมีหลายชนิดและเพื่อจะได้ออกห่างสิ่งเหล่านั้น.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ ถึง ๕

๑ .ความว่า อิหม่ามอะหมัดกล่าวว่า : มุฮัมมัดบิน ญะฟัร ได้สนทนากับเราว่า เอาฟุ ได้สนทนากับเรา จากฮัยยาน บิน อัลอะลาอ ได้สนทนากับเราว่า ก่อฏอน บิน กอบีเซาะฮฺ ได้สนทนากับเราต่อจากบิดาของเขาว่า เขาได้ยินท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “แท้จริง อัลอียาฟะฮฺ อัฎฎอรอกฮฺ และอัญญาเราะฮฺนั้น เป็นส่วนหนึ่งของอัลญิบติ” ท่านเอาฟุบอกว่า : “อัลอียาฟะฮฺ คือการไล่หรือปล่อยนกให้บิน และอัฎฎอรอกฮฺ คือการขีดเขียนบนพื้น” และอัลญิบติ ท่านอะซัน บอว่า : “เป็นเสียงของชัยฏอน” สายรายงานหะดีษอยู่ในระดับดี และอบูดาวูด กับอัลนะซาอีย์ และอิบนุอับบานได้บันทึกไว้ในหนังสือคอเอียะฮ์ของเขาซึ่งมีสายสืบของเขาเอง. ๒ .และมีรายงานจากอิบนุอับบาส ؓ ว่า : ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “ผู้ใดที่เรียนรู้แขนงหนึ่งของเรื่องดวงดาว แน่นอนเขาได้เรียนรู้แล้วซึ่งแขนงหนึ่งของเรื่องไสยศาสตร์ บาปจะเพิ่มตามจำนวนที่เขาได้เรียนรู้มัน.”

๓ .และมีรายงานของอันนะซาอีย์ จากหะดีษที่อบูสุรียเราะฮฺ ؓ ได้รายงานไว้ว่า : “ผู้ใดได้ผูกปมเชือกปมหนึ่งปมใดแล้วได้เสกเปาลงในปมนั้น แน่นอนเขาได้ทำไสยศาสตร์แล้ว และใครที่ทำไสยศาสตร์ แน่นอนเขาได้ตั้งภาคีแล้ว และใครที่ห้อยแขวนสิ่งใด (เป็นเครื่องราง) เขาจะโดนปล่อยทิ้งให้อยู่กับของสิ่งนั้น”.

๔ .และมีรายงานจากอิบนุมัศอูด แท้จริงท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “พึงทราบเถิด ฉันจะบอกพวกท่านเอาใหม่ว่าจะอะไรคือ อัลอัญฮฺ العضة ? มันคือการขูดเพื่อสร้างความแตกแยกในหมู่มนุษย์”.

๕ .และมีรายงานของอัลบุคอรีและมุสลิม จากอิบนุอุมร์ ؓ ว่า : แท้จริงท่านรอซูลได้กล่าวว่า : “แท้จริงจากส่วนหนึ่งของการใช้ถ้อยคำสละสลวยถือเป็นเสน่ห์.

- ❖ อัลอียาฟะฮฺ คือการไล่หรือตะเพิดนกให้บิน แล้วคุณก็นับว่าบินไปทางใดเป็นการเสี่ยงดวงตามนก เป็นการถือโชคลางในด้านการปฏิบัติ.
- ❖ อัฎฎอรอก คือการขีดเขียนบนพื้นเพื่อทำนายดวงชะตา.
- ❖ อัญญาเราะฮ์ คือการถือลางร้ายผ่านการสัมผัสรับรู้ด้วยการมองหรือการฟัง ในเวลาหรือสถานที่ใดๆก็ตาม.
- ❖ เสียงของชัยฏอน หมายถึง เสียงกระซิบกระซาบของชัยฏอน คือการกระซิบกระซาบและการดลใจจากมัน. ❖ อัลอัญฮฺ คือ การตัดหรือการทำให้แตกแยกกัน ส่วนจุดประสงค์ที่นำมากล่าวในเรื่องไสยศาสตร์นี้คือ เพื่อเป็นการอธิบายถึงว่า แท้จริงแล้วการทำให้แยกจากกันนั้น คือเป้าหมายของผู้ที่ขูดขอยให้ผู้คนทะเลาะกัน และนักไสยศาสตร์ทุกคน และผู้ที่ขูดขอยให้ผู้คนทะเลาะกันนั้น ส่งผลเสียหายมากกว่าผู้ทำไสยศาสตร์.

ความรู้เรื่องดวงดาวมี ๒ ประเภท :

ความรู้เพื่อความสะดวกง่ายดาย : คือการใช้ความรู้นั้นในการหาทิศ เวลาต่างๆ และทิศกิบละฮ์.

ความรู้ที่ส่งผล : คือการยกหลักฐานด้วยสภาพต่างๆของจักราศีเพื่อทำนายต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นบนโลก.

จำเป็น : สิ่งใดที่ หากปราศจากสิ่งนั้น เป็นผลทำให้สิ่งที่เป็นวายิบไม่สมบูรณ์ เช่นนั้น สิ่งนั้นก็ถือเป็นวายิบเช่นเดียวกัน เช่น คนที่เดินทางในทะเลทราย หรือพื้นที่ห่างไกล แล้วต้องการทราบทิศกิบละฮ์.

อนุญาต : การใช้ความรู้ในการทราบเวลา และสถานที่ต่างๆ อัลลอฮฺตรัสว่า : (และเครื่องหมายต่างๆ และด้วยดวงดาว พวกเขาใช้แนวทาง).

ซิริกใหญ่ : หากเชื่อว่าดวงดาวนั้นส่งผลด้วยตัวของมันเอง และมีอำนาจทั้งให้คุณประโยชน์และปกป้องภัยอันตรายได้.

ซิริกเล็ก : หากเชื่อว่าแท้จริงแล้วดวงดาวนั้นเป็นสาเหตุ, ซึ่งความจริงนั้นอัลลอฮฺไม่ได้ทำให้มันเป็นสาเหตุในการล่วงรู้เรื่องเร้นลับ(ซึ่งเป็นความรู้ที่อัลลอฮฺสงวนไว้เฉพาะพระองค์เท่านั้น).

● อัลบายาน คือ คำพูดที่ชัดเจน ลึกซึ้ง ที่สามารถรอบงำสติปัญญาและเปลี่ยนแปลงความคิด. แบ่งเป็น ๒ ประเภท :

๑. สิ่งที่น่าชื่นชม : เป้าหมายเพื่อการยืนยันัจธรรม และหักล้างความเท็จ.
๒. สิ่งที่น่าตำหนิ : เป้าหมายเพื่อการตอบโต้ัจธรรม และยืนยันความเท็จ.

● อะไรคือความสัมพันธ์กันระหว่างการใช้เสน่ห์ของถ้อยคำกับไสยศาสตร์ ? ก็เพราะการใช้ถ้อยคำสละสลวยในทางที่ผิดและไสยศาสตร์นั้นมีจุดเหมือนในส่วนลึกของความจริงที่ปรากฏ.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. แท้จริง อัลอียาพะฮฺ อัจญ์อรุค และอัจญ์ญาเราะฮฺนั้น เป็นส่วนหนึ่งของคำว่าอัลญิบติ.
๒. การอรรถาธิบายคำว่า อัลอียาพะฮฺ อัจญ์อรุค.
๓. แท้จริงศาสตร์เรื่องดวงดาวนั้น คือส่วนหนึ่งจากไสยศาสตร์ ศาสตร์แห่งการส่งผลสัมฤทธิ์.
๔. การผูกเงื่อนไขพร้อมกับการเป่าลมไป คือหนึ่งจากทำไสยศาสตร์.
๕. แท้จริงการยุแหย่ให้ผู้คนทะเลาะเบาะแว้งกันนั้น ถือเป็นหนึ่งในเรื่องไสยศาสตร์ เพราะเป็นการทำให้แยกจากกัน เช่นเดียวกับการทำไสยศาสตร์.
๖. แท้จริงบางคำพูดที่สละสลวยถือเป็นหนึ่งในเรื่องไสยศาสตร์ เพราะเป็นการปลุกความตั้งใจให้ลูกซอนหรือดัมมัน.

บทที่ ๒๖ : เรื่องมีหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องหมอดูและอื่นๆ

นี่คือหนึ่งในสิ่งที่มีความสวยงามที่สุดในเรื่องของการเรียบเรียงเรื่องราว เพราะหลังจากที่ผู้แต่งได้อธิบายชี้แจงให้ท่านได้ทราบถึงเรื่องของไสยศาสตร์ และสิ่งต่างๆจากชนิดของมัน ตรงนี้ ท่านผู้แต่งกำลังจะอธิบายให้ท่านได้ทราบว่าใครคือหมอดู นักทำนาย (โดยเขียนรูปและเส้นลงบนผืนทราย) นักทำนาย (โดยอาศัยตำแหน่งของดวงดาว) และข้อตัดสินของการไปหาพวกเขา.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ ถึง ๔

๑. ท่านมุสลิมได้รายงานไว้ในหนังสือศอเฮียะห์ของเขา จากภรรยาบางคนของท่านรอซูล ﷺ ว่า : “ผู้ใดที่ไปหาหมอดูแล้วถามเขาถึงเรื่องใดแล้วเชื่อเขา การทำละหมาดของเขาจะไม่ถูกรับ ๔๐ วัน”.
๒. และมีรายงานจากท่านอบูฮุร็อยรฮ จากท่านรอซูล ﷺ ว่า : “ผู้ใดที่ไปหาหมอดูแล้วเชื่อตามที่เขายกแน่นอนผู้นั้นได้ปฏิเสธต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่มุฮัมมัด ﷺ แล้ว” รายงานโดย : อาบูดาอูด.
๓. และมีรายงานของผู้รายงานทั้งสี่ร่วมกับอัลฮากิม แล้วฮากิมก็บอกว่า ถูกต้องตามเงื่อนไขของอัลบุคอรีย์และมุสลิมด้วย จากท่านบี ﷺ ว่า : “ผู้ใดไปหาหมอดูหรือหมอไสยศาสตร์แล้วเชื่อตามที่เขายกแน่นอนเขาได้ปฏิเสธต่อสิ่งที่ถูกประทานแก่ท่านบีมุฮัมมัด ﷺ แล้ว”.
๔. และหะดีษนออบูยะอลา ได้รายงานด้วยสายรายงานที่ดีจากอิบนุญัสสูดเช่นเดียวกันเป็นหะดีษเมากูฟ.

- ☛ ผู้ใดไปหา : การไปหานั้นจะเกิดขึ้นด้วยการนั่งร่วมวงกับเขา (นักไสยศาสตร์) หรือติดต่อสื่อสาร หรือส่งคนไปหา หรือส่งสารไปหา หรือติดตามคูช่องของพวกเขา หรือเข้าเว็บไซต์ของพวกเขา หรือซื้อวารสารของพวกเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่มีจักราศี หรือฟังในสิ่งที่พวกเขาพูด และนี่คือสิ่งที่มีโทษอย่างใหญ่หลวง.
- ☛ การละหมาดของเขาจะไม่ถูกรับ : ผลตอบแทนนั้นได้รับแต่ถูกลบด้วยความชั่วจนหมดสิ้น กรณีไปหาโดยไม่เชื่อ.
- ☛ ดังนั้นแน่นอนเขาได้ปฏิเสธต่อสิ่งที่ถูกประทานแก่ท่านบีมุฮัมมัด ﷺ แล้ว : หมายถึง ในอัลกุรอานที่พระองค์ตรัสว่า : “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินจะรู้ในสิ่งพ้นญาณวิสัยนอกจากอัลลอฮฺ” ดังนั้นผู้ใดที่เชื่อหมอดูในเรื่องความรู้เร้นลับ ทั้งที่เขาเองทราบเป็นอย่างดีว่าเขาผู้นั้นไม่รู้สิ่งเร้นลับนอกจากอัลลอฮฺ เช่นนั้นแล้วเขาคือผู้ปฏิเสธศรัทธา ด้วยการปฏิเสธที่ใหญ่หลวง แต่หากเขาเป็นผู้โง่เขลาไม่มีความรู้ในเรื่องนี้ (ว่าไม่มีผู้ใดรู้เรื่องเร้นลับนอกจากอัลลอฮฺ) และไม่ได้เชื่อว่าในอัลกุรอานนั้นมีเรื่องโกหก เช่นนั้นเขาได้ปฏิเสธด้วยการปฏิเสธเล็ก (ไม่ถึงขั้นตักศาสนา) และบางทีเขาอาจจะไม่เชื่อหมอดูในตอนนั้น แต่อาจจะเชื่อเมื่อมีอะไรเกิดขึ้นกับเขา.
- ☛ อรรอฟ : คือชื่อทั่วไปที่ใช้เรียกหมอดู โหร นักทำนายและอื่นๆ จากผู้ที่เสาะแสวงหาความรู้เร้นลับด้วยวิธีการต่างๆที่เขาตั้งนำมาใช้ ดังนั้นรวมถึงผู้ที่ถ่ายทอดและอ้างตนในเรื่องดังกล่าวนี้ด้วย.

ตัวบทหลักฐานที่ ๕

มีรายงานจากอิหมรอน บุตร อุซัยน์ رضي الله عنه เป็นหะดีษมีรฟุอ ว่า : “ไม่ใช่พวกเรา ใครที่ทำการเสี่ยงดวงเอง หรือให้ผู้อื่นทำให้ หรือทำการเป็นหมอดูเอง หรือให้ผู้อื่นทำการดูให้ หรือทำไสยศาสตร์ หรือให้ผู้อื่นทำให้ และใครที่ไปหาหมอดูหมอไสยศาสตร์ แล้วเชื่อตามที่เขบอก แน่อนเขาได้ปฏิเสธต่อสิ่งที่ถูกประทาน มายังท่านนบีมุฮัหมัด ﷺ แล้ว” รายงานโดย อัลบัซซาร ด้วยสายรายงานที่อยู่ในระดับ : ดี.

ตัวบทหลักฐานที่ ๖

และอัญญ์อบรอนี้ได้รายงานด้วยสายรายงานที่สายงาม จากหะดีษของอิบนุอับบาส ไม่มีช่วงที่บอกว่า :
من ไปจนจบหะดีษ อัลบะฆอวีได้บอกว่า أرسل : อัลอรรอฟ นั้นคือ ผู้ที่อ้างว่าเขารู้เรื่องราวต่างๆ โดยอาศัยข้อบ่งชี้บางอย่างมาอ้างเป็นหลักฐาน แล้วสามารถบอกของที่โดนขโมยไป หรือสามารถจะบอกที่อยู่ของสิ่งที่หายไปได้ หรืออื่นๆ และมีบางรายงานบอกว่า เป็นหมอดู (الكل) หมอดู อัลกาอินนั้นคือ ผู้ที่ทำนายเรื่องลับที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีบางรายงานบอกว่า คือผู้ที่บอกเรื่องราวภายในใจได้.
 และท่านอบุลอับบาส อิบนุตัยมียะฮ์ ได้บอกว่า : อัลอรรอฟนั้น เป็นชื่อหนึ่งที่ใช้เรียกหมอดู หมอไสยศาสตร์ หรืออื่นๆ ในหมู่ผู้ที่พูดเรื่องต่างๆ โดยวิธีการมากมาย.

- ❖ ใครที่ทำการเสี่ยงดวง : ครอบคลุมถึงการทำการเสี่ยงดวงให้กับตัวเอง หรือให้กับผู้อื่น.
- ❖ หรือให้ผู้อื่นทำให้ : ขอให้ผู้อื่นดูดวงให้ หรือพอใจที่มีคนมาดูดวงเขา.
- ❖ ให้ผู้อื่นทำไสยศาสตร์ให้ : เพราะหมอไสยศาสตร์บางคนกล่าวแก่ผู้ที่มาฟ้องร้องภรรยาของเขาว่า : ฉันจะทำไสยศาสตร์ให้กับท่าน และท่านนั้นไม่ต้องทำอะไรเลย จึงทำให้ผู้นั้นคิดว่าเขาไม่มีความผิด.

ตัวบทหลักฐานที่ ๗

และอิบนุอับบาส - ได้พูดไว้เกี่ยวกับเรื่องของคนที่กระทำการเขียนอักษรย่อ อะบาญาต แล้วเชื่อมโยงเข้ากับการดูดวงดาวเพื่อเอามาทำนายนั้น : ข้าพเจ้าไม่คิดว่าคนที่ทำเช่นนั้นจะมีส่วนได้ ณ ที่อัลลอฮฺแม้แต่นิดเดียว.

- การเรียนอักษรย่อ อะบาญาต นั้นแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท :
๑. เป็นที่อนุญาต : หากเราเรียนเพื่อคิดคำนวณประโยคต่างๆ หรืออื่นๆที่คล้ายกัน และบรรดานักวิชาการยังคงเชื่อมั่นในการบันทึกประวัติศาสตร์.
 ๒. เป็นที่ต้องห้าม : หากเอามันมาเชื่อมโยงเข้ากับการเส้นทางโคจร การเคลื่อนไหว การขึ้น และการตกของดวงดาว.

ข้อตัดสินของการถามหมอดู หรืออื่นๆ

<p>การถามเพื่อตีแผ่การโกหก และ ไร้ซึ่งความสามารถของเขา : ถือ เป็น สิ่ง ที่ ถูก เรียกร้อง หรือมีความจำเป็น โดยมีเงื่อนไขว่า จะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้รู้ในด้านนั้น.</p>	<p>การถามเพื่อทดสอบ : เป็นที่อนุญาต, เพื่อจะทราบว่าเขาพูดจริงหรือโกหก ไม่ใช่ผู้ที่ให้นำเอาคำพูดของเขามาปฏิบัติ แล้วกลายเป็นผู้ที่ศรัทธาในตัวเขา.</p>	<p>ถามพร้อมกับเชื่อในสิ่งที่เขาบอก : เป็นการปฏิเสธศรัทธาที่ใหญ่หลวง เพราะมันเป็นการปฏิเสธอัลกุรอาน.</p>	<p>การถามอย่างเดียว : เป็นบาปใหญ่ ดังเช่นคำกล่าวของท่านนบี ﷺ ที่ว่า : “การละหมาดของเขาจะไม่ถูกต้องรับ ๔๐ วัน”.</p>
---	--	---	--

ส่วนหนึ่งจากสัญญาณต่างๆของผู้ทำไสยศาสตร์

๑. ค้านกับเงื่อนไขต่างๆที่อนุญาตในการทำการปิดเป่าตามหลักศาสนบัญญัติ. ๒. การผูกเงื่อนพร้อมกับเป่าลงบนนั้น. ๓. การเขียนอักษรย่อ หรือคำพูดที่ไม่มีความหมาย. ๔. การทำให้เลิกรา หรือการทำให้รักกัน. ๕. การพิจารณาสภาพต่างๆของจักราศีเพื่อทำนายต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นบนโลก.
๖. การอ่านฝ่ามือ และแก้วเล็ก. ๗. การถามถึงชื่อของมารดา เป็นต้น. ๘. การอ้างว่ารู้สิ่งเร้นลับ. ๙. การสั่งให้ผู้ป่วยปฏิบัติค้านกับหลักการศาสนา เช่น ทิ้งละหมาด หรือละทิ้งการกล่าวบิสมิ้ลละฮฺขณะเชือดสัตว์. ๑๐. สั่งให้ผู้ป่วยหันมาพึ่งพาเขาแทนอัลลอฮฺ ๑๑. แท้จริงแล้วเขาเป็นหนึ่งในสมุนของชัยฏอน.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. แท้จริงแล้วจะไม่มีกรรมร่วมกันระหว่างการเชื่อหมอดูกับการศรัทธาต่ออัลกุรอาน และนี่คือหนึ่งในการปฏิเสธที่ใหญ่หลวงที่สุด.
๒. การบอกกล่าวอย่างชัดเจนว่า ไสยศาสตร์ คือการปฏิเสธศรัทธา.
๓. ให้ผู้อื่นทำการดูดวงให้ : หมายถึง เขาก็เหมือนกับหมอดู อันเนื่องจากการประกาศความไม่เกี่ยวข้องของท่านนบี ﷺ ต่อคนประเภทนี้.
๔. การบอกถึงการขอให้ผู้อื่นเสี่ยงดวงให้.
๕. การบอกถึงการขอให้ผู้อื่นทำไสยศาสตร์ให้ แท้จริงใครที่ขอให้ผู้อื่นกระทำการดังกล่าวให้ เขาจะได้รับการลงโทษเช่นเดียวกับผู้นั้น.
๖. การกล่าวถึงผู้ที่ศึกษาเรื่องอักษรย่อ มีรายละเอียด.
๗. การกล่าวถึงความแตกต่างระหว่างอัลกาฮิน และอัลอรรอฟ.

บทที่ ๒๗ : เรื่องการรักษาปัดเป่าผู้ป่วยที่ถูกคาถาเวทมนตร์

นี่คือหนึ่งจากความงดงามในการเรียบเรียงเรื่องราว เพราะหลังจากที่ได้มีการกล่าวถึงเรื่องไสยศาสตร์แล้ว ผู้แต่งต้องการที่จะกล่าวถึงวิธีการเยียวยารักษามัน และไม่มีข้อสงสัยใดๆเลยว่าการแก้เวทมนตร์ให้หมดไป จากผู้ที่ถูกเวทมนตร์นั้นมีความประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ หากเขาทำมันไปเพื่ออัลลอฮ์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

มีรายงานจากญาบิรว่า ท่านนบี ﷺ ถูกถามถึงเรื่องการรักษาปัดเป่าผู้ป่วยด้วยเวทมนตร์คาถา(โดยใช้ไสยศาสตร์ในการรักษา) ท่านตอบว่า : “ มันคือการกระทำของชัยฏอน ” บันทึกโดยอิมามอะหมัดและอาบู ดาวูด ด้วยสายรายงานที่ดี.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

และท่านอาบูดาวูดได้กล่าวว่า : เมื่ออิมามอะหมัดได้ถูกถามถึงเรื่อง การรักษาปัดเป่าผู้ป่วยที่โดนอาคม หรือต้องมนต์ (โดยใช้ไสยศาสตร์ในการรักษา) ท่านตอบว่า : “ท่านอิบนุมุสอูดสั่งห้ามการกระทำทุกอย่างในเรื่องนี้”.

- ❖ **อันนุซเราะฮ์ :** หมายถึง มันเป็นสิ่งที่รู้จักกันในยุคญาฮิลียะห์และมันคือสิ่งที่พวกเขาได้กระทำกันในยุคนั้น.
- ❖ **มันคือการกระทำของชัยฏอน :** การที่มันถูกพาดพิงไปยังชัยฏอนนั้นคือที่สุดของความน่ารังเกียจ และต้องออกห่างอย่างถึงที่สุด.
- ❖ **น่ารังเกียจที่จะกระทำนี้ :** คำว่าน่ารังเกียจในทรรศนะของผู้รู้ยุคก่อนหมายถึง การห้าม.
- ❖ **น่ารังเกียจที่จะกระทำทุกอย่างในเรื่องเช่นนี้ :** จุดประสงค์ในที่นี้คืออันนุซเราะฮ์ที่เป็นหนึ่งในการงานของชัยฏอน ซึ่งมันคือการรักษาผู้ที่ถูกเวทมนต์ด้วยไสยศาสตร์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓

และมีบันทึกอยู่ในศอเฮียะห์อัลบุคอรี๊ จากเกาะตาตะฮฺว่า ฉันได้พูดกับอิบนุมุซัยยิบว่า : มีคนหนึ่งถูกทำเสน่ห์ (มนตร์รัก) หรือมนตร์ซัง จนไม่สามารถอยู่ร่วมกับภรรยาได้นั้น จะทำการแก้หรือรักษาเขาด้วยมนตร์ได้ไหม ? เขาตอบว่าไม่เป็นไร เพราะพวกเขาต้องการทำเพื่อบำบัดและแก้ไข เพราะแท้จริงสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้คนนั้น ไม่ถือเป็นสิ่งที่ต้องห้าม.

- ❖ **การแพทย์ :** หมายถึง ไสยศาสตร์ ซึ่งเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าการแพทย์คือการรักษาผู้ป่วย ทว่าการเรียกไสยศาสตร์ว่าการแพทย์นั้น ก็เพื่อเป็นกลางดี ดังเช่นการเรียกการที่แมลงสัตว์กัดต่อยว่าเป็นสิ่งปลอดภัย การเรียกของที่แตกต่างการตกแต่ง หรือศิลปะ.
- ❖ **ไม่สามารถอยู่ร่วมกับภรรยาได้ :** หมายถึง ต้องมนตรา จนไม่สามารถที่จะร่วมหลับนอนกับภรรยาได้ ทั้งที่เขาไม่ได้เจ็บป่วยหรือเป็นโรค ซึ่งมันคือไสยศาสตร์ชนิดหนึ่ง.

ตัวบทหลักฐานที่ ๔

และได้มีรายงานอ้างว่าท่านอัลฮาชันกล่าวว่า : เวทมนต์จะไม่มีทางถูกแก้ได้ นอกจากด้วยฝีมือของนักไสยศาสตร์เท่านั้น.

อิบนุก็อยยิม บอกว่า : อันนูชเราะฮฺ คือ การแก้เวทมนตร์ให้หมดไปจากผู้ถูกเวทมนตร์ ซึ่งมีอยู่ ๒ วิธี :

๑. แก้โดยใช้เวทมนตร์หรือไสยศาสตร์เช่นเดียวกับที่ถูกทำ ซึ่งเป็นการกระทำของพวกเขาช่วยภวน และวิธีนี้เข้าข่ายกับการกระทำที่ท่านอัลฮาชันบอก โดยที่ผู้รักษาและคนที่ถูกรักษาต้องเช่นไหว้ช่วยภวนตามสิ่งที่มันชอบ แล้วมันจึงจะคลายไสยศาสตร์เวทมนตร์ออกให้ ทำให้ผู้ป่วยหายเป็นปกติ (ซึ่งศาสนาไม่อนุญาตให้กระทำด้วยวิธีนี้).

๒. การทำนูชเราะฮฺรักษา โดยการใช้อาบน้ำขอความคุ้มครองร่วมกับการใช้ยาต่างๆในการรักษา พร้อมการอ่านดุอาอ์ที่ถูกต้องตามหลักศาสนา (ซึ่งการรักษาด้วยวิธีนี้ เป็นที่อนุญาตให้กระทำ).

เราจะตอบโต้ผู้ที่กล่าวว่า ไสยศาสตร์ต้องแก้ด้วยไสยศาสตร์อย่างไร ?

๑. ด้วยการบอกว่าแท้จริงมันเป็นสิ่งที่ค้านกับอัลกุรอาน และสุนนะ และแนวทางที่บรรดาอะฮฺลุลบัยตฺ รวมถึงบรรดาชาวสลัฟได้ดำรงปฏิบัติอยู่.

๒. เป็นการไม่ให้คุณค่าต่อการรักษาด้วยอัลกุรอาน และดุอาอ์ที่มีร่องรอยในสุนนะฮฺของท่านนบี

๓. เพิ่มอิทธิฤทธิ์ให้ไสยศาสตร์และนักไสยศาสตร์ รวมทั้งเป็นการทำให้พวกเขามีอิทธิพลต่อคนทั่วไป.

๔. เป็นการหันเหออกจากความมั่นใจ(คือการรักษาด้วยอัลกุรอานและดุอาอ์ตามหลักศาสนา)ไปสู่การคาดคะเนสงสัย นั่นคือการรักษาด้วยไสยศาสตร์.

๕. ในการแก้เวทมนตร์ให้หมดไปจากผู้ถูกเวทมนตร์นั้น ผู้รักษาและคนที่ถูกรักษาต้องเช่นไหว้ช่วยภวนตามสิ่งที่มันชอบ แล้วมันจึงจะคลายไสยศาสตร์เวทมนตร์ออกให้.

๖. หากผู้ที่ถูกไสยศาสตร์รอดทน เขาจะได้รับสวนสวรรค์เป็นการตอบแทน ดังเช่นที่มีหลักฐานจากท่านนบี ﷺ.

๗. การแก้ไสยศาสตร์ด้วยไสยศาสตร์นั้น จะเป็นการเพิ่มอิทธิฤทธิ์ในตัวไสยศาสตร์

๘. ท่านนบี ﷺ ได้เคยโดนทำไสยศาสตร์ แต่ท่านไม่เคยรักษาด้วยไสยศาสตร์ ทว่าท่านรักษาด้วยวิธีการตามหลักศาสนาบัญญัติ.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. การห้ามการรักษาผู้ป่วยที่โดนไสยศาสตร์แก้ด้วยไสยศาสตร์.

๒. การแยกแยะระหว่างสิ่งที่ถูกห้ามและสิ่งที่ได้รับการอนุญาต ซึ่งเป็นสิ่งที่จะทำให้ตัดปัญหาได้.

(ครอบคลุมไปถึงทุกๆคนที่กล่าวว่า การอ่านอัลกุรอานเป่าใส่ผู้ป่วย การขอความคุ้มครองร่วมกับการใช้ยาต่างๆในการรักษา พร้อมการอ่านดุอาอ์ที่ถูกต้องตามหลักศาสนาเป็นที่ยอมรับ และคำพูดของทุกๆคนที่ห้ามการแก้ไสยศาสตร์ ด้วยไสยศาสตร์ วัลลอฮูอะลัม).

บทที่ ๒๘ : ว่าด้วยเรื่องการถือโศกลาง

☀ การถือโศกลางนั้น เป็นการปฏิเสธการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ :

๑. เพราะการถือโศกลาง นั้นเป็นการตัดขาดการมอบหมายต่ออัลลอฮ์ และหันไปยึดถือต่อสิ่งอื่น.
๒. เพราะมันเป็นการมอบหมายต่อสิ่งที่ไม่ใช่ข้อเท็จจริง ทว่ามันคือความคิด และการมโนภาพขึ้นมาเอง ส่วนการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์นั้น คือการสักการะ และการขอความช่วยเหลือ(จากอัลลอฮ์).

☀ การถือโศกลาง ในความหมายทางด้านหลักวิชาการคือ : การถือกลางร้ายในสิ่งที่ได้พบเห็นหรือได้ยิน ในช่วงเวลาหรือสถานที่ต่างๆ ดังนี้ :

๑. **ด้วยสิ่งที่ได้พบเห็น** เช่น หากเห็นนกตัวหนึ่งตัวใดที่ ป่าเถื่อนดูร้าย หรือมีสีด่า เขาก็จะถือว่ามันเป็นกลางร้าย. ๒. **ด้วยสิ่งที่ได้ยิน** ใครที่โศกเศร้าในเรื่องหนึ่งเรื่องใดอยู่ แล้วได้ยินคนใดคนหนึ่งกล่าวแก่อีกคนว่า โอ้จอมขาดทุน เขาก็จะถือเป็นกลางร้าย. ๓. **ด้วยสิ่งที่ได้รับรู้** เช่น ใครที่ถือเอาวันบางวัน เดือนบางเดือน ปีบางปี หรือ สถานที่บางสถานที่เป็นกลางร้าย.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ และ ๒

๑. อัลลอฮ์ตรัสว่า : “ ฟังรู้เถิดว่าที่จริงกลางร้ายของพวกเขานั้นอยู่ที่อัลลอฮ์ต่างหาก แต่ทว่าส่วนมากของพวกเขาไม่รู้ ”

๒. อัลลอฮ์ตรัสว่า : พวกเขา (บรรดาทูต) กล่าวว่า “ ลางร้ายของพวกท่านเพราะพวกท่านเอง ”

☀ ลางร้ายของพวกเขานั้นอยู่ที่อัลลอฮ์ต่างหาก : หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นแก่พวกเขาจากความแค้นแค้น และความลำเค็ญนั้นมาจากอัลลอฮ์ พระองค์ คือผู้ทรงกำหนดสถานะการทุกอย่าง สำหรับท่านนบีมูซา عليه السلام และกลุ่มชนของเขานั้นไม่มีความเกี่ยวข้องใดๆทั้งสิ้น ทว่าพวกเขานั้นเป็นสาเหตุแห่งความสิริมงคล และความดีต่างหาก. ☀ ลางร้ายของพวกท่านเพราะพวกท่านเอง : หมายถึง มันติดตามมาจากพวกท่าน ดังนั้นสิ่งใดที่มาประสบกับพวกท่าน ดังนั้นสิ่งนั้นมาจากพวกท่านและจากการงานของพวกท่านเอง ฉะนั้นพวกท่านจึงเป็นสาเหตุในเรื่องดังกล่าว. ☀ **ไม่มีสิ่งใดขัดกันระหว่าง ๒ อายะฮ์นี้** : โดยอายะฮ์แรกบ่งชี้ว่า แท้จริงผู้ทรงกำหนดต่อสิ่งนี้คืออัลลอฮ์ ส่วนอายะฮ์ที่สอง เป็นการชี้แจงสาเหตุของมัน ว่าสาเหตุ (ภัยพิบัติ) นั้นมาจากพวกเขา ดังนั้นข้อเท็จจริงในเรื่องนี้คือ ลางร้ายนั้นอยู่กับพวกเขา อันหมายถึง ตัดสอยห้อยตามพวกเขา.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓ และ ๔

๓. มีรายงานจากท่านอบีฮุรَيْرَةَ ระบุว่า แท้จริงท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : ไม่มีโรคระบาด ไม่มีลางร้าย ไม่มีนกเค้าแมว และไม่มีเดือนซอฟัร.

บันทึกโดยอัลบุคอรีย์และมุสลิม ท่านมุสลิมได้รายงานเพิ่มอีกว่า : ไม่มีจักรราศี และไม่มีปีศาจ.

๔. และมีรายงานจากอนัศว่า ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : ไม่มีโรคระบาด ไม่มีความเชื่อเรื่องลางร้าย แต่ฉันชอบลางดี พวกเขาถามว่า : แล้วลางดีนั้นคืออะไร ? ท่านตอบว่า : คำพูดที่ดีๆ.

- ☀️ **ไม่มีการแพร่ระบาดของโรคใด** : เป้าหมายเพื่อต้องการที่จะทำลายหลักความเชื่อของพวกญาฮิลียะห์ที่อ้างว่า โรคระบาดนั้นส่งผลด้วยตัวของมันเอง หรือมีความหมายว่า : ไม่มีการแพร่ระบาดของโรค ใดที่จะส่งผลด้วยตัวของมันเอง ทว่ามันเป็นเพียงแค่สาเหตุในการแพร่กระจายของโรค ด้วยการอนุมัติจากอัลลอฮ์.
- ☀️ **ไม่มีนกเค้าแมวตัวใด** : หรือนกที่มีลักษณะคล้ายนกฮูก ซึ่งพวกเขาเชื่อลางร้ายที่มาจากนกดังกล่าว.
- ☀️ **และไม่มีซอฟต์แวร์** ความหมายคือ : ๑. เดือนซอฟต์แวร์ บรรดาชาวอาหรับมองว่ามันเป็นลางร้าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแต่งงานในเดือนนี้. ๒. หรือโรคชนิดหนึ่งที่อยู่ในกระเพาะทำอันตรายต่ออูฐ และจะแพร่จากอูฐตัวหนึ่งไปยังตัวอื่น. ๓. หรือการเลื่อนเดือนที่ต้องห้ามให้ล่าช้าออกไป โดยการเลื่อนไปเป็นเดือนซอฟต์แวร์ เพื่อที่พวกเขาจะได้ทำสงครามในเดือนมุฮัรรัม.
- ☀️ **ไม่มีจักรราศีดวงใด** : หมายถึงตำแหน่งต่างๆของดวงจันทร์ ทุกตำแหน่งของมันจะมีราศี และอดีตบรรดาชาวอาหรับจะถือโชคกลางด้วยกับสิ่งนี้ พวกเขาบอกว่า : นี่คือ ราศี อาเพศ เป็นลางไม่ดี บ้างก็เชื่อกลับกัน พวกเขาบอกว่า : นี่คือ ราศีสุกและลางดี.
- ☀️ **ไม่มีปีศาจ ญิน หรือซัยญอนชนิดใด** : หมายถึง เมื่อในอดีตบรรดาชาวอาหรับเวลาออกเดินทาง พวกซัยญอนจะแปลงกายหลากหลายแล้วทำให้พวกเขาเกิดความหวาดกลัวในหัวใจ บ้างก็ให้พวกเขาเกิดรู้สึกขวัญเสีย จนเลี้ยวไปเส้นทางอื่น.
- ☀️ **ซึ่งท่านนบี ﷺ ปฏิเสธไม่ให้เชื่อว่ามันส่งผลด้วยตัวของมันเอง และคำว่าปฏิเสธในที่นี้ไม่ใช่หมายถึงการปฏิเสธว่าสิ่งนั้นไม่มี** ดังนั้นบ่าวต้องมีท่าทีรู้สึกสบาย โลงในหัวอกและทำตัวเรียบง่ายโดยมอบหมายต่ออัลลอฮ์ และอย่ามองในแง่ไม่ดีต่อพระองค์.
- ☀️ **หลักฐานที่ปรากฏนั้นไม่ขัดแย้งกันแต่อย่างใด ระหว่างคำกล่าวของท่านนบี ﷺ ที่ว่า : หากลางร้ายนั้นประสบกับสิ่งใด..... เพราะแท้จริงมันคือ :**
๑. หะดีษนี้เป็นหลักฐานที่ต้องอาศัยตัวบทอื่นมาอธิบายเพิ่ม และหลักฐานมากมายบ่งบอกถึงการดำหนิการถือโชคกลาง และมันเป็นการตั้งภาคีอย่างหนึ่ง ที่อาศัยหลักฐานชัดเจนมาตัดสิน.
 ๒. การถือโชคกลางทุกรูปแบบ ถูกดำหนิ เพราะผู้มีอำนาจในการให้คุณ ปลดทุกขภัย คืออัลลอฮ์เท่านั้น.
 ๓. มีบทบัญญัติให้บ่าวนั้นออกห่างจากการกำหนดของอัลลอฮ์ ไปสู่การกำหนดของอัลลอฮ์โดยยึดสาเหตุการป้องกันต่างๆ ไม่ต้องถือโชคกลางใดๆ.
 ๔. คำว่า ถือโชคกลางที่ปรากฏในหลักฐาน เกี่ยวข้อง ผู้ที่ยึดถือโชคกลางด้วยกับมัน ไม่เกี่ยวข้องกับผู้ที่มอบหมายต่ออัลลอฮ์ โดยที่เขาไม่ยุ่งเกี่ยวโชคกลางใดๆ.
 ๕. ทุกคนที่เกลงกลัวอื่นจากอัลลอฮ์ เขาจะถูกให้สิ่งนั้นครอบงำและเช่นเดียวกันผู้ใดรักสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ เขาจะถูกให้ทุกขทรมาณกับสิ่งนั้น และผู้ใดหวังอื่นจากอัลลอฮ์ เขาจะถูกปล่อยให้อยู่กับสิ่งนั้น (ท่านอิบนุก็อยอิมรอนอิมะฮฺลุลลอฮ์ได้กล่าวไว้).

ตัวบทหลักฐานที่ ๕

บันทึกโดยอบีดาวูด ด้วยสายรายงานที่ศอเฮียะห์ จากท่านอุบะฮ์ บิน อามิร กล่าวว่า : มีการกล่าวลางร้ายต่อหน้าท่านรอซูล ﷺ ท่านนบีจึงกล่าวว่า : ความเชื่อเรื่องลางที่ดีก็คือ อัลพะอูล์ และซึ่ง อัลพะอูล์นั้น ไม่ทำให้มุสลิมคนหนึ่งคนใดล้มเลิกเจตนารมณ์ ดังนั้นเมื่อคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านเห็นสิ่งที่เขารังเกียจ จงกล่าวว่า โอ้อัลลอฮ์แท้จริงไม่มีผู้ใดให้ความดีต่างๆได้นอกจากพระองค์ และไม่มีผู้ใดปกป้องให้รอดพ้นจากความชั่วได้นอกจากพระองค์ ไม่มีพลังหรืออำนาจใดๆ นอกจากพลังอำนาจของพระองค์.

ความแตกต่างระหว่าง การมองในแง่ดี	และการถือโชคลาง
ทุกๆสิ่งทีกระตุ้นให้มนุษย์มีความกระปรี้กระเปร่าในสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เป็นสิ่งที่น่าสรรเสริญ ไม่ว่าจะจากคำพูด การกระทำ สิ่งทีมองเห็น และได้ยิน.	การคิดว่ามีลางร้าย ด้วยสิ่งที่ได้เห็น ได้ยิน ได้รับรู้ ทั้งในเรื่องเวลา หรือสถานที่
จะเป็นการเพิ่มการมอบหมายต่ออัลลอฮ.	ทำให้การมอบหมายต่ออัลลอฮอ่อนแอลง
ข้อตัดสินใจของมันเป็นคือ สิ่งทีส่งเสริม.	๑. เป็นซิริกล็ก หากเชื่อว่ามีนคือสาเหตุ. ๒. เป็นซิริกใหญ่ หากเชื่อว่ามีนส่งผลด้วยตัวของมันเอง.
ในการนี้เป็นการมองต่อการกำหนดของอัลลอฮในแง่ดี.	ในการนี้เป็นการมองต่อการกำหนดของอัลลอฮในแง่ร้าย.
นี่คือสภาพของผู้ให้เอกภาพ และยืนยัน ในเรื่องการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ.	นี่คือสภาพของผู้กลักลอกและและคนกาเฟร.
เกิดขึ้นโดยไม่ตั้งใจ และไม่เป็นความยากลำบาก.	มาด้วยการจงใจ เช่น ถือโชคลาง.
คือสิ่งที่ทำให้ท่านทำในสิ่งที่ตั้งใจต่อไป ไม่ใช่ชั่วเขวหรือล้มเลิกจากสิ่งที่ได้ยิน ได้พบเห็น แต่ทว่าทำให้มีความสุข และกระปรี้กระเปร่าในการทำธุระนั้นต่อไป.	คือสิ่งที่เป็นตัวชี้วัดว่าท่านควรทำต่อไป หรือควรล้มเลิกนั้น ด้วยการยึดต่อสิ่งที่ได้เห็น ได้ยิน.
ทำให้เกิดการยึดติดกับอัลลอฮมากขึ้น.	ทำให้เกิดการยึดติดกับสิ่งที่ถือโชคลาง.

❖ **ตัวอย่างที่ ๑ :** ชายคนหนึ่ง ต้องการที่จะแต่งงาน เมื่อเขาถามถึงชื่อของเจ้าสาว แล้วเมื่อได้คำตอบว่า " ฮานาอ " เมื่อนั้นเขาก็ทำการแต่งงาน, และชายอีกคน ถามถึงชื่อของเจ้าสาว เมื่อได้ยินคำตอบว่า "ซ็อเราะฮ" เมื่อนั้นเขาก็ล้มเลิกการแต่งงานทันที, ดังนั้นทั้งสองตัวอย่างที่กล่าวมานั้นอยู่ในเรื่องของการถือโชคลาง เพราะการถือโชคลางคือ สิ่งที่ทำให้ท่านไปต่อหรือล้มเลิก ในงานหนึ่งงานใด.

❖ **ตัวอย่างที่ ๒ :** บางคนจะถามเจ้าบ่าวถึงชื่อของเจ้าสาวเมื่อเวลาผ่านไปในการแต่งงาน แล้วจะคอยสังเกตอาการของเจ้าบ่าว หากเจ้าบ่าวมีความสุข ผู้คนต่างพากันแสดงความยินดีต่อเจ้าบ่าว และจะถือว่ามันเป็นลางดี เพราะการถามนั้นไม่ได้เป็นสาเหตุให้เจ้าบ่าวอมทุกข์ และจมปลักอยู่กับอดีต พวกเขาจะแสดงความยินดีเมื่อเรื่องราวผ่านไปแล้ว (เพื่อสังเกตอาการ).

❖ มนุษย์บางคน ใช้การเปิดอัลกุรอานเป็นการพิจารณาลางดีลางร้าย ดังนั้นเมื่อเขาเปิดไปเจอหน้าทีมีการกล่าวถึงนรก จะถือว่ามันเป็นลางร้าย แต่หากเปิดไปเจอหน้าทีมีการกล่าวถึงสวรรค์ ก็จะถือว่ามันเป็นลางดี ฉะนั้นดังกล่าวเหมือนกับงานของคณูญญาฮิลียะห์ทีพวกเขาเหล่านั้นเสี่ยงทายด้วยไม้ตีว.

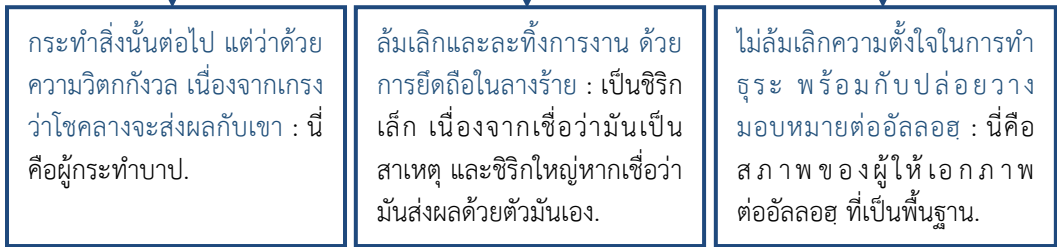
❖ **ผู้รายงาน** **عَمْرُ بْنُ عَامِرٍ** : **عَزْرُ بْنُ عَامِرٍ** .

❖ **คำว่า** **لَوْ رُئِيَ مُسْلِمًا** หมายถึง : แท้จริงใครทีทำให้ความเชื่อเรื่องโชคลางมีผลให้เขาหยุดชะงัก ลังเลหรือเลิกล้มความตั้งใจในการทำธุระของเขา ดังนั้น ไม่ถือว่าเขาคือมุสลิม.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

☀ คำว่า **كَلِمَةُ ٱلْحَقِّ ٱلْحَقِّ** และไม่กำลังใดๆ เว้นแต่ด้วยพระองค์ อักษร **ك** ในที่นี้ หมายถึง : ๑. ใน ๒. หรือ ใช้สำหรับการขอความช่วยเหลือ ๓. หรือเป็นสาเหตุ.

ประเภทต่างๆของมนุษย์ในเรื่องการถือโซคกลาง

ตัวบทหลักฐานที่ ๖ ถึง ๘

๖. และมีรายงานของท่านอิบนัมัสอูดเป็นหะดีษมัรฟูอว่า : เรื่องกลางร้ายนั้นเป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ เรื่องกลางร้ายนั้นเป็นการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ และไม่มีใครในหมู่พวกเราที่ไม่เชื่อเรื่องกลางร้าย ซึ่งผุดขึ้นมาในจิตใจ แต่อัลลอฮ์จะทำให้มันหมดไปด้วยการมอบหมายต่อพระองค์ รายงานโดยอบูดาอูดและติรมีซียพร้อมตัดสินว่ามันเป็นหะดีษที่คอเฮียะห์ และได้บอกว่ายาวของรายงานเป็นคำพูดของอิบนัมัสอูดเอง.

๗. และมีรายงานของอิหม่ามอะหมัด จากท่านหะดีษของอิบนีอัมรว่า : ผู้ใดที่กลางร้ายได้ทำให้เขาต้องล้มเลิก ไม่ทำรุระของเขาให้เสร็จก็เท่ากับว่าเขาได้ตั้งภาคี บรรดาคอฮาบะฮ์ได้กล่าวว่า ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ครับ มีวิธีไหนบ้างที่จะขจัดเรื่องดังกล่าวนี้ได้ ท่านตอบว่า :การกล่าวดูอาว่า โอ้อัลลอฮ์ ไม่มี ความดีใดๆ นอกจากความดีของพระองค์ ไม่มีกลางร้ายใดๆ นอกจากกลางร้ายที่พระองค์ทรงกำหนดและไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์. ๘. และมีรายงานของอิหม่ามอะหมัด จากหะดีษของอัลฟิฏลุบุตรของอับบาสว่า แท้จริงกลางร้ายนั้นคือสิ่งที่ทำให้ท่านทำ (ภารกิจใดภารกิจหนึ่ง) ต่อไปหรือยับยั้งท่านให้เลิกทำ.

☀ คำว่า **كَلِمَةُ ٱلْحَقِّ ٱلْحَقِّ** หมายถึง : เราทุกคนไม่มีใครรอดพ้นจากความเชื่อเรื่องกลางร้ายที่อาจจะผุดขึ้นมาในใจได้ ดังนั้นผู้ที่ไม่หันไปใส่ใจในกลางร้ายที่ได้ผุดขึ้นมาในใจและออกห่างจากคำพูดต่างๆที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ พร้อมกับยืนยันมั่นคงในการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ ดังนั้นเขาไม่ใช่ผู้ปฏิเสธศรัทธา. ☀ การมอบหมาย คือ ความสัจจริงในการยึดถือต่ออัลลอฮ์ ในการแสวงหาประโยชน์ และปกป้องสิ่งชั่วร้าย พร้อมมีความมั่นใจต่อพระองค์ และทำสาเหตุต่างๆที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ตามที่อัลลอฮ์กำหนด.

อะไรคือการรักษาการถือกลางร้าย ๑. ด้วยการยืนยันการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ เพราะการเชื่อในกลางร้ายนั้น อัลลอฮ์จะขับมันออกไปด้วยการมอบหมายต่อพระองค์ และจะทำให้สบายอกสบายใจ. ๒. อ่านบทดูอาที่มีที่มาจากท่านนบี ﷺ ที่ว่า โอ้อัลลอฮ์ ไม่มี ความดีใดๆ... ๓. มองต่อการกำหนดของอัลลอฮ์ในแง่ดี และอย่ามองเป็นกลางร้าย และอย่าให้กลางร้ายผุดขึ้นมาในใจ. ๔. จงอย่าย่อท้อ จงพยายามทำต่อไป จนกระทั่งอัลลอฮ์จะเปิดประตูแห่งความสำเร็จ.

ความแตกต่างระหว่างการจับฉลาก	กับการเสี่ยงทายด้วยไม้ตีว
เป็นสิ่งที่อนุญาต.	เป็นบาปใหญ่ เพราะถือเป็นการพนัน.
ได้รับให้เป็นจุดมุ่งหมายทางศาสนา.	ไม่ได้รับให้เป็นจุดมุ่งหมายทางศาสนา.
ใช้มันเพื่อกำหนดคสิทธิระหว่างผู้ที่มีความขัดแย้งกัน โดยที่พวกเขาสิทธิเหมือนกันหากไม่มีการกำหนดเกิดขึ้น.	ใช้มันเพื่อกำหนดความดีความชั่ว และถูกทำให้คล้ายคลึงการอ้างเรื่องเร้นลับ (ฮัยบ์) ด้วยกับการเชื่อมต่อเรื่องของโชค.
เป็นการงานของผู้ที่มีเตาฮีด.	เป็นการงานของผู้ที่ตั้งภาคี.
การจับฉลากเพื่อให้ได้อยู่ในแถวแรกของการละหมาดและให้การอะซาน.	การทำการคัดเลือกด้วยการโยนเหรียญและการนับ.
มันจะแยกออกให้แก่เจ้าของสิทธิและไม่สามารถที่จะแบ่งส่วนได้อีก.	มันจะแยกออกให้แก่ผู้ที่ไม่มีสิทธิที่จะได้รับ และก็สามารถที่จะแบ่งส่วนได้อีก.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

- การเตือนสำหรับในคำดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า : “ ฟังรู้เถิดว่าแท้จริงกลางร้ายของพวกเขาขึ้นอยู่กับที่อัลลอฮ์ต่างหาก ” พร้อมกับที่พระองค์ตรัสว่า : “ ลางร้ายของพวกเขาเพราะพวกเขาทำมันนั้นแหละ ” . (ซึ่งทั้งสองอายะฮ์นี้จะไม่ขัดกัน) ๒. การปฏิเสธโรคระบาด (คือโรคระบาดนั้นแพร่ด้วยกับตัวของมันเอง ซึ่งไม่ได้หมายถึงว่าโรคระบาดนั้นเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการแพร่ระบาด). ๓. การปฏิเสธลางร้าย (คือการปฏิเสธต่ออิทธิพลของมันที่จะส่งผลร้ายด้วยตัวของมันเอง ซึ่งไม่ได้ปฏิเสธการมีอยู่ของมัน (การบินของนก). ๔. การปฏิเสธนกเค้าแมว (คือนกฮูก หรือจำพวกนกที่คล้ายคลึงกับมัน). ๕. การปฏิเสธเดือนศอฟีร์ (คือช่วงวันเวลามันไม่ได้เข้าอยู่ในการที่จะส่งผลในการเกิดสิ่งใด หรือเกิด การกำหนดการของอัลลอฮ์ ซึ่งเดือนศอฟีร์ก็เหมือนกันเดือนอื่นๆ ที่จะถูกกำหนดให้มีความดีและความชั่วเกิดขึ้น และบางคนเมื่อได้ทำสิ่งใดเสร็จสิ้นในเดือนศอฟีร์เขาก็จะบันทึกเหตุการณ์นี้เอาไว้ และกล่าวว่า : ได้ทำเสร็จสิ้นไปแล้วในเดือนศอฟีร์ที่มีความดีเดือนนี้ และนี่คือส่วนหนึ่งจากการเยียวยารักษาอุตริกรรมด้วยกับอุตริกรรม และความโง่เขลาด้วยความโง่เขลา ดังนั้น แล้วเดือนศอฟีร์มันไม่ใช่เดือนที่มีความดีและมันก็ไม่ใช่เดือนที่มีความชั่วร้ายใดๆ. ๖. แท้จริง ุ้ไม้ “ เรื่องที่ดี ” มันไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งจากการเชื่อในลางร้าย ทว่ามันคือสิ่งที่ส่งเสริมให้กระทำต่างหาก. ๗. อธิบายความหมายของคำว่า ุ้ไม้ (คือทุก ๆ สิ่งที่ทำให้มนุษย์นั้นอยู่บนสิ่งที่ถูกสรรเสริญ). ๘. แท้จริงสิ่งที่เกิดขึ้นในหัวใจจากเรื่องดังกล่าวนี้ (การเชื่อในลางร้าย) พร้อมกับการรังเกียจของเขา ซึ่งมันจะไม่ทำอันตรายอะไรต่อเขาได้ ทว่าอัลลอฮ์จะทรงทำให้มันหายไปด้วยการมอบหมายต่อพระองค์. ๙. ระบุสิ่งที่จะต้องกล่าวสำหรับผู้ที่ประสบกับเหตุการณ์แบบนี้ “ โอ้อัลลอฮ์ไม่มีความดีใดๆ นอกจากความของพระองค์ ” ๑๐. การทำให้ความชัดเจนด้วยการเชื่อในลางร้ายนั้นมันเป็นการตั้งภาคี (โดยมีรายละเอียด คือ : เมื่อเชื่อว่ามัน(การบินของนก) จะทำให้เกิดลางร้ายได้ ซึ่งการเชื่อแบบนี้มัน คือซิริกใหญ่ และเมื่อเชื่อว่ามันเป็นสาเหตุทำให้เกิดลางร้าย ซึ่งการเชื่อแบบนี้มันคือซิริกเล็ก). ๑๑. อธิบายความหมายของลางร้ายที่ถูกตำหนิ (คือสิ่งที่ทำให้ท่านทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดต่อไปหรือมันมายับยั้งท่านให้เลิกทำสิ่งนั้น).

บทที่ ๒๙ : ว่าด้วยเรื่องโหราศาสตร์

โดยไม่ได้อีกแล้วว่า (เรื่องโหราศาสตร์เป็นส่วนหนึ่งของการตั้งภาคี) เพราะในเรื่องดังกล่าวนี้ มันมีรายละเอียด คือ : วิชาว่าด้วยเรื่องโหราศาสตร์ **عِلْمُ الْوَجْهِ** และวิชาที่ว่าด้วยเรื่องดาราศาสตร์ **عِلْمُ تَنْبِيهِ** และแน่นอนเรื่องนี้ได้กล่าวมาก่อนหน้านี้แล้ว.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ ถึง ๓

๑. ท่านอิมามอัลบุคอรียกล่าวไว้ในหนังสือ “ศอเฮียะห์อัลบุคอรีย ” ว่า : ท่านกอตาดะฮ์ ได้กล่าวว่า : “ อัลลอฮ์ได้ทรงสร้างดวงดาวทั้งหลายขึ้นมาเพื่อจุดประสงค์สามประการ คือ เพื่อประดับท้องฟ้า ให้สวยงาม เพื่อเป็นอาวุธไว้ขับไล่บรรดาชัยฏอน เพื่อเป็นเครื่องหมายบอกทิศทาง ดังนั้น ผู้ใดที่นำเรื่องดวงดาวไปใช้ในทางอื่นนอกเหนือจากเรื่องดังกล่าวนี้ แน่แน่นอนว่าเขาได้ทำผิดและได้ทำให้ประโยชน์ที่เขาจะได้รับนั้นหายไป และพยายามเข้าไปยุ่งในเรื่องที่เขาไม่มีความรู้ ”. ๒. และท่านกอตาดะฮ์เห็นว่าการเรียนรู้ในเรื่องของการโคจรของดวงจันทร์ **قَمَرِ الْجُمُودِ** นั้น เป็นเรื่องที่ควรหลีกเลี่ยง และท่านอิบนุ อุยัยนะฮ์ ไม่อนุญาตให้เรียนรู้ในเรื่องนี้เลย โดยที่ท่านฮัรบ ได้รายงานทัศนะทั้งสองท่านเอาไว้. ๓. ส่วนท่านอิหม่ามอะหมัด และท่านอิสฮาก อนุญาตให้เรียนรู้เรื่องการโคจรของดวงจันทร์ได้.

- ✪ ชาวสลัฟทุกท่านที่ห้ามเรียนรู้เรื่องการโคจรของบรรดาดวงดาว จะถือว่าคำพูดของเขาหมายถึง วิชาว่าด้วยเรื่องโหราศาสตร์.
- ✪ และชาวสลัฟทุกท่านที่อนุญาตให้เรียนรู้เรื่องการโคจรของบรรดาดวงดาวได้ จะถือว่าคำพูดของเขาหมายถึง วิชาที่ว่าด้วยเรื่องดาราศาสตร์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๔

รายงานจากอับู มูซา กล่าวว่า : ท่านรอซูล **ﷺ** กล่าวว่า : “ บุคคล ๓ จำพวกที่จะไม่ได้เข้าสวรรค์ คือ : ๑. คนที่ติดสุราเรื้อรัง ๒. คนที่ติดสัมพันธ์ทางเครือญาติ ๓. และคนที่เชื่อถือในเรื่องไสยศาสตร์ ”. (บันทึกโดยอะหมัด และอิบนุ หิบบาน ในหนังสือศอเฮียะห์ของเขา).

- ✪ จะไม่ได้เข้าสวรรค์ : นี่เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาหะดีษที่มีการกล่าวคาดโทษเอาไว้ ซึ่งจะปล่อยให้ผ่านไปตามที่มันได้มีมา และจะไม่ถูกคัดค้านจากบรรดาตัวบทอื่นๆ และนี่คือการห้ามปรามที่สวยงามที่สุด.
- ✪ คนที่ติดสุราเรื้อรัง : คือผู้ซึ่งดื่มสุราเป็นประจำอย่างมากมาย และสุราคือ ทุกๆ สิ่งที่จะมาปกปิดสติปัญญาให้หลงอยู่บนความบันเทิงเรีงรมณ์ และทำให้ขาดสติที่จะยับยั้งชั่งใจ. ✪ คนที่ติดสัมพันธ์ทางเครือญาติ : “ **الرِّحْمِ** ” คือความเป็นญาติใกล้ชิด และการเชื่อมสัมพันธ์ทางเครือญาติซึ่งจะไม่ถูกกำหนดเอาไว้ในบทบัญญัติทางศาสนา ซึ่งที่กลับของมันคือ จาริตประเพณี ทั้งนี้จะต้องไม่ขัดกับบทบัญญัติทางศาสนา. ✪ คนที่เชื่อในเรื่องไสยศาสตร์ : นี่คือหลักฐานยืนยัน และบ่งชี้ว่า แท้จริงวิชา โหราศาสตร์ คือ ประเภทหนึ่งจากไสยศาสตร์.

บพว่ดว้ยรื่งขงบพปใหญ่ ❁ **นียมขงบพปใหญ่** : ซัยคูลอิสลาม รอฮิมะฮุลลอฮ์ ได้ให้นียมขงบพปใหญ่ว่ : (คืทุกๆ บพปที่ไ้ถูกวางบทลงโทษเอาไ้เป็นการเฉพะ) เช่น การสาบแ่ง การโกรธ การซับไล้ การบริสุทธี จากผู้ที่กระทำมัน หรือแท้จริงผู้ที่ท่่ามันคืหนึ่งจากบรรดาผู้ปฏิเสศศรัทธา หรือจากบรรดาผู้ตั้งภาคี หรือเขาไมใช่ส่วนหนึ่งจากบรรดาผู้ศรัทธา หรือถูกนำไปเปรียบดว้ยกับควมน่าเกลียดขง บรรดาสัตัวต่งๆ... ❁ **ข้อตดลนตผู้ที่กระทำบพปใหญ่** : การเป็นผู้ศรัทธากั้ดว้ยกับการศรัทธาขงเขา การเป็นคนซั้วกั้ดว้ยกับการบพปใหญ่ขงเขา คือยู่ภายไ้พระประสงค้ขงอัลลอฮ์ หากพระองค้ทรงประสงค้ พระองค้กั้จะลงโทษเขา และหากพระองค้ทรงประสงค้ พระองค้กั้จะอภัยให้แกเขา. ❁ **บพปใหญ่มีจนวนมกหรือมีจนวนที่ถูกจ่กตเอาไ้** ? : มันถูกจ่กตดว้ยกับค่นียมที่กล่าวไปซ่งงต้น ซ่งไมไ้ถูกจ่กตดว้ยกับจนวนขงมัน. ❁ **บพปใหญ่เป็นลิ่งที่มีควมผดใหญ่กว่ หรือการตั้งภาคีเล้กมีควมผดใหญ่กว่บพปใหญ่** ? : ควมผดบพปต่งๆ มันจะเริ่มดว้ยกับบพปเล้กๆ หลังจกนั้กั้จะเป็นบพปใหญ่ๆ หลังจกนั้กั้จะเป็นการตั้งภาคีเล้กๆ หลังจกนั้กั้จะเป็นการภาคีใหญ่ๆ อัลลอฮ์ตะอาลา ตรัสว่ : “ แท้จริงอัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษกับการตั้งภาคีตอพระองค้ แต่พระองค้จะทรงอภัยโทษลิ่งอื่นที่นอกเหนือจกการตั้งภาคีสำหรับผู้ที่พระองค้ทรงประสงค้ ” และท่านอิบนุ มัสอูด (รอฎียัลลอฮุอันฮ) กล่าวว่ : (แน่อนว่การที่ฉันจะสาบานตออัลลอฮ์ดว้ยกับควมเท็จ มันยอมตดว่การที่ฉันจะสาบานตอลิ่งอื่นจกพระองค้ดว้ยกับควมจริงเสยอีก) และการสาบานตออัลลอฮ์ดว้ยกับควมเท็จมันเป็นบพปใหญ่ และการสาบานตอลิ่งอื่นจกพระองค้แม้ว่จะเป็นควมจริงกั้ตาม มันกั้คืการตั้งภาคีเล้ก. ❁ **บพปใหญ่จะถูกลบลั้งดว้ยกับการงานที่ดี หรือจ่เป็นตอ้งทำการสำนึกผดกกลับตัว(เตาบะฮ์)** ? : จ่เป็นสำหรับบพปใหญ่ที่จ่ตอ้งทำการสำนึกผดกกลับตัว ท่านนบิ ﷺ กล่าวว่ : (สตรีที่รื่งให้พุมพายแกคนตายถ่านางไม่สำนึกผดกก่อนตาย) และ (หากเขาไมไ้ทำบพปใหญ่..). ❁ **การสำนึกผดกกลับตัว(เตาบะฮ์) จกบพปใหญ่แค่บางส่วนถื่อว่ไ้ไ้หรือไม่** ? : การสำนึกผดกกลับตัวจกบพปใหญ่แค่บางส่วนนั้นถื่อว่ไ้ไ้ได้ พรอ้มกับตอ้งถอนตัวจกทุกๆ ควมผดบพปนั้นด้วย. ❁ **ผู้กระทำบพปใหญ่จะถูกรักหรือรังเกียจ** ? : เขาจะถูกรักดว้ยกับขนาดควมศรัทธาขงเขา และเขาจะ ถูกเกลียดกั้ดว้ยกับขนาดจกการกระทำควมผดบพปขงเขา และอย่านั้ร่วมในสภาพที่เขากกระทำ บพปใหญ่. ❁ **บพปใหญ่ต่งๆมีควมเหลื่อมล้กกัน** ? : ใช่ ทุกๆ บพปใหญ่จะมีควมเหลื่อมล้กกัน ท่านนบิ ﷺ กล่าวว่ : “ พวกท่านตอ้งการใหม่ ? ฉันจะชี้แนะพวกท่านถึงบพปที่มันใหญ่กว่บพปใหญ่ต่งๆ ! ” ❁ **เราจะเรียกผู้กระทำบพปใหญ่ว่อย่างไร** ? : เขาคืผู้ศรัทธาดว้ยกับการศรัทธาขงเขา เขาคืผู้กระทำควมซั้วดว้ยกับการทำบพปใหญ่ขงเขา และเขาคืผู้ศรัทธาที่มีอห่่านบกพรอ้ง และเราจะไม่กล่าว เช่นพวกมูรฎูฮะห์ที่กล่าวว่ : เขาเป็นผู้ศรัทธาที่มีหลักศรัทธาสมบูรณ์ และเรากั้จะไม่กล่าวเช่นเดียวกับ พวกคอวาริจญ์ที่กล่าวว่ : ผู้ทำบพปใหญ่คื ผู้ปฏิเสศศรัทธา.

ประเด็นต่งๆในบพปนี้ ๑. วิทยปัญญาในการสร้างดวงดาวต่งๆคื) (เพื่อประดับทอ้งฟ้า/เป็นอาวูซซับไล้ บรรดาซัยญอน/เป็นเครื่องหมายบอกทิตทง). ๒. การตอบไ้ตอผู้ที่อ่างอื่นไปจกลิ่งดกกล่าวนี้ (เป็นวิชาโหราศาสตร์) . ๓. กล่าวถึงควมเห็นที่ไม่ตรงกันขงชาวสลัฟในวิชาว่ดว้ยการโคจรขงดวงจันทร์. ๔. การคาดโทษตอผู้ที่เชื่ถื่อดว้ยกับลิ่งหนึ่งจกไสยศาสตร์ และแม้ว่เขาจะรู้แล้วว่มันคืลิ่งที่เป็นควมแท้จกั้ตาม.

บทที่ ๓๐ : ว่าด้วยเรื่องการขอฝนจากดวงดาว

๑. การตั้งภาคีใหญ่ : คือ การขอฝนจากดวงดาว หรือเชื่อว่าแท้จริงดวงดาวนั้นมันสามารถตอบสนองความต้องการต่างๆ ได้.
๒. การตั้งภาคีเล็ก : คือ การเชื่อว่าแท้จริงดวงดาวคือสาเหตุ และอัลลอฮ์คือผู้ที่สร้างและผู้ที่ทำให้ฝนเกิดขึ้นมา.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ และ ๒

๑. อัลลอฮ์ ตะอาลา กล่าวว่า : “ และทุกๆที่พระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า พวกเจ้าก็ยังคงปฏิเสธต่ออัลลอฮ์กระนั้นหรือ ” ๒. มีรายงานจากท่านอุมมาลิก อัลอัซอะรียี رضي الله عنه ว่า “ แท้จริงท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ ได้กล่าวว่า : “ เรื่องสี่อย่างที่เป็นเรื่องในยุคของพวกญาฮิลียะห์ ซึ่งยังคงมีอยู่ในประชาชาติของฉันโดยที่พวกเขายังไม่ทิ้งมันไป คือ : ๑. การเชิดชูวงศ์ตระกูล ๒. การเหยียดหยามในเรื่องเชื้อสาย ๓. การขอฝนจากหมู่ดาว ๔. การร้องให้พุ่มพวยให้แก่คนตาย ” และท่านกล่าวอีกว่า : “ สตรีที่ร้องพุ่มพวยถ้าไม่สำนึกผิดก่อนที่นางจะตายในวันกิยามะฮ์ร่างของนางจะให้นางฟื้นคืนชีพในสภาพที่สวมเสื้อผ้าที่ทำมาจากทองแดงที่หลอมละลาย และเสื้อเกราะที่ทำมาจากโรคผิวหนัง ” บันทึกโดยมุสลิม.

❖ **وتجعلون** : พวกเจ้าปฏิเสธว่า แท้จริงปัจจัยยังชีพนั้นมาจากอัลลอฮ์โดยที่พวกเจ้านำเอาสิ่งที่ได้รับจากพระเจ้าไปรวมกับสิ่งอื่นจากพระองค์.

❖ **أربع** : สี่เรื่องนี้ไม่ใช่เพื่อเป็นการจำกัดจำนวน เพราะว่ามีหลายสิ่งที่มีร่วมกัน และแท้จริงท่านนบีคือลัลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม กล่าวว่าเรื่องดังกล่าวนี้เป็นส่วนหนึ่งจากการจำกัดความรู้ต่าง ๆ และรวมมันไว้ด้วยการจำแนกประเภทและจำนวน เพราะมันจะนำมาซึ่งความเข้าใจ และยืนยันด้วยความจำ.

❖ **الجاهلية**: คือยุคก่อนที่ท่านนบี คือลัลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลัม จะได้รับการแต่งตั้ง และเป้าหมายเพื่อชี้ถึงการกระทำที่น่ารังเกียจ และเพื่อให้ห่างจากมัน และทุกๆ สิ่งในยุคนั้น คือความโง่เขลาและความน่าเกลียด.

❖ **لا يتركونهن** “พวกเขายังไม่เลิกรา” : มีการบอกให้ทราบและการแจ้งเตือนให้ระวัง และไม่ใช่ว่าเป็นการยอมรับ.

❖ **الفخر بالأحساب** : “การเชิดชูวงศ์ตระกูล” : คือการอวดในความสูงส่ง ในความยิ่งใหญ่ด้วยกับสิ่งที่เขามีไม่ว่าจะเป็นเกียรติยศและตำแหน่งหน้าที่ และการเชิดชูภูมิใจมันจะต้องเกิดขึ้นด้วยการยำเกรงต่ออัลลอฮ์ ซึ่งจะถูกห้ามจากการอวดใหญ่อวดโต และทุกๆ สิ่งเมื่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์เพิ่มขึ้นแก่เขา ความถ่อมตนต่อสัจธรรมรวมถึงมารยาทก็จะเพิ่มขึ้นไปด้วย.

❖ **والطعن في الأنساب** : “การเหยียดหยามในเรื่องเชื้อสาย : คือ การตำหนิถึงที่มาเชื้อสายของมนุษย์ เช่นการพูดว่า : “คุณมันลูกของคนฟอกหนัง”.

❁ **والاستسقاء بالنجوم** : “การของฝนจากหมู่ดาว” : คือหลักฐานยืนยัน และความหมายของมันคือการ พาดพิงฝนไปยังหมู่ดาวทั้งหลาย.

❁ **والنحاية**: คือการยกเสียงสูงร้องไห้แก่คนตายเจตนาเพื่อร้องไห้คร่ำครวญ.

❁ **تلقا** : ถูกทำให้ฟื้นคืนชีพขึ้นมาจากหลุมศพของนาง **سربال**: เสื่อยาว **قطران** : น้ำมันดิบ ทองแดงการหลอมละลาย.

❁ **جرب** : คือโรคที่เกิดขึ้นบนผิวหนัง มันจะทำการติดต่อทุกสิ่งไปสัมผัสมัน และความหมายนี้คือ ทุกๆ ส่วนบนผิวหนังของนางจะเป็นโรคผิวดังชนิดนี้ด้วยกับตำแหน่งของเสื่อเกราะที่ทำมาจากโรค ผิวดัง, เมื่อทองแดงที่หลอมละลาย และโรคผิวหนังได้เข้ามารวมเข้าด้วยกันมันก็จะยิ่งเพิ่มบททดสอบขึ้นไปอีก และวิหยปัญญาในเรื่องนี้ คือ เมื่อนางไม่ปกปิดภัยพิบัตินี้ (การมีคนตายจากไป) ผลตอบแทนนางก็จะถูก ปกปิดให้ด้วยกับสิ่งนี้ ซึ่งผลย่อมเป็นชนิดเดียวกับพฤติกรรม.

เหตุผลที่ตั้งชื่อว่า “ วันกียามะฮฺ ” เพื่อให้ :

มวลมนุษย์ยืนขึ้น : “ วันที่มนุษย์จะยืนต่อหน้าพระเจ้า แห่งสากลโลก ”

สักขีพยานยืนขึ้น : “ และวันที่ซึ่งปวงพยานจะยืนขึ้นเป็นพยาน ”

เพื่อคิดบัญชีด้วยตราชั่ง : “ และเราตั้งตราชั่งที่เที่ยงธรรมสำหรับวันกียามะฮฺ ”

ตัวบทหลักฐานที่ ๓ และ ๔

๓. มีรายงานโดยอิมามอัลบุคอรีและมุสลิม จากท่านซัยด์บินคอลิด رضي الله عنه ว่า : ท่านนบี ﷺ ได้เป็นอิมาม นำพวกเราละหมาดซุบฮิที่อัลฮุฎัยบียะห์โดยที่แห่งนั้นยังมีร่องรอยของน้ำฝนที่ได้ตกลงมาในตอนกลางคืนที่ผ่านมา เมื่อเสร็จจากการละหมาดท่านนบีหันหน้ามาที่ผู้คนแล้วพูดขึ้นว่า : “พวกท่านรู้หรือไม่ว่าพระเจ้าของพวกท่านตรัสว่าอย่างไร ? พวกเขาตอบว่า : “อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์เท่านั้นที่รู้ ท่านนบี กล่าวว่า : “พระเจ้าตรัสว่า “รุ่งเช้าวันนี้บรรดาปวงบ่าวของฉันมีทั้งผู้ที่ศรัทธาและไม่ศรัทธาต่อฉัน โดยผู้ที่พูดว่าเราได้รับน้ำฝนด้วยพระเมตตาและกรุณาของอัลลอฮฺ เขาคือผู้ศรัทธาต่อฉันและปฏิเสธศรัทธาต่อดวงดาว ส่วนคนที่บอกเราได้รับน้ำฝนเนื่องจากดาวดวงนั้นดวงนี้ เขาคือผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อฉันแต่ศรัทธาต่อดวงดาวต่างๆเหล่านั้น” .

๔. และมีอะดิษอีกบทที่รายงานโดยอิมามอัลบุคอรีและมุสลิม จากอะดิษของท่านอิบนีอับบาสในความหมายเดียวกันโดยมีข้อความเพิ่มเติมว่า : บางคนในหมู่พวกเขาพูดว่า “เป็นเพราะดวงดาวดวงนั้นจริงๆ (ที่ทำให้ฝนตก) ดังนั้น อัลลอฮฺจึงได้ประทานอายะฮ์นี้ลงมา : “ข้า (อัลลอฮ) ได้สาบานด้วยตำแหน่งต่างๆของดวงดาว” จนถึงอายะฮ์ที่ว่า : “พวกเจ้าก็ยั้งปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺกระนั้นหรือ” .

﴿فَلَا﴾ ความหมายคือ : จงระวังเถิด ข้า(อัลลอฮฺ) ได้สาบานด้วยตำแหน่งต่างๆ ของดวงดาว.

﴿﴾ บทเรียนจากการสาบานของอัลลอฮฺ ตะอาลา ทั้งๆ ที่พระองค์คือผู้สัจจริง ไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะต้องสาบาน :

๑. มันคือสำนวนของคนอาหรับ, เพื่อเป็นการเน้นย้ำสิ่งต่างๆ ด้วยการสาบาน.
๒. แท้จริงผู้ศรัทธาจะเพิ่มความมั่นใจขึ้น และไม่ห้ามจากการเพิ่มการยืนยันต่างๆ ที่จะทำให้ป่าวของอัลลอฮฺมีความมั่นใจเพิ่มขึ้น.
๓. แท้จริงอัลลอฮฺจะสาบานด้วยกับสิ่งต่างๆ ที่มีความยิ่งใหญ่ที่บ่งชี้ถึงความสมบูรณ์ ความสามารถ และความยิ่งใหญ่ และความรู้ของพระองค์.
๔. เป็นการแจ้งให้ทราบถึงสภาพของสิ่งที่อัลลอฮฺได้สาบานด้วย เพราะว่าพระองค์จะไม่สาบานยกเว้นว่าสิ่งนั้นจะต้องเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ.
๕. เป็นการให้ความสำคัญต่อสิ่งที่อัลลอฮฺได้สาบานด้วย เพราะแท้จริงพระองค์ คือผู้คุ้มครองแก่การคุ้มครองและการรับรอง.

﴿كَرِيمٍ﴾ คำว่า ﴿كَرِيمٍ﴾ หมายถึง :

๑. ความสง่า ความสวยงามซึ่งไม่มีสิ่งใดที่จะสวยงามไปกว่าอัลกุรอานอีกแล้ว.
๒. การให้ที่มากมาย ชาวอัลกุรอาน ความดีที่มากมายได้ถูกประทานให้แก่พวกเขา ไม่ว่าจะเป็ความดีในเรื่องศาสนา เรื่องทางโลก เรื่องเกี่ยวกับสุขภาพร่างกาย และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับหัวใจ.

﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾ “ซึ่งอยู่ในบันทึกที่ถูกพิทักษ์รักษาไว้” : แผ่นบันทึกที่ถูกรักษาไว้ หรือสมุดบันทึกที่อยู่ในมือของมะลาอิกะฮ์

﴿لَا يَمْسُهُ إِلَّا الْمَطْهُرُونَ﴾ “ไม่มีผู้ใดจะแตะต้องอัลกุรอานนอกจากบรรดาผู้บริสุทธิ์เท่านั้น” หมายถึง : บรรดามะลาอิกะฮ์, และมันยังชี้ไปถึงผู้ที่ได้ทำหัวใจของเขาให้สะอาดจากบรรดาบาปต่างๆ เพื่อให้เขาเข้าใจอัลกุรอาน.

﴿تَنْزِيلٍ﴾ ถูกประทานลงมา :

๑. แท้จริงอัลกุรอานลงมาเพื่อสิ่งถูกสร้างทั้งหมด และเป็นศาสนที่ครอบคลุม.
๒. แท้จริงอัลกุรอานลงมาจากพระผู้อภิบาลของพวกเขา และเมื่อเป็นเช่นนั้น ดังนั้น อัลกุรอานก็คือข้อตัดสินระหว่างพวกเขา และเป็นผู้ที่ตัดสิน.
๓. แท้จริงการลงมาของอัลกุรอานเป็นส่วนหนึ่งจากความสมบูรณ์ของความเป็นพระเจ้าของอัลลอฮฺ ซึ่งพระองค์ทราบว่าแท้จริงอัลกุรอานนั้น เป็นความเมตตาสำหรับปวงบ่าว.
๔. แท้จริงอัลกุรอาน คือพระดำรัสของอัลลอฮฺซึ่งถูกประทานลงมา ไม่ใช่สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาใหม่.

﴿مُذْهِبُونَ﴾ “พวกเจ้าปฏิเสธเหยียดหยัน” : พวกเจ้านั้นกลัว สิ่งดังกล่าวนั้นไม่สมควรสำหรับพวกท่านสมควรสำหรับผู้ที่อยู่กับเขาและยอมรับความจริงด้วยกับอัลกุรอานนั้น.

﴿وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ﴾ “และทั้งๆ ที่พระองค์ทรงประทานปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า พวกเจ้าก็ยังคงปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮฺกระนั้นหรือ” : พวกท่านทำให้การขอบคุณของพวกท่านเป็นการปฏิเสธ และนี่คือส่วนหนึ่งจากความโง่เขลาเบาปัญญา.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายอายะฮ์ ﴿وَتَوَلَّوْا رُؤُوسَكُمْ لِلدِّينِ﴾.
๒. กล่าวถึง ๔ เรื่องที่เป็นเรื่องในยุคนุญาอิลียะห์คือ : ๑. การเชิดขวงศ์ตระกูล ๒. การเหยียดหยามในเรื่องเชื้อสาย ๓. การขอฝนจากหมู่ดาว ๔. การร้องให้พุ่มพ่ายให้แก่คนตาย.
๓. กล่าวถึงสิ่งที่เป็นการศึกษาในบางส่วนของมัน การขอฝนจากหมู่ดาว,การเหยียดหยามในเรื่องเชื้อสายการร้องให้พุ่มพ่ายให้แก่คนตาย.
๔. แท้จริงส่วนหนึ่งจากการปฏิเสธศรัทธา มีสิ่งที่ไม่ทำให้ออกจากศาสนาอิสลาม คือการขอฝนจากหมู่ดาว บางส่วนของมันเป็นการปฏิเสธศรัทธาที่ทำให้ออกจากศาสนาอิสลาม และบางส่วนของมันเป็นการปฏิเสธศรัทธาแต่ไม่ทำให้ออกจากศาสนา.
๕. คำกล่าวของท่านบี “รุ่งเช้าวันนี้บรรดาปวงบ่าวของฉันมีทั้งผู้ที่ศรัทธาและไม่ศรัทธาต่อฉัน” ด้วยกับสาเหตุการลงมาของความโปรดปรานนี้ จำเป็นต่อมนุษย์เมื่อมีความโปรดปรานหนึ่งมาซึ่งเขาการที่เขาจะต้องพาดพิงความโปรดปรานนั้นไปยังสาเหตุต่างๆที่มาจากอัลลอฮ์.
๖. ทำความกระจ่างให้สำหรับการศรัทธาที่ถูกต้องในเรื่องนี้ เนื่องโดยการพาดพิงมันไปยังความโปรดปรานและความเมตตาของอัลลอฮ์.
๗. ทำความกระจ่างให้สำหรับการเป็นการปฏิเสธศรัทธาในเรื่องนี้ เนื่องโดยการพาดพิงมันไปยังดวงดาวจักรราศี.
๘. ทำความกระจ่างต่อคำกล่าวของท่านบี “เป็นเพราะดวงดาวดวงนั้น ดวงนี้จริงๆ” ที่ทำให้ฝนตก คือด้วยการจัดการ และการสัญญาของมัน.
๙. การนำเสนอประเด็นปัญหาของผู้รู้ต่อผู้เรียน ด้วยวิธีการตั้งคำถาม จากคำกล่าวของท่านบี “พวกท่านรู้หรือไม่ว่าพระเจ้าของพวกท่านตรัสว่าอย่างไร ? ” และนี่คือการทำให้พวกเขามีความสนใจ และนี่คือหนึ่งจากสิ่งที่ดีของการสอนของท่านบี ﷺ.
๑๐. การคาดโทษของการร้องให้พุ่มพ่ายให้แก่คนตาย “สวมเสื้อผ้าที่ทำมาจากทองแดงที่หลอมละลาย และเสื้อเกราะที่ทำมาจากโรคผิวหนัง”.

แบบทดสอบส่วนที่ ๖ : (มี ๗ บท)

คำถามที่ ๑ : อะไรคือความต่างระหว่างสิ่งต่อไปนี้ ?		
ถือโซคกลาง	การพูดในแง่ดี	ลำดับ
.....	๑
.....	๒
.....	๓
การเสียหายด้วยไม้ตี	การจับฉลาก	
.....	๑
.....	๒
.....	๓

คำถามที่สอง : จงเติมเครื่องหมาย ในช่องสี่เหลี่ยมที่เหมาะสม หรือเติมประโยคให้สมบูรณ์

- ส่วนหนึ่งจากเครื่องหมายของผู้ที่ทำไสยศาสตร์ : ๑..... ๒..... ๓..... ๔..... ๕.....
- การอธิบายอัญมณีของท่านอุมร์ด้วยกับชัยฏอน คือการอธิบายด้วยกับตัวอย่าง : ถูก. ผิด.
- ﴿ أَشْتَرَى ﴾ คือ : ﴿ مِنْ خَلْقِي ﴾ คือ :
- ﴿ اجْتَنِبُوا ﴾ มีความหมายลึกซึ้งกว่า لَوْزْنَا เพราะ ว่า بُنِيَّةٌ ความหมายของมันคือ การละทิ้งและการออกห่าง : ถูก. ผิด.
- “เจ็ดประการที่ทำให้พิณาศ” จำนวนตรงนี้ให้ความหมาย : จำกัด. ไม่จำกัด.
- จำนวนนี้ที่อยู่ในตัวบทต่างๆ มีความหมายที่ถูกเข้าใจหรือไม่ ? :
- เพราะอะไรที่มันถูกระบุถึงเป็นจำนวน โดยที่ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ถูกเข้าใจ ? :
- ชีวิตที่ห้ามฆ่ามีอยู่ : ๓. ๔. , สิ่งที่เป็นที่ต้องห้ามคือ การกินดอกเบ็ญ. ไม่ใช่จำกัดเฉพาะแค่การกิน.
- เด็กกำพร้า คือผู้ที่ใครได้ตายจากเขา : พ่อเขา. แม่เขา. ไม่ว่าเด็กกำพร้า นั้นจะเป็นชายหรือหญิง ก่อน. ก่อน/หลัง) บรรลุศาสนภาวะ.
- ﴿ اَبْرَأْتِ ﴾ คือ : บรรดาผู้หญิงที่เป็นเสรีชน. ผู้หญิงที่บริสุทธิ์จากการทำชินา.
- จำเป็นที่ผู้ปกครองผู้มีอำนาจจะต้องทำการประหารผู้ทำไสยศาสตร์ : โดยไม่ต้องให้ทำการเตาบะฮ์ หลังจากมีการเตาบะฮ์แล้ว.
- ﴿ اَلْحَبِيءِ ﴾ คืออะไร : ไสยศาสตร์. ทุกสิ่งที่ไม่ใช่ความดีไม่ว่าจะเป็นไสยศาสตร์หรือไม่ก็ตาม.
- ﴿ اَلْمَأْمُونَةِ ﴾ คือ : ชัยฏอน. สิ่งที่น่าเวลายืดจากการถูกราบไหว้หรือการตามหรือการเชื่อฟัง.
- ﴿ اَلْعِبَادَةِ ﴾ เป็นส่วนหนึ่งจากประเภทของการถือโซคกลาง : ถูก. ผิด.

๑๕. ผู้ที่เรียนรู้สิ่งหนึ่งจากโหราศาสตร์แน่นอนว่าเขาได้เรียนรู้สิ่งหนึ่งจากไสยศาสตร์แล้ว : ถูก. ผิด.
๑๖. สภาพการคำนวณทางดาราศาสตร์ : ไม่ใช่. ใช่. มีความสัมพันธ์กับเหตุการณ์ต่างๆของโลก.
๑๗. ประเภทของการเรียนรู้เรื่องดาวดาว : ๑ :..... และข้อตัดสินของมัน.....
๒ :..... ข้อตัดสินของมัน :
๑๘. การนำเอา **مَيْمَنَة** มาอยู่ในเรื่องไสยศาสตร์ : เป็นความผิดพลาดของผู้คัดลอก. เพื่อเป็นการรวมกันระหว่างมันทั้งสองในการแยกจากกัน.
๑๙. “แท้จริงการพูดจาที่ชัดเจนลึกซึ้งนั้นเป็นมนต์ขลัง” : เป็นการสรรเสริญ. เป็นการตำหนิ. เพื่ออธิบายสิ่งที่เกิดขึ้น หลังจากนั้นก็พิจารณาดูที่ผลของมัน .
๒๐. **أَرْغِفًا** คือ : หมอดู. เป็นชื่อเรียกทั่วไป.
๒๑. หลักฐานว่าด้วยเรื่องหมอดูเพื่อเป็นการอธิบายว่า : เขาคือใคร. วิธีของมัน. ข้อตัดสินของมัน. ถูกทุกข้อ.
๒๒. การเรียนรู้ **الْحَقِيقَاتِ** แบ่งเป็น : ๒ ประเภท. ๑ ประเภท. คือคำพูดของ อิบน์ อับบาส.
๒๓. ผู้ใดเชื่อหมอดูและเชื่อว่าแท้จริงหมอดูนั้นไม่ได้รู้สิ่งเร้นลับใดนอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น เขาเป็นกาเฟร โดยที่จะตกเป็นการปฏิเสธ : ใหญ่. เล็ก.
๒๔. ผู้หญิงคนหนึ่งได้กล่าวแก่อีกคนว่า : ฉันจะทำไสยศาสตร์ใส่สามีเธอ และสำหรับเธอแล้วจะไม่ได้รับผลใดๆ ด้วย : ทั้งสองมีส่วนร่วมในการทำไสยศาสตร์. ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้หญิงคนทั้งสอง.
๒๕. ชายคนหนึ่งได้รับการถูก **بَط** คือ : ไสยศาสตร์ในแง่ดี. การรักษาโรค.
๒๖. ตัวบทต่างๆและคำกล่าวชาวสลัฟที่บ่งชี้ว่า : ไม่ถูกแก้. จะถูกแก้ ไสยศาสตร์ด้วยกับไสยศาสตร์.
๒๗. ไสยศาสตร์จะถูกแก้ด้วยกับ : การกรอกเลือด. การอ่านอายะฮ์อัลกุรซีย์.
 การดูอาอ์ เช่นกล่าว **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ، رَبِّ الْعَالَمِينَ** ถูกทุกข้อ.
๒๘. การปิดเป่าแก้ไสยศาสตร์แบ่งเป็น : ๑ :..... ๒ :.....
๒๙. ทำลายการถือโชคลงของกลุ่มชนฟิรอน ด้วยพระดำรัสของอัลลอฮ์ : ﴿تَمَّا طَرَاسِمْ عَلَيْهِمْ﴾. ﴿مَنْعَمَ مَنْعَمَ﴾.
๓๐. การถือโชคลงมันจะปฏิเสธการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ เพราะว่าผู้ที่ถือโชคลงนั้น : เป็นการตัดขาดการมอบหมายของเขาต่ออัลลอฮ์และได้มอบหมายต่อสิ่งอื่นแทน. ได้แขวนเรื่องหนึ่งโดยที่มันไม่มีข้อเท็จจริงแต่อย่างใด. ถูกทุกข้อ.
๓๑. “ลางร้ายของพวกท่านเพราะพวกท่านเอง” นี้คือสิ่งที่ผู้กล่าวคือกล่าว : ชาวบ้าน. บรรดาศาสนทูต.
๓๒. “ลางร้ายของพวกเขานั้นอยู่ที่อัลลอฮ์ต่างหาก” คือ
“ลางร้ายของพวกท่านเพราะพวกท่านเอง” คือ.....
๓๓. การแพร่ระบาดของโรคด้วยกับพระอนุมัติของอัลลอฮ์ : โรคต่างๆที่เกิดจากการสัมผัส. โรคทางนามธรรม. ถูกทุกข้อ.

๓๔. “ไม่มีโรคระบาด ไม่มีกลางร้าย ไม่มีนกเค้าแมว และไม่มีเดือนศอฬร” เป็นการปฏิเสธ : การมีอยู่ของมัน
 อิทธิพลของมัน.
๓๕. “ไม่มีโรคระบาด” คือ :..... มันค้านกันหรือไม่กับ “ท่านจงหนีจากคนที่เป็นโรคเรื้อน” ? :.....
๓๖. ท่านจะรวมกันอย่างไรระหว่าง “ไม่มีกลางร้าย” กับ “ไม่มีกลางร้ายเว้นแต่ใน๓สิ่ง” ?
 :.....
๓๗. “ไม่มีนกเค้าแมว” คือ :..... “ไม่มีเดือนศอฬร” คือ :.....
๓๘. ความหมาย “ไม่มีใครในหมู่พวกเราที่ไม่เชื่อเรื่องกลางร้ายที่ผุดขึ้นมาในจิตใจ” คือ :.....
 และสิ่งนี้มี :.....
๓๙. “ไม่มีจักรราศี” คือ :..... “ไม่มีปีศาจ” คือ :.....
๔๐. คำกล่าวที่ว่า “เดือนศอฬรเป็นเดือนที่ดี” : อนุญาต. เป็นคำพูดในแง่ดี. เป็นเรื่องของการแก้
 บิดอะฮ์หนึ่งด้วยกับอีกบิดอะฮ์หนึ่ง.
๔๑. เป้าหมายจากการไล่คนให้บินไปเนื่องจากอันตรายของมัน : ถูก. ผิด.
๔๒. ชาวอาหรับเขาได้เตรียมตัวพวกเขาต่อความรู้ต่างๆ เช่นการถือกลางร้าย การเชื่อโชคลางที่เกี่ยวกับนก เสี่ยง
 ดวงตามการบินของนก การปิดเป่า และพวกเขาได้ปฏิเสธเรื่องไร้สาระ แล้วพวกเขาก็ได้กระจายสิ่งนี้ไปในกลุ่ม
 คน จากข้ออ้างว่ามันจะมันจะทำให้ผีปีศาจนั้นประสพกับพวกเขาในการเดินทางของพวกเขา และการออกไป
 ของนกจากเลือดที่ถูกฆ่า ที่ชื่อว่า นกเค้าแมว และการพูดคุยของพวกเขาเกี่ยวกับญิน และสิ่งอื่นๆ : อนุญาต.
 ไม่อนุญาต.
๔๓. คำกล่าวที่ว่า “มีความดี อินชาอัลลอฮ์” ขณะที่ได้ยินเสียงของหมาหรือลา : อนุญาต. ไม่อนุญาต.
๔๔. คำกล่าวที่ว่า “นี่คือดวงดาวแห่งโชคลาง” : อนุญาต. ไม่อนุญาต.
๔๕. ญัมล คือ : คำพูดที่ดีเท่านั้นตามที่มิในหะดีษ. ทุกสิ่งที่กระตุ้นให้มนุษย์ทำสิ่งที่ถูกยกย่อง ไม่ว่าจะ
 เป็นคำพูด การกระทำภายนอก หรือสิ่งที่ได้ยิน.
๔๖. เมื่อเขาได้ถือโชคลางโดยที่ผ่านไปเขาอยู่ในความกังวลและความทุกข์ ซึ่งเขากลัวจากผลของผู้ที่ถูกถือโชคล
 าง : อนุญาต. เป็นซิริกล็ก. เป็นผู้ทำบาป. และเมื่อเขาได้ถือโชคลาง และเขาได้ยุติและละทิ้งการ
 งานนั้นไป : เป็นซิริกล็ก. เป็นบาปใหญ่.
๔๗. “กลางร้ายที่ถูกตำหนิ” เป็นการชี้ว่ามีเรื่องกลางร้ายเป็นที่ถูกสรรเสริญอยู่ด้วย : ถูก. ผิด.
๔๘. การรังเกียจตัวเลขบางตัวหรือบางสถานที่หรือถนนบางสาย : อนุญาต. เป็นการถือโชคลาง.
๔๙. คนหนึ่งต้องการแต่งงาน ดังนั้นเขาจึงได้เอาดอกกุหลาบดอกหนึ่งมา แล้วเขาก็เด็ดกลีบดอกออกคือ
 หมายถึงว่าฉันจะแต่งงาน และก็ได้เด็ดอีกกลีบหนึ่งหมายถึงฉันจะไม่แต่งงาน และทำมันเรื่อยเช่นนี้ ดังนั้น การ
 กระทำนี้อยู่ในเรื่องใด : การคิดในแง่ดี. การถือโชคลาง.
๕๐. ผู้ที่มีความลังเลในการเดินทาง ดังนั้นเขาได้เปิดอัลกรุอ่านและได้เห็นอายะฮ์หนึ่งที่ว่าด้วยความเมตตา
 ของอัลลอฮ์ แล้วเขาก็ไปต่อ : การคิดในแง่ดี. การถือโชคลาง.

๕๑. คนหนึ่งตั้งใจจะเดินทางและในระหว่างทางเขาได้เพิ่มความกระปรี้กระเปร่าเมื่อเขาได้ยินคนหนึ่งกล่าวแก่อีกคนหนึ่งที่ : เขาเป็นผู้ที่หยุดยืนพักอยู่แล้ว : การคิดในแง่ดี. การถือโชคกลาง.
๕๒. เมื่อการถือโชคกลางได้เกิดขึ้นในหัวใจของเขาและการถือโชคกลางนั้นมันก็ไม่ได้ทำให้เขาเลิกล้มความตั้งใจไม่ได้ทำให้เขาเป็นกังวลแต่อย่างใด : เขาเป็นผู้ทำบาป. ไม่มีอะไรเกิดขึ้นกับเขาเลย.
๕๓. เขาได้พบกับสิ่งที่ถือว่าเป็นลางร้ายสิ่งหนึ่งในตัวของเขาแต่เขาคำนึงงานนั้นของเขาต่อไปโดยที่ไม่ได้เหลียวไปมองมันแต่อย่างใด : เขาได้ทำซิริกแล้ว. เขาไม่ได้ทำซิริก.
๕๔. อัลลอฮฺทรงทำให้บางโรคเป็นสาเหตุหนึ่งสำหรับการเกิดโรคระบาดและทำให้มันแพร่ระบาดไป : ถูก. ผิด.
๕๕. ทุกคนที่ได้กล่าวสิ่งหนึ่งสิ่งใดอื่นจากอัลลอฮฺ สิ่งนั้นได้ครอบงำเขาแล้ว นี่คือนทลงโทษของผู้ที่ถือเรื่องโชคกลาง : ถูก. ผิด.
๕๖. คำกล่าวที่ว่า ”อัลลอฮฺทรงทำให้เราเพียงพอแล้วสำหรับความชั่วร้ายของการหัวเราะ” หลังจากที่มีการหัวเราะอย่างมากมาย : อนุญาต. ไม่อนุญาต.
๕๗. คนหนึ่งได้ขอสิ่งดีๆให้เกิดแก่เขาและเขาก็ได้หลับไป แล้วเขาก็ได้ฝันเห็นสิ่งที่ทำให้เขาตื่นตกใจกลัว ดังนั้นเขาก็ได้ละทิ้งสิ่งดีๆที่เขาได้ขอให้ประสบแก่เขาไป : เป็นการถือโชคกลาง. เป็นผลลัพธ์ของการขอให้เกิดสิ่งดีๆแก่เขา.
๕๘. ผู้ที่มีความลังเลระหว่างสองเรื่อง : ขอคูอาอ. ขอคำชี้แนะ. ขอให้ได้รับสิ่งที่ดีงาม. จับฉลากเลือก. ข้อ ๑ และ ๒ ซึ่งเมื่อเขากังวลใจจากหนึ่งในสองสิ่งนั้นเขาก็ละหมาดขอให้อัลลอฮฺเลือกสิ่งที่ดีให้แก่เขา. ถูกทุกข้อ.
๕๙. เขาขอให้ได้รับสิ่งที่ดีงามและเขาก็เดินทาง หลังจากนั้นเสื้อของเขาถูกตัดในระหว่างทางเขาจึงเดินทางกลับ : เป็นการถือโชคกลาง. เป็นผลลัพธ์ของการขอให้เกิดสิ่งดีๆแก่เขา.
๖๐. การขอให้ได้รับสิ่งที่ดีงามมันจะเกิดขึ้นหลังจากความกังวลใจอันเนื่องด้วยเรื่องหนึ่งเรื่องใด ดังที่มีคำกล่าวจากท่านนบี ”ในเรื่องนี้” : ถูกต้อง. ผิด.
๖๑. มันจะกลับไปในเรื่องที่เขาได้ขอให้ได้รับสิ่งที่ดีงามให้เกิดขึ้นกับการกระทำของเขาด้วยสาเหตุหนึ่งทางความรู้สึกหรือทางบทยุติเท่านั้น : ถูกต้อง. ผิด.
๖๒. คนหนึ่งเชื่อว่าดวงดาวเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ฝนตกและอัลลอฮฺคือผู้ที่ทำให้มันตก : ถูกต้อง. ซิริกเล็ก.
๖๓. เมื่อหมู่ดาวของญูฮิยะฮ์ได้จากไป และความกดอากาศต่ำก็จะมา : ถูกต้อง. ผิด.
๖๔. จะกล่าวแก่ดวงอาทิตย์ว่า ”เจ้าจงเอาอายุของฉันไปและจงให้แก่ฉันซึ่งอายุขัยของภรรยา ” : อนุญาต. ซิริก.
๖๕. สามารถในการจะรวมกันระหว่างการเห็นต่างของปวงปราชญ์ในเรื่องของการเรียนรู้การโคจรของดวงจันทร์ดังเช่นที่เราได้รอมันในเรื่องของการปิดเป้าแก่ไสยศาสตร์ : ถูกต้อง. ผิด.
๖๖. เครื่องหมายต่างๆที่จะบอกทิศทางด้วยกับมัน : พื้นดิน. ขอบฟ้า. ถูกทุกข้อ.
๖๗. **الحج** คือ : ญาติใกล้ชิด. ญาติใกล้ชิดของสามีภรรยา.
๖๘. ไสยศาสตร์มันจะส่งผลในการหลอกสายตาโดยที่มันจะทำให้ไม้กลายเป็นทอง : ถูกต้อง. ผิด.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

๖๙. บรรดาหะดีษที่คาดโทษจะถูกปล่อยผ่านไปเสมือนที่มันได้มีมา ซึ่งจะไม่เข้าไปทำให้เกิดความขัดแย้งกันสำหรับตัวบทอื่นๆ(หะดีษที่สัญญาด้วยรางวัล) และนี่คือความลึกซึ้งในการห้ามปราม : ถูกต้อง. ผิด.
๗๐. บางครั้งจะถูกระบุจำนวนไว้ในตัวบทต่างๆซึ่งมันเป็นหนึ่งจากเรื่องของการจำกัดความรู้ และรวมมันไว้ด้วยการจำแนกประเภทและจำนวน เพราะมันจะนำมาซึ่งความเข้าใจ และความจำที่แม่นยำ : ถูกต้อง. ผิด.
๗๑. เป้าหมายจากการพาดพิงไปยังยูคญาอิลียะห์ : เพื่อเป็นการออกห่าง. เพราะยุคนั้นเป็นยุคที่โง่เขลาเบาปัญญา. ถูกทุกข้อ.
๗๒. ท่านนบีบอกสิ่งหนึ่งที่มันเกิดขึ้นให้ได้รับทราบ เป้าหมายของมันไม่ใช่เพื่อเป็นการให้ยึดถือมัน เช่นที่ท่านนบี กล่าวว่า : “เรื่องในยูคญาอิลียะห์ที่พวกเขา (คนในประชาชาตินบี)ยังไม่เล็กรากมัน” : ถูกต้อง. ผิด.
๗๓. บาบใหญ่คือบาบที่ไม่สามารถลบล้างได้ด้วยการทำการงานที่ดี ซึ่งจำเป็นที่จะต้องทำการเตาบะฮ์ : ถูกต้อง. ผิด.
๗๔. อัลกุรอ่าน นั้น กะริม (คือ ผู้มีเกียรติ ผู้ใจบุญ) มีความหมาย : การให้ที่มากมาย. ความสง่างามความดี. ถูกทุกข้อ.
๗๕. **المطهرون** บรรดาผู้บริสุทธิ์ ความหมายของมัน : บรรดามะลาอิกะฮ์. ไม่มีผู้ใดที่จะจะต้องอัลกุรอ่านได้ยกเว้นผู้ที่มีความสะอาดเท่านั้น.

คำถามที่ ๓ : จงวางอักษร (أ) ตามความเหมาะสมในช่อง (ب)

ب	أ	ลำดับ
ระหว่างเราและเขาคือความปลอดภัยเพื่อการค้าขายหรือเพื่อการทำความเข้าใจต่ออิสลาม.	المُعَاهَد	๑
พวกเขาตบลงบนพื้นทรายเป็นวิธีหนึ่งของไสยศาสตร์และหมอดู.	الذَّمِي	๒
ระหว่างเราและเขาคือการสัญญาว่าเขาจะไม่ทำสงครามกับเราและเราก็จะไม่ทำสงครามกับเขา.	الجَبْت	๓
ผู้ซึ่งระหว่างเราและเขามีความปลอดภัยพร้อมกับการจ่ายภาษี.	المستأمن	๔
การตัดและทำให้แยกจากกัน.	الطَّيْرَة	๕
ความฉะฉานที่สมบูรณ์แบบซึ่งมันจะควบคุมสติไว้และทำการเปลี่ยนแปลงความคิด.	العَضَة	๖
คือชื่อทั่วไปของหมอดู ผู้ทำนายจากดวงดาว และผู้ที่ทำนายด้วยกับทราย และอื่นๆ.	الكبيرة	๗
ทุกๆบาบที่ได้ถูกวางบทลงโทษเอาไว้เป็นการเฉพาะ.	التَّيَان	๘
การไล่นกให้บินเพื่อการถือกลางร้ายหรือกลางดี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง	الطَّرْق	๙

จากการถือโศกลางด้วยกับการกระทำ.

❖ การถือกลางร้ายด้วยกับสิ่งที่ทราบที่พบเห็นกัน หรือที่ได้ยิน
ในช่วงเวลาหรือสถานที่หนึ่ง.

العَرَّافُ

๑๐

❖ ทุกสิ่งที่ไม่ดีที่เกิดจากไสยศาสตร์หรืออื่นจากมัน.

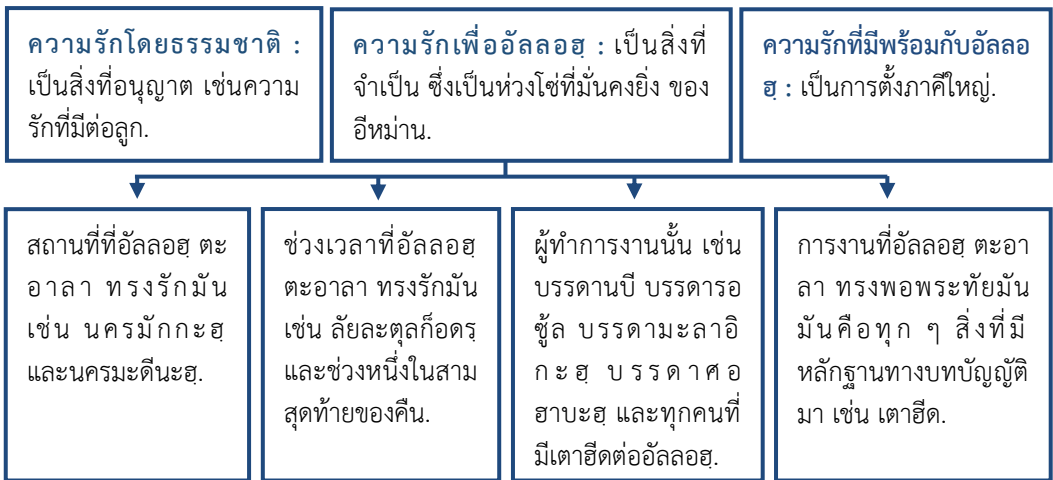
العِيَاقَةُ

๑๑

ส่วนที่ ๗ : การงานของหัวใจ (มี ๙ บท)

บทที่ ๓๑ คำรัสของพระองค์ที่ว่า :
“และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ยึดถือบรรดาคัมภีร์อื่นจากอัลลอฮฺ ซึ่งพวกเขารักภาคีเหล่านั้น
เช่นเดียวกับรักอัลลอฮฺ” ซูเราะฮฺอัลบะเกาะเราะฮฺ อายะฮ์ ๑๖๕.

ประเภทของความรัก

ตัวบทหลักฐานที่ ๒ และ ๓

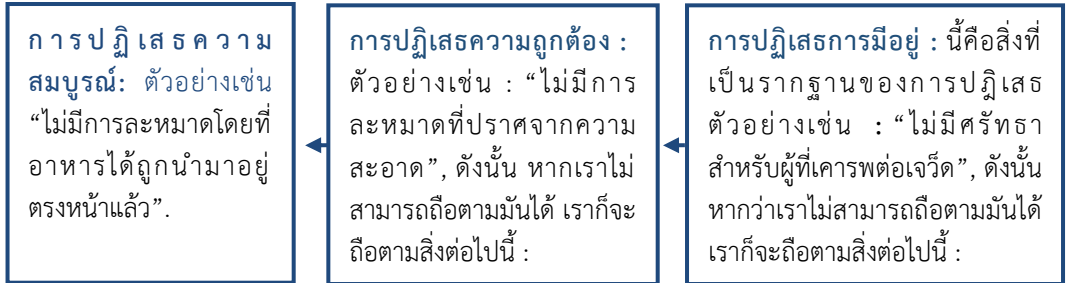
๒. อัลลอฮฺตรัสว่า : “จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากบรรดาบิดาพวกเจ้า และบรรดาลูก ๆ ของพวกเจ้า” จนถึง “เป็นที่รักใคร่แก่พวกเจ้ายิ่งกว่าอัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์”.

๓. มีรายงานจากท่านอนัสว่า : แท้จริงท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านนั้นจะยังไม่ศรัทธา (อย่างสมบูรณ์) จนกว่าฉันจะเป็นที่รักสำหรับเขามากกว่าลูกและบิดาของเขาและมนุษย์ทั้งหมด” บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์และมุสลิม.

❖ ﴿...كُرِّمُوا وَكُرِّمُوا﴾ “บรรดาบิดาของพวกเจ้า และบรรดาลูก ๆ ของพวกเจ้า...” : ความรักต่อพวกเขาเหล่านี้ไม่ใช่เป็นความรักที่เป็นอิวาดะฮฺ แต่ทว่า เมื่อได้ถูกทำให้มันประเสริฐมากกว่าความรักต่ออัลลอฮฺ มันก็จะกลายเป็นสาเหตุของการถูกลงโทษ.

❖ ﴿كُرِّمُوا أَحَدًا﴾ “คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านนั้นจะยังไม่ศรัทธา (อย่างสมบูรณ์)” : คือการปฏิเสธความสมบูรณ์ของศรัทธาที่เป็นสิ่งที่จำเป็น ยกเว้นว่าเมื่อเขานั้นไร้ซึ่งความรัก.

กรณีต่าง ๆ ของการปฏิเสธบางสิ่งบางอย่าง :

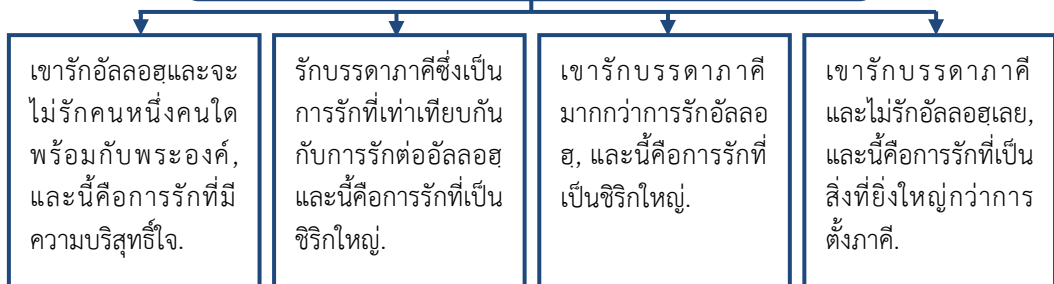
❖ ความเกี่ยวเนื่องของหะดีษชัดเจนตามที่ปรากฏ คือความรักต่อรอซูล ﷺ เป็นส่วนหนึ่งจากความรักที่มีต่ออัลลอฮ์ และความรักต่อรอซูล ﷺ มันจะปรากฏเนื่องจากหลาย ๆ สาเหตุ :

๑. เพราะที่ท่านคือศาสนทูตของอัลลอฮ์ ﷻ , และเมื่อปรากฏว่าอัลลอฮ์เป็นที่รักยิ่ง ณ ที่ท่านมากกว่าทุกสิ่ง, ดังนั้น ศาสนทูตของพระองค์ก็จะเป็นที่รักยิ่ง ณ ที่ท่าน มากกว่าทุก ๆ สิ่งที่ถูกสร้างมาทั้งหมด.
๒. เพราะสิ่งที่ท่านได้ดำรงอยู่ด้วยกับมันจากการอิมานต่ออัลลอฮ์ ﷻ และทำการเผยแพร่ศาสน์ของพระองค์.
๓. เพราะสิ่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ได้ทรงประทานให้แก่ท่าน จากมารยาทที่มีเกียรติและการงานที่ดี.
๔. เพราะที่ท่านรอซูลคือสาเหตุของการได้รับทางนำของท่าน การได้รับการศึกษาของท่าน และการได้รับข้อชี้แนะของท่าน. ๕. เพราะการอดทนของท่านต่อภัยอันตรายในการเผยแพร่ศาสนา.
๖. เพราะการทุ่มเทของท่าน ความพยายามของท่าน ด้วยกับทรัพย์สิน และชีวิต เพื่อเชิดชูพระดำรัสของอัลลอฮ์ ﷻ ให้สูงส่ง.

คุณจะแสดงความรักต่อท่านรอซูล ﷺ อย่างไรหลังจากที่ท่านได้เสียชีวิตไปแล้ว ?

ด้วยกับการศึกษาเรียนรู้คุณนุสษะของท่าน ปฏิบัติมัน เผยแผ่มัน ปกป้องมัน ยึดเอาคำกล่าวของท่านก่อนคำกล่าวของมนุษย์ทุกคน และด้วยกับการยึดถือแนวทางของท่าน ﷺ.

มนุษย์ถูกแบ่งในเรื่องการรักที่มีพร้อมทั้งอัลลอฮ์ ๔ ประเภท :

ตัวบทหลักฐานที่ ๔ ถึง ๖

๔. มีหะดีษบทหนึ่งที่บันทึกโดยอัลบุคอรีและมุสลิมจากท่านอนัสว่า : ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “คุณลักษณะสามประการหากผู้ใดมีคุณลักษณะเช่นนั้นบนตัวของเขา เขาจะได้พบกับความหอมหวานของการศรัทธา คือ : ๑. การที่เขารักอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์มากกว่าสิ่งอื่นใด ๒. การที่เขารักใคร่สักคนเพื่ออัลลอฮ์ ๓. การที่เขารังเกียจที่จะกลับไปปฏิบัติศรัทธาหลังจากที่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะเขาให้รอดพ้นจากมันแล้ว เสมือนกับที่เขารังเกียจที่จะถูกโยนลงไปในไฟนรก ”.

และในอีกสายรายงานหนึ่ง ว่า : “คนหนึ่งคนใดจะยังไม่พบกับความหอมหวานของการศรัทธาจนกว่า...” ไปจนจบหะดีษ.

๕. มีรายงานจากท่านอับนุอับบาส رضي الله عنه ว่า : “ใครที่รักเพื่ออัลลอฮ์ โกรธเพื่ออัลลอฮ์ช่วยเหลือเพื่ออัลลอฮ์ เป็นศัตรูเพื่ออัลลอฮ์ ความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ก็จะเกิดขึ้นเนื่องจากคุณลักษณะดังกล่าวนี้ และบ่าวคนหนึ่งจะยังมีได้ลิ้มรสชาติของการศรัทธา แม้ว่าเขาจะเคยทำละหมาดและถือศีลอดมากมายเพียงใดก็ตาม จนกว่าเขาจะมีคุณลักษณะดังที่กล่าวมาแล้ว และแน่นอนว่าคนทั่วไปนั้นมักจะนับเป็นพี่น้องกันอันเนื่องมาจากผลประโยชน์ทางโลกนี้ และดังกล่าวนั้นมันจะไม่ก่อประโยชน์อันใดแก่เขาเลย” บันทึกโดยอิบนุญะรียร์.

๖. ท่านอิบนุอับบาสได้กล่าวอธิบายในพระดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า : “และสัมพันธ์ภาพต่าง ๆ มันก็ได้ขาดสะบั้นลง” ท่านกล่าวว่า คือ ความรัก.

การรักที่นับว่าเป็นอิบาดะฮ์

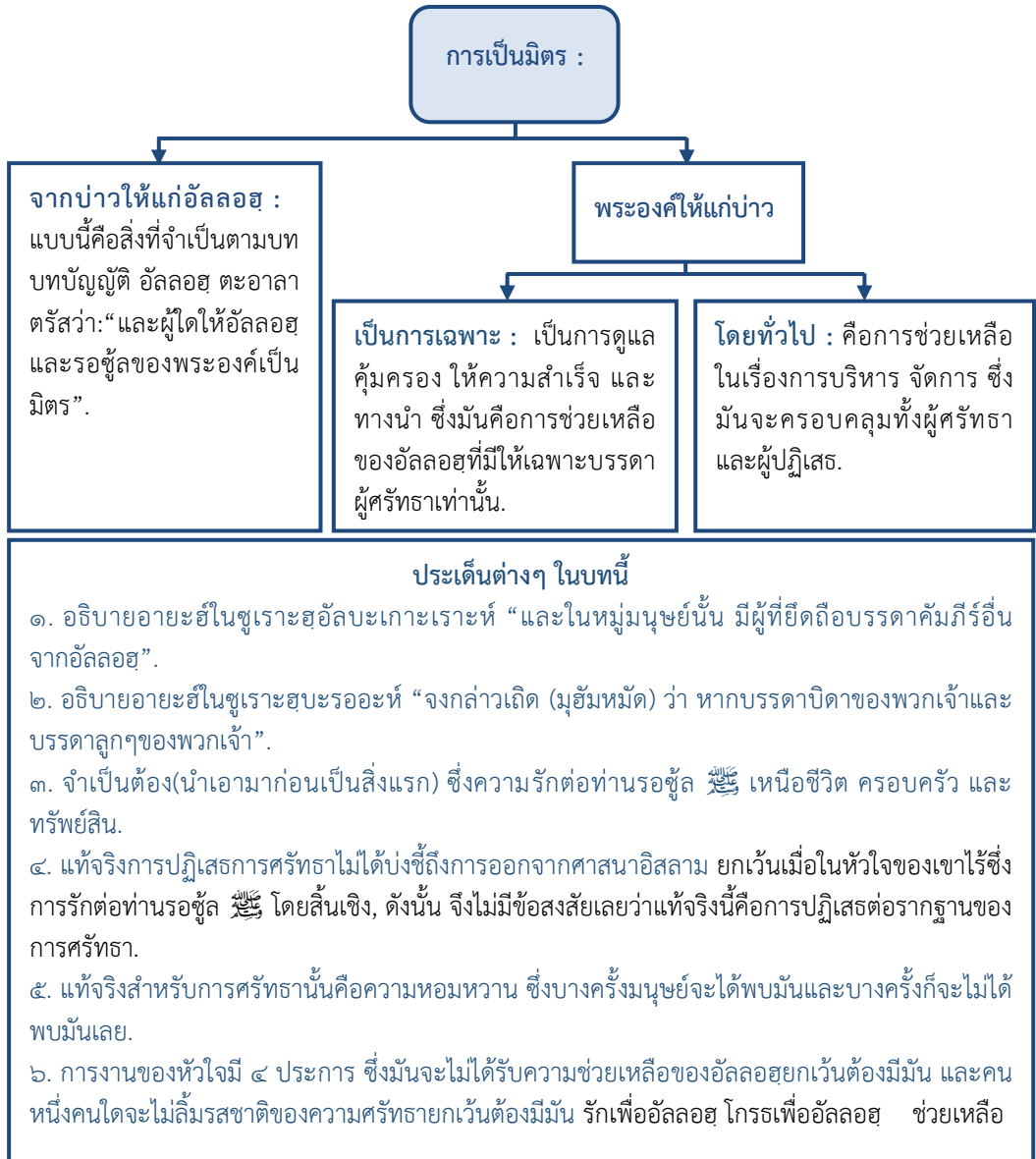
ไม่ใช่เป็นอิบาดะฮ์โดยตัวของมันเอง :

- ❖ ความรักในอัลลอฮ์และเพื่อพระองค์ : เช่นความรักต่อบรรดารอซูลและบรรดาศาสนทูต رضي الله عنهم .
- ❖ ความรักที่เป็นความสงสารและเมตตา : เช่นความรักต่อลูกและเด็กๆ.
- ❖ ความรักที่เป็นการให้เกียรติและให้การยกย่อง : เช่น ความรักต่อพ่อแม่และครูบาอาจารย์.
- ❖ ความรักที่เป็นโดยธรรมชาติ : เช่น ความรักต่ออาหารและเครื่องดื่ม.

เป็นอิบาดะฮ์โดยตัวของมันเอง : ความรักที่เป็นอิบาดะฮ์ในตัวของมันเองนั้นมันจะต้องมีให้แก่อัลลอฮ์ เท่านั้น และมันคือการรักที่จำเป็นจะต้องมีความอบอุ่นและยกย่องให้เกียรติ ซึ่งมันจำเป็นจะต้องปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์สั่งใช้และออกห่างจากสิ่งที่พระองค์สั่งห้าม.

❖ ประเภทของความรักที่มีเกียรติที่สุดคือประเภทแรก สำหรับประเภทที่เหลือนั้นเป็นส่วนหนึ่งจากสิ่งที่อนุญาต ยกเว้นเมื่อได้นำมันไปคู่กับสิ่งที่จำเป็นจะต้องให้การอิบาดะฮ์ ดังนั้น มันจะกลายเป็นการอิบาดะฮ์.

- ❖ **حَلَاوَةُ الْإِيْمَانِ** “ความหอมหวานของการศรัทธา” : สิ่งที่เขาจะพบมันในตัวของเขา และในหัวใจของเขา จากความสงบ ความสบาย และความสุข.
- ❖ **مَنْ أَحَبَّ فِي اللَّهِ** “ผู้ที่รักเพื่ออัลลอฮ์” : ซึ่งเขาจะโกรธผู้ที่ทำให้เขาโกรธอัลลอฮ์ และจะรักผู้ที่ทำให้เขารักพระองค์.
- ❖ **﴿وَتَقَطَّعَتْ﴾** “มันก็ได้ขาดสะบั้นลง” : ทุกๆสัมพันธ์ภาพที่มันผูกอยู่กับบรรดาผู้ตั้งภาคี มันก็ได้ขาดสะบั้นลง และความรักของพวกเขา ก็ขาดลงเช่นกัน.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

เพื่ออัลลอฮ์ และเป็นศัตรูเพื่ออัลลอฮ์.

๗. ความเข้าใจของศอฮาบะฮ์สำหรับสิ่งที่เกิดขึ้น คือแท้จริงแล้วการเป็นพี่น้องกันโดยทั่วไปนั้น เนื่องมาจากผลประโยชน์ทางดุนยา นี่คือในยุคสมัยของเขา แล้วในยุคสมัยของเราละเป็นอย่างไร ?

๘. อธิบายอายะฮ์ “และสัมพันธ์ภาพต่าง ๆ มันก็ได้ขาดสะบั้นลง” ตัวอย่างเช่น : ความรักและสิ่งอื่นจาก มันเป็นหนึ่งในสัมพันธ์ภาพต่าง ๆ นี้.

๙. แท้จริงจากบรรดาผู้ที่ตั้งภาคีนั้น คือผู้ที่รักอัลลอฮ์ซึ่งเป็นการรักอย่างมากมาย และบรรดาผู้ศรัทธานั้น พวกเขามีความรักต่ออัลลอฮ์มากกว่าที่บรรดาผู้ตั้งภาคีมีความรักต่อบรรดาเจรีดของพวกเขา.

๑๐. การคาดโทษที่มีต่อผู้ที่ตั้ง ๘ สิ่งนั้นเป็นที่รักยิ่ง ณ ที่เขา มากกว่าศาสนาของเขา.

๑๑. แท้จริงผู้ที่ยึดถือภาคีใดภาคีหนึ่ง ซึ่งความรักของเขามันทำให้เท่าเทียมกันกับการรักต่ออัลลอฮ์ดังนั้น มันคือชิริกใหญ่.

บทที่ ๓๒ คำรัสของพระองค์ที่ว่า :

“แท้จริงชัยฏอนนั้นมันข่มขู่ได้เฉพาะบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตามมันเท่านั้น ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่าได้ กลัวพวกมัน และจงกลัวข้าเถิดหากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา”

ชัยค์มุฮัมมัด บิน อับดุลวาฮาบ ได้นำบทที่ว่าด้วยความกลัวมาหลังจากบทที่ว่าด้วยความรัก ก็เพราะว่า การอิวาอะฮ์ต่ออัลลอฮ์นั้นมันจะอยู่บน ๒ เรื่อง ความรัก : และด้วยกับมันนั้นคือจะปฏิบัติในสิ่งที่อัลลอฮ์ สั่งใช้ ความกลัว : และด้วยกับมันนั้น คือจะออกห่างจากสิ่งที่พระองค์ห้าม.

ประเภทของความกลัว

ความกลัว (ที่อยู่ภายใน) ที่เป็นอิวาอะฮ์ ที่เป็นการ นอบน้อม ที่เป็นการยกย่อง และที่เป็นการยอม จำนน : หากเปลี่ยนการกลัวนี้ไปยังสิ่งอื่นนอกเหนือ จากอัลลอฮ์ มันก็คือการตั้งภาคีใหญ่, และมนุษย์ในเรื่องการกลัวนั้น มีเป็นสองฝ่ายและมีที่อยู่ตรงกลาง ระหว่างสองฝ่ายนั้น.

ความกลัวโดยธรรมชาติ (เป็นสิ่งที่อนุญาต) : อัลลอฮ์ตรัสว่า “ดังนั้น เขาจึงออกจากเมื่อนั้นในสภาพที่หวาดกลัวว่าจะเกิดภัย”, ดังนั้น หากนำไปสู่การละทิ้งสิ่งที่จำเป็น หรือการทำ สิ่งที่ต้องห้าม มันก็เป็นสิ่งที่ต้องห้าม.

﴿يُخْفَىٰ﴾ มันข่มขู่ได้เฉพาะผู้ที่ปฏิบัติตามมันเท่านั้น” : ชัยฏอนมันจะข่มขู่ทุก ๆ คนที่ต้องการ ที่จะดำรงอยู่ด้วยกับสิ่งที่จำเป็น.

﴿فَلَا تُخَافُكُمْ﴾ “ดังนั้น พวกเจ้าอย่าได้กลัวพวกมัน” : ทว่าพวกเจ้าจงทำในสิ่งที่พวกเจ้าได้ถูกสั่งใช้ ด้วยกับมัน และในสิ่งที่ถูกทำให้เป็นสิ่งที่จำเป็นแก่พวกเจ้าเพราะมันคือส่วนหนึ่งจากการต่อสู้ในหนทาง ของอัลลอฮ์, และพวกเจ้าจงอย่าได้กลัวพวกมัน และเมื่ออัลลอฮ์ทรงอยู่กับมนุษย์ ดังนั้น ก็จะไม่มีการเอาชนะเขาได้.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

และอัลลอฮฺตรัสว่า :

﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَن ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾

“แท้จริงผู้ที่จะบูรณะบรรดาัมสยิตของอัลลอฮฺนั้น คือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ และวันปรโลก และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด จ่ายซะกาต และเขามีได้กลัวผู้ใดนอกจากอัลลอฮฺเท่านั้น ดังนั้นจึงหวังได้ว่าชนเหล่านี้แหละจะเป็นผู้อยู่ในหมูผู้รับทางนำ”.

﴿ مَن ءَامَنَ بِاللَّهِ ﴾ “ผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ” : คือการศรัทธาต่ออัลลอฮฺมักนำไปผูกติดกับการศรัทธาด้วยการศรัทธาต่อวันปรโลก, เพราะว่าการศรัทธาต่ออัลลอฮฺนั้นมันอยู่บนความหวัง, และการศรัทธาต่อวันปรโลกมันอยู่บนความกลัว.

﴿ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ ﴾ “และดำรงไว้ซึ่งการละหมาด” : คือ เขาทำมันบนความเข้มแข็งซึ่งไม่มีความบกพร่องในเขาเลย, และการดำรงไว้ซึ่งการละหมาดนั้นมี ๒ ประเภท :

๑. การดำรงการละหมาดที่เป็นภาคบังคับ : จะจำกัดมันไว้อยู่บนการละหมาดที่เป็นวาญิบ จากเงื่อนไขต่างๆ และจากหลักสำคัญต่างๆ และจากสิ่งที่เป็นข้อบังคับต่างๆ.
๒. การดำรงการละหมาดที่เป็นภาคส่งเสริม : เขาจะเพิ่มมันขึ้นบนสิ่งที่เป็นข้อบังคับ ซึ่งเขาจะทำทั้งสิ่งที่เป็นข้อบังคับ และส่งเสริม.

﴿ وَلَمْ يَخْشَ ﴾ “และเขามีได้กลัวผู้ใด” : ความหวาดกลัวที่ถูกสร้างขึ้นบนความรู้ เนื่องด้วยความยิ่งใหญ่ของผู้ที่เขากลัวต่อมัน และความสมบูรณ์ในอำนาจของมัน และความแตกต่างกันระหว่าง **خَشِيَ** และ **خُوفٌ** คือ :

๑. **خَشِيَ** มันจะเกิดขึ้นพร้อมกับความรู้ต่อสิ่งที่ถูกกลัวและสภาพของมัน ในขณะที่ **خُوفٌ** บางครั้งมันเกิดขึ้นจากผู้ที่ไม่มีความรู้.
๒. **خَشِيَ** มันจะเกิดขึ้นพร้อมกับสาเหตุของความยิ่งใหญ่ในสิ่งที่ถูกกลัว ในขณะที่ **خُوفٌ** มันจะเกิดขึ้นกับความอ่อนแอของผู้ที่หวาดกลัว.

﴿ فَعَسَىٰ ﴾ “ดังนั้นจึงหวังว่า” : ท่านอิบนุอับบาส กล่าวว่า : หวังจากอัลลอฮฺเป็นสิ่งที่จำเป็น และมันมาด้วยกับสำนวนความหวังที่เป็นไปได้ เพื่อว่ามนุษย์จะไม่นำเอาสิ่งหลอกลงนั้นอันเนื่องเพราะเขาได้รับในลักษณะนี้.

ประเภทต่าง ๆ ของการบูรณะบรรดามัสญิดและการทำลายมัน

“และใครเล่าจะเป็นผู้ธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่ห้ามบรรดามัสญิดของอัลลอฮ์ในการที่พระนามของพระองค์จะถูกกล่าวในมัสยิดเหล่านั้น และพยายามในการทำลายมัสยิดเหล่านั้นด้วย”

การบูรณะทางวัตถุ : คือ ด้วยการปลูกสร้างอาคาร การบูรณะ การทำความสะอาด การซ่อมแซมมัน, และการทำลายมัสญิดทางวัตถุ คือ ด้วยการรื้อถอน พังสิ่งก่อสร้างอาคาร และการทำลาย.

การบูรณะทางนามธรรม : คือ ด้วยการละหมาด การรำลึกถึงอัลลอฮ์ และการอ่านอัลกุรอาน, และการทำลายมัสญิดทางนามธรรม เช่น การทำบรรดามัสญิดให้เป็นสถานที่สำหรับการทำซิริกและบิดอะฮ์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓

อัลลอฮ์ทรงตรัสว่า : ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ يَا لِمَا بَلَغَ أَهْلَهُ فَأُوزِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ يَا لِمَا بَلَغَ أَهْلَهُ﴾
“และในหมู่มนุษย์นั้นมีผู้กล่าวว่าเราศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ครั้นเมื่อเขาถูกทำร้ายในทางของอัลลอฮ์ เขาก็ถือเอาการทดสอบของมนุษย์เป็นประหนึ่งการลงโทษของอัลลอฮ์” ซูเราะฮ์อันกาบุด ๑๐.

❖ เป็นที่รู้กันว่ามนุษย์นั้นจะหนีจากการลงโทษของอัลลอฮ์ ซึ่งมันจะสอดคล้องกับคำสั่งใช้ของเขาดังนี้ นี่คือการถือเอาบททดสอบของมนุษย์เป็นเช่นการลงโทษของอัลลอฮ์ ซึ่งมนุษย์จะหนีจากการทำร้ายของพวกเขาด้วยกับสิ่งที่มันสอดคล้องกันกับอารมณ์ของพวกเขาถือเอาบททดสอบนี้เป็นเช่นการลงโทษของอัลลอฮ์ ดังนั้น จะปรากฏว่าแน่นอนมนุษย์นั้นกลัวต่อพวกเขา เช่นการกลัวของเขาต่ออัลลอฮ์ เพราะว่ามันหนีเอาการทำร้ายของพวกเขาเป็นเช่นการลงโทษของอัลลอฮ์ ซึ่งเขาได้หนีจากมันด้วยกับสิ่งที่มันสอดคล้องกับพวกเขาเอง.

❖ และในอายะฮ์นี้ได้เตือนจากการกล่าวของมนุษย์ที่ขัดแย้งกับสิ่งที่อยู่ภายในหัวใจของเขา.

ตัวบทหลักฐานที่ ๔

มีรายงานจากท่านอับดุลอะซีซ รัฎฏอ เป็นหะดีษมารฟู้อ ว่า : “แท้จริงส่วนหนึ่งจากการมีอิหฺมานที่อ่อนแอ นั้นคือการทำให้มนุษย์พึงพอใจด้วยเรื่องที่ทำให้อัลลอฮ์ทรงโกรธกริ้ว และการที่ท่านสรรเสริญพวกเขาในปัจจุบันยังชีพที่มาจากอัลลอฮ์ และการที่ท่านตำหนิพวกเขาในสิ่งที่อัลลอฮ์มิได้ประทานมันให้แก่ท่าน เพราะแท้จริงริสกีของอัลลอฮ์นั้น ความพยายามของใครก็ไม่สามารถนำมาให้ได้ และความไม่พอใจของใครก็ไม่สามารถหักห้ามมันได้”

❁ **أَنْ تُرَضِيَ النَّاسَ** “ การทำให้มนุษย์พึงพอใจ ” : ด้วยกับความกลัวต่อพวกเขา มากกว่าความกลัวต่ออัลลอฮ์ และไม่มีการตักเตือนกัน.

❁ **وَأَنْ تَحْمَدَهُمْ** “ และการที่ท่านสรรเสริญพวกเขา ” : ท่านจะทำการสรรเสริญทุกส่วนของมันให้เป็นของพวกเขาโดยหลงลืมผู้ที่เป็นสาเหตุที่แท้จริง ซึ่งนั่นคือ อัลลอฮ์.

❁ **وَأَنْ تَذُمَّهُمْ** “ และการที่ท่านตำหนิพวกเขา ” : เพราะหากว่าอัลลอฮ์ทรงกำหนดสิ่งนั้นมา ท่านก็จะพบถึงสาเหตุต่าง ๆ และเป็นสิ่งจำเป็นต้องพึงพอใจ.

ตัวบทหลักฐานที่ ๕

มีรายงานจากท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها ว่า : แท้จริงท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : “ผู้ใดที่แสวงหาความพึงพอใจของอัลลอฮ์ด้วยกับเรื่องที่ทำให้มนุษย์โกรธเคือง อัลลอฮ์ได้ทรงพอพระทัยเขาแล้ว และทรงทำให้มนุษย์พึงพอใจเขาด้วย และผู้ใดที่แสวงหาความพึงพอใจของมนุษย์ด้วยเรื่องที่ทำให้อัลลอฮ์ทรงโกรธกริ้วนั้น อัลลอฮ์ได้ทรงโกรธกริ้วเขาแล้ว และทรงทำให้มนุษย์ทั้งหลายโกรธเคืองเขาด้วย” บันทึกโดยอิบนุหิบบาน ในหนังสือศอเฮียะห์ของท่าน.

❁ **مَنْ التَّمَسَّ** “ ผู้ใดที่แสวงหา ” : คือกลัวต่อพวกเขาจนกระทั่งว่าพวกเขาได้พึงพอใจต่อเขา ดังนั้นเขาได้เอาความกลัวของพวกเขามาหน้าหน้าความกลัวของอัลลอฮ์.

บทเรียนที่ได้รับจากหะดีษ :

๑. จำเป็นต้องแสวงหาสิ่งที่ทำให้อัลลอฮ์ พึงพอใจ แม้มันทำให้มนุษย์โกรธเคืองก็ตาม เพราะแท้จริงอัลลอฮ์ คือ ผู้ที่ให้คุณและให้โทษ.
๒. ไม่นอญูตที่จะแสวงหาสิ่งอัลลอฮ์จะทรงโกรธกริ้วเพื่อทำให้มนุษย์พึงพอใจไม่ว่าใครก็ตาม.
๓. ยืนยันต่อความพอพระทัยและความโกรธกริ้วว่าเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ตามความหมายจริง แต่ทว่ามันไม่มีความเหมือนกับบรรดาสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายอายะฮ์ในซูเราะฮ์ฮุญฟะฮ์ “ แท้จริงชัยฏอนนั้นมันข่มขู่ได้เฉพาะผู้ที่ปฏิบัติตามมันเท่านั้น ”.
๒. อธิบายอายะฮ์ในซูเราะฮ์ฮุญฟะฮ์ “ แท้จริงผู้ที่จะบูรณะบรรดามัสญิดของอัลลอฮ์ ”.
๓. อธิบายอายะฮ์ในซูเราะฮ์อัลอันกะบูต “ และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้กล่าวว่าเราศรัทธาต่ออัลลอฮ์แล้ว ”.
๔. แท้จริงอิหม่านมันจะมีความอ่อนแอและจะมีความแข็งแรง. ๕. เครื่องหมายความอ่อนแอของอิหม่าน และส่วนหนึ่งจากสิ่งดังกล่าวนี้คือ ๓ สิ่งนี้ “ การที่ท่านทำให้มนุษย์พึงพอใจด้วยเรื่องที่ทำให้อัลลอฮ์ทรงโกรธกริ้ว และการที่ท่านสรรเสริญพวกเขาในปัจจุบันซึ่งพิงมาจากอัลลอฮ์ และการที่ท่านตำหนิพวกเขาในสิ่งที่อัลลอฮ์มิได้ประทานมันให้แก่ท่าน ”. ๖. แท้จริงการบริสุทธิ์ใจของการกลัวต่ออัลลอฮ์เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาสิ่งที่เป็นสิ่งจำเป็น. ๗. ระบุถึงผลบุญของผู้ที่ได้กระทำมัน “ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงพอพระทัยเขาแล้ว และพระองค์ก็ทรงทำให้มนุษย์พึงพอใจเขาด้วย ”. ๘. ระบุถึงการลงโทษของผู้ที่กระทำมัน “ ซึ่งอัลลอฮ์ทรงโกรธกริ้วเขาแล้ว และพระองค์ก็ทรงทำให้มนุษย์โกรธเคืองเขาด้วย ”.

บทที่ ๓๓ คำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า : “และพวกท่านจงมอบหมายต่ออัลลอฮ์เถิดหากพวกท่านเป็นผู้ศรัทธา” ซูเราะฮ์อัลมาอิดะฮ์ อายะฮ์ ๒๓

☀ หลังจากการรักและการกลัวต่ออัลลอฮ์ ท่านซัยค์ก็ได้ชี้แจงว่าแท้จริงการได้รับสิ่งที่ต้องการและการหายไปของสิ่งที่ไม่ต้องการนั้นมันจะมีไม่ได้เลยเว้นแต่ด้วยการมอบหมายต่ออัลลอฮ์เท่านั้น และมันจะเป็นไปไม่ได้การที่จะรับรองอิบาดะฮ์ให้ถูกต้องได้เว้นแต่ต้องด้วยการมอบหมายต่ออัลลอฮ์เท่านั้น ซึ่งการมอบหมายนั้นคือตำแหน่งที่สูงที่สุด และจำเป็นสำหรับมนุษย์ที่จะต้องมียามอยู่ในทุกกิจการงานของเขา.

☀ ﴿ وَعَلَى اللَّهِ فِتْوَىٰ لَوْ ﴾ “และพวกท่านจงมอบหมายต่ออัลลอฮ์” : การนำเสนอสิ่งที่ถูกปฏิบัติไปมันบ่งชี้ถึงการจำกัด และปฏิเสธความสมบูรณ์ของอีหม่านเนื่องจากความบกพร่องของการมอบหมายต่ออัลลอฮ์ ยกเว้นหากว่าการพึ่งพาสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์อย่างสมบูรณ์ มันจะกลายเป็นชิริกใหญ่.

قِيَّوِي (การมอบหมายต่ออัลลอฮ์) : คือ ความบริสุทธิ์ใจของการพึ่งพาต่ออัลลอฮ์พร้อมกับการมีความมั่นใจต่อพระองค์ และยึดเอาสาเหตุต่าง ๆ ตามบทบัญญัติ ดังนั้น จำเป็นต้องมีการพึ่งพาอย่างจริงจังอย่างแท้จริง และการกระทำสาเหตุต่าง ๆ ที่เป็นท่อนุญาต ซึ่งประเภทของมัน คือ :

การมอบหมายกิจการงานทั้งหมดไปยังอัลลอฮ์ : และเชื่อว่าแท้จริงแล้วด้วยกับอำนาจของพระองค์ ที่จะทำให้เกิดประโยชน์และขจัดภัยไปได้ ซึ่งการนำสิ่งนี้ไปให้สิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ มันเป็นชิริกใหญ่.

การพึ่งพาต่อสิ่งมีชีวิตหนึ่งโดยมีลักษณะความต้องการพึ่งพิงสิ่งนั้น : ซึ่งสิ่งนี้เป็นการชิริกเล็ก เช่น ผู้หนึ่งพึ่งพาในริสกีของเขาค่อย ๆ หนึ่งพร้อมกับที่เขาผู้นั้นก็ยังขาด ยังมีความต้องการมันอยู่เช่นกัน .

أِيْر (การมอบหมาย) : ไม่ถูกต้องที่จะกล่าวว่า : ฉันมอบหมายต่อบุคคลคนนั้น หรือกล่าวว่า : ฉันมอบหมายต่ออัลลอฮ์แล้วก็บุคคลผู้นั้น แต่จะต้องกล่าวว่า : ฉันได้มอบหมายเรื่องนั้นให้แก่บุคคลนั้นจัดการ หรือฉันกำชับสิ่งนี้ให้เขาดูแล และแน่นอนท่านนบี ﷺ ก็เคยมอบหมายกิจการงานของท่าน (แก่บรรดาศอฮาบะฮ์) ไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัวหรือเรื่องส่วนรวมก็ตาม.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒ และ ๓

๒. คำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า : “แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธานั้น คือผู้ที่เมื่อพระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวขึ้นแล้วหัวใจของพวกเขาก็หวั่นเกรง และเมื่อบรรดาอายะฮ์ของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา อายะฮ์เหล่านั้นก็เพิ่มพูนความศรัทธาแก่พวกเขา และพวกเขาก็มอบหมายต่อพระผู้อภิบาลของเขา” “คือบรรดาผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาดและส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา พวกเขาก็บริจาค”.

๓. และคำรัสของพระองค์ที่ว่า : “โอ้นบีเอ๋ย อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นที่เพียงพอแล้วแก่เจ้าและบรรดาผู้ที่ศรัทธาตามเจ้า จากบรรดาผู้ศรัทธา”.

❖ มนุษย์จะเป็นผู้ศรัทธาและหากว่าเขาไม่มีคุณลักษณะเดียวกับบรรดาคุณลักษณะเหล่านี้ แต่ทว่าเขามีรากฐานของอิหม่านอยู่.

❖ พระองค์ตรัสว่า “โอ้นบีเอ๋ย อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นที่เพียงพอแล้วแก่เจ้าและบรรดาผู้ที่ศรัทธาตามเจ้า” : ไม่มีสิ่งใดจะเป็นที่เพียงพอแก่เจ้ายกเว้นอัลลอฮ์เท่านั้น และเพียงพอสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ที่ดำเนินตามเจ้า ดังนั้น พวกเจ้าจึงมอบหมายต่อพระองค์ทั้งหมดเถิด ไม่ว่าเจ้าและผู้ที่ดีำเนินตามเจ้า.

๕ คุณลักษณะที่อัลลอฮ์กล่าวระบุในอายะฮ์นี้และอายะฮ์ถัดไปเพื่อการมีศรัทธาที่สมบูรณ์

คือ : หัวใจของพวกเขาได้เกรงกลัว ก็เพราะมันมาจากการให้ความมิ่งใหญ่ต่ออัลลอฮ์ ดังนั้น สัญลักษณ์ของการศรัทธานั้น คือ เมื่อพระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวขึ้น เขาก็เกรงกลัว.

“เมื่อพระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวขึ้นแล้วหัวใจของพวกเขา ก็หวั่นเกรง”

คือ : เพื่อเป็นการยืนยันและปฏิบัติตาม และในอายะฮ์นี้ แท้จริงมนุษย์นั้นบางครั้งเขาอาจจะได้รับประโยชน์ด้วยการอ่านของคนอื่นมากกว่าสิ่งที่เขาจะได้รับประโยชน์จากการอ่านด้วยตัวเขาเอง.

“และเมื่อบรรดาอายะฮ์ของพระองค์ถูกอ่านแก่พวกเขา มันก็เพิ่มพูนความศรัทธาแก่พวกเขา”

คือ : พวกเขาจะพึงพาต่ออัลลอฮ์ซึ่งจะไม่พึงพาต่อสิ่งอื่นไปจากพระองค์ และพร้อมกันนั้นพวกเขาจะปฏิบัติสาเหตุต่าง ๆ และสิ่งนี้คือหลักฐาน.

“และพวกเขาก็มอบหมายต่อพระผู้อภิบาลของเขา”

คือ : เขาจะนำเอาการละหมาดมาเป็นแนวทางที่เที่ยงตรงที่สมบูรณ์ และการละหมาด คือคำนามที่บอกถึงประเภท มันจะครอบคลุมทุกการงานไม่ว่าจะเป็นภาคบังคับ และภาคส่งเสริม.

“บรรดาผู้ที่ดำรงไว้ซึ่งการละหมาด”

การสรรเสริญต่ออัลลอฮ์มันรวมถึงผู้ที่ได้สละปัจจัยยังชีพบางส่วนและผู้ที่ได้สละมันทั้งหมดออกไป และผู้ที่ได้สละมันทั้งหมดออกไปซึ่งเขาจะอยู่ในการสรรเสริญ ก็ต่อเมื่อเขาได้มอบหมายต่ออัลลอฮ์.

“และส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เราได้ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา พวกเขา ก็บริจาครู้จัก”

ตัวบทหลักฐานที่ ๔

คำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า : “และผู้ใดที่มอบหมายต่ออัลลอฮ์แล้ว พระองค์ก็เป็นที่ยังพอแล้วสำหรับเขา”

❖ คือ อัลลอฮ์เพียงพอแล้วแก่เขาสำหรับการทำงานต่าง ๆ ของเขา และพระองค์จะให้ความมิ่งม้ายตายแก่เรื่องราวของเขา และหากว่าความเจ็บปวดเล็ก ๆ น้อย ๆ บางอย่างได้เกิดขึ้นกับเขา ซึ่งอัลลอฮ์ก็จะเพียง

แล้วสำหรับเขา และท่านรอซูล ﷺ คือ นายของบรรดาผู้ที่มอบหมายต่ออัลลอฮ์ และถึงแม้ว่าความเจ็บปวดจะประสบแก่เขาแต่จะไม่เกิดสิ่งอันตรายใด ๆ แก่เขา.

🌟 และอายะฮ์นี้ให้ความหมายด้วยความเข้าใจว่า แท้จริงผู้ที่มอบหมายต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ เขาถูกทอดทิ้งแล้ว และอัลลอฮ์ก็ได้ละทิ้งเขาแล้ว.

ตัวบทหลักฐานที่ ๕

มีรายงานจากอับนุอับบาส رضي الله عنه ว่า : “อัลลอฮ์เป็นที่เพียงพอแล้วสำหรับเรา และพระองค์ทรงเป็นผู้ได้รับมอบหมายที่ดีที่สุด” ซึ่งท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้กล่าวประโยคนี้นี้ขณะที่ท่านกำลังถูกโยนเข้าไปในกองไฟ และท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ได้กล่าวประโยคนี้นี้ขณะที่พวกนั้นได้มาบอกแก่ท่านว่า : “แท้จริงบรรดาผู้คนที่ทั้งหลายได้รวมตัวกันเพื่อกำจัดพวกท่าน ฉะนั้น พวกท่านจงกลัวพวกเขาเถิด แต่ (คำพูดนี้) กลับยิ่งเพิ่มความศรัทธามันให้พวกเขา (ท่านนบีและบรรดาคอฮาบะฮ์) และพวกเขาได้กล่าวว่าอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ที่พอเพียงแก่เราแล้ว และพระองค์ทรงเป็นผู้ได้รับมอบหมายที่ดีที่สุด”. บันทึกโดยอัลบุคอรี.

นี่คือเรื่องเล่าในตัวบทของอัลกุรอาน เมื่อตอนที่อูซุฟยานเสร็จสิ้นจากสงครามอุซูดซึ่งเขาต้องการที่จะกลับไปหาท่านนบี และบรรดาคอฮาบะฮ์ของท่าน เพื่อที่จะกำจัดพวกเขาโดยเป็นข้ออ้างของเขา แล้วเขาได้พบกับกองขบวนหนึ่ง ดังนั้น เขาจึงถามพวกเขาว่า : พวกท่านจะไปไหนกันหรือ ? พวกเขาตอบว่า : เรา กำลังจะไปเมืองมะดีนะฮ์ อูซุฟยานจึงกล่าวว่า : พวกท่านจะไปแจ้งแก่มุฮัมมัดและคอฮาบะฮ์ของเขาให้เรา รู้ว่า แท้จริงเรานั้นจะกลับไปหาพวกเขา แล้วจะจัดการกับพวกเขา แล้วกองขบวนนั้นก็ได้มาถึงเมืองมะดีนะฮ์ แล้วพวกเขาก็ได้แจ้งให้แก่ท่านนบีและคอฮาบะฮ์ได้ทราบ ดังนั้น ท่านนบีและผู้ที่อยู่พร้อมกับท่าน ได้กล่าวว่า : “อัลลอฮ์เป็นที่เพียงพอแล้วสำหรับเรา” และพวกเขาได้ออกไปด้วยกับทหารม้าประมาณ ๗๐ นายด้วยกัน จนกระทั่งถึง หัมรออละฮ์ซัด (ชื่อสถานที่แห่งหนึ่ง) จากนั้นอูซุฟยานก็ได้เปลี่ยนความคิดของเขาและกลับไปยังเมืองมักกะฮ์, และนี่คือส่วนหนึ่งจากความเพียงพอต่ออัลลอฮ์สำหรับรอซูลของพระองค์ ﷺ และบรรดาผู้ศรัทธาทั้งหลาย โดยที่พวกเขาเหล่านั้นได้พึ่งพาต่ออัลลอฮ์.

ข้อควรตระหนัก : ท่านอับนุอับบาส رضي الله عنه เป็นผู้ที่ยืนยันรายงานหะดีษมาจากวงศ์วานของอิสรออีล (ยิว) คือ ทักษะที่เลื่องลือของบรรดานักวิชาการมุสลิมอละฮ์ แต่ในเรื่องนี้มีข้อที่ต้องพิจารณา เพราะแท้จริงท่านอับนุอับบาส رضي الله عنه เป็นผู้ที่ปฏิเสธการรับสายรายงานจากวงศ์วานของอิสรออีล.

หะดีษที่รายงานมาจากวงศ์วานของอิสรออีล เราจะเชื่อถือมันได้หรือไม่ ?

๑. เราจะเชื่อถือมันเมื่อได้มีรายงานมาในบทยุติของเราว่าแท้จริงมันเป็นเรื่องจริง.
๒. เราจะปฏิเสธมันเมื่อได้มีรายงานมาในบทยุติของเราว่าแท้จริงมันเป็นเรื่องโกหก.
๓. เราจะหยุดนิ่งเมื่อไม่ได้มีมาในบทยุติของเราว่าให้เชื่อถือมันและไม่ให้ปฏิเสธมัน.

ประเด็นต่าง ๆ : ในบทนี้

๑. แท้จริงการมอบหมายต่ออัลลอฮ์เป็นส่วนหนึ่งจากสิ่งที่เป็นภาคบังคับ เพราะว่าอัลลอฮ์ได้ผูกความศรัทธาเอาไว้กับมัน.

๒. แท้จริงมันเป็นส่วนหนึ่งจากเงื่อนไขของการศรัทธา.

๓. อธิบายอายะฮ์ในซูเราะฮ์อัลอันฟาล แท้จริงบรรดาผู้ที่ศรัทธานั้น คือผู้ที่เมื่อพระนามของอัลลอฮ์ถูกกล่าวขึ้นแล้วหัวใจของพวกเขาก็หวั่นเกรง.

๔. อธิบายอายะฮ์ที่อยู่ในช่วงท้ายของซูเราะฮ์นี้ โอินบีเอัย อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นที่เพียงพอแล้วแก่เจ้า.

๕. อธิบายอายะฮ์ในซูเราะฮ์อฏฏอလာก และผู้ใดที่มอบหมายต่ออัลลอฮ์แล้ว พระองค์ก็เป็นที่เพียงพอแล้วสำหรับเขา.

๖. เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่มากสำหรับคำกล่าวคำนี้ เพราะมันเป็นคำกล่าวของท่านนบีอิบรอฮีม عليه السلام และนบีมุฮัมหมัด ﷺ ตอนที่อยู่ในภาวะทุกข์ยากลำบาก.

ในบทนี้เป็นการเพิ่มพูนความศรัทธาให้เพิ่มขึ้นและเมื่อเขาอยู่ในภาวะที่ยากลำบากสมควรที่มนุษย์จะต้องพึ่งพาต่ออัลลอฮ์ พร้อมกับกระทำสาเหตุต่าง ๆ ไปด้วย และแท้จริงการดำเนินตามท่านนบี ﷺ พร้อมกับการมีศรัทธา คือสาเหตุหนึ่งของการเพียงพอต่ออัลลอฮ์ สำหรับบ่าว.

บทที่ ๓๔ คำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า : “แล้วพวกเขาปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ไม่มีผู้ใดมั่นใจว่าจะรอดพ้นจากอุบายของอัลลอฮ์นอกจากกลุ่มชนที่ขาดทุนเท่านั้น” ซูเราะฮ์อัลอะรอฟ อายะฮ์ ๙๙

☀️ บทนี้ได้ครอบคลุมถึง : การปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮ์ และการการสิ้นหวังจากความเมตตาของอัลลอฮ์ ซึ่งทั้งสองสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกัน เมื่อต้องการที่จะรวบรวมผู้ที่มุ่งไปยังอัลลอฮ์ระหว่างการกลัวและการหวัง และสิ่งที่จะได้รับจากอายะฮ์นี้ คือ :

๑. การระวังจากความโปรดปรานต่าง ๆ ที่อัลลอฮ์จะทรงให้มันแก่บ่าวคนหนึ่งเพราะเกรงว่ามันจะเป็นเพียงการประวิงเวลาให้เกิดความชะล่าใจ.
๒. ห้ามต่อการคิดว่าตนจะปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮ์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

คำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า : “และไม่มีผู้ใดสิ้นหวังในพระเมตตาของพระเจ้าของเขา นอกจากบรรดาผู้หลงผิด”

☀️ ความหมายคือ ไม่มีผู้ใดสิ้นหวังในพระเมตตาของอัลลอฮ์นอกจากผู้ที่สูญเสียทางนำ ผู้หลงทางซึ่งเขาจะไม่รู้สิ่งทีจำเป็นสำหรับอัลลอฮ์ ทั้ง ๆ ที่พระองค์ มหาบริสุทธิ์แต่พระองค์ เป็นผู้ที่ใกล้ชิดของผู้อื่น และการสิ้นหวังไม่เป็นที่อนุญาต เพราะมันคือการคิดในแง่ร้ายต่ออัลลอฮ์ เพราะว่า :

๑. เป็นการจับจ้วงความสามารถของพระองค์ เพราะผู้ที่รู้ว่าแท้จริงอัลลอฮ์มีความสามารถเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง เขาจะไม่ปฏิเสธสิ่งใดที่ประสบต่อเขาเลย.
๒. เป็นการจับจ้วงความเมตตาของพระองค์ เพราะผู้ที่รู้ว่าแท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงเมตตา เขาจะไม่ปฏิเสธความเมตตาของอัลลอฮ์ที่ทรงมีต่อเขา.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓ และ ๔

๓. มีรายงานจากท่านอิบนุอัब्บาส رضي الله عنه ว่า แท้จริงท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ ได้ถูกถามถึงเรื่องบาปใหญ่ต่าง ๆ ท่านจึงกล่าวว่า : “การตั้งภาคีต่ออัลลลอฮ์ การสิ้นหวังในความโปรดปรานของอัลลลอฮ์ และการคิดว่าจะปลอดภัยจากอุบายของอัลลลอฮ์.

๔. มีรายงานจากอิบนุมัศอู๊ด رضي الله عنه ว่า : “สิ่งที่เป็นบาปใหญ่ที่สุด คือการตั้งภาคีต่ออัลลลอฮ์ การคิดว่าจะปลอดภัยจากอุบายของอัลลลอฮ์, การสิ้นหวังในความเมตตาของอัลลลอฮ์ และการสิ้นหวังในความโปรดปรานของอัลลลอฮ์” บันทึกโดยอับดุลรรอซซึก.

☛ การตั้งภาคีต่ออัลลลอฮ์ : เป้าหมายของมันรวมถึงการตั้งภาคีใหญ่และเล็ก ซึ่งการตั้งภาคีเล็กนั้นใหญ่กว่าบรรดาบาปใหญ่ทั้งหลาย.

☛ การคิดว่าจะปลอดภัยจากอุบายของอัลลลอฮ์ : ด้วยการที่เขาทำการฝ่าฝืนต่ออัลลลอฮ์ พร้อมกับการประวิงเวลาให้เกิดความชะล่าใจของพระองค์ด้วยกับความโปรดปรานต่าง ๆ.

☛ การสิ้นหวังในความเมตตาของอัลลลอฮ์ : การที่เขาปฏิเสธความเมตตาของอัลลลอฮ์ และเขาปฏิเสธการได้มาของสิ่งที่เขาต้องการ.

☛ การสิ้นหวังในความโปรดปรานของอัลลลอฮ์ : การคิดว่าการหายไปของสิ่งที่น่ารังเกียจนั้นเป็นไปไม่ได้.

บทสรุป :

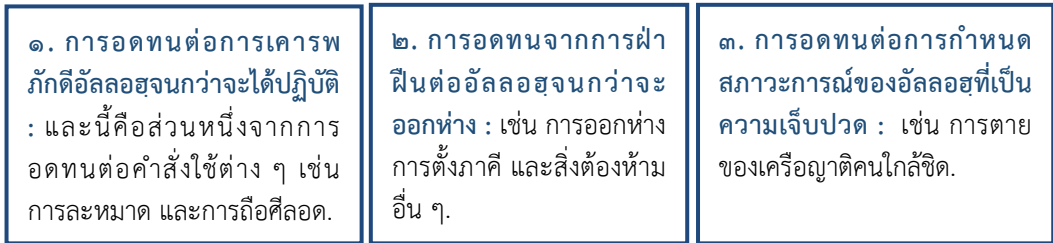
แท้จริงผู้ที่มุ่งไปยังอัลลลอฮ์มีสองสิ่งจะประสบกับเขา ซึ่งมันจะคอยขัดขวางเขาให้ออกจากพระเจ้าของเขา และสองสิ่งนั้นคือ การคิดว่าจะปลอดภัยจากอุบายของอัลลลอฮ์ และการสิ้นหวังในความเมตตาของอัลลลอฮ์ ดังนั้น เมื่อได้ประสบกับความทุกข์ หรือเขาได้พลาดในสิ่งที่เขารักไป ท่านจะพบเขา เพราะหากพระเจ้าของเขาไม่ช่วยเขาแน่นอนว่าความสิ้นหวังก็จะเข้าครอบงำเขา เขาจะปฏิเสธต่อทางออก และจะไม่แสวงหาถึงสาเหตุต่าง ๆ ของมัน และสำหรับการคิดว่าจะปลอดภัยจากอุบายของอัลลลอฮ์ ดังนั้น เราจะพบมนุษย์ที่ดำรงอยู่บนการฝ่าฝืนพร้อมกับเขาได้รับความโปรดปรานต่าง ๆ ที่มากขึ้น ๆ และเขาจะเห็นว่าแท้จริงเขานั่นอยู่บนสัจธรรม ซึ่งเขาก็จะยังคงยืนหยัดอยู่ในความความเท็จต่อไป ดังนั้น ไม่เป็นที่สงสัยเลยว่าแท้จริงนี่คือการประวิงเวลาให้เกิดความชะล่าใจ.

ประเด็นต่าง ๆ ในบทนี้ :

๑. อธิบายอายะฮ์ในซูเราะฮ์อัลอะรอฟ “แล้วพวกเขาปลอดภัยจากอุบายของอัลลลอฮ์กระนั้นหรือ”.
๒. อธิบายอายะฮ์ในซูเราะฮ์อัลหิจร “และไม่มีผู้ใดสิ้นหวังในพระเมตตาของพระเจ้าของเขา นอกจากบรรดาผู้หลงผิด”.
๓. การคาดโทษที่รุนแรงที่มีต่อผู้ที่คิดว่าเขาปลอดภัยจากอุบายของอัลลลอฮ์ มันเป็นหนึ่งในจากบาปใหญ่.
๔. การคาดโทษที่รุนแรงในการสิ้นหวังจากความเมตตาของอัลลลอฮ์.

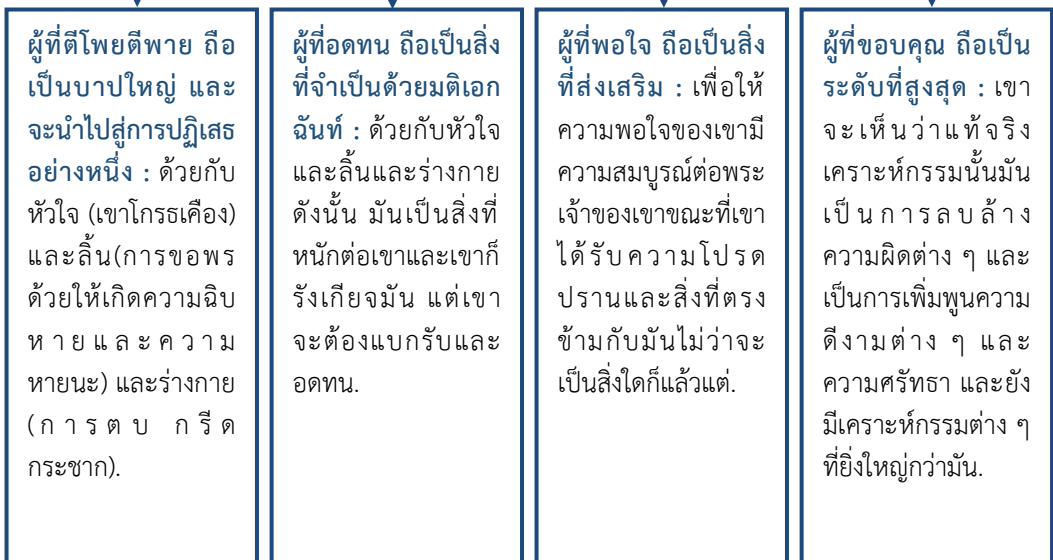
บทที่ ๓๕ : เรื่องส่วนหนึ่งของการศรัทธาคือการอดทนต่อกำหนดสภาวะการณ์ต่าง ๆ ของอัลลอฮ์

การอดทนแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท

การอดทนได้ถูกนำเสนอต่อการเคารพภักดีเป็นสิ่งแรกก็เพราะว่ามันจะรวมความจำเป็นและการกระทำเอาไว้ หลังจากนั้นเป็นการอดทนจากการฝ่าฝืนเพราะในมันนั้นมีการห้ามปรามอยู่ ส่วนการอดทนต่อการกำหนดสภาวะการณ์ซึ่งแท้จริงแล้วสาเหตุของมันไม่ใช่มาจากการเลือกของบ่าวเอง ส่วนกับการพิจารณาว่าผู้ที่จะเกี่ยวข้องกับมันนั้นเพราะบางครั้งการอดทนจากการฝ่าฝืนก็ยากกับมนุษย์กว่าการอดทนต่อการเคารพภักดี.

มนุษย์ขณะประสบภัยแบ่งเป็น ๔ ประเภท :

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

คำรัสของอัลลอฮฺ ตะอาลา ที่ว่า : “และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮฺ พระองค์จะทรงชี้นำหัวใจของเขา”, และท่านอัลกอมะฮฺ กล่าวว่า : “คือ คนที่ประสบเคราะห์กรรมแล้วเขาทราบว่ามีมาจากอัลลอฮฺ ดังนั้น เขาก็พอใจและยอมจำนน”.

❁ ﴿قُلُوبِهِمْ﴾ “พระองค์จะทรงชี้นำหัวใจของเขา” : พระองค์จะทรงประทานความสงบนิ่งให้แก่เขา ดังนั้น เมื่อหัวใจได้รับการชี้นำ ร่างกายก็ได้รับการชี้นำ.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

และในหนังสือคอเฮียะห์มุสลิม มีรายงานจากอบูซุรอยเราะฮฺ   ว่า แท้จริงท่านรอซูลุลลอฮฺ   กล่าวว่า : “สองประการที่อยู่ในหมู่มุขย์ ซึ่งมันเป็นการกระทำของพวกเขาปฏิบัติเสศศรัทธา คือ การจบบัจ้วงวงศ์ตระกูล และการร้องตีโหยตีพายต่อคนตาย”.

❁ “การจบบัจ้วงวงศ์ตระกูล” : คือ การดำเนินหรือปฏิบัติเสศมัน ดังนั้น นี่คือการงานหนึ่งจากบรรดาการงานของการปฏิบัติเสศศรัทธา.

❁ “การร้องตีโหยตีพายต่อคนตาย” : ตรงนี้คือจุดที่ใช้เป็นหลักฐาน ซึ่งการร้องตีโหยตีพายต่อคนตายนั้นเป็นส่วนหนึ่งจากการไม่พอใจต่อการกำหนดสภาวะการณ.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓ และ ๔

๓. มีหะดีษบันทึกโดยอัลบะคอรี๊ยะฮฺและมุสลิมที่รายงานจากอบูบะนูมัสอู๊ด   ซึ่งเป็นหะดีษมารฟูว่า : “ไม่ใช่พวกเรา ผู้ที่ตบตีใบหน้า ฉีกเสื้อผ้าและเรียกร้องด้วยการเรียกร้องของชนในยุคนญาฮิลียะห์”.

๔. และมีรายงานท่านอนัส   ว่า แท้จริงท่านรอซูลุลลอฮฺ   กล่าวว่า : “เมื่ออัลลอฮฺทรงประสงค์ให้ความดีแก่บ่าวคนหนึ่งของพระองค์ พระองค์จะทรงรีบให้เขาได้รับการลงโทษในโลกดุนยานี้ และเมื่อพระองค์ทรงประสงค์ให้ความชั่วแก่บ่าวคนหนึ่งของพระองค์ พระองค์จะทรงยับยั้งบาปของเขาเอาไว้จนกระทั่งวันกิยามะฮฺเขาจะได้รับการลงโทษอย่างครบถ้วน”.

❁ “ด้วยการเรียกร้องของชนในยุคนญาฮิลียะห์” : ทุกการเรียกร้องที่มาจากยุคนญาฮิลียะห์ และสิ่งๆที่เหมือนกับมัน คือการพังบ้านเรือน ทำภาชนะให้แตกหัก ทำลายอาหาร และสิ่งอื่นๆ ที่คล้ายกัน ที่มนุษย์บางคนจะกระทำมันขณะที่ประสบภัย.

❁ “เมื่ออัลลอฮฺทรงประสงค์แก่บ่าวคนหนึ่งของพระองค์” : ความชั่วไม่ใช่เป็นประสงค์ของอัลลอฮฺเอง เพราะมีหะดีษของท่านนบี   ว่า : “และความชั่วจะไม่ถูกพาดพิงไปยังพระองค์” ดังนั้น พระองค์จะทรงประสงค์ให้มันเกิดขึ้นด้วยวิหิตปัญหา และเมื่อนั้นก็ถือว่าเป็นความดี ในแง่ที่ว่ามิวิหิตปัญหาซ่อนอยู่.

❁ และเป้าหมายจากหะดีษนี้ คือการปลอบประโลมแก่ผู้ที่ประสบเคราะห์กรรมเพราะเกรงว่าเขาจะถอด

ใจไปเสียก่อน ซึ่งแท้จริงบางครั้งมันก็เป็นความดี และการลงโทษของโลกคุณยານี้มันเบาว่าการลงโทษของโลกหน้า ดังนั้น เขาจึงสรรเสริญต่ออัลลอฮ์เถิด เพราะแท้จริงพระองค์ไม่ได้ทรงประวิงการลงโทษเขาไปยังโลกหน้า.

ตัวบทหลักฐานที่ ๕

และท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : “แท้จริงผลตอบแทนที่ยิ่งใหญ่จะมาพร้อมกับการทดสอบที่ใหญ่ยิ่ง และแท้จริงอัลลอฮ์นั้น เมื่อพระองค์ทรงรักกลุ่มชนใดพระองค์ก็จะทรงทดสอบพวกเขา ดังนั้น ผู้ใดพึงพอใจเขาก็จะได้รับความพอพระทัย และผู้ใดโกรธโกรธ เขาก็จะได้รับความโกรธกริ้ว”. อดีตรมีซีฮ์บอกว่าเป็นหะดีษหะซัน.

❖ ประโยชน์ที่ได้รับจากบทนี้ :

๑. ทุกครั้งที่บททดสอบทวีเพิ่มขึ้น ผลบุญการตอบแทนก็ทวีเพิ่มขึ้นเช่นกัน หากผู้ที่ได้รับบททดสอบอดทน.
๒. เมื่ออัลลอฮ์ทรงรักกลุ่มชนใด พระองค์ก็จะทรงทดสอบพวกเขา ด้วยการกำหนดของพระองค์ในสภาวะการณ์ต่างๆ.
๓. ยืนยันความรัก ความโกรธ และความพอใจ (ซึ่งเป็นคุณลักษณะ) ให้แก่อัลลอฮ์ ซุบฮานะฮูวะตะอาลา พร้อมทั้งพึงระวังจากการนำ (คุณลักษณะดังกล่าว) ไปเปรียบเทียบ หรืออธิบายเพิ่มเติม.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายความหมายของอายะฮ์จากซูเราะฮ์อัล-ตะฆอบูน “ และผู้ใดศรัทธาต่ออัลลอฮ์ พระองค์จะทรงเปิดหัวใจของเขา สู่แนวทางที่ถูกต้อง ”.
๒. การอดทนต่อการกำหนดต่างๆ ของอัลลอฮ์ นับเป็นส่วนหนึ่งจากการศรัทธาต่อพระองค์.
๓. การดำเนินชีวิตที่ซื่อสัตย์ หรือการปฏิเสธชีวิตที่ซื่อสัตย์ นับว่าเป็นการกุศลเล็กๆ.
๔. การขู่สาทภัยอย่างรุนแรงแก่ผู้ทำร้ายตัวเอง โดยการตบแก้ม ฉีกคอเสื้อ การร้องไห้ครวญครางเยี่ยงพวกญอฮิยะฮ์ เพราะท่านนบีนบิรสุทธีจากการกระทำดังกล่าว ห้ามการกระทำดังกล่าว.
๕. เครื่องหมายที่บ่งชี้ว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์ให้ความดีงามเกิดขึ้นแก่บ่าวของพระองค์ คือ พระองค์จะทรงรีบเร่งการลงโทษแก่เขาในโลกนี้.
๖. เครื่องหมายที่บ่งชี้ว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์ให้ความเลวร้ายเกิดขึ้นแก่บ่าวของพระองค์ คือ พระองค์จะทรงประวิงการลงโทษแก่เขาไปไว้ในโลกหน้า
๗. เครื่องหมายที่บ่งชี้ถึงความรักของพระองค์ต่อบ่าว คือ การที่พระองค์ทรงทดสอบเขา
๘. การตีโพยตีพายต่อบททดสอบ ถือเป็นสิ่งต้องห้าม
๙. การพอใจต่อบททดสอบจะได้รับผลบุญตอบแทน เพราะอัลลอฮ์ทรงพอพระทัยต่อเขา.

บทที่ ๓๖ : ว่าด้วยเรื่องการโอ้อวด

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ ถึง ๓

๑. อัลลอฮฺ ซุบฮานะฮฺวะตะอาลา ตรัสว่า “ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัดว่า) ฉันเป็นเพียงสามัญชนคนหนึ่ง เยี่ยงพวกท่าน ที่มีวะฮีย์ (ประทานลงมา) แก่ฉันว่า แท้จริงพระเจ้าของพวกท่านนั้นคือ พระเจ้าองค์เดียว ”.
๒. รายงานจากท่านอับูฮุร็อยเราะฮฺ رضي الله عنه (พาดพิงไปยังท่านนบี) อัลลอฮฺ ทรงกล่าวว่า “ ข้าไม่ต้องการหุนส่วนใดๆ มาเป็นภาคีต่อข้า ผู้ใดปฏิบัติกรณงานหนึ่ง โดยให้สิ่งอื่นมีหุนส่วนร่วมกับข้าในกรณงานนั้น ข้าจะละทิ้งเขา และหุนส่วนของเขา (ไม่ตอบรับกรณงานนั้น) ”.
๓. รายงานจากท่านอับูสะอีด رضي الله عنه (อะดีษมร์ฟวะ) ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า “ เอาไหม ฉันจะบอกพวกท่านถึงเรื่องที่ผมเป็นห่วงพวกท่านมากกว่าเรื่องของดัจญาลจอมโกหก บรรดาคอฮาบะฮุกกล่าวว่า เอาสิครับ โอ้อวดของอัลลอฮฺ ท่านนบีจึงกล่าวว่า (เรื่องที่ผมเป็นห่วงพวกท่านมากกว่าเรื่องของดัจญาลคือ) การตั้งภาคีที่ซ่อนเร้น (มองไม่เห็น) เช่น ชายคนหนึ่งยื่นขึ้นละหมาด แล้วเขาก็ทำมันอย่างสวยงามเพื่อให้สายตาของอีกคนหนึ่งเห็น ” บันทึกโดยอะหมัด.

❁ “ قُلْ إِنَّمَا آتَىٰ بِنَايَ ” ท่านนบี ﷺ ได้รับบัญชาให้บอกกล่าวแก่ผู้คนทั้งหลายว่า แท้จริงแล้วท่านเป็นเพียงแค่มนุษย์สามัญชนคนหนึ่ง และในตัวบทได้เน้นย้ำถึงการเป็นมนุษย์อย่างแท้จริงของท่านนบีด้วยการใช้คำว่า “ **مِثْلَكُمْ** ” เว้นแต่ท่านได้รับประทานวะฮีย์ลงมาเท่านั้น เราจึงจำเป็นต้องเชื่อฟัง (ต่ออะห์) ต่อท่าน แต่ทว่าการไปอวดต่อท่านนั้นเป็นสิ่งที่หะรอม.

❁ “ **هِيَءَ رَبِّي** ” หวังจะได้พบกับความพอพระทัย และความโปรดปรานจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเขา (ซึ่งในวันนั้นสิทธิดังกล่าว) เฉพาะผู้ศรัทธาเท่านั้นที่จะได้รับ ทั้งนี้รวมถึงการได้เห็นพระองค์ในโลกอาคิเราะห์ด้วย.

❁ “ **عَمَّا صَلَّيَا** ” การงานที่ปฏิบัติด้วยความบริสุทธิ์ใจ และตรงตามซุนนะห์ของท่านนบี ﷺ.

❁ “ **أَنَا غَنِي** ” มีนัยยะอยู่ ๒ ความหมาย ปฏิเสธกรณงานของผู้ที่โอ้อวด และหักห้ามการโอ้อวด อธิบายถึงความร่ำรวยของอัลลอฮฺ (ไม่ต้องการภาคีร่วมกับพระองค์) แจกแจงถึงความยิ่งใหญ่ในสิทธิของพระองค์ และไม่อนุญาตให้ผู้ใดตั้งภาคีขึ้นร่วมกับพระองค์.

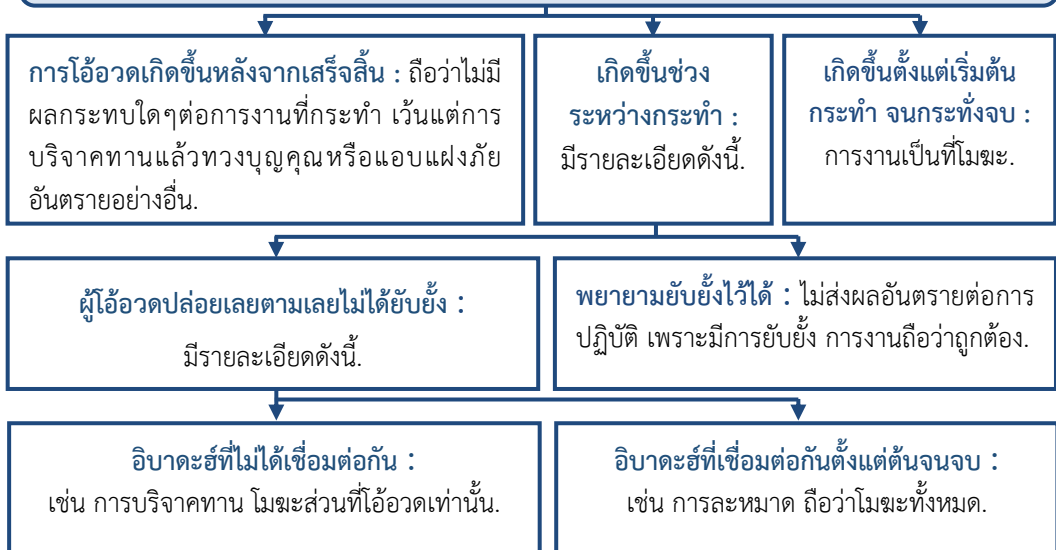
❁ “ **الْمَسِينُ الْجَال** ” (สัญลักษณ์ของมันเป็นคือ) ดวงตาข้างขวาจะโตนลบออก (ไม่มีดวงตาข้างขวา) เป็นมนุษย์คนหนึ่งที่ชอบมุสาอย่างยิ่ง สาเหตุใดที่ทำให้ท่านนบี ﷺ เป็นห่วงประชาชาติของท่านในเรื่องการโอ้อวด มากกว่าเรื่องของดัจญาล ?

๑. เนื่องจากความเลวร้ายของดัจญาลจะเป็นสิ่งที่ปรากฏชัดเจน ส่วนการโอ้อวดคือสิ่งที่ซ่อนเร้น และการที่จะหลุดพ้นจากการโอ้อวดนับว่าเป็นสิ่งที่ยาก.
๒. เนื่องจากความเลวร้ายของดัจญาลจะเกิดขึ้นในช่วงสุดท้าย(ก่อนวันสิ้นโลก) แต่ความเลวร้ายของการโอ้อวดสามารถเกิดขึ้นได้ทุกช่วงเวลา.

การตั้งภาคี (ซิริก) มีสองชนิด :

๑. ซิริกแบบซ่อนเร้น คือ ซิริกที่เกาะติดอยู่ในหัวใจ เช่นการโอ้อวดประเภทนี้เรียกว่า “ ซิริกที่ซ่อนเร้น ”
๒. ซิริกแบบเปิดเผย คือ ซิริกที่ปรากฏอยู่ในคำพูด เช่น การสาบานต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺ หรือซิริกที่ปรากฏอยู่ในการประพฤติปฏิบัติ เช่น การโค้งคำนับต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺ.

การโอ้อวด คือการปฏิบัติการทำงานหนึ่ง เพื่อให้ผู้คนเห็นหรือได้ยิน ถือเป็นส่วนหนึ่งจากนิสัยพวกมุนาฟิก

วิธีปกป้องรักษาการโอ้อวดมีอะไรบ้าง ?

๑. การให้ความยิ่งใหญ่ต่ออัลลอฮฺ โดยการศึกษาเรียนรู้หลักการให้เอกภาพต่อพระองค์ และนำมาปฏิบัติใช้ เพราะผู้ใดที่ให้ความยิ่งใหญ่ต่ออัลลอฮฺ (อย่างแท้จริง) เขาจะ (ปฏิบัติอิบาดะฮ์) โดยไม่แคร้ผู้ใด.
๒. จะต้องไม่ละทิ้งการทำอิบาดะฮ์เพราะกลัวว่าจะมีการโอ้อวด เนื่องจากชัยฏอนจะล่อลวงให้เขตกอยู่ในสภาพเช่นนั้น หรือทำให้เขากลัวสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺ(จนไม่กล้าที่จะทำอิบาดะฮ์).
๓. การขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺ.
๔. ปกปิดการปฏิบัติอำลต่างๆ เพราะเกรงว่าจะมีการโอ้อวดเกิดขึ้น.
๕. การไปเยี่ยมสุสาน (โดยการปฏิบัติให้อยู่ในกรอบของบทบัญญัติ) ซึ่งจะทำให้ผู้เยี่ยมเยือนรำลึกถึง (ผลตอบแทน) ในโลกหน้า และ(รำลึกว่า) การโอ้อวดนั้นมีผลต่อเขาเพียงแค่นี้.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายความหมายของอายะฮ์จากซูเราะฮ์อัล-กะห์ฟีย์ “ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริงฉันเป็นเพียงสามัญชนคนหนึ่งเยี่ยงพวกท่าน ที่มีวะฮีย์ (ประทานลงมา) แก่ฉัน ”.
๒. เรื่องการไอ้อวด นับว่าเป็นเรื่องใหญ่ที่ทำให้การปฏิบัติอามัลไม่ถูกต้องรับ เมื่อกระทำไปเพื่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์.
๓. การกล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้ต้องไอ้อวด ทั้งๆที่พระองค์อัลลอฮ์ คือผู้ที่ร่ำรวยอย่างสมบูรณ์ที่สุด.
๔. สาเหตุหนึ่งที่จะเยียวรักษารอคอคอ้อวด คือ (การเชื่อว่า) พระองค์อัลลอฮ์คือ ผู้ที่ดีที่สุดจากเหล่าบรรดาหุ้นส่วนทั้งหลาย.
๕. ความหวังเอยของท่านนบี ﷺ ต่อบรรดาสาขายาบะห์ของท่านในเรื่องการไอ้อวด (และแน่นอนว่าความหวังเอยของท่านต่อประชาชาติหลังจากศอฮาบะฮ์นั้นย่อมมากกว่า).
๖. การไอ้อวด คือการที่คนหนึ่งละหมาดเพื่ออัลลอฮ์ และพยายามทำมันให้สวยงามเพื่อให้สายตาผู้คนจับจ้องมายังเขา (การสร้างวาทะเพื่อพูดให้ดูดีก็เช่นเดียวกัน).

บทที่ ๓๗ : ส่วนหนึ่งจากตังกาดี คือการทำงานเพื่อจุดมุ่งหมายทางโลกเพียงอย่างเดียว

- ✪ ในบทนี้จะกล่าวถึงคนที่ทำอิบาดะฮ์ โดยไม่ได้หวังคำชมเชย หรือไอ้อวด ทว่าเขาจะทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ แต่ซ่อนเร้นผลประโยชน์แห่งโลกคุณยายอยู่ในการอิบาดะฮ์นั้น เช่น (ทำอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์) เพื่อต้องการเงินหรือทรัพย์สิน ตำแหน่งเกียรติยศ หรือทำเพื่อให้มีสุขพลาณามัยที่ดี เป็นต้น เขาต้องการจะได้รับผลประโยชน์ทางคุณยายจากการอิบาดะฮ์ดังกล่าว โดยแฝงลึ้มผลแห่งการตอบแทนในปรโลก.
- ✪ การที่มนุษย์ขอจากอัลลอฮ์ให้ได้รับบริสกี (ปัจจัยยังชีพ) ในการละหมาดของเขานั้น ถือว่าไม่ได้ผิดแต่ประการใด แต่จะต้องไม่ละหมาดโดยมีเจตนาให้ได้รับบริสกีเพียงอย่างเดียว การกระทำเช่นนั้นนับว่าพฤติกรรมที่ต่ำช้ามาก เพราะมีจุดประสงค์เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ของคุณยาย ด้วยกับการงานที่มีผลตอบแทนในโลกหน้า.
- ✪ (ข้อควรระวัง) พฤติกรรมของคนบางคนที่เสวนากันในเรื่องผลการตอบแทนจากการทำอิบาดะฮ์ แต่กลับเปลี่ยนผลการตอบแทนดังกล่าวไปสู่ผลประโยชน์ของคุณยาย ทั้งที่ความจริงแล้วไม่ควรจะพูดถึงมันเลยตั้งแต่ต้น.
- ✪ บทนี้ นับว่าเป็นเรื่องที่ย้อนร้ายยิ่งกว่าเรื่องการไอ้อวด เพราะการไอ้อวดอาจจะเกิดขึ้นบางครั้งบางคราวในการละหมาด แต่การหวังประโยชน์แห่งโลกคุณยายด้วยการทำอิบาดะฮ์ อันตรายของมันจะเกิดขึ้นกับทุกการทำอิบาดะฮ์ของเขา.

บทนี้สามารถแบ่งมนุษย์ออกเป็น ๕ จำพวกได้ดังนี้ :

<p>ต้องการผลประโยชน์ทางโลก ด้วยการ ทำงานทางโลก :</p>	<p>ถือเป็นที่อนุญาต เช่น อาชีพค้าขายเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย.</p>
<p>ต้องการผลตอบแทนแห่งโลกหน้า ด้วย การทำงานทางโลก :</p>	<p>ถือเป็นเรื่องที่ศาสนาส่งเสริม เช่น ทำการเพาะปลูก เพื่อที่จะบริจาคทาน.</p>
<p>ต้องการผลตอบแทนแห่งโลกหน้า ด้วย การทำงานที่มีผลต่อโลกหน้า :</p>	<p>เป็นสัญญาณข่าวดีว่า เขาจะได้รับสวนสวรรค์เป็นรางวัล และถือว่าเป็นระดับที่สูงที่สุด.</p>
<p>ต้องการผลตอบแทนทั้งโลกนี้และโลก หน้า ด้วยการทำงานที่มีผลต่อโลกหน้า :</p>	<p>กรณีนี้กระทำได้ แต่มีเงื่อนไขว่า ต้องแสวงผลตอบแทน โลกหน้าให้มากกว่า อัลลอฮฺตรัสว่า : “โอ้พระเจ้าของเรา โปรดประทานให้แก่พวกเรา สิ่งดีงามในโลกนี้ และ สิ่งดีงามในโลกหน้า และโปรดคุ้มครองพวกเราให้พ้น จากไฟนรกด้วยเถิด”.</p>
<p>ต้องการผลประโยชน์ทางโลก ด้วยการ การทำงานที่มีผลต่อโลกหน้า :</p>	<p>ถือเป็นการตั้งภาคีเล็ก เช่น เป็นอิหม่ามนำละหมาดเพื่อ หวังแค่ทรัพย์สินเงินทอง.</p>

❖ จะทราบได้อย่างไรว่า เขาต้องการผลประโยชน์ทางโลกคุณยาหรือโลกหน้า ? ดูที่ หากเขาได้รับสิ่งใด เขาก็พอใจ แต่หากเขาไม่ได้รับสิ่งใด เขามักตีโพยตีพาย.

❖ ข้อควรระวัง : มีนักเรียนบางท่านบริสุทธิ์ใจในการทำอิบาดะฮฺในช่วงการสอบ แล้วเมื่อผลการสอบ ปรากฏออกมา เขาก็ยังไม่สนใจอิบาดะฮฺอีก.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

อัลลอฮฺ ตาอาลา ตรัสว่า : “ ผู้ใดปรารถนาการมีชีวิตอยู่บนโลกนี้และความเฟริศแพร่ัวของมัน เราที่จะ
ตอบแทนให้แก่พวกเขาอย่างครบถ้วน ซึ่งการงานของพวกเขาในโลกนี้เท่านั้น”

และอีกอายะฮ์หนึ่งในซูเราะฮฺอัล-อิสรออ อัลลอฮฺ ซุบฮานะฮูวะตาอาลา ตรัสว่า “ ผู้ใดปรารถนาชีวิต
ชั่วคราว (ในโลกนี้) เราก็จะเร่งให้เขาได้รับมัน ตามที่เราประสงค์แก่ผู้ที่เราปรารถนา แล้วเราได้เตรียม
นรกไว้สำหรับเขา เขาจะเข้าไปในนรกอย่างถูกเหยียดหยาม ถูกขับไล่ ” ดังนั้น ทั้งหมดก็อยู่ภายใต้ความ
ประสงค์ของพระองค์ แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

ในหะดีษคอเอียะห์ รายงานจากท่านบุฮรียะเราะฮฺ ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : “ ความหายนะจงประสบแต่ทาสของเงินและทอง ความหายนะจงประสบแต่ทาสของผ้าไหม ผ้าขนสัตว์ ความหายนะจงประสบแต่ทาสของเสื้อคลุม หากเขาได้รับตามเจตนารมณ์ของเขา เขาก็พึงพอใจ แต่ถ้าหากเขาไม่สมหวังตามเจตนารมณ์ เขาก็โกรธและแสดงอาการไม่พอใจ วิบัติและหายนะ และไม่สมหวังตามเจตนารมณ์ปรารถนา เมื่อเขาถูกเสี้ยนหนามตำ เขาก็ไม่สามารถขจัดมันออกได้ (ด้วยตัวเอง) ขอแสดงความปิติยินดีแก่บ่าวที่จูงม้าของเขาไปในหนทางของอัลลอฮฺ ผมบนศรีชะของเขาอยู่เหิง เท้าทั้งสองข้างของเขาเป็นฝุ่น เมื่อเขาถูกมอบหน้าที่ให้เฝ้าเวรยาม เขาก็ทำหน้าที่ในการเฝ้าเวรยาม เมื่อเขาถูกมอบหน้าที่ให้เป็นที่พหลังของกองทัพ เขาก็ทำหน้าที่ในการเป็นกองทัพหลัง หากเขาขออนุญาต (เข้าพบแม่ทัพ) เขาก็ไม่ได้รับการอนุญาต (เพราะยศต่ำ) และหากเขาขอความช่วยเหลือ เขาก็ไม่ได้รับการช่วยเหลือ (เพราะไม่มีเส้นสาย) ”.

- ❖ تَعَسَّ : ความผิดหวัง ความขาดทุน หายนะ.
- ❖ عَبْدُ الدِّيَّارِ : เงินตราซึ่งทำมาจากแร่ทอง ในตัวบทใช้คำว่า ทาสของเงินทอง เพราะเจตนารมณ์ของเขามุ่งหวังเรื่องเงินทอง เยี่ยงเดียวกับการมุ่งหวังของบ่าวต่อองค์พระอภิบาลของเขา ทว่าการหวังในเรื่องเงินทองคือสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับเขา อีกทั้งยังจัดให้มันมีความสำคัญที่มาก่อนการเชื่อฟังต่อพระผู้อภิบาลของเขา.
- ❖ الدِرْهَم : เงินตรา ซึ่งทำมาจากแร่เงิน.
- ❖ الخَمِيْضَةُ : ผู้ที่ให้ความสำคัญเพียงแค่ภาพลักษณ์ภายนอก และประดับประดาให้มันสวยงาม.
- ❖ اِنْ اَعْطِيَ رَضِيَ : แสดงความพอใจ หรือแสดงอาการไม่พอใจ ทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับเรื่องเงินทองทรัพย์สิน ด้วยเหตุนี้ในตัวบทจึงเรียกกลุ่มคนเหล่านี้ว่า “ ทาสของเงินทอง ”.
- ❖ وَاَتَتْكَسَّ : ไม่ได้รับสิ่งที่เจตนารมณ์ตัวเองปรารถนาอย่างง่ายดาย.
- ❖ وَاِذَا شَيْكَ فَلَا اَنْفَاسَ : เมื่อมีเสี้ยนหนามตำ เขาก็ไม่สามารถขจัดมันออกได้ ด้วยตัวเอง.
- ❖ ทั้งสามประโยคข้างต้นนี้ อาจจะเป็นการบอกสภาพของพวกเขาหรืออาจจะเป็นการสาปแช่งผู้ที่มีพฤติกรรมเช่นนี้.
- ❖ طَوْبِي : สภาพความเป็นอยู่ที่ดีที่สุดสำหรับเขา หรือในอีกทีคนะให้ความหมายว่า “ คือ ต้นไม้ต้นหนึ่งในสวนสวรรค์ ”.
- ❖ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ : ข้อจำกัดความหมายของประโยคนี้อีกคือ การที่คนหนึ่งต่อสู้เพื่อเชิดชูพระดำรัสของอัลลอฮฺให้สูงส่ง หาใช่การต่อสู้เพื่อปกป้องตนเอง หรือเพื่อประเทศชาติไม่.
- ❖ اَنْشَعَتْ رَاسَهُ : ศรีษะยุ่งเหยิง เนื่องจากเศษฝุ่นในการออกไปต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮฺ โดยไม่ได้จดจ่ออยู่กับการดูแลตัวเอง トラบไตที่การกระทำดังกล่าวคือผลลัพธ์ของการเชื่อฟังอัลลอฮฺ เขาก็พร้อมจะทำ อีกทั้งการกลับมาจากสมรภูมিরบของเขาก็อยู่ในสภาพเดียวกัน (เป็นฝุ่น)

ซึ่งสภาพทั้งหมดที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากการเชื่อฟังอิบาดะฮ์ต่อพระองค์ และผลกระทบที่เกิดขึ้นระหว่างการทำอิบาดะฮ์นั้น ถ้าหากเขากระทำโดยไม่ใช้การฝัน เขาก็จะได้รับกุศลผลบุญตอบแทน ดังตัวอย่างคำกล่าวในหะดีษของท่านบี ﷺ “ แน่นอนกลิ่นปากของผู้ถือศีลอด (กลิ่นปากของเขา ณ อัลลอฮ์นั้นมีกลิ่นหอมยิ่งกว่ากลิ่นขมดเคี้ยว.

❖ **السَّاقَةَ** : ผู้ที่อยู่ส่วนท้ายของกองทัพ ทั้งสองประโยคนี้มีสองความหมาย ซึ่งเป้าหมายของหะดีษนั้นถือว่าสอดคล้องกับสองความหมายนี้ทั้งคู่ เขาไม่สนเลยแม้แต่น้อยว่าเขาจะถูกวางไว้ในตำแหน่งใด ไม่ได้เรียกร้องตำแหน่งสูงๆ เหมือนกับผู้ที่เปิ่นแม่ทัพในส่วนหน้า.

❖ หากเขาได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นยามเฝ้าคุ้มกัน เขาก็จะปฏิบัติและรับผิดชอบตามหน้าที่นั้น และเช่นเดียวกันเมื่อเขาทำหน้าที่ดูแลส่วนท้ายของกองทัพ เขาก็จะปฏิบัติและรับผิดชอบตามหน้าที่นั้น

❖ **بِنِهَايَتِهِ** : เขาไม่มียศ ไม่มีเกียรติสูงสุดศักดิ์ไม่มีตำแหน่งในสายตาของผู้คน แต่เขามีเกียรติ ณ อัลลอฮ์

❖ หลักฐานที่ได้รับจากหะดีษบทนี้คือ มีมนุษย์บางส่วนที่ยอมเป็นทาสของคunya มีความรู้สึกโกรธเกลียดเพราะมัน ซึ่งหะดีษบทนี้ได้แบ่งมนุษย์ออกเป็นดังนี้ :

๑. กลุ่มที่ไม่สนใจสิ่งอื่นใดเลยเว้นแต่เรื่องของคunya ต้องการเงิน ต้องการตกแต่งเรือนร่าง จึงทำให้หัวใจของเขาห่างไกลจากความดี ทำให้เขาไม่มีเวลารำลึกถึงอัลลอฮ์และอิบาดะฮ์ต่อพระองค์แต่ในที่สุดเขาก็ไม่ได้สิ่งที่ต้องการ อีกทั้งก็ไม่รอดพ้นจากความเสียหายเล็กๆน้อยๆ

๒. กลุ่มที่สนใจต่อผลตอบแทนในโลกอาคิเราะฮ์ พยายามแสวงหามันอย่างสุดความสามารถแม้ว่ามันจะลำบากก็ตาม ดังกล่าวนี้นั้นคือการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ ขณะเดียวกันเขาก็ปฏิบัติหน้าที่ของเขาในด้านต่างๆอย่างครบถ้วน มุ่งหวังในความดีงามต่างๆและช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. มนุษย์ต้องการผลประโยชน์แห่งคunya ด้วยการปฏิบัติการทำงานที่มีผลตอบแทนในโลกหน้า.
๒. ความหมายในอายะฮ์หนึ่งของซูเราะฮ์ฮูด “และผู้ใดที่ปรารถนาชีวิตแห่งโลกคunya และความเฟริศแพรวัวของมัน.....”.
๓. การเรียกคนมุสลิมบางคน ว่า ทาสของเงินทอง ทาสของเครื่องประดับ.
๔. อธิบายสัญลักษณ์ของการเป็นทาสต่อสิ่งดังกล่าว ก็คือ หากเขาได้รับตามที่ใจปรารถนา เขาก็จะพอใจ แต่หากเขาไม่ได้รับเขาก็จะรู้สึกโกรธ.
๕. คำว่า **وَأَسَىٰ وَتَوَسَّىٰ** : อาจจะสื่อความหมายในเชิงบอกเล่า หรืออาจจะเป็นการสาปแช่งก็ได้.
๖. คำว่า **وَأَسَىٰ فَلَا شَيْبَٰكَ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ** : อาจจะสื่อความหมายในเชิงบอกเล่า หรืออาจจะเป็นการสาปแช่งก็ได้.
๗. การชมเชยผู้ที่ต่อสู้ซึ่งมีคุณลักษณะดังกล่าว : คือคนที่สมควรได้รับการชมเชย ซึ่งไม่ใช่ผู้ที่เปิ่นทาสของเงินทอง หรือผู้ที่แสวงหาตำแหน่ง.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

บทที่ ๓๘ : ว่าด้วยเรื่องของผู้ที่ภักดีต่อบรรดาผู้รู้และบรรดาผู้ปกครองในการห้ามสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงอนุมัติ และอนุมัติในสิ่งที่พระองค์ทรงห้ามไว้ แน่แน่นอนว่าเขาได้ยึดเอาบรรดาผู้รู้และบรรดาผู้ปกครองเป็นพระเจ้านอกเหนือจากอัลลอฮ์

สภาพต่างๆ ของการภักดีต่อบรรดาผู้รู้ และบรรดาผู้ปกครองในการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์

<p>เป็นกุฟรใหญ่ : กล่าวคือ การปฏิบัติตามพวกเขาโดยพึงพอใจต่อคำพูดของพวกเขา ยกย่องพวกเขาและไม่พอใจในการตัดสินตามบทบัญญัติของอัลลอฮ์ ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่รังเกียจสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ประทานมาก็เท่ากับว่าเขาได้ปฏิเสธศรัทธาแล้ว เช่นเดียวกับผู้ที่เชื่อว่าข้อตัดสินที่พวกเขาวางขึ้นมานั้น เท่าเทียมหรือดีกว่าการตัดสินตามบทบัญญัติของอัลลอฮ์.</p>	<p>เป็นกุฟรเล็ก : แต่มีความร้ายแรงเกือบจะเท่ากับกุฟรใหญ่ กล่าวคือ การปฏิบัติตามพวกเขาในสภาพที่ยังคงพึงพอใจต่อการตัดสินตามบทบัญญัติของอัลลอฮ์อยู่ โดยรู้ดีว่าข้อตัดสินของอัลลอฮ์ดีกว่าและเหมาะสมกว่าสำหรับบ้านและการบริหารประเทศ แต่ที่เลือกตามพวกเขาก็เพราะว่ามันสอดคล้องตามอารมณ์ของเขา เช่น เนื่องจากเขาต้องการอาชีพการงาน กรณีนี้หากเขาละเมิดสิทธิของพี่น้องมุสลิมด้วยข้อตัดสินดังกล่าว ก็เท่ากับว่าเขาเป็นผู้อธรรม.</p>	<p>การปฏิบัติตามพวกเขาโดยไม่มีความรู้และคิดว่ามันคือข้อตัดสินตามบทบัญญัติของอัลลอฮ์ : สำหรับกรณีนี้มีรายละเอียดดังนี้ :</p> <ol style="list-style-type: none">1. กรณีที่เขาสามารถเรียนรู้สิ่งที่ถูกต้องได้ด้วยตัวของเขาเอง แต่เขากลับเพิกเฉยและละเลยต่อสิ่งดังกล่าว กรณีนี้เขามีความผิด.2. กรณีที่เขาไม่รู้ และไม่ สามารถจะเรียนรู้ได้ เขาจึงเลียนแบบและปฏิบัติตามพวกเขาโดยคิดว่ามันคือสิ่งที่ถูกต้อง กรณีนี้ถือว่าเขาได้รับการอภัย.
---	---	---

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ และ ๒

1. รายงานจากท่านอิบนุอับบาส ได้กล่าวว่า : “ โกล้แล้วที่ก้อนหินจากปากฟ้าจะหล่นลงมาใส่พวกท่านฉันกำลังพูดว่าท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวไว้เช่นนี้ แต่พวกท่านกลับพูดว่า : “ ท่านอนุบอกร์ได้พูดเช่นนั้น ท่านอุมร์ได้พูดเช่นนี้ ! ”.
2. อิหม่ามอะหมัด อิบนุ ฮัมบัล ได้กล่าวว่า : “ ฉันแปลกใจกับกลุ่มชนหนึ่งที่พวกเขารู้หะดีษ และรู้ว่ามันมีความถูกต้อง แต่พวกเขากลับไปยึดถือตามทัศนคติของซุฟยาน อัลลอฮ์ตรัสว่า : “ ดังนั้นบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเขา (รอซูล) จงระวังพิตนะที่จะมาประสบกับพวกเขา หรือการลงโทษอันเจ็บปวดจะมาประสบกับพวกเขา “ อิหม่ามอะหมัดถามว่า : “ ท่านทราบหรือไม่ว่า พิตนะที่ในที่นี้หมายถึงอะไร ? ท่านตอบว่า พิตนะที่ในที่นี้หมายถึงการตั้งภาคี (ชิริก) เกรงว่าหากเขาปฏิเสธคำพูดบางคำพูดของท่าน (นบี) ความเบี่ยงเบนจะเกิดขึ้นในหัวใจเขา แล้วมันก็จะทำให้เขาพินาศ.

๕. คำว่า : ! قَالَ أَبُو بَكْرٍ وَعَمْرٌ! เป็นที่ทราบกันดีว่าท่านอับูบักรและท่านอุมัรจะไม่เคยฝ่าฝืนด้วยทศนัยทัศนะความเห็นของท่านทั้งสอง.

๖. คำว่า : يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ หมายถึงผินหลังให้กับคำสั่งของท่านนบี ดูแคลนในสิ่งที่ท่านนบีนำมาและไม่สนใจต่อท่าน.

หุกุมการเลียนแบบ(ตักลิด)บรรดาผู้รู้มีความเห็นแตกต่างกันออกเป็น ๓ ทัศนะ

<p>การเลียนแบบถือว่าเป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากสิทธิในการวินิจฉัยนั้นได้จบลงตั้งแต่บรรดาอิหม่ามทั้งสิ้นเสียชีวิต.</p>	<p>การเลียนแบบถือว่าเป็นสิ่งต้องห้ามโดยไม่มีข้อยกเว้นเนื่องจาก การเลียนแบบนั้นเป็นการตอบรับคำพูดของคนๆหนึ่งโดยไม่ถือเป็นหลักฐาน.</p>	<p>การเลียนแบบถือว่าเป็นสิ่งที่อนุญาต ในกรณีที่มีความจำเป็นและไม่สามารถจะเรียนรู้หุกุมต่างๆได้ด้วยตนเอง กรณีนี้อนุญาตให้เขาเลียนแบบบุคคลที่เขาเชื่อถือ และไว้วางใจในเรื่องศาสนาและความรู้ของเขา รับเอาข้อผิดพลาดจากเขาในทุกๆประเด็น และจะต้องไม่เสาะแสวงหาข้อผิดนปรง.</p>
--	--	---

ตัวบทหลักฐานที่ ๓

เล่าจากท่านอะดีย์ อิบน์ ฮาติม เขาได้ยินท่านนบี ﷺ อ่านอายะฮ์หนึ่ง : “ พวกเขายึดเอานักปราชญ์และบาทหลวงของพวกเขาเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ... ” ฮาติมกล่าวว่า : ฉันจึงได้พูดกับท่านนบีว่า : “ แท้จริงพวกเขามีได้เคารพสักการะพวกเขา ” ท่านนบีจึงพูดตอบว่า : “ มิใช่พวกเขาดอกหรือที่ห้ามในสิ่งที่อัลลอฮอนุมัติ แล้วพวกท่านก็ห้ามสิ่งนั้นด้วย และมีใช่พวกเขาดอกหรือที่อนุมัติในสิ่งที่อัลลอฮห้ามแล้วพวกท่านก็อนุมัติสิ่งนั้นด้วย ? ฮาติมจึงตอบว่า : “ ใช่ครับ ” ท่านนบีจึงพูดว่า : “ ดังกล่าวนั้นแหละคือการอิวาดะฮ์ต่อพวกเขา ” บันทึกโดยอะหมัดและติรมิซียี ท่านติรมิซียีกกล่าวว่าหะดีษบทนี้อยู่ในระดับหะซัน.

✽ أَحْبَبَهُمْ ปราชญ์ผู้มีความรู้กว้างขวาง. ✽ هُنَّ الْبَهَائِمُ บาทหลวงหรือนักบวชที่มีความสมณะ.

✽ لَا نَسْتَعِينُكُمْ “พวกเราไม่ได้สูลูด” รุกะวะ ไม่ได้เช็ดสัตว์พลี หรือทำการบนบานต่อพวกเขา แต่ท่านนบี ﷺ ได้อธิบายท่านฮาติมว่า ส่วนหนึ่งจากความหมายของการอิวาดะฮ์ ก็คือการไปเชื่อฟังพวกเขา เป็นการอิวาดะฮ์ที่มีรูปแบบเฉพาะ.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายอายะฮ์ในซูเราะฮ์ อัลนุร “ ดั่งนั้นบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเขาจงพึงระวัง...”
๒. อธิบายอายะฮ์ในซูเราะฮ์ฮุบะรอะฮ์ “ พวกเขายึดเอานักปราชญ์ และบาทหลวงของพวกเขาเป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ ”.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

๓. เตือนให้ระวังความหมายของคำว่า “ อิบาตะฮ์ “ ที่ท่านอะดีย์ อิบน์ ฮาติม ได้ปฏิเสธมันในตอนแรก การอิบาตะฮ์ต่อพวกเขาโดยการเชื่อฟัง ภัคดีต่อพวกเขา.

๔. การยกตัวอย่างของท่านอิบนุอับบาส ด้วยการกล่าวถึงท่านอูบัยรและท่านอุมร์ และการยกตัวอย่างของท่านอิหม่ามอะหมัด ด้วยการกล่าวถึงท่านซุฟยาน.

๕. สภาพต่างๆ เปลี่ยนแปลงไปจนกระทั่งถึงจุดที่ว่าการอิบาตะฮ์ต่อนักบวชกลายเป็นอำมาลที่มีความประเสริฐในความเข้าใจของหลายๆคน และเรียกมันว่า “ การขอความคุ้มครอง ” และเรียกการอิบาตะฮ์ต่อนักปราชญ์ว่าเป็นการหาความรู้ ความเข้าใจ สภาพต่างๆได้เปลี่ยนแปลงไปจนกระทั่งคนที่ไม่ติกลับถูกเคาะพักการะ หรืออีกความหมายหนึ่งคือ คนที่เอดเขลากลับได้รับการเคารพบูชา ดังนั้นเราจำเป็นจะต้องระวัง และเชื่อมั่นว่าบทบัญญัติของอัลลอฮ์จำเป็นจะต้องได้รับการปกป้องรักษา ผู้ที่ห้ามสิ่งที่อัลลอฮ์อนุมัติหรืออนุมัติในสิ่งที่พระองค์ทรงห้ามไว้จะต้องไม่ได้รับการรักดีไปตลอดกาล.

บทที่ ๓๙ : ว่าด้วยคำดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา :

“ เจ้าไม่ได้มองดูบรรดาผู้ที่อ้างตนว่าพวกเขาศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่ท่าน และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนหน้าท่านดอกหรือ ? โดยที่พวกเขาเหล่านั้นต้องการจะให้การตัดสินแก่อิฎฎอฮ์ตุต ทั้งๆที่พวกเขาถูกใช้ให้ปฏิเสธมัน และชัยตอนนั้นต้องการที่จะให้พวกเขาหลง

เนื้อหาของบทนี้มีความเชื่อมโยงกับบทก่อนหน้านี้อย่างดี เนื่องจากบทที่ผ่านมาได้พูดถึงหุก่มของผู้ที่ให้การภักดีต่อบรรดาผู้รู้และบรรดาผู้ปกครองในการอนุมัติสิ่งที่อัลลอฮ์ห้าม หรือห้ามในสิ่งที่อัลลอฮ์อนุมัติ และในบทนี้จะพูดถึงการปฏิเสธผู้ที่ต้องการหาผู้ตัดสินอื่นจากอัลลอฮ์.

❖ ﴿ ۞ ﴾ : เป็นการถามโดยมีจุดมุ่งหมายให้ยอมรับ และเพื่อให้เกิดความรู้สึกฉงนกับสภาพของพวกเขา ในอายะฮ์นี้อัลลอฮ์ตรัสกับท่านนบี ﷺ.

❖ ﴿ ۞ ﴾ : หมายถึง การที่อัลลอฮ์ไม่ตรัสว่า ﴿ ۞ ﴾ : ก็เนื่องจากพวกเขายังไม่ศรัทธาคำพูดของพวกเขาเป็นเพียงแค่การกล่าวอ้างและเป็นเพียงแค่การพูดโกหกเท่านั้น.

❖ ﴿ ۞ ﴾ : ครอบคลุมถึงชัยตอนจากหมู่วมลมนุษย์ และเหล่าชัยตอนจากญิน.

❖ ﴿ ۞ ﴾ : ทำให้พวกเขาหลงทางที่ห่างไกลจากความจริงไปที่ละขั้นๆ.

❖ ﴿ ۞ ﴾ : “การใช้คำนามที่เปิดเผยชัดเจน แทนที่ของการใช้คำสรรพนามก็เพื่อประโยชน์สามประการด้วยกัน :

๑. เพื่อเน้นย้ำว่าบรรดาผู้ที่กล่าวอ้างการศรัทธานั้น พวกเขาคือพวกกลับกลอก.

๒. เพื่อเน้นย้ำว่าการกล่าวอ้างดังกล่าวจะไม่ออกมาจากปากผู้ใดเว้นแต่คนที่เป็นคนกลับกลอก(มุนาฟิก) เพราะผู้ศรัทธาที่แท้จริงนั้นจะต้องนอนน้อมเชื่อฟัง ไม่หันเหออกจากสัจธรรม. ๓. เพื่อเป็นการเตือนให้ผู้คิด เพราะถ้าหากว่าในประโยคใช้สรรพนามรูปแบบเดียวกันทั้งหมดก็อาจจะไม่ได้รับความสนใจ ดังนั้นจึงมีการเปลี่ยนรูปแบบการใช้เพื่อให้เกิดการถูกคิดถึงเรื่องดังกล่าว.

❖ ชัยค์คุลอสลาม ได้กล่าวว่า : “อายะฮ์ต่างๆเหล่านั้นตรงอย่างชัดเจนกับนิสัยของพวกบิดเบือน

อัลกุรอาน และตีความคุณลักษณะต่างๆ ของอัลลอฮ์ เพราะพวกเขาถือว่าพวกเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์แล้ว แต่เมื่อมีเสียงเรียกร้องว่า “ พวกท่านจงมาสู่สิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมา และจงมาสู่รอซูลของพระองค์ซิ พวกเขาก็ขัดขวางและผินหลังให้ แล้วพูดว่า “ พวกเราจะไปหาคนนั้นคนนั้น และเมื่อมีคนคัดค้าน พวกเขาก็พูดว่า : พวกเราประสงค์ดี และความสำรับ พวกเราต้องการจะรวมการให้หลักการและเหตุผลกับตัวบทหลักฐานไว้ด้วยกัน.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒ ถึง ๔

๑. อัลลอฮ์ตรัสว่า : “ และเมื่อมีคนกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงอย่าได้สร้างความเสียหายบนหน้าแผ่นดิน พวกเขาก็กล่าวตอบว่า แท้จริงเราเป็นเพียงผู้ที่ปรับปรุงให้ดีขึ้นต่างหาก “
๒. อัลลอฮ์ตรัสว่า : “ และพวกท่านจงอย่าได้สร้างความเสียหายบนหน้าแผ่นดิน หลังจากที่มีมันดีขึ้นแล้ว”
๓. อัลลอฮ์ตรัสว่า : “ และข้อตัดสินสมัยญาฮิลียะห์กระนั้นหรือที่พวกเขาต้องการ....”

❁ ﴿ وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ ﴾ : การก่อความเสียหายบนหน้าแผ่นดินมีสองชนิด.

หนึ่ง การก่อความเสียหายเชิงรูปธรรม เช่น การพังทำลายบ้านเรือน การก่ออันตรายต่างๆ บนท้องถนน สอง การก่อความเสียหายเชิงนามธรรม เช่น การทำบาปต่างๆ นี่คือการก่อความเสียหายที่ใหญ่ที่สุดบนหน้าแผ่นดิน.

❁ ﴿ إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴾ : คำอ้างนี้เป็นคำอ้างที่ดูดีที่สุด แต่อัลลอฮ์ได้ตรัสสวนทางกับคำกล่าวอ้างของพวกเขาว่าพวกเขานั้นแหละคือผู้ที่บ่อนทำลาย สร้างความเสื่อมเสียบนหน้าแผ่นดิน แต่อ้างว่าตนเองคือผู้ที่มาปรับปรุงและทำให้มันดีขึ้น ทั้งๆที่เป็นผู้บ่อนทำลายตัวจริง ไม่มีใครอื่นจากพวกเขา.

❁ ﴿ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ﴾ : หลังจากที่ถูกปรับปรุงฟื้นฟูจากบรรดาคนดีทั้งหลาย และส่วนหนึ่งจากการฟื้นฟูก็คือ การละเว้นจากสิ่งที่ตรงกันข้ามจากการเรียกร้องของผู้รู้แนวทางสลัฟ และผู้ที่ตัดสินตามบทบัญญัติศาสนา.

❁ ﴿ أَلَمْ الْجَاهِلِيَّةَ بِيَعُوبُونَ ﴾ : เป็นการถามในเชิงตำหนิ ความหมายก็คือ พวกเขาไม่ต้องการการตัดสินของผู้ใดยกเว้นการตัดสินของพวกญาฮิลียะห์กระนั้นหรือ ? คำว่า ญาฮิลียะห์ มีสองความหมาย ๑. หมายถึง พวกที่มีชีวิตอยู่ก่อนอิสลามจะมา. ๒. หมายถึง พวกที่ตั้งมั่นอยู่บนความโง่เขลา

❁ ﴿ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا ﴾ : ไม่มีใครตัดสินได้ดีที่สุดมากกว่าอัลลอฮ์ ประโยคนี้จัดว่าอยู่ในความหมายเชิงการทำทนาย.

ตัวบทหลักฐานที่ ๕ และ ๖

๕. เล่าจากท่านอับดุลลอฮ์ อิบน์ อัมร์ แท้จริงท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “ คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านจะยังไม่มีศรัทธาอย่างสมบูรณ์ จนกว่าอารมณ์ของเขาจะปฏิบัติตามบทบัญญัติที่ฉันได้นำมา”. อัลนะวะวีได้กล่าวว่า : เป็นหะดีษที่คอเฮียะห์ เราได้รายงานไว้ในหนังสืออัลฮุญญะห์ ด้วยกับสายรายงานที่คอเฮียะห์ .

๖. อัช-ชะบีญ์ ได้กล่าวว่า : “ เคยมีการขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างมุนาฟิกคนหนึ่งกับชายชาวยิว ยิวคนนั้นจึงพูดว่า : “ เราจะไปหาหม้อหมัดโดยให้เขาตัดลิ้น เนื่องจากเขารู้ว่าท่านนบีไม่รับสินบน และมุนาฟิกคนนั้นก็พูดขึ้นว่า : “ เราจะไปหาพวกยิวโดยให้พวกเขาตัดลิ้น เนื่องจากเขารู้ว่าพวกยิวนั้นรับสินบน ต่อมาทั้งสองก็ตกลงกันว่าไปหาหมอคนหนึ่งจากเผ่าญฮัยนะห์ และเมื่อไปถึงทั้งสองก็ให้เขาตัดลิ้น ดังนั้นอายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา : “ เจ้าไม่ได้มองดูบรรดาผู้ที่อ้างตนว่าพวกเขาศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่ท่าน และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนหน้าท่านดอกหรือ ? ...”.

และในอีกที่คณะหนึ่งได้กล่าวว่า : “ อายะฮ์นี้ถูกประทานลงมาเพราะชายสองคนได้มีความขัดแย้งกัน คนหนึ่งก็พูดขึ้นว่า เราจะนำเรื่องนี้ไปฟ้องร้องต่อท่านนบี ﷺ อีกคนหนึ่งก็พูดว่า : “ เราจะไปฟ้องร้องต่อกะอ อิบน อัลอัซร็อฟ ต่อมาทั้งสองคนก็นำเรื่องนี้ไปฟ้องร้องต่ออุมร์ แล้วคนหนึ่งจากเขาทั้งสองก็เล่าเรื่องการขัดแย้งระหว่างกันให้ท่านอุมร์ฟัง เมื่อนั้นท่านอุมร์ก็ได้พูดกับชายคนที่ไม่พอใจต่อท่านรอซูล ﷺ ว่า “ ท่านจะเอาอย่างนี้กระนั้นหรือ ? ชายคนนั้นตอบว่า : ใช่ ฉันต้องการเช่นนี้ และท่านอุมร์ก็ฟันเขาด้วยดาบแล้วก็สังหารเขา.

❁ **رَوَّضُوا** : ในที่นี้หมายถึง การศรัทธาของเขายังไม่สมบูรณ์ เว้นแต่กรณีที่เขาไม่คล้อยตาม(สิ่งที่ท่านรอซูลได้นำมา) ทั้งหมด เมื่อนั้นจึงจะถือว่าเขาไม่มีศรัทธา.

❁ หะดีษบทนี้มีปวงปราชญ์กลุ่มหนึ่งให้สถานะของหะดีษเป็นหะดีษฎออิฟ แต่สำหรับความหมายของหะดีษนั้นอยู่ในสถานะที่คอเฮียะห์.

❁ **مِنَ الْمُنَافِقِينَ** : คือ ผู้ที่เปิดเผยว่ารับอิสลาม และซ่อนการปฏิเสธไว้ภายใน.

❁ **الْبُحُودِ** : คือ บรรดาผู้ที่พาดพิงถึงแนวทางของท่านนบีมุซา ﷺ และที่พวกเขาถูกเรียกว่า “ ยะฮูด ” ก็เนื่องจาก : ๑. เนื่องจากคำพูดของพวกเขา ที่ได้กล่าวว่า : **كُنَّا بَدْنًا** หมายถึง พวกเราได้กลับสู่ (แนวทางของท่าน). ๒. หรือเป็นการพาดพิงถึงบรรพบุรุษของพวกเขา ที่มีนามว่า ยะฮูด.

❁ **إِلَىٰ مُحَمَّدٍ ﷺ** : โดยไม่ได้เรียกท่านว่า “รอซูล” เนื่องจากพวกเขาไม่ได้ศรัทธาต่อคัมภีร์ที่ท่านได้นำมา.

❁ **الرِّبَا** : คือ เงินสินบนที่จ่ายไปโดยหวังจะได้รับบางสิ่งบางอย่างโดยไม่เป็นธรรม.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายความหมายของอายะฮ์หนึ่งในซูเราะฮ์อัล-นิสาอ และเนื้อหาในอายะฮ์ดังกล่าวที่ช่วยให้เข้าใจความหมายของคำว่าอัญญาฮุด : “เจ้าไม่ได้มองดูบรรดาผู้ที่อ้างตนว่าพวกเขาศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่ท่าน และสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนหน้าท่านดอกหรือ ? ”.

๒. อธิบายความหมายของอายะฮ์หนึ่งในซูเราะฮ์อัลบะกอเราะห์ “ และเมื่อได้มีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกท่านจงอย่าก่อความเสียหายในผืนแผ่นดิน...” ในอายะฮ์นี้เป็นหลักฐานที่บ่งชี้ว่า “ พฤติกรรมการกลับกโลก “ คือการก่อความเสียหายบนหน้าแผ่นดิน เพราะเนื้อหาในอายะฮ์กำลังกล่าวถึงพวกมุนาฟิก ซึ่งบาปและการฝ่าฝืนทุกประเภทนั้นถือว่าการที่ก่อความเสียหายทั้งหมด.

๓. อธิบายความหมายของอายะฮ์หนึ่งในซูเราะฮ์อัลอะรอฟ “ และพวกท่านอย่าได้ก่อความเสียหายในผืนแผ่นดินภายหลังจากที่มันได้รับการปรับปรุงฟื้นฟูแล้ว.....”.

๔. อธิบายความหมายอายะฮ์ “ และข้อตัดสินสมัยญาฮิลียะห์กระนั้นหรือที่พวกเขาต้องการ....” คำว่าอัลญาฮิลียะห์ หมายถึงถึงทุกสิ่งทีตรงข้ามกับบทบัญญัติ และในตัวของอายะฮ์ทีกล่าวพาดพิงถึงอัลญาฮิลียะห์ ก็เพื่อจะให้หลีกเลี่ยงจากการตัดสินเช่นนั้น และเพื่อแจกแจงถึงความน่าเกลียดของมัน เพราะการตัดสินแบบญาฮิลียะห์ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความงัเฮลาและความหลงผิด.

๕. อัชชะบียั ได้กล่าวไว้อย่างไรเกี่ยวกับสาเหตุของการประทานอายะฮ์ทีหนึ่งลงมา ?.

๖. อธิบายความหมายของการมีศรัทธาทีแท้จริง และการมีศรัทธาแบบจอมปลอม การมีศรัทธาทีแท้จริงคือ ศรัทธาดังกล่าวจะบังคับให้เขายอมจำนน นอบน้อม สนองรับต่อการตัดสินของอัลลอฮ์และรอซูล ﷺ ของพระองค์ ส่วนศรัทธาแบบจอมปลอมคือสิ่งทีตรงกันข้ามกับทีกล่าวมาข้างต้น.

๗. เล่าเหตุการณ์ทีเกิดขึ้นระหว่างท่านอุมัรกับคนมุนาฟิก.

๘. การมีอิหฺมานอย่างสมบูรณ์จะไม่เกิดขึ้นกับผู้ใด จนกว่าอารมณ์ของเขาจะคล้อยตามสิ่งทีท่านรอซูล ﷺ ได้นำมา.

แบบบททดสอบส่วนที่ ๗ (มี ๙ บท)

คำถามทีหนึ่ง : จงเติมเครื่องหมาย ในช่องสี่เหลี่ยมทีเหมาะสม หรือเติมประโยคให้สมบูรณ์

๑. บทเรียนทีหนึ่งส่วนที่ ๗ คือ บททีว่าด้วยของความรักร : ถูกต้อง. ผิด.
๒. บรรดาผู้ทีทำอิบาดะฮ์บางส่วนจะให้ความยิ่งใหญ่ ให้ความรักรต่อหลุมศพบางแห่ง หรือให้ความยิ่งใหญ่ต่อบรรดาโต๊ะวาลี๊ เสมือนกับทีพวกเขามีให้แต่อัลลอฮ์หรืออาจจะมากยิ่งขึ้น : ถูกต้อง. ผิด.
๓. เมื่อหัวใจหมดความรักรต่อท่านนบี ﷺ อย่างสิ้นเชิง : ถือว่าอิหฺมานบกพร่อง. ถือว่าตกศาสนา.
๔. จำเป็นจะต้องรักรท่านนบี ﷺ มากกว่าลูก บิดา และมนุษย์ทั้งหมด : ถูกต้อง. ผิด.
๕. สาเหตุทีทำให้พบกับความหอมหวานของอิหฺมานคือ การมี ความรักร : เพื่ออัลลอฮ์ เพื่อเครือญาติ.
๖. คำสั่งห้ามอาจจะเป็นการปฏิเสธ..... หรือไม่ก็จะเป็น..... หรือไม่ก็จะเป็น.....
๗. ทัศนะของอะหฺลุลซุนนะฮ์เกี่ยวกับตัวบทแห่งการลงโทษ ก็คือ :..... การให้ความหมายเช่นนี้ เป็นการให้ความหมายทีพวกเราไม่สามารถเข้าใจได้ใช่หรือไม่ : ใช่. ไม่ใช่.
๘. หลังจากทีได้มีการแต่งตั้งท่านนบี ﷺ ให้เป็นนบีแล้ว ผู้ทีให้ทัศนะว่าพวกยิว คริสต์ ยังคงดำเนินอยู่บนศาสนาทีอัลลอฮ์ทรงพอพระทัยหรือยอมรับ ถือว่าผู้ันั้นหลุดพ้นจากการนับถือศาสนาอิสลาม ปฏิเสธต่อคัมภีร์อัลกุรอาน : ถูกต้อง. ผิด.

๙. มุสลิมจะต้องไม่ฉ้อโกงคนกาเฟร แต่จะต้องตักเตือนและชี้แจงให้เขาทราบว่าเขาอยู่บนแนวทางที่หลงผิดซึ่งตรงข้ามกับสิ่งที่ท่านนบีมูซา และนบียีซา รับพระบัญชา มา : ถูกต้อง. ผิด.
๑๐. การเกลียดศัตรูของอัลลอฮ์และบรรดาผู้ตอิดังทั้งหลาย ไม่ได้หมายความว่าเราไม่ต้องรักษาสัญญากับพวกเขา : ถูกต้อง. ผิด.
๑๑. ใครคือคนที่กล่าวว่า : “ เมื่อฉันเห็นผู้ที่นับถือศาสนาคริสต์ ดวงตาทั้งสองของฉันก็พร่ามัว เนื่องจากขยะแขยงที่ดวงตาทั้งสองของฉันได้เห็นศัตรูของอัลลอฮ์ ” : ท่านอิหม่ามอะหมัด. ท่านซัยคุลอิสลามอิบนุตัยมียะห์.
๑๒. ใครคือคนที่กล่าวว่า “ ผู้ใดมีอิหม่าน และมีความยำเกรง เขาจะอยู่ในการคุ้มครองของอัลลอฮ์ ” : ท่านอิบนุตัยมียะห์. ท่านอิบนุอัลกัอยิม.
๑๓. การให้ความคุ้มครองต่อปวงบ่าวของอัลลอฮ์ในรูปแบบที่ไม่ได้เจาะจงเป็นการเฉพาะ นั้นครอบคลุมถึงผู้ศรัทธา กาเฟร และสรรพสิ่งทั้งหมดด้วย : ถูกต้อง. ผิด.
๑๔. หากว่าคนหนึ่งละหมาดและถือศีลอด แต่เขากลับขอความคุ้มครองต่อศัตรูของอัลลอฮ์ เขาคนนั้นจะไม่ได้รับความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ : ถูกต้อง. ผิด.
๑๕. เจ้าของหนังสือได้เรียบเรียงบทที่ว่าด้วยเรื่องความรักหลังจากบทที่ว่าด้วยเรื่องของความเกรงกลัว ก็เพราะว่าการทำอิบาดะฮ์นั้นจะเน้นหนักกับทั้งสองเรื่องนี้ : ถูกต้อง. ผิด.
๑๖. ในการเกรงกลัวต่ออัลลอฮ์ มนุษย์จะแบ่งออกเป็นสองกลุ่มที่อยู่ตรงกันข้าม และกลุ่มที่อยู่ตรงกลาง : ถูกต้อง. ผิด.
๑๗. การเกรงกลัวที่ถูกต้อง คือ การไม่กระทำในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้ามเท่านั้น หากว่าเคร่งไปมากกว่านั้น มันก็จะทำให้เกิดความหมกหมองต่อความเมตตาของอัลลอฮ์ : ถูกต้อง. ผิด.
๑๘. ทุกคนที่สนับสนุนการกระทำสิ่งลามกและสิ่งไม่ดี พวกเขาคือสมุนของชัยตอน : ถูกต้อง. ผิด.
๑๙. ผู้ใดกลัวต่ออัลลอฮ์ ทุกสิ่งจะกลัวต่อเขา ผู้ใดยำเกรงต่ออัลลอฮ์ ทุกสิ่งจะเกรงกลัวต่อเขา และผู้ใดกลัวสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ เขาก็จะหวั่นกลัวต่อทุกสิ่ง : ถูกต้อง. ผิด.
๒๐. จุดประสงค์ของการบูรณะมัสยิด คือการบูรณะ : เชิงรูปธรรม. เชิงนามธรรม. ทั้งหมดถูกต้อง.
๒๑. อัลลอฮ์ทรงนำเอาการศรัทธาต่อพระองค์มาคู่กับการศรัทธาต่อวันปรโลก ในหลายๆอายะฮ์ด้วยกัน เพราะเป็นการผลักดันให้ทำตาม : ถูกต้อง. ผิด.
๒๒. ทำไมเราถึงรักท่านนบี ﷺ ๑. :..... ๒. :.....
๓. :..... ๔. :.....
๒๓. การรักท่านนบี ﷺ หลังจากที่ท่านเสียชีวิตไปแล้ว เราจะต้องทำเช่นใด ๑. :.....
..... ๒. :.....
๒๔. “الصلاة المفردة” อัลอิกอมะห์ (คำร้อง) ตรงนี้หมายถึง : วาญิบ. ส่งเสริม. ทั้งหมดถูกต้อง.
๒๕. การมอบหมาย (ตะวักกัล) คือครึ่งหนึ่งของศาสนา : ถูกต้อง. ผิด. และคำถามใดต่อไปนี้ถือว่าถูกต้อง ? : ฉันขอมอบหมายต่อท่าน. ฉันมอบหมายให้ท่าน. ฉันขอมอบหมายต่ออัลลอฮ์แล้วก็ขอมอบหมายต่อท่าน. ทั้งหมดถูกต้องยกเว้นข้อแรก.

๒๖. การมอบหมาย (ตะวักุล) คือ.....แบ่งออกเป็น

(๓. ๔ ๕) ประเภท

๒๗. การยึดมั่นต่อบรรดาคนขอและห้ที่เสียชีวิตไปแล้วถือว่าเป็นซิริฎประเภทใด : ใหญ่. เล็ก.

๒๘. การยึดมั่นว่าคนๆหนึ่งจะให้ริสกี ให้การเป็นอยู่ที่ดี ถือว่าเป็นการยึดมั่นต่อสิ่งทีไรซึ่งความสามารถ : ถูกต้อง. เป็นซิริฎเล็ก.

๒๙. ท่านรอซูล ﷺ คือผู้นำแห่งบรรดาผู้ทีมอบหมาย แต่กระนั้นท่านก็ยังมี : โดน. ไม่โดน. ทำร้าย และ : ด้รับ. ไม่ได้รับภัยอันตราย เพราะอัลลอฮฺทรงเป็นที่พอเพียงแก่ท่าน.

๓๐. กล่าวสิ่งใดเมื่อมีความทุกข์ระทม ? :.....

๓๑. อิบนอับบาส رضي الله عنه คือผู้ที : รับเอา. ไม่รับเอา การรายงานจากพวกบนิอิสรออิล.

๓๒. การสิ้นหวังจากความเมตตาของอัลลอฮฺ : เป็นผู้ที่หลง. เป็นผู้ที่ไม่ได้รับทางนำ. เป็นผู้ที่หลงมงายไม่รู้ว่อะไรคือสิ่งทีตนจะต้องกระทำเพื่ออัลลอฮฺ. ทั้งหมดถูกต้อง.

๓๓. การปลดปล่อยจากแผนการของอัลลอฮฺคือร่องหนึ่งใแ่งของ : ความเกรงกลัว. ความหวัง. และการสิ้นหวังใความเมตตาของอัลลอฮฺคือร่องหนึ่งใแ่งของ : ความเกรงกลัว. ความหวัง.

๓๔. บาปใหญ่ : มีจำนวนจำกัด. มีขอบเขตจำกัด. และทั้งหมดอยู่ในระดับเดียวกัน : ถูก. ผิด.

และซิริฎเล็กหนักหนากว่การทำบาปใหญ่ : ถูก. ผิด. หุ้กมของผู้ทีกระทำบาปใหญ่คือ : ยังคงเป็นผู้ศรัทธาแต่ถือว่าอหิ่มาณของเขามีความบกพร่อง. ยังคงเป็นผู้ศรัทธาแต่ถือว่าเป็นผู้ทีฝ่าฝืนด้วยการทำบาปใหญ่. เป็นผู้ศรัทธา. เป็นผู้ปฏิเสธการศรัทธา. ข้อแรกและข้อสองถูกต้อง. และผู้ทีกระทำบาปใหญ่ :

ด้รับความรัก. ด้รับความเกลียดชัง. ด้รับความรักเท่าทีเขามีอหิ่มาณและด้รับความเกลียดชังเท่าทีเขากระทำผิด. และบาปใหญ่จะถูกลบล้างด้วยการกระทำกรงานทีดี : ใช่. ไม่ใช่. และบาปใหญ่บางอย่างสามารถจะทำการเตาบะฮิ่ได้ : ถูก. ผิด.

๓๕. ประเภทของการอดทนมิ : สาม. สี่. ห้า. และเครื่องหมายทีบ่งชี้ว่อัลลอฮฺทรงรักปวงบ่าวของพระองค์นั้นคือการทีพระองค์จะทรงทดสอบเขา : ถูก. ผิด.

๓๖. การอดทนมิขั้นทีสูงทีสุดคือ การอดทนมิโดยละเว้นจากการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮฺ : ถูก. ผิด.

๓๗. ผลของการท่องจำเนื้อหาบทเรียนเรื่องความอดทนมิ ทีเพื่อจะได้อ่านมึนยามเจอกับบททดสอบ และอ่านให้แก่ผู้ทีประสบกับบททดสอบ : ถูก. ผิด.

๓๘. จำเป็นจะต้องมีสองประการจากคุณลักษณะของการปฏิเสธใตัวผู้ศรัทธา จึงจะถือว่าเป็นผู้ปฏิเสธ : ถูก. ผิด.

๓๙. ไม่จำเป็นจะต้องมีสองคุณลักษณะใตัวผู้ปฏิเสธ จากคุณลักษณะของผู้ศรัทธาเช่น การมีความละอาย จึงจะถือว่าเป็นผู้ศรัทธา : ถูก. ผิด.

๔๐. คำว่า “กุฟร” มาใรูปแบบของค่านามทีไม่เจาะจง : บ่งชี้ว่. ไม่ได้บ่งชี้ว่ ตกศาสนา.

๔๑. สภาพของมนุษย์เมื่อพบเจอกับบททดสอบนั้นมีอยู่ : ห้าระดับ. สี่ระดับ. สามระดับ.

๔๒. การมีความรู้สึกรั้วโกรธอยู่บ่อยครั้งจะนำไปสู่การปฏิเสธ : ถูก. ผิด.

๔๓. การมีความรู้สึกรั้วโกรธจะเกิดขึ้นด้วยกับ : หัวใจ. คำพูดและการปฏิบัติ. คำพูดและการปฏิบัติ.

๔๔. มีข้อแตกต่างระหว่างความอดทนกับความพึงพอใจในการกำหนดของอัลลอฮ์ และความหนักหน่วงของบททดสอบ : ถูก. ผิด.
๔๕. บางครั้งอิหฺมานของคนๆหนึ่งจะเพิ่มขึ้นด้วยกับบททดสอบ : ถูก. ผิด.
๔๖. อัลลอฮ์ทรงประสงค์ให้สิ่งไม่ดีประสบกับคนๆหนึ่งเพราะพระองค์ทรงมีเหตุผลซ่อนเร้นอยู่ (อิคมะฮฺ) และสิ่งดังกล่าวจะเป็นสิ่งที่ดีด้วยกับสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในเหตุผลนั้น : ถูก. ผิด.
๔๗. ถูกเรียกว่าวันกียามะฮฺ เพราะ : เป็นวันที่มนุษย์ลุกขึ้นมาจากหลุมฝังศพ. เป็นวันที่จะมีเหล่าบรรดาพยาน. เพราะเป็นวันที่มีความยุติธรรม. ทั้งหมดถูกต้อง.
๔๘. การได้รับบทลงโทษในโลกนี้เป็นเป็นการดีกว่าการประวิงบทลงโทษของเขาไปไว้ในโลกหน้า : ถูก. ผิด.
๔๙. ผลบุญที่ได้รับจากการโดนสยันทนามตำ เท้ากับผลบุญของผู้ที่แขนขาหัก : ถูก. ผิด.
๕๐. ในทุกๆคุณลักษณะ จำเป็นจะต้องมีการ : ยินยอม. พึงระวังจากการเปรียบเทียบและการอธิบายลักษณะ. ทั้งหมดถูกต้อง.
๕๑. การจางจ้วงในข้อสาวยคือ : การตำหนิเขา. การปฏิเสธเขา. ทั้งหมดถูกต้อง.
๕๒. การอ้อวดคือชิริก : เล็ก. เล็กและอาจนำไปสู่การเป็นชิริกใหญ่ และการอ้อวด คือ การที่คนๆหนึ่งปฏิบัติกิจการงานเพียงเพื่อให้ผู้คนเห็น และจะไม่เรียกว่าเป็นการอ้อวด หากคนๆหนึ่งปฏิบัติกิจการงานเพียงเพื่อจะให้ผู้คนชื่นชม : ถูก. ผิด.
๕๓. หนึ่งในวิถีการเยียวารักษาโรคอ้อวดคือ การรำลึกถึงความตายและความเจ็บปวดของมัน : ถูก. ผิด.
๕๔. การที่คนๆหนึ่งดีใจ เนื่องจากผู้คนได้ล่วงรู้ว่าเขาทำอิบาตะฮะไรบ้าง ถือว่าเป็น : การอ้อวด. ไม่เป็นการอ้อวด.
๕๕. การที่คนๆหนึ่งดีใจที่ตัวเองได้ทำการเชื่อฟังถือว่าเป็น : การอ้อวด. ไม่เป็นการอ้อวด.
๕๖. คนๆหนึ่งบริจาคทรัพย์สินเพื่ออัลลอฮ์ หลังจากนั้นอัลลอฮ์ก็ทรงให้เขาเป็นที่รักใคร่ของบรรดาผู้ศรัทธา : ถือว่าเขาเป็นผู้ที่อ้อวด. ถือว่าเขาเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ใจ.
๕๗. การบริจาคทรัพย์สินเพื่ออัลลอฮ์โดยหวังให้มันมีการเพิ่มพูนเป็นหลายเท่า แสดงว่าเขาต้องการ : การตอบแทนแห่งโลกดุนยาด้วยการงานอาคิเราะห์. ต้องการอาคิเราะห์ด้วยการงานอาคิเราะห์.
๕๘. ถ้าหากมุสลิมกลัวว่าการอ้อวดจะเกิดขึ้นในอิบาตะที่เขาคงจะกระทำ เขาสามารถละทิ้งการทำอิบาตะฮะนั้นได้ : สามารถละทิ้งได้. การละทิ้งถือว่าเป็นชิริกเล็ก.
๕๙. ถูกเรียกว่า ทาสของเงินทอง เนื่องจาก : เขาทำอิบาตะฮะเพื่อเงินทอง. เขาแสดงอาการพอใจและโกรธเคืองเนื่องจากมันประดุจดังทาสของมัน.
๖๐. **طوبى** คือ : สภาพที่ดีที่สุดที่เขาคนนั้นจะได้รับ. ต้นไม้ต้นหนึ่งในสวนสวรรค์.
๖๑. การที่คนๆหนึ่งมีจุดประสงค์จากการกระทำอิบาตะฮะเพื่อหวังแค่ผลตอบแทนแห่งโลกดุนยา อันตรายกว่าการที่เขากระทำอิบาตะฮะเพียงเพื่ออ้อวด : ถูก. ผิด.
๖๒. สิ่งที่มีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจากผู้ที่ขัดแย้งกันนำมามอบให้แก่ผู้พิพากษาเรียกว่า : ของขวัญกำนัลแก่เจ้าพนักงาน. สิบบน. ทั้งหมดถูกต้อง.

๖๓. การกล่าวปฏิญาณ “ลาอิลลาฮะ อิลลัลลอฮ์” โดยอ้อวุดและการทำศอดะเกาะหฺที่โดยอ้อวุดนั้นไม่ได้มีความแตกต่างกัน : ถูก. ผิด.
๖๔. ดิริฮัหม์คือเงินเหรียญที่ทำมาจาก : แร่ทอง. แร่เงิน.
๖๕. ผู้ที่เหมาะสมแก่การยกย่องคือผู้ที่มีมั่งมี และผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่ : ถูก. ผิด.
๖๖. สิ่งที่จะทำให้รู้ว่าคนๆหนึ่งต้องการผลตอบแทนแห่งโลกดุนยาคือ เมื่อเขาได้รับเขาก็พอใจ แต่เมื่อเขาไม่ได้รับเขาก็แสดงอาการโกรธ : ถูก. ผิด.
๖๗. “บรรดาผู้รู้” พวกเขา คือ : (ผู้บังคับและผู้ดำเนินการ. ผู้ให้คำแนะนำ) และบรรดาผู้ปกครองลำดับที่สอง.
๖๘. ไม่เคยเป็นที่ทราบว่าคุณอบูบักร์และท่านอุมัรจะมีความเห็นคัดค้านกับตัวบท ด้วยกับการวินิจฉัยของท่านทั้งสอง : ถูก. ผิด.
๖๙. ประเภทของการเชื่อฟังต่อปวงปราชญ์และบรรดาผู้ปกครองในการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ : ๑. :.....
 และฮุกุมของมันคือ :..... ๒. :.....
 และฮุกุมของมันคือ :..... ๓. :.....
๗๐. การลอกเลียนแบบ อย่างคนตาบอดและการยึดถือมีฮัจญ์อย่างหลับลับลอบ : นับว่าเป็นสิ่งที่น่ายกย่อง. นับว่าเป็นสิ่งที่น่าตำหนิ.
๗๑. นักบวช คือ : (ผู้รู้ที่มีความรู้กว้างขวาง. ผู้ที่มักมากในการทำอิบาดะฮ์และมีความสมณะ.) และนักปราชญ์ลำดับที่สอง.
๗๒. ตัวบทชะเคียหฺที่ท่านอะดียฺ رضي الله عنه รายงาน ตัวบทเริ่มต้นด้วยการทำให้สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงอนุมัติกลายเป็นสิ่งต้องห้าม ที่เริ่มต้นเช่นนั้นก็เพราะว่ามันหนักกว่าการทำให้สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้ามกลายเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงอนุมัติ แต่ทั้งคู่ก็เป็นสิ่งที่จะต้องห้าม : ถูก. ผิด. และการปฏิบัติตามบรรดาผู้รู้และบรรดาผู้ปกครอง : ในสิ่งที่ตรงข้าม. ในสิ่งที่สอดคล้อง. ทั้งคู่. กับบทบัญญัติของอัลลอฮ์ ถือว่าเป็นการยึดเอาพวกเขาเป็นพระเจ้า.
๗๓. ทุกคนที่รังเกียจต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานมา การกระทำดังกล่าวถือว่าเป็น : กุฟรใหญ่. กุฟรเล็ก.
๗๔. การเชื่อว่าอนุญาตให้ตัดสินด้วยกับข้อตัดสินอื่นไปจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานมา เป็นกุฟรแบบ : ใหญ่. เล็ก.
๗๕. การเชื่อว่าข้อตัดสินอื่นจากข้อตัดสินของอัลลอฮ์ เสมอเหมือนหรือดีกว่าข้อตัดสินของอัลลอฮ์ ถือว่าเป็นกุฟร : ใหญ่. เล็ก.
๗๖. คนๆหนึ่งเชื่อว่าข้อตัดสินของอัลลอฮ์คือข้อตัดสินที่ดีที่สุด แต่เขามีความเกลียดชังต่อคุณุรณิ เขาจึงหันไปใช้ข้อตัดสินอื่นจากอัลลอฮ์ ถือว่าเขาคนนั้นเป็น : กาเฟร. ผู้อธรรม. ผู้ฝ่าฝืน.
๗๗. คำว่า **عُلَمَاءُ مُؤْتَمَرِينَ** “อัย- ซัยฎอน” หมายถึงชัยฎอนมารร้ายจาก : หมู่มนุษย์. หมู่ญิน. ทั้งหมดถูกต้อง.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

๗๘. พวกเขาอ้างว่า : พวกเขาศรัทธาทั้งๆที่พวกเขายังเป็นผู้ปฏิเสธกันอยู่. การกระทำของพวกเขาปฏิบัติเสาคำพูดของพวกเขา. ทั้งหมดถูกต้อง.
๗๙. ภัยพิบัตินั้นมี : ภัยพิบัติที่อัลลอฮ์ทรงรัก. ภัยพิบัติในโลกดุนยา. ทั้งหมดถูกต้อง.
๘๐. ไม่น้อมรับต่อพระบัญชาของอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์อีกทั้งยังขัดขวาง เขาคือ : ผู้ศรัทธา. ผู้ปฏิเสธ.
๘๑. การก่อความเสียหายในผืนแผ่นดินที่ใหญ่ที่สุดคือการก่อความเสียหายเชิง : รูปธรรม. นามธรรม.
๘๒. การก่อความเสียหายหลังจากที่มีการปรับปรุงฟื้นฟูให้ดีขึ้นนั้น หนักและรุนแรงกว่าการที่จะให้มนุษย์ก่อความเสียหายต่อไปก่อนที่จะมีการปรับปรุงฟื้นฟู ถึงแม้ว่าจุดประสงค์ที่ต้องการก็คือการปรับปรุงฟื้นฟูให้ดีขึ้นหลังจากที่มีการก่อความเสียหายไปแล้วก็ตาม : ถูก. ผิด.
๘๓. อัลญายลียะห์คือ : ยุคก่อนจะแต่งตั้งท่านนบี ﷺ. มาจากรากศัพท์ที่มีความหมายว่าเงืงเงลา. ทั้งหมดถูกต้อง.
๘๔. การให้สินบนคือสิ่งที่ต้องห้าม ถึงแม้ว่ามันจะทำให้เขาได้รับสิทธิของเขาที่เขาถูกขัดขวาง หรือเพื่อปกป้องสิ่งไม่ดีให้พ้นจากตัวเขาก็ตาม : ถูก. ผิด.

ส่วนที่ ๘ : การให้เอกภาพต่อพระนามและคุณลักษณะ (มี ๑ บท)
 บทที่ ๔๐ : เรื่องผู้ใดปฏิเสธส่วนหนึ่งจากพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮ์

คำว่า **وَجُوبًا** หมายถึง การปฏิเสธมี ๒ ชนิด :

๒. การปฏิเสธโดยการตีความ โดยแบ่งออกเป็น ๒ ประเด็นคือ :

การตีความเป็นที่อนุญาตในแง่มุมของภาษา เช่นนี้จะไม่ถือว่าตกศาสนา แต่ถือว่าเป็นสิ่งที่อันตรายยิ่งนัก : เช่น หากเขากล่าวว่า คำว่า : พระหัตถ์ของอัลลอฮ์ ที่อัลลอฮ์ ตรัสว่า **وَالسُّورَةُ** “ พระหัตถ์ทั้งสองของพระองค์ถูกแบออกต่างหาก ” เป้าหมายของมันคือ ความโปรดปรานก็ไม่ถือว่าเขาตกศาสนา เนื่องจากคำว่า : “**دِيْنًا**” ในภาษาอาหรับนั้นถูกใช้ในความหมายที่แปลว่า : “ความโปรดปราน” ได้เช่นเดียวกัน แต่เราขอตอบได้ด้วยดังนี้ :...

การตีความไม่เป็นที่อนุญาตในแง่มุมของภาษา เช่นนี้ถือว่าตกศาสนา : เช่น หากเขากล่าวว่า คำว่า : พระหัตถ์ของอัลลอฮ์ มีความหมายว่า บรรดาชั้นฟ้า ถือว่าเขาตกศาสนา เนื่องจากคำว่าพระหัตถ์ไม่ถูกตีความเป็นที่อนุญาตในแง่มุมของภาษา และไม่ปฏิบัติตามความจริงของบทบัญญัติ ดังนั้นเขาถือว่าไม่ยอมรับและยังปฏิเสธมัน.

๑. การปฏิเสธโดยสิ้นเชิง นับว่าเป็นกาเฟรอย่างชัดเจน : ดังนั้น ผู้ใดปฏิเสธพระนามหนึ่งของคุณลักษณะของพระองค์ที่ได้รับการยืนยันสิ่งดังกล่าวไว้ในอัลกุรอานและอัลหะดีษ ถือว่าเขาผู้นั้นคือกาเฟร โดยมติเอกฉันท์ของปวงปราชญ์ เพราะการปฏิเสธอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ นับว่าเป็นการปฏิเสธที่ทำให้ตกศาสนา.

๑. การแปลคำว่า “**دِيْنًا**” ในที่นี้ว่า “ความโปรดปราน” นั้นขัดแย้งกับตัวบทและมติของปราชญ์ชาวสลัฟ โดยไม่มีหลักฐานยืนยันและสนับสนุน.
๒. คำว่า “**دِيْنًا**” ถูกนำมาใช้เป็นคำขยายคุณลักษณะ ซึ่งมันไม่สามารถนำมาขยายคำว่า “**اَلدِّيْنِ**” หรือ “**اَلدِّيْنِ**” ได้ เช่นเดียวกับ คำทวิพจน์ คำพหูพจน์ การกุมมือ การแบมือออก ดังนั้นคำว่า “**دِيْنًا**” ในที่นี้จึงไม่สามารถแปลว่า “ความโปรดปรานหรืออำนาจได้.
๓. อัลลอฮ์ ตาอาลา ทรงมีความกรุณา ความโปรดปรานแก่คนป้ออาดัม โดยพระองค์ทรงสร้างท่านด้วยมือทั้งสองของพระองค์ หากจะแปลคำว่า “**دِيْنًا**” เป็นความโปรดปราน หรืออำนาจ ก็จะไม่มีความแตกต่างใดๆ ระหว่างนบีอาดัมและสรรพสิ่งอื่นๆ.

☀ **เตาฮีดอัล-ฮัสมาอ วัศ-ศิฟาต** คือการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ด้วยกับพระนามและคุณลักษณะของพระองค์ ที่พระองค์ทรงยืนยันไว้ในคัมภีร์อัลกุรอานหรือคำพูดของรอซูล ﷺ โดยยืนยันตามที่พระองค์ทรงระบุไว้แก่พระองค์ และปฏิเสธสิ่งต่างๆที่พระองค์ทรงปฏิเสธให้หมดไปจากพระองค์ โดยไม่บิดเบือนหรือปฏิเสธ ไม่ตั้งคำถามหรือขอคำอธิบาย และไม่นำไปเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น.

เพราะเหตุใดถึงใช้คำว่า “โดยไม่บิดเบือน” และไม่ใช้คำว่า “โดยไม่ตีความ” ?

๑. เพราะคำนี้ขึ้นมาจากคัมภีร์อัลกุรอาน เราจึงไม่ต้องเปลี่ยนหรือแก้ไขมันไปจากเดิม. ๒. เพราะมันใกล้เคียงกับความถูกต้องมากที่สุด ดังนั้นพวกเขาคือผู้ที่บิดเบือน ไม่ใช่ผู้ที่ตีความ. ๓. เพื่อไม่ให้ผู้คนสนใจพวกเขา เพราะพวกที่บิดเบือนจะดีอกดีใจ หากเราบอกว่าพวกเขาคือพวกที่ตีความ. ๔. ไม่ใช่ว่าการตีความจะเป็นสิ่งที่น่าตำหนิไปเสียทั้งหมด การตีความที่มีหลักฐานมาสนับสนุนมันก็คือสิ่งถูกต้องและเป็นที่ยอมรับส่วนการตีความที่ไม่มีหลักฐานมาสนับสนุน มันก็คือสิ่งที่ไม่ถูกต้องและไม่เป็นที่ยอมรับ แต่ว่าการบิดเบือนจะเป็นสิ่งถูกต้องทั้งหมด.

เพราะเหตุใดจึงปฏิเสธการ “อัดตัมซีล(เหมือน)” และไม่ปฏิเสธการ “อัดตฺซบิฮฺ (คล้าย)” ?

๑. เพราะคำว่า “อัด-ตัมซีล” เป็นคำที่มาจากคัมภีร์อัลกุรอาน มันคือ การปฏิเสธทั้งหมดโดยสิ้นเชิง ซึ่งแตกต่างจากคำว่า “อัด-ตฺซบิฮฺ”. ๒. เพราะการปฏิเสธความคล้ายคลึงโดยสิ้นเชิงถือว่าไม่ถูกต้อง เพราะสิ่งสองสิ่งที่มีอยู่กัน ก็ย่อมมีส่วนใดส่วนหนึ่งร่วมกัน คล้ายๆกัน แต่ๆละอย่างก็จะมีข้อจำแนกไปเป็นการเฉพาะ. ๓. ปวงปราชญ์มีความเห็นต่างกันในความหมายของคำว่า “อัด-ตฺซบิฮฺ” บางส่วนให้เหตุผลว่าการยืนยันคุณลักษณะต่างๆ นั้นคือการ “ตฺซบิฮฺ”.

คำว่า “سُمِّيَ” เป็นคำที่แตกออกมาจากคำว่า :

๑. มาจากคำว่า “سُمِّيَ” หมายถึงความสูง ดังนั้นสิ่งที่ถูกเรียก ก็จะถูกสูงด้วยกับชื่อของมัน เป็นที่กระจำงและชัดเจน. ๒. มาจากความว่า “سُمِّيَ” หมายถึง เครื่องหมาย ดังนั้นชื่อก็คือเครื่องหมายของสิ่งที่ถูกเรียก.

ข้อแตกต่างระหว่าง “سُمِّيَ” แปลว่า พระนาม และ “سُمِّيَ” แปลว่า คุณลักษณะ :

๑. “سُمِّيَ” คือ ชื่อที่พระองค์อัลลอฮ์ทรงตั้งให้แก่พระองค์เอง ส่วน “سُمِّيَ” คือ คุณลักษณะที่พระองค์ทรงมี.

เพราะเหตุใดเราจึงต้องศึกษา ทำความเข้าใจเตาฮีดอัล-ฮัสมาอ วัศ-ศิฟาต ?

๑. เพื่อให้เราได้เข้าถึงแก่นแท้ของคำว่า “อัด-เตาฮีด” อย่างสมบูรณ์ เพราะยังไม่นับว่าคนๆหนึ่งมีเตาฮีดอย่างสมบูรณ์ จนกว่าเขาจะให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ด้วยกับเตาฮีดประเภทต่างๆทั้งสามประเภท. ๒. เพราะการมีเตาฮีดเป็นสิ่งที่ทำหัวใจให้มีชีวิตชีวา สิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของการทำให้หัวใจมีชีวิตชีวาและวิชาความรู้ที่มีเกียรติที่สุดก็คือการทำความรู้จักกับอัลลอฮ์. ๓. เพราะทำให้ได้เข้าสวนสวรรค์ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : “พระองค์อัลลอฮ์ทรงมีพระนามชื่อ ๙๙ พระนาม ผู้ใดที่นับมันเขาจะได้เข้าสวนสวรรค์”. ๔. เพราะเตาฮีดคือ พื้นฐานเดิมที่บรรดาชาวสลัฟตั้งมันอยู่กับมัน. ๕. เพื่อเราจะได้ไม่ตกเป็นเหยื่อของการเปรียบเทียบ การปฏิเสธ เช่นเดียวกับที่กลุ่มหลงผิดต่างๆ ที่พวกเขาตกเป็นเหยื่อ. ๖. เพื่อเราจะได้ข้ออูดอด้วยกับพระนามชื่อต่างอัลลอฮ์ตรัสว่า : “และสำหรับพระองค์นั้นทรงมีพระนามต่างๆที่สวยงาม ดังนั้นพวกเจ้าจงวิงวอนขอด้วยกับมัน”.

การบิดเบือน คือ การเปลี่ยนแปลงสิ่งจำเป็นที่จะต้องยืนยันให้แก่อัลลอฮ์

ทางด้านรูปคำ : เช่น การบิดเบือนคำว่า “ฮัม” ไปเป็น “ฮิม” ในพระดำรัสของอัลลอฮ์ “وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا” ดังนั้นพวกเขาปฏิเสธคุณลักษณะการพูดของอัลลอฮ์ โดยกล่าวว่า ผู้ที่พูดนั้นคือท่านนบีมุซา การโต้ตอบพวกเขาในเรื่องนี้ก็เพียงถามพวกเขาว่า และพวกเขาจะว่าอย่างไรกับพระดำรัสของอัลลอฮ์ในอายะฮ์นี้ “هُوَ الَّذِي يَلْفِظُ الْقَوْلَ فِي سَمْعِكُمْ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَسْمَعُ وَنَحْنُ عُصَّيَانُ” เมื่อนั้นพวกเขาก็ไม่สามารถตอบโต้กลับมาได้ การอ้างหลักฐานของพวกเขาก็เป็นอันสิ้นสุด.

ทาง ความหมาย : เช่น ผู้ที่กล่าวว่า คำว่า “هُوَ” แปลว่า “ความโปรดปราน”.

التَّغْيِيلُ : การปฏิเสธพระนามชื่อและคุณลักษณะต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับอัลลอฮ์

การปฏิเสธคุณลักษณะบางส่วน : เช่น กลุ่มอะชาอิเราะฮ์ พวกเขาจะยืนยันบางคุณลักษณะ และปฏิเสธคุณลักษณะอีกบางส่วน.

การปฏิเสธคุณลักษณะทั้งหมด : เช่น กลุ่มญะมียะฮ์ พวกเขาจะปฏิเสธคุณลักษณะต่างๆ ของอัลลอฮ์ทั้งหมด.

التَّكْيِيفُ : การตั้งคำถามเกี่ยวกับพระองค์ว่าเป็นอย่างไร ซึ่งจะเกิดขึ้นด้วย

ด้วยลิ้น (คำพูด) : โดยการให้ลักษณะแก่สิ่งหนึ่งด้วยคำพูด.

ด้วยนิ้วมือ : โดยการวาดสิ่งหนึ่งด้วยนิ้วมือ.

ด้วยจินตนาการในใจ : โดยการนึกหรือจินตนาการในใจ.

การบ่งชี้พระนามของอัลลอฮ์

إِبْرَاهِيمَ الْمُرْتَضَى : คือการบ่งชี้โดยตรง การที่นามนั้นบ่งชี้ถึงความหมายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับพระนามนั้น.

إِبْرَاهِيمَ الْمُتَّصِنِ : คือการบ่งชี้ที่รวมอยู่ การที่นามนั้นบ่งชี้ถึงความหมายส่วนหนึ่งของพระนามนั้น.

إِبْرَاهِيمَ الْمُرْتَضَى : คือการบ่งชี้ที่อาศัยอย่างอื่นต้องมี การที่นามนั้นบ่งชี้ถึงเรื่องอื่นที่พระนามนั้นจำเป็นต้องมี.

ตัวอย่างเช่น : คำว่า “إِبْرَاهِيمَ” ผู้ทรงสร้าง บ่งชี้ถึงอัลลอฮ์เพียงผู้เดียว เรียกว่า “إِبْرَاهِيمَ الْمُرْتَضَى” และบ่งชี้ถึงคุณลักษณะแห่งการสร้าง เรียกว่า “إِبْرَاهِيمَ الْمُتَّصِنِ” และบ่งชี้ว่าผู้สร้างนั้นต้องมีความรู้ มีความสามารถ เรียกว่า “إِبْرَاهِيمَ الْمُرْتَضَى” ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า : “อัลลอฮ์ผู้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด และทรงสร้างแผ่นดินก็เยี่ยงนั้น พระบัญชา

จะลงมาท่ามกลางมันทั้งหลาย (ชั้นฟ้าและแผ่นดิน) เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรง
อานาภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง และแท้จริงอัลลอฮ์นั้นได้ทรงห้อมล้อมทุกสิ่งอย่างไว้ด้วยความรอบรู้”.

เราจะศึกษาเรียนรู้เตาฮีดอัล-อัสมาอ์ วัศ-ศิฟาต ได้อย่างไร ?

๑. การศึกษาหาความรู้คืออิบาดะฮ์ : ดังนั้นการศึกษาหาความรู้ของเราจำเป็นจะต้องเดินตามแนวทาง
ของท่านนบีและบรรดาคอฮาบะฮ์ของท่าน.

๒. จะต้องมีจุดประสงค์ในการศึกษาเรียนรู้เพื่อให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮ์ : ด้วยเหตุนี้ ครั้งหนึ่งเมื่อ
ท่านอิหม่ามมาลิกถูกถามถึงความหมายของคำว่า “**الْعِزَّةُ**” ท่านก็ได้ลดศีรษะของท่านลงต่ำ และเหงื่อ
ของท่านก็ไหลออกมา เนื่องจากท่านถูกถามถึงเรื่องที่ยิ่งใหญ่.

๓. เราจะต้องไม่ถามถึงสิ่งต่างๆ ที่บรรดาคอฮาบะฮ์ของท่านนบีไม่เคยถาม.

๔. ลำดับแรกคือจะต้องรู้จักหลักฐานก่อน แล้วหลังจากนั้นจึงจะยึดถือเป็นความเชื่อในลำดับที่สอง :
ส่วนบรรดาผู้ที่เห็นต่างไปจากความเชื่อของอะลุสสุนนะฮ์ พวกเขาจะยึดถือและเชื่อมั่นสิ่งต่างๆก่อนเป็น
ลำดับแรก แล้วหลังจากนั้นพวกเขาจึงเริ่มค้นหาหลักฐานให้กับความเชื่อดังกล่าว ดังนั้นพวกเขาจึงไม่พบ
หลักฐานสำหรับสิ่งที่พวกเขาเชื่อ และท้ายที่สุดก็ตกอยู่ในห้วงของการทำบิดอะฮ์.

๕. เราจะต้องใช้แนวทางของท่านอิหม่ามอิษ-ซาฟีอี ร่อหิมาฮูลลอฮ์ : **آمِنٌ تَهْتَدِ** ความว่า “จงศรัทธา
แล้วท่านจะได้รับทางนำ” ดังนั้นท่านก็ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และศรัทธาต่อสิ่งพระองค์ตรัสไว้ ตามเป้าและ
จุดประสงค์ของพระองค์ และท่านก็ศรัทธาต่อรอซูล์ และศรัทธาต่อสิ่งที่รอซูล์นำมา ตามเป้าหมายและ
จุดประสงค์ของท่านรอซูล์ **ﷺ**.

บางประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเตาฮีดอัล-อัสมาอ์ วัศ-ศิฟาต

๑. พระนามของอัลลอฮ์นั้นไม่มีจำนวนจำกัดเป็นตัวเลขชัดเจน : ท่านนบี **ﷺ** กล่าวว่า : “ ...หรือพระ
นามที่พระองค์ทรงคัดเลือกมัน(เก็บ)ไว้ในความรู้ที่เร็นลับ ณ พระองค์...” ส่วนในอีกหะดีษหนึ่งของท่านนบี
ﷺ ท่านได้กล่าวว่า : “แท้จริงสำหรับอัลลอฮ์นั้นพระองค์ทรงมีพระนาม ๙๙ พระนาม” ไม่ได้หมายรวม
ว่าพระองค์จะไม่ทรงมีพระนามอื่นอีกแล้วนอกเหนือไปจากพระนามเหล่านี้ เช่น คนหนึ่งพูดว่า “ฉันมี
ม้า ๑๐๐ ตัว ฉันนับมันไว้เพื่อจะสอดดาเกาะห์” (ไม่ได้หมายรวมว่าเขาจะมีม้าเพียงแค่ ๑๐๐ ตัวเท่านั้น).

๒. พระนามต่างๆของอัลลอฮ์ เป็นทั้งชื่อและคุณลักษณะ **أَسْمَاءٌ وَوَسَائِلُ** : ไม่ใช่เป็นเพียงแค่ชื่ออย่าง
เดียวเท่านั้น หากพิจารณาในด้านการบ่งชี้ของพระนามนั้น มันก็จะบ่งชี้ถึงอัลลอฮ์ และหากพิจารณาใน
ด้านการบ่งชี้ถึงคุณลักษณะที่รวมอยู่ในพระนามนั้น มันก็คือคุณลักษณะต่างๆ (ของพระองค์) ซึ่งต่างจาก
ชื่อของพวกเรา เช่น คนหนึ่งชื่ออาลี ชื่อนี้ก็เป็นเพียงแค่ชื่อที่ผู้คนได้ตั้งขึ้นมาเท่านั้น.

๓. พระนามต่างๆของอัลลอฮ์ ทุกๆพระนามนั้นบ่งชี้ถึงอัลลอฮ์ และในแต่ละพระนามก็จะมี
ความหมายที่ต่างกัน **أَسْمَاءٌ مُّخْتَلِفَةٌ** : หากพิจารณาการบ่งชี้ของนามต่างๆ ทุกพระนามชื่อจะบ่งชี้
ถึงอัลลอฮ์

ดังนั้นพระนามที่มีความหมายว่า “ ผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น ผู้ทรงปรีชาญาณ “ ทุกพระนามเหล่านี้ล้วน
แล้วแต่บ่งชี้ถึงอัลลอฮ์ แต่ทว่าแต่ละพระนามก็มีความหมายที่ต่างกันออกไป.

๔. พระนามหนึ่งจากพระนามต่างๆของอัลลอฮฺ จะบ่งชี้ถึงอัลลอฮฺและบ่งชี้ถึงความหมายของพระนามนั้นด้วย : ฉะนั้นจำเป็นที่พวกเราจะต้องเชื่อว่าพระนามนั้นเป็นส่วนหนึ่งจากพระนามต่างๆของอัลลอฮฺ และต้องเชื่อคุณลักษณะที่รวมอยู่ในพระนามนั้น และต้องเชื่อความหมายและผลลัพธ์ของพระนามนั้นเช่นกัน หากพระนามเป็นพระนามที่ต้องการกรรม(สิ่งที่ถูกกระทำ) เช่น คำว่า “السَّمِيعُ” แปลว่า ผู้ทรงได้ยิน เราจะต้องเชื่อว่าคำว่า “السَّمِيعُ” คือพระนามชื่อของอัลลอฮฺ และต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงมีคุณลักษณะการได้ยิน และต้องเชื่อว่าพระองค์ทรงได้ยิน แต่หากพระนามนั้นเป็นพระนามที่ไม่ต้องการกรรม เช่น “الْعَظِيمُ” ผู้ทรงยิ่งใหญ่ “الْحَيُّ” ผู้ทรงมีชีวิต “الْجَلِيلُ” ผู้ทรงสูงส่ง ฉะนั้นก็ให้เรายืนยัน(เชื่อ)พระนามและคุณลักษณะดังกล่าวตามนั้น.

๕. คุณลักษณะต่างๆของอัลลอฮฺ มีขอบเขตที่กว้างกว่าพระนามชื่อของพระองค์ : เนื่องจากทุกๆพระนามนั้นมีคุณลักษณะรวมอยู่ด้วย ในทางกลับกันทุกๆคุณลักษณะของพระองค์ก็อาจจะไม่ใช่พระนามชื่อของพระองค์ ดังเช่น อัลลอฮฺทรงมีคุณลักษณะของการพูด ความประสงคฺ แต่พระองค์ก็ไม่ได้มีพระนามว่า “ผู้ทรงพูด ผู้ทรงประสงคฺ”.

๖. ทุกคุณลักษณะที่อัลลอฮฺทรงบอกเกี่ยวกับพระองค์นั้น ทั้งหมดตั้งอยู่บนความหมายนั้นจริงๆ : แต่ทว่าพระองค์ทรงไม่เสมอเหมือนับสิ่งใดๆ.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

อัลลอฮฺ ตรัสว่า : “ และพวกเขาปฏิเสธต่อพระผู้ทรงเมตตา...”

❖ พวกกุเรชปฏิเสธพระนามของอัลลอฮฺ الرَّحْمَن แต่ไม่ได้ปฏิเสธอัลลอฮฺ เพราะพวกเขายอมรับว่าอัลลอฮฺคือพระเจ้า.

❖ อายะฮ์นี้เป็นหลักฐานที่บ่งชี้ว่าผู้ใดปฏิเสธพระนามหนึ่งจากพระนามต่างๆของอัลลอฮฺ ก็เท่ากับว่าเขาเป็นผู้ปฏิเสธ.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

มีปรากฏในศอเฮียะห์อัลบุกอริยฺ ท่านอาลี กล่าวว่า : “ พวกท่านจงพูดสนทนากับผู้คนด้วยระดับภาษาที่พวกเขาเข้าใจ หรือพวกท่านต้องการจะให้อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ถูกปฏิเสธกระนั้นหรือ ?!.

นักทำงานศาสนาจำเป็นจะต้องพิจารณาระดับความเข้าใจของกลุ่มที่ตนเองเรียกร้องเชิญชวน พูดจากับแต่ละบุคคลในระดับที่เหมาะสมกับเขา พูดเพื่อจะสื่อสารให้พวกเขาเข้าใจ เช่น พูดช้าๆ ชัดถ้อยชัดคำ เพื่อให้พวกเขาเข้าใจเป้าหมายที่ตนจะสื่อสาร และจะต้องไม่เรียกร้องเชิญชวนด้วยกับคำพูดหรือการสื่อสารที่สติปัญญาของพวกเขาไปไม่ถึง.

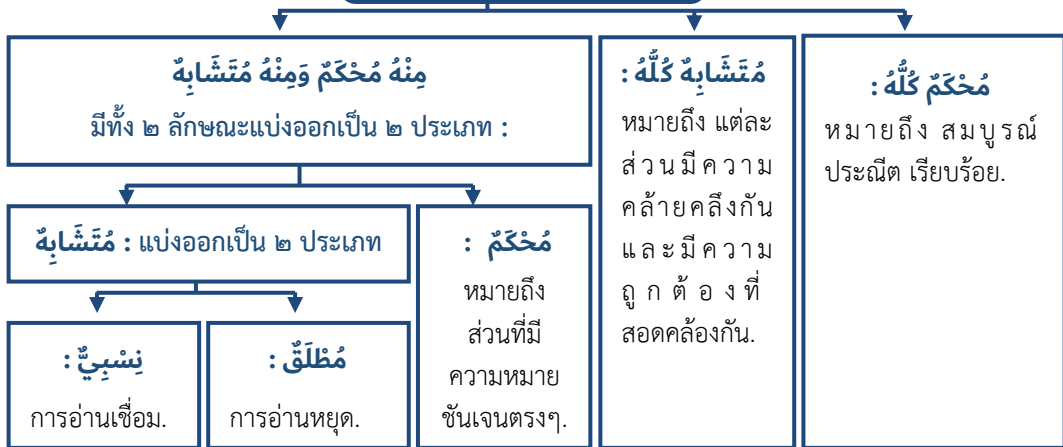
ตัวบทหลักฐานที่ ๓

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

ท่านอับดุลรอซซาก รายงาน จากมะหฺมัร จากอิบน์ญอวฺศ จากพ่อของเขา จากอิบน์อับบาส กล่าวว่า : “ ท่านอิบน์อับบาสได้เห็นชายคนหนึ่งตัวสั้น ครั้นเมื่อได้ฟังอะดิษบหนึ่งของท่านนบี ﷺ เกี่ยวกับคุณลักษณะต่างๆของอัลลอฮฺ โดยชายผู้นั้นปฏิเสธเรื่องดังกล่าว ท่านอิบน์อับบาส จึงกล่าวว่า : “ คนเหล่านั้นกลัวอะไร ? พวกเขาอ่อนแอ จิตตก เมื่อเจอความหมายที่ชัดเจนตรงๆ และพวกเขาพินาศเมื่อเจอความหมายที่มีความคลุมเครือ”.

❖ คำว่า “**قُرْآنًا**” พวกเขากลัวอะไรกัน ? : การที่พวกเขายืนยันคุณลักษณะที่ถูกอ่านให้พวกเขาฟัง (แก้อัลลอฮฺ) ด้วยภาษาของพวกเขา ทำไมพวกเขาถึงไม่ยืนยันคุณลักษณะดังกล่าวให้กับอัลลอฮฺ เสมือนกับที่พระองค์ได้ทรงยืนยันให้แก่พระองค์เอง หรือรอซูล ﷺ ของพระองค์ได้ยืนยันเอาไว้ ?

ลักษณะของอัลกุรอาน มีดังนี้

๑. เรียกอัลกุรอานว่า **كَلِمًا كَلِمًا** : เพราะในอัลกุรอานนั้นไม่มีส่วนใดบกพร่อง เรื่องราวต่างๆที่มีอยู่ในมันก็ไม่ใช่เรื่องราวที่เป็นเท็จ หุก่มต่างๆในมันก็ไม่มีข้อผิดพลาด ดังที่อัลลอฮฺ ตรัสว่า : “ และถ้อยคำแห่งพระเจ้าของเจ้านั้นครบถ้วนแล้ว ซึ่งความจริง และความยุติธรรม...”.

๒. เรียกอัลกุรอานว่า **كَلِمًا مُتَشَابِهٌ** : เพราะแต่ละส่วนของมันมีความคล้ายคลึงกัน ทั้งในความสวยงามและความสมบูรณ์ และแต่ละส่วนก็มีความจริงที่สอดคล้องกัน ไม่ขัดแย้งกัน อัลลอฮฺ ตรัสว่า : “ อัลลอฮฺได้ทรงประทานคำกล่าวที่ดียิ่งลงมาเป็นคัมภีร์ที่คล้องจองกัน...”.

๓. เรียกอัลกุรอานว่า **هُنَالِكَ مِنْكُمْ وَإِنَّهُ مُتَشَابِهٌ** : **كَلِمًا** ในที่นี้ หมายถึง ส่วนที่มีความหมายของมันประจักษ์ชัดเจน และ **مُتَشَابِهٌ** หมายถึง ส่วนที่มีความหมายหลายนัยยะ คลุมเครือ ไม่ชัดเจน ซึ่งจะแบ่งออกเป็นสองประเภท : ๑. **مُطْلَقٌ** ๒. **نِسْبِيٌّ** ซึ่งประเภทนี้ก่อเกิดมาจากการอ่านหยุดและการอ่านเชื่อม ในคำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า : “ และไม่มีผู้ใดจะล่วงรู้การตีความโอองการนั้นได้นอกจากอัลลอฮฺ...” :

📖 **مُطْلَقٌ** : คือ สิ่งที่ไม่มืผู้ใดล่งรู้ได้นอกจากอัลลอฮ์ เช่น ; วิธีการของคุณลักษณะต่างๆอัลลอฮ์ว่าเป็นอย่างไร ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสิ่งต่างๆในสวนสวรรค์.

📖 **نَسْبِيٌّ** : คือ สิ่งที่มีผู้รู้และนักปราชญ์รู้กัน และเป็นสิ่งทีคลุมเครือสำหรับบุคคลทั่วไป.

ไม่ใช่ว่าสิ่งที่เป็นข้อคลุมเครือที่มีอยู่ในอัลกุรอาน จะเป็นข้อคลุมเครือสำหรับมนุษย์ทั้งหมด โดยไม่มีใครเลยเข้าใจความหมายของมัน แต่ส่วนที่ผิดพลาดนั้นคือความเข้าใจ เพราะเหตุนี้ ท่านอิบน์อับบาส رضي الله عنه จึงกล่าวว่า : “ ฉันเป็นคนหนึ่งจากบรรดาที่ผู้มั่นคงในความรู้ ที่รู้การตีความโองการนั้น...” ท่านอิบน์อับบาส رضي الله عنه กล่าวว่าเช่นนี้ ไม่ใช่ว่าท่านจะยกยอตัวเองแต่อย่างใด เพียงแต่ท่านต้องการจะบอกให้ทุกคนรู้ว่า ไม่มีสิ่งใดในคัมภีร์อัลกุรอานที่ไม่มีใครเลยรู้ความหมายของมัน เพราะตั้งแต่ยุคของท่านนบี صلى الله عليه وسلم จนถึงยุคสุดท้ายของประชาชาตินี้ เป็นไปไม่ได้ที่จะไม่มีใครเลยเข้าใจความหมายของมัน เพราะพวกเขาที่จะอ่านโองการที่เกี่ยวกับคุณลักษณะต่างๆของอัลลอฮ์ โดยที่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของมัน.

ตัวบทหลักฐานที่ ๔

ครันเมื่อพวกเขาเรชได้ยื่นท่านนบี صلى الله عليه وسلم กล่าวว่า **الرَّحْمَن** : ผู้ทรงเมตตา พวกเขาภิปฏิเสศคำดังกล่าว อัลลอฮ์จึงได้ประทานอายะฮ์หนึ่งลงมาเนื่องจากพวกเขา : “ และพวกเขาปฏิเสศต่อพระผู้ทรงเมตตา...”.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. การไม่ศรัทธาต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากพระนามและคุณลักษณะต่างๆ เรื่องนี้นับว่าเป็นการปฏิเสศการศรัทธา.
๒. อธิบายความหมายของอายะฮ์หนึ่งในซูเราะฮ์ฮัจ-เราะด “ และพวกเขาปฏิเสศต่อพระผู้ทรงเมตตา”.
๓. ละทิ้งคำพูดที่ผู้ฟัง ฟังไม่เข้าใจ สนทนากับพวกเขาในระดับที่สติปัญญาของพวกเขาไปถึง.
๔. บอกสาเหตุที่นำไปสู่การปฏิเสศศรัทธาต่ออัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ ถึงแม้ว่าผู้ปฏิเสศจะไม่ตั้งใจเช่นนั้นก็ตาม.
๕. คำพูดของท่านอิบน์อับบาส สำหรับผู้ที่ปฏิเสศสิ่งหนึ่งสิ่งใด จากคุณลักษณะของอัลลอฮ์ การกระทำดังกล่าวจะทำให้เขาพินาศ.

แบบทดสอบส่วนที่ ๘ (มี ๑ บท)

คำถามที่หนึ่ง : จงเติมเครื่องหมาย ในช่องสี่เหลี่ยมที่เหมาะสม หรือเติมประโยคให้สมบูรณ์

๑. การปฏิเสธพระนาม และคุณลักษณะต่างๆของอัลลอฮฺ แบ่งออกเป็น : สองประเภท. สามประเภท. และความแตกต่างระหว่าง พระนาม กับ คุณลักษณะ คือพระนามที่อัลลอฮฺทรงตั้งให้แก่พระองค์เอง และคุณลักษณะคือสิ่งที่เป็นคุณลักษณะของพระองค์ : ถูก. ผิด.
๒. การปฏิเสธพระนาม หรือคุณลักษณะใดๆก็ตามที่มีปรากฏหลักฐานในอัลกุรอานและอัลฮะดีษ นับว่าเป็นกุฟร : ใหญ่. เล็ก.
๓. คำว่า **اسم** แตกมาจากคำว่า : ความสูง สูงส่ง . เครื่องหมาย. ทั้งหมดถูกต้อง.
๔. พระนามต่างๆของอัลลอฮฺ คือ : นามที่บ่งชี้ถึงอัลลอฮฺ. นามที่บ่งชี้ถึงคุณลักษณะ. นามที่บ่งชี้ถึงอัลลอฮฺและคุณลักษณะ.
๕. ชื่อต่างๆของปวงบ่าว คือ : นามที่บ่งชี้ถึงตัวตน. นามที่บ่งชี้ถึงคุณลักษณะจริง. นามที่บ่งชี้ถึงตัวตนและคุณลักษณะจริง.
๖. การบ่งชี้ของพระนามอัลลอฮฺ : อัล-มูญอบะกอย. อัต-ตะฎ็อมมุน. อัล-อิลติซาม. ทั้งหมดถูกต้อง.
๗. พระนามต่างๆของอัลลอฮฺ : มุตะรอติฟะห์. มุตะบายะนะห์. มุตะรอติฟะห์และมุตะบายะนะห์.
๘. พระนามต่างๆของอัลลอฮฺมี : จำกัด. ไม่จำกัด ด้วยจำนวนตัวเลขที่เจาะจง.
๙. คุณลักษณะต่างๆ นั้นมีเยอะกว่าพระนามชื่อ เนื่องจากทุกพระนามชื่อมีคุณลักษณะรวมอยู่ด้วย : ถูก. ผิด.
๑๐. มีคุณลักษณะมากมายที่ใช้กับอัลลอฮฺ แต่คุณลักษณะดังกล่าวไม่ใช่พระนามชื่อของพระองค์ : ถูก. ผิด.
๑๑. การพูดว่า “ ปฏิเสธการत्मซีล “ ดีกว่าการพูดว่า “ ปฏิเสธการตซ์บีย ” : ถูก. ผิด.
๑๒. สาเหตุที่จำเป็นจะต้องศึกษาเรียนรู้เตฮะดีดอัล-อัสมาอ วัต-ศิฟาต : ๑.
..... ๒.
..... ๓. ๔.
..... ๕.
๑๓. วิธีการศึกษาเรียนรู้ : ๑. ๒.
..... ๓. ๔.
๑๔. เราจะละทิ้งคำพูดที่ผู้คนฟังไม่เข้าใจ ถึงแม้ว่าพวกเขาต้องการให้เราพูดคำดังกล่าว : ถูก. ผิด.
๑๕. “ และพวกเขาปฏิเสธต่อพระผู้ทรงเมตตา “ หมายถึง.....
๑๖. ตัวบทที่ยืนยันถึงคุณลักษณะในส่วนที่เป็น “**محکم**” คือ ส่วนที่ความหมายของมันเป็นที่ประจักษ์ชัดเจน และในส่วนที่เป็น “**المطلق المتشابه**” คือส่วนที่ไม่มีใครรู้ว่าเป็นอย่างไรนอกจากอัลลอฮฺ : ถูก. ผิด.

๑๗. ความหมายของคำว่า “المحكم” เมื่อถูกกล่าวคำเดียวโดดๆ คือ : สิ่งที่มีความหมายของมันประจักษ์ชัดเจน. สิ่งที่ไม่มีข้อบกพร่องใดๆ.

๑๘. ความหมายของคำว่า “المتشابه” เมื่อถูกกล่าวคำเดียวโดดๆ คือ (สิ่งที่บางส่วนของมันคล้ายคลึงกันในด้านความสวยงามและความสมบูรณ์) : ถูก. ผิด.

๑๙. “النسبیه المتشابه” จะไม่มีใครรู้ความหมายของมัน และ “المحكم” จะมีบางคนรู้ความหมายของมันและอีกบางคนก็ไม่รู้ : ถูก. ผิด.

๒๐. ไม่มีปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งสิ่งที่ไม่สามารถเข้าใจความหมายของมันได้ : ถูก. ผิด.

๒๑. จำเป็นที่นักทำงานศาสนาจะต้องพิจารณาระดับความเข้าใจของกลุ่มคนที่ตนเองเรียกร้องเชิญชวน และพูดสนทนากับพวกเขาในระดับภาษาที่พวกเขาเข้าใจ : ถูก. ผิด.

๒๒. ไม่ใช่ว่าสิ่งที่เป็นข้อคลุมเครือที่มีอยู่ในอัลกุรอาน จะเป็นข้อคลุมเครือสำหรับมนุษย์ทั้งหมด โดยไม่มีใครเลยเข้าใจความหมายของมัน : ถูก. ผิด. และในส่วนของข้อเท็จจริง สิ่งใดที่อัลลอฮ์ทรงบอกเอาไว้จากเรื่องเร้นลับมันจะเป็นข้อคลุมเครือ ณ ที่ : บุคคลบางคน. ทั้งหมดทุกคน.

๒๓. เพราะเหตุใด ท่านอิบนุอับบาส رضي الله عنه จึงกล่าวว่า : “ ฉันเป็นคนหนึ่งจากบรรดาผู้ที่มั่นคงในความรู้ ที่รู้การตีความอายะฮ์นั้น ”?.....

๒๔. คำพูดหนึ่งที่เลวร้ายของกลุ่มบิตอะฮ์คือ แท้จริงอายะฮ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของอัลลอฮ์ เป็นอายะฮ์ที่ไม่มีความหมาย คำพูดนี้เลวร้ายก็เพราะว่าเป็นการกล่าวหาท่านนบี صلى الله عليه وسلم และบรรดาศอฮาบะฮ์เป็นผู้ที่โง่เขลาไม่มีความรู้ และเป็นการปฏิเสธต่ออัลกุรอาน และเป็นการให้ราคาแก่พวกปรัชญานิยม : ถูก. ผิด.

๒๕. เครื่องหมายของพวกหลงผิดคือ พวกเขาจะยอมรับ “المحكم” และจะปฏิเสธ “المتشابه” : ถูก. ผิด.

๒๖. ส่วนหนึ่งจากกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับเตาฮีดอัล-อัสมาอ วัศ-ศิฟาต : ๑. :.....

..... ๒. :.....

๓. :.....

คำถามที่ ๒ : จงวางอักษร (I) ตามความเหมาะสมในช่อง (B)

B	I	ลำดับ
❖ คือ การปฏิเสธ ซึ่งแบ่งออกเป็นสองชนิด การปฏิเสธ และการตีความ.	التَّخْرِيفُ	๑
❖ คือ จะเป็นคำพูด หรือการวาดเขียน หรือการจินตนาการในใจ.	التَّأْوِيلُ	๒
❖ ส่วนที่มีความคล้ายคลึงกัน ทั้งในด้านความสวและความสมบูรณ์ และเป็นความจริงที่สอดคล้องกัน ไม่ขัดแย้งกัน.	التَّعْطِيلُ	๓
❖ การเปลี่ยนแปลงสิ่งที่จำเป็นจะต้องยืนยันให้แก่อัลลอฮฺ ซึ่งมีทั้งส่วนที่เป็นรูปคำ และส่วนของความหมาย.	المُحْكَمُ	๔
❖ การปฏิเสธพระนามและคุณลักษณะที่จำเป็นแก่อัลลอฮฺ ไม่ว่าจะปฏิเสธทั้งหมด หรือปฏิเสธบางส่วน.	الْمُتَشَابِهُ	๕
❖ เป็นสิ่งที่ไม่มีความขบพร่อง เรื่องราวที่ปรากฏอยู่ในมันไม่ใช่เรื่องมดเท็จ และทุกมดต่างๆ ที่มีอยู่ในมันก็ไม่มีผิดเพี้ยน.	التَّكْوِينُ	๖
❖ สิ่งที่มีหลักฐานมาสนับสนุน มันก็จะเป็นสิ่งที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับ แต่หากไม่มีหลักฐาน มันก็จะเป็นสิ่งที่ผิดและไม่เป็นที่ยอมรับ.	الجُحُودُ	๗

เรื่องที่ ๙ : คำนวนที่ต้องห้าม และนับว่าเป็นการตั้งภาคี (มี ๒๖ บท)

- ❖ ส่วนนี้ของหนังสือฉบับเป็นส่วนใหญ่ที่สุด เพราะปกติของผู้เขียน คือการพูดโดยรวม หลังจากนั้นค่อยอธิบายประเด็นย่อย.
- ❖ ในส่วนนี้จะกล่าวถึงคำกล่าวที่ต้องห้าม คำกล่าวที่นับว่าเป็นชริก (การตั้งภาคี) และรูปแบบชริกบางประการ โดยเน้นไปที่ชริกเล็ก นั้นเพราะว่ามันเป็นสิ่งที่ซ่อนเร้น (ไม่ค่อยปรากฏชัด) และยังได้เน้นไปที่การปฏิเสธนอิหมัด (ความโปรดปรานของอัลลอฮ) เพราะมันเกิดขึ้นอย่างมากมาย.

บทที่ ๔๑ คำดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า : “ พวกเขาระงับดีในความโปรดปรานของอัลลอฮ แต่แล้ว พวกเขาก็ปฏิเสธมัน ” ซูเราะฮฺอันนะหฺล ๘๓
(จึงนับได้ว่า การปฏิเสธความโปรดปรานของอัลลอฮเป็นการตั้งภาคี).

ท่าน มุญาฮิดได้ให้ความหมายในเชิงว่า “ มันคือคำพูดของคนๆหนึ่งว่า นี่คือทรัพย์สินของฉันซึ่งฉันได้รับมาจากบรรพบุรุษของตัวเอง ” ท่าน เอรัน บิน अबดุลลอฮ ได้กล่าวว่า “ พวกเขาถกกันว่า ถ้าไม่ใช่เพราะคนนั้นมันคงไม่เป็นเช่นนี้ ” และท่าน อิบน์ กุฎัยบะฮ์ กล่าวว่า : “ พวกเขาถกกันว่า สิ่งนี้ (เกิดขึ้น) ก็ด้วยชะฟาอะฮ์ (การช่วยเหลือ) จากพระเจ้าทั้งหลายของเรา.

- ❖ ความโปรดปราน นับเป็นบททดสอบจากอัลลอฮ โดยมหลักฐานว่า : “ และเราจะทดสอบพวกเจ้าด้วยความชั่ว และความดี ” อัลอันบิยาฮ์ ๓๕.
- ❖ การพาดพิงความโปรดปรานจากผู้สร้างไปให้ผู้อื่น คือการทำให้การให้เอกภาพ มีช่องโหว่ ๑. ในเรื่องรูปบียะฮ์ (การเป็นเจ้าของอัลลอฮ) เพราะเขาได้ทำให้สาเหตุเป็นผู้กระทำให้เกิดขึ้น ๒. ในเรื่องของอูลูฮียะฮ์ (การถูกสักการะของอัลลอฮ) เพราะเขาได้ละทิ้งการขอบคุณต่ออัลลอฮ.
- ❖ พวกเขาถกกันว่า “ ถ้าไม่ใช่เพราะคนนั้น มันคงไม่เป็นเช่นนี้ ” หากเป็นแค่คำบอกเล่า และคำบอกเล่านี้คือความจริงที่เกิดขึ้น ก็ไม่มีปัญหาอันใด.

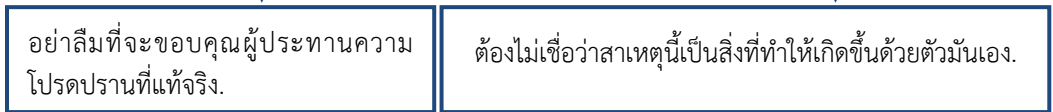
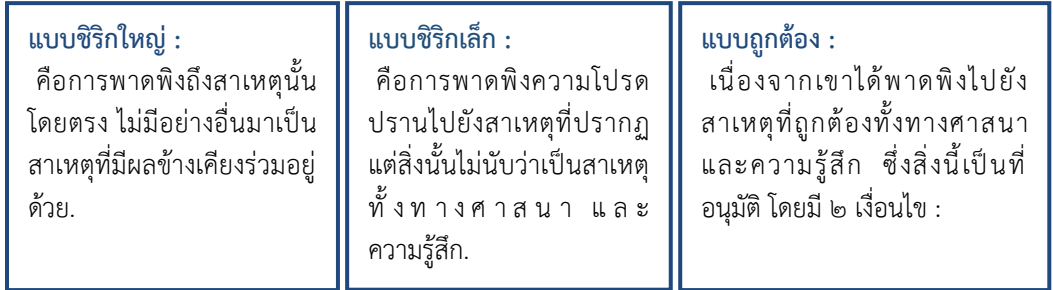
ความโปรดปรานคือการทดสอบ แล้วเราจะปลอดภัยได้อย่างไร ?

หลังจากความโปรดปรานได้มาถึง : ท่านจะต้องขอบคุณผู้ที่มอบความโปรดปรานนี้ให้แก่ท่าน ทั้งทางกาย วาจา และ ใจ.

ก่อนที่ความโปรดปรานจะมาถึง : ท่านจะต้องขอสิ่งนั้นจากอัลลอฮ โดยที่ใจนั้นไม่เบี่ยงเบนออกจากพระองค์ เพราะผู้คนบางคนนั้นคิดอย่างเดียวว่าจะทำอะไรให้ผู้หลักผู้ใหญ่ในบ้านเมือง เช่น รัฐมนตรี หรือ นายกรัฐมนตรีถึงสภาของเขา เพื่อที่จะได้รับการช่วยเหลือ ดังนั้นสวรรค์จะไม่ถูกขออนอกจากจากอัลลอฮ และเรื่องปัจจัย ก็ต้องขอจากอัลลอฮเช่นกัน.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

ประเภทของมนุษย์ ว่าด้วยเรื่องการพาดพิงความโปรดปราน

หลักฐานที่ ๒ :
อะบูลอับบาส ได้กล่าว – หลังจากหะดีษ ซัยด์ บิน คอลิด ซึ่งมีคำกล่าวของอัลลอฮ์ที่ว่า : **“เข้าวันนี้ บ่าวของฉันมีทั้งที่เป็นผู้ศรัทธาต่อฉัน และเป็นผู้ปฏิเสธ หะดีษ ซึ่งเราได้กล่าวถึงไปแล้ว “ อัลกุรอาน และหะดีษมากมายหลายบทที่กล่าวถึงบุคคลทั้งหลายที่อัลลอฮ์ทรงดำหนิพวกเขา นั้น อ้างว่าความโปรดปรานที่เขาได้รับนั้นไม่ได้มาจากพระองค์ และตั้งภาคีต่อพระองค์ ”** ชาวสะลัฟ (บรรพชนยุคก่อน) บางท่านได้กล่าวว่า “ มันเหมือนกับคำพูดของพวกเขาที่ว่า คลื่นลม (ในทะเล) พัดดี และกับต้นมีความชำนาญ และอะไรทำนองนี้ที่เป็นคำพูดติดปากของคนส่วนมากทั่วไป.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. การอธิบายถึงการรับรู้ถึงความโปรดปราน และการปฏิเสธมัน กล่าวคือ ความรู้สึกเขาสามารถสัมผัสได้ว่าความโปรดปรานนั้นมาจากอัลลอฮ์ แต่กลับปฏิเสธมันและอ้างว่ามาจากสิ่งอื่นที่ไม่ใช่พระองค์.
๒. ได้รู้ว่าสิ่งนี้เป็นคำพูดที่ติดปากผู้คน เช่นการกระทำพวกเขาเวลาเครื่องบินร่อนลง.
๓. คำพูดเหล่านี้ ถูกเรียกว่า การปฏิเสธความโปรดปราน เป็นการปฏิเสธว่าความโปรดปรานที่ได้รับมาอัลลอฮ์ได้มอบให้ ไม่ใช่ปฏิเสธว่าไม่มี เพราะพวกเขาสามารถรับรู้ และสัมผัสได้ว่ามันมี.
๔. มันมีการรวมสิ่งที่ตรงกันข้ามกันอยู่ในหัวใจ คือการรับรู้ และไม่ยอมรับ.

บทที่ ๔๒ : ว่าด้วยคำดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า “ ดังนั้นพวกเจ้าอย่าได้ทำให้อัลลอฮ์มีภาคีใดๆทั้งๆที่พวกเจ้านั้นก็ทราบดี ” (คำอธิบาย ภาคีที่ถูกนำมาเทียบเคียงอัลลอฮ์)

❖ พวกเจ้าทั้งหลายอย่าได้ทำให้อัลลอฮ์มีภาคีใดๆ ในการเคารพสักการะ โดยที่พวกเจ้าก็ทราบว่า ไม่มีใครสามารถเทียบเคียงอัลลอฮ์ได้ ใน การเป็นเจ้าของพระองค์ ในอายะฮ์นี้ มีคำสั่งแรก คำเรียกร้องแรกที่ มีในกุรอานนำไปสู่การให้เอกภาพ และในกุรอานก็มีคำสั่งห้ามแรกๆนั่นคือ การห้ามจากการตั้งภาคี.

ท่านอิบนุอับบาส : ได้กล่าวอธิบายอายะฮ์นี้ว่า “ อัลอันตาด ” คือการตั้งภาคีที่ซ่อนเร้นยิ่งกว่ารอยเท้าของมดบนหินสีดำสนิท ในความมืดมิดยามค่ำคืน ซึ่งมันคือการที่คุณ กล่าวว่ : ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ และขอสาบานต่อชีวิตของท่านไอ้ชายคนนี้ ขอสาบานต่อชีวิตของข้า หรือการที่คุณกล่าวว่า ถ้าไม่มีสุนัขน้อยตัวนี้ โจรคงได้มาเยือนเรา ถ้าไม่ใช่เพราะเปิดที่อยู่ที่อยู่ในบ้านขโมยก็คงมาเยือน หรือ คำกล่าวที่คนๆหนึ่งได้กล่าวแก่สหายเขาว่า สิ่งนี้อัลลอฮ์ประสงค์ และท่านก็ประสงค์ หรือคำกล่าวที่ว่า ถ้าไม่มีอัลลอฮ์ และชายคนนี้ ฉะนั้นอย่าได้เอาคนหนึ่งคนใดไปยุ่งเกี่ยวกับคำกล่าวเหล่านี้ เพราะทั้งหมดนี้ทุกประการนับว่าเป็นชิริก (การตั้งภาคี) ทั้งสิ้น รายงานโดยอิบนุ อะบีหามิม.

❖ คำกล่าวที่ว่า “ มันซ่อนเร้นยิ่งกว่า... ” : มันได้บอกอย่างชัดถึงความซ่อนเร้น หากว่าชิริกมันมีอยู่ในหัวใจของมนุษย์อย่างซ่อนเร้นเช่นนี้แล้วไซ้ เราก็ขอต่ออัลลอฮ์ได้รับความช่วยเหลือให้เราจัดมันออกไปจากพวกเรา.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

ท่านอุมร์ บิน ค็อดตอบ رضي الله عنه ได้รายงานว่ : แท้จริงท่านรอซูล صلى الله عليه وسلم ได้กล่าวว่า “ ใครก็ตามที่สาบานต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์แล้ว แน่แท้เขาได้ปฏิเสธ (ตกเป็นกาเฟร) หรือได้ทำชิริก (ตั้งภาคี) ” รายงานโดยติรมิซีย์ และได้บอกว่เป็นหะดีษระดับหะสัน ส่วนหากิมตัดสินว่เป็นหะดีษศอเฮียะห์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓

ท่านอิบนุมัศอูด ได้กล่าวว่า : “ ให้ฉันสาบานต่ออัลลอฮ์แบบโกหก ยังดียิ่งกว่าการที่ฉันสาบานต่อสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ถึงแม้จะจริงก็ตาม ”.

❖ คำกล่าวที่ว่า : “ เขาได้ปฏิเสธ(ตกเป็นกาเฟร) หรือได้ทำชิริก (ตั้งภาคี) ” มันเป็นชิริกใหญ่หากผู้ที่สาบานเชื่อว่าสิ่งที่เขาสาบานด้วยมันเทียบเท่ากับอัลลอฮ์ได้ในเรื่องความยิ่งใหญ่ และการเทิดทูน หากไม่เป็นเช่นนั้น ก็นับว่เป็นชิริกขนาดเล็ก.

❖ อิบนุมัศอูด رضي الله عنه เขาไม่ชอบสิ่งนี้ (สาบานต่ออัลลอฮ์แบบโกหก) และไม่ชอบอีกอย่าง (สาบานต่อสิ่งอื่นแบบจริงจัง) แต่ทว่า ความเลวร้ายของการทำชิริก มันใหญ่หลวงกว่าการโกหก เพราะชิริก จะไม่ได้รับการอภัย (หากไม่เตาบัต).

ตัวบทหลักฐานที่ ๔

รายงานจากหุซัยฟะ رضي الله عنه จากท่านนบี صلى الله عليه وسلم กล่าวว่า : “ พวกท่านอย่าได้พูดว่า “ สิ่งนี้อัลลอฮฺประสงค์ (ให้เกิดขึ้น) และคนนั้นคนนั้นก็ประสงค์ด้วย ” แต่ พวกเจ้าจงกล่าวว่า “ สิ่งนี้อัลลอฮฺทรงประสงค์ หลังจากนั้นคนนั้นคนนั้นก็ถึงได้ประสงค์ ” รายงานโดยอะบูดาวูด ด้วยสายรายงานที่เชื่อถือได้.

ตัวบทหลักฐานที่ ๕

มีรายงานจาก อิบรอฮีม อันนัคอียี ว่าเขานั้นรังเกียจในการที่คนๆหนึ่งกล่าวว่า : “ ฉันขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺ และต่อท่าน (พร้อมกัน) ” และท่าน อนุญาตให้กล่าวว่า : “ ด้วยอัลลอฮฺ หลังจากนั้น ด้วยท่าน ” และเขาจะต้องกล่าวว่า : “ หากไม่มีอัลลอฮฺ หลังจากนั้น คนนั้นคนนี้ ” แต่อย่าพูดว่า : “ หากไม่มีอัลลอฮฺ และคนนั้นคนนี้ ” .

❖ คำกล่าวที่ว่า “ แต่ พวกเจ้าจงกล่าวว่า ” : ศาสนา (อิสลาม) เมื่อใดที่ได้ห้ามสิ่งหนึ่งสิ่งใด จะบอกให้ทราบถึงแนวทางที่อนุญาต เพื่อให้ง่ายต่อการละทิ้งสิ่งต้องห้าม เพื่อที่เราจะได้ทราบถึงความสูงส่งของบทบัญญัติ.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. คำอธิบายอายะห์ของซูเราะฮฺบะกอเราะห์ ในคำที่ว่า อัลอันตาด.

๒. บรรดาศอฮาบะฮฺ رضي الله عنهم ต่างให้ความหมายของอายะฮฺที่เกี่ยวกับซิริกว่ามันนั้นครอบคลุมไปถึงซิริกเล็ก เพราะคำว่า อันนิต มันได้ครอบคลุมทุกสิ่งที่คล้ายคลึง เท่าเทียมโดยรวม หรือ ในบางเรื่อง.

๓. การสาบานต่อสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺนั้น เป็นซิริก เช่นคำกล่าวที่ว่า : “ ขอสาบานต่อชีวิตของท่าน ” “ ขอสาบานต่อชีวิตของฉัน ” “ ขอสาบานต่อความรับผิดชอบของท่าน ” “ ขอสาบานต่อความรับผิดชอบของฉัน ” “ ภายใต้อาณัติของฉัน ” “ อยู่ในเคราของฉัน ” “ อยู่ในหน้าของฉัน ” “ ขอสาบานต่อท่านนบี ” “ ด้วยเกียรติของฉัน ” “ ขอสาบานต่อกะอ์บะฮ์ ” “ ขอสาบานต่อการละหมาดของท่าน ” “ ขอสาบานต่อการถือศีลอดของท่าน ” “ ขอสาบานต่ออายุของท่าน ” “ ขอสาบานต่อการช่วยเหลือ ” หรือการกล่าวในคำสาบานว่า : “ เป็นยิว หรือ นะซอรอ(คริสต์) หรือการเพรหากทำเช่นนี้ ”

๔. แท้จริงการสาบานต่อสิ่งอื่นที่นอกเหนือจากอัลลอฮฺถึงแม้จะจริงจังก็ตาม ย่อมเป็นสิ่งที่ไม่ชอบกว่าการสาบานแบบฆอมูส (การสาบานต่ออัลลอฮฺแบบโกหกเพื่อที่จะกินทรัพย์สินของมุสลิมอื่นแบบไม่เป็นที่ชอบ).

๕. ความแตกต่างระหว่าง คำว่า “ และ ” กับ คำว่า “ หลังจากนั้น ” ในคำพูด (นั่นเพราะคำว่า “ และ ” มันสื่อถึงความเท่าเทียม จึงนับเป็นการทำซิริก แต่คำว่า “ หลังจากนั้น ” มันสื่อถึงการเรียงลำดับ เว้นช่วงห่าง จึงไม่นับว่าเป็นการตั้งภาคี เช่นคำกล่าวที่ว่า “ ฉันมิได้เนื่องจากอัลลอฮฺ และเนื่องจากท่าน ” หรือ “ ฉันเพียงพอแล้วที่อยู่ในการดูแลของอัลลอฮฺ และการดูแลของท่าน ” “ ฉันไม่มีใครอื่นแล้วนอกจากอัลลอฮฺ และท่าน ” “ ฉันมอบหมายต่ออัลลอฮฺ และต่อท่าน ” “ สิ่งนี้มาจากอัลลอฮฺ และท่าน ” “ อัลลอฮฺ ช่วยฉันจากบนฟ้า และท่านช่วยฉันบนหน้าแผ่นดิน ” “ ฉันขอกลับเนื้อกลับตัวไปสู่อัลลอฮฺ และท่าน ”

บทที่ ๔๓ : ว่าด้วยโทษของผู้ที่ไม่ยอมรับในการสาบานต่ออัลลอฮ์ (ซึ่งนับว่าเป็นบาปใหญ่)

ผู้ที่สาบานย่อมยืนยันว่าสิ่งที่เขาได้สาบานย่อมเป็นสิ่งที่ใหญ่หลวงด้วยการสาบาน ซึ่งกับผู้ที่เขาสาบานด้วยนั้น ดังนั้น การไม่รู้สีกมั่นใจในการสาบานต่ออัลลอฮ์ เขาได้ทำให้เกิดข้อบกพร่องในการให้การเทิดทูนต่ออัลลอฮ์ และสิ่งนี้มันได้ทำลายความสมบูรณ์แบบของการให้เอกภาพ (เตาฮีด) .

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

รายงานจากท่านอุมร์ رضي الله عنه แท้จริงท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “ พวกเจ้าอย่าได้สาบานต่อบรรพบุรุษของพวกเจ้า ใครที่สาบานต่ออัลลอฮ์ก็จงจริงจังในการสาบาน และใครที่มีคนสาบานต่ออัลลอฮ์เขาก็จงยอมรับในการสาบานนั้นเถิด ส่วนใครที่ไม่ยอมรับในการสาบานนั้น ก็ไม่นับว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับใดๆกับอัลลอฮ์ ” รายงานโดยอิบนุมาญะฮ์ด้วยสายรายงานที่หะสัน.

ประเภทของการรู้สีกมั่นใจต่อการสาบานด้วยอัลลอฮ์

ตามบัญญัติศาสนา : จำเป็นต้องพอใจต่อการสาบานด้วยอัลลอฮ์ ในสิ่งที่จำเป็นต้องสาบาน แล้วเขาก็ได้สาบาน ตามรูปแบบที่ศาสนาได้ชี้ชัดไว้.

ตามความรู้สึก : ผู้ที่ได้ฟังคำสาบาน(สาบานยืนยันให้คนนั้นเชื่อ)คงไม่พ้นจาก ๕ อย่างนี้ :

๑. เขารู้ว่าคนๆนี้โกหก ก็ไม่จำเป็นต้องเชื่อ.
๒. เขาคิดว่าคนๆนี้น่าจะโกหก ก็ไม่จำเป็นต้องเชื่อ.
๓. เขารู้ว่าอาจจะจริง และอาจจะโกหก สถานะการณนี้ เขาจำเป็นต้องเชื่อ.
๔. เขาคิดว่าคนๆนี้น่าจะพูดจริง ก็จำเป็นต้องเชื่อ.
๕. เขารู้ว่าคนๆนี้พูดจริง ก็จำเป็นต้องเชื่อ.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้ :

๑. มีการห้ามมิให้สาบานต่อบรรพบุรุษ (ซึ่งเป็นการห้ามแบบเด็ดขาด).
๒. มีคำสั่งใช้ให้คนที่ฟังการสาบานพอใจเมื่อมีการสาบานต่ออัลลอฮ์.
๓. มีการส่ำทับอย่างรุนแรงสำหรับผู้ที่ไม่ยอมรับ.
๔. มีคำสั่งใช้ให้ผู้สาบานจริงจังในการสาบาน เพราะความจริงในเรื่องอื่นๆเป็นสิ่งจำเป็น แล้วในเรื่องการสาบานจะไม่จำเป็นได้หรือ.

บทที่ ๔๔ : ว่าด้วยคำพูดที่ว่า สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์ และท่านประสงค์

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ และ ๒

๑. รายงานจากท่านกุตัยละฮ์ رضي الله عنه ว่า มี ชาวยิวคนหนึ่งมาหาท่านนบี ﷺ แล้วบอกท่านนบีว่า : “พวกท่านตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ เพราะพวกท่านกล่าวว่า : “มันเป็นสิ่งที่อัลลอฮ์ และท่านได้ประสงค์” และพวกท่านกล่าวว่า : “ขอสาบานต่อกะอ์บะฮ์” ท่านนบี ﷺ จึงสั่งให้พวกเขาเหล่านั้นยามต้องการสาบานให้กล่าวว่า : “ขอสาบานต่อพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของกะอ์บะฮ์” และกล่าวว่า : “สิ่งนี้อัลลอฮ์ทรงประสงค์ หลังจากนั้นท่านจึงได้ประสงค์ตาม” รายงานโดย นะซาอีย์ และรับรองว่าคอเฮียะห์.
๒. รายงานจากอิบนุอับบาส ว่า : “แท้จริงมีชายคนหนึ่งได้กล่าวแก่ท่านนบี ﷺ ว่า : “สิ่งนี้อัลลอฮ์ และท่านได้ประสงค์” ท่านนบี จึงกล่าวว่า : “เจ้าจะเอาฉันไปเป็นภาคีเทียบเท่าอัลลอฮ์หรือ ? สิ่งนี้อัลลอฮ์ทรงประสงค์องค์เดียวเท่านั้น.

❖ ทำไมชาย ยิว ถึงถูกเรียกว่า ยะฮูด ?

๑. นั่นก็เพราะว่า พวกเขา กล่าวว่า ฮุดนา อิลัยกะ ซึ่งแปลว่า เรากลับตัวสู่พระองค์.
๒. เพราะ ปู่ของพวกเขาชื่อ ยะฮูซา บุตร ยะอ์กูบ.

❖ หะดีษแรก มีบทเรียนมากมาย เช่น :

๑. ท่านนบี ﷺ ไม่ได้ตำหนิ แกะยิวในสิ่งที่เขากล่าวโดยที่มีเจตนาว่าร้ายแก่มุสลิม เพราะของที่เขาพูดมา มันคือความจริง.
๒. การกลับไปหาสัจธรรมเป็นสิ่งที่ถูกบัญญัติ แม้นว่าผู้ที่มาเตือนไม่ใช่ผู้ที่ถือสัจธรรมก็ตาม.
๓. ในการเปลี่ยนแปลงสิ่งหนึ่ง จำเป็นต้องเปลี่ยนไปสู่สิ่งที่ใกล้เคียงกับสิ่งนั้นมากที่สุด.

❖ เป็นไปได้อย่างไรที่ไม่มีใครเตือนเรื่องนี้นอกจากยิวคนนี้ ? นี่เป็นเหตุผลที่ชาวยิวเหล่านี้ถูกทดสอบ ซึ่งพวกเขาตำหนิมุสลิมเรื่องนี้ ทั้งที่พวกเขาเหล่านั้นทำชิริกใหญ่ แต่ดันไม่เห็นข้อบกพร่องตนเอง.

❖ สิ่งนี้อัลลอฮ์ทรงประสงค์องค์เดียวเท่านั้น เป็นการชี้ให้เขาละทิ้งชิริก โดยท่านไม่แนะนำคำพูดว่า “สิ่งนี้อัลลอฮ์ทรงประสงค์ แล้วท่านจึงประสงค์” เพื่อจะให้เขาละทิ้งทุกวิถีที่จะนำไปสู่การทำชิริก ถึงแม้ว่าจะไปไกลเลยก็ตาม เพื่อเป็นการป้องกันพื้นที่สงวนของการให้เอกภาพ และเป็นมารยาทที่ควรมีต่ออัลลอฮ์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓

รายงานโดยอิบนุมาญะฮ์ จากท่าน ฎุฟัยล์ ที่นั่งร่วมแม่กับท่านหญิงอาอิชะฮ์ กล่าวว่า : “ฉันเห็นในฝันว่าฉันได้ไปหาพวกยิวกลุ่มหนึ่ง แล้วฉันก็ได้พูดกับพวกเขาว่า : “ แท้จริงพวกท่านนั้นคงเป็นกลุ่มชนที่ดี หากพวกท่านไม่พูดว่า : อุซัยรเป็นบุตรของอัลลอฮ์” พวกเขาตอบกลับว่า : “พวกเจ้าคงเป็นกลุ่มชนที่ดี หากพวกเจ้าไม่พูดว่า : สิ่งนี้อัลลอฮ์ประสงค์ และมุฮัมมัดประสงค์” หลังจากนั้นฉันก็ได้ผ่านกลุ่มหนึ่งของชาวนะซอรอ(คริสต์) ฉันจึงได้กล่าวว่า : “แท้จริงพวกท่านนั้นคงเป็นกลุ่มชนที่ดี หากพวกท่านไม่พูดว่า : อัลมะซีหฺ (อีซา) เป็นบุตรของอัลลอฮ์” พวกเขาตอบกลับว่า “พวกเจ้าคงเป็นกลุ่มชนที่ดี”

หากพวกเขาไม่พูดว่าสิ่งนี้อัลลอฮ์ประสงค์ และมุฮัมหมัดประสงค์” ครั้นรุ่งเช้า ฉันจึงเล่าเรื่องนี้ให้กับคนที่ฉันได้เล่า จากนั้นฉันจึงได้ไปหาท่านนบี ﷺ ท่านนบีจึงถามว่า : “เจ้าบอกใครบ้างหรือยัง ? ” ฉันจึงตอบ “ครับ” ท่านนบี จึงกล่าวขึ้นด้วยการสรรเสริญ และชมเชยอัลลอฮ์ หลังจากนั้นท่านกล่าวว่า : อีกประการหนึ่ง แท้จริง ฎุพัยล์ได้ฝันถึงสิ่งที่เขาได้เล่า แก่คนที่ได้ยินเขาเล่า จริงๆแล้ว พวกท่านได้กล่าวถ้อยคำ ซึ่งฉันจะห้ามพวกท่านอยู่แล้ว(แต่อะไรบางอย่างทำให้ฉันไม่ได้ห้าม) ดังนั้น พวกท่านอย่าได้กล่าวว่า : สิ่งนี้อัลลอฮ์ประสงค์ และมุฮัมหมัดประสงค์ แต่จงกล่าวกันว่า : สิ่งนี้อัลลอฮ์ทรงประสงค์องค์เดียวเท่านั้น”.

❖ ฉันจะห้ามพวกท่านอยู่แล้ว (แต่อะไรบางอย่างทำให้ฉันไม่ได้ห้าม) คือความละอายได้ห้ามท่าน ﷺ ไว้ ซึ่งมีได้หมายความว่า ละอายที่จะห้ามสิ่งที่ผิด แต่ท่านละอายที่จะห้ามเพราะยังไม่มีคำสั่งจากอัลลอฮ์ เช่นที่ท่านเนียบในเรื่องสิ่งมีนเมา จนกระทั่งสิ่งมีนเมาถูกสั่งห้าม (ในภายหลัง).

ชนิดต่างๆสิ่งที่คุณสังเกตเห็น :

เป็นจิตใต้สำนึก (คือจิตใจคิดไปเอง)	ความฝันที่เป็นจริง	ความฝันสะเปะสะปะ
------------------------------------	--------------------	------------------

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. ชาวยิวรู้จักซิริคเล็ก.
๒. ความเข้าใจมนุษย์ เมื่อเขามีอารมณ์ใฝ่ต่ำ.
๓. คำกล่าวของท่านนบี ﷺ ที่ว่า : “เจ้าจะเอาฉันไปเป็นภาคีเทียบเท่าอัลลอฮ์หรือ ?! ” แล้วมันจะเป็นอย่างไรกับคนที่กล่าวถึงนบีว่า : “ฉันไม่มีที่พึ่งเอาใต้อะไรแล้วนอกจากท่าน...” และอีกสองบทหลังจากบทกลอนนี้ สิ่งนี้จึงเป็นการปฏิเสธ และ สุกโต้งมากๆ.
๔. สิ่งนี้ไม่นับว่าเป็นซิริคใหญ่ เนื่องด้วยคำพูดของท่านนบีที่ว่า “ฉันจะห้ามพวกท่านอยู่แล้ว(แต่อะไรบางอย่างทำให้ฉันไม่ได้ห้าม)”.
๕. ความฝันที่ดี เป็นประเภทหนึ่งของ วะหฺยู.
๖. แท้จริงมันอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดทบัญญัติบางประการ (ในสมัยของท่านนบี).

บทที่ ๔๕ : ว่าด้วยเรื่อง ใครก็ตามที่ได้ตำทอกาลเวลาเท่ากับว่าเขาได้ก่อความรำคาญต่ออัลลอฮ์

❖ การก่อความรำคาญไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นกระทำที่มีผลกระทบเลวร้าย เพราะมนุษย์ได้รับความรำคาญ เพราะไดยินของที่มันไม่รีนหู แล้วเขาก็ไม่ได้เดือดร้อนจากสิ่งเหล่านั้น เหตุนี้อัลลอฮ์จึงได้ยืนยันถึงการสร้างความรำคาญ (อะซียะ) ในกูรอ่าน และได้ปฏิเสธการที่สิ่งหนึ่งจะทำร้ายพระองค์.

ประเภทของการตำทอกาลเวลา

<p>เป็นชิริกใหญ่ : หากเป็นการตำทอกาลเวลาโดยที่คิดว่ามันเป็นตัวกระทำ เช่นเชื่อว่ามันเป็นตัวทำให้เกิดการแปรผันให้ดี หรือ ร้าย.</p>	<p>เป็นที่ต้องห้าม : หากเป็นการตำทอกาลเวลาโดยไม่ได้เชื่อว่ามันเป็นผู้กระทำ และเชื่อว่าอัลลอฮ์คือผู้กระทำ แต่ก็ยังตำทอกาลเวลาเพราะมันเป็นช่วงที่เกิดสิ่งไม่ดี.</p>	<p>เป็นที่อนุญาต : หากเป็นแค่การบอกเล่าเท่านั้นโดยมิได้ทำหิใด ๆ เช่น เราเห็นดเหนียวมาจากความร้อนของวันนี้ และในประเภทนี้มีคำดำรัสของอัลลอฮ์ว่า : ﴿هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ﴾ นี่เป็นวันที่ชั่วร้ายสุดๆ (ซูเราะฮ์ฮูด) ๗๗.</p>
---	--	--

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ และ ๒

๑. คำดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า : ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ﴾

“และพวกเขาบอกว่า ไม่มีชีวิตอื่นใด นอกจากการมีชีวิตของเราในโลกนี้เท่านั้น เราจะตายไป และเราจะมีชีวิตอยู่ และจะไม่มีสิ่งใดมาทำลายเราได้ (ทำให้เราตาย) นอกจากกาลเวลาเท่านั้น”.

๒. บันทึกในศอเฮียะห์อัลบุดอรีย์รายงานจากอบูฮุร็อยเราะฮ์ จากท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : “อัลลอฮ์ผู้สูงส่งได้ตรัสว่า : “มนุษย์นั้นได้สร้างความรำคาญต่อข้าโดยที่เขาตำทอกาลเวลา ซึ่งข้านี้แหละคือเจ้าของกาลเวลา ข้าเป็นผู้เปลี่ยนวันเวลา กลางวัน และกลางคืน” อีกสายรายงานกล่าวว่า : “สุเจ้าทั้งหลายอย่าได้ตำทอกาลเวลา เพราะแท้จริงอัลลอฮ์คือเจ้าของกาลเวลา”.

- ❖ ชีวิตของเราในโลกนี้ : คือ เราไม่มีชีวิตอื่นอีกแล้ว นอกจากที่เราเป็นกันอยู่ จึงไม่มีโลกอาคิเราะฮ์.
- ❖ และจะไม่มีสิ่งใดมาทำลายเราได้ (ทำให้เราตาย) นอกจากกาลเวลาเท่านั้น : การสูญสลายของเรามีใช้เพราะบัญชาและ กำหนดจากอัลลอฮ์ แต่เนื่องจากการมีชีวิตยืนยาว สำหรับผู้ที่ชีวิตยืนยาว ส่วนโรคภัยไข้เจ็บ ความกังวล เครียด สำหรับผู้ที่ชีวิตเขาสั้น ดังนั้นผู้ที่ทำลายพวกเขา (ตามความคิดพวกเขา) คือ กาลเวลา.
- ❖ มนุษย์นั้นได้สร้างความรำคาญต่อข้า : หมายถึง ก่อให้เกิดความรำคาญต่อข้า ดังนั้น การสร้างความรำคาญต่ออัลลอฮ์ มีจริง จำเป็นต้องยืนยันตาม เพราะอัลลอฮ์ยืนยันให้กับพระองค์เอง ดังนั้นเราจะรู้มากกว่าอัลลอฮ์ไม่ได้ แต่ที่แน่ๆ การสร้างความรำคาญนี้ ไม่เหมือนกับการสร้างความรำคาญต่อสิ่งสูงส่งสร้างทั้งหลาย.

☞ โดยที่เขาตำทอกาลเวลา : คือ เขาได้กล่าวว่าร้าย ตำหนิติเตียน สบถต่อกาลเวลา ซึ่ง อัลดะฮฺรฺ คือ กาลเวลา ช่วงเวลา.

☞ ซึ่งข้านี้แหละคือเจ้าของกาลเวลา : คือ ผู้ควบคุม จัดการ ออกคำสั่ง ต่อกาลเวลา เช่น ลม และ อื่นๆ. อัลดะฮฺรฺ ใช้พระนามหนึ่งของอัลลอฮฺหรือไม่ ?

ในจำนวนพระนามของอัลลอฮฺ ไม่มี พระนามที่ชื่อ อัลดะฮฺรฺ اللهُ เนื่องด้วย ?

๑. ส่วนของโองการพระองค์ ที่ตอบโต้สิ่งนี้ ถ้ามันใช้นามของพระองค์ ความเชื่อแบบญาฮิลียะห์ ย่อมเป็นสิ่งถูกต้อง.
๒. ส่วนของหะดีษ ก็ตอบโต้สิ่งนี้เช่นกัน.
๓. ใครที่ให้อัลลอฮฺมีนามว่า อัลดะฮฺรฺ เท่ากับว่า เขาได้ทำให้สิ่งถูกสร้างเป็นผู้สร้าง.
๔. พระนามทั้งหลายของอัลลอฮฺล้วนวิจิตร สุดๆในเรื่องความสวยงาม โดยที่มีความหมาย ส่วน อัลดะฮฺรฺ ไม่มีความสวยงามเช่นนั้น.
๕. พระนามของอัลลอฮฺทั้งหมดล้วนเป็นคำที่สามารถหาที่มาของคำได้ ส่วน อัลดะฮฺรฺ เป็นนามที่ไม่มีที่มา
๖. มันมีคำสั่งห้ามเช่นกัน ไม่ให้ตำทอสัตว์พาหนะ ห้ามตำทอลมพายุ และห้ามตำทอโรคภัยไข้เจ็บ.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. มีคำสั่งห้ามมิให้ตำทอกาลเวลา : เช่น เวลาชวย เวลานี้ช่างแย่ หรือเวลามันช่างทรยศ.
๒. การเรียกสิ่งนี้ว่าเป็นการ สร้างความรำคาญต่ออัลลอฮฺ.
๓. การพินิจวิเคราะห์ในคำพูดที่ว่า : “แท้จริงอัลลอฮฺคือเจ้าของกาลเวลา” : หมายถึง เป็นผู้บริหารจัดการ กาลเวลา.
๔. คนที่ทำเช่นนี้ จะกลายเป็นผู้ที่ตำทอกาลเวลาได้ ถึงแม้เขาจะไม่ได้เจตนาก็ตาม.
๕. คำอธิบายอายะฮ์จากซูเราะฮฺ อัลญาฮียะฮ์ : “และจะไม่มีสิ่งใดมาทำลายเราได้ (ทำให้เราตาย) นอกจากกาลเวลาเท่านั้น”.

บทที่ ๔๖ : ว่าด้วยการตั้งชื่อว่า “ผู้พิพากษาเหนือเหล่าผู้พิพากษาทั้งหลาย (ผู้พิพากษาสูงสุด)” และอะไรทำนองนี้ (มีคำสั่งห้าม)

- ❖ หมายถึง การที่คนวางตำแหน่งนี้ให้กับตนเอง หรือ พอใจที่จะถูกเรียกแบบนี้.
อะไรคือข้อตัดสินสำหรับการตั้งชื่อว่า (ผู้พิพากษาเหนือเหล่าผู้พิพากษาทั้งหลาย) ?
- ❖ เป็นบาปใหญ่หากเขาเจตนาเพียงแค่การตั้งชื่อ.
- ❖ เป็นซิริกใหญ่ หากเขาเชื่อว่า(ผู้พิพากษาเหนือเหล่าผู้พิพากษาทั้งหลาย)คือเขาอยู่สูงสุดควบคุมได้ แม้กระทั่งอัลลอฮ์.
- ❖ อนุญาต แต่ถ้าให้ด้อยกว่า หากเราแค่จำกัดเขา นับเขา ในจำนวนกลุ่ม หรือเมือง หรือช่วงเวลา.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

รายงานจากอบีฮุรَيْرَةَ จากท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : “แท้จริงชื่อที่อัปยศที่สุด ณ ที่อัลลอฮ์ คือ คนที่ตั้งชื่อตัวเองว่า (กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย) ไม่มีผู้ที่มีกรรมสิทธิ์ที่ครอบครองทุกอย่างอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์” ท่านซุฟยานได้กล่าวว่า : “เช่น ซาฮานซาย์ (กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย)” อีกสายรายงานกล่าวว่า : “เป็นคนที่ยัลลอฮ์โกรธกริ้วที่สุดในวันกิยามะฮ์ และโสโครกที่สุด” คำว่า(อัปยศ) คือ ไม่มีสถานะใดๆเลย.

- ❖ อัปยศที่สุด เป็นการลงโทษด้วยสิ่งตรงข้ามกับเจตนาเขา เหมือนกับคำอื่นที่มีความหมายส่อไปในทาง การอยู่เหนือผู้อื่น ความสูงส่ง ความมีอำนาจ.
- ❖ โกรธกริ้วที่สุด เป็นการยืนยันการโกรธกริ้วให้กับอัลลอฮ์ ซึ่งมันคือคุณลักษณะที่มีความเหมาะสมกับพระองค์ เห็นได้ชัดว่า เป็นสิ่งที่รุนแรงมากกว่าการโกรธธรรมดา.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. มีคำสั่งห้ามมิให้ตั้งชื่อว่า กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย.
๒. คำใดที่มีความหมายทำนองนี้ก็ห้ามเช่นกัน ดังที่ซุฟยานได้กล่าวไว้ เช่น ผู้พิพากษาเหนือเหล่าผู้พิพากษาทั้งหลาย. ๓. การระแวงระวังเนื่องด้วยความรุนแรงในเรื่องนี้ และในทำนองนี้ ทั้งๆที่ใจมิได้ปรารถนาในความหมายของมัน
๔. การระแวงระวังเพราะแท้จริงสิ่งเหล่านี้ เพื่ออัลลอฮ์.

บทที่ ๔๗ : ว่าด้วยการให้เกียรติต่อพระนามของอัลลอฮ์ และการเปลี่ยนชื่อเดิมเพื่อเป็นการให้เกียรติต่ออัลลอฮ์

ประเภทของพระนามอัลลอฮ์

แบบเฉพาะเจาะจง : คือไม่สามารถนำไปใช้เรียกสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ ซึ่งนามเหล่านี้จะไม่ถูกนำไปตั้งให้กับสิ่งอื่นนอกจากพระองค์ ถึงแม้จะมีการตั้งไปแล้ว จำเป็นต้องเปลี่ยน เช่น อัลลอฮ์ (ผู้ถูกสักการะ) อรเราะห์มาน (ผู้ทรงกรุณาปราณี) ร็อบบุลอาละมีน (ผู้อภิบาลแห่งสากลโลก) และอะไรทำนองนี้.

แบบไม่เฉพาะเจาะจง : คือสามารถนำไปใช้เรียกสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์ได้ เช่น อรรอฮีม (ผู้ทรงเมตตา) ฮัสสะมีอ์ (ผู้ทรงไต่ถาม) อัลบะซีร์ (ผู้ทรงเห็น) หากพิจารณาในเรื่องคุณลักษณะไม่อนุญาตให้นำไปใช้เรียก แต่หากไม่มีการพิจารณาในคุณลักษณะสามารถนำไปใช้เรียกได้ เพราะมันเป็นแค่ชื่อเรียกอย่างเดียว.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

รายงานจากอับดุลลอฮ์ ว่าเขาเคยถูกเรียกว่า : “อะบุลหะกัม” ท่านนบี ﷺ จึงกล่าวแก่เขาว่า : “แท้จริงอัลลอฮ์คือ อัลหะกัม (ผู้ทรงตัดสินชี้ขาด) และการตัดสินขึ้นอยู่กับพระองค์คนเดียวเท่านั้น” เขาเลยกล่าวว่า : “แท้จริงกลุ่มชนของฉัน เมื่อพวกเขาขัดแย้งในเรื่องหนึ่งใด พวกเขาต่างมาหาฉัน ฉันจึงตัดสินข้อพิพาทพวกเขา โดยที่ทั้งคู่ต่างพอใจคำตัดสิน” ท่านนบีกล่าวว่า : “การกระทำนี้ช่างดีเหลือเกิน แล้วเจ้ามีลูกชื่ออะไรบ้าง” ฉันตอบว่า : “มีชื่อ ซุรอยฮ์ มุสลิม และ อับดุลลอฮ์” ท่านนบีถามว่า : “ใครดีที่สุด ?” ฉันตอบว่า : “ซุรอยฮ์” ท่านนบีกล่าวว่า : “งั้นเจ้าชื่อ อะบุ ซุรอยฮ์” รายงานโดยอะบูดาวูด และคนอื่นๆ.

กุนยะฮ์ (นามแฝง) คือชื่อที่ขึ้นต้นด้วย อะบุ, อุมมุ, อะคุ, อัมมุ, หรือ คอลุ ซึ่งชื่อที่ถูกตั้งให้ชายผู้นี้ ถูกพิจารณาไปในเรื่องคุณลักษณะ ซึ่งนั่นก็คือ การตัดสินชี้ขาด โดยความหมายนี้มันไปตรงกับพระนามหนึ่งของอัลลอฮ์ นั่นคือ อัลหะกัม และมันไม่ใช่ชื่ออย่างเดียว มันเป็นทั้งชื่อ และมีคุณลักษณะด้วยสำหรับชายผู้นี้ เหตุนี้เขาจึงเหมือนเป็นภาคีสำหรับอัลลอฮ์ในชื่อนี้ ท่านนบีจึงให้นามแฝงใหม่แก่ท่านในสิ่งที่เหมาะสม และไม่ได้สั่งให้เขาทำอะกีเกาะฮ์ใหม่.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. การให้เกียรติต่อพระนาม และคุณลักษณะของอัลลอฮ์ ถึงแม้คำๆนั้นไม่ได้พิจารณาความหมาย ไม่ว่าจะชื่อที่เฉพาะสำหรับอัลลอฮ์ หรือไม่เฉพาะแต่มีการพิจารณาถึงคุณลักษณะที่แฝงมากับชื่อ.
๒. การเปลี่ยนชื่อเดิมเพื่อเป็นการให้เกียรติต่ออัลลอฮ์ เช่นกันหากมีเหตุไม่สมควรที่จะใช้ชื่อเดิม.
๓. การเลือกชื่อลูกคนโตเพื่อเป็นนามแฝง ซึ่งนามแฝงเป็นที่อนุมัติ และบรรดาผู้ตั้งภาคี เขาไม่มีนามแฝง.

บทที่ ๔๘ : การดูหมิ่น ล้อเล่นด้วยสิ่งหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับ อัลลอฮ์ อัลกุรอาน หรือท่านรอซูล ﷺ

❖ ใครที่ดูหมิ่นเหยียดหยามต่ออัลลอฮ์ โองการของพระองค์ไม่ว่าจะทางโลกหรือในด้านศาสนา หรือรอซูล ของพระองค์ ถือว่าเขาได้ทำการปฏิเสธต่ออัลลอฮ์ ด้วยการปฏิเสธที่ใหญ่หลวง เพราะการล้อเลียน ดูแคลน มันเป็นสิ่งที่ขัดแย้งกับการศรัทธา เป็นการขัดแย้งที่ใหญ่หลวง และการปฏิเสธมีอยู่ใน ๒ ประเภท

การปฏิเสธแบบต่อต้าน : เป็นการปฏิเสธที่รุนแรง และใหญ่หลวงสุด เช่นการปฏิเสธของอะบูญะหัล และ อะบูละหับ.

การปฏิเสธแบบผินหลังไม่สนใจ : แบบนี้ยังไม่ได้เข้าอยู่ในศาสนาอิสลาม และเขาจะไม่ถูกต่อต้านหรือทำสงคราม.

❖ ผู้ที่เย้ยหยัน ดูหมิ่น เป็นผู้ปฏิเสธแบบต่อต้าน ซึ่งมันใหญ่หลวงกว่าผู้ที่เคาะรพูชาเจวิดเสียอีก ประเด็นนี้เป็นสิ่งที่อันตรายยิ่ง บางครั้งคำบางคำทำให้ผู้ที่กล่าวตกไปอยู่ในความวิบัติ โดยที่เขาไม่รู้ตัว แค่มุขยพูดคำบางคำโดยไม่ได้ใส่ใจ แต่มันเป็นคำพูดที่อัลลอฮ์กริ้ว เขาย่อมตกลงไปในนรก.

ดังนั้นใครที่ล้อเล่นกับเรื่อง ละหมาด (แม้จะเป็นละหมาดซุนนะห์) การจ่ายซะกาต การถือศีลอด การทำฮัจญ์ เขาย่อมเป็นผู้ปฏิเสธ ตามมติเอกฉันท์ของมุสลิม เช่นกัน ใครที่ล้อเล่น ต่อสัญญาของอัลลอฮ์ทางโลก เช่น การกล่าวว่าอากาศร้อนในฤดูหนาวเป็นเรื่องที่โง่เง่า หรือกลับกัน ความหนาวเหน็บในฤดูร้อนเป็นเรื่องที่โง่เง่า นี่คือการปฏิเสธที่ทำให้หลุดพ้นจากศาสนา เพราะสำหรับอัลลอฮ์ ในทุกๆการกระทำของพระองค์ย่อมมีวิทัยปัญหา และเราอาจไม่สามารถรับรู้ได้ ที่จริงเราไม่สามารถที่จะรับรู้ได้เลย.

❖ นักวิชาการมีความเห็นไม่ตรงกันในกรณี ผู้ที่ด่าทออัลลอฮ์ คัมภีร์ของพระองค์ หรือ รอซูลของพระองค์ การเตาบัต (กลับตัว) ของผู้นั้นจะได้รับการยอมรับหรือไม่ มี ๒ ทศนะดังนี้ :

การเตาบัตไม่เป็นที่ยอมรับ และเขาต้องได้รับการโทษประหารชีวิตโดยผู้นำ ผู้ปกครอง ไม่ได้รับการละหมาดญะนาซะฮ์ให้ ไม่ได้รับการดูอาให้ ถูกนำศพไปฝังที่อื่นที่ไม่ใช่หลุมฝังศพบรรดามุสลิม แม้จะมีการบอกว่าเขาได้เตาบัตแล้ว เพราะสิ่งนี้เป็น การตกศาสนาที่ใหญ่หลวงแม้การเตาบัตก็ช่วยไม่ได้.

การเตาบัตเป็นที่ยอมรับ แต่มีเงื่อนไขว่า :

๑. เขาจริงใจในการเตาบัต.
๒. เขาสรรเสริญอัลลอฮ์ด้วยกับสิ่งที่ตีๆ.
๓. เขาจะต้องละทิ้งสิ่งเดิมๆที่เคยกล่าว.

แต่ผู้ที่ด่าทอท่านนบี ﷺ แม้จะมีการยอมรับการเตาบัตของเขา และเป็นหน้าที่ของผู้นำต้องประหารเขา เพราะมันเป็นสิทธิของท่านนบี ﷺ เมื่อเขาถูกประหารชีวิต เราจะอาบน้ำศพ ห่อศพ แก่เขา ละหมาดญะนาซะฮ์ให้ และเรานำศพเขาไปฝังในหลุมฝังศพมุสลิม.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ และ ๒

๑. อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า : “และหากพวกเจ้าได้ถามพวกเขา แน่นอนพวกเขาจะกล่าวว่า แท้จริงเราเพียงแค่ว่า พุดสนุก และพุดเล่นเท่านั้น” อัดเตาะบะฮ์ ๖๕.
๒. รายงานจากอิบนุอุมัร, มุฮัหมัดบิน กะอับ, ซัยด์ บิน อัสลั่ม และกอตาดะฮ์ โดยเป็นหะดีษที่สัมพันธ์กันว่า แท้จริงในสงครามตะบูก มีชายคนหนึ่งกล่าวว่า : “เราไม่เคยเห็นที่เหมือนบรรดานักอ่านอัลกุรอานของเราพวกนี้เลย คือพวกเขาเป็นคนที่กินจุ คุยโว ซี้ซลาดในสงครามซึ่งลักษณะต่างๆที่พูดมาข้างต้น เขาหมายถึง ท่านรอซูล ﷺ และบรรดาสาวกของท่านที่เป็นนักอ่านอัลกุรอาน ท่านเอาฟ บิน มาลิก จึงกล่าวว่า”เจ้าช่างโกหก และเจ้านั้นคือมุนาฟิก (กลับลอก) แน่นอน ฉันทจะแจ้งเรื่องนี้แก่ท่านรอซูล ﷺ” ท่านเอาฟ จึงไปหาท่านนบี ﷺ เพื่อบอกท่าน แต่อัลกุรอานได้แจ้งท่านนบีก่อนแล้ว ชายผู้นั้นจึงไปหาท่านนบี ﷺ ขณะที่ท่านนบียอกเดินทางโดยขี่พาหนะอูฐของท่าน ชายผู้นั้นกล่าวว่า : “โอ้ท่านรอซูล ที่เรากล่าว เราเพียงแต่พุดสนุก พุดเล่น เป็นคำพุดช่วยฆ่าเวลาในระหว่างเดินทางของพวกเรา” ท่านอิบนุอุมัรกล่าวว่า “ฉันมองไปยังเขาโดยที่เขาติดอยู่กับเชือกอานอูฐของท่านนบี ﷺ เสมือนโดนอูฐท่านนบีลากจนทำให้เท้าทั้งสองของเขามีบาดแผลจากก้อนหิน แล้วเขาฆ่าตลอดว่า : “เราเพียงแต่พุดสนุก พุดเล่น” ท่านรอซูล ﷺ จึงบอกกับชายผู้นี้ว่า : “อัลลอฮ์ บรรดาอายะฮ์ต่างๆของพระองค์ และรอซูลของพระองค์หรือ ที่พวกเจ้าเอามาพุดสนุก ถ้อเล่นกัน” และท่านรอซูลก็ไม่พุดต่อ และไม่หันไปมองเขาอีกเลย.

- ✿ นักอ่านของพวกเรา : หมายถึง ท่านนบี ﷺ และบรรดาสหายของท่าน และเขานั้นก็โกหก ขอสาบานต่ออัลลอฮ์เลย.
- ✿ แต่ทว่าเจ้าเป็นมุนาฟิก : ทำให้รู้ว่า ใครที่ด่าทอศอฮาบะฮ์ ﷺ นับว่าเป็นผู้ปฏิเสธ เพราะการกล่าวหาว่าร้ายต่อพวกเขา เท่ากับการว่าร้ายต่ออัลลอฮ์ ต่อศาสนาของพระองค์ ต่อรอซูลของพระองค์ ﷺ.
- ✿ เชือกอานอูฐ : คือ เชือกที่ยึดอานให้อยู่ที่.
- ✿ ทั้งสองของเขามีบาดแผลจากก้อนหิน : คือ ก้อนหินทำให้เขาเกิดบาดแผลเพราะความคม.
- ✿ ประโยชน์ที่ได้จากหะดีษนี้ :
 ๑. บอกถึงความรู้ของอัลลอฮ์ต่อสิ่งที่จะเกิด เพราะอัลลอฮ์รู้สิ่งที่เกิดไปแล้ว และสิ่งที่จะเกิด.
 ๒. ท่านนบี ﷺ จะตัดสินด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์ประทานลงมา.
 ๓. การเย้ยหยันต่ออัลลอฮ์ โองการพระองค์ และรอซูลของพระองค์ เป็นการปฏิเสธที่ใหญ่หลวง.
 ๔. ผู้ที่เย้ยหยันต่ออัลลอฮ์ เขาคือผู้ปฏิเสธ.
 ๕. การใช้ความรุนแรง (ไม่ใจอ่อน) ในตำแหน่งของมัน.
 ๖. การยอมรับการเตาบัต แต่มีเงื่อนไขของมัน.

ข้อควรระวัง

1. ผู้ที่ร่วมวงสนทนาที่มีการตำหนิ เหมือนกับผู้ที่ตำหนิ นอกจากจะมีการห้ามปราม หรือ ไม่ก็ถอยห่าง อัลลอฮ์ตรัสว่า : “และแน่นอน อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลมแก่พวกเจ้าแล้วในคัมภีร์ นั้นว่า เมื่อพวกเจ้า ได้ยินบรรดาโองการของอัลลอฮ์โองการเหล่านั้นก็ถูกปฏิเสธศรัทธา และถูกเย้ยหยัน ดังนั้นพวกเจ้าจงอย่า นั่งร่วมกับพวกเขา จนกว่าพวกเขาจะพูดคุยกันในเรื่องอื่นจากนั้น” อันนิสาฮ์ ๑๔๐.
2. เจ้าจงระวังให้ดี ในการที่นำคุรอาน นำหะดีษมาเพื่อให้ผู้คนหัวเราะเยาะ และจงเกรงกลัวเมื่อกล่าวถึง สองสิ่งนี้.
3. หากคำพูดใดมีนัยยะ ส่อถึงการตำหนิ เราต้องเตือนผู้ที่กล่าว หากเขาขอภัยนับว่าดี แต่ถ้าไม่ เขาคือผู้ เย้ยหยัน.
4. การเตือนให้ระวัง การหลงตัวเอง การเย้อหยิ่ง เพราะความดีนำพาสู่สวรรค์ และความชั่วนำพาสู่นรก โดยที่ชายคนนี้ออกเดินทางพร้อมท่านนบีเพื่อไปสงครามตะบูก จนเกิดสิ่งนั้นขึ้น.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

1. ซึ่งใหญ่หลวงสุด ใครที่ล้อเล่น เย้ยหยันในเรื่องนี้ ถือเป็นผูปฏิเสธ ต่ออัลลอฮ์ ต่อคัมภีร์พระองค์ ต่อรอซูล พระองค์.
2. แท้จริงคำอธิบายต่ออายะฮ์นี้ สำหรับผู้ที่กระทำความไม่ว่าเขาจะเป็นใครก็ตาม มุนาฟิก หรือไม่ใช่มุนาฟิก.
3. มันมีข้อแตกต่างระหว่าง นะมีมะฮ์ การนำคำพูดคนอื่นไปบอกต่อให้เกิดความเสียหาย กับ นะซีฮะฮ์ การตักเตือน เพื่ออัลลอฮ์ และรอซูล ซึ่งหมายถึงการให้เกียรติต่อศาสนาของอัลลอฮ์.
4. มันมีข้อแตกต่างระหว่าง อัฟว (การอภัย) ที่อัลลอฮ์ทรงรักและชอบ (ซึ่งมันมีความดี) กับความ กระด้าง ต่อศัตรูอัลลอฮ์ และบางครั้งนบีเลือกที่จะนิมนวลเพื่อเป็นการเชิญชวน และชี้แจง ซึ่งมันก็เป็นสิ่งที่ดี.
5. แท้จริงการขอโทษนั้นในบางครั้ง เป็นสิ่งที่ไม่สมควรจะต้องได้รับการตอบรับ (หากรู้ว่าการขอโทษนั้น เป็นสิ่งมดเท็จ).

บทที่ ๔๙ ว่าด้วยคำดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า :
“และเมื่อเราได้ให้เขาลืมรสความเมตตาจากเราหลังจากความทุกข์ยากได้ประสบแก่เขา
แน่นอนเขาก็จะกล่าวว่า นี่คือความสามารถของฉัน” ฟุสสิลัต ๕๐

มุญาฮิดได้อธิบายว่า : “นี่เพราะการกระทำของข้า และข้ามีสิทธิ์ในมัน” อิบน์ อับบาส อธิบายว่า :
“หมายถึง มันมาจากความสามารถของฉัน”.

แท้ที่จริงแล้ว มนุษย์หากเขาพาดพิงความโปรดปรานที่ได้รับไปยังความสามารถ และการชวนขายของ
เขา แน่แน่นอนว่ามันมีอะไรบางอย่างบ่งว่ามีการตั้งภาคในเรื่องราวปิยะฮ์ (การเป็นเจ้าของอัลลอฮ์) แต่หาก
เขาได้พาดพิงมันไปยังอัลลอฮ์ แต่ทว่าเขายังว่าตนสมควรที่จะได้รับ ไม่ใช่เพราะอัลลอฮ์โปรดปรานให้ แต่
เนื่องจากเขาพร้อมที่จะรับสิ่งนั้น แน่แน่นอนว่าการกระทำนี้ บ่งถึงความมโยโส เย่อหยิ่งในด้านอูบูตียะฮ์ (การ
สักการะต่ออัลลอฮ์)

ตัวบทหลักฐานที่ ๒ และ ๓

๒. ในคำดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า : เขา (กอรูน) กล่าวว่า : “ฉันได้รับมันเพราะความรู้ของฉัน” กอศอส ๗๘
ท่านกอตาดะฮ์ ได้อธิบายว่า : “เพราะความรู้ของฉันที่ฉันรู้วิถีทางในการชวนขาย” คนอื่นๆ อธิบายว่า :
“เพราะอัลลอฮ์รู้ว่าฉันนั้นสมควรได้รับมัน” ซึ่งนี่คือคำอธิบายของ มุญาฮิด ที่ว่า : “ฉันได้รับมันเพราะ
เกียรติ”.

๓. รายงานจากอะบูฮุร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه ว่า แท้จริงฉันได้ยินท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : “แท้จริงมีคน ๓ คน
จากกะบะนีฮ์รอฮ์ คนหนึ่งเป็นโรคผิวหนัง (โรคเรื้อน) อีกคนเป็นโรคเชื้อราบนศีรษะทำให้ศีรษะล้าน และ
คนสุดท้ายตาบอด ซึ่งอัลลอฮ์ต้องการที่จะทดสอบ ๓ คนนี้ พระองค์จึงได้ส่งมะลาอิกะฮ์ไปหนึ่งท่าน โดยที่
ไปหาคนที่ เป็นโรคผิวหนัง (โรคเรื้อน) แล้วกล่าวแก่เขาว่า : “เจ้าปรารถนาสิ่งใดเล่า” ชายผู้นั้นจึงตอบว่า :
“สีผิวที่ดี ผิวหนังที่สวยงาม และให้สิ่งที่ผู้คนรังเกียจในตัวฉันมันต้องหายไปจากฉัน” มะลาอิกะฮ์ จึงได้ลูบ
เขา สิ่งที่ผู้คนรังเกียจในตัวเขาจึงได้หายไปจากตัวเขา เขาจึงได้รับสีผิวที่ดี และผิวหนังที่สวยงาม มะลาอิกะฮ์
จึงถามต่อว่า : “ทรัพย์สินใดเล่าที่เจ้าปรารถนาจะได้รับ ?” ชายผู้นั้นตอบว่า : “อูฐ หรือไม่ก็วัว”
(ผู้รายงานที่ชื่อ อิศฮากไม่แน่ใจ) เขาจึงได้รับอูฐทอง ๑๐ ตัวหนึ่ง แล้วมะลาอิกะฮ์ได้ดูอาอแก่เขาว่า :
“ขออัลลอฮ์ทรงประทานความจำเริญแก่ท่านในอูฐตัวนี้ด้วยเถิด ”

จากนั้น มะลาอิกะฮ์ได้ไปหาคนที่ เป็นโรคเชื้อราบนศีรษะทำให้ศีรษะล้าน แล้วกล่าวแก่เขาว่า : “เจ้า
ปรารถนาสิ่งใดเล่า” ชายผู้นั้นจึงตอบว่า : “ผมที่สวยงามและให้สิ่งที่ผู้คนรังเกียจในตัวฉันหายไปจากฉัน”
มะลาอิกะฮ์ จึงได้ลูบเขา สิ่งที่ผู้คนรังเกียจในตัวเขาจึงได้หายไปจากตัวเขา เขาจึงได้รับผมที่สวยงาม มะ
ลาอิกะฮ์จึงถามต่อว่า : “ทรัพย์สินใดเล่าที่เจ้าปรารถนาจะได้รับ ?” ชายผู้นั้นตอบว่า : “วัว หรือไม่ก็อูฐ” เขา
จึงได้รับ วัวทองแก่ตัวหนึ่ง แล้วมะลาอิกะฮ์ได้ดูอาอแก่เขาว่า : “ขออัลลอฮ์ทรงประทานความจำเริญแก่
ท่านในวัวตัวนี้ด้วยเถิด”

จากนั้น มะลาอิกะฮ์ได้ไปหาคนที่ตาบอด แล้วกล่าวแก่เขาว่า : “เจ้าปรารถนาสิ่งใดเล่า ? ” ชายผู้นั้นจึงตอบว่า : “ฉันปรารถนาให้อัลลอฮ์ก็คืนการมองเห็นให้แก่ฉัน ฉันจะได้ใช้มันในการมองผู้คน” มะลาอิกะฮ์จึงได้ลูบเขา และอัลลอฮ์ก็คืนการมองเห็นแก่ชายผู้นี้ มะลาอิกะฮ์จึงถามต่อว่า : “ทรัพย์สินใดเล่าที่เจ้าปรารถนาจะได้รับ” ชายผู้นั้นตอบว่า : “แกะ” เขาจึงได้รับแกะทองแก่ตัวหนึ่ง ทุกอย่างที่ได้รับ จึงได้ให้กำเนิดอย่างมากมาย กระทั่งคนที่ได้รับอูฐ มีอูฐเต็มท้องทุ่ง คนที่ได้รับวัว มีวัวเต็มท้องทุ่ง และคนที่ได้รับแกะ มีแกะเต็มท้องทุ่ง.

ท่าน นบีกกล่าวต่อว่า : จากนั้นมะลาอิกะฮ์ไปหาคนที่เคยเป็นโรคผิวหนัง (โรคเรื้อน) ในรูปลักษณะ และสภาพเดิมของเขา(เป็นโรคผิวหนังโรคเรื้อน) แล้วกล่าวแก่เขาว่า : “ฉันนั้นจน กำลังเดินทาง โดยที่เสียดายในการเดินทางหมดแล้ว ดังนั้นฉันจะเดินทางไปต่อไม่ได้หากไม่มีอัลลอฮ์ หลังจากนั้นคือท่าน ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ที่ให้สัตว์ที่ดี ผิวพรรณที่งดงาม และทรัพย์สินแก่ท่าน ฉันขออูฐตัวหนึ่งเพื่อใช้ในการเดินทางต่อ” ชายผู้นั้นจึงตอบว่า : “ฉันยังมีภาระอีกมากมาย” มะลาอิกะฮ์ จึงกล่าวแก่เขาว่า : “เหมือนว่าฉันนั้นรู้จักท่าน ท่านมิใช่หรือที่เคยเป็นโรคผิวหนัง(โรคเรื้อน) จนผู้คนเขาต่างรังเกียจท่าน ยากจน กระทั่งอัลลอฮ์ได้ประทานทรัพย์สินให้” ชายผู้นั้นตอบว่า : “ไม่ใช่หรือก้แท้จริงฉันได้รับมรดกตกทอดมาจากบรรพบุรุษที่สืบทอดต่อกัน ” มะลาอิกะฮ์จึงกล่าวว่า : “หากสิ่งที่ท่านพูดมานั้นไม่ใช่ความจริง ขอต่ออัลลอฮ์ให้พระองค์ทรงเปลี่ยนท่านกลับไปสู่สภาพเดิมด้วยเถิด”.

จากนั้น มะลาอิกะฮ์ได้ไปหาคนที่เคยเป็นโรคเชื้อราบนศีรษะทำให้ศีรษะล้าน ในรูปลักษณะ และสภาพเดิมของเขา (เป็นโรคเชื้อราบนศีรษะทำให้ศีรษะล้าน) แล้วกล่าวแก่เขาเหมือนที่กล่าวแก่ชายคนแรก และเขาก็ได้ตอบมะลาอิกะฮ์เหมือนที่คนแรกได้ตอบ มะลาอิกะฮ์จึงกล่าวว่า : “หากสิ่งที่ท่านพูดมานั้นไม่ใช่ความจริง ขอต่ออัลลอฮ์ให้พระองค์ทรงเปลี่ยนท่านกลับไปสู่สภาพเดิมด้วยเถิด”.

จากนั้น มะลาอิกะฮ์ได้ไปหาคนที่เคยตาบอด ในรูปลักษณะ และสภาพเดิมของเขา (ตาบอด) “ฉันนั้นจน กำลังเดินทาง โดยที่เสียดายในการเดินทางหมดแล้ว ดังนั้นฉันจะเดินทางไปต่อไม่ได้หากไม่มีอัลลอฮ์ หลังจากนั้นคือท่าน ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ที่มอบการมองเห็นแก่ท่าน ฉันขอแกะตัวหนึ่งเพื่อใช้ในการเดินทางต่อ” ชายผู้นั้นจึงตอบว่า : “ฉันนั้นเคยตาบอดแล้วอัลลอฮ์ก็คืนการมองเห็นแก่ฉัน เจ้าจงเอาไปตามที่ต้องการ และสิ่งที่ไม่ต้องการเถิด ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮ์ฉันจะไม่ขัดขวางอะไรท่าน สิ่งใดที่ท่านเอาไปเพื่ออัลลอฮ์” มะลาอิกะฮ์จึงกล่าวว่า : “ท่านจงเก็บทรัพย์สินของท่านไปเถิด เพราะพวกท่านนั้นถูกทดสอบโดยที่อัลลอฮ์พอพระทัยในตัวท่าน และทรงกริ้วสหายทั้งสองของท่าน” รายงานโดย อัลบุคอรีและมุสลิม.

🌟 ในหะดีษบทนี้มีบทเรียนมากมาย เช่นดังนี้ :

๑. เรื่องเล่าที่มีในกุรอาน และหะดีษ เพื่อให้ข้อคิด และข้อเตือนใจ.
๒. บอกถึงความสามารถของอัลลอฮ์ที่จะให้ โรคเรื้อน ศีรษะล้าน ตาบอดหายได้ด้วยกรูบของมะลาอิกะฮ์ที่เกิดขึ้นกับพวกเขา (ไม่ต้องมีกระบวนการในการรักษา).
๓. มะลาอิกะฮ์สามารถจำแลงกายเป็นรูปลักษณะของมนุษย์ แต่ก็ด้วยคำบัญชาของอัลลอฮ์.
๔. มะลาอิกะฮ์มีร่าง ไม่ใช่แค่ วิญญาณ สิ่งไร้ตัวตน หรือ พลังกำลังเท่านั้น.

๕. ความเพียรพยายามของผู้รายงานที่จะรายงานหะดีษด้วยถ้อยคำของมัน.
๖. มนุษย์ไม่จำเป็นต้องพอใจต่อสิ่งที่ถูกกำหนด แต่จำเป็นต้องพอใจในการกำหนดซึ่งมันเป็นการกระทำของอัลลอฮ์ มันมีข้อแตกต่างระหว่าง การกระทำของอัลลอฮ์ (การกำหนด) กับสิ่งที่พระองค์กำหนด และสิ่งที่พระองค์กำหนดมีทั้งเป็นกับพิบัติที่ไม่จำเป็นที่เราจะต้องพอใจในมัน และมีทั้งบทบัญญัติศาสนาที่เราจำเป็นต้องพอใจ. ๗. อนุญาตให้ดูอาอโดยมีเงื่อนไข. ๘. อนุญาตให้ลดตัวไปหาคุณกรณี ตามสิ่งที่เขาไม่ยอมรับ เพื่อที่จะทำให้เขาจนมุม.
๙. ความจำเป็นที่อัลลอฮ์มอบให้ มันไม่มีจุดสิ้นสุด เพราะแต่ละคนมีบุคคลตัวเต็มท้อ่งท่ง (จากเดิมที่มี ๑ ตัว). ๑๐. บอกถึงการขอบคุณต่ออัลลอฮ์ในทุกอย่างตามที่ได้รับ. ๑๑. อนุญาตให้คนๆหนึ่งแสดงออกในสภาพที่ไม่ใช่ความเป็นจริงของเขา (หายจากโรคภัย).
๑๒. การทดสอบอาจจะเกิดโดยรวม และปรากฏชัด และเรื่องเล่าพวกเขามันเป็นที่ทราบกัน. ๑๓. ความประเสริฐของความสมณะ และการไม่โลก ซึ่งมันจะทำให้ผู้ที่ปฏิบัติมันได้รับสิ่งที่ดีงาม เหมือนที่คนตาบอดปฏิบัติ. ๑๔. ในสมัยก่อนมีการรับมรดกกันและกัน.
๑๕. จากคุณลักษณะทั้งหลายของอัลลอฮ์ มี การพอพระทัย การโกรธกริ้ว และประสงค์ เราจึงต้องยืนยันให้กับอัลลอฮ์ในรูปแบบที่เหมาะสมกับพระองค์. ๑๖. การเป็นสหายสามารถพูดได้ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง โดยที่ไม่จำเป็นต้องอยู่ด้วยกัน. ๑๗. อัลลอฮ์จะทดสอบผู้คนด้วยสิ่งที่พระองค์ได้มอบให้. ๑๘. แท้จริงการเน้นย้ำอาจเกิดขึ้นในรูปแบบ คำกล่าว การกระทำ หรือไม่ก็ทำทาง.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. คำอธิบายอายะฮ์ : “และเมื่อเราได้ให้เขาลืมรสความเมตตาจากเราหลังจากความทุกข์ยากได้ประสบแก่เขา แน่แน่นอนเขาก็จะกล่าวว่า นี่คือความสามารถของฉัน” ฟุสสิลัต ๕๐.
๒. อะไรคือความหมายของ : “แน่อนเขาก็จะกล่าวว่า นี่คือความสามารถของฉัน ?” หมายถึง แท้จริงฉันเหมาะสมในมัน ฉันสมควรที่จะได้รับมัน.
๓. อะไรคือความหมายของ “ฉันได้รับมันเพราะความรู้ของฉัน” กอศอส ๗๘.
๔. อะไรคือบทเรียนที่ยิ่งใหญ่ที่ได้รับจากเรื่องนี้ ได้แก่ ความแตกต่างระหว่าง คนเป็นโรคเรื้อน โรคศีรชะลัน และคนตาบอด เพราะ คนที่เป็นโรคเรื้อน โรคศีรชะลัน ทั้งคู่ได้ปฏิเสธความโปรดปรานหลังจากที่อัลลอฮ์ได้ให้เกิดขึ้นกับพวกเขา (ไม่ยอมรับว่ามันมาจากอัลลอฮ์) และก่อนที่จะได้รับพวกเขาก็ไม่เคยข้องเกี่ยวกับอัลลอฮ์ ส่วนคนที่ตาบอดนั้นยอมรับในความโปรดปรานที่อัลลอฮ์ได้ให้กับเขาหลังจากที่มันเกิดและก่อนหน้านั้นเขายังยึดอยู่กับอัลลอฮ์ด้วย ท่านอิบนุ ก็อยยิมได้กล่าวว่า : “ ท่านจงระวังให้ดีจากการจงหองด้วย (ฉัน, ของฉัน, ณ ที่ฉัน) เพราะ ๓ คำนี้ อิบลิส พิรเอาน์ และกอรุน เคยถูกทดสอบ อิบลิสกล่าวว่า : “ฉันดีกว่าเขา” (อาดัม) พิรเอาน์กล่าวว่า : “ฉันเป็นเจ้าของเมืองอียิปต์” และกอรุนกล่าวว่า : “ฉันได้รับมันเพราะความรู้ของฉัน” คำว่าฉันควรอยู่ในตำแหน่งที่ดีที่สุดคือ คำพูดของบ่าวที่กระทำผิดมาก พลาดพลัง ที่วอนขออภัย ยอมรับในความผิดตน และอะไรทำนองนี้ , ส่วนคำว่าของฉัน ดีที่สุดควรกล่าวว่า : ฉันมีบาปอย่างนั้น มีบาปอย่างนี้ ฉันมีความอ่อนแอ มีความอนาถา ฉันมีความต่ำต้อย, ส่วนคำว่า ณ ที่ฉัน ควรอยู่ในประโยคเช่น โปรดอภัยให้ฉัน ทั้งที่ฉันตั้งใจทำ ที่ฉันล้อเล่น ที่ฉันผิดพลาด และที่ฉันเจตนา ซึ่งทั้งหมดนี้ ล้วนมาจาก ณ ที่ฉัน.

บทที่ ๕๐ ว่าด้วยคำดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า :
“ ครั้นเมื่อพระองค์ได้ประทานบุตรที่สมบูรณ์แก่เขาทั้งสอง พวกเขาก็นำบรรดาภาคีไปเทียบเคียงต่อ
พระองค์ ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เขาทั้งสอง” อัลอะฮ์รอฟ ๑๙๐

ชนิดของซิริกที่เป็นใจความในอายะฮ์นี้

<p>ซิริกใหญ่ : คือการเชื่อว่า ผู้ที่ประทานเด็กให้ คือ วัลีย์คนนั้น หรืออะไร ทำนองนี้ เพราะเขาทั้งสองได้พาดพิงการสร้าง สิ่งอื่นจากอัลลอฮ์.</p>	<p>ซิริกเล็ก : คือการพาดพิงว่า ความปลอดภัยของเด็ก ผู้ที่คุ้มครองเด็ก คือ สุนัขแพทย์ หรืออะไรทำนองนี้ เพราะมันเป็นการพาดพิงความโปรดปรานไปให้สาเหตุ และลืมนผู้ที่ทำให้เป็นเหตุ.</p>	<p>ซิริกเล็ก : ด้านการอิวาดะฮ์ โดยที่เขาได้รักเด็กนั้นมากกว่ารักอัลลอฮ์ เด็กทำให้เขาหลงลืมการเชื่อฟังต่ออัลลอฮ์ ดังนั้นมันจะเป็นอย่างไร ในการที่เรานำเด็กนี้มาเทียบเคียงอัลลอฮ์ในด้านความรัก ?!</p>
--	--	--

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

อิบนุ หัสม์ ได้กล่าวว่า : “ พวกเขามีมติว่าไม่อนุญาตให้ตั้งชื่อใดๆ ที่บอกว่าเป็น บ่าวของสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ เช่น อับดุลอัมร์ (บ่าวของอัมร์) อับดุลกะออะบะฮ์ (บ่าวของกะออะบะฮ์) หรืออะไรในทำนองนี้ ยกเว้นอับดุลมูฏอลิบ”.

❖ ไม่อนุญาตให้ตั้งชื่อใดๆ ที่บอกว่าเป็น บ่าวของสิ่งอื่นจากอัลลอฮ์ และใครที่ยกหลักฐานจากคำพูดของท่านนบี ﷺ ที่ว่า : “ฉันคือลูกหลาน อับดุลมูฏอลิบ” เราจะได้พวกเขา ดังนี้ :

๑. นี่เป็นส่วนหนึ่งของหะดีษที่คลุมเครือ และเรามีหลักฐานที่ชัดเจนค้านสิ่งนี้.
๒. หะดีษนี้เป็นเหมือนการบอกเล่า ไม่ใช่ประโยคคำสั่ง หรือ ยอมรับ.
๓. ท่านนบีไม่เคยตั้งชื่อแบบนี้แก่ใคร ไม่เคยอนุญาตให้ศอฮาบะฮ์ ﷺ ของท่านคนใดปฏิบัติ และท่านไม่เคยยอมรับเรื่องนี้.
๔. ชื่อนี้ เป็นชื่อท่านนบี ﷺ ที่ผู้คนรู้จัก หากนบียุบอว่า ฉันเป็นบุตรอับดุลละฮ์ ไม่มีใครรู้จักท่าน
๕. ท่านรอซูล ﷺ ได้พูดในสิ่งที่เกิดขึ้น และผ่านพ้นไปแล้ว แนนอนอับดุลมูฏอลิบได้เสียชีวิตแล้ว
๖. อับดุลมูฏอลิบ ไม่ใช่ชื่อของเขา เป็นเพียงฉายา เพราะชื่อจริงของเขาคือ ชัยยะตุลหัมด์ พ่อเขาชื่อ ฮาซิม ส่งเขาไปหาลุงป่าตระกูลนัจญารของเขาที่เมืองมะดีนะฮ์ตั้งแต่เด็กๆ เพื่อไปเรียนรู้ และเติบโตที่นั่น เมื่ออาของ ท่าน อัลมูฏอลิบมาเมืองมะดีนะฮ์ จึงได้นำชัยยะตุลหัมด์ กลับไป เมื่อถึงเมืองมักกะฮ์ สีมิว ท่านได้เปลี่ยนเพราะเดินทางไกล ผู้คนจึงถามว่า : บ่าวคนนี้อยู่ของใคร ? จึงมีการตอบไปว่า : บ่าวของอับดุลมูฏอลิบ (ซึ่งการเป็นบ่าวแบบทาสก็ไม่มีปัญหาใดๆ) ฉายานี้จึงติดท่านไป เช่นนี้ ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนก็สูญสลาย.

ตัวบทหลักฐานที่ ๓

ท่านอิบนุอับบาสได้รายงานเกี่ยวกับความหมายของอายะฮ์นี้ว่า : เมื่อท่านนบิอาดัมได้มีเพศสัมพันธ์กับนางฮาวา นางก็ได้ตั้งครรภ์ ดังนั้น อิบลิสจึงได้มาหาเขาทั้งสองแล้วพูดว่า : ฉันท้คือสหายของเจ้าทั้งสองที่ได้เคยทำให้เจ้าทั้งสองออกจากสวรรค์มาแล้ว ดังนั้นเจ้าทั้งสองต้องเชื่อข้า หรือถ้าไม่ ก็จะทำให้ลูกของเจ้านั้นมีสองขาเหมือนเขากวางที่โผล่ออกมาจากท้องของเจ้า ข้าต้องทำเช่นนั้นได้อย่างแน่นอน มันได้ทำการข่มขู่เขาทั้งสอง โดยให้ทั้งสองตั้งชื่อลูกว่า “อับดุลฮาริช” ซึ่งทั้งสองไม่เชื่อ และปฏิเสธที่จะทำตามนั้น ต่อมาลูกของเขาทั้งสองคลอดออกมาเสียชีวิต ต่อมานางฮาวาก็ได้ตั้งครรภ์อีกรอบ ซัยฎอนมาหาและพูดย้าเช่นเดิม ทั้งสองปฏิเสธที่จะทำตามมัน ลูกคลอดออกมาก็เสียชีวิต หลังจากนั้น นางได้ตั้งครรภ์อีกรอบ ซัยฎอนมาพูดย้าเช่นเดิม ซึ่งในครั้งน้ทั้งสองรักและสงสารเด็ก ทั้งสองจึงตั้งชื่อว่าอับดุลฮาริช และนี่คือคำดำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า : “พวกเขาก็นำบรรดาภาคีไปเทียบเคียงต่อพระองค์ ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เขาทั้งสอง” อัลอะอรอฟ ๑๙๐ รายงานโดยอะบีฮาดิม.

และมีรายงานศอหิยะฮ์จากกอตาดะฮ์ กล่าวว่า : “เป็นภาคีในด้านการเชื่อฟัง ไม่ใช่ในด้านการอิบาดะฮ์”. และมีรายงานศอหิยะฮ์จากมุญาฮิด ในคำดำรัสอัลลอฮ์ที่ว่า : “หากพระองค์ทรงประทานให้เราอย่างสมบูรณ์) ท่านกล่าวว่า ทั้งสองเอ็นดู กล่าวว่า จะออกมาแบบไม่ใช่มนุษย์” และผู้ที่ให้ความหมายอย่างนี้ได้แก่ หะสัน สะอิด และคนอื่นๆ.

❖ เขาของกวาง : หมายถึงกวางตัวผู้.

❖ อับดุลฮาริช : ที่เลือกเช่นนี้ เพราะฮาริชเป็นชื่อของซัยฎอน มันจึงจะให้ทั้งคู่ตั้งชื่อลูกเป็นบ่าวของมัน.

❖ เรื่องนี้ไม่ถูกต้องในหลายด้าน :

๑. เรื่องนี้ไม่มีหลักฐานศอหิยะฮ์จากท่านนบิ อิบนุหุสไม์ได้กล่าวว่า มันเป็นเรื่องโกหก ถูกขืนมา.

๒. เป็นไปไม่ได้อย่างยิ่งในการที่อัลลอฮ์ จะบอกเล่าถึงความผิด แต่ไม่พูดถึงการเตาบัตของทั้งคู่.

๓. บรรดานบิได้รับการปกป้องมิให้มีชิริกอย่างแน่นอน ตามมตินักวิชาการ.

๔. บรรดาผู้คนจะไปหานบิอาดัมในวันกียามะฮ์ (หวังการชะฟาอะฮ์จากท่าน) แต่ท่านได้พูดถึงเหตุที่ท่านช่วยไม่ได้เพราะท่านไปกินของต้องห้าม ซึ่งมันคือความผิด หากมีการทำชิริกท่านต้องบอกด้วยสิ่งที่ท่านทำผิดหนักกว่า และสมควรกล่าวมากกว่า.

๕. ซัยฎอนบอกว่า “ฉันท้คือสหายของท่านทั้งสอง” คำๆนี้ คนหลอกลวงเขาจะไม่กล่าวกัน.

๖. เป็นไปไม่ได้ที่ทั้งสองจะเชื่อว่า ซัยฎอนจะสามารถทำให้มีเขาเหมือนกวางได้ เพราะนี่เป็นชิริกด้านการเป็นเจ้า.

๗. ในอายะฮ์ “พวกเขาตั้งภาคี” ซึ่งหมายถึงหลายคน หากเป็นอาดัม กับ ฮาวา ควรใช้คำว่า เขาทั้งสองตั้งภาคี.

๘. ดังนั้นการอธิบายอายะฮ์นี้ จะต้องกลับไปหาลูกหลานอาดัม(บรรดามนุษย์) ที่พวกเขาตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์จริงๆ ซึ่งบางคนเป็นผู้ตั้งภาคี บางคนเป็นผู้ให้เอกภาพ.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. ไม่อนุญาตให้ตั้งชื่อใดๆ ที่บ่งบอกว่าเป็นบ่าวของสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺ แม้กระทั่งอับลุมุมฏอิลิบ.
๒. คำอธิบายอายะฮ์ : “ครั้นเมื่อพระองค์ได้ประทานบุตรที่สมบูรณ์แก่เขาทั้งสอง พวกเขาก็นำบรรดาภาคว่าไปเทียบเคียงต่อพระองค์ ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เขาทั้งสอง” อัลอะฮ์รอฟ ๑๕๐.
๓. แท้จริงชิริกนี้เพียงแค่การตั้งชื่อโดยไม่ได้เจตนาในความหมายที่แท้จริงของมัน ที่ถูกต้องคือสิ่งนี้เป็นชิริกจริงๆ และเป็นประเภทหนึ่งของการตั้งภาคีของมนุษย์ มีไชนบีอาดัม กับ นางฮาวา.
๔. แท้ที่จริงการที่อัลลอฮฺมอบลูกสาวที่สมบูรณ์ให้คนๆหนึ่ง มันคือความเท่าเทียมกันในการให้ บางคนเชื่อว่าการที่อัลลอฮฺมอบลูกสาวให้เป็นการลงโทษอย่างหนึ่ง หากไม่เป็นเช่นนั้น การได้รับลูกชายที่สมบูรณ์ ก็เป็นความโปรดปรานเช่นกัน.
๕. สะลัฟบางท่านได้บอกถึงความต่างระหว่างชิริกด้านการเชื่อฟัง และชิริกด้านการอิบาดะฮ์ ที่จริงนบีอาดัม กับนางฮาวา ทั้งคู่เชื่อฟังซัยฎอนแต่ยังไม่ได้บูชามัน สิ่งนี้วางอยู่บนความถูกต้องของเรื่องเล่า.

บทที่ ๕๑ ว่าด้วยคำตำราอัลลอฮ์ที่ว่า :

“และสำหรับอัลลอฮ์นั้นมีบรรดาพระนามอันสวยงาม ดังนั้นพวกเจ้าทั้งหลายจงวิงวอนขอต่อพระองค์ด้วยพระนามเหล่านั้นเถิดและพวกเจ้าจงปล่อยบรรดาผู้ที่ทำให้เฉไปจากบรรดาพระนามของพระองค์เถิด แน่อนพวกเขาย่อมได้รับการตอบแทนในสิ่งที่พวกเขาได้กระทำไว้” อัลอะฮ์รอฟ ๑๘๐

อิบนุอะบีฮาดิม ได้รายงานจากอิบนุ อับบาส ว่า : “บรรดาผู้ที่ทำให้เฉไปจากบรรดาพระนามของพระองค์” ความหมายของมันคือ บรรดาผู้ที่ตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ ในเรื่องพระนามของอัลลอฮ์ โดยที่พวกเขาได้ตั้งชื่อเทพเจ้าองค์หนึ่งว่า อัลลาต ซึ่งมาจากคำว่า อัลลิลาย์ , อัลลูซซา ซึ่งมาจากคำว่า อัลละซีซ. และมีรายงานจากอัลอะอัมชะ ว่า : บรรดาผู้ที่ทำให้เฉไปจากบรรดาพระนามของพระองค์ คือ ผู้ที่นำชื่อต่างๆ มาอุปโลกน์ว่าเป็นนามของพระองค์ ซึ่งมันไม่ใช่ชื่อของพระองค์.

- ❖ ในบทนี้ เป็นการตอบโต้สำหรับผู้ที่ถูกว่า หนังสือเตาฮีด ไม่ได้ครอบคลุมเรื่องอื่นนอกจากเรื่อง เตาฮีด อุลูฮียะฮ์ (การถูกลัทธิการของอัลลอฮ์)เท่านั้น.
- ❖ และสำหรับอัลลอฮ์นั้น : วิธีเตาฮีดตรงนี้คือ การนำสิ่งที่ควรอยู่ท้าย มาไว้หน้าประโยค แสดงถึงความจำกัด(เฉพาะ).
- ❖ อันสวยงาม : หมายถึง มีความสวยงามสุดๆ ไม่ว่าจะในรูปใด และไม่มีข้อบกพร่องใดๆทั้งสิ้น.
- ❖ ดังนั้นพวกเจ้าทั้งหลายจงวิงวอนขอต่อพระองค์ด้วยพระนามเหล่านั้น : การขอพรจากอัลลอฮ์ด้วยพระนามของพระองค์ มี ๒ ความหมาย :

เป็นการดูอาอ์ที่เป็นอิวาดะฮ์ : โดยที่ท่านนั้นอิวาดะฮ์ ต่ออัลลอฮ์ด้วยกับสิ่งที่นามนั้นบ่งถึง เช่น นาม อัลบะซีร์ (ผู้ทรงเห็น) คือท่านต้องทำอิวาดะฮ์ตามที่เกี่ยวกับการเห็นของพระองค์ โดยที่ท่านไม่ให้พระองค์เห็นสิ่งที่พระองค์ไม่ชอบจากท่าน (คือไม่ทำสิ่งที่ไม่ดี).

เป็นการดูอาอ์เพื่อขอ : คือการที่ท่านขอต่ออัลลอฮ์ด้วยพระนามต่างๆของพระองค์ เช่นการขอว่า “พระองค์โปรดรักษให้ข้าซึ่งการอภัยจากพระองค์ และโปรดเมตตาข้า แท้จริงพระองค์คือ ผู้ทรงอภัยยิ่ง เมตตายิ่ง”.

การเฉ (อิลาฮาด) คือการเบี่ยงเบนออกจากสิ่งที่จำเป็นต้องเชื่อ แบ่งได้ดังนี้

การเฉในเรื่องราวพระนามและคุณลักษณะซึ่งมีหลายชนิด เช่น :

๑. ปฏิเสธพระนามทั้งหมด หรือแค่บางส่วน เหมือนการกระทำของพวกญะฮ์มียะฮ์.
๒. ยืนยันพระนาม แต่ปฏิเสธ คุณลักษณะ เช่นคำพูดที่ว่า ผู้ทรงได้ยิน โดยไม่มีการฟัง.

การเฉในสัญญาณ ไม่ว่าจะ เป็น เรื่องศาสนา หรือสัญญาณธรรมชาติ :

๑. เรื่องศาสนา เช่นการกล่าวว่า อัลกุรอาน คือมัดคูลุก (สิ่งถูกสร้าง ไม่ใช่คำตำราของอัลลอฮ์).

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

๓. ทำให้มันเหมือนการเปรียบเทียบ เช่นการกระทำของพวกเขาเปรียบเทียบกับทั้งหลาย.
๔. นำชื่อของอัลลอฮ์ไปเป็นต้นตอสำหรับการตั้งชื่อรูปเจี๊วด เช่นอัลลอฮ์ จากคำว่า อัลอะซีซ.
๕. ตั้งชื่อให้กับพระองค์ ด้วยชื่อที่พระองค์ไม่ได้ตั้งไว้ให้ เช่นพวกที่บอกว่า แท้จริงอัลลอฮ์ เป็น ๑ ใน ๓ หรือ คนที่กล่าวว่า แท้จริงพระองค์มีความสามารถในการประดิษฐ์สิ่งใหม่.

๒. สัญญาณทางธรรมชาติ เช่นการมีผู้กล่าวว่า ธรรมชาติคือผู้สร้างสรรค์สิ่ง.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. ยืนยันพระนามให้กับอัลลอฮ์ ซึ่งไม่เหมือนพวกญะฮีมียะฮ์ และพวกสุดโต่งของมัจอะตะฮิละฮ์.
๒. มันคือพระนามที่สวยงาม หมายถึง มันมีความสวยงามสุดๆ.
๓. คำสั่งให้ขอต่อพระองค์ ไม่ว่าจะแบบดุอาอ อิบาเดฮ์ หรือดุอาอเพื่อขอ ทั้งคู่ล้วนเป็นสิ่งที่ถูกสั่งทั้งคูในการขอต่อพระองค์ด้วยนามพระองค์.
๔. ให้ละทิ้งพวกที่ต่อต้านจากบรรดาผู้โง่เขลา และบรรดาผู้เฉไฉ หมายถึงให้ละทิ้งแนวทางพวกเขา ไม่ใช่ห้ามเราเรียกร้องพวกเขา อธิบายพวกเขา และอายะฮ์นี้ก็มีคำขูที่ชัดเจน.
๕. คำอธิบายของคำว่า เฉไฉ.
๖. คำสาทบบแต่ผู้ที่เฉไฉ.

แบบทดสอบครั้งที่ ๑ ของส่วนที่ ๙ มี ๑๑ บท.

คำถามที่หนึ่ง : จงเติมเครื่องหมาย ในช่องสี่เหลี่ยมที่เหมาะสม หรือเติมประโยคให้สมบูรณ์

๑. บทที่ ๙ เป็นบทที่ยาวที่สุดในหนังสือ : ถูก. ผิด.
๒. ผู้เขียนได้เน้นย้ำเรื่องซิริกเล็กเพราะมันซ่อนเร้น : ถูก. ผิด.
๓. ความโปรดปรานของอัลลอฮ์ : เอกพจน์ แต่หมายถึงพหูพจน์. เอกพจน์.
๔. ความโปรดปราน เกิดขึ้นด้วย : การนำมาซึ่งสิ่งที่ชอบ. การขจัดสิ่งที่ไม่ชอบ. ทั้งหมด.
๕. จากนั้นพวกเขาก็ปฏิเสธมัน : ปฏิเสธการมีอยู่ของมัน. ปฏิเสธที่จะพาดพิงมันไปหาอัลลอฮ์.
๖. การปรบมือให้นักบินเมื่อเครื่องบินลงจอด : อนุญาตให้ทำได้. ไม่อนุญาตให้ทำ.
๗. การพาดพิงความโปรดปรานให้ผู้อื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์เป็นการปฏิเสธ : แบบใหญ่. แบบเล็ก.
๘. ซิริกอยู่ในจิตใจมนุษย์ : ซ่อนเร้นยิ่งกว่ารอยเท้าคบนหินดำในยามค่ำคืน. ปรากฏอย่างเด่นชัด.
๙. การสาบานต่ออัลลอฮ์แบบโกหก : ซิริกเล็ก. บาบใหญ่. เป็นสิ่งต้องห้าม. มันมีรายละเอียด.
๑๐. การสาบานต่อสิ่งอื่นด้วยความจริง : ซิริกเล็ก. บาบใหญ่. เป็นสิ่งต้องห้าม. มันมีรายละเอียด.
๑๑. ซิริกคือสิ่งที่อัลลอฮ์ไม่ภัยโทษ แม้จะเป็นซิริกเล็กก็ตาม : ถูก. ผิด.
๑๒. การสาบานต่ออัลลอฮ์แบบโกหก ยิ่งดียิ่งกว่าการสาบานต่อสิ่งอื่นด้วยความจริง ในทัศนะอิบนุมุสอูด : ถูก. ผิด. และอิบนุมุสอูดก็ไม่ได้ปรารถนาทั้งสอง : ถูก. ผิด.
๑๓. คำพูดที่ว่า “ผมขอสาบานกับสิ่งที่ทำให้ท่านเชื่อผม” : อนุญาตให้ทำได้. ไม่อนุญาตให้ทำ.
๑๔. ผู้ที่กล่าวว่า “สิ่งนี้อัลลอฮ์ทรงประสงค์และคนนั้นประสงค์” หากเชื่อว่ามันยิ่งใหญ่กว่าผู้สร้าง หรือเทียบเท่าผู้สร้างคือการทำซิริก : ซิริกใหญ่. ซิริกเล็ก. แต่หากเชื่อว่าเขาด้อยกว่าคือซิริก : ซิริกใหญ่. ซิริกเล็ก.
๑๕. คำกล่าวที่ว่า “เป็นอะมานะฮ์ที่ท่านต้องแบกรับ” หรือ เป็นอะมานะฮ์ : ซิริกเล็ก. บาบใหญ่. อนุญาตให้ทำได้.
๑๖. จำเป็นต้องเรียนรู้เรื่องซิริกเพื่อไม่ให้พลาดตกลงไปกระทำมัน : ถูก. ผิด.
๑๗. บรรดาอาฮาบะฮ์ رضي الله عنهم ได้อธิบายอายะฮ์ที่ประทานในเรื่องซิริกใหญ่ ว่ามันครอบคลุมซิริกเล็กด้วย : ถูก. ผิด.
๑๘. การสาบานแบบ ขอมุส คือการสาบานต่ออัลลอฮ์ : แบบเท็จ. เพื่อลิดรอนทรัพย์สินของคนมุสลิม.
๑๙. วาว ที่แปลว่า และ บ่งถึง : การเรียงลำดับ. ความเท่าเทียม, ดังนั้นจึงเป็น. : ซิริก. อนุญาตให้ทำได้.
๒๐. หากมีคนสาบานต่ออัลลอฮ์ในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการพูดจริง และการเชื่อมั่น : สำหรับท่าน. ท่านไม่มีสิทธิ์ ที่จะปฏิเสธการยอมรับในคำสาบานนี้.
๒๑. การสาบานต่อท่านบี ﷺ และต่อชีวิตของมารดา ต่อความรับผิดชอบ ต่อเกียรติ : เป็นสิ่งไม่ดีที่ปกคลุมไปทั่ว. ซิริกเล็ก.
๒๒. สิ่งนี้ และสิ่งนี้ ได้ห้ามฉัน หมายถึง :

๒๓. เหตุใดจึงไม่มีใครทักท้วงเรื่องการสาบานนอกจากชาวยิว.....
๒๔. ชาวยิวคือผู้ที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติในปี : อีซา มูซา และสาเหตุที่เรียกชื่อนี้ เพราะ :
 คำตำราของอัลลอฮ์ที่ว่า : แท้จริงพวกเราได้กลับตัวสู่พระองค์. : ปู่ของพวกเขาที่ชื่อ ยะฮูซา. ทั้งหมด.
๒๕. ท่านนบี ได้ยกหลักฐานเรื่องซิริกเล็ก ด้วยซิริกใหญ่ ในคำพูดของท่านที่ว่า “เจ้าทำให้ฉันเป็นภาคีกับอัลลอฮ์กระนั้นหรือ” : ถูกต้อง. ผิด. และท่าน ได้ชี้แนะให้ : ขจัดทุกหนทางที่จะนำไปสู่การตั้งภาคีแม้ว่าจะไกลก็ตาม. ละทิ้งการตั้งภาคี.
๒๖. เมื่อมีคนหนึ่งโค้งคำนับแก่ท่านยามสลาม : ท่านจะปฏิเสธ. ไม่เป็นไรกับการกระทำนี้. หากท่านอายุที่จะเตือนก็ไม่ใช่ไร. หากท่านไม่ปฏิเสธท่านจะเป็น : ฆอซุด. ผู้ให้ออกภาพ.
๒๗. การเทิดทูนท่านนบี ด้วยคำที่บ่งถึงการเทียบเท่ากับผู้สร้าง : ซิริก. ต้องดูเจตนา. หากเพื่อเป็นการให้เกียรติก็ไม่เป็นไร.
๒๘. ชาวยิวมีข้อเสียมากมาย แต่การเจาะจงเฉพาะคำพูดของพวกเขาที่ กล่าวว่า อูซัยร เป็นบุตรของอัลลอฮ์ เพราะถือเป็นข้อเสียที่ยิ่งใหญ่ของพวกเขา และโด่งดังมากในหมู่พวกเขา : ถูกต้อง. ผิด.
๒๙. สิ่งนี้ และสิ่งนี้ได้ห้ามฉัน : ความละอายที่จะเตือนในสิ่งที่ผิด. การห้ามมันโดยไม่มีคำสั่งจากอัลลอฮ์.
๓๐. ที่ถูกต้องคือ : ยกหลักฐานแล้วจึงเชื่อ. เชื่อก่อนแล้วค่อยยกหลักฐาน.
๓๑. ท่านนบี ได้รับเกียรติ เนื่องด้วย : ท่านเป็นบ่าว และศาสนทูตของอัลลอฮ์. ท่านเป็นบุตรของอับดุลลอฮ์.
๓๒. ความฝันที่ดีคือ : ฝันที่มีแต่เรื่องดีๆ. ฝันที่มีระเบียบ. ทั้งหมด.
๓๓. ความฝันหากมันไม่มีระเบียบมันคือ ฝันที่สะเปะสะปะ : ถูกต้อง. ผิด.
๓๔. ฝันที่น่ารังเกียจมาจากชัยฏอน : ถูกต้อง. ผิด. มีขุนนะหีให้ : เล่ามันให้กับผู้ทำนายฝัน ถ่มน้ำลายไปทางซ้าย ๓ ครั้ง. และอ่านอะฮ์สูบิลลาฮิมินชัยฏอนนिरอรอญิม.
๓๕. หากมีหลักฐานยืนยันว่าฝันมันค้านกับบทบัญญัติ : นำมาพิจารณา. ไม่มีค่าให้พิจารณา.
๓๖. คำกล่าวของท่านแก่ภรรยาท่านที่ว่า “วันที่แย่มากที่สุดในชีวิตฉันคือวันแต่งงานของเรา” : อนุญาตให้ทำได้. ไม่อนุญาตให้ทำ.
๓๗. ที่ถูกต้องคือ : มันไม่จำเป็นที่การก่อกวนจะทำให้เกิดความเสียหาย. จำเป็นที่การก่อกวนทำให้เกิดความเสียหาย.
๓๘. พระนามของอัลลอฮ์นั้นสวยงาม อัดตะฮ์รุ เป็นชื่อเฉยๆ ไม่มีความหมาย นอกจากเป็นชื่อที่บ่งบอกถึงกาลเวลา : ถูกต้อง. ผิด. , และคำพูดของอัลลอฮ์ที่ว่า “และฉันคืออัดตะฮ์รุ” หมายถึง :.....
๓๙. คำกล่าวที่ว่า “เวลามันช่างทรยศ” : เป็นสิ่งต้องห้าม. อนุญาตเพราะเป็นการบอกเล่า.
๔๐. คำกล่าวที่ว่า “คนนี้เกิดในปีที่แห้งแล้ง” : เป็นสิ่งต้องห้าม. อนุญาตเพราะเป็นการบอกเล่า.
๔๑. การกล่าวว่า “โอ้แผ่นดินเอ๋ย จงดูแลผู้ที่อยู่บนเจ้า” : เป็นการขอต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์(ซิริก). อนุญาตให้ทำได้.

๔๒. ชนิดของการดำทอเวลา ๑ : ฮุก่มมัน คือ
 ๒ : ฮุก่มมันคือ ๓
 : ฮุก่มมันคือ

๔๓. คำพูดที่ว่า : (สำหรับธรรมชาติมีสิ่งแปลกๆและความเร้นลับ) หรือ (สิ่งนี้เกิดขึ้นจากการกระทำของธรรมชาติ) : ถูกต้อง. ผิด.

๔๔. ผู้พิพากษาคือผู้รวมไว้ซึ่งการบังคับและการตัดสินประเด็นชี้ขาด : ถูกต้อง. ผิด.

๔๕. คำพูดที่ว่า : (ผู้พิพากษาคือผู้ตัดสินในศตวรรษที่เจ็ด) : ถูกต้อง. ผิด.

๔๖. ชัยคุลอิสลามคือ : ผู้ที่เป็นแหล่งอ้างอิงของอิสลามโดยธรรม. ผู้ฟื้นฟูและมีผลในทางบวกในการปกป้องอิสลาม.

๔๗. สมควร ไม่สมควร การเอาใจใส่ในด้านคุณลักษณะโดยการไม่โอ้อวดและลำพองตน.

๔๘. นามชื่อที่อัลลอฮฺทรงรักที่สุดคือนามชื่อที่บ่งถึงความต่ำต้อยและนอนบ่นอม เช่น ชาฮาดชาฮ อับดุลเราะฮฺมาน และนามชื่อที่ต่ำต้อยที่สุด ณ อัลลอฮฺคือนามที่บ่งชี้ถึง : หัยยโส. ความมีอำนาจ. ความยิ่งใหญ่. ทั้งหมดที่กล่าวมา. และด้วยเหตุนี้ผู้ที่ตั้งชื่อตัวเองจะถูกลงโทษอันเนื่องจากมีจุดประสงค์ที่ไม่ดี ด้วยการประสพกับความอัปยศ : ถูกต้อง ผิด.

๔๙. การตั้งชื่อผู้มีอำนาจเหนือเหล่าผู้มีอำนาจ หรือผู้ชี้ขาดเหนือเหล่าผู้พิพากษา : อนุญาต เป็นสิ่งต้องห้าม เป็นบาปใหญ่.

๕๐. การให้คำนำหน้าด้วย (พ่อของ..) หรือ (แม่ของ..) หรือ (พี่ของ..) หรือ (ลุงของ..) หรือ (ป้าของ..) เพื่อเป็นการ : ยกย่อง ตาหนิ ทำให้มันติดขัดใกล้เคียงกัน เป็นนามเรียก ทั้งหมด.

๕๑. มีศอฮาบะฮฺบางท่านชื่อ ฮะกิม และฮากิม โดยท่านรอซูล ﷺ ไม่ได้เปลี่ยนแปลงชื่อเหล่านั้นเพราะเขาไม่มีเจตนาอื่นใดนอกจากเป็นชื่อเรียก ถูกต้อง ผิดและนามชื่อของพระองค์ที่ถูกห้ามคือ นามที่เฉพาะพระองค์ นามที่คล้ายคลึงคุณลักษณะของพระองค์ ทั้งหมด.

๕๒. การเรียกชื่อด้วยคำนำหน้า หุก่มของมันคือ : อนุญาต ส่งเสริม.

๕๓. (ผู้ใดที่แก่ง หยกล้อด้วยกับสิ่งหนึ่งใดที่มีการรำลึกถึงอัลลอฮฺหรืออัลกุรอานหรือรอซูล) คำว่ารอซูลในที่นี้คือ : นบีมุฮัมมัด รอซูลทั้งหมด.

๕๔. การเยาะเย้ยถือเป็นการขัดกับหลักศรัทธาที่ยิ่งใหญ่และเป็นไปไม่ได้ที่มุสลิมจะไม่รู้ไม่เข้าใจ : ถูกต้อง ผิด.

๕๕. เงื่อนไขการเตาบัตของผู้เย้ยหยัน : ๑ :
 ๒ : ๓ :

๕๖. จำเป็นจะต้องมีความรอบขอบในเรื่องการเย้ยหยันและไม่ปล่อยปละละเลย : ถูกต้อง ผิด.

๕๗. มีบางคนปกป้องคนที่ดำทอพระเจ้า แต่หากมีใครดำทอเขาหรือแม่ของเขา เขาจะคืนทวงสิทธิ์ทันที : ถูกต้อง ผิด.

๕๘. จำเป็นจะต้องอธิบายแก่นมนุษย์ถึงความอันตรายในเรื่องนี้และมันยังเป็นการตกศาสนาที่ทำให้สิ้นสภาพการเป็นมุสลิม และเราจะไม่รื้อข้อเท็จจริงให้ทราบจนกว่าจะมีการดำทอและเย้ยหยัน : ถูกต้อง ผิด.

๕๙. มีบางคนพูดว่า เราต้องถามคนที่ด่าทอและเย้ยหยันในศาสนา ก่อน ว่าเขามีเจตนาธรรมณ์ในการด่าทอหรือไม่ ? : ไม่ถูกต้อง ถูกต้อง.
๖๐. ส่วนหนึ่งจากการเกิดทุนเกียรติแก่ผู้สร้าง คือคำพูดที่ว่า คนที่ด่าจะไม่ถูกเอาเรื่องเนื่องจากความโกรธพร้อมกันนั้นกลับเอาเรื่องหากคำผู้นำ พ่อ หรือพยายามทำลายทรัพย์สิน เป็นต้น : ถูกต้อง ผิด
๖๑. การมีความรอบคอบในเรื่องนี้ส่งผลดีในบางประเทศ อัลฮัมดุลิลลาฮ และการหละหลวมในบางประเทศ ทำให้เด็ก ผู้ใหญ่เกิดการด่าทอกันในประเทศอื่นๆ : ถูกต้อง ผิด.
๖๒. ผู้เย้ยหยันในศาสนาร้ายแรงยิ่งกว่าผู้กราบไหว้รูปปั้น : ถูกต้อง ผิด.
๖๓. บางที่ท่านอาจไม่ได้ยินขวียิวหรือคริสต์ด่าทอพระเจ้า หรือมุซา หรืออีซา หรือศาสนา แต่ท่านอาจจะได้ยินคนที่อ้างตัวว่านบถือศาสนาอิสลาม : ถูกต้อง ผิด.
๖๔. ผู้ศรัทธาที่แท้จริงคือผู้ที่เมื่ออัลกุรอ่านหรืออัลหะดีษถูกอ่านขึ้น เขาเกิดความกลัวและศรัทธาเพิ่มขึ้น ส่วนผู้กลับกลอกเขาจะไม่รู้สึกอะไร และจะเย้ยหยันและพูดจาเพื่อให้นุษย์หัวเราะ : ถูกต้อง ผิด.
๖๕. อนุญาตให้เผยแพร่คลิปวิดีโอที่มีการด่าทอแม่ของท่านหรือไม่ ? แล้วยังไปกว่านั้นมีการด่าทอแม่ของทุกคนที่เป็นผู้ศรัทธา ? : ใช่ ไม่ใช่.
๖๖. จำเป็นเมื่อมีวิดีโอที่มีการด่าทอหรือหยาบคาย : ฟังและเผยแพร่ ลบทิ้งทันที.
๖๗. การรวบรวมวิดีโอที่มีการด่าทอและเย้ยหยันเป็นแนวทางของ : ขนุคชนรุ่นก่อน. มุนาฟิกผู้กลับหลอก.
๖๘. การตกศาสนาเนื่องจากการด่าทอและเย้ยหยันเป็นเรื่องที่ใหญ่หลวงโดยมีนักวิชาการบางท่านกล่าวว่า การกลับเนื้อกลับตัวของพวกเขาจะไม่มีประโยชน์ใดๆ และหน้าที่ของผู้นำจำเป็นต้องประหารเขา และไม่ต้องลงโทษให้แก่เขา และไม่ต้องขออภัยให้ได้รับความเมตตาและไม่ต้องฝังศพร่วมกับบรรดามุสลิม : ถูกต้อง. ผิด.
๖๙. คนที่ด่าทอเมื่อเขาบอกว่าเขากลับตัวแล้วแต่เขายังกลับไปทำมันอีกนั้นเป็นหลักฐานยืนยันว่าเขาเป็นผู้โกหก : ถูกต้อง. ผิด.
๗๐. ผู้กลับกลอกเมื่อเขาได้ด่าทอเขาจะพูดว่าฉันไม่ได้มีเจตนาเช่นนั้น ซึ่งคำพูดนี้เป็นแค่คำพูดเพียงแค่นั้น เท่านั้น : ถูกต้อง ผิด.
๗๑. ส่วนหนึ่งจากสิ่งที่ยึดถึงความสัตย์จริงของผู้เย้ยหยันในการกลับเนื้อกลับตัว คือคำพูดของเขาที่ว่า การด่าทอและเย้ยหยันนั้น เป็นสิ่งที่ตกศาสนา และอัลลอฮฺทรงบริสุทธิ์จากสิ่งดังกล่าว : ถูกต้อง. ผิด.
๗๒. ผู้ที่ได้ยินการด่าทอและเย้ยหยันและไม่ห้ามปรามหรือไม่ตีตัวออกห่าง สุกมของเขาเหมือนกัน : ถูก ผิด.
๗๓. ชัยฎอนมักล่อลวงด้วยการยื่นข้อเสนอประตุแห่งความดีเพื่อให้ท่านตกอยู่ในการปฏิเสธ ดังเช่นชายคนหนึ่ง ในสงครามตะบูก : ถูกต้อง. ผิด.
๗๔. สิ่งที่ได้รับจากหะดีษของผู้เย้ยหยันคือ ผู้ที่ด่าทอศอฮาบะฮ์เป็นกาเฟร : ถูกต้อง ผิด เพราะผู้ที่ล่องเกินพวกเขาคือการล่องเกิน : อัลลอฮฺ. รอซูล. ศาสนา. ศอฮาบะฮ์. มนุษย์ทั้งมวล.
๗๕. ใครที่การอภัยของเขาเป็นการทำลายไม่ใช่การปรับปรุงดังนั้นเขา : ได้รับความบาป. ไม่ได้รับบาป ด้วย การปรับปรุงนี้.

๗๖. มนุษย์เมื่อพาดพิงความโปรดปรานไปยังงานและน้ำพักน้ำแรงที่ตนเองทำ นั่นคือการตั้งภาคีในด้าน :
 หลักการสร้างของพระองค์. หลักการเคารพภักดีต่อพระองค์ และเมื่อเขาพาดพิงมันไปยังอัลลอฮ์แต่เขา
 อ้างว่าเขาเหมาะสมกับความโปรดปรานนั้น เป็นเป็นคุณลักษณะของการหยิ่งโส คุยอ้อวตชนิดหนึ่ง :
 ถูกต้อง ผิด.

๗๗. การพอใจต่อการกำหนดสภาวะการณ์ที่เป็นการกระทำของอัลลอฮ์นั้น จำเป็น. ไม่จำเป็น และสิ่งที่
 ถูกกำหนดนั้นหากเป็นภัยประสบต่างๆ ไม่จำเป็นต้องพอใจกับมันก็ได้ : ถูกต้อง. ผิด.

๗๘. ไม่มีความแตกต่างระหว่างคนตาบอด คนเป็นโรค ในการร้องขอของพวกเขาจากบรรดามะลัก :
 ถูกต้อง. ผิด.

๗๙. การตั้งชื่อว่าอับลุมุฏฏอลิบ : อนุญาต. ไม่อนุญาต.

๘๐. การเรียกชื่อดอกไม้ชนิดหนึ่งว่า บ่าวของดวงอาทิตย์ : อนุญาต. ไม่อนุญาต.

๘๑. จงใส่เครื่องหมายวงกลมในประเภทที่ไม่อนุญาตให้ตั้งชื่อ : (อับลุมุฏฏอลิบ-อับลุกะบะ-อับลุมานาฟ-
 อับลุนบี-อับลุฮาริช-ฟิรเอาน-รินซิบ-อาศียะ-ซุลกอนชะลาฎีน-ซัยยิดุนนาส-ซุลลามะลี-ร็อบบุลอาละมีน-อรร
 เราะหมาน-อัลคอลิก-อับลุซัตตาร-อับลุนูร-บุฏรุส-ญะร็อง-ซัยยิดุซซาดาด-ซิตตุนนิสาอ-อับลุนนาศิร

๘๒. ส่วนหนึ่งจากการซึบซิบของบรรดามุสลิมจากแนวคิดของพวกชีอะฮฺรอฟีฎะฮฺ คือพวกเขาต้องการที่
 จะตั้งชื่อเรียกนำหน้าว่า บ่าว เช่น คำกล่าวของพวกเขาที่ว่า ลูกหลานท่านอะลี หมายถึงบ่าวของอะลี มัน
 เป็นการใช้ชื่อเรียกนำหน้าว่า บ่าว อื่นจากอัลลอฮ์ สิ่งเหล่านี้เป็นการตั้งภาคี : ถูกต้อง ผิด.

๘๓. คำพูดผู้ที่ว่า เขาไม่สามารถใช้จ่ายทรัพย์สินของผู้อื่น เพราะฉันคือ บ่าวของผู้ถูกสั่งใช้ : อนุญาต.
 ไม่อนุญาต.

๘๔. เรื่องราวเกี่ยวกับอาดัมและเฮวาว : เป็นเรื่องราวที่ถูกต้อง ผิด.

๘๕. ซัยยอนเลือกใช้ชื่อว่าอับลุฮาริช : เพราะเป็นชื่อของมัน ไม่ถูกต้องเพราะหาริชเป็นนามที่สัสต์
 จริงที่สุด.

๘๖. การตั้งชื่อว่าหาริช : อนุญาต. ไม่อนุญาต.

๘๗. บรรดานบีเป็นผู้บริสุทธิ์จากการตั้งภาคีโดยมติเอกฉันท์ของนักวิชาการและใคร่ก่าวภายในเรื่องของพวกเขา
 เขาหรือสืบค้นความบกพร่องของพวกเขาเขานั่นคือ : ผู้กลับกลอก ผู้ให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์.

๘๘. การวิงวอนด้วยพระนามของอัลลอฮ์เป็นการวิงวอนในด้าน : การเคารพภักดี การขอทั่วไป
 ถูกทั้งหมด.

๘๙. หนังสือกิตาบุดเตอาฮิด : ครอบคลุมประเภทของเตอาฮิดทั้ง ๓ มีเฉพาะด้านการให้เอกภาพใน
 การเคารพภักดีต่อพระองค์เท่านั้น.

๙๐. การเฉลิมในพระนามของอัลลอฮ์แบ่งออกเป็น : ๒ ประเภท. ๕ ประเภท

๙๑. คำตรัสของพระองค์ที่ว่า และจงปล่อยบรรดาผู้ที่ทำให้เฉ หมายถึง : เราจะไม่เชิญชวนพวกเขาและ
 ไม่ชี้แจงให้พวกเขากระจำ ทั้งแนวทางของพวกเขา.

๙๒. ประเภทของการเฉลิมในการปฏิเสธรพระนามและคุณลักษณะของพระองค์แบ่งออกเป็น :

๑. :..... ๒. :.....
 ๓. :..... ๓. :.....

๔. : ๕. :

บทที่ ๕๒ : เรื่องห้ามกล่าวสลาม (ขอความศานติสุขประสพแต่อัลลอฮ์)

เพราะทำไม ?

เพราะมันขัดกับความเป็นจริง อัลลอฮ์คือผู้ถูกร้องขอไม่ใช่ผู้จะต้องร้องขอให้กับพระองค์ อัลลอฮ์ไม่ทรงฟังพวกเราแต่ทว่าอัลลอฮ์ถูกสรรเสริญด้วยคุณลักษณะที่สมบูรณ์.

เพราะการขอคдуаในรูปแบบนี้ทำให้คิดไปได้ว่าสิทธิของอัลลอฮ์บกพร่อง แต่ไม่ให้ออขออให้แกสิ่งใด เป็นการได้รับความศานติสุขปลอดภัย (กล่าวสลาม) ฟ้นจากสิ่งหนึ่งนอกจากว่าสิ่งนั้นมีคุณลักษณะตรงกันข้าม และอัลลอฮ์ทรงบริสุทธิ์จากความบกพร่อง.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

ในศอเฮียะหือหม่ามอัลบุกอริยฺและมุสลิม โดยรายงานจากท่านอิบนุ มุสอูด رضي الله عنه ว่า : ครึ่งหนึ่งในขณะที่พวกเราละหมาดพร้อมกับท่านนบี มุฮัมหมัด ﷺ พวกเราได้กล่าวว่า อัลลามาอะลัลลอฮ (ความศานติจงประสพแต่อัลลอฮ์) จากปวงบ่าวของพระองค์ ความศานติจงประสพแต่คนนั้นคนนี้ ท่านนบีจึงกล่าวว่า พวกเจ้าอย่ากล่าวว่า ขอความศานติจงประสพแต่อัลลอฮ์ เพราะแท้จริงอัลลอฮ์นั้น คือผู้ทรงทำให้เกิดความศานติสุข.

✿ อัลสละลาม คือนามชื่อที่สื่อไปในทางบวกที่มีการยืนยันกล่าวคือปฏิเสธจากความบกพร่อง และนำคำหนักที่เกิดจากความคิดหรือการพรรณนาของสติปัญญา ดังนั้นไม่มีความบกพร่องในชาติของอัลลอฮ์และคุณลักษณะ การกระทำ และชุกมต่างๆของพระองค์ ส่วนคำว่า การยืนยัน คือยืนยันถึงการมีพระนามนี้ต่อพระองค์และคุณลักษณะนั้นคือความศานติ.

✿ และคำว่าอัลสละลาม มีหลายความหมาย.

เป็นการทักทาย เช่น กล่าวว่ จงให้สละลามกับคนนี้.

คำว่าอัลสละลามะหฺคือ ปราศจากความบกพร่องและโรคภัยต่างๆเช่นคำกล่าวของพวกเราอัลสละลามอลัยกาอ์ท่านนบี.

คำว่า อัลสละลามเป็นพระนามหนึ่งจากพระนามต่างๆของอัลลอฮ์.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. การอธิบายคำว่า : อัลสละลาม (พระนามของอัลลอฮ์หมายถึงผู้ทรงปราศจากความบกพร่องและข้อตำหนิ)
๒. เป็นการทักทายให้เกียรติอย่างหนึ่ง
๓. ไม่สมควรสำหรับอัลลอฮ์ (หากไม่สมควรมันจึงเป็นสิ่งต้องห้าม)
๔. เหตุผลในสิ่งดังกล่าว (อัลลอฮ์คือผู้ทรงทำให้เกิดความศานติ).
๕. เป็นการสอนวิธีการให้เกียรติแก่พวกเขาซึ่งมันสมควรสำหรับอัลลอฮ์ (ในการกล่าวตะชะฮุดละหมาด ดังนั้นเราจะไม่กล่าวให้แก่สิ่งถูกสร้างว่า การให้เกียรติของฉัน).

บทที่ ๕๓ : เรื่องการกล่าวคำวิงวอนว่า โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษหากพระองค์ทรงประสงค์

บทนี้เป็นการอธิบายถึงความสมบูรณ์ของความเป็นเจ้าของอัลลอฮฺและความใจบุญ และความประเสริฐของพระองค์ โดยมีคำอธิบายดังนี้ :

เป็นการทำให้รู้สึก ว่าอัลลอฮฺเป็นผู้ บังคับทั้งที่จริงไม่ใช่ อย่างนั้น.	เป็นการทำให้รู้สึกว่าสิ่งดังกล่าวเป็น เรื่องที่ยิ่งใหญ่ต่ออัลลอฮฺอาจทำให้เกิด ความลำบากต่อพระองค์และอาจ เป็นไปได้ ทั้งที่จริงไม่ใช่อย่างนั้น.	เป็นการทำให้รู้สึกว่ามนุษย์ไม่ต้อง พึ่งอัลลอฮฺ ซึ่งอย่างนั้นไม่ เหมาะสมและไม่ถือเป็นมารยาทที่ ดีงาม.
--	--	---

หลักฐานที่หนึ่ง

บันทึกอยู่ในข้อเฮียะหฺอีม่ามอัลบุคอรียะและมุสลิม จากอบูฮุร็อยเราะฮฺว่า แท้จริงท่านรอซูลุลลอฮฺ ﷺ
กล่าวว่าคนหนึ่งในหมู่พวกท่าน อย่าได้กล่าวว่า : โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษให้แก่ฉันหาก
พระองค์ทรงประสงค์ โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงเมตตาฉัน หากพระองค์ทรงประสงค์ แต่ทำให้คำขอของ
เขาจางแน่แน่ แท้จริงอัลลอฮฺ เพราะสิ่งนั้นไม่มีผู้ใดบังคับพระองค์.

และมีอีกสำนวนหนึ่งในบันทึกของมุสลิม และเขาต้องให้ความสำคัญและหนักแน่นต่อสิ่งที่ตนปรารถนา
เพราะแท้จริงอัลลอฮฺนั้น ไม่ทรงถือว่าสิ่งใดที่พระองค์ทรงให้ไปแล้ว จะเป็นภาระหนักสำหรับพระองค์.

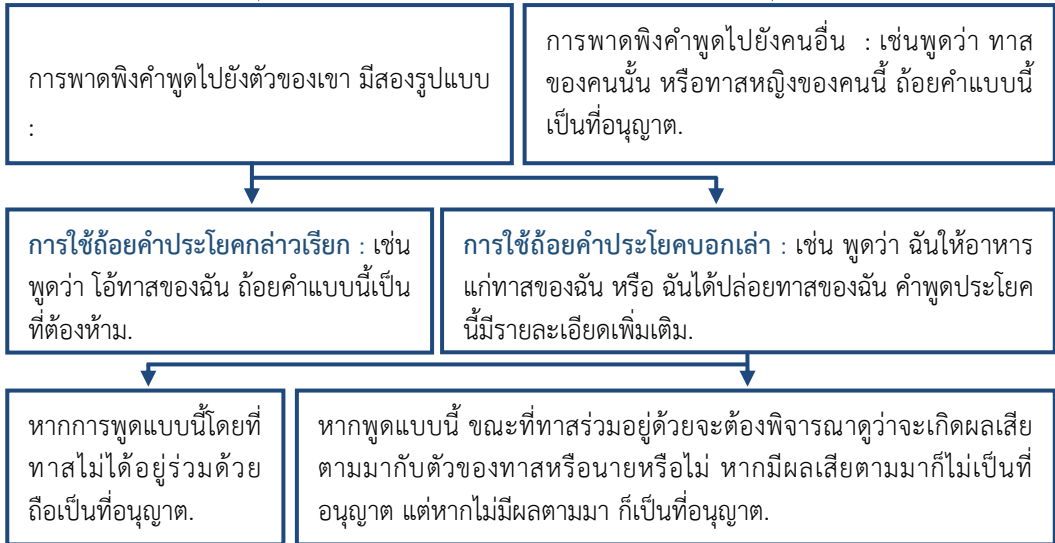
การใช้ถ้อยคำในขณะวิงวอนขอการขุดเอาอัสติคออเราะฮฺ (ให้อัลลอฮฺทรงเลือกสิ่งที่ดีกว่า) ไม่ใช่เป็นการ
ผูกด้วยความประสงค์ของอัลลอฮฺ (ใช้คำว่า อินชาอัลลอฮฺ) แต่เป็นการผูกด้วยกับสิ่งที่ผู้ขอไม่รู้และไม่รู้ว่า
มันจะดีหรือไม่ ? และเช่นเดียวกับหะดีษที่ว่า : (ขอพระองค์ทรงให้ชีวิตแก่ฉันหากการมีชีวิตเป็นสิ่งที่ดี
สำหรับฉัน).

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. ห้ามไม่ให้ใช้สำนวนที่มีการยกเว้น (เช่น อินชาอัลลอฮฺ) ในการขอวิงวอน.
๒. อธิบายถึงเหตุผลในสิ่งต้องห้ามดังกล่าว.
๓. คำกล่าวที่ว่า แต่ทำให้คำขอของเขาจางแน่แน่ คือ : เมื่อท่านต้องการขอก็จงมั่นใจอย่าลังเล.
๔. การให้ความสำคัญและหนักแน่นต่อสิ่งที่ตนปรารถนา : หมายถึง เมื่อเขาขอสิ่งที่ตนปรารถนา ดังนั้น
ไม่มีสิ่งใดยิ่งใหญ่ และเป็นไปไม่ได้สำหรับอัลลอฮฺ.
๕. การให้เหตุผลในเรื่องนี้คือ :
 ๑. เพื่ออธิบายถึงความสูงส่งของบทบัญญัติ.
 ๒. เพื่อเพิ่มความมั่นใจแก่มนุษย์.
 ๓. เพื่อเป็นการเปรียบเทียบประเด็นนี้ ให้อยู่ในบทบัญญัติต่างๆของศาสนา.

บทที่ ๕๔ : เรื่องการห้ามเรียกผู้อยู่ใต้การปกครองว่า บ่าว,ทาส

สุกมการกล่าวว่ บ่าวของฉันและทาสของฉัน

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

มีรายงานคอเฮียะห์จากท่านอาบูสุร็อยเราะฮฺ رضي الله عنه ว่า : ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า คนหนึ่งคนใดจากสุเจ้าอย่าได้พูดว่าจงนำอาหารให้ผู้เป็นเจ้าของเจ้า จงทำน้ำละหมาดให้แก่พระเจ้าของเจ้า แต่จงพูดว่า : ผู้เป็นนายของฉัน ผู้ปกครองของฉัน และอย่าพูดว่า ทาสชายของฉัน ทาสหญิงของฉัน แต่จงพูดว่า : วัยรุ่นชายของฉัน วัยรุ่นสาวของฉัน เด็กหนุ่มของฉัน.

☀ คนหนึ่งคนใดอย่าพูดว่าจงให้อาหารแก่พระเจ้าของเจ้า จงให้แสงสว่างแก่พระเจ้าของเจ้าเพราะคำพูดเหล่านั้นคือการล่วงเกินในเรื่องรูปูบียะฮ์ (การเป็นพระผู้อภิบาล).

☀ จงพูดว่า : นายของฉัน ผู้ปกครองดูแลของฉัน : คำสนทนานี้ของทาสกับนาย มันไม่ใช่เป็นสิ่งจำเป็น แต่เป็นการแนะนำให้กระทำสิ่งที่ยอนุญาต เพราะบรรดานักวิชาการกล่าวว่า : เรื่องใดที่ตรงกันข้ามกับสิ่งต้องห้าม ถือเป็นที่ยอนุญาต ตัวอย่างเช่น อัลลอฮฺตรัสว่า : (เมื่อสุเจ้าได้โกนผมเสร็จ (ขั้นตอนพิธีฮัจญ์) ก็จงล่าสัตว์).

และเขาอย่าพูดว่า : เป็นการปรามที่หมายถึงการห้าม หรือไม่เหมาะสม และเพื่อจะไม่ให้เข้าใจได้ว่ามันคือการเป็นอูบุดียะฮ์ซึ่งมันเฉพาะอัลลอฮฺ (อับดี) สำหรับเด็กผู้ชาย (อะมะตี) สำหรับเด็กผู้หญิง.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

☛ ให้จงพูดว่า : วัยรุ่นชายของฉัน และ วัยรุ่นหญิงของฉัน และ เด็กชายของฉัน : คำสนทนานี้ของนายกับทาส และในกรณีเช่นนี้ เมื่อบทบัญญัติได้ปิดช่องประตูที่จะนำไปสู่สิ่งต้องห้าม โดยให้มีช่องประตูที่อนุญาตกระทำได้แทนที่ ข้อควรระวังนี้มีเป้าหมาย เพื่อเป็นการให้เอกภาพอันบริสุทธิ์ตลอดจนการให้ถ้อยคำต่างๆ อย่างถูกต้อง.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. ห้ามจากการพูดว่า : บ่าวของฉัน ทาสีของฉัน.
๒. ทาสอย่าได้พูดว่า : พระเจ้าของฉัน และอย่าพูดกับทาสว่า จงให้อาหารแก่นายของเจ้า.
๓. คำสอนที่หนึ่ง คำพูดที่ว่า : วัยรุ่นชายของฉัน วัยรุ่นหญิงของฉัน เด็กหนุ่มของฉัน.
๔. คำสอนที่สอง คือคำพูดที่ว่า : นายของฉัน ผู้ปกครองดูแลของฉัน.
๕. ข้อควรระวังนี้มีเป้าหมาย เพื่อเป็นการให้เอกภาพอันบริสุทธิ์ตลอดจนการให้ถ้อยคำต่างๆ อย่างถูกต้อง.

บทที่ ๕๕ : ว่าด้วยเรื่องห้ามปฏิเสธคำขอของผู้ที่กล่าวอ้างคำขอของเขาถึงอัลลอฮ์

ประเภทของการขอโดยการอ้างถึงอัลลอฮ์

การอ้างถึงอัลลอฮ์ด้วยสำนวน : เช่นฉันขอจากท่านด้วยกับอัลลอฮ์ **اللَّهُ عِندِي**

การอ้างถึงอัลลอฮ์ด้วยบทบัญญัติ: คือการขอสิ่งที่ศาสนานุญาต เช่น คนยากจนขอการบริจาคทาน.

อนุญาตให้อ้างถึงอัลลอฮ์ได้หรือไม่ ?

การขอโดยตัวของมันเป็นสิ่งไม่เหมาะสมหรือสิ่งต้องห้ามแต่อนุญาตให้กระทำได้หากมีความจำเป็นหรือเดือดร้อนด้วยเหตุที่ท่านรอซูล ﷺ ได้ทำการสัตยาบันกับบรรดาคอฮาบะฮ์ในการที่จะไม่ขอจากมนุษย์และการตอบรับผู้ที่มาขอจะไม่ออกไปจากสิ่งนี้คือ :

การขอแบบไม่เจาะจงตรงๆ : เช่น โอ้ใครก็ได้ จงมอบให้ฉัน หากผู้ขอเหมาะสมตามหลักศาสนาก็สามารถมอบให้ได้.

การขอโดยอ้างถึงอัลลอฮ์ : จำเป็นจะต้องตอบรับแม้ผู้ขอจะไม่เหมาะสมก็ตามเพราะเขาขอด้วยกับผู้ที่ยิ่งใหญ่และการตอบรับนั้นถือเป็นการให้ความยิ่งใหญ่กับผู้ที่ยิ่งใหญ่แต่หากเขาขอในสิ่งที่ไม่ดีหรือการตอบรับคำขอนั้นเป็นผลร้ายต่อผู้ถูกขอ ดังนั้นเขาก็ไม่จำเป็นต้องตอบรับ.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

มีรายงานจากท่านอิบนูมูร رضي الله عنه ว่าท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : “ผู้ใดมาขอความช่วยเหลือโดยกล่าวอ้างถึงอัลลอฮ์ พวกท่านก็จงให้ความช่วยเหลือแก่เขาเถิดและผู้ใดที่มาขอโดยกล่าวอ้างพระนามของอัลลอฮ์ พวกท่านก็จงให้สิ่งที่เขาขอเถิดและผู้ใดที่ทำความดีอย่างหนึ่งอย่างใดแก่พวกท่าน พวกท่านก็จงตอบแทนเขาเถิดหากพวกท่านไม่มีสิ่งใดจะตอบแทนเขาก็จงขอค้ออให้เขาเถิด เพื่อให้เขารู้สึกว่าท่านได้ตอบแทนความดีให้แก่เขาแล้ว” บันทึกโดย อาบูดาวูดและอันนะซาอีย์ ด้วยสายรายงานที่ถูกต้อง.

🌟 **روضة** : ดังนั้นพวกท่านจงปกป้องเขา นอกจากการขอความช่วยเหลือนั้นเป็นสิ่งจำเป็นเหนือเขาหรือช่วยเหลือบนความผิดและการเป็นศัตรูกัน.

🌟 การตอบรับคำขอเป็นสิทธิของอัลลอฮ์หรือสิทธิของมนุษย์ ? เป็นสิทธิของมนุษย์เนื่องด้วยเหตุนี้หากท่านต้องการขอจากผู้เชิญท่านให้ยกเว้นไม่มาร่วมงานที่เชิญท่านไปร่วม แล้วเขาตอบตกลง ดังนั้นไม่เป็นบาปแก่ท่าน แต่ว่าการตอบรับคำเชิญนั้นเป็นคำสั่งของอัลลอฮ์ แต่หากเขายกเว้นท่านเนื่องจากความละอาย ไม่กล้ายกเลิกต่อหน้าท่าน ดังนั้นไม่สมควรที่ท่านจะทำการตอบรับ.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

❁ **وَجِبْنَآ** : จงตอบรับคำเชิญของเขาโดยเป้าหมายการเชิญนี้คือการให้เกียรติ ไม่ใช่การเรียกร้องและ นักวิชาการส่วนใหญ่เห็นว่า การตอบรับคำเชิญถือเป็นขุมนะหฺนออกจาก การเชิญในงานแต่งงานที่ถือเป็น สิ่งจำเป็นโดยมีเงื่อนไข ๖ ประการ :

๑. ผู้เชิญไม่ใช่เป็นบุคคลที่จำเป็นจะต้องตีตัวออกห่างหรือสนับสนุนให้ตีตัวออกห่าง.
๒. สถานที่ถูกเชิญไปนั้นจะต้องไม่มีสิ่งอบายมุขต่างๆ.
๓. ผู้เชิญต้องเป็นมุสลิม.
๔. รายได้ของเขาไม่เป็นที่ฮารอม.
๕. การตอบรับนั้นต้องไม่ทำให้สิ่งที่เป็นวาฮิบตกไป.
๖. การตอบรับนั้นจะต้องไม่เป็นการสร้างความเดือดร้อนต่อผู้ตอบรับ.

❁ บัตรเชิญเปรียบเสมือนการเชิญด้วยวาจาหรือไม่ ? หากเขารู้หรือมั่นใจว่าเป็นการเชิญที่ชัดเจน สุกุมของมันก็เปรียบเสมือนการเชิญด้วยวาจา.

❁ **وَأَقْبَلْ** : ก็จงตอบแทนเขาด้วยสิ่งดีๆที่ทัดเทียมกันกับที่เขาได้ทำความดีแก่ท่านหรือตอบแทนสิ่งที่ดีกว่าให้แก่เขาการตอบแทนมีผลดี ๒ ประการ :

๑. เป็นการกระตุ้นให้มนุษย์ทำความดี.
๒. มนุษย์จะไม่รู้สึกต่ำต้อยหากมีผู้ทำความดีให้กับเขา.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่ขอความช่วยเหลือด้วยกับอัลลอฮฺ ผู้ใดที่ขอความช่วยเหลือด้วยกับอัลลอฮฺ จำเป็นที่จะต้องช่วยเหลือ นอกจากเขาขอความช่วยเหลือให้พ้นจากสิ่งที่เป็นวาฮิบต้องกระทำหรือละทิ้ง ดังนั้นกรณีเขาจะไม่ได้รับการช่วยเหลือ.
๒. จะต้องมอบให้กับผู้ที่ร้องขอโดยอ้างถึงอัลลอฮฺ.
๓. ตอบรับคำเชิญ.
๔. ตอบแทนให้กับผู้ปฏิบัติสิ่งดีงาม หมายถึงตอบแทนผู้ที่ทำดีต่อท่าน.
๕. การขอคูอาอเป็นการตอบแทนสำหรับผู้ที่ไม่มีความสามารถในการตอบแทน.
๖. จนกว่าพวกท่านจะเห็นว่าพวกท่านได้ตอบแทนแล้ว อย่าได้บกพร่องในการขอคูอาอแต่จงขอคูอาอ จนกระทั่งเขารู้หรือคิดว่าเขาได้ตอบแทนอย่างคู่ควรแล้ว.

บทที่ ๕๖ : ว่าด้วยเรื่องห้ามขอลสิ่งใดๆด้วยการอ้างพระพักตร์ของอัลลอฮฺเว้นแต่การ
ขอในเรื่องสวรรค์

ความหมายในการวางหัวข้อบทนี้

คือห้ามขอจากคนหนึ่งคนใดจากสิ่งที่ถูกสร้างด้วย
พระพักตร์ของอัลลอฮฺเพราะสิ่งที่ถูกสร้างไม่มี
ความสามารถในการมอบสวรรค์ให้แก่เขา.

หรือหากท่านขอด้วยพระพักตร์ของอัลลอฮฺก็จะ
ขอสวนสวรรค์และอย่าได้ขอจากเรื่องทางโลก.

เป็นการให้ความยิ่งใหญ่แก่พระพักตร์ของอัลลอฮฺ ด้วยการไม่ขอลสิ่งอื่นใดนอกจากสวรรค์หรือสิ่งที่นำพา
ไปสู่สวรรค์เท่านั้น.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

มีรายงานจากท่านญาบิรบินอับดุลลอฮฺ رضي الله عنه ว่าท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “ห้ามการขอด้วยการอ้างพระ
พักตร์ของอัลลอฮฺ เว้นแต่การขอในเรื่องสวรรค์” บันทึกโดย อิหม่ามอาบูดาวูด.

❖ **الله اعلم** : ด้วยพระพักตร์ของอัลลอฮฺ เป็นการยืนยันว่าอัลลอฮฺทรงมีพระพักตร์โดยมันมีการยืนยัน
จากอัลกุรอาน ซุนนะห์ และมติเอกฉันท์ของปวงประชาญ์ซึ่งพระพักตร์ที่แท้จริงไม่มีใบหน้าสิ่งถูกสร้างใด
เหมือนพระพักตร์ของพระองค์.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

- ห้ามการขอด้วยพระพักตร์ของอัลลอฮฺเว้นแต่สิ่งนั้นจะต้องเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ ส่วนหนึ่งจากมารยาทคือ
การไม่ขอด้วยพระพักตร์ของอัลลอฮฺ ยกเว้นจะต้องเป็นเรื่องราวในวันอาคิเราะฮ์ เช่นขอให้ได้รับชัยชนะ
ด้วยการเข้าสวรรค์ หรือรอดปลอดภัยจากไฟนรก.
- ยืนยันถึงคุณลักษณะพระพักตร์ของอัลลอฮฺ.

สุกข์ของการขอด้วยคุณลักษณะของอัลลอฮฺ :

ไม่อนุญาตให้ขอด้วยคุณลักษณะเช่นโอ้ความเมตตาของอัลลอฮฺ เช่น **الله ارحم الراحمين** โอ้พระพักตร์
ของอัลลอฮฺ : **الله اعلم** โอ้ความยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ : **الله اعز** .

การขอด้วยคุณลักษณะนี้เป็นการอุตริกรรมขึ้นมาใหม่ซึ่งไม่มีในตัวบทและไม่มีร่องรอยจากบรรดาสลัฟและ
ท่านซัยคุลอิสลาม อิบน์ตุยมียะฮ์กล่าวว่ามันคือการปฏิเสธ.

บทที่ ๕๗ : ว่าด้วยเรื่องการใช้คำว่า : หากว่า

ประเภทของการใช้คำว่า : หากว่า

“หากมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากกิจการนั้นเป็นสิทธิของเราแล้วไซ้ร้พวกเรา ก็จะไม่ถูกฆ่าที่นี้” พวกกลับหลอกโต้แย้งบทบัญญัติของท่านรอซูล และกล่าวว่าหากพวกเขาเชื่อฟังเราและกลับไปเสมือนที่เรากลับ พวกเขาจะไม่ถูกฆ่าตั้งนั้นความคิดของเราดีกว่าหลักการศาสนา.

เป็นสิ่งต้องห้ามและอาจถึงขั้น ปฏิเสธ : การใช้คำว่า หากว่า ในการโต้แย้งบทบัญญัติศาสนา.

“หากพวกเขาเชื่อฟังเราพวกเขาก็จะไม่ถูกฆ่า” คือหากพวกเขายังคงอยู่ที่เดิมพวกเขาจะไม่ถูกฆ่า ตั้งนั้นจากคำกล่าวเช่นนี้บ่งชี้ว่า พวกเขาโต้แย้งกับการกำหนดของอัลลอฮ.

เป็นสิ่งต้องห้าม : การใช้คำว่า หากว่า เพื่อโต้แย้งกับการ กำหนดสถานะ.

“หากฉันทำอย่างนั้นก็จะเป็นอย่างนั้น อย่างนี้” เพราะความ โศกเศร้าเสียใจจะนำมาซึ่งความหมดหวัง ซึ่งอัลลอฮ์นั้นประสงค์ให้ มนุษย์อยู่ในความสงบพอใจ.

เป็นสิ่งต้องห้าม : การใช้คำว่า หากว่า ในการแสดงความ โศกเศร้าเสียใจและหมดหวัง.

“หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์พวกเราก้จะไม่ตั้งภาคี” การกล่าว ทำนองนี้ถือเป็นเรื่องที่ผิด แต่อนุญาตอ้างการกำหนดของอัลลอฮบน สิ่งที่มาประสบได้ ไม่ใช่เป็นการตำหนิ และถูกรู้กันว่าบ่าวที่จะกลับ เนื้อกลับตัวต้องละทิ้งสิ่งเดิมๆที่เคยฝ่าฝืน.

เป็นสิ่งต้องห้าม : การใช้คำว่า หากว่า ในการอ้างการกำหนด ของอัลลอฮ บนการฝ่าฝืนต่อ พระองค์.

“หากฉันมีเงินฉันจะทำความดีเหมือนคนนั้น” กรณีนี้คือการหวังได้สิ่งที่ดีที่ท่านรอซูล ﷺ กล่าวไว้ว่า : “มันขึ้นอยู่กับเจตนาของเขาตั้งนั้นผลบุญ ของเขาทั้งสองเท่าเทียมกัน” และท่านรอซูล ﷺ กล่าวเช่นกันกับผู้คิด ชั่ว ว่า : “มันขึ้นอยู่กับเจตนาของเขา ตั้งนั้นบาปของเขาทั้งสองเท่า เทียมกัน”.

หากนำมาใช้ในสิ่งที่ดี มันก็ จะดีไป ด้วย แต่หากใช้มัน ในทางที่ไม่ดี มันก็จะไม่ดีไปด้วย : เช่นใช้ในความหวังปรารถนา

“หากฉันรู้ล่วงหน้าจากกิจการของฉัน ฉันก็จะไม่ทำแบบนี้โดยการ นำสัตว์พลีมาจากเมืองมาคืนะฮ์ด้วยหอก” นี่คื้ประโยคบอกเล่า เพราะท่านรอซูล ﷺ ได้หวังสิ่งหนึ่งแต่อัลลอฮ์ทรงกำหนดอีกอย่าง หนึ่ง เช่นการพูดว่า : หากฉันได้ไปเรียนฉันก็จะได้รับประโยชน์แน่.

เป็นสิ่งทีอนุญาต : การใช้คำว่า หากว่า ในประโยคบอกเล่า.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ ถึง ๓

๑. อัลลอฮฺตรัสว่า : ﴿لَوْ كَان لَنَا مِن أَمْرِ شَيْءٍ مَا قَاتَلْنَا هَهُنَا﴾ “พวกเขาบอกว่าหากมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากกิจการนั้นเป็นสิทธิของเราแล้วไซ้ พวกเราก็จะไม่ถูกฆ่าที่นี่” อาลิอิมรอน ๑๕๔.
๒. อัลลอฮฺตรัสว่า : ﴿الَّذِينَ قَالُوا لِخَوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَعْطَوْنَا مَا قَاتَلُوا﴾ “บรรดาผู้ที่พูดเกี่ยวกับพี่น้องของพวกเขาขณะที่พวกเขานั่งเฉยๆว่าถ้าหากพวกเขาเชื่อฟังเราพวกเขาจะไม่ถูกฆ่าตาย” อาลิอิมรอน ๑๖๘.
๓. ในคอเฮียะห์จากท่านอาบูฮุร็อยเราะฮ์  ؓ แท้จริงท่านรอซูล  ؐ ได้กล่าวว่า : “จงพยายามชวนชวายในสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ท่านและจงขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺและอย่าได้ท้อแท้เป็นอันขาดและหากเกิดสิ่งใดกับท่านแล้วก็อย่าได้พูดว่า : หากฉันทำอย่างนี้ก็จะได้รับอย่างนั้นอย่างนี้แต่จงพูดว่า : นี่คือการกำหนดของอัลลอฮฺและสิ่งใดที่พระองค์ทรงประสงค์พระองค์ก็จะทรงทำให้เป็นไปตามนั้น เพราะคำว่าหากว่าหรือถ้านั้นเป็นการเปิดทางให้ชัยฏอนทำงานของมัน” บันทึกอิหม่ามมุสลิม.

☀ “พวกเขาบอกว่าหากมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากกิจการนั้นเป็นสิทธิของเราแล้วไซ้ พวกเราก็จะไม่ถูกฆ่าที่นี่” : นี่คือการหันหลังของพวกมุนาฟิกันต่อบทบัญญัติของรอซูล  ؐ เพราะพวกเขาตำหนิต่านรอซูลที่ได้ออกไปโดยไม่ตรงกับความต้องการของพวกเขา. ☀ และอาจจะเป็นการหันหลังให้กับการกำหนดสภาวะของอัลลอฮฺเช่นเดียวกัน ด้วยความหมายที่ว่า : “หากเราไม่ออกไป เราก็คจะไม่ถูกฆ่า”. ☀ “บรรดาผู้ที่พูดเกี่ยวกับพี่น้องของพวกเขาขณะที่พวกเขานั่งเฉยๆว่าถ้าหากพวกเขาเชื่อฟังเราพวกเขาจะไม่ถูกฆ่าตาย” : ในคำกล่าวนี้มีการโต้แย้งต่อบรรดามุอิมิน การกำหนดสภาวะของอัลลอฮฺ และความซี้ซลาดต่อการสู้รบ. ☀ ผู้ใดที่ย่อนแอกับการกำหนดของอัลลอฮฺเท่ากับว่าเขาไม่พอใจที่จะให้อัลลอฮฺเป็นพระเจ้าของเขาและไม่ศรัทธาต่อเตาฮีดรูบูบียะฮ์อย่างแท้จริง. ☀ ในหะดีษนี้มีสาระดังนี้ :

๑. ส่งเสริมในสิ่งที่มีประโยชน์ละทิ้งสิ่งที่เป็นอันตราย.
๒. การขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ.
๓. ห้ามการท้อแท้และล้มเลิกหยุดกระทำแล้วหันหลังไปอยู่เฉยๆไม่ทำอะไร.
๔. เมื่อได้รับในสิ่งที่ไม่ปรารถนา ฟังทราบไว้ว่านั่นคือการกำหนดของอัลลอฮฺซึ่งมนุษย์ไม่มีความสามารถใดๆตั้งนั้นจงมอบหมายกิจการงานต่างๆต่ออัลลอฮฺ.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายอายะฮ์แรกในซูเราะฮอาลิอิมรอนพูดถึงการหันหลังให้กับบทบัญญัติส่วนอายะฮ์ที่สองพูดถึงการหันหลังให้กับการกำหนดสภาวะของอัลลอฮฺ.
๒. เป็นการห้ามอย่างชัดเจนจากการพูดที่ว่า : หากฉัน....เมื่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดประสบกับท่าน. ๓. อธิบายสาเหตุของการห้ามเนื่องจากมันเป็นการเปิดประตูการทำงานของชัยฏอน มนุษย์ก็จะโศกเศร้าเสียใจ.
๔. เป็นการชี้เข้าสู่คำพูดที่ดี การกำหนดของอัลลอฮฺเป็นจริงและสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์มันจะเกิดขึ้นจริง. ๕. เป็นคำสั่งให้แสวงหาสิ่งที่มีประโยชน์พร้อมกับขอความช่วยเหลือจากอัลลอฮฺ.
๖. ห้ามการท้อแท้ไม่แสวงหาสิ่งที่มีประโยชน์ การละเลยและซี้เกียจจากการปฏิบัติสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งอยู่ในขอบเขตที่มนุษย์มีความสามารถ.

บทที่ ๕๘ : ว่าด้วยเรื่องห้ามแข่งด่าสายลม (พอใจกับการกำหนดสภาวะการณ์)

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

มีรายงานจากท่าน อุบาย บิน กะออบ رضي الله عنه ว่า แท้จริงท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “พวกท่านทั้งหลายอย่าได้แข่งด่าลม ดังนั้นเมื่อพวกท่านพบเห็นสิ่งที่พวกท่านไม่ปรารถนา (กลัวและเกรงว่าจะเป็นอันตราย) จากสายลมนั้นก็จงขอคุดาว่า : โอ้อัลลอฮฺพวกเราขอวิงวอนพระองค์ ให้ได้รับความดีงามจากสายลมนี้ และความดีที่มากับสายลมนี้และความดีที่ลมได้ถูกส่งใช้ให้นำมาและพวกเราขอความคุ้มครองต่อพระองค์ ให้พ้นจากความเลวร้ายของลมนี้และความเลวร้ายที่ลมได้ถูกส่งใช้ให้นำมา” ท่านติรมิซีย์ได้รับรองว่าเป็นหะดีษที่ศอเฮียะห์ถูกต้อง.

- ❖ ผู้เขียนได้นำหน้าการแข่งด่าสายลมก่อนกาลเวลา เพราะมันจะเกิดขึ้นมากกว่าและมีรายงานว่ามีการห้ามจากการสาปแช่งและด่าทอแบบกว้างๆ ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “ผู้ศรัทธาไม่ใช่ผู้ที่ตีแม่ ไม่ใช่ผู้ที่ชอบสาปแช่ง ไม่ใช่ผู้ที่พูดจาลามก และไม่ใช่ผู้ที่พูดจาหยาบค้าย” และท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “ผู้ที่ชอบด่าทอจะไม่ใช่ผู้ที่ช่วยเหลือและบรรดาซุฮาดอาอ์ในวันกิยามะฮฺ”.
- ❖ และท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวถึงการด่าทอมุสลิมว่า : “การด่าทอมุสลิมนับเป็นการละเมิด และการรบฆ่าฟันกันนั้นนับเป็นการปฏิเสธศรัทธา”.
- ❖ และท่าน رضي الله عنه ได้พูดถึงการด่าทอผู้ตาย : “พวกท่านจงอย่าได้ด่าว่าคนตาย และพวกเขาเองได้เคลื่อนไปสู่สิ่งที่พวกเขาทำล่วงเอาไว้แล้ว”.
- ❖ และท่าน رضي الله عنه ได้พูดถึงการด่าทอสัตว์ : “อูฐที่ถูกด่าอย่าได้อยู่ร่วมกับเรา”.
- ❖ และท่าน رضي الله عنه ได้พูดถึงการด่าทออาการป่วยไข้ตัวร้อน : “พวกท่านอย่าได้ด่าทออาการป่วยไข้ตัวร้อน”.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. ไม่อนุญาตให้ด่าทอสายลม เพราะการด่าทอมันเสมือนการด่าทอผู้สร้างมัน.
๒. แนะนำสู่คำพูดที่ติงามเมื่อมนุษย์พบเจอสิ่งที่เขาไม่ชอบ เช่น การกล่าวว่า ฉันขอวิงวอนจากพระองค์ทรงประทาน..... และเขาได้ปฏิบัติสาเหตุที่เป็นรูปธรรม เช่นการปกป้องจากความชั่วร้ายของมันด้วยการสร้างกำแพงกัน.
๓. ชี้แจงว่าสายลมนั่นคือสิ่งที่ถูกควบคุมบริหาร.
๔. สายลมนั้นอาจมาในรูปแบบที่ดีหรือบางที่อาจมาแบบทดสอบ โดยสามารถสรุปได้ว่าจำเป็นสำหรับมนุษย์ที่จะยอมรับต่อการกำหนดสภาวะการณ์ของอัลลอฮฺและอย่าได้ด่าทอและยอมรับต่อการกำหนดในระบบจักรวาลเสมือนกับการยอมรับต่อการกำหนดในบทบัญญัติ เพราะทั้งหมดนี้คือสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างซึ่งไม่มีผู้ใดสามารถกระทำได้นอกจากด้วยคำสั่งของอัลลอฮฺ.

บทที่ ๕๙ ว่าด้วยคำดำรัสอัลลอฮ์ที่ว่า :

“พวกเขาคาดเดาเกี่ยวกับอัลลอฮ์ในทางที่ไม่ถูกต้องเช่นเดียวกับพวกที่อยู่ใต้อาณัติ (ญายิเลียะห์) พวกเขาถือว่าเรามีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากกิจการนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของเราบ้างไหม ? จงกล่าวเถิดมุฮัมหมัด ว่า แท้จริงกิจการทั้งหมดนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์เท่านั้น”

﴿يَتَّبِعُونَ بِاللَّهِ﴾ : หมายถึงพวกมุนาฟิกที่คิดในแง่ร้ายกับอัลลอฮ์ซึ่งเป็นการคิดที่เป็นโมฆะที่เกิดจากความโง่เขลาของพวกเขาและการคิดกับอัลลอฮ์มี ๒ ประเภท :

๑. การคิดในแง่ดีกับอัลลอฮ์ ซึ่งมี ๒ แบบ :

- ๑.๑ เกี่ยวกับสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างในโลกนี้ซึ่งดังกล่าวนั้นเราจะต้องคิดในแง่ดีกับพระองค์.
- ๑.๒ เกี่ยวกับสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างมาเพื่อมนุษย์จำเป็นที่เขาจะต้องคิดในแง่ดีกับอัลลอฮ์โดยมีเงื่อนไขว่าเขาจะต้องบริสุทธิ์ใจและปฏิบัติตามแบบอย่าง.

๒. การคิดไม่ดีกับอัลลอฮ์ เช่นการคิดว่าสิ่งที่พระองค์ทรงทำให้เกิดขึ้น คือความเขลาหรือความอธรรม เป็นต้นซึ่งเป็นการคิดที่ต้องห้ามที่ใหญ่หลวงยิ่งและเป็นบาปที่น่ารังเกียจที่สุด เสมือนกับการคิดของพวกมุนาฟิกในทางที่ไม่ดีกับอัลลอฮ์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

คำดำรัสอัลลอฮ์ที่ว่า : ﴿الَّذِينَ بِاللَّهِ ظَنُّوا السَّوْءَ عَلَيْهِمْ ذَرْبُ السَّوْءِ﴾ “พวกเขาคิดกับอัลลอฮ์ด้วยความคิดร้าย (บรรดามุนาฟิกินและบรรดามุชริกีน) เหตุร้ายเหล่านั้นจงประสบกับพวกเขาเถิด”.

﴿บรรดาผู้คิดร้ายต่ออัลลอฮ์ ก็คือพวกมุนาฟิกและผู้ตั้งภาคีต่อพระองค์ตั้งนั้นการลงโทษและความตกต่ำจึงประสบกับพวกเขาทั้งหมด.

ท่านอิบนุลกัอัยยิม รอฮิมะฮ์ฮุลลอฮ์ ได้อธิบายถึงอายะฮ์แรกว่า : การคิดไม่ดีหมายความว่าพระองค์จะไม่ทรงช่วยเหลือผู้เป็นรอซูลของพระองค์ซึ่งทำให้เรื่องราวและภารกิจของท่านรอซูลนั้นจะต้องวอดวายและสูญสิ้นและเรื่องราวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแก่พวกเขานั้นมิได้เป็นไปตามการกำหนด(กอดัร)สภาวการณ์ของอัลลอฮ์และความรอบรู้ของพระองค์ ดังนั้นการคิดในแง่ร้ายดังกล่าวจึงหมายถึงการปฏิเสธความรู้และการกำหนดสภาวการณ์ของพระองค์ ตลอดจนเป็นการปฏิเสธว่าท่านรอซูลของพระองค์นั้นจะไม่ได้ประสบความสำเร็จและมีชัยชนะเหนือบรรดาศาสนาอื่นทั้งหมด ทั้งหมดนี้เป็นการคิดที่เลวร้ายที่พวกมุนาฟิกและพวกตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์คิดกันอยู่ ดังที่มีระบุในซูเราะฮ์อัลฟัตฮ์ ซึ่งแท้จริงการคิดเช่นนี้เป็นความคิดที่ชั่วร้ายเพราะเป็นการคิดในสิ่งที่ไม่คู่ควรต่ออัลลอฮ์และความรอบรู้ของพระองค์และไม่คู่ควรต่อการสรรเสริญของพระองค์และต่อสัญญาของพระองค์อันเป็นจริง.

ดังนั้นใครที่คิดว่าพระองค์อัลลอฮ์จะทรงปล่อยให้ความเท็จอยู่เหนือความจริงหรือปฏิเสธว่าเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นมีใช่เป็นการกำหนดของอัลลอฮ์ด้วยความรอบรู้ของพระองค์ที่สมควรได้รับการสรรเสริญและอ้างว่าเป็นเพียงความประสงค์ของพระองค์เพียงอย่างเดียว เท่ากับว่าเขาได้คิดและคาดเดาเหมือนบรรดาผู้

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

ศรัทธาตั้งที่อัลลอฮ์ได้ตรัสว่า : ดังกล่าวนั้นคือการนึกคิดของบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาตั้งนั้นความหายนะคือไฟนรกจงประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา.

และคนส่วนมากมักมีการคิดร้ายต่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกเขาและสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้อื่นซึ่งไม่มีใครรอดพ้นจากความคิดในแง่ร้ายเช่นนี้ นอกจากผู้ที่รู้จักอัลลอฮ์และพระนามและคุณลักษณะของพระองค์รวมถึงรู้จักความรอบรู้ การสรรเสริญ และสัญญาอันเป็นจริงของพระองค์อย่างแท้จริง ดังนั้นคนที่ฉลาดและมีสติปัญญาที่ดีจะหมั่นเตือนตนเองในเรื่องนี้และจงสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวและขอภัยโทษต่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่เขาคิดในแง่ร้ายต่อพระเจ้าของเขาเถิด และถ้าหากท่านได้สำรวจคนอื่นท่านจะพบว่าผู้ที่คัดค้านและเฝ้าตำหนิในเรื่องการกำหนดสถานะของอัลลอฮ์ ไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ตามโดยเขาจะพรั่นพรั่นว่าเรื่องนั้นควรจะเป็นอย่างนั้นเรื่องนี้ควรจะเป็นอย่างนี้สิ หากท่านพบเจอกับเหตุการณ์และคำพูดในท่านองนี้ท่านจงสำรวจตนเองว่า ท่านรอดพ้นจากเรื่องนี้แล้วหรือไม่ ? ถ้าท่านปราศจากเรื่องนี้ท่านก็รอดจากเรื่องใหญ่ที่ร้ายแรงแต่ถ้าไม่ ฉันคิดว่าท่านก็จะไม่ปลอดภัยและไม่รอดพ้นจากความผิดอันยิ่งใหญ่อย่างแน่นอนด้วย.

❖ คำพูดที่ท่านได้พูดไว้ในหนังสือ **الْعَمَلِ ۱۶** ในช่วงท้ายของสงครามอูฮุด ที่รวบรวมวิหยปัญญาตลอดจนเป้าหมายมากมาย ที่เป็นที่น่ายกย่องซึ่งปรากฏในอยู่สงคราม และมีใจความสรุปการคิดในแง่ร้ายได้ดังนี้ :

๑. พวกเขาคิดว่าอัลลอฮ์จะให้ความเท็จอยู่เหนือความจริง.
๒. พวกเขาปฏิเสธการกำหนดสถานะการณ์ของอัลลอฮ์.
๓. พวกเขาปฏิเสธว่าการกำหนดสถานะการณ์ของอัลลอฮ์มีเหตุผลที่ตืออย่างมากที่สุดสมควรได้รับการสรรเสริญ.

❖ และบทสรุปวิธีการรักษาการคิดในแง่ร้ายต่ออัลลอฮ์ :

๑. รู้จักพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮ์อย่างถ่องแท้.
๒. ผู้มีสติปัญญาจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เพื่อที่จะหลุดพ้นจากการคิดในแง่ร้ายและการคิดแบบสมัยงมงาย.
๓. จะต้องกลับไปหาอัลลอฮ์และขอภัยโทษและภักดีเชื้อฟังกต่ออัลลอฮ์.
๔. จะต้องคิดว่ามนุษย์นั้นแหละคือผู้ที่บกพร่องและต่ำต้อย.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายถึงอายะฮ์ในซูเราะฮ์ อาลิอิมรอน ﴿ غَيْرَ الْحَقِّ بِاللَّهِ نُؤْمِنُ ﴾ หมายถึง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา. ๒. อธิบายถึงอายะฮ์ในซูเราะฮ์อัลฟัจญ์ ﴿ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنُّوا ﴾ หมายถึง บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา. ๓. อธิบายถึงการคิดในแง่ร้ายต่ออัลลอฮ์มีหลายประเภทซึ่งกรอบของมัน คือการคิดในสิ่งที่ไม่เหมาะสมกับอัลลอฮ์.

๔. ผู้ที่ระอดพ้นจากการคิดในแง่ร้ายคือผู้ที่รู้จักพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮ์และรู้จักตัวของเขาเอง เพราะในความเป็นจริงแล้วมนุษย์คือผู้ที่ไม่รอดพ้นจากความผิดและความต่ำต้อยและอัลลอฮ์คือผู้ที่สมบูรณ์โดยไม่มีทางที่จะมีความบกพร่อง.

บทที่ ๖๐ : ว่าด้วย เรื่องโทษของผู้ที่ไม่เชื่อเรื่องกำหนดสภาวะการณ
(ส่วนหนึ่งจากการปฏิเสธศรัทธาใหญ่-กุฟร้อกบร)

❖ **رَقِي** : การกำหนดสภาวะการณ คือความเร้นลับในการสร้างของอัลลอฮ์และเราไม่สามารถรู้ได้ นอกจากเมื่อมันเกิดขึ้นแล้วและมันยังเกี่ยวพันกับเตาฮีดรูบูบียะฮ์ (การเป็นนอญ์อ์กิบาล) โดยเฉพาะและยังเกี่ยวโยงกับเตาฮีดอัสมาวัสซีฟาต (พระนามและคุณลักษณะ).

และมนุษย์ก็กับการกำหนดสภาวะการณสามารถแบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม :

๑. กลุ่มญะบะรียะฮ์ : พวกเขาขอรับการกำหนดสภาวะการณแต่พวกเขาให้ความเลียดใจจนกระทั่งถึงสิทธิในการเลือกและความสามารถของมนุษย์ออก และกล่าวว่า : มนุษย์ไม่มีสิทธิ์เลือกปฏิบัติ และไร้ความสามารถ.

๒. กลุ่มเกาะดะรียะฮ์อัลมูตะซีละฮ์ : พวกเขายืนยันว่ามนุษย์มีสิทธิ์ที่จะเลือกและมีความสามารถในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดแต่พวกเขาเลียดใจในสิ่งดังกล่าว โดยการปฏิเสธความประสงค์และการสร้างของอัลลอฮ์ในการกระทำของมนุษย์.

๓. กลุ่มอะลฺุซซุนนะฮ์วัลญะมาอะฮ์ : พวกเขา รวมไปถึงบรรดาหลักฐานและอยู่ในแนวทางของพวกเขา ซึ่งเป็นแนวทางที่ดีที่สุด พวกเขาศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณของอัลลอฮ์ โดยพวกเขายืนยันว่ามนุษย์มีความต้องการมีความประสงค์ แต่ความประสงค์ของพวกเขาอยู่ภายใต้พระประสงค์ของอัลลอฮ์.

สำหรับการศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณมีผลลัพธ์ที่ยิ่งใหญ่ เช่น :

๑. มันทำให้เตาฮีดรูบูบียะฮ์นั้นสมบูรณ์.

๒. เป็นการยืนยันความสัตย์จริงในการยึดมั่นต่ออัลลอฮ์. ๓. ทำให้เกิดความสงบในหัวใจ เมื่อท่านรู้ว่าสิ่งที่ประสบกับท่าน มันคือสิ่งที่ไม่สามารถคลาดแคล้วไปจากท่านอย่างแน่นอนท่านจะรู้สึกมีความสงบในหัวใจของท่านด้วยกับสิ่งที่มาประสบแก่ท่านหลังจากที่ท่านได้ทำสาเหตุที่ถูกต้องแล้ว. ๔. ระงับไม่ให้หลงใหลในตัวเองสิ่งที่เขากระทำงานสิ่งใด เพราะอัลลอฮ์คือผู้ทรงประทานความโปรดปรานสิ่งดังกล่าวให้กับเขา. ๕. ไม่รู้สึกเสียใจกับสิ่งที่ประสบ เพราะมันคือสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดโดยมันเกิดจากความเมตตาและวิทญ์ปัญญา.

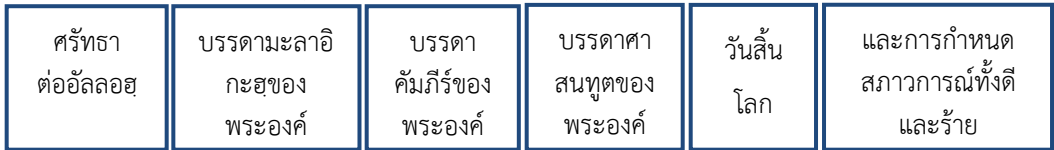
๖. มนุษย์คือผู้ที่ทำสาเหตุโดยเขาเชื่อมั่นต่อวิทญ์ปัญญาของอัลลอฮ์และพระองค์จะไม่ทรงกำหนดสิ่งใดเว้นแต่จะผูกติดอยู่กับสาเหตุของสิ่งนั้นๆ.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

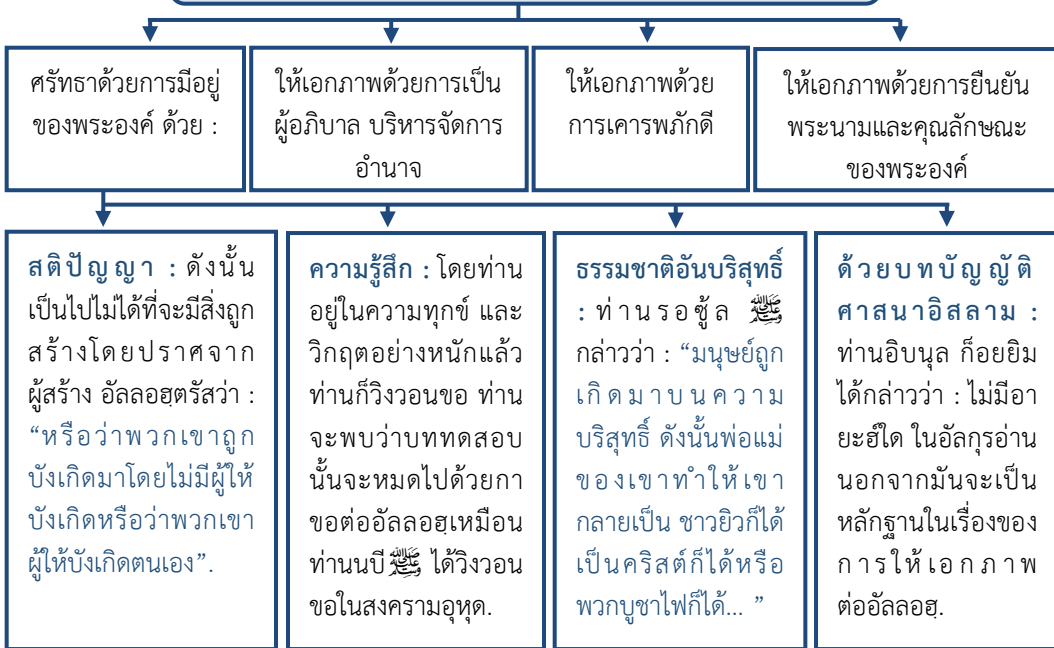
และท่านอิบน์ อุมร์ กล่าวว่า : ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ผู้ที่ชีวิตของอิบน์อุมร์อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ หากว่าคนใดในหมู่พวกเรามีทองคำเท่าภูเขาหุด แล้วได้บริจาคทองคำนั้นไปในหนทางของอัลลอฮ์ อัลลอฮ์ก็จะยังไม่ทรงรับทองคำนั้นจากพวกเขาจนกว่าเขาจะต้องศรัทธาต่อเรื่องการกำหนดสภาวะการณเสียก่อนแล้วท่านได้ยกหลักฐานด้วยคำพูดของท่านนบีมุฮัมหมัด ﷺ ที่ว่า : “การศรัทธานั้นคือการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ บรรดาอะลิมะฮ์ บรรดาคัมภีร์ บรรดาศาสนทูตของพระองค์ วันสิ้นโลกและศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณของอัลลอฮ์ทั้งดีและร้าย” บันทึกโดยมุสลิม.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

การศรัทธา คือ การกล่าวด้วยลิ้นและยึดมั่นด้วยหัวใจและการปฏิบัติด้วยอวัยวะและส่วนต่างๆ ซึ่งมันจะเพิ่มขึ้นด้วยการเชื่อฟังและลดลงด้วยการฝ่าฝืน ซึ่งมี ๖ องค์ประกอบที่สำคัญคือ :

การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ จำเป็นจะต้องประกอบด้วย ๔ ประการ :

❖ และการศรัทธาต่อบรรดามะลาอิกะฮ์ของพระองค์ : พวกเขาอยู่ในโลกที่เร้นลับ อัลลอฮ์ทรงสร้างพวกเขาจากรีมี พวกเขาเชื่อฟังอัลลอฮ์โดยไม่ฝ่าฝืนต่อพระองค์ พวกเขามีวิญญาณ (วิญญาณอันบริสุทธิ์) และมีรูปร่าง (ผู้ทรงแต่งตั้งมะลาอิกะฮ์ให้เป็นผู้นำสาร ผู้มีปีก สอง สาม และสี่ ทรงเพิ่มในการสร้างตามที่พระองค์ทรงประสงค์) และสติปัญญาและหัวใจ(จนกระทั่งเมื่อความหวาดกลัวได้คลายจากจิตใจของพวกเขา พวกเขาบอกว่า : พระเจ้าของพวกเขาได้ตรัสอะไรนะ เราศรัทธาต่อพวกเขาและด้วยกับสิ่งที่พระองค์ทรงสอนเราจากนามชื่อต่างๆของพวกเขาเช่น ญิบรีล มีกาอิล อิสรอเฟิล และคุณลักษณะต่างๆของพวกเขา (พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกเขาและพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา) และกิจการงานของพวกเขา เช่น แบกบัลลังก์(อะรรัช) และเรื่องราวที่พูดถึงพวกเขา.

❖ และบรรดาคัมภีร์ของพระองค์ : เราจำเป็นจะต้องศรัทธาว่ามันเป็นพระดำรัสของอัลลอฮ์ที่แท้จริงโดยถูกประทานลงมาไม่ใช่สิ่งถูกสร้าง และอัลลอฮ์ทรงประทานบรรดาคัมภีร์มาให้กับทุกรอซูล เราศรัทธาต่อมันด้วยกับสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบอกแก่เราจากบรรดานามชื่อของมันและเรื่องราวของมันและสุกมต่างๆของมันทั้งแบบสังเขปและละเอียดครบไต่ที่ยังไม่ถูกยกเลิก และเราศรัทธาว่าอัลกุรอานจะยกเลิกบรรดาคัมภีร์ที่อยู่ก่อนหน้า นั่นคือ เตารอต อินญีล ซะบูร ศุฮฟของอิบรอฮีม عليه السلام และมุซา عليه السلام.

❖ และบรรดาศาสนทูตของพระองค์ : เราจำเป็นต้องศรัทธาว่าพวกเขาคือมนุษย์ไม่มีความพิเศษใดๆในด้านความเป็นผู้ทรงอภิบาลและพวกเขาคือบ่าวที่จำต้องกราบไหว้ต่อพระองค์ ไม่ใช่ผู้ที่ถูกกราบไหว้และอัลลอฮ์ทรงสั่งพวกเขาและประทานวะหฺยูให้กับพวกเขาและทรงช่วยเหลือพวกเขาด้วยกับบรรดาสัญญาณต่างๆและพวกเขารักษาปฏิบัติหน้าที่อย่างครบถ้วนและได้ตั้งเตือนแก่ประชาชาติ เรียกร้องเชิญชวน ต่อสู้นในหนทางของอัลลอฮ์อย่างสุดความสามารถ เราศรัทธาต่อพวกเขาและด้วยกับสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงสอนให้เราารู้จากนามชื่อต่างๆของพวกเขาและคุณลักษณะของพวกเขาและข่าวคราวของพวกเขาและนบีท่านแรกคือ อาดัม عليه السلام และรอซูลท่านแรกคือ นูฮ عليه السلام และนบีและรอซูลท่านสุดท้ายคือ นบีมุฮัมหมัด ﷺ และบทบัญญัติที่อยู่ก่อนหน้าท่านจะถูกยกเลิกด้วยกับบทบัญญัติของท่าน และอุลูลอฮ์มี 5 ท่าน ที่ถูกกล่าวไว้ในซูเราะฮ์ซุรอและอัลอะห์ซาบ มุฮัมหมัด ﷺ นูฮ عليه السلام อิบรอฮีม عليه السلام มุซา عليه السلام และอิซา عليه السلام.

❖ และวันอาคิเราะฮ์ : รวมไปถึงการศรัทธาต่อสิ่งที่ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวไว้จากสิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังความตาย เช่น บททดสอบในหลุมศพ การเป่าสังข์ การฟื้นคืนชีพจากหลุมศพ ตราชั่ง สมุดจดบันทึก สะพานศ็รอฎ อัลเฮาฎ (บ่อน้ำ) การช่วยเหลือ สวรรค์ นรก บรรดาผู้ศรัทธามองเห็นอัลลอฮ์ในวันกียามะฮ์และในสวนสวรรค์ เป็นต้น.

❖ และศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณ : โดยท่านได้พูดคำว่าการศรัทธาซ้ำอีกครั้งเพราะการศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณนั้นมีความสำคัญและมันมีอยู่ 4 ระดับ ด้วยกัน :

<p>ความรู้ : การศรัทธาว่าอัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างและหลักฐานอัลลอฮ์ตรัสว่า : “พระองค์ทรงรู้ในสิ่งที่อยู่ต่อหน้าพวกเขาและสิ่งที่อยู่เบื้องหลังพวกเขา”.</p>	<p>การจดบันทึก : การศรัทธาว่าอัลลอฮ์ทรงบันทึกกำหนดสภาวะการณทุกสิ่งทุกอย่างจนกระทั่งวันกียามะฮ์และอัลลอฮ์ตรัสว่า : “และไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดินเว้นแต่ว่ามันอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง”.</p>	<p>ความประสงค : ศรัทธาว่าสิ่งที่พระองค์ทรงประสงคมันจะเกิดขึ้นและสิ่งที่พระองค์ไม่ประสงคมันจะไม่เกิดขึ้นและความประสงคของมนุษย์อยู่ภายใต้ความประสงคของอัลลอฮ์ : “และพวกเขาจะไม่สมประสงคสิ่งใดเว้นแต่อัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลกจะประสงค”.</p>	<p>การสร้าง : ไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดเว้นแต่อัลลอฮ์เป็นผู้สร้างและผู้ทรงจัดการ ผู้ทรงบริหาร และผู้ทรงอำนาจต่อสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหมด : “ทั้งที่อัลลอฮ์ทรงสร้างพวกท่านและสิ่งที่พวกท่านประดิษฐ์มันขึ้นมา”.</p>
--	--	--	--

ตัวบทหลักฐานที่ ๒ ถึง ๔

๒. มีคำพูดหนึ่งของท่านอุบาตยะ บิน อัศศอมิต ที่ท่านได้พูดกับลูกของท่านว่า : “ลูกรักของพ่อแท้จริงเจ้าจะยังไม่พบรสชาติของการศรัทธา จนกว่าเจ้าจะต้องรู้ว่าสิ่งใดที่จะเกิดขึ้นกับเจ้านั้น มันก็จะต้องเกิดขึ้นกับเจ้าและสิ่งใดที่ไม่เกิดขึ้นกับเจ้านั้น มันก็จะไม่เกิดขึ้นกับเจ้า” พ่อได้ยินท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “สิ่งแรกที่อัลลอฮ์ทรงสร้างขึ้น (ก่อนขึ้นฟ้าและแผ่นดิน) นั่นคือ อัลกอลัม (ปากกาที่จดบันทึกเหตุการณ์และเรื่องราว) แล้วพระองค์ได้ทรงสั่งแก้มันว่า : “เจ้าจงบันทึก มันจึงพูดว่า : โอ้พระผู้อภิบาลของฉัน พระองค์ท่านจะให้ฉันบันทึกอะไรหรือ ? พระองค์ตรัสว่า : “เจ้าจงบันทึกทุกสิ่งไปจนกระทั่งวันกิยามะฮ์” ลูกรักเอ๋ย พ่อได้ยินท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : ผู้ใดที่ได้ตายไปในสภาพที่ไม่ได้ศรัทธาต่อเรื่องนี้ เขาไม่ใช่พวกของฉัน และมีในรายงานของอิหม่ามอะหมัด ระบุว่า : “สิ่งแรกที่อัลลอฮ์ได้ทรงสร้าง (ก่อนขึ้นฟ้าและแผ่นดิน) คือ อัลกอลัม แล้วพระองค์ได้ทรงสั่งว่า เจ้าจงบันทึก ดังนั้นจึงได้มีการบันทึกขึ้นแล้วทุกสิ่งก็ดำเนินไปตามนั้นจนวันกิยามะฮ์”.

๓. ในอีกรายงานของอิบนุ วัรฮะบ ระบุว่า : ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “ดังนั้นผู้ใดที่ไม่ศรัทธาต่อเรื่องกำหนดสภาวะการณ์ทั้งดีและร้ายนั้นอัลลอฮ์จะทรงเผาเขาด้วยไฟนรก”.

๔. และมีคำกล่าวหนึ่ง (อะซัร) ของท่านอิบนิ อัดดีละมียีที่ถูกบันทึกไว้ในตำราอัลมุสนัดกับตำราอัสสุนัน โดยท่านอัดดีละมียีได้กล่าวว่า : “ฉันได้ไปหาท่านอุบัยบิณกะอบและได้พูดกับเขาว่า : “ฉันยังมีข้อข้องใจบางอย่างเกี่ยวกับเรื่องการกำหนดสภาวะการณ์ขอให้ท่านช่วยบอกฉันหน่อยหวังว่าอัลลอฮ์จะได้ทรงขจัดข้อข้องใจนั้นให้หมดไปจากฉัน ดังนั้น อุบัยบิณกะอบจึงได้บอกว่า : “หากท่านบริจาบทองคำเท่าภูเขาอุหุด อัลลอฮ์ก็ไม่ทรงรับมันจนกว่าท่านจะต้องศรัทธาต่อกำหนดสภาวะการณ์และท่านจะต้องทราบว่ามีสิ่งที่ถูกกำหนดแล้วว่าจะเกิดกับท่านนั้น มันก็จะเกิดกับท่านอย่างแน่นอนและสิ่งที่ถูกกำหนดว่าจะไม่เกิดกับท่านมันก็จะไม่เกิดกับท่านอย่างแน่นอน และถ้าท่านได้ตายไปโดยที่ท่านไม่ได้ศรัทธาเช่นนี้ (หมายถึงไม่ศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณ์) ท่านก็ต้องเป็นขวานรกอย่างแน่นอน” และท่านอิบนุอัดดีละมียีก็เล่าต่อไปอีกว่าจากนั้นฉันก็ได้ไปหาอับดุลลอฮ์ อิบนุ มัสอูด และท่าน ฮุซัยฟะฮ์ อิบนุลยะมาน และท่าน เซด อิบนุซาบิต ซึ่งทุกคนต่างพูดกับฉันเช่นนั้นโดยอ้างอิงว่ามาจากท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ” บันทึกโดยอิหม่ามอัลฮากิม ในตำราศอเฮียะฮ์อัลฮากิม.

❖ จนกระทั่งท่านรู้ : อัลลอฮ์ได้ชี้ถึงความหมายตรงในคำตรัสของพระองค์ที่ว่า : “ไม่มีเคราะห์กรรมใดเกิดขึ้นในแผ่นดินและไม่มีแม้ในตัวของพวกเขา เว้นแต่ได้มีบันทึกไว้ก่อนที่เราจะบังเกิดมันขึ้นมา แท้จริงนั้นมันเป็นการง่ายสำหรับอัลลอฮ์” “เพื่อพวกเขาจะได้ไม่ต้องเสียใจต่อสิ่งที่สูญเสียไปจากพวกเขาและไม่เสียใจต่อสิ่งที่พระองค์ทรงประทานแก่พวกเขาและอัลลอฮ์มีทรงชอบทุกผู้ที่ยังจงทงและผู้ศรัทธาไว้” ซูเราะฮ์อัลอะฮะดีด ๒๒-๒๓.

❖ โอ้ลูกรัก : เป็นการตักเตือนที่อ่อนโยนกับบรรดาลูกๆและมันจำเป็นที่จะต้องสอนบรรดาลูกๆต่างๆในศาสนา ด้วยหลักฐานที่ถูกต้อง เพื่อให้ลูกๆชินกับการปฏิบัติตามหลักฐานและเพื่อสอนให้เขารักต่อท่านรอซูล ﷺ.

❖ ฉันทมิข้อข้องใจ : สิ่งที่เกิดขึ้นในหัวใจของอัครดลละมียะเป็นการบ่งชี้ถึงความอันตรายของการนั่งร่วมกับผู้ทำอุตริกรรมในศาสนาที่มีความสงสัยในเรื่องการกำหนดสภาวะการณและความสงสัยเหล่านี้จะหมดไปด้วยกับหลักฐานหาใช้ด้วยกับสติปัญญาไม่.

❖ อัลกออ์ลัม : สามารถอ่านได้สองแบบ คือใส่ดอมมะฮ์ และฟัตหะฮ์ :

๑. ใส่ดอมมะ ความหมายคือ สิ่งแรกที่อัลลอฮฺทรงสร้างคือ อัลกออ์ลัม หากนับจากสิ่งที่เราสามารถมองเห็นได้ เช่น ชั้นฟ้าและแผ่นดิน ท่านอิบนุกก็อยยิมกล่าวว่า : และมนุษย์มีความเห็นที่แตกต่างกันในเรื่องอัลกออ์ลัมที่ใช้บันทึกเรื่องราวและเหตุการณ์ ว่ามันมีมาก่อนบัลลังค์ (อะรัช) หรือมีมาทีหลัง มีสองทัศนะตามความเห็นของท่านอะบิลอาลา อัลหะมะซานี และความจริงคือ อะรัช มีมาก่อน เพราะมันมีมาก่อนการจดบันทึก.

๒. ใส่ฟัตหะ ความหมายของมันคือ อัลลอฮฺทรงสั่งให้มันจดบันทึกในขณะที่ได้เริ่มสร้าง.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อธิบายถึงความจำเป็นของการศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณ.

๒. อธิบายถึงรูปแบบการศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณโดยการศรัทธาทั้ง ๔ ระดับ.

๓. การกระทำใดที่ไรซึ่งการศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณนั้น ถือเป็นโมฆะ มันคือการปฏิเสธศรัทธา.

๔. อธิบายถึงคนๆหนึ่งจะยังไม่พบรสชาติของการศรัทธาจนกว่าเขาจะศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณ.

๕. พูดถึงสิ่งแรกที่ถูกสร้าง ไม่มีความสงสัยใดๆ อัลกออ์ลัมถูกสร้างหลังจากบัลลังค์ (อะรัช) โดยอัลกออ์ลัมคือสิ่งแรกที่ถูกสร้าง หากหมายถึงสิ่งที่เรามองเห็นโดยมันถูกสร้างก่อนชั้นฟ้าและแผ่นดิน.

๖. การกำหนดสภาวะการณจะดำเนินไปตามที่ได้ถูกกำหนดจนกระทั่งวันกิยามะฮฺ ในนี้เป็นการสนทนาของอัลลอฮฺไปยังกออ์ลัม (วัตถุที่จดบันทึก) ซึ่งมันรับทราบและน้อมรับต่อพระบัญชา.

๗. ท่านนบี ﷺ จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณ โดยพวกเขาเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาที่ตกศาสนา.

๘. เป็นธรรมดาของบรรดาสลัฟในการขจัดความเคลือบแคลงสงสัยในเรื่องศาสนาด้วยการถามบรรดาผู้รู้ และอนุญาตให้ถามผู้รู้หลายๆคน ในประเด็นหนึ่งเพื่อความชัดเจนไม่ใช่เพื่อแสวงหาทางออกที่ง่ายให้กับตัวเอง.

๙. บรรดาผู้รู้จะตอบคำถามของพวกเขาในสิ่งที่จะขจัดความสงสัยและดังกล่าวนี้ด้วยการพาดพิงคำกล่าวนั้นไปยังท่านรอซูล ﷺ เท่านั้น ด้วยกับสิ่งดังกล่าวนี้ความสงสัยจะหมดไปสำหรับบรรดาผู้ศรัทธาและไม่มีข้อห้ามในการที่จะนำหลักฐานทางด้านสติปัญญาหรือรูปธรรมเพื่อให้ผู้ที่เห็นต่างเข้าใจและเพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้เห็นพ้องซึ่งมันคือหลักฐานลำดับที่สี่ คือหลักฐานทางธรรมชาติอันบริสุทธิ์ที่พระองค์ทรงกำหนด (ฟิฏเราะฮ).

บทที่ ๖๑ : ว่าด้วยเรื่องโทษของผู้ทำรูปต่างๆ (การคาดโทษที่หนักหน่วง)

๑. การทำรูปต่างๆเป็นการสร้างและประดิษฐ์ขึ้นซึ่งเป็นการสร้างหุ่นส่วนกับอัลลอฮ์ในการสร้างและประดิษฐ์.
๒. ชิริกที่เกิดขึ้นบนหน้าแผ่นดินในสมัยนบี นูฮ عليه السلام ซึ่งสาเหตุของมันคือการสร้างรูปต่างๆ.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ ถึง ๕

๑. มีรายงานจากท่านอบูฮูร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه ว่า : ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “อัลลอฮ์ผู้ทรงอำนาจและทรงสูงส่งได้ตรัสว่า : และจะไม่มีผู้ใดอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ทำเลียนแบบในสิ่งที่ข้าได้สร้างขึ้น ดังนั้นพวกเขาจงสร้างมดตัวเล็กๆขึ้นมาสักตัวหนึ่งสิ หรือไม่ก็สร้างเมล็ดพืชหรือเมล็ดข้าวบาร์เลย์ขึ้นสักเมล็ดหนึ่งให้ได้เสียก่อน” บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์และมุสลิม.
๒. และจากท่านหญิง อาอิชะฮ์ رضي الله عنها แจ้งว่า แท้จริงท่าน รอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “ผู้ที่ถูกลงโทษอย่างรุนแรงที่สุดในวันกิยามะฮ์คือพวกที่ทำเลียนแบบในการสร้างของอัลลอฮ์” บันทึกโดยอัลบุคอรีฮ์และมุสลิม.
๓. และมีรายงานจากท่านอับนิ อับบาส رضي الله عنه ว่า ฉันได้ยินท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : “ทุกคนที่ทำรูปปั้นอยู่ในไฟนรก ซึ่งแต่ละรูปที่เขาทำขึ้นจะถูกให้มีชีวิตขึ้น โดยเขาจะถูกทรมานด้วยกับบรรดารูปเหล่านั้นในนรกยะฮันนัม”.
๔. และมีบันทึกของท่านอิหม่ามอัลบุคอรีฮ์และมุสลิมซึ่งเป็นหะดีษมรฟะอ ว่า : “ใครที่ทำรูปหนึ่งรูปใดในโลกนี้ เขาจะถูกใช้ให้เป่าวิญญาณเข้าไปในรูปนั้น ซึ่งเขาก็ไม่สามารถเป่าวิญญาณใดๆได้”.
๕. และในบันทึกของมุสลิมโดยรายงานจากท่าน อุลฮัยยาญ แจ้งว่า ท่านอะลี อิบนิ อะบีฏอลิบ กล่าวแก่ฉันว่า : “ฉันจะแต่งตั้งท่านไปทำภารกิจ เหมือนกับท่านรอซูล ﷺ ได้แต่งตั้งฉันไปทำภารกิจได้ไหม ? คือทำการกวาดล้างมิให้มีรูปปั้นไว้เลยแม้เพียงรูปเดียว และหลุมศพที่ก่อดินขึ้นสูงก็ทำให้มันราบเรียบด้วย”.

✿ โทษของผู้ที่ทำรูปต่างๆ :

๑. ผู้ทำรูปจะถูกลงโทษที่หนักที่สุด. ๒. เขาเป็นผู้ที่ถูกสาปแช่ง. ๓. อัลลอฮ์จะทรงทำให้ทุกรูปปั้นมีชีวิตขึ้นในวันกิยามะฮ์โดยเขาจะถูกลงโทษด้วยรูปปั้นเหล่านั้นในนรกยะฮันนัม.
๔. เขาจะอยู่ในนรก.
๕. เขาจะถูกบังคับให้เป่าวิญญาณแก่รูปปั้นเหล่านั้นแต่ก็ไม่สามารถทำได้.
๖. การสร้างรูปปั้นเป็นการอธรรมที่ใหญ่ที่สุด.

✿ **الحقن** : ฉันได้กวาดล้างและทำลายให้หมดสิ้น หากรูปปั้นเป็นสีต่างๆก็ต้องลบด้วยการทาสีอื่นๆ แทนและหากมันเป็นรูปร่างก็จะต้องตัดศีรษะของมันออกและหากเป็นการสลักก็ต้องสลักบนใบหน้าของมันจนไม่เหลือเป็นรูป ดังนั้นการทำลายหรือขจัด จะมีรูปแบบที่หลากหลายและหะดีษก็ได้กล่าวไว้โดยรวมไม่ว่ารูปปั้นนั้นเพื่อการกราบไหว้หรือไม่ก็ตาม.

﴿مُرْمُ﴾ : หมายถึงสูง ﴿مِنْزِيلٌ﴾ : มันมีสองความหมายคือ :

๑. ทำให้มันตรงตามบทบัญญัติ.
๒. ทำให้มันราบเรียบกับพื้นดิน.

ประเภทต่างๆของการเก็บรักษารูปต่างๆ :

๑. เพื่อให้ความยิ่งใหญ่ต่อสิ่งที่ถูกถ่ายนั้น ลักษณะนี้ถือเป็นที่ต้องห้าม โดยไม่มีความสงสัยเพราะการให้ความยิ่งใหญ่ต่อผู้ปกครองหรือผู้มีอำนาจด้วยการเก็บรูปของพวกเขาเป็นการทำลายเตาฮีดรูปียะฮ์ของอัลลอฮ์(ความเป็นพระเจ้า) และการให้ความยิ่งใหญ่ต่อผู้ปกครองและผู้มีอำนาจเพื่อแสดงถึงความเคารพศักดิ์เท่ากันว่าเขาได้ทำลายเตาฮีดรูปียะฮ์ต่ออัลลอฮ์ (ในด้านการอับาดะฮ์).
๒. เพื่อแสวงหาความสุขในการมองลักษณะนี้ก็เป็นที่ต้องห้ามเพราะมันคือพินนะฮ์ความเสียหาย.
๓. เพื่อเป็นความทรงจำเนื่องจากคิดถึงและเรียกหา เช่น การถ่ายรูปลูกๆตอนวัยเด็ก ลักษณะนี้ก็เป็นที่ต้องห้าม.
๔. สิ่งที่ทำเป็นจะต้องเก็บรูปของมันไว้อย่างเสี่ยงไม่ได้ เช่นรูปที่ติดอยู่ในเงิน บัตรประจำตัว ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ถือว่าไม่เป็นที่ต้องห้าม เพราะไม่สามารถที่จะเสี่ยงมันได้.
๕. รูปที่ติดอยู่ในสิ่งต่างๆที่ต้องการให้มันมี เช่น รูปตามหนังสือ ลักษณะแบบนี้ไม่ถือว่าเป็นบาปแต่อย่างใด แต่หากสามารถขจัดมันได้โดยไม่มีความลำบากหรือเสียหายอะไรก็สมควรที่จะขจัดมันดีกว่า.
๖. รูปภาพที่ถูกโยนไว้ในสถานที่ต่ำต้อย ในถังขยะ หรือถูกปูพื้นแล้วถูกเหยียบย่ำ ลักษณะแบบนี้ก็ไม่ถือว่าเป็นที่ต้องห้ามและไม่เกี่ยวข้องกับเสื้อผ้าที่มีรูปภาพติดอยู่.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

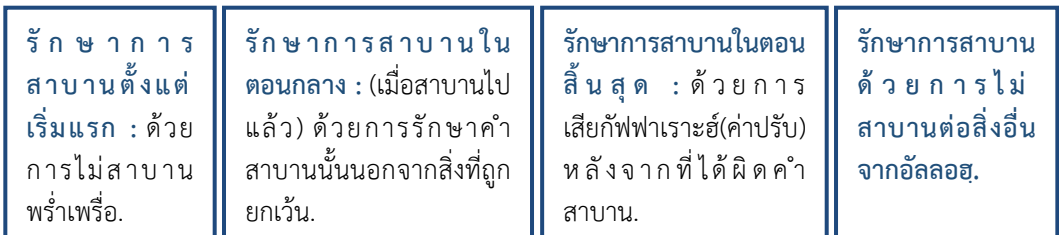
๑. เป็นการเตือนสำหรับที่รุนแรงสำหรับผู้ทำรูปต่างๆ.
๒. เป็นการเตือนเนื่องจากเป็นการกระทำที่ไม่มีมารยาทต่ออัลลอฮ์ พระองค์ตรัสว่า : “และไม่มีผู้ใดจะอธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่เลียนแบบการสร้างของฉัน” เป็นมารยาทที่ต่ำทรามต่ออัลลอฮ์เหมือนกับผู้ที่ปฏิบัติตรงข้ามกับบทบัญญัติดังนั้นไม่มีผู้ใดจะอธรรมยิ่งไปกว่าเขา.
๓. เป็นการแจ้งถึงความสามารถของอัลลอฮ์และความอ่อนแอของมนุษย์ อัลลอฮ์ตรัสว่า : “ดังนั้นพวกเขาจงสร้างเมล็ดพืชหรือไม่ก็ข้าวบาร์เลย์” เพราะอัลลอฮ์ทรงสร้างสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ในขณะที่พวกเขาไม่สามารถสร้างสิ่งเล็กๆเหล่านี้ได้.
๔. เป็นการแจ้งอย่างชัดเจนว่าพวกเขาคือชาวนรกที่ถูกลงโทษอย่างสาหัส.
๕. อัลลอฮ์จะทรงทำให้ทุกรูปปั้นมีชีวิตขึ้นมาและพวกเขาจะถูกลงโทษด้วยกับมันในนรกยะฮันนัม.
๖. พวกเขาจะถูกบังคับให้เป่าวิญญาณให้แก่รูปปั้นเหล่านั้น.
๗. คำสั่งให้กวาดล้างทำลายรูปปั้นเหล่านั้นหากพบเจอ คำสั่งนี้รวมไปถึงพินนะฮ์ของรูปปั้นต่างๆ พินนะฮ์ของหลุมศพ เพราะจากสิ่งเหล่านี้จะเป็นสื่อสู่การตั้งภาคีและการลงโทษในวันกิยามะฮ์ และการตอบแทนมันคือผลมาจากการกระทำและการบังคับให้กระทำในสิ่งที่ไม่มีความสามารถในวันอาคิเราะฮ์เป็นการลงโทษเช่นเดียวกัน.

บทที่ ๒๒ : ว่าด้วยเรื่องห้ามการสาบานพร่ำเพรื่อและการสาบานเท็จ
(จากการทำนั้นเพื่อให้ความยิ่งใหญ่ต่ออัลลอฮ์)

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

อัลลอฮ์ตรัสว่า : “และพวกเจ้าจงรักษาการสาบานของพวกเจ้า”

ระดับการรักษาคำสาบาน

ตัวบทหลักฐานที่ ๒ ถึง ๖

๒. รายงานจากออบูฮูร็อยเราะฮ์ رضي الله عنه กล่าวว่า : “ฉันได้ยินท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : “การสาบานเท็จนั้นทำให้ซื้อขายคล่อง แต่ลบล้างทั้งทุนและกำไร”. บันทึกโดย อิหม่ามอัลบุคอรีและมุสลิม.

๓. รายงานจากท่านซัลมาน رضي الله عنه ว่า แท้จริงท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “บุคคลสามประเภทที่อัลลอฮ์จะไม่ทรงพูดกับพวกเขาและจะไม่ทรงชำระลบล้างความผิดบาปให้แก่พวกเขาและพวกเขาจะถูกลงโทษอย่างแสนสาหัสคือ คนซวาทิที่ผิดประเวณี คนยากไร้ที่มีความเย่อหยิ่งจองหองและคนที่นำอัลลอฮ์มาเป็นผู้ประกันสินค้า คือ ซื้อขายด้วยคำสาบาน (โดยนำพระนามของพระองค์มาอ้างในการสาบานนั้น)” บันทึกโดย อัญญาอับรอนีย์ด้วยสายรายงานที่คอเฮียะห์.

๔. รายงานจากท่าน อิมรอน บิน ฮุศัยน رضي الله عنه ว่า : ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : “ประชาชาติที่ดีที่สุดของฉันคือผู้ที่อยู่ในยุคของฉันและยุคต่อจากฉัน และยุคต่อจากนั้น โดยท่านอิมรอน ได้กล่าวว่า : ฉันไม่แน่ใจว่าท่านรอซูล ﷺ ได้ระบุนุญหลังจากยุคของท่านสองครั้งหรือสามครั้ง ! หลังจากนั้นจะมีชนกลุ่มหนึ่งที่จะเป็นพยานแต่ไม่สามารถเอาอ้างเป็นหลักฐานได้ (เนื่องจากการกล่าวเท็จ) โดยพวกเขาจะบิดพลิ้วและไม่ได้ได้รับความไว้วางใจพวกเขาจะบนบานแต่จะไม่ทำตามในสิ่งที่บนบานไว้และความอ้วนพี (เนื่องจากกลุ่มหลงและอิมหนำสำราญกับการใช้ชีวิตในโลกนี้จนหลงลืมโลกหน้า) จะปรากฏชัดในหมู่พวกเขา”. บันทึกโดย อิหม่ามมุสลิม.

๕. และมีหะดีษบทหนึ่งถูกบันทึกไว้ในตำราคอเฮียะห์ของอิหม่ามของมุสลิมโดยรายงานจากท่านอับนุหมัสอูด رضي الله عنه แจ้งว่า : แท้จริงท่านนบี มุฮัมมัด ﷺ ได้กล่าวว่า : “กลุ่มชนที่ดีที่สุดคือ ยุคของฉัน หลังจากจากนั้นคือ ยุคต่อจากนั้น และยุคต่อจากนั้นและจะมีชนกลุ่มหนึ่งที่สาบานก่อนที่จะเป็นพยานยืนยันและบางครั้งก็เป็นพยานยืนยันก่อนที่จะสาบาน”.

๖. อิบรอฮีม ได้กล่าวว่า : “พวกเขา (พ่อของพวกเขา) เคยเขียนตีพวกเขาเกี่ยวกับเรื่องของการเป็นพยาน ยืนยันและการรักษาสัญญาในขณะที่พวกเขายังเป็นเด็ก” บันทึกโดยอิหม่ามมุสลิม.

❖ **أَقْفَمٌ** : ทำให้สิ้นคำคล้องตัว. ❖ **مَمْحُومٌ** : ลบล้างทำให้บกพร่อง. ❖ **لَا يَرْفَعُ رَأْسَهُ** : ไม่ทรงชำระล้าง ความผิดบาปให้แก่พวกเขาในวันกิยามะฮฺ อัลลอฮฺจะไม่ทรงยืนยันถึงความศรัทธาของพวกเขา. ❖ **أَشِيْمٌ** : คือผู้ที่ผมของเขาเริ่มมีหงอกเนื่องจากอายุมากขึ้น.

❖ **بِئْسَ مَا يَشْتَرِي بِأَيْمَانِهِ** : ผู้ยากไร้ที่หึงยะโสจองหอง.

❖ **لَا يَشْتَرِي إِلَّا بِأَيْمَانِهِ** : เขาจะไม่ซื้อขายนอกจากจะมีการสาบานเพราะด้วยการสาบานจะทำให้อีก ฝ่ายรู้สึกอ่อนลง.

❖ **وَلَا يَسْتَشْهَدُونَ** : พวกเขาไม่สามารถเอามาเป็นหลักฐานยืนยันได้เนื่องจากบางทีพวกเขารีบเร่งในการ เป็นพยานหรือพยานเท็จ.

❖ **تَسْبِقُ شَهَادَاتِهِمْ أَيْمَانُهُمْ** : บางคนยืนยันก่อนการสาบาน :

๑. เนื่องจากไม่ค่อยมีความหน้าเชื่อถือต่อพวกเขา พวกเขาเลยไม่ยืนยันนอกจากด้วยการสาบาน.
๒. หรือเป็นการพูดถึงพวกเขาด้วยลักษณะที่พวกเขาไม่ให้ความสำคัญกับการเป็นพยานยืนยันและ การสาบาน.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. สั่งเสียในการรักษาคำสาบาน. ๒. เป็นการบอกว่าการสาบานเท็จจะทำให้การค้าขายขายคล่องแต่มัน จะลบล้างความสิริมงคล. ๓. เป็นการส่ำทับตักเตือนสำหรับผู้ที่ไม่ค้าขายนอกจากจะมีการสาบาน.
๔. เป็นการเตือนว่าบาปจะยิ่งใหญ่ขึ้นหากสิ่งที่เป็นแรงจูงใจสู่การฝ่าฝืนมีน้อย.
๕. เป็นการตำหนิสำหรับผู้ที่ชอบสาบานและไม่ทำตามคำสาบาน นอกจากนี้มีความจำเป็นหรือสิ่งที่เป็น ผลประโยชน์.
๖. ท่านนบี ﷺ ได้ยกย่องบุคคลในศตวรรษที่ ๓ หรือ ๔ และบอกถึงสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากยุคของพวกเขา.
๗. ตำหนิผู้ที่เป็นพยานยืนยันแต่ไม่ถูกขอให้พยานยืนยัน บิดพลิ้วไม่ทำตามสัญญา และสาบานแต่ไม่ ทำตามคำสาบานและลุ่มหลงในเรื่องทางโลกโดยไม่สนใจและหลงลืมในเรื่องของการศรัทธาและความรู้.
๘. บรรดาสลัฟเขียนตีลูกๆของพวกเขาเนื่องจากการเป็นพยานยืนยันและสัญญา เป็นการให้ความสำคัญ ในเรื่องการสัญญา การเป็นพยานและการเอาใจใส่จากพวกเขาด้วยการอบรมสั่งสอนลูกหลานของ พวกเขาและเงื่อนไขที่อนุญาตให้เขียนตีเด็กเล็ก ดังนี้ :

 ๑. เด็กที่ถูกเขียนเป็นเด็กที่รับรู้สาเหตุของการถูกเขียน.
 ๒. เป็นการตักเตือนจากบุคคลที่มีสิทธิในการเตือน.
 ๓. จะต้องไม่กินเลยในการเขียนในด้าน จำนวน วิธีการ ประเภท สถานที่ เป็นต้น.
 ๔. สาเหตุของการลงโทษเหมาะสมกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับการกระทำของเด็ก.
 ๕. จะต้องมิเจตนาในการลงโทษคือการสอนไม่ใช่การแก้แค้น.

บทที่ ๖๓ : เรื่องการให้มีความรับผิดชอบในเรื่องของอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์
(การบริสุทธิ์ใจและปฏิบัติตาม)

การไม่ปฏิบัติคำมั่นสัญญาของอัลลอฮ์ นับเป็นการลดเกียรติต่อพระองค์ และเป็นการให้ออกภาพบกพร่อง ดังนั้นการให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮ์ จำเป็นต้องปฏิบัติต่อเพื่อนมนุษย์ถึงแม้พวกเขาจะเป็นผู้ปฏิเสธ ศรีทาก็ตาม และถึงแม้จะมีสภาพที่หนักหนา ก็ตาม ซึ่งมันคือการต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ ดังนั้นถือว่า ได้ตัดสินตามบทบัญญัติศาสนา และให้ความสำคัญต่อเรื่องของอัลลอฮ์และรอซูล ﷺ ของพระองค์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ และ ๒

๑. คำตรัสของพระองค์ที่ว่า : “ และพวกเจ้าจงปฏิบัติให้ครบตามพันธสัญญาของอัลลอฮ์ เมื่อพวกเจ้าได้ให้สัญญาไว้ และพวกเจ้าอย่าได้ทำลายคำสาบานหลังจากได้ยืนยันมัน ”.
๒. มีรายงานจากท่านบรูอัยดะฮ์ ว่าท่านรอซูล ﷺ นั้นเมื่อท่านได้แต่งตั้งแม่ทัพประจำกองทัพหรือหน่วยทหารย่อยๆ ท่านจะสั่งเสียให้เขามีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ และให้เขาปกครองดูแลบรรดามุสลิมที่อยู่ภายใต้การปกครองของเขาให้ดี และท่านรอซูลก็ได้กล่าวต่อไปอีกว่า : ท่านทั้งหลายจงต่อสู้ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ จงต่อสู้ในหนทางของอัลลอฮ์ จงต่อสู้กับผู้ปฏิเสธศรีทาท่ออัลลอฮ์ ท่านทั้งหลายจงต่อสู้ ท่านทั้งหลายจงอย่ายกอภรรยาซินเชลย อย่าบิดพลิ้วในสงคราม อย่าหันศพออกเป็นชิ้นๆ และอย่าฆ่าเด็ก เมื่อท่านพบศัตรูของท่านที่เป็นผู้ตั้งภาคี ก็จงเรียกร้องเชิญชวนพวกเขาด้วยสิ่งสามประการ เมื่อพวกเขาได้รับข้อหนึ่งข้อใดก็จงปล่อยพวกเขาไว้ นั่นคือจงเชิญชวนพวกเขาสู่ศาสนาอิสลาม หากพวกเขารับคำเชิญชวนก็ให้รับพวกเขาไว้ จากนั้นจงเชิญชวนพวกเขาย้ายออกจากที่อยู่ของพวกเขาไปยังที่อยู่ของเหล่าผู้อพยพ และแจ้งให้พวกเขาทราบว่าจะหากพวกเขาทำเช่นนั้น พวกเขาจะได้รับการปฏิบัติเช่นเดียวกับบรรดาผู้อพยพ และพวกเขาจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกับเหล่าผู้อพยพ หากพวกเขาปฏิเสธที่จะย้ายที่อยู่เดิม ก็จงแจ้งให้พวกเขาทราบเช่นเดียวกับอาหารับชนบทที่เป็นมุสลิมทั่วไป คือจะต้องอยู่ภายใต้กฎหมายและการปกครองของอัลลอฮ์ เช่นเดียวกับบรรดาผู้ศรีทาท่อ แต่พวกเขาจะไม่ได้รับส่วนแบ่งจากทรัพย์สินเลย เว้นแต่เมื่อพวกเขาออกไปสู้รบร่วมกับบรรดามุสลิม หากพวกเขาปฏิเสธ ก็ให้เก็บค่าส่วย และหากว่าพวกเขาตอบรับก็ปล่อยพวกเขาไว้ แต่หากพวกเขาปฏิเสธข้อเสนอนี้แล้ว ท่านก็จงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์ และเริ่มสู้รบกับพวกเขาได้ เมื่อพวกท่านได้ปิดล้อมเมืองหนึ่งเมืองใดได้แล้ว และพวกเขามีความต้องการที่จะให้พวกท่านปล่อยพวกเขาไว้ในความรับผิดชอบของอัลลอฮ์ และความรับผิดชอบของนบีของพระองค์ ท่านก็อย่าได้ปล่อยพวกเขาไว้ หากแต่จงให้พวกเขาอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของท่านและบรรดาพวกพ้องของท่าน เพราะการที่พวกท่านเปลี่ยนแปลง ยกเลิกสัญญาความรับผิดชอบของท่าน และพวกพ้องของท่านนั้น เป็นเรื่องที่เบากว่าที่จะเปลี่ยนแปลง ยกเลิกความรับผิดชอบของอัลลอฮ์ และความรับผิดชอบของนบีของพระองค์ และเมื่อพวกท่านได้ปิดล้อมเมืองใดแล้ว พวกเขาต้องการที่จะให้ท่านปล่อยพวกเขาไว้ตามการตัดสินชี้ขาดของอัลลอฮ์ ท่านจงอย่าปล่อยพวกเขาไว้ แต่จงให้พวกเขาขึ้นอยู่กับการชี้ขาดของท่าน เพราะท่านไม่อาจทราบได้ว่าการตัดสินชี้ขาดของท่านต่อพวกเขานั้นจะถูกต้องตรงกับข้อตัดสินชี้ขาดของอัลลอฮ์หรือไม่ (บันทึกโดยมุสลิม).

- ☀️ กองทหาร หมายถึง : จำนวนทหารที่มากกว่า ๔๐๐ นาย. ☀️ หน่วยทหารย่อยๆ หมายถึง : จำนวนทหารที่น้อยกว่า ๔๐๐ นาย. ☀️ ท่านทั้งหลายจงต่อสู้ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ คือ : ๑. จงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์. ๒. จงเริ่มต่อสู้ด้วยพระนามของอัลลอฮ์. ☀️ ในหนทางของอัลลอฮ์ คือ : หมายถึงการตั้งเจตนาอันบริสุทธิ์และปฏิบัติ. ☀️ ผู้ใดที่ปฏิเสธศรัทธาต่ออัลลอฮ์ คือ : ไม่ให้ต่อสู้กับมนุษย์เนื่องจากสาเหตุยัดติดกลุ่ม หรือคลังไคล้ชาติพันธุ์ หรือเพื่อชาติ ต่อสู้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อพวกเขาเอง คือ การนำพวกเขาออกจากไฟนรก ส่วนการปฏิเสธเวียนอยู่ ๒ อย่างคือ การปฏิเสธอย่างเปิดเผย และทำตัวหยิ่งโส. ☀️ ท่านทั้งหลายจงอย่ายกยอกทรัพย์สินเชลย คือ : ปกปิดทรัพย์สินเชลยเพื่อเอามาเป็นเจ้าของถือเป็นบาปใหญ่.
- ☀️ อย่าบิดพลิ้วในสงคราม หมายถึง : เมื่อเราได้ให้คำมั่นสัญญา เราอย่าได้บิดพลิ้ว อนุญาตให้บิดพลิ้วได้หากไม่มีการทำสัญญา เพราะในสงครามคือการใช้กลยุทธ์เล่ห์เหลี่ยม.
- ☀️ อย่าหันศฟออกเป็นขึ้นๆ หมายถึง : หันศฟเป็นท่อนๆโดยไม่มีความจำเป็น เพราะการแก้แค้นไม่ใช่ที่ของมัน ยกเว้นฝ่ายศัตรูกระทำกับพวกเราก่อน.
- ☀️ อย่าฆ่าเด็กๆ หมายถึง : อย่าฆ่าเด็กตัวเล็กๆ ผู้หญิง ผู้สูงอายุ นักบวชในศาสนา และคนป่วย ยกเว้นคนที่พยายามต่อสู้และปลุกระดมต่อสู้ หรือมีกลยุทธ์เล่ห์เหลี่ยมในการทำสงคราม.
- ☀️ ศัตรูของท่าน หมายถึง : ให้รับฆ่าพวกเขา และศัตรูนั้นมักจะหลอกลวงท่าน พยายามตีตัวออกห่างท่าน เพื่อพยายามกดขี่ท่านในที่สุด.
- ☀️ ทรัพย์สินเชลย คือ : สิ่งที่ยึดมาจากทรัพย์สินของบรรดาผู้ปฏิเสธในสงครามหรือผลที่ตามมา.
- ☀️ ส่วยหมายถึง : สิ่งที่ถูกแจกจ่ายเพื่อให้เข้ากองกลาง เช่น ๑ ส่วนห้า ของทรัพย์สินเชลย ภาษีท้องที่ และภาษีคัมครอง.
- ☀️ เว้นแต่เมื่อพวกเขาออกไปสู้รบ คือ : เมื่อพวกเขาเข้ารับอิสลาม และออกไปสู้รบพวกเขาจะได้รับเหมือนที่บรรดาผู้ศรัทธาได้รับ จากส่วนแบ่งทรัพย์สินเชลยและค่าส่วยอื่นๆ.
- ☀️ ภาษีคัมครอง คือ : เงินที่คนไม่ไช่มุสลิมต้องจ่ายเพื่อแลกกับค่าคัมครองและฟ่านักในราชอาณาจักรของชาวมุสลิม กรณีนี้อนุญาตให้เก็บจากคนที่ไม่ไช่ชาวยิว คริสเตียน พวกบูชาไฟได้.

สิ่งที่เราควรปฏิบัติต่อบรรดาผู้อยู่ภายใต้พันธสัญญา

<p>จำเป็นต้องรักษาคำมั่นสัญญาต่อพวกเขาหากพวกเขาดำรงไว้ซึ่งระเบียบ ข้อตกลง : “ตั้งนั้นตราบใดที่พวกเขาเที่ยงธรรมต่อพวกเจ้า ก็จงเที่ยงธรรมต่อพวกเขา ”</p>	<p>หากพวกเขาละเมิดสัญญา สัญญา ก็ จะ ลี น ส ุ ด ล ง อนุญาตให้ประกาศสงครามกับพวกเขาได้ : “ และถ้าหากพวกเขาทำลายคำมั่นสัญญาของพวกเขา หลังจาก ที่พวกเขาได้ทำสัญญา ไว้ ”</p>	<p>หากพวกเราเกรงว่าจะมีการทุจริตในสัญญา เราขอยกเลิกสัญญากับพวกเขาได้ : “ และถ้าหากเจ้าเกรงว่าจะมีการทุจริตจากพวกหนึ่งพวกใด ก็จงโอน (สัญญา) กลับคืนแก่พวกเขาไป ”.</p>
--	---	--

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

สิ่งที่มุสลิมปฏิบัติต่อบรรดาผู้ปฏิเสธในสงคราม	สิ่งที่บรรดาผู้ปฏิเสธปฏิบัติต่อบรรดามุสลิมในสงคราม
ห้ามฆ่าเด็กตัวเล็กๆ ผู้หญิง ผู้สูงอายุ นักบวชในศาสนา และคนป่วย.	ฆ่าเด็กตัวเล็กๆ ผู้หญิง ผู้สูงอายุ นักบวชในศาสนา และคนป่วย.
ต่อสู้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อพวกเขาเอง คือการนำพวกเขาออกจากไฟนรก.	ทำสงครามเพื่อประโยชน์บนโลกนี้.
บรรดามุสลิมมักรักษาคำมั่นสัญญาแก่พวกเขา.	มีจำนวนมากที่มักบิดพลิ้วคำมั่นสัญญา.
หากบรรดาผู้ปฏิเสธละเมิดสัญญา ให้แจ้งพวกเขาทราบถึงการสิ้นสุดของสัญญา.	พวกเขาจะไม่ประกาศให้บรรดามุสลิมรับทราบก่อน.
ไม่บิดพลิ้วสัญญา.	บิดพลิ้วสัญญา.
ห้ามหันศพบพวกเขาออกเป็นขึ้นๆ ยกเว้นฝ่ายศัตรูกระทำกับมุสลิมก่อน.	หันศพบบรรดามุสลิมออกเป็นขึ้นๆ โดยที่ฝ่ายมุสลิมไม่เคยกระทำกับศพบของพวกเขามาก่อน.
ไม่ให้บรรดามุสลิมสู้รบกับพวกเขาจนกว่าจะยื่นข้อเสนอให้เลือก คือเข้ารับอิสลาม หรือ จ่ายภาษีคุ้มครอง หรือสู้รบ.	ไม่มีการเชิญชวน ยื่นข้อเสนอเลย.
ให้ความเป็นธรรมในข้อตัดสินชี้ขาด และไม่อธรรม.	การตัดสินชี้ขาดของพวกเขาตั้งอยู่บนการอธรรม.
จำนวนผู้เสียชีวิตในสงครามที่ท่านนบี ﷺ ร่วมรบด้วยทั้งหมดตั้งแต่ถูกแต่งตั้งเป็นศาสนทูตจนสิ้นชีวิตไม่เกิน ๑ พันคน.	ท่านนบี ﷺ ไม่เคยฆ่าคนใดในสงครามเว้นแต่ ๑ คนเท่านั้น
ไม่เคยมีจารีกว่า เด็ก ผู้หญิง ผู้สูงอายุถูกฆ่าตาย.	

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. ข้อแตกต่างระหว่าง เรื่องของอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และสัญญาของบรรดามุสลิม.
๒. เป็นการแนะนำเพื่อให้เกิดความสูญเสียอันตรายน้อยที่สุด.
๓. คำกล่าวที่ว่า : ท่านทั้งหลายจงต่อสู้ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ในหนทางของอัลลอฮ์ (การทำสงครามจำเป็นต้องขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์ บริสุทธิ์ใจ และเดินตามบทบัญญัติศาสนา).
๔. คำกล่าวที่ว่า : ท่านทั้งหลายจงต่อสู้กับผู้ปฏิเสธต่ออัลลอฮ์ (สาเหตุจำต้องต่อสู้คือการปฏิเสธศรัทธา).
๕. คำกล่าวที่ว่า : จงขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์ แล้วจงต่อสู้กับพวกเขา (มนุษย์ไม่ควรพึ่งพละกำลังและอำนาจของตัวเอง).
๖. ข้อแตกต่างระหว่างการตัดสินชี้ขาดของอัลลอฮ์และบรรดาปวงประชาญ์.
๗. สิ่งที่เกิดขึ้นกับสาวกนบีท่านหนึ่งในการตัดสินชี้ขาดขณะเกิดเหตุการณ์จำเป็น ไม่รู้จะตรงตามการตัดสินของอัลลอฮ์หรือไม่ ? (เรื่องนี้ไม่ใช่แค่เฉพาะสาวกนบีอย่างเดียว แต่รวมถึงชนุคหลังจากพวกเขาอีกด้วย).

บทที่ ๖๔ : เรื่องการสาบานต่ออัลลอฮ์ (ในเชิงตัดพ้อ ตีกรอบความคิดตนเองเป็นที่ตั้ง)

ผู้ใดสาบานต่ออัลลอฮ์ในเชิงตัดพ้อ เท่ากับว่าเขาได้เสียมารยาทต่อพระองค์ เป็นการตีกรอบให้ความกรุณา และโปรดปรานของพระองค์แคบ และเป็นการคิดในแง่ลบต่อพระองค์ ทั้งหมดนี้เป็นการค้านกับการให้เอกภาพที่สมบูรณ์ และบางทีอาจค้านกับรากฐานของการให้เอกภาพ เพราะการสาบานในรูปแบบนี้มัน ทำให้ลดเกียรติหนักยิ่ง.

ประเภทของการสาบานต่ออัลลอฮ์

<p>เป็นที่อนุญาต : สาบานต่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่อัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ทรงบอกให้ทราบ ทั้งเรื่องราวที่ปฏิเสธและยืนยัน มีหลักฐานรับรองถึงความเป็นจริงของสิ่งนั้น (ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ แน่แน่นอนอย่างยิ่งพระองค์จะทรงให้สิทธิ์แก่นบีของพระองค์ในการเป็นคนกลางขอความช่วยเหลือแก่มวลมนุษย์ในวันปรโลก).</p>	<p>เป็นที่อนุญาต : สาบานต่ออัลลอฮ์ในสิ่งที่ตนมุ่งมั่นอย่างแน่วแน่ หวังขอ และคิดในทางบวกต่อพระองค์ มีเงื่อนไขว่าเขาต้องมีกิจการงานที่ดี ดังเช่นเรื่องราวของอนิส บินอฎุร <small>رضي الله عنه</small>.</p>	<p>เป็นสิ่งต้องห้าม อาจถึงขั้นการงานที่เคยทำมา ถูกกลบฝัง : มีพฤติกรรมลำพองในตัวเอง ตีกรอบความโปรดปรานของพระองค์แคบ และคิดในแง่ลบต่อพระองค์.</p>
---	--	--

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ และ ๒

๑. มีรายงานจากท่านญะบุบ บินอับดุลลอฮ์ رضي الله عنه ว่าท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า มีชายคนหนึ่งพูดว่า ขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ว่าพระองค์นั้นจะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่ชายคนหนึ่ง ดังนั้นอัลลอฮ์ ﷻ จึงตรัสว่า ใครเล่าที่สาบานในเชิงตีกรอบต่อข้า มิให้ยกโทษให้คนๆหนึ่ง ? แท้จริงข้าได้ยกโทษให้อภัยเขาไปแล้ว และได้ลบล้างการกระทำของเจ้าให้สูญเปล่าไปแล้ว (บันทึกโดยอิหม่ามมุสลิม) และมีรายงานโดยท่านอับดุลลอฮ์ رضي الله عنه ว่า : คนที่พูดนั้นเป็นคนที่เคร่งครัดในศาสนกิจ : ท่านอับดุลลอฮ์ رضي الله عنه บอกว่า : เขาพูดเพียงคำเดียว ทำให้เขาสูญเสียทั้งโลกนี้และโลกหน้า.

☞ อัลลอฮ์จะไม่ทรงอภัยโทษให้แก่ชายคนหนึ่ง หมายถึง : การท้อแท้ต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์ และดูหมิ่นดูแคลนปวงบ่าวของพระองค์และลำพองตน. ☞ สาบานในเชิงตีกรอบต่อข้า หมายถึง : ตีกรอบความกรุณา และความโปรดปรานของข้าที่มีต่อปวงบ่าวของพระองค์ที่ประพฤติชั่ว.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. ให้ระวังคำพูดในเชิงสาบานที่ตีกรอบความคิดตนเองเป็นที่ตั้ง. ๒. โฟนรานั้นมันอยู่ใกล้ทุกคนเสมือนเท้าที่แนบติดกับหูหนีบร้องเท้า. ๓. สวรรค์ก็เช่นเดียวกัน. ๔. มีหลักฐานที่สนับสนุนคำพูดที่ว่า : เขาพูดเพียงคำเดียว ทำให้เขาสูญเสียทั้งโลกนี้และโลกหน้า. ๕. การที่มนุษย์ไม่ได้รับการอภัยโทษ เป็นเพราะพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมติดตัวเขา.

บทที่ ๒๕ : บทว่าด้วยเรื่องการห้ามขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์ โดยพึ่งสิ่งอื่นที่พระองค์ทรงสร้าง (เพื่อแสดงให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์อย่างสมบูรณ์)

การขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์ โดยพึ่งสิ่งอื่นที่พระองค์ทรงสร้าง นับเป็นการลดเกียรติของอัลลอฮ์ เพราะเป็นการทำให้ระดับของพระองค์ต่ำกว่าผู้ที่ควรต้องได้รับการพึ่งจากพระองค์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๑

๑. มีรายงานจากท่านญับร บินมุฏอิม ว่า มีอาหรับชนบทคนหนึ่งมาหาท่านนบี ﷺ แล้วเขาได้พูดว่า ท่านรอซูลุลลอฮ์ครับ ตอนนี้ทุกชีวิตต่างอดโรย ผืนดินต่างหิวโหย ทรัพย์สิ้นเกิดความเสียหาย ดังนั้นขอให้ท่านช่วยวิงวอนต่อพระเจ้าของท่านได้โปรดประทานฝนให้แก่พวกเราด้วยเถิด พวกเราจะขอต่ออัลลอฮ์ โดยพึ่งอนุมัติท่าน และขอให้ท่านพึ่งต่ออัลลอฮ์ ทันใดนั้นท่านนบี ﷺ พูดทันทีว่า : ซุบฮานัลลอฮ์ (มหาบริสุทธิ์แด่อัลลอฮ์) และกล่าวขำอยู่เช่นนั้นจนกระทั่งดูได้จากสีหน้าของกลุ่มสหายของท่านนบีว่าต้องเป็นเรื่องใหญ่แน่ หลังจากนั้นท่านนบีจึงได้กล่าวว่า : พอเถอะท่าน ! ท่านรู้ไหมว่าอัลลอฮ์คือใคร ? แท้จริงกิจการงานของอัลลอฮ์นั้นยิ่งใหญ่กว่าสิ่งที่กล่าวมา แท้จริงแล้วพระองค์ไม่ถูกพึ่งให้ขอความช่วยเหลือผ่านผู้ใดจากสิ่งถูกสร้างของพระองค์...(บันทึกโดยอิหม่ามอบูดาูด).

❖ คำว่า **كفت** หมายถึง อดโรย อ่อนเพลีย ทรัพย์สิ้นเกิดความเสียหาย : เนื่องจากฝนไม่ตก และภัยแล้ง. ❖ ท่านจงวิงวอนขอให้ฝนตก หมายถึง : จงขอจากอัลลอฮ์ให้พระองค์โปรดประทานน้ำฝนแก่เรา คำพูดเช่นนี้เป็นที่ถูกต้อง ใครที่คิดว่าการตอบรับของคนนั้นหวังว่าจะได้ผล โดยไม่ต้องมีการอ้อนวอน. ❖ พวกเราจะขอต่ออัลลอฮ์ โดยพึ่งอนุมัติท่าน หมายถึง : พวกเราแต่งตั้งท่าน ให้เป็นคนกลางระหว่างเราและท่านเพื่อที่ท่านจะวิงวอนต่ออัลลอฮ์ให้แก่เรา และกรณีเช่นนี้เป็นการทำให้ระดับของอัลลอฮ์ที่สูงส่ง ต่ำกว่าระดับของท่านรอซูล ﷺ คำพูดแบบนี้เป็นสิ่งต้องห้าม. ❖ คำกล่าวที่ว่า : ซุบฮานัลลอฮ์ ซุบฮานัลลอฮ์ เป็นคำพูดที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งให้เห็นว่าเป็นการห้ามปราม และเป็นการให้อัลลอฮ์ ﷻ บริสุทธิ์ต่อสิ่งดังกล่าวนั้น. ❖ วยัยฮัก ! หมายถึง : ฉันขอให้ท่านเบาๆ หนอยฉันหวังดีต่อท่าน.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. เป็นการห้ามปรามใครที่พูดว่า : พวกเราจะขอต่ออัลลอฮ์ โดยพึ่งอนุมัติท่าน. ๒. ท่าทางของท่านนบีที่เปลี่ยนไป ทำให้คนรอบข้างมีสีหน้าที่เปลี่ยนไปเนื่องจากคำๆนี้. ๓. ท่านนบีไม่ได้ห้ามการให้คำว่า : เราขอให้ท่านช่วยวิงวอนพึ่งอนุมัติต่ออัลลอฮ์. ๔. คำว่า ซุบฮานัลลอฮ์ เป็นคำที่เตือนให้ระวัง. ๕. แท้จริงบรรดามุสลิมมากมายเคยขอให้ท่านนบีช่วยขอจากอัลลอฮ์ให้ประทานน้ำฝน ขณะที่ท่าน ﷺ ยังมีชีวิตอยู่ สิ่งนี้ถือว่าสมควรอย่างยิ่งผู้ที่ต้องการยื่นขอ ต้องใช้ถ้อยคำที่สุภาพและอ่อนโยน.

บทที่ ๒๖ : บทว่าด้วยเรื่องการปกป้องรักษาหลักการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ของท่านนบีมุฮัมมัดและการปิดกั้นหนทางที่จะนำไปสู่การตั้งภาคีทุกรูปแบบ (แม้กระทั่งสำนวนต่างๆ).

ตัวบทหลักฐานที่ ๑ และ ๒

๑. มีหะดีษบทหนึ่งที่รายงานจากอับดุลลอฮฺ บิน ซิดคิรว่า ฉันได้ไปหาท่านนบี ﷺ พร้อมกับคณะของตระกูลอามिर แล้วพวกเขาก็ได้พูดว่า ท่านนั้นเป็นเจ้านายเหนือพวกเรา ท่านนบีจึงกล่าวว่า : เจ้านายที่ยิ่งใหญ่นั้นคือ อัลลอฮฺผู้ทรงศิริ และทรงสูงส่ง แล้วพวกเราก็ตู้อีกว่าท่านนั้น เป็นผู้ประเสริฐที่สุดในหมู่พวกเรา และมีความสามารถยิ่งใหญ่เหนือพวกเรา ท่านจึงกล่าวว่าพวกท่านจงพูดไปตามปกติอย่างที่เคยพูดเถิด(ไม่ต้องใช้คำพูดพิเศษ)และอย่าได้ปล่อยให้ชัยฏอนเข้ามาอุดร้งพวกท่านเลย(บันทึกโดยอิหม่ามอบู ดาวูด ด้วยสายรายงานระดับดี).

๒. รายงานจากท่านอนัส ว่ามีคนกลุ่มหนึ่งพูดว่า : ท่านรอซูลลลอฮฺครับ ท่านคือผู้ประเสริฐสุดของพวกเรา ท่านคือลูกของผู้ประเสริฐสุดของพวกเรา ท่านคือผู้สูงส่งของพวกเรา ท่านคือลูกของนายผู้สูงส่งของพวกเรา แล้วท่านนบีจึงกล่าวว่า : ปุถุชนทั้งหลายเอ๋ย พูดท่านจงพูดตามปกติ ด้วยคำพูดของพวกท่านที่ใช้กัน และอย่าปล่อยให้ชัยฏอนล่อลวงพวกท่านจนคล้อยตามไปกับมัน ฉันคือมุฮัมหมัดเป็นบ่าวของอัลลอฮฺ และเป็นศาสนทูตของพระองค์ ฉันไม่ชอบที่จะให้พวกท่านกล่าวยกย่องฉันเกินกว่าฐานะของฉันที่อัลลอฮฺ ﷻ ได้ทรงแต่งตั้งให้แก่ฉัน (บันทึกโดยอิหม่ามอัลนะซาอีย์ด้วยสายรายงานระดับดี).

☞ เจ้านายที่ยิ่งใหญ่นั้นคือ อัลลอฮฺ หมายถึง : คำว่า อัซซัยยิด เป็นพระนามหนึ่งของอัลลอฮฺ มีความหมายที่มาจากผู้ทรงเป็นที่พึ่ง ท่านนบีได้ห้ามพวกเขาเช่นนี้ ก็เพราะไม่ให้ชัยฏอนเข้ามาแทรกแซงพวกเขาจนเลยเถิด มากไปกว่าการใช้คำที่หมายถึงเจ้านายที่มีความหมายเฉพาะจนแทนความหมายที่เป็นเจ้าทุกของสรรพสิ่ง ซึ่งความหมายนี้เป็นของอัลลอฮฺเท่านั้น. ☞ และอย่าได้ปล่อยให้ชัยฏอนเข้ามาอุดร้งพวกท่าน หมายถึง : อย่าให้มันทำให้พวกท่านคล้อยตามจนกระทั่งพวกท่านผลอพูดสิ่งต้องห้าม แล้วท่านนบีได้แนะนำให้พวกเขาารู้สิ่งที่ควรปฏิบัติ และห้ามพวกเขาจากสิ่งที่มีควรปฏิบัติ เพื่อเป็นการปกป้องหลักการให้เอกภาพอันบริสุทธิ์ปราศจากข้อบกพร่องและถูกทำลาย. ☞ ท่านคือผู้ประเสริฐสุดของพวกเรา หมายถึง : ทั้งชาติตระกูล ตำแหน่ง สถานภาพ , ท่านคือลูกของผู้ประเสริฐสุดของพวกเรา หมายถึง : ชาติตระกูลเท่านั้น ไม่รวม ตำแหน่ง สถานภาพ. ☞ และอย่าปล่อยให้ชัยฏอนล่อลวงพวกท่าน หมายถึง : อย่าให้มันทำให้พวกท่านเบี่ยงเบน จนพวกท่านตกเป็นทาสของมัน และเจริญรอยตามอย่างก้าวของมันจนในที่สุดพวกท่านก็เลยขอบเขตในศาสนา.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. เตือนให้ผู้คนออกห่างจากการเลยขอบเขตของศาสนา.
๒. สิ่งที่สมควรกล่าวแก่คนที่พูดว่า : ท่านเป็นเจ้านายเหนือพวกเรา ให้ตอบว่า : เจ้านายที่ยิ่งใหญ่นั้นคืออัลลอฮฺ และไม่อนุญาตให้คำเรียกว่าเจ้านายแก่คนชั่วฝ่าฝืน คนก๊กลอบ คนปฏิเสธ ไม่ว่าจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง. ๓. คำกล่าวที่ว่า : และอย่าได้ปล่อยให้ชัยฏอนเข้ามาอุดร้งพวกท่านเลย พร้อมกันนั้นพวกเขาไม่ได้พูดลอยๆ เว้นแต่มันคือความจริง.
๔. คำพูดที่ว่า : ฉันไม่ชอบที่จะให้พวกท่านกล่าวยกย่องฉันเกินกว่าฐานะของฉัน หมายถึง : คือสถานะแห่งความเป็นบ่าว และการเป็นศาสนทูต.

ส่วนที่ ๑๐ : บทส่งท้าย (มี ๑ บท)

เป็นการส่งท้ายบทนี้ อัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่ง :

๑. เพื่อไม่ให้พวกเราผิดกรรมเหมือนบรรดาผู้ตั้งภาคีซึ่งพวกเขาไม่ได้ให้เกียรติอันยิ่งใหญ่ต่อผู้สร้างเลย.
๒. เพื่อไม่ให้พวกเราล่าพองตนด้วยการงานที่เรากระทำ เพราะการงานของมนุษย์ย่อมมีความบกพร่องอยู่ในตัวของมัน ดังนั้นเพื่อให้บ่าวมีความนอบน้อมถ่อมตนต่ออัลลอฮฺ
๓. เป็นการเจริญรอยตามแบบของท่านอิหม่ามอัลบุกอริยฺในบทส่งท้ายหนังสือหะดีษของท่านที่ว่า : สองอย่างที่ท่านยกยิ่งในตาฮฺ ดูเหมือนว่าท่านกำลังวิงวอนขอต่ออัลลอฮฺ ให้ตาฮฺของท่านหนักไปด้วยหนังสือที่ท่านได้รวบรวม ประหนึ่งสิ่งถูกสร้างทั้งหลายมีน้ำหนักมาก และขอกอภัยโทษอันเนื่องมาจากความบกพร่องทั้งหลาย.

บทที่ ๖๗ คำตรัสของพระองค์ที่ว่า :

“ และพวกเราได้ให้ความยิ่งใหญ่ต่ออัลลอฮฺอันพึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของพระองค์ในวันกิยามะฮฺ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์มหาบริสุทธิ์ยิ่งแก่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี ”.

✦ คำสรรพนามที่กล่าวถึงบรรดาผู้ตั้งภาคีในสิ่งที่พวกเราได้ให้ความยิ่งใหญ่ต่ออัลลอฮฺอันพึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง โดยที่พวกเขาทำการตั้งภาคีต่อพระองค์ด้วยสิ่งถูกสร้างต่างๆที่พระองค์ทรงสร้างมัน และพระองค์ทรงบริสุทธิ์จากทุกสิ่งที่บกพร่องและต่ำต้อยและจากบรรดาหุ้นส่วนต่างๆ และหากพวกเขาให้การยิ่งใหญ่ต่อพระองค์จริงแล้ว แน่อนพวกเขาจะไม่เคารพสักการะ และเชื่อฟังอื่นจากพระองค์.

ตัวบทหลักฐานที่ ๒

มีรายงานจากอิบน์มุสอูด رضي الله عنه ว่าได้มีผู้รู้ชาวอิหร่านคนหนึ่งมาหาท่านรอซูล ﷺ แล้วเขาได้กล่าวว่า : “โอ้มุฮัมมัด พวกเราพบว่าอัลลอฮฺนั้นจะทรงให้ชั้นฟ้าต่างๆอยู่บนนิ้วหนึ่ง และบรรดาแผ่นดินอยู่บนนิ้วหนึ่ง และต้นไม้ต่างๆอยู่บนนิ้วหนึ่ง และดินโคลนอยู่บนนิ้วหนึ่ง และสิ่งต่างๆที่เหลืออยู่บนนิ้วหนึ่ง แล้วพระองค์จะทรงกล่าวว่า : ข้าคือพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ดังนั้นท่านนบี ﷺ จึงหัวเราะจนเห็นฟันกรามของท่านเป็นการแสดงให้เห็นว่า คำพูดของผู้รู้ชาวนั้นถูกต้อง แล้วท่านก็ได้อ่านอายะฮ์ที่ว่า : และพวกเราได้ให้ความยิ่งใหญ่ต่ออัลลอฮฺอันพึงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของพระองค์ในวันกิยามะฮฺ และในอีกสายรายงานหนึ่งของหะดีษบทนี้ที่อิหม่ามมุสลิมระบุว่า : และบรรดาภูเขากับต้นไม้อยู่บนนิ้วหนึ่ง แล้วพระองค์จะแกว่งมันเหล่านั้น แล้วกล่าวว่า : ข้าคือพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ข้าคืออัลลอฮฺ และในสายรายงานหนึ่งของหะดีษบทนี้ที่อิหม่ามอัลบุกอริยฺระบุว่า พระองค์จะทรงเอาบรรดาชั้นฟ้าไว้บนนิ้วหนึ่ง และน้ำกับดินโคลนไว้บนนิ้วหนึ่ง และส่วนอื่นที่เหลือก็อยู่บนอีกนิ้วหนึ่ง” บันทึกโดยอิหม่ามอัลบุกอริยฺและมุสลิม.

✪ **حبر** ผู้รู้ชาวยิว)คือผู้ที่มีความรู้มาก อาจถูกเรียกว่า **بحر** (แท้จริงพวกเราพบว่า):ในคัมภีร์อัลเตวารอต.

✪ ในหะดีษนี้ยืนยันถึงบรรดานิ้วของอัลลอฮ มีนิ้วที่แท้จริงคู่ควรกับอัลลอฮ เหมือนกับมือ มีมือที่แท้จริงคู่ควรกับอัลลอฮ

ตัวบทหลักฐานที่ ๓ ถึง ๕

๓. และในหะดีษบทหนึ่งที่บันทึกโดยอิมามมุสลิม โดยรายงานจากท่านอับดุลลอฮ อิบน์ อุมัรเป็นหะดีษมารฟูว่า ในวันกียามะฮ อัลลอฮจะทรงม้วนบรรดาชั้นฟ้า และพระองค์ก็จะกำมันด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์แล้วตรัสว่า ข้าคือพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ไหนเล่าผู้ที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย ? ไหนเล่าผู้ที่ยิ่งยโสทั้งหลาย ? จากนั้นพระองค์ทรงม้วนแผ่นดินทั้งเจ็ด และทรงกำไว้ด้วยพระหัตถ์ซ้ายของพระองค์ แล้วพระองค์ทรงกล่าวว่า : ข้าคือพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่

ไหนเล่าผู้ที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย ? ไหนเล่าผู้ที่ยิ่งยโสทั้งหลาย ?

๔. และมีหะดีษอีกบทหนึ่งรายงานจากท่านอิบนุอับบาส ได้กล่าวว่า : ฟ้าทั้งเจ็ดและแผ่นดินทั้งเจ็ดชั้น เมื่ออยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ผู้ทรงกรุณาปราณีแล้ว มันก็ไม่ใช่อื่นใด นอกจากเหมือนกับเมล็ดพืชเล็กๆ ที่อยู่ในมือของหนึ่งในหมู่พวกท่านเท่านั้น.

๕. และท่านอิบนุญาริร กล่าวว่า : ญุสได้พูดกับฉันว่า อิบนุวะฮบ บอกพวกเราว่า : อิบนุซัยด์ได้กล่าวว่า : บิดาของฉันพูดกับฉันว่า : ท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า ฟ้าทั้งเจ็ดชั้นนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับ แก้วอ้อของพระองค์ก็เหมือนกับเหรียญเล็กเจ็ดเหรียญที่ถูกโยนลงไปในผืนหนังเท่านั้น ท่านอิบนุญะริร กล่าวอีกว่า และอูซัยร ﷺ ได้กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า เมื่อเปรียบเทียบกับแก้วอ้อของพระองค์กับ บัลลังก์ ก็เปรียบเสมือนกับห่วงเหล็กที่ถูกโยนลงบนพื้นทะเลทรายที่เว้งว่าง.

✪ ข้าคือพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ หมายถึง : ข้าคือผู้ยิ่งใหญ่อย่างเบ็ดเสร็จ และมีอำนาจอย่างครบถ้วน ไม่มีผู้ใดแย่งชิงสองสิ่งนี้.

✪ ไหนเล่าผู้ที่ยิ่งใหญ่มบูรณ์ทั้งหลาย ? : เป็นประโยคคำถามเพื่อท้าทาย แสดงให้เห็นถึงบรรดาผู้มีอำนาจคนไหนครั้งเมื่อพวกเขาอยู่บนโลกนี้ พวกเขาเคยมีอำนาจ ชูเชิญ และหยิ่งยโสตลอดจนกดขี่ข่มขู่ของอัลลอฮ ? และในวันนั้นพวกเขาจะฟื้นคืนชีพเฉกเช่นผงฐลีที่มนุษย์กำลังเหยียบย่ำ.

✪ คำว่า ด้วยพระหัตถ์ซ้ายของพระองค์ : เป็นสำนวนสายรายงานที่แปลออกไป หากเราคาดการณ์ว่ามีสำนวนอยู่จริง ก็จะมีคามหมายไปได้ว่า พระหัตถ์อีกข้าง และจะไม่ค้านกับสำนวนที่ว่า " ทั้งสองพระหัตถ์ด้านขวา " ดังนั้นคำว่ามือจะไม่เหมือนกับสิ่งถูกสร้างที่มีข้างซ้ายซึ่งเป็นสิ่งที่บกพร่องกว่าด้านขวา.

✪ เสมือนเมล็ดพืช หมายถึง : เมล็ดพืชหนึ่งที่เล็กมาก และนี่เป็นการบ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ไม่มีความรู้ใดที่ห้อมล้อมพระองค์ได้.

✪ คำว่า แก้วอ้อของพระองค์ หมายถึง : แทนวางพระบาททั้งสองของอัลลอฮ ﷻ คำว่า ผืนหนัง หมายถึง : สิ่งที่ทำมาจากหนังสัตว์ หรือไม้ ฎูกวางเป็นเกราะป้องกันจากธนู หอกของศัตรูหรืออื่นๆ.

❖ คำว่าอัลอรัซ บัลลั๊ก : เป็นสิ่งถูกสร้างที่มีความยิ่งใหญ่ ซึ่งอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปราณีได้ประทับอยู่เหนือมัน และไม่มีผู้ใดที่จะให้เกียรติตามที่ควรต่อมัน นอกจากอัลลอฮ์.

❖ หะดีษของท่านบีได้บ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ด้วยเหตุนี้สมควรที่จะนำการรอรูดาธิบายอายะฮ์นี้เข้ากับบทนี้.

ตัวบทหลักฐานที่ ๖ และ ๗ :

๖. และรายงานจากอิบนุมาญญูฮ์ رضي الله عنه ว่า : “ ระหว่างชั้นฟ้าโลกดุนยากับฟ้าที่อยู่ถัดไป มีระยะทางห่างกัน ๕๐๐ ปี และระยะห่างในแต่ละชั้นฟ้าชั้นนั้นคือ ๕๐๐ ปี และระหว่างชั้นฟ้าทั้งเจ็ด กับเก้าอี้ของพระองค์นั้นห่างกัน ๕๐๐ ปี และระหว่างเก้าอี้ของพระองค์ กับน้ำห่างกัน ๕๐๐ ปี และบัลลังก์นั้นอยู่เหนือน้ำ และอัลลอฮ์ทรงประทับอยู่เหนือบัลลังก์ ไม่มีสิ่งใดจากการงานของพวกเจ้าทั้งหลายจะซ่อนเร้นพระองค์ไปได้เลย ” (บันทึกโดยอิบนุมาญญูฮ์ จากฮัมมาด อิบนุสะละมะฮ์ จากอาซิม จากซัร จากท่านอับดุลลอฮ์ และเช่นเดียวกันอัลลิสฏีได้รายงานจากอาซิม จากอบูวาอิล จากท่านอับดุลลอฮ์ โดยอัลฮัซฟีซอซชะฮะบีย ร่อฮิมายุลลอฮ์ได้บอกว่าหะดีษนี้มีหลายสายรายงาน).

๗. และรายงานจากอัลอับบาส บิน อับดุลมุฏฏอ็อลิบ رضي الله عنه ว่าท่านร่อซูลุลลอฮ์ ﷺ กล่าวว่า : “ พวกท่านทราบไหมว่าระยะทางระหว่างท้องฟ้ากับแผ่นดินห่างกันเท่าไร พวกเราตอบว่า : อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์เท่านั้นที่รู้ดี ท่านบิกล่าวว่ : ระหว่างทั้งสองนั้นมีระยะการเดินทาง ๕๐๐ ปี และในระหว่างแต่ละชั้นฟ้าชั้นนั้นมีระยะการเดินทาง ๕๐๐ ปี และความหนาของฟ้าแต่ละชั้นนั้นมีระยะการเดินทาง ๕๐๐ ปี ซึ่งระหว่างท้องฟ้าชั้นที่เจ็ด กับบัลลังก์นั้นมีทะเลกั้นอยู่ จุดสูงสุดและจุดต่ำสุดของทะเลนั้น มีระยะห่างกันเท่ากับระยะห่างของชั้นฟ้าและแผ่นดิน และอัลลอฮ์ทรงอยู่เหนือทุกสิ่งดังกล่าวนั้น และไม่มีสิ่งใดจากการงานทั้งหลายของมนุษย์จะซ่อนเร้นไปจากพระองค์ได้เลย ” (บันทึกโดยอบูดาอูดและท่านอื่นๆ).

❖ อัลลอฮ์ทรงอยู่เหนือบัลลังก์ : เป็นหลักฐานชัดเจนถึงการยืนยันความสูงส่งแต่อัลลอฮ์ทั้งด้านตัวตนและคุณลักษณะของพระองค์.

❖ ไม่มีสิ่งใดจากการงานทั้งหลายของพวกท่านจะซ่อนเร้นไปจากพระองค์ได้ : ทั้งการงานที่เกิดจากหัวใจ อวัยวะต่างๆ ทั้งที่ถูกให้มองเห็นและได้ยิน ทั้งนี้เป็นเพราะความรู้และความกว้างขวางของพระองค์ จุดนี้เองหลังจากได้บอกถึงความสูงส่งเพื่อที่จะแจ้งให้ทราบว่า ความสูงส่งของพระองค์ที่อยู่เหนืออื่น ไม่ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการรอบรู้สิ่งที่เกิดขึ้นจากพวกเราแม้แต่น้อย และเป็นเครื่องหมายอันชัดเจนที่บ่งชี้ถึง อัลลอฮ์ทรงอยู่เหนือทุกสิ่งดังกล่าวนั้น.

❖ ประโยคคำถามที่ว่า พวกท่านทราบไหม : มี ๒ นัยยะ คือ ๑. เพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสนใจ สิ่งที่จะถูกกล่าวต่อไปนี้ ๒. เป็นประโยคควรระวังสิ่งที่จะกล่าวแก่พวกเขา.

❖ อัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์รู้ดียิ่ง คือ : ถูกให้กล่าวได้เฉพาะ ๑. ขณะท่านบิ ﷺ ยังมีชีวิตอยู่ ๒. ในเรื่องหลักการศาสนาที่ท่านบิรู้เท่านั้น. ❖ เรื่องดังกล่าวนี้ เป็นการให้เกียรติ เติบโตความยิ่งใหญ่ต่ออัลลอฮ์และให้ควรระวังการขัดแย้งต่อพระองค์ เพราะพระองค์นั้นทรงอยู่เหนือ ทรงสูงส่งเหนือกว่าพวกเราและทุกสิ่งทั้งหมด พระองค์ทรงล้อมพวกเราไว้แล้ว.

ประเด็นต่างๆ ในบทนี้

๑. อรรถาธิบายคำตรัสของพระองค์ที่ว่า : “ และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของพระองค์ ในวันกิยามะฮฺ”.
๒. แท้จริงความรู้ดังกล่าวเหล่านี้ ยังคงมีอยู่กับชาวอิวซึ่งพวกเขามีชีวิตอยู่ในยุคของท่านนบี ﷺ โดยที่พวกเขาอาจปฏิเสธมันได้เลย และมีอาจตีความเป็นอย่างอื่น (มีคำกล่าวว่าคุณเหมือนว่าชาวอิวในยุคของท่านนบีจะดีกว่าพวกที่บิดเบือนหลักฐานนี้ เพราะพวกเขาได้ปฏิเสธมัน และมีได้ตีความเป็นอย่างอื่น.
๓. แท้จริงผู้รู้ชาวอิวท่านนั้น ครั้นเมื่อได้บอกแก่ท่านนบี ﷺ ท่านนบีถึงกับเชื่อทันที และอัลกุรอานได้ประทานเป็นเครื่องยืนยันในเรื่องดังกล่าวด้วย.
๔. ปรากฏว่าท่านนบี ﷺ หัวเราะหนักมาก ขณะที่ผู้รู้ชาวอิวท่านนั้น ได้บอกเรื่องราวที่เป็นความรู้อันยิ่งใหญ่แก่ท่าน.
๕. มีการกล่าวถึงพระหัตถ์ทั้งสองของพระองค์อย่างชัดเจน และแท้จริงบรรดาชั้นฟ้าอยู่ในพระหัตถ์ด้านขวา ส่วนบรรดาแผ่นดินอยู่ในพระหัตถ์อีกด้านหนึ่ง และมีหลักฐานยืนยันว่า อัลลอฮฺมีพระหัตถ์ทั้งสอง ที่ปรากฏในอัลกุรอานและแบบอย่างนบี ตลอดจนมติเอกฉันท์ของปวงประชาผู้ยุคอดีต.
๖. มีการกล่าวถึงพระหัตถ์ด้านซ้ายอย่างชัดเจน แต่เป็นสายรายงานซาต (ผิดเพี้ยน) ที่แปลกออกไป.
๗. มีการกล่าวถึงท้ายถึงบรรดาผู้มีอำนาจจอมปลอม และบรรดาผู้หยิ่งโส.
๘. คำพูดที่ว่า เหมือนกับเมล็ดพืชเล็กๆ เมล็ดหนึ่ง ที่อยู่ในฝ่ามือของคนหนึ่งในหมู่พวกท่าน.
๙. ความยิ่งใหญ่ของแก้อี้ของพระองค์เมื่อเทียบกับบรรดาชั้นฟ้าหลาย ก็เหมือนกับเหรียญเล็กๆ เจ็ดเหรียญถูกโยนลงไปในบึงหนึ่งเท่านั้น.
๑๐. ความยิ่งใหญ่ของบัลลังก์ของพระองค์ เมื่อเทียบกับแก้อี้ของพระองค์ ก็เปรียบเสมือนกับท่วงเหล็กถูกโยนลงบนผืนทะเลทรายที่เว้งว่าง.
๑๑. แท้จริงบัลลังก์ของพระองค์ ไม่ใช่หมายถึงแก้อี้ของพระองค์.
๑๒. แต่ละชั้นฟ้ามีระยะทางห่างกันเท่าไร ? ๕๐๐ ปี.
๑๓. ชั้นฟ้าทั้ง ๗ มีระยะทางห่างกันกับแก้อี้ของพระองค์เท่าไร ? ๕๐๐ ปี.
๑๔. ระยะทางระหว่างแก้อี้ของพระองค์กับน้ำเท่าไร ? ๕๐๐ ปี.
๑๕. แท้จริงแก้อี้ของพระองค์อยู่เหนือน้ำ.
๑๖. ระยะทางระหว่างชั้นฟ้ากับพื้นดินเท่าไร ? ๕๐๐ ปี.
๑๗. ความหนาของท้องฟ้าแต่ละชั้นต้องใช้ระยะเวลา ๕๐๐ ปี.
๑๘. แท้จริงมีทะเลที่อยู่เหนือบรรดาชั้นฟ้า ระหว่างจุดสูงสุดและจุดต่ำสุดของทะเลนั้น ต้องใช้ระยะเวลาเดินทางถึง ๕๐๐ ปี อัลลอฮฺทรงรู้ดียิ่ง สิ่งที่ได้รับจากหลักฐานต่างๆ ที่ปรากฏในหะดีษบทนี้คือ :
 ๑. พึงระวังการขัดแย้งต่ออัลลอฮฺ. ๒. แท้จริงไม่มีสิ่งใดจากการงานทั้งหลายของมนุษย์จะซ่อนเร้นไปจากอัลลอฮฺได้เลย.

อัลลอฮฺผู้ทรงรู้ยิ่ง สุดท้ายนี้ขอสรรเสริญแด่อัลลอฮฺผู้ทรงอภิบาลแห่งสากลโลก ตลอดจนขออัลลอฮฺทรงยกเกียรติ และความศานติสุขประสพแก่ท่านนบีมุฮัมหมัด ﷺ ข้าขอต่ออัลลอฮฺโปรดทรงให้บันปลายของเราและพวกท่านทั้งหลายอยู่บนการให้เอกภาพอันบริสุทธิ์ อามีน.

แบบทดสอบส่วนที่ ๙ และบทส่งท้าย (มี ๑๖ บท)

คำถามที่หนึ่ง : จงเติมเครื่องหมาย ในช่องสี่เหลี่ยมที่เหมาะสม หรือเติมประโยคให้สมบูรณ์

๑. คำวิงวอนที่ว่า : ขอความศานติสุขประสบแต่อัลลอฮฺ เป็นการวิงวอนที่ : ไม่เหมาะสม. เป็นสิ่งต้องห้าม. อนุญาต.
๒. คำว่า อัศสะลาม เป็นพระนามของอัลลอฮฺ ในด้าน : การยืนยันตัวตน. เป็นการให้การบริสุทธิ์จากข้อบกพร่อง. ถูกทั้งหมด. และอัลลอฮฺควรได้รับ : การวิงวอนขอต่อพระองค์. ขออ้ออให้แก่พระองค์.
๓. ห้ามไม่ให้ขออ้ออให้แก่สิ่งใด เป็นการได้รับความศานติสุขปลอดภัย (กล่าวสลาม) พ้นจากสิ่งหนึ่ง นอกจากว่าสิ่งนั้นมีคุณลักษณะตรงกันข้าม : ถูกต้อง. ผิด.
๔. คำวิงวอนที่ว่า : โอ้อัลลอฮฺ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษแก่ฉัน หากพระองค์ทรงประสงค์ เป็นการวิงวอนที่ : ไม่เหมาะสม. เป็นสิ่งต้องห้าม. อนุญาต.
๕. อนุญาตให้ใช้ถ้อยคำในขณะวิงวอนขอต่ออัลลอฮฺว่า อินชาอัลลอฮฺ (หากอัลลอฮฺทรงประสงค์) : ถูกต้อง. ผิด. และการใช้ถ้อยคำเช่นนี้ หมายถึงการตั้งเงื่อนไข : ถูกต้อง. ผิด.
๖. มนุษย์มีสิทธิ์เมื่อวิงวอนขอต่ออัลลอฮฺ อย่างล้งแล และกล่าวถ้อยคำในทำนองว่า ฉันไม่รู้ว่าคุณสิ่งนี้จะดีหรือไม่ดีต่อฉัน : ถูกต้อง ผิด.
๗. เมื่อบ่าวของอัลลอฮฺวิงวอนขอต่อพระองค์ ต้องขอในสิ่งที่เกิดขึ้นจริงแก่เขา ดังนั้นไม่มีสิ่งใดที่ยาก หรือไม่มีความเป็นไปได้สำหรับอัลลอฮฺ : ถูกต้อง. ผิด.
๘. คำวิงวอนที่ว่า : โอ้อัลลอฮฺ แท้จริงฉันขอต่อพระองค์ให้ฉันเป็นผู้อารักขา ณ ประตูลสวรรค์ เป็นการวิงวอนที่ : อนุญาต. เป็นสิ่งต้องห้าม.
๙. คำวิงวอนที่ว่า : โอ้อัลลอฮฺ แท้จริงฉันขอต่อท่านให้ปลดเปลื้องการกำหนดศภวะที่ยากลำบาก แต่เป็นการขอให้ปลดเปลื้องอย่างนิมนวล เป็นการวิงวอนที่ : อนุญาต. เป็นสิ่งต้องห้าม.
๑๐. ท่านจะขอต่ออัลลอฮฺได้ไหม ให้ได้รับ : สวรรค์. สวรรค์อัลฟิรเดาซชั้นสูงสุด.
๑๑. การอ้ออขอให้ได้รับสิ่งที่ดีกว่า : ต้องมี. ไม่ต้องมี. การใช้คำว่า ฉันไม่รู้ว่าคุณสิ่งนี้จะดีหรือไม่ดีต่อฉัน ในขณะวิงวอน.
๑๒. คำพูดที่ว่า : ทาสชายของคนนั้น หรือทาสหญิงของคนนี้ เป็นคำพูดที่ : อนุญาต. เป็นสิ่งต้องห้าม.
๑๓. การพูดของเจ้านายที่ว่า : ทาสชายของฉัน จงนำสิ่งนั้นมานี้ เป็นคำพูดที่ : อนุญาต. เป็นสิ่งต้องห้าม.
๑๔. ห้ามพูดคำว่า : เด็กรับใช้ชาย และเด็กรับใช้หญิงของฉัน เพื่อเป็นการให้สิทธิการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺ ถึงแม้จะเป็นถ้อยคำก็ตาม : ถูกต้อง. ผิด.
๑๕. การขอ มีทั้งเป็นที่ต้องห้ามหรือไม่เหมาะสม ยกเว้นเกิดความจำเป็นหรือในยามวิกฤติเท่านั้น :

ถูกต้อง. ผิด.

๑๖. ผู้ใดที่ขอเงินต่อท่านโดยอ้างถึงอัลลอฮ์ เพื่อที่จะนำไปซื้อสิ่งต้องห้ามในศาสนาเช่น สุรา : ต้องให้การช่วยเหลือ. ไม่ต้องให้การช่วยเหลือ.

๑๗. ฮุกุมการตอบรับการช่วยเหลือแก่ ผู้ใดที่ขอต่ออัลลอฮ์ : เป็นสิ่งที่ส่งเสริม. เป็นสิ่งที่จำเป็น.

๑๘. ในหะดีษที่ว่า : (ผู้ใดเชิญชวนพวกท่าน พวกท่านจงตอบรับคำเชิญชวนนั้นซะ) จุดประสงค์ของคำว่าเชิญชวนคือ : เพื่อให้เกียรติ. เพื่อเรียกร้อง.

๑๙. การตอบรับคำเชิญชวน เป็นสิ่ง : จำเป็นโดยไม่มีข้อแม้. นำส่งเสริมให้กระทำ ยกเว้น การตอบรับคำเชิญชวนร่วมงานแต่งงาน เพราะมันเป็นวาฮิบ.

๒๐. ผู้ใดขอความคุ้มครองให้พ้นจากสิ่งหนึ่งที่มีความจำเป็นต้องปฏิบัติหรือละทิ้ง ดังนั้นเขาควรที่จะ : ได้รับการช่วยเหลือให้พ้นจากสิ่งนั้น ไม่ควรได้รับการช่วยเหลือให้พ้นจากสิ่งนั้น.

๒๑. (กิจงขอคูอาอ์ให้เขาเถิด เพื่อให้พวกท่านรู้สึก ว่า พวกท่านได้ตอบแทนความดีให้แก่เขาแล้ว) หมายถึง : ขอคูอาอ์ให้ครั้งเดียว. พวกท่านอย่าละเลยในการขอคูอาอ์ให้.

๒๒. (ห้ามขอสิ่งใดๆ ด้วยการอ้างพระพักตร์ของอัลลอฮ์ เว้นแต่สวรรค์) หมายถึง : ท่านอย่าขอแก่คนใดที่เป็นสิ่งถูกสร้างทั้งหลาย ด้วยการอ้างพระพักตร์ของอัลลอฮ์ : ท่านอย่าขอต่ออัลลอฮ์ ด้วยการอ้างพระพักตร์ของพระองค์เว้นแต่สวรรค์. ทั้งหมดที่กล่าวมา.

๒๓. คุณลักษณะพระพักตร์ของอัลลอฮ์ มีหลักฐานยืนยันด้วย : อัลกุรอาน. แบบอย่างของท่านนบี. มติเอกฉันท์. ทั้งหมดที่กล่าวมา.

๒๔. คำพูดที่ว่า : (โอ้อัลลอฮ์ ฉันขอต่อท่านด้วยพระพักตร์ของท่านอันทรงเกียรติ โปรดทรงดลบันดาลให้ฉันท่องจำกุรอานด้วยเถิด) เป็นคำพูดที่ : อนุญาต. เป็นสิ่งต้องห้าม.

๒๕. คำพูดที่ว่า : (โอ้อัลลอฮ์ ฉันขอต่อท่านด้วยพระพักตร์ของท่าน โปรดทรงมอบเครื่องใช้เฟอร์นิเจอร์ที่งดงามแก่ฉันเถิด) เป็นคำพูดที่ : อนุญาต. เป็นสิ่งต้องห้าม.

๒๖. คำพูดที่ว่า : (หากท่านเชื่อฟังฉันสักนิด และไม่เดินทาง ท่านก็จะไม่ประสบกับอุบัติเหตุแน่) เป็นคำพูดที่ : อนุญาต. เป็นสิ่งต้องห้าม.

๒๗. คำพูดที่ว่า : (หากฉันไม่เดินทาง กำไรคงไม่หลุดมือฉันแน่) เป็นคำพูดที่ : อนุญาต. เป็นสิ่งต้องห้าม.

๒๘. คำพูดที่ว่า : (หากสิ่งนั้นได้เป็นไปตามประสงค์ของอัลลอฮ์ ฉันคงไม่โกหก) เป็นคำพูดที่ : อนุญาต. เป็นสิ่งต้องห้าม.

๒๙. คำพูดที่ว่า : (หากฉันมีทรัพย์สินเหมือนคนนั้น ฉันจะบริจาคมัน) เป็นคำพูดที่ : อนุญาต. ส่งเสริมให้กระทำ เป็นสิ่งต้องห้าม.

๓๐. คำพูดที่ว่า : (หากฉันมาเรียน ฉันคงจะได้รับประโยชน์อย่างแน่นอน) เป็นคำพูดที่ : อนุญาต. เป็นสิ่งต้องห้าม.

๓๑. สมควร. ไม่สมควร. สำหรับคนที่มีสติปัญญาในการปล่อยให้ความเพียรพยายามของเขาอยู่ในสิ่งที่เปล่าประโยชน์.

๓๒. สิ่งที่มีมนุษย์ไม่มีความสามารถในเรื่องนั้น : เป็นสิทธิ์ของเขา. ไม่ใช่เป็นสิทธิ์ของเขา. ที่จะอ้างถึงหลักการกำหนดสภาวะการณ์ในเรื่องดังกล่าว.

๓๓. การอ้างถึงหลักการกำหนดสภาวะการณ์เป็นสิ่งที่ถูกต้องในเรื่องที่เกี่ยวข้อง : ภัยที่ประสบ ไม่ใช่การตำหนิตัวเอง. การตำหนิตัวเอง ไม่ใช่ภัยที่ประสบ.

๓๔. การด่าสายลม เป็นที่ : อนุญาต. เป็นสิ่งที่น่ารังเกียจ และคำพูดที่ว่า (ลมได้พาน้ำฝนมา) เป็นคำพูดที่ : อนุญาต. เป็นสิ่งที่ต้องห้าม.

๓๕. คำพูดที่ว่า : (พระเจ้าของฉันรักฉัน) ของคนที่ได้รับความโปรดปรานอย่างหนึ่ง ถือว่าเป็นคำพูดที่อนุญาต : ถูกต้อง ผิด.

๓๖. ผู้ใดที่เห็นคนชั่วแต่มีฐานะร่ำรวย แล้วเขากล่าวว่า : เขาไม่ควรได้รับทรัพย์สินเหล่านี้เลย การพูดอย่างนี้ : อนุญาต. เป็นสิ่งที่ต้องห้าม.

๓๗. มนุษย์หากเพิกเฉยต่อหน้าที่ที่จำเป็นต้องปฏิบัติในศาสนา กระทำในสิ่งที่ต้องห้าม และเขาคิดดีต่ออัลลอฮ์ การคิดอย่างนี้คือการ : คิดไม่ดี. คิดดี ต่ออัลลอฮ์.

๓๘. มีบางคนคิดว่าหากเขาวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ด้วยรูปแบบที่ถูกต้องตามบทบัญญัติ อัลลอฮ์จะไม่ทรงตอบรับการวิงวอนนั้น การคิดอย่างนี้คือการ : คิดไม่ดี. คิดดี.

๓๙. คำพูดที่ว่า : (อัลลอฮ์ทรงอำนาจที่จะลงโทษคนดีและตอบแทนคนชั่ว) การคิดอย่างนี้คือการ : คิดไม่ดี. คิดดี.

๔๐. คำพูดที่ว่า : (ฉันมีสิทธิ์ได้รับตำแหน่งนี้มากกว่าคนนั้นซะอีก) การคิดอย่างนี้คือการ : คิดไม่ดี. คิดดี.

๔๑. คำพูดที่กล่าวแก่คนป่วยว่า : (อ่อนแอจัง) และ (ท่านสมควรแล้ว) และ (หากฉันมีความสามารถแน่นอนเรื่องแบบนี้คงไม่ประสบกับท่านแน่) การคิดอย่างนี้คือการ : คิดไม่ดี. คิดดี.

๔๒. คำพูดที่ว่า : (หากอำนาจอยู่ในมือของฉัน แน่نونฉันจะแต่งตั้งคนนั้นเป็นผู้ตัดสินศาสนา) ชุกม์คือ : อนุญาต. ไม่อนุญาต.

๔๓. คำพูดที่ว่า : (หนทางแห่งความปลอดภัย) การคิดอย่างนี้คือการ : คิดไม่ดี. คิดดี.

๔๔. คำพูดที่ว่า : (สมควรแล้วที่เราจะไม่ประสบกับโรคภัยต่างๆ และให้เราในปัจจุบันยังชีพที่กว้างขวางขึ้น) เป็นการมองในแง่ : ร้าย. ดี.

๔๕. จำเป็นสำหรับทุกคนต้องมองตัวเองในแง่ : ร้าย. ดี.

๔๖. จำเป็นที่ท่านต้องมองตัวเองในแง่ร้ายเพื่อไม่让您หลงตัวเอง : ถูกต้อง. ผิด.

๔๗. จิตใจเป็นแหล่งรวมของทุกความชั่ว ที่มาจากความเห็นแก่ตัว และการอธรรม : ถูกต้อง. ผิด.

๔๘. ลำดับของหลักศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณ์มี : ๔ ลำดับ. ๕ ลำดับ. ๓ ลำดับ.

๔๙. ชุกม์ของผู้ปฏิเสธหลักการศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะการณ์ : ตกศาสนา. ไม่ตกศาสนา.

๕๐. คำว่า (ในจิตใจของฉันมีสิ่งหนึ่งที่มาจากการกำหนดสภาวะของอัลลอฮ์) คือ : เป็นการสงสัยและระแวงใจ. เป็นการปฏิเสธทั้งรู้ตัวและมั่นใจ.

๕๑. คำว่า (ในจิตใจของฉันมีสิ่งหนึ่งที่มาจากการกำหนดสถานะของอัลลอฮ) คือ :.....
 และผู้พูดอย่างนี้ ตกศาสนาหรือไม่?.....
๕๒. ปากกา คือ : สิ่งแรกที่ถูกสร้างทั้งหมด สิ่งแรกที่ถูกสร้างตามที่เรามองเห็น.
๕๓. ธรรมเนียมปฏิบัติของชนในยุคก่อนในการคลี่คลายปัญหาที่คลุมเครือ ด้วยการถาม : บรรดาผู้รู้.
 บรรดานักบวช.
๕๔. การถามผู้รู้หลายท่านเป็นที่อนุญาต หากถาม : เพื่อให้เกิดความมั่นใจ. เพื่อเลือกปฏิบัติ.
 ทั้งหมดถูกต้อง.
๕๕. สิ่งที่คลุมเครือจะหมดไป หากนำเรื่องดังกล่าวกลับไปยัง : อัลลอฮและรอซูลของพระองค์.
 บรรดาผู้รู้.
๕๖. จำเป็นต้องระวังตัวเองให้ออกห่างจากการฟังสิ่งที่คลุมเครือ เพราะมันจะมีผลกระทบ : ถูกต้อง.
 ผิด.
๕๗. ผู้คนส่วนมากมักจะขัดแย้งกับคำสั่งของท่านบี ﷺ ด้วยการฟังสิ่งที่คลุมเครือแล้วเผยแพร่มัน :
 ถูกต้อง. ผิด.
๕๘. ไม่อนุญาตให้อ่านคัมภีร์อัดเตาร็อตของชาวยิว และอัลอินญิลและอื่นจากนั้น ถือเป็นการเลื่องที่ตีกว่า :
 ถูกต้อง. ผิด.
๕๙. การนำบทว่าด้วยเรื่องโทษของบรรดาผู้ที่ทำรูปต่างๆ เป็นการวางผิดพลาดของบรรดานักวิชาการบาง
 ท่าน เพราะบทนี้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ แต่เกี่ยวข้องกับเรื่องฟิสิก (ศาสนบัญญัติ)
 ถูกต้อง. ผิด..
๖๐. โทษทัณฑ์ของผู้ถ่ายรูปรูปองค์ประกอบอยู่ : ๕ ส่วน. ๔ ส่วน. ๓ ส่วน.
๖๑. การถ่ายภาพเป็นการ สร้าง และประดิษฐ์โดยผู้ถ่ายภาพนั้น มีหุ้นส่วนกับอัลลอฮในเรื่องดังกล่าว :
 ถูกต้อง. ผิด.
๖๒. การถ่ายภาพ ปั้นภาพ เป็นบาปใหญ่ชนิดหนึ่ง เพราะเป็นการ : เลียนแบบบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา.
 กระทำเลยขอบเขต. เลียนแบบการสร้างของอัลลอฮ.
๖๓. การถ่ายภาพต้นไม้ ทะเล ภูเขา และแม่น้ำ เป็นที่ : อนุญาต. ต้องห้าม.
๖๔. การลบรูปภาพ ด้วยวิธี : การป้ายสีอื่นทับจนหาย. ตัดหัวรูปปั้นออก. ขูดใบหน้าออกจาก
 ภาพ. ที่สามารถกระทำได้ทั้งหมดตามสภาพ.
๖๕. หลุมศพที่มีเกียรติ มีสัญลักษณ์ด้านบนมัน คือ : เครื่องหมาย. การหล่อปูน. มีสีสัน
 หลากหลาย. มีความโดดเด่นกว่าหลุมศพอื่นด้วยการประดับด้วยหินหรือดิน. ที่กล่าวมาถูกต้อง.
๖๖. การทำให้หลุมศพราบเรียบกับพื้น ด้วยวิธี : การทำตามแบบอย่างนบี. ทำให้โดยราบ รอบเรียบ
 กับพื้น. ที่กล่าวมาถูกต้อง.
๖๗. การเก็บสะสมรูปภาพเพื่อเป็นการรำลึกเหตุการณ์ที่ถ่าย : อนุญาต. ไม่อนุญาต.
๖๘. ผู้ที่สาบานพร้าเพื่อเขาเป็นคน : ที่เทิดทูนต่ออัลลอฮ. ไม่เป็นผู้ที่เทิดทูนต่ออัลลอฮ.
๖๙. ทุกการสาบาน มีทั้งตอนเริ่มต้น ช่วงระหว่าง ตอนสิ้นสุด : ถูกต้อง. ผิด.
๗๐. ความอ้วนโดยไม่ตั้งใจถือว่า : ถูกดำเนิน. ไม่ถูกดำเนิน.

การจำแนกประเภทและหลักเกณฑ์อันทรงคุณค่า

๗๑. บาปที่ยิ่งใหญ่ต้องมาพร้อมกับแรงจูงใจที่น้อย : ถูกต้อง. ผิด.
๗๒. การสาบานเมื่อมีเหตุจำเป็น หรือมีเหตุผลที่ดี : อนุญาต. ไม่อนุญาต
๗๓. การตีเด็กเล็ก : อนุญาตโดยไม่มีเงื่อนไข. อนุญาตโดยมีเงื่อนไข.
๗๔. สำหรับอัลลอฮ์นั้น มีพันธสัญญาต่อบรรดาบ่าวของพระองค์คือ : พวกเขาจะเคารพภักดีและไม่ตั้งภาคีใดๆต่อพระองค์. พระองค์จะไม่ลงโทษผู้ที่เขาไม่ตั้งภาคีใดๆต่อพระองค์.
๗๕. ทหารคือ จำนวนที่มีมากกว่า : ๔๐๐ นาย. ๑,๐๐๐ นาย และกองทหารที่ถูกให้ความหมายตรงข้ามกัน.
๗๖. คำว่าในหนทางของอัลลอฮ์คือ : เฉพาะการเจตนา. เฉพาะการปฏิบัติ. รวมถึงการเจตนาและการปฏิบัติ.
๗๗. เราต่อสู้กับบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเพื่อประโยชน์สุขของพวกเขา คือการให้พวกเขาหลุดพ้นจากไฟนรก : ถูกต้อง. ผิด.
๗๘. การยกยอกทรัพย์สินขี้เลื่อยคือการปกปิดทรัพย์สินบางส่วนจากทรัพย์สินเฉยแล้วนำมาเป็นเจ้าของ : ถูกต้อง. ผิด. สุกมการยกยอกทรัพย์สินขี้เลื่อย : อนุญาต. เป็นสิ่งต้องห้าม. เป็นบาปใหญ่.
๗๙. ไม่อนุญาตให้ฆ่าบรรดาลูกๆของผู้ปฏิเสธศรัทธา สตรี นักบวช นักการศาสนา : ถูกต้อง ผิด.
๘๐. การฆ่าฆ่าและแยกชิ้นส่วนศพ การยกยอกทรัพย์สินขี้เลื่อย บิดพลิ้วสัญญา การฆ่าเด็กที่ไม่บรรลุนิติภาวะ : อนุญาต. ไม่อนุญาต.
๘๑. คำภาษีคุมครองถูกเรียกเก็บจาก : ชาวยิว คริสเตียนและชาวบูซาไฟ. บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาทั้งหมด.
๘๒. คำพูดที่ว่า : “ อัลลอฮ์จะมีทรงตอบรับการกลับเนื้อกลับตัวของท่านอย่างเด็ดขาด ” สุกมว่าอย่างไร : อนุญาต. เป็นบาปใหญ่.
๘๓. คำพูดที่ว่า : “ ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ พระองค์จะไม่ทรงอภัยโทษแก่ผู้ใดที่ตั้งภาคี ” สุกมว่าอย่างไร : อนุญาต. เป็นบาปใหญ่.
๘๔. การเตือนให้ออกห่างจากถ้อยคำที่พลาดพลั้งในการตัดสินคนอื่น : เป็นเรื่องที่สามารถกระทำได้. อนุญาต. จำเป็น.
๘๕. การห้ามจากคำพูด ที่ว่า : “ อัลลอฮ์ไม่ทรงอภัยโทษแก่ชายคนหนึ่งที่มีชีวิต ” : ห้ามเฉพาะมุสลิมที่ฝ่าฝืน. การห้ามรวมทั้งมุสลิมและผู้ปฏิเสธศรัทธา.
๘๖. คำพูดต้องห้าม ที่ว่า ฉันขอความช่วยเหลือ... : ต่ออัลลอฮ์ โดยมอบหมายท่าน. ต่อท่านโดยมอบหมายอัลลอฮ์.
๘๗. คำว่า “ ฉัน ขอ ความ ช่วยเหลือ ต่อ อัลลอฮ์ โดย มอบหมาย ท่าน ” คือ :
๘๘. บทที่ว่าด้วยเรื่องการปกป้องรักษาของท่านนบี ﷺ อัลมุสต่อฟา เป็น : บทเอกเทศ. บทที่เคยกล่าวซ้ำ และในบทนี้มีการปกป้องรักษาของท่านนบีต่อหลักการให้เอกภาพแต่อัลลอฮ์ในด้าน : การกระทำ. ส่วนการพูด.
๘๙. คำว่า อัซซัยยิด : เป็นพระนามหนึ่งของอัลลอฮ์. ไม่ใช่เป็นพระนามหนึ่งของอัลลอฮ์.

๙๐. คำว่า อัซซัยยิด (ผู้เป็นนาย) นับว่าเป็นความหมายหนึ่งที่มาจากคำว่า อัศคอหมัด (ผู้เป็นที่พึง).

๙๑. ความเป็นนายที่มีความหมายเฉพาะ ถือว่าอนุญาตเรียกได้ ซึ่งต่างจากความหมายทั่วไป : ถูกต้อง.
 ผิด.

๙๒. คุณลักษณะที่สวยงามและสูงส่งยิ่งของท่านนบี ﷺ : คือ บ่าวของอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์. มุฮัมหมัด บุตรของอับดุลลอฮ์.

๙๓. ชาวยิวเป็นกลุ่มชนที่ดีกว่าผู้ที่ปฏิเสธคุณลักษณะของอัลลอฮ์และให้ความหมายมั่นเป็นอย่างอื่นในบั้นนี้ และเป็นกลุ่มที่รู้จักอัลลอฮ์ดีที่สุด : ถูกต้อง. ผิด.

๙๔. บัลลังก์ عرش คือ : พระที่นั่งของพระองค์ كرسي
คือ :

๙๕. บทส่งท้ายของหนังสืออัตเตาฮีดดูเหมือนว่าผู้แต่งได้ให้ความสำคัญเป็นพิเศษด้วยกับหนังสือเล่มนี้ ประหนึ่งความหนักอึ้งของบรรดาชั้นฟ้า บัลลังก์ และพระที่นั่งของพระองค์ : ถูกต้อง. ผิด.และผู้แต่งได้เตือนผู้ปฏิเสธศรัทธาว่าพวกเขาไม่ได้ให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮ์ตามควรแก่ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ ดังนั้นท่านอย่าได้มีพฤติกรรมเฉกเช่นนั้นแต่จงเทิดทูนด้วยการให้ออกภาพ : ถูกต้อง. ผิด.

๙๖. นักวิชาการยุคอดีตให้คำนิยามคำว่า หลักความเชื่อที่ถูกต้อง العقيدة الصحيحة มีอยู่หลายชื่อเรียก เช่น :
 อัซซุนนะห์ อัชชารีอะฮ์. อัตเตาฮีด. อัลฟิกลุสอ์กัรบ. สิ่งทีกล่าวมาถูกต้อง.

สารบัญ

✿	สรุปบทต่างๆหนังสือการให้เอกภาพ ๖๗ บท.	4
✿	ส่วนที่ ๑ คำนำ มี ๕ บท.	12
✿	บทที่ ๑ ความจำเป็นของการให้เอกภาพ.	13
✿	บทที่ ๒ : ว่าด้วยเรื่อง ความประเสริฐของ เตาฮีด และสิ่งที่จะมาลบล้างความผิด.	21
✿	บทที่ ๓ : ว่าด้วยเรื่อง ผู้ใดก็ตามที่มีเตา ฮีดอย่างถูกต้องเขาจะได้เข้าสวรรค์โดยไม่ ถูกสอบสวน.	26
✿	บทที่ ๔ : ว่าด้วยเรื่องการเกรงกลัวจากการ ตั้งภาคี.	31
✿	บทที่ ๕ : ว่าด้วยเรื่องการเชิญชวนสู่การ ปฏิญาณ ตน ด้วยการกล่าวว่า ลาอิลา ฮะอิลลัลลอฮ์.	36
✿	แบบทดสอบส่วนที่ ๑ มี ๕ บท.	40
✿	ส่วนที่ ๒ การอธิบายความหมายหลักเตาฮีด มี ๙ บท.	48
✿	บทที่ ๖ : การอธิบายความหมายเตาฮีดและ คำปฏิญาณตนว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ์.	48
✿	บทที่ ๗ : ว่าด้วยเรื่องของการทำชิริก ได้แก่ การสวมใส่ห่วงกำไลข้อมือหรือข้อเท้า หรือผูกเส้น หรืออื่น เพื่อเป็นการรักษาและป้องกันโรคร้าย.	51
✿	บทที่ ๘ : ว่าด้วยเรื่องห้ามการเสกเป่าและ การใช้ เครื่องรางของขลัง.	55

<p>❖ บทที่ ๙ : ว่าด้วยเรื่องผู้ที่ขอความจำเริญสิริมงคลจากต้นไม้หรือก้อนหินหรือสิ่งอื่นๆ.</p>	59
<p>❖ บทที่ ๑๐ : ว่าด้วยเรื่องการเชือดเพื่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ.</p>	62
<p>❖ บทที่ ๑๑ : ว่าด้วยเรื่องการห้ามเชือดสัตว์เพื่ออัลลอฮฺในสถานที่ที่มีการเชือดเพื่อสิ่งอื่น.</p>	65
<p>❖ บทที่ ๑๒ : ว่าด้วยเรื่องการบนบานต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺ ถือเป็นชิริก.</p>	68
<p>❖ บทที่ ๑๓ : ว่าด้วยเรื่องการขอความคุ้มครองต่อสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺเป็นการตั้งภาคี (ขอในสิ่งที่อัลลอฮฺเท่านั้นมีความสามารถ).</p>	69
<p>❖ บทที่ ๑๔ : ว่าด้วยเรื่องการขอความคุ้มครองและขอวิงวอนจากสิ่งอื่น นอกจากอัลลอฮฺเป็นการตั้งภาคี.</p>	71
<p>❖ แบบทดสอบส่วนที่ ๒ มี ๙ บท.</p>	73
<p>❖ ส่วนที่ ๓ : เรื่องการอิวาดะฮ์ภักดีต่อสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮฺนั้นเป็นที่ไม่ชอบ มี ๔ บท.</p>	78
<p>❖ บทที่ ๑๕ : คำตรัสของพระองค์ที่ว่า : พวกเขาจะให้สิ่งที่บังเกิดอันใดมีหุ้นส่วน (กับพระองค์) ทั้ง ๆ ที่พวกมันถูกบังเกิดขึ้นกระนั้นหรือ ? ” และพวกมันไม่สามารถให้ความช่วยเหลือใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งไม่สามารถช่วยเหลือตัวของพวกเขาเองด้วย ซูเราะฮ์อัลอะรอฟ อายะฮ์ ๑๙๑-๑๙๒.</p>	78

<p>☼ บทที่ ๑๖ : คำตรัสของพระองค์ที่ว่า : การ ชะฟาอะฮ์ จะไม่เกิดประโยชน์อันใด ณ ที่ พระองค์ นอกจากผู้ที่พระองค์ทรงอนุญาตแก่เขา จนกระทั่งเมื่อความหวาดกลัวได้คลายจากจิตใจ ของพวกเขา พวกเขา กล่าวว่า “ พระเจ้าของพวกเขา ท่านได้ตรัสอะไรนะ ? “ พวกเขา กล่าวว่า ” สัจ ธรรม และพระองค์เป็นผู้ทรงสูงสุด ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ซูเราะฮ์ชะบะ อายะฮ์ ๒๓.</p>	<p>.....</p>	<p>81</p>
<p>☼ บทที่ ๑๗ : ว่าด้วยเรื่องอัชชะฟาอะฮ์ (การ ขอกนกลางให้ช่วยไกล่เกลี่ย).</p>	<p>.....</p>	<p>85</p>
<p>☼ บทที่ ๑๘ : คำตรัสของพระองค์ที่ว่า : แท้จริง เจ้าไม่สามารถที่จะชี้แนะทางที่ถูกต้องแก่ ผู้ที่เจ้ารักได้ แต่อัลลอฮ์ทรงชี้แนะทางที่ถูกต้อง แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และพระองค์ทรงรู้ดี ยิ่งถึงผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง ซูเราะฮ์ เกาะศ็อล อายะฮ์ ๕๖.</p>	<p>.....</p>	<p>88</p>
<p>☼ แบบทดสอบส่วนที่ ๓ มี ๔ บท.</p>	<p>.....</p>	<p>90</p>
<p>☼ ส่วนที่ ๔ : เรื่องสาเหตุการปฏิเสธศรัทธา ของมนุษย์ มี ๔ บท.</p>	<p>.....</p>	<p>94</p>
<p>☼ บทที่ ๑๙ : เรื่องสาเหตุการปฏิเสธศรัทธา ของมนุษย์ และการละทิ้งศาสนาของพวกเขา คือ การกระทำเลยเถิดในตัวของบรรดาคนดี.</p>	<p>.....</p>	<p>94</p>

<p>❖ บทที่ ๒๐ : เรื่องมีหลักฐานระบุโทษหนักสำหรับผู้ที่เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ บริเวณสุสานของคนดี แล้วหากเขาได้ไปทำการเคารพอิบาดะฮฺต่อสุสานนั้นโทษจะเป็นอย่างไร ?</p>	98
<p>❖ บทที่ ๒๑ : เรื่องการเลยเถิดในเรื่องศาสนา ต่อหลุมศพของบรรดาคนดีจะทำให้สุสานกลายเป็นที่บูชา และถูกสักการะนอกเหนือจากอัลลอฮฺ</p>	102
<p>❖ บทที่ ๒๒ : เรื่องการปกป้องของท่านนบีอัลมุศฏอฟาในหลักเตาฮีด และปิดกั้นทุกช่องทางที่จะทำให้เกิดการตั้งภาคี.</p>	104
<p>❖ ส่วนที่ ๕ : ลบล้างข้อครหาที่ว่า แท้จริงการตั้งภาคีจะไม่ปรากฏในยุคประชาชาตินี้หรือในแถบอาหรับอีกต่อไป.</p>	106
<p>❖ บทที่ ๒๓ : เรื่องมีหลักฐานบอกว่าบางส่วนของประชาชาตินี้ จะทำการสักการะสิ่งอื่นจากอัลลอฮฺ.</p>	106
<p>❖ แบบทดสอบส่วนที่ ๔ และ ๕ มี ๕ บท.</p>	111
<p>❖ ส่วนที่ ๖ : การงานต่างๆ ของชัยฏอนมารร้าย มี ๗ บท.</p>	115
<p>❖ บทที่ ๒๔ : เรื่องมีหลักฐานโทษของการทำไสยศาสตร์.</p>	115
<p>❖ บทที่ ๒๕ : เรื่องสิ่งใดบ้างที่นับว่าเป็นชนิดของการทำไสยศาสตร์.</p>	119
<p>❖ บทที่ ๒๖ : เรื่องมีหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องหมอดูและอื่นๆ.</p>	121

❖ บทที่ ๒๗ : เรื่องการรักษาปัดเป่าผู้ป่วยที่ถูก คาถาเวทมนตร์.	124
❖ บทที่ ๒๘ : ว่าด้วยเรื่องการถือโชคกลาง.	126
❖ บทที่ ๒๙ : ว่าด้วยเรื่องโหราศาสตร์.	131
❖ บทที่ ๓๐ : ว่าด้วยเรื่องการขอฝนจาก ดวงดาว.	133
❖ แบบทดสอบตอนที่ ๖ มี ๗ บท.	137
❖ ส่วนที่ ๗ : การงานของหัวใจ มี ๙ บท.	143
❖ บทที่ ๓๑ คำรัสของพระองค์ที่ว่า : “และใน หมู่มนุชย์นั้น มีผู้ที่ยึดถือบรรดาคัมภีร์อื่น จากอัลลอฮฺ ซึ่งพวกเขารักภาคีเหล่านั้น เช่นเดียวกับรักอัลลอฮฺ” ซูเราะฮฺอัลบะเกาะ เราะห์ อายะฮ์ ๑๖๕.	143
❖ บทที่ ๓๒ คำรัสของพระองค์ที่ว่า : “แท้จริง ชัยฏอนนั้นมันข่มขู่ได้เฉพาะบรรดาผู้ที่ปฏิบัติตาม มันเท่านั้น ดังนั้นพวกเขาจงอย่าได้กลัวพวกมัน และจงกลัวข้าเถิดหากพวกเขาคือผู้ศรัทธา” ซู เราะฮฺอาลาอิมรอน อายะฮ์ ๑๗๕.	147
❖ บทที่ ๓๓ : คำรัสของพระองค์ที่ว่า : และ แต่อัลลอฮฺนั้นพวกเขาก็จงมอบหมายเถิด หากพวก ท่านเป็นผู้ศรัทธา ซูเราะฮฺอัลมาอิดะฮฺ อายะฮ์ ๒๓.	151
❖ บทที่ ๓๔ : คำรัสของพระองค์ที่ว่า : แล้ว พวกเขาปลอดภัยจากอุบายของอัลลอฮฺกระนั้น หรือ ไม่มีใครมั่นใจว่าจะปลอดภัยจากอุบาย ของอัลลอฮฺ นอกจากกลุ่มชนที่ขาดทุนเท่านั้น ซู เราะฮฺอัลอะรอฟ อายะฮ์ ๙๙.	154

<p>❖ บทที่ ๓๕ : เรื่องส่วนหนึ่งของการศรัทธา คือ การอดทนต่อกำหนดสภาวะการณ์ต่างๆ ของอัลลอฮฺ.</p>	156
<p>❖ บทที่ ๓๖ : ว่าด้วยเรื่องการโอ้อวด.</p>	159
<p>❖ บทที่ ๓๗ : ส่วนหนึ่งจากการตั้งภาคี คือการทำงานเพื่อจุดมุ่งหมายทางโลกเพียงอย่างเดียว.</p>	161
<p>❖ บทที่ ๓๘ : ว่าด้วยเรื่องของผู้ที่ภักดีต่อบรรดาผู้รู้และบรรดาผู้ปกครองในการห้ามสิ่งที่อัลลอฮฺได้ทรงอนุมัติ และอนุมัติในสิ่งที่พระองค์ทรงห้ามไว้ แน่แน่นอนว่าเขาได้ยึดเอาบรรดาผู้รู้และบรรดาผู้ปกครองเป็นพระเจ้านอกเหนือจากอัลลอฮฺ.</p>	165
<p>❖ บทที่ ๓๙ : คำดำรัสของพระองค์ที่ว่า : เจ้ามิได้มองดูบรรดาผู้ที่อ้างตนว่าพวกเขาศรัทธาต่อสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้าและสิ่งที่ถูกประทานลงมาก่อนเจ้าดอกหรือ ? โดยที่เขาเหล่านั้นต้องการที่จะให้การแก้กฎอชฺฮุด ทั้ง ๆ ที่พวกเขาถูกใช้ให้ปฏิเสธมันและขัยฎอนนั้นต้องการที่จะให้พวกเขาหลงทางที่ห่างไกล ชูเราะฮ์อัลนิจะฮฺ อายะฮ์ ๖๐.</p>	167
<p>❖ แบบทดสอบส่วนที่ ๗ มี ๙ บท.</p>	170
<p>❖ ส่วนที่ ๘ : การให้เอกภาพต่อพระนามและคุณลักษณะ มี ๑ บท.</p>	176
<p>❖ บทที่ ๔๐ : เรื่องผู้ใดปฏิเสธส่วนหนึ่งจากพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮฺ.</p>	176
<p>❖ แบบทดสอบส่วนที่ ๘ มี ๑ บท.</p>	183
<p>❖ ส่วนที่ ๙ : ส่วนที่ต้องห้ามและนับว่าเป็นการตั้งภาคี มี ๒๖ บท.</p>	186

<p>❖ บทที่ ๔๑ คำดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า : “พวกเขาตระหนักดีในความโปรดปรานของอัลลอฮฺ แต่แล้วพวกเขาก็ปฏิเสธมัน” ซูเราะฮฺอันนะหฺลฺ ๘๓ (จึงนับได้ว่า การปฏิเสธความโปรดปรานของอัลลอฮฺเป็นการตั้งภาคี).</p>	186
<p>❖ บทที่ ๔๒ : ว่าด้วยคำดำรัสของอัลลอฮฺที่ว่า “ ดั่งนั้นพวกเจ้าอย่าได้ทำให้อัลลอฮฺมีภาคีใดๆ หิ้งๆที่พวกเจ้านั้นก็ทราบดี ” (คำอธิบาย ภาคีที่ถูกลำมาเทียบเคียงอัลลอฮฺ).</p>	188
<p>❖ บทที่ ๔๓ : ว่าด้วยโทษของผู้ที่ไม่ยอมรับในการสาบานต่ออัลลอฮฺ (ซึ่งนับว่าเป็นบาบใหญ่).</p>	190
<p>❖ บทที่ ๔๔ : ว่าด้วยคำพูดที่ว่า สิ่งที่อัลลอฮฺทรงประสงค์ และท่านประสงค์.</p>	191
<p>❖ บทที่ ๔๕ : ว่าด้วยเรื่อง ใครก็ตามที่ได้คำทอกาลเวลาเท่ากับว่าเขาได้ก่อความรำคาญต่ออัลลอฮฺ.</p>	193
<p>❖ บทที่ ๔๖ : ว่าด้วยการตั้งชื่อว่า “ผู้พิพากษาเหนือเหล่าผู้พิพากษาทั้งหลาย (ผู้พิพากษาสูงสุด)” และอะไรทำนองนี้ (มีคำสั่งห้าม).</p>	195
<p>❖ บทที่ ๔๗ : ว่าด้วยการให้เกียรติต่อพระนามของอัลลอฮฺ และการเปลี่ยนชื่อเดิมเพื่อเป็นการให้เกียรติต่ออัลลอฮฺ.</p>	196
<p>❖ บทที่ ๔๘ : การดูหมิ่น ล้อเล่นด้วยสิ่งหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับ อัลลอฮฺ อัลกุรอาน หรือท่านรอซูล ﷺ.</p>	197

- ❖ บทที่ ๔๙ : ดำรัสของพระองค์ที่ว่า : และเมื่อเราได้ให้เขาลืมรสความเมตตาจากเรา หลังจากความทุกข์ยากได้ประสบแก่เขา แน่نونเขาก็จะกล่าวว่า นี่คืความสามารถของฉััน ซูเราะฮฟูศคิลัต อายะฮ์ ๕๐. 200
- ❖ บทที่ ๕๐ : ดำรัสของพระองค์ที่ว่า : ครัันเมื่อพระองค์ได้ทรงประทานให้เขาทั้งสองซึ่งบุตรที่สมบุรณ์ เขาทั้งสอง ก็ให้มีบรรดาภาคัขึ้นแก่พระองค์ ในสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้แก่เขาทั้งสอง อัลลอฮุนันทรงสูงเกินกว่าที่พวกเขาให้มีภาคัขึ้น ซูเราะฮอัลอะรอฟ อายะฮ์ ๑๙๐. 203
- ❖ บทที่ ๕๑ : ดำรัสของพระองค์ที่ว่า : และอัลลอฮุนันมีบรรดาพระนามอันสวยงาม ดัังนั้นพวกเขาจึงเรียกหาพระองค์ด้วยพระนามเหล่านั้นเกิด และจงปล่อยบรรดาผู้ที่ทำให้เณ ในบรรดาพระนามของพระองค์เกิด พวกเขาันั้นจะถูคตอบแทนในสิ่งที่พวกเขากระทำ ซูเราะฮอัลอะรอฟ อายะฮ์ ๑๘๐. 206
- ❖ แบบทดสอบครัั้งที่ ๑ ของส่วนที่ ๙ มี ๑๑ บท. 208
- ❖ บทที่ ๕๒ : เรื่องห้ามกล่าวสลาม (ขอความศานติสุขประสบแด่อัลลอฮ).
- ❖ บทที่ ๕๓ : เรื่องการกล่าวคำวิงวอนว่า โอ้อัลลอฮ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษหากพระองค์ทรงประสงคั. 215
- ❖ บทที่ ๕๔ : เรื่องการห้ามเรียกผู้อยู่ใต้การปกครองว่า ทาส บ่าว. 216

❖ บทที่ ๕๕ : ว่าด้วยเรื่องห้ามปฏิเสธคำขอของผู้ที่กล่าวอ้างคำขอของเขาถึงอัลลอฮฺ.	218
❖ บทที่ ๕๖ : ว่าด้วยเรื่องห้ามขอลสิ่งใดๆด้วยการอ้างพระพักตร์ของอัลลอฮฺเว้นแต่การขอในเรื่องสวรรค์.	220
❖ บทที่ ๕๗ : ว่าด้วยเรื่องการใช้คำว่า : หากว่า (มีรายละเอียด).	221
❖ บทที่ ๕๘ : ว่าด้วยเรื่องห้ามแข่งด่าสายลม (พอใจกับการกำหนดสภาวะการณ์).	223
❖ บทที่ ๕๙ : ว่าด้วยคำตำราอัลลอฮฺที่ว่า : “พวกเขาคาดเดาเกี่ยวกับอัลลอฮฺในทางที่ไม่ถูกต้องเช่นเดียวกับพวกที่อยู่ในสมัยมงาย (ญายิลียะห์) พวกเขาถือว่าว่ามีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากกิจการนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของเราบ้างไหม ? จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่าแท้จริงกิจการทั้งหมดนั้นเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺเท่านั้น” ซูเราะฮฺอาลาอิมรอน อายะฮ์ ๑๕๔.	224
❖ บทที่ ๖๐ : ว่าด้วย เรื่องโทษของผู้ที่ไม่เชื่อเรื่องกำหนดสภาวะการณ์ (ส่วนหนึ่งจากการปฏิเสธศรัทธาใหญ่).	226
❖ บทที่ ๖๑ : ว่าด้วยเรื่องโทษของผู้ทำรูปต่างๆ (การคาดโทษที่หนักหน่วง).	231
❖ บทที่ ๖๒ : ว่าด้วยเรื่องห้ามการสาบานพร้าเพรื่อและการสาบานเท็จ (จากการห้ามนั้นเพื่อให้ความยิ่งใหญ่ต่ออัลลอฮฺ).	233
❖ บทที่ ๖๓ : เรื่องการให้มีความรับผิดชอบในเรื่องของอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ (การบริสุทธิ์ใจและปฏิบัติตาม).	235

<p>❖ บทที่ ๖๔ : เรื่องการสาบานต่ออัลลอฮฺ (ในเชิงตัดพ้อ ตีกรอบความคิดตนเองเป็นที่ตั้ง).</p>	238
<p>❖ บทที่ ๖๕ : บทว่าด้วยเรื่องการห้ามขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮฺ โดยพึ่งสิ่งอื่นที่พระองค์ทรงสร้าง (เพื่อแสดงให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์อย่างสมบูรณ์).</p>	239
<p>❖ บทที่ ๖๖ : บทว่าด้วยเรื่องการปกป้องรักษาหลักการให้เอกภาพต่ออัลลอฮฺของท่านนบีมุฮัฒหมัดและการปิดกั้นหนทางที่จะนำไปสู่การตั้งภาคีทุกรูปแบบ (แม้กระทั่งสำนวนต่างๆ).</p>	239
<p>❖ ส่วนที่ ๑๐ : บทส่งท้าย มี ๑ บท.</p>	241
<p>❖ บทที่ ๖๗ คำรัสของพระองค์ที่ว่า : “ และพวกเรามีได้ให้ความยิ่งใหญ่แต่อัลลอฮฺอันพืงมีต่อพระองค์อย่างแท้จริง และแผ่นดินนี้ทั้งหมดเป็นเพียงกำพระหัตถ์หนึ่งของพระองค์ในวันกียามะฮฺ และชั้นฟ้าทั้งหลายจะม้วนกลิ้งด้วยพระหัตถ์ขวาของพระองค์มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระองค์ และพระองค์ทรงสูงส่งเหนือจากสิ่งที่พวกเขาตั้งภาคี ”. ซูเราะฮฺอัลอันอาม อายะฮ์ ๙๑.</p>	241
<p>❖ แบบทดสอบส่วนที่ ๙ และบทส่งท้าย มี ๑๖ บท.</p>	245
<p>❖ สารบัญ.</p>	251

المختصر المفيد

لسيرة النبي المصطفى ﷺ وشماله

ชีวประวัติโดยย่อของท่านศาสนทูตมุฮัมมัด ﷺ
และคุณลักษณะอันโดดเด่น

ผู้ประพันธ์

เชคฮัยซัม บิน มุฮัมหมัด ซัรฮาน

อดีตอาจารย์ในมัสยิดอัล - นาบาวี
และผู้อำนวยการของเว็บไซต์ :

alsarhaan.com

ขออัลลอฮฺทรงโปรดอภัยโทษแก่ท่าน และบิดามารดาของท่าน และผู้นำมาเผยแพร่ตำราเล่มนี้เป็น

วิทยาทาน

แปลโดยคณาจารย์

ศูนย์แนะนำรู้จักอิสลาม จ.สตูล

จัดพิมพ์ครั้งที่ 1

สงวนลิขสิทธิ์

นอกจากผู้นำไปพิมพ์แจกฟรีเป็นวิทยาทาน โดยผ่านการ
ตรวจสอบจากผู้เรียบเรียงตำราแล้วเท่านั้น

กรุณาติดต่อสอบถามได้ที่ :

islamtorrent@gmail.com

ได้รับอนุญาตจากกระทรวงสาธารณสุข

ติดต่อคณาจารย์

ศูนย์แนะนำรู้จักอิสลาม จ.สตูล

เบอร์โทร : +6694-330-6198

บทนำ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ พวกเราสรรเสริญต่อพระองค์ ขอความช่วยเหลือ และขอภัยโทษต่อพระองค์ และพวกเราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากความชั่วร้ายของจิตใจของพวกเรา และให้พ้นจากการงานที่ชั่วร้ายของพวกเรา ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงให้ทางนำ จะไม่มีผู้ใดทำให้เขาหลงทาง และผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เขาหลงทาง จะไม่มีผู้ใดชี้ทางนำให้แก่เขาได้ และฉันขอปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพภักดีที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น และท่านนบีมุฮัมมัดนั้นเป็นบ่าว และศาสนทูตของพระองค์ “ โอผู้ศรัทธาทั้งหลาย ! จงยำเกรงอัลลอฮ์อย่างแท้จริงเถิด และพวกเจ้าจงอย่าตายเป็นอันขาด เว้นเสียแต่ว่าพวกเจ้าเป็นผู้มอบน้อมเท่านั้น ” [ซูเราะห์อาละอิมรอน อายะห์ 102] “ มนุษยชาติทั้งหลาย ! จงยำเกรงพระเจ้าของพวกเจ้าที่ได้บังเกิดพวกเจ้ามาจากชีวิตหนึ่ง และได้ทรงบังเกิดจากชีวิตนั้นซึ่งคู่ครองของเขา และได้ทรงให้แพร่สะพัดไปจากทั้งสองนั้น ซึ่งบรรดาชายและบรรดาหญิงอันมากมาย และจงยำเกรงอัลลอฮ์ที่พวกเจ้าต่างขอกัน ด้วยพระองค์ และพึงรักษาเครือญาติ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสอดส่องดูพวกเจ้าอยู่เสมอ ” [ซูเราะห์อัลนิซาฮ์ อายะห์ 1] “ โอบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย ! จงยำเกรงอัลลอฮ์ และจงกล่าวถ้อยคำที่เที่ยงธรรมเถิด พระองค์จะทรงปรับปรุงการงานของพวกเจ้าให้ดีขึ้นสำหรับพวกเจ้า และจะทรงภัยโทษความผิดของพวกเจ้าให้แก่พวกเจ้าและผู้ใดเชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์ แน่อนเขาได้รับชัยชนะใหญ่หลวง ”

[ซูเราะห์อัลอะฮาบ อายะห์ 70-71].

ต่อไปนี้เป็นคำพูดสั้นๆ ที่ควรจะต้องมีความรู้ ซึ่งสำหรับคนที่มีความปรารถนาเพียงน้อยนิดที่อยากจะรู้จักท่านนบี ﷺ ของเขา ชีวประวัติของท่าน ตลอดจนแนวทางของท่าน ก็ต้องมีความรู้ในสิ่งดังกล่าว ท่านอิบนุลกออิมิม รอฮิมะฮ์อัลลอฮ์ ได้กล่าวว่า : “ หากว่าความสุขของบ่าวบนโลกใบนี้และวันปรโลกเกี่ยวพันกับแนวทางของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ ก็จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับทุกคนที่บริสุทธิ์ใจต่อตนเอง และรักที่จะมีชีวิตรอด และความผาสุก ที่จะต้องเรียนรู้แนวทาง ชีวประวัติ ตลอดจนสถานะของท่าน ก็เพื่อที่เราจะได้รอดพ้นจากบรรดาผู้ที่ไม่รู้จักท่านนบี ﷺ และเข้าอยู่ในกลุ่มของบรรพชนสาวกและผู้เจริญรอยตามท่าน และในเรื่องนี้ มนุษย์มีระดับความรู้ที่แตกต่างกัน บ้างก็รู้น้อย บ้างก็รู้เยอะ และบางคนไม่รู้เลย ทั้งนี้เป็นความโปรดปรานที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงโปรดปรานและผู้ทรงยิ่งใหญ่ ”.

ขออัลลอฮ์ได้โปรดให้ฉันและท่านทั้งหลายรักท่านนบี ﷺ และเชื่อฟังสิ่งที่ท่านได้สั่งใช้ และออกห่างจากสิ่งที่ท่านห้ามและเตือนให้ระวัง โออัลลอฮ์ ขอได้โปรดดยยกย่องเกียรติ ให้แก่มุฮัมมัดและวงศ์วานของมุฮัมมัด เสมือนที่พระองค์ทรงได้ยกย่องเกียรติแก่อิบรอฮีม และวงศ์วานของอิบรอฮีม และขอพระองค์โปรดประทานความจำเริญแก่มุฮัมมัดและวงศ์วานของมุฮัมมัด เสมือนที่พระองค์ได้ทรงประทานความจำเริญแก่อิบรอฮีมและวงศ์วานอิบรอฮีม แท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้ทรงได้รับการสดุดีสรรเสริญทรงเกียรติยิ่ง สุดท้ายนี้ มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์แต่อัลลอฮ์ผู้ทรงอภิบาลแห่งสากลโลก.

คุณลักษณะอันโดดเด่นของท่านนบี ﷺ

<p>ตระกูลของท่านนบี ﷺ</p>	<p>ท่านคือ มุฮัมหมัด ﷺ บุตรอับดุลเลาะห์ บุตรอับดุลมุฏตอลิบ บุตร ฮาซิม บุตร อับदिمة นาฟ บุตรกุศ็อย บุตรกิลาบ บุตรมูเราะหะห์ บุตรกะบุ บุตรลูอัย บุตรฆอลิบ บุตรฟิฮร บุตร มาลิก บุตรอัลนัจญ์ บุตรกินานะห์ บุตรคุซัยมะหะห์ บุตรมุฎรีกะห์ บุตรอิลยาศ บุตรมุฏออ์ร บุตรนิศาร บุตรมะอัด บุตรอัดนาน และอัดนานนั้นมาจากบุตรของอิสมาอีลผู้ถูกพลี บุตรอิบรอฮีมอัลคอลีล ﷺ .</p> <p>ท่านมีเชื้อสายที่ประเสริฐยิ่งบนหน้าแผ่นดิน มีรายงานว่าแท้จริงเฮราคลิอัส - จักรพรรดิ แห่งโรมพูดกับท่านนบาชูฟยาน ﷺ : ฉันได้ถามท่านถึงตระกูลของท่านนบี ? แล้วท่าน ได้บอกว่าคุณนบีนบีมุฮัมหมัดที่มีเกียรติในหมู่พวกท่าน ก็เช่นนั้นแหละบรรดาอหฺลฺที่ถูส่งมา จะอยู่วงศ์ตระกูลเดียวกับกลุ่มชนนั้น ๆ.</p>						
<p>การคัดเลือกท่านนบี</p>	<p>ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : แท้จริงอัลลอฮฺทรงเลือกสรรเผ่ากินานะห์มาจากลูกหลานนบีนบีมุฮัมหมัด และทรงเลือกเผ่ากูรอยซุจากเผ่ากินานะห์ และทรงเลือกลูกหลานนบีนบีมุฮัมหมัด จากเผ่ากูรอยซุ และพระองค์ทรงเลือกฉัน มาจากเผ่าบะนีฮาซิม.</p>						
<p>นามชื่อของท่านนบี ﷺ</p>	<p>ทุกนามชื่อทั้งหมดของท่าน คือคุณลักษณะที่ติดตัวท่าน ไม่ใช่เป็นเพียงแค่อะนามชื่อเพียงอย่างเดียวที่บ่งชี้ให้รู้จักตัวตน แต่ทว่าบรรดาชื่อนั้นถูกขยายความมาจากคุณลักษณะอันโดดเด่นของท่านนบี ที่ควรแก่การยกย่องและความสมบูรณ์แบบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้</p> <table border="1" data-bbox="262 1151 1219 1709"> <tr> <td data-bbox="262 1151 363 1319"> <p>มุฮัมหมัด</p> </td> <td data-bbox="371 1151 1219 1319"> <p>ชื่อนี้เป็นที่รู้จักกันมากที่สุด และถูกเรียกเช่นนั้นในคำภีร์เตวารออย่างชัดเจน ซึ่งหมายถึง : (ผู้ที่มีคุณลักษณะดีงามอันมากมาย ที่สมควรได้รับการสรรเสริญ).</p> </td> </tr> <tr> <td data-bbox="262 1325 363 1530"> <p>อะหฺมัด</p> </td> <td data-bbox="371 1325 1219 1530"> <p>หมายถึง : ท่านเป็นมนุษย์ที่สรรเสริญต่ออัลลอฮฺมากที่สุด และผู้ที่อยู่บนชั้นฟ้าสรรพสิ่งที่มีชีวิตบนหน้าแผ่นดิน ทั้งในโลกนี้และโลกหน้าต่างยกย่องสรรเสริญท่าน เนื่องจากคุณลักษณะที่สมบูรณ์แบบอันมากมายของท่าน อีกทั้งยังเป็นชื่อที่ท่านนบีนบีมุฮัมหมัด ﷺ ใช้เรียกท่านอีกด้วย.</p> </td> </tr> <tr> <td data-bbox="262 1536 363 1715"> <p>อัลมุตะวักกิล</p> </td> <td data-bbox="371 1536 1219 1715"> <p>ท่านถูกเรียกเช่นนั้น เนื่องจากท่านได้มอบหมายต่ออัลลอฮฺในการดำรงรักษาศาสนาอิสลาม ซึ่งเป็นการมอบหมายอย่างสมบูรณ์ที่ไม่มีหุนส่วนใด ๆ ร่วมด้วยในการมอบหมายนั้น</p> </td> </tr> </table>	<p>มุฮัมหมัด</p>	<p>ชื่อนี้เป็นที่รู้จักกันมากที่สุด และถูกเรียกเช่นนั้นในคำภีร์เตวารออย่างชัดเจน ซึ่งหมายถึง : (ผู้ที่มีคุณลักษณะดีงามอันมากมาย ที่สมควรได้รับการสรรเสริญ).</p>	<p>อะหฺมัด</p>	<p>หมายถึง : ท่านเป็นมนุษย์ที่สรรเสริญต่ออัลลอฮฺมากที่สุด และผู้ที่อยู่บนชั้นฟ้าสรรพสิ่งที่มีชีวิตบนหน้าแผ่นดิน ทั้งในโลกนี้และโลกหน้าต่างยกย่องสรรเสริญท่าน เนื่องจากคุณลักษณะที่สมบูรณ์แบบอันมากมายของท่าน อีกทั้งยังเป็นชื่อที่ท่านนบีนบีมุฮัมหมัด ﷺ ใช้เรียกท่านอีกด้วย.</p>	<p>อัลมุตะวักกิล</p>	<p>ท่านถูกเรียกเช่นนั้น เนื่องจากท่านได้มอบหมายต่ออัลลอฮฺในการดำรงรักษาศาสนาอิสลาม ซึ่งเป็นการมอบหมายอย่างสมบูรณ์ที่ไม่มีหุนส่วนใด ๆ ร่วมด้วยในการมอบหมายนั้น</p>
<p>มุฮัมหมัด</p>	<p>ชื่อนี้เป็นที่รู้จักกันมากที่สุด และถูกเรียกเช่นนั้นในคำภีร์เตวารออย่างชัดเจน ซึ่งหมายถึง : (ผู้ที่มีคุณลักษณะดีงามอันมากมาย ที่สมควรได้รับการสรรเสริญ).</p>						
<p>อะหฺมัด</p>	<p>หมายถึง : ท่านเป็นมนุษย์ที่สรรเสริญต่ออัลลอฮฺมากที่สุด และผู้ที่อยู่บนชั้นฟ้าสรรพสิ่งที่มีชีวิตบนหน้าแผ่นดิน ทั้งในโลกนี้และโลกหน้าต่างยกย่องสรรเสริญท่าน เนื่องจากคุณลักษณะที่สมบูรณ์แบบอันมากมายของท่าน อีกทั้งยังเป็นชื่อที่ท่านนบีนบีมุฮัมหมัด ﷺ ใช้เรียกท่านอีกด้วย.</p>						
<p>อัลมุตะวักกิล</p>	<p>ท่านถูกเรียกเช่นนั้น เนื่องจากท่านได้มอบหมายต่ออัลลอฮฺในการดำรงรักษาศาสนาอิสลาม ซึ่งเป็นการมอบหมายอย่างสมบูรณ์ที่ไม่มีหุนส่วนใด ๆ ร่วมด้วยในการมอบหมายนั้น</p>						

นามชื่อของท่านนบี ﷺ	อัลมาอี	ผู้จัดมลทิน : ซึ่งอัลลอฮฺทรงให้ท่านนบีจัดการปฏิเสธศรีทฮา และไม่เคยปรากฏว่ามีการจัดในรูปแบบการเผยแพร่อย่างนี้มาก่อน.
	อัลหาซิบ	ผู้ร่วมตัว : ซึ่งท่านนั้นจะนำหน้ามนุษย์ชาติในวันแห่งการรวมตัวในวันสิ้นโลก รวากับว่าท่านถูกส่งไปรวบรวมมนุษย์ชาติและนำพวกเขามารวมตัวกัน.
	อัลอากิบ	ผู้ปิดผนึก : ซึ่งไม่มีนบีผู้นำสารมาประกาศหลังจากท่านอีกต่อไป ดังนั้นท่านเป็นตั้งผู้ปิดผนึก.
	อัลมุเกอฟฟิ	ผู้สืบทอด : ซึ่งท่านเป็นผู้เจริญรอยตามบรรดานบีก่อนหน้าท่าน ดังนั้นอัลลอฮฺจึงทรงให้ท่านสืบทอดจากบรรดาศาสนทูตที่ล่วงลับ.
	นบียุตเตาปะห์	ผู้ที่อัลลอฮฺทรงเปิดประตูแห่งการกลับเนื้อกลับตัวแก่มนุษย์ชาติด้วยกับท่าน ดังนั้นพวกเขาได้รับการอภัยโทษในแบบที่ไม่มีใครเคยได้รับสิทธิ์นี้มาก่อน ท่านเป็นมนุษย์ที่ขออภัยโทษและกลับเนื้อกลับตัวมากที่สุด.
	นบียุลมุละหะมะฮ์	ผู้ที่ถูกส่งมาเพื่อต่อสู้กับศัตรูของอัลลอฮฺ ทั้งนี้ไม่เคยมีนบีและประชาชาติใดประกาศสงครามต่อสู้เหมือนกับสิ่งที่ท่านรอซูลของอัลลอฮฺ ﷺ และประชาชาติของท่านเคยกระทำมาก่อน และไม่เคยปรากฏว่ามีสมรภูมิใดๆที่ยิ่งใหญ่อย่างนั้นเกิดขึ้นมาก่อน.
	นบียูเราะเราะห์มะฮ์	ผู้ซึ่งอัลลอฮฺทรงส่งท่านมาเป็นความเมตตาแก่ประชาชาติทั้งหลาย และมนุษย์ทุกคนได้รับความเมตตานี้ ส่วนผู้ศรีทฮา นั้นพวกเขาได้รับความเมตตาที่สมบูรณ์แบบที่สุด และผู้ที่ปฏิเสธศรีทฮา จากชาวคัมภีร์บางส่วน พวกเขาได้อาศัยอยู่ภายใต้การดูแลของท่านนบีตามเงื่อนไขและพันธสัญญา.
	อัลฟาติฮิ	ผู้ที่อัลลอฮฺทรงเปิดประตูแห่งทางนำหลังจากที่ถูกรังแกสารพัดจนสิ้นคลอน แล้วพระองค์ทรงเปิดตาของคนที่มืดบอด หูของคนหูหนวก จิตใจที่ถูกปิด และทรงเปิดดินแดนของพวกปฏิเสธศรีทฮา และเปิดประตูสวรรค์ และเส้นทางสู่ความรู้ที่ก่อประโยชน์และการกระทำที่ถูกต้องด้วยกับแบบอย่างของท่านนบี.

นามชื่อของท่านบิ <small>رضي الله عنه</small>	อัลลามิน	ท่านหนีเป็นผู้ที่สมควรได้รับชื่อนี้มากที่สุด ท่านเป็นผู้ที่อัลลอฮ์ ทรงไว้วางใจกับการเผยแพร่สาร และศาสนาของพระองค์ และเป็นที่ยอมรับของผู้ที่อยู่บนชั้นฟ้าและผู้ที่อยู่บนหน้าแผ่นดินนี้ ถึงขนาดว่าผู้ปฏิเสธศรัทธา เผ่ากูรอยซัยย์เรียกท่านก่อนได้รับการแต่งตั้งเป็นศาสนทูตว่า ผู้ซื่อสัตย์.	
	อัลบะซีร์	ผู้ที่แจ้งข่าวดีแก่ผู้ที่เชื่อฟังท่าน ด้วยการตอบแทนรางวัล และเป็นผู้ตักเตือนแก่ผู้ที่ฝ่าฝืนท่าน ด้วยการลงโทษอันเจ็บแสบ.	
	ซัยยิดวะละดี	อาดิม	ท่านรอซูล <small>ﷺ</small> กล่าวว่า : ฉันเป็นนายของลูกหลานนบิอาดิมในวันพิพากษา และไม่ใช่เป็นการโอ้อวดแต่อย่างใด.
	อัซซิริอุลมุบีร์	ผู้ที่ทอแสงโดยไม่เผาไหม้ผู้อื่น ในทางตรงกันข้ามกับอัลวะหีย์ฮาจ ที่ให้แสงสว่างเช่นกัน และก็ทำให้ผู้อื่นเผาไหม้ด้วยเช่นกัน.	
ท่านคือ บ่าวของอัลลอฮ์ หมายถึงบ่าวผู้จงรักภักดีต่ออัลลอฮ์ ในระดับที่พิเศษที่สุดเพราะท่านบิ <small>رضي الله عنه</small> เป็นผู้ทำให้ระดับการจงรักภักดีสมบูรณ์แบบ.			
คุณลักษณะทั่วไปของท่าน <small>رضي الله عنه</small>	คุณลักษณะที่สมบูรณ์ที่สุดของท่านศาสนทูตมุฮัมหมัด <small>ﷺ</small> ท่านได้อธิบายลักษณะนั้นด้วยตัวท่านเอง โดยกล่าวว่า : ฉันคือ มุฮัมหมัด บ่าวของอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์ ฉันมิชอบที่จะให้พวกท่านทั้งหลายยกฉันเหนือระดับที่อัลลอฮ์ <small>ﷻ</small> ทรงประทานให้แก่ฉัน.		
	ท่านบิ <small>رضي الله عنه</small> เป็นมนุษย์ที่ดีที่สุดทั้งสรีระร่างกายและมารยาท อัลลอฮ์ทรงกล่าวว่า : “และแท้จริงเจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่” [ซูเราะห์อัลกอลัม อายะห์ 4]. และท่านหญิงอาอิชะฮ์ <small>رضي الله عنها</small> กล่าวว่า : มารยาทของท่านคือ อัลกุรอาน ท่านปฏิบัติตามอัลกุรอานและไม่ละเมิดขอบเขตที่อัลลอฮ์ทรงวางไว้ ดังนั้นท่านพอใจในสิ่งที่พระองค์ทรงพอใจ และท่านจะโกรธในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงโกรธ.		
	คอลิลุลลอฮ์	ท่านรอซูล <small>ﷺ</small> กล่าวว่า : แท้จริงอัลลอฮ์ทรงนับว่าฉันเป็นผู้ที่พระองค์ทรงรักยิ่ง เสมือนที่ทรงนับว่าท่านบิอิบรอฮีมคือผู้ที่พระองค์ทรงรักยิ่ง.	
คุณลักษณะโครงสร้างของท่านบิ <small>رضي الله عنه</small>	ร่างกายอันสูงส่ง	ท่านฮัส บุตร์มาลิก <small>رضي الله عنه</small> รายงานว่า : ท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ <small>ﷺ</small> เป็นคนมีผิวพรรณผ่องใส : ชาว รวากับว่าเหงื่อของท่านส่องประกายดังไข่มุก และเมื่อท่านเดิน ท่านจะเดินอย่างทะมัดทะแมง และฉันไม่เคยสัมผัสผ้าไหมชนิดใดไม่ว่าจะมีราคา หรือผ้าไหมทั่ว ๆ ไปที่จะนุ่มนวลไปกว่าฝ่ามือของรอซูล <small>ﷺ</small> และฉันไม่เคยได้กลิ่นหอมไม่ว่าจะเป็นชะมดเชียงหรืออำพันใดก็ตาม ที่จะหอมไปกว่ากลิ่นของรอซูล <small>ﷺ</small>.	

คุณลักษณะโครงสร้างของท่านปี ﷺ	สัดส่วนของท่าน	ท่านอัลบะรออ์ บุตรอาคิบ ﷺ กล่าวว่า : ท่านนบี ﷺ มีสัดส่วนร่างกาย สมดุล หมายถึง ความสูงปานกลาง ไหล่ทั้งสองห่างออกจากกัน มีผมตกลึง ดั้งหู ฉันเห็นท่านใส่เสื้อคลุมปักด้ายแดง ไม่เคยเห็นอะไรสวยมากกว่านั้น มาก่อน.
	ใบหน้าของท่าน	ท่านกะบะ บุตรมาลิก ﷺ กล่าวว่า : เมื่อฉันให้สลามแก่ท่านนบี ﷺ ใบหน้าของท่านจะเปล่งประกายอันเนื่องมาจากความสุข เพราะทุกครั้งที่ท่านนบี ﷺ มีความสุข ใบหน้าของท่านก็จะเจิดจรัสราวกับดวงจันทร์ ด้วยเหตุนี้ พวกเราจึงรู้ถึงสีหน้าของท่านดี และท่านอัลบะรออ์ ﷺ ถูกถามว่า : ใบหน้าของท่านนบีเป็นเหมือนดาบหรือไม่ ? เขาตอบว่า : ไม่ มันประหนึ่งดวงจันทร์ที่สว่างไสว.
	ฝ่ามือของท่าน	ท่านอนัส บุตรมาลิก ﷺ กล่าวว่า : ท่านนบี ﷺ มีมือขนาดใหญ่และฉันไม่เคยเห็นใครเสมือนมือของท่านมาก่อน ผมของท่านนบี ﷺ เป็นลอนไม่หยิก หมายถึง : ไม่ฟู และไม่ยุ่งเหยิง ไม่บางเรียบ หมายถึง : ไม่ตรงจนเกินไป.
	ตาของท่าน	ท่านญาบิร บุตรชะมุเราะห์ ﷺ กล่าวว่า : ท่านศาสนทูต ﷺ มีปากที่กว้าง ในตาทั้งสองสีแดงปนขาว และสันเท้าทั้งสองมีน้ำมีนวลเล็กน้อย.
	เหนือของท่าน	ท่านอนัส บุตรมาลิก ﷺ กล่าวว่า : ท่านศาสนทูต ﷺ ของอัลลอฮ์เคยเข้ามาที่บ้านของเราและจับหลังขั้วครู้ จนเหงื่อออกรอบตัว แม่ของฉันเลยเอาขวดมาใบหนึ่ง และบรรจุเหงื่อใส่ในภาชนะนั้น เมื่อท่านรอซูล ﷺ ตื่นขึ้น ท่านกล่าวว่า : อุมมุซุลัยมฺเอัย เธอกำลังทำอะไรอยู่ ? เธอตอบว่า : นี่คือเหงื่อของท่านที่เราจะนำไปทำน้ำหอมของเรา และมันเป็นน้ำหอมที่มีกลิ่นหอมที่สุด.
	เครื่องหมายประทับแดงตั้งนบี ﷺ ท่านสุดท้าย	ท่านนบี ﷺ มีเครื่องหมายประทับระหว่างไหล่ของท่านมันปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดในร่างกายของท่าน เหมือนปาน. รายงานจากท่านญาบิร บุตรชะมุเราะห์ ﷺ กล่าวว่า : และฉันเห็นตราประทับใกล้ปากของท่าน มันมีขนาดเท่ากับไขนกกพิราบและสีของมันก็เหมือนกับร่างของท่าน.

คุณลักษณะมารยาทของท่านบี ﷺ	สภาวะของท่านบี เคารพให้เกียรติต่อท่าน	ท่านอัมรฺ บุตรอัลอาซ ﷺ กล่าวว่า : ไม่มีใครสักคนที่ฉันรักมากไปกว่า ท่านศาสนทูต ﷺ ของอัลลอฮฺ และไม่มีใครในสายตาของฉันที่สูงส่งยิ่งไปกว่าเขา ฉันไม่สามารถอธิบายออกมาให้เห็นได้ถึงความเคารพนับถือท่านนบี ถึงแม้หากฉันถูกถามให้บรรยายลักษณะของท่าน ก็มีอาจอธิบายได้หมด เพราะในตาของฉันเต็มเปี่ยมไปด้วยท่านนบี และท่านอรุวะห์ บุตรมัสอูดอัศสะกอฟีญ์ ﷺ กล่าวแก่ชาวกุรอยฮฺมักกะฮฺในวันสุดท้ายปียะญ์ว่า : ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ ฉันเคยเห็นกษัตริย์ที่บรรดาคคนใกล้ชิดของเขาเกิดทุนไม่เท่าการเกิดทุนเกียรติของสาวกท่านนบีที่มีต่อมุฮัมหมัดเลย , ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ หากท่านนบีถ่มเสมหะลงในฝ่ามือชายใดจากพวกเขา แน่แน่นอนเขาจะนำเสมหะนั้นมาลูบใบหน้า และผิวหนังของเขา และเมื่อท่านสั่งใช้พวกเขา พวกเขาต่างรีบเร่งอย่างขะมักเขม้นปฏิบัติตามคำสั่ง และเมื่อท่านอาบน้ำละหมาด พวกเขาต่างแย่งชิงน้ำละหมาดของท่าน และเมื่อท่านนบีพูด พวกเขาต่างสงบเสียงต่อหน้าท่านและพวกเขาไม่กล้าที่จะสบตาใส่ท่านนบี เพื่อเป็นการให้เกียรติแก่
	มารยาทต่ออัลลอฮฺ	ท่านอับดุลลอฮฺ บุตรอับซิดคีร์ ﷺ กล่าวว่า : เราเคยพูดว่า: ท่านคือนายของท่านนบีตอบว่า : นายคืออัลลอฮฺผู้ทรงจำเริญผู้ทรงสูงส่ง เราเคยพูดว่า : ท่านคือผู้ที่ประเสริฐ และสูงส่งที่สุดสำหรับเรา ท่านนบีตอบว่า : พวกเขาจงหยุดพูดซะ หรือบางคำที่พวกเขาพูด และอย่าให้ชัยฏอนมาครอบงำพวกเขาเลย.
	ความกล้าหาญ	ท่านอลี ﷺ กล่าวว่า : พวกเราเมื่อถึงคราววิกฤติหนักในสงคราม และบรรดาศัตรูเข้าประชิด เราได้หลบอยู่ในที่กำบังใกล้ท่านรอซูลุลลอฮฺ โดยไม่มีใครสักคนจากพวกเราประชิดใกล้ศัตรูมากไปกว่าท่านนบี.
	การเกรงกลัว	ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : ขอสาบานต่ออัลลอฮฺ มิใช่รีว่าแท้จริงฉันเป็นผู้เกรงกลัวต่ออัลลอฮฺมากที่สุด และเป็นผู้ยำเกรงต่อพระองค์มากที่สุด.
	ทำดีต่อครอบครัว	ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : ผู้ที่ดีเลิศ ณ พวกท่าน คือผู้ที่ทำดีที่สุดแก่ครอบครัวของเขา และฉันเป็นผู้ที่ประพฤติดีที่สุดแก่ครอบครัวของฉัน.
	ความละเอียด	ท่านชะฮีดอัลคุฎริญ์ ﷺ กล่าวว่า : ท่านนบีมีความละเอียดยิ่งกว่าหญิงสาวที่หลบอยู่หลังม่านของนางชะฮิก เมื่อท่านเห็นอะไรที่มิชอบ พวกเราจะรู้ได้จากสีหน้าของท่าน.
	ความเรียบง่าย	ท่านหญิงอาอิชะห์ ﷺ กล่าวว่า : ท่านนบีไม่ถูกเสนอให้เลือกระหว่างสองอย่าง นอกจากท่านจะเลือกสิ่งที่ย่างที่สุด トラบใดที่ไม่เป็นบาป ถ้าหากเป็นบาปท่านจะออกห่างให้มากที่สุด.

คุณลักษณะมารยาทของท่านนบี ﷺ	ท่านไม่เคยแค้นให้ตัวเอง	ท่านหญิงอาอิชะห์ ﷺ กล่าวว่า : ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ท่านนบีไม่เคยแค้นให้ตัวเองไม่ว่าสิ่งใดที่ถูกนำมายังท่าน จนกว่าข้อห้ามต่างๆ ของอัลลอฮ์ถูกละเมิด แล้วท่านจะลงทัณฑ์เพื่ออัลลอฮ์.
	ท่านไม่ตำหนิอาหาร	ท่านหญิงอาอิชะห์ ﷺ กล่าวว่า : ท่านนบีไม่เคยตำหนิอาหารใดเลย หากท่านชอบ ท่านก็จะกินมัน แต่หากท่านมิชอบ ท่านจะละเว้นมัน.
	ท่านรับของขวัญ	ท่านหญิงอาอิชะห์ ﷺ กล่าวว่า : ปรากฏว่าท่านนบีเคยรับของขวัญ แล้วท่านมอบของเป็นการตอบแทน.
	ท่านไม่รับประทานของบริจาค	ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : แท้จริงวงศาคณาญาติของมุฮัมมัด จะไม่มีสิทธิ์กินของบริจาค.
	การถ่อมตนของท่าน	ท่านอุกบะห์ บุตรอามิ ﷺ กล่าวว่า : ชายคนหนึ่งมาหาท่านนบี ﷺ และมีท่าทางสิ้นกลัวเมื่อพูดกับท่านนบี แล้วท่าน ﷺ จึงพูดกับเขาว่า : ใจเย็น ๆ เพราะฉันไม่ใช่กษัตริย์ แท้จริงฉันเป็นเพียงลูกชายของผู้หญิงที่กินเนื้อแห้ง.
	ท่านช่วยงานบ้าน	ท่านอัล - อัลซัด บุตรยะซิด ﷺ กล่าวว่า : ฉันได้ถามท่านหญิงอะอิชะห์ ﷺ : ท่านนบีทำอะไรบ้างในบ้าน ? เธอตอบว่า : ท่านนบีทำหน้าที่ของภรรยา - หมายถึง ช่วยแบ่งเบาภาระในครอบครัว - และเมื่อถึงเวลาละหมาด ท่านก็จะออกไปละหมาด.
	ไม่ถือสาเอาเรื่องกับคนโง่เขลา	ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : พวกท่านไม่แปลกใจบ้างริ อัลลอฮ์ทรงปลดเปลื้องฉันไม่ให้ตำท้อและสาปแช่งชาวกูรอยขุซุมักกะฮ์?! ทั้ง ๆ ที่พวกเขาต่างตำท้อ และสาปแช่งเสีย ๆ หาย ๆ ต่อฉันที่ชื่อ มุฮัมมัด.
	ความดีใจของท่าน	ท่านอับดุลลอฮ์ บุตร มัสอูด ﷺ เล่าว่า : ท่านศาสนทูต ﷺ ของอัลลอฮ์ ท่านเป็นผู้มีดีใจและถูกให้มีดีใจ.
	มารยาทของท่านกับคนรับใช้	ท่านอนัส ﷺ กล่าวว่า : ฉันเคยรับใช้ท่านรอซูล ﷺ เป็นเวลาสิบปี ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ท่านไม่เคยเลยที่จะพูดแสดงอาการเบื่อหน่ายหรือไม่พอใจฉัน และเวลาที่ฉันทำอะไรท่านก็ไม่เคยที่จะถามว่า : ทำไมเจ้าถึงทำอย่างนั้น ? และหากว่าฉันไม่ได้ทำสิ่งนั้น ท่านก็จะไม่พูดว่า : ทำไมเจ้าถึงไม่กระทำอย่างนี้.

คุณลักษณะมารยาทของท่านบี ﷺ	ท่านไม่ถือตัวโดดเด่นกว่าบรรดาเพื่อนสหาย และท่านมีจิตใจอันไมตรี	ท่านอนีส บุตรมาลิก ﷺ กล่าวว่า : ในขณะที่เรากำลังนั่งอยู่ในมัสยิดมีชายคนหนึ่งชื่ออูฐู และให้มันนั่งลงตรงมัสยิดและผูกมันไว้ จากนั้นเขาพูดกับพวกเขาว่า : ใครคือ มุฮัมหมัด ? ขณะนั้นท่านรอซูล ﷺ เอนกายลงในวงสหายของท่าน และเราได้กล่าวแก่ชายคนนั้นว่า : นี่คือนั่นที่ท่านต้องการชายผิวขาวที่กำลังเอนกายอยู่ ชายคนนั้นพูดกับเขาว่า : ลูกชายของอับดุลมุตตอลิบเอี้ย ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : ฉันขานรับท่านแล้ว ชายผู้นั้นกล่าวว่า : โอ้มุฮัมหมัดฉันจะถามท่าน เป็นคำถามที่อาจจะทบทอท่าน ท่านอย่าต่อว่าฉันเลย แล้วท่านรอซูล ﷺ กล่าวแก่ชายคนนั้นว่า : ท่านจงถามมาซิอะไรก็แล้วแต่ ชายคนนั้นกล่าวว่า : ฉันขอสาบานต่อพระเจ้าของท่าน และพระเจ้าแห่งบรรดาผู้ที่มาก่อนท่าน อัลลอฮฺได้ส่งท่านไปยังทุกประชาชาติ ? ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : โอ้อัลลอฮฺ ใช่แล้ว เขากล่าวว่า : ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮฺ , อัลลอฮฺทรงบัญชาท่านให้เราละหมาดวันหนึ่งกับคืนหนึ่งห้าเวลา ? ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : โอ้อัลลอฮฺ ใช่แล้ว เขากล่าวว่า : อัลลอฮฺทรงบัญชาท่านให้เราถือศีลอดเดือนหนึ่งในรอบปี ? ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : โอ้อัลลอฮฺ ใช่แล้ว เขากล่าวว่า : ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮฺ , อัลลอฮฺทรงบัญชาท่านให้เราเก็บบริจาคจากคนรวย แบ่งให้แก่คนยากจน ? ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : โอ้อัลลอฮฺ ใช่แล้ว เขากล่าวว่า : ฉันศรัทธาในสิ่งที่ท่านได้นำมาแล้ว และฉันเป็นตัวแทนของกลุ่มชนของฉัน ฉันชื่อฎีมาม บุตรสะละบะฮ์ พี่น้องของลูกหลานชะตุ บุตรบักร์.
	ขนบปึงของท่าน	ท่านหญิงอาอิชะหฺ ﷺ กล่าวว่า : ครอบครัวของมุฮัมหมัดไม่เคยกินขนมปังข้าวบาร์เลย์สองวันติดต่อกัน จนกระทั่งท่านรอซูล ﷺ ได้เสีชีวิตลง.
	ความสมณะในโลกนี้	ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : ฉันไม่ตีใจ หากฉันมีทองคำเท่ากับภูเขาสุต หากแม้ฉันมีทองดีนารเดียวที่ยังคงอยู่กับฉันมานานกว่าสามวัน สิ่งที่ฉันจะเก็บไว้เพื่อชำระหนี้ และจะใช้มันทั้งหมด เพื่อแจกจ่ายให้แก่บรรดาบ่าวของอัลลอฮฺคนโน้น คนนั้น คนนี้.
	ท่านไม่เคยพูดหยาบคาย	ท่านหญิงอาอิชะหฺ ﷺ กล่าวว่า : ท่านนบี ﷺ ไม่เคยพูดจาหยาบคาย และมีพฤติกรรมหยาบคาย และพูดจาเอะอะโวยวายในตลาด และท่านไม่เคยโต้ตอบด้วยสิ่งไม่ดีกับคนชั่ว แต่ท่านกลับให้อภัย และไม่ถือสา.

คุณลักษณะมารยาทของท่านบี ﷺ	ฝ่ามือของท่านไม่เคยแต่หญิงคนใด	ท่านหญิงอาอิชะห์ <small>رضي الله عنها</small> กล่าวว่า : ฝ่ามือของท่านรอซูล <small>ﷺ</small> ไม่เคยแตะฝ่ามือของผู้หญิงแปลกหน้าเลย.
	ที่พักและความเป็นอยู่ของท่าน	ท่านอุมัร <small>رضي الله عنه</small> กล่าวว่า : : ฉันเข้าไปหาท่านรอซูล <small>ﷺ</small> ขณะที่ท่านกำลังนอนตะแคงบนเสื่อ ฉันนั่งลงแล้วเหลือบไปเห็น ท่านสวมผ้าโสร่งตัวเดิมที่เก่ามาก เสื่อผืนนั้นทำให้สีข้างของท่านเป็นรอย และฉันกวาดสายตาไปเห็นที่เกิดอาหารของท่านรอซูล <small>ﷺ</small> ปรากฏว่ามีข้าวบาร์เลย์หนึ่งกองราวสามกิโล และเมล็ดพืชกองหนึ่งใช้ฟอกหนึ่งวางอยู่ที่มุมห้อง และหนังสือตัวที่ยังไม่ได้ฟอกแขวนห้อยอยู่... ดวงตาของฉันไหลเอ่อล้นด้วยน้ำตาและท่านนบีพูดว่า : อิบดุลค็อตต็อบเอ๋ย อะไรทำให้ท่านร้องไห้ ? ฉันตอบว่า : ศาสนทูตของอัลลอฮ์เอ๋ย จะไม่令我ร้องไห้ได้ไง เสื่อผืนนั้นทำให้สีข้างของท่านเป็นรอย และเสียบึงอาหารของท่านไม่มีอะไรเว้นแต่ที่ฉันเห็น ทั้งที่กษัตริย์อาณาจักรโรมันกัยศ็อร และเปอร์เซียก็ชรอในขณะนั้น อยู่ท่ามกลางผลไม้และแม่น้ำที่ทรูหฺรา ส่วนท่านเป็นทั้งศาสนทูตของอัลลอฮ์และถูกเลือกจากพระองค์ และนี่คือสิ่งที่ท่านสะสมไว้ ?! ท่านนบีตอบว่า : อิบดุลค็อตต็อบเอ๋ย ท่านไม่พอใจหรือหรือ ที่จะให้วันปรโลกเป็นของเรา และโลกนี้เป็นของพวกเขา ฉันตอบว่า : พอใจลิครับ.

บททดสอบที่ ๑

ผิด	ถูก	คำถาม :
☐	☐	☀ ความสุขของบ่าวบนโลกใบนี้และวันปรโลกเกี่ยวพันกับแนวทางของท่านศาสนทูตมุฮัมหมัด ﷺ.
☐	☐	☀ บรรดารอซูล์ที่ถูกส่งมา จะอยู่ยงศ์ตระกูลเดียวกับกลุ่มชนนั้นๆ.
☐	☐	☀ คุณลักษณะที่สมบูรณ์ที่สุดของท่านนบี ﷺ ท่านได้อธิบายลักษณะตัวเองแล้วกล่าวว่า : ฉันทือมุฮัมหมัด บ่าวของอัลลอฮ์และศาสนทูตของพระองค์.
☐	☐	☀ ผ้าไหมนุ่มนวลกว่าผ้ามือของท่านนบี ﷺ.
☐	☐	☀ อัลลอฮ์ทรงรวมความสมบูรณ์ทั้งมารยาท จริยธรรมอันดีงาม และประทานความรู้ ความประเสริฐที่เป็นทางรอด ความสำเร็จ ความผาสุก ทั้งโลกนี้และโลกหน้า แก่ท่านนบี โดยไม่มีใครได้รับอย่างนี้มาก่อน.
☐	☐	☀ ท่านนบี ﷺ เป็นคนธรรมดา อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ไม่มีใครสอนท่าน.

☀ ผู้ที่ตืเลิศที่สุดบนหน้าแผ่นดิน นบียะฮ์ยา บุตรมัตตา ﷺ นบีมุฮัมหมัด บุตรอับดุลลอฮ์ ﷺ.

☀ นามชื่อท่านนบี ﷺ ทั้งหมดเป็นคุณลักษณะที่ติดตัวท่าน เป็นเครื่องหมายเฉพาะแนะนำให้รู้จักตัวตน ถูกขยายความมาจากคุณลักษณะที่โดดเด่นและจำเป็นแก่การยกย่องและความสมบูรณ์แบบ ทั้งหมด คำตอบ 1 กับ 3 เท่านั้น.

☀ มารยาทของท่านนบี คืออัลกรูอ่าน คือ ท่านพอใจในสิ่งที่อัลลอฮ์พอใจ ท่านโกรธในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงโกรธ ถูกทุกข้อ.

☀ คอสี่ลุลลอฮ์ คือใคร นบียอบรอฮีม ﷺ ท่านนบีมุฮัมหมัด ﷺ ถูกทุกข้อ.

☀ ท่านรอซูล์ ﷺ มีผิวขาวสว่างงาม สีขาวสาลี อมขาว สีขาวสว่างมาก.

☀ น้ำหอมอะไรมีกลิ่นหอมที่สุด น้ำหอมชะมัด เหงื่อของท่านนบี ﷺ.

☀ ท่านนบีมุฮัมหมัดมีรูปร่างกายอย่างไร สัดส่วนร่างกายสมดุล รูปร่างสูงกำยำ.

☀ เครื่องหมายประทับแต่งตั้งนบี ﷺ ท่านสุดท้าย ตุ่มเนื้ออยู่ระหว่างไหล่ทั้งสอง กลมกลืนรูปร่างของท่าน ขนาดเท่าไข่นกพิราบ ถูกทุกข้อ.

จากเผ่ากูรอช	นบียัสมาแอล	จากบะนีฮาซิม	กินานะห์	
☐	☐	☐	☐	แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเลือกสรร : กินานะห์มาจาก ลูกหลาน เผ่ากูรอชมาจาก บะนีฮาซิม นบี ﷺ มาจาก
☐	☐	☐	☐	
☐	☐	☐	☐	
☐	☐	☐	☐	

ปู่คนสุดท้าย	ปู่คนก่อนสุดท้าย	บิดาของปู่	ชื่อปู่	ชื่อบิดา	ชื่อ	ตระกูลของท่าน นบี ﷺ:
☐	☐	☐	☐	☐	☐	ฮาซิม
☐	☐	☐	☐	☐	☐	อับดุลมุฏตอลิบ
☐	☐	☐	☐	☐	☐	อับดุลลฮอซ
☐	☐	☐	☐	☐	☐	มุฮัมหมัด
☐	☐	☐	☐	☐	☐	นบีอิสมาแอล
☐	☐	☐	☐	☐	☐	นบีอิบรอฮีม

อัชชีรอจ	อัลอากีบ	อะห์หมัด	มุฮัมหมัด	จงโยงทุกชื่อตามคำอธิบาย :
☐	☐	☐	☐	สิ่งถูกสร้างที่สรรเสริญต่ออัลลอฮ์มากที่สุด
☐	☐	☐	☐	ผู้ที่ทอแสงสว่างโดยไม่เผาไหม้ผู้อื่น
☐	☐	☐	☐	ผู้ที่มีคุณลักษณะอันดีงาม ซึ่งได้รับการยก ย่อง
☐	☐	☐	☐	ซึ่งไม่มีนบีผู้นำสารมาประกาศหลังจากท่าน อีกต่อไป

ความ เกรงกลัว	โครงสร้างและมารยาท	ความสัมพันธ์	กลิ่น	ฝ่ามือ	ท่านนบี ﷺ :
☐	☐	☐	☐	☐	มนุษย์ที่ดีที่สุดทั้ง
☐	☐	☐	☐	☐	ผู้ที่นับนวมที่สุด
☐	☐	☐	☐	☐	ผู้ที่มีกลิ่นหอมที่สุด
☐	☐	☐	☐	☐	ผู้ที่ดีที่สุด
☐	☐	☐	☐	☐	ผู้มากที่สุด

ของขวัญ	บริจาค	เพื่อตัวท่าน เอง	อาหาร	เพื่ออัลลฮุซ	ท่านนบี ﷺ :
☐	☐	☐	☐	☐	ไม่ตอบโต้กลับ
☐	☐	☐	☐	☐	ตอบโต้กลับ
☐	☐	☐	☐	☐	ไม่เคยตำหนิ
☐	☐	☐	☐	☐	รับ และให้ของตอบแทน
☐	☐	☐	☐	☐	ไม่รับของ

แบบอย่างของท่านนบี ﷺ

แบบอย่างของท่านนบี ﷺ ในการสวมใส่เสื้อผ้า อาหาร และเครื่องดื่ม	สัตว์ที่ท่านรักที่สุด	สีสาวเป็นสีที่ท่านรักมากที่สุด และท่านกล่าวว่า : สิ่งที่ดีที่สุดจากเสื้อผ้าของพวกท่าน คือสีขาว ดังนั้นจงสวมใส่มันและใช้ห่อศพบรรดาผู้เสียชีวิตด้วยผ้าสีนี้.
	การสวมใส่เสื้อผ้า	ท่านนบีจะสวมใส่เสื้อผ้าที่เรียบง่าย บางครั้งทำมาจากผ้าขนสัตว์ ผ้าฝ้าย หรือผ้าลินิน และท่านจะเริ่มสวมใส่เสื้อผ้าจากขวาก่อน.
	การเอาใจใส่ของท่านนบี ﷺ ในการเลือกเสื้อผ้า	ชาวสะลัฟบางท่านพูดว่า : เราไม่ชอบเสื้อผ้าที่โอ้อวดสองประเภท เสื้อผ้าที่มีราคาแพง และราคาต่ำ และมีรายงานจากท่านอิบนุ อุมร์ <small>رضي الله عنه</small> กล่าวว่า : ผู้ใดสวมเสื้อผ้าเพื่อชื่อเสียง อัลลอฮ์จะทรงสวมใส่ให้แก่เขาในวันแห่งการฟื้นคืนชีพด้วยเสื้อผ้าที่อภัยศอดสู แล้วไฟนรกก็จะลุกโชนไหม้ใส่มัน นี่เป็นเพราะเขาตั้งใจจะโอ้อวดด้วยความเย่อหยิ่ง และลำพองตน เหตุนี้อัลลอฮ์ทรงลงโทษเขา และมีรายงานจากท่านอิบนุ อุมร์ <small>رضي الله عنه</small> ทำนองเดียวกันว่า แท้จริงท่านนบี <small>ﷺ</small> กล่าวว่า : ผู้ใดปล่อยชายผ้าของเขาเลียดาตุ่ม ด้วยความหยิ่งยโส อัลลอฮ์จะไม่มองเขาในวันปรโลก.
	การเลือกอาหาร	ท่านนบีไม่เคยปฏิเสธอาหารที่มี และหากไม่มีอะไรทาน ท่านก็ไม่ลุกลิ้ลุกลง และท่านจะทานอาหารที่มีประโยชน์อยู่ใกล้เอื้อมมือ ถ้าหากท่านไม่ชอบเป็นการส่วนตัวท่านจะทิ้งมันไว้ โดยจะไม่ห้ามผู้อื่น ท่านหญิงอะฮ์ชะฮ์ <small>رضي الله عنها</small> ได้กล่าวว่า : ท่านนบี ﷺ ไม่เคยตำหนิอาหารเลย ถ้าท่านชอบมัน ท่านก็จะกิน และถ้าท่านไม่ชอบ ท่านก็จะทิ้งมันไว้ เช่นท่านได้เคยละเว้นที่จะไม่กินแยะทะเลทราย เนื่องจากไม่ใช่อาหารพื้นเพของท่าน.
	รูปแบบการรับประทานของท่าน <small>ﷺ</small>	<ul style="list-style-type: none"> ☀️ อาหารส่วนใหญ่ของท่านถูกวางลงบนผ้าปูที่พื้นซึ่งนั่นคือสำรับของท่าน. ☀️ ท่านรับประทานด้วยสามนิ้ว. ☀️ ท่านจะไม่รับประทานอาหาร ขณะนั่งเอนตัวลง แล้วเอาศอกข้างหนึ่งท้าวหมอน. ☀️ ท่านจะกล่าว : บิสมิลละห์ เมื่อเริ่มรับประทาน และจะกล่าว อัลฮัมดุลิลละฮ์เมื่อรับประทานเสร็จ. ☀️ หลังจากทำอาหารเสร็จเขาจะเลียนิ้ว.
	การดื่มของท่าน	<ul style="list-style-type: none"> ☀️ ส่วนใหญ่แล้วท่านนบีจะนั่งตี่มน้ำ ยิ่งไปกว่านั้นท่านได้ห้ามการยืมตี่ม แต่จะอนุญาตหากมีความจำเป็นที่ไม่สามารถนั่งได้. ☀️ ท่านจะหยิบยื่นเครื่องตี่มให้กับผู้ที่อยู่ทางขวามือของท่าน แม้ว่าจะมีผู้ที่อาวุโสกว่าอยู่ทางซ้ายมือของท่านก็ตาม.

วิถีของท่านบิฮัมมัด ﷺ ในการแต่งงานและการอยู่ร่วมกัน

- ☀ ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : " สิ่งที่ทำให้ฉันเกิดความรักบนโลกนี้นี้คือ สตรีเพศ เครื่องหอม ความชื่นตาชื่นใจในการละหมาด " .
- ☀ ท่านนบีนั้นได้แบ่งการค้ำคิน การอยู่อาศัย และค่าเลี้ยงดูระหว่างบรรดาภรรยาของท่าน.
- ☀ ท่านหญิงอะอีชะฮ์ ﷺ ได้กล่าวว่า : เมื่อท่านต้องการออกเดินทาง ท่านจะให้จับฉลากระหว่างบรรดาภรรยาของท่าน แล้วไม้ของภรรยาท่านใดที่ท่านหยิบ เป็นอันว่าได้ร่วมเดินทางกับท่าน และท่านจะไม่มาขอใช้ตามวันเดินทางแก่ภรรยาท่านอื่น.
- ☀ และวิถีปฏิบัติของท่านนบีต่อบรรดาภรรยา คือ การอยู่ร่วมกัน และมีจรรยา มารยาทที่ดีต่อกัน.
- ☀ ท่านนั้นจะให้บรรดาเด็กผู้หญิงไปเล่นกับท่านหญิงอาอีชะฮ์ ﷺ และหากนางมีงานอดิเรกอะไรสักอย่าง ท่านก็จะเข้าไปร่วมเล่นด้วย.
- ☀ ท่านจะนอนอยู่บนตักของท่านหญิงอาอีชะฮ์ ﷺ และอ่านอัลกุรอานซึ่งบางครั้งนางกำลังอยู่ในรอบเดือนของเธอ.
- ☀ ท่านจะสั่งภรรยาของท่านขณะมีรอบเดือนให้ใช้ผ้าห้ามเลือดประจำเดือน แล้วท่านก็เล้าโลมนาง และท่านนั้นได้จูบนาง ในขณะที่ท่านเองถือศีลอด.
- ☀ และจากความอ่อนโยน และมารยาทอันดีงามของท่านที่มีต่อภรรยา คือการที่ท่านยอมที่จะเล่นกับท่านหญิงอาอีชะฮ์ ﷺ และท่านได้วิ่งแข่งกับนางในการเดินทาง 2 ครั้ง และแข่งกันรีบออกจากบ้าน 1 ครั้ง.
- ☀ เมื่อท่านกลับมาจากการเดินทางและมาถึงในเวลากลางคืน ท่านจะไม่เคาะประตูเรียกภรรยาของท่าน แล้วท่านก็ได้ห้ามสิ่งดังกล่าวด้วย.

วิธีการนอน และตื่นของท่าน ﷺ

- ☀ เมื่อท่านรอซูล ﷺ เข้านอน ท่านจะกล่าว : บิสมิกลลฮุมมา อะยวาวามูตุ และเมื่อใดก็ตามที่ท่านเข้านอนในเวลากลางคืน ท่านจะหงายฝ่ามือทั้งสองแล้วเป่าลงไปในมือ หลังจากอ่านซูเราะห์ อัลอิคลาส อัลฟะลัก และอันนาศ หลังจากนั้นก็ลูบด้วยฝ่ามือทั้งสองทั่วร่างกาย เริ่มจากศีรษะ และใบหน้าลงไป 3 ครั้ง เมื่อท่านล้มตัวลงนอน ท่านจะเอามือขวาวางไว้ใต้แก้มของท่าน แล้วกล่าว 3 ครั้งว่า โอ้อัลลอฮุ โปรดทรงปกป้องฉันจากการลงโทษของพระองค์ในวันที่พระองค์ให้ข่าวพินคืนชีพ และครั้นเมื่อท่านตื่น ท่านจะกล่าวว่า : การสรรเสริญทั้งหมดนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮุ ผู้ซึ่งทำให้เรามีชีวิต (ตื่นนอน) หลังจากที่ได้ทำให้เราตาย(หลับ) และเราจะต้องพินคืนชีพไปหาพระองค์ เสร็จแล้วท่านก็แปรงฟัน.
- ☀ ท่านนบีจะนอนในตอนต้นของกลางคืน และจะตื่นในช่วงตอนท้ายของมัน แต่บางครั้งท่านก็นอนช้า เวลามีจู่ระ ดวงตาของท่าน ﷺ จะหลับ แต่ดวงใจของท่านนั้นไม่เคยหลับ.
- ☀ เวลาท่าน ﷺ นอน จะไม่มีผู้ใดมาปลุกท่าน จนกว่าท่านจะตื่นด้วยตัวท่านเอง.
- ☀ ระยะเวลาในการนอนของท่าน ﷺ พอดีที่สุด และมีประโยชน์มากที่สุดเช่นกัน.

วิธีของท่าน ﷺ ในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

- ✦ ท่าน ﷺ จะล้อเล่นกับคนอื่น แต่การหยอกล้อของท่านคือความจริง.
- ✦ ท่านนบี ﷺ จะใช้คำสองแง่สองงาม แต่ท่านจะไม่พูดมันนอกจากเป็นเรื่องจริงเท่านั้น.
- ✦ ท่าน ﷺ เป็นทั้งผู้ให้คำปรึกษาและขอคำปรึกษา.
- ✦ ท่าน ﷺ เยี่ยมผู้ป่วย ไปส่งศพที่สุสาน ตอบรับคำเชิญ คอยเป็นธุระให้แก่หญิงหม้าย คนขัดสน ผู้ด้อยโอกาส.
- ✦ ท่านนบี ﷺ ไดยินบทกวีสรรเสริญท่าน และท่านจะขอบคุณ แต่การยกย่องสรรเสริญท่านนั้นเป็นเพียงบางส่วนของท่าน หากเทียบกับการสรรเสริญที่ท่านควรได้รับทั้งหมด ส่วนการยกย่องคนอื่นนอกเหนือจากท่าน ส่วนใหญ่แล้วจะไม่ใช่ความจริง.
- ✦ ท่าน ﷺ ซ่อมรองเท้า เลื้อผ้า ถังน้ำ และริตมแพะด้วยมือของท่านเอง และได้บริการตัวเองและคนในครอบครัวของท่านด้วยตัวของท่านเอง และได้ช่วยแบกก้อนอิฐเพื่อการสร้างมัสยิด.
- ✦ ในบางครั้งท่าน ﷺ ได้ผูกหินไว้ที่ท้องอันเนื่องจากความหิว และบางครั้งอันเนื่องจากความอิม และท่าน ﷺ เป็นทั้งเจ้าภาพต้อนรับ และบางครั้งก็เป็นแขก.
- ✦ ท่าน ﷺ ได้กรอกเลือดกลางศรีษะ หลังเท้า ทำยทอยทั้งสองข้าง และกลางหลังส่วนบน.
- ✦ ท่าน ﷺ ได้ทำการรักษา และเคยเยียวรักษาผู้ป่วยด้วยการจีดด้วยเหล็กร้อน แต่ท่านเองไม่เคยขอให้ใครกระทำ ท่านได้เคยดูอาและเป่าให้ผู้อื่น แต่ท่านไม่เคยขอให้ใครเป่าให้ แก่ท่าน และท่านนั้นก็เคยเยียวรักษาอาการป่วยไข้.
- ✦ ท่าน ﷺ เป็นผู้ที่ดีที่สุดในการปฏิสัมพันธ์กับมนุษย์ และเมื่อท่านขอยืมสิ่งของอะไร ท่านจะคืนกลับสิ่งที่ดีกว่าที่ท่านได้ยืมมา.

แบบอย่างการเดิน

- ✦ ท่านเป็นผู้ที่มีท่วงท่าเดินเร็วที่สุด สง่างามที่สุด และสงบเสถียรที่สุด.
- ✦ ท่านนั้นเดินเร็วกว่าบรรดาสหายของท่าน ซึ่งมันทำให้พวกเขาต้องเดินตามท่านให้ทัน.
- ✦ ในการเดินของท่าน บางครั้งก็ใส่รองเท้า บางครั้งก็ไม่.
- ✦ ท่านจะเป็นผู้เดินนำหน้า ส่วนบรรดาสหาย ﷺ ก็จะไปคอยเดินตามหลังท่าน.
- ✦ ในการเดินของท่าน ﷺ กับบรรดาสหาย บางครั้งเดินล้ำพังกับพวกเขาบางท่าน และบางครั้งเดินเป็นกลุ่ม.

แบบอย่างการรำลึกถึงอัลลอฮ์

ท่านนั้นเป็นผู้ที่สมบูรณ์แบบที่สุดในการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ﷻ อีกทั้งในทุกๆคำพูด และทุก ๆ การสักการะของท่านนั้นเต็มไปด้วยการรำลึกถึงอัลลอฮ์ ท่าน ﷺ จะรำลึกถึงพระองค์ในขณะที่ตื่นนอน เริ่มต้นละหมาด เมื่อออกจากบ้าน เมื่อเข้ามัสยิด ดูอา ยามเช้า ยามเย็น ขณะใส่เสื้อผ้า เวลาเข้าหรือออกจากบ้าน ก่อนเข้าห้องน้ำ ก่อนและหลังอาบน้ำละหมาด เวลาที่ได้ยินเสียงอาซาน ตอนเห็นจันทร์เสี้ยว ก่อนและหลังรับประทานอาหาร และเมื่อท่านจาม...

<p>แบบอย่างอันบริสุทธิ์และกิจวัตรประจำวัน</p>	<p>จำนวนแบบอย่าง ที่นับได้</p>	<p>ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : 10 อย่าง จากสิ่งที่ท่านทำเป็นประจำจนกลายเป็น กิจวัตรประจำวันของท่าน : คลิปหนวด ไว้เครา แปรงฟัน กลั้วคอ ตัด เล็บ ล้างข้อมือ ถอนขนรักแร้ โกนขนอวัยวะเพศ และประหยัหน้า ผู้รายงานฮาดิษลิ้มบอกข้อที่สิบ.</p>
	<p>การเริ่มต้นด้วย ด้านขวา</p>	<p>ท่านนบี ﷺ นั้นรักที่จะเริ่มต้นด้วยด้านขวา ทั้งในการใส่รองเท้า หวีผม การ ชำระล้าง การรับและให้ของ ด้านขวาของท่านนั้นสำหรับการกิน การดื่ม และ การชำระล้าง ส่วนด้านซ้ายของท่านนั้นสำหรับการเข้าห้องน้ำและอื่นๆจาก การขจัดสิ่งสกปรกหรือพยับอันตราย.</p>
	<p>การโกน</p>	<p>ท่านนบี ﷺ จะปล่อยผมของท่านทั้งศีรษะ หรือไม่กี่จะโกนทั่วทั้งศีรษะ.</p>
	<p>การแปรงฟัน</p>	<p>ท่านนบี ﷺ นั้นรักการแปรงฟัน ท่านจะแปรงฟันของท่านทั้งในขณะถือศีล อดและไม่ถือศีลอด ตื่นจากการนอน ตอนอาบน้ำละหมาด เมื่อต้องการ ละหมาด ตอนเข้าบ้าน และท่านจะแปรงด้วยกิ่งไม้ของต้นอารอก (คล้ายไม้ ช่อย).</p>
	<p>น้ำหอม</p>	<p>ท่านนบี ﷺ ชอบที่จะใส่เครื่องหอมอย่างมาก และรักน้ำหอม.</p>
	<p>หนวด และเครา</p>	<p>ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : ท่านทั้งหลายจงแตกต่างจากบรรดาผู้ตั้งภาคี ด้วย การไว้เคราให้ยาว และตัดหนวดให้สั้น.</p>
	<p>การกำหนดเวลา</p>	<p>ท่านอนิส <small>رضي الله عنه</small> กล่าวว่า : ท่านรอซูล <small>ﷺ</small> ได้กำหนดเวลาแก่เราในการตัด หนวดและตัดเล็บภายในเวลาไม่เกิน 40 วัน 40 คืน.</p>
<p>การพูดของท่าน <small>ﷺ</small></p>	<ul style="list-style-type: none"> ☀ ท่านหญิงอาอีษะ <small>رضي الله عنها</small> กล่าวว่า : ท่านนบี <small>ﷺ</small> นั้นจะไม่พูดจับฉ่าย แต่ทว่าท่านจะ พูดด้วยคำพูดที่กระจ่าง รวบรัด จนผู้คนในวงสนทนาสามารถท่องได้. ☀ บ่อยครั้งมากที่ท่านจะพูดย้ำ 3 รอบติดกัน เพื่อให้ผู้ฟังได้คิด ใคร่ครวญ และเมื่อท่าน ให้สลามทักทาย ท่านจะให้ 3 ครั้ง. ☀ ท่านจะไม่พูดหากไม่จำเป็น และจะพูดด้วยถ้อยคำที่รวบรัดและครอบคลุม. ☀ ท่านจะไม่พูดในสิ่งที่ไม่มีความจำเป็น และจะไม่พูดเว้นแต่สิ่งที่ท่านหวังผลรางวัลในสิ่ง นั้น. ☀ ท่านจะไม่พูดในเรื่องลามก หยาบคาย และตะโกนเสียงดัง เอะอะโวยวาย. 	

วิชาของท่าน ﷺ ในการพูด การหัวเราะ การร้องไห้ และการคุมะฮะฮะของท่าน	การหัวเราะ	ทุกๆการหัวเราะของท่าน ﷺ คือการยิ้ม บางครั้งท่านหัวเราะจนสามารถเห็นฟันกราม.
	การร้องไห้	<ul style="list-style-type: none"> ✦ ท่านนบี ﷺ จะไม่ร้องไห้ฟูมฟายและส่งเสียงดัง แต่หน้าตาของท่านจะหลั่งออกมาจนไหลริน และมีเสียงสะอึกสะอื้นในทรวงอก. ✦ การร้องไห้ของท่าน ﷺ บางครั้ง เนื่องจากเอ็นดูเมตตาต่อผู้เสียชีวิตหรือไม่ก็สังสารและกลัวแทนประชาชาติของท่าน และในบางครั้งก็ร้องไห้เพราะเกรงกลัวอัลลอฮ์ และในบางคราเมื่อได้ฟังเสียงอัลกุรอานท่านก็จะร้องไห้.
	การคุมะฮะฮะของท่าน ﷺ	<ul style="list-style-type: none"> ✦ ท่านนั้นทำการคุมะฮะฮะบนพื้นดิน บนมิมบ์ร บนอฐตัวผู้ และบนอฐตัวเมีย. ✦ ท่านญาบิร ؓ กล่าวว่า : เมื่อท่านรอซูล ﷺ กล่าวคุมะฮะฮะนั้น ตาของท่านจะแดงกล้า เสียงของท่านจะสูง และจะเพิ่มความจริงจัง ประหนึ่งว่าท่านเป็นผู้กำชับกองทหาร. ✦ ท่าน ﷺ จะไม่เริ่มคุมะฮะฮะด้วยสิ่งใด เว้นแต่ท่านนั้นจะเริ่มต้นด้วยการสรรเสริญอัลลอฮ์. ✦ ท่านจะอ่านคุมะฮะฮะให้สอดคล้องกับความจำเป็นหรือเป็นประโยชน์แก่ผู้ฟังในขณะนั้น.

บททดสอบที่ ๒

ผิด	ถูก	คำถาม :
☐	☐	☀ เมื่อท่านนบี ﷺ ต้องการที่จะสวมเสื้อผ้า ท่านจะเริ่มด้วยด้านขวา.
☐	☐	☀ อาหารส่วนมากของท่าน ﷺ จะถูกวางลงบนผ้าปูที่พื้น ซึ่งนั่นคือสำหรับของท่าน.
☐	☐	☀ เมื่อท่านกลับมาจากการเดินทางสาย ท่านจะไม่เคาะประตูเรียกภรรยาของท่าน แล้วท่านก็ได้ห้ามสิ่งดังกล่าวด้วย.
☐	☐	☀ บางครั้งท่าน ﷺ ได้ผูกก่อนหินที่ห้องของท่านอันเนื่องจากความหิว และบางครั้งอันเนื่องจากความอึด.
☐	☐	☀ ท่าน ﷺ ได้ทำการรักษา ท่านเคยเยียวยารักษาผู้ป่วยด้วยการจีด้วยเหล็กร้อน แต่ท่านเองไม่เคยขอให้ใครทำ ท่านได้เคยดูอาเป่าให้ผู้อื่น แต่ท่านไม่เคยขอให้ใครเป่าให้แก่ท่าน.
☐	☐	☀ ท่าน ﷺ ไม่เคยกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด จากสิ่งที่คุณโดนทดสอบด้วยการกระชิบกระชาบ (จากชัยฎอน) ได้กระทำ ไม่ว่าจะเป็นการรูดถูไถอวัยวะเพศเพื่อให้ปัสสาวะออก การทำเสียงอือๆในคอ จิตหลอน คิดวิตกไปเอง การใช้ผ้ายัดจัดสิ่งสกปรกโดยเปล่าประโชยน์ และการเทน้ำชำระล้างจนแล้วจนเล่าเป็นอาการของคนวิตกกังวลหรืออื่นๆที่เป็นการอูตริกรรมของคนเหล่านี้.
☐	☐	☀ ท่านนั้นถูกส่งมาด้วยแนวทางอันบริสุทธิ์และเรียบง่าย และสิ่งตรงข้ามสองอย่างนี้คือ การตั้งภาคีและการห้ามในสิ่งที่อนุญาต.
☐	☐	☀ ลูกของท่าน ﷺ ทั้งหมด 7 คน : ชาย 4 หญิง 3.
☐	☐	☀ ลูกของท่าน ﷺ ทั้งหมดเกิดมาจากท่านหญิงคอดีเยะฮ์ ไม่มีคนไหนเกิดมาจากภรรยาท่านอื่น.
☐	☐	☀ ลูกของท่าน ﷺ ทุกคนเสียชีวิตก่อนหน้าท่าน.
☐	☐	☀ ไม่มีความขัดแย้งใดๆว่าแท้จริงแล้วท่านนบี ﷺ นั้นสิ้นชีวิตก่อนภรรยาของท่าน 9 คน : ท่านหญิงอาอีซะฮ์ ท่านหญิงฮัฟซะฮ์ ท่านหญิงซัยนับ (บุตรี ยะซิน) ท่านหญิงอุมมุซาลามะฮ์ ท่านหญิงซอฟียะฮ์ ท่านหญิงอุมมุฮาบิยะฮ์ ท่านหญิงมัมมูนะฮ์ ท่านหญิงเซาะดะฮ์ ท่านหญิงญะวียะฮ์.
☐	☐	☀ ท่านหญิงคอดีเยะฮ์นั้น อัลลอฮ์ได้ฝากسلامกับญิบรีลมาอย่างนาง นี่คือความพิเศษที่มีแก่นางเท่านั้น.

☀ สี่ที่ท่านนบี ﷺ รักที่สุด คือ : ชาว , ด่า , ลีอะไรก็ได้ .

☀ เสื้อผ้าของท่าน ﷺ : ท่านไม่ได้สวมผ้าขนสัตว์ , ท่านสวมผ้าฝ้ายและผ้าลินิน , ท่านสวมสิ่งที่เขา มี , เฉพาะข้อ 1 และข้อ 2 ถูก .

☀ เสื้อผ้าของท่าน ﷺ : ราคาแพงคุณภาพดี. , ราคาถูก (เนื่องจากความสมณะ). , ราคาและคุณภาพกลางๆ. .

- ท่าน ﷺ จะกล่าวบิสมิลละฮ์และอัลฮัมดุลิลลาฮ์ : ตอนเริ่มรับประทาน , ตอนทานเสร็จ , ตอนเริ่มรับประทาน และตอนทานเสร็จ .
- การดื่มของท่าน ﷺ ส่วนมาก : ในท่านั่ง , ในท่านยืน , ทั้งสอง .
- ท่าน ﷺ กล่าวว่า: สิ่งที่ทำให้ฉันเกิดความรักในโลกดูนยา คือ : สตรีเพศ , เครื่องหอม , ทั้งสอง .
- ท่าน ﷺ กล่าวว่า : ฉันได้รับอันเป็นที่รื่นรมย์แก่สหายตา : สวรรค์ , การละหมาด , ทั้งสอง .
- จากวิถีของท่าน ﷺ คือการทำความดีกับบรรดาภรรยาในเรื่อง : การอยู่ร่วมกัน , มารยาท , ทั้งสอง .
- ท่านอนิสบินมาลิก رضي الله عنه กล่าวว่า : ท่านรอซูล ﷺ ได้กำหนดเวลาแก่เราในการตัดหนวดและตัดเล็บภายในเวลาไม่เกิน : 30 วัน , 40 วัน , 50 วัน .
- แบบอย่างของท่านนบี ﷺ ในการโกนศีรษะคือ : โกนบางส่วน ปล่อยไว้บางส่วน , โกนทั้งหมด หรือปล่อยไว้ทั้งหมด .
- ท่านนบี ﷺ ชอบแปรงฟัน ท่านนั้นจะแปรงขณะที่ : ถือศีลอด , ไม่ถือศีลอด , ทั้งสอง .
- การหัวเราะของท่าน ﷺ : ทุกๆครั้งที่ท่านหัวเราะท่านจะยิ้ม , ส่วนมากของการหัวเราะของท่านคือการยิ้ม .
- ท่านนบี ﷺ ถูกลงมายัง : มนุษย์ทุกคน , ทั้งหญิงและมนุษย์ .
- ลูกสาวของท่านนบี ﷺ ที่ประเสริฐที่สุด(โดยภาพรวม) : ทุกคน ท่านหญิงฟาติมะฮะ , ท่านหญิงซัยนัฮ์ .
- ะฮียันั้นไม่เคยถูกประทานลงมาบนตักหญิงนางใดมาก่อน ยกเว้น : ท่านหญิงฮัฟซะฮะฮ์ , ท่านหญิงอุมมุ ซาลามะฮ์ , ท่านหญิงอาอิชะฮ์ .

คนป่วย	บรรดาหญิงหม้าย คนขัดสน ผู้ด้อยโอกาส.	คำเชิญชวน.	ศพ.	ท่านนบี ﷺ :
☐	☐	☐	☐	เยี่ยมเยียน
☐	☐	☐	☐	และเป็นพยาน
☐	☐	☐	☐	ตอบรับ
☐	☐	☐	☐	เป็นธุระให้กับ

คนในครอบครัวและตัวท่านเอง	รองเท้าด้วยมือของท่าน	เสื้อผ้าด้วยมือของท่าน	ก้อนอิฐเพื่อสร้างมัสยิด	แพะ	ส่วนหนึ่งจากการกระทำของท่าน ﷺ :
☐	☐	☐	☐	☐	จะซ่อม
☐	☐	☐	☐	☐	ซ่อม
☐	☐	☐	☐	☐	รีดนม
☐	☐	☐	☐	☐	บริการ
☐	☐	☐	☐	☐	แบก

หมวด	เครา	ขนอวัยวะ เพศ	ขนรักแร้	เล็บ	แบบอย่างอัน บริสุทธิ์ ﷺ :
☐	☐	☐	☐	☐	ตัดให้สั้น
☐	☐	☐	☐	☐	ไว้ให้ยาว
☐	☐	☐	☐	☐	ตัด
☐	☐	☐	☐	☐	ถอน
☐	☐	☐	☐	☐	โกน

จากสิ่งที่มี อยู่	เพียงแค่ไม่ทาน แต่ ไม่ได้ตัดสินว่ามัน ต้องห้าม	ยกเว้นว่า ท่านจะ ทานมัน	สิ่งที่ขาดไป	วิธีของท่านปี ﷺ ในการ รับประทาน
☐	☐	☐	☐	จะไม่ผลักใส่
☐	☐	☐	☐	จะไม่เรียกร้อง
☐	☐	☐	☐	สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ฮาลาลและบริ สุทธิ์ถูกนำเสนอแก่ท่าน
☐	☐	☐	☐	หากท่านไม่ชอบ

สามนิ้ว	ด้วยนิ้วมือทั้งห้า	ด้วยนิ้ว เดียว	อาหาร	เมื่อท่าน ทาน เสร็จ	ท่านปี ﷺ :
☐	☐	☐	☐	☐	ท่านทานด้วยนิ้ว
☐	☐	☐	☐	☐	ท่านจะดูนิ้วมือ
☐	☐	☐	☐	☐	เขาเป็นผู้ที่มีเกียรติกว่า
☐	☐	☐	☐	☐	ผู้ที่ทรงนองตนจะทานด้วย
☐	☐	☐	☐	☐	ผู้ที่โลก

คุณลักษณะเฉพาะของท่าน ﷺ

จากคุณลักษณะอันโดดเด่นของท่าน ﷺ	ถูกส่งมาด้วย หลักยึดมั่นอัน บริสุทธิ์ และ ความอดทน	อิบนุลกัทยิมฺฆ กล่าวว่่า : ท่านถูกรวมระหว่างหลักยึดมั่นอันบริสุทธิ์และความเรียบง่าย ซึ่งหมายถึงแนวทางอันเที่ยงตรง ในการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ และความเรียบง่ายบ่งชี้ถึงมารยาทอันดีงาม และสิ่งตรงข้ามสองอย่างนี้คือ การตั้งภาคีและการห้ามในสิ่งที่อนุญาต.
	ถูกส่ง มายัง มนุษย์ และญิน	ท่านนบี ﷺ กล่าวว่่า : ท่านนบี(ท่านอื่น)นั้น ถูกส่งไปยังกลุ่มชนของเขาโดยเฉพาะ แต่ว่าฉันนั้นถูกส่งมายังมนุษย์ทั้งปวง.
	คัมภีร์และการ เรียกร้องของท่าน	อัลลอฮ์ทรงตรัสว่่า : อะลีฟ ลาม รอ คัมภีร์ที่เราได้ประทานลงมาแก่เจ้า เพื่อให้เจ้านำมนุษย์ออกจากความมืดมนทั้งหลาย สู่ความสว่าง ด้วยอนุมัติของพระเจ้าของพวกเขา สู่ทางของพระเจ้าผู้เดชานุภาพ ผู้ทรงได้รับการสรรเสริญ [ซูเราะห์ : อิบรอฮีม : อายะห์ 1].
	เครื่องหมาย ของท่าน	สัญญาณที่ใหญ่ที่สุดของท่าน ﷺ คืออัลกุรอาน และไม่มีจากสัญญาณหนึ่งสัญญาณใดที่ถูกประทานแก่รอซูลหรือหนบีมีก่อนหน้าท่าน เว้นแต่ว่าท่าน ﷺ จะมีส่วนร่วมในสิ่งเหล่านั้น.
	การรักท่าน นั้นคือส่วน หนึ่งของ	ท่านนบี ﷺ กล่าวว่่า : คนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านจะไม่มีศรัทธา (ที่สมบูรณ์) จนกว่าฉันจะเป็นที่รักของเขามากกว่าลูกหรือพ่อของเขา และมนุษย์ทั้งปวง.
	ผู้ที่ รังเกียจ ท่านนบี	เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ด้ายการปฏิเสธศรัทธาอันใหญ่หลวง : แท้จริงศัตรูของเจ้านั้นเขาเป็นผู้ถูกตัดขาด [ซูเราะห์อัลเกาะซัร อายะห์ 3].
	สหายคนสนิท ของอัลลอฮ์	ท่านนบี ﷺ กล่าวว่่า : แท้จริงอัลลอฮ์ทรงนับว่าฉันเป็นผู้ที่พระองค์ทรงรักยิ่ง เสมือนที่ทรงนับว่าท่านนบีอิบรอฮีมคือผู้ที่พระองค์ทรงรักยิ่ง.
	หนึ่งในอู ลุลอซมี (ผู้แน่วแน่ มั่นคง)	และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาค้ำมั่นสัญญาของพวกเขาจากบรรดานบี และจากเจ้า และจากนุหฺ และอิบรอฮีม และมุซา และอิซา อิบนุ มรยัม [ซูเราะห์อัลอะหฺซาบ อายะห์ 7].
	ความรู้ของท่าน	ท่านนบี ﷺ กล่าวว่่า : แท้จริงแล้วฉันนั้นรู้เกี่ยวกับอัลลอฮ์ดีกว่าพวกท่าน อัลลอฮ์ทรงกล่าวว่่า : จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ฉันจะไม่กล่าวแก่พวกท่านว่า ที่ฉันมีบรรดาคลังสมบัติของอัลลอฮ์และทั้งฉันก็ไม่รู้สิ่งเร้นลับ และฉันก็จะไม่กล่าวแก่พวกท่านว่า ฉันคือมะลัก [ซูเราะห์อัล-อันอาม อายะห์ 50].

จากคุณลักษณะอันโดดเด่นของท่าน ﷺ	ข้อตัดสินใจของผู้ที่เชื่อฟังและขัดแย้งท่าน	อัลลอฮ์กล่าวว่า : จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากพวกท่านรักอัลลอฮ์ ก็จงปฏิบัติตามฉัน อัลลอฮ์ก็จะทรงรักพวกท่าน และจะทรงอภัยให้แก่พวกท่าน ซึ่งโทษทั้งหลายของพวกท่าน [ซูเราะห์อัลอิมรอน อายะห์ 31] และพระองค์กล่าวว่า : และพวกเจ้าจงอย่าทำอแท้ และจงอย่าเสียใจ และพวกเจ้านั้นคือผู้ที่สูงส่งยิ่ง หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธา [ซูเราะห์อัลอิมรอน อายะห์ 139] ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : พวกท่านทั้งหมดจะได้เข้าสวรรค์เว้นแต่ผู้ปฏิเสธ พวกเขากล่าวว่า : แล้วใครคือผู้ปฏิเสธละ โอศาสนทูตของอัลลอฮ์ ท่าน ﷺ กล่าวว่า : ใครที่เชื่อฟังและปฏิบัติตามฉันเขาจะได้เข้าสวรรค์ และใครที่ฝ่าฝืนฉันเท่ากับเขาได้ปฏิเสธ.
	ประชาชาติของท่าน ﷺ	อัลลอฮ์กล่าวว่า : พวกเจ้านั้นเป็นประชาชาติที่ดีเยี่ยม ซึ่งถูกให้อุบัติขึ้นสำหรับมนุษยชาติ โดยที่พวกเจ้าใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่มิชอบ และศรัทธาต่ออัลลอฮ์ [ซูเราะห์อัล-อิมรอน อายะห์ 110] และท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ กล่าวว่า : ขอสาบานต่อผู้ที่ชีวิตของฉันอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ (อัลลอฮ์) แท้จริงฉันหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ครึ่งหนึ่งของชาวสวรรค์ คือประชาชาติของฉัน.
	บ้านเกิดของท่าน ﷺ	บ้านเกิดของท่าน ﷺ คือ นครมักกะฮ์ อัลลอฮ์กล่าวว่า : แท้จริงบ้านหลักแรกที่ถูกตั้งขึ้นสำหรับมนุษย์ (เพื่อการอิบาดะฮ์) นั้นคือบ้านที่มักกะฮ์ โดยเป็นที่ที่ถูกให้มีความจำเริญ และเป็นที่ยินดีแก่ประชาชาติทั้งหลาย , ในบ้านนั้นมีหลายสัญญาณที่ชัดเจน(ส่วนหนึ่งนั้น)คือที่ยืนนบีอิบรอฮีม และผู้ใดได้เข้าไปในบ้านนั้น เขาก็เป็นผู้ปลอดภัยและสิทธิของอัลลอฮ์ที่มีแก่มนุษย์นั้น คือการมุ่งสู่บ้านหลังนั้น อันได้แก่ผู้ที่สามารถหาทางไปยังบ้านหลังนั้นได้และผู้ใดปฏิเสธ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นไม่ทรงพึงประชาชาติทั้งหลาย [ซูเราะห์อัลอิมรอน อายะห์ 96-97]. และมักกะฮ์นั้นเป็นนครต้องห้าม ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : แท้จริงนครนี้นั้นอัลลอฮ์ได้ทำให้มันเป็นนครต้องห้ามตั้งแต่วันที่พระองค์ได้ทรงสร้างชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน ดังนั้นมันต้องห้ามด้วยการห้ามของอัลลอฮ์ และมันคือนครของบรรดามุสลิมจนถึงวันกิยามะฮ์ ท่านนบีกล่าวว่า : จะไม่มีการอพยพหลังจากการพิชิต (นครมักกะฮ์) อีกต่อไป.

จากคุณลักษณะอันโดดเด่นของท่าน ﷺ

ทิศในการละหมาดของท่าน ﷺ

ทิศในการละหมาดของท่าน ﷺ คือ กะบะฮ์ ซึ่งก่อนหน้านั้นท่านต้องหันไป
ยังบัยตุลมักดิส อัลลอฮ์กล่าวว่า : แท้จริงเราเห็นใบหน้าของเจ้าแหงนไปใน
ฟากฟ้าบ่อยครั้ง แน่อนเราให้เจ้าผินไปยังทิศที่เจ้าพึงพอใจ ดังนั้นเจ้าจึง
ผินใบหน้าของเจ้าไปทางมัสยิดิลฮะรออมเถิด และที่ใดก็ตามที่พวกเจ้า
ปรากฏอยู่ ก็จงผินใบหน้าของพวกเจ้าไปทางทิศนั้น [ซูเราะห์อัลบะกอเราะฮ์
อายะห์ 114] และมัสยิดอัลฮะรออม เป็นมัสยิดหลังแรกที่ถูกร่างบนหน้า
แผ่นดิน ท่านอาบูซุร ฎ กล่าวว่า : ฉันได้ถามท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ถึง
มัสยิดหลังแรกที่ถูกร่างบนหน้าแผ่นดิน ท่านตอบว่า : คือ มัสยิดอัลฮะ
รออม.

ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : ผู้ใดก็ตามมายังมัสยิดหลังนี้โดยที่ไม่พูดสิ่งนำ
รังเกียจ และไม่ทำบาป เขาจะกลับออกไปเสมือนวันที่เขาคลอดออกมาจาก
มารดาของเขา (ได้รับการอภัยในความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ).

ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : การละหมาดหนึ่งในมัสยิดฮารอม(มักกะฮ์) นั้น
เท่ากับผลบุญ 1 แสนละหมาด และการละหมาดหนึ่งในมัสยิดของฉัน
(มัสยิดฮารอมมาดีนะฮ์) เท่ากับผลบุญ 1 พันละหมาด ส่วนในมัสยิดอัลอัก
ซอ(บัยตุลมักดิส) เท่ากับผลบุญ 500 ละหมาด.

ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : อย่าเดินทางอย่างขะมักเขม้น นอกจากไปยังสาม
มัสยิดแห่งนี้เท่านั้น มัสยิดฮารอม(มักกะฮ์) มัสยิดของฉัน (มัสยิดฮารอม
มาดีนะฮ์) และมัสยิดอัลอักซอ(บัยตุลมักดิส).

ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : หากพวกท่านต้องการถ่ายทุกข์ ก็อย่าหันหน้าหรือหัน
หลังให้ทิศกิบละฮ์ ทว่าจงหันไปทิศอื่นจากนั้น.

เครือญาติและบรรดาภรรยาของท่าน ﷺ

ลูกทั้ง ๗ คนของท่าน ﷺ : ชาย ๓ หญิง ๔	[1] อัลกอซิม และนี่คือนามแฝงของท่าน ﷺ.	[2] ซัยนั้บ ﷺ.		
	[3] รุกัยยะฮ์ ﷺ.	[4] อุมมุ กัลซุม ﷺ .		
	[5] ฟาติมะฮ์ ﷺ.	[6] अबดุลลอฮ์และนามแฝงของท่านคือ ฎอยยิบและตอฮีร์.		
	[7] อิบรอฮีม ซึ่งท่านเป็นบุตรของท่านหญิงมารียะฮ์ (เผ่ากิบตียะฮ์) นางเป็นเชลยสงครามของท่านนบี ﷺ ส่วนลูกของท่านนบีคนอื่น ๆ ทุกคนมาจากท่านหญิงคอดียะฮ์ ﷺ คนเดียว.			
	ลูกของท่าน ﷺ ทุกคนเสียชีวิตก่อนท่านยกเว้นฟาติมะฮ์ ﷺ เพราะนางได้เสียชีวิตหลังท่าน 6 เดือน ด้วยความอดทน และความหวังในผลตอบแทนจากอัลลอฮ์ของนาง จึงทำให้นางมีสถานะเหนือสตรีทั้งปวง และท่านหญิงฟาติมะฮ์ก็เป็นบุตรสาวที่ประเสริฐที่สุดของท่าน.			
	และบุตรสาวของท่าน ﷺ ทุกคนได้เข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม และได้อพยพพร้อมกับท่าน ﷺ.			
	1. ฮัมซะฮ์ ﷺ คือนายของผู้เสียชีวิตในสงคราม.		2. อัลอับบาส ﷺ.	
ลูกของท่าน ﷺ ทั้ง ๑๑ คน	3. อับดุลลิบ ชื่อของเขาคืออับดุมะนาฟ.		4. อาบูลาฮับ ชื่อของเขาคืออับดุลอุซซา.	
	5. อัชชูเบร.	6. अबดุลกะบะฮ์.	7. อัลมุเกาวิม.	8. ฎีรอร.
	9. กุซั่ม	10. อัลมุหีเราะฮ์ นามแฝงคือ ทะยัล.	11. อัลหมอยด้าก ชื่อของเขาคือ มุศอัป.	
	ลูกของท่าน ﷺ ทั้งหมด มีเพียงแค่ ฮัมซะฮ์ ﷺ และอัลอับบาส ﷺ เท่านั้นที่รับอิสลาม.			

<p>ป่าของท่าน ๖ คน</p>	<p>1. ซอฟียะฮฺ คือมารดาของอัสซุเบร บิน เออวาม <small>رضي الله عنه</small>.</p>	<p>2. อุมมุสฮาเก็ม อัลบัยดอฮฺ.</p>	
<p>3. อาตีเกฮฺ.</p>	<p>4. บัรเราะฮฺ.</p>	<p>5. อรรวา.</p>	<p>6. อุมัยมะฮฺ.</p>
<p>บรรดาภรรยาของท่าน <small>رضي الله عنهن</small> [<small>أَسْرَافَاتُ</small>]</p>	<p><small>مَجْرِي</small></p>	<p>(อัล-ฮา ح) = ฮัฟเซาะฮฺบุตรี อุมร์ บุตร อัลค็อฎฏอบ <small>رضي الله عنه</small>. (อัล-ฮีม ج) = ญุัยริยะฮฺ บุตรี อัลฮาริษ <small>رضي الله عنه</small>. (อ็ช-ชาย ج) = ซัยนัษ บุตรี ยะฮ์ซ <small>رضي الله عنه</small>. + ซัยนัษ บุตรี คูชัยมะฮฺ <small>رضي الله عنه</small>.</p>	
<p><small>مَصْرِي</small></p>	<p>(อ็ช-ซอด ص) = ซอฟียะฮฺ บุตรี ฮุัยยัยี บุตร อัคฏ็อบ <small>رضي الله عنه</small>. (อัล-คอก خ) = คอดีญะฮฺ บุตรี คูวัลลิท <small>رضي الله عنه</small>. (อ็ร-รอก ر) = อุมมุฮาบียะฮฺ ร็อมละฮฺ บุตรี อาบิซุฟยาน <small>رضي الله عنه</small>.</p>		
<p><small>أَسْرَافَاتُ</small></p>	<p>(อ็ช-ซีน س) = เซาตะฮฺ บุตรี ชุมอะฮฺ <small>رضي الله عنه</small>. (อัล-มีม م) = มัยมุนะฮฺ บุตรี ฮาริษ <small>رضي الله عنه</small>. (อัล-ฮีน ع) = อาอิชะฮฺ บุตรี ออบูบักร <small>رضي الله عنه</small>. (อัล-ฮา ه) = อุมมุ ซาลามะฮฺ ฮินด บุตรี อุมัยยะฮฺ <small>رضي الله عنه</small>.</p>		
<p>ท่านหญิงคอดียะฮฺ</p>	<p>ภรรยาคนแรกของท่านนบี <small>ﷺ</small> คือคอดียะฮฺ บุตรี คูวัลลิท <small>رضي الله عنها</small> เป็นชาวกูรอฮฺ เผ่าอะซาดียะฮฺ โดยที่ท่านนบี <small>ﷺ</small> แต่งกับนางก่อนได้รับการแต่งตั้งเป็นนบี ซึ่งในขณะนั้นนางอายุ 40 ปี และท่านไม่ได้แต่งกับหญิงอื่นกระทั่งนางเสียชีวิต และลูกของท่านทุกคนเกิดมาจากนางยกเว้นอิบรอฮีม และนางได้สนับสนุน คอยช่วยเหลืออยู่เคียงข้างท่านในการประกาศการเป็นนบีด้วยตัวของนางและทรัพย์สินของนาง และอัลลอฮ์ได้ฝากสลามนางกับญิบรีล <small>عليه السلام</small> นี่คือการพิเศษที่มีแก่นางเท่านั้น และนางได้เสียชีวิตก่อนปีแห่งการอพยพไปยังเมืองมาดีนะฮฺ 3 ปี.</p>		
<p>ท่านหญิงเซาตะฮฺ</p>	<p>หลังจากการเสียชีวิตของท่านหญิงคอดียะฮฺ <small>رضي الله عنها</small> ได้ไม่นานท่านนบีก็ได้แต่งกับท่านหญิงเซาตะฮฺ บุตรี ชุมอะฮฺ <small>رضي الله عنها</small> ซึ่งเป็นชาวกูรอฮฺ และนางคือผู้ที่ให้วันของนาง (เวรในการค้างคืนกับท่านนบี) แก่ท่านหญิงอาอิชะฮฺ <small>رضي الله عنها</small>.</p>		

<p>ท่านหญิงอาอิชะฮ์ ﷺ</p>	<p>หลังจากนั้นท่านนบี ﷺ ได้แต่งงานกับท่านหญิง อุมมฺอุब्ดุลลอฮฺ อาอิชะฮ์ ผู้สัจจะบุตรีของชายผู้สัจจะ นางได้รับความบริสุทธิ์จากการใส่ร้ายต่อเธอจากเบ็องบนชั้นฟ้าทั้งเจ็ด ซึ่งนางเป็นที่รักของท่านรอซูล ﷺ มะลักได้เสนอนางต่อท่านนบีก่อนที่จะแต่งงานกับนาง ท่านฝันเห็นนางอยู่ในรูปผ้าชิ้นหนึ่งที่ทำมาจากผ้าไหม ญิบรีลกล่าวว่า : นี่คือภรรยาของท่าน ท่านนบีได้แต่งงานกับอาอิชะฮ์ในเดือนเซาวาล เมื่อเธออายุ 6 ขวบและท่านอยู่กับนางเมื่อนางมีอายุ 9 ปีในช่วงปีแรกของการอพยพ เธอเป็นสาวพรหมจารีคนเดียวที่ท่านนบีแต่งงานด้วย และวะฮฺยูได้ถูกประทานแก่ท่านนบี ﷺ ขณะท่านอยู่ในผ้าห่มของนาง และนาง ﷺ เป็นที่รักที่สุดสำหรับท่าน หลักฐานถึงความบริสุทธิ์ของนาง (เมื่อถูกใส่ร้าย) ถูกส่งลงมาจากเบ็องบน จนกระทั่งประชาชาติอิสลามทั้งหมดมีมติเห็นพ้องกันว่าผู้ใดที่ใส่ร้ายนาง ตกศาสนา นางเป็นผู้หญิงที่มีความรู้ ความเข้าใจมากที่สุดในกลุ่มสตรีแห่งประชาชาตินี้ แม้แต่ผู้มีความรู้อาวุโสจากบรรดาสหายนของท่านนบี ﷺ ยังต้องขอคำปรึกษา คำตัดสินจากนางในเรื่องศาสนา.</p>
<p>ฮัฟเศาะฮ์ ﷺ</p>	<p>หลังจากนั้นท่านนบีแต่งงานกับท่านหญิงฮัฟเศาะฮ์ บุตรี ท่านอุมร์ บุตรคือตตอบ ﷺ นางเข้ารับอิสลามพร้อมกับสามีคนแรกของนาง ที่ชื่อ คุณัยส บุตรสุษะอะฮ์ อัชชะมีญ์ ﷺ นางได้อพยพพร้อมกับสามีไปยังนครมาดีนะฮ์ หลังจากนั้นสามีของนาง ﷺ ได้เสียชีวิตลงในสงครามอุฮุด แล้วท่านรอซูล ﷺ ก็ได้แต่งงานกับนาง.</p>
<p>ไซหนับ บุตรี คุศัยมะฮ์ ﷺ</p>	<p>หลังจากนั้นท่านนบี ﷺ ได้แต่งงานกับท่านหญิงไซหนับ บุตรี คุศัยมะฮ์ บุตรอัลฮาริคัลกอยซียะฮ์ ﷺ จากเผ่าลูกหลานของฮิลาล บุตรอามิร แล้วนางก็เสียชีวิตลงเพียง 2 เดือนหลังจากแต่งงานกับท่านนบี และนางยังได้รับฉายาว่า แม่ของบรรดาผู้ยากไร้.</p>
<p>อุมมุซาละมะฮ์ ﷺ</p>	<p>หลังจากนั้นท่านนบี ﷺ ได้แต่งงานกับอุมมุซาละมะฮ์ ฮินด บุตรีของอุมัยยะฮ์ อัลกูรอซียะฮ์ อัลมัคศูมียะฮ์ ﷺ และนางเป็นคนสุดท้ายที่เสียชีวิตจากบรรดาภรรยาของท่านนบี นางเสียชีวิตในปีที่ 62 หลังจากปีอพยพ.</p>
<p>ยูไวริยะฮ์ ﷺ</p>	<p>นอกจากนั้นท่านนบี ﷺ ยังแต่งงานกับยูไวริยะฮ์ บุตรีของท่านอัลฮาริซ บุตรี อิบิฏริอร อัลมุศฎอลิกียะฮ์ ﷺ นางเป็นเชลยที่มาจากเผ่าลูกหลานของบনীอัลมุศฎอลิก นางมาหาท่านนบี ﷺ เพื่อขอความช่วยเหลือในการซื้ออิสรภาพของนาง ท่านนบีจึงได้ไถ่ตัวนาง แล้วท่านนบีก็แต่งงานกับนาง.</p>

<p style="text-align: center;">ไซหับ บุตรี ยะฮ์ซุ</p>	<p>จากนั้นท่านนบี ﷺ แต่งงานกับชัยหนับ บุตรีของยะฮ์ซุ จากเผ่าลูกหลาน บนีอะซัด บุตรคุดัยมะห์ นางยังเป็นลูกสาวของบ้าท่านนบี ชื่ออุมัยมะฮ์ เรื่องราวของนาง อัลลอฮ์ทรงกล่าวว่า : ครั้นเมื่อชัยดได้หย่ากับนางแล้ว เราได้ให้เจ้าแต่งงานกับนาง [ซูเราะห์อัล - อะซาบ อายะห์ 37] ด้วยเหตุนี้นางเคยคุยกับภรรยาคนอื่นของท่านนบี ﷺ นางพูดว่า : ผู้ปกครองของพวกเธอทั้งหลายทำการแต่งงานให้แก่พวกเธอ แต่อัลลอฮ์ทรงได้ให้ท่านนบีแต่งงานกับฉันเป็นคำสั่งจากเบื้องบน เหนือชั้นฟ้าทั้ง 7 ชั้น.</p> <p>และจากจุดเด่นของนาง แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นผู้ปกครองของนาง และให้นางแต่งงานกับท่านรอซูล ﷺ เป็นคำสั่งจากเบื้องบน และนางได้เสียชีวิตในตอนต้นของการปกครองสมัยท่านอุมัร บุตรอัลค็อตตอบ และนางเป็นภรรยาคนแรกของชัยดบุตรฮาริษะฮ์ ซึ่งท่านนบี ﷺ ได้นับว่าเป็นลูกบุญธรรม ครั้นเมื่อชัยดได้หย่ากับนางแล้ว อัลลอฮ์ทรงให้ท่านนบีแต่งงานกับนาง เพื่อให้ประชาชาตินี้ได้เป็นแบบอย่าง ในการอนุญาตแต่งงานกับภรรยาของลูกบุญธรรมได้ (และเป็นการยกเลิกเรื่องบุตรบุญธรรม).</p>
<p style="text-align: center;">อุมมุฮาบีบะฮ์</p>	<p>จากนั้นท่านนบี ﷺ ได้แต่งงานกับอุมมุฮาบีบะฮ์ นางชื่อจริงว่า รอมละฮ์ บุตรีของอูบุซุฟยาน ศัคร บุตรฮัรบ อัลกูรอชียะฮ์ อัลอุมะวียะฮ์ ท่านแต่งงานกับนางขณะที่ท่านอยู่ ณ เมืองสะบะฮะห์ ในฐานะผู้อพยพ และกษัตริย์อัลนัจญาฮ์ได้จ่ายสินสอดของนางแทนแก่ท่านนบีเป็นทอง 4 ร้อยดีนาร จากนั้นนางเดินทางผ่านช่วงชีวิตจนกระทั่งนางเสียชีวิตลงในยุคการปกครองของพี่ชายของนางที่ชื่อมุอาวียะฮ์.</p>
<p style="text-align: center;">คอฟิยะห์</p>	<p>จากนั้นท่านนบี ﷺ ได้แต่งงานกับคอฟิยะห์ บุตรี ฮุัยย บุตร อัคค็อบ หัวหน้าเผ่าชาวยิวบนีอัลนาฎีร์ มาจากลูกหลานของท่านนบีฮารูน บุตรอิมรอน และเป็นพี่ชายของนบีมุซา ดังนั้นนางจึงเป็นลูกสาวของนบีและภรรยาของนบี และนางเป็นหนึ่งในผู้หญิงที่สวยที่สุดบนหน้าแผ่นดิน นางเคยเป็นเชลย แล้วท่านนบีจึงปลดปล่อยนางให้เป็นอิสระ โดยที่สินสอดทองหมั้นของนางคือการปล่อยให้เป็นอิสระ ซึ่งต่อมาได้กลายเป็นแบบในการปฏิบัติ.</p>
<p style="text-align: center;">มัยมูนะห์</p>	<p>หลังจากนั้นท่านนบี ﷺ ได้แต่งงานกับมัยมูนะห์ บุตรีของอัลฮาริษ อัลฮิลาสิยะฮ์ นางเป็นภรรยาคนสุดท้ายของท่าน ที่ท่านนบีแต่งงานด้วย ท่านแต่งงานกับนาง ณ เมืองมักกะฮ์ในช่วงประกอบพิธีอุมเราะห์ซัดไค้ หลังจากที่ได้ปลดเปลื้องจากพิธีแล้ว.</p>
<p>ไม่มีการขัดแย้งกันว่าเมื่อท่านนบี ﷺ ล่วงลับไปแล้วมีภรรยา 9 ท่านยังมีชีวิตอยู่หลังจากท่านเสียชีวิต ภรรยาคนแรกของท่านนบี คือชัยหนับ บุตรีของยะฮ์ซุ ที่เสียชีวิตปีฮิจเราะห์ที่ 20 และภรรยาท่านสุดท้ายที่เสียชีวิต ในปีฮิจเราะห์ที่ 62 ยุคการปกครองของท่านยาฮ์ซิด บุตรมุอาวียะฮ์.</p>	

บทที่ ๑ : ก่อนการแต่งตั้งนบี

วันเกิดของท่าน	ท่านนบี ﷺ ถือกำเนิดในเมืองมักกะฮ์ในปีช้าง ตรงกับวันจันทร์ที่ 12 เดือน รอบิอุลเอาวัลก่อนการอพยพเป็นเวลา 53 ปี ซึ่งตรงกับคริสต์ศักราชที่ 571 และถือได้ว่าในปีนี้อัลลอฮ์ ﷻ ได้ขีดขวางกองทัพช้างที่จะมาพังทลายกะบะฮ์ ด้วยเหตุนี้เป็นการเริ่มต้นที่พระองค์ ﷻ ทรงให้แก่ท่านนบี ﷺ และบ้านของพระองค์.		
พ่อของท่าน	ชื่ออับดุลลอฮ์ บุตร อับดุลมุตตอลิบ เสียชีวิตตั้งแต่นบี ﷺ อยู่ในครรภ์มารดา ท่าน ﷺ จึงเกิดในสภาพที่เป็นเด็กกำพร้า.		
แม่ของท่าน	ชื่อ อามีนะฮ์ บุตรี ของวะหีบ จากเผ่าสุห์เราะฮ์ นางสิ้นชีวิตขณะที่ท่านนบีอายุไม่ถึง 7 ขวบ.		
ผู้อุปการะท่าน	หลังจากแม่เสียชีวิต อับดุลมุตตอลิบซึ่งเป็นปู่ได้อุปการะดูแลนบี ﷺ และเมื่อท่านนบีมีอายุได้ 8 ขวบ ปู่ก็เสียชีวิต ต่อจากนั้นลุงของท่าน พี่ชายแท้ๆของบิดาของท่าน อับดุลอสิบ มีชื่อจริงว่าอับดุลมะนาฟได้รับท่านนบี ﷺ ไปอยู่ในการเลี้ยงดู.		
แม่ของนบี ﷺ	ชื่อบุสาว	เป็นคนรับใช้ของอับดุลอะฮ์ นางเคยให้นมท่านหรือซูลพร้อมทั้งกับอับดุลอะฮ์มะฮ์ อับดุลลอฮ์ บุตร อับดุลอะฮ์ อัลมัคซุมีย์ ﷻ และฮัมซะ ลูกอับดุลมุตตอลิบ ﷻ ลุงของท่านนบี ﷺ ด้วยนมที่ให้ลูกชายของนางที่ชื่อมัซรูฮ์	
	หะลิมาฮ์ อัสสะดียะฮ์	นางได้ให้ท่านนบีดื่มนมของลูกชายนางอับดุลลอฮ์ โดยให้แก่สองพี่น้องนั้นคืออุนัยซะฮ์ และยูซามะฮ์หรืออีกชื่อคือฮัยมาฮ์ ซึ่งเป็นลูกหลานของอัลฮาริษ บุตรอับดุลอูซซา บุตรริฟาอะฮ์ อัสสะดียะฮ์ และนางได้ให้นมแก่อับดุลอูซยาน บุตรอัลฮาริษ บุตรอับดุลมุตตอลิบ ﷻ ซึ่งเป็นลูกของลุงของท่านนบี.	
ผู้บรมเลี้ยงดูท่าน ﷺ	หะลิมาฮ์ลูกสาว อับดุลอู อัสสะดียะฮ์	ชื่อบุสาวคนรับใช้ของอับดุลอะฮ์	อามีนะฮ์แม่ของท่าน
	ฮัยมาฮ์	เธอเป็นลูกสาวของหะลิมาฮ์ อัสสะดียะฮ์ และเป็นน้องสาวร่วมน้ำนมของท่านนบี ﷺ และเธอเป็นคนหนึ่งที่มาหานบี ﷺ ในหมู่ผู้แทนของชนเผ่าสะวาฮิน แล้วท่านนบี ﷺ ได้บุผ้าคลุมของท่านให้นางหนึ่ง เพื่อเป็นการให้เกียรตินางเป็นการเฉพาะ.	

<p>ผู้บรรมเลี้ยงดูท่าน ﷺ</p>	<p>อุมมุ อัยมัน</p>	<p>ชื่อ บะรอกาห์อัลสะบะซียาญ์ ﷺ ท่านนบีได้รับนางเป็นมรดกจากพ่อของท่านที่เสียชีวิต และนางได้เป็นผู้เลี้ยงดูท่านต่อไป ท่านบีได้ทำการแต่งงานนางให้แก่ท่านซัยด บุตร ฮารีศะญ์ ﷺ จนนางได้คลอดบุตรชายคือ อุซามะฮ์ บุตร ซัยด ﷺ .</p> <p>นางนี้แหละคือคนที่ท่านอับบ์กรุ ﷺ และท่านอุมร์ ﷺ มาเยี่ยมหลังจากการเสียชีวิตของท่านนบี ﷺ ขณะที่นางกำลังร้องไห้ ท่านทั้งสองได้ถามนางว่า : อะไรทำให้เธอร้องไห้ ? แท้จริงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้แก่ท่านนบี ﷺ นั้นเป็นสิ่งที่ดีกว่า ? เธอตอบว่า : ฉันรู้ว่าสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้เป็นสิ่งที่ดีกว่า และตอนนี้ท่านนบี ﷺ อยู่ในฐานะที่ดีที่สุด แต่ฉันร้องไห้ก็เพราะวะฮีย์ได้หยุดลงมาจากท้องฟ้า !! แล้วท่านทั้งสองก็ร้องไห้ร่วมกับนางด้วย.</p>
<p>อาชีพของท่าน</p>	<p>ท่านนบี ﷺ มีอาชีพเลี้ยงแกะ และด้วยสิ่งนี้ทำให้ท่านนบีมีความอดทน มีความเมตตา และเอาใจใส่ต่อคนอ่อนแอ ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : ไม่มีนบีท่านใดที่ถูกแต่งตั้งมานอกเสียจากว่าเขาจะต้องเป็นผู้เลี้ยงแกะ บรรดาสหยาของท่านถามว่า : ท่านด้วยกระนั้นหรือ ? ท่านตอบว่า : ใช่ ฉันได้เลี้ยงมันให้แก่ชาวมักกะฮ์.</p>	
<p>การค้าขาย และ การ แต่งงาน</p>	<p>เมื่ออายุท่านนบี ﷺ ได้ 25 ปี ท่านก็เริ่มออกเดินทางไปค้าขายที่เมืองซามจน ไปถึงเมืองบุศรอ และเมื่อกลับจากการค้าขาย ท่านนบีก็ได้แต่งงานกับ นางคอดียะฮ์ บุตรี คุวัยลิด ﷺ ซึ่งการแต่งงานครั้งนี้เป็นการแต่งงานครั้งแรกของท่านนบี.</p>	
<p>บุรณะกะบะฮ์</p>	<p>เมื่อท่านนบี ﷺ อายุ 35 ปี ชาวกูรอยฮ์ต้องการบุรณะกะบะฮ์เนื่องจากมีสภาพชำรุดทรุดโทรม เผ่ากูรอยฮ์มีหน้ารับผิดชอบเรื่องดังกล่าว โดยแบ่งงานให้ทำกันในมุมต่างๆของกะบะ แต่พอมาถึงมุมหินดำพวกเขาก็ขัดแย้งกัน ว่าใครจะได้เป็นผู้วางมันเข้าที่เดิม เวลาผ่านไป 4-5 คืน พวกเขาจึงตกลงกันว่าใครเข้าประตูมัสยิดเป็นคนแรกจะเป็นผู้ตัดสิน แล้วท่านนบีก็เป็นคนแรกที่เข้ามา และท่านได้ตัดสินว่าให้วางหินดำลงบนผืนผ้าแล้วให้ทุกๆเผ่าจับชายผ้าขณะยกหินดำขึ้น ยกจนถึงตำแหน่งของมันโดยท่านนบี ﷺ เป็นผู้วางมันด้วยมือของท่าน.</p>	
<p>ความถนัดของท่าน</p>	<p>ท่านหญิงอาอิชะฮ์ ﷺ กล่าวว่า : ท่านนบี ﷺ รักความสงบ ท่านมักจะอยู่คนเดียวในถ้ำหรือเพื่อครองตนและภักดีต่ออัลลอฮ์เป็นเวลาหลายคืน และท่านรังเกียจรูปปั้นซึ่งเป็นสิ่งที่กลุ่มชนของท่านนับถือบูชา ไม่มีสิ่งใดที่ท่านเกลียดมากไปกว่ารูปปั้นเลย.</p>	

บทที่ ๒ : เริ่มประธานวะฮยู

เมื่อท่านอายุครบ 40 ปี รัศมีแห่งการเป็นนบีมูฮัมมัดก็เริ่มขึ้น โดยอัลลอฮ์ทรงยกเกียรติแก่ท่านโดยเริ่มประธานอัลกุรอานลงมาในวันจันทร์

การแต่งตั้งเป็นนบีมูฮัมมัด

ท่านหญิงอาอิชะฮ์ رضي الله عنها กล่าวว่า : ะฮียะฮ์ที่ถูกประธานลงมาแก่ท่านรอซูล ﷺ ครั้งแรกเป็นความฝันในขณะที่ท่านนอนหลับ ท่านมิเห็นสิ่งใดในขณะที่ฝันเว้นแต่มันจะแสงเหมือนแสงในตอนรุ่งอรุณ หลังจากนั้นอัลลอฮ์ได้ประธานความรู้สึกให้ท่านอยากปลีกตัว และท่านได้ปลีกตัวไปอยู่ในถ้ำหิรอฮ์ - นั่นคือการปฏิบัติศาสนกิจในนั้นเป็นระยะเวลาหลายคืนก่อนที่จะได้กลับไปพบครอบครัวของท่าน และจะเตรียมเสบียงเพื่อกลับไปยังถ้ำอีกครั้ง - ท่านจะกลับไปหาท่านหญิงคอดีญะฮ์ และจะเตรียมเสบียงอย่างที่เคย จนกระทั่งวะฮียะฮ์ถูกประธานลงมาในขณะที่ท่านอยู่ในถ้ำหิรอฮ์ ซึ่งได้มีมะลาอิกะฮ์ (ญิบรีล) มาพบท่านพร้อมกับกล่าวว่า : จงอ่าน ท่านนบี ﷺ ตอบว่า : ฉันอ่านไม่ออก ท่านบอกว่า : เขา (ญิบรีล) ได้ดึงตัวฉันและกอดรัดตัวฉันจนฉันรู้สึกแน่นแทบทนไม่ไหวแล้วเขาก็ปล่อยฉันพร้อมกับกล่าวอีกครั้งว่า : จงอ่าน ฉันก็ได้ตอบไปอีกว่า : ฉันอ่านไม่เป็น จากนั้นญิบรีลก็ได้ดึงตัวฉันและกอดรัดฉันอีกครั้งเป็นครั้งที่สองจนฉันรู้สึกอึดอัด แล้วเขาก็ปล่อยฉันอีกครั้ง พร้อมกับกล่าว (อีกเป็นครั้งที่สาม) : จงอ่าน ฉันก็ตอบว่า : ฉันอ่านไม่ได้ ญิบรีลได้ดึงตัวฉันและกอดรัดตัวฉันอีกเป็นครั้งที่สาม และหลังจากนั้นก็ได้ออกจากถ้ำพร้อมกับกล่าวว่า : **จงอ่านด้วยพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้าผู้ทรงสร้าง ทรงสร้างมนุษย์จากก้อนเลือด จงอ่านและพระผู้อภิบาลแห่งเจ้านั้นเป็นผู้ที่ทรงเปี่ยมยิ่งด้วยความใจบุญ** [ซูเราะหอะลัก อายะห์ 1-3] แล้วท่านรอซูล ﷺ ก็กลับบ้านพร้อมกับอายะห์นั้นด้วยใจที่หวาดผวา ท่านรีบเข้าไปหาท่านหญิงคอดีญะฮ์ บินติ คุวัยลิต رضي الله عنها พร้อมกับกล่าวแก่นางว่า : “ ห่มผ้าให้ฉันหน่อย ห่มผ้าให้ฉันหน่อย ” นางจึงห่มให้จนท่านเริ่มรู้สึกดีขึ้น และได้เล่าเหตุการณ์ให้ฟัง นางจึงปลอบใจท่านว่า : อัลลอฮ์ไม่ทรงทำร้ายท่านหรอก แท้จริงท่านนั้นเชื่อมสัมพันธ์เครือญาติ ท่านแบกรับภาระมากมาย ช่วยเหลือคนยากไร้ ต้อนรับแขกและปกป้อง ช่วยเหลือบนสัจธรรม ท่านหญิงคอดีญะฮ์จึงนำเรื่องนี้ไปปรึกษา ะรอเกาะฮ์ บินเนาฟัล บินอะลัส บินอับดุลอุซซา มีศักดิ์เป็นลูกของลุง ซึ่งเขาหนีถือศาสนาคริสต์ในยุคก่อนและเขายังเขียนคัมภีร์อินญีลเป็นภาษาฮีบรูและเขาเป็นชายซราที่ตาบอด เมื่อเขาทราบถึงเรื่องดังกล่าว เขาได้พูดว่า : นี่คือนบีผู้ส่งสารบทยุติให้แก่ชนปีมุซา ﷺ ถามว่า : พวกเขาคือคนที่จะขับไล่ฉันกระนั้นหรือ เขาตอบว่า : ใช่ เพราะว่ามีผู้ได้รับเหมือนกับท่าน เว้นแต่เขาจะถูกปรองร้าย และหากฉันมีชีวิตอยู่ต่อไปฉันจะช่วยเหลือ

<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">การแต่งตั้งเป็นนบี ﷺ</p>	<p>ท่าน แต่หลังจากนั้นไม่นานเขาก็เสียชีวิตลง. และท่านนบี ﷺ ได้รับวะฮยูอีกครั้ง ในขณะที่ฉันเดินอยู่ ญู่ก็ได้ยินเสียงจากท้องฟ้า เมื่อฉันแหงนหน้าขึ้นไปดูก็พบกับมะลาอิกะฮ์ท่านเดิมที่เคยเจอในถ้ำหรืออยู่ในสภาพที่เขาตั้งอยู่บนเก้าอี้ระหว่างชั้นฟ้าและแผ่นดิน ฉันกลัวมากและได้รับกลับบ้าน บอกกับท่านหญิงคอดียะฮ์ว่า : ห่มผ้าให้ฉันหน่อย ห่มผ้าให้ฉันหน่อย แล้วอัลลอฮ์ก็ได้ประทานอัลกุรอานว่า : โอ้ผู้ที่คลุมกายเอ๋ย จงลุกขึ้นเพื่อประกาศตักเตือน จนถึงอายะห์ที่ว่า : และสิ่งสกปรกนั้นจงออกห่าง [ซูเราะห์มุดตฺร์ศิร อายะห์ 1-5] และนับจากนั้นเป็นต้นมา อัลกุรอานก็ถูกประทานลงมาอย่างต่อเนื่อง.</p>	
	<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">ประเภทต่างของการประทานวะฮยู</p>	<p>๑. ความฝันที่เป็นจริง</p>
<p>๒. รับรู้ทางสติและจิตใจ</p>		<p>มะลาอิกะฮ์ได้นำวะฮยูมาให้ทางสติและเข้าไปในหัวใจของนบีโดยไม่เห็นมะลาอิกะฮ์ ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : แท้จริงญิบรีลได้เป่าเข้าไปในสติและหัวใจของฉันว่า.....</p>
<p>๓. มะลาอิกะฮ์จำแลงกาย</p>		<p>ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : ในบางครั้งมะลาอิกะฮ์ได้มาหาฉันในรูปกายของชายคนหนึ่ง แล้วชายคนนั้นพูดกับฉัน แล้วฉันก็เข้าใจในสิ่งที่เขาพูด และในเหตุการณ์นี้บรรดาสาวกของท่าน ﷺ ได้เห็นเขาเป็นบางครั้ง.</p>
<p>๔. เสียงกระดิ่งดังกึกก้อง</p>		<p>ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : บางครั้งวะฮยูก็ถูกประทานลงมาคล้ายกับเสียงระฆังที่ดังกึกก้อง ซึ่งมีรูสีกหนักมากสำหรับฉัน แล้วมันก็ค่อยเบาหายไปจากฉันและฉันก็จำในสิ่งที่เขานำมาบอก ท่านหญิงอาอิชะฮ์ ﷺ ได้กล่าวว่า : ฉันเห็นท่านนบีในขณะที่วะฮยูลงมาในวันซึ่งมีอากาศหนาวจัด ครั้นเมื่อเสร็จสิ้นแล้วฉันเห็นตรงหน้ามากของท่านมีเหงื่อเปียกชุ่ม และหากถูกประทานลงมาขณะซึ่งหลังสัตว์ สัตว์ก็จะหมอบตัวลงพื้นดิน.</p>
<p>๕. มลาอิกะฮ์มาในตัวคนที่แท้จริง</p>		<p>ท่านนบี ﷺ ได้เห็นตัวตนที่แท้จริงเหมือนที่อัลลอฮ์ทรงสร้างมะลาอิกะฮ์ขณะที่นำบัญญัติลงมาให้แก่ท่าน ท่านได้เห็นในลักษณะนี้ถึง 2 ครั้ง ดังที่ปรากฏหลักฐานในซูเราะห์อัล-นัจม.</p>
<p>๖. รับคำบัญชาจากอัลลอฮ์</p>		<p>คือสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ประทานให้แก่ท่านนบีโดยตรง ขณะที่ท่านนบีขึ้นเหนือชั้นฟ้าชั้นที่ 7 ในคืนที่ท่านเดินทางสู่ฟากฟ้า นั่นก็คือการรับบัญญัติลงมา และเรื่องอื่นๆ.</p>
<p>๗. คำพูดของอัลลอฮ์</p>		<p>สิ่งที่อัลลอฮ์ ﷻ ทรงบัญญัติมายังท่านนบีโดยตรง ไม่ได้ผ่านมะลาอิกะฮ์ ดังเช่น อัลลอฮ์ ﷻ ทรงพูดกับนบีมุซา ﷺ.</p>

อายะห์แรก	อัลลอฮ์ทรงประทาน 5 อายะห์แรกของซูเราะห์ อัล-อะลักลงมา อัลลอฮ์ทรงกล่าว : จงอ่านด้วยพระนามของพระผู้อภิบาลของเจ้าผู้ทรงสร้าง ทรงสร้างมนุษย์จากก้อนเลือด จงอ่านและพระผู้อภิบาลแห่งเจ้านั้นเป็นผู้ที่ทรงเปี่ยมยิ่งด้วยความไ้บุญ ผู้ทรงสอนการใช้ปากกา ผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้.	
ลำดับขั้นของการเชิญชวน	1. ถูกแต่งตั้งศาสนทูต.	2. เตือนญาติพี่น้องใกล้ชิด.
	3. เชิญชวนกลุ่มชน.	
	4. ตักเตือนกลุ่มชนที่เคยได้รับคัมภีร์ก่อนหน้านี้มาแล้วก็คือชาวอาหรับทั้งหมด.	
ประเภทการเชิญชวน	5. ตักเตือนทุกคนที่ได้รับการเชิญชวนของท่านนบี ทั้งญินและมนุษย์ จนกระทั่งถึงวันสิ้นโลก.	
	1. เชิญชวนแบบลับ ๆ : เป็นเวลา 3 ปีในช่วงแรกของการถูกแต่งตั้ง.	
บุคคลแรกที่เข้ารับอิสลาม	2. เชิญชวนอย่างเปิดเผย : ด้วยคำสั่งของอัลลอฮ์ที่ว่า : ตั้งนั้นจงประกาศอย่างเปิดเผยในสิ่งที่เจ้าถูกบัญชา [ซูเราะห์อัลฮิจรฺ อายะห์ที่ 94].	
	จากบรรดาผู้ชาย : ท่านอับูบักร อัศคีดีก.	ผู้หญิง : นางคอดีญะฮ์ บินตี คุวัยลิด.
กลุ่มแรกที่เข้ารับอิสลาม	บรรดาเด็ก : ท่าน อาลี บิน อปีตอลิบ.	คนรับใช้ : ท่านเซต บิน ฮารีษะฮ์.
	ทาส : ท่านบิลาล บิน รอบาหฺ อัลฮาบาชีย.	
กลุ่มแรกที่เข้ารับอิสลาม	กลุ่มแรกที่เข้ารับอิสลามหลังจากที่ได้กล่าวไปแล้วก็คือคนที่อยู่ในบ้านของท่านนบี ﷺ เครือญาติ ภรรยา ลูกสาว หลังจากนั้นก็คือท่าน อูสมาน บิน อฟฟาน , ฎ็อลหะฮ์ บิน อุบัยดิลละ , ซุเบร บินเอาวาม , ซะฮฺบีนอบี วิกกอส , อับดุลเราะมานบินเอาฟ , ค้อบบ่าบ บินอะริต , ศุฮัยบอรรูมีฮ์ , อัมมาร บินยาสีร , และแม่ของเขาสุมัยยะ , อับดูอุบัยตะ อามิร บินอัลญุรอรุฮ์ , อูสมานบินมัคฏูน , อับดุลลามะ บิน อับดุลอะสดี , อุดบะ บิน ซุซวาน	

บทที่ : ๓ ยุคสมัยนครมักกะฮ์

การทำร้ายจากพวกปฏิเสธชาวมักกะฮ์ต่อท่านนบี และบรรดาสาวกของท่าน

เมื่อพวกปฏิเสธชาวมักกะฮ์ได้เห็นถึงการเผยแพร่เชิญชวนของท่านนบี ﷺ และการรวมกลุ่มกัน พวกเขาก็ทำร้ายมุสลิมอย่างรุนแรงในรูปแบบต่างๆสารพัดอย่างเช่น :

- ☀ ปลอ่ยข่าวลือว่าท่านนบี ﷺ เป็นนักไสยศาสตร์ เพื่อให้ผู้คนหนีและหวาดกลัวท่าน
- ☀ ปลอ่ยข่าวลือว่าท่านนบี ﷺ เป็นคน เป็นบ้า เพื่อให้ผู้คนตราหน้าว่าท่านเป็นบ้าจริงๆ.

ปลอ่ยข่าวลือว่าท่านนบี ﷺ เป็นคนโกหก ทั้งที่ไม่เป็นจริงเพราะท่านเป็นที่ยอมรับในสังคมเรื่องความสัจจะและซื่อสัตย์สุจริต.

- ☀ ตูฏุก เย้ยหยันต่อสิ่งที่ท่านนบี ﷺ นำมาบอก.
- ☀ ก่อวณ ส่งเสียงดังขณะที่ท่านนบี ﷺ ทำการเชิญชวนผู้คนไปสู่อัลลอฮ์เพื่อขัดขวางไม่ให้พวกเขาได้ยินสิ่งที่ท่านได้นำมา.
- ☀ พวกเขาคอยต้อนรับผู้คนที่เดินทางมาจากนอกนครมักกะฮ์ เพื่อประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮ์. หรือมีกิจอื่นๆ ให้ระวังท่านนบี ﷺ ด้วย.
- ☀ ทำร้ายร่างกายท่านนบี ﷺ เหมือนที่ อุกบะ บิน อบีมุอ์อิม ที่เขาได้ตั้งเลื่อและบีบรัดคอท่านนบีจนท่านอูบัยกัร ؓ เข้ามาช่วยไว้ทัน และอีกทั้งได้ขว้างปารกของอุฐูใส่ท่านนบี จนลูกสาวของท่านคือท่านหญิงฟาติมะฮ์ ؓ มาช่วยนำออกให้.
- ☀ พยายามจะสังหารท่านนบี ﷺ โดยยื่นข้อเสนอแก่บูตอลิบว่าจะมอบ อุมเราะฮ์ บินวะลีตให้แทนหากอนุญาตให้สังหารมุฮัมมัด และพวกเขาไล่ล่าหวังเอาชีวิตนบีขณะที่ท่าน ﷺ อพยพออกจากเมืองมักกะฮ์.
- ☀ พวกเขาทำร้ายมุสลิมที่อ่อนแอ เหมือนกับที่พวกเขาเอาก้อนหินใหญ่มาทับท้องของ บิลาล และกระทำกับอัมมาร บิน ยาซิดและครอบครัวของพวกเขา ؓ และคนอื่นๆอีกจำนวนมาก.

อพยพไปเมืองเอธิโอเปีย

เมื่อผู้ศรัทธามีจำนวนมากขึ้น และพวกปฏิเสธชาวมักกะฮ์ก็หวาดกลัวบรรดาผู้ศรัทธา พวกเขาก็ยิ่งทำร้ายและสร้างความก่อกวนอย่างหนัก ท่านนบีจึงอนุญาตให้ทำการอพยพไปยังสะบะฮะห์โดยท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า : แท้จริง ณ เมืองแห่งนั้น มีกษัตริย์ที่ไม่อธรรมต่อผู้อื่น.

อพยพไปเมืองเอริโอเปีย	อพยพครั้งแรก	จำนวนผู้อพยพในครั้งนี้มีผู้ชาย 12 คน และผู้หญิง 4 คน หนึ่งในนั้นก็มี อุซมาน บิน อัฟฟาน ﷺ ซึ่งอพยพออกไปเป็นคนแรกพร้อมกับภรรยาของท่าน ท่านหญิงรูกัยยะฮะฮ์ บุตรสาวของท่านนบี ﷺ พวกเขาทั้งหมดไปอยู่ที่นั่นด้วยความปลอดภัย หลังจากนั้นก็ได้รับข่าวที่แท้จริงว่า ชาวกูรอยซุมักกะฮะฮ์ได้เข้ารับอิสลามแล้ว พวกเขาจึงเดินทางกลับ ปรากฏว่าไม่เป็นดังที่คิดเอาไว้ มุสลิมกลับถูกข่มเหง รังแกหนักเพิ่มขึ้น กลุ่มมุสลิมที่เข้าร่วมในการอพยพครั้งนี้มีมากขึ้นแม้จะโดนทำร้ายอย่างหนักจากชาวกูรอยซุมักกะฮ์ก็ตาม และหนึ่งในนั้นก็คือท่าน अबดุลลลฮุ บิน มัสอู๊ด ﷺ .
	อพยพครั้งที่สอง	ผู้เดินทางในครั้งนี้มีผู้ชาย 83 คน และผู้หญิง 18 คน ไปอยู่ภายใต้การคุ้มครองของนะญาซีอย่างปลอดภัย เมื่อชาวกูรอยซุทราบข่าวก็ได้วางแผนล่วงหน้าเพื่อหลอกให้มุสลิมต้องกลับไปมักกะฮะฮ์ โดยส่ง อัมร บิน อาส และ अबดุลลลฮุ บินอบีรอบีอะฮะฮ์ ในหมู่คณะเพื่อวางแผนร้าย แต่อัลลฮุทรงคุ้มครองทำให้แผนของพวกเขาล้มเหลว.
หัมซะ และอุมัร เข้ารับอิสลาม	ในปีที่ 6 นับจากท่านนบีถูกแต่งตั้ง ท่านอัมซะฮ์ บิน अबดุลมุตตอลิบ ﷺ ได้เข้ารับอิสลาม นับได้ว่าเขาเป็นผู้มีเกียรติอย่างมากในหมู่กูรอยซุและท่าน อุมัร บินค็อตตอบก็ได้เข้ารับอิสลามด้วยกับดูอาที่ท่านนบี ﷺ ได้เคยขอไว้กับอัลลฮุ ดังนั้นการเข้ารับอิสลามของทั้งสองทำให้มุสลิมมีความเข้มแข็งขึ้นและชาวกูรอยซุก็ไม่กล้าคิดทำร้าย	
หุบเขาของอะบูตอลิบ	กูรอยซุได้ทำร้ายท่านนบี ﷺ รุนแรงหนักขึ้น พวกเขาทำการปิดล้อมท่านนบีและครอบครัวของท่านในหุบเขาอะบูตอลิบเป็นเวลา 3 ปี และในหุบเขานี้เอง ท่าน अबดุลลลฮุ บินอบีบาส ﷺ ได้ถือกำเนิด ท่านนบี ﷺ ได้หลุดพ้นจากการปิดล้อมขณะที่ท่านมีอายุ 49 ปี ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาท่านโดนทำร้าย ข่มเหงอย่างหนัก.	
อะบู ตอลิบและท่านหญิงคอดีเยฮ์เสียชีวิต	ไม่กี่เดือนหลังจากนั้น ลุงของท่านนบี ﷺ อะบูตอลิบก็เสียชีวิตลง ด้วยวัย 87 ปี และท่านหญิงคอดีเยฮ์ ﷺ ภรรยาของท่านนบีก็ได้เสียชีวิตในเวลาต่อมา จากเหตุการณ์นี้ทำให้พวกกูรอยซุยิ่งทำร้ายท่านหนักมากขึ้น.	
การเดินทางไปเมืองภูออบ	ท่านนบี ﷺ ออกไปยังเมืองภูออบพร้อมกับเซด บิน ฮารีซะฮุ ﷺ เพื่อเรียกร้องผู้คนไปสู่อัลลฮุ แต่การเชิญชวนไร้ผล ผู้คนในเมืองนั้นกลับต่อต้าน ไม่ยอมรับ ซับไล่ และทำร้ายท่านนบี ﷺ ด้วยการขว้างปาหินใส่ จนทำให้ตาตุ่มทั้งสองของท่านเลือดไหล ท่านจึงออกจากเมืองนั้นและกลับเข้าสู่มักกะฮะฮ์ ด้วยการช่วยเหลือจาก อัลมุญอิม บิน อะดียฺ.	

<p>อัดดาซาเข้า รับอิสลาม</p>	<p>ในขณะที่เดินทางกลับนั้น ท่านนบี ﷺ ได้พบกับ ชาวคริสต์คนหนึ่งชื่อ อัดดาซา เขาเชื่อมั่นในสิ่งที่นบีนำมาและเข้ารับอิสลาม.</p>	
<p>การศรัทธา ของญิน</p>	<p>ในขณะที่เดินทางกลับของท่านนบี ﷺ เมื่อผ่านสถานที่แห่งหนึ่งถูกเรียกว่า นัคละด ก็ มีญิน 7 ตนจากกลุ่มญินทั้งหลายเป็นชาวนะคีบีน ได้มาสดับฟังอัลกุรอาน และได้เข้ารับอิสลาม.</p>	
<p>การเดินทางใน ยามค่ำคืน</p>	<p>ท่านนบี ﷺ เดินทางจากมักกะฮ์ ไปยังมัสยิดอัลอักศอบในเวลากลางคืนด้วยร่างกาย และวิญญาณของท่านหลังจากนั้นได้เดินทางขึ้นสู่ฟากฟ้าด้วยร่างกายของท่านและ วิญญาณของท่านไปยังอัลลอฮ์ ﷻ แล้วพระองค์ทรงสนทนากับท่านและบัญญัติการ ละหมาดท่าเวลา</p>	
<p>ท่านนบีเสนาอิสลามแก่กลุ่มชน ต่างๆ</p>	<p>ในขณะที่ท่านนบี ﷺ อยู่ที่มักกะฮ์ ท่านได้ทำการเรียกร้องกลุ่มชนต่างๆให้เข้ารับ อิสลาม ในทุกๆครั้งที่มีโอกาส ท่านจะเสนอตัวของท่านให้พวกเขาช่วยเหลือ เพื่อที่จะ ได้เผยแผ่บัญญัติของอัลลอฮ์และพวกเขาจะได้รับสวรรค์ แต่ก็ไม่มีเฝ้าใดตอบรับ ซึ่ง พระองค์ทรงเก็บสิ่งนั้นไว้เพื่อเป็นการยกเกียรติให้แก่ชาวอันศอร จนกระทั่งมีชาย 6 คนจากชาวอันศอรเข้ารับอิสลาม และเมื่อพวกเขากลับไปยังเมืองมะดีนะฮ์พวกเขา เรียกร้องกลุ่มชนของพวกเขา จนทำให้อิสลามแพร่กระจายภายในเมืองนั้นใน ผู้คนต่าง รอคอยจดใจจ่อและกล่าวถึงท่านนบี ﷺ.</p>	
<p>ชาวเมืองมาดีนะฮ์กับกรให้สัตยาบันอาอากอบะฮ์</p>	<p>สัตยาบันครั้งที่ ๑</p>	<p>ปีต่อมาชาวเมืองมะดีนะฮ์ 12 คนมาหาท่านนบี ซึ่ง 5 คนจาก 12 คนนี้ คือ ชาวมาดีนะฮ์ ที่เคยรับอิสลามแล้วในปีก่อน พวกเขาเข้ามาในปีนี้เพื่อให้สัตยาบัน แก่ท่านนบี ﷺ ดังที่ปรากฏในซูเราะห์อัล-มุมตะฮินะฮ์หลังจากนั้นพวกเขาก็ แยกย้ายกลับเมืองมาดีนะฮ์.</p>
	<p>สัตยาบันครั้งที่ ๒</p>	<p>และในปีถัดมา มีผู้มาให้สัตยาบันแก่ท่านนบี ﷺ จากเมืองมาดีนะฮ์เป็น จำนวนมาก ผู้ชาย 73 คน ผู้หญิง 2 คน มาเข้ารับอิสลามและให้สัตยาบันว่า จะให้บรรดาภรรยา บรรดาลูกๆของพวกเขาเข้ารับอิสลาม และให้การต้อนรับ ท่านนบี ﷺ กับสหายของท่านหากอพยพไปยังเมืองมาดีนะฮ์ แล้วท่านนบี ﷺ ก็ได้แต่งตั้งหัวหน้าขึ้นมา 12 คนจากหมู่พวกเขา.</p>

บทที่ ๔ : ยุคสมัยนครมาดีนะฮ์

อนุญาตให้อพยพ	<p>ท่านนบี ﷺ ได้อนุญาตให้บรรดาครอบครัวของท่านอพยพไปยังเมืองมะดีนะฮ์ พวกเขาได้ทยอยเดินทางออกไปอย่างต่อเนื่อง บุคคลที่ออกเดินทางคนแรกคือ อับดุลละมะฮ์ บิน อับดุลอะซัด อัลมัคซุมีย์ บางรายงานบอกว่าคนแรกคือ มุศอับ บินอุมัยรผู้อพยพจะได้รับการช่วยเหลือและที่พักพิงจากชาวมะดีนะฮ์ ทำให้อิสลามแพร่กระจายในเมืองนี้อย่างกว้างขวาง.</p> <p>ต่อมาท่านนบี ﷺ ได้รับอนุญาตให้ตัวท่านอพยพออกจากมักกะฮ์ วันจันทร์ เดือนรอบิอุลเอาวัล ขณะมีอายุ 53 ปี ไปพร้อมกับ ท่านอับบัส อัครคิดเล็ก และคนรับใช้ของท่านชื่อ อามิร บินฟูฮัยเราะฮ์ โดยมี อับดุลลอฮ์ บิน อูรอยกัฎเป็นผู้นำทาง ซึ่งท่านนบีได้หลบอยู่ในถ้ำฮุร เป็นเวลา 3 วัน และเดินทางไปมาดีนะฮ์ด้วยเส้นทางเลียบชายฝั่ง.</p>
มาถึงเมืองมาดีนะฮ์	<p>เมื่อท่านนบี ﷺ และผู้ที่มาพร้อมกับท่านถึงเมืองมาดีนะฮ์ ซึ่งตรงกับวันจันทร์ที่ 12 เดือน รอบิอุลเอาวัล ก็ได้ลงพักที่กุบาฮ์ ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของเมือง เป็นถิ่นอาศัยของอัมรฺ บิน เอาฟและบรรดาลูกหลานของเขา ท่านนบีพักอยู่ ณ ที่กุบาฮ์เป็นเวลา 14 วัน.</p>
มัสยิดหลังแรกในอิสลาม	<p>ท่านนบี ﷺ ได้สร้างมัสยิดที่กุบาฮ์ ท่านอับนุ อุมร์ กล่าวว่า : ทุก ๆ วันเสาร์ท่านนบี ﷺ จะมายังมัสยิดกุบาฮ์โดยการเดินเท้าและบางครั้งก็ขี่พาหนะ ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : ผลบุญของการละหมาดที่มัสยิดกุบาฮ์เทียบเท่ากับการทำอุมเราะฮ์</p>
สร้างมัสยิดนบะบะวีย์	<p>ท่านนบี ﷺ ขึ้นภูเขาศาอีฮ์เข้าตัวเมืองมาดีนะฮ์ ผู้คนต่างออกมาให้การต้อนรับ และต่างขอร้องให้ท่านนบีพักที่บ้านของตนเอง และตั้งเชือกอูฐของท่าน ท่านจึงบอกว่า : ปล่อยมันไปเถอะเพราะมันถูกสังเมาแล้วว่า : ให้หยุดตรงไหน ปรากฏว่าอูฐไปหยุดลง ณ ที่ดินของชะดและซุฮัยลสองเด็กหนุ่มชาวนัจญาร ซึ่งเป็นที่ตั้งของมัสยิดนบิจนถึงปัจจุบัน และท่านได้ลงพักอาศัยกับอับอู อัยยูบ อัลอันศอรีย์ ﷺ หลังจากนั้นท่าน ﷺ และบรรดาครอบครัวของท่าน ﷺ ได้ร่วมกันสร้างมัสยิดด้วยมือของท่านโดยใช้ก้านอินทผลัมและก้อนอิฐ ต่อมาท่าน ﷺ ได้สร้างบ้านของท่านและสร้างบ้านให้บรรดาภรรยา และบ้านภรรยาที่ใกล้กับท่านมากที่สุดคือบ้านท่านหญิงอาอิชะฮ์ ﷺ หลังจากที่ได้อาศัยอยู่กับ อับอัยยูบ อัลอันศอรีย์เป็นเวลา 7 เดือน ท่านก็ย้ายไปอยู่กับท่านหญิงอาอิชะฮ์ ﷺ .</p>

<p>สร้างความ เป็นพี่น้อง</p>	<p>หลังจากสร้างมัสยิดเสร็จสิ้น ท่านนบี ﷺ ได้สร้างสัมพันธไมตรีความเป็นพี่น้องระหว่างผู้อพยพซึ่งมีจำนวน 90 คนกับชาวเมืองมะดีนะฮ์ ให้มีความเท่าเทียมกัน สามารถรับมรดกร่วมกันจนถึงสงครามบะดร์</p>
<p>ชาวยิว</p>	<p>การมาของท่านนบี ﷺ ในครั้งนี้ทำให้ชาวยิวที่อาศัยอยู่ในเมืองมะดีนะฮ์ทราบดีว่าเขาคือนบี ﷺ ที่แท้จริง เพราะในคัมภีร์อัลเตวารอตของชาวยิวเองได้บันทึกเอาไว้ แต่ส่วนน้อยเท่านั้นจากบรรดาชาวยิวที่จะศรัทธา หนึ่งในนั้นก็คือ अबดุลลอฮฺ บิน สลาม ﷺ ซึ่งเป็นผู้รู้ในคัมภีร์ของชาวยิว และท่านนบี ﷺ ได้สร้างความปรองดองต่อกลุ่มชาวยิวในเมืองมาดีนะฮ์มี 3 กลุ่มใหญ่ๆ ได้แก่ เผ่าบะนีกอยนุกอฮ์ นะฎีร์ และกูรอยเฮาะฮ์.</p>
<p>การเปลี่ยนทิศ</p>	<p>หลังจากที่การละหมาดได้ถูกบัญญัติ ท่านนบี ﷺ ได้ผินหน้าไปยังบัยตุลมักดิชขณะละหมาด แต่ใจของท่านนบีปรารถนาที่จะผินหน้าไปยังกะบะฮ์มากกว่า ท่านจึงแหงนหน้าขึ้นฟ้าเพื่อขอในสิ่งที่ต้องการ อัลลอฮ์จึงประทานอัลกุรอานลงมาว่า : แท้จริงเราเห็นใบหน้าของเจ้าแหงนไปยังฟากฟ้าบ่อยครั้ง แน่อนเราจะให้เจ้าผินไปยังทิศที่เจ้าพอใจ (มัสยิด - อัลหะรออม) [ซูเราะห์อัล-บะเกาะเราะห์ อายะห์ 144] ในปีที่ 2 แห่งฮิจเราะฮ์สุคักราช ท่านนบี ﷺ ได้เปลี่ยนทิศไปยังกะบะฮ์.</p>
<p>อนุญาตให้ทำการสู้รบ</p>	<p>ท่านนบี ﷺ ได้ใช้ชีวิตในเมืองมะดีนะฮ์และยังได้รับการคุ้มครอง ความช่วยเหลือจากชาวเมือง อัลลอฮ์ได้ประทานอัลกุรอานลงมาว่า : สำหรับบรรดาผู้ที่ถูกโจมตีนั้นได้รับอนุญาตให้ต่อสู้ได้เพราะพวกเขาถูกข่มเหงและแท้จริงอัลลอฮ์สามารถช่วยเหลือพวกเขาอย่างแน่อน บรรดาผู้ที่ถูกขับไล่ออกจากบ้านเรือนของพวกเขา โดยปราศจากความยุติธรรม พวกเขากล่าวว่า อัลลอฮ์คือพระเจ้าของเราเท่านั้น [ซูเราะห์อัล-ฮัจญ์ อายะห์ 39-40] สงครามแรกๆที่เกิดขึ้นได้แก่ สงครามอับวาวู บู วาฎ และอัลอุซัยเราะห์ และมีอีกบางสงครามที่ท่านนบี ﷺ ไม่ได้เข้าร่วม.</p>
<p>สมรภูมิบะดร์</p>	<p>ในเดือนรอมฎอนปีที่ 2 ของการอพยพท่านนบี ﷺ ได้จัดกองกำลังจำนวน 313 นายเพื่อออกไปสกัดกองคาราวานของชาวกูรอยฮ์ที่กลับจากเมืองซาม แต่อบูซุฟยานได้เปลี่ยนเส้นทางการเดินทางพร้อมทั้งได้ขอความช่วยเหลือไปยังชาวกูรอยฮ์เพื่อต่อสู้กับมุสลิม ทั้งสองกลุ่มได้ประจันหน้ากันที่บะดร์ ทำให้เกิดสงครามบะดร์ขึ้นและสงครามนี้บ่งบอกให้รู้ว่าเป็นการแยกความจริงออกจากความเท็จ เมื่อทั้งสองฝ่ายเผชิญหน้ากัน ท่านรอซูล ﷺ ได้วิงวอนขอต่ออัลลอฮ์อย่างนอบน้อมให้ได้รับการช่วยเหลือ แล้วพระองค์ได้ส่งบรรดามะลาอิกะฮ์มาช่วยเหลือทำให้บรรดาผู้ศรัทธาได้รับชัยชนะเหนือพวกปฏิเสธ และอัลลอฮ์ทรงยกศาสนาของพระองค์ให้สูงส่ง บรรดาผู้ปฏิเสธที่ถูกฆ่าตาย 70 คน และบรรดาผู้ศรัทธาเสียชีวิตในสมรภูมิ 14 คน.</p>

สงคราม กอยนูกอฮ์ เกาะฮุ	ในปีที่ 3 แห่งฮิจเราะฮ์ศักราช บะนุญ์ กอยนูกอฮ์ ได้กระทำการละเมิดสนธิสัญญา ท่านรอซูล ﷺ จึงได้ทำการไปปิดล้อมพวกเขา เป็นเวลา 15 คืนในที่สุดพวกเขาก็ยอมจำนน พวกเขามีจำนวน 700 คน.
สงครามอุฮุด	<p>สงครามอุฮุดเกิดขึ้นในเดือนเซาวาล โดยที่กुरอยชยกทัพออกมา เพื่อที่จะล้างแค้น อันเนื่องมาจากความพ่ายแพ้ในสงครามบะดร์ โดยมีกำลังพลมีถึง 3,000 นาย พวกเขายกทัพมุ่งหน้าสู่เมืองมะดีนะฮ์ ท่านนบี ﷺ ยกทัพออกมามีกำลังพลแค่ 700 นายจากบรรดาเศาะหาบะฮ์ มุ่งหน้ามายังเชิงเขาอุฮุด และบรรดาพวกมุนาฟิกุนได้ถอนตัวกลับไปจำนวนหนึ่ง และในช่วงแรกของการรบบรรดาผู้ศรัทธา นั้นเป็นต่อพวกกुरอยช ต่อมาอัลลอฮ์ทรงทดสอบบรรดาผู้ศรัทธา และมุชริกีนตอบโต้จนกระทั่งพวกเขาบุกทลงจนถึงตัวของท่านรอซูล ﷺ และทำร้ายท่านจนได้รับบาดเจ็บ ฟันกรามหัก และในวันนั้นมีมะลาอิกะฮ์รุมรบด้วย (ญิบรียิลและมีกาอิล) และบรรดาคอฮาบะฮ์ ﷺ ตายชะฮีดไปถึง 70 คน ซึ่งผู้ที่เสียชีวิตในจำนวนนั้นมี ท่าน ฮัมซะฮ์ บิน อับดุลมุตตอลิบ ท่าน มุฮอับ อิบนู อุมัร ท่านอะหนัส อิบนู อันหุฎร และท่านฮันซอลอะฮ์ซุมที่มลาอิกะฮ์สูบน้ำให้ และท่านอื่นๆ ท่านฎ็อลสะ อิบนูอับดุลลาฮ์ วีรบุรุษผู้กล้าหาญและเสียสละในวันนั้น จนกระทั่ง ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : สมควรแล้วที่ท่านฎ็อลสะฮ์ [คือสมควรแล้วสำหรับเขา ที่จะได้เข้าสวนสวรรค์] และท่านรอซูล ﷺ ขึ้นไปเนินเขาอุฮุดกับบรรดามุสลิม และอัลลอฮ์ทรงช่วยเหลือปกป้องรอดพ้นจากการทำร้ายฝ่ายมุชริกีน.</p> <p>และในสงครามอุฮุดครั้งนี้ เป็นบททดสอบ ที่อัลลอฮ์ได้ทรงทดสอบบรรดาผู้ศรัทธา และได้เปิดโปงบรรดามุนาฟิกีน และทรงให้เกียรติแก่บุคคลที่พระองค์ทรงประสงค์ในการตายในหนทางของพระองค์.</p> <p>หลังจากสงครามท่านนบี ﷺ ได้ข่าวว่าพวกกुरอยช ยกทัพมาอีกครั้ง เพื่อกำจัดพวกมุสลิมให้สิ้นซาก ท่านนบีและบรรดาผู้ศรัทธาจึงออกมาเพื่อจะสู้รบในสภาพบาดเจ็บ อย่างไรก็ตามเมื่อบรรดามุสลิมมาถึงฮัมรอออัลอะฮ์ซุด และเมื่อพวกกुरอยชทราบข่าวพวกเขาก็ถอนกองกำลังถอยหนีกลับไปที่มีกะฮ์ฮ์.</p>
ปีที่ ๔ หลังจาก ฮิจเราะฮ์	ในปีที่ 4 มีเหตุการณ์หนึ่งเกิดขึ้นที่ บ่อน้ำอัล-มะอูนะฮ์ ซึ่งบรรดามุสลิมถูกสังหารตายถึง 70 คนจากบรรดานักท่องจำอัลกุรอาน และในปีนี้ท่านนบี ﷺ ยังมีการทำสงครามปิดล้อมชาวยิวเผ่าอัลนะฎิร จนกระทั่งอัลลอฮ์ทรงทำให้หัวใจของพวกศัตรูเกิดความกลัว แล้วจึงขับไล่พวกเขาออกจากเมืองมะดีนะฮ์ และในเหตุการณ์นั้นอัลกุรอานถูกลงมาเกี่ยวกับพวกเขาในซูเราะห์อัลฮัจร.

<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">สงคราม เฒ่าบีนอัลมุสลิม ศึก</p>	<p>ในปีที่ 5 ท่านนบี ﷺ ออกไปต่อสู้กับเฒ่าบีนอัลมุสลิม และได้รับชัยชนะกลับมา และในระหว่างการเดินทางครั้งนี้ การตะยัมมัมได้ถูกบัญญัติขึ้น และมีการใส่ร้ายเกิดขึ้น โดยที่บรรดาพวกกลับกลอกได้ปรักปรำใส่ร้ายท่านหญิงอาอิชะฮ์ ﷺ แต่เธอนั้นบริสุทธิ์ต่อสิ่งเหล่านั้น และเรื่องนี้มันก็ร้ายแรงยิ่งขึ้นและกาโหมใส่นางและท่านรอซูล ﷺ จนกระทั่งลอสู่ได้ประทานซูเราะห์อันนุร ลงมาเป็นบทพิสูจน์ว่าท่านหญิงอาอิชะฮ์เป็นผู้บริสุทธิ์และสำหรับผู้ที่กล่าวร้ายจะต้องถูกเผี่ยนตีเป็นการลงโทษ.</p>
<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">สงครามค็อนดัก (อะห์ซาบ)</p>	<p>ในเดือนเซาวาล ปีที่ 5 ได้เกิดสงครามค็อนดัก (อะห์ซาบ) ซึ่งพวกยิวร่วมมือกับพวกกูรอยซุและพันธมิตรของพวกเขา ที่จะทำการสู้รบกับท่านนบี ﷺ และบรรดาศอฮาบะห์ โดยมีการรวมตัวกันจากเฒ่ากูรอยซุ สุลัยม์ อะลัด ฟะซาเราะห์และอัชญะฮ์อัลลอตจนเฒ่าอื่น ๆ อีก ซึ่งมีไพร่พลมากถึง 10,000 คน มุ่งหน้ามายังนครมะดีนะฮ์.</p> <p>ท่านซัลมานอัล-ฟารีซีญี ได้เสนอแนะท่านนบี ﷺ ให้ชุดคูยาวล้อมเมืองไว้เพื่อปกป้องพวกเขาจากกองกำลังพันธมิตร แล้วท่านนบี ﷺ ก็ออกเดินทางไปพร้อมกับทหาร 3,000 นายและโดยใช้ที่ภูเขาศิละฮ์เป็นป้อมปราการ และสร้างคันคูไว้ด้านหน้า และท่านนบี ﷺ ได้ขอให้พันธมิตรของท่าน นั่นคือยิวเฒ่าบีนกัร็อยซะฮ์ให้การคุ้มกัน หากแต่ว่าพวกเขาก็ละเมิดพันธสัญญาและได้เข้าร่วมกองกำลังพันธมิตร เมื่อเป็นเช่นนั้นท่านนบี ﷺ จึงส่งท่านนุอัยม บิน มัซอูด ﷺ ไปยังกองกำลังพันธมิตรโดยใช้กลอุบายให้พวกเขาแตกคอกัน หลังจากนั้นอัลลอฮ์ก็ได้ส่งลมพายุพัดทำลายค่ายของพวกเขา หม้อปรุงอาหารของพวกเขาคว่ำระเนระนาด พวกเขาถูกลมพัดโหมกระหน่ำและความกลัวเข้ามาครอบงำจิตใจพวกเขา จนพวกเขาถอยกลับ โดยแผนการของพวกเขาทำอะไรไม่ได้.</p> <p>และท่านนบี ﷺ ก็มุ่งหน้าไปยังพวกยิวเฒ่าบีนกัร็อยซะฮ์และแต่งตั้งให้ชะด บิน มุอ้าซ ﷺ เป็นผู้ตัดสินเรื่องของพวกเขา.</p> <p>ในสงครามครั้งนี้ ซูเราะห์ อัลอะซาบ ถูกประทานลงมา.</p>
<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">สนธิสัญญาฮุฎัยบียะฮ์</p>	<p>ในปีที่ 6 ท่านนบี ﷺ ออกเดินทางพร้อมกับบรรดาศอฮาบะห์ 1,400 คนเพื่อไปทำอุมเราะห์ เมื่อพวกเขามาถึงที่อัล-ฮุฎัยบียะฮ์ พวกกูรอยซุได้ทำการขัดขวางพวกเขาไม่ให้เข้านครมักกะฮ์ โดยต้องการประนีประนอมขอสงบศึกเป็นเวลา 10 ปี ดังเช่นนั้นแหละ คือชัยชนะอันใหญ่หลวงสำหรับบรรดาผู้ศรัทธา ดังที่อัลลอฮ์กล่าวไว้ : แท้จริงเราได้ให้ชัยชนะแก่เจ้าซึ่งเป็นชัยชนะอย่างชัดแจ้ง [ซูเราะห์อัล-ฟัดฮ์ 48 : 1] และส่วนหนึ่งจากสัญญาที่ทำกับพวกกูรอยซุก็คืออนุญาตบรรดาผู้ศรัทธาที่จะเข้ามายังนครมักกะฮ์ในปีถัดไปเพื่อทำอุมเราะห์ โดยเรียกอุมเราะห์นี้ว่า อุมเราะห์ชดใช้ ในเดือนซุลเกาะฮ์ตะฮ์ในปีที่ 7.</p>

สงครามคอยบ์	<p>หลังจากที่ท่านนบี ﷺ เดินทางกลับจากฮุदैบียะฮ์ได้ 20 วัน ท่านก็ออกเดินทางไปที่คอยบ์ซึ่งตั้งอยู่ทางตอนเหนือของนครมะดีนะฮ์ โดยที่กองกำลังมุสลิมได้ปิดล้อมพวกยิวเป็นระยะเวลา 20 คืน และบรรดามุสลิมพยายามต่อสู้อย่างดุเดือดจนพวกยิวรู้แก่ใจว่าพวกเขาได้รับความปราชัยแล้ว พวกเขาจึงทำสนธิสัญญาสงบศึกเพื่อจะได้ไม่เสียเลือดเนื้อไปมากกว่านี้ และพวกเขาจะออกไปจากเมืองคอยบ์ ซึ่งจะเอาไปเฉพะเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มเท่านั้น แล้วท่านร่อซูลได้ว่าจ้างให้พวกเขาทำการเกษตรบนที่ดิน โดยต้องแบ่งผลผลิตที่ได้ครึ่งหนึ่งให้กับบรรดาผู้ศรัทธา.</p>
การมาของท่านญะฟัร	<p>ในขณะที่ท่านนบี ﷺ อยู่ที่เมืองคอยบ์ ท่านอบูสุรอรเราะห์ได้มายังเมืองมะดีนะฮ์ในสภาพรับอิสลาม และในช่วงเวลานั้นท่านญะฟัร บิน อะบีฏอลิบ ลูกพี่ลูกน้องของท่านท่านนบี ﷺ มาพร้อมกับคนที่เหลือที่ยังคงอยู่ที่สะบะฮะฮ์ และได้มาสมทบกับท่านนบี ﷺ ที่เมืองคอยบ์ ในนั้นมีกลุ่มของ เผ่าอัสซะรีญุน คือ ท่านอบูมุซา อัลอัศฮารียฺ และสหายคนอื่นๆ.</p>
สงครามมูฮัจญะฮ์	<p>ในปีที่ 8 ปี ได้เกิดสงครามมูฮัจญะฮ์ ซึ่งสาเหตุเพราะซัรฮะบิล บุตรอัมรฺ อัลฆ็อลซฮานียฺได้ทำการสังหารทูต (ผู้ส่งสาร) ของท่านนบี ﷺ ที่ได้ถูกส่งไปยังกษัตริย์แห่งโรม ท่านนบี ﷺ ได้ส่งกองกำลัง 3,000 นาย โดยแต่งตั้งผู้ที่ท่านรักก็คือท่านซัยด อิบน์ สะรีละฮฺ เป็นแม่ทัพ และท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : (หากเขาซัยดถูกสังหาร ก็ให้ญะฮุฟัร บิน อบีฏอลิบนำทัพแทน และหากยะฮุฟัรสังหาร ก็ให้อับดุลลอฮฺ บิน เราะวาหะฮฺ นำทัพต่อ) และฮิราคลีส ได้เข้าสู่สมรภูมิพร้อมกับพันธมิตรของเขาจากชาวอรับคริสเตียน ซึ่งมีจำนวนถึง 200,000 คน กองกำลังทั้งสองได้เผชิญหน้ากันที่ เมืองมูฮัจญะฮ์ และนั่นก็คือสนามรบ และแล้วแม่ทัพทั้งสามก็ถูกฆ่าในสมรภูมิ ต่อมาท่านคอลิด บิน อัล-วะลีดี ﷺ จึงรับหน้าที่เป็นแม่ทัพคนต่อจากทั้งสามคน และได้ถือธงรบ ท่านคอลิดได้นำทัพบรรดาผู้ศรัทธาอย่างเก่งกาจ จนสามารถกำราบศัตรูของอัลลอฮฺและศัตรูของพวกเขาได้อย่างราบคาบ.</p>

การพิชิตนครมักกะฮ์อันยิ่งใหญ่

ในปีเดียวกัน เผ่าบิฮัร ซึ่งพวกเขาคือพันธมิตรของพวกกุรอัยษ ได้โจมตีเผ่าคุซาอะฮ์ ซึ่งเป็นพันธมิตรของท่านนบี ﷺ โดยพวกกุรอัยษได้ให้การสนับสนุนอย่างลับๆ เมื่อท่านนบี ﷺ ทราบข่าว จึงตั้งมั่นที่จะทำการพิชิตนครมักกะฮ์ ท่านอับดุลมุฏอลิบจึงเดินทางมายังนครมะดีนะฮ์เพื่อขอไกล่เกลี่ยแต่ท่านนบี ﷺ ไม่รับฟังเขา เขาจึงไปคุยกับท่านอับบักร์ ท่านอุมัยร์และท่านอลีเพื่อให้อภัยพิชิตกับท่านนบี ﷺ ทุกคนก็ยังยืนยันกรานปฏิเสธ ท่านนบี ﷺ จึงวอนต่ออัลลอฮ์ให้ปกปิดการเคลื่อนทัพไปยังพวกชาวกุรอัยษโดยไม่ให้รู้ตัว พระองค์ทรงตอบรับคำวิงวอนของนบี และท่านรอซูล ﷺ เดินทางไปกับบรรดาผู้ศรัทธา 10,000 คน จนกระทั่งเดินเข้านครมักกะฮ์ และก่อนที่จะมีการพิชิตนครมักกะฮ์สู่ท่านนบี ﷺ เข้ารับอิสลามคือท่านอัลอับบาส บินอับดุลมุฏอลิบ ﷺ เข้ารับอิสลาม และท่าน ﷺ ได้กล่าวเมื่อพิชิตนครมักกะฮ์ได้สำเร็จแล้วว่า : **(และใครก็ตามที่เข้าไปในบ้านของอับดุลมุฏอลิบ เขาผู้นั้นจะได้รับความปลอดภัย และใครก็ตามที่เข้าไปในมัสยิด เขาผู้นั้นจะได้รับความปลอดภัย และใครก็ตามที่เขาปิดประตูบ้าน เขาผู้นั้นจะได้รับความปลอดภัยเช่นกัน)** ท่านนบี ﷺ ไม่ได้ต่อสู้จากผู้ที่พยายามจะต่อสู้กับท่าน ยกเว้นแต่บางคนที่ท่านรอซูลสั่งจับตายซึ่งมีไม่มาก เพราะพวกเขาเคยทำร้ายท่านรอซูลและบรรดาผู้ศรัทธา และเมื่อท่านนบี ﷺ เข้ามักกะฮ์ ได้ทำการตอวาฟรอบกะบะฮ์โดยไม่ได้อยู่ในชุดเอี้ยะหรือหม แล้วท่านนบี ﷺ ก็เรียกท่านอุษมาน บิน ตอลฮะฮ์ เพื่อที่จะเอากุญแจเปิดประตูกะบะฮ์ แล้วท่านนบี ﷺ ทำลายบรรดารูปปั้นต่างๆที่อยู่ในกะบะฮ์และรอบๆกะบะฮ์ แล้วก็ส่งมอบกุญแจคืนให้กับท่าน อุษมาน บิน ตอลฮะฮ์ และหลังจากที่ได้พิชิตมักกะฮ์แล้วผู้คนเข้ารับศาสนาอิสลามกันเป็นจำนวนมากมาย ชนเผ่าทุกเผ่าก็เข้ามาหาท่านนบี ﷺ เพื่อรับอิสลาม.

ทำลายบรรดารูปปั้น

หลังจากที่อัลลอฮ์ทรงเปิดนครมักกะฮ์ให้แก่ท่านนบี ﷺ แล้ว ท่านนบี ﷺ ได้ส่งบรรดาศอฮาบะฮ์ไปทำลายรูปปั้นต่างๆรอบมักกะฮ์ โดยส่งท่าน อัมรฺ บิน อาศ ﷺ ทำลายรูปปั้นที่ชื่อว่า สุวาอฺ และส่งท่าน ฮะดฺ บิน เซด ﷺ ไปทำลายรูปปั้นที่ชื่อว่า มะนาต และส่งท่านคอลิด บิน อัล-วะลีด ﷺ ไปทำลายรูปปั้นที่ชื่อว่า อุซซาฮฺ ส่งท่านอ็ดฎุฟัยลฺ ﷺ ไปทำลายรูปปั้นที่ชื่อว่า ซัลกัฟัยนฺ ส่งท่านอะลี ﷺ ไปทำลายรูปปั้นที่มีชื่อว่า ฎอยย.

<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">สงครามฮุัยญ์</p>	<p>เมื่อเผ่าสะวาฮิน ได้ทราบข่าวการพิชิตมักกะฮ์แล้ว พวกเขาจึงรวมไพร่พลมุ่งหน้าไปยัง ท่านนบี ﷺ และได้บรรทุกทรัพย์สมบัติ ผู้หญิงและเสบียงของพวกเขามาด้วย ท่านนบี ﷺ จึงออกเดินทางไปพร้อมกับทหารถึง 12,000 นาย และบรรดามุสลิมก็ประหลาดใจถึงจำนวนอันมากมายของพวกเขา จนกระทั่งพวกเขามาถึงหุบเขาฮุัยญ์นั้ เผ่าสะวาฮิน ทำให้กองทัพมุสลิมเกิดความโกลาหลอย่างหนัก และแตกกระจัดกระจายกัน อย่างกะทันหันเหมือนชายคนหนึ่งทำให้มุสลิมจำนวนมากหนีจากความกลัว ยกเว้นท่านนบี ﷺ มีกองทัพจำนวนหนึ่งปักหลักเคียงข้างท่านนบี ﷺ จากบรรดาชาวมุฮาญีรีนและเครือญาติของท่าน อัลลอฮฺทรงให้บรรดาผู้ศรัทธายืนหยัด ทำให้เกราะฝ่ายมุสลิมสามารถตั้งสติได้ และพวกเขาได้รวบรวมกำลังใหม่ ต่อสู้กับศัตรูของพวกเขา จนกระทั่งอัลลอฮฺทรงทำให้พวกเขาได้รับชัยชนะเหนือศัตรูของพวกเขาและ เผ่าสะวาฮิน หนีไปยังเมืองตออีฟ.</p> <p>หลังจากสงครามสิ้นสุดได้ไม่นาน ชนเผ่าสะวาฮินได้ส่งตัวแทน 14 คน เข้าไปพบกับท่านนบี ﷺ และขอร้องให้ท่านนบี ﷺ คืนเชลยศึกของพวกเขา และท่านนบี ﷺ ก็ทำตามคำขอของพวกเขา และบรรดาคอฮาบะห์ก็ปฏิบัติตามท่านนบี.</p>
<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">สงครามอุฮ์</p>	<p>หลังจากท่านนบี ﷺ จัดการกับเผ่าสะวาฮิน ก็ตั้งใจที่จะรบกับชาวเมืองฏออีฟ โดยได้ทำการปิดล้อมป้อมปราการของพวกเขาเป็นเวลา 18 วัน หลังจากนั้น ท่านนบี ﷺ กลับโดยไม่มีการต่อสู้เกิดขึ้น.</p>
<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">สงครามตะบูก</p>	<p>ในปีที่ 9 เกิดสงครามตะบูก (สงครามแห่งความยากลำบาก) เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ร้อนจัดที่สุดและในช่วงเวลานั้นเป็นฤดูแห่งการเก็บเกี่ยวพืชผลและการเจริญงอกงามของต้นหมากرازไม้ ดังนั้นจึงเป็นเวลาที่ยากลำบากที่สุดสำหรับคนที่จะออกเดินทาง เมื่อท่านนบี ﷺ ต้องการออกเดินทางก็เชิญชวนให้ผู้คนบริจาค ท่านอุษมาน <small>رضي الله عنه</small> บริจาคอูฐ 300 ตัวพร้อมเสบียงหลังอูฐ และอาณของมันและทอง 1,000 ดินาร ท่านนบี ﷺ จึงได้กล่าวว่า : อะไรก็ตามที่อุษมานทำหลังจากวันนี้ ไม่มีอันตรายใด ๆ มาประสบกับเขา และบรรดาคอฮาบะห์ที่เหลือได้ช่วยเหลือตามความสามารถของพวกเขา.</p> <p>ส่วนพวกมุนาฟิกันส่วนใหญ่ทำที่ซึกซัดต่อคำสั่งของท่านนบี ﷺ และยังมีคอฮาบะห์อีก 3 ราย ที่ไม่มาเช่นกันโดยไม่มีอุปสรรคใดๆ นั่นคือ กะอูบ์ อิบน์มอลิก ฮิลาล อิบน์อุมัยยะฮ์ และมูรอเราะฮ์ อิบน์ุ อรฺรอบี <small>رضي الله عنه</small> พวกเขาได้มาแก้ตัวต่อท่านนบี ﷺ หลังจากกลับมาถึงมะดีนะฮ์ อัลลอฮฺทรงประทานอัลกุรอานเกี่ยวกับพวกเขา และอัลลอฮฺทรงอภัยโทษให้แก่ชาย 3 คน ที่ปรากฏในซูเราะห์อัตเตาบะฮ์ อายะห์ที่ 118 ดังนั้นอัลลอฮฺทรงอภัยโทษให้แก่ชายทั้งสามเนื่องจากความจริงใจของพวกเขา อย่างไรก็ตามอัลลอฮฺทรงตำหนิบรรดามุนาฟิกในซูเราะห์นี้ ตราหน้าพวกเขาไว้และปิดผนึกหัวใจของพวกเขา และซูเราะห์นี้ถูกเรียกว่า อัลฟาฏิสะห์ เพราะได้ประจานพฤติกรรมและเปิดโปงพวกเขา.</p>

<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">สงครามตะบูก</p>	<p>ในสงครามครั้งนี้ท่านนบี ﷺ เขียนสนธิสัญญากับคนของ อัยละสุ ด้วยการเสีย (ภาษี) และ ชาวญูรบา และชาวอัชเราะฮ์ด้วยว่าพวกเขาจะต้องจ่าย (ภาษี) และ อุกัยดร์ ดุวะมะฮ์ว่าต้องชำระภาษีเช่นกัน และท่านนบี ﷺ อยู่ในเมืองตะบูก เป็นเวลา 10 กว่าคืน แล้วจากนั้นเดินทางกลับยังนครมาดีนะฮ์ โดยไม่มีการต่อสู้เกิดขึ้น.</p> <p>และเมื่อกลับมาถึงมะดีนะฮ์อัลลอฮ์ทรงบัญชาให้ท่านนบีทำลายมัสยิดอฏฺฎิรอรฺ ที่พวกมุนาฟิควันได้สร้างขึ้น (และบรรดาผู้ที่ยึดเอามัสยิดหลังหนึ่งเพื่อก่อให้เกิดความเดือดร้อนและปฏิเสธศรัทธาและก่อให้เกิดการแตกแยกระหว่างบรรดามุอฺมินด้วยกัน และเป็นแหล่งล่องหนสำหรับผู้ที่ทำสงครามต่อต้านอัลลอฮ์และร่อซูลของพระองค์) [อัดเตาะบะฮ์ อายะฮ์ 107] แล้วท่านนบี ﷺ ได้ทำลายมันและนี่คือการออกรบครั้งสุดท้ายที่ท่านนบี ﷺ เข้าร่วมรบด้วยกับตัวของท่านเอง.</p>
<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">คณะผู้แทน</p>	<p>หลังจาก สงครามตะบูก เผ่าชะกีฟ เข้ารับอิสลาม และในปีที่ 9 จึงถูกเรียกว่าปีแห่งคณะผู้แทน ซึ่งหลายๆเผ่าได้ส่งคณะตัวแทนมาพบท่านนบี ﷺ ประกาศเข้ารับศาสนาอิสลาม ไม่ว่าจะเป็น เผ่าบะนียฺ ตะมีม และหัวหน้าของพวกเขา อะตอริต บิน ฮาญิบ อัดตะมีมียฺ และผู้แทนเผ่าฏอยญฺ และผู้นำของพวกเขาคือ ซัยด์ อัลค็อยลฺ และตัวแทนเผ่าอัब्ดุลกัยสฺ และหัวหน้าของพวกเขาคือ อัลญารูด อัลอับดียฺ และเผ่าของบะนียฺ ฮะนีฟะฮ์และในหมู่พวกเขาก็มี มุฮัยลามะฮ์ซึ่งเป็นคนจอมโกหกซึ่งในเวลาต่อมาได้อ้างตัวเป็นนบี.</p>
<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">การทำสัญญาของอูบัยกร์</p>	<p>ในปีที่ 9 นี้ท่านนบี ﷺ ส่งอูบัยกร์ไปยังมักกะฮ์ในฐานะผู้นำฮัจญ์ไปปฏิบัติหน้าที่ให้กับบรรดาคนทั้งหลาย และท่านนบี ﷺ ส่งท่านอาลี ﷺ เพื่ออ่านซูเราะฮ์อัดเตาะบะฮ์ให้กับผู้คน และให้ยกเลิกสัญญากับบรรดาผู้ตั้งภาคี และให้ป่าวประกาศว่าหลังจากปีนี้จะไม่อนุญาตให้ผู้ตั้งภาคีทำฮัจญ์อีกเด็ดขาด และไม่อนุญาตให้ฎอวาฟรอบกะบะฮ์ ในสภาพเปลือยกาย เหมือนที่พวกญาฮิลียะฮ์เคยกระทำ</p>
<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">ฮัจญ์อ้อลา</p>	<p>ในปีที่ 10 ท่านรอซูล ﷺ ได้เดินทางไปประกอบพิธีฮัจญ์ ซึ่งเป็นการทำฮัจญ์อ้อลา ท่านออกเดินทางไปพร้อมบรรดามุสลิมจำนวนมากจากเผ่าและเมืองต่างๆ ซึ่งมีจำนวนมากกว่าแสนคน ท่านนบี ﷺ สอนพิธีฮัจญ์ให้แก่พวกเขา และได้ทำการปราศรัยในวันอาราฟะห์ และอ่านคำรัสของอัลลอฮ์ที่ว่า : วันนี้เราได้ทำให้ศาสนาของพวกท่านสมบูรณ์แล้ว และความโปรดปรานของข้าที่ให้แก่พวกท่าน ก็สมบูรณ์เช่นกัน และเราพอใจที่จะให้อิสลามเป็นศาสนา [อัลมาอิดะฮ์ อายะฮ์ 3] นอกจากนี้ท่านนบี ﷺ ได้กำชับว่า ศาสนาสมบูรณ์แล้วและสั่งเสียให้พวกเขายึดมั่นต่ออัลกรุอ่านและซุนนะฮ์ และเสียดเนื้อทรัพย์สินและเกียรติระหว่างพวกเขา เป็นที่ต้องห้าม นี่คือ คำปราศรัย อ้อลาจากท่านนบี ﷺ.</p>

ส่งท่านอุซามะฮฺ

ในเดือนซอฟัร ปีที่ 11 ท่านนบี ﷺ เตรียมกองทัพเพื่อต่อสู้กับชาวโรมัน แต่งตั้งให้ท่านอุซามะฮฺ บินซัยด์ ﷺ เป็นแม่ทัพ เมื่อกองทัพออกไปและไปตั้งค่ายอยู่ที่อัลญุรฟ พวกเขาก็ทราบข่าวถึงการป่วยของท่านนบี ﷺ.

สรุปลงครามของท่านนบี ﷺ

สรุปลงครามของท่านนบี ﷺ การแต่งตั้งและส่งกองทัพ

สงครามของท่านนบี ﷺ การแต่งตั้งและส่งกองทัพ ทั้งหมดเกิดขึ้นหลังจากฮิจเราะห์ทีนระยะเวลาเป็นเวลา 10 ปี ส่วนกองทหารและการส่งตัวแทนของท่านมีจำนวนประมาณเกือบ 60 ครั้งและสำหรับการทำสงครามนั้นมี 27 ครั้ง สงครามที่ท่านนบี ﷺ ร่วมต่อสู้ด้วยตนเอง 9 ครั้ง คือ สงครามบะดร์ อุฮูด คีอนดัก กุรียอเฮาะฮุ มุสฏอลิก คอยบร์ พิชิตมกกะฮุ สุนัยน์ ตอฮีฟ และบางส่วนก็มีอัลกุรอานถูกประทานลงมาเกี่ยวกับสงคราม :

อัลกุรอานถูกประทานลงมาเกี่ยวกับสงครามของท่านนบี ﷺ

สงครามบะดร์ : อัลลอฮ์ได้ประทานซูเราะห์อัล-อันฟาล ลงมา และซูเราะห์ที่จึงถูกเรียกว่า ซูเราะห์บะดร์.

สงครามอุฮูด : อัลลอฮ์ได้ประทานช่วงท้ายของ ซูเราะห์อะลาอิมรอน เริ่มจากอัลลอฮ์กล่าวว่า : **และจงรำลึกถึงขณะที่เจ้าจากครอบครัวของเจ้าไป แต่เจ้าไม่รู้ โดยที่เจ้าจะได้จัดให้บรรดาผู้ศรัทธาจำที่มันต่าง ๆ เพื่อการสู้รบ** [ซูเราะห์อะลาอิมรอน อายะห์ 121] ไปจนเกือบจบซูเราะห์นี้เล็กน้อย.

สงครามคีอนดัก และบนิกรียอเฮาะฮุ และคอยบร์ : ตอนกลางของซูเราะห์อัลอะซาบถูกประทานลงมาในช่วงเวลาดังกล่าว.

สงครามเผ่าอัลนาฎีร : ซูเราะห์ อัล-หัจ์ร ถูกประทานลงมา.

สงครามหุคัยบียะฮุ และคอยบร์ : ซูเราะห์ อัล-ฟัดฮ ถูกประทานลงมา โดยมีการบอกเล่าถึงการพิชิต ในขณะที่การพิชิตได้ถูกกล่าวไว้อย่างชัดเจนในซูเราะห์ อัลนัศร.

สงครามตะบูก : มีหลายอายะห์ของซูเราะห์ อัลเตาเบะฮ์ถูกประทานลงมา.

ท่านนบี ﷺ ได้รับบาดเจ็บจากสงครามเดียว นั่นคือ สงครามอุฮูดและมีบรรดามลาอิกะฮ์ร่วมต่อสู้เคียงข้างท่านในสงครามไม่ว่าจะเป็น บะดร์ อุฮูด สุนัยน์ และมีมลาอิกะฮ์ลงมาในสงครามคีอนดัก และทำให้พวกมุชริกีนสิ้นสะเทือนและทำให้พวกเขาได้ความปราศัยด้วยลมพายุทรายตรงหน้าพวกมุชริกีน ทำให้พวกตะเล็ดหนี ได้มีพิชิตชัยชนะ 2 สงครามคือ บะดร์ กับ สุนัยน์ และมีการต่อสู้โดยใช้เครื่องยิงหิน เพียงสงครามเดียวคือ สงครามตอฮีฟ และมีการป้องกันด้วยการชุดคูในสงคราม อัลอะฮุซาบ เพียงสงครามเดียว ตามคำแนะนำของท่านซัลมาน อัลฟารีซี رضي الله عنه.

การป่วยของท่านนบี และการสิ้นพระชนม์

การป่วยของท่านนบี ﷺ และการสิ้นพระชนม์

ต่อมาอัลลอฮ์ได้ให้ท่านนบี ﷺ เลือกระหว่างการมีชีวิตในโลกนี้ กับการกลับไปพบอัลลอฮ์ และสวนสวรรค์ และท่านก็ได้เลือกการไปพบกับพระองค์และสวรรค์ จากนั้นอาการป่วยก็รุนแรงและหนักขึ้น และท่านนบี ﷺ ขออนุญาตจากภรรยาของท่าน ที่จะนอนพักรักษาตัวที่บ้านท่านหญิงอาอิชะฮ์ ﷺ ท่านนบี ﷺ ก็ได้รับอนุญาต ต่อมาเมื่อท่านนบี ﷺ ไม่สามารถนำละหมาดได้ จึงได้สั่งท่านอับบู่บักร์ ﷺ นำละหมาดให้กับประชาชนแทน เพื่อเป็นสัญญาณให้เห็นว่าเขานี้แหละเหมาะสมที่จะเป็นผู้สืบทอดหลังจากท่านนบี ﷺ และในวันจันทร์ที่ 12 เดือนรอบี้อุลเอาวัล ปีที่ 11 ท่านนบี ﷺ ออกมาในขณะที่ผู้คนกำลังละหมาดศุบฮ์ ท่านนบี ﷺ ยกผ้าม่านและเปิดประตูจนกระทั่งพวกเขาเห็นท่าน ท่านนบี ﷺ ก็ส่งสัญญาณให้พวกเขาละหมาดให้เสร็จและท่านนบี ﷺ ก็ยิ้มกับพวกเขา พอถึงเวลาสายของวันนั้น ท่านนบี ﷺ ก็เสียชีวิต และการเสียชีวิตของท่านนบี ﷺ คือความทุกข์ทรมานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่เคยเกิดขึ้นบรรดาผู้ศรัทธา และบรรดาผู้ศรัทธาต่างพากันรู้สึกโศกเศร้าอย่างมากกับการจากไปของท่านนบี ﷺ จากนั้นผู้คนต่างก็รวมตัวกันและให้สัตยาบันต่ออับบู่บักร์ ﷺ ในการเป็นคอลีฟะห์ และไม่มีใครล่าช้าในการทำสัตยาบันครั้งนี้ เพราะพวกเขาเห็นว่าท่านอับบู่บักร์เป็นคนแรกที่เข้ารับอิสลามตลอดจนคุณงามความดีอื่นๆในประชาชาตินี้ของเขาเหนือกว่าคนอื่น รองลงมาจากท่านนบี ﷺ.

จากนั้นศพของท่านนบี ﷺ ถูกชำระล้างและห่อผ้าขาวสามผืน ต่อมานำศพของท่านนบี ﷺ ไปฝังในสถานที่ที่ท่านนบี ﷺ เสียชีวิต นั่นคือห้องของท่านหญิงอาอิชะฮ์ ﷺ และนี่คือสิ่งที่เป็นการกำหนดของอัลลอฮ์ต่อบรรดานบีของพระองค์ ว่าจะต้องฝังในที่เดียวกันที่พวกเขาเสียชีวิต ทั้งมนุษย์และญินต่างสรรเสริญต่อท่านนบี ﷺ และให้ความศานติแก่ท่าน เราขอปฏิญาณว่าท่านนบี ﷺ ได้ปฏิบัติภารกิจที่ได้รับ ตกเดือนแก่ประชาชาตินี้แล้ว ต่อสู้อันหนทางของอัลลอฮ์อย่างสมบูรณ์แล้ว ขออัลลอฮ์ทรงตอบแทนผลบุญที่ดั่งงามแก่ท่าน แทนประชาชาติของท่าน ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีที่สุดที่พระองค์จะตอบแทนนบีของพระองค์แทนประชาชาติของนบีท่านนั้นได้ และสุดท้ายนี้มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์ผู้ทรงอภิบาลแห่งสากลโลก.

บทส่งท้าย :

ท่านฮัชซาน บิน ซาบิต ﷺ เป็นนักกวีของท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า :

โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้พวกเราอยู่ร่วมกับนบีของเราด้วยเถิด ในสวนสวรรค์ที่กำลังสดดี สายตาที่ปรารถนาใฝ่อย่างแรงกล้า นั่นคือสวรรค์ชั้นฟิเรเดาส์โปรดบันที่กมั้นแก่เราด้วยเถิด อัลลอฮ์คือผู้ทรงเกียรติ ทรงสูงส่งและทรงยิ่งใหญ่ยิ่ง และขอให้พระผู้เป็นเจ้าและผู้ที่อยู่รอบข้างบัลลังก์ของพระองค์ ตลอดจนบรรดาคนดีสวดสรรเสริญต่อผู้เป็นที่ได้รับความจำเริญคือ อะหมัด.

บททดสอบที่ : ๓

ผิด	ถูกต้อง	คำถาม
☐	☐	☛ ท่านนบี ﷺ มีอาชีพเลี้ยงแกะ นี่คือเหตุผลที่ทำให้มีความอดทนและความเมตตาต่อบรรดาคนอ่อนแอการดูแลอุปการะพวกเขา.
☐	☐	☛ เมื่อท่านนบี ﷺ อายุครบ 40 ปีแสวงหาการเป็นศาสนทูตส่งประกายอยู่บนเขา และอัลลอฮฺทรงให้เกียรติด้วยการแต่งตั้งเขาในวันศุกร์.
☐	☐	☛ ชาวกูรออยช ทำอันตรายและทวีความรุนแรงต่อท่านนบี ﷺ พวกเขาจึงปิดล้อมท่าน ﷺ และครอบครัวไว้ที่หุบเขาของอับฎอิลิบ เป็นเวลา 3 ปี ท่านนบี ﷺ ออกมาจากการถูกปิดล้อมเมื่อมีอายุได้ 49 ปี.

- ☛ ท่านนบี ﷺ ถือกำเนิดที่มักกะฮฺ , ปีช้าง , ก่อนฮิจเราะห์ ปีที่ 53 , ถูกทั้งหมด .
- ☛ เริ่มต้นวะฮีย์ลงมาให้ท่านนบี ﷺ ท่านเริ่มที่จะชอบอยู่ตามลำพัง , ผันที่ดี , ถูกทั้งหมด .
- ☛ จำนวนระดับของวะฮีย์ , 5 , 7 .3
- ☛ ระดับขั้นตอนการเผยแพร่ของท่านนบี ﷺ , 2 , 3 .5
- ☛ ท่านนบี ﷺ เดินทางในยามค่ำคืนไปที่ยังมัสยิดอัลอักซอ ไปทั้งตัวและวิญญาณ แล้วก็เดินทางต่อไปเหนือชั้นฟ้าทั้ง 7 ชั้น...: ไปยังอัลลอฮฺ และพระองค์ทรงสนทนากับท่านนบี และได้บัญญัติการละหมาด , ด้วยกับร่างกาย , ด้วยกับจิตวิญญาณ .ด้วยกับร่างกายและจิตวิญญาณ.
- ☛ มัสยิดหลังแรกในอิสลาม , อัลฮะรออม , อัลนะบะวีย์ , อัลอักซอ .กุบาอ์
- ☛ การเปลี่ยนทิศกิบละฮฺเกิดขึ้นที่, ที่มักกะก่อนอพยพ, ในปีที่ 2 ของการอพยพ , ในปีที่ 3 ของการอพยพ.
- ☛ สงครามบะดร์เกิดขึ้นในเดือนรอมฎอนปีที่ ? ในปีที่ 2 ของการอพยพ , ในปีที่ 3 ของการอพยพ.

ท่านอับูบักร์ อัศคีดีก	ท่านเซต บิน หารีษะ	บิลาล บินรอ บาส์	ท่านอาลี บิน อะบีฏอิลิบ	คนแรกที่ศรัทธาต่อ ท่านนบี ﷺ
☐	☐	☐	☐	จากบรรดาผู้ชาย
☐	☐	☐	☐	จากบรรดาเด็ก ๆ
☐	☐	☐	☐	จากบรรดาคนรับใช้
☐	☐	☐	☐	จากบรรดาทาส

อายุ 7 ปี	อับดุลลอฮ์ บิน อับดุลมุฏฏะลิบ	เมื่ออายุ 8 ปี	อับดุลมุฏฏะ เลียบ	อับดุลมุฏฏะ เลียบ	การอุปการะท่านนบี ﷺ
☐	☐	☐	☐	☐	การอุปการะหลังจาก มารดาคือลุงของท่าน ต่อมาเขาได้เสียชีวิต การอุปการะหลังจาก ลุงของท่าน ﷺ เสียชีวิตในขณะที่ ท่านนบีอยู่ในครรภ์ มารดาเสียชีวิต ตอน ยังอายุไม่ครบ
☐	☐	☐	☐	☐	
☐	☐	☐	☐	☐	
☐	☐	☐	☐	☐	
☐	☐	☐	☐	☐	

สงคราม ครั้ง เดียว	9 จากสงคราม	27 ปี	60 ปี	10 ปี	ทำสงครามท่านนบี ﷺ การส่งกองทัพ
☐	☐	☐	☐	☐	การส่งตัวแทนและ การต่อสู้เกิดขึ้น หลังจากฮิจเราะห์ ในช่วงระยะเวลา การรุกรานการ มอบหมายและการ ต่อสู้ประมาณเท่าไร จำนวนสงครามของ ท่านนบี ﷺ สงครามที่ ﷺ ออก รบ สงครามที่ท่านนบี ﷺ ได้รับบาดเจ็บ
☐	☐	☐	☐	☐	
☐	☐	☐	☐	☐	
☐	☐	☐	☐	☐	
☐	☐	☐	☐	☐	

เคล็ดลับดีๆในอิสลาม ให้ชีวิตมีความสุข

ผู้ประพันธ์ เขคฮัยซั่มเราะห์มาน บินนาศิรฮัยซะดีญ์ อยู่ในยุค 1307-1376 ฮิจเราะห์ศักราช เป็นปราชญ์ที่มีบทบาทท่านหนึ่งของชาวมุสลิมในยุคนั้น และเป็นหนึ่งในบรรดาปราชญ์ที่ชำนาญการด้านวิชาการ.

แรงจูงใจในการประพันธ์ เมื่อครั้งหนึ่งผู้แต่งได้เดินทางไปยังประเทศเลบานอน เพื่อไปรักษาตัว ในปี 1373 ฮิจเราะห์ศักราช แล้วได้อ่านหนังสือเล่มหนึ่ง ที่นั่น ชื่อหนังสือว่า : (จงสลัดความกังวล แล้วเริ่มชีวิตใหม่) ผู้แต่งหนังสือเล่มนี้เป็นชาวอเมริกา ชื่อ ดีลกาหนีร์ญ์ แล้วผู้ประพันธ์ได้เกิดสัจใจ ต่อมาท่านได้ประพันธ์หนังสือเล่มนี้ในทำนองเดียวกันกับเขา.

1. **การศรัทธาต่ออัลลอฮ์และประกอบคุณงามความดี** : เพราะการศรัทธานั้นจะผลักดันให้เกิดความอดทน ความพึงพอใจ และรู้สึกความพอใจต่อสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้เป็นปัจจัยยังชีพ.
2. **ทำความดีต่อเพื่อนมนุษย์ทั้งคำพูดและการกระทำ** : เพราะการทำดีจะนำมาซึ่งความดี และจะเป็นเกราะป้องกันความชั่ว.
3. **ขะมักเขม้นอยู่กับการทำงานที่ดีและความรู้ที่เป็นประโยชน์** : เพราะมันจะทำให้หัวใจเบี่ยงเบนออกจากความคิดที่จะทำให้ท่านเกิดความวิตกกังวล.
4. **ครุ่นคิดอยู่กับการปฏิบัติงานประจำวัน** : ไม่ต้องเสียใจกับอดีต และไม่ต้องตระหนกกับอนาคต เพราะแท้จริงท่านนบีได้ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากความระทมในอดีตและความโศกเศร้าในอนาคต.
5. **รำลึกถึงอัลลอฮ์ให้มาก** : เพราะการรำลึกถึงอัลลอฮ์จะนำพาความสงบสุขมาสู่จิตใจ.
6. **คิดใคร่ครวญถึงความโปรดปรานของอัลลอฮ์ทั้งสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนและซ่อนเร้นอยู่** : เพราะมันจะผลักดันให้เกิดการขอบคุณและลิ้มความระทมทุกข์.
7. **ให้ดูฐานะของคนที่ดีอยกว่า** : เพราะมันจะผลักดันท่านให้สรรเสริญขอบคุณต่ออัลลอฮ์ ในสิ่งที่ท่านได้รับอยู่ และมันจะขจัดความระทมทุกข์ ความเสียใจของท่านให้หมดไป.
8. **ลืม(อย่ากังวล)ในสิ่งที่ผ่านมาแล้ว** : เพราะอดีตมีอาจหวนกลับมาได้ การไปหมกมุ่นอยู่กับมัน เป็นสิ่งที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ และทำให้เสียสติเปล่าๆ.
9. **วิงวอนต่ออัลลอฮ์** : เช่นวิงวอนขอให้พระองค์ทรงปรับปรุงตัวท่าน ศาสนาของท่าน ชีวิตของท่านบนโลกนี้ และโลกหน้า ดังที่ปรากฏในหลักฐานจากหะดีษ.
10. **รู้จักคาดการณ์ความเลวร้ายของแต่ละปัญหา** : เมื่อรู้ว่าจะเกิดปัญหา ก็ให้คาดคะเนถึงความเลวร้ายที่สุดของปัญหานั้น แล้วค่อยๆคลี่คลายปัญหาดังกล่าวไปที่ละนิดขณะที่เผชิญกับปัญหาเหล่านั้น แต่เมื่อกำลังเจอกับปัญหาก็ก็นำค้อยๆคลี่คลายจากหนักเป็นเบาเท่าที่ความสามารถ.

11. **ไม่อยู่กับความเพ้อเจ้อและจินตนาการ** : เพราะการเพ้อเจ้อจะนำพาไปสู่การคิดเชิงลบ คิดแต่สิ่งที่ไม่ดี ดังกล่าวเป็นเหตุให้เกิดความทุกข์ใจ และโรคภัยต่างๆตามมา.
12. **ให้หัวใจยึดมั่นต่ออัลลอฮ์และมอบหมายต่อพระองค์** : " และผู้ใดมอบหมายแต่อัลลอฮ์ พระองค์ก็จะทรงเป็นผู้พอเพียงแก่เขา ".
13. **มองข้ามความผิดพลาดของผู้อื่นและอดทนต่อความบกพร่องของพวกเขา** : มนุษย์ทุกคนล้วนมีความบกพร่อง ไม่สมบูรณ์ หรือมีพฤติกรรมที่ท่านไม่พึงประสงค์ ฉะนั้นควรมองมนุษย์ในด้านที่ดีของเขา.
14. **ไม่ใส่ใจกับเรื่องต่างๆ ที่ไม่สำคัญ** : เมื่อท่านไม่ได้ฝึกฝน และเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับวิกฤต หรือรับมือกับปัญหาใหญ่ๆได้ ปัญหาเล็กๆ ก็สมควรที่ท่านจะต้องตีตัวออกห่างเช่นกัน.
15. **ชีวิตนี้เป็นอะไรที่สั้นมาก** : ชีวิตของคนเรานั้นสั้น เพราะฉะนั้นอันที่จริงเราควรจะต้องใช้ชีวิตอย่างมีความสุข มีความสงบ อย่าได้ให้ความเศร้าหมองมาบั่นทอนความสุขของการใช้ชีวิต และอย่าปล่อยให้มันจมปรักอยู่กับความทุกข์เลย.
16. **ความวิตกกังวล ความทุกข์ใจส่วนใหญ่ไขว่จะเกิดขึ้นจริงเสมอไป** : หลายสิ่งหลายอย่างที่ท่านวิตกกังวลบางทีก็ไขว่จะเกิดขึ้นจริงเสมอไป ดังนั้นอย่าปล่อยให้การประมาณการณ์ที่ไร้รู้จะเกิดขึ้นจริงหรือเปล่า มาเอาชนะปัจจุบันของท่านได้.
17. **อย่าใส่ใจกับคำพูดให้ร้ายของคนอื่น** : การพูดจาให้ร้ายของมนุษย์นั้นจะเป็นโทษต่อตัวของพวกเขาเอง และหากว่าท่านไปให้ราคากับคำพูดเหล่านั้น มันก็ย่อมจะให้โทษแก่ท่าน เสมือนกับที่มันให้โทษแก่ผู้ที่พูด.
18. **ชีวิตของท่านจะเดินตามความคิดของท่าน** : ดังนั้นหากชีวิตของท่านเดินตามความคิดที่ดี มันก็จะเป็นประโยชน์อย่างมหาศาลต่อเรื่องศาสนาและเรื่องทางโลก จะทำให้ชีวิตของท่านพบแต่ความสุข แต่ถ้าหากท่านปล่อยให้ชีวิตเดินตามความคิดที่ไม่ดี ชีวิตท่านก็จะพบเจอแต่ความทุกข์.
19. **อย่ารอคอยคำชม คำขอบคุณจากใคร** : หากท่านทำดีต่อคนที่ท่านควรปฏิบัติดีต่อเขาหรือทำดีกับใครก็ตามแต่ ให้พึงตระหนักว่าเป็นการปฏิบัติสัมพันธ์ของท่านกับอัลลอฮ์ ดังนั้นอย่าไปสนใจ หรือรอคำชมจากใครเลย.
20. **มุ่งมั่นกับสิ่งที่เป็ประโยชน์แก่ตัวเอง** : เพราะเรื่องต่างๆ ที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ จะนำมาซึ่งความทุกข์ ความโศกเศร้าเสียใจ ดังนั้นจงมุ่งมั่นอยู่กับเรื่องที่มีคุณประโยชน์.
21. **สะสมงานปัจจุบันที่มีอยู่ให้แล้วเสร็จ** : เพราะหากท่านไม่สะสมงานปัจจุบันต่างๆ ให้แล้วเสร็จ งานใหม่ก็จะมากองรวมอยู่กับงานเก่าที่เคยค้างอยู่ และเมื่อเป็นเช่นนั้นมันก็จะทำให้ท่านยุ่งเหยิง และไม่มีเวลาในที่สุด.
22. **จัดลำดับความสำคัญของงาน** : จัดเรียงงานต่างๆ ตามลำดับความสำคัญ และเลือกลีงที่ที่ท่านรักที่จะทำก่อนเป็นอันดับแรก เพื่อไม่ให้เกิดความย่อท้อ เบื่อหน่าย และพยายามปรึกษาหารือกับผู้อื่น เพราะคนที่รู้จักปรึกษาหารือเขาจะไม่มีทางเสียใจอย่างแน่นอน.

อิสลามคืออะไร ?

อิสลาม คือ : ศาสนาแห่งความสันติ เป็นศาสนาของอัลลอฮ์พระเจ้าแห่งสากลโลก พระผู้สร้างทุกสรรพสิ่งทั้งหลาย ผู้บังเกิดมนุษย์คนแรกชื่ออาดัมและฮาวา (เอวา) และทรงบังเกิดจากทั้งสองให้แพร่สะพัดไปจากทั้งสองนั้น ดังนั้นมนุษย์ทุกคนล้วนมาจากอาดัม และอาดัมถูกสร้างมาจากดิน. อิสลาม คือศาสนาแห่งมนุษยชาติตั้งแต่อดีตและปัจจุบัน แต่เมื่อผู้คนเริ่มออกห่างจากสัจธรรม และความรู้เริ่มสูญหาย พระองค์ได้ส่งบรรดาศาสนทูตทั้งหลายในอดีตเพื่อเรียกร้องให้ผู้คนกลับมาสู่สัจธรรม และกลับมาสู่การกราบไหว้ต่อพระองค์เพียงองค์เดียว โดยให้ออกภาพต่ออัลลอฮ์ในการเป็นเจ้า เรียกร้องให้มนุษย์มายึดมั่นต่อพระองค์ในการขอความช่วยเหลือ ขอความคุ้มครอง และวิงวอนขอจากพระองค์เมื่อเกิดความยากลำบาก และเรียกร้องไปสู่การศรัทธาต่อวันสิ้นโลก วันแห่งการตอบแทนความดีและความชั่ว พระองค์ได้ทรงประทานคัมภีร์อัลกุรอาน ซึ่งเป็นคัมภีร์เล่มสุดท้ายจากบรรดาคัมภีร์ต่างๆที่พระองค์ได้ทรงประทานลงมา เพื่อเป็นทางนำและความเมตตาให้แก่มนุษยชาติทั้งหลาย เป็นคัมภีร์เล่มเดียวที่พระองค์ทรงรักษาจากการถูกหลดหย่อน เพิ่มเติม และบิดเบือน เป็นคัมภีร์ที่มหัศจรรย์ มีความสวยงามในสำนวนโวหาร เสนาะไพเราะ มีความรัดกุมของความรู้ในทุกๆด้าน เป็นโอสภและเป็นยารักษาร่างกายและจิตใจของมนุษย์ อัลกุรอานเป็นคัมภีร์ที่ให้ทางนำและแจ้งข่าวดีให้แก่บรรดาผู้ศรัทธา ผู้ใดที่ปฏิบัติตามทางนำของอัลลอฮ์ เขาก็จะมีความสุขทั้งโลกนี้และปรโลก โดยที่เขารู้ถึงวิธีการมีชีวิตอยู่ในโลกนี้และรู้ถึงแก่นแท้ของมัน รู้ถึงเป้าหมายที่อัลลอฮ์ได้ทรงสร้าง รู้ว่าเกิดมาทำไม ตายแล้วจะไปไหน พระองค์ได้ส่งศาสนทูตคนสุดท้ายคือ ท่านนบีมุฮัมหมัด ﷺ เพื่อประกาศศาสนา และเพื่อเป็นแบบฉบับที่ดี และเป็นความเมตตาแก่มนุษย์ทั้งหลาย เป็นศาสนทูตที่ถูกรอคอย ในยุคที่ผู้คนเต็มไปด้วยกับความเขลา ความมมงาย และความป่าเถื่อน ท่านมาจากวงศ์ตระกูลที่มีเกียรติที่สุด เลิศล้ำในมารยาท เป็นผู้ที่ถูกยอมรับในความสัจจะและความไว้วางใจ ไม่เคยพูดโกหกแม้แต่ครั้งเดียวในชีวิตของท่าน เป็นผู้ที่มีความรักความห่วงใยต่อประชาชาติอย่างมาก มุสลิมคือผู้ที่ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ผู้ที่ยอมจำนนตัวต่อพระองค์ โดยการปฏิบัติตามข้อสั่งใช้และละเว้นจากสิ่งที่ถูกสั่งห้าม.

อิสลามตั้งอยู่บนเสาหลัก 5 ประการ :

1. คือการปฏิญาณตนยอมรับว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรแก่การกราบไหว้นอกจากอัลลอฮ์ และยอมรับว่าท่านนบีมุฮัมหมัดเป็นศาสนทูตของพระองค์.
2. การดำรงไว้ซึ่งการละหมาด.
3. การจ่ายซะกาตแก่ผู้ยากจนและขัดสน. 4. การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน. 5. การบำเพ็ญฮัจญ์ ณ เมืองเมกกะฮ์สำหรับผู้ที่มีความสามารถ.

หลักศรัทธาในอิสลาม ในอิสลามมีความเชื่อและหลักศรัทธา 6 ประการ :

1. คือการศรัทธาต่ออัลลอฮ์ โดยเชื่อว่าพระองค์คือผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลาย และผู้ให้ทุกสิ่งทุกอย่าง ผู้กำหนดกิจการทั้งหลาย ผู้ให้ปัจจัยยังชีพ ผู้ให้เป็นและให้ตาย พระองค์ทรงมีพระนามอันสวยงาม และคุณลักษณะที่สูงส่ง มนุษย์จึงต้องขอบคุณต่ออัลลอฮ์จากความโปรดปรานทั้งหลาย เป็นบ่าวที่ดีต่อพระองค์โดยการกราบไหว้และภักดีต่อพระองค์เพียงองค์เดียวเท่านั้น.

2. การศรัทธาต่อบรรดาเทวทูต (มลาอีกะฮ์) เช่น ญิบรียล(กาบรีเอล) คือผู้ทำหน้าที่นำสารจากอัลลอฮ์มายังบรรดาศาสนทูต.

3. การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ เช่น เตารออต (โทราห์) ที่ถูกประทานมาให้แก่นบีมุซา และอินญีล (ไบเบิล) ที่ถูกประทานลงมาแก่นบียีซา(เยซู) ซะบूर เป็นคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานมายังนบีดาวูด (David).

และคัมภีร์อัลกุรอาน เป็นคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานแก่ท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ.

4 .การศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต ที่พระองค์ได้ส่งพวกเขามาประกาศศาสนา เช่น อาดัม นูฮ์ (โนอาห์) อิบรอฮีม (อับราฮัม) ยูซุฟ มูซา(โมเสส) และอีซา(เยซู) มุฮัมมัด ﷺ.

5. การศรัทธาต่อวันสิ้นโลก.

6. การศรัทธาต่อการกำหนดการทั้งหลายมาจากอัลลอฮ์ บรรดาผู้ศรัทธาจะมีความยินดีในสิ่งที่พระองค์ทรงกำหนดเสมอ ชอบคุณในสิ่งที่ดีงาม และอดทนกับบททดสอบ ทั้งหมดล้วนแล้วเป็นความดี และเป็นผลบุญ.

จากคุณลักษณะพิเศษของอิสลาม :

 อิสลามคือศาสนาแห่งอัลลอฮ์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงสร้างมนุษย์ ผู้ทรงรอบรู้ถึงสิ่งที่เป็นประโยชน์และสิ่งที่เป็นโทษแก่มนุษย์.

 เป็นศาสนาแห่งมนุษย์ชาติทั้งปวง เพราะทุกคนเป็นลูกหลานของอาดัม และอาดัมพระองค์ผู้ทรงสร้างมาจากธาตุดิน.

 เป็นศาสนาที่มีความชัดเจน รัดกุมทุกอย่างในชีวิตและการเป็นอยู่ของมนุษย์ ในชีวิตของคนและครอบครัวและสังคมทั้งหมด.

 เป็นศาสนาที่นำมาเพื่อคุณประโยชน์และเมตตาให้แก่มนุษย์ทั้งปวง และมาห้ามปรามจากสิ่งที่เกิดโทษแก่พวกเขา.

 เป็นศาสนาที่ยุติธรรม ให้ความสำคัญต่อศัตรูและเพื่อนรัก คนไกลชิดหรือห่างไกล

 เป็นศาสนาให้ความสำคัญต่อสติปัญญา ด้วยเหตุนี้ที่มีบัญญัติมาห้ามสุรாயาเมา และสิ่งที่มาทำลายต่อสติปัญญาทั้งหลาย.

 เป็นศาสนาที่มารักษาไว้ซึ่งชีวิตของมนุษย์ มีบัญญัติห้ามการทำร้ายและรังแกและละเมิดต่อผู้อื่น ห้ามการเช่นฆ่าผู้อื่นโดยไร้ธรรม มีบทลงโทษในการประหารต่อฆาตกร ผู้คนจึงอยู่อย่างปลอดภัยในบ้านเมืองที่ใช้กฎหมายอิสลาม.

 เป็นศาสนาที่ทำให้ความดูแลเอาใจใส่ต่ออารมณ์ของมนุษย์ และสั่งให้ใช้มันไปในหนทางที่ถูกต้อง หนทางที่เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์ และห้ามใช้มันไปในหนทางที่เกิดความเสื่อมเสียและเกิดความวุ่นวาย.

 เป็นศาสนาที่มารักษาเงินทองและสิทธิของมนุษย์ จึงมีกฎหมายห้ามการลักขโมย และมีกฎหมายเกี่ยวกับการตัดมือของผู้ขโมย หากเขาได้ขโมยถึงมูลค่าที่ศาสนากำหนด.

📖 เป็นศาสนาที่รืกรักษาซึ่งเกียรตียศและวงศ์ตระกูลจึงมีบทบัญญัติห้ามการผิดประเวณี และสิ่งลามกทั้งหลาย ที่จะนำมาซึ่งการเกิดลูกที่ผิดประเวณี หรือมีลูกที่ไม่รู้จักพ่อ หรือไม่รู้ตระกูลของตนเอง.

📖 เป็นศาสนาแห่งความสะอาด ส่งเสริมให้รักษาความสะอาด สั่งให้รับประทานสิ่งที่สะอาด และห้ามรับประทานสิ่งสกปรก ตามสิ่งที่ศาสนาได้ระบุไว้.

📖 เป็นศาสนาที่มาตบสนองความต้องการและธรรมชาติของมนุษย์ สั่งให้ควบคุมกิเลส สั่งใช้ให้ผู้คนแต่งงานมีครอบครัว สั่งให้รับผิดชอบต่อครอบครัวและให้ดูแล อบรมผู้ที่อยู่ภายใต้การปกครองด้วยดี.

📖 เป็นศาสนาที่เรียกร้องไปสู่มารยาทที่ดีงาม ตั้งอยู่บนความง่ายตาย และความเมตตา บทบัญญัติในศาสนาอยู่ในสายกลาง มีความสมดุลและพอดี โดยไม่หย่อนยานและไม่สุดโต่ง.

📖 เป็นศาสนาที่เข้ากับทุกยุคทุกสมัย ทุกสถานที่ ไม่มีวันที่จะล้าหลัง เป็นศาสนาที่สมบูรณ์แบบ ทั้งในด้านหลักศรัทธา การปฏิบัติและมารยาทที่สวยงาม เป็นศาสนาของส่วนบุคคลและสังคม เป็นศาสนาแห่งโลกนี้และโลกหน้า.

📖 เป็นศาสนาแห่งความรู้ สั่งใช้ให้มีการเรียนรู้ ศึกษาและค้นคว้า และใช้สติปัญญา ยกฐานะและให้เกียรติต่อผู้รู้ และตำหนักความเขลาและความมงาย หรือการตามแบบหุนหวกดตาบอด.

📖 เป็นศาสนาที่พัฒนาและมีวัฒนธรรมที่ดีงามและสร้างความเจริญ ส่งเสริมให้พัฒนาในด้านวัตถุและทางจริยธรรม พัฒนาทั้งทางโลกและจิตวิญญาณควบคู่กัน.

📖 เป็นศาสนาแห่งการเป็นพี่น้องที่แท้จริง ทุกคนจึงเป็นพี่น้องกัน มีความรักความสามัคคีกัน มีความเมตตาและห่วงใยซึ่งกันและกัน ไม่มีการแบ่งชั้นวรรณะ ไม่มีการแบ่งแยกเชื้อชาติและสีผิวหรือแยกประเทศ มนุษย์ทุกคนมาจากอาดัม (มนุษย์คนแรก) และอาดัมถูกสร้างมาจากดิน ผู้ที่มีความประเสริฐ ฐ ที่อัลลอฮ์ คือผู้ที่มีความยำเกรงและประกอบคุณงามความดี.

📖 เป็นศาสนาที่ส่งเสริมให้มีความขยัน ความมีระเบียบวินัย และตำหนักความเกียจคร้าน และความรุ่มรวย สั่งใช้ให้ทำความดี และห้ามปรามความชั่ว.

📖 เป็นศาสนาที่นำมาเพื่อความสุขและความปลอดภัยของมนุษย์ทั้งในโลกนี้และปรโลก โดยที่พวกเขาไม่สามารถหาความสุขที่แท้จริงและไม่มีหนทางไปสู่สวนสวรรค์ได้นอกจากด้วยกับอิสลาม ขอวิงวอนจากอัลลอฮ์ให้เราทุกคนได้รับทางนำ และได้รับความสุขจากพระองค์ด้วยเถิด ... อาะมีน.

สารบัญ

❖ บทนำ	3
❖ คุณลักษณะโดดเด่นของท่านนบี ﷺ	4
❖ บททดสอบที่ ๑	12
❖ แบบอย่างของท่านนบี ﷺ	14
❖ บททดสอบที่ ๒	19
❖ คุณลักษณะเฉพาะของท่าน ﷺ	22
❖ เครือญาติและบรรดามารยาของท่าน ﷺ	25
❖ ชีวิตประวัตของท่านนบี ﷺ ก่อนได้รับการแต่งตั้ง	30
❖ เริ่มประทานวะฮยู	32
❖ ยุคมักกะฮะฮจากชีวิตประวัตท่านนบี ﷺ	35
❖ ยุคมะดีนะฮจากชีวิตประวัตท่านนบี ﷺ	38
❖ บทสรุปสงครามท่านนบี ﷺ	46
❖ การป่วยของท่านนบี ﷺ และการสิ้นพระชน	47
❖ บททดสอบที่ ๓	48
❖ เคล็ดลับตึ๋ในอิสลาม ให้ชีวิตมีความสุข	50
❖ อิสลามคืออะไร ?	52
❖ สารบัญ	55

اللغة التايلاندية..ภาษาไทย

المستوى الأول
ระดับชั้น
ที่หนึ่ง

هيا بنا نتعلم

เรามาเรียนด้วยกันซิ

بقوله الفقير إلى عفو ربه

هَيْتَمُ بْنُ مُحَمَّدٍ سَرَحَانِي

المدرس بمعهد الحرم بالمسجد النبوي - سابقا.

ชื่อผู้แต่ง

เชคฮัยซ่ม ซัรฮาน

وقف لله تعالى

อุทิศเป็นวิทยาทานเพื่ออัลลอฮ์

لا يجوز بيعه

ห้ามขาย

حقوق الطبع محفوظة إلا من أراذ نشره وتوزيعه مجاناً دون أي تغيير في محتوى الكتاب

สงวนลิขสิทธิ์นอกจากผู้ประสงค์นำเผยแพร่และแจกฟรี

โดยไม่เปลี่ยนแปลงเนื้อหาในหนังสือนี้

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم بسم الله الرحمن الرحيم

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣﴾
إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٤﴾ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٥﴾
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ﴿٦﴾ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾﴾

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾﴾

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾
وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾﴾

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾
مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾﴾

مَا يَجِبُ عَلَى الْمُسْلِمِ مَعْرِفَتُهُ

๑. สิ่งที่มีมุสลิมจำเป็นต้องรู้

مَنْ رَبُّكَ؟

ใครคือพระเจ้าของท่าน ?

رَبِّيَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ

พระเจ้าของฉันคืออัลลอฮ์

مَا دِينُكَ؟

อะไรคือศาสนาของท่าน ?

دِينِي الْإِسْلَامُ

ศาสนาของฉันคืออิสลาม

مَنْ نَبِيِّكَ؟

ใครคือนบีของท่าน ?

نَبِيِّ مُحَمَّدٍ ﷺ

นบีของฉันคือมุฮัมมัด ﷺ

أَقْرَأْ وَأَلْوِنْ

ฉันอ่านและระบายสี

الله ربي

อัลลอฮ์คือพระเจ้าของฉัน

الإسلام ديني

อิสลามคือศาสนาของฉัน

محمد نبي

มุฮัมมัด ﷺ คือนบีของฉัน

أَكْتُبْ عَلَى الْخُرُوفِ الْمُنْقَطَةِ
ฉันเขียนตามรอยประ

ربي الله عز وجل
ديني الإسلام
نبي محمد صلى الله عليه وسلم

พระเจ้าของฉันคือ อัลลอฮ์ ผู้ทรงอำนาจ ผู้ทรงสูงส่ง
ศาสนาของฉันคืออิสลาม
นบีของฉัน คือมุฮัมมัด ﷺ

أَجِيبْ بِالْكِتَابَةِ عَلَى الْخُرُوفِ الْمُنْقَطَةِ
ฉันตอบด้วยการเขียนตามรอยประ

مَنْ رَبُّكَ؟ ربي الله عز وجل.
مَا دِينُكَ؟ ديني الإسلام.
مَنْ نَبِيُّكَ؟ نبي محمد صلى الله عليه وسلم.

ใครคือพระเจ้าของท่าน ? พระเจ้าของฉันคืออัลลอฮ์
อะไรคือศาสนาของท่าน ? ศาสนาของฉันคืออิสลาม
ใครคือนบีของท่าน ? นบีของฉันคือ มุฮัมมัด ﷺ

أَصْلُ الْكَلِمَةِ بِالْقَعْنَى الصَّحِيحِ

ฉันทโยงเส้นคำเชื่อมกับความหมายที่ถูกต้อง

ใครคือพระเจ้าของท่าน?

ศาสนาของฉันคืออิสลาม

دِينِي الْإِسْلَامُ

مَنْ رَبُّكَ؟

อะไรคือศาสนาของท่าน?

นบีของฉันคือมุฮัมมัด ﷺ

نَبِيِّ مُحَمَّدٍ

مَا دِينُكَ؟

ใครคือนบีของท่าน ?

พระเจ้าของฉันคืออัลลอฮ์

رَبِّي اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ

مَنْ نَبِيِّكَ؟

أَرْتَبِ الْكَلِمَاتِ الْآتِيَةَ

ฉันทเรียงลำดับคำต่อไปนี้

ربي الله

ربك؟

من

عز وجل

ديني

ما

دينك؟

الإسلام

من

نبيك؟

نبي

محمد

ผู้ทรงอำนาจ
ผู้ทรงสูงส่ง

ใคร

พระเจ้าของ
ฉันคืออัลลอฮ์

พระเจ้า
ของท่าน

อิสลาม

ศาสนาของฉัน

ศาสนา
ของท่าน

อะไรคือ

มุฮัมมัด

นบีของฉัน

นบีของท่าน

คือ

الله خالق كل شيء

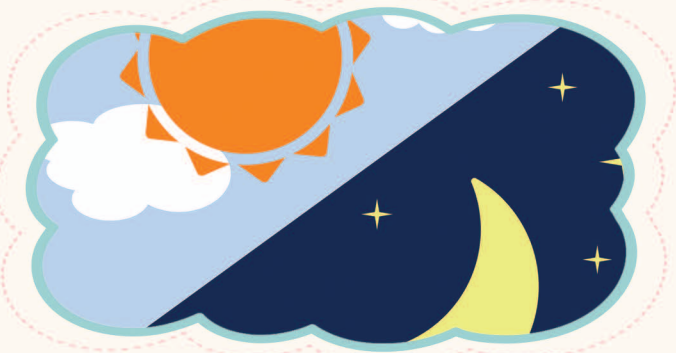
อัลลอฮ์คือผู้ทรงสร้างทุกๆสิ่ง

مَنْ خلقني؟
ใครสร้างตัวฉัน?
อัลลอฮ์.

مَنْ خلق الناس؟
ใครสร้างมนุษย์?
อัลลอฮ์.

مَنْ خلق السماوات والأرض والشمس والقمر؟
ใครสร้างท้องฟ้า แผ่นดิน
ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์?
อัลลอฮ์.

مَنْ خلق الحيوانات والطيور؟
ใครสร้างสัตว์และนกต่างๆ?
อัลลอฮ์.

أَقْرَأْ وَأَلْوِنْ
ฉันอ่านและระบายสี

من خلقني؟ الله
من خلق الناس؟ الله
من خلق السماوات والأرض
والشمس والقمر؟ الله
من خلق الحيوانات والطيور؟ الله
ใครสร้างตัวฉัน? อัลลอฮ์
ใครสร้างมนุษย์? อัลลอฮ์
ใครสร้างท้องฟ้า แผ่นดิน ดวงอาทิตย์
ดวงจันทร์? อัลลอฮ์
ใครสร้างสัตว์และนกต่างๆ? อัลลอฮ์

اَكْتُبْ عَلَى الْخُرُوفِ الْمُنْقَطَةِ

ฉันเขียนตามรอยประ

من خلقتني؟ الله - من خلق الناس؟ الله

من خلق السماوات والأرض والشمس والقمر؟ الله

من خلق الحيوانات والطيور؟ الله

ใครสร้างตัวฉัน ? อัลลอฮ์

ใครสร้างมนุษย์ ? อัลลอฮ์

ใครสร้างท้องฟ้า แผ่นดิน ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ? อัลลอฮ์

ใครสร้างสัตว์และนกต่างๆ ? อัลลอฮ์

أَجِيبْ بِالْكِتَابَةِ عَلَى الْخُرُوفِ الْمُنْقَطَةِ

ฉันตอบด้วยการเขียนตามรอยประ

من خلقتني؟ الله

من خلق الناس؟ الله

من خلق السماوات والأرض والشمس والقمر؟ الله

من خلق الحيوانات والطيور؟ الله

ใครสร้างตัวฉัน ? อัลลอฮ์

ใครสร้างมนุษย์ ? อัลลอฮ์

ใครสร้างท้องฟ้า แผ่นดิน ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ? อัลลอฮ์

ใครสร้างสัตว์และนกต่างๆ ? อัลลอฮ์

أَصِلْ الْكَلِمَةَ بِالْمَعْنَى الصَّحِيحِ

ฉันโยงเส้นข้อความเชื่อม
กับความหมายที่ถูกต้อง

อัลลอฮ์

เพราะฉัน
เป็นมุสลิม

لأنني مسلم

الله

สร้างตัวฉัน

นอกจาก
อัลลอฮ์

إلا الله

خلقتني

ไม่มีผู้สร้างอื่น

อัลลอฮ์

الله

لا خالق

ฉันเชื่อฟังอัลลอ
ฮ์ผู้ทรงสร้างฉัน

ทรงสร้าง
ทุกๆ สิ่ง

خالق كل
شيء

أطيع الله
الذي خلقتني

أَرْتَبِ الْكَلِمَاتِ الْآتِيَةَ

ฉันเรียงเรียงลำดับคำต่อไปนี้

الله

شيء

كل

خالق

คือผู้ทรงสร้าง

ทุก

สิ่ง

อัลลอฮ์

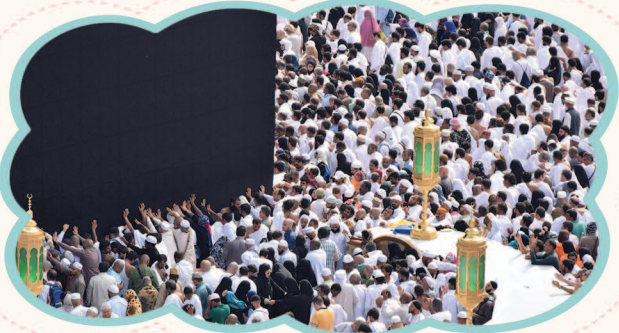
اللَّهُ يَرْزُقُنِي

อัลลอฮฺทรงให้ริชกีแก่
ฉันและทุกๆสรรพสิ่ง

اللَّهُ يَرْزُقُنِي وَيَرْزُقُ جَمِيعَ الْمَخْلُوقَاتِ

อัลลอฮฺทรงให้ริชกีแก่ฉัน

اللَّهُ يَرْزُقُ النَّاسَ

อัลลอฮฺทรงให้ริชกีแก่มวลมนุษย์

اللَّهُ يَرْزُقُ الْحَيَوَانَ وَالطَّيْرَ

อัลลอฮฺทรงให้ริชกีแก่สัตว์ต่างๆและนก

أَقْرَأْ وَأَلْوِنْ
ฉันอ่านและระบายสี

الله يرزقني
ويرزق جميع المخلوقات
الله يرزق الناس
الله يرزق الحيوان والطيور

อัลลอฮ์ทรงให้พืชก็แก่ฉ่ำและทุกๆสรรพสิ่ง

อัลลอฮ์ทรงให้พืชก็แก่ฉ่ำ

อัลลอฮ์ทรงให้พืชก็แก่สัตว์ต่างๆและนก

อัลลอฮ์ทรงให้พืชก็แก่มวลมนุษย

أَكْتُبْ عَلَى الْخُرُوفِ الْمُنْقَطَةِ
ฉันเขียนตามรอยประ

الله يرزقني ويرزق جميع المخلوقات
الله يرزقني - الله يرزق الناس
الله يرزق الحيوان والطير

อัลลอฮฺทรงให้ริซกีแก่ฉันและทุกๆสรรพสิ่ง

อัลลอฮฺทรงให้ริซกีแก่ฉัน

อัลลอฮฺทรงให้ริซกีแก่สัตว์ต่างๆและนก

อัลลอฮฺทรงให้ริซกีแก่มวลมนุษย์

أَجِيبْ بِالْكِتَابَةِ عَلَى الْخُرُوفِ الْمُنْقَطَةِ
ฉันตอบด้วยการเขียนตามรอยประ

من يرزقني ويرزق جميع المخلوقات؟ الله

من يرزقني؟ الله

من يرزق الحيوان والطير؟ الله

من يرزق الناس؟ الله

ใครคือผู้ให้ริซกีแก่ฉันและแก่ทุกๆสรรพสิ่ง? อัลลอฮฺ

ใครให้ริซกีแก่ฉัน? อัลลอฮฺ

ใครให้ริซกีแก่สัตว์ต่างๆและนก? อัลลอฮฺ

ใครให้ริซกีแก่มวลมนุษย์? อัลลอฮฺ

أصل الكلمة بالقنى الصحيح

ฉันโยงเส้นข้อความเชื่อมกับความหมายที่ถูกต้อง

อัลลอฮ์

คืออัลลอฮ์

هو الله

الله

ผู้ทรงประ
ทานริซกี

แสวงหา
อาหารของমন

تسعى في البحث
عن طعامها

الرزاق

บรรดาสิ่ง
ที่ถูกสร้าง

ให้ริซกีแก่ฉัน
ตลอดจนบรรดาสร
รพสิ่งทั้งหลาย

يرزقني ويرزق
جميع المخلوقات

المخلوقات

أرتب الكلمات الآتية

ฉันเรียงเรียงลำดับคำต่อไปนี้

يرزق

الحيوان

والطير

الله

يرزقني

جميع

المخلوقات

ويرزق

الله

อัลลอฮ์

และนก

สัตว์ต่างๆ

ให้ริซกี

อัลลอฮ์

และให้ริซกี

สรรพสิ่ง
ทั้งหลาย

ทั้งหมด

ให้ริซกีแก่ฉัน

إنه الله
แท้จริงพระองค์คืออัลลอฮ์

الله الذي يُنزلُ المَطَرَ من السماء
อัลลอฮ์คือผู้ที่ให้ฝนตก
ลงมาจากฟากฟ้า

الله الذي يُنبتُ الزَّرْعَ والأشجارَ
อัลลอฮ์คือผู้ที่ให้พืชผล
และต้นไม้เจริญงอกงาม

اللَّهُمَّ صَيِّبًا
نَافِعًا

أقول عند نزول المطر: «اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا»
ฉันกล่าวเมื่อฝนตกว่า
(อัลลอฮุมมะ ค็อยยิบัน นาฟีอา)

مُطِرْنَا بِفَضْلِ
الله وَرَحْمَتِهِ

وبعد نزول المطر أقول:
«مُطِرْنَا بِفَضْلِ الله وَرَحْمَتِهِ»
และหลังจากฝนตกฉันกล่าวว่า
(มุฏีรนา บิฟัฎลิลลาฮฺ วะเราะมะมะติฮฺ)

أَقْرَأْ وَأَلْوِنْ

ฉันอ่านและฉันระบายสี

اللَّهُ يَنْزِلُ الْمَطَرَ مِنَ السَّمَاءِ
اللَّهُ الْخَيُّ يَنْبِتُ الزَّرْعَ وَالْأَشْجَارَ
أَقُولُ عِنْدَ نَزْوِلِ الْمَطَرِ: اللَّهُمَّ صَيِّبًا نَافِعًا

وَبَعْدَ نَزْوِلِ الْمَطَرِ أَقُولُ: مَطَرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ

อัลลอฮ์คือผู้ที่ให้ฝนตกลงมาจากฟากฟ้า

อัลลอฮ์คือผู้ที่ให้พืชผลและต้นไม้เจริญงอกงาม

ออกงาม

(อัลลอฮ์มุบมะ คือยัยิบัน นาฟิอา)

(มุฎิรนา บีฟีฎิลิลลาฮฺ วะเราะฆมะติฮฺ)

اَكْتُبْ عَلَى الْخُرُوفِ الْمُنْقَطَةِ
ฉันเขียนคำตามรอยประ

اللَّهُ الَّذِي يُنْزِلُ الْمَطَرَ مِنَ السَّمَاءِ
اللَّهُ الَّذِي يُنْبِتُ الزَّرْعَ وَالْأَشْجَارَ

อัลลอฮ์คือผู้ที่ให้ฝนตกลงมาจากฟากฟ้า
อัลลอฮ์คือผู้ที่ให้พืชผลและต้นไม้เจริญงอกงาม

أَجِيبْ بِالْكِتَابَةِ عَلَى الْخُرُوفِ الْمُنْقَطَةِ
ฉันตอบด้วยการเขียนตามรอยประ

من الذي ينبت الزرع والأشجار؟ الله

من الذي ينزل المطر من السماء؟ الله

a ใครคือผู้ที่ให้ฝนตกลงมาจากฟากฟ้า? อัลลอฮ์

a ใครคือผู้ที่ให้พืชผลและต้นไม้เจริญงอกงาม? อัลลอฮ์

ارْتَبِ الْكَلِمَاتِ الْآتِيَةَ
ฉันเรียบเรียงลำดับคำต่อไปนี้

الذي	ينزل	المطر	من السماء	الله
الزرع	الذي	ينبت	والأشجار	الله
อัลลอฮ์	จากฟากฟ้า	น้ำฝน	ตกลงมา	คือผู้ที่ให้
อัลลอฮ์	และต้นไม้	เจริญงอกงาม	คือผู้ที่ให้	พืช

الله المُنعم

อัลลอฮ์คือผู้ประทานความโปรดปราน

اللَّهُ الَّذِي أَنْعَمَ عَلَيْنَا بِالسَّمْعِ وَالْبَصَرِ

อัลลอฮ์คือผู้ประทานความโปรดปรานแก่เราด้วยการได้ยินและมองเห็น

اللَّهُ الَّذِي أَنْعَمَ عَلَيْنَا بِالطَّعَامِ وَالشَّرَابِ

อัลลอฮ์คือผู้ประทานความโปรดปรานแก่เราด้วยอาหารและเครื่องดื่ม

أَقُولُ قَبْلَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ: «بِسْمِ اللَّهِ»
وبعده أقول «الْحَمْدُ لِلَّهِ»

ฉันกล่าวหลังทานอาหารและเครื่องดื่มว่า
อัลฮัมดุลิลลาฮ์และก่อนกินดื่มฉันกล่าว บิสมิลลาฮ์

نِعْمَ اللَّهُ عَلَيْنَا كَثِيرَةً

ความโปรดปรานของอัลลอฮ์แก่เรานั้นมากมาย

أَشْكُرُ اللَّهَ عَلَى نِعَمِهِ الْكَثِيرَةِ

ฉันขอบคุณอัลลอฮ์ต่อความโปรดปรานอันมากมายนั้น

اللَّهُ الذِّي أَنْعَمَ عَلَيْنَا بِالسَّمْعِ وَالْبَصَرِ
اللَّهُ الذِّي أَنْعَمَ عَلَيْنَا بِالطَّعَامِ وَالشَّرَابِ
نَعْمَ اللَّهُ عَلَيْنَا كَثِيرًا .. أَشْكُرُ اللَّهَ عَلَى نِعْمَةِ
الْكَثِيرِ .. أَقُولُ بَعْدَ تَنَاوُلِ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ :
الْحَمْدُ لِلَّهِ .. وَقَبْلَهُ أَقُولُ : بِسْمِ اللَّهِ

อัลลอฮ์คือผู้ประทานความโปรดปรานแก่เราด้วยการ
ได้ยินและมองเห็น.อัลลอฮ์คือผู้ประทานความโปรดป
ราณแก่เราด้วยอาหารและเครื่องดื่ม.ความโปรดปรา
ณของอัลลอฮ์แก่เรานั้นมากมาย.ฉันขอบคุณอัลลอฮ์ต่
อความโปรดปรานอันมากมายนั้น.ฉันกล่าวหลังทาน
อาหารและเครื่องดื่มว่า.อัลฮัมดุลิลลาฮ์และก่อนกินดี
มฉันกล่าว บิสมิลลาฮ์

اَكْتُبْ عَلَى الْخُرُوفِ الْمُنْقَطَةِ

ฉันเขียนคำตามรอยประ

اللَّهُ الَّذِي أَنْعَمَ عَلَيْنَا بِالسَّمْعِ وَالْبَصَرِ - اللَّهُ الَّذِي أَنْعَمَ عَلَيْنَا بِالطَّعَامِ
وَالشَّرَابِ - نَعْمَ اللَّهُ عَلَيْنَا كَثِيرَةً - أَشْكُرُ اللَّهَ عَلَى نِعْمِهِ الْكَثِيرَةِ -
أَقُولُ بَعْدَ تَنَاوُلِ الطَّعَامِ (الْحَمْدُ لِلَّهِ) وَقَبْلَهُ أَقُولُ (بِسْمِ اللَّهِ)

อัลลอฮ์คือผู้ประทานความโปรดปรานแก่เราด้วยการได้ยินและมองเห็น. อัล
ลอฮ์คือผู้ประทานความโปรดปรานแก่เราด้วยอาหารและเครื่องดื่ม. ความ
โปรดปรานของอัลลอฮ์แก่เรานั้นมากมาย. ฉันขอบคุณอัลลอฮ์ต่อความโปรด
ปรานอันมากมายนั้น. ฉันกล่าวหลังทานอาหารและเครื่องดื่มว่า
อัลฮัมดุลิลลาฮ์และก่อนกินดื่มฉันกล่าว บิสมิลลาฮ์

أَصِلَ الْكَلِمَةَ بِالْمَعْنَى الصَّحِيحِ

ฉันโยงเส้นข้อความเชื่อม
กับความหมายที่ถูกต้อง

อัลลอฮ์คือผู้ประทาน
ความโปรดปราน
แก่เรา

ความโปรดปรา
นของอัลลอฮ์แก่
เรานั้น

ฉันกล่าวหลังทาน
อาหารและเครี
องดื่มว่า

ฉันกล่าวก่อนทาน
อาหารและเครี
องดื่มว่า

บิสมิลลาฮ์

ด้วยการได้ยินและม
องเห็นและอาหารแ
ละเครื่องดื่ม

มากมาย

อัลฮัมดุลิลลาฮ์

بِسْمِ اللَّهِ

بِالسَّمْعِ وَالْبَصَرِ
وَالطَّعَامِ وَالشَّرَابِ

كَثِيرَةً

الْحَمْدُ لِلَّهِ

اللَّهُ الَّذِي
أَنْعَمَ عَلَيْنَا

نَعْمَ اللَّهُ عَلَيْنَا

أَقُولُ بَعْدَ تَنَاوُلِ
الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ

أَقُولُ قَبْلَ تَنَاوُلِ
الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ

أَحِبُّ اللّٰهَ وَأَعْبُدُهُ

ฉันรักและอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์

أَحِبُّ اللّٰهَ لِأَنَّهُ هُوَ الَّذِي:
هُدَانِي، خَلَقَنِي، رَزَقَنِي، أَنْعَمَ عَلَيَّ

ฉันรักอัลลอฮ์เพราะพระองค์คือผู้ซึ่งชี้ทาง
นำแก่ฉัน, สร้างฉัน, ประทานริชกีแก่ฉัน
ประทานความโปรดปรานแก่ฉัน,

أَعْبُدُ اللّٰهَ وَحْدَهُ

ฉันเคารพอิบาดะฮ์ต่อ
อัลลอฮ์เพียงผู้เดียว

أَدْعُو اللّٰهَ وَحْدَهُ

ฉันวิงวอนขอความช่วยเหลือต่อ
อัลลอฮ์เพียงผู้เดียว

أُصَلِّي لِلّٰهِ وَحْدَهُ

ฉันละหมาดเพื่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว

خَلَقْنَا اللّٰهَ لِعِبَادَتِهِ

อัลลอฮ์ทรงสร้างเรามาเพื่อการเคารพภักดีต่อพระองค์

أَقْرَأْ وَأَلْوِنْ

ฉันอ่านและระบายสี

أحب الله لأنه هو الخي
خالقني ورزقني وحداني وأنعم علي

أعبد الله وحده - أدعو الله وحده

أصلي لله وحده - خلقنا الله لعبادته

ฉันรักอัลลอฮ์เพราะพระองค์คือผู้ซึ่งชี้นำนำแ
ก่ฉัน, สร้างฉัน, ประทานริชกีแก่ฉัน, ประทานคว
ามโปรดปรานแก่ฉัน. ฉันเคารพอิบาดะฮ์ต่ออัล
ลอฮ์เพียงผู้เดียว. ฉันวิงวอนขอความช่วยเหลือต่ออัลล
อฮ์เพียงผู้เดียว. ฉันละหมาดเพื่ออัลลอฮ์เพียงผู้
เดียว. อัลลอฮ์ทรงสร้างเรามาเพื่อการเคารพภัก
ดีต่อพระองค์

أَكْتُبُ عَلَى الْخُرُوفِ الْمُنْقَطَةِ
ฉันเขียนคำตามรอยประ

أحب الله لأنه هو الذي:

هداني - خلقني - رزقني - أنعم عليَّ

أعبد الله وحده - أدعو الله وحده

أصلي لله وحده - خلقنا الله لعبادته

ฉันรักอัลลอฮ์เพราะพระองค์คือผู้ซึ่งชี้ทางนำแก่ฉัน, สร้างฉัน, ประทานริชกีแก่ฉัน, ประทานความโปรดปรานแก่ฉัน. ฉันเคารพอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว. ฉันวิงวอนขอดุอาอ์ต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว. ฉันละหมาดเพื่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว. อัลลอฮ์ทรงสร้างเรามาเพื่อการเคารพภักดีต่อพระองค์

أَصِلْ الْكَلِمَةَ بِالْمَعْنَى الصَّحِيحِ

ฉันโยงเส้นข้อความเชื่อม
กับความหมายที่ถูกต้อง

ฉันรักอัลลอฮ์
เพราะพระองค์คือผู้ซึ่ง

ชี้ทางนำฉัน, สรางฉัน, ประทานริช
ก็แก่ฉัน, ประทานค
วามโปรดปรานแก่ฉัน

هَدَانِي، خَلَقَنِي
رَزَقَنِي، أَنْعَمَ عَلَيَّ

أَحِبُّ اللَّهَ
لأنه هو الذي:

ฉันเคารพ
บูดะฮ์ต่อ
อัลลอฮ์

เพียงผู้เดียว

وَحْدَهُ

أَعْبُدُ اللَّهَ

อัลลอฮ์
สร้างเรามา

เพื่อการเคา
รพภักดีต่อ
พระองค์

لِعِبَادَتِهِ

خَلَقَنَا اللَّهُ

أَجِيبْ بِالْكِتَابَةِ عَلَى الْخُرُوفِ الْمُنْقَطَةِ

ฉันตอบด้วยการเขียนตามรอยประ

من أعبد؟ الله

لمن أصلي؟ أصلي لله وحده

لماذا خلقنا الله؟ خلقنا الله لعبادته وحده

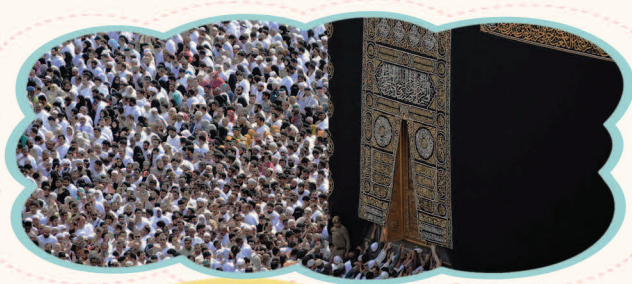
ptฉันจะอิบาดะฮ์แก่ใคร ? อัลลอฮ์

ptฉันจะละหมาดเพื่อใคร ? เพื่ออัลลอฮ์

01เพราะอะไรอัลลอฮ์จึงสร้างเรามา ? เพื่อการเคารพภักดีต่อพระองค์

أَرْكَانُ الْإِسْلَامِ

หลักการปฏิบัติในอิสลาม

١- شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
(مَعْنَاهَا: لَا مَعْبُودَ إِلَّا اللَّهُ)
وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ

(تصديق خبره، وطاعة أمره، واجتناب نهيه، واتباع شرعه).

ปฏิญาณตนว่าไม่มีพระอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ. (หมายถึงไม่มีผู้ถูกเคารพสักการะอย่างแท้จริงนอกจากอัลลอฮฺ). และแท้จริงมุฮัมมัด. เป็นรอสูลของอัลลอฮฺ. (องค์ประกอบของมัน คือ. การเชื่อในสิ่งที่ท่านบอก, เชื่อฟังปฏิบัติ ตามในคำสั่งใช้, หลีกห่างจากคำสั่งห้ามและปราชัย. และจะต้องไม่เคารพสักการะอัลลอฮฺ. นอกจากด้วยสิ่งที่ท่านได้บัญญัติไว้)

٢- إِقَامُ الصَّلَاةِ.

ดำรงการละหมาด

٣- إِيْتَاءُ الزَّكَاةِ.

จ่ายซะกาต.

٤- صَوْمُ رَمَضَانَ.

ถือศีลอดเดือนรอมฎอน

٥- حَجُّ الْبَيْتِ.

ประกอบพิธีฮัจญ์ ณ บัยตุลลอฮฺ

أَقْرَأْ وَأَلْوِنْ

ฉันอ่านและระบายสี

أركان الإسلام

شهادة أن لا إله إلا الله

وأن محمدا رسول الله

إقام الصلاة - إيتاء الزكاة

صوم رمضان - حج البيت

หลักการปฏิบัติในอิสลาม: ปฏิญาณตนว่าไม่มี

พระอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์. และแท้จริงมุฮัมมัด

ค. เป็นรอสูลของอัลลอฮ์. ดำรงการละหมาด. จั

บายชะกาต. ถือศีลอดเดือนรอมฎอน. ประกอบ

พิธีฮัจญ์ ณ บัยตุลลอฮ์

أَكْتَبَ عَلَى الْخُرُوفِ الْمُنْقَطَةِ ฉันเขียนคำตามรอยประ

أركان الإسلام: شهادة أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله، إقام الصلاة، إيتاء الزكاة، صوم رمضان، حج البيت

หลักการปฏิบัติในอิสลาม. ปฏิญาณตนว่าไม่มีพระอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ. และแท้จริงมุฮัมมัด. เป็นรอซูลของอัลลอฮฺ. ดำรงการละหมาด. จ่ายชะกาต. ถือศีลอดเดือนรอมฎอน. ประกอบพิธีฮัจญ์ ณ บัยตุลลอฮฺ

أَصِلَ الْكَلِمَةَ بِالْمَعْنَى الصَّحِيحِ ฉันโยงเส้นข้อความเชื่อม กับความหมายที่ถูกต้อง

حَجَّ	صَوْمَ	إِيْتَاءَ	إِقَامَ	أَرْكَانَ الإِسْلَامِ	شَهَادَةَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ	الصَّلَاةِ	رَمَضَانَ	الْبَيْتِ	خَمْسَةَ	الزَّكَاةِ
ปฏิบัติตนว่าไม่มีพระอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ	จำนวนหลักปฏิบัติในอิสลาม	ประกอบพิธีฮัจญ์	ถือศีลอด	จ่าย	ดำรง
และแท้จริงมุฮัมมัด เป็นรอซูลของอัลลอฮฺ	ชะกาต	เดือนรอมฎอน	ณ บัยตุลลอฮฺ	การละหมาด	๕ ประการ

أَرْتَبِ الْكَلِمَاتِ الْآتِيَةَ ฉันเรียงเรียงลำดับคำต่อไปนี้

صوم رمضان	إيتاء الزكاة	إقام الصلاة	الشهادتان	الحج البيت
ประกอบพิธีฮัจญ์ ณ บัยตุลลอฮฺ	คำปฏิญาณ ณ ทางสอง	ดำรงการละหมาด	จ่ายชะกาต	ถือศีลอดเดือนรอมฎอน

أَرْكَانُ الْإِيمَانِ

หลักการศรัทธาในอิสลาม

١- الْإِيمَانُ بِاللَّهِ.
ศรัทธาต่ออัลลอฮ์

٢- الْإِيمَانُ بِالْمَلَائِكَةِ.
ศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์

٣- الْإِيمَانُ بِالْكِتَابِ.
ศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์

٤- الْإِيمَانُ بِالرُّسُلِ.
ศรัทธาต่อบรรดารอซูล

٥- الْإِيمَانُ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ.
ศรัทธาต่อวันสุดท้าย

٦- الْإِيمَانُ بِالْقَدَرِ.
ศรัทธาต่อกอดัร

أَقْرَأْ وَأَلْوَنُ

ฉันอ่านและระบายสี

أركان الإيمان

الإيمان بالله - الإيمان بالملائكة

الإيمان بالرسول - الإيمان بالكتب

الإيمان باليوم الآخر - الإيمان بالقدر

หลักการศรัทธาในอิสลาม:ศรัทธาต่ออัล

ลอฮ์.ศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์.ศรัทธ

าต่อบรรดาคัมภีร์.ศรัทธาต่อบรรดารอซูล

ล.ศรัทธาต่อวันสุดท้าย.ศรัทธาต่อกอดัร

أَكْتُبْ عَلَى الْخُرُوفِ الْمُنْقَطَةِ
ฉันเขียนคำตามรอยประ

أَرْكَانُ الْإِيمَانِ

الإيمان بالله - الإيمان بالملائكة - الإيمان بالكتب -
الإيمان بالرُّسُل - الإيمان باليوم الآخر - الإيمان بالقدر
หลักการศรัทธา: ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ. ศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮฺ.
ศรัทธาต่อบรรดาคำภีร์. ศรัทธาต่อบรรดารอซูล. ศรัทธาต่อวันสุดท้าย. ศรัทธาต่อกอดัร

أَصْلُ الْكَلِمَةِ بِالْمَعْنَى الصَّحِيحِ
ฉันโยงเส้นข้อความเชื่อมกับความหมายที่ถูกต้อง

ศรัทธาต่ออัลลอฮฺ

ศรัทธาต่อกอดัร

ศรัทธาต่อวันสุดท้าย

ศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮฺ

ศรัทธาต่อบรรดาคำภีร์

ศรัทธาต่อบรรดารอซูล

الإيمان بالله

الإيمان بالقدر

الإيمان باليوم الآخر

الإيمان بالملائكة

الإيمان بالكتب

الإيمان بالرُّسُل

นบีของเรา มุฮัมมัด

نَبِيِّ مُحَمَّدٍ ﷺ

من ذرية إبراهيم عليه السلام

มาจากเชื้อสายของนบีอิบรอฮีม อะลัยฮิสสลาม

أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْقُرْآنَ الْكَرِيمَ

อัลลอฮฺทรงประทานอัลกุรอานแก่นบีของเรา มุฮัมมัด

بشر بنبوته وأمر باتباعه موسى وعيسى عليهما السلام
นบีมูซาและอีซาได้แจ้งถึงการเป็นนบีของท่านและสั่ง
ให้ปฏิบัติตามท่าน

أَرْسَلَهُ اللَّهُ إِلَى النَّاسِ جَمِيعًا

ไปยังมนุษยทั้งหมด อัลลอฮฺได้ทรงส่งนบีของเรา มุฮัมมัด

يَدْعُوهُمْ إِلَى عِبَادَةِ اللَّهِ وَحْدَهُ

เพื่อเรียกร้องพวกเขาไปสู่การอิบาดะฮฺต่ออัลลอฮฺเพียง
องค์เดียว

مُحَمَّدٌ ﷺ بَشَرٌ مَخْلُوقٌ لَكِنَّهُ أَفْضَلُ الْبَشَرِ، وَآخِرُ الْأَنْبِيَاءِ وَالرُّسُلِ

มุฮัมมัดเป็นมนุษย์ธรรมดา เป็นสิ่งถูกสร้าง
แต่ท่านเป็นมนุษย์ที่ประเสริฐที่สุด
เป็นนบีและรอซูลท่านสุดท้าย

مَنْ أَطَاعَهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ

أُحِبُّ نَبِيَّ مُحَمَّدًا ﷺ

ผู้ใดที่เชื่อฟังท่าน จะได้เข้าสวรรค์ ,
ฉันรักนบีของฉัน นบีมุฮัมมัด

صلى الله عليه وعلى آله وسلم

أَقْرَأْ وَأَلْوِنْ

ฉันอ่านและระบายสี

من ذرية إبراهيم عليه السلام.
أنزل الله عليه القرآن الكريم. بشر بنوته وأمر
باتباعه موسى وعيسى عليهما السلام. أرسله
الله إلى الناس جميعا. يدعوكم إلى عبادة الله
وحدده. أفضل البشر، وآخر الأنبياء والمرسل.
من أظاعه دخل الجنة. أحب نبيي محمدا.

มาจากเชื้อสายของนบีอิบรอฮีม

อะลัยฮิสสลาม:อัลลอฮฺทรงประทานอัลกุรอานแก่ท่าน.น
บีมูซาและอีซาได้แจ้งถึงการเป็นนบีของท่านและสั่งให้ป
ฏิบัติตามท่าน.อัลลอฮฺได้ทรงส่งท่านไปยังมนุษยทั้งมวล.
เพื่อเชิญชวนพวกเขาไปสู่การอิบาดะฮฺต่อพระองค์เพียงผู้
เดียว.เป็นมนุษย์ที่ประเสริฐที่สุด,เป็นนบีและรอซูลท่านสุ

ดท้าย.ผู้ใดที่เชื่อฟังท่าน จะได้เข้าสวรรค์ ,

ฉันรักนบีของฉัน นบีมุฮัมมัด

أَكْتَبَ عَلَى الْخُرُوفِ الْمُنْقَطَةِ
ฉันเขียนคำตามรอยประ

نقول عند ذكر النبي : صلى الله عليه وسلم
أحب نبي محمدا. أنزل الله عليه القرآن الكريم.

เราพูดเมื่อกล่าวถึงท่านนบีว่า:ซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม.ฉันรัก
นบีของฉันนบีมุฮัมมัดซอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม.อัลลอฮฺทรงปร
ะทานอัลกุรอานุลกะรีมลงมาแก่ท่าน

أَصِلَ الْكَلِمَةَ بِالْمَعْنَى الصَّحِيحِ
ฉันโยงเส้นข้อความเชื่อมกับความหมายที่ถูกต้อง

นบีของฉัน มุฮัมมัด	มุซาและอีซา อะลัยฮิมัสสลาม	موسى وعيسى عليهما السلام	نَبِي مُحَمَّد ﷺ
อัลลอฮฺประทานลง มาให้แก่นบีมุ ฮมัดของเรา	การเคารพภักดีต่อ อัลลอฮฺเพียง ผู้เดียว	عبادة الله وَحْدَهُ	أَنْزَلَ اللهُ عَلَيَّ نَبِيًّا مُحَمَّدًا ﷺ
ได้แจ้งถึงการเป็น นบีของท่านและสั่งให้ ปฏิบัติตามท่าน	ไปยังมนุษย์ ชาติทั้งหมด	إِلَى النَّاسِ جَمِيعًا	بَشَرَ بِنُبُوته وَأَمَرَ بِاتِّبَاعِهِ
อัลลอฮฺทรงส่งทำ นบีมุฮัมมัดของเรา	อัลกุรอาน นุลกาрім	الْقُرْآنَ الْكَرِيمَ	أَرْسَلَ اللهُ نَبِيًّا مُحَمَّدًا ﷺ
ผู้ใดที่เชื่อฟังท่าน	สืบเชื้อสายมาจากน บีอิบรอฮีม อะลัยฮิสสลาม	مَنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ	مَنْ أَطَاعَهُ ﷺ
การเชิญชวนของท่าน นบีเชิญชวนมน ุษย์ทั้งหมดไปสู่	ซอลลัลลอฮฺ อะลัยฮิวะซัลลัม	ﷺ	دَعْوَتَهُ ﷺ: يَدْعُو النَّاسَ إِلَى
เรากล่าวเมื่อพ ดถึงท่านนบีว่า	ได้เข้าสวรรค์	دَخَلَ الْجَنَّةَ	نَقُولُ عِنْدَ ذِكْرِ النَّبِيِّ

الطَّهَارَةُ

ความสะอาด

بِسْمِ اللَّهِ
بِسْمِ اللَّهِ

أَقُولُ قَبْلَ دُخُولِ الْحَمَامِ: بِسْمِ اللَّهِ
ฉันกล่าวก่อนเข้าห้องน้ำว่า : บิสมิลลาฮฺ

غُفْرَانِكَ
ซุฟรอนะกา

وَأَقُولُ بَعْدَ الْخُرُوجِ: غُفْرَانِكَ
และฉันกล่าวหลังออกห้องน้ำว่า :
ซุฟรอนะกา

أُنْظِفُ مَخْرَجَ الْبَوْلِ وَالْغَائِطِ بِالْمَاءِ أَوْ بِمِنْدِيلٍ بِيَدِي الْيُسْرَى
ฉันทำความสะอาดทวารหนักและทวารเบาด้วย
น้ำหรือกระดาษชำระ โดยใช้มือด้านซ้าย

أُنْظِفُ ثِيَابِي كُلَّمَا اتَّسَخَتْ
ฉันทำความสะอาดเสื้อผ้าของฉัน เมื่อมันสกปรก

أَقْلِمُ أَظْفَارِي كُلَّمَا طَالَتْ
ฉันจะตัดเล็บของฉันเมื่อมันยาว

أَصْلُ الْكَلِمَةِ بِالْمَعْنَى الصَّحِيحِ
 ฉะนั้นโยงเส้นข้อความเชื่อมกับความหมายที่ถูกต้อง

بالماء أو بمنديل
 بيدي اليسرى

غُفْرَانَكَ

طَالَتْ

اتَّسَخَّتْ

بِسْمِ اللَّهِ

ฉันจะตัดเส้น
 ของฉันเมื่อ

ฉันทำความสะอาด
 เสื้อผ้าของฉันเมื่อ

ฉันกล่าวท่อน
 เข้าห้องน้ำว่า

และฉันกล่าวห
 ลังออกห้องน้ำว่า

ฉันทำความสะอาด
 ทวารหนักและ
 ทวารเบาด้วย

أَقْلَمُ أَظْفَارِي كُلَّمَا

أَنْظِفُ ثِيَابِي كُلَّمَا

أَقُولُ قَبْلَ
 دُخُولِ الْحَمَامِ:

وَأَقُولُ بَعْدَ الْخُرُوجِ:

أَنْظِفُ مَخْرَجَ الْبَوْلِ
 وَالغَائِطِ

น้ำหรือกระดาษชำระ
 โดยใช้มีดด้านซ้าย

ซุฟรอนะกา

มันยาว

มันสกปรก

บิสมิลลาฮ์

صفة الوُضوء

ลักษณะวิธีการอาบน้ำละหมาด

أَقُولُ: بِسْمِ اللَّهِ
ฉันกล่าวว่า : บิสมิลลาฮฺ

أَغْسِلُ كَفَّيَّ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ
ฉันล้างฝ่ามือ ๓ ครั้ง

أَتَمَضَّمُ وَأَسْتَنْشِقُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ
ฉันบ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูก ๓ ครั้ง

أَغْسِلُ وَجْهِي ثَلَاثَ مَرَّاتٍ
ฉันล้างใบหน้า ๓ ครั้ง

أَغْسِلُ يَدَيَّ مِنْ أَطْرَافِ الْأَصَابِعِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ
ฉันล้างแขนจากปลายนิ้วถึงข้อศอก ๓ ครั้ง

أَمْسَحُ رَأْسِي مَعَ أُذُنِي مَرَّةً وَاحِدَةً
ฉันเช็ดศีรษะและใบหู ๑ ครั้ง

أَغْسِلُ رِجْلَيَّ إِلَى الْكَعْبَيْنِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ
ฉันล้างเท้าทั้งสองข้างถึงตาตุ่ม ๓ ครั้ง

أَصِلْ الْكَلِمَةَ بِالْمَعْنَى الصَّحِيحِ
จับโยงเส้นข้อความเชื่อมกับความหมายที่ถูกต้อง

أَغْسِلُ رِجْلِي إِلَى الْكَعْبَيْنِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

١

أَمْسَحُ رَأْسِي مَعَ أُذُنِي مَرَّةً وَاحِدَةً.

٢

أَغْسِلُ وَجْهِي ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

٣

أَقُولُ بِسْمِ اللَّهِ.

٤

أَتَمَضُّضُ وَأَسْتَنْشِقُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

٥

أَغْسِلُ كَفَّيَّ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

٦

أَغْسِلُ يَدَيَّ مِنْ أَطْرَافِ الْأَصَابِعِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

٧

1

ฉันล้างเท้าทั้งสองข้างถึงตาตุ่ม ๓ ครั้ง

2

ฉันเช็ดศีรษะและใบหู ๑ ครั้ง

3

ฉันล้างใบหน้า ๓ ครั้ง

4

ฉันกล่าวว่า บิสมิลลาฮฺ

5

ฉันบ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูก ๓ ครั้ง

6

ฉันล้างฝ่ามือ ๓ ครั้ง

7

ฉันล้างแขนจากปลายนิ้วถึงข้อศอก ๓ ครั้ง

نَوَاقِصُ الوُضُوءِ

สิ่งที่ทำให้เสียน้ำละหมาด

الخارج من السَّبِيلَيْنِ (البول - الغائط - الريح)

มีสิ่งใดออกมาจาก ทวารทั้งสอง
(ปัสสาวะ-อุจจาระ-ผายลม)

การนอนหลับ

النَّوْمُ

أَكُلُ لَحْمِ الإِبِلِ

การรับประทานเนื้ออูฐ

أَصْلُ الكَلِمَةِ بِالقَعْنَى الصَّحِيحِ

ฉันทโยงเส้นข้อความเชื่อมกับความหมายที่ถูกต้อง

มีสิ่งใดออกมา
จาก ทวารทั้งสอง

อูฐ

الإِبِلِ

الخارج من
السَّبِيلَيْنِ

การรับประทาน
ระทานเนื้อ

ปัสสาวะ-อุจจาระ
ผายลม

البول - الغائط
الريح

أَكُلُ لَحْمِ

أَرْتَبِ الأَفْعَالَ التَّالِيَةَ

ฉันทเรียงเรียงการกระทำต่อไปนี้ตามลำดับ

ฉันทละหมาด

ฉันทอาบน้ำ
ละหมาด

ฉันทชำระ
ร่างกาย

أَسْتَنْجِي

أَتَوَضَّأُ

أُصَلِّي

วิธีการอาบน้ำชำระ

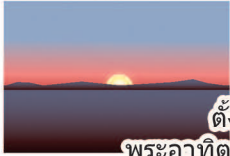
صفة الغسل

โดยการตั้งใจแน่วแน่ว่าหัวใจ, หลังจากนั้นกล่าวบิสมิลลาฮฺ, หลังจากนั้นรดน้ำให้ทั่วร่างกายและในตื้นผมหรือขนทั้งหมดในที่ลับและคกหน้าด้วยน้ำ พร้อมกับบ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูก

أن ينوي الغسل بقلبه، ثمَّ يسمِّي الله تعالى، ثمَّ يعمِّم جميع البدن وما تحت الشعور الخفيفة والكثيفة بالماء، مع المضمضة والاستنشاق.

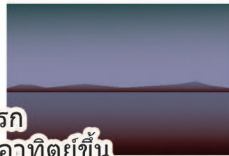
الصَّلَاةُ الْقَفْرُوضَةُ การละหมาดฟัรฎู (ภาคบังคับ)

إلى طلوع الشمس

ตั้งแต่วินาทีแรก
พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ขึ้น

من طلوع الفجر الثاني

صَلَاةُ الْفَجْرِ: رَكَعَتَانِ

ละหมาดฟัจญ์รุ ๒ รอกอะฮฺ

صَلَاةُ الظُّهْرِ: أَرْبَعُ رَكَعَاتٍ

ละหมาดดูฮฺรุ ๔ รอกอะฮฺ

إلى أن يصير ظل كل شيء مثله

จากสะเก็ดของดวงอาทิตย์จนเงาของทุกสิ่งเท่ากัน
Zawal: จากมุมเอียงของดวงอาทิตย์จากจุดสุดท้าย 10 นาที

من زوال الشمس

صَلَاةُ الْعَصْرِ: أَرْبَعُ رَكَعَاتٍ

ละหมาดอัศรุ ๔ รอกอะฮฺ

إلى أن يصير ظل كل شيء طوله مرتين

ตั้งแต่มุม Dhoor จนถึง
เงาของทุกสิ่งกลายเป็นสองเท่า

من خروج وقت الظهر

صَلَاةُ الْمَغْرِبِ: ثَلَاثُ رَكَعَاتٍ

ละหมาดมัฆริบ ๓ รอกอะฮฺ

إلى أن يغيب الشفق الأحمر

ตั้งแต่วลบค่าจนพลบค่าสีแดงหายไป

من غروب الشمس

إلى نصف الليل

จากการหายไปของพลบค่าสีแดงจนถึงเที่ยงคืน

مغيب الشفق الأحمر

صَلَاةُ الْعِشَاءِ: أَرْبَعُ رَكَعَاتٍ

ละหมาดอิชาอ ๔ รอกอะฮฺ

أَصْلُ الْكَلِمَةِ بِالْفَعْنَى الصَّحِيحِ

ฉันโยงเส้นข้อความเชื่อมกับความหมายที่ถูกต้อง

การละหมาดฟิรฎู (ภาคบังคับ)	ฟัจญูร์	الفجر	الصلوات المفروضة
ฉันเริ่มในทุกๆ วันด้วยละหมาด	๒ รอกอะฮฺ	رَكَعَتَانِ	أَبْدَأُ كُلَّ يَوْمٍ بِصَلَاةٍ
ละหมาด ดฟัจญูร์	๓ รอกอะฮฺ	ثَلَاثُ رَكَعَاتٍ	صَلَاةُ الْفَجْرِ
ละหมาด มัฆริบ	๔ รอกอะฮฺ	أَرْبَعُ رَكَعَاتٍ	صَلَاةُ الْمَغْرِبِ
ละหมาดดุฮฺ ร,อัศร,อิซาอ์	มี ๕ เวลา	خَمْسَةٌ	صَلَاةُ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ وَالْعِشَاءِ

أَرْتَبِ الْكَلِمَاتِ الْآتِيَةَ

ฉันเรียงเรียงลำดับถ้อยคำต่อไปนี้

ละหมาดดุฮฺ ๔ รอกอะฮฺ	صَلَاةُ الظُّهْرِ: أَرْبَعُ رَكَعَاتٍ
ละหมาดอัศร ๔ รอกอะฮฺ	صَلَاةُ الْمَغْرِبِ: ثَلَاثُ رَكَعَاتٍ
ละหมาดมัฆริบ ๓ รอกอะฮฺ	صَلَاةُ الْعَصْرِ: أَرْبَعُ رَكَعَاتٍ
ละหมาดอิซาอ์ ๔ รอกอะฮฺ	صَلَاةُ الْعِشَاءِ: أَرْبَعُ رَكَعَاتٍ
ละหมาดฟัจญูร์ ๒ รอกอะฮฺ	صَلَاةُ الْفَجْرِ: رَكَعَتَانِ

صِفَةُ الصَّلَاةِ
ลักษณะวิธีการละหมาด

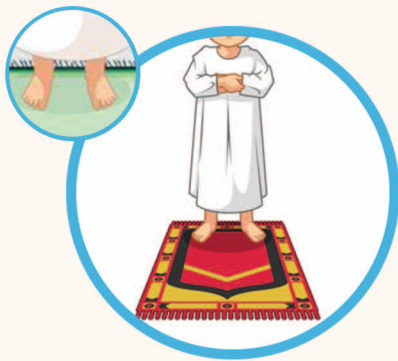

أَسْتَقْبِلُ الْقِبْلَةَ قَائِمًا
ฉันผินใบหน้าไปทางกิบลละฮฺ

أَكْبَرُ تَكْبِيرَةَ الْإِحْرَامِ قَائِلًا:
(اللَّهُ أَكْبَرُ)

ฉันกล่าวตักบীরอตุลเอียะรอม ว่า : อัลลอฮุอักบับ

أَضَعُ يَدَيَّ الْيُمْنَى عَلَى الْيُسْرَى عَلَى صَدْرِي
ฉันวางมือขวาบนมือซ้ายไว้บนหน้าอก

أَقْرَأُ دُعَاءَ الْاِسْتِفْتَاَحِ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ
اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ.

ฉันอ่านดุอาออิสติฟตาฮฺว่า : (สُبْحَانَกะลลฮุมมา
วะบิฮัมดิก้า,ตะบารอกัสมุกะก้า วะตะอะล้า ญัดดุก้า
วะล้าอิลาฮ้า ฮือยรูก้า

أَقْرَأُ الْفَاتِحَةَ: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) {بِسْمِ
 اللَّهُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (1) الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (2)
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (3) مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ (4) إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ
 نَسْتَعِينُ (5) اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (6) صِرَاطَ الَّذِينَ
 أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ (7)}
 ثم أقول: "آمين" .. ثم أقرأ مما أحفظ من القرآن.

ฉันอ่านอัลฟาตีหะฮฺ (อะอูซุบิลลาฮิ
 มินัซซัยกฺกออนิรเราะฮ์มีม) (บิสมิลลาฮิรเราะฮ์มานิรเราะ
 ฮีม) (๑) อัลฮัมดุลิลลาฮิ ร็อบบิล อาละมีน (๒)
 อัลเราะฮ์มานิรเราะฮ์ฮีม (๓) มาลิกิ ยาไมดดีน (๔)
 อียากะ นะอูบุดุ วะอียากะ นัสตะอีน (๕)
 อิชดีนัสศ็ีรอฎออล มุสตะกีม (๖) ศ็ีรอฎออลละฮ์นะ
 อันฮัมตะ อะลัยฮิม , ฮ็ือยริล มัซกฺูบิ อะลัยฮิม
 วะลัฎกฺูอออออลลีน, หลังจากนั้นฉันกล่าวว่า :
 (อามีน)
 แล้วฉันก็อ่านสิ่งที่ฉันได้ท่องจำจากอัลกุรอาน

أقول: "اللَّهُ أَكْبَرُ"، وأركع، وأقول: "سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ"
 ฉันกล่าว : (อัลลอฮู อักบَّر) แล้วรูก์วะฮฺและกล่าว :
 (ซุบฮานะ ร็อบบิยัลอะซีม)

أقول حال رَفَعِي مِنَ الرَّكُوعِ: "سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ".
 ثم أقول وأنا قائم: "ربنا ولك الحمد"
 ฉันกล่าวขณะขึ้นจากการรูกัวะฮฺว่า : (อะลลอฮฺ อักบับ
 ลิมัน ฮะมีดะฮฺ) หลังจากนั้นฉันก็กล่าวเมื่อยืนตรงว่า :
 (ร็อบบะนา วะละกัลฮัมด)

أقول: "اللَّهُ أَكْبَرُ"، وَأَسْجُدُ، وَأَقُولُ: "سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى"
 ฉันกล่าวว่า : (อัลลอฮฺ อักบับ) แล้วฉันก็สุญูด
 และกล่าวว่า : (ซุบฮานะ ร็อบบียัล อะลา)

أَعْتَدِلُ قَائِلًا: "اللَّهُ أَكْبَرُ"، وَأَجْلِسُ عَلَى قَدَمِي الْيُسْرَى
 وَأَنْصِبُ الْيَمْنَى، وَأَقُولُ: "رَبِّ اغْفِرْ لِي"
 ฉันนั่งตรงพร้อมกล่าวว่า : (อัลลอฮฺ อักบับ)
 และนั่งลงบนเท้าข้างซ้ายและแม่เท้าข้างขวา
 แล้วฉันก็กล่าวว่า : (ร็อบบิฆ ฟิรลี)

أقول: "اللَّهُ أَكْبَرُ"، وَأَسْجُدُ ثَانِيَةً، وَأَقُولُ: "سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى".
 ฉันกล่าวว่า : (อัลลอฮฺ อักบับ) แล้วก็สุญูดครั้งที่สอง
 และกล่าวว่า (ซุบฮานะ ร็อบบียัล อะลา)

أقومُ لِلرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ قَائِلًا: "اللَّهُ أَكْبَرُ"، وَأَفْعَلُ فِيهَا مِثْلَ مَا
 فَعَلْتُهُ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى
 ฉันยืนขึ้นสูร็อกอะฮฺที่สองกล่าวว่า (อัลลอฮฺ อักบับ)
 และปฏิบัติเหมือนกับที่ได้ปฏิบัติในร็อกอะฮฺที่หนึ่ง

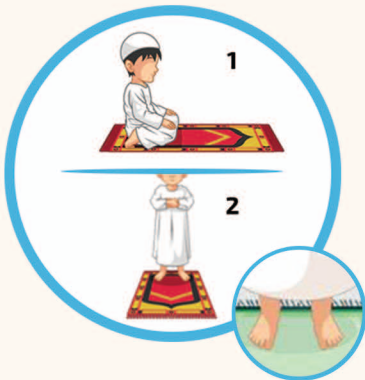

أَجْلِسُ بَعْدَ الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ لِلتَّشْهَدِ الْأَوَّلِ، وَأَقُولُ: "التَّحِيَّاتُ
لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ
اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ
أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ"

ฉันนั่ง หลังจากร็อกอะฮ์ที่สอง
สำหรับการตะชะฮุดแรก โดยฉันกล่าวว่า :
(อิตตะฮียาตุ ลิลลาฮิ วุศคอลละวาตุ วญญูอยยิบาตุ,
อิสสะลามู อะลยกา ออยฮัล นะบีย
วะเราะฮมะตุลลอฮิ วะบะรอกาตุฮฺ , อิสสะลาม
อะลยนา วะอะลา อิบาดีลลาฮิซซอลีฮีน , ออชชะตุ
อลลา อิลาฮะ อิลุลลลอฮฺ , วะออชชะตุ อนนา
มุฮัมมะदन อบดุลฮฺ วะซุลฮฺ)

إن كانت الصلاة ثنائية ذات ركعتين أقرأ الصلاة
الإبراهيمية، ثم أسلم

ถ้าหากเป็นการละหมาดที่มีสองร็อกอะฮ์ ฉันก็อ่าน
ศอลาวาตุ อิบรอฮีมียะฮ์ แล้วให้สลาม

وإن كانت الصلاة ثلاثية أو رباعية أقوم للركعة الثالثة،
وأفعل في بقية صلاتي مثل ما فعلته في الركعتين
السابقتين وأقتصر على قراءة الفاتحة

และถ้าหากเป็นละหมาดที่มีสามร็อกอะฮ์ หรือ สี่ร็อกอะฮ์
ฉันก็ลุกขึ้นยืนเพื่อทำร็อกอะฮ์ที่สาม
และปฏิบัติละหมาดของฉันเหมือนที่ได้ปฏิบัติในสองร็อกอะ
ฮ์ที่ผ่านมาโดยฉันอ่านเฉพะะซูเราะฮ์อัลฟาติหะฮ์เท่านั้น

أَجْلِسُ فِي آخِرِ صَلَاتِي وَأَقْرَأُ التَّشَهُدَ الْآخِرَ، وَأَصَلِّي عَلَى نَبِيِّ
 ﷺ قَائِلًا: "اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ
 عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ
 مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ".

ฉันนั่งในตอนท้ายของการละหมาดแล้วอ่านตะชะฮุดสุดท้ายและฉันขอลาواتแก่ท่านนบี โดยกล่าวว่า :
 อัลลอฮุมมา ซอลลี อะลามุฮัมมัด วะอะลา อาลิมุฮัมมัด
 , กะมา ซอลลัยตา อะลา อิบรอฮีม วะอะลา อาลี
 อิบรอฮีม , อินนะกา ฮะมีดุมมะญีด ,อัลลอฮุมมา บาร์ก
 อะลามุฮัมมัด วะอะลา อาลิมุฮัมมัด , กะมา บาร์อกตา
 อะลา อิบรอฮีม วะอะลา อาลี อิบรอฮีม , อินนะกา
 ฮะมีดุมมะญีด

أَسَلَّمَ عَنْ يَمِينِي قَائِلًا: "السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ"
 وَعَنْ يَسَارِي قَائِلًا: "السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ".

ฉันให้สลามไปทางด้านขวาโดยกล่าวว่า : (อัสสะลามุ อะลัยกุม
 วะเราะฮุ มะตุลลอฮ) และไปทางด้านซ้าย โดยกล่าวว่า ว่า :
 (อัสสะลามุ อะลัยกุม วะเราะฮุ มะตุลลอฮ)

مُنْبِطَاتُ الصَّلَاةِ

สิ่งที่ทำให้เสียละหมาด

การพูด
 การกินและดื่ม
 การหัวเราะ
 การเคลื่อนไหวมาก
 เสียน้ำละหมาด
 (ปัสสาวะ - อุจจาระ - ผายลม)

الكلام.
 الأكل أو الشرب.
 الضحك.
 الحركة الكثيرة.
 انتقاص الوضوء (بول - غائط - ريح).

أَصْلُ الْكَلِمَةِ بِالْفَعْلِ الصَّحِيحِ

ฉันโยงเส้นข้อความเชื่อมกับความหมายที่ถูกต้อง

ฉันกล่าวตักบีร์อ ตุลเจียะรอม ว่า	ซุบฮานะ ร็อบ บิยัลอะซีม	سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ	أَقُولُ فِي تَكْبِيرَةِ الْإِحْرَامِ
ฉันกล่าวในข ณะรูกัวะอ ว่า	ละมีอัลลอฮุ ลิมัน ละมีตะฮุ	سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ	أَقُولُ فِي الرُّكُوعِ
ฉันกล่าวในข ณะสลุุด ว่า	อัลลอฮุ อักบัร	اللَّهُ أَكْبَرُ	أَقُولُ فِي السُّجُودِ
ฉันกล่าวในระหว่ งสองสลุุด ว่า	ซุบฮานะ ร็อบ บิยัล อะลา	سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى	أَقُولُ بَيْنَ السُّجُودَيْنِ
ฉันกล่าวขณะขึ้นจา กการรูกัวะฮว่า	ร็อบบิฆ ฟิรลี	رَبِّ اغْفِرْ لِي	أَقُولُ فِي الرَّفْعِ مِنَ الرُّكُوعِ

ดูอาอิสตีฟตาฮ ถูกอ่านในร็อกอะฮ	ทุกร็อกอะฮ	كل ركعة	يقول دعاء الاستفتاح في الركعة
อัลฟาติหะฮ ถูกอ่านใน	สอง	الثانية	تقرأ الفاتحة في
ตะชะฮุดครั้งแรก อยู่ในร็อกอะฮที่	สุดท้าย	الأخيرة	التشهد الأول يكون في الركعة
ฉันอ่านตะชะฮุด สุดท้ายหลัง จรร็อกอะฮ	แรก	الأولى	أقرأ التشهد الأخير بعد الركعة

ละหมาดฟัจญ์รุ			صلاة الفجر
ละหมาดดุฮฺร	มี สองตะชะฮุด	تَشْهَدَانِ	صلاة الظهر
ละหมาดอัศร	มีตะชะฮุดเดียว	تشهد واحد	صلاة العصر
ละหมาดมัฆริบ			صلاة المغرب
ละหมาดอิชาอ			صلاة العشاء

เราามาเรียนด้วยกันซี : เป็นหนังสือภาษาไทย , ผู้ประพันธ์ดร.ฮัยซัม ซัรฮาน ,
เป้าหมายก็เพื่อสอนเด็กมุสลิมให้รู้ถึงพื้นฐานศาสนาอิสลามและจรรยาบรรณ
ของศาสนา โดยนำรูปแบบที่ดึงดูดและน่าสนใจมาประยุกต์ใช้ ,
เป็นการรวบรวมข้อมูลมีแหล่งอ้างอิงที่น่าเชื่อถือ
ทั้งนี้มุ่งเน้นให้อยู่บนหลักการบทบัญญัติแห่งศาสนาอันบริสุทธิ์
และในคราวเดียวกันเปิดโอกาสให้เด็กสร้างพัฒนาการในการรักที่จะเล่น
ความสนุกสนานร่าเริง และความเป็นตัวของตัวเอง

mahadsunnah.com/ar

* alsarhaan.com

* sarhaan.com

อธิบายหนังสือ บทเรียนที่สำคัญสำหรับมนุษยชาติ

ผู้แต่ง

เชค अबดุลอาซีซ บิน अबดุลลาหฺ บิน บาช ราชะฮิมะฮุลลอฮฺ

อธิบายและเรียบเรียงโดย

เชค ฮัยษัม บิน มุฮัมหมัด กูมะนชีรฮาน

อดีตอาจารย์สอน ณ สถาบันมัศยิดอัลนะบะวีย์ และผู้ดูแลเว็บไซต์อัลอะฮ์ลอัลมัย

แปลโดยคณาจารย์

ศูนย์แนะนำรู้จักอิสลาม จ.สตูล

เบอร์ติดต่อ : +6694-3306198

จัดพิมพ์ครั้งที่ ๒

ติดต่อสอบถามได้ที่ : islamtorrent@gmail.com

สงวนลิขสิทธิ์

นอกจากผู้นำไปพิมพ์แจกฟรีเป็นวิทยาทาน โดยผ่านการตรวจสอบจากผู้เรียบเรียงตำรา

แล้วเท่านั้น

อธิบายบทนำผู้แต่ง

เชคอีมาม अबดุลอาซีซ บิน अबดุลเลาะห์ บิน บาซได้กล่าวว่า :

“ ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ มวลการสรรเสริญ เป็น สิทธิของอัลลอฮ์ และบั้นปลายอันดีงามย่อมประสบแด่หมู่ผู้ยำเกรง ขอคำสวดดีและความสันติ สุขแห่งอัลลอฮ์จงมีแด่ป่าวและศาสนทูตของพระองค์ คือท่านนบีมุฮัมมัดของเรา ﷺ และ บรรดาวงศาคณาญาติของท่าน ตลอดจนสาวกของท่านทั้งหลายด้วยเถิด

ต่อไปนี้เป็นคำกล่าวสรุปย่อของการอธิบายบางอย่างที่มุสลิมทั่วไป จำเป็นต้องทราบ เกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลาม ข้าพเจ้าให้ชื่อว่า อธิบายหนังสือบทเรียนที่สำคัญสำหรับมนุษยชาติ.

ข้าพเจ้าขอต่อเององค์อัลลอฮ์ ทรงโปรดให้บรรดามุสลิมทั่วไปได้รับประโยชน์จากหนังสือ เล่มนี้ และทรงได้โปรดรับผลงานชิ้นนี้จากข้าพระองค์ด้วยเทอญ แท้จริงพระองค์ทรงกรุณาอิคุณ ผู้ทรงเมตตายิ่ง ”

(अबดุลอาซีซ บิน अबดุลลอฮ์ บิน บาซ เราะฮิมะฮุลลอฮ)

เพราะเหตุใดเราจึงศึกษาบทเรียนต่างๆพื้นฐานสำคัญ ?

เพราะแท้จริงบทเรียนเหล่านี้มีความสำคัญ ดังที่ผู้แต่งได้ตั้งชื่อมันไว้ข้างต้น และ บรรดานักวิชาการได้ให้คำแนะนำกับความสำเร็จอันนี้

แต่หากมีผู้ตอบว่า ใช่แล้ว มันเป็นสิ่งสำคัญ แต่ถ้าวสำหรับบุคคลทั่วไปเท่านั้น ส่วนฉันเป็น นักศึกษา ระดับของฉันนั้นย่อมเหนือกว่าระดับของบุคคลทั่วไปทั้งหลาย !

คำตอบ : เราขอต่อพระองค์ให้ห่างไกลจากคำพูดนี้ แล้วถ้าหากเขารู้สิ่งเหล่านี้แล้ว นั้น หมายความว่าบุคคลทั่วไปนั้น ย่อมดีกว่าเขาอย่างแน่นอน ส่วนนักศึกษาสมควรอย่างยิ่งที่จะต้อง เป็นบุคคลที่ถ่อมตนอยู่ตลอดเวลา และไม่ลำพองตนต่อความรู้ที่มี โดยการเจริญรอยตามเส้นทาง ของบรรดาปวงปราชญ์ และการก้าวตามแนวทางของพวกเขา.

และมีคำพูดหนึ่งที่ปรากฏในหนังสือศอเฮียะฮ์บุคอรีย์ ท่านมุญาฮิด กล่าวว่า : ผู้ที่ละอาย และทงนงตนจะไม่ได้รับความรู้.

บทเรียนต่างๆที่สำคัญประกอบไปด้วยอะไรบ้าง ?

๑. เป็นวิถีของบรรดาชนยุคก่อนที่มีคุณธรรม มุ่งเน้นอยู่กับอัลกุรอานไม่ว่าการอ่าน การ ท่องจำ การใคร่ครวญตลอดจนน้อมนำสู่วิถีการปฏิบัติ.
๒. อธิบายสิ่งที่เกี่ยวข้องกับหลักการอิสลาม หลักการศรัทธา และหลักคุณธรรมความดี และ การให้เอกภาพตลอดจนการแจกแจงประเภทต่างๆของการตั้งภาคี.
๓. อธิบายวิธีการละหมาด.
๔. อธิบายวิธีการอาบน้ำละหมาด.
๕. การมีจริยธรรมที่สอดคล้องตามบทบัญญัติ และมารยาทอันดีงามของอิสลาม.
๖. การเตือนใจให้ออกห่างจากการตั้งภาคีและประเภทของบาปต่างๆ.
๗. ขั้นตอนและวิธีในการจัดเตรียมศพ การละหมาดและการฝังศพ.

เหตุใดที่บรรดานักวิชาการถึงเริ่มตำราบรรดาของพวกเขาดำเนินการกล่าว บิซมิลละฮ์ ?

- การปฏิบัติเพื่อให้สอดคล้องกับคัมภีร์อัลกุรอาน บรรดาศาสนทูตและรอซูลของพระองค์.
- ยึดถือตัวบทหลักฐานตามแบบอย่างที่ว่า : ทุกกิจการงานที่มีเริ่มด้วยการกล่าวบิซมิลละฮ์ กิจการงานนั้นจะไม่มีผล... ถึงแม้ว่าสถานะฮาดีษนี้จะอ่อนก็ตาม.
- เจริญรอยตามแบบอย่างบรรดานักปราชญ์ชนยุคก่อน.
- การขอความสิริมงคลความจำเริญด้วยพระนามของอัลลอฮ์.

บทเรียนที่หนึ่ง

ซูเราะฮ์อัลฟาติฮะห์ และบทซูเราะฮ์สั้น

มุสลิมนั้นจำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้ซูเราะฮ์อัลฟาติฮะห์ และบทซูเราะฮ์สั้น ซึ่งเขาพอจะมีความสามารถอ่านและท่องจำได้อย่างถูกต้อง เช่นซูเราะฮ์อัลฮัจญะละฮ์ ซูเราะฮ์อัลนาส และจำเป็นต้องมีความเข้าใจในความหมายของมันด้วย.

อธิบาย สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องท่องจำ ดังที่ชนยุคก่อนได้หมั่นท่องจำวันละสิบโงการ พร้อมกับอ่านอรรถาธิบายอย่างสรุปจากโงการนั้นๆ เช่นการอรรถาธิบายของอิบนุชะฮ์ดีฮ์ และการขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์ให้มีผลสู่วิถีการปฏิบัติด้วย.

หนังสืออรรถาธิบายอัลกุรอานเล่มใดที่นักศึกษาคควรเริ่มศึกษาเป็นลำดับแรก ?

นักศึกษาที่ควรได้รับคำแนะนำคือ การเริ่มศึกษาด้วยกับหนังสือ « ตัยซีรุลกะรีมีรเราะฮ์มาน ฟิตฟะซีระกลามิมันนาน » ผู้ประพันธ์ เซค अबดุลเราะฮ์มาน บินนาศิร อัชชะฮ์ดีฮ์ ขอพระองค์โปรดอภัยโทษแก่เขาด้วยเถิด.

เพราะเหตุใดถึงต้องศึกษา :

- อันเนื่องจากนักวิชาการได้แนะนำ และให้การเอาใจใส่ให้ความสำคัญกับเล่มนี้.
- เพราะหนังสือเล่มนี้อธิบายอย่างสรุป และเหมาะแก่ผู้ที่จะเริ่มต้นในการอ่านแขนงนี้.
- การใช้สำนวนถ้อยคำอย่างเรียบง่ายและชัดเจน ไม่สับสน.
- เพราะหนังสือเล่มนี้ส่งผลสู่การนำไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับอัลกุรอานด้วยพระประสงค์ของอัลลอฮ์.
- เพราะผู้แต่งได้เน้นย้ำสาระในแง่ของการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์อยู่ตลอด.

อะไรคือประเภทของมนุษย์ที่อยู่กับอัลกุรอาน ?

จุดยืนของมนุษย์ที่มีต่ออัลกุรอาน แตกออกเป็นสองฝ่าย และฝ่ายที่อยู่สายกลางมีดังนี้ :

๑. **ฝ่ายที่ละเลย** : คือฝ่ายที่ทิ้งอัลกุรอานทั้งการอ่าน การท่องจำ การใคร่ครวญ การปฏิบัติ และการใช้ในการเยียวยารักษา.

๒. ฝ่ายที่หย่อนยาน : คือประเภทที่อ่านและท่องจำอัลกุรอาน ปราศจากการใคร่ครวญ และนำไปปฏิบัติ.

๓. ฝ่ายที่อยู่ตรงกลาง : คือฝ่ายที่หมั่นเพียรพยายามอ่าน ท่องจำ และใคร่ครวญ และขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์ให้มีผลสู่วิถีการปฏิบัติ นี่คือนิสัยของชนยุคก่อนที่มีคุณธรรม และบรรดาผู้เจริญรอยตามหลังจากพวกเขา.

อัลลอฮ์ตรัสว่า : “ และท่านรอซูลได้กล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ แท้จริงชนชาติของข้าพระองค์ ได้ยึดเอาอัลกุรอานนี้เป็นที่ทอดทิ้งเสียแล้ว ”

และท่านรอซูล ﷺ ได้กล่าวว่า : “ แท้จริงมีกลุ่มชนหนึ่งจากต้นสายตระกูลเขาคนนี้ อ่านอัลกุรอาน แต่กลับไม่เข้าใจอย่างถ่องแท้ พวกเขากลับคุกคามเช่นฆ่าชาวมุสลิมด้วยกัน และปล่อยบรรดาผู้เคารพเจิวัด พวกเขาพุ่งออกจากศาสนาอิสลาม ประหนึ่งการพุ่งของธนูที่ทะลุเป้า หากฉันได้ทันในยุคของพวกเขา แน่แน่นอนฉันจะเช่นฆ่าพวกเขาเหล่านี้ ดังการหายนระของกลุ่มชนอ้าต ”.

สาระน่ารู้ที่คัดสรรจากหนังสือ « ตัยซีรุลกะรีมีเราะฮ์มาน ฟิตฟซีริกะลามิมันนान »

ผู้ประพันธ์ เซอ अबดุลเราะฮ์มาน อัชชะฮีดีย์ พร้อมคำถามท้ายบท

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลฟาติฮะห์ เป็นซูเราะห์ที่ถูกประทาน ณ เมืองมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ

نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ

การสรรเสริญทั้งหลายนั้น เป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก * ผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอเสมอ * ผู้ทรงอภิสิทธิ์แห่งวันตอบแทน * เฉพาะพระองค์เท่านั้น ที่พวกข้าพระองค์เคารพอิบาดะฮ์ และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกข้าพระองค์ ขอความช่วยเหลือ * ขอพระองค์ทรงแนะนำพวกข้าพระองค์ ซึ่งทางอันเที่ยงตรง * คือ ทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเขา มิใช่ทางของพวกที่ถูกกริ้ว และมีไ้ทางของพวกที่หลงผิด *.

(๑).ฉันเริ่มด้วยทุกพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ เพราะคำว่า พระนามชื่อ เป็นเอกพจน์ที่ถูกเชื่อมประโยค ดังนั้นรวมถึงพระนามชื่ออันงดงามทั้งหมด ﴿الله﴾ มีความหมายว่า : ผู้ทรงควรค่าแก่การเคารพสักการะในการให้เอกภาพต่อพระองค์ด้วยการเคารพภักดีทั้งหลาย เนื่องจากพระองค์ทรงมีคุณลักษณะแห่งการเป็นเจ้า นั่นคือ : คุณลักษณะที่สมบูรณ์ ﴿الْحَنَّانُ الرَّحِيمُ﴾ : ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ สองพระนามชื่อที่บ่งบอกถึงสิ่งนั้น คือพระองค์ผู้ทรงมีจิตเมตตาแผ่ไพศาลซึ่งครอบคลุมทุกสรรพสิ่งทั้งหมด และความเมตตานั้นแผ่ครอบคลุมทุกสิ่งที่มีชีวิตและตลอดจนทรงกำหนดมันให้แก่บรรดาผู้ยำเกรงปฏิบัติตามแบบอย่างของบรรดาศาสนทูตของพระองค์ ดังนั้นกลุ่มชนเหล่านี้แหละพวกเขาย่อมได้รับความเมตตาที่ครบถ้วนสมบูรณ์ และส่วนกลุ่มชนอื่นๆ เขาก็จะได้บางส่วนจากนั้น.

และจงรู้เถิดว่าแท้จริงจากหลักเกณฑ์ที่เห็นพ้องกันระหว่างชนรุ่นก่อนและปวงประชาญยุคนี้ : คือการศรัทธาต่อพระนามและคุณลักษณะของอัลลอฮ์ และหลักการที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของพระองค์ เช่นพวกเขาศรัทธาว่า พระองค์ทรงกรุณาปราณีเมตตาเสมอ โดยที่ความเมตตาของพระองค์นั้น มีคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับผู้ได้รับความเมตตา ดังนั้นทุกความโปรดปรานนั้น เป็นสัญญาณหนึ่งจากร่องรอยความเมตตาของพระองค์ และหลักเกณฑ์เช่นนี้ก็เหมือนกับพระนามชื่ออื่นๆของพระองค์.

เช่นผู้ทรงรอบรู้ : คือแท้จริงพระองค์นั้นทรงรอบรู้ ผู้ทรงเป็นเจ้าของแห่งความรอบรู้ ทุกสรรพสิ่งทั้งหลาย ผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงเป็นเจ้าของแห่งเดชานุภาพ เหนือทุกสรรพสิ่งทั้งหมด.

(๒). ﴿الْحَكِيمُ﴾ : มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ คือ คำสวดสรรเสริญต่อเอกองค์อัลลอฮ์ด้วยคุณลักษณะอันสมบูรณ์ และการจัดการบริหารต่างๆของพระองค์ยังมีอย่างต่อเนื่องจากการประทานความโปรดปรานและความยุติธรรม ดังนั้นพระองค์สมควรยิ่งที่จะได้รับการสรรเสริญอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ไปด้วยทุกๆด้าน.

(๓). ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ : ผู้อภิบาลแห่งสากลโลก คือผู้ทรงดูแลทั้งหมดแห่งสากลโลก สรรพสิ่งที่ถูกสร้างเว้นแต่อัลลอฮ์ พระองค์ผู้ทรงบังเกิดและเตรียมเครื่องยังชีพให้แก่พวกเขาได้ดำรงชีวิตและทรงประทานความโปรดปรานต่างๆที่ยิ่งใหญ่ หากพวกเขาขาดสิ่งนี้แล้วไซ้ไร ก็มีอาจดำรงอยู่ได้ ดังนั้นสิ่งที่พวกเขาได้รับ ล้วนแล้วมาจากพระองค์ทั้งสิ้น.

การดูแลเอาใจใส่ของพระองค์ แก่สรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างนั้นมี 2 แบบด้วยกัน ดังนี้ ทั้งแบบทั่วไป และเฉพาะเจาะจง :

❁ **แบบทั่วไป** : คือการสร้างของพระองค์ แก่สรรพสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลาย และการประทานปัจจัยยังชีพ ตลอดจนคำชี้แนะ เพื่อประโยชน์ให้พวกเขาดำรงอยู่ได้บนโลกนี้.

❁ **แบบเฉพาะเจาะจง** : การดูแลเอาใจใส่ของพระองค์ เฉพาะบ่าวที่พระองค์ทรงรัก โดยการบ่มเพาะด้วยหลักศรัทธา และให้พวกเขาได้รับความสำเร็จ และเติมเต็มแก่พวกเขา ตลอดจนทรงปกป้องรักษาจากความหายนะต่างๆที่ขัดขวางพวกเขาอยู่ ความจริงแล้วหมายถึง : การดูแล

ให้บรรลุถึงความสำเร็จโดยการได้รับความดีงามต่างๆ และปกป้องให้พ้นจากสิ่งชั่วร้าย ความหมายตรงนี้อาจจะเป็นความเร้นลับที่พบกันเยอะมาก ในบทวิงวอนของบรรดาศาสนทูตที่ใช้ คำว่า : โอ้อู้อภิบาล เนื่องจากความต้องการของพวกเขาทั้งหมดนั้น อยู่ภายใต้การบริหารการ จัดการของพระองค์ที่พิเศษและวิเศษ ดังพระองค์ตรัสว่า : ﴿ نَبِّ اَمَلِيْت ﴾ **ผู้อภิบาลแห่ง สากลโลก** : คือบนการให้เอกภาพด้านการสร้างการบริหารจัดการแต่เพียงผู้เดียว และความโปรด ปรานต่างๆ ตลอดจนพระองค์ไม่ทรงฟังสิ่งอื่นใด ทั้งที่สรรพสิ่งทั้งหลายต้องพึ่งต่อพระองค์ในทุก ด้าน.

(๕). ﴿ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴾ : **ผู้ทรงอำนาจปกครองวันแห่งการพิพากษา** : คือผู้ทรงมีคุณลักษณะ ความมีอำนาจปกครอง ซึ่งผลที่ตามมาของคำนี้คือ แท้จริงพระองค์ทรงมีอำนาจในการออกคำสั่ง ใช้ คำสั่งห้าม การตอบแทนและการลงโทษ ตลอดจนทรงบริหารจัดการกับผู้อยู่ภายใต้อำนาจของ พระองค์ตามชอบ และรวมถึงอำนาจเบ็ดเสร็จในวันแห่งการคิดบัญชี คือวันปรโลก : วันที่มนุษย์ ทั้งหมดถูกสอบสวนตามสิ่งที่พวกเขาชวนชวายไว้ ทั้งดีและชั่ว เพราะเหตุนี้ในวันนั้นอำนาจการ ปกครอง ความยุติธรรม วิทยปัญญาของพระองค์จะทรงประจักษ์ให้เห็นชัด เบื้องหน้ามนุษยชาติ ทั้งหลาย และอำนาจจอมปลอมจะมลายหายไป จนกระทั่งในวันนั้น บรรดาผู้มีอำนาจ ผู้อยู่ ภายใต้อำนาจปกครองตลอดจนทาสทาสีและบรรดาชายอิสระต่างมีฐานะเท่าเทียมกัน ทั้งหมดนั้น ต่างศิโรราบต่อความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และรอการสอบสวน โดยหวังต่อการตอบแทนของ พระองค์ และกลัวการลงโทษที่จะเกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงได้เจาะจงเช่นนี้ ว่าแท้จริง พระองค์ทรงอำนาจวันแห่งการตอบแทน และทรงอำนาจในด้านอื่นอีกมากมาย.

(๕). ﴿ اِيَّاكَ نَسْتَعِيْثُ وَ اِيَّاكَ نَسْتَعِيْثُ ﴾ : **เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราเคารพสักการะและเฉพาะพระองค์ เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ** คือเราขอเจาะจงการเคารพสักการะและการขอความช่วยเหลือ เฉพาะแต่พระองค์เท่านั้น เพราะการใช้ประโยชน์นำหน้าตัวแปรจะได้ประโยชน์ที่กะทัดรัด คือการ ยืนยันตัดสินสิ่งที่ถูกกล่าว และเพื่อปฏิเสธส่วนอื่นจากนั้น ดังเช่นการกล่าวว่า : เราจะรักดีต่อ พระองค์ และเราจะไม่รักดีอื่นจากพระองค์ท่าน และเราขอความคุ้มครองต่อพระองค์ และจะไม่ ขอความคุ้มครองอื่นจากพระองค์ และการนำอิวาตอะฮ์มาก่อนการขอความช่วยเหลือนั้น คือการ ใช้สำนวนทั่วไปก่อนสำนวนเจาะจงเฉพาะ เพื่อให้ความสนใจกับสิทธิของอัลลอฮ์เหนือกว่าสิทธิ ของบ่าว ดังนั้นคำว่าอิวาตอะฮ์ : “ คือคำนามที่ครอบคลุมถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงรักและทรงพอ พระทัยจากการงานและวาจาต่างๆทั้งที่เปิดเผยและปกปิด ” ดังนั้นการขอความช่วยเหลือ คือ : “ การมอบหมายต่ออัลลอฮ์ในการแสวงหาประโยชน์ และปกป้องจากภัยอันตราย พร้อมกับ ไว้วางใจต่อพระองค์ว่าจะได้รับสิ่งนั้นอย่างแน่นอน ”

และการดำรงไว้ซึ่งการเคารพสักการะต่ออัลลอฮ์ และการขอความช่วยเหลือต่อพระองค์ คือสิ่งที่ นำไปสู่ความผาสุกตลอดไป และการรอดพ้นจากความชั่วร้ายต่างๆ ดังนั้นไม่มีวิถีใดที่จะรอดพ้นไป ได้ เว้นแต่การกระทำสองประการ และแท้จริงการทำอิวาตอะฮ์นั้นจะเป็นอิวาตอะฮ์ได้ก็ต่อเมื่อนำ แบบอย่างของท่านรอซูล ﷺ มาปฏิบัติพร้อมทั้งบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ ดังนั้นสองประการนี้ก็จะ

เป็นนิบาตะฮ์อย่างแท้จริง และพระองค์ทรงสั่งให้ขอความช่วยเหลือหลังจากการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์พร้อมกับให้มีการขอความช่วยเหลือต่อการงานที่กระทำเพื่อให้บ่าวนั้นได้ดำรงอยู่บนการเคารพภักดีต่อพระองค์ตลอดเวลา ทั้งหมดก็จะต้องอาศัยการขอความช่วยเหลือต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ มิฉะนั้นแล้วถ้าหากพระองค์มิทรงช่วยเหลือต่อบ่าว เขาก็จะไม่ได้รับสิ่งใดเลยที่เขาต้องการจากการทำในสิ่งที่พระองค์ทรงใช้ และหลีกเลี่ยงจากสิ่งต้องห้ามต่างๆที่พระองค์ทรงห้าม หลังจากนั้นพระองค์ตรัสว่า :

(๖). ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ : **โปรดจงชี้นำเราสู่หนทางที่เที่ยงตรง** คือ โปรดพระองค์จงชี้นำเรา และโปรดทรงให้เราบรรลุถึงหนทางที่เที่ยงตรง หมายถึงเป็นเส้นทางที่ชัดเจนที่จะนำไปสู่อัลลอฮ์ และสวนสวรรค์อันสถาพรของพระองค์ และเป็นเส้นทางที่ทำให้รู้จักสัจธรรมและการปฏิบัติตามสิ่งนี้ ดังนั้นโปรดทรงให้ทางนำแก่เราไปสู่หนทางนี้ด้วยเถิด และโปรดให้ทางนำเราอยู่ในเส้นทางนี้ด้วยเถิด ดังนั้นแล้วทางนำไปสู่หนทางนี้คือการยึดมั่นต่อหลักการศาสนาอิสลาม และละทิ้งสิ่งที่มีในศาสนาอื่นทั้งหมด และทางนำนี้หมายรวมถึงทางนำที่มีรายละเอียดทางศาสนา ไม่ว่าด้านความรู้และการปฏิบัติ ดังนั้นบทวิงวอนนี้ เป็นแม่บทของการวิงวอนต่างๆ และมีผลดียิ่งต่อสภาพความเป็นบ่าว ด้วยเหตุนี้มนุษย์จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องวิงวอนต่ออัลลอฮ์ในทุกการละหมาดของเขาที่ควรจะแสวงหา และนี่คือหนทางที่เที่ยงตรง มันคือ :

(๗). ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ : **คือทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงโปรดปรานแก่พวกเขา** คือ หนทางของบรรดาผู้ที่พระองค์ทรงให้ความโปรดปรานจากบรรดาศาสนทูตและบรรดาผู้ที่เชื่อโดยศุขใจ บรรดาผู้ที่เสียชีวิตในสงคราม และบรรดาผู้ที่มีคุณธรรม ﴿عَبِيدٌ﴾ : **มิใช่หนทาง**

﴿الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ : **ของบรรดาผู้ที่ได้รับความโกรธกริ้ว** คือบรรดาผู้ที่รู้สัจธรรมแล้วและพวกเขา ก็ทิ้งมัน เช่น ชาวยะฮูด และบรรดาผู้ที่มีพฤติกรรมเหมือนพวกเขา ﴿الضَّالِّينَ﴾ : **และมิใช่หนทางของบรรดาผู้ที่หลงผิด** คือผู้ที่ละทิ้งสัจธรรมอยู่บนความโง่เขลาและหลงทาง เช่นชาวคริสเตียน และบรรดาผู้ที่ประพฤติดังเดียวกับพวกเขา ดังนั้นซูเราะห์นี้โดยสรุปมีเนื้อหาที่ไม่เหมือนกับ ซูเราะห์อื่นจากอัลกุรอาน เพราะซูเราะห์นี้ได้ประมวลเนื้อหาครอบคลุมถึงชนิดต่างๆของการให้เอกภาพสามประการ : การให้เอกภาพต่อการสร้าง ดังหลักฐานจากคำตรัสของพระองค์ที่ว่า :

﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ : **ผู้อภิบาลแห่งสากลโลก** และการให้เอกภาพต่อการเคารพภักดี คือการให้พระองค์ทรงเอกะต่อการเคารพภักดี จากหลักฐานคำตรัสของพระองค์ที่ว่า อัลลอฮ์ผู้ทรงสมควรแต่การเคารพ และจากคำตรัสของพระองค์ที่ว่า : ﴿إِلَهِكَ تَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ : **เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราเคารพสักการะและเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ** และการให้เอกภาพต่อพระนามและคุณลักษณะต่อพระองค์คือการยืนยันถึงคุณลักษณะที่สมบูรณ์แต่พระองค์ ซึ่งคุณลักษณะที่พระองค์ทรงยืนยันแก่พระองค์เอง และรอซูล ﷺ ของพระองค์ได้ยืนยันเอาไว้โดยไม่มีการปฏิเสธและยกตัวอย่างเสมอเหมือนและเปรียบเทียบคล้ายคลึง และแท้จริงคำ

ว่า : ﴿ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ﴾ มวลการสรรเสริญ ดังที่ได้ผ่านมาแล้วและโองการนี้ประมวลไว้ถึงการยืนยัน การเป็นศาสนทูตในคำตรัสของพระองค์ที่ว่า : ﴿ اَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ : โปรดทรงให้เราได้รับทาง นำสู่หนทางที่เที่ยงตรง เพราะแท้จริงเป็นไปไม่ได้ถ้าหากปราศจากสารแห่งพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และ เชื่อว่าจะมีการตอบแทนการงานต่างๆ ดังคำตรัสของพระองค์ที่ว่า : ﴿ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴾ : ผู้ทรง อำนาจแห่งวันตอบแทน และแท้จริงการตอบแทนนั้น จะมีขึ้นด้วยความยุติธรรม ส่วนคำว่า : **อัดดีน** มีความหมายว่า : การตอบแทนอย่างยุติธรรม และซูเราะห์นี้ได้ประมวลถึงการยืนยันต่อ การกำหนดสถานะว่าแท้จริงบ่าวนั้นเป็นผู้กระทำอย่างแท้จริง ต่างจากกลุ่มก้อดริยะฮ์ และ กลุ่มญะรียะฮ์ โดยโองการนี้ได้ประมวลเนื้อหาในการโต้ตอบต่อบรรดาผู้อุตรีและหลงทางทั้งหลาย ดังที่พระองค์ตรัสว่า : ﴿ اَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ : โปรดพระองค์ทรงชี้้นำเราสู่หนทางอันเที่ยงตรง เพราะสิ่งนี้ต้องอาศัยการรู้จักจักรวรรดิและการปฏิบัติตาม ส่วนผู้อุตรีกรรมและหลงทาง เขามัก คำนกับสิ่งเหล่านี้.

และซูเราะห์นี้ประมวลเนื้อหาถึงการบริสุทธิ์ใจต่ออัลลอฮ์ทั้งภาคการประกอบศาสนกิจ และการขอความช่วยเหลือ ดังคำตรัสของพระองค์ที่ว่า เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราเคารพ สักการะและเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ ขอทั้งทำด้วยกับมวลการสรรเสริญ เป็นกรรมสิทธิ์แต่อัลลอฮ์ผู้ทรงอภิบาลแห่งสากลโลก.

อรรถาธิบายโองการอัลกุรซี

﴿ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ لَا تَاْخُذُهٗ سِنَةٌ وَّلَا نَوْمٌ لَّهٗ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ مَن ذَا الَّذِى يَشْفَعُ عِنْدَهٗٓ اِلَّا بِاِذْنِهٖۙ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُوْنَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهٖۙ اِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهٗ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَلَا يَـُٔوْدُهٗۙ حِفْظُهٗمَا وَهُوَ الْعَلِىُّ الْعَظِيْمُ ﴿ ٢٥٥ ﴾

อัลลอฮ์นั้น คือ ไม่มีผู้ที่ถูกเคารพสักการะใด ๆ ที่เที่ยงแท้ นอกจากพระองค์เท่านั้น ผู้ทรงมีชีวิต ผู้ ทรงบริหารกิจการทั้งหลาย โดยที่การง่วงนอน และการนอนหลับใด ๆ จะไม่เอาพระองค์ สิ่งที่อยู่ใน บรรดาชั้นฟ้าและสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินนั้นเป็นของพระองค์ ใครเล่าคือผู้ที่จะขอความช่วยเหลือ ให้แก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่เบื้อง หน้าของพวกเขา และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา และพวกเขาจะไม่ลี้ภัยสิ่งใด จากความรู้ของ พระองค์ไว้ได้ นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์เท่านั้น แก้อั้พระองค์นั้นกว้างขวางทั่วชั้นฟ้า

ทั้งหลายและแผ่นดิน และการรักษามันทั้งสองก็ไม่ใช่ภาระหนักแก่พระองค์ และพระองค์นั้นคือ ผู้ทรงสูงส่ง ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ﴿ ۞ ﴾ .

(๒๕๕). ท่านนบี ﷺ ได้บอกว่า แท้จริงโองการนี้คือโองการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในอัลกุรอาน โดยประมวลเนื้อหาจากความหมายของการให้เอกภาพและความยิ่งใหญ่และความแผ่ไพศาลของคุณลักษณะแห่งพระผู้ทรงสร้างอันยิ่งใหญ่ ดังที่อัลลอฮ์ทรงบอกว่า แท้จริงพระองค์คือ ﴿ ٱللَّهُ ﴾ : ผู้ที่คู่ควรทุกความหมายแห่งการได้รับการเคารพ ไม่มีผู้ใดคู่ควรต่อการเคารพสักการะเว้นแต่พระองค์ ดังนั้นการเคารพสักการะต่อสิ่งอื่นย่อมโมฆะ และพระองค์ผู้ทรงมีชีวิตเป็นนิรันดร์ ﴿ ٱلْحَيُّ ﴾ : ผู้คู่ควรทุกความหมายของการมีชีวิตอันสมบูรณ์ จากการได้ยิน การเห็น ความเดชะนุภาพ พระประสงค์ และอื่นๆ อันเป็นคุณลักษณะตัวตนของพระองค์ เช่นเดียวกัน ﴿ ٱلْقَيُّوْمُ ﴾ : ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งหลาย คุณลักษณะนี้ประกอบอยู่ในการกระทำทั้งหมดของพระองค์ เพราะแท้จริงพระองค์ ผู้ทรงบริหารกิจการด้วยพระองค์เอง และไม่ทรงพึ่งต่อสรรพสิ่งถูกสร้างของพระองค์ และทรงบริหารสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหลาย ดังนั้นพระองค์ทรงบังเกิดมัน และให้มันได้ดำรงชีวิตอยู่ และทรงแผ่ไพศาลทุกสิ่งที่มันต้องยังชีพและอยู่รอด จากการมีชีวิตและการบริหารจัดการอันสมบูรณ์ของพระองค์ เพราะพระองค์นั้น ﴿ ۭ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ ﴾ : โดยที่การ่วงนอน

﴿ ۭ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ ﴾ : และการนอนหลับจะไม่เอาพระองค์ : เพราะการ่วงนอนและการนอนหลับนั้น จะเกิดขึ้นกับสิ่งถูกสร้างที่ทำให้เขานั่นอ่อนแอและอ่อนล้าและกลายสภาพ และสองสิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นกับผู้ทรงยิ่งใหญ่เกรียงไกร และพระองค์ทรงได้บอกว่าพระองค์นั้น ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่งในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน โดยที่พวกเขาทั้งหมดเป็นบ่าวที่ศิโรราบต่อพระองค์ ไม่มีผู้ใดเล็ดลอดจากวงจรมันได้พระองค์ตรัสว่า : ﴿ ۭ إِنَّ كُلَّ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَٱلْاَرْضِ اِلَّا اِتٰى الرَّحْمٰنَ عَبْدًا ﴿ ۱۳ ﴾ ﴾ : “ ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดินเว้นแต่เขาจะมายังพระผู้ทรงกรุณาปรานีในฐานะบ่าวคนหนึ่งที่ศิโรราบ ” ดังนั้นพระองค์คือ พระผู้อำนาจเหนือทุกสิ่งที่อยู่ภายใต้การปกครอง และพระองค์ทรงเป็นเจ้าของคุณลักษณะอำนาจทั้งหลาย และการบริหารจัดการและการปกครองและความยิ่งใหญ่ และส่วนหนึ่งจากอำนาจที่สมบูรณ์ของพระองค์นั้นคือ ไม่มีผู้ใดให้การช่วยเหลือแก่ผู้อื่น ณ ที่พระองค์ได้ นอกจากด้วยอนุมัติของพระองค์เท่านั้น ดังนั้นบรรดาผู้มีหน้ามีตาในสังคมและบรรดาผู้ให้การช่วยเหลือแก่ผู้อื่น พวกเขาเหล่านั้นเป็นบ่าวที่ศิโรราบต่อพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และพวกเขาจะไม่เสนอหน้าให้การช่วยเหลือแก่คนใดจนกว่าพระองค์ทรงอนุมัติแก่พวกเขา “ จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด แท้จริงการไกล่เกลี่ยช่วยเหลือทั้งหมดนั้นเป็นกรรมสิทธิ์แต่พระองค์เพียงพระองค์เดียว อำนาจแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินเป็นของพระองค์ หลังจากนั้นพวกเขาทั้งหลายจะถูกนำกลับไปยังพระองค์ ” และอัลลอฮ์จะไม่ทรงอนุมัติแก่คนหนึ่งคนใดในการไกล่เกลี่ยช่วยเหลือผู้อื่นเว้นแต่บุคคลนั้น พระองค์ทรงพอพระทัย และพระองค์จะไม่ทรงพอพระทัยเว้นแต่เขาจะให้เอกภาพต่อพระองค์และเจริญรอยตามแบบอย่างของบรรดาศาสนทูตของพระองค์ และผู้ใดที่ยังไม่มีคุณสมบัติเช่นนี้ ถือว่าเขาไม่ได้รับสิทธิ์ใดจากการให้การช่วยเหลือผู้อื่น

หลังจากนั้นพระองค์ทรงบอกถึงความรอบรู้ที่แผ่ไพศาลของพระองค์ ว่าแท้จริงพระองค์นั้นผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของมนุษย์ทั้งหลายจากกิจการงานต่างๆที่เกิดขึ้นในอนาคตที่ไม่มีจุดสิ้นสุดของมัน “ **และสิ่งที่อยู่เบื้องหลังของพวกเขา** ” จากกิจการต่างๆที่ผ่านพ้นมาแล้วซึ่งไม่มีขีดจำกัดและไม่มีสิ่งเล็ดลอดออกไปจากความรู้พระองค์ “ **พระองค์ทรงรอบรู้การทรยศของดวงตาและสิ่งที่ทรวงอกปกปิดอยู่** ” แท้จริงสรรพสิ่งถูกสร้างจะไม่มีทางรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่างจากความรู้ของอัลลอฮ์และข้อมูลต่างๆของพระองค์ไปได้ “ **เว้นแต่ด้วยกับสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์** ” จากสิ่งนั้นพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเรียนรู้บางอย่างจากภาคทฤษฎีวิทยาศาสตร์ และการกำหนดสถานะ และมันคือส่วนน้อยเท่านั้น ถ้าจะเทียบกับความรู้ต่างๆของพระผู้ทรงสร้าง ดังเช่นคำพูดของสิ่งถูกสร้างที่รอบรู้อย่างยิ่ง นั่นคือบรรดาศาสนทูต ตลอดจนจนมวลมาลาอิกะฮ์ต่างกล่าวว่า “ **มหาบริสุทธิ์พระองค์ท่านไม่มีความรู้ใดๆแก่พวกข้าพระองค์นอกจากสิ่งที่พระองค์ได้ทรงสอนพวกข้าพระองค์เท่านั้น** ” หลังจากนั้นพระองค์ทรงบอกถึงความยิ่งใหญ่เกรียงไกรของพระองค์ว่า แท้จริง เก้าอี้ของพระองค์นั้นกว้างใหญ่ไพศาลทั่วชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และพระองค์นั้นผู้ทรงดูแลรักขามันทั้งสอง และสิ่งที่อยู่ในมันทั้งสองจากบริวารโลก ด้วยสาเหตุและระบบทั้งหลายที่พระองค์ทรงกำหนดขึ้นในสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง โดยที่การดูแลมันทั้งสองก็ไม่ใช่ภาระหนักแก่พระองค์ เนื่องจากความสมบูรณ์ที่ยิ่งใหญ่ ความเดชะนุภาพ ความแผ่วิทย์ปัญญาอันกว้างไกลในการวางกฎเกณฑ์ต่างๆของพระองค์ “ **พระผู้ทรงสูงส่ง** ” ด้วยพระองค์เอง อยู่เหนือทุกสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง และพระผู้ทรงสูงส่งด้วยคุณลักษณะอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และพระผู้ทรงสูงส่งซึ่งเป็นผู้มีอำนาจเบ็ดเสร็จเหนือสิ่งถูกสร้างทั้งหมด และสิ่งที่ถูกบังเกิดทั้งหลาย ย่อมศิโรราบและจำนนต่อพระองค์อย่างจำยอม “ **ผู้ทรงยิ่งใหญ่เกรียงไกร** ” คือนามชื่อที่รวมไว้ทุกคุณลักษณะของความยิ่งใหญ่เกรียงไกร ความรุ่งโรจน์ และความตระหง่าน ผู้ซึ่งบรรดาหัวใจทั้งหลายจงรัก และวิญญาณทั้งหลายเทิดทูนเกียรติอันยิ่งใหญ่แต่พระองค์ และบรรดาผู้รู้จักพระองค์ย่อมรู้ดีว่า ทรงยิ่งใหญ่เหนือทุกสรรพสิ่งทั้งหลาย และแม้ว่าสิ่งนั้นจะมีลักษณะที่ยิ่งใหญ่เพียงใด แต่สิ่งนั้นย่อมจำนนลงในที่สุด เนื่องจากความยิ่งใหญ่ของพระผู้สูงส่งเกรียงไกร.

และโองการนี้ได้รวบรวมเนื้อหาความหมายที่ยิ่งใหญ่ที่สุด สมควรแล้วที่เป็นโองการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในอัลกุรอาน และสมควรอย่างยิ่งสำหรับใครที่ได้อ่านโองการนี้ อย่างใคร่ครวญพิณิจพิจารณา เข้าใจอย่างถ่องแท้ จะพบว่าหัวใจของเขาเต็มเปี่ยมไปด้วยความมั่นคงอย่างแน่นหนา ทั้งความรู้และการศรัทธาที่เพิ่มขึ้น และจะได้รับการคุ้มครองให้ออกห่างจากความชั่วร้ายต่างๆของชัยฏอน.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลซัลซะละฮ์ ถูกประทาน ณ นครมาดีนะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝١ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝٢ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۝٣ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝٤ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ ۝٦ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝٧ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝٨ ﴾

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานีผู้ทรงเมตตาเสมอ

เมื่อแผ่นดินถูกให้ไหวอย่างสั่นสะท้านของมัน ✽ และเมื่อแผ่นดินได้ระบายของหนักของมันออกมา ✽ และมนุษย์จะกล่าวว่า เกิดอะไรขึ้นแก้มันเล่า ✽ ในวันนั้นมันจะบอกข่าวคราวของมัน ✽ ว่าแท้จริงพระเจ้าได้มีบัญชาแก้มัน ✽ ในวันนั้นมนุษย์จะกระจายออกมาเป็นหมู่ ๆ เพื่อพวกเขาจะถูกให้เห็นผลงานของพวกเขา ✽ ดังนั้นผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน ✽ ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละอองธุลีเขาก็จะเห็นมัน ✽ .

(๑-๒). พระองค์ทรงบอกถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในวันสิ้นโลก แท้ที่จริงแผ่นดินนั้นจะสั่นไหวและเคลื่อนที่ และแปรปรวนจนกระทั่งมันนั้นได้หล่นลงมาจากเบื้องบนที่สูงตระหง่านจากสิ่งก่อสร้าง แล้วภูเขาทั้งหลายมันก็พังทลายร่วงหล่นลงมาอย่างราบเรียบ จนกลายเป็นที่ราบโล่งเตียน จะไม่เห็น ณ ที่นั้น เป็นกลุ่มและที่ดอนโคก ﴿ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴾ : และเมื่อแผ่นดินได้ระบายของหนักของมันออกมา คือการระบายสิ่งที่อยู่ภายในของมัน จากบรรดาสรรพสิ่งที่ตายไปแล้ว และขุมทรัพย์อันมีค่าต่างๆไหลออกมา.

(๓). ﴿ وَقَالَ الْإِنْسَانُ ﴾ : และมนุษย์จะกล่าวว่า คือว่าเมื่อเขาเห็นสิ่งที่ปกปิดอยู่นั้น มันเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่ที่เกิดขึ้น ﴿ مَا لَهَا ﴾ : เกิดอะไรขึ้นแก้มันเล่า คือ อะไรเล่าที่ไหลออกมา ?!

(๔-๕). ﴿ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ ﴾ : ในวันนั้นแผ่นดินมันจะบอก ﴿ أَخْبَارَهَا ﴾ : คือมันจะเป็นพยานปากสำคัญแก่บรรดาผู้ประพฤดีและชั่วบนหน้าแผ่นดินของมันจากกาลก่อน ดังนั้นแผ่นดินคือรูปประโยคหนึ่งของการเป็นพยาน พวกมันนั้นจะเป็นพยานแก่ปวงบ่าวของพระองค์ที่เคยประพฤดีทั้งหลาย ﴿ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ﴾ : ว่าแท้จริงพระเจ้าได้บัญชาแก้มันแล้ว คือพระองค์ได้สั่งใช้ให้มันบอกถึงการทำงานที่เกิดขึ้นบนพื้นโลกโดยที่มันจะไม่ฝ่าฝืนต่อคำสั่งของพระองค์แต่อย่างใด.

(๖). ﴿يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ﴾ : ในวันนั้นมนุษย์จะกระจายออกมาจากสถานที่รวมตัวในวันกิยามะฮ์ ตอนนั้นอัลลอฮ์ทรงพิพากษาระหว่างพวกเขา ﴿أَشْتَاتًا﴾ : คือเป็นหมู่ๆที่ต่างกันออกไป

﴿يُرَوُّوا أَعْمَالَهُمْ﴾ : เพื่ออัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาเห็นสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำจากความชั่วและความดีต่างๆที่ผ่านมา และให้พวกเขาเห็นถึงการตอบแทนของพระองค์ที่ครบถ้วน.

(๗-๘). ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾﴾ : “ ดังนั้น ผู้ใดกระทำความดีหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน ส่วนผู้ใดกระทำความชั่วหนักเท่าละอองธุลี เขาก็จะเห็นมัน ” และนี่หมายถึงความดีและความชั่วทั้งหมด เพราะว่าสิ่งนี้ เมื่อเขาเห็นหนักเท่าละอองธุลี ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่เบาที่สุด และใหญ่กว่านั้นย่อมเป็นสิ่งที่ง่ายตายกว่าที่จะเห็นมัน ดังที่อัลลอฮ์ตรัสว่า :

﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّخَضَّرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا﴾ آل عمران : ๓๐
 ความว่า : “ วันที่แต่ละชีวิตพบความดีที่ตนได้ประกอบไว้ถูกนำมาอยู่ต่อหน้า และความชั่วที่ตนได้ประกอบไว้ด้วย แต่ละชีวิตนั้นชอบ หากว่าระหว่างตนกับความชื่อนั้นจะมีระยะทางที่ห่างไกล ” ๔๙ : الكهف ﴿وَوَجَدُوا مَّا عَمِلُوا حَاضِرًا ﴿٤٩﴾﴾ ความว่า : “ และพวกเขาได้พบสิ่งที่พวกเขาได้ปฏิบัติไว้ปรากฏอยู่ต่อหน้า ” และในการทำงานนี้เป็นการส่งเสริมให้ทำความดี ถึงแม้ว่าจะเล็กน้อยก็ตาม และเป็นการสำทับให้ออกห่างจากการประพฤดิชั่วถึงแม้ว่ามันจะเบาก็ตาม.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลอาติยาต ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالْعَدِيَّتِ صَبْحًا ﴿١﴾ فَأَلْمُورِبَتِ قَدْحًا ﴿٢﴾ فَأَلْمَغِيرَاتِ صُبْحًا ﴿٣﴾ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ﴿٤﴾
 فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ﴿٥﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴿٦﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ﴿٧﴾
 وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ ﴿٨﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ﴿٩﴾ وَحُصِّلَ مَا فِي
 الصُّدُورِ ﴿١٠﴾ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ﴿١١﴾﴾

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ

ขอสาบานด้วยม้าที่ส่งเสียงหอบขณะวิ่ง ✨ แล้วด้วยม้าที่ก๊อบเท้าของมันตีกับหินจนเกิดประกายไฟ ✨ แล้วด้วยม้าที่จู่โจมศัตรูในยามเช้า ✨ แล้วมันได้ทำให้ฝุ่นตลบฟุ้งในยามนั้น ✨ แล้วมันได้

บุกเข้าไปท่ามกลางหมู่ศัตรูในยามนั้น ✨ แท้จริงมนุษย์เป็นผู้เนรคุณต่อพระเจ้าของเขา ✨ และแท้จริงเขาได้เป็นพยานต่อการนั้นอย่างแน่นอน ✨ และแท้จริงเขามีความหวงแหน เพราะรักในทรัพย์สินสมบัติ ✨ เขาไม่รู้ดอกหรือว่า เมื่อสิ่งที่อยู่ในหลุมฝังศพถูกให้ฟื้นขึ้นมา ✨ และสิ่งที่อยู่ในหัวอกถูกเผยออก ✨ แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาในวันนั้น ทรงตระหนักในพวกเขาอย่างแน่นอน ✨.

(๑). อัลลอฮ์ทรงสาบานต่อม้าและสิ่งต่างๆที่อยู่ในโองการของพระองค์อันสวยงาม และความโปรดปรานต่างๆของพระองค์ที่ประจักษ์แก่สิ่งถูกสร้างได้รับรู้โดยทั่วกัน และพระองค์ทรงสาบานต่อสิ่งนั้นในสภาพที่สัตว์ชนิดอื่นๆไม่สามารถเทียบสิ่งนั้นได้ ดังที่พระองค์ตรัสว่า :

﴿ وَالْمَدْيَنَ صَبْحًا ﴾ ขอสาบานด้วยม้าที่ส่งเสียงหอบขณะวิ่ง โจมตีอย่างแข็งกล้าจนมีเสียงการหายใจของมันในทรวงอกขณะที่มันได้จู่โจมศัตรู.

(๒). ﴿ لَمُورٍ بَيْنَ يَدَيْهِ ﴾ : แล้วด้วยม้าที่กลีบเท้าของมันปะทะกับหิน ﴿ مَدَنًا ﴾ : จนเกิดประกายไฟจากกลีบเท้าของมันและความแข็งแกร่งของมันเมื่อมันได้จู่โจมศัตรู.

(๓). ﴿ فَالْمُغِيرَاتِ ﴾ : แล้วด้วยม้าที่จู่โจมท่ามกลางศัตรู ﴿ صَبْحًا ﴾ : ในตอนเช้า และนั่นคือส่วนมากแล้วเป็นการจู่โจมในตอนยามเช้า.

(๔-๕). ﴿ فَالْمُتَرَبِّدِ ﴾ : แล้วมันทำให้ คือในขณะที่มันจู่โจมกับศัตรู ﴿ نَقْعًا ﴾ : ฝุ่นตลบฟุ้งในยามนั้น

﴿ فَوَسَطْنَ بِهِ ﴾ : แล้วมันได้บุกเข้าไป คือพร้อมกับผู้ขี่มัน ﴿ جَمْعًا ﴾ : คือมันบุกพุ่งตรงไปยังท่ามกลางหมู่ศัตรูจำนวนมากที่คอยจู่โจมต่อพวกเขา.

(๖). และมีสิ่งที่ถูกสาบานอื่นอีก พระองค์ตรัสว่า : ﴿ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ﴾ : “ แท้จริงมนุษย์เป็นผู้เนรคุณต่อพระเจ้าของเขา ” : คือการหวงแหนสำหรับความดีที่เป็นสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ดังนั้นธรรมชาติที่ติดตัวมนุษย์ซึ่งพระองค์ทรงสร้างไว้ แท้จริงตัวของเขามักจะไม่มีจิตใจเพื่อแม่และเสียสละบางอย่างให้แก่ผู้อื่นอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ แต่เดิมที่มนุษย์นั้น มักจะเกียจคร้านและหวงแหนสิทธิต่างๆที่เขาครอบครองอยู่ไม่ว่าจะเป็นทั้งทรัพย์สินและร่างกาย นอกจากใครที่อัลลอฮ์ทรงให้ทางนำเท่านั้น และหลุดพ้นจากคุณลักษณะเหล่านี้ได้ โดยการมีอุปนิสัยที่มีจิตใจเอื้อเฟื้อเพื่อแม่ รู้จักแบ่งปันสิทธิให้แก่ผู้อื่น.

(๗). ﴿ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذِكْرِ لَشِيدٍ ﴾ : “ และแท้จริงเขาได้เป็นพยานต่อการนั้นอย่างแน่นอน ” : คือมนุษย์ย่อมรู้ดีสิ่งที่ตนเองประพฤตินี้ไม่ว่าการหวงแหน และการเนรคุณ แน่แน่นอนเขาก็จะเป็นพยานต่อการนั้น โดยไม่ปฏิเสธและคัดค้านใดๆทั้งสิ้น เพราะสิ่งนั้นเป็นเรื่องที่ประจักษ์ชัดอยู่แล้ว และคำว่า เขาในโองการนี้ อาจจะย้อนกลับไปยังอัลลอฮ์ผู้ทรงเป็นพยาน คือแท้จริงบ่าวนั้นเป็นผู้เนรคุณต่อพระเจ้าของเขา และอัลลอฮ์ก็จะเป็นพยานในการนั้น ในความหมายนี้เป็นการสำคัญขู่เชิญอย่างรุนแรง สำหรับใครที่เนรคุณต่อพระองค์ ว่าแท้จริงอัลลอฮ์ทรงเป็นพยานในการนั้น.

(๘). ﴿وَإِنَّهُ﴾ : และแท้จริงมนุษย์นั้น ﴿لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ﴾ : มีความห่วงหาพันเพราะรักในทรัพย์สมบัติ ﴿لَشَدِيدٌ﴾ : รักอย่างมากต่อทรัพย์สิน และความรักของเขานั้นส่งผลให้เขาละเลยต่อสิทธิหน้าที่ที่จำเป็นอันควรปฏิบัติ โดยเอาอารมณ์ตนเองอยู่เหนือความพอพระทัยของพระเจ้าของเขา ทั้งหมดนี้เป็นความคิดอันสั้นแค่ว่าเพียงโลกนี้เท่านั้น และเมินเฉยต่อโลกหน้า.

(๙-๑๐). ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงส่งเสริมให้เขามีความเกรงกลัวต่อวันที่จะถูกสาบแช่ง ถ้อยคำที่ว่า :

﴿أَفَلَا يَعْلَمُ﴾ : คนที่หลงระเริงนี้ เขาไม่รู้ดอกหรือว่า ﴿إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ﴾ : เมื่อสิ่งที่อยู่ในหลุมฝังศพถูกให้ฟื้นคืนชีพ : คืออัลลอฮ์จะทรงนำบรรดาผู้ล่วงลับไปแล้วออกมาจากหลุมศพของพวกเขา เพื่อให้พวกเขาพร้อมตัวกันและให้พวกเขาฟื้นคืนชีพ ﴿وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾ : และสิ่งที่อยู่ในหัวใจถูกเผยออก : คือความดีและชั่วมันได้เผยและปรากฏออกมาให้เห็น และสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในหัวใจ กลายเป็นว่าเรื่องลับนั้น เปิดเผย และสิ่งซ่อนเร้นนั้น จะโผล่ให้เห็น และประจักษ์ชัดต่อหน้ามวลชนทั้งหลาย ตามผลพวงที่พวกเขาประกอบกันไว้.

(๑๑). ﴿إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ﴾ : แท้จริงพระเจ้าของพวกเขาในวันนั้น ทรงตระหนักในพวกเขาอย่างแน่นอน คืออัลลอฮ์ทรงรู้ดีถึงการทำงานของพวกเขาก็ทั้งเปิดเผยและซ่อนเร้นปิดบัง ทั้งที่เป็นเรื่องเล็กและใหญ่ และพระองค์ทรงตอบแทนพวกเขาตามนั้น และพระองค์ทรงเน้นย้ำเรื่องราวของพวกเขาในวันนั้น พร้อมกันนั้นพระองค์เป็นผู้ทรงรอบรู้ดีทุกก้าวเดินของพวกเขาอยู่ตลอดเวลา เพราะเป้าหมายของการตอบแทนการทำงานที่กระทำ เกิดจากความรอบรู้และการสอดส่องดูแลของพระองค์.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลกอริอะฮ์ ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ الْقَارِعَةُ ١ مَا الْقَارِعَةُ ٢ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ٣ يَوْمَ يَكُونُ
النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ٤ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ
٥ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ٦ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ٧ وَأَمَّا مَنْ

خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴿٨﴾ فَأُمَّهُ هَاوِيَةٌ ﴿٩﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ﴿١٠﴾ نَارٌ حَامِيَةٌ ﴿١١﴾

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ

อัลกอริอะฮ์ ❁ อัลกอริอะฮ์นั้นคืออะไร ❁ และอะไรที่ทำให้เจ้าได้รู้ว่าอัลกอริอะฮ์นั้นคืออะไร ❁ วันที่มนุษย์จะเป็นเช่นแมลงเม่าที่กระจายว่อน ❁ และบรรดาภูเขาจะเป็นเช่นชนสัตว์ที่ปลิวว่อน ❁ ส่วนผู้ที่ตราซุขของเขาหนัก ❁ เขาก็จะอยู่ในการมีชีวิตที่ผาสุก ❁ และส่วนผู้ที่ตราซุขของเขาเบา ❁ ที่พำนักของเขาก็คือเหวลึก (ฮาเวียฮ์) ❁ และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่าเหวลึกคืออะไร ❁ คือไฟอันร้อนแรง ❁.

(๑-๓). ﴿الْفَارِعَةُ﴾ : อัลกอริอะฮ์ คือส่วนหนึ่งจากบรรดานามชื่อของวันสิ้นโลก สาเหตุที่ถูกเรียกเช่นนี้คือ เนื่องจากมันทำให้มนุษย์หยุดตะลึงและทำให้พวกเขาสะพรึงกลัวต่อสภาวะอันเลวร้าย ด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงให้เหตุการณ์ในครั้งนี้ดูยิ่งใหญ่มหึมา พระองค์ตรัสว่า :

﴿الْفَارِعَةُ ﴿١﴾ مَا الْفَارِعَةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْفَارِعَةُ ﴿٣﴾﴾ : “ อัลกอริอะฮ์ อัลกอริอะฮ์นั้นคืออะไร ? และอะไรที่ทำให้เจ้าได้รู้ว่าอัลกอริอะฮ์นั้น คืออะไร ? ”

(๔). ﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ ﴿٤﴾﴾ : วันที่มนุษย์จะเป็น คือเนื่องจากความวิตกกังวลและความน่าสะพรึงกลัวอย่างรุนแรง ﴿كَالْفَرَاشِ الْمَبْتُوثِ﴾ : ดังเช่นแมลงเม่าที่กระจายว่อน คือ แมลงเม่าที่กระจายเป็นกลุ่มก้อนกันจนเป็นคลื่น ส่วนแมลงเม่ามันเป็นสัตว์ชนิดหนึ่งที่พบได้ในตอนกลางคืน บินว่อนเป็นกลุ่มก้อน โดยมันไม่รู้ว่าจะบินว่อนไปทางใด หากเมื่อมีเพลิงไฟจุดให้ มันก็จะบินโหมกระหน่ำโดยมีทันรู้ตัว ดังนั้นนี้แหละ คือสภาพของมนุษย์ที่มีสติปัญญา.

(๕). และส่วนบรรดาภูเขาที่ถูกตรึงตระหง่านจะกลายเป็น ﴿كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوثِ﴾ : เช่นชนสัตว์ที่ปลิวว่อน คือประหนึ่งชนสัตว์ที่ปลิวว่อน ซึ่งเหลือเพียงเศษผงที่อ่อนนิ่มล่องลอยกระจัดกระจายไปตามสัมผัสมอันแผ่วเบา พระองค์ตรัสว่า : ٨٨ : ﴿وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ كَمَرِّ السَّحَابِ﴾ : ความว่า : “ และเจ้าจะเห็นขุนเขาทั้งหลาย เจ้าจะคิดว่ามันติดแน่นอยู่กับที่ แต่มันล่องลอยไปเช่นการล่องลอยของเมฆ ” หลังจากนั้นมันก็จะกลายเป็นละอองฝุ่นที่ปลิวว่อน กลายสภาพจนมองไม่เห็นสิ่งใดปรากฏ เมื่อนั้นตราซุขก็จะถูกวางขึ้น และมนุษย์ก็จะกลายเป็นสองกลุ่ม : บรรดาผู้ได้รับความผาสุก และบรรดาผู้ตกกระท้ำลำบาก.

(๖-๗). ﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ﴿٦﴾﴾ : “ ส่วนผู้ที่ตราซุขของเขาหนัก ” คือความดีต่างๆของเขาหนักกว่าความชั่ว ﴿فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿٧﴾﴾ : “ เขาก็จะอยู่ในการมีชีวิตที่ผาสุก ” คือบรรดาสวรรค์อันสถาพร.

(๘-๑๑). ﴿ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ﴾ : “ และส่วนผู้ที่ตราชูของเขาเบา ” คือถ้าหากความดีของเขาไม่เท่ากับความชั่ว ﴿ فَأَمُّهُ هَاوِيَةٌ ﴾ : “ ที่พำนักของเขาก็คือเหวลึก ” คือที่กลับไปของเขา และที่พำนักของเขาคือนรกซึ่งเป็นส่วนหนึ่งจากนามชื่อที่เรียกว่า อัลฮาวียะฮ์ เป็นเหวนรกประหนึ่งแม่ที่คอยปรนนิบัติเขา พระองค์ตรัสว่า : ﴿ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴾ : “ แท้จริงการลงโทษของมันนั้น มันคงอยู่ตลอดไป ” มีการอธิบายความหมายว่า : ดังนั้นจุดสุดยอดของมันคือ บ่อแม่อัลฮาวียะฮ์ที่อยู่ในนรก หมายความว่า เขาจะถูกโยนในนรกบนส่วนหัวของมัน.

﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ﴾ : “ แล้วอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่าเหวลึกคืออะไร ? ” สำนวนอย่างนี้เป็น การแสดงถึงเรื่องราวที่ยิ่งใหญ่ หลังจากนั้นได้อธิบายด้วยคำตรัสของพระองค์ที่ว่า :

﴿ نَارُ حَامِيَةٍ ﴾ : “ คือไฟอันร้อนแรง ” เปลวไฟที่ร้อนระอุ ถ้าเทียบกับความร้อนของไฟที่มีอยู่ บนโลกนี้ถึง ๗๐ เท่า ข้าแต่พระองค์เราขอความคุ้มครองให้พ้นจากสิ่งนั้นด้วยเถิด.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัตตะกาซุร ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ أَلْهَنَكُمْ التَّكَاثُرُ ① حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ② كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ③ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ④ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ⑤ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ⑥ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ⑦ ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ⑧ ﴾

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ การสะสมทรัพย์สมบัติเพื่ออวดอ้างได้ทำให้พวกเขาเจ้าเพลิดเพลิด ✪ จนกระทั่งพวกเขาเจ้าได้เข้าไป เยือนหลุมฝังศพ ✪ เปล่าเลย พวกเขาเจ้าจะได้อู ✪ แล้วก็เปล่าเลย พวกเขาเจ้าจะได้อู ✪ มิใช่เช่นนั้น ถ้าพวกเขาเจ้าได้รู้อย่างแท้จริงแล้ว ✪ แน่نون พวกเขาเจ้าจะเห็นไฟที่ลุกโชน ✪ แล้วแนนนอนพวกเขาเจ้า จะได้เห็นมัน ด้วยสายตาที่แน่ชัด ✪ แล้วในวันนั้นพวกเขาเจ้าจะถูกสอบถามเกี่ยวกับความโปรดปรานที่ได้รับ (ในโลกดุนยา) ✪.

(๑). อัลลอฮ์ทรงกล่าวสำหรับแก่ปวงบ่าวของพระองค์ถึงการหมกมุ่นของพวกเขาที่ไม่บังควรจากสิ่ง
ที่พวกเขาถูกสร้างมาเพื่อการเคารพสักการะต่อพระองค์แต่เพียงผู้เดียว โดยไม่มีภาคีใด ๆ ต่อ
พระองค์ และเพื่อให้การรู้จักพระองค์ และเพื่อมุ่งกลับยังสู่พระองค์ และเพื่อมอบความรักแด่
พระองค์ให้เหนือกว่าสรรพสิ่งทั้งหลาย ﴿أَهْنِكُمْ﴾ : ได้ทำให้พวกเขาเจ้าเพลิดเพลิน คือจากสิ่งที่จะ
ถูกกล่าวหลังจากนี้คือ ﴿أَكْرَبُ﴾ : การสะสม และพระองค์ก็มีได้ระบุสิ่งนั้น แสดงว่าทุกสิ่ง
ที่บรรดานักสะสม และพวกเขาต่างภาคภูมิใจสิ่งที่พวกเขาสะสมกันทั้งทรัพย์สินสมบัติ ลูกหลาน พวก
พ้องที่คอยช่วยเหลือ กองทหาร คนรับใช้ ตลอดจนตำแหน่งทางสังคมหรืออื่นๆ ที่มีเป้าหมายเพื่อ
การสะสมโอ้อวดผู้อื่น และไม่มีจุดประสงค์เพื่ออัลลอฮ์.

(๒). ดังนั้นการเมินเฉย การเพลิดเพลิน และการหมกมุ่นของพวกเขาทั้งนี้ยังคงดำเนินอยู่ต่อไป.

﴿حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾ : “ จนกระทั่งพวกเขาเจ้าได้เข้าไปเยือนหลุมฝังศพ ” คือจนกระทั่ง ณ ตอนนั้น
สิ่งที่ปกปิดอยู่ก็เผยออกมา แต่ถึงอย่างไรก็ตามพวกเขาทั้งนี้มีโอกาสย้อนกลับไปแก้ตัวอีกครั้งได้ คำ
ตรัสของพระองค์ได้บ่งบอกว่า : ﴿حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ﴾ : คือโลกแห่งอัลบารซัค โลกที่ทอดสะพานสู่วัน
สิ้นโลก เหตุที่อัลลอฮ์ทรงเรียกพวกเขาว่า หมูผู้มาเยือน โดยมีทรงเรียกพวกเขาว่า หมูผู้พำนัก
อาศัย อันเนื่องมาจากว่าจะมีการฟื้นคืนชีพและการตอบแทนการงานเกิดขึ้นในโลกหน้าอีกครั้งหนึ่ง
โลกแห่งการวัดโดยไม่มีวันสูญสลาย.

(๓-๖). และด้วยเหตุนี้พระองค์ทรงขู่สำหรับพวกเขาว่า :

﴿كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٢﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ﴿٥﴾﴾

ความว่า : “ เปล่าเลยพวกเขาเจ้าจะได้อ่าน ” “ แล้วก็เปล่าเลยพวกเขาเจ้าจะได้อ่าน ” “ มิใช่เช่นนั้นถ้า
พวกเขาเจ้าได้อ่านอย่างแท้จริงแล้ว ” คือ ถ้าหากพวกเขาเจ้าทั้งหลายได้อ่านถึงสิ่งที่อยู่เบื้องหน้าของสุเจ้า
ทั้งหลายอย่างถ่องแท้ ในสิ่งที่การสะสมได้ทำให้สุเจ้าทั้งหลายหลงระเริง และแน่นอนสุเจ้า
ทั้งหลายก็จะรีบเร่งประกอบคุณงามความดี แต่ทว่าสุเจ้าทั้งหลายขาดความรู้ที่แท้จริงในเรื่อง
ดังกล่าว เลยทำให้สุเจ้าทั้งหลาย มีสภาพอย่างที่เราเห็น .

﴿لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ﴾ : “ แน่นอนพวกเขาเจ้าจะเห็นไฟที่ลุกโชน ” คือแน่นอนพวกเขาเจ้าทั้งหลายจะ
เห็นในวันปรโลก แล้วพวกเขาก็จะเห็นไฟลุกโชนที่อัลลอฮ์ทรงเตรียมไว้แล้วแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ
ศรัทธา.

(๗). ﴿كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ﴾ : “ และแน่นอนพวกเขาเจ้าจะได้เห็นมันด้วยสายตาที่แนชัด ” คือ
การเห็นด้วยตาเปล่า เหมือนที่อัลลอฮ์ตรัสว่า :

﴿وَرَأَى الْمَجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَافِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عِنْدَهَا مَصْرَفًا ﴿٥٣﴾﴾ الكهف : ๕๓

“ และพวกเขากระทำผิดมองเห็นไฟนรกพวกเขาก็รู้ว่าแน่นอนพวกเขาตนจะตกลงไปในนั้นและพวกเขา
เขาจะไม่พบทางรอดจากมันไปได้เลย ” .

(๘) ﴿ ثُمَّ لَتَسْتَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴾ : “ แล้วในวันนั้นพวกเจ้าจะถูกสอบถามเกี่ยวกับความโปรดปรานที่ได้รับ ” คือการที่พวกเจ้าทั้งหลายได้รับความโปรดปรานในโลกนี้แล้วพวกเจ้าทั้งหลายได้มีการขอบคุณต่อพระองค์แล้วหรือยัง และได้ให้การปฏิบัติต่อสิทธิของอัลลอฮ์ในการนั้นแล้วหรือยัง และพวกเจ้าทั้งหลายได้ใช้จ่ายมันบนการฝ่าฝืนต่ออัลลอฮ์ไหม ดังนั้นพระองค์ทรงให้ความโปรดปรานแก่พวกเจ้าเป็นความโปรดปรานที่สูงส่ง และประเสริฐยิ่งมิใช่หรือ ? หรือว่าพวกเจ้าทั้งหลายได้หลงระเริงกับมันจนทำให้พวกเจ้าทั้งหลายมิได้ขอบคุณต่อพระองค์ และยังไปกว่านั้นบางทีพวกเจ้าทั้งหลายได้ใช้สอยมันบนการฝ่าฝืนต่างๆต่อพระองค์ ถึงอย่างไรก็ตามพระองค์ทรงลงโทษพวกเจ้าทันทีมิใช่หรือ ? อัลลอฮ์ตรัสว่า :

﴿ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلْهَبْتُمْ طِبْيَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ

تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمَا كُنتُمْ تَسْقُونَ ﴿٢٠﴾ الأحقاف : ٢٠

ความว่า : “ และวันที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาจะถูกนำมาอยู่ต่อหน้าไฟนรกจะมีเสียงกล่าวแก่พวกเขาว่า พวกเจ้าได้เอาสิ่งดีงามทั้งหลายของพวกเจ้าในโลกนี้ไปแล้วและพวกเจ้าได้มีความสำราญกับมันแล้ว ฉะนั้นวันนี้พวกเจ้าจะได้รับการตอบแทนด้วยการลงโทษอันอัปยศเนื่องด้วยพวกเจ้าหยิ่งยโสในแผ่นดินโดยไม่เป็นธรรม และเนื่องด้วยพวกเจ้าฝ่าฝืน ” .

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลอ์ซร์ ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ

ขอสาบานด้วยกาลเวลา ✨ แท้จริงมนุษย์นั้น อยู่ในการขาดทุน ✨ นอกจากบรรดาผู้ศรัทธาและกระทำความดีทั้งหลาย และตักเตือนกันและกันในเรื่องที่เป็นสัจธรรม และตักเตือนกันและกันให้มีความอดทน ✨ .

(๑-๓). พระองค์ทรงสาบานกับการเวลาซึ่งมันคือ ช่วงเวลากลางคืนและกลางวัน ซึ่งช่วงนั้นเป็นช่วงเวลาทำกิจกรรม และงานต่างๆของบ่าว แท้จริงมนุษย์ทั้งหมดนั้นเป็นผู้ขาดทุน และผู้ขาดทุนมิใช่หมายถึงว่าเขาได้รับกำไรแต่อย่างใด ทั้งนี้การขาดทุนมีระดับที่หลากหลายและแตกต่างกันออกไป บางทีเขาอาจเป็นผู้ขาดทุนอย่างหมดตัว เช่นสภาพของผู้ขาดทุนทั้งโลกนี้และโลกหน้าและความโปรดปรานได้ผ่านพ้นเขาไปแล้ว และเขาสมควรที่จะได้รับไฟนรกที่ลุกโชนเป็นการตอบแทน และบางทีเขาอาจเป็นผู้ขาดทุนแค่บางประการ และด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์ทรงเหมารวมความขาดทุนสำหรับทุกคน เว้นแต่ผู้ใดที่มีคุณลักษณะ ๔ ประการดังนี้ :

❁ การศรัทธาด้วยสิ่งที่อัลลอฮ์บัญชา ด้วยการศรัทธามั่นต่อพระองค์และการศรัทธาจะไม่เกิดขึ้น หากปราศจากความรู้ เพราะมันคือส่วนหนึ่งที่จะมาเติมเต็มสิ่งนั้น.

❁ การประกอบคุณงามความดี และนั่นหมายรวมถึงการกระทำดีทั้งหลาย ทั้งภายนอกและภายในที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของอัลลอฮ์ และมนุษย์ด้วยกันทั้งภาคบังคับและภาคส่งเสริมให้กระทำ.

❁ การสั่งเสียซึ่งกันและกันด้วยัจธรรม ซึ่งมันคือหลักศรัทธาและการประพฤติดี คือการสั่งเสียกันและกันในเรื่องดังกล่าว ตลอดจนการส่งเสริมและเสริมสร้างความรักในสิ่งนั้น.

❁ การสั่งเสียซึ่งกันและกันให้มีความอดทน ต่อการเชื่อฟังอัลลอฮ์ และปลื้มตัวออกห่างจากการฝ่าฝืนต่อพระองค์ และการอดทนต่อการกำหนดสภาวะต่างๆที่แสนเจ็บปวด ส่วนสองเรื่องแรก มนุษย์ต้องเป็นผู้เติมเต็มมันเอง และสองเรื่องสุดท้ายต้องอาศัยคนอื่นช่วยเติมเต็มซึ่งกันและกัน และการเติมเต็มให้เกิดความสมบูรณ์ ๔ ประการนี้ เขาย่อมปลอดภัยจากความขาดทุน และได้รับชัยชนะด้วยผลกำไรอันใหญ่หลวงแน่นอน.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลฮุมะซะฮ์ ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ﴿١﴾ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ، ﴿٢﴾ يُحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ

أَخْلَدَهُ، ﴿٣﴾ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ﴿٤﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ ﴿٥﴾ نَارُ اللَّهِ

الْمُوقَدَةُ ﴿٦﴾ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْآفَاقِ ﴿٧﴾ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ﴿٨﴾

فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ﴿٩﴾ ﴿١﴾

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ

ความหายนะจงประสบแก่ทุกผู้निทาและผู้ใส่ร้ายผู้อื่น ❁ ซึ่งเขาสะสมทรัพย์สมบัติและหมั่นนับมันอยู่เสมอ ❁ โดยคิดว่าทรัพย์สมบัติของเขานั้นจะทำให้เขาอยู่ได้ตลอดไป ❁ มิใช่เช่นนั้นแน่นอนเขาจะถูกโยนลงไปไนไฟนรก (อัลฮุฎามะฮฺ) ❁ และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่า ไฟนรก (อัลฮุฎามะฮฺ) นั้นคืออะไร ❁ คือไฟของอัลลอฮ์ที่ถูกจุดให้ลุกโชน ❁ ซึ่งมันจะลุกไหม้เข้าไปในหัวใจ ❁ แท้จริงมันจะลุกไหม้คลุมบนพวกเขาอย่างมิดชิด ❁ อยู่ในสภาพของเสาสูงชะลูด ❁ .

(๑). ﴿وَيْلٌ﴾ : ความหายนะ คือการขู่สาหัส และความพินาศ และการลงโทษอย่างมหันต์.

﴿لِكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ : “ แต่ทุกผู้ินทาและผู้ใส่ร้ายผู้อื่น ” คือผู้ที่ินทาผู้อื่นด้วยสีหน้า พฤติกรรม และวาจา ส่วนผู้ินทานั้น : มักจะตำหนิผู้อื่นและด่าทอผู้อื่นด้วยท่าทางและ พฤติกรรม ส่วนผู้ใส่ร้ายนั้น : มักตำหนิผู้อื่นด้วยถ้อยคำวาจา.

(๒). และจากลักษณะของผู้ินทาผู้ใส่ร้าย เขาจะไม่ให้ความสำคัญใดๆ นอกจากสะสมทรัพย์สมบัติและหมั่นนับมัน และมีความหวังแทน และไม่ปรารถนาในการบริจาคมัน ในหนทางแห่ง ความดี และเชื่อมสัมพันธ์เครือญาติเป็นต้น.

(๓). ﴿يَحْسَبُ﴾ : โดยคิดด้วยสติปัญญาอันโง่เขลา ﴿أَنَّمَا أَخْلَدُوا﴾ : “ ว่าแท้จริงทรัพย์สมบัติ ของเขานั้น จะทำให้เขาอยู่อย่างนิรันดร์ ” ในโลกนี้ ดังนั้นการหมกมุ่น และการริบเร่งของเขา ทั้งหมดนี้ เพื่อการกอบโกยทรัพย์ ซึ่งเขาคิดว่ามันนั้นจะยืนอายุขัยของเขาให้ยาวออกไป โดยที่เขา มิทันทราบว่แท้จริงการตระหนี่จะบั่นทอนอายุขัย และบ่อนทำลายโครงสร้างสังคม และแท้จริง ความดีนั้นจะเพิ่มอายุขัย.

(๔-๗). ﴿كَلَّا لَيُبَدِّلَنَّهُ فِي الْخَطْمَةِ﴾ : มิใช่เช่นนั้น แน่นอนเขาจะถูกโยน ลงไปในไฟนรกอัลฮุฎฏอ มะฮีย ﴿وَمَا آدْرَاكَ مَا الْخَطْمَةُ﴾ : และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้ารู้ได้ว่า อัลฮุฎฏอมะฮียนั้นคืออะไร คือ เป็นสำนวนที่บ่งบอกถึงความยิ่งใหญ่ความน่าสะพรึงกลัวของมัน หลังจากนั้นพระองค์ทรงอธิบาย ว่า ﴿تَأْوِيلُ الْمُؤَفَّدَةِ﴾ : คือไฟของอัลลอฮ์ที่ถูกจุดให้ลุกโชน เชื้อเพลิงของมันนั้นคือมนุษย์และ หิน ﴿أَلَّتِي﴾ : ซึ่งจากความรุนแรงของมัน ﴿تَطَّلِعُ عَلَى الْآفَاقِ﴾ : จะลุกไหม้เข้าไปในหัวใจ คือมันจะ มอดไหม้ทั่วร่างกายจนเข้าสู่หัวใจ.

(๘). และพร้อมกับความร้อนแรงนี้ พวกเขาจะถูกกักกัน ณ ในนั้น โดยที่พวกเขาหมดหวังที่จะเล็ด ลอดออกไป พระองค์ตรัสว่า : ﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ﴾ : แท้จริงมันจะลุกไหม้คลุมบนพวกเขาอย่าง มิดชิด ﴿فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ﴾ : อยู่ในสภาพของเสา คือเบื้องหลังประตู ﴿مُمَدَّدَةٍ﴾ : ที่ถูกตรึงตระหง่าน สูง คือ เพื่อที่พวกเขาจะไม่มีทางออกไปจากนั้นได้ ๒๐ : ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا﴾ السجدة : “ คราใดที่พวกเขาต้องการจะออกไปจากนั้น พวกเขาจะถูกบังคับให้กลับไปนั้นอีก ” เรา ขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากสิ่งนั้น และขอต่อพระองค์ให้ได้รับการอภัยและความ ปลอดภัยด้วยเถิด.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลฟีล ถูกประทານ ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ﴿١﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ﴿٢﴾
وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ﴿٣﴾ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ
كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ﴿٥﴾ ﴾

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ

เจ้าไม่เห็นดอกหรือว่า พระเจ้าของเจ้าได้กระทำกับพวกเจ้าของข้างอย่างไร ✽ พระองค์มิได้ทรง
ทำให้แผนการของพวกเขาสูญสิ้นดอกหรือ ✽ และได้ทรงส่งนกเป็นฝูง ๆ ลงมาบนพวกเขา ✽ มัน
ได้ขว้างพวกเขาด้วยหินที่ทำด้วยดินแข็ง ✽ แล้วพระองค์ทรงทำให้พวกเขาเป็นเช่นใบไม้ที่ถูก
(สัตว์) กิน ✽.

(๑-๕). คือท่านมิได้เห็นดอกหรือถึงความเดชะนุภาพของอัลลอฮ์ และความยิ่งใหญ่ และเมตตา
ของพระองค์แก่ปวงบ่าว และหลักฐานต่างๆถึงการยืนยันเอกภาพของพระองค์ และความสัจจะ
ในศาสนทูตมุฮัมมัดของพระองค์ สิ่งพระองค์ได้กระทำต่อชาวคาราวานข้าง ทั้งนี้พวกเขาได้
วางแผนร้ายต่อมัสยิดฮะรออมของพระองค์ และมีจุดประสงค์ที่จะพังทลายมัน ด้วยการเตรียมการ
อาวุธยุทธโศปกรณ์เพื่อการนั้นโดยเฉพาะ และได้นำฝูงช้างติดตามมาพร้อมกับพวกเขาด้วย
เพื่อที่จะถล่มให้มันราบคาบ โดยนำมาจากฝั่งเมืองเอธิโอเปียและเยเมน เมื่อพวกเขาหยุดพักใกล้
กับนครมักกะฮ์ ชาวอาหรับทั้งหลาย มีอาจด้านทานได้ มีหน้าซ้ำชาวมักกะฮ์ยังหนีออกจากเมือง
เพราะเกรงจะประสบอันตรายกับตัวเอง เมื่อนั้นอัลลอฮ์ทรงส่งฝูงนกกระจัดกระจายออกไป โดยที่
มันแบกก้อนหินที่ร้อนเดือดจากนรกซิจญ์นแล้วโยนใส่แก่พวกเขา ไม่ว่าจะพวกเขาจะอยู่ใกล้และไกล
จนพวกเขาดับไหม้สลายจนกลายเป็นสภาพดังเช่นใบไม้ที่ถูกสัตว์กัดกิน และเพียงพอแล้วที่อัลลอฮ์
ทรงตอบโต้ความเลวร้ายที่พวกเขาก่อขึ้นให้ประสบกับพวกเขาเอง และเรื่องราวของพวกเขา
เหล่านี้เป็นที่กล่าวขานกันมา และเหตุการณ์ในปีนั้น ท่านรอซูล ﷺ ได้ประสูติ และกลายเป็น
เครื่องหมายหนึ่งก่อนการเผยแผ่ของท่าน และหลักฐานยืนยันสารที่ท่านจะนำมา เหตุการณ์นี้
สมควรยิ่งที่อัลลอฮ์ทรงได้รับการสรรเสริญและขอบคุณ.

อรรถาธิบายซูเราะห์กุเรช ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿لَا يَلْفُفُ قَرِيشٌ ﴿١﴾ إِذْ لَفِيهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ ﴿٢﴾ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا

الْبَيْتِ ﴿٣﴾ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴿٤﴾﴾

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ

เพื่อให้ความค้ำคยแก่ชาวกุเรช ✽ เพื่อให้ความค้ำคยแก่พวกเขาในการเดินทางในฤดูหนาว (ไปเยเมน) และฤดูร้อน (ไปชาม) ✽ ดังนั้น จงให้พวกเขาเคารพภักดีพระเจ้าแห่งบ้านหลังนี้เถิด (คืออัลกะอับะฮ์) ✽ ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาให้พ้นจากความหิว และทรงให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาให้พ้นจากความหวาดกลัว ✽ .

(๑-๔). บรรดานักอรรถาธิบายส่วนมากกล่าวว่า : ตัวอักษรลามเริ่มต้นของโองการแรกนี้ (คือตัวแปรที่อยู่ในรูปญัรและอัลมัจรูร) มีความเกี่ยวข้องกับซูเราะห์ก่อนหน้า นั้นหมายความว่า : เราได้กระทำมันแล้ว สิ่งที่เราได้กระทำต่อคาราวานช้าง เพื่อชาวกุเรชโดยเฉพาะ เพื่อให้พวกเขาได้รับความปลอดภัยและดำรงไว้ซึ่งประโยชน์สุขอันมากมายของพวกเขา ตลอดจนถึงอำนวยความสะดวกในการเดินทางของพวกเขาไปยังเมืองเยเมนในฤดูหนาว และไปยังเมืองชามในฤดูร้อนเพื่อการค้าขาย และประกอบอาชีพ ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์ทรงทำให้ผู้ที่ประสงค์ร้ายพินาศลง และทรงให้สถานที่อัลฮะรออมมีความยิ่งใหญ่ในหัวใจของชาวอาหรับ จนกระทั่งเป็นที่น่าเกรงขามของเผ่าอื่นๆ ในละแวกนั้นโดยการให้เกียรติต่อชนชาติอาหรับ โดยไม่ขัดขวางเส้นทางการค้าของพวกเขา ณ สถานที่ใดก็ตามที่พวกเขาประสงค์ ด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์บัญชาให้พวกเขาขอบคุณต่อพระองค์ แล้วพระองค์ตรัสว่า : ﴿ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ﴾ : “ ดังนั้นจงให้พวกเขาเคารพภักดีพระเจ้าแห่งบ้านหลังนี้เถิด ” คือเพื่อให้พวกเขาให้เอกภาพ และบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ในการเคารพภักดี ﴿ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ﴾ : “ ผู้ทรงให้อาหารแก่พวกเขาให้พ้นจากความหิวโหย และทรงให้ความปลอดภัยแก่พวกเขาให้พ้นจากความหวาดกลัว ” ดังนั้นความผาสุกบนความโปรดปรานและความปลอดภัย ถือเป็นความโปรดปรานที่ยิ่งใหญ่บนโลกดุนยานี้ จำเป็นที่จะต้องขอบพระคุณต่ออัลลอฮ์ และด้วยเหตุนี้ พระองค์เท่านั้นผู้ควรค่าแก่การสรรเสริญขอบคุณบนความโปรดปรานทั้งเปิดเผยและซ่อนเร้น และอัลลอฮ์ทรงเจาะจงความเป็นเจ้าแห่งบ้านหลังนี้ อันเนื่องด้วยความประเสริฐของมัน และความมีเกียรติของมัน และไม่ใช่เพียงแค่นั้น อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้อภิบาลแห่งทุกสรรพสิ่งทั้งหลายอีกด้วย.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลลอฮฺ ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ﴿١﴾ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ﴿٢﴾ وَلَا
يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ
سَاهُونَ ﴿٥﴾ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ﴿٧﴾ ﴾

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ

เจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือ ผู้ที่ปฏิเสธการตอบแทน (ในปรโลก) ❀ นั่นก็คือผู้ที่ขับไล่เด็กกำพร้า ❀
และไม่สนับสนุนในการให้อาหารแก่ผู้ขัดสน ❀ ดังนั้น ความหายนะจงมีแก่บรรดาผู้ทำละหมาด
❀ ผู้ที่พวกเขาละเลยต่อการละหมาดของพวกเขา ❀ ผู้ที่พวกเขาโอ้อวดกัน ❀ และพวกเขาหวง
เหนงเครื่องใช้เล็ก ๆ น้อย ๆ (แก่เพื่อนบ้าน) ❀.

(๑). พระองค์ทรงกล่าวตำหนิผู้ที่ละเลยสิทธิของพระองค์ และสิทธิบ่าวของพระองค์ :

﴿ أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ﴾ : “ เจ้าเห็นแล้วมิใช่หรือ ผู้ที่ปฏิเสธการตอบแทนในวันปรโลก ”
คือ ปฏิเสธต่อการฟื้นคืนชีพและการตอบแทน โดยที่เขาไม่ศรัทธาด้วยกับสิ่งที่บรรดาศาสนทูต
นำมาบอก.

(๒). ﴿ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ﴾ : “ นั่นก็คือผู้ที่ขับไล่เด็กกำพร้า ” คือผลักไสเด็กกำพร้าอย่าง
ทารุณและรุนแรง โดยไม่มีจิตเมตตาต่อเด็ก อันเนื่องจากหัวใจของเขาแข็งกระด้าง และเพราะว่า
เขามีหวังต่อการตอบแทน และเกรงกลัวต่อการลงโทษ.

(๓). ﴿ وَلَا يَحْضُ ﴾ : “ และไม่สนับสนุนผู้อื่น ” ﴿ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ﴾ : “ ในการให้อาหารแก่ผู้ขัด
สน ” และเขาหวงเหนงตัวเองมากกว่าที่จะให้อาหารแก่ผู้ขัดสน.

(๔-๕). ﴿ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴾ : “ ดังนั้นความหายนะจงมีแก่บรรดาผู้ทำละหมาด ” คือบรรดาผู้ที่
เคร่งครัดต่อการดำรงละหมาด แต่พวกเขากลับ ﴿ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴾ : “ ผู้ที่พวกเขาละเลยต่อ
การละหมาดของเขา ” คือการเพิกเฉยมัน จนกระทั่งถึงเวลาของมัน โดยทำให้องค์ประกอบของ
การละหมาดบกพร่องไป กรณีเช่นนี้ถือเอาพวกเขาไม่เอาใจใส่ต่อคำบัญชาของอัลลอฮ์ โดยที่พวกเขา
เพิกเฉยต่อการละหมาดซึ่งมันเป็นเสาหลักที่สำคัญของการเชื่อฟังพระองค์ และการเพิกเฉยต่อ
การละหมาดเช่นนี้ เขาสมควรที่จะได้รับการตำหนิและถูกกล่าวหา ส่วนการหลงลืมบางอย่างใน
เวลาละหมาดนั้น มันย่อมเกิดขึ้นกับทุกคน จนกระทั่งท่านนบี ﷺ ก็เช่นเดียวกัน.

(๖-๗). และด้วยเหตุนี้อัลลอฮ์ทรงบอกถึงลักษณะของพวกเขาเหล่านี้ว่ามีความโอ้อวด และแข็งกระด้าง และไม่มีจิตเมตตาต่อผู้อื่น ดังที่พระองค์ตรัสว่า : ﴿الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ﴾ : “ ผู้ที่พวกเขาโอ้อวดกัน ” คือการปฏิบัติกิจการงานเพื่อโอ้อวดให้ผู้อื่นเห็น. ﴿وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ : “ และพวกเขาหวงแหนเครื่องใช้เล็กๆน้อยๆแก่เพื่อนบ้าน ” คือพวกเขาห้ามไม่ให้บางอย่างซึ่งไม่ส่งผลกระทบต่อเมื่อให้ไปแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการให้ยืม หรือให้เป็นของขวัญ เช่น ภาชนะ ชั้นน้ำ ถาดหรืออื่นๆจากสิ่งของเครื่องใช้ที่สามารถเสียสละกันได้ แต่ด้วยพวกเขาเหล่านี้หมกมุ่น และหวงแหนต่อเครื่องใช้เล็กๆน้อยๆ แล้วสิ่งที่มีค่ามากกว่านั้นล่ะจะเป็นเช่นไร ?!

และในซูเราะห์นี้ส่งเสริมให้ทานอาหารแก่เด็กกำพร้าและผู้ขัดสนด้วยการเอาใจใส่เป็นพิเศษ และรักษาการละหมาดให้ตรงต่อเวลา มีความบริสุทธิ์ใจ และการงานอื่นๆเช่นกัน และส่งเสริมให้ประกอบคุณงามความดี และเสียสละสิ่งของเครื่องใช้ที่ไม่จำเป็น เช่น ภาชนะเครื่องครัว หรือหนังสือให้ผู้อื่นยืม เพราะเหตุนี้อัลลอฮ์ทรงตำหนิใครที่มีประพฤติเช่นนี้ พระองค์เท่านั้นผู้ทรงบริสุทธิ์ และรอบรู้.

อรรถาธิบายซูเราะห์เกาซัร ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝۱ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْسِرْ ۝۲ إِن شَاءَ رَبُّكَ هُوَ ۝۳ الْأَبْتَرُ﴾

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ

แท้จริงเราได้ประทานอัลเกาซัรแก่เจ้าแล้ว ✽ ดังนั้นเจ้าจงละหมาดเพื่อพระเจ้าของเจ้าและจงเชือดสัตว์พลี ✽ แท้จริงศัตรูของเจ้านั้นเขาเป็นผู้ถูกตัดขาด ✽.

(๑).อัลลอฮ์ทรงกล่าวแก่ท่านรอซูล ﷺ ถึงการได้รับความโปรดปราน : ﴿إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ﴾ :

“ แท้จริงเราได้ประทานอัลเกาซัรแก่เจ้าแล้ว ” คือความดีและความประเสริฐอันมากมาย จากความประเสริฐนั่นเอง อัลลอฮ์ทรงประทานแก่รอซูล ﷺ ในวันปรโลก มีแม่น้ำที่ถูกเรียกว่า : อัลเกาซัร โดยที่ความยาวของมันใช้ระยะเวลาเดินทางแรมเดือน และความกว้างของมันใช้ระยะเวลาเดินทางแรมเดือน และน้ำของมันมีความขาวยิ่งกว่าน้ำนม และรสชาติหวานอร่อยยิ่งกว่าน้ำผึ้ง

ภาชนะของมันมีจำนวนเท่ากับดวงดาวบนท้องฟ้า ด้วยความมากของมันเกิดเปล่งประกายรัศมีออกมา และผู้ใดได้ดื่มมันหนึ่งครั้ง เขาจะไม่มีวันกระหายหลังจากนั้นอีกต่อไป.

(๒). และเมื่อพระองค์ทรงบอกความโปรดปรานของพระองค์ที่ประทานให้แก่ท่านน ﷺ พระองค์ทรงใช้ให้ขอบคุณเนื่องจากสิ่งนั้น ดังที่พระองค์ตรัสว่า :

﴿ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَخَّرْ ﴾ : “ ดั่งนั้นเจ้าจงละหมาดเพื่อพระเจ้าของเจ้าและจงเชือดสัตว์พลี ” พระองค์ทรงเจาะจงอิบาดะห์สองอย่างนี้ เพราะแท้จริงทั้งสองอย่างนี้เป็นการทำงานที่ประเสริฐยิ่ง และเป็นการสร้าง ความใกล้ชิดต่อพระองค์ยิ่ง เพราะการละหมาดจะทำให้เกิดความสงบนิ่งทั้งจิตใจและร่างกายเพื่ออัลลอฮ์ เป็นตัวผลักดันสู่ความเป็นบ่าวแห่งพระผู้เป็นเจ้าที่ควรค่าแก่การเคารพภักดี ส่วนการเชือดสัตว์พลี คือการสร้าง ความใกล้ชิดต่ออัลลอฮ์ด้วยสิ่งที่ประเสริฐยิ่ง ในขณะที่เขาเชือดสัตว์พลี และการเสียสละบริจาคทรัพย์สินทั้งที่มนุษย์ถูกสร้างให้มีความหวังเหวนและตระหนี่.

(๓). ﴿ إِنَّ شَانِئَكَ ﴾ : “ แท้จริงศัตรูของเจ้านั้น ” คือผู้ที่เกลียด ต่ำหนิและลดเกียรติท่าน.

﴿ هُوَ الْأَبْتَرُ ﴾ : เขาเป็นผู้ถูกตัดขาด คือถูกตัดขาดให้ออกจากทุกความดีงาม การงานและการรำลึก ส่วนท่านน ﷺ ท่านเป็นผู้ที่มีความเพียบพร้อมจริง ซึ่งเพียบพร้อมในแบบของมนุษย์ที่ถูกสร้าง อันเนื่องมาจากการเชิดชู ยกย่อง และมีผู้คอยช่วยเหลือ และผู้ที่ติดตามท่านอย่างมากมาย.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลกาฟิรูน ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ① لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ② وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا

أَعْبُدُ ③ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ ④ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ⑤ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِي

دِينِ ⑥ ﴾

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ

จงกล่าวเถิด มุฮัมมัดว่า โอ้อับรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเอ๋ย ✽ ฉันจะไม่เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีอยู่ ✽ และพวกท่านก็ไม่ใช่เป็นผู้เคารพภักดีพระเจ้าที่ฉันเคารพภักดี ✽ และฉันก็มีใช้

เป็นผู้เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดี ❀ และพวกท่านก็มีไม่ใช่เป็นผู้เคารพภักดีพระเจ้าที่ฉัน
เคารพภักดี ❀ สำหรับพวกท่านก็คือศาสนาของพวกท่าน และสำหรับฉันก็คือศาสนาของฉัน ❀.

(๑-๖). คือ : โอมัฮัมมัดเอ๋ย จงเป่าประกาศอย่างโจ่งแจ้งและอย่างชัดเจนแก่บรรดาผู้ปฏิเสธ
ศรัทธาเถิดว่า ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ : “ ฉันจะไม่เคารพภักดีสิ่งที่พวกท่านเคารพภักดีอยู่ ”
คือฉันขอปลีกตัวออกห่าง ไม่เกี่ยวข้องกับใดๆจากสิ่งที่พวกเขาเคารพภักดีอื่นจากพระองค์ทั้งที่
เปิดเผยและซ่อนเร้น ﴿وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ : “ และพวกท่านก็มีไม่ใช่เป็นผู้เคารพภักดีพระ
เจ้าที่ฉันเคารพภักดี ” อันเนื่องจากพวกเจ้ามีบริสุทธิ์ใจต่อการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ เพราะการ
เคารพภักดีของพวกท่านต่อพระองค์นั้น มีหุ้นส่วนปะปนกับการตั้งภาคี ด้วยเหตุนี้จะไม่ถูกเรียกว่า
การเคารพภักดีที่แท้จริง และพระองค์ได้ทรงให้ท่านปี ﷺ ย้ำอยู่หลายครั้ง เพื่อบ่งบอกให้เห็นถึง
จุดยืนตั้งแต่เริ่มแรกในการไม่ประพฤติดังตามพวกเขา และส่วนที่สองเป็นการย้ำถึงยืนจุดยืนเดิม
เพื่อให้จุดยืนเกิดความสอดคล้องกัน และด้วยเหตุนี้เพื่อที่จะแยกให้เห็นชัดเจนระหว่างสองกลุ่ม และ
เป็นการจำแนกระหว่างสองกลุ่มอย่างชัดเจน ดังที่พระองค์ตรัสว่า : ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾ : “
สำหรับพวกท่านก็คือศาสนาของพวกท่าน และสำหรับฉันก็คือศาสนาของฉัน ” เช่นเดียวกับที่
พระองค์ตรัสว่า : الإسراء : ๘๔ ﴿قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا﴾ : “ จงกล่าว
เถิดมุฮัมมัด ทุกคนจะทำตามรูปแบบของเขา ฉะนั้นพระเจ้าของพวกท่านทรงรู้ดียิ่งถึงผู้ที่เขา
สมควรได้รับแนวทางอย่างถูกต้อง ” พวกท่านเป็นผู้ขอปลีกตัวออกห่างในสิ่งที่ฉันปฏิบัติอยู่
และฉันก็ขอปลีกตัวออกห่างในสิ่งที่พวกท่านนั้นปฏิบัติอยู่.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลนัศร์ ถูกประทาน ณ นครมาดีนะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝۱ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ

أَفْوَاجًا ۝۲ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝۳﴾

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ

เมื่อความช่วยเหลือของอัลลอฮ์ และการพิชิตได้มาถึงแล้ว ❀ และเจ้าได้เห็นประชาชนเข้าไป
ศาสนาของอัลลอฮ์เป็นหมู่ ๆ ❀ ดังนั้นจงแซ่ซ้องสดุดีด้วยการสรรเสริญพระเจ้าของเจ้า และจง
ขออภัยโทษต่อพระองค์เถิด แท้จริงพระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษเสมอ ❀.

(๑-๓). ในซูเราะห์ที่มีเกียรตินี้ เป็นข่าวดีอย่างหนึ่ง และคำสั่งใช้ให้ท่านรอซูล ﷺ เมื่อขณะได้รับข่าวดีอันนี้ เป็นทั้งสัญญาณ และให้ระวังถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในสิ่งที่จะเกิดขึ้นนั้น ดังนั้นการได้รับข่าวดีนี้เป็น ข่าวดีที่ว่าท่านรอซูล ﷺ จะได้รับชัยชนะ และการพิชิตเมืองมักกะฮ์ ตลอดจนผู้คนต่างหลังไหลเข้ารับอิสลาม. ﴿ فِي دِينَ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴾ : “ ในศาสนาของอัลลอฮ์เป็นหมู่ๆ ” โดยที่จำนวนอันมากมายจากพวกเขานั้น เป็นเครื่องญาติของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ และผู้ช่วยเหลือท่านภายหลังที่เคยเป็นปรปักษ์กับท่าน และแล้วเหตุการณ์นี้ได้เกิดขึ้นจริง.

และส่วนคำสั่งใช้นั้นคือ หลังจากได้รับชัยชนะและการพิชิตเมืองมักกะฮ์ อัลลอฮ์บัญชาแก่รอซูล ﷺ มีการขอขอบคุณ และสดุดีสรรเสริญ ตลอดจนขออภัยโทษต่อพระองค์.

และส่วนสัญญาณต่อมาในโองการนี้ มีสองสัญญาณด้วยกัน : คือสัญญาณว่าแท้จริงศาสนาอิสลาม จะได้รับชัยชนะอย่างต่อเนื่อง และจะเพิ่มไปเรื่อยๆเมื่อมีการสดุดีสรรเสริญ และการขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ จากท่านรอซูล ﷺ เพราะนี่คือบางส่วนของ การขอขอบคุณ และอัลลอฮ์ตรัสว่า :

﴿ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ ﴾ : “ หากผู้เจ้าทั้งหลายได้ทำการขอขอบคุณ แน่แน่นอนข้าจะเพิ่มพูนแก่พวกท่านอย่างแน่นอน ” และชัยชนะนี้ได้เกิดขึ้นจริงหลังจากยุคสมัยคอลลีฟะฮ์ทั้งสี่และชนในยุคหลังจากพวกเขาในประชาชาติอิสลามในยุคนั้น และการช่วยเหลือของอัลลอฮ์ยังคงมีต่อไปจนกระทั่งอิสลามไปถึงจุดที่ศาสนาอื่นยังไปไม่ถึง และจะมีการกระจายของศาสนายังสถานที่ที่ศาสนาอื่นยังเข้าไปไม่ถึง จนเมื่อประชาชาติอิสลามเกิดความขัดแย้งในเรื่องศาสนา และแล้วพวกเขาถูกทดสอบให้เกิดความแตกแยกกันไม่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และถึงขั้นแตกกระจายกันออกไปอันเนื่องจากประเด็นศาสนา ดังที่มันได้ปรากฏขึ้น แต่อย่างไรก็ตามประชาชาตินี้ก็ยังคงดำรงไว้ซึ่งศาสนาอันเป็นความเมตตาของพระองค์ ศาสนาอิสลามก็ยังคงประจักษ์สูงตระหง่านไม่ว่าสภาวะใดก็ตามที่เกิดขึ้น.

ส่วนสัญญาณที่สองคือ สัญญาณว่าอายุขัยของท่านนบี ﷺ เข้าใกล้เข้ามาแล้ว นั่นหมายความว่าอายุของท่านสมบูรณ์แล้ว อัลลอฮ์ทรงสาบานเช่นนี้ ก็เพราะว่าแท้จริงเมื่อเรื่องราวต่างๆถึงจุดสิ้นสุดเรียบร้อย ต้องปิดท้ายด้วยการขออภัยโทษ เช่นการละหมาด และการประกอบพิธีฮัจญ์และอื่นๆอีกมากมาย โดยที่อัลลอฮ์ทรงสั่งใช้ให้สรรเสริญสุดดี ขออภัยโทษต่อพระองค์ในสภาพดังกล่าวนี้ บ่งบอกว่าอายุขัยของท่านนั้นกำลังหมดลง ดังนั้นจงเตรียมตัวเกิดที่จะพบกับพระองค์ และอายุของท่านจะถูกดับลงด้วยสิ่งที่ประเสริฐยิ่งที่ท่านนบี ﷺ จะประสบพบมัน ขอพระองค์อัลลอฮ์ทรงยกย่องเกียรติคุณและความผาสุกแก่ท่านด้วยเถิด ด้วยเหตุนี้ท่านนบี ﷺ จึงได้ตีความหมายจากอัลกุรอาน และท่านก็ขอวิงวอนในเวลาละหมาดของท่าน และมักจะกล่าวบ่อยครั้งในขณะรุกัวะและสุญูดของท่านว่า : « سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي »

“ มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน โอ้ผู้อภิบาลของข้าพระองค์ และการสดุดีสรรเสริญต่อพระองค์ท่าน โอ้ผู้อภิบาลของข้าพระองค์โปรดทรงอภัยโทษแก่ฉัน ”

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลมะซัด ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ، وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾
سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾ وَأَمْرَاتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴿٤﴾ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّنْ
مَّسَدٍ ﴿٥﴾ ﴾

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ

มือทั้งสองของอะบิละฮับจงพินาศ และเขาก็พินาศแล้ว ✽ ทรัพย์สินสมบัติของเขา และสิ่งที่เขาได้
ขวนขวายไว้ นั้นมิได้อำนวยประโยชน์แก่เขาเลย ✽ เขาจะเข้าไปเผาไหม้ในนรกที่มีไฟลุกโชน ✽
ทั้งภรรยาของเขาด้วย นางเป็นผู้แบกฟืน ✽ ที่คอของนางมีเชือกถักด้วยใยอินทผลัม ✽.

อบูละฮับ เขาเป็นลุงของท่านนบี ﷺ และยืนกรานเป็นศัตรูตัวฉกาจและสร้างความเดือดร้อนต่อ
ท่านอย่างหนักโดยไม่คำนึงถึงศาสนาและเครือญาติที่จะคอยปกป้อง ขอพระองค์ทรงให้เขานำ
รังเกียจด้วยเถิด แล้วอัลลอฮ์ทรงได้ตำหนิเขาด้วยการตำหนิอย่างรุนแรง มันคือความอัปยศที่
กระหน่ำบนตัวของเขาจนถึงวันปรโลก ดังที่พระองค์ตรัสว่า :

(๑). ﴿ تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ ﴾ : มือทั้งสองของอะบิละฮับจงพินาศ หมายถึงมือทั้งสองของเขาได้
ขาดทุนแล้วและเป็นผู้ทุกข์ทรมานยิ่ง ﴿ وَتَبَّ ﴾ : แล้วเขาก็พินาศแล้ว หมายถึงเขาไม่ได้รับกำไร
ใดเลย.

(๒). ﴿ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ ﴾ : ทรัพย์สินสมบัติของเขามีได้อำนวยประโยชน์แก่เขา คือสิ่งที่เขา
ครอบครองมันทำให้เขาโอหังอย่างอธรรม ﴿ وَمَا كَسَبَ ﴾ : และสิ่งที่เขาได้ขวนขวายไว้ คือมัน
ไม่ผลักให้เขาหลุดพ้นจากการลงโทษของอัลลอฮ์แต่อย่างใด เมื่อการลงโทษประสบแก่เขา.

(๓-๕). ﴿ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴾ : เขาจะเข้าไปเผาไหม้ในนรกที่มีไฟลุกโชน คือไฟนรกจะห้อม
ล้อมเขาไว้ทุกด้าน ﴿ وَأَمْرَاتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ﴾ : ทั้งภรรยาของเขาด้วยนางเป็นผู้แบกฟืน เธอก็
เช่นเดียวกันคอยที่จะรังแกและสร้างความเดือดร้อนต่อท่าน นบี ﷺ อย่างมากมาย โดยการยุยง
ช่วยเหลือสามีของนางในการประพาดขี้ขี้และการเป็นศัตรู และนางเคยโยนใส่สิ่งไม่ดี และเร่งรีบ
อย่างสุดกำลังในการรังแกท่านนบี ﷺ และนางได้รวบรวมตราบาปอันมากมายบนหลังของนาง
ประหนึ่งว่านางได้แบกฟืนอยู่ แท้จริงพระองค์ทรงได้เตรียมมันบนคอของนางเชือกเส้นหนึ่ง.

﴿ مِنْ مَّسَلِمٍ ﴾ : จากการร้อยถ้อยด้วยโยอินทพลัม หรือนางแบกพินในนรกลงบนสามีนางเอง โดยนางถูกตรวนที่คอของนาง เป็นเชือกถักมาจากโยอินทพลัม.

และทั้งหมดในซูเราะห์นี้เป็นสัญญาณหนึ่งอันประจักษ์ชัดว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงได้ประทานซูเราะห์นี้ ทั้งที่อับดุลฮับและภรรยาของเขาก็ยังมีเสียชีวิตอยู่ในขณะนั้น และพระองค์ทรงบอกอีกว่า เขาทั้งสองนั้นจะโดนลงโทษในนรก และด้วยเหตุนี้บั้นปลายของเขาทั้งสองก็จะมีวันเข้ารับอิสลามอย่างแน่นอน จนกระทั่งมันได้ปรากฏจริงตามที่พระองค์ทรงบอกเอาไว้ก่อนหน้า พระองค์ผู้ทรงรอบรู้สิ่งเร้นลับ และผู้ทรงเป็นพยาน.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลอิคลาศ ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ (١) اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ (٢) لَمْ يَكُنْ لِيُؤَلَّدْ ۝ (٣) وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝ (٤) ﴾

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ

จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ * อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นที่พึ่ง * พระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ * และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์ * .

(๑). ﴿ قُلْ ﴾ : จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ด้วยคำพูดอย่างหนักแน่น เชื่อมมั่นต่อพระองค์ตามด้วยใคร่ครวญถึงความหมายที่ว่า : ﴿ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ : พระองค์คือผู้ทรงเอกะ คือคำจำกัดเฉพาะพระองค์ โดยการให้เอกภาพ ดังนั้นพระองค์ทรงเอกะด้วยความสมบูรณ์ ผู้ซึ่งมีพระนามอันวิจิตสวยงาม และคุณลักษณะที่สมบูรณ์และสูงส่ง และการกระทำของพระองค์นั้นทรงบริสุทธิ์ยิ่ง ผู้ที่ไม่มีสิ่งใดคู่ควรเสมอเหมือน.

(๒). ﴿ الصَّمَدُ ﴾ : อัลลอฮ์นั้นทรงเป็นที่พึ่ง คือทุกความปรารถนาต้องพึ่งพระองค์ ดังนั้นชาวโลกเบื้องบนและเบื้องล่างทั้งหลาย ต้องพึ่งยังพระองค์อย่างหมดจด พวกเขาต่างขอต่อพระองค์สิ่งที่ตนปรารถนา และต้องการอย่างยิ่งในทุกความจำเป็นในการดำรงอยู่ของพวกเขา เพราะพระองค์ผู้ทรงสมบูรณ์แบบ ทั้งด้านคุณลักษณะของพระองค์ พระองค์ผู้ทรงรอบรู้ซึ่งความรู้ของพระองค์นั้นทรงสมบูรณ์ยิ่ง ผู้ทรงสุขุมนิมนนวลซึ่งความสุขุมของพระองค์นั้น ทรงสมบูรณ์ยิ่ง ผู้ทรงเมตตาซึ่งความเมตตาของพระองค์นั้นทรงสมบูรณ์ยิ่ง ผู้ซึ่งความเมตตาของพระองค์แผ่ไพศาลทั่วทุกสรรพสิ่งส่วนคุณลักษณะอื่นๆที่มีทำนองเดียวกัน.

(๓). และจากความสมบูรณ์ของพระองค์ แท้จริงพระองค์ทรง ﴿لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُؤَدِّ﴾ ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติ เนื่องจากความสมบูรณ์ที่พระองค์ไม่ทรงพึ่งสิ่งใด.

(๔). ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ : และไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์ ไม่ว่าจะด้วยบรรดาพระนาม และบรรดาคุณลักษณะ และบรรดาการบริหารจัดการของพระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่เกรียงไกร. ดังนั้นซูเราะห์นี้ประมวลเนื้อหาบนการให้เอกภาพต่อพระนามและคุณลักษณะของพระองค์.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลฟะลัก ถูกประทาน ณ นครมักกะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾﴾

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ

จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งรุ่งอรุณ ✨ ให้พ้นจากความชั่วร้ายที่พระองค์ได้ทรงบันดาลขึ้น ✨ และจากความชั่วร้ายแห่งความมืดของเวลากลางคืนเมื่อมันแผ่คลุม ✨ และจากความชั่วร้ายของบรรดาผู้เสกเป่าในปมเงื่อน ✨ และจากความชั่วร้ายของผู้อิจฉาเมื่อเขาอิจฉา ✨.

(๑). คือ ﴿قُلْ﴾ : จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ว่าฉันเป็นผู้ขอความคุ้มครอง ﴿أَعُوذُ﴾ : คือฉันขอมุ่งไปสู่ และขอให้ได้รับ และขอทำการปกป้องตัวฉัน ﴿بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ : ต่อผู้อภิบาลแห่งรุ่งอรุณ คือผู้ที่ทำให้เมล็ดพืชและอินทผาลัมปรือออกและผู้เผยแพร่รุ่งอรุณในยามเช้า.

(๒). ﴿مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ : ให้พ้นจากความชั่วร้ายที่พระองค์ได้ทรงสร้างขึ้น หมายถึงทุกสิ่งที่ยัลลอฮ์ทรงสร้างทั้งหมดไม่ว่ามนุษย์ ญิน สัตว์นานาชนิด โดยขอความคุ้มครองต่อผู้สร้างมันให้พ้นจากความชั่วร้ายที่อยู่ในมัน.

(๓). หลังจากนั้นพระองค์ทรงเจาะจงความชั่วจำกัดแคบลงทีละชนิด โดยก่อนหน้านี้พระองค์ทรงกล่าวแบบกว้างๆ ดังที่พระองค์ตรัสว่า : ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ﴾ และจากความชั่วร้ายแห่งความมืดของเวลากลางคืนเมื่อมันแผ่ปกคลุม หมายถึง จากความชั่วร้ายที่อยู่ในยามกลางคืนขณะที่ความมืดมันปกคลุมมนุษย์ และวิญญาณร้ายกระจัดกระจายในยามนั้น ตลอดจนสัตว์นานาชนิดที่คอยทำอันตราย.

(๔) ﴿ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴾ : และจากความชั่วร้ายของบรรดาผู้เสกเป่าในปมเงื่อน คือจากบรรดานักไสยศาสตร์ที่คอยทำไสยศาสตร์ด้วยการเป่าในปมเงื่อนซึ่งเขาจะผูกปมเงื่อนบนไสยศาสตร์นั้น.

(๕) ﴿ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴾ : และจากความชั่วร้ายของผู้อิจฉาเมื่อเขาอิจฉา ผู้อิจฉาคือผู้ที่ชอบให้ความโปรดปรานของผู้อื่นมลายหายไป ดังนั้นเขาพยายามที่จะทำให้ความโปรดปรานนั้นหายไปด้วยทุกวิถีทางที่เขาสามารถกระทำได้ ด้วยเหตุนี้จำเป็นต้องขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์จากความชั่วร้ายเหล่านี้ และทำลายเล่ห์อุบายผู้อิจฉา รวมถึงคนที่อิจฉาตาร้อนเช่นกัน เพราะมันจะไม่เกิดขึ้น นอกจากต้องเป็นผู้อิจฉา ตามสันดานร้ายและมีจิตใจที่สกปรกมาก่อน.

ดังนั้นซูเราะห์นี้ประมวลเนื้อหาการขอความคุ้มครองให้พ้นจากสิ่งชั่วร้ายทั้งหลาย และซูเราะห์นี้บ่งบอกว่าการทำไสยศาสตร์นั้น เกิดขึ้นจริงและส่งผลอันตราย ด้วยเหตุนี้สมควรต้องขอความคุ้มครองต่อพระองค์จากสิ่งนั้นและจากผู้กระทำด้วย.

อรรถาธิบายซูเราะห์อัลนาซ ถูกประทาน ณ นครมาดีนะฮ์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ① مَلِكِ النَّاسِ ② إِلَهِ النَّاسِ ③ مِنْ شَرِّ أَلْوَسَاةِ الْخَنَازِيرِ ④ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ⑤ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ⑥ ﴾

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ

จงกล่าวเถิด มุฮัมมัด ข้าพระองค์ขอความคุ้มครองต่อพระเจ้าแห่งมนุษยชาติ ✪ พระราชาแห่งมนุษยชาติ ✪ พระเป็นเจ้าแห่งมนุษยชาติ ✪ ให้พ้นจากความชั่วร้ายของผู้กระซิบกระซาบที่หลอกล่อ ✪ ที่กระซิบกระซาบในหัวอกของมนุษย์ ✪ จากหมู่มุญญินและมนุษย์ ✪ .

(๑-๖). และซูเราะห์นี้ก็เช่นเดียวกันประมวลเนื้อหาการขอความคุ้มครองต่อพระผู้อภิบาลแห่งมวลมนุษย์ และผู้อำนาจปกครองของพวกเขา และผู้เป็นเจ้าที่ควรแต่การเคารพภักดีของพวกเขาให้พ้นจากชัยฏอนซึ่งมันคือฐานของความชั่วร้ายทั้งหมดทั้งปวง และส่วนหนึ่งจากการสร้างความโกลาหลและชั่วร้ายของมันคือ ﴿ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴾ : ซึ่งมันกระซิบกระซาบในหัวอกของมนุษย์ หมายถึงมันจะทำให้ความชั่วนั้นดูว่าดีสำหรับพวกท่าน และจะให้พวกเขาเห็นมันอยู่ในรูปของสิ่งที่ดี (มองความชั่วว่าดี) และคอยยุยงให้พวกเขาปรารถนาไปกระทำมัน และมัน

ทำให้พวกเขาประวิงออกจากความดีสักครู่หนึ่ง และมันทำให้พวกเขาเห็นมันกลายเป็นสภาพเป็นอย่างอื่น และรูปแบบนี้แหละมันจะมักกระชิบกระชาบเยอะมาก หลังจากนั้น พระองค์ตรัสว่า :

﴿الْوَسْوَاسَ الْخَنَّاسِ﴾ : มันก็ทำที่ล่าช้าจากการกระชิบกระชาบล่องลง เมื่อป่าวคนนั้นรำลึกถึงพระองค์ และเขาขอความช่วยเหลือต่อพระองค์โดยการขบไล่มัน ดังนั้นสมควรอย่างยิ่ง ต้องขอความช่วยเหลือ ขอความคุ้มครอง และขอให้อัลลอฮ์ทรงปกป้องรักษาให้ปลอดภัย เพราะพระองค์ผู้ทรงสร้างมนุษย์ และแท้จริงสิ่งถูกสร้างทั้งหลายอยู่ภายใต้การจัดการของพระองค์ และอำนาจปกครองของพระองค์ ดังนั้นทุกชีวิตแค่เพียงดูดนมกับมันก็หมดสิ้นแล้ว และการเป็นเจ้าของพระองค์ ผู้ทรงสร้างพวกเขาเพื่อการเคารพภักดี และการเคารพภักดีต่อพระองค์จะไม่สำเร็จผลแก่พวกเขาแต่อย่างใด นอกจากพวกเขาจะได้รับการปกป้องพ้นจากศัตรูของพวกเขา ศัตรูที่คอยขัดขวางจากสิ่งนั้น และมันจะสร้างเกราะขวางกั้นระหว่างพวกเขากับสิ่งนั้น และมันพยายามล่องลงให้มนุษย์เป็นพวกเดียวกับมัน เพื่อให้พวกเขามีบันปลายสู่รอก ส่วนการกระชิบกระชาบ

เช่นเดียวกัน ทั้งที่มาจากญินและมนุษย์ ด้วยเหตุนี้พระองค์ตรัสว่า : ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ : จากหมู่ญินและมนุษย์ และสุดท้ายนี้ขอสรรเสริญแด่อัลลอฮ์ผู้อภิบาลแห่งสากลโลก ทั้งตอนแรกและสุดท้าย ทั้งเปิดเผยและซ่อนเร้น และเราขอแด่พระองค์ผู้ทรงยิ่งใหญ่ ผู้ทรงทำให้ความโปรดปรานของพระองค์สมบูรณ์ และทรงอภิบาลโทษจากบรรดาบาปของเรา ซึ่งมันก็กัดกันขัดขวางระหว่างเราจากความจำเริญทั้งหลาย และความผิดที่มาจากอารมณ์ใฝ่ต่ำต่างๆที่มันทำให้หัวใจของเราขาดความใคร่ครวญต่อโอองการต่างๆของพระองค์ เราปรารถนาอย่างแรงกล้าต่อพระองค์อย่าได้ทรงให้เราถูกห้ามจากความดีงาม ณ ที่พระองค์ อันเนื่องจากความชั่วของเราที่เราได้ประพฤติดมัน เพราะไม่มีใครหมดหวังต่อความโปรดปรานของอัลลอฮ์นอกจากกลุ่มชนผู้ปฏิเสธและไม่มีใครท้อแท้จากความเมตตาจากเขาผู้นั้นอยู่ในหมู่ผู้หลงผิด และขออัลลอฮ์ทรงยกย่องเกียรติคุณ และประทานความผาสุกแก่รอซูล ﷺ ของพระองค์ และวงศ์วานของท่าน ตลอดจนสาวกทั้งหลายเถิด โดยยกย่องเกียรติคุณพร้อมความผาสุกอยู่เรื่อยไปตลอดกาลเวลา และสุดท้ายนี้มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์แด่อัลลอฮ์ผู้ทรงโปรดประทานความโปรดปรานและความดีงามทั้งหลายอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ทุกน่านปีการเถิด.

คำถามจากบทนำและอรรถาธิบาย

- ใครเป็นผู้แต่งบทเรียนต่างๆที่สำคัญนี้ ? अब्दুলواشىخ بينباز. মুহাম্মদ বিনুছয়มีন. ฮัยซัม ซัรฮาน.
- เพราะเหตุใดเราถึงศึกษาบทเรียนต่างๆที่สำคัญนี้ ? เพราะมันเป็นสิ่งสำคัญ. เพราะนักวิชาการได้สั่งเสียให้มีความสำคัญต่อมัน. เพราะในบทเรียนนี้มีสิ่งที่มุสลิมต้องศึกษา. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.
- ในตัวบทหนังสือนี้ประมวลเนื้อหาอะไรบ้าง ? สภาพของมุสลิมกับอัลกุรอานและการให้อะกาฟ. การละหมาดและการอาบน้ำละหมาด. จรรยา มารยาท. การเตือนให้ออกห่างจากความฝ่าฝืน. การเตรียมพิธีศพ. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๔. มุสลิมต้องเริ่มด้วยการศึกษาและปรับปรุงในเรื่องการอ่านและการท่องจำตลอดจนอธิบายให้เข้าใจด้วย...? ซูเราะห์อัลอะลัก. ซูเราะห์ฟาติฮะห์. ซูเราะห์อัลอิคลาส.

๕. มนุษย์ถูกแบ่งในการใคร่ครวญอัลกุรอานและการปฏิบัติมันออกไปเป็นสองฝ่าย และสายกลาง ? : (ถูก ผิด).

๖. หนังสืออรรถาธิบายเล่มใดสมควรแก่นักเรียนในการเริ่มอ่าน ? อิบนุกะซีร์. อิบนุชะดีย. อัลกรุตุบีย.

๗. นักศึกษาควรที่จะเริ่มหนังสือแบบสรุปก่อนหนังสือที่มีเนื้อหายาว ? : (ถูก ผิด).

๘. นักเรียนควรอ่านหนังสืออรรถาธิบายอัลกุรอานตามซูเราะห์ที่ทำให้เขาเกิดความสนใจอยู่ตลอดเวลา ในการอ่านและซ้ำๆกันอยู่บ่อยครั้งอย่างเช่นซูเราะห์อัลกอซ็อซ และมัรยัม และกะฮ์ฟีย ? : (ถูก ผิด).

๙. เป็นไปได้สำหรับนักเรียนในการสดับฟังการอรรถาธิบายที่ได้รับการอัดเสียงไว้และถูกอ่านไว้แล้วเมื่อการอ่านมันทำให้เขาเกิดความลำบาก ? : (ถูก ผิด) เช่นโปรแกรมอรรถาธิบายอัลกุรอานแบบเสียงจากทัฟซีร์อัชชะดีย.

๑๐. ท่านนบีได้ย้ำเตือน ใครที่อ่านอัลกุรอานโดยที่เขาไมใคร่ครวญความหมายของมัน ? : (ถูก ผิด).

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลฟาติฮะห์

๑๑. ซูเราะห์นี้ถูกเรียกเช่นนี้ ก็เพราะมันประมวลเนื้อหาอยู่ในซูเราะห์อื่นมากมาย ไม่มีเนื้อหาใดออกไปจากมัน และไม่มีสิ่งใดเหมือนมัน ? : (ถูก ผิด).

๑๒. ซูเราะห์ฟาติฮะห์ถูกเรียกชื่อนี้เพราะอะไร ?

.....

๑๓. บรรดานามชื่อของซูเราะห์ฟาติฮะห์ : ? อุมมุลกุรอาน (แม่บทของอัลกุรอาน.) ซับอูลมะชานี (เจ็ดโองการที่ถูกอ่านเป็นประจำ). อรรุยกะฮ์ (การเสกเป่า). อัลซอลาห์ (การละหมาด). ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๑๔. การขอความคุ้มครองนั้น เป็นวาญิบ ก่อนที่จะเริ่มอ่านอัลกุรอาน พร้อมกันนั้น แท้จริงเราอยู่ในการเคารพภักดี ไม่ใช่การฝ่าฝืน อะไรคือสาเหตุ ? :

.....

๑๕. อะไรคือความหมายของคำว่า : دُعَا ؟

.....

๑๖. ทำไมชัยฏอนถึงถูกเรียกว่า : อรรอญีม ? เพราะมันถูกสาปแช่ง คือถูกผลักไสจากความเมตตา. เพราะมันถูกขว้างด้วยหมู่ดาวตก. เพราะมันจะคอยขวางลูกหลานอาดัมด้วยโรคภัยใคร่รารมณณ์และข้อคลุมเครือ. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๑๗. อักษรลากสระและประโยคหลังมัน ในการกล่าวบิซมิลละฮ์ ทั้งสองอันนี้เกี่ยวข้องกับคำกริยาที่ถูกตัดไปสุดท้ายเหมาะสมหรือไม่ ? : (ถูก ผิด).

๑๘. อัลลอฮ์ ﷻ คือ ? ผู้เป็นเจ้าของที่ควรค่าแก่การเคารพภักดี ทั้งด้านความรักและการเทิดทูน. นามชื่อนี้ไม่ถูกตั้งชื่อให้คนใด เว้นแต่อัลลอฮ์เท่านั้น. เป็นที่กลับสำหรับพระนามชื่อต่างๆ. กล่าวได้ว่า เป็นพระนามชื่ออันสูงส่ง. ห้ามมิให้ตัดตัว อลิฟ และลาม ขณะวิงวอนเรียก (เป็น ٱلى ى). ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๑๙. อะไรคือข้อแตกต่างระหว่างสองพระนามชื่อของอัลลอฮ์อันสวยงาม : อรรรอฮ์มาน และอรรเราะฮีม ? :

๒๐. การเอาใจใส่ดูแลของพระองค์แก่ปวงมนุษย์ มี สองชนิด คืออะไร ? แบบทั่วไปและเฉพาะเจาะจง. แบบปราศจากเงื่อนไข และเจาะจงเป็นเงื่อนไข.

๒๑. การวิงวอนของบรรดาศาสนทูตของพระองค์ใช้สำนวนที่เยอะกันมากคือ ? อัลลอฮุมมา. อรรร็อบ.

๒๒. คำว่า يوم الدين คือความหมายใด ? วันปรโลก. วันนั้นมนุษย์จะถูกพิพากษาด้วยการงานของพวกเขาที่เคยกระทำ. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๒๓. ﴿ اٰهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ : คือบทวิงวอนที่เป็นแม่บทครอบคลุม และมีผลยิ่งแก่บ่าว ? : (ถูก ผิด).

๒๔. คำว่า الدين ถูกหมายถึงความหมายใด ? การตอบแทน. การงาน. บางครั้งหมายถึง การตอบแทน และบางครั้งหมายถึง การงาน.

๒๕. การใช้คำ ٱى นำหน้าตัวแปร มีประโยชน์อย่างไร ? ทำให้สำนวนรัดกุม. ไม่มีสารประโยชน์ใด.

๒๖. การเอาอิบาดะฮ์นำหน้าการขอความช่วยเหลือ อยู่ในบริบทใด ? บริบททั่วไปนำหน้าบริบทเฉพาะเจาะจงเฉพาะ. สิทธิของอัลลอฮ์นำหน้าเหนือกว่าสิทธิของบ่าว. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๒๗. ทำไมโองการนี้ ﴿ اٰيُّهَا النَّبِيُّ ﴾ ถึงใช้รูปแบบพหูพจน์ ? :

๒๘. คำว่า อิบาดะฮ์ มีความหมายว่าอะไร ? คำนามที่ครอบคลุมถึงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงรักและทรงพอพระทัยจากการงานและวาจาต่างๆทั้งที่เปิดเผยและปกปิด. การศิโรราบอ่อนน้อมเพื่ออัลลอฮ์ด้วยการน้อมนำปฏิบัติคำสั่ง และละทิ้งสิ่งที่ต้องห้าม ทั้งรักและเทิดทูน. บางครั้งถูกให้ความหมายแก่นั้นและนั่นบ้าง.

๒๙. เป้าหมายของทางนำใน คำกล่าวของพระองค์ที่ว่า : ﴿ اٰهْدِنَا ﴾ คือข้อใด ?

ทางนำที่เป็นข้อชี้แนะและชี้แนะ. ทางนำที่ได้รับความบรรลุสำเร็จ. ถูกทั้งหมด.

๓๐. บรรดาผู้ที่พระองค์ทรงหมายถึงในโองการที่ว่า : ﴿ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ﴾ คือใคร ?

ทุกคนที่ศรัทธาจากประชาชาตินี้. ผู้ที่พระองค์ทรงโปรดปรานแก่พวกเขาจากบรรดาศาสนทูต บรรดาผู้ที่เชื่อโดยศุภกวี บรรดาผู้เสียชีวิตในสงคราม และบรรดาผู้ที่ประพฤติดี.

๓๑. โองการนี้ประมวลเนื้อหา ﴿ بِكَ نَعْبُدُ وَبِكَ نَسْتَعِينُ ﴾ รวมระหว่างบทบัญญัติและการกำหนดสถานะ ? : (ถูก ผิด).

๓๒. ซูเราะห์ใดที่ประมวลเนื้อหาที่โดดเด่นจากซูเราะห์อื่น ๆ ที่มีในอัลกุรอาน ? ซูเราะห์ฟาติฮะห์. โองการกุรซีญ์. ซูเราะห์อัลอิคลาศ.

๓๓. โองการนี้ ﴿ هُدًى لِّلصِّرَاطِ ﴾ ถูกประมวลเนื้อหาเพิ่มเติมในเรื่องใด ? การยืนยันต่อศาสนทูต. ตอบโตว์กลุ่มอูตริและหลงทางทั้งหมด. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๓๔. โองการนี้ ﴿ مَلِكٍ يَوْمَ الْبَيْتِ ﴾ ถูกประมวลเนื้อหาเพิ่มเติมในเรื่องใด ? แท้จริงการตอบแทนจะมีความยุติธรรม. แท้จริงบ่าวเป็นผู้กระทำจริง. แท้จริงการตอบแทนนั้นอยู่บนผลงานการกระทำ. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

คำถามจากอรรถาธิบายโองการอัลกุรซีญ์

๓๕. โองการกุรซีญ์ถูกเรียกชื่อนี้ ในนั้นมีการกล่าวถึงพระที่นั่ง ? : (ถูก ผิด).

๓๖. โองการใดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในอัลกุรอาน ? โองการที่ว่าด้วยสินเชื่อ. โองการที่ว่าด้วยสิทธิสิบจำพวก. โองการอัลกุรซีญ์.

๓๗. อัลกุรอานต่างมีความยิ่งใหญ่สูงส่งอันเนื่องจากความหมาย ? : (ถูก ผิด).

๓๘. ในโองการอัลกุรซีญ์มีพระนามชื่ออัลลอฮ์กี่ชื่อ ? ห้าชื่อ. หกชื่อ. เจ็ดชื่อ.

๓๙. พระนามชื่อของอัลลอฮ์ที่ว่า : الْحَيُّ ผู้ทรงมีชีวิต ในนามชื่อนี้สมบูรณ์ในด้านใด ?

ด้านตัวตนของพระองค์. ด้านอำนาจปกครองของพระองค์.

๔๐. พระนามชื่อของอัลลอฮ์ที่ว่า : الْقَيُّومُ ผู้ทรงดำรงบริหารกิจการ ในนามชื่อนี้สมบูรณ์ในด้านใด ? ด้านตัวตนของพระองค์. ด้านอำนาจการปกครองของพระองค์.

๔๑. เมื่อพระนามทั้งสอง الْحَيُّ อยู่พร้อมกับ الْقَيُّومُ บ่งบอกว่าสมบูรณ์ทั้งด้านตัวตนของพระองค์และอำนาจการปกครอง ? : (ถูก ผิด).

๔๒. พระนามชื่อของอัลลอฮ์ที่ว่า : الْحَيُّ อยู่พร้อมกับ الْقَيُّومُ ในอัลกุรอานซ้ำกันกี่ที่ ? สามที่. สี่ที่. สองที่.

๔๓. จำเป็นอย่างยิ่งที่คุณลักษณะที่ถูกปฏิเสธนั้น ปฏิเสธให้พ้นจากคุณลักษณะของอัลลอฮ์ ดังที่อัลลอฮ์ทรงปฏิเสธมันจากตัวตนของพระองค์ และท่านรอซูล ﷺ ได้ปฏิเสธเอาไว้ให้ ซึ่งคุณลักษณะที่ไม่เหมาะสมกับพระองค์ พร้อมกับต้องยืนยันคุณลักษณะตรงข้ามให้เกิดความสมบูรณ์ เพราะการปฏิเสธอย่างเดียวยังถือว่าไม่สมบูรณ์ เช่น เราขอปฏิเสธการร่งวงและการนอนที่

จะประสบต่อพระองค์ พร้อมกันนั้นพระองค์ทรงมีชีวิตและการดำรงบริหารกิจการอย่างสมบูรณ์ แบบ ประโยชน์นี้ถูกต้อง ? : (ถูก ผิด).

๔๔. อัลลอฮ์ไม่ทรงอนุมัติแก่คนใดคนหนึ่งการที่จะไปไกล่เกลี่ยช่วยเหลือผู้อื่น นอกจากสิ่งที่พระองค์ทรงพอพระทัย และพระองค์ไม่ทรงพอพระทัยนอกจาก ? : การให้เอกภาพ. เจริญแบบอย่างบรรดาศาสนทูต. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๔๕. สิ่งที่อัลลอฮ์ทรงให้มวลมนุษย์มีความรู้จากบทบัญญัติศาสนาและการกำหนดสภาวะนั้น ? น้อยนิดเท่านั้น. มากมาย.

๔๖. ﴿ وَمَا خَلَفَهُمْ ﴾ : โองการนี้อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทั้งปัจจุบันและอนาคต ﴿ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ ﴾ : และทรงรอบรู้ทั้งสิ่งที่ผ่านมา ? : (ถูก ผิด).

๔๗. ความหมายพระนามของอัลลอฮ์ที่ว่า : الْعَلِيُّ ผู้ทรงสูงส่ง ในด้านใด ? ด้านตัวตนของพระองค์. ด้านคุณลักษณะของพระองค์. ผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสรรพสิ่งที่ถูกสร้าง. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๔๘. โองการใดที่ใครอ่านในยามค่ำคืนแล้ว เขาจะได้รับการดูแลจากอัลลอฮ์ และชัยฏอนก็จะออกห่างจากเขาจนกระทั่งรุ่งเช้า ? โองการสุดท้ายของซูเราะห์บะเกาะเราะห์. โองการอัลกรุซีญ์.

๔๙. โองการกรุซีญ์ถูกอ่านในช่วงใด ? หลังละหมาด 5 เวลา. ช่วงขณะนอน. ยามเช้าและยามบ่าย. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัซซัลซะละห์

๕๐. ซูเราะห์อัซซัลซะละห์ถูกประทาน ณ ที่ใด ? นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.

๕๑. ซูเราะห์อัซซัลซะละห์นี้ประมวลเนื้อหาใดบ้าง ? การส่งเสริม. การขู่สาทัพบ. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๕๒. พระองค์ตรัสว่า : ﴿ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ﴾ อีกโองการหนึ่งมาสนับสนุนให้เกิดความกระจำจขึ้น ดังที่พระองค์ตรัสว่า : ﴿ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴾ ? : (ถูก ผิด).

๕๓. พระองค์ทรงกล่าวว่า : ﴿ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ﴾ คือข้อใด ? บรรดาภูเขาและของเหลว. บรรดาผู้ที่เสียชีวิตและชุมทรัพย์.

๕๔. แผ่นดินเป็นส่วนหนึ่งที่จะมาเป็นพยานมันจะเป็นพยานตามผลงานของบ่าวที่ประพฤดิไว้ ? : (ถูก ผิด).

๕๕. คำตรัสของพระองค์ที่ว่า : ﴿ أَشْنَاءًا ﴾ คือข้อใด ? ทุกคนมีสภาพไปตามแต่ละคน. เป็นหมู่ๆที่ต่างกัน.

๕๖. พระองค์ทรงกล่าวว่า : ﴿ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴾ อีกโองการหนึ่งที่มาสนับสนุนดังที่พระองค์กล่าวว่า : ﴿ وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا ﴾ : ﴿ الكهف : ๔๙ ﴾ ? : (ถูก ผิด).

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลอาติญาต

๕๗. ซูเราะห์อัลอาติญาตถูกประทาน ณ ที่ใด ? นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.
๕๘. ความหมายของคำว่า : ﴿ وَالْعَدِيَّتِ ﴾ คือข้อใด ? ม้า. ทุกสิ่งที่เคลื่อนไหว. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.
๕๙. ซูเราะห์อัลอาติญาตประมวลเนื้อหาสาระการขู่ส่ำทับจากการละเลยต่อสิทธิต่างๆที่จำเป็น ? : (ถูก ผิด).
๖๐. จงอธิบายความหมายคำต่อไปนี้
- ﴿ ضَبْحًا ﴾ :
- ﴿ قَدْحًا ﴾ :
- ﴿ نَقْعًا ﴾ :
- ﴿ لَكُودٌ ﴾ :
๖๑. ซูเราะห์อัลกอริอะห์ถูกประทาน ณ ที่ใด ? นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.
๖๒. จากหลายๆเป้าหมายของซูเราะห์อัลกอริอะห์นี้คือข้อใด ? ความน่าสะพรึงกลัวของวันสิ้นโลก. การทดสอบบนโลกนี้.
๖๓. ความหมายของคำว่า อัลกอริอะห์คือข้อใด ? สัญญาณต่างๆของการขู่ส่ำทับ. วันสิ้นโลก.
๖๔. จงอธิบายความหมายประโยคต่อไปนี้ ﴿ كَالْفَرَاشِ الْمَبْتُوثِ ﴾
- :
- ﴿ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ﴾
- :
๖๕. ตาซังตราซุที่ถูกกล่าวในซูเราะห์นี้คือข้อใด ? ตาซังจริง. เป็นการเปรียบเทียบเปรยถึงความยุติธรรม.
๖๖. ﴿ عَيْشَةٍ رَّاضِيَةٍ ﴾ การใช้ชีวิตที่พอใจ ณ ที่ใด ? บนโลกนี้. ในสวนสวรรค์.
๖๗. ﴿ فَأُمَّهُ هَكَوِيَةٌ ﴾ ความหมายในโองการนี้คือข้อใด ? สถานที่ที่เขาพำนักประหนึ่งแม่ที่คอยปรนนิบัติ. แม่ของบ่อในนรก. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.
๖๘. คำกล่าวของพระองค์ที่ว่า : ﴿ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ﴾ อยู่ในสำนวนใด ? เป็นการถามที่บอกถึงความยิ่งใหญ่ของเรื่องนั้น. เป็นการถามถึงเรื่องนั้น.

๖๙. จากบรรดานามชื่อนรกคือข้อใด ? โปรดพระองค์ให้เรารอดพ้นด้วยเถิด **الْهَوَيْتُ** : อัลฮาวิยะฮ์. **حَمِيمٌ** : ญะฮันนัม. **الْخَطْمَةُ** : อัลฮุตอมะห์. **لَطَى** : ละคอฮ์. **السَّعِيرُ** : อัสซะอีร์. **سَفَر** : ซะกีร์. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๗๐. ﴿ **نَارُ حَامِيَةٍ** ﴾ ไฟนรกที่ร้อนระอุ ขอพระองค์ทรงคุ้มครองด้วยเถิด ความร้อนของมันนั้นทวีคูณกว่าบนโลกนี้ ก็เท่า ? 70 เท่า. 90 เท่า. 99 เท่า.

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลฏะกาซุร

๗๑. ซูเราะห์อัลฏะกาซุรถูกประทาน ณ ที่ใด ? นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.
๗๒. ซูเราะห์นี้ประมวลเนื้อหาสาระอะไร ? บอกถึงสภาพของมนุษย์. ชูสัจธรรมที่บ่งชี้ว่าจากการหมกมุ่นออกจากเป้าหมายที่พวกเขาถูกบังเกิดมา.
๗๓. ซูเราะห์นี้ห้ามจากการสะสมทรัพย์สมบัติถึงแม้ว่าเป้าหมายเพื่ออัลลอฮ์ ? : (ถูก ผิด).

๗๔. คำพูดที่ว่า : เขาได้เคลื่อนย้ายสู่ที่พำนักสุดท้ายแล้ว คือข้อใด ? ในคำพูดนี้มีการปฏิเสธการฟื้นคืนชีพ. อนุญาตให้กล่าวได้.

๗๕. ในคำกล่าวของพระองค์ที่ว่า ﴿ **حَتَّى زُرْتُمُ** ﴾ พระองค์ทรงเรียกพวกเขาว่า บรรดผู้มาเยือนโดยมิเรียกว่าผู้พำนัก เพราะเหตุใด ? เพราะอัลบัจซัค คือโลกที่ถูกทอดสะพานสู่โลกหน้า. เพราะว่าพวกเขาได้เคลื่อนย้ายจากบ้านของพวกเขาบนโลกนี้ สู่หลุมฝังศพโดยที่มันไม่ใช่ของพวกเขา.

๗๖. ความรู้ที่ประจักษ์ชัดแบ่งออกเป็น 3 สาขา : ความรู้ที่ประจักษ์ชัด การเห็นอย่างประจักษ์ชัด สัมผัสอย่างประจักษ์ชัด ? : (ถูก ผิด).

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลอัศร

๗๗. ซูเราะห์อัลอัศรถูกประทาน ณ ที่ใด ? นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.
๗๘. ซูเราะห์อัลอัศรประมวลหลักฐานบ่งชี้อยู่ 4 ประเด็น : ความรู้ การงาน การเผยแผ่และการอดทน ? : (ถูก ผิด).

๗๙. สำนวนต่อไปนี้ใด ที่ถูกต้องเกี่ยวข้องกับการสาบานอื่นจากอัลลอฮ์ ? สำหรับอัลลอฮ์แล้ว พระองค์ทรงสาบานด้วยสิ่งใดก็ได้ตามแต่พระองค์ประสงค์. ไม่อนุญาตสำหรับสิ่งถูกสร้าง การที่เขาจะสาบานเว้นแต่ด้วยกับอัลลอฮ์เท่านั้น. อนุญาตสำหรับสิ่งถูกสร้างจะสาบานนอกเหนือจากอัลลอฮ์. คำตอบข้อ 1 กับข้อ 2 ถูกต้อง .

๘๐. การอดทนแบ่งออกเป็นกี่ชนิด ? สองชนิด. สามชนิด. สี่ชนิด.

๘๑. ซูเราะห์นี้มีคำสั่งใช้อยู่ สี่อย่าง แล้วสองอย่างแรกเป็นตัวเติมเต็มตัวเขาเอง และส่วนที่สองสุดท้ายผู้อื่นเป็นผู้เติมเต็มให้แก่เขามีความสมบูรณ์ ? : (ถูก ผิด).

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลฮุมะซะฮ์

๘๒. ซูเราะห์อัลฮุมะซะฮ์ถูกประทาน ณ ที่ใด ? นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.

๘๓. คำว่า : ﴿وَيْلٌ﴾ มีความหมายว่าอะไร ? แม่น้ำในนรกยะฮันนัม. การขู่สาปที่รวมไปถึงแม่น้ำในญะฮันนัมและอื่นๆ.

๘๔. คำว่า : الهمز คือการนินทาด้วยวาจา ส่วน اللمز คือการนินทาด้วยกริยาทำทาง ?

: (ถูก ผิด).

๘๕. โองการนี้ ﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ﴾ มีสารประโยชน์ที่บ่งบอกว่า แท้จริงความดียืดอายุชัย ? :

(ถูก ผิด).

๘๖. ความหมายที่พระองค์ทรงกล่าวว่า : ﴿وَمَا أَدْرَاكَ﴾ และอะไรเล่าที่ทำให้เจ้าได้รู้แล้ว ดังนั้นท่านนบี รู้หรือไม่ ? ท่านนบีได้รู้แล้ว. ท่านนบียังไม่รู้.

๘๗. ในคำตรัสของพระองค์ที่ว่า : ﴿نَارُ اللَّهِ الْمَوْجِدَةُ﴾ เชื้อเพลิงในนรกคืออะไร ? มนุษย์. ก้อนหิน. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๘๘. ในคำตรัสของพระองค์ที่ว่า : ﴿تَطَّلِعُ عَلَى الْآفِتَةِ﴾ คือข้อใด ? สิ่งที่ท่านยึดถือ. ไฟที่ลุกไหม้จากทั่วร่างกายจนลามถึงหัวใจ.

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลฟิล

๘๙. ซูเราะห์อัลฟิลถูกประทาน ณ ที่ใด ? นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.

๙๐. ในซูเราะห์นี้มีข้อคิดมากมายว่า แท้จริงสัตว์เลื้อยที่ใหญ่ที่สุดมันกลัวที่จะฝ่าฝืนต่อบ้านหลังหนึ่งจากบรรดาบ้านต่างๆของอัลลอฮ์ ดังนั้นมนุษย์สมควรยิ่งในการพิจารณาไตร่ตรองเรื่องนี้ ? : (ถูก ผิด).

๙๑. ท่านนบีประสูติในปีใด ? ปีช้าง. ปีแห่งความโศกเศร้า. ปีแห่งความพินาศ.

๙๒. ในซูเราะห์นี้จากหลายๆสัญญาณของการแต่งตั้งศาสนทูตในปีของเรา เป็นเรื่องที่ผิดปกติ เพราะมันปรากฏแก่ท่านนบี ก่อนการแต่งตั้งเป็นศาสนทูต ? : (ถูก ผิด).

๙๓. จงอธิบายความหมายประโยคต่อไปนี้

﴿طَيْرًا أَبَايَل﴾ :

﴿كَعَصِفٍ مَّا كُوِل﴾ :

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์กุเรช

๙๔. ซูเราะห์กุเรชถูกประทาน ณ ที่ใด ? นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.

๙๕. ซูเราะห์นี้เกี่ยวข้องกับซูเราะห์ใด ? ซูเราะห์อัลฟิล. ซูเราะห์อัลกาฟิรูน. ซูเราะห์อัลนาศ.

๙๖. การเดินทางของชาวกุเรชในฤดูหนาวไปยังเมืองฮาม ส่วนการเดินทางในฤดูร้อนไปยังเมืองเยเมน ? : (ถูก ผิด).

๙๗. อัลลอฮ์ทรงยกเกียรติบริเวณเขตชะรอมมักกะฮ์และชาวเมืองแห่งนั้น ให้มีความน่าเกรงขามขึ้นในหัวใจชาวอาหรับโดยรอบ จนพวกเขาเหล่านั้นให้ความสำคัญต่อชาวมักกะฮ์โดยมิขัดขวางพวกเขาแต่อย่างใดเลย ? : (ถูก ผิด).

๙๘. อัลลอฮ์ทรงเจازจงความเป็นเจ้าของบ้านหลังนี้ เนื่องจากมันประเสริฐและมีเกียรติ ทั้งๆที่พระองค์คือผู้อภิบาลแห่งสรรพสิ่งทั้งหลาย ? : (ถูก ผิด).

๙๙. ﴿ رَبِّ هَذَا الْبَيْتِ ﴾ ประโยคนี้อยู่ในบริบทของการพาดพิงสิ่งถูกสร้างไปยังผู้สร้างมัน เพื่อเป็นการให้เกียรติ ? : (ถูก ผิด)

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลมาอูน

๑๐๐. ซูเราะห์อัลมาอูนถูกประทาน ณ ที่ใด ? นครมักกะฮ์. นครมาดีนะฮ์.

๑๐๑. อะไรคือความหมายของคำว่า : ﴿ أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِاللَّيْلِ ﴾ ? การฟื้นคืนชีพและการตอบแทน. การยืมและการปฏิเสธต่อสิทธิต่างๆ.

๑๐๒. ข้อใดคือความหมายของคำว่า : ﴿ عُدُو ﴾ ? ปล่อยทิ้ง. ผลักไสขับไล่ออย่างรุนแรง.

๑๐๓. จะถูกเรียกว่าเด็กกำพร้าต้องมีใครเสียชีวิต ? พ่อของเขาตายจาก. แม่ของเขาตายจาก.

๑๐๔. จะถูกเรียกว่าเด็กกำพร้าต้องมีคุณลักษณะใด ? เขายังมีบรรลุดศาสนาภาวะ. ถึงแม้ว่าจะบรรลุดศาสนาภาวะก็ตาม.

๑๐๕. การเปลือยในละหมาดเขาสมควรที่จะได้รับการตำหนิอย่างรุนแรง ส่วนการละเลยจนเลยละหมาด ประการนี้มักเกิดขึ้นได้แก่ทุกคน ? : (ถูก ผิด).

๑๐๖. อะไรคือสุกข์ของการอ้อวด ? อนุญาต. น่ารังเกียจ. สิ่งต้องห้าม. ภาคีเล็ก. ภาคีใหญ่.

๑๐๗. ซูเราะห์นี้มีเนื้อหาส่งเสริมกระทำความดี ? : (ถูก ผิด).

๑๐๘. คำว่า อัลมาอูนที่ถูกกล่าวในซูเราะห์นี้คือความหมายใด ? ภาชนะ. สิ่งของทั่วไปที่สามารถเสียสละและอ้อมอ่วยกันได้.

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลเกาซัร

๑๐๙. ซูเราะห์อัลเกาวัรถูกประทาน ณ ที่ใด ? นครมักกะฮ์. นครมาดีนะฮ์.

๑๑๐. อัลเกาซัรมีความหมายว่าอย่างไร ? แม่น้ำ. ความดีและความประเสริฐอันมากมาย.

๑๑๑. อัลลอฮ์ทรงเจازจงการงานสองอย่าง การละหมาด การเชือดสัตว์พลี เพราะสองอย่างนี้เป็นการทำงานที่ประเสริฐและเป็นการสร้างความใกล้ชิดต่อพระองค์ยิ่ง ? : (ถูก ผิด).

๑๑๒. ข้อใดคือความหมายของคำว่า : ﴿ شَانِكَ ﴾ ? ผู้เกลียดชังท่าน. ผู้ตำหนิต่าน. ผู้ลดเกียรติท่าน. ถูกทั้งหมด.

๑๑๓. พระองค์กล่าวว่า : ﴿هُوَ الْآبِتَرُ﴾ ตามความเข้าใจบ่งบอกว่าแท้จริงผู้ที่รักท่านนบี เรายังคงได้รับการรำลึกถึงและชื่นชมยกย่อง ? : (ถูก ผิด).

๑๑๔. ในซูเราะห์นี้บ่งบอกถึงหลักฐานว่า ผู้ช่วยเหลือและผู้เจริญรอยตามท่านนบีมีจำนวนมาก ? : (ถูก ผิด).

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลกาฟิรูน

๑๑๕. ซูเราะห์อัลกาฟิรูนถูกประทาน ณ ที่ใด ? นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.

๑๑๖. ซูเราะห์อัลกาฟิรูนนี้ถูกอ่านในต้นร็อกอะฮ์แรกหลังจากอัลฟาติฮะห์ ในที่ใด ? ละหมาดซุนนะห์ตอนรุ่งอรุณ. ละหมาดซุนนะห์ตอนมัฆริบ. ละหมาดซุนนะห์หลังตอวาฟอัลกะบะห์. ละหมาดวิตร. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๑๑๗. การทำอิบาดะห์ที่ขบถคู่กับการตั้งภาคีเป็นเช่นไร ? เป็นอิบาดะห์ที่บกพร่อง. จะไม่ถูกเรียกว่าอิบาดะฮ์.

๑๑๘. คำว่า จงกล่าวเถิด หมายถึงสั่งใช้ใคร ให้กล่าว ? หมายถึงท่านนบี. หมายถึงท่านนบีและใครที่เหมาะสมในการสนทนาด้วย.

๑๑๙. บรรดาผู้ปฏิเสธหมายถึงกลุ่มชนใด ? ทุกคนที่ได้รับการเชิญชวนของท่านนบีแต่ไม่ศรัทธาต่อท่าน เช่นชาวยิวและคริสต์. ชาวมักกะฮ์ที่ปฏิเสธ.

๑๒๐. ซูเราะห์นี้ประมวลเนื้อหาในการไม่ขอยุ่งเกี่ยวจากการตั้งภาคีและกลุ่มนี้ด้วยหัวใจ วาจา และอวัยวะ ? : (ถูก ผิด).

๑๒๑. การกล่าวซ้ำในซูเราะห์มีเป้าหมายใด ? เพื่อยืนยันจุดยืน. เพื่อบ่งบอกเริ่มต้นว่าปราศจากการกระทำนี้ และส่วนที่สองเพื่อบ่งบอกสิ่งนั้นจนได้ปรากฏเป็นกิจจะลักษณะชัด.

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลนัศร์

๑๒๒. ซูเราะห์อัลนัศร์ถูกประทาน ณ ที่ใด ? นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.

๑๒๓. ซูเราะห์นี้มีทั้ง ขาวดี เรื่องราว คำสั่งใช้ และข้อตักเตือน ? : (ถูก ผิด).

๑๒๔. แต่อย่างไรก็ตามประชาชาตินี้ก็ยังคงดำรงไว้ซึ่งศาสนานี้ อันเป็นความเมตตาของพระองค์ ศาสนาอิสลามก็ยังคงประจักษ์สูงตระหง่าน ไม่ว่าสภาวะใดก็ตามที่เกิดขึ้น ? : (ถูก ผิด).

๑๒๕. ในซูเราะห์นี้เป็นสัญญาณว่าอายุขัยของท่านนบีกำลังใกล้เข้ามาทุกขณะ ? : (ถูก ผิด).

๑๒๖. สำหรับข้อปฏิบัติในซูเราะห์นี้ ท่านนบี ﷺ กล่าวเยาะในขณะรุกัวะและสุญูดของท่านว่า :)) ﴿سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّيَ وَبِحَمْدِكَ ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي﴾ ? : (ถูก ผิด).

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลมะซัด

๑๒๗. ซูเราะห์อัลมะซัดถูกประทาน ณ ที่ใด ? นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.

๑๒๘. อบูละฮับคือใคร ? ลุงของท่านนบี. เขาไม่ใช่ญาติใกล้ชิดนบี.

๑๒๙. ใครถูกตำหนิจนกระทั่งวันสิ้นโลก ? อิบูละฮับ. ทุกคนที่เป็นปรปักษ์ต่อท่านนบี.

๑๓๐. จงอธิบายความหมายคำต่อไปนี้

﴿ تَبَّتْ ﴾ :

﴿ وَمَا كَسَبَ ﴾ :

﴿ حِيَدِهَا ﴾ :

﴿ مِنْ مَّسَلٍ ﴾ :

๑๓๑. ชูเราะห์นี้เป็นสัญญาณหนึ่งจากหลายๆสัญญาณของอัลลอฮ์ที่ประจักษ์ชัดในเรื่องราวของอิบูละฮับและภรรยาของเขาว่าบั้นปลายของเขาทั้งสองนั้นไม่รับอิสลาม ? : (ถูก ผิด).

คำถามจากอรรถาธิบายชูเราะห์อัลอิคลาศ

๑๓๒. ชูเราะห์อัลอิคลาศถูกประทาน ณ ที่ใด ? นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.

๑๓๓. ชูเราะห์อัลอิคลาศถูกเรียกชื่อนี้เพราะเหตุใด ? เพราะมันเป็นการขจัดให้คุณลักษณะของอัลลอฮ์บริสุทธิ์สมบูรณ์. เพราะมันทำให้บรรดาผู้อ่านมัน บริสุทธิ์ต่อการตั้งภาคี. ถูกทั้งหมดที่กล่าวมา.

๑๓๔. ชูเราะห์นี้ผลตอบแทนเทียบเท่าในข้อใด ? ครึ่งของอัลกุรอาน. เศษหนึ่งส่วนสี่ของอัลกุรอาน. เศษหนึ่งส่วนสามของอัลกุรอาน.

๑๓๕. ชูเราะห์นี้ถูกอ่านในร็อกอะฮ์ที่สองหลังอ่านอ่านฟาติฮะห์ในช่วงไหน ? ละหมาตซุนนะฮ์ตอนรุ่งอรุณ. ละหมาตซุนนะฮ์ตอนมัฆริบ. ละหมาตหลังเสร็จจัสนัตอวาฟอัลกะบะห์. ละหมาตวิตร์. หลังละหมาตห้าเวลา. ตอนเข้านอน. ถูกทั้งหมด.

๑๓๖. ชูเราะห์อัลกาฟิรูนกับอัลอิคลาศถูกอ่านในตอนเช้าและตอนกลางคืนจนทำให้ชนิดของเตอาฮีดทั้งสามอย่างนั้นครบตามสิทธิของมัน ? : (ถูก ผิด).

๑๓๗. ในชูเราะห์อัลอิคลาศมีอะไร ? การให้เอกภาพต่อการเคารพภักดี. การให้เอกภาพต่อผู้สร้างและพระนามตลอดจนคุณลักษณะของพระองค์.

๑๓๘. คำว่า : “ จงกล่าว ” ในชูเราะห์นี้หมายรวมว่าอะไร ? จงกล่าวด้วยวาจาอย่างเดียว. จงกล่าวด้วยวาจา การปฏิบัติ และเชื่อมั่น.

๑๓๙. พระองค์ทรงตรัสในโองการที่ว่า : ﴿ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ ทรงองค์เดียวในการบริหารจัดการ การเคารพภักดี พระนามและคุณลักษณะของพระองค์ ? : (ถูก ผิด).

๑๔๐. พระองค์ทรงตรัสในโองการที่ว่า : ﴿ الصَّمَدُ ﴾ ผู้ทรงเป็นที่พึ่ง ข้อใด ? ผู้เป็นที่พึ่งทุกความปรารถนาทั้งหมด. ผู้ทรงดำรงอยู่ด้วยตัวเองและผู้ทรงให้สิ่งอื่นดำรงอยู่. ผู้เป็นนายซึ่งสมบูรณ์แล้ว ไม่ว่าจะการบริหารจัดการ การเคารพภักดี พระนามตลอดจนคุณลักษณะของพระองค์. ถูกทั้งหมด.

๑๔๑. การพาดพิงว่าและกล่าวอ้างว่า อัลลอฮ์ทรงมีบุตรและเป็นพ่อ ถือว่าเป็นการปฏิเสธที่มีผลให้เขาออกจากอิสลามแล้ว ? : (ถูก ผิด).

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลฟะลัก

๑๔๒. ซูเราะห์อัลฟะลักถูกประทาน ณ ที่ใด ? นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.

๑๔๓. ซูเราะห์อัลฟะลักนี้ถูกอ่านในช่วงไหน ? หลังละหมาดห้าเวลา. ตอนเข้านอน. ถูกทั้งหมด.

๑๔๔. จงอธิบายความหมายคำต่อไปนี้

﴿أَعُوذُ﴾ :

﴿الْفَلَقِ﴾ :

﴿غَاسِقٍ﴾ :

﴿وَقَبَ﴾ :

﴿الْفَقَاتِ﴾ :

﴿الْعَقْدِ﴾ :

﴿حَاسِدٍ﴾ :

๑๔๕. ซูเราะห์นี้มีเนื้อหาสาระใดบ้าง ? การขอความคุ้มครองจากสิ่งชั่วร้ายทั้งหลาย. แท้จริงไสยศาสตร์นั้น เป็นความจริง. ถูกทั้งหมด.

คำถามจากอรรถาธิบายซูเราะห์อัลนาซ

๑๔๖. ซูเราะห์อัลนาซถูกประทาน ณ ที่ใด ? นครมักกะห์. นครมาดีนะห์.

๑๔๗. ซูเราะห์อัลนาซนี้ถูกอ่านในช่วงไหน ? หลังละหมาดห้าเวลา. ตอนเข้านอน. ถูกทั้งหมด.

๑๔๘. อะไรคือความหมายของคำว่า : ﴿الْحَسَّاسِ﴾ ? :

บทเรียนที่สอง

อธิบายความหมายของหลักการอิสลามทั้งห้าประการ ข้อแรกเป็นข้อที่สำคัญที่สุด คือ การปฏิญาณตน ว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่ควรค่าแก่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์และมุฮัมมัดคือ ศาสนทูตของพระองค์ พร้อมกันนั้นอธิบายความหมายกฎเกณฑ์หรือเงื่อนไขของคำว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ ความหมายของมันคือ ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นับเป็นการปฏิเสธสรรพสิ่งทั้งมวลที่ถูกเคารพบูชานอกจากอัลลอฮ์ คำว่า อิลลัลลอฮฺนอกจากอัลลอฮ์คือ การยืนยันที่จะเคารพภักดีเพียงเฉพาะต่ออัลลอฮ์เท่านั้นโดยไม่มีการตั้งภาคีใดๆต่อพระองค์.

สำหรับกฎเกณฑ์หรือเงื่อนไขของ ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์คือ

๑. ความรู้ ที่ปฏิเสธตรงข้ามกับความโง่เขลา.

๒. ความมั่นใจ ที่ปฏิเสธตรงข้ามกับความคลางแคลงใจ.
๓. ความบริสุทธิ์ใจ โดยปฏิเสธตรงข้ามกับการตั้งภาคี.
๔. การมีสัจจะ ที่ปฏิเสธตรงข้ามกับการโกหก.
๕. ความรัก ที่ตรงข้ามกับการเกลียดชัง.
๖. การน้อมนำปฏิบัติตามพระบัญญัติใช้ ที่ปฏิเสธตรงข้ามกับการละทิ้ง ผินหลังให้.
๗. การยอมรับ ที่ปฏิเสธตรงข้ามกับการผลักไส.
๘. และการปฏิเสธการเคารพภักดีสิ่งอื่นนอกจากอัลลอฮ์.

ซึ่งข้าพเจ้าได้รวบรวมมันไว้ในโครงกาพย์สองบทดังนี้

ตั้งความรู้ จนเกิดความมั่นใจ พร้อมบริสุทธิ์ใจ คำพูดที่สัจจริงของท่าน ตลอดจน ความจงรัก การยอมรับ และน้อมนำปฏิบัติตามบัญชา และอันที่แปดเพิ่มมาอีกคือ การปฏิเสธ พระเจ้าอื่นนอกจากพระองค์.

พร้อมทั้งให้คำอธิบายความหมายของคำปฏิญาณตนว่า มุฮัมมัดคือศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ตามนัยยะแห่งความหมายของมัน คือการเชื่อและการยอมรับในสิ่งที่ท่านนำมาบอกกล่าว เชื่อและน้อมนำปฏิบัติตามคำแนะนำสั่งสอนของท่าน ออกจากข้อห้ามให้คำตักเตือนและละเลิก และไม่เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เว้นแต่ตามที่พระองค์ทรงบัญชาและที่ท่านนบีนนำมาบอกกล่าว.

จากนั้นจำเป็นต้องชี้แจงอธิบายให้ผู้ศึกษาได้รับทราบถึงหลักการอิสลามที่เหลือทั้ง ๕ ประการ เช่น การละหมาด การบริจาคซะกาต การถือศีลอดในเดือนรอมฎอน การประกอบพิธีฮัจญ์ ณ บ้านของอัลลอฮ์เมื่องมักกะฮ์สำหรับผู้ที่มีความสามารถเดินทาง.

คำอธิบาย

องค์ประกอบของคำว่า ลาลิลาฮะอิลลัลลอฮ์

✽ การปฏิเสธพระเจ้าจอมปลอม : ทุกสิ่งที่ถูกเคารพอื่นจากเหนือพระองค์.

✽ การยืนยันพระเจ้าเป็นเจ้าที่แท้จริง การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ : คือยืนยันการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงผู้เดียว.

สำหรับคำว่าบริสุทธิ์ใจมี ๒ องค์ประกอบ คือการปฏิเสธและการยืนยัน ดังนั้นจึงจำมันทั้งสองไว้เถิด.

อธิบายเงื่อนไขของคำว่า ลาลิลาฮะอิลลัลลอฮ์

เงื่อนไขการปฏิญาณตนนั้นเปรียบเสมือนพื้นของกุญแจ ดังนั้นคำว่า ลาลิลาฮะอิลลัลลอฮ์ เป็นกุญแจสวรรค์และกุญแจจะไม่ถูกเปิดเว้นแต่มีพื้นของมัน ดังนั้นทุกหลักฐานที่ปรากฏในอัลกุรอานและสุนนะฮ์ว่า ใครกล่าวปฏิญาณตนว่า ลาลิลาฮะอิลลัลลอฮ์ เขาจะได้รับเช่นนั้นเช่นนี้ ดังนั้นเขาต้องเตรียมพร้อมรับผลตอบแทนจากการให้สิทธิในเงื่อนไข ๘ ประการนี้.

๑. ความรู้ที่มีความหมายถึงการปฏิญาณตน : คือความรู้ที่ตรงข้ามกับความโง่เขลาที่หมายความว่า ใครที่โง่เขลาต่อความหมายนั้น เขาจะไม่ได้รับประโยชน์ต่อคำปฏิญาณตนนี้ ด้วยเหตุนี้จำเป็นสำหรับผู้ที่เข้ารับศาสนาอิสลามโดยรู้ความหมายของมัน ดังที่ท่านรอซูล

ﷺ ได้กล่าวว่า : “ ใครที่เสียชีวิตลง โดยที่เขารู้ว่า แท้จริงไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ เขาจะได้เข้าสวรรค์ ” บันทึกโดยมุสลิม.

๒. ความเชื่อมั่นอย่างประจักษ์ : คือต้องเต็มร้อย ถ้าหากเขากลางแคลงใจในการปฏิเสธต่อพระเจ้าจอมปลอม จากส่วนหนึ่งในร้อยเปอร์เซ็นต์ หรือเจียบนึ่งหรือลึ่งเลใจ ดังนั้นเขาถือว่ามีใช้ผู้ให้เอกภาพโดยแท้จริง หรือกลางแคลงใจในการปฏิเสธของชาวยิวและคริสเตียนที่พวกเขาได้รับการเชิญชวนจากท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ แล้ว ดังนั้นเขาถือว่ามีใช้ผู้ให้เอกภาพ ดังที่ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : “ ฉันปฏิญาณตนว่าไม่มีพระเจ้าที่ควรแต่การเคารพภักดีเว้นแต่อัลลอฮ์ และแท้จริงฉันเป็นศาสนทูตของอัลลอฮ์ไม่มีบ่าวคนใดพบกับอัลลอฮ์ด้วยสองอย่าง ในสภาพที่มีกลางแคลงใจในสองสิ่งนี้ นอกจากเขาจะได้เข้าสวรรค์ ” บันทึกโดยมุสลิม.

๓. ความบริสุทธิ์ใจ : ดังนั้นใครที่โอ้อวดในคำปฏิญาณตนนี้ หรือตั้งภาคีใหญ่ เช่นใครที่เคารพสิ่งอื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ คำปฏิญาณนั้นไม่มีผลอันใดแก่เขา จากท่านนบี ﷺ แท้จริงท่านกล่าวว่า : “ มนุษย์ที่ปิตินตียิ่งด้วยการได้รับสิทธิ์ในการไถ่เกลี้ยช่วยเหลือของฉัน คือผู้ที่กล่าวว่า : ไม่มีพระเจ้าที่ควรแต่การเคารพภักดีเว้นแต่อัลลอฮ์ในสภาพที่บริสุทธิ์ทั้งตัวและจิตใจ ” บันทึกโดยบุคอรี.

๔. ความมีสัจจะซื่อสัตย์ : ดังนั้นผู้ใดที่กล่าวปฏิญาณตนในสภาพที่เขาโกหกเช่น ผู้กลับกลอก คำปฏิญาณนั้นไม่มีประโยชน์ใดแก่เขา จากท่านนบี ﷺ แท้จริงท่านได้กล่าวไว้ว่า : “ ไม่มีผู้ใดที่ปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าที่ควรแต่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์ และแท้จริงท่านนบีมุฮัมมัด เป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ สัจจริงออกมาจากหัวใจของเขา เว้นแต่อัลลอฮ์ทรงห้ามเขามิให้เข้านรก ” บันทึกโดยบุคอรีและมุสลิม.

๕. ความจงรัก : คือการที่เขารักต่ออัลลอฮ์ และมีรักต่อสิ่งอื่นพร้อมกับพระองค์ และมีความจงรักต่อทุกคำบัญชาใช้ด้วยการจงรักอย่างยิ่งยวด และสิ่งที่ตรงข้ามคือการรังเกียจ ด้วยเหตุนี้ถือเป็นเรื่องที่ทำให้อิสลามของเขาโมฆะลง : ใครที่รังเกียจสิ่งใดจากสิ่งที่ท่านรอซูล ﷺ นำมา ถึงแม้ว่าสิ่งนั้นท่านนบี ﷺ กระทำก็ตาม เขาได้ปฏิเสธแล้ว พระองค์ตรัสว่า :

﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِن دُونِ اللَّهِ إِندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ﴾

“ และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ยึดถือบรรดาภาคีอื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งพวกเขารักภาคีเหล่านั้นเช่นเดียวกับรักอัลลอฮ์ ” .

๖. การน้อมนำปฏิบัติ : จำเป็นต้องปฏิบัติตามสอดคล้องกันกับคำปฏิญาณตน ดังนั้นใครที่ทิ้งการงานอย่างสิ้นเชิง คำปฏิญาณตนนั้นไม่มีผลใดแก่เขา พระองค์ตรัสว่า :

﴿ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ ﴾

﴿ ٦٥ ﴾ النساء : ๖๕

“ มิใช่เช่นนั้นดอก ข้าขอสาบานด้วยพระเจ้าของเจ้าว่า เขาเหล่านั้นจะยังไม่ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะให้เจ้าตัดสติใจสิ่งที่ขัดแย้งกันระหว่างพวกเขา แล้วพวกเขาไม่พบความคับใจใดๆ ในจิตใจของพวกเขาจากสิ่งที่เจ้าได้ตัดสติใจ และพวกเขายอมจำนนด้วยดี ” .

๗. การยอมรับ : คือการไม่ผลักไสด้วยคำพูด การไม่ผินหลังให้ด้วยการกระทำและความเชื่อมั่นต่อการปฏิญาณตน พระองค์ตรัสว่า :

﴿ إِذْ قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا إِلَهَكُمْ لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ﴿٣٦﴾ ﴾

“ เพราะว่าพวกเขาเหล่านั้นเมื่อได้มีการกล่าวแก่พวกเขาว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ พวกเขา ก็หยิ่งผยอง และพวกเขาจะกล่าวว่า จะให้เราทอดทิ้งพระเจ้าต่างๆของเราเพื่อนักกวีบ้าคนหนึ่งอย่างกระนั้นหรือ ? ” .

๘. การปฏิเสธต่อพระเจ้าจอมปลอม : คือการปฏิเสธสิ่งที่ถูกเคารพภักดีอื่นจากอัลลอฮ์ ดังนั้นการเคารพเช่นนี้ถือเป็นโมฆะ และไม่สมควรแต่การเคารพภักดีสิ่งอื่น นอกเหนือจากอัลลอฮ์.

หมายเหตุ : จำเป็นอย่างยิ่งในการบริสุทธิ์ใจ ต้องมาพร้อมทั้งวาจา การปฏิบัติ และการเชื่อมั่น.

ประเภทต่างๆของความรัก

❁ การจงรักภักดีภาคีพร้อมกับอัลลอฮ์ : การจงรักเช่นนี้ คือการตั้งภาคีใหญ่ พระองค์ตรัสว่า : “ และในหมู่มนุษย์นั้น มีผู้ที่ยึดถือบรรดาภาคีอื่นจากอัลลอฮ์ ซึ่งพวกเขารักภาคีเหล่านั้น เช่นเดียวกับรักอัลลอฮ์ ” .

❁ การจงรักภักดีเพื่ออัลลอฮ์ : การจงรักเช่นนี้จำเป็นอย่างยิ่ง และมันเป็นสายเชือกศรัทธาที่ตรึงแน่น พระองค์ตรัสว่า : “ มุฮัมมัดเป็นรอซูลของอัลลอฮ์ และบรรดาผู้ที่อยู่ร่วมกับเขา เป็นผู้เข้มแข็งกล้าหาญต่อพวกปฏิเสธศรัทธา เป็นผู้เมตตาสงสารระหว่างพวกเขาเอง ” .

📖 การประกอบกิจการงานที่อัลลอฮ์ทรงพอพระทัย นั้นหมายความว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่มาจากบทบัญญัติเช่น การให้ออกภาพ.

📖 ผู้ที่อัลลอฮ์ทรงรัก คือผู้ประกอบกิจการงาน เช่นบรรดานบิรอซูล มลาอิกะฮ์ และบรรดาสาวกของท่านนบี ﷺ และผู้ให้ออกภาพต่อพระองค์ทั้งหมด.

📖 ช่วงเวลา ยุคต่างๆที่อัลลอฮ์ทรงรัก เช่น คีนอัลกือดร์ และสุดท้ายของกลางคืน.

📖 สถานที่ต่างๆที่อัลลอฮ์ทรงรัก เช่นเมืองมักกะฮ์ และมาดีนะฮ์

📖 ความรักปกติทั่วไป : ความรักเช่นนี้อनुญาติโดยมีเงื่อนไข อย่างนำสิ่งอื่นอยู่เหนือความรักของอัลลอฮ์ เช่น การรักลูกและภรรยา ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : “ ไม่มีคนหนึ่งคนใดศรัทธาอย่างสมบูรณ์ในหมู่พวกท่านจนกว่าฉันจะเป็นที่รักยิ่งแก่เขามากกว่าลูกของเขา และพ่อของเขา และมนุษย์ทั้งหลาย ” .

อะไรคือความหมายของมุสลิมที่ว่า (บ่าวของพระองค์) ในคำปฏิญาณตนว่า แท้จริงมุฮัมมัดเป็นรอซูลของอัลลอฮ์ ?

❁ คือท่านนบีไม่ถูกเคารพภักดี เพราะท่านไม่มีสิทธิ์ใดๆจากจุดเด่นแห่งความเป็นเจ้าการสร้าง และการเคารพภักดีตลอดจนพระนามและคุณลักษณะอันสมบูรณ์.

❖ เพราะท่านเป็นบ่าวที่ภักดีมากที่สุดในกลุ่มมนุษย์ โดยให้สิทธิแห่งการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์อย่างสมบูรณ์แบบ.

ประเภทต่างๆในด้านแห่งความเป็นบ่าวต่ออัลลอฮ์

❖ **บ่าวทั่วไป** หมายถึงความเป็นบ่าวแห่งผู้อำนาจต่อการอภิบาล สำหรับทุกสรรพสิ่งถูกสร้างคือบ่าวของอัลลอฮ์ พระองค์ตรัสว่า : “ แท้จริงใครทุกคนที่อยู่บนบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินเว้นแต่เขาจะมายังผู้ทรงกรุณาปราณีนั้น สภาพเป็นบ่าวคนหนึ่ง ” ดังนั้นรวมถึงทั้งผู้ศรัทธาและผู้ปฏิเสธ.

❖ **บ่าวที่มีสิทธิเฉพาะ** หมายถึงความเป็นบ่าวที่เชื่อฟังต่อพระองค์ทุกๆไป พระองค์ทรงกล่าวว่า : “ และปวงบ่าวของผู้กรุณาปราณีนั้นพวกเขาเดินบนหน้าแผ่นดินสภาพล้อมตน ” บ่าวประเภทนี้คือ รวมทุกคนที่เคารพภักดีต่ออัลลอฮ์สอดคล้องตามบทบัญญัติของพระองค์.

❖ **บ่าวที่มีสิทธิเฉพาะพิเศษ** หมายถึงความเป็นบ่าวของบรรดาศาสนทูตทั้งหมด พระองค์ตรัสว่า : “ แท้จริงเขานั้นเป็นบ่าวที่ขอบคุณ ” .

สรุปพอสังเขปจากชีวประวัติของท่านศาสดา

❖ **ตระกูลของท่าน** : มุฮัมมัด บุตร अबดุลลอฮ์ บุตร अबดุลมุฏฏอลิบ บุตร ฮาซิม และตระกูลฮาซิมมาจากเผ่ากูเรซ ส่วนกูเรซมาจากชนชาติอาหรับ และชนชาติอาหรับมาจากลูกหลานของนบีอิสมาแอล บุตรนบีอิบรอฮีม.

❖ **การประสูติของท่าน** : ท่านประสูติในปีช้าง ณ นครมักกะฮ์ ในเดือนรอบีอุลเอาวัล รวมอายุทั้งสิ้น 63 ปี และ 40 ปีก่อนหน้าจะแต่งตั้งการเป็นนบี และได้ดำรงตำแหน่งเป็นทั้งนบีและรอซูลรวมระยะเวลา 32 ปี โดยที่ท่านเป็นเด็กกำพร้า พ่อของท่านเสียชีวิตก่อนที่ท่านจะประสูติ ท่านได้รับการอุปการะเลี้ยงดูจากปู่ของท่านชื่อ अबดุลมุฏฏอลิบ และหลังจากปู่ของท่านเสียชีวิต ลุงของท่านที่ชื่อว่าอับดุลอิบรอฮิมรับช่วงแทนต่อ.

❖ **การแต่งตั้งศาสนทูตของท่าน** : ท่านถูกส่งไปยังประชาชาติที่เป็นทั้งมนุษย์และญิน ดังนั้นใครที่การเชิญชวนของท่านถึงไปยังเขา แล้วเขายังไม่ศรัทธาต่อท่าน ทั้งนี้ไม่ว่าใครหน้าไหนก็ตาม ถือว่าเป็นการปฏิเสธศรัทธาระดับใหญ่ที่สุด.

❖ **การเรียกร้องเชิญชวนของท่าน** : ท่านได้เรียกร้องสู่การให้เอกภาพ จริยธรรมจรรยา มารยาท และการทำงานต่างๆ และห้ามปรามจากการตั้งภาคี และการผิดศีลจริยธรรมจรรยา มารยาท ตลอดจนงานที่ชั่วต่างๆ.

❖ **การอิชเราะฮ์และเมียะรอก** : การอิชเราะฮ์คือการเดินทางจากนครมักกะฮ์สู่บัยติลมักดีซ หลังจากนั้นท่านถูกยกขึ้นไปสู่ชั้นฟ้าที่เจ็ด และอัลลอฮ์ทรงได้พบกับท่าน และทรงกำหนดบทบัญญัติการละหมาดห้าเวลา.

❖ **การอพยพและการสิ้นชีวิตของท่าน** : ท่านได้อพยพจากนครมักกะฮ์สู่มหานครมาดีนะฮ์ ท่านได้เสียชีวิตและฝัง ณ เมืองแห่งนี้ ในห้องนอนของท่านหญิงอาอิชะฮ์แม่แห่งมวลชนผู้ศรัทธา.

❖ **หน้าที่การเผยแผ่ของท่าน :** อัลลอฮ์ได้ทำให้ศาสนาอิสลามสมบูรณ์ด้วยกับท่าน แล้วท่านก็ได้ทำการเผยแผ่อย่างประจักษ์ชัดแจ้ง และทำหน้าที่รับผิดชอบอย่างสมบูรณ์ และได้ตัดเตือนสิ่งเสียแก่ประชาชาติอย่างครบถ้วน และได้เพียรมานะเพื่ออัลลอฮ์อย่างมีตกบกพร่องนาทุกประการ ดังนั้นไม่มีใครคนใดสามารถที่จะเพิ่มเติมสิ่งใดในศาสนาเป็นอันขาด.

❖ **สงครามที่สำคัญยิ่งที่ท่านร่วมอยู่ด้วย :** มี 7 ครั้ง คือ ๑ สงครามบะดร์. ๒ อุฮุด. ๓ คอนดัก. ๔ คัยบ์ร. ๕ พิชิตมักกะฮ์. ๖ ตะบูก. ๗ และฮุญัยน.

❖ **บุตรของท่านนบี มีเจ็ดท่าน :-**

๑ บุตรชาย : อัลกอซิม , อิบรอฮีม , อับดุลเลาะฮฺ คือผู้ที่ตียิบุดตอเฮร

๒ บุตรสาว : ซัยนับ , รุกัยยะฮฺ , อุมมุกัลศุม , ฟาติมะฮฺ.

ทั้งหมดเสียชีวิตขณะที่ท่านนบี ﷺ ยังมีชีวิตอยู่ เว้นแต่ท่านหญิงฟาติมะฮฺเสียชีวิตหลังจากที่ท่านนบี ﷺ เสียชีวิตไปก่อนแค่ 6 เดือน ขอพระองค์ทรงพอพระทัยแก่พวกเขาทั้งหมดด้วยเถิด.

❖ **ภรรยาของท่านนบี 12 ท่าน :-**

๑ ท่านหญิงคอดียะฮฺ. ๒ ท่านหญิงอาอิชะฮ์. ๓ ท่านหญิงเซาะดะฮ์. ๔ ท่านหญิงฮัฟเศาะฮฺ.

๕ ท่านหญิงซัยนับอัลฮิลียะฮฺ. ๖ ท่านหญิงอุมมุซะละมะฮฺอินด. ๗ ท่านหญิงซัยนับ

บุตรสาวยะฮฺซิน. ๘ ท่านหญิงยุัยริยะฮฺบุตรสาวอัลฮาริศ. ๙ ท่านหญิงศอฟียะฮฺบุตรสาวฮุัยย.

๑๐ ท่านหญิงอุมมุสะบียะฮฺรอมละฮฺ. ๑๑ ท่านหญิงรัยฮานะฮฺบุตรสาวซัยด. ๑๒ ท่านหญิงมัมมูนะฮฺบุตรสาวอัลฮาริศ.

❖ **บรรดาแม่นมของท่าน :-**

แม่ของท่านอามีนะฮ์ บุตรสาววะฮบีน , ซุวัยบะฮฺ ทาสหญิงของท่านที่ชื่ออบูละฮับ , ฮะลีมะฮฺ บุตรสาวอบีศุอัยบอ์ซะฮฺคอดียะฮ์.

❖ **โองการแรกที่ประทานให้แก่ท่าน :** พระองค์ตรัสว่า :

﴿ أَقْرَأَ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (۱) خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ (۲) أَقْرَأَ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (۳) الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ (۴) ﴾

﴿ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ (۵) ﴾

ความว่า : “ จงอ่านด้วยพระนามแห่งพระเจ้าของเจ้าผู้ทรงบังเกิด ทรงบังเกิดมนุษย์จากก้อนเลือด จงกล่าวเถิดพระเจ้าของเจ้านั้นผู้ทรงใจบุญยิ่ง ผู้ทรงสอนการใช้ปากกา ผู้ทรงสอนมนุษย์ในสิ่งที่เขาไม่รู้ ” .

❖ **คนแรกที่เข้ารับอิสลาม :**

๑ จากบรรดาผู้ชาย : ท่านอับบักกร้อซิดดีก

๒ จากบรรดาสตรี : ท่านหญิงคอดียะฮฺ บุตรสาวคุวัยลิต

๓ จากบรรดาเด็กๆ : ท่านอลี บุตรอบีฏอลิบ

๔ จากบรรดาผู้รับใช้ : ซัยด บุตรอัลฮาริศะฮฺ

จากบรรดาทาส : บิลาน บุตรรอบาย

การประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะห์ของท่าน : ท่านได้ประกอบพิธีอุมเราะห์ 4 ครั้งทั้งหมดนั้นในช่วงเดือนซุลเกียดะฮฺ (เดือนที่ 11 ปฏิทินอิสลาม) และท่านประกอบพิธีฮัจญ์ 1 ครั้งที่มีชื่อว่า “ ฮัจญ์อาลา ” เกิดขึ้นในปีที่ 10 หลังจากการอพยพ.

มารยาทของท่าน : ดังที่พระองค์ทรงกล่าว : ﴿ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴾ “ และแท้จริงเจ้านั้นอยู่บนคุณธรรมอันยิ่งใหญ่ ” และท่านหญิงอาอิชะฮฺกล่าวว่า มารยาทของท่านนั้น คืออัลกุรอาน.

ความสำคัญในการศึกษาชีวประวัติ : ท่านอับนุกัยยิมกล่าวว่า : เมื่อความผาสุกทั้งโลกนี้และโลกหน้าของบ่าวนั้น ถูกแขวนด้วยกับแบบอย่างของท่านนบี ﷺ ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งเหนือทุกคน ต้องเตือนตัวเองอยู่เสมอและรักต่อการรอดพ้นทุกความหายนะ และความผาสุกทั้งโลกนี้และโลกหน้า จะต้องทราบถึงแบบอย่างของท่าน และชีวประวัติของท่าน และเรื่องราวของท่าน เพื่อหลุดพ้นตัวเองจากบรรดาผู้โง่เขลา และรวมถึงจำนวนมากมายผู้ที่ติดตามท่าน และสาวกตลอดจนพวกพ้องของท่าน และมนุษย์อีกมากมายยังคงขาดความรู้ในเรื่องนี้ และก็มากอยู่เหมือนกันถูกกีดกันไม่ให้ศึกษาเรื่องราวเหล่านี้ ส่วนความประเสริฐนั้นอยู่บนพระหัตถ์ของอัลลอฮ์ ผู้ทรงประทานแก่ใครก็ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และอัลลอฮ์นั้นผู้ทรงเป็นเจ้าของความประเสริฐที่ยิ่งใหญ่.

บทเรียนที่สาม

องค์ประกอบของหลักศรัทธา

องค์ประกอบของหลักศรัทธานั้นมีอยู่ ๖ ประการ หมายถึงการที่เจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์ บรรดาอะลาอิกะฮฺ บรรดาคัมภีร์ บรรดาศาสนทูต และศรัทธาต่อวันสิ้นโลก และศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะทั้งดีและร้ายจากที่พระองค์ทรงกำหนด.

คำอธิบาย

คำนิยามของหลักศรัทธา เชิงหลักการ : พุดออกมาด้วยวาจา เชื่อด้วยหัวใจ ปฏิบัติออกมาด้วยอวัยวะและส่วนต่างๆภายใน – คือทางหัวใจ, การศรัทธานั้นจะเพิ่มขึ้นด้วยการเชื่อฟัง และจะลดลงเนื่องจากการฝ่าฝืน หลังฐานดังนี้ :-

หลักฐานคำพูด ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : ดังนั้นส่วนที่สูงส่งยิ่ง คือคำกล่าวว่า ไม่มีพระเจ้าที่ควรค่าแก่การเคารพเว้นแต่อัลลอฮ์.

หลักฐานการปฏิบัติด้วยอวัยวะ ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : และส่วนที่ต่ำสุด คือการเอาสิ่งกีดขวางออกจากถนนหนทาง.

หลักฐานการปฏิบัติด้วยหัวใจ ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : ความละอายนั้นเป็นแขนงหนึ่งจากหลักศรัทธา.

หลักฐานการเพิ่มขึ้นของการศรัทธา : พระองค์ตรัสว่า มีใครบ้างในหมู่พวกท่านที่บหนักทำให้ศรัทธาเพิ่มขึ้น.

❁ **หลักฐานการลดลงของหลักศรัทธา :** ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า ฉันไม่ได้เห็นอะไรที่มันบกพร่องไปกว่าสติปัญญาและศาสนาของสตรี.

สาเหตุการเพิ่มขึ้นของการศรัทธา :

❁ การศึกษาการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านพระนาม และคุณลักษณะของพระองค์.

❁ มั่นปฏิบัติตามเชื่อฟัง.

❁ การละทิ้งบาป และการฝ่าฝืนต่างๆ.

❁ การใคร่ครวญสิ่งถูกสร้างต่างๆของพระองค์.

สาเหตุการลดลงของหลักศรัทธา :

❁ ทิ้งหรือเพิกเฉยต่อการศึกษาการให้เอกภาพต่ออัลลอฮ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านพระนามชื่อและคุณลักษณะของพระองค์.

❁ ทิ้งการปฏิบัติตามเชื่อฟัง.

❁ การประพฤตีสั่งมิชอบหรือฝ่าฝืนต่างๆ.

❁ ละทิ้งการใคร่ครวญสิ่งถูกสร้างต่างๆของพระองค์.

องค์ประกอบของหลักศรัทธา :

❁ การศรัทธาต่ออัลลอฮ์.

❁ การศรัทธาต่อบรรดามะลาอิกะฮ์.

❁ การศรัทธาต่อบรรดาคัมภีร์ต่างๆ.

❁ การศรัทธาต่อบรรดาศาสนทูต.

❁ การศรัทธาต่อวันปรโลก.

❁ และการศรัทธาต่อการกำหนดสถานะทั้งดีและร้ายจากที่พระองค์ทรงกำหนดขึ้น.

๑. องค์ประกอบหลักศรัทธาข้อที่หนึ่ง การศรัทธาต่ออัลลอฮ์

จำเป็นต้อง :

ศรัทธาด้วยการมีอยู่ของอัลลอฮ์ มีอยู่ 4 หลักฐานต่อไปนี้ :

๑. **ด้วยสติปัญญา :** ดั่งนั้นสติปัญญาเป็นไปไม่ได้ที่จะจินตนาการการมีอยู่ของสิ่งถูกสร้างโดยปราศจากผู้สร้าง อัลลอฮ์ตรัสว่า : “ หรือว่าพวกเขาถูกบังเกิดมาโดยไม่มีผู้บังเกิดหรือว่าพวกเขาเป็นผู้ให้บังเกิดตนเอง ”.

๒. **ด้วยการสัมผัสสิ่งรอบตัว :** เมื่อท่านอยู่ในความทุกข์ยากและวิกฤติหนึ่งท่านมักจะยกมือทั้งสองของท่านสู่ฟากฟ้า และท่านก็กล่าวว่า โอ้อู้อภิบาลของข้า แล้วท่านจะพบว่าความทุกข์ยากนั้นจะคลายหายไปด้วยอนุมัติของอัลลอฮ์.

๓. **ด้วยความบริสุทธิ์ของมนุษย์ที่มีในตัว :** ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : เด็กทุกคนที่เกิดมาอยู่บนสภาพที่บริสุทธิ์ แล้วพ่อแม่ทั้งสองของเขาก็ซุบเลี้ยงเขาให้เป็นยิว หรือเป็นคริสเตียนหรือบูซาไฟ.

๔. ด้วยบทบัญญัติ ท่านอิบนุกัยยิมบอกอีกว่า : แท้จริงบทบัญญัตินั้นไม่มีสักโองการหนึ่งที่อยู่ใต้อัลลอฮ์ของอัลลอฮ์เว้นแต่ในนั้นเป็นหลักฐานยืนยันบนการให้เอกภาพต่อพระองค์.

๒. องค์ประกอบหลักศรัทธาข้อที่สอง การศรัทธาต่อบรรดามลาอิกะฮ์ : บรรดามลาอิกะฮ์พวกเขาคือโลกแห่งสิ่งเร้นลับ อัลลอฮ์ทรงสร้างพวกเขาจากแสงสว่าง โดยพวกเขาจะเชื่อฟังอัลลอฮ์และไม่ฝ่าฝืนต่อพระองค์ พวกเขามีวิญญูณ พระองค์ตรัสว่า :

﴿ رُوحُ الْقُدُسِ ﴾ วิญญูณอันบริสุทธิ์ และมีรูปร่าง พระองค์ตรัสว่า :

﴿ جَاعِلِ الْمَلَكِكَةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْحَحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَّةَ ۖ وَرُبْعَ بَزِيدٍ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ ﴾ : ผู้ทรงแต่งตั้งมะลาอิกะฮ์ให้เป็นผู้นำข่าว ผู้มีปีกสอง สาม และสี่ ทรงเพิ่มในการสร้างตามที่พระองค์ทรงประสงค์ แท้จริงอัลลอฮ์นั้น เป็นผู้ทรงอานุภาพเหนือทุกสิ่ง และมีสติปัญญา และหัวใจ

﴿ حَقِّ إِذَا فُرِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ ﴾

ความว่า : จนกระทั่งเมื่อความหวาดกลัวได้คลายจากจิตใจของพวกเขา พวกเขากล่าวว่า พระเจ้าของพวกเขาท่านได้ตรัสอะไรนะ เราศรัทธาจากพวกเขา และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบอกให้เราได้ทราบ จากนามชื่อของพวกเขา เช่น ท่านญิบรีล มีกาอิล และอิสรอฟีล และคุณลักษณะของพวกเขา.

﴿ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴾

พวกเขาจะไม่ฝ่าฝืนอัลลอฮ์ในสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชาแก่พวกเขา และพวกเขาจะปฏิบัติตามที่ถูกบัญชา และการทำงานต่างๆของพวกเขา.

บางส่วนที่เราได้รับการบอกเล่าถึงบรรดามลาอิกะฮ์ บางส่วนจากพวกเขามีผู้ทำหน้าที่แบกบัลลังก์แปดท่าน และท่านญิบรีลรับหน้าที่ส่งสารบัญชา และมีกาอิลรับหน้าที่ฝนฟ้าอากาศ...เราศรัทธาต่อพวกเขาทั้งหมดด้วยเรื่องราวต่างๆที่เกี่ยวข้องจากพวกเขาโดยภาพรวมและโดยละเอียด.

๓. องค์ประกอบหลักศรัทธาข้อที่สาม การศรัทธาต่อคัมภีร์ของพระองค์ : เราจำเป็นต้องศรัทธาว่าคัมภีร์นั้น หมายถึงคำพูดของอัลลอฮ์จริงไม่ใช่เป็นการเปรียบเทียบ และแท้จริงมันนั้นถูกประทานลงมา มิใช่สิ่งที่ถูกสร้างอย่างหนึ่ง พระองค์นั้นทรงประทานคัมภีร์มาพร้อมกับศาสดาทุกท่าน และเราต้องศรัทธามั่นด้วยกับสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบอกให้เราได้รับทราบจากนามของมัน และข่าวคราวของมัน และบทบัญญัติของมันโดยภาพรวม และโดยละเอียด トラบใดที่สิ่งนั้นยังมีถูกยกเลิก และเราต้องศรัทธาว่าแท้จริงคัมภีร์อัลกุรอานยกเลิกทุกสิ่งที่มาก่อนหน้านั้น จากคัมภีร์ต่างๆก่อนหน้า คือคัมภีร์อิฎฏเตาร้อต อินญีล อีซซะบูร และคัมภีร์อิบรอฮีม และมุซา.

๔. องค์ประกอบหลักศรัทธาข้อที่สี่ การศรัทธาต่อบรรดาศาสดาของพระองค์ : เราจำเป็นต้องศรัทธาด้วยว่า แท้จริงพวกเขาเป็นมนุษย์คนหนึ่ง ที่ไม่พิเศษใดๆจากด้านแห่งการสร้างบริหารกิจการใดๆทั้งสิ้น มีหน้าซ้ำพวกเขาเป็นบ่าวที่ไม่ถูกให้เคารพภักดี เพราะอัลลอฮ์ทรงแต่งตั้งส่งพวกเขาและทรงบัญชาไปยังพวกเขา และช่วยเหลือพวกเขาด้วยสัญญาต่างๆ และพวกเขา

ได้ทำหน้าที่รับผิดชอบแล้ว และตักเตือนแก่ประชาชาติแล้ว และบอกกล่าวเผยแผ่เชิญชวนแล้ว ตลอดจนเพียรพยายามอย่างสุดความสามารถเพื่ออัลลอฮ์แล้ว.

เราต้องศรัทธาต่อสิ่งที่พวกเขานำมา และด้วยกับสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบอกให้เราได้รับรู้จากนามชื่อของพวกเขา คุณลักษณะของพวกเขา และข่าวคราวเรื่องราวของพวกเขาโดยภาพรวมและละเอียด และนบีท่านแรกคืออาดัม และรอซูลท่านแรกคือนุฮ์ ตลอดจนนบีและรอซูลท่านสุดท้ายคือมุฮัมมัด และบทบัญญัติต่างๆก่อนหน้าทั้งหมดถูกยกเลิกด้วยกับบทบัญญัติที่ท่านรอซูลนำมา และบรรดาผู้ตั้งจิตมั่นแห่งรอซูล (อุลลัฮ์ม) ห้าท่านที่พวกเขาถูกกล่าวถึงในสองซูเราะห์ อีซุรรอและอัลอะฮซาบ คือท่านนบีมุฮัมมัด นุฮ์ อิบรอฮีม มูซา และอีซา.

๕. องค์ประกอบหลักศรัทธาข้อที่ห้า การศรัทธาต่อวันปรโลก : รวมถึงการศรัทธาด้วยกับทุกสิ่งที่ท่านนบี ﷺ ได้เล่าบอกไว้จากสิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากความตาย เช่น การสอบสวนในหลุมศพ การเป่าแตร และการฟื้นคืนชีพของมนุษย์จากหลุมฝังศพ และการชั่งตราชู และสมุดบันทึกความดีความชั่ว สะพานทอดผ่าน และแม่น้ำขาวบริสุทธิ์ และการใกล้เกลี่ยขวยเหลือและสวรรค์นรก การเห็นของปวงผู้ศรัทธาต่อผู้อภิบาลของเขาในวันปรโลกและในสวนสวรรค์ และอื่นจากนั้นที่เป็นเรื่องเร้นลับอีกมากมาย.

๖. องค์ประกอบหลักศรัทธาข้อที่หก การศรัทธาต่อการกำหนดสภาวะ : หลักข้อนี้มีอยู่ ๔ ระดับด้วยกันมีการเรียบเรียงเป็นกาพย์กลอนดังนี้ :

“ ความรู้ การบันทึกเป็นกรรมสิทธิ์แห่งพระเจ้าของเรา เป็นพระประสงค์ของพระองค์ และการสร้างของพระองค์นั้น คือการบังเกิดและประกอบรวมกัน ” .

❖ **ความรู้ :** คือการศรัทธาว่า แท้จริงพระองค์ผู้ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่งโดยภาพรวมและละเอียด และหลักฐานพระองค์ตรัสว่า : ﴿ مَا يَلْمِزُكُمْ مَا بِأَيْدِيهِمْ وَمَا خَفَهُمْ ﴾ พระองค์ทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่เบื้องหน้าและเบื้องหลัง.

❖ **การจดบันทึก :** คือการศรัทธาว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้จดบันทึกสิ่งที่กำหนดต่างๆไว้หมดสิ้นแล้ว จนกระทั่งถึงวันสิ้นโลก และหลักฐานพระองค์ตรัสว่า :

﴿ وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴾ ๗๐ : ความว่า : และไม่มีสิ่งใดจะซ่อนเร้นทั้งในชั้นฟ้าและแผ่นดินเว้นแต่ว่ามันอยู่ในบันทึกอันชัดแจ้ง.

❖ **พระประสงค์ :** คือการศรัทธาว่า แท้จริงสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์สิ่งใดมันย่อมต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และสิ่งที่พระองค์มีประสงค์มันมีอาจเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และแท้จริงสำหรับป่านั้น มีความประสงค์แต่มันนั้นอยู่ภายใต้พระประสงค์ของอัลลอฮ์ พระองค์ตรัสว่า : ﴿ وَمَا نَشَاءُ وَنَ ﴾

﴿ الْإِنْسَانِ ۚ ۳۰ : ความว่า : และพวกเจ้าจะไม่สมความปรารถนาได้เว้นแต่อัลลอฮ์จะทรงประสงค์.

❖ **การสร้าง :** คือการศรัทธาว่า แท้จริงปาวนั้นเป็นสิ่งถูกสร้าง และการงานต่างๆของเขา และเช่นเดียวกันทุกสรรพสิ่งที่เกิดขึ้น และหลักฐานพระองค์ตรัสว่า : ﴿ خَلَقْتُ كُلَّ شَيْءٍ ﴾ : ผู้

ทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ﴾ : ทั้งๆที่อัลลอฮ์ทรงสร้างพวกท่าน และสิ่งที่พวกท่านประดิษฐ์มันขึ้นมา.

บทเรียนที่สี่

ประเภทของการให้เอกภาพและการตั้งภาคี

 คำอธิบาย : เกี่ยวกับประเภทการให้เอกภาพซึ่งมีอยู่ ๓ ประการดังนี้ :

๑. การให้เอกภาพด้านการสร้าง.
๒. การให้เอกภาพด้านการเคารพภักดี.
๓. การให้เอกภาพด้านพระนามและคุณลักษณะ.

การให้เอกภาพด้านการสร้าง : คือการเชื่อศรัทธามั่นต่อเอกองค์อัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง ผู้ทรงบริหารกิจการทั้งปวง ปราศจากหุ้นส่วนใดๆทั้งสิ้นในการนี้.

การให้เอกภาพด้านการเคารพภักดี : คือการเชื่อศรัทธามั่นต่อเอกองค์อัลลอฮ์ ว่าพระองค์คือพระเจ้าที่สมควรแก่การเคารพภักดีอย่างแท้จริง โดยปราศจากหุ้นส่วนใดๆ ซึ่งมัน คือความหมายของคำว่า : ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ หมายถึง ไม่มีพระเจ้าที่ควรแก่การเคารพภักดีอย่างแท้จริง นอกจากอัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ตัวอย่างของการเคารพภักดีหรือเป็นการภักดีหลายๆชนิด ไม่ว่าจะเป็นการละหมาด การถือศีลอด ฯลฯ ล้วนแล้วเราจำต้องทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ เฉพาะเพื่ออัลลอฮ์องค์เดียวเท่านั้นไม่อนุมัติให้กระทำเพื่อใครอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์.

การให้เอกภาพด้านพระนามและคุณลักษณะ : คือการเชื่อศรัทธามั่นต่อหลักฐานยืนยันที่ปรากฏอยู่ในพระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน หรือพจนานุกรมเกี่ยวกับพระนามและคุณลักษณะของพระองค์ ด้วยการยืนยันมั่นคงเพื่ออัลลอฮ์องค์เดียวในลักษณะที่เหมาะสมกับพระองค์ที่สุด โดยปราศจากการดัดแปลงความหมายของตัวบท และปฏิเสธละเว้นไม่ทำความเข้าใจหรือความหมายที่เป็นจริง หรือการบอกสถานะภาพคุณลักษณะของพระองค์อย่างนั้นอย่างนี้ หรือการชักใช้เป็นอย่างไร และส่วนการเปรียบเทียบเสมือนสิ่งถูกสร้างของอัลลอฮ์ โดยยึดปฏิบัติตามพระองค์ตรัสว่า :

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾﴾ الإخلاص : ๑ - ๔

ความว่า : จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คืออัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ อัลลอฮ์นั้นผู้ทรงเป็นที่พึงพระองค์ไม่ประสูติ และไม่ทรงถูกประสูติและไม่มีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์ (อัลอิคลาศ ๑-๔).

และพระองค์ตรัสว่า : ۱۱ : الشورى ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ﴿١١﴾ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١٢﴾﴾ ความว่า : ไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์ และพระองค์เป็นผู้ทรงได้ยินผู้ทรงเห็น นักปราชญ์อิสลามบางท่านได้แบ่งการให้เอกภาพนี้ออกเป็น ๒ ชนิด โดยได้รวมการให้เอกภาพด้านพระนามและคุณลักษณะเข้าไว้ด้วยกันกับการให้เอกภาพด้านการสร้าง โดยไม่มีความขัดแย้งใดๆในเรื่องดังกล่าวนี้ เพราะจุดประสงค์ ๒ ประเภทนี้เป็นที่เข้าใจอย่างแจ่มแจ้งปราศจากข้อสงสัยและคลุมเคลือใดๆทั้งสิ้น.

สำหรับประเภทของการตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์ มีอยู่ ๓ ประเภท ด้วยกันคือ :

๑. การตั้งภาคีใหญ่.
๒. การตั้งภาคีเล็ก.
๓. การตั้งภาคีซ่อนเร้น.

การตั้งภาคีใหญ่ : คือการตั้งภาคีที่ส่งผลให้การทำงานที่เป็นกุศลสูญสิ้นไร้ผล และจำต้องตกอยู่ในนรกขั้วนิรันดร์ สำหรับผู้ที่สิ้นชีวิตในสภาพเช่นนั้น ดังพระองค์ตรัสว่า :

﴿ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَيَحْتَطَبُنَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ (๘) الأنعام : ๘๘ : ความว่า : และหากพวกเขาได้ตั้งภาคีขึ้นแน่นอนสิ่งที่พวกเขาได้กระทำกัน ก็จะสูญสิ้นไปจากพวกเขา ซูเราะห์อัล-อาม ๘๘ และพระองค์ตรัสว่า :

﴿ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَٰئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ

﴿ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴾ (๑๗) التوبة : ๑๗ :

ความว่า : ไม่บังควรแก่บรรดาผู้ตั้งภาคีที่จะบูรณะบรรดามัสยิดของอัลลอฮ์ในฐานะที่พวกเขาได้ยืนยันแก่ตัวของพวกเขาเองแล้วซึ่งการปฏิเสธศรัทธา คนเหล่านี้แหละที่บรรดาการงานของพวกเขาไร้ผล และในนรกนั้นพวกเขาจะอยู่ตลอดเวลา ซูเราะห์อัต-เตาบะฮ์ ๑๗ ผู้ที่ใดตายในสภาพเช่นนี้ เขาผู้นั้นจะไม่ได้รับการอภัยโทษ เขาจะไม่ได้เข้าสวรรค์ดังพระองค์ตรัสว่า :

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴾ (๑) النساء : ๑๑๖ : ความว่า : แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงอภัยให้กับผู้ที่ตั้งภาคีต่อพระองค์ และทรงอภัยอื่นจากนั้น แก่ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ซูเราะห์อัล-นิสาฮ์ ๑๑๖ และพระองค์ตรัสว่า :

﴿ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴾ (๖) المائدة : ๖๒ :

ความว่า : แท้จริงผู้ใดให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์ แนนอนอัลลอฮ์จะทรงให้สวรรค์เป็นที่ต้องห้ามแก่เขา และที่พำนักของเขานั้นคือนรก และสำหรับบรรดาผู้ธรรมนั้นย่อมไม่มีผู้ช่วยเหลือใดๆ ซูเราะห์อัล-มาอิดะฮ์ ๖๒ ส่วนหนึ่งของการตั้งภาคีใหญ่ หรือการตั้งภาคีเล็ก ซึ่งมีหลักฐานปรากฏยืนยันจากตัวบทคัมภีร์อัลกุรอานและพจนานุกรมซึ่งได้ชื่อว่า ซิริก เช่นกัน แต่ทว่ามันไม่ใช่ชนิดของการตั้งภาคีใหญ่ เช่นการโอบอ้อมในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง การสาบานด้วยนามอื่นจากอัลลอฮ์ คำกล่าวที่ว่า : หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ และคนนั้นคนนี้ก็ประสงค์ เป็นต้น ดังคำกล่าวของท่านบี ﷺ ได้กล่าวว่า : “ สิ่งที่ยัณถ์มากที่สุดสำหรับพวกเจ้า คือภาคีเล็ก ท่านใดนั้นมีผู้หนึ่งถามขึ้นมาว่ามันคืออะไรเล่า ท่านนบี ﷺ ตอบว่า การกระทำเพื่อการโอบอ้อม ” รายงานโดยท่านอิมามอะหมัด อับดุลอะซฮาบะฮ์ อัลบัยฮากี จากมะหมูดอัลละบีดอัลอันศอรีย์ด้วยสายรายงานที่ดี และรายงานโดยอับดุลอะซฮาบะฮ์ด้วยสายรายงานที่ดีเช่นกัน จากมะหมูดบินละบีด จากรอฮิษ บินเคาะดีญญ์ จากท่านนบี ﷺ ท่านได้กล่าวว่า : “ ผู้ใดได้สาบานต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยนามอื่นจากอัลลอฮ์เขาผู้นั้นได้ทำการภาคีเสียแล้ว ” รายงานโดยอิมามอะหมัดด้วยสายรายงานที่ถูกต้องจากท่านอุมัร บินค็อตฎอบ และรายงานโดยอบูดาวูด อัตติรมิซีย์ ด้วยสายรายงานถูกต้อง จากฮะดีษอบินอุมัร จากท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า : ผู้ใดก็ตามที่ได้สาบานด้วย

นามอื่นจากอัลลอฮ์ เขาผู้นั้นได้ปฏิเสธเสียแล้ว หรือได้ภาคีต่ออัลลอฮ์เสียแล้ว และคำกล่าวของท่านนบี ﷺ อีกที่ว่า : พวกเจ้าจงอย่ากล่าวว่ามีอัลลอฮ์ทรงประสงค์ และผู้นั้นก็ประสงค์เช่นกัน แต่ให้กล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงพระประสงค์หลังจากนั้น ผู้นั้นได้ประสงค์ (บันทึกโดยอบูดาอูด ด้วยสายสืบถูกต้อง จากท่านฮุซัยฟะฮ์ บิน อัลยะมาน).

ภาคีชนิดนี้ไม่ทำให้ตกศาสนา และไม่ทำให้ตกนรกชั่ววินรันดร์ แต่ทว่ามันเป็นการแสดงถึงการขัดแย้งหรือปฏิเสธต่อความสมบูรณ์แบบ ของหลักการให้เอกภาพที่ถูกต้อง.

ส่วนประเภทที่สาม คือภาคีซ่อนเร้นอำพราง หลักฐานจากคำกล่าวของท่านนบี ﷺ ว่า : **ฉันจะบอกถึงสิ่งหนึ่งที่ฉันกลัวยิ่งกว่ามะชิฮัดต์จตุลเสียอีก เอาไหม พวกเขาเหล่านั้นกล่าวตอบว่า ได้สิ ท่านรอซูลุลลอฮฺ ท่านจึงกล่าวต่อไปว่า มันคือ ภาคีซ่อนเร้นเช่นมีชายคนหนึ่งยืนขึ้นละหมาดอย่างงดงาม เพื่อให้ผู้คนสนใจมองมายังเขา** (รายงานโดย อิมามอะหมัดในหนังสือมุสนัดของท่าน จากท่านอบูสะอีด อัลคุดรีย์).

และอนุญาตให้แบ่งภาคีต่ออัลลอฮ์ ออกเป็น 2 ประเภท คือ ภาคีใหญ่ และภาคีเล็ก ส่วนภาคีซ่อนเร้นอำพราง นั้นมันครอบคลุมภาคีทั้งใหญ่และเล็ก ซึ่งบางครั้งมันเป็นภาคีใหญ่เกิดขึ้นอย่างซ่อนเร้นได้ เช่นการตั้งภาคีของบรรดาพวกกลับกลอกเป็นต้น เพราะพวกเขาเหล่านี้ได้พยายามปิดบังหลักความเชื่อถือที่หลงผิดของพวกเขาโดยได้แสดงให้เห็นว่าพวกเขายอมรับและปฏิบัติตามอิสลามอย่างโอ้อวด และกลัวว่าอันตรายจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา และบางทีภาคีซ่อนเร้นก็เกิดขึ้นได้กับภาคีเล็ก ซึ่งเกิดขึ้นในกรณีแสดงการโอ้อวด ดังเช่นที่มีปรากฏในฮาดีษที่รายงานโดยท่านมะหมูด บินละบีด อัลอันศอรีที่ได้นำมากล่าวถึงข้างต้น และฮาดีษของอบูสะอีดอัลคุดรีย์ แท้จริงอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงประทานความสำเร็จ.

ประเภทของสิ่งห้ามทั้งหลาย

ภาคีใหญ่ : คือบาปที่ใหญ่ที่สุด.

ภาคีเล็ก : คือบาปที่สภาพเล็กกว่าภาคีใหญ่ แต่ใหญ่กว่าบาปใหญ่.

บาปใหญ่ : คือทุกสิ่งที่ถูกกำหนดเป็นโทษทัณฑ์เฉพาะ ใช้สำนวนการสาปแช่ง หรือขับไล่ หรือการตีตัวออกห่างจากผู้ประพฤตินั้น หรือพาดพิงพฤติกรรมมาจากบรรดาผู้ปฏิเสธ หรือผู้ตั้งภาคี หรือไม่ใช่แบบประพฤตินั้นมาจากบรรดาผู้ศรัทธาหรือถูกเปรียบให้คล้ายคลึงกับสัตว์ที่น่าขยะแขยง ฯลฯ.

บาปเล็ก : คือทุกสิ่งที่คุณวางบทบัญญัติข้อห้าม แต่ไม่ได้กำหนดโทษทัณฑ์เป็นกิจจะลักษณะเฉพาะ.

บาปใหญ่

จำนวนของบาปใหญ่ : ไม่ถูกนับได้แต่มันถูกตีกรอบด้วยกฎเกณฑ์.

ข้อตัดสินผู้กระทำบาปใหญ่ :

① เป็นผู้ศรัทธาที่บกพร่องหลักการศรัทธา หรือเป็นผู้ศรัทธาเนื่องระดับศรัทธาของเขา เป็นผู้ฝ่าฝืนด้วยบาปใหญ่ที่เขาประพฤตินั้น.

② ต้องให้ความรักตามสภาพที่เขาศรัทธา และต้องเกลียดตามสภาพที่เขาประพฤตินั้นที่เขากระทำ.

๑) อย่างนั่งร่วมในสภาพที่เขาประพาศบาปใหญ่.

ระดับของบาปใหญ่ : มีระดับที่ต่างกันไป ดังคำพูดของท่านนบี ﷺ ที่ว่า : เอาไหมฉันจะบอกพวกเจ้าให้รู้ถึงบาปใหญ่ที่สุด... (บันทึกโดยบุคอรีญ์และมุสลิม).

ข้อตัดสินของบาปใหญ่ จำเป็นต้องเตาบะฮ์กลับเนื้อกลับตัว ดังคำพูดของท่านนบี ﷺ ที่ว่า : ผู้หญิงที่ร้องไห้ร้องไห้เสียใจ เมื่อนางไม่กลับเนื้อกลับตัวก่อนนางจะตาย... บันทึกโดยมุสลิม และอีกฮาดิษอื่นที่ว่า : ... เมื่อบรรดาบาปใหญ่ถูกให้ห่างไกล...บันทึกโดยมุสลิม.

ข้อแตกต่างกันระหว่างภาคีเล็กกับภาคีใหญ่

ภาคีใหญ่ :

๑. สิ้นสภาพการเป็นมุสลิม.
๒. ทุกการงานถูกทำลายหายไป (กรณีตายในสภาพนั้น) .
๓. จำเป็นสำหรับเขาจะอยู่ในนรกตลอดกาล.
๔. ผู้มีอำนาจปกครองอนุญาตฆ่าและยึดทรัพย์สินได้.
๕. หลักฐานบ่งบอกว่ามันเป็นบาปใหญ่ที่สุด.
๖. เชื่อว่าสาเหตุนั้นสามารถบริหารจัดการเองได้.
๗. ไม่ได้รับการอภัยโทษหากตายบนสภาพนั้น.
๘. เมื่อเขากลับเนื้อกลับตัวจากนั้น อัลลอฮ์ก็อภัยแก่เขา นอกจากใน 2 กรณี : เมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นจากทิศตะวันตก วิญญาณอยู่ที่คอหอยขณะความตายมาถึง.

ภาคีเล็ก :

๑. ไม่สิ้นสภาพการเป็นมุสลิม.
๒. ทุกการงานไม่ถูกทำลายหายไป.
๓. ไม่จำเป็นสำหรับเขาจะอยู่ในนรกตลอดกาล.
๔. ไม่อนุญาตฆ่าและยึดทรัพย์สิน.
๕. หลักฐานบ่งชี้ว่ามันเป็นภาคีเล็ก.
๖. การที่เขาตั้งสาเหตุหนึ่งโดยที่อัลลอฮ์ไม่ทรงกำหนดมันเป็นสาเหตุ.
๗. ทุกสิ่งที่นำไปสู่ภาคีใหญ่ มันคือภาคีเล็ก.
๘. ทุกสิ่งที่บัพญญูติให้คำนิยามว่ามันคือภาคี หรือการปฏิเสธ โดยไม่มีสัญญาณบอกอย่างเจาะจง มันคือบาปเล็ก และไม่มีสิ่งมาเปรียบเทียบให้บ่งชี้ว่ามันคือภาคีใหญ่.

บทเรียนที่ห้า

หลักคุณธรรมความดี : องค์ประกอบของหลักคุณธรรมความดีคือ การที่ท่านเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ประหนึ่งว่าท่านเห็นพระองค์ ถ้าหากท่านไม่เห็นพระองค์ดังนั้น พระองค์ทรงเห็นท่าน.

หลักคุณธรรมความดีนั้น มีองค์ประกอบเดียว รวมไปถึงด้วยสองระดับ :

๑. **เคารพภักดีเสมือนว่าเห็น** : คือการเคารพภักดีด้วยความหวังความต้องการ ความรัก และ หวังแน่นอนอยากได้ในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงเตรียม เช่นนี้คือการเคารพภักดีของบรรดาศาสนทูตทั้งหลาย ท่านรอซูล ﷺ กล่าวว่า : **จะไม่ให้ฉันเป็นบ่าวที่ชอบคุณภะนั้นหรือ** ดังนั้นสิ่งที่ซบเคลื่อนให้ก่อเกิดการเคารพภักดีนั้น คือการอยากได้ ความรัก ความหวังแน่นอนเพื่อสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงตอบแทน พร้อมกับสำรวมตน.
๒. **เคารพภักดีอย่างสำรวมตน** : คือการเคารพภักดีด้วยความเกรงกลัวสำรวม โดยที่มุสลิมไม่ออกไปจากขอบเขตนั้น.

คำถามจากบทว่าด้วยการให้เอกภาพ

๑. ระดับของหลักการศาสนาอิสลามมีเท่าไร ? สามระดับ. สองระดับ. ห้าระดับ.
๒. องค์ประกอบของอิสลามมีกี่ประการ ? ห้าประการ. หกประการ. เจ็ดประการ.
๓. หลักการอิสลามมีระดับที่สูงกว่าหลักการศรัทธา ? : (ถูก ผิด).
๔. องค์ประกอบคำปฏิญาณตนอย่างบริสุทธิ์ใจมีกี่ประการ ? เจ็ดประการ. แปดประการ. สองประการ.
๕. เงื่อนไขของการกล่าวปฏิญาณตนว่า ลอาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ มีกี่ข้อ ? แปดข้อ. เจ็ดข้อ. ห้าข้อ.
๖. ความรู้คือส่วนหนึ่ง of เงื่อนไขการปฏิญาณตน มีความหมายว่าอะไร ? การทราบถึงสิ่งหนึ่งที่มีอยู่ในนั้น. ไม่มีสิ่งถูกเคารพภักดีที่แท้จริง นอกจากอัลลอฮ์.
๗. หากเขาคлонแคลนใจในการปฏิเสธหนึ่ง ของบรรดาผู้ที่ได้รับการเชิญชวนสู่อิสลามแล้ว และพวกเขายังไม่ศรัทธา ดังนั้นสุกข์ของผู้คลอนแคลนเช่นนี้คือ ข้อใด ? แท้จริงเขาก็ตกศาสนาเช่นกัน. เมื่อความมั่นใจอย่างแน่นแฟ้นมากกว่าความคลอนแคลนใจ เขาถึงจะตกศาสนา.
๘. การยอมรับนั้นส่วนหนึ่งจากเงื่อนไขคำปฏิญาณตน มีจุดประสงค์ตรงข้อใด ? ดำนวจา. การกระทำ. หลักความเชื่อมั่น ถูกทั้งหมด.
๙. การโอ้อวดในคำกล่าวปฏิญาณตน ลอาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ เหมือนกับการโอ้อวดในการบริจาคตานที่เป็นภาคีเล็กหรือไม่ ? : (ถูก ผิด).
๑๐. ใครกล่าวด้วยวาจาว่า ไม่มีพระเจ้าที่ควรแต่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์ โดยปราศจากความเชื่อด้วยกับหัวใจ ข้อใดถูกต้อง ? คือผู้ที่ประกาศเอกภาพต่ออัลลอฮ์. เขาเป็นแค่มุสลิม มิใช่ผู้ศรัทธา. ตกศาสนา. การศรัทธานั้นอ่อนแอ.
๑๑. หากคนหนึ่งรักนบีเหมือนกับการรักอัลลอฮ์ คือความรักเท่าเทียมกัน ข้อใดถูกต้อง ? ตกศาสนา ถือเป็นกาปฏิเสธระดับใหญ่. ไม่ตกศาสนา ถือเป็นกาปฏิเสธระดับเล็ก. เขาได้ประพฤติบาปใหญ่จากบาปใหญ่ต่างๆ.
๑๒. ประเภทของความรักมีกี่ประเภท ? สี่ประเภท. สามประเภท. สองประเภท.
๑๓. ความรักที่อัลลอฮ์ทรงรัก ทั้งการงาน ผู้กระทำ เวลา และสถานที่ ? : (ถูก ผิด).

๑๔. ความรักเจือปนมีพร้อมกับอัลลอฮ์ สุกมว่าอย่างไร ? ภาคีเล็ก. เป็นความรักที่จำเป็น.
 ภาคีใหญ่.

๑๕. การรักเพื่ออัลลอฮ์ สุกมว่าอย่างไร ? อนุญาต. วายิบจำเป็น. ภาคีใหญ่.

๑๖. ประเภทของความเป็นบ่าว มีกี่ประการ ? สองประเภท. สามประเภท. สี่ประเภท.

๑๗. สิ่งถูกสร้างทั้งหมด เป็นบ่าวของอัลลอฮ์ บ่าวที่ศิโรราบต่ออำนาจจนกระทั่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาเช่นกัน ? : (ถูก ผิด).

๑๘. หากใครกล่าวคำปฏิญาณตน แต่กลับทิ้งการปฏิบัติอย่างสิ้นเชิง โดยไม่เคยละหมาดหรือทำการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เลย ดังนั้นเขาจะอยู่ในข้อใด ?

คำปฏิญาณตนนั้น ยังประโยชน์แก่เขา. คำปฏิญาณตนนั้น ไม่ยังประโยชน์แก่เขา.

๑๙. (บ่าวและรอซูลของพระองค์) อยู่ในคำปฏิญาณตนทั้งสอง คือบ่าวที่ไม่ถูกให้การเคารพภักดี และรอซูลที่ไม่ถูกให้การปฏิเสธ ? : (ถูก ผิด).

๒๐. ในการกล่าวปฏิญาณตนว่า : แท้จริงมุฮัมมัดนั้นเป็นบ่าว และศาสนทูตของพระองค์ เชื่อฟังท่านในสิ่งที่ท่านได้สั่งใช้ และเชื่อท่านในสิ่งที่ท่านได้นำมาบอก... เช่นนี้ถือว่า ? คือความหมายของคำปฏิญาณ. คือเป้าหมายของคำปฏิญาณ.

๒๑. ใครที่แต่งตั้งท่านนบีให้มีจุดเด่นเฉพาะด้านความสามารถในการสร้างสิ่งใด ถือว่าเขาไม่ได้ปฏิญาณตนว่าท่านนบีเป็นบ่าวเลย ? : (ถูก ผิด).

๒๒. คุณลักษณะของท่านนบีที่สูงส่งที่สุดคือข้อใด ? รอซูลของอัลลอฮ์. บ่าวและรอซูลของพระองค์. ศาสนทูตท่านสุดท้าย.

๒๓. ใครที่อุตรีในศาสนาอิสลามอย่างหนึ่ง เขามองว่ามันเป็นสิ่งที่ดี เท่ากับว่าท่านนบีมุฮัมมัดบกพร่องต่อหน้าที่ เพราะอัลลอฮ์ตรัสว่า : **วันนี้ข้าได้ทำให้ศาสนาของพวกเจ้าได้สมบูรณ์แล้ว แก่พวกเจ้าทั้งหลาย** ดังนั้นถ้าหากวันนั้นไม่มีศาสนา แล้ววันนี้ก็จะไม่มีศาสนาเช่นกัน เป็นคำพูดของใคร ? เซคคุลอิสลาม อิบน์ตุยมิยะฮ์. อิมามมาลิก. อิมามอิบนุบาซ.

๒๔. ท่านนบีมุฮัมมัดสืบเชื้อสายลูกหลานของนบีท่านใด ? นบีอิซฮาก. นบีอิซมาแอล.

๒๕. จงเติมคำในช่องว่าง : ท่านนบีประสูติในปี.....ณ นคร.....รวมอายุทั้งสิ้น.....ปี และ.....ปีก่อนหน้าจะแต่งตั้งการเป็นนบี และรวมระยะดำรงเป็นทั้งนบีและรอซูลรวมระยะเวลา.....ปี ถูกแจ้งข่าวการเป็นนบีด้วย.....และถูกแต่งตั้งเป็นรอซูลด้วย.....

๒๖. ท่านนบีถูกส่งไปยังใคร ? กลุ่มชนของท่าน. มวลมนุษย. ทั้งญินและมนุษย์.

๒๗. อัลมิฮรอจ คือการเดินทางของท่านจากนครมักกะฮ์สู่บัยติลมักดิซ ? : (ถูก ผิด).

๒๘. ท่านนบีได้อพยพไปยังเมืองใด ? เมืองตอฮิฟ. เมืองฮะบะชะฮุ. นครมาดีนะฮุ.
 ถูกทั้งหมด.

๒๙. สงครามที่สำคัญที่สุดที่ท่านนบิร่วมต่อสู้ มีกี่ครั้ง ? ครั้งเดียว. สองครั้ง. สามครั้ง.
 สี่ครั้ง. ห้าครั้ง.
๓๐. บุตรของท่านนบิมีกี่ท่าน ? สามท่าน. สี่ท่าน. เจ็ดท่าน.
๓๑. ท่านนบิได้ประกอบพิธีฮัจญ์อ้อลา ครั้งนี้บ่งบอกว่าท่านนั้นได้ทำก่อนหน้านี้ ? : (ถูก ผิด).
๓๒. การศึกษาชีวประวัติของท่านศาสดา คือข้อใด ? วายิบจำเป็นต้องศึกษา. ส่งเสริมให้ศึกษา. อนุญาตให้ศึกษา.
๓๓. จงเติมคำในช่องว่าง คำนิยามของศรัทธาทางหลักการคือ กล่าวด้วย.....เชื่อมั่นด้วยปฏิบัติด้วยการศรัทธานั้นเพิ่มด้วยลดลงด้วย.....
๓๔. องค์ประกอบของหลักศรัทธา มีกี่ประการ ? หกประการ. ห้าประการ. สี่ประการ.
๓๕. การศรัทธาต่ออัลลอฮ์ต้องศรัทธาไปด้วยหลายเรื่อง มีเท่าไรบ้าง ? สี่เรื่อง. สามเรื่อง. สองเรื่อง.
๓๖. บรรดาหลักฐานที่บ่งบอกถึงการมีอยู่จริงของอัลลอฮ์ โดยรวม คือข้อใด ? สี่หลักฐาน. ไม่มีขอบเขตจำกัด.
๓๗. ท่านมีกาอิล ถูกทำหน้าที่ดูและฝนฟ้าอากาศ ? : (ถูก ผิด).
๓๘. บรรดาหัวใจมีแค่ลูกหลานท่านนบิอาดัม แต่บรรดามะลาอิกะฮฺ พวกเขาไม่มีหัวใจ ? : (ถูก ผิด).
๔๐. อัลลอฮ์ทรงประทานคัมภีร์แก่ท่านนบิทุกท่าน ? : (ถูก ผิด).
๔๑. บรรดาอรอซูลท่านแรก คือนบิอาดัม ? : (ถูก ผิด).
๔๒. ท่านนบิมุฮัมมัด เป็นอรอซูล แต่ไม่ได้เป็นนบิ ? : (ถูก ผิด).
๔๒. บรรดาอูลูลอฮ์ จากบรรดาอรอซูล มีกี่ท่าน ? ห้าท่าน. สี่ท่าน. มากมาก.
๔๔. การศรัทธาต่อวันปรโลก รวมถึงการศรัทธาต่อทุกสิ่งที่จะปรากฏหลังจากความตายจนกระทั่งมนุษย์ฟื้นคืนชีพจากหลุมฝังศพของพวกเขา ? : (ถูก ผิด).
๔๕. การศรัทธาต่อการกำหนดสถานะ มีกี่ระดับ ? สี่ระดับ. ห้าระดับ. สามระดับ.
๔๖. อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ทุกสรรพสิ่งก่อนที่จะเกิดขึ้น ? : (ใช่ ไม่ใช่).
๔๗. ทุกสิ่งที่มนุษย์กระทำ อัลลอฮ์ทรงรอบรู้ ? : (ใช่ ไม่ใช่).
๔๘. ทุกสิ่งที่มนุษย์กระทำ อัลลอฮ์ทรงบันทึกไว้เรียบร้อยแล้ว ? : (ใช่ ไม่ใช่).
๔๙. บ่าวนั้นมีค่าประสงค์และความต้องการของเขาเป็นเอกเทศ เขาสามารถกระทำตามอำเภอใจ ? : (ใช่ ไม่ใช่).
๕๐. การกระทำต่างๆของบ่าวนั้น คือสิ่งถูกสร้างหนึ่ง ใช่หรือไม่ ? : (ใช่ ไม่ใช่).

๕๑. ประเภทของการแบ่งเตาฮีด มีกี่ประเภท ? สองประเภท. สามประเภท. ไม่มี
การขัดแย้งถกเถียงกัน.

๕๒. จงบอกความแตกต่างมา 5 ข้อ ระหว่างภาคีใหญ่และภาคีเล็ก ?

1.
2.
3.
4.
5.

๕๓. จงยกตัวอย่างจากภาคีใหญ่และภาคีเล็กมา ๕ ข้อ ?

ลำดับ	ภาคีเล็ก	ภาคีใหญ่
๑		
๒		
๓		
๔		
๕		

๕๔. การกลับกลอกทางหลักความเชื่อ เป็นภาคีเล็ก ไม่ถือว่าตักศาสนา ? : (ถูก
ผิด).

๕๕. หลักคุณธรรมความดี ประกอบไปด้วยกี่องค์ประกอบ ? องค์ประกอบเดียว.
สององค์ประกอบ.

บทเรียนที่หก

เงื่อนไขการละหมาด

ดังนั้นเงื่อนไขของการละหมาดมี ๘ เงื่อนไขดังต่อไปนี้ :

๑. การนับถือศาสนาอิสลาม.
๒. มีสติสัมปชัญญะ.
๓. พันวัยเด็กและอยู่ในวัยที่สามารถแยกแยะได้แล้ว.
๔. การรู้วิธีขจัดสิ่งสกปรกทั้งสิ่งสกปรกใหญ่และสิ่งสกปรกเล็ก.
๕. การปลดปล่อยสิ่งโสโครก.
๖. การปกปิดอวัยวะฟิงสวานตามที่ศาสนากำหนด.
๗. การเข้าเวลาละหมาด.

๘. การผินหน้าสู่ทิศกะบะฮฺ ณ นครมักกะฮฺ. ๙. การตั้งเจตนา.

เงื่อนไขที่หนึ่ง : การนับถือศาสนาอิสลาม

ตรงข้ามกับคำว่า การปฏิเสธศรัทธา ดังนั้นถ้าหากใครที่ด่าทอพระผู้เป็นเจ้า หรือเอาการเคารพภักดีประการใด ไปให้นอกเหนือจากอัลลอฮ์ การละหมาดของเขาถือว่าสิ้นเปล่า นอกจากเขาจะต้องกลับเนื้อกลับตัวสู่อัลลอฮ์.

เงื่อนไขที่สอง : มีสติสัมปชัญญะ

ตรงข้ามกับคำว่า การเป็นบ้า และการมีเมมาไร้สติก็ถืออยู่ในบริบทนี้เช่นกัน.

เงื่อนไขที่สาม : พันวัยเด็กและอยู่ในวัยที่สามารถแยกแยะได้แล้ว

ไม่ใช่หมายถึงว่าบรรลุนิติภาวะ แต่ความหมายของมันนั่นคือ การแยกแยะสิ่งต่างๆได้ หมายความว่า เขาจะต้องรู้จักการถามและการตอบ โดยที่อายุนั้นไม่ใช่การกำหนดตายตัว แต่ต้องแยกแยะได้เป็นส่วนมาก ลูกที่มีอายุ ๗ ปี เมื่อไหร่ที่การละหมาดของเด็กนั้นจะถูกต้อง ? ก็ต่อเมื่อเด็กสามารถแยกแยะสิ่งต่างๆได้ และรู้จักการถามและการตอบ ตลอดจนแยกแยะระหว่างน้ำกับไฟเป็นต้น ถ้าไม่เป็นเช่นนั้นถือว่าการละหมาดของเขาไม่มีผล.

เงื่อนไขที่สี่ : การรู้วิธีขจัดสิ่งสกปรกทั้งขนาดใหญ่และเล็ก รวมถึง

❁ สิ่งสกปรกขนาดใหญ่ คือการชำระด้วยการอาบน้ำชำระร่างกาย เช่นอสุจิเคลื่อนออกมา หรือมีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น.

❁ สิ่งสกปรกขนาดเล็ก คือการชำระด้วยการอาบน้ำละหมาด เช่นสิ่งที้ออกมาจากสองทาง อุจจาระปัสสาวะ เป็นต้น.

เงื่อนไขที่ห้า : การปลดเปลื้องสิ่งโสโครก

นอกจากร่างกายและจุดใดจุดหนึ่งๆ หรือเสื้อผ้า ดังนั้นถ้าหากใครได้ทำการละหมาดโดยที่ตัวของเขา มีสิ่งโสโครกติดอยู่ทั้งที่เขาทราบ และสามารถปลดเปลื้องมันได้ ถือว่าการละหมาดของเขาไร้ผล ส่วนการปลดเปลื้องสิ่งโสโครก แบ่งออกเป็น ๓ ประเภทดังนี้

❁ การปลดเปลื้องสิ่งโสโครกแบบหนัก หมายถึงสิ่งโสโครกที่มาจากสุนัข ท่านนบีได้สั่งใช้ให้ล้างภาชนะ เมื่อสุนัขได้เลียในภาชนะนั้น ๗ ครั้ง โดยเริ่มครั้งแรกด้วยดิน (บันทึกโดยมุสลิม).

❁ การปลดเปลื้องสิ่งโสโครก รูปแบบเบา คือ การปลดเปลื้องด้วยการปะน้ำ มันหมายถึงการพรมน้ำโดยไม่ต้องขยี้ ใช้ในกรณีการขจัดปัสสาวะของเด็กเล็กที่ยังไม่รับประทานอาหาร และน้ำหล่อลื่น อสุจิ ส่วนอสุจินั้นสะอาดในตัวของมัน แท้จริงปรากฏว่าท่านนบีปะน้ำที่ตรงนั้น เมื่อมันยังสดอยู่ และท่านจะแกะมันออกเมื่อมันแห้งแล้ว.

❁ การปลดเปลื้องสิ่งโสโครก รูปแบบปานกลาง คือการชำระล้าง หมายถึงการพรมน้ำพร้อมกับขยี้ ใช้ในกรณีอื่นจากแบบหนักกับแบบปานกลาง เช่นปัสสาวะของผู้ใหญ่ที่เป็นชายและหญิง อื่นจากสิ่งสกปรกต่างๆเหล่านั้น.

ชนิดตัวของสิ่งสกปรกโสโครก

ปัสสาวะของมนุษย์และอุจจาระ และปัสสาวะและมูลสัตว์ที่ไม่ถูกกินเนื้อได้ และสัตว์ล่าทั้งหมดนั้น เป็นสิ่งสกปรก เว้นแต่สิ่งที่ลำบากต่อการป้องกันดูแลมัน เช่นแมว ล่อ ลาและเลือดที่

พุ่งออกหลังจากการเชือด และเลือดที่ออกทางขั้วถ่ายทั้งสองและสัตว์ตายเอง นอกจาก : ศพที่เป็นมนุษย์ และสัตว์ที่ไม่มีเลือดไหลออกมา และสัตว์ทะเลที่ตาย และตักแตน.

เงื่อนไขที่หก : อวัยวะพึงสงวนตามที่ศาสนากำหนด มี ๓ อย่างด้วยกัน

❖ **อวัยวะพึงสงวนแบบเบา** คืออวัยวะพึงสงวนของผู้ชายที่เป็นเด็กอายุจาก ๗-๑๐ ปี โดยมีเงื่อนไขว่าต้องปกปิดอวัยวะทั้งสอง.

❖ **อวัยวะพึงสงวนแบบหนัก** คืออวัยวะพึงสงวนของผู้หญิงอิสระเบรลุศาสนภาวะจำเป็นสำหรับนางต้องปกปิดทุกส่วนของร่างกายเว้นแต่ใบหน้า และจำเป็นสำหรับนางจะต้องคลุมใบหน้าเมื่อมีคนแปลกหน้ามาหา.

❖ **อวัยวะพึงสงวนแบบปานกลาง** คืออื่นจากบุคคลที่กล่าวมา โดยมีเงื่อนไขว่าต้องปกปิดสิ่งที่อยู่ระหว่างสะดือจนถึงหัวเข่าพร้อมกับส่งเสริมให้ปกปิดบ่าทั้งสอง และนำเครื่องประดับเสื้อผ้ามาปกปิดให้เรียบร้อย.

เงื่อนไขที่เจ็ด : การเข้าเวลาละหมาด ดังนั้นการละหมาดจะใช้ไม่ได้ก่อนเข้าเวลาของมันและหลังจากล่วงเลยเวลาของมัน เว้นแต่ในกรณีรวมละหมาดพร้อมกับเวลาอื่นเนื่องจากการได้รับการผ่อนปรน (ขณะเดินทาง) แต่ถ้าหากเขาตั้งใจที่จะล่าช้าการละหมาดนอกเวลาของมัน เช่นนั้นก็เป็นบาปติดตัวเขา.

เงื่อนไขที่แปด : การผินหน้าสู่ทิศกะบะฮฺ ณ นครมักกะฮ์ ถูกยกเว้นในกรณีละหมาดแบบสมครใจ ในขณะที่เดินทาง คือการละหมาดที่เขาผินหน้าไปตามพาหนะของเขา เช่นในสมัยของเราคือการละหมาดบนเครื่องบิน และถูกยกเว้นเช่นกัน ในกรณีใครที่ไม่มีความสามารถผินหน้าสู่ทิศกะบะฮฺหรือกลัวศัตรูจะจู่โจม.

เงื่อนไขที่เก้า : การตั้งเจตนา การเจตนา นั้น ที่ของมันคือหัวใจ และการเปล่งเสียงเจตนาออกมานั้น เป็นอุตริกรรมอย่างหนึ่ง และหากการเจตนามีก่อนการละหมาด ด้วยเวลาหนึ่ง หรือได้เจตนาเพียงแค่งำหนดเวลานั้น การละหมาดของเขานั้นถูกต้องใช้ได้.

ข้อควรระวัง :

๑. จะไม่ถูกต้องปรับในการทิ้งเงื่อนไขไม่ว่าจะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หลงลืม ตั้งใจ นอกจากกรณีเมื่อเขาละหมาดเสร็จสิ้นไปแล้ว แต่เขามีสิ่งสกปรกติดตัวเขาอยู่โดยไม่รู้หรือลืม ดังนั้นการละหมาดของเขาถูกต้องใช้ได้ เพราะกรณีเช่นนี้ ถือว่ามาจากการทิ้งแต่ไม่ใช่การกระทำเอง.
๒. เงื่อนไขต่างๆที่นอกเหนือจากการเคารพภักดี ต้องครบถ้วนก่อนการปฏิบัติ และจำเป็นต้องมีเงื่อนไขเหล่านี้ คงมีอยู่จนเสร็จสิ้นการละหมาด.

บทเรียนที่เจ็ด

องค์ประกอบของการละหมาด องค์ประกอบหลักของการละหมาดมี ๑๔ ประการดังนี้ :

๑. การยืนตรงหากมีความสามารถ.
๒. การตักปীরเราะตุลอิสรอม.

๓. การอ่านซูเราะหฺอัลฟาติฮะฮฺ.
๔. การโค้งรูกูฮฺ.
๕. การยืนตรงหลังการโค้งรูกูฮฺ.
๖. การก้มกราบ (สุญูด).
๗. การเงยขึ้นจากสุญูด.
๘. การนั่งระหว่างสองสุญูด.
๙. การพักให้อวัยวะส่วนต่างๆสงบนิ่งในทุกอิริยาบถ.
๑๐. การดำเนินตามขั้นตอน.
๑๑. การกล่าวตะชะฮฺฮุดครั้งสุดท้าย.
๑๒. การนั่งตะชะฮฺฮุดครั้งสุดท้าย.
๑๓. การกล่าวคำสดุดีต่อท่านนบี ﷺ .
๑๔. การให้สลามทั้งสองครั้ง.

องค์ประกอบที่หนึ่ง : การยืนตรงหากมีความสามารถ

❖ การยืนตรงในละหมาด ๕ เวลาเป็นองค์ประกอบหนึ่ง ถูกผ่อนปรนลงเมื่อไม่มีความสามารถในการยืนตรงทั้งหมด หรือสามารถยืนตรงได้พร้อมกับความสงบนิ่งนั้นหายไป แต่หากสามารถยืนตรงได้แม้เล็กน้อยก็ให้ยืนตรง.

❖ การยืนในละหมาดแบบสมัครใจ ถือว่าใช้ได้สำหรับใครที่ละหมาดพลางนั่ง แต่เขาจะได้ผลบุญครึ่งหนึ่งของผู้ที่ยืนตรง หรือผู้ที่นอนจะได้ผลบุญครึ่งหนึ่งของผู้ที่นั่ง.

องค์ประกอบที่สอง : การตักปীরเราะตุลอิฮฺรอหม จะใช้ไม่ได้ถ้าไม่กล่าวคำว่า : **اللَّهُ أَكْبَرُ** อัลลอฮฺอัคร์.

องค์ประกอบที่สาม : การอ่านซูเราะหฺอัลฟาติฮะฮฺ จำเป็นต้องอ่านซูเราะหฺอัลฟาติฮะฮฺในทุกๆ ร็อกอะฮฺ จากการละหมาด ไม่ว่าจะละหมาดนั้นจะอ่านค่อยหรืออ่านดังก็ตาม โดยการอ่านอย่างครบถ้วนตามลำดับโองการ คำ และอักษรซูเราะหฺนี้ และจะถูกผ่อนปรนลงเมื่อผู้ตามทันอีมามละหมาดขณะเขาโค้งรูกูฮฺอยู่.

องค์ประกอบที่เก้า : การพักให้อวัยวะส่วนต่างๆสงบนิ่งในทุกอิริยาบถ การพักสงบในทุกอิริยาบถที่ถือว่าครบถ้วนนั้น หมายถึงการกล่าวบทรำลึกที่จำเป็นในทุกๆองค์ประกอบนั้น.

ข้อควรระวัง : องค์ประกอบทั้งหมดนี้อยู่ในภาคอิบาดะฮฺ และเขาจะไม่ถูกตอบรับในการที่องค์ประกอบหนึ่งองค์ประกอบใด ไม่ว่าจะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ลืม หรือตั้งใจ และไม่บังคับให้สุญูดชะฮฺวีทุกกรณี แต่ต้องย้อนทำละหมาดนั้นใหม่อีกครั้ง ส่วนการละหมาดต่างๆที่เขาได้กระทำเสร็จสิ้นไปแล้วโดยที่เขาทิ้งบางองค์ประกอบของการละหมาดนั้น กรณีนี้ได้รับการผ่อนปรนในสิ่งนั้น เพราะท่านรอซูลไม่เคยสั่งใช้ผู้ที่ประพฤติกพร่องในการละหมาดของเขาให้ย้อนกลับมากระทำใหม่ทุกการละหมาดที่ผ่านพ้นมา แต่ท่านได้สั่งใช้ให้คนนั้นย้อนกลับมากระทำละหมาดใหม่ใน

เวลานี้เท่านั้น ทั้งที่เขาแค่ได้ทิ้งการพักสงบนิ่งในทุกอิริยาบถละหมาด มันถือว่าเป็นหลักองค์ประกอบหนึ่ง อัลลอฮ์ทรงรอบรู้อย่างยิ่ง.

บทเรียนที่แปด

ข้อบังคับต่างๆของการละหมาด

กฎข้อบังคับของการปฏิบัติละหมาดมี ๘ ประการดังนี้ :

๑. การตักปี่ร ที่นอกเหนือจากการตักปี่รเราะซูลอิสรอม.
๒. การกล่าว : « سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ » ซะมิอัลลอฮู ลิมันฮามิตะฮฺ สำหรับผู้นำละหมาด หรือละหมาดคนเดียว.
๓. การกล่าว : « رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ » ร็อบบะนา วะละกัลฮัมดฺ สำหรับทุกคน.
๔. การกล่าว : « سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ » ซุบฮานะร็อบบิฮัลอะซีมี ในขณะโค้งรูกูฮ.
๕. การกล่าว : « سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى » ซุบฮานะร็อบบิฮัลอะฮฺลา ในขณะก้มกราบ (สุญูด).
๖. การกล่าว : « رَبِّ اغْفِرْ لِي » ร็อบบิฆฟิรลี ในขณะนั่งระหว่างสองสุญูด.
๗. การกล่าวตะชะฮฺฮุดครั้งแรก.
๘. การนั่งตะชะฮฺฮุดครั้งแรก.

ข้อควรระวัง : บังคับให้กล่าว : « سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ » ซุบฮานะร็อบบิฮัลอะซีมี ในขณะโค้งรูกูฮ ด้วยสำนวนนี้ หลังจากนั้นส่งเสริมให้เพิ่มเติมตามที่ปรากฏหลักฐาน และเช่นเดียวกัน บังคับให้กล่าว : « سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى » ซุบฮานะร็อบบิฮัลอะฮฺลา ในขณะก้มกราบ (สุญูด) ด้วยสำนวนนี้เท่านั้น หลังจากนั้นส่งเสริมให้เพิ่มเติมตามที่ปรากฏหลักฐาน.

บทเรียนที่เก้า

การกล่าวตะชะฮฺฮุด

การกล่าวตะชะฮฺฮุดคือการกล่าวดังนี้ :

« التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ،
السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ».

คำอ่าน : อัดตะฮิยยาตุ ลิลลาฮิ วัศ-ศอลาวาตุ วัฎ-ฎอຍยิบาตุ อัศ-สะลามอะลัยกะ อัยยูอัลนบียู
วะเราะนะนะตุลลอฮิวะบะเราะกาตุ อัศสะลามุอาลัยนา วะอะลา อิบาติลลาฮิศศอลิฮีนะ อัชชะดุ
อัน ลากิลาฮะ อิลลัลลอฮุ วัชชะดุอันนะ มุฮัมมัดัน อับดุลฮุ วัรรอซูลุฮุ.

คำแปล : ขอแสดงความเคารพนับถือ การวิงวอนภักดี และการสดุดีสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิทธิ์
ของอัลลอฮ์ ขอความสันติสุขความเมตตาแห่งอัลลอฮ์ และความจำเริญแห่งพระองค์จงมีแต่
ท่าน โอ้ท่านนบี ขอความสันติสุขจงมีแต่พวกเรา และปวงบ่าวผู้ทรงธรรมแห่งอัลลอฮ์ ฉันทขอ
ปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าควรค่าแก่การเคารพภักดีอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ และฉันทขอ
ปฏิญาณตนว่า แท้จริงมุฮัมมัดนั้นเป็นบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ หลังจากนั้นกล่าวคำ
สดุดียกย่องต่อท่านนบี ดังนี้ :

« اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ
حَمِيدٌ مَجِيدٌ ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ
إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ».

คำอ่าน : อัลลอฮุมมา ศ็อลลิ อะลา มุฮัมมัด วะอะลา อาลิมุฮัมมัด กะมาศ็อลลัยตะ อะ
ลาอิบรอฮีม วะอะลา อาลีอิบรอฮีม อินนะกาฮะมีดุน มะญีด วับาริกอะลา มุฮัมมัด วะอะ
ลาอาลี มุฮัมมัด กะมาบาร็อกตะ อะลาอิบรอฮีม วะอะลาอาลี อิบรอฮีม อินนะกาฮะมีดุน มะ
ญีด.

คำแปล : โอ้อัลลอฮ์ ขอได้โปรดยกย่องเกียรติมุฮัมมัดและวงศ์วานของมุฮัมมัด เสมือนที่
พระองค์ท่านได้ยกย่องเกียรติแก่อิบรอฮีม และวงศ์วานของอิบรอฮีม แท้จริงพระองค์ท่านทรง
เป็นผู้ทรงสดุดีสรรเสริญทรงพระเกียรติยิ่ง โอ้พระองค์โปรดทรงประทานความจำเริญแก่มุฮัม
มัดและวงศ์วานของมุฮัมมัด เสมือนที่พระองค์ท่านได้ประทานความโปรดปรานแก่นบีอิบ
รอฮีมและวงศ์วานของนบีอิบรอฮีม แท้จริงพระองค์ท่านทรงเป็นผู้ทรงได้รับการสดุดีสรรเสริญ
ทรงพระเกียรติยิ่ง.

ต่อจากนั้นให้ขอความคุ้มครองจากอัลลอฮ์ในระหว่างตะชะฮฮุดสุดท้ายให้พ้นจากการทรมานของ
หลุมฝังศพ การทดสอบหรือความโกลาหลในการมีชีวิต และความตาย และให้พ้นจากการทดสอบ
ของดัจญาล และให้อ่านบทวิงวอนที่ดีตามแต่ปรารถนาโดยเฉพาะบทที่มีแบบอย่างมาจากท่านนบี

« اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ ، اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا
كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ
الرَّحِيمُ ».

คำอ่าน : อัลลอฮุมมะ อะอันนี อะลาชิกริกะ วัชชุกริกะ วัชชุขนิอิบาตะติกะ อัลลอฮุมมะ
เศาะลัมตุ นัฟซี ศุลมันกะศ็ร็อน วัลาัยหมฟิรฺรุชชุนูบะ อิลลา อันตะ ฟัฆฟิรฺลี มัฆฟิรฺตันมิน
อินติกะ วัรฮัมนี อินนะกะ อันตัลฆอฟุรฺรอฮีม.

คำแปล : โอ้อัลลอฮ์ โปรดทรงให้ฉันมั่นรำลึกถึงพระองค์ และขอบพระคุณต่อพระองค์ และเคารพภักดีต่อพระองค์อย่างครบถ้วนสวยงามด้วยเถิด โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงฉันได้ธรรมต่อตนเองอย่างมากมาย ไม่มีผู้ใดที่จะอภัยโทษนอกจากพระองค์ ดังนั้นจงอภัยแก่ฉันด้วยด้วยการอภัยโทษจาก ณ พระองค์เถิด และโปรดทรงเมตตาต่อฉัน แท้จริงพระองค์ท่านเท่านั้น ผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเมตตายิ่ง.

สำหรับในตะชะฮฺฮุดแรกนั้น หลังกล่าว คำปฏิญาณแล้วให้ลุกขึ้นยืนเพื่อทำการละหมาดร็อกอะฮ์ที่สามต่อ ในเวลาละหมาดซุฮฺร ละหมาดอัสนี ละหมาดมัฆริบ และละหมาดอิซาอ์และหากท่านจะกล่าวสวดดุ๊กย่องต่อท่านนบี (ซอลละวาต) หลังตะชะฮฺฮุดแรกก็เป็นการดีกว่า เนื่องจากมีหลักฐานยืนยันจากฮาดีษทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องนี้ จากนั้นท่านก็สามารถลุกขึ้นยืนละหมาดร็อกอะฮ์ที่สามต่อไป.

บทเรียนที่สิบ

สุนนะฮ์ของการละหมาด

สุนนะฮ์ของการละหมาดมีดังนี้ :

1. การกล่าวบทดุอาฮ์อัล-อิฟติตาฮ์.
2. วางมือขวาทับมือบนหน้าอกขณะอยู่ในท่ายืนตรงก่อนและหลังรูกูฮ์.
3. ยกมือทั้งสองโดยแบฝ่ามือและนิ้วมือชิดกันยกให้สูงระดับหัวไหล่หรือใบหูทั้งสองในขณะตักปี่ครั้งแรก ขณะตักปี่เพื่อทำการรูกูฮ์ และขณะเงยขึ้นจากรูกูฮ์ และขณะในการตักปี่เพื่อยืนขึ้นจากตะชะฮฺฮุดแรกเพื่อละหมาดต่อในร็อกอะฮ์ที่สาม.
4. กล่าวบทดุอาฮ์มากกว่าหนึ่งครั้งในระหว่างการรูกูฮ์และขณะสุญูด.
5. กล่าวบทดุอาฮ์อื่นจากคำว่า : رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ ร็อบบะนาวะละกะลัมมุด หลังจากยืนขึ้นจากรูกูฮ์และการขอดุอาฮ์อภัยโทษมากกว่าหนึ่งครั้งขณะนั่งระหว่างสุญูดทั้งสอง.
6. การทำให้ศรีษะเสมอหลัง ขณะการรูกูฮ์.
7. การให้ต้นแขนทั้งสองออกห่างจากสีข้าง และให้หน้าท้องห่างออกจากขาอ่อนและแยกขาอ่อนให้ห่างจากแข้งขณะสุญูด.
8. ยกแขนทั้งสองให้เหนือระดับพื้นขณะสุญูด.
9. นั่งบนเท้าซ้ายและให้เท้าขวาตั้งยันพื้นขณะนั่งตะชะฮฺฮุดแรก และขณะนั่งระหว่างสองสุญูด.
10. นั่งแบบตะวัรรุกในตะชะฮฺฮุดสุดท้ายของการละหมาดที่มีสี่ร็อกอะฮ์และสามร็อกอะฮ์ คือนั่งให้ก้นติดพื้นโดยให้เท้าข้างซ้ายอยู่ใต้เท้าข้างขวา ปลายเท้าข้างขวายันพื้นไว้.
11. ซี่ด้วยนิ้วระหว่างตะชะฮฺฮุดแรก และตะชะฮฺฮุดครั้งที่สองตั้งแต่เริ่มนั่งจนกระทั่งสิ้นสุด และให้กระตักนิ้วชี้ในระหว่างการกล่าวขอดุอาฮ์.
12. กล่าวสวดดุ๊กย่องต่อท่านนบี(ซอลละวาต)และวงศาตนาญาติของท่าน และแก่ท่านนบีอิบรอฮีมและวงศ์วานของท่านระหว่างตะชะฮฺฮุดแรก.

13. การขออูอาฮ์หลังตะชะฮ์ฮ์สุดท้าย.
14. การอ่านเสียงตั้งในละหมาดซุบฮ์ ละหมาดญุมอะฮ์ ละหมาดอีด ละหมาดขอฝน และในสองร็อกอะฮ์ของการละหมาดมัฆริบและอิซาอ์.
15. การอ่านเสียงค้อยในละหมาดซุฮูร ละหมาดอัสร ร็อกอะฮ์ที่สามของมัฆริบและสองร็อกอะฮ์สุดท้ายของละหมาดอิซาอ์.
16. อ่านซูเราะห์อื่นนอกเหนือจากอัลฟาติฮะฮ์.

พร้อมๆกับเอาใจใส่สุนนะฮ์อื่นๆนอกเหนือจากที่เราได้กล่าวไว้ในการละหมาด เช่น ส่วนที่กล่าวเกินจากคำกล่าว ร็อบบะนาอะละกะลัมมุด สำหรับผู้ที่นำละหมาด หรือผู้ตาม หรือผู้ที่ละหมาดคนเดียว เมื่อเงยขึ้นจากรุกูฮ์เพราะมันเป็นสุนนะฮ์ และเช่นเดียวกัน การวางฝ่ามือไว้บนหัวเข้าโดยกางนิ้วมือออกขณะจับหัวเข้าตอนรุกูฮ์.

บทอูอาฮ์อัลอิฟติตาฮ์ : บทอูอาฮ์อัลอิฟติตาฮ์ในละหมาดนั้นอยู่หลังการตักบีรอตุลอิฮรออม ตามหลักฐานที่ปรากฏจากท่านนบี ﷺ มีหลายบท หลายสำนวนด้วยกัน ดังเช่นท่านกล่าวว่า :

« اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ، اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنَ الْخَطَايَايَ كَمَا يُتَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ » หรือ « سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وَتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ » .

คำอ่าน : อัลลอฮุมมะ บาอิด บัยนี วะบัยนะ เคาะฎอียายะ กะมา บาอัดตะ บัยนัลมัฆริกิ วัลมัฆริบ อัลลอฮุมมะนักกีนี มินัลเคาะฎอียายะ กะมาญุนักกือศเศาบุลอับยะตุ มินัลตะนะนะนิ อัลลอฮุมมัฆซิลนี มินเคาะฎอียายะ บิลมาอิวัดศัลยิวัดบะร็อด » .

หรือจะกล่าวว่า « ซุบฮานะกัลลอฮุมมะ วะบิฮัมดิกะ วะตะบารอก์ซุมกะ วะตะอาลาัยัดดุกะ วะลาอิลาฮะฮัยรุกะ » .

คำแปล : โอ้อัลลอฮ์ โปรดให้ฉันกับบรรดาบาปของฉันห่างไกลกันด้วยเถิด เสมือนที่พระองค์ท่านได้ทรงทำให้ทิศตะวันออกกับทิศตะวันตกห่างไกลโพ้น โอ้อัลลอฮ์ โปรดทำให้ฉันบริสุทธิ์ไร้มลทินบาป เสมือนผ้าขาวถูกให้บริสุทธิ์จากสิ่งสกปรก โอ้อัลลอฮ์โปรดทรงชำระล้างตัวฉันด้วยน้ำ และน้ำแข็งและน้ำเย็น.

บทเรียนที่สิบเอ็ด

สิ่งที่ทำให้ละหมาดเสีย การกระทำที่ส่งผลให้การละหมาดเสียมี ๘ ประการดังนี้ :

๑. การตั้งใจพูดโดยทราบดี ส่วนผู้ที่หลงลืมและไม่รู้ การละหมาดของเขาถือว่าใช้ได้.
๒. การหัวเราะ.
๓. การกิน.
๔. การดื่ม.
๕. การเปิดอวัยวะที่พึงปกปิดและสงวน.
๖. การหันเหออกไปจากทิศกะบะฮฺจนมากเกินไป.
๗. การเล่นหรือเคลื่อนไหวมากเกินไปติดต่อกัน.
๘. การเสียน้ำละหมาด.

สิ่งที่ทำให้เสียข้อที่หนึ่ง : การตั้งใจพูดโดยตั้งใจ ส่วนผู้ที่หลงลืมและไม่รู้ มีข้อยกเว้นจากกรณีเมื่อผู้นำละหมาดหลงลืม หรือผิดพลาดในการอ่าน.

สภาพต่างๆการเคลื่อนไหวในละหมาด :

❁ การเคลื่อนไหวที่ต้องห้าม : คือการเคลื่อนไหวบ่อยครั้งและติดต่อกันตามปกติ โดยไม่มีความจำเป็นใดๆ เช่นการกิน.

❁ การเคลื่อนไหวที่น่ารังเกียจ คือการเคลื่อนไหวเล็กน้อยโดยไม่มีมีความจำเป็นใดๆ เช่นการหันไปมาเล็กน้อย.

❁ การเคลื่อนไหวปกติอนุญาต คือการเคลื่อนไหวโดยมีความจำเป็น เช่นการขยี้เคราตัวเอง.

❁ การเคลื่อนไหวที่น่าส่งเสริม คือการยืนให้ละหมาดสมบูรณ์ เช่นการปิดช่องว่างระหว่างแถว.

❁ การเคลื่อนไหวที่เป็นข้อบังคับ คือการยืนให้ละหมาดใช้ได้ถูกต้อง เช่นการขจัดสิ่งสกปรก.

ข้อควรระวัง

เงื่อนไข องค์ประกอบ และข้อบังคับตลอดจนสุนนะฮฺของการละหมาด แล้วมีความแตกต่างกันอย่างไร ?

เงื่อนไข	องค์ประกอบ	ข้อบังคับ	สุนนะฮฺ
ไม่ได้อยู่ในตัวของอิบาดะฮฺ	อยู่ในตัวของอิบาดะฮฺ		
ต้องมีอยู่ตลอดในทุกอิบาดะฮฺ	ถูกบังคับไปตามส่วนต่างๆของอิบาดะฮฺ		
ไม่มีข้อยกเว้นใดๆเนื่องจากการไม่รู้ หลงลืม และตั้งใจ	อนุโลมเนื่องจากการไม่รู้ หลงลืม ยกเว้นตั้งใจ	อนุโลมเนื่องจากการไม่รู้ หลงลืม ยกเว้นตั้งใจ	อนุโลมเนื่องจากการไม่รู้ หลงลืม และตั้งใจ
ไม่มีการทดแทนด้วยสุญูดชะฮฺวี	ไม่ถูกบังคับให้สุญูดชะฮฺวี	ถูกบังคับให้สุญูดชะฮฺวี	-

การสุญูดชะฮฺวี

สาเหตุต่างๆของการสุญูดชะฮฺวี มี 3 ประการ

❖ เนื่องจากการเพิ่ม เช่นการเพิ่มรุกข สujud การยืน และการนั่ง.

❖ เนื่องจากบกพร่อง เช่นบกพร่องจากข้อบังคับหนึ่ง จากข้อบังคับต่างๆของการละหมาด และผ่านที่ของมัน.

❖ เนื่องจากการล้ม เช่นการล้มแล้วละหมาดก็ครั้งแล้ว สามหรือสี่ร็อกอะฮฺ มี ๒ ชนิดดังนี้

- ๑.ล้มในขณะที่ละหมาด ถ้าหากเกิดขึ้นบ่อยครั้ง ถ้าเป็นเช่นนี้อย่าไปสนใจมัน แต่ถ้าหากเกิดขึ้นเป็นครั้งคราวให้ยึดที่มีน้ำหนักมากกว่า แต่ถ้าหากเท่ากันให้ยึดส่วนที่น้อยกว่า.
- ๒.ล้มหลังจากเสร็จสิ้นจากการละหมาด กรณีเช่นนี้อย่าไปสนใจมันเลย จนกว่าจะมั่นใจเสียก่อน.

ข้อสังเกต

- ✓ เมื่อผู้ละหมาดได้ทำการสujudชะฮฺวี เนื่องจากลมอย่างหนึ่ง ก็ไม่เป็นบาปใดสำหรับเขา และการละหมาดของเขาใช้ได้.
- ✓ เมื่อผู้ละหมาดทิ้งองค์ประกอบใด การละหมาดนั้นถือว่าใช้ไม่ได้ จนกว่าเขาจะทำใหม่หลังจากนั้น และให้สujudชะฮฺวี.
- ✓ เมื่อผู้ละหมาดทิ้งข้อบังคับหนึ่งข้อบังคับใดโดยหลงลืม และจุดนั้นได้ล่วงเลยมาแล้ว ให้ทำการสujudชะฮฺวี.

สรุปตามภาพวิธีการละหมาด

- ก่อนอื่นให้มุสลิมชำระความสะอาดที่บ้านของเขา แล้วสวมใส่เสื้อผ้าที่สวยที่สุด.
- หลังจากนั้นเดินไปมัสยิด หรือจะขียานพาหนะในสภาพที่สงบนิ่งถ่อมตนในกริยาบทต่างๆ คือ การไม่รีบเดินหรือวิ่ง หรือหันไปมาหรือส่งเสียงดัง.

- เมื่อถึงมัสยิด ให้ถอดรองเท้าทั้งสองตั้งไว้ในที่เฉพาะของมัน โดยตั้งใกล้ติดกัน ห้ามมิให้นำไปซื้อขาย แต่ควรประกาศของหาย ณ ที่มัสยิด.
- ให้เข้ามัสยิดด้วยเท้าขวาก่อน และกล่าวว่า :

« بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ ».

คำอ่าน : บิซมีลลาฮิ วัตเศาะลาตุ วัสสลามุ อะลารอซูลิลลาฮิ อัลลอฮุมมัฟตะฮฺลี อับวาบะเราะมะติกะ คำแปล : ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ และขอแสดงการสวดตักบียก่องตลอดจนความสันติสุขจงมีแด่รอซูลุลลอฮฺ โอ้อัลลอฮ์โปรดทรงเปิดแก้มฉันซึ่งประตูแห่งความเมตตาของพระองค์ด้วยเถิด และให้ออกมีสยิดด้วยเท้าซ้าย แล้วกล่าวว่า :

« بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ ».

คำอ่าน : บิซมีลลาฮิ วัตเศาะลาตุ วัสสลามุ อะลารอซูลิลลาฮิ อัลลอฮุมมะ อินนีอัสะละกะ มินฟัฎลิกะ คำแปล : ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ และขอแสดงการสวดตักบียก่องตลอดจนความสันติสุขจงมีแด่รอซูลุลลอฮฺ โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงฉันขอความโปรดปรานต่อพระองค์ท่าน.

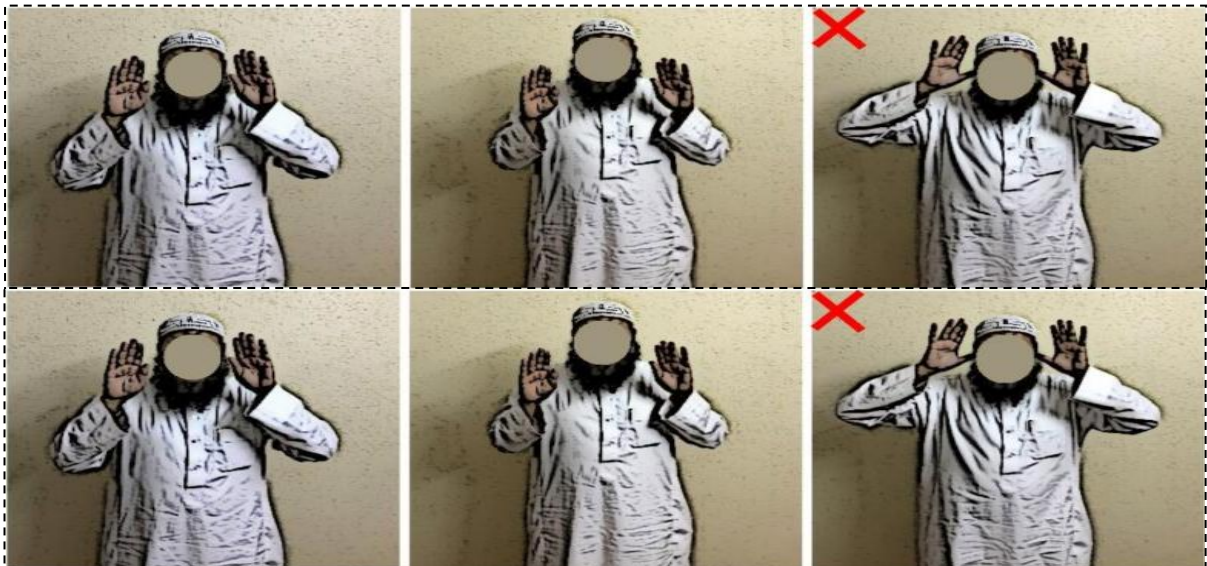
- ให้บรรดาผู้ชายรูดหน้าไปยังแถวแรก ส่วนบรรดาสตรีให้วางแถวหลังๆ.
- ถ้าเกิดว่ามีการละหมาดอยู่แล้ว ก็ให้ทำการตักบีรอัลอิฮรออม แล้วเข้าตามพร้อมกับผู้นำละหมาดในสภาพกริยาบทใดก็ตาม ที่เขากระทำอยู่ และร็อกอะฮฺที่ตามทันผู้นำละหมาดนั้น ถูกคิดแก่เขาด้วย ไม่ว่าจะเขายังอยู่สภาพยืน หรือรูกูฮฺ เมื่อผู้นำละหมาดให้سلامเสร็จสิ้น เขาก็จงชดใช้ตามที่ได้ผ่านพ้นมา.
- และเมื่อเข้ายังมีสยิดโดยที่การละหมาดยังไม่เริ่มขึ้น ให้ละหมาดสุนนะฮฺก่อน แต่ถ้าการละหมาดนั้นไม่มีสุนนะฮฺก่อน ก็ให้ละหมาดตะฮียะตุลมัสยิด(ละหมาดให้เกียรติต่อมัสยิด) ก่อนที่จะนั่งลง.
- และไม่อนุญาตละเมิดให้มีการรีบร้อนที่จะยืนขึ้นละหมาดโดยทำท่ามองไปยังนาฬิกาหรือทำเสียงในลำคออื่นๆ.
- มีสุนนะฮฺให้แก่ผู้นำละหมาด และผู้ละหมาดคนเดียวให้มีที่กั้น และที่กั้นของผู้นำละหมาดเป็นที่กั้นแก่คนอยู่ถัดหลังจากเขา.

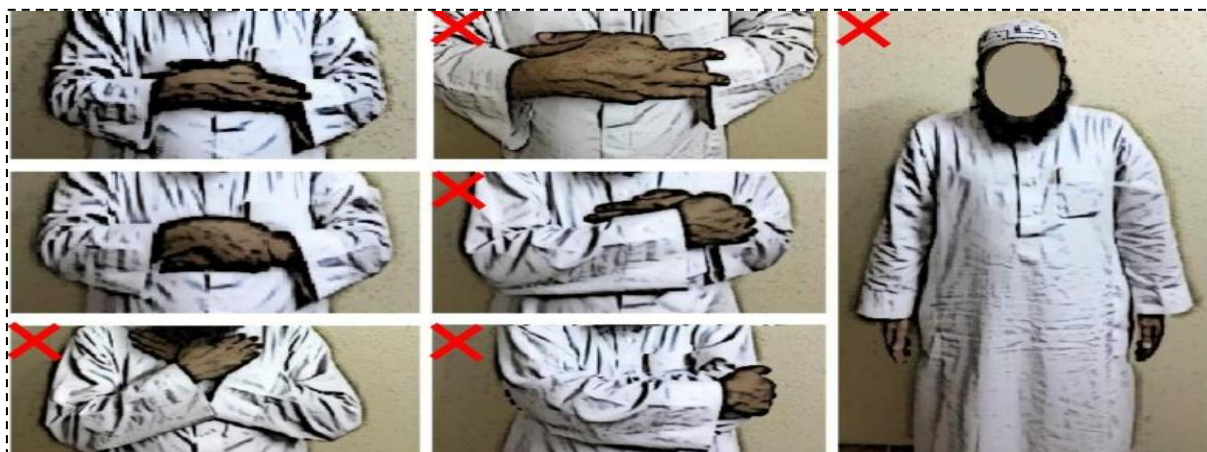
- แล้วให้กางเท้าทั้งสองออกจากกัน ตรงจรดเส้นเท้าทั้งสอง ไม่กางออกเยอะจนเกินไป และไม่กางแคบจนเกินไป ให้พอเหมาะ.

- หลังจากที่ได้กระทำตามเงื่อนไขของการละหมาดเสร็จสิ้นแล้ว ให้กล่าวว่า : اللهُ أَكْبَرُ พร้อมกับยกสองมือโดยไม่แบนิ้วมือออก สูงขึ้นตรงข้ามระดับหูทั้งสองหรือป่าทั้งสองโดยการเอาฝ่ามือทั้งสองหันทางทิศกะบะฮ์.

- หลังจากนั้นให้นำฝ่ามือขวาอยู่บนหลังฝ่ามือซ้าย ให้ตั้งระหว่างข้อมือกับฝ่ามือหรือกำมือติดที่ข้อมือ.

- และให้สายตาง้อไปยังสถานที่ลงสุญูด โดยไม่หันไปมา.

- หลังจากนั้นส่งเสริมให้อ่านดุอาฮ์อัลอิฟติตะฮ์ในร็อกอะฮ์แรกเท่านั้น และในร็อกอะฮ์แรกให้มันใช้สำนวนที่หลากหลายที่ปรากฏตามหลักฐาน.
- หลังจากนั้นให้ขอความคุ้มครองตามหลักฐานที่มีปรากฏ กล่าวว่ :

« أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ »

คำอ่าน : อะอูซุบิลลาฮิ มินัชชัยฏอนิรเราะฮีม.

คำแปล : ข้าขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์ให้พ้นจากชัยฏอนมารร้าย.

- หลังจากนั้นให้กล่าวบิซมิลละฮ์ โดยกล่าวว่ : « بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ »

คำอ่าน : บิซมิลลาฮิรเราะฮมานิรเราะฮีม.

คำแปล : ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงกรุณาปราณีผู้ทรงเมตตาเสมอ.

- หลังจากนั้นให้อ่านซูเราะฮ์อัลฟาติฮะฮ์ให้ครบถ้วนตามลำดับ สระการออกเสียง ประโยค อักษรตลอดจนโองการของมัน.
- หลังจากนั้นส่งเสริมให้อ่านโองการที่ง่าย ๆ จากคัมภีร์อัลกุรอาน โดยไม่ต้องกล่าวคำขอความคุ้มครอง และให้กล่าวบิซมิลละฮ์ในเริ่มต้นของซูเราะฮ์ต่างๆเท่านั้น.
- หลังจากนั้นให้ยกมือเหมือนกับการยกมือตักปี่ครั้งแรก โดยกล่าวว่ : اللهُ أَكْبَرُ และกัมรุกูฮ์.
- และให้จับบนหัวเข่าทั้งสองไว้ และไม่ย่อแขนทั้งสองพับออก โดยกัมรุกูฮ์ทำให้สันหลังราบตรงพร้อมกับศรีษะ.
- และให้กล่าวหนึ่งครั้งเป็นข้อบังคับว่ « سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ » ซุบฮานะร็อบบิฏอลอะซีมี : มหาบริสุทธิ์แต่ผู้อภิบาลของข้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ และส่งเสริมให้เพิ่มตามที่มีปรากฏหลักฐาน.

- หลังจากนั้นให้เงยขึ้นก่อนยืนตัวตรง กล่าววา : ((سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ)) ซะมีอัลลอฮฺ ลิมัน ฮามิตะฮฺ : อัลลอฮ์ทรงได้ยิน ผู้ที่ได้สดุดีสรรเสริญต่อพระองค์แล้ว พร้อมกับยกมือทั้งสองให้อยู่ระหว่างไบหูหรือป่าทั้งสอง.
- ดังนั้นเมื่อได้ยืนตัวตรงแล้วก็ให้กล่าววา : ((رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ)) ร็อบบะนาวะละกะลฮัมด : โอ้อู้อภิบาลของพวกเรา การสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์ท่าน และส่งเสริมให้เพิ่มตามปรากฏหลักฐาน.
- หลังจากนั้นให้กล่าวตักบีร์โดยไม่ต้องยกมือทั้งสอง และก้มกราบ (สุญูด) ให้อวัยวะทั้งเจ็ดนาบติดพื้น : หน้าผาก จมูก ฝ่ามือทั้งสอง หัวเข่าทั้งสอง และไตนิ้วเท้าทั้งสอง.
- และให้กางรักแร้ทั้งสองออก และกางระหว่างหน้าท้องและต้นขา และกางต้นขากับหน้าแข้งออกจากกัน แล้วให้ยกแขนทั้งสองของเขาเหนือจากพื้น.

- และให้กล่าวว่า : « سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى » ซุบฮานะร็อบบิฮัลอะฮฺลอะฮฺลา : มหาบริสุทธิ์แต่ผู้อภิบาลของข้าผู้ทรงสูงส่ง กล่าวครั้งเดียวนั้นเป็นข้อบังคับ และส่งเสริมให้เพิ่มตามปรากฏหลักฐานแล้ววิงวอนตามใจชอบ แต่ประการแรกที่ควรคำนึงคือ การนำเอาบทวิงวอนที่มีปรากฏหลักฐานชัดเจนมาปฏิบัติก่อน.
- หลังจากนั้นให้กล่าวตักบีร์และนั่งบนเท้าซ้ายให้ราบพื้น และตรึงเท้าขวาโดยการให้นิ้วฝ่าเท้าด้านในยันพื้นไปทางทิศกะบะฮฺไว้ และตั้งฝ่ามือด้านในทั้งสองบนปลายขาอ่อนทั้งสอง วิธีนั่งแบบนี้ใช้ในทุกร่างนั่งของละหมาด นอกจากการละหมาดที่มีสามร็อกอะฮฺและสี่ร็อกอะฮฺในตอนตะฮะฮิฮฺสุดท้ายให้นั่งพับเพียบ โดยการตั้งเท้าซ้ายอยู่ใต้หน้าแข้งขวา.

- หลังจากนั้นให้กล่าวตักบิรและก้มกราบลงสุญูด เหมือนการสุญูดในครั้งแรก.
- หลังจากนั้นให้ตักบิรและยืนขึ้นต่อร็อกอะฮ์ที่สอง และให้ทำตามเหมือนที่ได้ผ่านมาแล้วในครั้งแรก โดยร็อกอะฮ์ที่สองไม่มีการตักบิรอัลอิสรอม และบทวิงวอนอัลอิฟติตอาฮ์.
- เมื่อเสร็จสิ้นจากร็อกอะฮ์ที่สองให้นั่งตะชะฮะฮ์สุญูด.
- และให้ชี้ตรงด้วยนิ้วชี้ และพับนิ้วกลางกับนิ้วโป้งและนิ้วที่เหลือกำมือ พร้อมกระดิกนิ้วชี้วิงวอนขอดุอาฮ์.
- และอ่านตะชะฮะฮ์สุญูดเนื่องจากเป็นข้อบังคับ.
- ดังนั้นถ้าหากการละหมาดมีแค่สองร็อกอะฮ์ ให้กล่าวสตุคียกย่องเกียรติแก่ท่านนบีและอิบรอฮีม เนื่องจากเป็นข้อบังคับ และขอความคุ้มครองให้ห่างจากสี่ประการ :

« اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ ».

คำอ่าน : อัลลอฮุมมะ อินนี อะอูศุ บิคา มินอะศาบิ ญะฮันนัม วะอะอูศุ บิกะ มินอะศาบิลกั ออบร วะอะอูศุ บิกะ มินฟิตนะติตัจญาล วะอะอูศุ บิกะ มินฟิตนะติลนะฮฺยา วัลมะมาต.

คำแปล : โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากไฟนรกญะฮันนัม และขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษในสุสาน และขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากการทดสอบของอัญญาตัจญาล ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากการทดสอบการมีชีวิตอยู่และความตาย.

และวิงวอนตามใจชอบ แต่ประการแรกที่ควรคำนึงคือ การนำเอาบทวิงวอนที่มีปรากฏหลักฐานชัดเจนมาปฏิบัติก่อน พร้อมกับกล่าวปิดท้ายด้วยบทนี้ว่า :

« اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ ، وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ ».

คำอ่าน : อัลลอฮุมมะ อะอินนี อะลา ซิกริกะ วะชุกริกะ วะฮุซนอิบาดะติกะ.

คำแปล : โอ้อัลลอฮ์ โปรดทรงช่วยฉันมั่นรำลึกถึงพระองค์ และขอขอบคุณต่อพระองค์และภักดีต่อพระองค์อย่างครบถ้วนสวยงามด้วยเถิด.

- หลังจากนั้นให้กล่าวสลามสองครั้งด้านขวาและด้านซ้าย โดยหันแค่ศีรษะอย่างเดียวไม่ต้องหันไหล่ทั้งสอง และไม่ต้องเคลื่อนกระดูกศีรษะขึ้นลงต่ำ และไม่ต้องใช้สัญญาณมือทั้งสอง.

- และถ้าหากการละหมาดที่มีสามหรือสี่ร็อกอะฮฺ ให้ยืนขึ้นหลังจากกล่าวตะชะฮฺฮุดแรก พร้อมส่งเสริมให้กล่าวสตุคดียกย่องเกียรติแก่ท่านนบีและอิบรอฮีม.
- กล่าวตักบิรและละหมาดร็อกอะฮฺที่สาม และนั่งตะชะฮฺฮุดถ้าหากมีเพียงสามร็อกอะฮฺ และมีสี่ร็อกอะฮฺให้ละหมาดแล้วนั่งกล่าวตะชะฮฺฮุดสุดท้าย.
- ให้อ่านตะชะฮฺฮุดและกล่าวสตุคดียกย่องเกียรติแก่ท่านนบีและอิบรอฮีม และขอความคุ้มครองให้พ้นจากสี่ประการ :

« اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ » .

คำอ่าน : อัลลอฮุมมะ อินนี อะอูศุ บิกะ มินอะศะบิ ญะฮันนัม วะอะอูศุ บิกะ มินอะศะบิลกี ออบร วะอะอูศุ บิกะ มินฟิตนะติตัจญาล วะอะอูศุ บิกะ มินฟิตนะติลนะฮฺยา วัลมะมาต.

คำแปล : โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงข้าขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากไฟนรกญะฮันนัม และขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากการลงโทษในสุสาน และขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากการทดสอบของอัญตัจญาล ขอความคุ้มครองต่อพระองค์ให้พ้นจากการทดสอบการมีชีวิตอยู่และความตาย.

และวิงวอนตามใจชอบ แต่ประการแรกที่ควรคำนึงคือ การนำเอาบทวิงวอนที่มีประภูลักษณะชัดเจนมาปฏิบัติก่อน พร้อมกับกล่าวปิดท้ายด้วยบทนี้ว่า :

« اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ ».

คำอ่าน : อัลลอฮุมมะ อะอินนี อะลา คิกริกะ วะชุกริกะ วะฮุซนอิบาดะติกะ.

คำแปล : โอ้อัลลอฮ์ โปรดทรงช่วยฉันมั่นรำลึกถึงพระองค์ และขอขอบคุณต่อพระองค์ และภักดีต่อพระองค์อย่างครบถ้วนสวยงามด้วยเถิด.

- ดังนั้นถ้าหากการละหมาदनั้นเป็นข้อบังคับ ถูกส่งเสริมให้แก่เขา กล่าวบทรำลึกที่มีปรากฏหลังจากเสร็จสิ้นจากการละหมาदनั้น ให้กล่าวดังนี้ :

• أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ. أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ. أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ.

คำอ่าน : อัซตัฆฟิรุลลอฮฺ อัซตัฆฟิรุลลอฮฺ อัซตัฆฟิรุลลอฮฺ.

คำอ่าน : ข้าขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ ข้าขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์ ข้าขออภัยโทษต่ออัลลอฮ์.

• اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

คำแปล : โอ้อัลลอฮ์ พระองค์ท่านผู้ทรงบริสุทธิ์ปลอดภัย และความบริสุทธิ์ปลอดภัยล้วนแล้วมาจากพระองค์ท่าน ผู้ทรงจำเริญ โอ้อู้อยิ่งใหญ่ผู้ทรงใจบุญ.

- 33 ครั้ง وَالْحَمْدُ لِلَّهِ 33 ครั้ง وَسُبْحَانَ اللَّهِ 33 ครั้งรวมทั้งหมด 99 ครั้ง

และปิดท้ายให้ครบหนึ่งร้อยด้วยการกล่าวว่า :

• لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

คำอ่าน : ลาอิลาฮะอินลัลลอฮฺ วะฮุดะฮฺ ลาชะรีกะละ ละฮฺลุลมุลกุ วะละฮฺลุฮฺมัด วะฮฺวะอะลากุลลิชยอนเกาะติร.

คำแปล : ไม่มีพระเจ้าที่ควรค่าแก่การเคารพภักดีนอกจากอัลลอฮ์เพียงองค์เดียว โดยไม่มีภาคใดสำหรับพระองค์ อำนาจและมวลการสรรเสริญทั้งหลายเป็นกรรมสิทธิ์แต่พระองค์ และพระองค์นั้นผู้ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสรรพสิ่งทั้งหลาย.

- หลังจากนั้นให้กล่าวโองการอัลกรุซึญ์ :

﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿ ٢٥٥ ﴾

﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿ ١ ﴾

หลังจากนั้นให้อ่าน :

﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿ ١ ﴾

และอ่าน : ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾

ข้อควรระวัง :

- ได้ผ่านพ้นมาแล้วจากเงื่อนไขของการละหมาดที่จะถือว่าใช้ได้ คือการปกปิดอวัยวะจำเป็นที่พึงสงวนในการละหมาด ดังนั้นผู้ละหมาดจงระวังจากการเปิดเผยอวัยวะพึงสงวนของเขา ในขณะที่ละหมาด เพื่อไม่ให้เกิดการละหมาดของเขาว่างเปล่าดังเช่นการโผล่ร่องก้นออกมาให้เห็น.

- เมื่อผู้ตามได้ละหมาดพร้อมกับผู้นำละหมาดของเขา ดังนั้นผู้ตามถูกกำหนดให้เขยีนด้านขวาของผู้นำละหมาด และให้เขยีนชิดตรงข้ามสันเท้าระหว่างกัน โดยไม่ล้ำหน้าผู้นำละหมาดและไม่ถดไปด้านหลัง และให้ผู้ละหมาดยืนแบบนี้แหละกับผู้ที่อยู่ข้างๆเขา.

สรุปพิธีการละหมาดต่างๆและหลักเกณฑ์ของมัน				
ละหมาด	คำสั่ง	เวลา	จำนวน	วิธีการ
ยุมอะฮฺ	บังคับ แก่ทุกคน	เวลา ละหมาด ซุฮฺร	2 ร็อกอะฮฺ	ละหมาดเสียงดังพร้อมกัน สามคนหรือมากกว่านั้น.
เห็นจันทร์รูป และ สุริยุปราคา	บังคับ แค่ บางส่วน	ช่วงเวลา ที่ปรากฏ	2 ร็อกอะฮฺ	ละหมาดเสียงดัง มีสองรูกูฮฺในทุก์ร็อกอะฮฺ.
วิตร์	ส่งเสริม เน้นย้ำ ให้ กระทำ	หลังจาก ละหมาด อิชาฮฺ จนกระทั่ง รุ่งอรุณ	เริ่มจาก 1-11 ร็อกอะฮฺ	<ul style="list-style-type: none"> ❖ ทำละหมาดร็อกอะฮฺเดียว. ❖ ทำสามร็อกอะฮฺติดต่อกันให้นั่งตะชะฮฺฮฺสุดสุดท้ายเท่านั้น หรือจะละหมาดสองร็อกอะฮฺให้สลาม แล้วทำอีกหนึ่งร็อกอะฮฺ. ❖ ทำห้าร็อกอะฮฺให้นั่งตะชะฮฺฮฺสุดสุดท้ายที่เดียวเลย. ❖ ทำเจ็ดร็อกอะฮฺให้นั่งตะชะฮฺฮฺสุดสุดท้ายที่เดียวเลย. ❖ ทำเก้าร็อกอะฮฺให้นั่งตะชะฮฺฮฺสุดในร็อกอะฮฺที่แปด แล้วยืนขึ้นต่อเพื่อทำร็อกอะฮฺที่เก้าโดยไม่ต้องสลาม และให้ตะชะฮฺฮฺร็อกอะฮฺนั้น และกล่าวสลามอันเป็นว่าเสร็จสิ้น.
เคร่งครัดให้ ละหมาด ก่อนซุฮฺร	ส่งเสริม เน้นย้ำ ให้ กระทำ	ก่อน ละหมาด ซุฮฺร	2 ร็อกอะฮฺ	ให้อ่านร็อกอะฮฺแรกด้วยซูเราะห์อัลกาฟิรูน และ ร็อกอะฮฺที่สองให้อ่าน ซูเราะห์อัลอิคลาศ.
ส่งเสริมให้ ละหมาด ก่อนซุฮฺร	ส่งเสริม	สี่ ร็อกอะฮฺ ก่อนซุฮฺร และสอง ร็อกอะฮฺ หลังมัน	4 ร็อกอะฮฺ ก่อนกับ 2 หลัง	ละหมาดที่ละสองร็อกอะฮฺแยกกัน.
ส่งเสริมให้ ละหมาด หลังมัฆริบ	ส่งเสริม	หลังจาก ละหมาด มัฆริบ	2 ร็อกอะฮฺ	ให้อ่านร็อกอะฮฺแรกด้วยซูเราะห์อัลกาฟิรูน และ ร็อกอะฮฺที่สองให้อ่าน ซูเราะห์อัลอิคลาศ.
ส่งเสริมให้ ละหมาด หลังอิชาฮฺ	ส่งเสริม	หลังจาก ละหมาด อิชาฮฺ	2 ร็อกอะฮฺ	

ตะร่อเวียะ	ส่งเสริม	หลังจาก ละหมาด อิชาฮฺ	เริ่มจาก 2 ร็อกอะฮฺ จนถึงสิบ	
ละหมาด เคารพให้ เกียรติต่อ มัสยิด	บังคับ	ขณะเข้า มัสยิด ก่อนนั่ง ลง	2 ร็อกอะฮฺ	
ญูฮายามสหาย	ส่งเสริม	เริ่มจาก ดวง อาทิตย์ ขึ้นไปสุด ก่อนดวง อาทิตย์ คล้อย	เริ่มจาก 2 ร็อกอะฮฺ จนถึง 8 ร็อกอะฮฺ	
อิชติค เราะห์ ขอให้ ได้รับสิ่งที่ดี	ส่งเสริม	ไม่ว่า เวลาใดก็ ตาม	2 ร็อกอะฮฺ	วิงวอนขอก่อนให้سلامด้วยบทวิงวอนอัลอิชติค เราะห์.
ละหมาดขอ ฝน	ส่งเสริม เมื่อ มีเหตุ จำเป็น	เริ่มจาก ดวง อาทิตย์ ขึ้นเท่า คันทอก	2 ร็อกอะฮฺ	ให้กล่าวตักบิรเจ็ดครั้งเหมือนละหมาดอีตพร้อมทั้งตัก บิร อัลอิสรอมในร็อกอะฮฺแรก และตักบิรห้าครั้งใน ร็อกอะฮฺที่สองโดยไม่นับตักบิรแรกที่เคลื่อนอิริยาบถ.
เฉลิมฉลอง ฟิตรี และอัลอฎ ฮาทั้งสอง	ส่งเสริม	เริ่มจาก ดวง อาทิตย์ ขึ้นเท่า คันทอก	2 ร็อกอะฮฺ และสองค ตะบะฮฺ	ตักบิรเจ็ดครั้งพร้อมกับตักบิรอัลอิสรอมในร็อกอะฮฺ แรก และตักบิรห้าครั้งในร็อกอะฮฺที่สองโดยไม่นับตัก บิรแรกที่เคลื่อนอิริยาบถ.

เวลาต้องห้ามในการละหมาดแบบส่งเสริมทั่วไป

- เริ่มจากหลังละหมาดซุบฮฺเสร็จ จนกระทั่งดวงอาทิตย์โผล่เท่าคันทอก.
- หลังละหมาดอัศรฺเสร็จ จนดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า.
- เริ่มดวงอาทิตย์แสงจางตั้งตรง จนดวงอาทิตย์คล้อย.

คำถามจากบทว่าด้วยการละหมาด

- เงื่อนไขของการละหมาดมีกี่เงื่อนไข ? 9 เงื่อนไข. 11 เงื่อนไข. 8 เงื่อนไข.
- เงื่อนไขการนับถือศาสนาอิสลามอยู่ในเงื่อนไขละหมาด เป็นเงื่อนไขที่ผิด เพราะมันไม่มีใคร
ละหมาดนอกจากมุสลิมเท่านั้น ? : (ถูก ผิด).
- การแยกแยะสิ่งต่างๆ ได้ หมายถึงการบรรลุศาสนภาวะ ? : (ถูก ผิด).

๔. การขจัดสิ่งสกปรกทั้งใหญ่และเล็ก รวมถึงร่างกายสถานที่และเสื้อผ้า ?

: (ถูก ผิด).

๕. สิ่งสกปรกของสุกรนั้น คือสิ่งสกปรกประเภทใด ? ประเภทหนัก. ประเภทปานกลาง.

๖. อสุจินั้น เป็นสิ่งสกปรก จำเป็นต้องอาบน้ำชำระร่างกายหลังจากเคลื่อนออกมา ?

: (ถูก ผิด).

๗. การพรมน้ำกับการชำระล้างความหมายไม่แตกต่างกัน ? : (ถูก ผิด).

๘. สิ่งที่ยากทั้งหมดนั้น เป็นสิ่งสกปรกนายนิส ? : (ถูก ผิด).

๙. ถ้าวัวใช้ได้ในการขจัดสิ่งสกปรกของสุนัขอื่นจากดิน โดยใช้เครื่องชำระความสะอาดสมัยใหม่ ?

: (ถูก ผิด).

๑๐. สิ่งที่ยากในการตรวจสอบสิ่งสกปรก คือสิ่งที่เข้าออกอยู่บ่อยครั้ง ดังนั้นแมวสำหรับบางคน แล้วคิดว่ามันสะอาด แต่บางคนคิดว่ามันสกปรก ? : (ถูก ผิด).

๑๑. สัตว์ที่ไม่มีชีวิตที่มีของเหลว คือชีวิตที่มีวิญญาณ ? : (ถูก ผิด).

๑๒. เลือดที่หลงเหลืออยู่ในเส้นเลือด สกปรกไหม ? สกปรก. สะอาด.

๑๓. องค์ประกอบของการละหมาดมีกี่ประการ ? 14 ประการ. 9 ประการ. 8 ประการ.

๑๔. ตักปรัอัลอิฮฺรอหม คือการยกมือขึ้นทั้งสอง ? : (ถูก ผิด).

๑๕. หากเขาทิ้งองค์ประกอบหนึ่งของการละหมาดโดยหลงลืม ดังนั้นให้เขาทำการสุญูดอัชชะฮฺวีเพียงพอแล้ว ? : (ถูก ผิด).

๑๖. ข้อบังคับของการละหมาดมีกี่ประการ ? 8 ประการ. 14 ประการ. 9 ประการ.

๑๗. กล่าวในขณะที่ก้มกราบ (สุญูด) ว่า : **سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ**

เมื่อเขารู้ว่ามันเป็นข้อบังคับด้วยการกล่าวว่า : **سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى** ครั้งเดียว ดังนั้นการละหมาดนั้น คือว่าใช้ได้ ? : (ถูก ผิด).

๑๘. มีบทบัญญัติในการละหมาดให้วางฝ่ามือขวาข้างในบนหลังมือซ้าย บริเวณถึงข้อมือ ? : (ถูก ผิด).

๑๙. ให้อ่านเสียงดังในสองร็อกอะฮฺแรกการละหมาดฟัรฎู เมื่อมันอยู่ในช่วงกลางคืน ตลอดจนทุกการละหมาดที่มีการรวมตัวกันทั่วไป เช่นอีดทั้งสอง ? : (ถูก ผิด).

๒๐. สิ่งที่ทำให้เสียการละหมาดมีกี่ประการ ? 8 ประการ. 9 ประการ. 14 ประการ.

๒๑. การนั่งพับเพียบ โดยการตั้งเท้าซ้ายอยู่ใต้หน้าแข้งขวา กระทำในตะชะฮฺฮุดใด ? ตะชะฮฺฮุดแรก. ตะชะฮฺฮุดสุดท้าย. ทั้งหมดที่กล่าวมา.

๒๒. กรณีกล่าวเพิ่ม : **وَالشُّكْرُ** ในบทที่ว่า : **وَالشُّكْرُ وَالْحَمْدُ وَرَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ** ชุกุมว่าอย่างไร ?

อนุญาต. ส่งเสริม. ต้องห้าม.

๒๓. คำกล่าว : **رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ** ระหว่างนั่งสujud ? อนุญาต. ต้องห้าม.

นาร้างเกียจ.

๒๔. การวางแขนทั้งสองนขาพื้นในขณะที่สujud ? ต้องห้าม. ส่งเสริม. นาร้างเกียจ.

๒๕. สาเหตุการสujudชะฮวี เมื่อหลงลืมมีกี่อย่าง ? สองอย่าง. สามอย่าง. สี่อย่าง.

๒๖. การล้างเลหลังจากเสร็จสิ้นภารกิจ ไม่ส่งผลใดๆ และเมื่อมีการล้างเลเยอะๆก็เช่นเดียวกัน ?

: (ถูก ผิด).

๒๗. จุดเด่นของสุนนะฮ์ก่อนละหมาดซุบฮฺ จากสุนนะฮ์อรรอวาติบอื่นนั้น มีจุดเด่นในด้านคุณค่าความประเสริฐ และการกระทำให้เบาลง และการอ่านเฉพาะเจาะจงที่ และการขะมักเขม้นในการ

กระทำในขณะที่เดินทาง และการนั่งพิงกายหลังจากนั้นในบ้านเท่านั้น ? : (ถูก ผิด).

๒๘. จงอธิบายหลักชุกุมแต่ละประเด็นต่างๆต่อไปนี้

หลักเกณฑ์ชุกุม	ประเด็น
	การละหมาดของคนที่ไม่ศรัทธาศาสนา
	การละหมาดของคนมีนเมาขาดสติ
	การละหมาดของผู้ป่วยอัลไซเมอร์
	การละหมาดของเด็ก
	ละหมาดโดยไม่มีน้ำละหมาด ขณะลืม
	ละหมาด โดยเสื่อผ้ามีสิ่งสกปรก ขณะลืม
	ปัสสาวะรั่ว
	ปัสสาวะกา
	ละหมาดโดยหน้าแข้งเปิด
	ละหมาดก่อนเวลาขณะลืม
	ละหมาดบนเครื่องบิน
	ตั้งเจตนาฟรัฎูในเวลา
	ละหมาดพรางนั่ง
	ลืมอ่านอัลฟาตีฮะฮฺ

	ตามทันอีม่ามขณะรุกูฮฺ
	ล้งเลมากหลังจากละหมาด
	ล้งเลในการอาบน้ำละหมาดตักบีร์อัลอิสรอม
	เพิ่มรุกูฮฺเนื่องจากลิม
	ละทิ้งตักบีร์อัลอิสรอม
	ละทิ้งตะชะฮฺฮุดแรก
	ละทิ้งตะชะฮฺฮุดสุดท้าย
	ล้งเลว่าละหมาดสามหรือสี่ร็อกอะฮฺ
	ล้งเลหลังเสร็จละหมาด
	ล้งเลช่วงขณะละหมาด
	ลิมสูญุดชะฮฺวี
	พูดในละหมาดเนื่องจากลิม
	ละหมาดแต่อ้วยวะโผล่โดยที่ไม่รู้จนกระทั่งเสร็จสิ้นไปแล้ว
	ชำระทำความสะอาดที่บ้านก่อนออกไปเพื่อละหมาด
	การค้าขายในมัสยิด
	การแลกเปลี่ยนเงินตราในมัสยิด
	หันตามอีม่ามในตะชะฮฺฮุดสุดท้าย
	การปิดกั้นคนเดินตัดหน้าในการละหมาด
	การหันไปหันมาไม่บ่อยครั้ง
	การหันไปหันมาบ่อยครั้ง
	ทำละหมาดอย่างรวดเร็ว
	การดูอาอิบรอฮีมียะญีในตะชะฮฺฮุด
	พูดในละหมาด
	เคลื่อนไหวในละหมาด
	ลิมอ่านอัลฟาติฮะฮฺ
	การละหมาดยุมอะฮฺ
	การละหมาดวิติร์
	การละหมาดเข้าในมัสยิดก่อนนั่ง

๒๙. จงบอกความแตกต่างระหว่างเงื่อนไข องค์ประกอบ ข้อบังคับ และสุนนะฮฺ ในละหมาด ?

สุนนะฮฺ	ข้อบังคับ	องค์ประกอบ	เงื่อนไข
---------	-----------	------------	----------

บทเรียนที่สิบสอง

เงื่อนไขของการอาบน้ำละหมาด

เงื่อนไขของการอาบน้ำละหมาดมี ๑๐ ประการ :

๑. นับถือศาสนาอิสลาม.
๒. มีสติสัมปชัญญะ.
๓. อยู่ในวัยที่สามารถแยกแยะได้แล้ว.
๔. ตั้งเจตนา.
๕. ตั้งใจกระทำต่อ อย่างต่อเนื่อง โดยไม่เจตนาละเลิกจนกว่าน้ำละหมาดจะสะอาดเรียบร้อยสมบูรณ์.
๖. ต้องลื้นสุดจากมูลเหตุที่ทำให้ต้องอาบน้ำละหมาด (เช่น ไม่อนุญาตให้อาบน้ำละหมาด ขณะที่กำลังปัสสาวะ เป็นต้น) .
๗. ต้องชำระร่างกายให้สะอาดจากการถ่ายเบาก่อนที่จะอาบน้ำละหมาด.
๘. ต้องใช้น้ำที่สะอาดและเป็นที่อนุมัติ.
๙. ขจัดสิ่งกีดกั้นไม่ให้น้ำเข้าถึงผิวหนัง.
๑๐. การเข้าเวลาละหมาด สำหรับผู้ที่มีหะดัษประจำ.

อธิบายเงื่อนไขบางประการ :

- เงื่อนไขที่ว่า : (ตั้งใจกระทำต่อ อย่างต่อเนื่อง โดยไม่เจตนาละเลิกจนกว่าน้ำละหมาดจะสะอาดเรียบร้อยสมบูรณ์) หมายความว่า การเจตนา นั้นจะต้องคงอยู่เรื่อยไปจากจุดเริ่มต้นของการอาบน้ำละหมาดจนลื้นสุด.
- เงื่อนไขที่ว่า : (ต้องลื้นสุดจากมูลเหตุที่ทำให้ต้องอาบน้ำละหมาด) คือเขาจะไม่อาบน้ำละหมาดขณะที่กินเนื้ออุฐูเป็นต้น หรือขณะที่เขาปัสสาวะ แต่ต้องขจัดสิ่งที่ทำให้เสียน้ำละหมาดหยุดเสียก่อนที่จะทำการอาบน้ำละหมาด.
- เงื่อนไขที่ว่า : (ต้องชำระร่างกายให้สะอาดเนื่องจากการถ่ายเบาก่อนที่จะอาบน้ำละหมาด) มีเหตุยกเว้น เช่นเนื่องจากการผายลม หรือนอนหลับ หรือกินเนื้ออุฐูให้มีการอาบน้ำละหมาดเพียงอย่างเดียว.
- เงื่อนไขที่ว่า : (ต้องใช้น้ำที่สะอาดและเป็นที่อนุมัติ) คือไม่อาบน้ำละหมาดที่เป็นน้ำสกปรกหรือขโมยมา.

- เจื่อนใจที่ว่า : (ขจัดสิ่งที่กีดกันไม่ให้น้ำเข้าถึงผิวหนัง) เช่น แป้งนวด ขี้เล็บ สองอย่างนี้ มักจะกีดกันไม่ให้น้ำถึงอวัยวะ.

ข้อปฏิบัติพื้นฐานของมนุษย์ (สุนะนุลฟิตเราะห์) :

๑. การตัดหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ เป็นข้อปฏิบัติในภาคข้อบังคับสำหรับผู้ชายทั้งหลาย และส่งเสริมให้กระทำสำหรับผู้หญิง ถ้าเกิดนางต้องการ.
๒. การขริบหนวด.
๓. การตัดเล็บ.
๔. การถอนขนรักแร้.
๕. การโกนขนใต้ร่มฝัารอบอวัยวะเพศ.

รายงานท่านอนัสกล่าวว่า : ท่านรอซูล ﷺ ได้กำหนดแก่พวกเราในการขริบหนวด ตัดเล็บ ถอนขนรักแร้ และโกนขนใต้ร่มฝัารอบอวัยวะเพศโดยไม่ให้เราปล่อยทิ้งไว้เกิน 40 दिन ดังนั้นสิ่งที่ได้รับจากตัวบทนี้คือ ไม่สมควรที่จะให้การล่าช้ากับสิ่งเหล่านี้เกินไปมากกว่า 40 दिन.

๖. การปล่อยเครา เป็นข้อปฏิบัติในภาคข้อบังคับ ส่วนการโกนมัน ถือเป็นบาปใหญ่อย่างหนึ่ง จากบาปใหญ่ทั้งหลาย.
๗. การแปรงฟันด้วยไม้ซิวาก คือการใช้ไม้ชนิดหนึ่งที่ชื่อว่า อัลอะร็อก เพื่อทำความสะอาดฟัน เป็นข้อปฏิบัติในภาคส่งเสริม และเน้นย้ำให้กระทำในทุกเวลา และขณะอาบน้ำละหมาด และดำรงละหมาด ขณะเข้าบ้าน อ่านคัมภีร์อัลกุรอาน การยกขึ้นจากที่นอน และเสียชีวิต และขณะมีกลิ่นปาก.

บทเรียนที่สิบสาม

ข้อบังคับของการอาบน้ำละหมาด

สำหรับกฎเกณฑ์ข้อบังคับของการอาบน้ำละหมาด มี ๖ ประการดังนี้ :

๑. ล้างน้ำพร้อมกับการบ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูกด้วย.
๒. ล้างมือทั้งสองถึงข้อศอกทั้งสองข้าง.
๓. ลูบทั่วศีรษะพร้อมใบหูทั้งสอง.
๔. ล้างเท้าถึงตาตุ่มทั้งสอง.
๕. เรียงตามลำดับ.
๖. ปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง.

และส่งเสริมให้ล้างใบหน้า มือและเท้าสามครั้ง ในส่วนของการบ้วนปากและสูดน้ำเข้าจมูกก็ให้ทำสามครั้งเช่นเดียวกัน แต่ว่ากฎเกณฑ์และข้อบังคับทางศาสนบัญญัติให้ทำเพียงครั้งเดียวก็พอแล้ว ส่วนการเช็ดศีรษะนั้นไม่ส่งเสริมให้เช็ดหลายครั้ง ดังที่มีปรากฏอยู่ในหะดีษเศาะฮิหฺ.

ข้อพิสูจน์ในข้อบังคับการปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง

คือผู้อาบน้ำละหมาดอย่าได้รื้ออซ้ำซ้ำในการล้างอวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใด จนกระทั่งส่วนที่อยู่ก่อนหน้ามันได้เปียกแห้งเสียก่อน.

บทเรียนที่สิบสี่

สิ่งที่ทำให้เสียน้ำละหมาด

สำหรับสิ่งที่ทำให้เสียน้ำละหมาดนั้น มี ๖ ประการดังนี้ :

๑. มีสิ่งที้ออกมาจากทางทวารทั้งสอง.
๒. มีสิ่งสกปรกออกจากร่างกาย.
๓. ขาดสติเนื่องจากการนอน หรืออื่นจากนั้น.
๔. สัมผัสอวัยวะเพศด้วยมือไม่ว่าจะเป็นทวารเบาหรือทวารหนักโดยไม่มีสิ่งปิดกั้น.
๕. รับประทานเนื้ออูฐ.
๖. การสิ้นสภาพจากศาสนาอิสลาม ขอพระองค์อัลลอฮ์ทรงปกป้องคุ้มครองบรรดามุสลิมโดยทั่วกันจากสิ่งนั้นด้วยเถิด.

ข้อสังเกตที่สำคัญ : สำหรับการอาบน้ำให้แก่ผู้ตายตามทัศนะที่ถูกต่องั้น ถือว่าไม่ทำให้น้ำละหมาดเสีย ซึ่งเป็นความเห็นของบรรดานักปราชญ์ส่วนใหญ่ เนื่องจากไม่มีหลักฐานยืนยันถึงการเสียน้ำละหมาด แต่หากว่ามีมือของเขาไปถูกหรือสัมผัสอวัยวะเพศของผู้ตายโดยตรง (ปราศจากผ้ากั้น) เขาจำเป็นต้องอาบน้ำละหมาดใหม่ ที่จำเป็นก็คือ เขาไม่ควรสัมผัสหรือแตะต้องอวัยวะเพศของผู้ตายนอกจากมีผ้ากั้น ในทำนองเดียวกัน การแตะต้องหรือสัมผัสสตรีเพศซึ่งไม่ทำให้เสียน้ำละหมาดไม่ว่าการกระทำเช่นนั้นจะทำด้วยอารมณ์ใคร่หรือไม่ก็ตาม ตามทัศนะที่ถูกต่องที่สุดระหว่างสองทัศนะตราบใดที่ไม่มีกรหลังน้ำอสุจิออกจากอวัยวะเพศ เนื่องจากท่านรอซูลคือลลิลฮุอัยยะวัลลัมเคยจูบบรรดาภรรยาของท่านบางท่าน แล้วไปละหมาดโดยไม่ได้อาบน้ำละหมาดใหม่อีก ส่วนพระดำรัสของอัลลอฮ์ตะอาลาในซูเราะฮ์ อัล-นีสอาอ์ โองการที่ ๔๓ และซูเราะฮ์อัล-มาอิดะฮ์โองการที่ ๖ ที่ว่า : ﴿ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ ﴾ ความว่า : **หรือพวกเจ้าได้สัมผัสกับบรรสตรี** ความหมายดังกล่าวคือ การสมสู่ภรรยา ตามทัศนะความคิดเห็นที่ถูกต่องที่สุดของบรรดานักปราชญ์อิสลาม เช่น ท่านอิบนุอับบาส เราะฎิยัลลอฮุออลฮูมา และบรรดาคณะปราชญ์ทั้งรุ่นก่อนและรุ่นหลัง ขอความสันติสุขจงมีแด่พวกเขาทั้งหลายเหล่านั้น.

อธิบายสิ่งที่ทำให้เสียน้ำละหมาดบางประการ :

- คำกล่าวที่ว่า : (มีสิ่งที้ออกมาจากทางทวารทั้งสอง) โดยไม่มีข้อแม้ เช่น ปัสสาวะ อุจจาระ น้ำอสุจิ น้ำหล่อลื่น น้ำวะดีญ์ ลม เศษหิน เลือด ตัวหนอน เลือดประจำเดือน เลือดหลังคลอด บุตร.

- คำกล่าวที่ว่า : (มีสิ่งสกปรกออกจากร่างกาย) ทักษะที่มีน้ำหนักรู้คือไม่ทำให้เสียน้ำละหมาดนอกจากสิ่งทีมาจากชนิดของปัสสาวะและอุจจาระ.
- คำกล่าวที่ว่า : (ขาดสติเนื่องจากการนอน หรืออื่นจากนั้น) การนอนในตัวของมันไม่ทำให้เสียน้ำละหมาด นอกจากคิดไปเองว่า มีการผายลมออก แต่ถ้าหากเขารู้สึกตัวเองว่ามันไม่มีสิ่งใดออกมา ก็ไม่ถือว่าเป็นการเสียน้ำละหมาด.
- คำกล่าวที่ว่า : (สัมผัสอวัยวะเพศด้วยมือไม่ว่าจะเป็นทวารเบาหรือทวารหนักโดยไม่มีสิ่งปิดกั้น) ท่านชัยคุลอิสลาม อิบนุตัยมิยะญ์ ให้น้ำหนักว่าส่งเสริมให้ทำการอาบน้ำละหมาดใหม่เนื่องจากการสัมผัส ไม่เป็นการบังคับกันประเด็นนี้.

สรุปตามภาพวิธีอาบน้ำละหมาด

- เมื่อตั้งเจตนาอาบน้ำละหมาด มีบทบัญญัติให้ทำการกล่าว บิซมิลละฮ์.
- หลังจากนั้นให้ล้างฝ่ามือทั้งสอง สามครั้ง โดยการวักน้ำลงบนมือทั้งสอง.
- หลังจากนั้นให้วักน้ำหนึ่งวัก ด้วยมือขวา บ้วนปากพร้อมกับเอาน้ำเข้าปากแล้วส่งน้ำออกด้วยโพรงจมูกทั้งสอง หลังจากนั้นให้นำน้ำเข้าจมูกส่งออกโดยวางนิ้วชี้กับนิ้วโป้งกดโพรงจมูกทั้งสองไว้ ทำอย่างนั้นซ้ำกันสามครั้ง.
- หลังจากนั้นล้างหน้าสามครั้ง ขอบใบหน้าตามสุดแนวผมปกติ จนกระทั่งถึงสุดขอบกราม กระดูกแก้มล่าง ส่วนระยะแนวกว้างระหว่างหูทั้งสอง.
- หลังจากนั้นให้ล้างมือทั้งสองถึงข้อศอกทั้งสอง สามครั้ง เริ่มจากด้านขวาแล้วค่อยด้านซ้าย.
- หลังจากนั้นให้ลูบบนศรีษะ ให้มือทั้งสองผ่านเริ่มจากต้นศรีษะจนสุดท้ายทอยแล้ววนกลับมาที่เดิม.
- แล้วให้เอานิ้วสอดเข้าไปในช่องใบหูแล้วลูบมันทั้งสอง.
- หลังจากนั้นให้ล้างเท้าทั้งสองถึงตาตุ่มทั้งสอง สามครั้ง.

- หลังจากเสร็จสิ้นจากการอาบน้ำละหมาดเรียบร้อยแล้วให้กล่าวว่า :
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .

ในรายงานของอัครมิรซีย์ :

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ .

สุกัมการกระทำเพิ่มจากหลักการที่ถูกวางไว้

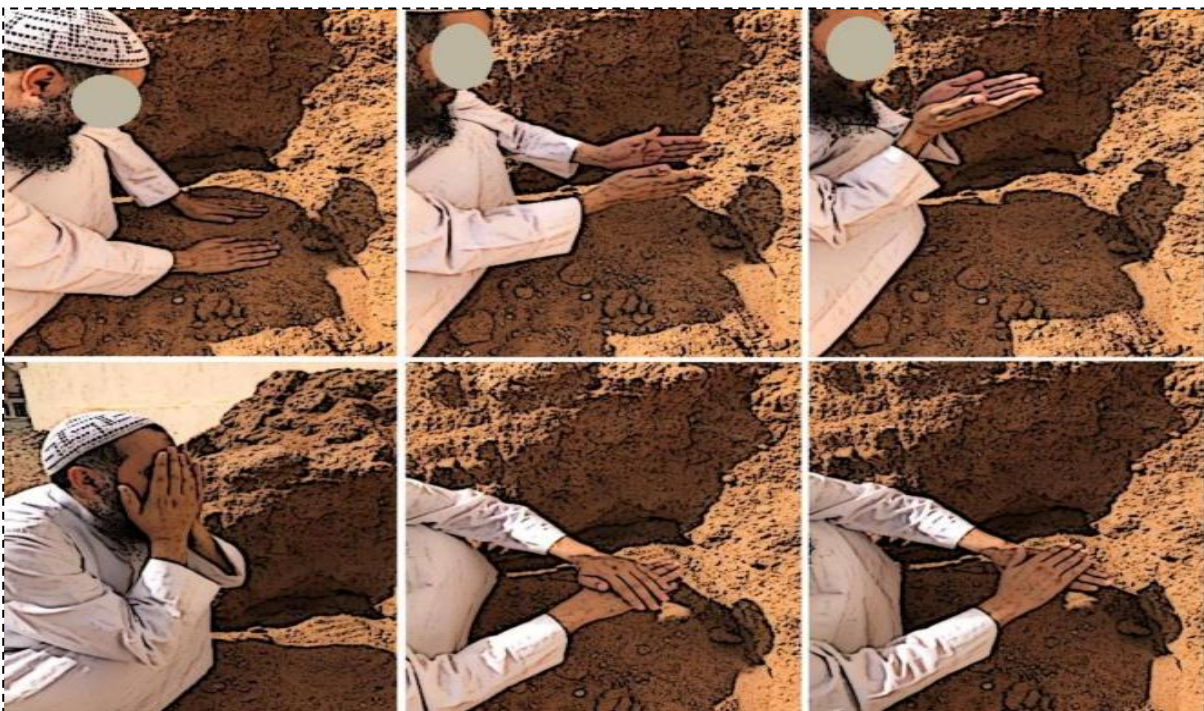
ไม่อนุญาตให้เพิ่มจากหลักการที่ถูกวางไว้ใน การอาบน้ำละหมาด เช่นการเพิ่มมากกว่าสามครั้งในการล้าง หรือการล้างเกินขอบเขตของข้อศอกจนถึงกล้ามเนื้อ หรือล้างจนเลยตาตุ่มจนถึงหน้าแข้ง หรือลูบศีรษะจนถึงต้นคอ.

จิตปาะฮาระที่เกี่ยวข้องกับหลักการอิสลาม

เรื่องหนึ่ง การชำระความสะอาด :

- การทำตะยัมมูม : คือการทดแทนจากการชำระความสะอาดด้วยน้ำ เมื่อมีเหตุขัดข้องจำเป็นในการใช้น้ำในการทำ ความสะอาดส่วนต่างๆของร่างกาย หรือบางส่วนของมัน อันเนื่องจากขาดแคลนน้ำ หรือเกรงว่าเกิดอันตรายเนื่องจากการใช้น้ำนั้น ด้วยเหตุนี้ดินถือว่าเป็นสิ่งทดแทนน้ำ.
- รูปแบบวิธีการทำตะยัมมูม : ให้ตั้งเจตนาทำตะยัมมูม แล้วให้กล่าว บิสมิลละฮฺ หลังจากนั้นให้ตีหนึ่งครั้งบนพื้นดิน แล้วลูบตามสบายบนใบหน้าและหลังมือทั้งสอง.

และไม่มีบทบัญญัติว่าให้กางนิ้วมือออกขณะตีบนดินนั้น และไม่มีคำสั่งใช้เช่นเดียวกันว่าต้องปฏิบัติตามช่องนิ้วขณะลูบฝ่ามือทั้งสอง.

- **วิธีการอาบน้ำชำระร่างกายในภาคบังคับ** : ให้ตั้งเจตนาอาบน้ำยกหัตถ์ใหญ่ หลังจากนั้นให้กล่าว บิสมิลละฮฺ แล้วให้รดน้ำทั่วทุกส่วนของร่างกาย ไม่ว่าจะผมศรีษะบางและหนารวมกับบ้วนปากและเอาน้ำเข้าจมูกแล้วสั่งออกมา.

สุนนะฮฺในการอาบน้ำชำระร่างกาย : ให้ล้างอวัยวะเพศ ตามด้วยมือทั้งสอง หลังจากนั้นให้ทำการอาบน้ำละหมาดเพื่อละหมาด และเทน้ำบนผมศรีษะ แล้วล้างโขนศรีษะด้านขวาก่อน แล้วตามด้วยด้านซ้าย เสร็จแล้วให้ล้างเท้าทั้งสองเป็นอันว่าเรียบร้อย.

ข้อบังคับต่างๆในการอาบน้ำ :

๑. การยกหัตถ์ใหญ่ กรณีการหลั่งสุจิออกมาเนื่องจากมีเพศสัมพันธ์ หรืออื่นจากนั้น หรือการสอดอวัยวะเพศชายมีดส่วนหัวเข้าไปในอวัยวะเพศผู้หญิง.
๒. เลือดประจำเดือนหรือเลือดหลังคลอดบุตรออกมา.
๓. การเสียชีวิตที่ไม่ใช่ในหนทางของอัลลอฮฺในสมรภูมिरบ.
๔. การเข้ารับอิสลามของผู้ปฏิเสธศรัทธา.

เงื่อนไขของการเช็ดลูบบนถุงเท้าหนัง :

- ขณะที่เขาสวมใส่มันทั้งสองต้องอยู่บนความสะอาด กล่าวคือการล้างเท้าทั้งสองด้วยน้ำในตอนอาบน้ำละหมาด.
- ถุงเท้าหนังหรือถุงเท้านั้นต้องมีความสะอาด.
- ถุงเท้าหนังหรือถุงเท้าต้องปกปิดส่วนใหญ่ของอวัยวะนั้น.

- การลูบมันทั้งสองนั้นใช้ในกรณีหัดเล็กเท่านั้น ไม่ใช้ในกรณีหัดใหญ่หรือสิ่งที่เป็นข้อบังคับในการอาบน้ำชำระร่างกาย.
- และการลูบก็ต้องอยู่ในเวลาที่หลักการกำหนดไว้ คือ 1 วันกับ 1 คืน สำหรับคนพักอยู่กับที่ (24 ชั่วโมง) ส่วน 3 วัน 3 คืนนั้นสำหรับคนเดินทาง (72 ชั่วโมง) ให้เริ่มนับเวลาตั้งแต่ครั้งแรกที่ลูบหลังจากมีหัดเล็ก.

วิธีการลูบบนถุงเท้าหนัง : ให้ใช้มือจากกริมนิ้วมือผ่านเท้า แล้วลูบขึ้นไปยังหน้าแข้งเท่านั้น หมายความว่าให้เขาลูบส่วนที่อยู่ด้านบนสุดของถุงเท้าหนัง โดยให้มือของเขาผ่านจุดที่เป็นนิ้วเท้า ลูบขึ้นไปเรื่อยๆถึงหน้าแข้ง และการลูบนั้นให้ใช้มือทั้งสองทั้งหมดอยู่บนทั้งสองเท้า กล่าวคือมือขวาลูบเท้าขวา ส่วนมือซ้ายลูบเท้าซ้ายในชั่วขณะนั้น ดังเช่นการลูบหูทั้งสอง เพราะวิธีดังกล่าวนี้เป็นไปตามแบบอย่างนบี.

ประเด็นต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการลูบ :

๑. เมื่อสิ้นสุดระยะของการลูบหรือถุงเท้าหนังถูกถอดออก มันก็คงความสะอาดอยู่และความสะอาดนั้นไม่เสียแต่อย่างใด.
๒. อนุญาตให้ลูบบนถุงเท้าหนังที่ขาด และมองเห็นผิวหนังข้างในเนื่องจากใสสะอาดหรือบาง.

มารยาทในการถ่ายทุกข์ :

สิ่งที่ส่งเสริมให้กระทำมีดังนี้

๑. เมื่อต้องการเข้าห้องน้ำ : ให้ก้าวเท้าซ้ายก่อนเข้าว่า

بِسْمِ اللَّهِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْحَبَثِ وَالْحَبَائِثِ .

๒. เมื่อจะออกจากห้องน้ำ : ให้ก้าวเท้าขวาหลังจากออกแล้วให้กล่าวว่า : **عُفْرَانِكَ** และจำเป็นสำหรับเขาต้องปกปิดด้วยการมีที่กั้นกำแพงหรือสิ่งอื่น เพื่อห่างไกล หากอยู่ในที่โล่ง **และไม่อนุญาตให้แก่ผู้ใด :**

- ถ่ายทุกข์ในเส้นทางผู้คนสัญจร หรือในสถานที่หยุดพักของผู้คน หรือใต้ต้นไม้ที่ออกผลผลิต หรือสถานที่ทำให้ผู้คนเดือดร้อน และในน้ำที่นิ่งเป็นต้น.
- การหันหน้าไปทางทิศกะบะฮ์หรือหันหลัง ขณะถ่ายทุกข์.
- การจับอวัยวะเพศชายด้วยมือขวา.
- การรำลึกถึงอัลลอฮ์ (เสียงดังในห้องน้ำ) .

ดังนั้นเมื่อถ่ายทุกข์ให้ชำระล้างด้วยน้ำหรือทำการขจัดสิ่งสกปรก **เงื่อนไขการขจัดสิ่งสกปรก**

ปฏิบัติออกจากร่างกาย :

- การชำระด้วยการเช็ด 3 ครั้งหรือมากกว่านั้น โดยไม่เช็ดซ้ำรอยเดิม.
- ให้มีความสะอาดเกลี้ยง โดยการขจัดให้สะอาดเรียบร้อย ด้วยการใช้ก้อนหินหรือกระดาษทิชชูแห้ง.
- สิ่งที่น่ามาชำระต้องไม่สกปรกหรือเป็นสิ่งที่มีความได้รับการให้เกียรติ เช่นอาหาร และไม่อนุญาตให้เช็ดด้วยกระดูกหรือมูลสัตว์.

อนุญาตให้ปัสสาวะพลงยีนโดยมีเงื่อนไขต้องมั่นใจว่าปลอดภัยจากน้ำปัสสาวะไม่ไป กระเด็นหรือกระจายโดนร่างกายหรือเสื้อผ้า และต้องมั่นใจว่าปลอดภัยไม่ทำให้อวัยวะสงวนโผล่ ออกมา “ ท่านรอซูลคือลัลลอฮูออลัยฮิวะวัลลัมได้มายังสถานที่สำหรับทิ้งขยะของผู้คน แล้ว ท่านก็ได้ปัสสาวะพลงยีน ” (รายงานโดยบุคอรีฮุญและมุสลิม : 224) .

คำถามจากบทว่าด้วยการชำระความสะอาด

๑. เงื่อนไขของการอาบน้ำละหมาดมีกี่ประการ ? เก้าประการ. สิบประการ. แปด ประการ.
๒. ข้อบังคับของการอาบน้ำละหมาดคือข้อใด ? อวัยวะสี่ส่วน. สิ่งทีกล่าวมาข้างต้นให้ ปฏิบัติตามลำดับก่อนหลัง และทำอย่างต่อเนื่อง.
๓. สิ่งที่ทำให้เสียการอาบน้ำละหมาดมีกี่ข้อ ? หกข้อ. ห้าข้อ. แปดข้อ.
๔. จงอธิบายสิ่งที่ทำให้เสียการอาบน้ำละหมาดต่อไปนี้ เนื้ออุฐ. เนื้อกาง. ท้องร้อง. ผายลม. ง่วงนอน. ล้างศพ. สัมผัสผู้หญิง.
๕. จงบอกวิธีการทำตะยัมมูม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๕. จงบอกวิธีการอาบน้ำ

.....

.....

.....

6. จงบอกสุกุ่มทุกประเด็นต่อไปนี้

ลำดับ	ประเด็น	สุกุ่ม
๑	การเปล่งเสียงด้วยการเจตนา	
๒	การเจตนาอาบน้ำละหมาดครั้งเดียว หลังจากนั้นเขาละหมาดมากกว่าหนึ่งครั้ง	
๓	การอาบน้ำละหมาดเพื่ออ่านอัลกุรอ่านหลังจากนั้นเขาก็ละหมาด	
๔	ยกเลิกการเจตนาระหว่างอาบน้ำละหมาด	
๕	ยกเลิกการเจตนาหลังเสร็จอาบน้ำละหมาด	

๖	อาบน้ำละหมาดเสร็จ แต่แบ่งติดอยู่ที่หน้าแข้งของเขา	
๗	อาบน้ำละหมาดในขณะที่กำลังรับประทานเนื้ออยู่	
๘	อาบน้ำละหมาดด้วยน้ำที่ขโมยมา	
๙	อาบน้ำละหมาดก่อนที่จะชำระล้างหรือขจัดจากการถ่ายทุกข์	
๑๐	การเอาน้ำใหม่มาเพื่อลูบหูทั้งสอง	
๑๑	การลูบศีรษะ สามครั้ง	
๑๒	การอาบน้ำละหมาดทีละครั้ง	
๑๓	การกระทำสามครั้งในการอาบน้ำละหมาด	
๑๔	การล้างฝ่ามือทั้งสองในการอาบน้ำละหมาด	
๑๕	การสาบเคราะห์	
๑๖	การถูในการอาบน้ำละหมาด	
๑๗	การลูบที่ที่ถูกกำหนดให้ล้าง	
๑๘	การล้างศีรษะ	
๑๙	การจุ่มฝ่ามือลงในภาชนะ	
๒๐	การเริ่มทางขวาในการอาบน้ำละหมาด	
๒๑	การล้างเพิ่มเติมมากกว่าสามครั้ง	
๒๒	การล้างหน้าแข้ง	
๒๓	การละหมาดหลังจากว่ายน้ำ	
๒๔	การละหมาดหลังจากอาบน้ำ โดยไม่อาบน้ำละหมาด	

เรื่องที่สอง การจ่ายซากาต มีสองประเภทดังนี้ :

๑. ซากาตทรัพย์สิน : เป็นหลักการข้อที่สามจากหลักการอิสลาม มันเป็นข้อบังคับเหนือมุสลิมทุกคนที่เป็นชายอิสระครอบครองอัตราตามพิกัดที่ถูกกำหนดไว้ และจะไม่มี การจ่ายซากาตในทรัพย์สินใดจนกว่าจะครบรอบปี เว้นแต่สิ่งที่ยกเงยจากดิน หรือสิ่งที่เป็นผลพลอยได้จากกองเดิม เช่นผลที่ยกเงยจากอัตราทรัพย์สินที่ครบตามพิกัด และจากผลกำไรทางการค้าขาย ทั้งนี้การครบรอบปีของมันทั้งสองนั้น ให้ยึดที่พื้นฐานเดิมของมัน.
๒. ซากาตค่าไถ่ถอน : คือซากาตอัลฟิตรี เป็นข้อบังคับเหนือมุสลิมที่เป็นผู้ใหญ่หรือเด็ก ทั้งเพศชายหรือเพศหญิง ทั้งทาสหรือชายอิสระ.

และแบ่งออกเป็น ๔ ประเภทดังนี้ :

- **ทรัพย์สินเงินทอง** : ทองคำ และเงิน และสิ่งที่สามารถแทนมันทั้งสองได้ จากสกุลเงินต่าง ๆ อื่นจากนั้น อัตราตามพิกัดของทองคือน้ำหนัก 20 มิสกอล เท่ากับ (85กรัม) ส่วนอัตราตามพิกัดของเงินคือน้ำหนัก 200 ดิรฮัม เท่ากับ (595กรัม).
- **ปศุสัตว์ที่หากินเอง** : คือปศุสัตว์ที่ออกหาอาหารตามทุ่งนาเกินกว่าหรือทั้งปี เฉพาะปศุสัตว์จำพวก อูฐ วัว แพะ.
- **สิ่งที่ยกเงยจากพื้นดิน** : เมล็ดพืชและผลไม้ต่างๆ.
- **การค้าขาย** : คือทุกสิ่งที่ถูกเตรียมไว้เพื่อการค้าขาย.

ผู้มีสิทธิรับซากาต :

๑. **ผู้ยากไร้** : คือผู้ที่มีความต้องการมาจนเจือในแต่ละวัน ไม่มีอันจะกินหรือมีแค่พออันจะกิน.
๒. **ผู้ขัดสน** : คือผู้ที่มีมากพอจะกินหรือครึ่งๆกลางๆ ถ้าหากเราจะกำหนดอัตราความพอเพียงในปีหนึ่งนั้น เท่ากับ 12,000 รียาน ดังนั้นผู้ยากไร้นั้น เขามีน้อยกว่า 6,000 รียาน หรือไม่มีเลย ส่วนผู้ขัดสนท่านนี้ เขามี 6,000 รียาน หรือมากกว่านั้นแต่ไม่ถึง 12,000 รียาน กรณีเช่นนี้ เราควรให้แก่ผู้ขัดสนและผู้ยากไร้ให้เพียงพอแก่พวกเขาทั้งสองตลอดทั้งปี ด้วยเหตุนี้การออกซากาตนั้น จำเป็นต้องครบรอบปี.
๓. **เจ้าหน้าที่รวบรวมซากาต** : คือผู้ดูแลการคลังได้รับมอบหมายให้แบ่งซากาต ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ปกครองเมือง ไม่เป็นเงื่อนไขว่าเขาจะมีสภาพยากจนหรือไม่ แต่เขามีสิทธิรับซากาตเช่นกัน ถึงแม้ว่าจะร่ำรวยก็ตาม.
๔. **ผู้สนใจเข้ารับอิสลาม** : คือผู้ที่หวังว่าจะเข้ารับอิสลาม หรือหยุดยั้งความชั่วของเขา หรือการศรัทธาของเขาเริ่มที่จะเข้มแข็ง.
๕. **ทาสที่ต้องการเป็นอิสระ** :
 - ทาสมุสลิมที่ต้องการปลดตัวเองจากนายของเขา.
 - การปล่อยทาสมุสลิม.
 - เฉลยศึกมุสลิม.

ไม่รวมทาสที่อยู่ในจำพวกที่ว่า เมื่อนายของเขาต้องการปล่อยเขาให้เป็นอิสระ แล้วเขาเน้นการปล่อยทาสนี้ ให้ถือเป็นซากาตนั้นเสีย กรณีแบบนี้ไม่อนุญาต.

๖. ผู้ที่หนี้สินส่วนตัว :

- ผู้รับผิดชอบไกล่เกลี่ยระหว่างสองฝ่าย.
- ผู้ที่หนี้สินส่วนตัวเอง.

ไม่ถือว่าเป็นการหลุดพ้นของลูกหนี้ที่มีสภาพยากจนด้วยการจ่ายหนี้สิน เจตนาบริจาคเป็นซากาตแก่เจ้าหนี้.

๗. **ในหนทางของอัลลอฮ์** : รวมถึงนักรบที่ต้องการอาวุธยุทโธปกรณ์หรืออื่นๆ.
๘. **ผู้อยู่ในระหว่างเดินทาง** : คือคนเดินทางผ่านมาที่ทรัพย์สินไม่เพียงพอในการเดินทางต่อ ดังนั้นเขาจะได้รับตามจำนวนเงินที่ทำให้เขาถึงที่หมายภูมิลำเนาของเขา.

อนุญาตให้เจาะจงให้แก่คนใดคนหนึ่งจากแปดจำพวกนี้ได้ และไม่อนุญาตมอบให้แก่ผู้มีฐานะร่ำรวย และผู้มีกำลังทำมาหากิน และวงศาคนญาติของท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ พวกเขาคือลูกหลานของฮาซิมและวงศาคนญาติของพวกเขา และผู้ที่มีภาระให้ค่าดูแลแก่คนอื่นในเวลาดำเนินการนั้น และผู้ปฏิเสธศรัทธา ส่วนการให้ทานแบบสมัครใจนั้น อนุญาตแจกจ่ายให้แก่คนอื่นจากแปดจำพวกนี้ แต่ไม่ว่าการบริจาคใดที่ก่อประโยชน์มากที่สุด ทั้งประโยชน์ส่วนรวมหรือเฉพาะเจาะจง มันยิ่งสมบูรณ์มากที่สุด.

คำอธิบายที่สำคัญเกี่ยวข้องกับชนิดของปศุสัตว์

- **บินตุลมะคอกู :** คืออูฐเพศเมียที่มีอายุครบหนึ่งปีบริบูรณ์ ถูกเรียกเช่นนั้นเพราะแม่ของมันท้อง.
- **บินตุลละบูน :** คืออูฐเพศเมียที่มีอายุครบสองปีบริบูรณ์ ถูกเรียกเช่นนั้นเพราะแม่ของมันอยู่ในช่วงวัยให้นม.
- **อัลฮิกเกาะฮ :** คืออูฐเพศเมียที่มีอายุครบสามปีบริบูรณ์ ถูกเรียกเช่นนั้นเพราะเป็นช่วงวัยผสมพันธุ์หรือวัยสามารถตั้งท้องของอูฐ.
- **อัลญะชะอะฮ :** คืออูฐเพศเมียที่มีอายุครบสี่ปีบริบูรณ์ ถูกเรียกเช่นนั้นเพราะอายุในช่วงนี้มีฟันหน้าสี่ซี่หลุดร่วง.
- **อัตตะเบียฮะฮ หรืออัตตะบือฮะฮ :** คือวัวเพศผู้หรือวัวเพศเมียที่มีอายุครบหนึ่งปีบริบูรณ์.
- **อัลมุซึนนะฮ :** คือวัวเพศเมียที่มีอายุครบสองปีบริบูรณ์.

อัตราการออกซากาต

ทรัพย์สิน	ครบรอบปี	อัตราฟักัด	ปริมาณการจ่าย
ปศุสัตว์ที่หากินเอง	มีเงื่อนไข	ดูตารางถัดไป	ดูตารางถัดไป
สิ่งที่ยกเงยจากดิน (พืชผลการเกษตร)	ไม่มีเงื่อนไข	300 เซาะฮ	🔴 พืชผลที่ได้รับน้ำฝนจากพายุฟ้าหรือตาน้ำหรือไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ให้จ่าย 10%.
			🔴 พืชผลที่มีค่าใช้จ่ายในการรดน้ำ ให้จ่าย 5%.
			🔴 เพราะปลูกด้วยการใช้สองแบบที่กล่าวมาแล้ว ให้จ่าย 7.5%.
ทรัพย์สินเงินทอง	ไม่มีเงื่อนไข	ทอง (85กรัม) ส่วนเงิน (595กรัม).	🔴 ให้จ่าย 2.5%(เอาจำนวน 40 ไปหารค่าที่ได้จากการเทียบอัตราฟักัดทองคำนออกมาเป็นตัวราคา เช่น (มีเงิน 120,000 บาท หาร 40 เท่ากับ ผลลัพธ์ที่จะต้องจ่าย).
การค้าขาย	มีเงื่อนไข	เทียบดูค่าครองชีพต่ำสุดให้แก่คนยาก จากอัตราทองคำ หรือเงิน	🔴 ให้จ่าย 2.5 เปอร์ต์เซ็น (เอาเลข 40 ไปหาร).

อัตราพิกัดและปริมาณการจ่ายซากาตปศุสัตว์ที่หากินเอง

แพะ แกะ			อูฐ			วัวและควาย		
จำนวน		จ่าย	จำนวน		จ่าย	จำนวน		จ่าย
จาก	ถึง		จาก	ถึง		จาก	ถึง	
40	120	แพะ 1 ตัว	5	9	แพะ 1 ตัว	30	39	วัวตัวผู้หรือตัวเมียอายุครบหนึ่งปี 1 ตัว
			10	14	แพะ 2 ตัว			
121	200	แพะ 2 ตัว	15	19	แพะ 3 ตัว	40	59	วัวเพศเมียอายุครบสองปี 1 ตัว
			20	24	แพะ 4 ตัว			
201	300	แพะ 3 ตัว	25	35	อูฐตัวเมียอายุครบหนึ่งปี 1 ตัว	60	69	วัวเพศเมียอายุครบหนึ่งปี 2 ตัว
ทุกจำนวน 100 ตัว ออกแพะ 1 ตัว			36	45	อูฐตัวเมียอายุครบสองปี 1 ตัว	<p>☞ หลังจากนั้นในทุก 30 ตัว ให้จ่ายวัวเพศผู้อายุครบหนึ่งปี 1 ตัว.</p> <p>☞ และในทุก 40 ตัว ให้จ่ายวัวเพศเมียอายุครบสองปี 1 ตัว.</p>		
<p>☞ สัตว์ที่นำมาบริจาคจะต้องไม่ชิมคร่ำ แก่ และบกพร่อง ราคาตก และผอมอ่อนแอ เป็นโรค อ้วนไขมันเยอะ และมีราคาสูงมาก.</p>			46	60	อูฐตัวเมียอายุครบสามปี 1 ตัว			
			61	75	อูฐตัวเมียที่มีอายุครบสี่ปี 1 ตัว			
			76	90	อูฐตัวเมียอายุครบสองปี 2 ตัว			
			91	120	อูฐตัวเมียอายุครบสามปี 2 ตัว			
			121	129	อูฐตัวเมียอายุครบสองปี 3 ตัว			
			<p>☞ หลังจากนั้นในทุกๆ 40 ตัวจ่ายอูฐตัวเมียอายุครบสองปี 1 ตัว.</p> <p>☞ และในทุก 50 ตัวจ่ายอูฐตัวเมียอายุครบสามปี 1 ตัว และถ้าอูฐมีจำนวนระหว่าง 5-9 ตัวจ่ายเพียง แพะ 1 ตัว.</p>					

คำถามจากเรื่องการจ่ายซากาต

- ไม่ต้องจ่ายซากาตในทรัพย์สินใดจนกว่าจะครบรอบปี และการครบรอบปีใด ? รอบปีอิสลาม. คริสต์ศักราช. ไม่แตกต่างกัน.
- มีข้อยกเว้นจากเงื่อนไขการครบรอบปีในข้อใด ? อัญมณี. สิ่งที้ออกมาจากพื้นดิน. ถูกต้องทั้งหมด.
- อัตราพิกัดของทองคำกี่กรัม ? 85 กรัม. 595 กรัม. 95 กรัม.

๔. อัตราปกติของเงินกีกรัม ? 200 ดิรฮัม. 595 กรัม. ถูกต้องทั้งหมด.
๕. คำว่าศุสัตัวรวมถึงอฐ วัว ควาย และแพะ ? : (ถูก ผิด).
๖. ไม่มีการจ่ายซากาตในเรื่องของผลไม้ ? : (ถูก ผิด).
๗. คำว่า อัซซาอิมะฮฺ คือความหมายใด ? คือราคาที่จะเพิ่มสูง. คือสัตว์ที่ถูกเลี้ยงครบรอบปีหรือมากกว่านั้น.
๘. สัตว์ที่ถูกเลี้ยงด้วยสิ่งที่ได้อนุมัติ คือความหมายใด ? คือสัตว์ที่กินของที่มีประโยชน์. สัตว์ที่กินอาหารที่ไม่มีเจ้าของ.
๙. เมื่อคำว่า อัลมะซากิน บรรดาผู้ขัดสนถูกกล่าว มันรวมถึงว่าพวกเขา คือ บรรดาผู้ยากไร้เช่นกัน ? : (ถูก ผิด).
๑๐. ผู้ยากไร้จะได้รับซากาตที่สามารถดำรงชีพพอตลอดระยะเวลา เท่าไร ? หนึ่งปี. หนึ่งเดือน.
๑๑. ผู้รวบรวมดูแลกองซากาต คือใคร ? ทุกคนที่ทำงานเกี่ยวกับรวบรวมซากาต. คนที่ได้รับการแต่งตั้งจากผู้ปกครองเท่านั้น.
๑๒. จงคำนวณอัตราปกติดังต่อไปนี้ :

ทรัพย์สิน	ปริมาณออกซากาต	จำนวนกึ่งระหว่าง ถ้ามี
100 ดิรฮัม		
300 ดินาร		
400 ดิรฮัม		
ทองคำ 80 กรัม		
เงิน 500 กรัม		
แพะ 30 ตัว		
แพะ 60 ตัว		
แพะ 565 ตัว		
อฐ 4 ตัว		
อฐ 17 ตัว		
อฐ 449 ตัว		
วัว 30 ตัว		
วัว 49 ตัว		
วัว 77 ตัว		
วัว 99 ตัว		
20 ล้านรียาน		

40 รียาน		
45.679 รียาน		
ข้าวสาลี 255 เตะอะ (688 กิโลกรัม)		

๑๓. คำว่า ผู้สนใจเข้ารับศาสนาอิสลาม ประโยคนี้นรวมผู้ปฏิเสธศรัทธาเข้าอยู่ในกลุ่มนี้ ถึงแม้ว่าไม่ถูกหวังว่าเขาจะรับอิสลาม ? : (ถูก ผิด).

๑๔. เมื่อเจ้านายได้ปล่อยทาสของเขาเป็นอิสระ เขามีสิทธิ์ได้รับจากกองซากาตด้วย ? : (ถูก ผิด).

๑๕. คนร่ำรวยฟ้องร้องขอเงินจำนวนหนึ่งจากคนยากจน แล้วเขาก็ยอมความ จากจำนวนเงินนั้น เขาหวังว่าการยอมความครั้งนี้ เป็นการจ่ายซากาต ดังนั้นการกระทำของเขาถือว่าถูกต้อง ? : (ถูก ผิด).

๑๖. คำว่า ในหนทางของอัลลอฮ์ รวมถึงทุกการงานที่เป็นความดี เช่นการสร้างมัสยิด ? : (ถูก ผิด).

๑๗. ถูกคิดคำนวณการจ่ายซากาตทรัพย์สินเงินทอง ให้หารด้วยจำนวน 40 ? : (ถูก ผิด).

๑๘. ข้อบังคับในการจ่ายซากาตปศุสัตว์ที่หาอาหารกินเอง และไม่เป็นข้อบังคับในการจ่ายสำหรับการหาอาหารทำเองหรืออาหารที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อมาเลี้ยงสัตว์ ? : (ถูก ผิด).

๑๙. ข้อบังคับในการจ่ายซากาตเมล็ดผลการเกษตร เมื่อครบปริมาณอัตราพิกัด และจ่ายตอนเมล็ดโตเต็มที่และผลการเกษตรสุกได้ที่ ? : (ถูก ผิด).

๒๐. มีข้อบังคับสำหรับเมล็ดผลการการเกษตรให้จ่ายอัตรา ครึ่งส่วนสิบ สำหรับการให้น้ำที่มีค่าใช้จ่าย ? : (ถูก ผิด).

๒๑. ข้อบังคับในการจ่ายซากาตที่เป็นทองคำ เมื่อครบอัตราพิกัดและปริมาณของมัน 20 มิสก้อล ? : (ถูก ผิด).

๒๒. จงขีดในวงกลมที่เป็นข้อบังคับให้จ่ายซากาต ไก่. ร้านค้าขาย. แพะที่มีค่าใช้จ่ายในการเลี้ยง. อูฐที่หากินเอง. สวนอินทผลัม. ทองคำ 25 มิสก้อล.

๒๓. วัววัยที่เรียกว่า อัดตะเบียอะ มันมีอายุครบ สองปีบริบูรณ์ ? : (ถูก ผิด).

๒๔. การเทียบอัตราพิกัดธนาบัตรเงินตรา ใช้หลักเกณฑ์ใด ? การค้าขาย. ราคาครบอัตราพิกัดของทองคำหรือเงิน. ราคาครบอัตราพิกัดของทองคำและเงิน.

๒๕. ข้อบังคับในการจ่ายซากาตธนาบัตรเงินตรา ตามอัตราพิกัดเท่าใด ? อัตราสี่ส่วนสิบ. อัตราครึ่งส่วนสิบ.

๒๖. ทองคำ 80 กรัมต้องจ่ายเท่าใด ? สองกรัม. สี่กรัม. ไม่ต้องจ่าย.

๒๗. บังคับให้จ่ายซากาตบ้านเพื่อการอยู่อาศัย ? : (ถูก ผิด).

๒๘. ทุกคนที่เดินทางมีสิทธิได้รับซากาต เพราะเขาคือคนเดินทางที่มีสิทธิรับ ? : (ถูก ผิด).

เรื่องที่สาม การถือศีลอด : คำนิยามการถือศีลอดด้านภาษา คือการระงับยับยั้ง ส่วนนิยามด้านหลักการ คือ การจงรักภักดีเพื่ออัลลอฮ์ด้วยการระงับยับยั้งจากการกินการดื่ม และสิ่งต่างๆที่ทำให้การถือศีลอดโมฆะ เริ่มจากรุ่งอรุณจริงโพล่ จนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า.

องค์ประกอบของการถือศีลอด

๑. การตั้งใจเจตนา :

- การเจตนาถือศีลอดภาคบังคับ จำเป็นอย่างยิ่งในการกำหนด การตั้งใจเจตนาจากช่วงหนึ่งในยามค่ำคืน กล่าวคือ ก่อนรุ่งอรุณ และถือว่าเพียงพอแล้วในการตั้งมั่นเจตนาช่วงเช้าสู่เดือนนั้น สถานที่เจตนาขึ้นคือหัวใจ และการเปล่งเสียงออกมาเป็นอุตริกรรมอย่างหนึ่ง.
- การเจตนาถือศีลอดภาคสมัครใจ การเจตนาขึ้น ถือว่าใช้ได้ไม่ว่าเวลาใดก็ตามจากกลางวัน ถ้าหากเขายังไม่กระทำการถือศีลอดโมฆะ แต่จะถูกคิดผลบุญเนื่องจากการตั้งมั่นเจตนา.

๒. การระงับยับยั้งจากสิ่งที่ทำให้การถือศีลอดโมฆะ :

ประเภทของการถือศีลอด :

- ภาคบังคับ ในเดือนเราะมะฎอน และการชดใช้ต่างๆ และการบนบานถือศีลอด.
- ภาคสมัครใจ อื่นจากนั้น.

เงื่อนไขการถือศีลอดภาคบังคับ : มี ๖ ประการดังนี้

๑. นับถือศาสนาอิสลาม.
๒. มีสติสัมปชัญญะ.
๓. บรรลุศาสนภาวะ ส่วนผู้ที่ยังไม่บรรลุส่งเสริมให้ถือศีลอด โดยให้ผู้ปกครองของเด็กฝึกและส่งเสริมให้กระทำ.
๔. พำนักอยู่กลับที่ ดังนั้นไม่จำเป็นสำหรับผู้เดินทางในการถือศีลอด แต่ให้ถือศีลอด หากไม่เป็นการลำบากสำหรับเขา เนื่องจากการกระทำของท่านนบีคือลัลลอฮูอัลยิวะวัลลัม และท่านก็พยายามริบเร่งให้หลุดพ้นจากหน้าที่ความรับผิดชอบนั้น และเป็นเรื่องง่ายสำหรับผู้ถือปฏิบัติ ตลอดจนเพื่อให้ทันความประเสริฐของเดือนนั้น.
๕. มีสุขภาพที่ดี.
๖. ปราศจากการมีรอบเดือนและเลือดหลังคลอดบุตร.

ประเภทต่างๆของอาการป่วยในการถือศีลอด :

- **อาการป่วยที่ไม่มีโอกาสหายขาด** : รวมถึงคนชราที่ไม่มีความสามารถจากการถือศีลอด ดังนั้นไม่มีความจำเป็นแก่เขาในการถือศีลอด แต่ให้เขาแจกจ่ายอาหารแทนในแต่ละวัน

แก่คนขัดสน ส่วนจะทำวิธีเรียกกบรตาคคนขัดสนมารวมตัวกันแล้วแจกตามจำนวนวันก็ได้ ในตอนอาหารเที่ยงหรือจะอาหารค่ำ หรือจะใช้วิธีแยกแจกจ่ายเป็นรายบุคคลตามจำนวนวันก็ได้ แต่ละคนให้เป็นอาหาร สี่ส่วนของเสาะอนปี คือปริมาณน้ำหนักข้าวสาลีคุณภาพ ครึ่งกิโลกรัมกับสิบกรัม ถ้าให้ดีมีแกงเนื้อหรือน้ำมันด้วย.

- **อาการป่วยที่มีโอกาสหาย และลำบากต่อการถือศีลอด** : รวมถึงผู้ที่มีประจำเดือน ผู้มีเลือดหลังคลอดบุตร ผู้ให้นมบุตร และผู้เดินทาง ให้ถือชดใช้จำนวนวันที่ละศีลอด เมื่อเขาหายดี แต่ถ้าเขาเสียชีวิตลงก่อนที่จะหาย ถือว่าหลุดพ้นจากการชดใช้.

การเข้าสู่เดือนเราะมะฎอนใช้หลักเกณฑ์ใด ?

ด้วยการเห็นจันทร์เสี้ยวเราะมะฎอน หรือเดือนชะบานเต็ม 30 วัน.

สิ่งที่ทำลายการถือศีลอด :

๑. การกินการดื่มโดยตั้งใจ ส่วนคนที่ลืม การถือศีลอดของเขายังใช้ได้.
๒. การมีเพศสัมพันธ์ ถ้าหากในกลางวันของเดือนเราะมะฎอน การถือศีลอดภาคบังคับนั้น จำเป็นสำหรับเขาในการชดใช้ที่หนักหน่วงคือ การปล่อยทาส ถ้าไม่มี ให้ถือศีลอดติดต่อกันสองเดือน ถ้าไม่มีความสามารถให้อาหารแก่คนขัดสน 60 คน.
๓. หลังน้ำอสุจิด้วยการแตะเนื้อต้องตัวกัน การจูบ การกอดหรืออื่นๆ.
๔. สิ่งที่มีความหมายในด้านการกินการดื่มเช่น การฉีดยาทางอาหาร ส่วนที่ไม่ใช่โภชนาการทางอาหาร ไม่ถือว่าการถือศีลอดเป็นที่โมฆะ.
๕. การเอาเลือดออกเช่น การกรอกเลือด ส่วนการเอาเลือดออกเล็กน้อยเพื่อตรวจเลือด ไม่ถือว่าการถือศีลอดเป็นที่โมฆะ.
๖. การอาเจียนอย่างตั้งใจ.
๗. เลือดประจำเดือนมา หรือเลือดหลังคลอดบุตรออก.

บางอย่างที่อนุญาตสำหรับผู้ถือศีลอด : การกลืนน้ำลาย การชิมรสชาติอาหารคร่าจำเป็น การอาบน้ำ การแปรงฟันด้วยไม้ซิวาก การพรมใส่ น้ำหอม การทำให้ร่างกายสดชื่น.

สิ่งที่ส่งเสริมให้ปฏิบัติในการถือศีลอด :

๑. กินอาหารก่อนรุ่งอรุณ.
๒. ล้างน้ำในการกินอาหารก่อนรุ่งอรุณ.
๓. รับประทานอาหาร.
๔. ละศีลอดด้วยเม็ดอินทผลัมสดหลายลูก ถ้าไม่มีอินทผลัมสุกให้กินอินทผลัมแห้ง โดยการกินจำนวนเลขคี่ ถ้าไม่มีให้จิบน้ำหลายคำ ถ้าไม่มีอะไรเลยให้เจตนาละศีลอดในใจ.
๕. หมั่นวิงวอนขณะละศีลอดและช่วงถือศีลอด.
๖. หมั่นบริจาคทาน.
๗. หมั่นยืนขึ้นละหมาดในยามค่ำคืน.
๘. หมั่นอ่านอัลกุรอาน.

๙. ให้กล่าวว่า แท้จริงฉันถือศีลอด แก่คนที่ต่ำทอเขา.
๑๑. การประกอบพิธีอุมเราะฮ์ในเดือนเราะมะฎอน.
๑๒. เอี้ยะติกาฟครองตนในมัสยิดสิบวันสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอน.
๑๓. แสวงหาคืนแห่งความมีเกียรติ ลี้ละตุลก็อดร.

สิ่งที่น่ารังเกียจของการถือศีลอด :

๑. การทำเกินเลยขอบเขตในการบ้วนปากและสั่งน้ำเข้าจมูก.
๒. ซิมรชาติอาหารคราที่ไม่จำเป็น.

สิ่งต้องห้ามสำหรับผู้ถือศีลอด :

๑. กลืนเสมหะ แต่ไม่ถือว่าการถือศีลอดเป็นที่ไม่ชะ.
๒. การจูบภรรยาสำหรับผู้ควบคุมอารมณ์ไม่อยู่.
๓. พุดโกหกใส่ร้ายป้ายสี (และทุกการประพฤตินี้เป็นสิ่งต้องห้าม).
๔. ทำตัวโง่เขลา (คือความโหดเขลา ไม่รอบคอบ).
๕. ถือศีลอดติดต่อกันสองวันโดยไม่ละศีลอด.

การถือศีลอดภาคสมัครใจ :

๑. การถือศีลอดหกวันในเดือนเซาวาล สำหรับผู้ที่ทำการถือศีลอดครบเดือนเราะมะฎอนแล้ว ให้ดีถือศีลอดต่อเนื่องกันเริ่มจากวันที่สองทันที (หลังจากวันอีด).
๒. การถือศีลอดวันอะเราะซะฮ์สำหรับผู้ที่ไม่ประกอบพิธีฮัจญ์.
๓. การถือศีลอดวันอะชูรอฮ์คือวันที่สิบของเดือนมุฮัรรอหม พร้อมกับถืออีกสองวันคือวันที่เก้าและสิบเอ็ด.
๔. การถือศีลอดวันจันทร์กับวันพฤหัสบดี ส่วนวันจันทร์นั้นเน้นหนัก.
๕. การถือศีลอดสามวันในทุกเดือน ส่วนวันที่ประเสริฐยิ่งคือวันพระจันทร์เต็มดวง (วันที่ 13 -14 -15).
๖. การถือศีลอดวันเว้นวัน.
๗. การถือศีลอดเดือนของอัลลอฮ์อัลมุฮัรรอหม.
๘. การถือศีลอดเก้าวันแรกของเดือนซิลฮิจยะฮ์ (เดือนอิสลามที่ 12) .
๙. การถือศีลอดในเดือนชะอฺบาน แต่อย่าทำเต็มเดือน.

การถือศีลอดที่น่ารังเกียจ :

สิ่งที่น่ารังเกียจคือการถือศีลอดเจาะจงวันศุกร์ วันเสาร์ วันอาทิตย์แยกเอกเทศ ดังนั้นการแยกเอกเทศวันนั้นเนื่องจากมีสาเหตุสุตวิสัย เช่นวันนั้นตรงกับวันอะเราะซะฮ์ ถือว่าไม่เป็นไร.

การถือศีลอดที่เป็นที่ต้องห้าม :

๑. เจาะจงการถือศีลอดเอกเทศในเดือนเราะฮ์อัยบ.
๒. การถือศีลอดในวันอีดแห่งการเฉลิมฉลอง.

๓. การถือศีลอดวันคลอนแคลนใจ (ไม่แน่ใจว่าวันนั้นคือวันสุดท้ายของเดือนชะอฺบานหรือไม่ หรืออาจจะเป็นวันแรกของเดือนเราะมะฎอน) ส่วนผู้ที่มีความมั่นใจ ก็ให้ถือศีลอดไป ไม่เป็นไร.
๔. การถือศีลอดในวันตฺซริก (คือวันที่ 11-12-13 ของเดือนซุลฮิจยะฮฺ) เว้นแต่ผู้ประกอบพิธีฮัจญ์ที่ไม่มีกำลังเชือดสัตว์พลีให้ถือศีลอดสามวัน.
๕. การถือศีลอดทั้งปี.

กฎเกณฑ์การชดใช้การถือศีลอด :

- ส่งเสริมให้ชดใช้การถือศีลอดติดต่อกัน.
- สมควรรีบเร่งชดใช้การถือศีลอดหลังจากวันอีดเฉลิมฉลองไปแล้ว.
- และไม่อนุญาตล่าช้าการชดใช้การถือศีลอดจนถึงเราะมะฎอนหน้า.
- หากล่าช้าโดยมีเหตุจำเป็นสุดนิจัยก็ไม่จำเป็นสำหรับเขาให้ถือศีลอดมากกว่านั้น ที่เขาขาดไป ถ้ามีเช่นนั้น ถือว่ามีความผิดบาป.

การจ่ายซากาตอัล-ฟิฏร : เป็นข้อบังคับสำหรับใครที่มีชีวิตอยู่ในวันสุดท้ายของเดือนเราะมะฎอน หลังดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า ทั้งที่เป็นมุสลิม ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่หรือเด็ก เป็นชายหรือผู้หญิง ทาสหรือชายอิสระ และส่งเสริมให้จ่ายวันอีดก่อนละหมาด และคืนนั้น จ่ายในปริมาณ หนึ่งเศอะฮฺ (2.4 กิโลกรัมโดยประมาณ) จากอาหารหลักที่เขายังชีพอยู่เป็นประจำ ส่งเสริมให้จ่ายแทนเด็กที่อยู่ในครรภ์ และเป้าหมายในการบัญญัตินี้ :

- เพื่อเป็นการชำระล้างแก่ผู้ถือศีลอดจากการเปลอเรือและสิ่งไร้สาระ.
- เพื่อให้บรรดาผู้ยากไร้มีความพอเพียงจากการขอในวันอีดแห่งการเฉลิมฉลอง.

เวลาในการออกแจกจ่ายซากาตอัล-ฟิฏร

- เวลาอนุญาต ก่อนวันอีดเฉลิมฉลองหนึ่งวันหรือสองวัน.
- เวลาส่งเสริม ก่อนละหมาดอีดเฉลิมฉลอง เริ่มจากหลังรุ่งอรุณ.
- เวลาต้องห้าม หลังจากเสร็จละหมาดอีดเฉลิมฉลอง.

ปริมาณการออกจ่ายซากาตอัล-ฟิฏร : หนึ่งเศอะฮฺ จากอาหารหลักที่มนุษย์ยังชีพอยู่เป็นประจำ การจ่ายเป็นจำนวนเงินถือว่าใช้ได้ ส่วนปริมาณเศอะฮฺ (ข้าวสาลีคุณภาพ 2.4 กิโลกรัมโดยประมาณ).

การละหมาดอีดเฉลิมฉลอง : การละหมาดนี้เป็นข้อบังคับสำหรับทุกคนให้ทำการละหมาดเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นเท่าคันทอกจนกระทั่งดวงอาทิตย์คล้อย ไม่ต้องชดใช้เมื่อมันผ่านพ้นไป ส่วนซุนนะฮฺ ให้มีการละหมาด ที่ทะเลทรายโล่งนอกอาคารบ้านเรือน แต่อนุญาตกระทำในมัสยิด ให้รับประทานอินทผลัมเลขที่หลายๆเม็ดก่อนละหมาด และชำระร่างกายให้สะอาด พรมน้ำหอมพร้อมกับสวมใส่เสื้อผ้าที่สวยงามที่สุด ให้ออกไปทาง และกลับคนละทาง ไม่เป็นไรถ้าจะอวยพรเฉลิมฉลองว่า :

تَقَبَّلَ اللَّهُ مِنَّا وَمِنْكُمْ.

คำอ่าน : ตะก้อบบะลัลลอฮฺมินนา วะมินกุม.

คำแปล : โปรดอัลลอฮ์ทรงตอบรับการทำงานเราและพวกท่านด้วยเถิด.

และส่งเสริมให้กล่าวตักบิรทั่วไปคืนวันอีดแห่งการเฉลิมฉลอง และหลังละหมาดห้าเวลาจนดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้าของวันอีดนั้น จำนวนของมันคือ

اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، وَلِلَّهِ الْحَمْدُ .

คำอ่าน : อัลลอฮฺอักบับ อัลลอฮฺอักบับ ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮฺ วัลลอฮฺอักบับ อัลลอฮฺอักบับ วะลิลลาฮิลอัมด.

คำแปล : อัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่ อัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่มีพระเจ้าอื่นใดควรแต่การเคารพภักดีที่แท้จริงนอกจากอัลลอฮ์ และอัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่ อัลลอฮ์ทรงยิ่งใหญ่ และมวลการสรรเสริญทั้งหลายเป็นกรรมสิทธิ์แต่พระองค์.

และวิธีการละหมาดมันนั้น สองร็อกอะฮ์ก่อนคุตบะห์ ให้ตักบิรครั้งแรกหลังจากตักบิรเราะฮ์ตุลอิสรอมหกครั้ง และในร็อกอะฮ์ที่สองก่อนอ่านฟาติฮะห์ ตักบิรห้าครั้ง ไม่นับตักบิรเปลี่ยนอิริยาบถช่วงขณะยืนขึ้น.

คำถามจากเรื่องการถือศีลอด

๑. องค์ประกอบของการถือศีลอดมีกี่ประการ ? สองประการ. สามประการ. สี่ประการ.

๒. ใครที่บังคับให้ถือศีลอด ?

ก.

ข.

ค.

ง.

๓. ทุกโรคเป็นอุปสรรคห้ามไม่ให้ถือศีลอด ? : (ถูก ผิด)

๔. จงบอกชุก่มทุกการงานต่อไปนี้

ประเด็น	หลักเกณฑ์
ตั้งเจตนาถือศีลอดหลังจากรุ่งอรุณไปแล้ว	
ถือศีลอดโดยไม่เจตนา	
การถือศีลอดของเด็กๆ	
การถือศีลอดของผู้เดินทาง	
การถือศีลอดของผู้มีเลือดหลังคลอดบุตร	
การถือศีลอดของผู้อ่อนแอไม่มีกำลัง	

กินขณะถือศีลอด	
ฉีตสารอาหารโภชนาการแก่ผู้ถือศีลอด	
ยาหยอดตา	
ฉีดยาบรรเทาอาการ	
กรอกเลือด	
อาเจียน	
กลืนน้ำลาย	
ชิมรสชาติอาหาร	
นอน	
อาบน้ำ	
การทำให้ร่างกายสดชื่น	
การแปรงฟัน	
สูดควัน	
เวลากินอาหารก่อนรุ่งอรุณ (ชะฮูร)	
จำเป็นต้องกินอาหารก่อนรุ่งอรุณด้วยอะไร ?	
ละศีลอดด้วยอะไร ?ถ้าไม่มี.....แต่ถ้าไม่มี อีก.....และถ้าหากไม่มีอะไร เลย.....
ละหมาดตะเราะอูเวียะฮ์	
การทำอุมเราะห์ในเดือนเราะมะฎอน	
การกินขอบเขตในการบ้วนปากสิ่งน้ำเข้าจุมุก	
การจูบของผู้ที่ถือศีลอด	
การถือศีลอดติดต่อกันสองวัน	
การถือศีลอดหกวันในเดือนเซาวาล	
การถือศีลอดวันอะเราะอะฮ์	
การถือศีลอดวันคลอนแคลน	

การถือศีลอดวันอีตฉะลิมฉลอง	
การถือศีลอดวันตัชริก	
การถือศีลอดเดือนมุฮัรรอหม	
การถือศีลอดเดือนรอญับ	
การถือศีลอดทั้งปี	
การถือศีลอดวันศุกร์	
การล่าช้าชาติใช้บวชนจนถึงเดือนเราะมะฎอนถัดไป	

เรื่องที่สำคัญที่สุด การประกอบพิธีฮัจญ์ : การประกอบพิธีฮัจญ์เป็นหลักการข้อที่ห้าจากหลักการต่างๆ ของอิสลาม มันถือเป็นข้อบังคับ ต้องมีเงื่อนไขว่า นับถือศาสนาอิสลาม มีสติปัญญา บรรลุศาสนภาวะ เป็นชายอิสระพ้นการเป็นทาส และมีความสามารถ ส่วนสำหรับสตรีนั้นต้องมีมะฮฺรอม เมื่อนางต้องการที่จะเดินทางเพื่อประกอบพิธีฮัจญ์ และองค์ประกอบของการประกอบพิธีฮัจญ์มีสี่ประการดังต่อไปนี้ :

๑. **การเจตนาเข้าประกอบพิธีฮัจญ์ (อัลฮิฮฺรอหม)** : คือการตั้งเจตนาทำฮัจญ์ ไม่ใช่การกล่าวลับบัยกัลลอฮฺ และไม่ใช่ว่าการสวมผ้าขาวท่อนล่างและท่อนบน.
๒. **พำนัก ณ สถานที่อะเราะฮฺฟะฮฺ** : เริ่มจากดวงอาทิตย์คล้อยของวันที่ 9 ในเดือนซุลฮิจญะฮฺ จนกระทั่งสิ้นสุดรุ่งอรุณโผล่ของวันอีตฉะลิมฉลอง ดังที่ท่านนบีศ็อลลัลลอฮุอลัยฮิวะลัลลัมกล่าวไว้ว่า : **การประกอบพิธีฮัจญ์นั้น ณ อะเราะฮฺฟะฮฺ.**
๓. **การเวียนตอวาฟอิฟาฎะฮฺ** : (ตอวาฟเพิ่มเติม) หลังจากเสร็จจากการพำนัก ณ อะเราะฮฺฟะฮฺ และไม่ใช่ว่าการเวียนตอวาฟเมื่อมาถึงครั้งแรก.
๔. **การเดินเวียนระหว่างภูเขาอัศเศาะฟาและมัรวะฮฺ** : อัลลอฮ์ตรัสว่า :

﴿ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ ﴾

ความว่า : แท้จริงภูเขาเศาะฟา และภูเขามัรวะฮฺนั้น เป็นส่วนหนึ่งจากบรรดาเครื่องหมายของอัลลอฮ์ (ซูเราะฮฺอัลบะเกาะเราะฮฺ 158).

ชนิดของการประกอบพิธีฮัจญ์ :

- **แบบอัลฮิฟร้อด** : คือการตั้งเจตนาประกอบพิธีฮัจญ์เพียงอย่างเดียว โดยการปฏิบัติภารกิจงานของฮัจญ์แยกเป็นเอกเทศ.
- **แบบอัลกีรอน** : คือการตั้งเจตนาประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะฮ์พร้อมกัน ด้วยการปฏิบัติภารกิจงานต่างๆแยกเป็นเอกเทศ และบังคับให้ผู้กระทำเชือดสัตว์พลี.

- **แบบอัตรตะมัตตุฮฺ** : คือการตั้งเจตนาประกอบพิธีอุมเราะห์ในเดือนต่างๆของการทำฮัจญ์ โดยการทำหัจญ์เสร็จสิ้น แล้วเปลื้องอิสรอม หลังจากนั้นให้เริ่มเจตนาเข้าสู่พิธีฮัจญ์จากปี นั้น และบังคับแก่เขาให้มีการเชือดสัตว์พลี.

ข้อบังคับต่างๆการประกอบพิธีฮัจญ์ : ผู้ใดที่หิ้งข้อบังคับหนึ่งจากข้อบังคับต่างๆนี้ จำเป็นสำหรับเขาต้องชดใช้ด้วยสัตว์พลี คือเชือดแพะหนึ่งตัวในเขตฮะฮฺรอหมมัมกะฮฺ และแจกจ่ายแก่บรรดาผู้ยากไร้ในเมืองมัมกะฮฺ และไม่อนุญาตสำหรับเขารับประทานสัตว์พลีนั้น.

๑. **เจตนาเข้าประกอบพิธีฮัจญ์ ณ สถานที่ที่กำหนดไว้** (อัลมิก้อต).
๒. **พำนัก ณ อะเราะฮฺฟะฮฺ** จนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า สำหรับผู้ที่พำนักตั้งแต่กลางวัน.
๓. **หยุดพักค้างคืน ณ ทุ่งมุตตะลียะฮฺ.**
๔. **หยุดพักค้างคืน ณ ทุ่งมินา ในวันตัดขรีก** (วันที่ 11-12-13 ของเดือนซุลฮิจยะฮฺ).
๕. **ขว้างเสาหินสามต้น.**
๖. **โกนหรือตัดผม.**
๗. **เวียนตอวาฟอ์ลา** : สำหรับผู้ที่ไม่มียอบประจำเดือนและผู้ที่มีเลือดหลังคลอดบุตร และสำหรับผู้เดินทางออกจากมัมกะฮฺ ถึงแม้ว่าจะหลังจากเดือนแห่งการประกอบพิธีฮัจญ์ไปแล้วก็ตาม.

สถานที่เวลาถูกกำหนดไว้เพื่อเริ่มการประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะห์ (อัลมะวะกิต) :

- **การกำหนดตามเวลา** : คือบรรดาเดือนแห่งการประกอบพิธีฮัจญ์ : เดือนชอวาล ซัลเกาะฮฺ และซุลฮิจยะฮฺ สามเดือนนี้สำหรับการประกอบพิธีฮัจญ์โดยเฉพาะ ส่วนการประกอบพิธีอุมเราะห์ไม่มีเวลาที่เจาะจง.
- **การกำหนดตามสถานที่** :
 ๑. **ซุลฮุลัยฟะห์** : สำหรับชาวเมืองมาดีนะฮฺ และผู้ผ่านมา.
 ๒. **อัลญุฟะห์** : สำหรับชาวเมืองชาม อียิปต์ และโมร็อกโก.
 ๓. **กีอรุลมะนาซิล** : สำหรับชาวนัจด์.
 ๔. **ยะลัมลัม** : สำหรับชาวเยเมน.
 ๕. **ซาตุอริกิน** : สำหรับชาวอิรัก.

สิ่งที่ส่งเสริมให้กระทำในการประกอบพิธีฮัจญ์ :

- อาบน้ำและใส่เครื่องหอมเพื่อตั้งใจประกอบพิธีฮัจญ์.
- สวมใส่เสื้อผ้าท่อนล่างและท่อนบนสีขาวสำหรับผู้ชาย.
- ตัดเล็บแต่งผมที่จำเป็นก่อนตั้งใจเจตนาประกอบพิธีฮัจญ์.
- กล่าวลบบัญกัลลอฮฺขณะตั้งใจเจตนาเข้าสู่การประกอบพิธีฮัจญ์จนกระทั่งขว้างเสาหินต้นใหญ่ (ต้นที่สาม) วันที่สิบของวันอีด.

- เวียนรอบกะบะฮะฮฺเมื่อมาถึงครั้งแรก สำหรับผู้ที่ประกอบฮัจญ์แบบอัลอิฟร้อด และอัลกิรอน.
- การเดินเหยาะๆสามรอบแรกในการเวียนรอบกะบะฮะฮฺครั้งแรกเมื่อมาถึงและการเวียนต่อวาฟอุมเราะห์สำหรับผู้ประกอบพิธีฮัจญ์แบบตะมัตตุฮฺ และความหมายของคำว่าเราะมัล : คือการรีบเดิน.
- อัลอิฎติบาอ ในการเวียนรอบกะบะฮะฮฺครั้งแรกเมื่อมาถึงและการเวียนต่อวาฟอุมเราะห์สำหรับผู้ประกอบพิธีฮัจญ์แบบตะมัตตุฮฺ คือการเปิดไหล่ขวาปิดไหล่ซ้าย.
- การนำละหมาดมัฆริบกับอือซามารวมในเวลาหนึ่ง ให้ละหมาดมัฆริบเต็ม และละหมาดอือช่าย่อเหลือสองร็อกอะห์เมื่อถึง ณ ที่มุซตะลิมะฮฺ อาซานหนึ่งครั้ง อิกอมะฮ์สองครั้ง.
- การพำนักค้างคืน ณ ที่มินา คินวันอะเราะเราะฮฺ.
- การจูบหินดำ.
- การพำนัก ณ ที่มุซตะลิมะฮฺ เขตฮะรออมเริ่มจากรุ่งอรุณ จนกระทั่งใกล้สว่างจ้า ส่วนสถานที่มุซตะลิมะฮ์ทั้งหมดนั้น คือที่พำนัก.

สิ่งต้องห้ามการประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะห์ : มีอยู่ ๑๐ ประการดังต่อไปนี้

๑. การโกนผมออกจากศรีษะและร่างกาย.
๒. การตัดเล็บ.
๓. การคลุมปกปิดติดกับศรีษะสำหรับผู้ชาย.
๔. การสวมใส่เสื้อผ้าตัดเย็บสำหรับผู้ชายคือส่วนที่เป็นรอยต่อกับร่างกายหรืออวัยวะส่วนหนึ่ง.
๕. การปิดหน้าและถุงมือทั้งสองสำหรับสตรี.
๖. การพรมใส่เครื่องหอม (และเช่นสบู่ที่มีกลิ่นหอม).
๗. การฆ่าหรือล่าสัตว์บก.
๘. การแต่งงานให้ตัวเองหรือคนอื่น.
๙. การมีเพศสัมพันธ์.
๑๐. การสัมผัสแตะเนื้อต้องตัวโดยไม่สอดใส่.

ผู้ใดที่ละเมิดสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากข้อห้ามต่างๆเหล่านี้ เนื่องจากลืมหรือไม่รู้มาก่อนหรือถูกบังคับขู่เข็ญไม่เป็นบาปสำหรับเขา นอกจากใครที่ล่าสัตว์ จำเป็นสำหรับเขาให้จ่ายค่าทดแทนโดยไม่มีข้อยกเว้นใดๆ ส่วนการกระทำอย่างตั้งใจในสิ่งที่ต้องห้ามต่างๆนั้น จะแบ่งได้ ๔ ประเภทด้วยกัน ดังต่อไปนี้ :

๑. ไม่ต้องชดเชย : คือการทำการแต่งงานไม่ว่าให้ตัวเองหรือคนอื่น และเช่นเดียวกัน การสัมผัสแตะเนื้อต้องตัวโดยไม่สอดใส่ ถ้าไม่ถึงขั้นหลังอสุจิ และไม่ต้องชดใช้ในกรณีนี้ แต่จำเป็นสำหรับเขาให้กลับเนื้อกลับตัว.

๒. การชดเชยเหมือนเดิม : คือการล่าสัตว์บกแล้วฆ่า ใครที่ฆ่าสัตว์ บังคับให้ชดเชยโดยไม่มีข้อยกเว้นใดๆ ด้วยการชดเชยชนิดเดียวกับสัตว์ที่ถูกฆ่า (จากปศุสัตว์) โดยให้ผู้ยุติธรรมสองคนในหมู่พวกท่านกระทำการชี้ขาด.
๓. การชดเชยอย่างหนักหน่วง : คือการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนใครที่มีเพศสัมพันธ์ก่อนปลดเปลื้องครั้งแรก (อนุญาตให้กระทำบางอย่างยกเว้นมีเพศสัมพันธ์) แน่นอนเขาได้ทำให้การประกอบพิธีฮัจญ์ของเขานั้นพังทลายลง และให้เขาทำงานเสร็จสิ้นทั้งที่เสียไป แล้วให้กลับมาทำใหม่ในปีถัดไป พร้อมกับบังคับให้เชือดอูฐหนึ่งตัวทดแทน.
๔. การชดเชยเนื่องจากมีอุปสรรค : คือสิ่งต้องห้ามต่างๆที่เหลือ การชดเชยนั้น สามารถเลือกปฏิบัติได้ ให้ถือศีลอดสามวัน หรือให้อาหารแก่ผู้ขัดสน ในปริมาณครึ่งเศาะอ์ (ราว 1.5 กิโลกรัมโดยประมาณ) หรือจะเลือกเชือดพลีแพะหนึ่งตัว โดยการแจกจ่ายแก่คนยากจนในเขตฮารอมมักกะฮ์.

ชื่อเรียกวันต่างๆในฤดูแห่งการประกอบพิธีฮัจญ์ :

- วันอัตรวิยะญ์ : คือวันที่แปด ผู้ประกอบพิธีฮัจญ์เดินทางเคลื่อนย้ายสัมภาระเช่นน้ำสู่ ณ ทุ่งมินา.
- วันอะฮฺเราะฮฺฟาหรืออัลวักพะฮ์ : คือวันที่เก้า.
- วันอีด : คือวันแห่งการเชือดพลีสัตว์.
- วันอัลนะพะรุลเอาวัล : คือวันที่สิบสอง.
- วันอัลนะพะรุลศานี : คือวันที่สิบสาม.
- ลัยละตุยฺมอิน : คือคืนวันอีดเฉลิมฉลอง ถูกเรียกชื่อนี้เนื่องจากเป็นวันแห่งการรวมชุมนุมของผู้คนหลังจากเสร็จสิ้นจากการทำน้ก ณ ทุ่งอะฮฺเราะฮฺฟา เพราะชาวมักกะฮ์ในยุคโง่เขลา พวกเขาไม่ได้ออกไปยัง ณ ทุ่งอะฮฺเราะฮฺฟา.

สถานที่ขอวิงวอนในฤดูแห่งการประกอบพิธีฮัจญ์ มี ห้าสถานที่ต่อไปนี้ :

๑. ณ ทุ่งอะฮฺเราะฮฺฟา หลังจากดวงอาทิตย์คล้อย ในวันที่เก้าจนกระทั่งดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า.
๒. ณ ทุ่งมุซตะลิพะฮ์ หลังจากรุ่งอรุณโผล่ ในวันที่เก้าจนกระทั่งสว่างจ้า.
๓. หลังจากขว้างเสาหินต้นเล็ก และต้นกลาง ในวันตีซริก (วันที่ 11-12-13 ของเดือนซุลฮิจยะฮฺ).
๔. ขณะเวียนรอบกะบะฮ์.
๕. ขณะเดินเวียนภูเขาเศาะอฺฟา และภูเขาอัลมัรวะฮ์.

วิธีการประกอบพิธีอุมเราะห์และฮัจญ์ : ท่านเชคมุฮัมมัด บิน สอและอัลอูซัยมีน ขอพระองค์ทรงเมตตาท่าน ได้กล่าวว่า : และเมื่อถึงสถานที่ถูกกำหนด(อัลมิกออต)ให้อาบน้ำใส่เครื่องหอมตามร่างกายที่ศีรษะและเครา หลังจากนั้นให้ตั้งเจตนาประกอบพิธีอุมเราะห์แบบอะมัดตุฮฺ แล้วเดินทางเข้าสู่เมืองมักกะฮ์โดยกล่าวลับบัยกัลลอฮฺ เมื่อถึงมัสยิดอัลฮะรออม ให้เวียนรอบกะบะฮ์

เจ็ดรอบเป็นการเวียนรอบเพื่อทำอุมเราะห์ จงรู้เถิดว่าทุกสถานที่ของมัสยิดนั้นคือเขตสำหรับเวียนรอบกะบะฮะฮ์ทั้งใกล้และไกลจากตัวกะบะฮะฮ์ แต่หากเข้าใกล้นั้นประเสริฐกว่าถ้าไม่สร้างความเดือดร้อนขณะตอนแออัดเบียดเสียดกันแน่น แต่ถ้าหากแออัดให้ออกห่าง เพราะเรื่องนี้ เป็นเรื่อง ที่กว้างเลือกปฏิบัติได้ อัลฮัมดุลิลละฮ์ เมื่อเสร็จสิ้นจากการเวียนรอบกะบะฮะฮ์ ให้ละหมาดสอง ร็อกอะฮ์ ข้างหลังมะกอมนบีอิบรอฮีม ไม่ว่าจะละหมาดใกล้หากสะดวก หรือไกล สิ่งสำคัญให้ท่าน อยู่ระหว่างข้างหลังมะกอมนั้น หลังจากนั้นให้ออกไปเดินเวียนรอบเพื่อทำอุมเราะห์ให้เริ่มต้น ณ ภูเขาเศาะอ์ฟา แล้วเมื่อเสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์เจ็ดรอบแล้ว ก็ให้ทำการตัดผมทั่วศีรษะ ตัดแค่ บางส่วนถือว่าใช้ได้ และอย่าหลงเชื่อด้วยการกระทำของคนส่วนมาก.

เมื่อถึงวันที่แปดของเดือนซุลฮิจญะฮ์ ให้อาบน้ำใส่เครื่องหอมหลังจากนั้นให้ตั้งเจดนาประกอบพิธี ฮัจญ์จากสถานที่พำนัก และออกไปยัง ณ ทุ่งมินา และละหมาดซุฮฺร อัศรี มัฆริบ อีซา ซุบฮ์โดย การย่อไม่รวม เพราะท่านนบี ﷺ ได้ย่อ ณ ทุ่งมินา และ ณ เมืองมักกะฮ์ไม่รวม และเมื่อดวง อาทิตย์โผล่ขึ้นในวันอะฮฺเราะฮฺให้เดินทางพร้อมกล่าวลับบัยกัลลอฮ์ด้วยความนอบน้อม ต่ออัลลอฮ์ไปยัง ณ ทุ่งอะฮฺเราะฮฺแล้วให้รวมละหมาดซุฮฺรกับอัศรีรวมและย่อในเวลาซุฮฺร หลังจากนั้นให้อยู่ตามลำพังเพื่อบั่นวงวนขออย่างนอบน้อมต่ออัลลอฮ์ และพยายามอยู่ในสภาพ ที่มีน้ำละหมาด และหันหน้าไปทางกะบะฮะฮ์ถึงแม้ว่าเขาจะอยู่ด้านหลังภูเขาก็ตาม เพราะสิ่งที่ถูก บัญญัติ คือการหันหน้าสู่กะบะฮะฮ์ และจงระวังให้ดีเขตบริเวณทุ่งอะฮฺเราะฮฺและเครื่องหมาย บอกขอบเขตบริเวณ เพราะบรรดาผู้ประกอบพิธีฮัจญ์ส่วนมากพำนักนอกเหนือจากบริเวณนั้น และใครที่ไม่ได้พำนัก ณ ทุ่งอะฮฺเราะฮฺ เขาจะไม่ได้ฮัจญ์เลย ด้วยคำกล่าวของท่านนบี ﷺ ที่ว่า : **การประกอบพิธีฮัจญ์นั้น ณ ทุ่งอะฮฺเราะฮฺและบริเวณทั่วทุ่งอะฮฺเราะฮฺไม่ว่าทิศ ตะวันออก ตก ใต้ เหนือคือที่พำนัก นอกจากในหุบคลองอะเราะฮฺ ดั่งคำกล่าวของท่านนบี ﷺ ที่ว่า : ฉันได้หยุดยืนอยู่ตรงนี้ และทุ่งอะฮฺเราะฮ์ทั้งหมดนั้น คือที่พำนัก.**

ดังนั้นเมื่อดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า และมั่นใจดีแล้วว่ามันตกเรียบร้อยแล้ว ก็ให้รุดหน้าไปยัง ณ ทุ่งมุ ซะลิฟะฮ์ พร้อมกล่าวลับบัยกัลลอฮ์อย่างนอบน้อมถ่อมตน และให้อยู่ในความสงบอย่างเคล่งครัด ตามความสามารถ เหมือนที่ท่านนบี ﷺ ของเราได้กำชับไว้ ครั้งเมื่อท่านได้รุดหน้าออกจาก ทุ่งอะฮฺเราะฮฺ ท่านได้จูงเชือกจูงกอฐของท่านจนหัวของกอฐนั้นโดนขาตั้งเพื่อขึ้นขี่ ขณะนั้น ท่านก็ได้ส่งสัญญาณด้วยมือของท่านว่า : **โอ้มนุษย์ทั้งหลาย จงสงบเข้าไว้ๆ.**

เมื่อถึง ณ ทุ่งมุซะลิฟะฮ์ ก็ให้ทำการละหมาดมัฆริบ และอีซาที่นั่น หลังจากนั้นให้หยุดพักค้างคืน จนกระทั่งถึงรุ่งอรุณ ท่านนบีไม่เคยผ่อนปรนให้แก่ผู้ใดในการรุดหน้าออกไปจากทุ่งมุซะลิฟะฮ์ ก่อนรุ่งอรุณนอกจากคนอ่อนแอชรา ท่านได้ผ่อนปรนแก่พวกเขาให้รุดหน้าออกไปสุดท้ายของ กลางคืน ดังนั้นเมื่อละหมาดซุบฮ์เสร็จแล้วให้หันหน้าสู่ทิศกะบะฮะฮ์ แล้วกล่าวตักบิรสรรเสริญ ต่ออัลลอฮ์ พร้อมวงวนต่อพระองค์ จนกระทั่งสว่างจ้า หลังจากนั้นให้เดินทางก่อนดวงอาทิตย์ โผล่ไปยัง ณ ทุ่งมินา หลังจากนั้นให้เก็บเม็ดหินเจ็ดก้อนเล็ก แล้วขว้างเสาหินต้นใหญ่ (ญัม เราะฮ์อัลอะเกาะบะฮ์) มันเป็นเสาต้นสุดท้ายที่หันหน้าถัดไปยังมักกะฮ์ ให้ขว้างมันหลังจากที่ดวง

อาทิตยโพลต์ด้วยหินเจ็ดเม็ดพร้อมกล่าวอัลลอฮ์อักบ์ร ทุกๆเม็ดอย่างนอบน้อมถ่อมตนและเทิดทูนสรรเสริญ.

จงรู้เถิดว่าเป้าหมายของการขว้างเสาทินนั้น เพื่อเทิดทูนสรรเสริญ และรำลึกต่อพระองค์ และจำเป็นต้องให้ก้อนหินตกลงไปในปล่องนั้น และไม่ได้เป็นเงื่อนไขว่าต้องให้หินชนเสาทิน เสร็จจากตรงนั้นแล้ว ก็ให้เชือดพลีสัตว์ตามเงื่อนไขการทำรૂบ่าน และไม่เป็นไรถ้าหากมอบหมายให้คนหนึ่งเชือดแทนเขา หลังจากนั้นให้โกนผมทั้งศีรษะหลังจากเชือดเสร็จ จำเป็นต้องโกนทั้งศีรษะและไม่อนุญาตโกนแค่บางส่วน ส่วนสตรีให้ตัดปลายผมของนางปริมาณยาวเท่าข้อนิ้วมือและหลังจากนั้น ก็ถือว่าเป็นการปลดเปลื้องครั้งแรก อนุญาตให้สวมใส่เสื้อผ้าตัดเย็บ และตัดเล็บ ใส่เครื่องหอม แต่ไม่อนุญาตมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาได้ หลังจากนั้นให้ลงไปยังมักกะฮ์ก่อนละหมาดซุฮร แล้วเวียนรอบกะบะฮะเพื่อเป็นการทำฮัจญ์ หลังจากนั้นเดินเวียนภูเขาเศาะฟาและมัรวะฮ์ เสร็จแล้วให้กลับไปยังมินา และด้วยการตอวาฟอัลอิฟาฎะฮ์นี้ และเดินเวียนภูเขาสองลูก และการขว้างเสาทินต้นใหญ่ ตลอดจนการโกนผมศีรษะ เป็นอันว่าเขาได้ปลดเปลื้องครั้งที่สอง อนุญาตแก่เขาทุกอย่างจนกระทั่งมีเพศสัมพันธ์กับภรรยา.

โอม์มุฮยั้ทั้งหลาย แท้จริงผู้ประกอบพิธีฮัจญ์นั้นปฏิบัติในวันอีดเฉลิมฉลอง ๔ อย่างด้วยกัน : ขว้างเสาทิน หลังจากนั้นเชือดสัตว์ หลังจากนั้นโกนผม หลังจากนั้นเวียนรอบกะบะฮะพร้อมกับเดินเวียนภูเขาสองลูก และนี่คือลำดับที่สมบูรณ์ที่สุด แต่หากทำอันใดก่อน ดังเช่นโกนผมก่อนเชือดสัตว์ก็ไม่เป็นไร และหากเวียนรอบกะบะฮะกับเดินเวียนภูเขาสองลูกนั้นล่าช้า จนกระทั่งออกจากทุ่งมินาไปแล้ว ก็ไม่เป็นไร และถ้าหากเชือดสัตว์ล่าช้าจนมาเชือดที่มักกะฮ์ในวันที่สิบสาม ก็ไม่เป็นไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีความจำเป็นเหตุสุดนิสสัยที่เป็นประโยชน์.

และจงพำนักค้างคืน ณ ทุ่งมินาวันที่สิบเอ็ด และเมื่อดวงอาทิตย์คล้อย ก็ให้ขว้างเสาทินสามต้น เริ่มด้วยเสาต้นแรก หลังจากนั้นเสาต้นกลาง และเสาต้นใหญ่สุดท้าย ทุกๆเสาทินให้ขว้างหินเจ็ดเม็ด พร้อมกล่าวตักบิรทุกๆเม็ด เวลาการขว้างเสาทินในวันอีดเฉลิมฉลองนั้นสำหรับผู้ที่มีความสามารถจากดวงอาทิตย์โพลต์ทันที และสำหรับผู้อ่อนแอ คนชราให้ขว้างตอนสุดท้ายของกลางคืน และสิ้นสุดของมัน คือดวงอาทิตย์ตก และการขว้างเสาทินหลังจากวันอีดไปแล้วให้เริ่มหลังดวงอาทิตย์คล้อยจนกระทั่งดวงอาทิตย์ตก และไม่อนุญาตก่อนดวงอาทิตย์คล้อย และอนุญาตกว้างในยามค่ำคืนถ้าเกิดมีการแออัดเบียดเสียดกันแน่นในตอนกลางวัน และใครที่ไม่มีความสามารถไปขว้างด้วยตัวเองเนื่องจากเป็นเด็กเล็กหรือชราหรือเป็นโรค อนุญาตแก่เขาให้มอบหมายคนใดคนหนึ่งขว้างแทนได้ และไม่เป็นไร สำหรับผู้ได้รับการมอบหมายขว้างให้ตัวเองแล้วขว้างแทนให้แก่คนมอบหมายในสภาพเดียวกัน แต่ต้องเริ่มขว้างให้ตัวเองก่อน ดังนั้นเมื่อขว้างเสาทินในวันที่สิบสองแล้ว เป็นอันว่าเสร็จพิธีฮัจญ์ เปิดโอกาสมีสิทธิ์เลือกถ้าหากประสงค์ที่จะรีบออกจากมินาก็สามารถเดินทางออกไปได้ แต่ถ้าหากประสงค์จะอยู่ค้างคืนต่อวันที่สิบสามก็ให้ขว้างเสาทินสามต้นหลังดวงอาทิตย์คล้อยไปแล้ว เป็นการกระทำที่ประเสริฐยิ่ง เพราะท่านนบี ﷺ ได้ปฏิบัติเป็นแบบอย่างเอาไว้.

ดังนั้นเมื่อพวกท่านทั้งหลายจะออกเมืองมักกะฮ์ ก็ให้เวียนรอบกะบะฮะฮฺเพื่ออำลา ส่วนผู้มีประจำเดือนและเลือดหลังคลอดบุตร ไม่มีการอำลาใดๆที่จำเป็นสำหรับนาง และไม่มีบทบัญญัติใดๆ แก่นางทั้งสองให้มายังปะตูมัสยิดฮารอม และหยุดยืนต่อหน้านั้น.

คำถามจากเรื่องการประกอบพิธีฮัจญ์

๑. บุคคลใดมีคุณสมบัติบังคับให้ประกอบพิธีฮัจญ์ ?

- ก.
 ข.
 ค.
 ง.
 จ. ผู้หญิงเพิ่มมาข้อหนึ่งคือ.....

๒. องค์ประกอบของการประกอบพิธีฮัจญ์มีกี่ประการ ? สองประการ. สามประการ.
 สี่ประการ.

๓. คำว่า : อัลอิฮฺรอม เป็นองค์ประกอบหนึ่งจากหลักการฮัจญ์ คือการสวมใส่ผ้าท่อนล่างกับท่อนบนเริ่มจากจุดกำหนด(มีก้อต) ? : (ถูก ผิด).

๔. การตอวาฟอัลอิฟาฎะฮฺไม่ใช่การตอวาฟอัซซียาเราะฮฺ(เยียมเยือน) ดังนั้นครั้งแรกเป็นองค์ประกอบฮัจญ์ ส่วนครั้งที่สองเป็นซุนนะฮ์ ? : (ถูก ผิด).

๕. การประกอบพิธีฮัจญ์ของท่านนบีสยามครั้ง ? : (ถูก ผิด).

๖. บทบัญญัติการประกอบพิธีฮัจญ์ต้องปฏิบัติทันที ? : (ถูก ผิด).

๗. ชาวเมืองมาดีนะห์ห้ามไม่ให้ตั้งเจตนาฮัจญ์ จากยะลัมลัม ? : (ถูก ผิด).

๘. การกำหนดด้านเวลาประกอบพิธีฮัจญ์คือเดือนเราะมะฎอน ? : (ถูก ผิด).

๙. จงเติมในช่องว่างในประโยคต่อไปนี้ การประกอบพิธีฮัจญ์และฮุมเราะฮ์.....ครั้งหนึ่งชีวิต.....ครั้ง และใครที่ประกอบพิธีฮัจญ์แล้ว โดยไม่.....และไม่.....เขาจะถูกปลดเปลื้องบรรดาบาปของเขาออก.....เสมือนวันที่แม่ของเขาคลอดเขาออกมา และ การ ฮัจญ์ ที่ บริ สุ ท ธิ ไร้ม ล ทิน ไม่ มี ก าร ต อ บ แ ท น ไ ต แก่ เ ข า เ ว้ น แต่.....

๑๐. ชาวมักกะฮ์ตั้งเจตนาประกอบพิธีฮัจญ์ ณ ที่ออตตันอิม ? : (ถูก ผิด).

๑๑. ผู้หญิงให้สวมใส่เสื้อผ้าครองอิฮฺรอมด้วยผ้าสีขาว ? : (ถูก ผิด).

๑๒. ส่งเสริมให้สำหรับผู้ที่ต้องการตั้งเจตนาประกอบพิธีฮัจญ์ให้ใส่เครื่องหอม.....และไม่ให้ใส่เครื่องหอม.....

๑๓. อนุญาตแก่ผู้หญิงให้สวมใส่เสื้อผ้าตัดเย็บ ? : (ถูก ผิด).

๑๔. อนุญาตแก่ผู้ครองฮัจญ์ให้สวมใส่เข็มขัดเอว ? : (ถูก ผิด).

๑๕. ผู้หญิงที่ครองฮัจญ์ไม่ให้สวมใส่.....และไม่.....

๑๖. ส่งเสริมให้เปิดหัวไหล่ขวาในขณะใด ? ตอวาฟอุมเราะห์. ตอวาฟแรกถึง. ตอวาฟเยี่ยมเยือน. ตอวาฟครั้งแรกและครั้งที่สองเท่านั้น. ถูกต้องทั้งหมด.

๑๗. ส่งเสริมให้รับแรงเดิน(ระหว่างภูเขาเศาะฟาและอัลมัรวะห์)อย่างขมกั้กขมมัน ? : (ถูก ผิด).

๑๘. การเดินเวียนให้เริ่มที่ภูเขา.....และสิ้นสุดที่ภูเขา.....

๑๙. บรรดาผู้ประกอบพิธีฮัจญ์ออกจาก ณ ทุ่งอะฮฺเราะฮฺพะฮ์ก่อนมัฆริบ ? : (ถูก ผิด).

๒๐. การพำนัก ณ ทุ่งอะฮฺเราะฮฺพะฮ์เป็นข้อบังคับหนึ่งจากข้อบังคับต่างๆของฮัจญ์ ? : (ถูก ผิด).

๒๑. การปฏิบัติฮัจญ์เริ่มจากวัน.....และเรื่อยไปจนกระทั่งสิ้นสุดในวัน.....

๒๒. ไม่มีบทบัญญัติให้ป็นภูเขาในวันอะฮฺเราะฮฺพะฮ์ ? : (ถูก ผิด).

๒๓. บังคับให้เชือดสัตว์พลีสำหรับผู้ทำฮัจญ์แบบตะมัดตุฮฺ และกิรอน และส่งเสริมให้กระทำสำหรับการทำฮัจญ์แบบอิฟร้อด ? : (ถูก ผิด).

๒๔. หยุดกล่าวล่ำบักัลลอฮฺ(ตัลบิยะห์)หลังขว้างเสาหินอัลกะเกาะบะห์เช้าของวันอีดี ? : (ถูก ผิด).

๒๕. เมื่อผู้ประกอบพิธีฮัจญ์วางก้อนหินในท่อโดยไม่แตะเสาหินที่ตรึงอยู่ การขว้างของเขาถือว่าใช้ได้ ? : (ถูก ผิด).

๒๖. ผู้ประกอบพิธีฮัจญ์ขว้างเสาหินสามต้นวันที่สิบ ? : (ถูก ผิด).

๒๗. เริ่มขว้างเสาหินในวันตัชริกหลังดวงอาทิตย์คล้อย ? : (ถูก ผิด).

๒๘. มีบทบัญญัติหลังจากที่ขว้างเสาหินอัลอะเกาะบะห์วันที่สิบให้วิ่งวอนขอ ? : (ถูก ผิด).

๒๙. หากล่าช้าตอวาฟอัลอิฟาเฎาะฮ์จนเขาออกจากมักกะฮ์ การตอวาฟอามาลาสามารถทดแทนเขาได้ และตอวาฟอัลอิฟาเฎาะฮ์เสมือนตอวาฟอุมเราะห์เว้นแต่ ใน และ.....

๓๐. ผู้ประกอบพิธีฮัจญ์แบบกิรอนและอัลอิฟร้อดจำเป็นสำหรับเขาทั้งสองให้เดินเวียนรอบเพื่อ.....ส่วนผู้ประกอบพิธีฮัจญ์แบบตะมัดตุฮฺ ให้เขาเดินเวียนรอบเพื่อ.....

๓๑. จงบอกชุก่มการงานต่างๆดังต่อไปนี้

ประเด็น	ชุก่มข้อตัดสิน
การประกอบพิธีฮัจญ์ของเด็กเล็ก	
การประกอบพิธีฮัจญ์ของผู้หญิงไม่มีมะฮฺรอม	
การประกอบพิธีฮัจญ์ของคนที่มีหนีสินติดตัว	

บทเรียนที่สิบห้า

การประดับประดาด้วยจรรยาบรรณตามบทบัญญัติ

การประดับประดาด้วยจริยธรรมอิสลามสำหรับมุสลิมทุกคน ส่วนจริยธรรมอิสลาม มีดังนี้ :

- การมีสัจจะ.
- ความรับผิดชอบ.
- การครองตนให้บริสุทธิ์.
- ความละเอียด ความกล้าหาญ.
- ความใจบุญ.
- การรักษาคำมั่นสัญญา.
- การปลดปล่อยจากสิ่งที่ไม่อัลลอฮ์ทรงห้าม.
- ปฏิสัมพันธ์ดีต่อคนรอบข้าง.
- ช่วยเหลือคนยากไร้ตามกำลัง.

และอื่นๆจากรายการที่ปรากฏจากอัลกุรอานหรือแบบอย่างของท่านนบี ﷺ อันเป็นบทบัญญัติของเรื่องนี้.

อธิบายขยายความที่สำคัญ :

- **การมีสัจจะ** : เชื่อมมั่นต่ออัลลอฮ์ในคำพูด การกระทำ และหลักความเชื่อของเขา และสัจจะต่อปวงบ่าวของพระองค์ ตรงกันข้ามกับคำว่า การโกหก.
- **ความรับผิดชอบซื่อสัตย์** : เป็นสิ่งจำเป็นที่ยิ่งใหญ่มาก การที่มนุษย์ต้องแบกภาระที่หนักอึ้ง ตรงกันข้ามกับคำว่า บิดพลิ้ว.
- **การครองตนให้บริสุทธิ์** : คือการยับยั้งจากสิ่งต้องห้าม.
- **ความละเอียด** คือมารยาทอย่างหนึ่งที่ต้องแบกติดตัวบนสิ่งที่น่ายกย่อง และทิ้งสิ่งที่น่าขยะแขยง.
- **ปฏิสัมพันธ์ดีต่อคนรอบข้าง** : จากสิ่งที่ต้องพึงปฏิบัติ คือการลดสายตา และไม่ไปเสาะแสวงหาความลับของเพื่อนบ้านข้างเคียง.
- **ช่วยเหลือคนยากไร้ตามอนาตา** : ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า : “ ใครที่บรรเทาทุกข์ยากแก่ผู้ศรัทธาคนหนึ่งจากความทุกข์ยากบนโลกนี้ อัลลอฮ์ทรงบรรเทาทุกข์ยากแก่เขาในวันปรโลก และใครที่ทำให้ผู้ลำบากได้รับความง่ายดาย อัลลอฮ์ทรงทำให้เขาได้รับความง่ายดายทั้งโลกนี้และโลกหน้า และใครปกปิดความลับของมุสลิมคนใด อัลลอฮ์ทรงปกปิดความลับของเขาในโลกนี้และโลกหน้า และอัลลอฮ์ทรงอยู่ในความช่วยเหลือของบ่าวตราบใดที่บ่าวอยู่ในความช่วยเหลือของพี่น้องของเขา ” บันทึกโดยมุสลิม.

บทเรียนที่สิบหก

การมีจรรยาบรรณตามแบบอิสลาม บางส่วนของการมีมารยาทที่งดงามในอิสลามมีดังนี้ :

- การกล่าวสลาม.
- การทำหน้ายิ้มแย้ม.
- การกินและการดื่มด้วยมือขวา.
- การกล่าว บิซมิลละฮฺ เมื่อเริ่มต้น.
- การกล่าว อัลฮัมดุลิลลาฮฺ เมื่อเสร็จสิ้น.
- การกล่าว อัลฮัมดุลิลลาฮฺ เมื่อจาม.
- การกล่าว ยัรฮัมมุกัลลอฮฺ เมื่อได้ยินผู้จามกล่าวอัลฮัมดุลิลลาฮฺ.
- การเยี่ยมเยือนผู้ป่วย.
- การร่วมละหมาดให้แก่ผู้ตายและติดตามศพไปยังหลุมฝังศพ.
- บทบัญญัติที่เกี่ยวกับการเข้ามัสยิด.
- เข้าออกจากบ้าน.
- ขณะเดินทาง
- ประณินบัตติศกับบิดามารดา.
- สัมพันธไมตรีต่อญาติพี่น้อง.
- สัมพันธไมตรีต่อเพื่อนบ้าน.
- ให้เกียรติต่อผู้ใหญ่และเมตตาต่อเด็กๆ.
- การแสดงความยินดีเมื่อเด็กคลอด.
- การอวยพรงานแต่งงาน.
- ให้การปลอบโยนและแสดงความเสียใจต่อผู้ประสบทุกข์ภัย.
- และมารยาทอื่นๆ เช่นการนุ่งห่ม การถอดเสื้อผ้า และสวมใส่รองเท้า.

อธิบายขยายความที่สำคัญ :

- คำว่า : **السَّلَامُ** คือการทักทายด้วยคำนี้ ที่สมบูรณ์ที่สุดคือ

« السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ »

คำอ่าน : อัสสะลามมูอะลัยกุม วะเราะฮฺมะตุลลอฮฺ วะบะเราะฮฺกาตุ.

คำแปล : ขอความสันติความเมตตาตลอดจนความจำเริญทั้งหลายจงประสบแก่พวกท่าน.

ให้ท่านกล่าวทักทายกับคนที่ท่านรู้จักและคนที่ไม่รู้จัก และให้รับสลามแก่คนที่ทักทายสลามเช่นกัน.

- คำว่า : และกินดื่มด้วยมือขวา เป็นข้อบังคับ และรับประทานด้วยสามนิ้วคือนิ้วกลาง นิ้วชี้ นิ้วโป้ง และรับ หยิบยื่นด้วยมือขวา.
- คำว่า : **بِسْمِ اللَّهِ** ขณะเริ่มต้น ด้วยการกล่าวว่า : บิซมิลละฮฺ ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์

- กล่าวคำว่า : อัลฮัมดุลิลละฮฺ เมื่อเสร็จสิ้น ตามปรากฏในบทวิงวอนว่า :

« الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ »

คำอ่าน : อัลฮัมดุลิลลาฮิลละฮฺ อัญอะมะนี ฮาสา วะเราะฮ์กนีฮฺ มินฮัยริเอาลิน มินนีวะลาถูวะฮฺ.

คำแปล : มวลการสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์แต่อัลลอฮ์ผู้ทรงได้ประทานอาหารเครื่องต็มนี้แก่ฉัน และทรงได้ให้ปัจจัยยังชีพนั้นแก่ฉันโดยฉันไม่มีอำนาจกำลังใดๆเลย.

- มีแบบอย่างให้รับประทานสิ่งที่อยู่ตรงหน้า และไม่ตำหนิอาหารนั้น.
- กล่าวคำว่า : الْحَمْدُ لِلَّهِ อัลฮัมดุลิลละฮฺหลังจากจาม.

กล่าวตอบรับผู้ที่จามเมื่อเขากล่าว : الْحَمْدُ لِلَّهِ

คำอ่าน : อัลฮัมดุลิลละฮฺ.

คำแปล : มวลการสรรเสริญทั้งหมดเป็นกรรมสิทธิ์แต่อัลลอฮ์.

โดยกล่าวว่า : يَرْحَمَكَ اللَّهُ

คำอ่าน : ยัรฮัมกัลลอฮฺ.

คำแปล : ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาต่อท่านด้วยเถิด.

และให้ผู้จามตอบกลับว่า : يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بِأَلْسِنَتِكُمْ

คำอ่าน : ยะดีกุมลลอฮฺ วะยุศลิฮฺบาละฮฺกุม.

คำแปล : โปรดอัลลอฮ์ทรงให้ทางนำ และปรับปรุงสภาพของพวกท่านด้วยเถิด.

- คำว่า : ให้เยี่ยมเยือนผู้ป่วย คือการไปเยี่ยมทุกข์สุขอยู่บ่อยครั้งในเวลาที่เหมาะสม แต่อย่าอยู่กับผู้ป่วยนาน และไม่ทำให้เขาหมดหวังต่อความเมตตาของอัลลอฮ์.
- คำว่า : การตามผู้เสียชีวิตเพื่อละหมาดและฝังสำหรับผู้ชายเท่านั้น.
- คำว่า : การมีมารยาทตามบทบัญญัติ ขณะเข้าออกมัสยิดและบ้าน ให้ก้าวเท้าขวาขณะเข้ามัสยิดแล้วกล่าวว่า :

بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ، اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ

คำอ่าน : บิสมิลลาฮิ วัศศอลาตุวัศลามุ อะลา รอซูลิลลาฮิ อัลลอฮุมมัฟตะฮฺลี อับวาบะเราะฮฺมะติกะ.

คำแปล : ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ขอแสดงความเมตตาความสันติจงประสบแก่รอซูล ﷺ ของอัลลอฮ์ โออัลลอฮ์โปรดทรงเปิดบรรดาประตูแห่งความเมตตาของพระองค์แก่ฉันด้วยเถิด.

และเมื่อออกจากมัสยิดให้ก้าวเท้าซ้าย แล้วกล่าวว่า :

بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ

คำอ่าน : บิซมิลลาฮิ วัศศอลาตุวัศลามุ อะลา รอซูลิลลาฮิ อัลลอฮุมมาอินนี อัสอะลุกะ มินฟัฎลิเกะ.

คำแปล : ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ขอแสดงความเมตตาความสันติจงประสบแก่รอซูลของอัลลอฮ์ โอ้อัลลอฮ์แท้จริงฉันขอความโปรดปรานจากพระองค์.

ส่วนบทวิงวอนออกจากบ้านให้ก้าวเท้าขวา แล้วกล่าวว่า :

بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزِلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلِمَ أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ .

คำอ่าน : บิซมิลลาฮิตะวัคกัลตุ อะลัลลอฮิ ะลาฮาละละ ะลาฮาญะละละ อิลลาบิลลาฮิ อัลลอฮุมมะอินนี อะอูซุบิกะ อันอะฎิลละ เอาอูฎิ้ลละ เอาอะคิลละ เอาอูคิ้ลละ เอาอัสลิมะ เอาอุศละมะ เอาอูจซะละ เอายัจซะละ อะลียยา.

คำแปล : ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ฉันขอมอบหมายต่อพระองค์ และโดยที่ไม่มีอำนาจและพลังกำลังใดนอกจากอัลลอฮ์ โอ้อัลลอฮ์แท้จริงฉันขอความคุ้มครองต่อพระองค์การที่ฉันเป็นผู้หลงทางเองหรือถูกให้หลงทาง หรือเป็นผู้สะดุดหกล้มผิดพลาดเองหรือถูกให้สะดุดหกล้มผิดพลาดหรือเป็นผู้ธรรมเองหรือถูกอธรรมหรือเป็นผู้ประพดตีสั่งโง่เขลาเบาปัญญาหรือถูกประสบอันตรายเนื่องจากความโง่เขลาเบาปัญญา.

บทวิงวอนเข้าบ้าน กล่าวว่า :

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَوْلِجِ وَخَيْرَ الْمَخْرَجِ بِسْمِ اللَّهِ وَلِحَنَّا
وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا وَعَلَى اللَّهِ رَبَّنَا تَوَكَّلْنَا .

คำอ่าน : อัลลอฮุมมะอินนีอัซอะลุกะคัยร้อลมาลิจ ะคัยร้อลมัคร้อจ บิซมิลละฮิ ะลัจนะ ะบิวมิลลาฮิค้อร้อจนะ ะอะลัลลอฮิ ร้อบบินา ตะวัคกัลนา.

คำแปล : โอ้อัลลอฮ์ แท้จริงฉันขอต่อพระองค์ซึ่งทางเข้าและทางออกที่ดี เราได้เข้าด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ และเราได้ออกด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ และเราได้มอบหมายต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงอภิบาลของเรา หลังจากนั้นให้สลามแก่คนในบ้าน.

- คำว่า : ให้อวยพรงานแต่งงาน ด้วยบทวิงวอนนี้ว่า :

« بَارَكَ اللَّهُ لَكُمْ وَبَارَكَ عَلَيْكُمْ وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ . »

คำอ่าน : บารอกัลลอสฺ ละกุมมา ะบารอกา อะลียกุมมา ะญะมะอะะะ บัยนะกุมมา ฟิ คันริน.

คำแปล : โปรดอัลลอฮ์ทรงประทานความจำเริญแก่ท่านทั้งสอง และประสบแต่ความสิริมงคล ความจำเริญบนตัวของท่านทั้งสอง และทรงรวมท่านทั้งสองเอาไว้ในความดีงามด้วยเถิด.

- คำว่า : ให้การปลอบโยนแก่ผู้ประสบทุกข์ภัย อยู่ในขอบเขตระยะเวลาสามวันและอย่าได้เพิ่มมากไปกว่านั้น.

บทเรียนที่สิบเจ็ด

การเตือนให้ออกห่างจากการตั้งภาคีและชนิดต่างๆของการฝ่าฝืน : การเตือนให้คอยระวังจากการตั้งภาคีและชนิดต่างๆของการฝ่าฝืน ส่วนหนึ่งดังต่อไปนี้ :

๑. เจ็ดอย่างที่นำไปสู่ความหายนะคือ :

- การตั้งภาคีต่ออัลลอฮ์.
- ไสยศาสตร์.
- ฆ่าชีวิตหนึ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้ามเว้นแต่ด้วยความเที่ยงธรรม.
- ยุ่งเกี่ยวกับดอกเบีย.
- ริตรอนสิทธิเงินเด็กกำพร้า.
- หนีศัตร์ในวันประจันหน้า.
- ใส่ร้ายป้ายสีสตรีที่บริสุทธิ์ไม่รู้โอ้ไหนโอ้ไหน.

และส่วนหนึ่งจากมารยาทอื่นๆดังนี้ :

- การออกตัญญูต่อพ่อแม่.
- ตัดสัมพันธ์เครือญาติ.
- เป็นพยานเท็จ.
- สาบานเท็จ.
- สร้างความเดือดร้อนแก่เพื่อนบ้าน.
- อธรรมคูกคามต่อมนุษย์ไม่ว่าการเช่นฆ่า ทรัพย์สิน และเกียรติยศของผู้อื่น.
- ดื่มของมึนเมา.
- เล่นการพนัน เสี่ยงทาย.
- การนินทาว่าร้าย.
- ยุแหย่ และอื่นจากนั้น สิ่งที่พระองค์และรอซูล ﷺ ได้ทรงห้ามไว้.

อธิบายขยายความที่สำคัญ :

- การตั้งภาคี : หมายรวมถึงการตั้งภาคีใหญ่และภาคีเล็ก.
- ไสยศาสตร์ : ที่ทำให้เกิดความแตกแยก และทำเสน่ห์ให้รักกัน ดังนั้นใครที่กระทำเช่นนั้นหรือพอใจในสิ่งนั้น ถือว่าเขาได้ปฏิเสธแล้ว และห้ามไม่ให้ไปหา หรือเข้าไปยังสถานที่เหล่านั้น หรือชมทิวทัศน์ไสยศาสตร์ และอ่านข่าวสารนิตยสารที่มีโหราศาสตร์ทำนาย และไม่อนุญาตให้แก้เคล็ดด้วยไสยศาสตร์ด้วยกัน แต่อนุญาตให้ใช้การปิดเป่าหรือบทวิงวอนที่มีตัวบทหลักฐานและการรักษาที่ถูกอนุมัติเช่น การกรอกเลือด.
- ฆ่าชีวิตหนึ่งที่อัลลอฮ์ทรงห้าม : ไม่ว่าจะเป็ชชาวมุสลิมหรือผู้อยู่ในพันธะสัญญา หรือได้รับการคุ้มครอง หรือผู้ได้รับการปกป้อง.
- คำว่า : นอกจากตามเหมาะสม มีสามจำพวกที่อนุญาตฆ่าได้ คือชีวิตแลกด้วยชีวิต ผู้ที่เคยผ่านการแต่งงานแล้วผิดประเวณี และผู้ที่ออกนอกศาสนา และผู้ที่ออกจากผู้นำผู้ปกครอง.

- เด็กกำพร้า : คือ ผู้ที่พ่อของเขาเสียชีวิต ขณะยังไม่บรรลุนิติภาวะ.
- หนี้ศัตรูในวันประจันหน้า : หมายถึงกองทหารสู้รบในหนทางของอัลลอฮ์
- ใส่ร้ายป้ายสีสตรีที่บริสุทธิ์ไม่รู้โออินะ : คือสตรีที่อิสระจากทาสไม่ใช่หมายถึงบรรดาสตรีที่แต่งงานแล้ว.
- สาบานเท็จ คือการสาบานอื่นจากอัลลอฮ์ : เช่นสาบานต่อท่านนบี ﷺ หรือเกียรติยศหรือด้วยชีวิตหรือความรับผิดชอบ หรือหลุมฝังศพหรือผู้สูงอายุ.
- เล่นการพนันเสี่ยงทาย : คือทุกธุรกรรมที่วนอยู่กับการฉกฉวยโอกาสกันและเรียกค่าไถ่ เช่น สลากกินแบ่ง.
- การนินทาว่าร้าย : ท่านนบี ﷺ ได้อธิบายไว้ว่า : การพูดถึงพี่น้องของท่าน ด้วยสิ่งที่เขาไม่ชอบ.
- การยุแหย่ยุยง : คือการแพร่ข่าวระหว่างมนุษย์ด้วยกัน.

กฎเกณฑ์การแข่งขันกันและการแข่งขันเอาชนะกัน :

- อนุญาตมีค่าตอบแทนและอื่นๆ : การแข่งขันขี่ม้าและอูฐและยิงธนู ด้วยหลักฐานที่ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า : **ไม่อนุญาตเอาเงินแข่งขัน เว้นแต่แข่งขันอูฐ ม้า และการยิงธนู** [บันทึกโดยอบูดาวูด ศอเฮียะ 2574].
- เป็นสิ่งต้องห้ามโดยไม่มีข้อยกเว้น : เล่นไฮโลและหมากรุก.
- อนุญาตโดยไม่มีค่าตอบแทน และไม่อนุญาตโดยมีค่าตอบแทน : อื่นๆที่ไม่ได้ระบุไว้มีเป้าหมายในการแข่งขันกันเพื่อเอาชนะ.

บทเรียนที่สิบแปด

การจัดเตรียมการละหมาดและการฝังศพ : มีรายละเอียดดังต่อไปนี้ :

ขั้นตอนแรก : ถูกบัญญัติให้สอนแก่ผู้ที่ใกล้เสียชีวิตให้กล่าวว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ ตามคำสั่งของท่านนบี ﷺ ว่า : **สุเจ้าทั้งหลายจงสอนคนใกล้ตายในหมู่สุเจ้าให้กล่าวว่า ลาอิลาฮะอิลลัลลอฮ** คำว่าอัลเมาตา มีความหมายว่า บรรดาผู้ที่ใกล้จะตาย และบรรดาผู้ที่มีสัญญาอันต่างๆของความตายมาปรากฏแก่พวกเขา.

ขั้นตอนที่สอง : เมื่อมั่นใจแล้วว่าเสียชีวิตให้ทำการปิดตาทั้งสองของศพและประกบขากรรไกรทั้งสองชิดกัน มีปรากฏแบบอย่างของท่านนบีเช่นนั้นด้วย.

ขั้นตอนที่สาม : จำเป็นต้องอาบน้ำชำระร่างกายศพ นอกจากผู้เสียชีวิตในสงคราม เพราะกรณีเช่นนี้ไม่ต้องอาบน้ำชำระร่างกายและไม่ต้องละหมาดให้ แต่เพียงแค่ทำการฝังพร้อมกับ

เสื้อผ้าที่เขาใส่ทันที เพราะท่านนบี ﷺ ไม่เคยอาบน้ำชำระร่างกายให้แก่บรรดาผู้เสียในสงครามอุฮุดเลย และไม่เคยละหมาดให้พวกเขาแม้แต่คนเดียว.

ขั้นตอนที่สี่ : วิธีอาบน้ำศพ ให้ปกปิดอวัยวะพึงสงวนของเขาไว้ ให้ยกขึ้นเล็กน้อย และรีดหน้าท้องลงอย่างนิ่มนวลหลังจากนั้นให้คนล้างศพ เอามือของเขาวรอบๆ ด้วยผ้าชิ้นเล็กๆ หรืออื่นจากนั้น แล้วขจัดมันให้เกลี้ยง หลังจากนั้นทำการอาบน้ำละหมาดให้แก่เขาเหมือนกับอาบน้ำละหมาดเสร็จแล้วเริ่มล้างศีรษะ เศราของเขาด้วยน้ำพุทราหรืออื่นจากนั้น แล้วให้ล้างซีกด้านขวาแล้วตามด้วยซีกด้านซ้ายของเขา หลังจากนั้นล้างเข้านั้นเรื่อยๆ สองครั้ง สามครั้ง ทุกครั้งให้มือของเขาผ่านบนหน้าท้องของเขา ถ้ามีสิ่งใดทยอยออกมาให้ล้างชำระมัน และอุดจุดนั้นด้วยฝ้ายสำลีหรือสิ่งอื่นๆ แต่ถ้าเอาไม่อยู่ให้ใช้ของเหนียวยึดรั้งเอาไว้หรือใช้อุปกรณ์ทางการแพทย์สมัยใหม่ เช่น แผ่นแปะหรืออย่างอื่น และให้ย่อนทำการอาบน้ำละหมาดใหม่ถ้าหากยังไม่สะอาดเกลี้ยงสามครั้ง ให้เพิ่มไปอีกห้าครั้งหรือเจ็ดครั้ง หลังจากนั้นให้เช็ดด้วยผ้าขนหนูและพรมเครื่องหอมตามรักแร้ทั้งสอง และขาหนีบ และบริเวณที่ทำการก้มกราบ (สุญูด) แต่ถ้าหากพรมทั่วทุกส่วนของร่างกายก็เป็นการดี และอบผ้าห่อศพด้วยควันน้ำหอม และหากหมวดเล็บของเขายาวให้ทำการตัดตกแต่ง แต่ถ้าปล่อยไว้อย่างนั้นก็ไม่เป็นไร และไม่ต้องหวีผม ตัดขนใต้ร่มผ้า และไม่ต้องทำการขลิบหนังหุ้มปลายอวัยวะเพศ อันเนื่องจากไม่มีหลักฐานเช่นนั้น ส่วนสตรีนั้นให้ถักผมเปียสามแถวแล้วปล่อยลงไว้ข้างหลัง.

ขั้นตอนที่ห้า : เตรียมการห่อผ้าศพ สิ่งทีประเสริฐที่สุดสำหรับศพที่เป็นผู้ชายคือการห่อศพด้วยผ้าขาวสามผืน ไม่มีรอยเย็บเป็นทรงเสื้อ และผ้าพันศีรษะ เสมือนที่เคยถูกห่อให้แก่ท่านนบี ﷺ เป็นชั้นๆ ติดกัน แต่ถ้าจะห่อเป็นทรงเสื้อ มีผ้าโสร่งท่อนล่าง และผ้าม้วนห่อ ก็ไม่เป็นไร.

ส่วนศพที่เป็นผู้หญิงให้ทำการห่อผ้าห้าผืน มีเสื้อ ผ้าคลุมศีรษะ ผ้าโสร่งท่อนล่าง และผ้าม้วนห่อสองผืน.

ศพที่เป็นเด็กให้ทำการห่อผ้าผืนเดียวไปจนถึงสามผืน และเด็กให้ทำการห่อผ้ามีเสื้อผ้าม้วนห่อสองผืน.

และบังคับสำหรับทุกคนให้ห่อด้วยผ้าหนึ่งผืนที่ปกปิดทุกส่วนของร่างกายศพที่เสียชีวิต แต่ถ้าหากศพที่อยู่ในสภาพครองพิธีฮัจญ์หรืออุมเราะห์ ให้ทำการอาบน้ำชำระร่างกายด้วยน้ำเปล่าและน้ำพุทรา แล้วให้ทำการห่อศพด้วยผ้าผืนที่เขาสวมใส่สองชิ้นหรือผ้าอื่นจากนั้น โดยที่ไม่ต้องเอาผ้าคลุมศีรษะ และใบหน้าของเขา และไม่ต้องพรมเครื่องหอม เพราะเขาจะถูกให้ฟื้นคืนชีพในวันปรโลกสภาพที่เขากล่าว ลับบัยกัลลอฮฺ ดังที่มีหลักฐานที่ถูกต้องยังท่านรอซูล ﷺ แต่ถ้าหากศพที่อยู่ในสภาพครองพิธีฮัจญ์และอุมเราะห์ที่เป็นผู้หญิง ให้ทำการห่อเหมือนกับคนอื่นๆ แต่ไม่ต้องพรมเครื่องหอม และไม่ต้องปิดหน้าด้วยผ้าปิดหน้า และไม่ต้องใส่ถุงมือทั้งสองของนาง แต่ให้ปิดหน้าและมือของนางทั้งสองด้วยผ้าห่อศพเพียงอย่างเดียว ดังที่ได้อธิบายวิธีการห่อศพของสตรีไปแล้ว.

ขั้นตอนที่หก : ผู้ที่เหมาะสมมากที่สุดในการจัดเตรียมศพ อาบน้ำ นำละหมาดให้แก่ผู้ตาย ตลอดจนเตรียมฝัง คือบุคคลที่ผู้ตายได้สั่งเสียเอาไว้ ถัดจากนั้นคือพ่อ ปู่ และผู้ชายที่เป็นญาติ ใกล้ชิดกับผู้ตายมากที่สุดที่มีสิทธิ์รับมรดกจากเขา.

และผู้ที่เหมาะสมมากที่สุดในการอาบน้ำให้แก่ผู้หญิงคือ บุคคลที่ผู้ตายได้สั่งเสียเอาไว้ ถัดจากนั้นคือแม่ ย่า และบรรดาสตรีที่เป็นญาติใกล้ชิดกับผู้ตายมากที่สุด.

และสำหรับสามีภรรยาให้อาบน้ำกันเอง เพราะผู้รู้จักดีคือภรรยาที่อาบน้ำให้กัน และท่านอลีก็เช่นเดียวกันได้ทำการอาบน้ำแก่ภรรยาของท่านที่ชื่อท่านหญิงฟาติมะฮ์ขออัลลอฮ์ทรงพอพระทัยแก่เขาทั้งสองด้วยเถิด.

ขั้นตอนที่เจ็ด : วิธีการละหมาดให้แก่ผู้ตาย มีการตักบิร อัลลอฮุอักบับ สีครั่ง และให้อ่านหลังจากตักบิรครั้งที่หนึ่ง ซูเราะห์อัลฟาติฮะห์ แต่ถ้าหากอ่านพร้อมกันกับซูเราะห์สั้นๆหรือโองการหนึ่งหรือสองโองการก็ถือว่าดี โดยมีหลักฐานที่ถูกต้องเช่นนั้นเล่าจากท่านอับนุอับบาสฯ หลังจากนั้นให้ตักบิรครั้งที่สอง ให้ทำการสวดเทียบยกย่องแก่ท่านนบี ﷺ เหมือนการกล่าวศอลาวัตในการนั่งตะชะฮุด หลังจากนั้นให้ตักบิรครั้งที่สามและกล่าวว่า :

« اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا ، وَشَاهِدِنَا وَعَائِبِنَا ، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا ، وَذَكَرِنَا وَأُنثَانَا ، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ ، وَارْحَمْهُ ، وَعَافِهِ ، وَاعْفُ عَنَّهُ ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ ، وَاعْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنْقَى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ ، وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ ».

คำอ่าน : อัลลอฮุมมัฆฟิร ลิอัยยีนานา วะมายยิตินานา วะชาฮิดินานา วะฆออิบีนานา วะศอซีรินานา วะกะบีรีนา วะสะกะรีนา วะอุนศานานา อัลลอฮุมมะ มัันอะยัยตะฮุ มินนา ฟะอะฮยียิ อะลลิสลาม วะมัันตะวัฟฟัยตะฮุ มินนา ฟะตะวัฟพะฮุ อะลลอิมัน อัลลอฮุมมัฆฟิร ละฮุ วัรฮัมฮุ วะอาฟิฮิ วะอฟู อันฮุ วะอักริม นุศุละฮุ วะวัสสิอ มุดคูละฮุ วัฆคิลฮุบิลมาอิ วัศลลญ วัลบะเราะดี วะนั๊กกิฮิ มินัลเคาะตอยา กะมา ยูนั๊กกือศเศาบูลอับยะญูมินัลตะนะลี วะอับดิลฮุ ดาร์อิณ คัยรอิณ มินดารีฮิ วะอะฮลันคัยรอิณมินอะฮลียิ วะอัดคิลฮุญญันนะฮุ วะอะฮิศฮูมินอะศาบิลกือบรี วะอะศาบิลนาร์ วัฟชะฮุ ละฮุ ฟีกือบรีฮิ วะเนาวิร ละฮุฟิฮิ อัลลอฮุมมะ ละตะฮริมนา อัญเราะฮุ วะลาตุญิลละนา บะอะตะฮุ.

คำแปล : โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงโปรดทรงอภัยโทษต่อผู้มีชีวิตของเรา ต่อผู้ที่เสียชีวิตของเรา ผู้ที่อยู่กับเรา และผู้ที่หายจากเรา เด็กๆของเราและผู้ใหญ่ของเรา บรรดาชายของเราและบรรดาสตรีของเรา โอ้อัลลอฮ์ ผู้ใดที่พระองค์ให้เขามีชีวิตอยู่ในหมู่พวกเรา ขอพระองค์ทรงให้เขามีชีวิตอยู่บนศาสนาอิสลาม และผู้ใดที่พระองค์ทรงให้เขาตายไปจากเรา ก็ขอพระองค์ทรงให้เขาตายบนการศรัทธา โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงอภัยโทษแก่เขา และทรงเมตตาเขา และ

ทรงให้เขาปลอดภัย และทรงปกป้องเขา และทรงให้เกียรติแก่ที่พำนักของเขา และทรงให้ทางเข้าของเขากว้างขวาง และทรงได้โปรดชำระล้างเขาด้วยน้ำ หิมะและลูกเห็บ และชำระล้างความผิดของเขาเช่นเดียวกับที่ผ้าขาวถูกชำระให้สะอาดจากสิ่งเปรอะเปื้อน และทรงทดแทนให้แก่เขาที่พำนักที่ดีกว่าบ้านของเขา และครอบครัวที่ดีกว่าครอบครัวของเขา และทรงทำให้เขาได้เข้าสวนสวรรค์ และปกป้องเขาจากการทดสอบในหลุมศพ และการลงโทษแห่งไฟนรก และทรงให้หลุมศพของเขากว้างไพศาลขึ้น และทรงให้ในนั้นมีรัศมีสว่างไสว โอ้อัลลอฮ์ขอพระองค์ทรงอย่าทำให้ผลรางวัลของเขาเป็นที่หวงห้ามแก่เรา (คือผลบุญแก่เราที่ได้ละหมาดศพให้เขา) และโปรดอย่าให้เราหลงผิดหลังจากเรา.

หลังจากนั้นให้กล่าวตักบิรครั้งที่สี่และให้สลามหันไปทางขวาครั้งเดียว ส่งเสริมให้ยกมือทั้งสองทุกครั้งที่เกิดตักบิร.

เมื่อกรณีศพเป็นผู้หญิงให้กล่าว :

« اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهَا ، وَارْحَمْهَا ... »

เมื่อกรณีศพเสียชีวิตสองคนให้กล่าวว่ :

« اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُمَا ، وَارْحَمْهُمَا ... »

เมื่อกรณีศพเสียชีวิตสามคนให้กล่าวว่ :

« اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُمْ ، وَارْحَمْهُمْ ... »

ถ้าหากกรณีศพที่เป็นเด็กให้กล่าวบทวิงวอนแทนคำที่ว่า อภัยโทษแก่เขาเป็น ว่า :

« اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرْطًا وَذُخْرًا لِوَالِدَيْهِ ، وَشَفِيْعًا مُجَابًا ، اللَّهُمَّ ثَقِّلْ بِهِ مَوَازِيْنَهُمَا ، وَأَعْظِمْ بِهِ أَجُورَهُمَا ، وَأَلْحِقْهُ بِصَالِحِ سَلَفِ الْمُؤْمِنِيْنَ ، وَاجْعَلْهُ فِي كِفَالَةِ إِبْرَاهِيْمَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ، وَقِهِ بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ الْجَحِيْمِ . »

คำอ่าน : อัลลอฮุมมััจอัลฮุ ฟูเราะฮ์ตีอน วะศุคร้ออนลิวัลดิยัยฮิ วะชาฟีอันมุญาบัน อัลลอฮุมมะศักกิล บิฮิ มะวาซีนะฮุมมา วะอะอฺคิม บิฮิ อุญูเราะฮุมมา วะอัลฮิกฮุ บิศอลิฮิ สะละฟีลมูมิไนน์ วัจอัลฮุ ฟีกะฟาละติ อิบรอฮีม อะลัยฮิศศอลาตุวัสสลาม วะกิลิบิเราะฮุมมะติกะ อะศาบัลญะฮีม.

คำแปล : โอ้อัลลอฮ์ ขอพระองค์ทรงโปรดให้เขาเป็นรางวัลล่วงหน้า เป็นสมบัติสำหรับบิดามารดาของเขา และทรงโปรดให้เขาเป็นผู้ให้การไกลเกลี่ยช่วยเหลือที่ได้รับการสนอง โอ้อัลลอฮ์ ทรงโปรดให้ตาชั่งของเขาทั้งสองหนักเพราะเหตุแห่งเขา และทรงประทานผลบุญอันยิ่งใหญ่แก่เขาทั้งสอง และทรงโปรดให้เขาอยู่พร้อมกับบรรดากัลยาณชนผู้ศรัทธาก่อนหน้านี้ และทรงโปรดทำให้เขาอยู่ภายใต้การอนุเคราะห์ของท่านนบีอิบรอฮีม โปรดให้ท่านได้รับการสดุดียกย่องและความสันติสุขเถิด และทรงโปรดปกป้องเขาด้วยความเมตตาของพระองค์จากการลงโทษแห่งไฟนรก.

และมีแบบอย่างให้ยืนตรงข้ามระหว่างศีรษะศพที่เป็นผู้ชายและตรงกลางที่เป็นผู้หญิง และส่วนผู้ชายให้ตั้งถัดจากผู้นำละหมาด เมื่อมีศพหลายคน แล้วผู้หญิงถัดไปตามลำดับยังทิศของกะบะฮ์ และถ้าหากมีศพที่เป็นเด็กๆหลายคนให้นำเด็กผู้ชายนำหน้าเด็กที่เป็นผู้หญิง หลังจากนั้นผู้หญิงแล้วถัดจากผู้หญิงคือเด็กผู้หญิง และการวางศีรษะของเด็กผู้ชายให้วางรอบข้างศีรษะของผู้ชาย

และส่วนตรงกลางของผู้หญิงให้วางถัดตรงข้างศีรษะของผู้ชาย และทำนองเดียวกันเด็กผู้หญิง ศีรษะของเด็กนั้น ให้อยู่ถัดชิดข้างตรงกับศีรษะของผู้หญิง และส่วนกลางของผู้หญิงให้อยู่ถัดชิดข้างส่วนศีรษะของผู้ชาย และบรรดาผู้มาละหมาดทั้งหมดนั้นอยู่ด้านหลังของผู้นำละหมาด นอกจากหลงเหลืออยู่คนเดียวไม่มีที่ว่างด้านหลังของผู้นำละหมาด ให้เขามายืนข้างขวาของผู้นำละหมาดได้เลย.

ขั้นตอนที่แปด : วิธีฝังศพ ที่ถูกบัญญัติขึ้นให้ขุดหลุมศพลึกครึ่งตัวของผู้ชาย และให้มีช่องว่างศพ ด้านในไปทางทิศกะบะฮ์และศพจะต้องถูกวางในช่องนั้นบนสีข้างขวาของเขา และให้ปล่อยเชือกที่ผูกผ้าห่อศพโดยไม่ต้องดึงออกแต่ให้ปล่อยไว้อย่างนั้นแหละ และอย่าให้ใบหน้าเผยออกมาไม่ว่าศพนั้นจะเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง หลังจากนั้นให้ใช้ก้อนอิฐดินเหนียวก่อตึกรังบนไว้ แล้วนำก้อนอิฐดินเหนียวมาวางจนตรงตัวเพื่อปกป้องเขาจากดินนั้น ดังนั้นถ้าหากไม่สะดวกใช้ก้อนอิฐดินเหนียว ก็ให้ใช้ของอื่นจากแผ่นกระดาน หรือหิน หรือ ไม้เพื่อปกป้องเขาจากดินนั้น เสร็จแล้วให้เทดินทับลงไป และส่งเสริมให้กล่าวขณะนั้นว่า :

بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ .

คำอ่าน : บิสมิลละฮิ วะอะลามิลละฮิรอซูลิลละฮ.

คำแปล : ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ และบนแบบฉบับของท่านรอซูลุลอฮ.

และให้หลุมศพสูงประมาณสักหนึ่งวาของมือและวางก้อนหินเล็กๆบนหลุมฝังศพหากสะดวกทำเช่นนั้น และรดน้ำให้ดินคงที่.

และมีบทบัญญัติสำหรับบรรดาผู้ติดตามศพให้ยืน ณ หลุมฝังศพและวิงวอนขอให้แก่ผู้ตาย เพราะท่านนบี ﷺ เมื่อเสร็จสิ้นจากการฝังศพแล้วท่านได้ยืนบนนั้นแล้วกล่าวว่า :

اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ ، وَاسْأَلُوا لَهُ التَّثْبِيتَ فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ .

ความว่า : สูเจ้าทั้งหลายจงทำการขอภัยโทษให้แก่พี่น้องของสูเจ้าทั้งหลายเถิด และจงขอให้แก่เขาได้รับความมั่นคง เพราะตอนนี้เขากำลังถูกสอบสวนอยู่.

ขั้นตอนที่เก้า : มีบทบัญญัติสำหรับผู้ที่ยังไม่ทันละหมาดให้แก่ผู้ตาย ก็ให้ทำการละหมาดหลังจากเสร็จสิ้นจากการฝัง เพราะท่านนบี ﷺ ได้กระทำเช่นนั้น แต่ให้อยู่ภายในระยะเวลาเดือนหนึ่งหรือน้อยกว่านั้น แต่ถ้าหากมันได้ล่วงเลยมานานมากกว่านั้นแล้ว ไม่มีบทบัญญัติให้ทำการละหมาดบนหลุมฝังนั้นแล้ว เพราะไม่ปรากฏรายงานจากท่านนบี ﷺ ว่าท่านนั้นเคยทำการละหมาดให้แก่คนในหลุมฝังศพท่านใดเลย หลังจากฝังผ่านพ้นหนึ่งเดือนไปแล้ว.

ขั้นตอนที่สิบ : ไม่อนุญาตแก่ญาติผู้ตายทำการเลี้ยงอาหารแก่แขกที่มาเยือน ดังที่มีคำกล่าวของท่านนุญร็ร บินอับดุลละฮ์อัลละฮะญะลีย์เป็นสาวกของท่านนบีที่มีเกียรติยิ่ง กล่าววว่า :

كُنَّا نَعُدُّ الْأَجْتِمَاعَ إِلَى أَهْلِ الْمَيِّتِ وَصُنْعَةَ الطَّعَامِ بَعْدَ الدَّفْنِ مِنَ النَّيِّحَةِ .

ความว่า : เราได้เคยนับการรวมตัวกันยังบ้านของผู้ตายและการเลี้ยงอาหารหลังจากฝังศพไปแล้ว เป็นส่วนหนึ่งของการแสดงความอาลัยโศกเศร้าระทมเลยขอบเขต (รายงานโดยอิมามอะหมัดด้วยสายสืบที่อะซัน). ส่วนการทำอาหารกินเองหรือเพื่อให้บรรดาแขกของเขา ไม่เป็นไร และมีบทบัญญัติให้แก่ผู้เป็นญาติใกล้ชิดหรือเพื่อนบ้านของผู้ตายให้นำอาหารมาเลี้ยงแก่ญาติผู้ตายแทน เพราะท่านนบี ﷺ เมื่อได้ยินข่าวการตายของท่านญะฟัรบุตรของอับดุลมุลิก ญ เมืองซาม ท่านนบี ﷺ ได้สั่งให้ครอบครัวของท่านทำอาหารเลี้ยงแก่ครอบครัวของญะฟัร และท่านยังกล่าวว่า : إِنَّهُ أَتَاهُمْ مَا يَشْغَلُهُمْ ความว่า : แท้ที่จริงได้มีสิ่งที่ทำให้พวกเขายุ่งเหยิง มาหาพวกเขา และไม่เป็นไรสำหรับญาติผู้ตายที่จะมีการเชิญชวนเพื่อนบ้านของเขาหรือคนอื่นๆมารับประทานอาหารที่ถูกนำมาให้ยังพวกเขา และไม่มีเวลากำหนดตายตัวในเรื่องๆนั้น ตามที่เราพอรู้มาจากบทบัญญัตินั้น.

ขั้นตอนที่สิบเอ็ด : ไม่อนุญาตสำหรับสตรีครองตนไว้ทุกข์แก่ผู้ตายคนใดเกินกว่าสามวันนอกจากสำหรับสามีของนางเท่านั้น เพราะสามีของนางนั้น จำเป็นสำหรับนางต้องทำการครองตนไว้ทุกข์ให้แก่เขาสี่เดือนกับสิบวัน ยกเว้นกรณีที่นางมีครรภ์จนกว่านางจะคลอด ดังที่ปรากฏยืนยันตามแบบอย่างที่ถูกต้องจากท่านนบี ﷺ ในเรื่องนั้น.

ส่วนสำหรับผู้ชายไม่อนุญาตให้เขาครองตนไว้ทุกข์แก่ผู้ใดจากบรรดาวงศ์ญาติใกล้ชิดหรือคนอื่นๆ.

ขั้นตอนที่สิบสอง : มีบทบัญญัติสำหรับผู้ชายให้มีการเยี่ยมเยียนสุสานในช่วงเวลาใดหรืออื่นๆ มีบทวิงวอนให้แก่ผู้ตายและการขอให้แก่พวกเขาได้รับความเมตตาและให้รำลึกถึงความตายตลอดจนสิ่งที่จะต้องเผชิญหลังจากความตาย ดังที่ท่านนบี ﷺ ได้เคยสั่งไว้ว่า : **سُجَّاءٌ تَهْلِكُ مِنْهُمُ النَّفْسُ كُلُّهَا** เพราะมันจะทำให้สุเจ้าทั้งหลายรำลึกถึงโลกหน้า และท่านได้มันสอนแก่บรรดาสาวกของท่านเมื่อต้องการเยี่ยมเยียนสุสานให้พวกเขากล่าวบทวิงวอนว่า :

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ، وَالْمُسْلِمِينَ ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَأَحِقُونَ ،
نَسَأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ ، يَرْحَمِ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ .

คำอ่าน : อัซสลามุ อะลัยกุม อะฮ์ลัดดียาร มินัลมุมีนีนะ วัลมุสลิมีนะ วะอินนา อินชาอัลลอฮุ ล่าฮัจูณ นัสออลัลลอฮุ ลินา วัลกุม อ่าฟิยะฮ์ ยัรฮัมิลลาฮุ ลุสตุกดีมีนนะ มินนา วัลมุสตะคิรีน.

คำแปล : ขอความสันติจงประสบแด่ชาวสุสานเอ๋ย ทั้งผู้ศรัทธาและมุสลิมทั้งหลาย และแท้จริงแน่นอนเราจะติดตามไป หากอัลลอฮ์ทรงประสงค์ เราขอต่ออัลลอฮ์ ให้พวกเราและพวกท่านปลอดภัย และโปรดอัลลอฮ์ทรงเมตตาบรรดาผู้ที่รุดหน้าจากพวกเราและบรรดาผู้ที่ล่าช้าอยู่อีกเถิด.

ส่วนบรรดาสตรีทั้งหลายไม่มีการเยี่ยมเยียนสุสาน เพราะท่านรอซูล ﷺ สัปแช่งบรรดาสตรีที่เยี่ยมเยียนสุสาน เกรงว่าการเยี่ยมเยียนสุสานของพวกนางนั้นจะสร้างความปั่นป่วน มีความอ่อนไหวง่าย อดทนน้อย.

และด้วยเหตุนี้ไม่อนุญาตสำหรับพวกนางติดตามศพไปยังหลุมฝังศพ เพราะท่านรอซูล ﷺ ได้สั่งห้ามพวกนางเอาไว้ในเรื่องนี้ ส่วนการละหมาดให้แก่ผู้ตายนั้นในมัสยิดหรือสถานที่ละหมาด ถือเป็นบทบัญญัติให้แก่บรรดาบุรุษและสตรีทั้งหลาย.

ส่วนนี้เป็นคำสั่งท่ายที่ได้รวบรวมมาให้ ขอพระองค์อัลลอฮ์ทรงสดุดียกย่องและความสันติสุขจงประสบแก่ณปีฆัมหมัดของเรา และวงศัวาน ตลอดจนสาวกของท่านด้วยเถิด.

ประเภทต่างๆของการเยี่ยมเยียนสุสาน

- **การเยี่ยมเยียนที่เป็นบทบัญญัติ** คือการตั้งใจมาเยี่ยมเพื่อการรำลึกถึงโลกหน้าและไม่ใช่ว่าจริงเอาจริงเพื่อเดินทางไปยังสุสานนั้น และให้เจตนามั่นวิงวอนขอให้แก่ตัวของเขาเอง และบรรดาผู้ล่วงลับไปแล้วตามบทวิงวอนที่ปรากฏ และไม่นำสิ่งที่ค้านกับบทบัญญัติ.
- **การเยี่ยมเยียนที่เป็นอุตริกรรม** ถ้าหากเขาตั้งใจจะมาเยี่ยมวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ ณ หลุมฝังศพนั้น.
- **การเยี่ยมเยียนที่เป็นการตั้งภาคี** ถ้าหากตั้งใจมาเยี่ยมเพื่อวิงวอนขอต่อเจ้าของหลุมศพนั้น.

คำถามบทที่ผ่านมา

๑. การมั่นรักษาให้อยู่บนระบบระเบียบและมารยาทตามหลักการ เป็นส่วนหนึ่งจากมารยาทมุสลิม ? : (ถูก ผิด).
๒. ศาสนาของฉันได้สั่งใช้ให้ฉันปฏิสัมพันธ์กับคนชั่วๆและออกจากจากคนดีๆ ? : (ถูก ผิด).
๓. ศาสนาอิสลามได้สอนฉันให้รู้จักการคบค้าสมาคมอันดีงามต่อคนรับใช้ คนงานและอื่นจากนั้น ? : (ถูก ผิด).
๔. คบเป็นเพื่อนได้ไหม ผู้ที่สร้างความเดือดร้อนแก่ผู้อื่นด้วยวาจาและน้ำมือของเขา ? : (ถูก ผิด).
๕. เมื่อมีคนหนึ่งมาด่าทอฉัน ฉันต้องตอบโต้กลับและเอาให้สะใจ ? : (ถูก ผิด).
๖. อิสลามสอนฉันให้ฉันนั้นเป็นคนชอบช่วยเหลือคนยากไร้ลำบากและคนอ่อนแอ ? : (ถูก ผิด).
๗. หน้าที่ของมุสลิมที่ต้องมอบแก่มุสลิม คือการเยี่ยมเยียนเมื่อเขาป่วยและขอวิงวอนให้แก่เขาหายป่วย ? : (ถูก ผิด).
๘. การสอดรู้สอดเห็นความลับของเพื่อนบ้าน เป็นคุณลักษณะหนึ่งของบรรดาผู้ศรัทธา ? : (ถูก ผิด).
๙. มนุษย์ที่นารักยิ่งยั้งอัลลอฮ์ คือผู้ที่ก่อประโยชน์แก่มนุษย์มากที่สุด ? : ถูก ผิด.

๑๐. บทวิงวอนออกจากบ้าน ? : (ถูก ผิด).

بِسْمِ اللَّهِ وَلِحَنَّا وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا وَعَلَى اللَّهِ رَبَّنَا تَوَكَّلْنَا.

๑๑. ฉันทกล่าวแก่คนที่ด่าทอฉันว่า **يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بِالْكُفْمُ** : ? : ถูก ผิด.

๑๒. บทรำลึกต่าง ๆ นั้นจะปกป้องดูแลมุสลิม และจะทำให้เขาใกล้ชิดกับอัลลอฮ์มากยิ่งขึ้น ?

: (ถูก ผิด).

๑๓. อะไรคือสัญญาณว่าท่านนั้นรักพี่น้องของท่านที่เป็นมุสลิม ?

๑๔. จากสิ่งที่บ่งชี้ถึงการศรัทธาที่ลดลงคือ การอิจฉาของท่านที่มีต่อพี่น้องของท่านที่เป็นมุสลิม ?

: (ถูก ผิด).

๑๕. อะไรคือสาเหตุต่างๆที่เป็นตัวดึงให้เกิดความรัก ?

๑๖. สิ่งต้องห้ามจากสิ่งที่ทำให้เกิดการมีเมานั้น คือสิ่งที่ถูกเรียกว่า เหล้าสุรา ? : (ถูก

ผิด).

๑๗. เป็นสิ่งน่ารังเกียจในการเป่าลมหายใจในการรับประทานอาหารและในภาชนะเครื่องดื่ม ?

: (ถูก ผิด).

๑๘. ส่งเสริมให้เลียนิ้วมือหลังจากเสร็จจากการรับประทานอาหารและก่อนล้าง ? : ถูก ผิด.

๑๙. ความพอดีพอดี คือแนวทางที่เป็นที่ต้องการ ในการรับประทานอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และเครื่องประดับประดา ? : (ถูก ผิด).

๒๐. บุคคลที่สมควรยิ่งในการล้างศพ และนำละหมาดให้ และฝังศพ.....หลังจากนั้นหลังจากนั้นหลังจากนั้น.....

๒๑. การขุดใช้หนี้สินแก่ผู้ตาย คือข้อใด ? เป็นข้อบังคับ. ส่งเสริมให้กระทำ. อนุญาตให้กระทำ.

๒๒. สุกุ่มของการฝังศพ คือข้อใด ? ส่งเสริมให้กระทำ. เป็นข้อบังคับ. เป็นข้อบังคับบางกลุ่มก็เพียงพอ.

๒๓. สุกุ่มของการสอนให้กล่าวปฏิญาณตนแก่ผู้ใกล้จะตาย คือข้อใด ? เป็นข้อบังคับ. ส่งเสริมให้กระทำ. ต้องห้าม.

๒๔. สุกุ่มของการมา ใครที่มาแล้วไม่ช่วยอาบน้ำให้แก่ศพ คือข้อใด ? ต้องห้าม. อนุญาต. น่ารังเกียจ.

๒๕. ให้ปล่อยปมเงื่อนที่ถูกผ้าห่อศพ เมื่อสอดร่างของศพยังหลุมแล้ว ? : ถูก ผิด.

๒๖. สองสามีภรรยาคนใดก็ตาม ไม่ต้องอาบน้ำให้กันและกันเมื่อตายไป เพราะสถานะการเป็นสามีภรรยาสิ้นสุดลงเนื่องจากการตาย ? : (ถูก ผิด).

๒๗. สำหรับผู้ชายและผู้หญิง ให้อาบน้ำให้ ใครที่.....

๒๘. ใครที่ไม่ทันละหมาดให้แก่คนตาย ให้เขาละหมาด.....และเช่นเดียวกันใน
ขอบเขตระยะเวลา.....

๒๙. การร้องให้แก่คนตาย อนุญาตทุกกรณีเลย ? : (ถูก ผิด).

๓๐. การวางร่างศพผู้ตายให้วางในช่องเฉพาะโดยหันทิศไปยังกะบะฮ์ ? : ถูก ผิด.

สารบัญ

อธิบายบทนำผู้แต่ง.....	๑
อธิบายบทเรียนที่หนึ่ง : ชูเราะห์อัลฟาติฮะห์ และบทชูเราะห์สั้น.....	๒
สาระน่ารู้ที่คัดสรรจากหนังสือ (« ตัยซีรุลกะรีมีรเราะฮ์มาน »)	๓
คำถามจากบทนำและอรรถาธิบาย.....	๓๑
อธิบายบทเรียนที่สอง : หลักการอิสลาม.....	๔๒
อธิบายบทเรียนที่สาม : หลักการศรัทธา.....	๔๘
อธิบายบทเรียนที่สี่ : ประเภทของการให้เอกภาพและการตั้งภาคี.....	๕๒
อธิบายบทเรียนที่ห้า : หลักคุณธรรม.....	๕๕
คำถามจากบทว่าด้วยการให้เอกภาพ.....	๕๖
อธิบายบทเรียนที่หก : เงื่อนไขต่างๆของการละหมาด.....	๕๙
อธิบายบทเรียนที่เจ็ด : องค์ประกอบของการละหมาด.....	๖๑
อธิบายบทเรียนที่แปด : ข้อบังคับต่างๆของการละหมาด.....	๖๓
อธิบายบทเรียนที่เก้า : อธิบายเรื่องตะชะฮฺฮุด.....	๖๓
อธิบายบทเรียนที่สิบ : สุนนะฮฺของการละหมาด.....	๖๕
อธิบายบทเรียนที่สิบเอ็ด : สิ่งที่ทำให้ละหมาดเสีย.....	๖๗
หลักเกณฑ์ในการสุญูดชะฮฺวี.....	๖๗
สรุปตามภาพวิธีการละหมาด.....	๖๘
สรุปวิธีการละหมาดต่างๆและหลักเกณฑ์ของมัน.....	๗๘
คำถามจากบทว่าด้วยการละหมาด.....	๗๙
อธิบายบทเรียนที่สิบสอง : เงื่อนไขของการอาบน้ำละหมาด.....	๘๓
อธิบายบทเรียนที่สิบสาม : ข้อบังคับของการอาบน้ำละหมาด.....	๘๔
อธิบายบทเรียนที่สิบสี่ : สิ่งที่ทำให้เสียน้ำละหมาด.....	๘๕
สรุปตามภาพวิธีอาบน้ำละหมาด.....	๘๖
การชำระความสะอาด.....	๘๘
คำถามจากเรื่องการชำระความสะอาด.....	๙๑
การจ่ายซากาต.....	๙๒
คำถามจากเรื่องการจ่ายซากาต.....	๙๕
การถือศีลอด.....	๙๘
คำถามจากเรื่องการถือศีลอด.....	๑๐๒
การประกอบพิธีฮัจญ์และอุมเราะห์.....	๑๐๔
คำถามจากเรื่องการประกอบพิธีฮัจญ์.....	๑๑๐

อธิบายบทเรียนที่สิบห้า : การระดับประดาด้วยจรรยา มารยาทตามบทบัญญัติ.....	๑๑๒
อธิบายบทเรียนที่สิบหก : การมีจรรยา มารยาทตามแบบอิสลาม.....	๑๑๓
อธิบายบทเรียนที่สิบเจ็ด : การเตือนให้ออกห่างจากการตั้งภาคีและการฝ่าฝืน.....	๑๑๖
อธิบายบทเรียนที่สิบแปด : การจัดเตรียมการละหมาดและการฝังศพ.....	๑๑๗
คำถามจากเรื่องที่ผ่านมา.....	๑๒๓
สารบัญ.....	๑๒๖

